

॥ अथ ऋग्वेददशग्रंथप्रारंभः ॥

सस्वाहाकारप्रयोगनिर्णया समंत्रकोशाच्च

॥ ऋक्संहिताप्रारभ्यते ॥

ऋक्संहितास्थपरिशिष्टविषयानुक्रमणिका ।

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
वेदप्रालाधिकम्	१	देवताविशेषे देवतांतरसमुच्चयः	१४	वेदपारायणप्रयोगः	२०
संहिताहोमेप्रमाणम्	३	इंद्रासोमादिबिचारः	१५	ऋक्संहिताहोमपद्धतिः	२१
मंत्रार्पिर्निर्णयः	५	भाववृत्तबिचारः	१५	ऋक्संहिताहोमप्रयोगः	२४
ऋषिदेवतच्छन्दोऽहर्निर्णयः	६	प्रकांतदेवतासु देवतांतरमाप्तौ	१६	संहिताहोमांगमृषितर्पणम्	२४
छंदोनिर्णयः	८	ऋभुगणस्थालिगोक्तदेवताः	१६	संहिताहोमांगदेवतर्पणम्	३५
देवतास्थानभक्तिरूपगुणबिचारः	८	रोदःशब्दबिचारः	१६	देवताभेदपक्षेण ऋग्वोमान्वाधानम्	३६
स्थानादीनामनुत्कीर्तनेफलाभावः	९	संहितास्थ गायत्र्यादिच्छन्दोद्वयत्वा	१७	अनुवाकाद्युदेवतान्वाधानम्	४५
गणत्रयानुक्तदेवतास्थानादिबिचारः	११	गायत्र्यादिछंदोभेदपरिगणनम्	१७	अनुवाकाद्युच्चाष्ट्यादयः	४५
सर्वानुक्रमण्युक्तस्थानादिकादेवताः	१२	स्वाहावत्युचः	१८	ऋग्विधानम्	४७—६६
देवतास्वरूपबिचारः	१२	स्वाहावन्मंत्रबिचारः	१८	ऋक्संहितासंपूर्णा—अष्टमाष्टकांते—	
छिन्नोक्तदेवतानां निर्णयः	१३	वासिष्ठविषये विशेषः	१९	निविदाध्यायः ६५ कुंतापाध्यायः ६७	
छिन्नोक्तदेवतास्थाननिर्देशः	१३	पारायणहोमाचारंभकालः	१९	संहितास्थमंत्राणां वर्णक्रमकोशः	

ऋग्वेदीयादशग्रंथाः ।

ऋक्संहिता—परिभाषा—सर्वानुक्रम-
छंदर्वि—स्वाहाकारहोमनिर्णयप्रयोगा-
दिविविधोपयुक्तविषयसंहिता
मन्त्रकोशयुताच

ऐतरेयब्राह्मणम्—भाष्यपाठैस्तत्रतत्रा-
नुवादितम्

ऐतरेयारण्यकं (उपनिषद्) भाष्यपाठैः
संवाद्य शोधितमस्तीदं पुस्तकम्

गृह्यसूत्रं—आश्वलायनीयम्.

शिक्षादिवेदषडंगानि—नाम

१ शिक्षा पाणिनीया, २ ज्योतिषं लगधस्य,
३ छंदः पिंगलनागस्य, ४ निचंदुः, निरुक्तं च
यास्कस्य, ५ श्रौतसूत्रं आश्वलायनस्य,
६ अष्टाध्यायीसूत्रपाठः पाणिनीयः

शिक्षादिचतुष्टयं—नाम १ शिक्षा, २
ज्योतिषं, ३ छंदः, ४ निचंदुः इति

॥ श्री ॥

वेदोऽखिलो धर्ममूलम् ।

पुरस्कारः

वेदाचार्यश्रीविनायकदेवधैसास गुरुभिः स्वीयपाठशालाद्वारा ऋग्वेददशग्रंथमुद्रणात्मकं महत् कार्यं संपादितम् । तदत्र उपास्यदेव-
गणेशकृपा वेदाचार्याणाम् अखंडवेदाध्ययनाध्यापनात्मकं महत्तपश्च कारणमित्यत्र नास्ति संशयः । केवलं मनोरंजनमात्रप्रयोजनाः सहस्रशो
ग्रन्थाः अस्मिन् काले मुद्राप्य प्रकाश्यमानाः दरीदृश्यन्ते । अयं तु पवित्रतमः परमेश्वरविग्रहात्मको ग्रन्थः यस्य विधिपूर्वकं सांगाध्ययनेन,
आर्षर्णनिर्माकः स्वतःप्रमाणभूतवेदपरंपरासंरक्षणं च यथार्थतया संपाद्यते । इदमेव विश्वकल्याणकरं भगवत्कृपासंवर्धकं महत् कार्यं,
आजन्मवेदाध्ययननिष्ठैः भूदेवैः ऐहिकसुखपराङ्मुखतया अद्ययावत् भारते वर्षे कर्तव्यबुद्ध्या समनुष्ठितमिति कंठस्थेयं वेदानुपूर्वी संपूर्ण-
आसेतुहिमाचलं प्रशस्ततमा संदृश्यते इत्यहो भाग्यं भारतवर्षस्य । पुस्तकस्थविद्यावन्नेयं वेदविद्या अप्रशस्ता बुद्धिस्थतया, कंठस्थतया च सर्वा-
पेक्षया सर्वेषां वेदाचार्याणां महत्त्वमाख्यापयन्ती सर्वानेतानुत्तमर्णीकरोति । एतादृशं स्वायत्तं विद्याधारणं न केवलं मुद्रणेन सिद्धयति । मुद्रित-
ग्रंथावलोकनेन केवलमक्षरवाचनसंभवेऽपि वेदाध्ययनसंस्कारशून्यैः, तत्रयोदात्तादिस्वरज्ञानं तत्प्रकाशनं च कर्तुमशक्यमेव, इति निर्धार्य
श्रीवैसासगुरुवर्यैः पुण्यपत्तनेऽस्मिन् महता प्रबंधेन वेदभवनं निर्माय तद्वारा कंठस्था बुद्धिस्था चेत्यं प्रशस्ततमा वेदविद्यापरंपरा संचालयितुम-

मिलष्यते । तदिदं तेषामभीप्सितं विश्वोपकारकं पवित्रतमं कार्यं विश्वसंरक्षकस्य शास्त्रयोनेः परमकृपया धर्मश्रद्दालूनां सज्जनानां आत्मीयता-
प्रकटनेन च निष्प्रत्यूहं संपद्यताम्, समेधतां च वेदाध्ययनाध्यापनपरंपराद्वारा विशुद्धा धर्मबुद्धिः राष्ट्रहितकारिणी इत्येव सर्वान्तर्यामिणः
सर्वधीप्रेरकस्य परमेश्वरस्य चरणकमलयोः संततमनुनायामहे । कामयामहे च वेदाचार्यवैसासगुरुवर्याणां दीर्घायुरारोग्य-वेदपरंपरासंरक्षकपुत्र-
छात्राद्यभिवृद्धिं च सर्वकल्याणनिदानभूतामिति ।

फाल्गुन संकष्टी
मंदवासरः १९०७
दि. २९-३-१९८६

वेदमूर्तिकृपाकांक्षी
कवीश्वरकुलजनुर्दत्तात्रेयशर्मा
श्रीवासुदेवनिवासाश्रमः पुण्यपत्तनम्

॥ श्री ॥

वेदोऽखिलो धर्ममूलम् ।

प्रस्तावना

वेदपुरुषाय नमः ।

वेदपुरुषाच्या कृपेमुळे ऋग्वेदान्तर्गत शाकलशाखेचे उपग्रन्थांसह नवमुद्रण वेदाभिमानी जनताजनार्दनापर्यंत उपलब्ध करून देण्याचा आज अव्यंत आनंददायक योग येत आहे. जग हे आश्चर्यांनी भरलेले आहे की, कार्यकारणभावांनी ? आश्चर्यांनी भरलेले आहे असे सिद्ध करायला गेलो, तर कार्यकारणभावच वापरायला लागतो आणि कार्यकारणभावाने ते भरलेले आहे असे म्हणावे, तर कार्यकारण-
भावावर आपण विश्वास ठेवतो, हेच केवढे आश्चर्य आहे ! तेव्हा असे याबाबत आश्चर्य अन् कार्यकारणभाव यांचे जुळ्याचे दुखणे कायम असल्यानेच ही पोथी छापली गेल्याचे आश्चर्य मानण्याचे तूर्तास बाजूस ठेवतो; पण वास्तविक ते आश्चर्य आहे, असेच झटकन पाहता वाटत राहते.

गेली सुमारे ३८ ते ४० वर्षे वेदाध्यापन करण्याचे व्रत पुणे येथे मजकडून चालू आहे हे खरे, पण प्रकाशन या विषयाशी माझा तसा अगदीच थोडा संबंध होता. आमच्या वेदशाळेतील मुलांना दरवर्षी अध्ययनासाठी पोथ्या मिळणे दुरापास्त होत असल्याने, आम्ही पुष्कळ हिकमतींनी लोकांकडून जुन्या जुन्या पोथ्या हस्तगत करून, मुलांचे अध्ययन त्यावरून घेणे काही वर्षे केले. दरम्यान सरकार, इतर प्रकाशन-
संस्था, धर्मरक्षण-संस्कृतिरक्षणात रस घेणाऱ्या संस्था व व्यक्तींशी बोलून वेदांची छपाई कोणी करून देईल काय ? याचा पुष्कळ प्रयत्न

केला. परंतु यश येणार होते ते आत्ता ज्या मार्गाला आले त्या मार्गाला, असे नंतर म्हणायचे. म्हणजे शेवटी वेदपुरुषावर भिस्त टाकून आपणच हे छपाईचे काम वेदपाठशाळेतर्फे हाती घ्यायचे ठरविले व त्याला विश्वस्तांनी पण मान्यता दिली. हे काम हाती घ्यायचे, असे माझ्या व विशेषतः माझ्या मुलाच्या, चि. वे. म. मोरेश्वरच्या मनात आले. पण असे करणे म्हणजे सशाच्या डोईला गेंड्याचे शिंग लावून सहाद्री फोडण्या-तलाच प्रकार होता. कारण या एकूण पोथीची सुमारे २२०० पाने दिमाखदार रीतीने छपायला ५ लाखांच्या दरम्यान खर्च येत आहे. अहो, आमच्या सगळ्याच आयुष्याची एकूण उलाढाल या रकमेच्या पंचमांशाच्या आत ! पण सत्यसंकल्प वेदपुरुषच मनात आणवतो. आपल्याला निमित्तकारण करून तो संकल्प वेदपुरुष पूर्ण करून घेतो; असेच म्हणणे प्राप्त आहे. बाकी हे एवढे मोठे अजस्र काम कोणताच आर्थिक वा तांत्रिक अडथळा येऊ न देता एका दमात करणे आमच्या वेदशाळेच्या आवाक्याबाहेरचे होते ... पण ते काम झाले; हे तर खरेच. आता मला पुढचे आश्चर्य असे पाहायचा योग येवो की हे ग्रंथ माळ्यात ठेवायच्या आतच हातोहात खपून गेले. - ईश्वरी राज्याच्या हालचालीच्या भाषेत बोलतो आहे, म्हणून हा जाता जाता एक शुभविचार मांडला इतकेच. असो.

आपल्या धर्माचे आद्य प्रमाणग्रंथ म्हणजे वेद. वेद तर अपौरुषेय अशी आपली अविचल श्रद्धा ! सृष्टी जन्माला आली आणि गेली, असे होत असते. पण वेद मात्र प्रकाशमय, ज्ञानमय तेजाने कायमच तळपत असतात. म्हणजे सृष्टीचे इतिहास व त्यांची तात्पर्ये आणि जीवमात्राच्या कल्याणमार्गाचे द्योतन वेदच करतात, अशी आपली प्रामाणिक, साधुसंत ऋषिमुनींनी पुन्हा पुन्हा जोखलेली श्रद्धा. आजच्या आधुनिकांनासुद्धा वेद हा मानवी इतिहासातील सर्वात प्राचीनतम ग्रंथ आहे, हे मानावे लागते आहेच. असा हा वेद 'संहिता-ब्राह्मण आरण्यके' व उपग्रंथ अशा पूर्ण स्वरूपात गेल्या ७५ वर्षांत छापला गेलेला नाही. त्यामुळे गेली सुमारे ३५ वर्षे तो बाजारात अनुपलब्ध-स्थितीत होता. आमच्या वेदशाळेच्या या उपक्रमामुळे आणिक काही वर्षे तरी-आणि वेदपुरुषाने यश दिले तर कायमही हा एकूण ग्रंथसंभार उपलब्ध राहण्याची योजना झालेली आहे.

INTRODUCTION

With this whole book the total Rigveda is reappearing, after some eight decades, in printed form. The Rigveda is historically the very first book and that too the first ever book of knowledge for the Vedas are the root foundations the human being should rely upon.

The Vedas define Vyashti and Samashti and give explicit rules by which 'Vyashti' could utilise the energies of Samashti. Not even that, but the Vedas go even further and tell us very explicitly about the ultimate goal of any being without which no one will be happy for ever.

The Vedas say that one must know the meaning of the Vedas. But this is too broad a statement. There are many methods of interpreting the Vedas in meaningful ways. So choose at least one, believe in it, behave accordingly and you will be successful ... successful in the sense of achieving the goal given by the Vedas.

But there are of course people to whom the Vedas are just their bread and butter. And this can very well happen. In short, the Vedas have power to give eternal as well as material satisfaction.

To-day human knowledge has acquired vast horizons; but if one goes through the book of the Vedas one would meet even vaster ideas and there are ways of thinking over their truthfulness too !

This, of course, needs grudgeless thoughtful study of the Vedas and the coming generations, I think, will willingly shoulder this responsibility—may be this might be the need of current times.

2/11 Erandvane, Pune 4.
Chaitra Shuddha 1,
Gudhi Padwa, Shaka 1908.

Vinayak Hari Ghaisas
Chief Trustee
Vedacharya Ghaisas Gurugi
Ved-Pathashala, Pune 4.

हा ग्रंथ छापण्याआधी आम्ही भारतभर वेगवेगळ्या भाषांतून जाहिराती देऊन मागणीचा अंदाज घेतला. मागणीचा आकडा स्पृहा करण्याजोगा नसला तरी संबंध भारतातील वेगवेगळ्या वेदशाळांकडून आम्हांस उत्स्फूर्त प्रतिसाद आला; याचा आम्हास आनंद होतो. भारत दश आसेतुहिमाचल वेगवेगळ्या बाह्य संस्कृतींनी नटला असला तरी, त्यातील अनुस्यूत वेदसंस्कृतीच या देशाला धरून राहते असे वाटल्या-वाचून राहवले नाही. असे असले तरी मूठभरांनी काय होणार ? असा प्रश्न पडतोच. आधुनिक शिक्षणाची लाट वेदमूलक नसल्याने आपल्या पूर्वजांनी स्वधर्म मर्यादा संभाळून, प्राणांची बाजी लावून जतन केलेल्या वेदांचे नेमके महत्त्व काय ? याचे थोडेही शिक्षण मिळण्याची व्यवस्था प्रचलित समाजपद्धतीत नाही. समाजजीवनातून वेद इतका लुप्तप्राय हजारो लाखो वर्षांत झाला नसेल. त्यामुळे वेदांतील विषयांबाबत त्याच्या अध्ययनपद्धतीबाबत अज्ञानामुळे अनेक वादप्रतिवाद चालू असतात.

वेदांची अध्ययनपरंपरा कशासाठी ? वेदाध्ययन झालेल्याकडून शब्दार्थाचे ज्ञान अपेक्षावे का ? वस्तुतः वेदांचे अध्ययन करणे हा अभ्यास वेगळा आणि त्यांचा अर्थ सांगण्याचे शास्त्र अवगत करण्याचा अभ्यास वेगळा. वेदांचे अध्ययन करतो तो वैदिक. त्याचेवर जबाबदारी ही असते की, वेदांचे प्रत्येक अक्षर, पद, ऋचा हे अत्यंत स्वच्छ करून त्याच्या उदात्तादि स्वरासहित नीट हृदयात आणि गळ्यात बसविणे. संबंध वेद विनापोथी मुखोद्गत राखणे. मग त्यातील शेंकडो, हजारो ऋचांचा वापर म्हणजे विनियोग करून, याज्ञिक लोक दत्तयाग, गणेशयाग, पंचायतनयाग अशा छोट्या छोट्या यज्ञांपासून सोमयाग, वाजपेय यज्ञ, अश्वमेध यज्ञ इत्यादि अत्यंत प्रबल आणि भव्य यज्ञ करतात. या याज्ञिकांतसुद्धा श्रौत याज्ञिक वेगळे व स्मार्त याज्ञिक वेगळे. दत्तयागादि याग अथवा उपनयन, विवाह-संस्कार, वास्तुशांति इत्यादि ठिकाणी आवश्यक असते, ते स्मार्त याज्ञिक आणि सोमयागादि यज्ञ, पुत्रकामेष्टि इत्यादि ईष्टिरूप अग्निहोत्री यज्ञ हे श्रौत याज्ञिकांचे भाग होत. या दोन्हीही याज्ञिकांच्या विद्या वेगळ्या आहेत. त्यांची तंत्रे वेगळी आहेत. फक्त त्यासाठी मंत्राचा भाग आला की वैदिक त्यांना मंत्र पुरवितो.

वेदांचा दुसरा विनियोग होतो पूजादि तंत्रविधीमध्य. वेगवेगळे अभिषेक, वेगवेगळ्या सूक्तांचे पारायण, वेगवेगळ्या मंत्रांचे जप करून शनि, राहू, केतूपासून इन्द्र, सूर्य, रुद्र, विष्णु, इत्यादि देवतांची प्रीति संपादन करणे आणि वेगवेगळी काम्य व कुलपारंपारिक अनुष्ठाने करून आपापल्या इच्छा पूर्ण करणे, यासाठीही वेदमंत्र लागताच. पण या विधीचीहि तंत्रे वेगळी असतात. वैदिक त्यांना फक्त मंत्र पुरवितो.

यानंतर योगाभ्यास करणारे लोक प्राणायामादि गोष्टी करण्यासाठी पूरक-कुंभकादिकांचा वापर करताना, प्रणव या एकाक्षरा गायत्रीपासून विराटापर्यन्त नानाविध मंत्रांचा उपयोग करतात; आणि त्या त्या देवतांना शरीरात स्थापण्यासाठी वेगवेगळ्या छंदातील त्या त्या देवतांचे मंत्र वापरतात. वैदिक हा अशा लोकांना मार्गदर्शन करतो इतकेच.

यानंतर वेदांचा संस्कृत भाषाच्या दृष्टीने अर्थ लावणाऱ्यांचा गट येतो. त्यात वेदांचे अपौरुषेयत्व मानणाऱ्या मीमांसकांचा एक गट आणि दुसरा देवकल्पनांची स्थित्यंतरे, त्यांचे उदय व ऋास इत्यादी वेदमाउलीने दिलेल्या शब्दब्रह्मावर मत प्रतिपादन करणाऱ्यांचा गट. या दोघांनाही वेदमंत्र उच्चारता येत नाहीत. त्यासाठी त्यांना वैदिकच पाचारावा लागतो.

इतिहासाचे संदर्भ, समाजशास्त्राचे संदर्भ, भूगर्भशास्त्राचे संदर्भ, गणित इत्यादी अनेक शास्त्रांच्या अभ्यासकांना हा वेदरूप ज्ञान-निधी कारणपरत्वे वापरावा लागतो; पण त्या वेळेला त्यांना ते मंत्र वैदिकामार्फतच जसेच्या तसे कळणार.

गानलिपीत जसेच्या तसे लिहून दिले तरी शास्त्रीय संगीत जसे गुरुपरंपरेशिवाय येणार नाही, शिल्पशास्त्रावरील लड्ड लड्ड ग्रंथ वाचून ज्याप्रमाणे शिल्प, चित्रकला इत्यादी विद्या येत नाहीत; तद्वतच व्रतस्थ राहून गुरुपरंपरेचा सांभाळ केल्याशिवाय वेद येणार नाहीत. कारण वेदांची अक्षरे ही पुस्तकस्थ होऊ शकत असली तरी वेद कंठगत आणि हृदयस्थ करणे, ही एक शुचिर्भूत राहून गुरुसान्निध्याने अवगत करायची विद्या आहे. दशग्रंथ अष्टविकृतीतील जटाघनांसह वेद जो नसानसांत भिनवितो त्या वैदिकाचा आनन्द त्याचेजवळच !

या वैदिकाला त्याच्या अभ्यासासाठी लागणारे ग्रंथ म्हणजे आज प्रसिद्ध होत असलेले दशग्रंथ. वस्तुतः दशग्रंथात एका परंपरेप्रमाणे पदांचाही समावेश होतो. पण या प्रकल्पात पदांचा समावेश नाही. ते अजस्र काम वेदपुरुषाच्या मनात आले तर तो आम्हाकडून असेच बिनबोभाट करवून घेईल, याबद्दल विश्वास वाटतो. ज्या निर्णयसागरच्या मूळ पोथीवरून या नवमुद्रणाचे काम संपादित केले त्या मूळ निर्णयसागर छापखान्याने केलेले न भूतो न भविष्यति आश्चर्यकारक, सुन्दर, टाशीव, बिनचूक मुद्रण सर्वदृष्ट्या अद्वितीयच म्हणावे लागेल. त्या मूळ प्रकाशकांना किती धन्यवाद द्यावेत ! आज ते नकलवायचे म्हणजे सुद्धा आभाळाला हात ठेकले, असे आम्हास वाटत आहे. नवमुद्रणाच्या वेळी पूर्वी मुळातच अत्यल्प अमलेल्या चुका दुरुस्त केल्या आहेत. त्यातूनही काही चुका राहिल्या अमल्याम विद्वज्जनांनी त्या अवश्य कळवाव्यात.

तात्पर्य, असे हे वेद वेदांगांमह उपयोगाचे दृष्टीने जगभर सारीकडे महत्त्वाचे आहेत. हा मूळ सागर आहे. यामधून वेगवेगळं प्रवाह वाफेच्या मार्गाने अथवा भूगर्भ-मार्गातून येत असतात. म्हणून व्यासंगी अभ्यासकाने आपल्या ग्रंथभांडारात त्याचा अप्रकम टेवायला हवा.

हा ग्रंथ प्रकाशात आणण्याआधी त्याच्या सुबकपणा व टिकाऊपणाबद्दल आमचे काही आग्रह होते. शिवाय केवळ वेदाभिमानी जननेच्या उदार दातृत्वावरच आमची भिस्त. त्यामुळे आर्थिक भपकेबाजी परवडणारी नव्हती. पण हा त्रैलोक्यातील सर्वोत्तम ग्रंथ निदान उत्तम रीतीने बाहेर पडावा अशी तळमळ होती. त्या दृष्टीने पेपर अँड पल्पचे डॉ. अरुणराव पारखे, आमचे परमस्नेही अनमोल प्रकाशनचे श्री. र. द. नांदुरकर, अकार प्रोसेसचे श्री. संजय देडगाडे, आणि वसंत प्रिंटिंग प्रेसचे वसंत गोविंद मोघे यांचे या कामात खरोखरच अनमोल साहाय्य लाभले आहे. वसंत प्रेसच्या कामगार व मालकांनी हे अत्यंत जिकिरीचे काम इतर आर्थिक प्रलोभने दूर सारून अत्यंत मन लावून करून दिले. आम्ही तर पूर्वी म्हटल्याप्रमाणे या प्रकाशन कारभारातील अनभिज्ञ ! परन्तु आमच्या श्री. नांदुरकरांनी कमीत कमी

खर्चात अत्यंत उठावदार रीतीने हे काम करण्याबाबत आम्हास जी शक्ती व स्फूर्ति दिली, ती वस्तुतः त्यांचीच आहे. नाही तर हा ग्रंथ यशस्वीरीत्या प्रकाशनांत आणणे आम्हांस अत्यंत कठीण होते.

या सर्व लोकांच्या स्वतःच्या वेदप्रेमामुळे आणि त्यांच्या सहकाऱ्यांच्या कष्टामुळे हे काम झाले. त्या सर्वांस मनःपूर्वक धन्यवाद व वेदपुरुषाचे आशीर्वाद.

ज्या थोर महाभागांच्या आणि वेदाभिमानी जनताजनार्दनांच्या आर्थिक व इतर साहाय्याविना भारतीय संस्कृतीचा हा अमूल्य ठवा ७५ वर्षांनीसुद्धा पुन्हा प्रकाशित करता आला नसता, त्या सर्वांबद्दल मनातील कृतज्ञता बोलून दाखविता येत नाही इतकी मोठी आहे. वेदपुरुष त्या सर्वांचे कल्याण करो.

सद्बुद्धी, सदाचरण आणि सद्भाव मनात रुजविणाऱ्यांचे वेदपुरुष इहपर कल्याण करीत असतो, इतकेच सांगून तूर्तास विराम घेतो.

२/११ एरंडवणे, पुणे ४.

चैत्र शु. १ गुढी, पाडवा शके १९०८

विनायक हरि घेसास

प्रधान-विश्वस्त, वेदाचार्य घेसास गुरुजी वेदपाठशाळा, पुणे ४.

प्रकाशक :

वेदाचार्य विनायक हरि घेसास

घेसासगुरुजी वेदपाठशाळा

२/११ एरंडवणे, कर्वे पथ,

पुण्यपत्तनम् ४११००४

मूल्य : २००-०० रु.

मुद्रक :

वसंत गोविंद मोघे

वसंत प्रिंटिंग प्रेस

४२६/३ चतुःशृंगी पथ

पुण्यपत्तनम् ४११०१६

इदं पुस्तकं घंसासोपान्हहरिशर्मन्तनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयघंसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् शके १९०८

॥ अथ ऋग्वेददशग्रंथप्रारंभः ॥

सस्वाहाकारप्रयोगनिर्णयः समन्त्रकोशाच्च

॥ ऋक्संहिताप्रारम्भ्यते ॥

॥ विद्वदम्यर्थनम् ॥

ऋग्वेदकल्पद्रुमभाषानकादिप्राच्यद्रुपुष्पाणिधियाविविच्य । ऋक्संहितायां परिकल्प्यमालांसमर्पयेद्वेदिककण्ठदेशे ॥ १ ॥

वेदप्रास्ताविकम् ।

श्रीः ॥ प्रणम्यवेदपुरुषं वेदज्ञान्यारिकांक्षिणः ॥ ऋक्संहितायाहोमादेः कुर्वे प्रास्ताविकं क्वचित् ॥

ननु कोऽयं वेदो नाम । कथं वा तस्यापौरुषेयत्वेन प्रामाण्यम् । केवा तस्य विषयप्रयोजनसंबन्धाधिकारिणः । न खल्वेतस्मिन् सर्वस्मिन्नसति वेदे प्रवृत्तिः । अत्रोच्यते—इष्टप्राप्त्यनिष्ठपरिहारयोरलौकिकमुपाययोर्मन्त्रो वेदयतिसवेदः । अलौकिकपदेन प्रत्यक्षानुमानेन्यावर्त्यते । अनुभूयमानस्य स्रक्चन्दनवनितादेरिष्टप्राप्तिहेतुत्वमौषधादेरनिष्ठपरिहारहेतुत्वं च प्रत्यक्षतः सिद्धम् । स्वेनानुभविष्यमाणस्य पुरुषांतरगतस्य च

तथात्वमनुमानगम्यम् । एवंतर्हि भाविजन्मगतमप्यनुमानगम्यमिति चेन्न । तद्विशेषस्यानवगमात् । नखलु ज्योतिष्टोमादिरिष्टप्राप्तिहेतुः कलञ्जभक्षणवर्जनादिरनिष्टपरिहारहेतुरित्यमुमर्थं वेदव्यतिरेकेणानुमानसहस्रेणापि तार्किकशिरोमणिरप्यवगंतुं शक्नोति । तस्मादलौकिकोपायबोधकोवेदइति लक्षणस्थनातिव्याप्तिः । अतएवोक्तं—‘प्रत्यक्षेणानुमित्यावायस्तूपायोनबुध्यते । एनंवदंतिवेदेनतस्माद्वेदस्य वेदता ॥’ इति । सएवोपायो वेदस्यविषयः तद्वोधएव प्रयोजनं तद्वोधार्थं चाधिकारी तेनसहोपकार्योपकारकभावः संबंधः ।

अथवेदानामपौरुषेयत्वेनस्वतःप्रामाण्यमनूयते—वेदांश्चैकेसंनिकर्षपुरुषाख्याः । नन्वस्तुपदानांपदपदार्थसंबंधस्थचनित्यत्वं, वाक्यार्थप्रमितेश्चवाक्यजन्यतयाविधीनांप्रामाण्यं, तथाप्यानुपूर्वीरूपवेदानांनित्यत्वासंभवात्काठकादिसमाख्ययातत्कर्तृकत्वनिश्चयाच्च पौरुषेयत्वंसंभवति । पुरुषेचदोषसंबंधसंभावनयानप्रामाण्यंसंभवति । तथाहि । वेदःप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकधर्मवान् वाक्यत्वात् भारतवदित्यनुमानेनपौरुषेयत्वम् । नचसामान्यधर्मस्यप्रागभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेनवेदत्वस्यातथात्वादसिद्धिरितिवाच्यम् । वेदत्वस्यातादृशत्वेपिइदानींतनवेदत्वादीनांतदवच्छेदकतयानासिद्धिः । अन्यथाघटादीनामपौरुषेयत्वप्रसंगः । वस्तुतोवेदत्वंप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकं कार्यधर्मवृत्तित्वात् घटत्ववदित्यनुमानेनवेदत्वस्यापितथात्वात् । अतोवेदानांपौरुषेयत्वम् । एवंचकाठककालापकादिसमाख्या, बर्बरःप्रावाहणिरकामयतेत्याद्यनित्यसंयोगोप्युपपद्यते । तदुक्तं संनिकृष्टकालावेदाइदानींतनाइति । तत्रचास्मदादीनांकर्तृत्वासंभवाद्यासादिवदीश्वरएवकर्ता । एवंच ‘त्रयोवेदाअजायतेत्यग्नेऽग्नेवेदोवायोर्यजुर्वेदः’ इत्यादिदर्शनमुपपद्यते । अतोतस्वतःप्रामाण्यमितिचेत् । न । उक्तानुमानस्य वेदत्वंप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकं सामान्यधर्मत्वादित्यनुमानेनसत्प्रतिपक्षितत्वात् । प्रतियोगिताव-

च्छेदकभेदाभावेन संकलघटप्रागभावैक्येप्रतियोग्युत्पत्तिनाशयत्वासंभवेनचनित्यत्वापत्तेः । इष्टापत्तौतूत्पन्नस्यपुनरुत्पत्तिप्रसंगः, प्रागभावनाशस्वीकारेघटानुत्पत्तिप्रसंगः । अवयवशस्तन्नाशस्वीकारोनिरवयवत्वादेवायुक्तः । प्रतियोगिभेदेनाभावनानात्वकल्पनेसंसर्गाभावान्योन्याभावयोरैक्यप्रसंगः । अतोतसामान्यधर्मस्यप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वम् । प्रथमानुमानमपि—वेदाःप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकधर्माभाववन्तोऽस्मर्यमाणकर्तृकत्वादात्मवदित्यन्वयिना, अस्मर्यमाणकर्तृकवाक्यत्वादितिव्यतिरेकिणाचसत्प्रतिपक्षितम् । वेदशून्यकालाभावेनवेदप्रागभावासिद्धेश्च । तथाहि । पूर्वकालेनवेदशून्यःकालत्वाद्वर्तमानकालवत् । पूर्वकालीनंवेदाध्ययनंगुर्वध्ययनपूर्वकं वेदाध्ययनत्वाददानींतनवेदाध्ययनवत् । वेदानपौरुषेयाःअस्मर्यमाणकर्तृकत्वादित्यनुमानेनापौरुषेयत्वसिद्धेश्च । एवं ‘वाचाविरूपनित्यया’ इतिश्रुतिः । ‘स्वयंभूरेशभगवान्वेदोगीतस्त्वयापुरा । शिवाद्याःकृषिपर्यताःस्मर्तारोऽस्यनकारकाः ॥’ इतिस्मृतिश्चोपपद्यते । काठकादिसमाख्यातु श्रुतिस्मृतिविरोधात्प्रवचननिमित्तत्वेनोपपादनीया । ‘अग्नेऽग्नेवेदः’ इत्यादिश्रुतिरप्यग्निनाज्ञापितइतिव्याख्येया । अनित्यसंयोगोऽपि प्रवाहनित्यतामादायोपपादनीयः । प्रवाहनित्यत्वंचसजातीयप्रागभावसमव्याप्तसजातीयध्वंसकत्वरूपम् । यद्वाबहुक्षीरादिवाक्यवदसत्यकथादिनाविधेयस्तुतिपरत्वेनोपपादनीया । अतोऽपौरुषेयावेदाइतिसिद्धंवेदानांस्वतःप्रामाण्यम् । इतिगागाभट्टः ।

स्वाध्यायविषयेकिंचित्प्रस्तूयते—स्वाध्यायोऽभ्येतव्यः । अत्रस्वाध्यायत्वं स्वशाखात्वम् । तत्र स्वत्वंचपरंपरयाध्ययनविषयत्वमनुष्ठानविषयत्वं च । तेन वेदत्रयांतर्गतैकैकशाखापरःस्वाध्यायशब्दः । तेनाध्ययनानुष्ठानयोः स्वपरंपरापरिगृहीताध्ययनानुष्ठानविषयत्वोपपत्तिः । अधीतवेदस्यप्रयोजनवत्त्वंचेत्थमवसेयम् । विधीनां प्रवृत्तिजनकप्रवर्तनाज्ञानम्, अर्थवादानां प्राशस्त्यज्ञानं, मंत्राणां

विशिष्टार्थस्मरणं, नाम्नां कर्मभेदो गुणफलोपबंधः संकल्पलाघवंच, साम्नामक्षराभिव्यक्तिः, स्तोभानां सामकालपूर्तिः, उपनिषदां पार-
लौकिकफलकर्मप्रवृत्तिजनकशरीरव्यतिरिक्तजीवात्मज्ञानं, क्रमज्ञानादिच यथेष्टमूहनीयम् । एवमंगानामपि वेदोपकारकत्वम् । तच्च
शिक्षायाः स्वरादिनिश्चयद्वारा, कल्पस्य शाखांतरसंदिग्धविध्युपसंहारद्वारा-न्यायलब्धार्थतात्पर्यनिर्णयद्वाराच, व्याकरणस्य वैदिकोहवि-
ज्ञानद्वारा, निरुक्तनिघण्टोर्वैदिकशब्दज्ञानद्वारा, छंदसां वैदिकवाक्यपरिमाणद्वारा, ज्यौतिषस्य वैदिककर्मप्रयोगोपयोगितिभ्यर्क्षादिज्ञा-
नद्वारा, अधीतवेदजन्यार्थज्ञानोपयोगित्वात्सिद्धं सांगोवेदोऽध्येयोनुष्ठेयानितदुदितानिकर्माणीति । तथाच ऋग्वेदस्यैवाखिलवेदाद्यत्वेना-
भ्यर्हितत्वात्तदंतर्गतशाकलसंहितामधिकृत्याध्ययनाध्यापनस्वाहाकाराद्युपकर्त्रीयभूयादिति नैकशोविद्वत्साहाय्येन प्रयतितं मयाऽस्याः शोध-
नादिसंस्करणाय । योजितानि चर्षिदैवतच्छंदांसि आमूलान्तंतत्तत्सूक्तपत्राधःप्रदेशेषु () धनुश्चिहांतर्गततत्तच्छास्त्रार्थविलासभांजि । प्रत्यध्या-
यमन्तेतत्तदंतर्गतदेवतात्यागाः सूक्तपक्षेणभेदपक्षेणच दर्शिताः । तथा ऋग्वेदकल्पद्रुमादिप्रंथेभ्योविद्वद्भ्यश्च यथावगतं स्वाहाकारनिर्णयप्रयो-
गाद्यपि प्रस्तावनाव्यवहितत्वेनसंप्रथितमत्र । अंतेशाकलसंहितावर्तिनामृचामकारादिवर्णक्रमकोशोऽप्यनल्पपरिश्रमेणप्रणीयसमयोजी-
तिपुस्तकयावच्छेमुषिपरिष्कृत्यसंशोधितम् । स्वाहाशब्दयोगेऋगंतस्वरस्योदात्तानुदात्तस्वरितत्वप्रतिपत्तिसौकर्यार्थमृगन्ते * एतादृगुदात्त-
चिह्नं * एतादृशंचस्वरितचिह्नंकल्पितं तत्रतत्र । तेनैतादृशचिह्नद्वयहीनाः केवल-॥-रेखाद्वययुजःशेषाऋचोऽनुदात्तान्ताभवन्ति । अर्धर्चादा-
वेकैवरेखेतिकल्पितास्तत्रपरिपाटी । एवंविहितेऽप्यत्यंतश्रमपुरःसरंशोधने शरीरिमात्रसाधारणभ्रान्त्यादिसमुत्थंदोषजातं सौजन्ययुरीणैः

सारस्पृहयालुभिः परिशीलितमरालचातुरीकैर्विपश्चिद्वरैरुपेक्ष्यमाणं कृतशोधनंचाशासानः सकलाभ्येत्रध्यापकप्रयोजकादिसौकर्यमेत-
द्वंशात्संभावयन्गुणजनकक्षुर्घटापथगामितयैवसार्यकृतान्मन्यमानोगुणजनपरितोषमेवैतद्व्यापारात्प्रीयमाणोऽखिलजगन्नायकोविदचातु-
प्रमाणसिद्धांतविरुद्धमत्रयत्किंचनाभून्मतिमांघदोषात् । मात्सर्यमुत्सार्यतदार्यचित्ताः प्रसादमधायविशोधयंतु ॥ इत्याशास्ते

विद्वदेकांतवशंवदः—

वा. ल. पणशीकरः ।

अत्रादर्शपुस्तकदातृनिर्देशः ।

- १ वे ॥ शा ॥ सं ॥ गणेशभट्टआठल्ये आलीबागइत्येतैर्दत्तमहतापरिश्रमेणैतैरेवनिर्मितंस्वाहाकारपुस्तकमेकं ।
- २ वे ॥ शा ॥ सं ॥ आत्मारामभट्टजी अळवणी सावंतवाडीइत्येतैर्दत्तंस्वीयसंप्रहस्यंकाशीस्यजड्येप्रणीतं ।
- ३ वे ॥ शा ॥ सं ॥ रामचंद्र(बाबा)पाध्ये गुर्जरभालावलीइत्येतैः महामहोपाध्यायगोपालोपाध्यायप्रणीतंसंपाद्यदत्तं ।
- ४ वे ॥ शा ॥ सं ॥ बाबुरामचंद्रदीक्षितजडेबनारसइत्येतैः प्रहितंऋग्वेदकल्पद्रुमादिकोशान्शौनकीयांश्चाकलय्यमुद्रितमासीत्

तच्चद्वैतीयीकेऽस्मिन्संस्करणे—

तदंतर्वर्तिमंत्रभागं वे ॥ रा ॥ गणेशभट्टजीआठल्येइत्येतेपांसाहाय्येनसर्वानुक्रमभाष्येणचपुनःसंशोध्यप्रकाशितोऽयंप्रथमइतिसम् ।

संहिताहोमेप्रमाणम् । तत्रादौसंहिताहोमेप्रमाणंफलं च प्रायश्चित्तप्रकरणेबृहदाध्यायनस्मृतौ—‘भौताग्निरपिस्मार्ताग्नौप्रायश्चित्ताहुतीर्हुनेत् । संहितागणकृष्णांडपावमान्यादिमिर्द्विजः॥स्मार्ताभावेतुकृत्वाभिर्कुर्यादुत्तपनीयकमि’ति॥भौताग्निरपीत्यपिनास्मार्ताग्निमानपिस्मार्ताग्नौकुर्यादितिप्रतीयते । प्रायश्चित्ताहुतीरित्यनेनपापनिवृत्तिफलकत्वं बोध्यते । उत्तपनीयकोनामआधानसुबोधिन्यां—‘दग्धेष्वाग्निमारोप्यपुनर्दग्धेषुसंयुतं । पुनस्तद्वत्तृतीयोग्निःसएवोत्तपनीयकः’॥ इति । लौकिकमग्निंस्कारविशिष्टंकृत्वाकुर्याद्वोममितिशेषः । भुतावपि—‘यःसमिधायाऽआहुतीयोवेदेनददाक्षमतोऽअग्रये’ । योनर्मसास्वध्वरः’॥ इतिमंत्रेस्वातंत्र्येणसंहिताहोमःप्रतीयते । तथाचमंत्रार्थः—अग्रये अग्र्यर्थः । यः मर्तः—मनुष्यः । समिधा—पालाश्यादिसमिदाधानेन । आहुती—आहुत्या आज्यादिसाध्यया । यो वेदेन—संहिताया तदंतर्गत-सर्वमंत्रकरणकहोमेनच । ददाश—परिचरतीति ॥ यद्यपीयंशुतिर्वेदेनेत्यस्यब्रह्मयज्ञाध्ययनेनेत्यर्थकरणेनपाकयज्ञप्रशंसाकरणपरतयायोजिता तथाप्युक्तार्थपरतयापियोजयितुंशक्यते बाधकाभावात्, वेदेनाग्रयेददाक्षेतिममभिध्याहृतपदस्वारस्याबोधश्चभुतीनांविश्वतोमुखत्वात् । तेनोक्तार्थतात्पर्यनिर्णायिकापूर्वोदाहृताध्यायनस्मृतिरप्यनुगृहीताभवति । एतच्छ्रुतिविहितसमिदाधानाद्युक्तकर्मफलं‘तस्येदर्वत’इत्यग्निमश्रुतौस्फुटं । तथाहि—‘तस्येदर्वतोर्हयंतऽआशबस्तस्यंशुभ्रितमंयशः । नतमंहविर्कृतंकुतश्चननमत्यैकृतंनशत्’ ॥ इति । मंत्रार्थः—तस्यैव आशबः—शीघ्रगंतारः । अर्वतः—अध्याः । रंहयंते—वेगंकुर्वति । शन्नून्प्रसहंतइत्यर्थः । तस्यैवशुभ्रितमंयशः—दीप्ततमाकीर्तिश्चभवति । अपिच । तं देवकृतं—देवेषुविहिताकरणेनयत्कृतं । अंहः—पापं । कुतश्चन—कस्मादपिहेतोः । ननशत्—नश्याप्नोति । अशत् नशत्

इतिप्रमाणम् । नचमर्त्यकृतं—मनुष्येषुर्हिसावितम् । इत्येवंपापक्षयकामेनाग्निशुभ्रपाकार्येत्युक्तंभवति । अतःपापक्षयकामेनापिसंहिताहोमो विधेयइतियावत् । किंचोपाकर्मगतत्वेनापिसंख्यायनसूत्रे‘प्रत्यृचंवेदेनजुहुयादित्यादिनाऽनेकेहोमविधयोऽभिहिताः । तथाचसूत्रं—‘अक्षतसक्तूनांधानानांदधिघृतमिभाणांप्रत्यृचंवेदेनजुहुयादितिहैकआहुःसूक्तानुवाकाद्याभिरितिवाध्यायार्पेयाद्यादिभिरितिमांडूकेयोऽथह-स्माहकौषीतकिरिमीलेपुरोहितमित्येकाकुपुंभक्तस्तदब्रवीदाबदंस्वंशकुनेगृणानाजमग्निनाधामंतेविश्वंगंतानोयज्ञंयज्ञियायोःस्वोअरणः प्रतिचक्ष्वविचक्ष्वाग्नेयाहिमरुत्सस्वायत्तेराजन्छृतंहविरितिष्टृचास्तच्छंयोरगृणीमहइत्येकाहुतशेषाद्विःप्राभंती’ति ॥

एवंपराशरस्मृतौप्रायश्चित्तप्रकरणेद्वितीयाध्यायेपारायणांगत्वेनदशांशहोमोऽभिहितः । तथाहि—‘ब्रह्महानरकस्मातेपांडुकुष्टीप्रजा-यते । प्रायश्चित्तंप्रकुर्वीतसयत्पातकशांतये ॥ चत्वारःकलशःकार्याःपंचरत्नसमन्विताः । पंचपल्लवसंयुक्ताःसितवस्त्रेणवेष्टिताः । कपाय-पंचकोपेतानानाविधफलान्विताः।सर्वोपधिसमायुक्ताःस्थाप्याःप्रतिदिशंदिशं ॥ रूप्यमष्टदलंपद्मंमध्यकुंभोपरिन्यसेत् । तस्योपरिन्यसेदेवं ब्रह्माणचचतुर्मुखं ॥ पलार्धार्धप्रमाणेनसुवर्णेनविनिर्मितं । अर्चयेत्पुरुषसूक्तेनत्रिकालंप्रतिवासरं ॥ यजमानःशुभ्रैर्गधैःपुष्पैर्धूपैर्यथाविधि । पूर्वादिकुंभेषुततोब्राह्मणाब्राह्मचारिणः ॥ पाठयेयुःस्वकान्वेदानृग्वेदप्रभृतीन्शनैः । दशांशेनततोहोमोग्रहशांतिपुरःसरः ॥ मध्येकुंडेविधा-तव्योघृताकैस्तिलग्रीहिभिः । द्वादशाहमिदंकर्मसमाप्यद्विजपुंगवः ॥ भद्रेपीठेयजमानमभिषिंचेद्यथाविधि । ततोदद्याद्यथाशक्तिगोभूहम-तिलादिकं ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततोदेयमाचार्याययथाविधि । आदित्यावसवोरुद्राविश्वेदेवामरुद्राणाः ॥ प्रीताःसर्वेन्यपोहंतुममपापंसुदारुणं । इत्युदीर्यमुहुर्भक्त्यातमाचार्यक्षमापयेत् ॥ एवंविधानेविहितेभेतकुपुंविनश्यति’ ॥ इति ॥ यद्यपिरुद्रकल्पदुर्मेलिखितकालिकापुराणे—

‘जपादशांशतोहोमस्तथाहोमास्तुतर्पणं । तर्पणस्य दशांशेन मार्जनं कथितं किल ॥ मार्जनस्य दशांशेन ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ जपोर्चापूर्व कोहो-
मस्तर्पणं चाभिषेचनं ॥ भूदेवपूजनं पंचप्रकारो कापुंरस्क्रियेति ॥ होमाशक्तौ जपं कुर्याद्धोमसंख्याचतुर्गुणं । एवं कृते तु मंत्रस्वजायते सिद्धि-
रसमा’ ॥ इति वचनैः पुरश्चरणांगजपसामान्यदशांशहोमः कर्तव्य इति प्रतीयते तथापि — ‘पाठयेयुः स्वकान्वेदानृग्वेदप्रभृतीन्शनैः । दशांशेन
ततोहोमो महशांतिपुरःसरः’ ॥ इति प्रकृतप्रायश्चित्तप्रकरणस्थस्मृतिवचनेन विशिष्यदशांशहोमस्य विहितत्वादशांशहोमो विधेयः । तत्संभव
अदशाश्रुतिपारायणे ज्वेवैकावृत्तिरूपदशांशेनेति फलितम् ॥ केचित्तु महार्णवादिप्रथेषु ‘रूपरुद्रजपांशेषोऽदशांशं त्रविभागपक्षेष्वाद्यमंत्रै-
राद्यंतमंत्रैर्वादशांशसंख्यापूरणवदेकसंख्याकादिपारायणपक्षेऽप्याद्यादिमंत्रैस्तदशांशसंख्यापूरणीया । एवं कल्पनायां तत्रयन्मूलं तदेवात्रा-
न्वेषणीयमिति वदन्ति । महार्णवे तु ‘चतुर्पुत्राक्षणे पुष्टग्वेदप्रभृतिमंत्रब्राह्मणात्मकवेदचतुष्टयपारायणं कुर्वत्सु प्रतिदिनं पठितवेदभागदशांश-
संख्यया व्याहृतिभिर्होमः कार्य’ इत्युक्तं । कैश्चित्तु संहिताहोमांशोसाधकतयोपन्यस्तानि क्रग्विधानस्थानि — ‘एषा हि संहिता वेदैः सर्वब्रह्ममयी
निवृत् । उमेण तपसा दृष्टा विश्वामित्रेण धीमता ॥ होमांश्च जपयन्नांश्चानित्यं कुर्वीत वैतया’ इत्यादीनि वचनानि तान्युपक्रमोपसंहाराभ्यां गायत्री-
मंत्रहोमपराण्येवनुसंहिताहोमपराणि । कृत्स्नसंहिताया विश्वामित्रदृष्टत्वेन काव्यनुपलंभात् गायत्र्यास्तदृष्टत्वाच्च निवृत्तित्वेति विशेषण-
स्य सकलसंहितायामसंभवात् न्यूनाक्षरत्वेन गायत्र्यंश एव तत्संभवाच्च वेदैश्चतुर्भिर्वेदैः संहितासम्यग्धृतेति स्मृत्यक्षरार्थः । एवं च संहितेति पद-
भवनमात्रेण कृत्स्नसंहिताहोमपरतया पूर्वोक्तवचनानि योजयतां प्रमाद एवेति सुधियो विभावयन्तु ॥ इति ऋग्वेदकल्पद्रुमः ॥

१ पुरस्क्रिया-पुरश्चरणम् ।

प्रासंगिकविविधविषयनिर्णयसंग्रहः ।

मंत्रार्चिनिर्णयः । ‘ऋषिदैवतच्छंदांस्वनुक्रमिष्याम’ इति सर्वानुक्रमपरिभाषाया मृचीणां प्रथमनिर्देशात्तदुत्सिध्यते । ननु मंत्रब्राह्मणयो-
र्बेदाभिधेयत्वात् सर्वानुक्रमण्यां ‘नष्टेतज्ज्ञानमृते’ इत्यादिज्ञानस्य मंत्रादावेवावश्यकत्वबोधनादैतरेयब्राह्मणे मंत्रभागसत्त्वेऽपि तत्प्रतीकोपादा-
नेन न्यायिकवचनस्याकरणाच्चात्र नैव न्यायिकज्ञानस्योपयोग इति चेन्न सर्वानुक्रमणं ब्राह्मणांतर्गतमंत्राणां सृष्ट्याद्यकथनेपि ‘अज्ञातर्ष्यादिको मंत्रो-
दोषावह इति श्रुतिः’ इति कल्पसारोक्त्या बृहदेवतायां ‘सौर्याणि चैव सामानि सर्वाणि ब्राह्मणानि चेत्यनेन देवतोक्त्या च छंदसस्तु स्वरूपसि-
द्धत्वेन चर्ष्यादिज्ञानस्यावश्यकत्वात् ब्राह्मणस्यानेकभागघटितत्वेन मंत्रभागस्यापि तदंतर्भूतत्वात् तत्र चर्ष्यादिज्ञानस्योपयोगः । ‘मंत्रातिरिक्तं
ब्राह्मण’ मिति भेदव्यवहारस्तु समुदायनिबन्धन इत्यदोषात् एवं बृहदेवतायां ‘सर्वाणि ब्राह्मणानी’ तिसामान्योक्त्या मंत्रातिरिक्तब्राह्मणस्यापि-
सूर्यदेवताकत्वं सिद्धम् । ऋषिस्तु तद्वृत्तादैतरेय उक्तप्राय एव । छंदस्तु लक्षणाक्रांतो देव । अनाक्रांतो तु ‘अत्रानुक्तं गाथे’ तिसुत्रात् गाथैवेति ।
मंत्रविषये तु विनियोजकवाक्यानुरोधेन देवताकल्पनीयैव । तदुक्तं निरुक्तोत्तरपट्टे प्रथमाध्यायचतुर्थखंडे — ‘तद्येनादिष्टदेवतामंत्रास्तेषु
देवतोपपत्तीनां देवतः स यज्ञोवायज्ञांगं वा तदेवता भवत्येवान्यत्र यज्ञात्प्राजापत्य इति याज्ञिका — नाराशंस्व इति नैरुक्ता — अपि वासाकामदेवता
स्यात् — प्रायोदेवता वा ऽस्ति क्षात्रारोहदुल्लोके देवदेवत्यं — मतिथिदेवत्यं — पितृदेवत्यं यदैवतो मंत्र’ इति । एतदर्थं स्तुत्यादयः प्रसंगतव्यः ।
अत्रापि संदेहे तु ‘अनिरुक्तो वै प्रजापति’ रिति ब्राह्मणात्, — ‘मंत्रेषु ह्यनिरुक्तेषु देवतां कर्मतो बदेत् । मंत्रतः कर्मतश्चैव प्रजापतिरसंभवे’ इति बृह-
देवतास्ववचनाच्च प्रजापतिरेवेति सिद्धमिष्टम् ॥ ॥ विशेषरूपेण चर्ष्यादीनामज्ञानेऽनुकल्पमाह कल्पसारः — ‘ऋष्यादीनामविज्ञानेनाम-

देवादिनृषीन् । गायत्र्यादीनिच्छंदांसि विष्णुदेवचंसंस्मरेदिति । तत्र ऋषिज्ञानप्राथम्ये उदाहरित्यमाणसर्ववाक्यसंप्रतिपत्तेर्नास्त्येव-
संशयः । तत्र सूक्तविशेषे सर्वानुक्रमणी व्याख्यातृवचनद्वैधेन र्षाणामनियमे प्राप्ते तन्निर्णयः क्रियते—‘प्रतयाशव’ इति सूक्ते ‘प्रतेष्टा चत्वारिंश-
हविगणा दशर्चा अकुष्टामाः प्राथमे—सिकतानि वावरी द्वितीये—पृथग्योजास्तृतीये त्रयश्चतुर्थे’ इत्यत्र चतुर्थे दशर्चे पूर्वोक्ता ऋषिगणास्त्येव इति-
योजना । आर्षानुक्रमण्यां—‘प्रतेहि सूक्तं प्रथमं दशर्चमकुष्टमापा ऋषयो विदुस्ते । निवावरीस्तु सिकता द्वितीयं तृतीयमेते खलु पृथग्योजाः । गणा-
स्त्योऽमी कथिताश्चतुर्थे मेघांतु गोत्रं कचिदप्रसिद्धम् । शिष्टासु पंचसृषिरत्रिरेव त्वं त्वेव त्वेव गृत्समदः प्रसिद्धः’ इत्युक्तत्वात् सर्वानुक्रमभाष्ये पि-
त्रय इति पदच्छेदेन व्याख्यानाच्च । वृत्तिकृता तु अत्रय इति पदच्छेदं कृत्वा चतुर्थे दशर्चे अत्रय इति नामान इति व्याख्यातं तत्तु प्रमाणाभावाद्-
पेक्षम् । तथा ‘माप्रगामे’ति सूक्ते सर्वानुक्रमण्यां ‘पराणि चत्वारि सूक्तान्युक्ता ऋषयः’ इत्युक्तम् । अस्यार्थः—सुबन्धुमित्रा—बंधुः श्रुत-
बंधुर्विप्रबंधुस्त्यत्र ऋषयः । ते गौपायना एव न लौपायनाः सुबंधोस्तत्कालमृतत्वेनाद्रष्टृत्वात् । अतएव सर्वानुक्रमण्यां च ‘गौपायनानां बंध्वा-
दीन् पुरोहितांस्त्यक्त्वा न्यौमाया विनौ भेद्यतमौ मत्वा पुरोदधे तमितरे कुदा अभिचेरुथ तौ माया विनौ सुबंधोः प्राणानां चिक्षिपतुरथ हास्य भ्रातर-
स्त्यो माप्रगामेति षट्ङ्गायत्रं स्वस्त्ययनं जत्वा’ इति—‘माप्रगामेत्युपक्रम्य चतुःसूक्तेष्वतः परम् । बंध्वाद्या ऋषयो ज्ञेया गौपायनमुतास्त्य’
इति । सर्वानुक्रमवृत्तिकारेण—अपरे त्वित्यादिना चतुर्णां द्रष्टृत्वमुक्तं न भूलविरोधादसंगतमिति स्पष्टमेव । तथा चतुर्थाष्टके प्रथमाध्यायेऽ-
नस्वंतेति सूक्ते ‘अनस्वंता षट्त्रैवृष्णपौरुकुत्स्यौ द्वौ ज्यरुणत्रसदस्यूरजानौ भारतश्चाश्वमेधो त्यास्तिस्तेऽनुष्टुभ’ इति सर्वानुक्रमणी । अस्यार्थः—
षट्पञ्चात्मकं सूक्तं एतन्नयं न्यबस्थया अपश्यत् । तत्रेयं व्यवस्था—आद्यानां तिसृणामित्यप्याहृत्य त्रैवृष्णपौरुकुत्स्यौ ज्यरुणत्रसदस्यूरजानौ संभूय-

द्रष्टारो अत्यास्तिस्त्रइत्यावर्त्य द्वितीयांतत्वेन विपरिणमय्य ताः भारतोश्च मेधोऽपश्यदित्योजना । अत्यास्तिस्त्रइत्यपरं प्रथमांतं अनुष्टु-
भइत्यत्रान्वेतीति । तथा च शौनकः आर्षानुक्रमण्यां—‘अनस्वंतेति सूक्तं त्रैवृष्णपुरुकुत्सजौ । ज्यरुणत्रसदस्यूरजावश्च मेधश्च भारतः ।
अत्यानां तिसृणामासां पूर्वासां मितरौ सहे’ति । अतएवोभयत्रापि द्वावित्युक्तिरपि चरितार्था । यत्तु तद्वृत्तौ पण्णामपि ऋषित्रयमिति व्या-
ख्यातं—यच्च तद्भाष्ये द्वे द्वे ऋचौ एकैकं ऋषिक्रमेणापश्यदिति—व्याख्यातं तत्तु स्फुटतरमूलभूतशौनकोक्तं ऋष्यनुक्रमणीविरोधात् मंत्र-
लिङ्गविरोधात् द्वावित्युक्तिविरोधात् इतरौ सहेत्युक्तिविरोधाच्चानादेयम् । (क. क.) इति ऋषिनिर्णयः ॥

ऋषिदैवतच्छंद ऊह निर्णयः । तत्र जपहोमादौ प्रयुज्यमानेषु सूक्तक्षुपूर्वदेवतोहः कार्यं उत छंद ऊहति विमर्शं सर्वानुक्रमपरिभाषा-
रं भव—‘ऋषिदैवतच्छंदांस्त्यनुक्रमिष्यामः’ इत्यनुक्रमपरिग्रहाद्, बह्वृचगृह्यपरिशिष्टे—‘अथास्य मंत्राणां ऋषिदैवतच्छंदांसि’ इति-
तथैवांगीकारात्, तथासांख्यायनसूत्रे—‘ऋषेर्यस्य यो यो मंत्रो यदैव तस्यो यच्छंदस्तथा तथा तं मंत्रमनुग्यात्’ इति क्रमनिर्देशात्, एवमाधुनिक-
याज्ञिकाचाराच्च ‘यद्यपि स्वात्स्वयं ब्रह्मात्रैलोक्याकर्षणश्चमः । तथापि लौकिकाचारं मनसापि न लंघयेत् ॥’ इति वचनाद्याज्ञिकाचारानुगृहीत-
देवताप्राथम्यबोधकवचनानां कर्मकांडविषये प्रावल्यादेव तायाः फलदावृत्तेनाभ्यर्हितत्वात् तत्र प्राथम्यं युक्तं मत्वा । तथा श्रौतस्मार्तकर्मकांडो-
दधिपारहृश्वभिर्भट्टनारायणकौस्तुभकारशांतिरत्नहमाद्रिपूर्तकमलाकरादि महानिबन्धकारधुरीणैर्लोकोद्दिधीर्पयानैकशः प्रणीतप्रयोग-धर्मशा-
स्त्रादिग्रंथेष्वसेतु हिमालयप्रथितेषु प्रसंगतः सूक्तमंत्रादिप्रयोगावसरे ऋषिदैवतच्छंदः क्रमेणैव सूक्तादीनां विनियोगादत्र संहितायामस्माभि-
रपि स एव क्रम आहतोऽस्ति ॥ इमं पक्षं प्राचीनानसहंते—तेषां मते छंदः प्राथम्य एवादरः । तथा च ऋग्वेदकल्पद्रुमे—छंदः प्राथम्ये ‘आर्षेय-

छंदोदैवतवित्' इति सर्वानुक्रम उदाहृत एव । अन्यान्युदाहरिष्यंते । तथा हि निरुक्तभाष्योदाहृतसामवेदब्राह्मणे—'योहवाभविदितापेय-
छंदोदैवतब्राह्मणेनमंत्रेणयाजयतिवाध्यापयतिवास्थापुर्वच्छंतिगतेवापात्यतेप्रमीयतेवापापीयान्भवति' इति । अथर्ववेदे—'गणकऋषिः
निचूद्रायत्रीछंदः गणपतिदेवता' इत्यादि । पारिजाते—'आर्षछंदोदैवतं च विनियोगस्तथैव च । वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विपश्चिता' इति ।
गोभिलोप्येवमाह—'आयात्विन्यनुवाकस्य वामदेवऋषिः स्मृतः । आनुष्टुभं भवेच्छंदोवाग्देवीदेवता स्मृता' इति । मदनरत्नेकात्यायनः—
'आर्षछंदश्च दैवत्यं विनियोगस्तथैव च । वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः' इति । सांख्यायनसूत्रे—'ऋषीच्छंदांसि देवताः भद्रामेधेच-
तर्पयित्वे'ति सर्वत्र छंदः पूर्वमभिहितमिति कृत्वा छंदः प्राथम्यमेव न्याय्यं उदाहृतधृतिस्मृतिप्रामाण्यान्, तत्र धृतक्रमपरित्यागेषीजाभावात्तासां-
क्रमबोधन एव तात्पर्याच्च । तथा चूहदेवतायां—'नियमोयं जपेहोमेऋषिच्छंदोयदैवतं । अन्यथा चेत्प्रयुजानस्तत्फलं चाग्रहीयते ॥ अर्थ-
स्वः स्वत्वृषयश्छंदोभिदेवताः पुरा । अभ्यधावमिति छंदोमध्येत्वाहुर्मनीषिणः ॥ ऋषिस्तु प्रथमं ब्रूयाच्छंदस्तु तदनंतरं । देवतामथ मंत्राणां-
कर्मस्त्वेवमिति श्रुतिः' इति ॥ आचार्यसंखेयगृह्यध्यानप्रस्तावे—'ऋषिच्छंदोदैवतं च विनियोगमनुक्रमात् । अस्मत्त्वापादिकं विप्रो जुहुयाद्वा-
जपेदपि ॥ यजेद्वाध्यापयेद्वापिनलभेत्कर्मणां फलम्' इति । तथा रामबाजपेय्यांगृह्यकारोपि—'ऋषिमादौ प्रयुज्जीत छंदोमध्येनियोज-
येत् । देवतामवसाने च मंत्रज्ञो मंत्रसिद्धय' इति । तथा भीवत्सगोत्रभास्करकृतमहारूपद्रव्यांछंदोभाषायां—'वक्तव्यं छंदमादौ तु ततश्चर्षिः प्र-
कीर्तितः । देवता विनियोगश्च तैत्तिरीयकपाठकैः' ॥ आश्वलायनानां तु ऋषिच्छंदोदैवतपूर्वको विनियोगः । तथा च परिभाषायां—'आर्ष-
यच्छंदोदैवतविद्याजनाध्यापनाभ्यां भेयोधिगच्छती'ति ॥ तथा वेदभाष्यकारैर्मार्धवाचार्यैरपि ऋग्भाष्योपोद्घातांते ऋषिच्छंदोदैवतावि-

चारः कृतः सुरूपकृत्वमिति सूक्ते एव ऋषिच्छंदसी इन्द्रं पृच्छेति चतुर्थ्यां मृचिलिगदर्शनादिद्वोदेवतेति छंद एव पूर्वमुदाहृतम् । आत्वेति सूक्ते-
ऋषिच्छंदोदैवता विनियोगः पूर्ववत् । इत्यादि पुत्रहुपुस्थले पुछंद एव पूर्वधृतम् । निरुक्तभाष्यकारोप्येवमेवाह ॥

अत्रेदं विचार्यते—किंश्रुतिस्मृत्यादीनां द्वैविध्यदर्शनाद्विकल्पः । सोपि शाखाभेदेन कांडभेदेन वा व्यवस्थित उत सर्वत्र । न तावदाद्यः ।
शाखांतरैतैत्तिरीयशाखायां नारायणोपनिषत्सु—'गायत्र्या गायत्री छंदो विश्वामित्रऋषिः सविता देवता' इति । छंदोभाषायां—'वक्तव्यं छंद-
मादौ तु ततश्चर्षिः प्रकीर्तितः । देवता विनियोगश्च तैत्तिरीयकपाठकैः' इति विशिष्यक्रमबोधकश्रुतिस्मृत्यादिप्रमाणदर्शनेन संदेहस्यैवाभावान् ।
न द्वितीयः । 'योहवाभविदितापेयच्छंदोदैवतब्राह्मणेनमंत्रेणयाजयतिवाध्यापयतिवा' इत्यादिना कर्मकांड एव ध्यादिज्ञाने फलस्य—तद-
ज्ञाने प्रत्यवायस्य चाभिधानात्कांडांतरस्यानुपस्थितेः । न तृतीयः । विरुद्धार्थकानां निरवकाशानां प्रमाणानां पोडशिग्रहणाग्रहणवद्वैकल्पिक-
त्वस्य वक्तुं शक्यत्वेपि विरुद्धार्थकपदरहितानां प्रकृते तथा वक्तुमशक्यत्वात् । अतश्छंदः प्राथम्यबोधकश्रुत्यादीनां प्रमाणांतराणामपि संप्राहक-
त्वपरतया एकवाक्यत्वलाभाच्छंदः प्राथम्यमेवोचितं । सर्वानुक्रमस्य—'अनुक्रमिष्याम' इत्यंतं सूक्तप्रतीकादीनि प्रदर्शयिष्याम इति व्याख्येयं ।
अतएव सर्वानुक्रमभाष्यकारेणापि 'एताननुक्रमिष्यामो व्याख्यास्याम' इति व्याख्यायनेनार्थत्वाद्वातूनामित्युक्तं । देवतास्मरणमंते वा-
कुर्यादिति बह्वचगृह्यपरिशिष्टवाक्यस्य केपुचित्पुस्तकेष्वदर्शनात् । केपुचित्तु देवतास्मरणमेव वाकुर्यादिति पाठदर्शनेन तस्यापि देवताप्राथम्ये-
असाधकत्वात् । न चैवं विनिगमनाविरहः देवताप्राथम्यावगत्य विशेषेण छंदोविषये हेतुनिर्देशपूर्वकप्रथमादिपदघटितस्मृत्यवधृतात्पर्यक-
क्रमबोधकोक्तश्रुतेरेव विनिगमकत्वात् । 'श्रुतिस्मृतिविरोधे तु स्मृतेस्त्यागो विधीयते । तथैवलौकिकं वाक्यं स्मृतिबाधे परित्यजेत्' इति स्मृत्य-

पेक्षयाभूतेर्बलवत्त्वात् देवताप्राथम्यबोधकभुल्यनुपलब्धेश्च । देवताप्राथम्याभासकप्रमाणानांसंग्रहपरतयोन्नीतत्वात् । द्विविधाचारदर्शनेपि
श्रुत्यविरुद्धाचारस्य प्रामाणिकत्वेन 'अंधस्येवांधलप्रस्ये' तिन्यायेनपरंपरागताचारांतरस्याश्रद्धेयत्वात् । सर्वानुक्रमण्यां देवताप्राथम्यव्यवहार
दर्शनेपि 'तुह्यिहवैतच्छब्दविशिष्टान्यृषिदेवतच्छंदांसिद्वित्रिचतुःपंचषट्सूक्तभांजियथासंख्यम्' इतिपरिभाषानुसारेणकचित्पूर्वसूक्तसाह-
चर्यात्प्रथमं देवताउत्तरत्रऋषिः । कचित्पूर्वत्रछंदःउत्तरत्रदेवताइतिच । तदुदाहरणानितु—'प्राप्तेपंचामेयोवत्सआप्तेयंतुप्रनूनंरुचमा-
प्तेयःश्येनः', 'अग्निर्होतागायत्रंत्विद्राग्नीर्ऐन्द्राग्रं' इत्यादीनि । तुह्यादिशब्दाभावेपियथा—'परंगायत्रं प्राग्वत्सप्रेऋषिश्चानुक्तगोत्रः प्राज्य-
त्स्यात्काण्वोऽष्टममंडलंमाचिषतुर्ह्यिन्धमेधातिथिमेध्यातिथी' । 'जागतमूर्ध्वप्रागुशनसःप्रदेवंदशवत्सप्रिर्भालंदनः' 'नवममंडलं पावमानं-
सौम्यंस्वादिष्टयादशमधुच्छंदाः' इत्यादिबहुषुस्थलेषुव्युत्क्रमदर्शनात् । साहचर्योक्तेरबाधकत्वांगीकारेपि—'अस्यमेष्टौजागतंअनुष्टुबंतंद्या-
वापृथिव्येकाद्वेष्टौत्वाष्टौवाद्वेष्टेराकासिनीवात्योरंत्यालिंगोक्तदेवता' । 'ऋतमेकादशंजगत्यंतंषष्ठ्यैन्द्रासोमीसरस्वतित्वमिति सारस्वतोर्ध्वं
योनोर्बाह्वस्पत्येतं वोमा रुती' । 'वायोसैकागायत्रमुक्तादेवताःप्रउगेणाद्येतुत्तुचैत्यैद्रवायवीद्यावापृथिव्योत्यस्तुचोहाविर्धानोवावृतीयःपादो-
वाप्तेर्योवितमेनुष्टुभौबृहतीच' । 'कनिकदत्तुचंप्रदक्षिणिज्जागतंमध्येतिशक्यंष्टिवैताभ्यामृषिरध्वनिवाश्यमानंशकुंतुष्टाव' इति । 'अयंस-
उपांत्यानुष्टुपपुरीष्येभ्योमिभ्यः' इति । 'तिस्रःषट्पार्जन्यंतुपर्जन्यायतृचंगायत्रमेतेकुमारभाप्तेयोऽपश्यत्' इत्यादिबहुस्थलेषुतत्रैवव्य-
भिचारदर्शनात् ऋषिदेवतच्छंदांसीत्यस्यसंग्राहकत्वमेवव्याप्यं । यत्तु आश्वलायनानां देवताप्राथम्याभासकार्थवर्णसर्वानुक्रमण्यां 'आश्व-
लायनानुक्रमानुसारेणानुक्रमिष्यामः खिलान्वर्जयित्वे' तिप्रतिज्ञाय 'इंद्रत्वावृचंविश्वामित्रगोतमविरूपाःप्रत्यृचमिंद्रमरुदमयोपिगायत्रम्'

इत्यादीनां एकादशपटलेविंशतितमकांडस्याव्यभिचारेणर्षिदेवतच्छंदांसिप्रदर्शितानीतितद्बृहचानांश्रौतस्मार्तसूत्रकृदाश्वलायनमित्राश्वलाय-
नपरंनुबृहचश्रौतस्मार्तसूत्रकृद्बृहचाश्वलायनपरं॥ तथाचबृहद [श्वलायनस्मृतौ]—'तपसाविदितंविप्रामयातावत्क्षणादिव । श्रौतस्यकर्मणः
सिद्धयैश्रौतसूत्रंमयाकृतम् ॥ तएतंमृदुगंभीरेगंभीरार्थंशिवप्रदे । सुदुर्ज्ञेयेषुविदुषांमनसःप्रीतिवर्धने ॥ श्रौतस्येवचयद्वाण्यंमयैवचकृतं
द्विजाः । गृह्यभाष्यंकरिष्यंतिद्विजाइतिनमेकृतं॥' इति । उपनयनप्रकरणेयज्ञोपवीतविधिप्रकरणेच । 'प्रत्यक्षरन्निषिद्धंदोदैवांगान्यक्षराणिच ।
भूतेतत्वात्मवर्णाश्चस्थानंज्ञात्वाजपेत्सदा' ॥ तथा । 'ऋग्यादिसर्वविज्ञायतंत्रविन्मंत्रसूक्तयोः । यज्ञोपवीतमंत्रेणकुर्याद्यज्ञोपवीतिनम ॥
ब्रह्मास्याद्यज्ञसूत्रस्यमुनिर्गायत्रमीरितं । छंदःप्रजापतिर्देवओंकारोप्यथवात्रिवृत्' इति । एतेनसर्वानुक्रमण्यांभूयसाव्यपदेशेनाव्यभिचारेण-
चदेवताप्राथम्योक्त्याछंदोपेक्षयादेवतायाःप्राथम्यमितिवदंतोनिरस्ताः । सत्येकस्मिन्वाधकेसाधकसहस्रस्याप्यकिंचित्करत्वमितिन्यायेन-
भूयसाव्यपदेशस्यासाधकत्वात् । श्रुतिरूपसाधकस्यप्रमाणांतरानपेक्षस्यप्रागेवाभिहितत्वादित्यलंविस्तरेण ॥ श्रुतिस्मृतिप्रमाणानामेक-
वाक्यत्वकल्पनात् । सर्वेषांचाविरोधेनछंदःप्राथम्यमीरितम् ॥ १ ॥ इति ऋ. क. छंदोदेवतोहक्रमनिर्णयः ॥

छन्दोनिर्णयः—इदानींऋग्विशेषेष्ट्यधिकाक्षरन्यूनत्वेछंदोनिर्णयः—ननुछंदःप्रकरणे 'गायत्र्युष्णिगनुष्टुबृहतीपंक्तिप्रिष्टुजगत्यतिज-
गतीशक्यंतिशक्यंथ्यलष्टीधृत्यतिधृतयश्चतुर्विंशत्यक्षरादीनिचतुरुत्तराण्यनाधिकेनैकेनचिद्भुरिजौद्वाभ्यांविराट्स्वराज' वित्युक्तंसर्वानु-
क्रमण्याम् । अस्यार्थः—चतुर्विंशत्यक्षरादिगायत्र्यादिछंदःसु एकेनाक्षरेणन्यूननचिचृत्-एकेनाधिकेनभुरिक् द्वाभ्यांन्यूननेविराट्-अधिकेन-
स्वराट् इति । तत्रद्वाभ्यांन्यूननेविराडित्यत्रद्वित्वविवक्षायां 'वयंहितेअमन्मही' त्यत्रगायत्रीछंदस्यैवक्षरैः,—'यत्रद्वाविवजघने' त्यत्रानुष्टुप-

छंदसिचतुरक्षरैः,—‘इंद्रः सहस्रदात्रा’ मित्यत्र गायत्री छंदसिपंचाक्षरैः,—‘अस्माद्दुत्यमुपमं स्वर्षा’ मित्यत्र जगत्यां पञ्चभिः,—‘रायस्पर्धिं स्वधाव’ इतिसतो बृहतीपंचौ सप्तभिः,—‘त्वमग्नेगुभि’ रिति जगत्यामष्टाक्षरैः,—‘सिपक्तुन’ इत्यादिपुत्र्यक्षरैर्न्यूनत्वे उक्तविराट्पलक्षणानां क्रांतत्वेन छंदोहानिरिति चेन्न । द्वाभ्यामिति द्वित्वस्य त्र्यागुपलक्षणत्वेनादोषान् । एवं च त्रिप्रभृतिभिरक्षरैर्न्यूनत्वेपि विराट्त्वसिद्धिः । तथा च शौनकः छंदोनुक्रमण्याम्—‘अस्य वामस्य सूक्तस्य जगत्यः पञ्चिमा ऋचः । पंचपादं साकं जानां यद्रायत्रेयमेव । सप्तार्धगर्भा गौरीश्च तस्यानुपुबनुत्तमा । प्रस्तारपंक्तिस्तु विराट्द्वाचत्वारिंशयुगस्यया’ । साच ऋक् ‘तस्याः समुद्रां मुपजीवती’ तिसप्तत्रिंशदक्षरा विराट्प्रस्तारपंक्तिरित्याह । चत्वारिंशदक्षरा तु केवलापंक्तिरिति प्रातिशाख्यभाष्ये । सर्वानुक्रमभाष्येष्वेवमेवोक्तं तत्र प्रातिशाख्यभाष्ये—‘याः काश्चिद्बहुपादास्तु गायत्र्योहीनतांगताः । अक्षरैर्वहुभिस्तास्तु गायत्र्युपधारये’ इत्यभियुक्तोक्तिरप्यत्रानुकूला । आधिक्यांशे तु नोपलक्षणं तथा विधेयं छंदसोभावादिति दिक् ॥

अथ देवतास्तुत्युपयोगिस्थानभक्तिरूपगुणनिर्णयः—(सचायमस्माभिरयोजितोपि निर्दिश्यते) तथा हि देवतास्तुतौ कर्मणि च ऋष्यादिव देवता संबंधिस्थाननामभक्तीनामनुसंधानं कर्तव्यम् । तथा बृहद्देवतायाम्—‘स्थानं नामानिभक्तीश्च देवतायाः स्तुतौ स्तुतौ । संपादयन्नुपेक्षेतयांकां चिदिह संपद’ मित्यत्र स्तुतौ स्तुताविति द्विनिर्देशेन सूक्तभाजो—हविर्भाज—ऋभाजश्च भूयिष्ठाः काश्चिन्निपातभाज इति । ‘प्रातः सवनं वसंतो गायत्री त्रिवृत्स्तोमो रथं तरं सामे’ त्यग्निसंपत्सु—‘माध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिषुपुपंचदशस्तोमो बृहत्सामे’ त्यादींश्च संपत्सु—‘तृतीय सवनं वर्षा जगती सप्तदशस्तोमो वैराजं सामये च देवगणाः समाम्नाता उत्तमे स्थाने’ इत्यादित्यसंपत्सु—यांकां चित्संपदमुपेक्ष्यापि स्थानभक्तिरूपसंपत्तिसंपादनबोधकसंपादयन्नित्यनेन च तत्तद्देवतास्थानादीनामनुसंधानस्य स्तुत्यादिकर्ममात्रे आवश्यकत्वं बोध्यते । तत्र च स्तुतिर्नाम

गुण्यवच्छिन्नगुणकीर्तनम् । गुण्यवच्छिन्नत्वं च गुणिनिवस्तुतो विद्यमानत्वम् । बृहद्देवतायां तु—‘स्तुतिस्तुनाम्रा रूपेण कर्मणा वांधवेन चेत्युक्तम् । ननु स्तुतौ स्तुतावित्युक्तास्तुतिमात्रे स्थानाद्युत्कीर्तनस्यावश्यकत्वेपि कर्ममात्रे स्थानाद्युत्कीर्तनस्य नोपयोग इति चेन्न । बृहद्देवताया मेवाग्ने—‘विभागमिममेतेषां विभूतिस्थानसंभवम् । सम्यग्विज्ञाय मंत्रेषु तत्तु कर्मसु योजयेत् । अध्यापयन्नधीशान् नोमंत्रं चैवानुकीर्तयेत् । स्थानं सारलोक्य सायुज्यमेतेषां मेव गच्छति’ इत्युक्त्वा कर्ममात्रे स्थानाद्युत्कीर्तनस्य फलकथनेन स्तुतिपदस्य कर्ममात्रोपलक्षणत्वेन कर्ममात्रे स्थानाद्युत्कीर्तनस्यावश्यकत्वात् । एतेन स्तुतावित्यस्योपलक्षणत्वेन निवदंतो निरस्ताः ।

स्थानादीनामनुत्कीर्तने फलाभाव उक्तो बृहद्देवतायाम्—‘न हि काश्चिद्विज्ञायया यातव्येन देवतम् । लौक्यानां वैदिकानां च कर्मणां फलमश्रुते’ इति । याचावर्ष्यं नाम देवतायाः स्थानभक्तिरूपगुणोत्कीर्तनपूर्वकमनुसंधीयमानत्वम् । तत्रैव—‘तत्र तत्र यथावत् मंत्रान्कर्मसु योजयेत् । देवतायाः परिज्ञानात्तद्विकर्मसमृद्धयत्’ इति । अत्र यथावदित्यस्य स्थानभक्तिगुणपुरस्कारेणेत्यर्थः । तथा चोक्तप्रकारेण देवतोत्कीर्तने नैव फलसिद्धिरिति निष्कर्षः । अतएव च वेदभाष्ये प्रथमाष्टके सप्तमाध्याये ‘आमनीपेति’ ऋग्व्याख्यावसरे मध्यमस्थानसंघिनं ऋमव इत्युक्तम् । दशा ‘आग्नेगिरो दिव’ इति मंत्रव्याख्यायां पृथिवीस्थानो गिरिति चोक्तं सर्वानुक्रमण्यां—‘हिरण्यकेशो द्वादशाद्यौ तृचौ त्रैष्टुभोष्णिहो पूर्वो म्रये वामध्यमाये’ ति । ‘हिरण्यकेशो रजसो विसार’ इति तृचस्याऽऽग्रये वामध्यमायेत्यनेन मध्यमस्थानविशेषणोत्कीर्तने नान्यस्थानगतो निर्बन्धवर्तितः । तस्मात्स्थानाद्युत्कीर्तनं शुभलादिसंभवमिति नात्र तदुत्कीर्तने विप्रतिपत्तयम् । तत्प्रकारश्च—‘भवद्भूतस्य मध्यस्थजंगमस्त्वावरस्य च । अस्यैके सूर्यमेवैकं प्रभवं प्रलयं विदुः १ असतश्च सतश्चैव यो निरेपा प्रजापतिः । यदक्षरं च वाच्यं च यथैतद्ब्रह्म शाश्वतम् २

कृत्वेषहि त्रिधात्मानमेषुलोकेषु तिष्ठति । देवान्यथायथं सर्वाभिदेश्यस्वेषुरग्निषु ३ एतद्भूतेषुलोकेषु अग्निभूतं स्थितं त्रिधा । ऋषयोगीभि-
रर्चति व्यंजितं नाम भिक्षिमिः ४ तिष्ठत्येव हि भूतानां जठरे जठरे ज्वलन् । त्रिस्थानं चैवमर्चति होत्रायां वृक्तवर्हिषः ५ इहैष पचमानोऽग्निर्मध्य-
मोऽग्निर्वनस्पतिः । अमुष्मिन्नेव विप्रैस्तुलोकेऽग्निः शुचिरुच्यते ६ इहाग्निभूतस्तृषिर्मिलोकेस्तुतिमिरीडितः । जातवेदाःस्तुतो मध्येस्तुतो
वैश्वानरो दिवि ७ रसान्नाग्निमिरादाय वायुना संगतः सह । वर्षत्येष च यलोके तेनेन्द्र इति स्मृतः ८ अग्निरस्मिन्नथेन्द्रस्तु मध्यमो वायुरेव च ।
सूर्यो दिवीति विज्ञेयास्तिस्र एव देवताः ९ एतासामेव माहात्म्यान्नामान्यत्वं विधीयते । तत्तत्स्थानविभागेन तत्र तत्रेह दृश्यते १० तासामि-
यं विभूतिर्हि नामानियदनेकशः । आहुस्तासां तु मंत्रेषु कवयो न्योन्योनिताम् ११ यथास्थानं प्रतिष्ठास्तानामान्यत्वेन देवताः । तद्भूतास्त-
त्प्रधानाश्चेत्ति देवं दंतिताः १२ पृथक् पुरस्ताद्ये तूक्ता लोकादिपतयस्त्रयः । तेषामात्मैव तत्सर्वं यद्यद्भक्तिः प्रकीर्त्यते १३ तेजस्तेव यवाः
प्राहुर्बोहं चैव यस्य यत् । इमामैद्रीं च दिव्यां च वाचमेव पृथक्स्तुताम् १४ बहुदेवायाःस्तुतयो द्विवत्संस्तुतयश्च याः । प्रधान्यमेव सर्वासु-
पतीनामिव तास्वपि १५ स्थानं नामानि भक्तीश्च देवतायाःस्तुतौस्तुतौ । संपादयन्नुपेक्षेतयां कांचिदिह संपदम् १६ अग्निभक्तिस्तुतान्सर्वा-
नप्रावेव समर्पयेत् । यदिद्रभक्ति तर्बंद्रे सूर्ये सूर्यानुगंचयत् १७ निरूप्यतेह विर्यस्यैतसूक्तं भजते च या । सैव तत्र प्रधानं स्यान्न निपातेन संस्तुताः
१८ इति त्रयाणां मेषां मुक्तः सामासिको विधिः । समासेनैव मुक्तस्तु विस्तरेण त्वनुक्रमः १९ इति बृहदेवतायाम् ।

तथा—‘महाभाग्या देवताया एक आत्मा बहुधास्तूयत एकस्यात्मनो न्येदेवाः प्रत्यंगानि भवंत्यपि च सत्वानां प्रकृतिभूमिर्ऋषयःस्तुवंतीत्याहु-
रित्यादि, तत्रैव—‘तिस्र एव देवता इति नैरुक्ता अग्निः पृथिवीस्थानो—वायुर्वेदो वांतरिक्षस्थानः—सूर्योद्युस्थानस्तासां माहाभाग्या देवैकैकस्या अपि-

बहूनि नाम वेद्यानि भवंतीति, तत्रैव—‘तिस्र एव देवता इत्युक्तं पुरस्तात्तासां भक्तिसाहचर्यं व्याख्यास्यामोऽर्थेनान्यप्रभक्तीनी’ त्यादि, ‘अथै-
तानींद्रभक्तीन्यंतरिक्षलोक’ इत्यादि, ‘अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौलोकस्तृतीयसवनमि’ त्यादि, ‘अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निः पृथिवी-
स्थानस्तं प्रथमं व्याख्यास्यामि’ इत्यादि, ‘अथातो मध्यमस्थाना देवतास्तासां वायुः प्रथमा गामी भवती’ त्यादि, ‘अथातो द्युस्थाना देवतास्ता-
सामश्विनौ प्रथमा गामिनौ भवत’ इति निरुक्ते ‘तिस्र एव देवताः क्षित्यंतरिक्षद्युस्थाना अग्निर्वायुः सूर्य इति तत्तत्स्थाना अन्यास्तद्विभूतयः कर्मपृथ-
क्त्वा द्विपृथगभिधानस्तुतयो भवंत्येकैवामहानात्मा देवता सूर्य इत्याचक्षते सह सर्वभूतात्मा तदुक्तमृषिणा सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति
तद्विभूतयो न्या देवतास्तदप्येतदुक्तमिंद्रमित्रवरुणमग्निमाहु रित्यथामिधानं त्वनुक्रमिष्याम’ इति सर्वानुक्रमण्यां च दर्शितः स एव स्फुटतरं-
प्रदर्शयते । तथाहि—एक एव महानात्मा मूलभूता देवता तस्या अग्निर्वायुसूर्यरूपास्तिस्र एवांगभूता देवताः क्रमेण पृथिव्यंतरिक्षद्युस्थानास्तासां-
ति सृणामितराः सर्वा देवता विभूतयः ताश्च सर्वानुक्रमणीवृत्तिकारसंगृहीतश्लोकेषु प्रदर्शिताः । ते च—‘अग्न्यादिदेवपद्व्यंतं देवताकांडमुच्यते’
तत्र च—‘अग्न्यादिदेवी ऊर्जा हुत्यंतः क्षितिगतोगणः । वाय्वादयो भगांताः स्युरंतरिक्षस्थ देवताः । सूर्यादिदेवपद्व्यंतं द्युस्थाना देवता इति’ । तत्र
अग्न्यादिदेवी ऊर्जा हुत्यंतोऽग्निगणः पृथिवीस्थानोऽग्निभक्तिः, वाय्वादिभगांतो वायुगणोऽंतरिक्षस्थानो वायुभक्तिः, सूर्यादिदेवपद्व्यंतः
सूर्यगणो द्युस्थानः सूर्यभक्तिः, यमदेवतायास्तु गणद्वयांतर्भूतत्वेन सर्वत्र स्थानद्वयप्राप्तावपि बृहदेवतायां—‘यस्मिन् बृह इति त्वस्मिन् द्युस्थानः
स्तूयते यमः’ इत्यनेन ‘यस्मिन् बृह’ इति सूक्तस्य यमदेवतायाः द्युस्थानस्य विशिष्योक्त्या सूक्तांतरसंबंधयमदेवताया अंतरिक्षस्थानमर्थात्सिद्ध-
मिति । इत्थंच सर्वानुक्रमणीभाष्यकारोक्तदिशा बृहदेवता—निरुक्त—सर्वानुक्रमण्युक्तानामेकवाक्यत्वं लभ्यत इति न पक्षान्तरावसरः ।

सर्वानुक्रमण्युक्त 'एकैववामहानात्मे' विवाशब्दस्यपश्चान्तरनिरासार्थमाप्यकारेणोक्तत्वात् । एतेनवाशब्दस्यविकल्पार्थकत्वेनद्वयोः-
पक्षयोःसमत्वात् अंतिमपक्षाग्रयणेस्थानादीनानोपयोगइतिवदंतोनिरस्ताः । निरुक्तादिपुर्वेववाकांढोक्तस्थानादिकथनवैयर्थ्यापत्तेश्च ।
एतद्रूपत्रयबहिर्भूतानामितरदेवतानांतु समासासमासनिर्दिष्टदेवताकेमंत्रेयाभिःसहयास्तूयतेतस्माःप्राधान्यात्प्रथमोपात्तत्वाच्च तदनुरोधेन
संस्तविकदेवतानांस्थानादिनिर्णयः । तथाचोक्तंनिरुक्ते—'अथास्तुसंस्तविकादेवाइंद्रःसोमोवरुणःपर्जन्यःऋतवःआप्रावैष्णवंहविर्नतृकसं-
स्तविकीदाशतयीषुविद्यतेऽद्याप्याप्रापौष्णंहविर्नतुसंस्तवस्तत्रैतांविमक्तिस्तुतिमृचमुदाहरंति' । अत्रप्राप्यम्—यैःसहामिःस्तूयते तद्यथा—
'इंद्रःसोम' इत्येवमादयोमंत्राःस्वभावोपप्रदर्शनायसंस्तवोदाहरणम् । अग्नेःपूर्वनिपातादेवताद्वेमुच्यता । 'अग्नइंद्रश्चदाशुषोदुरोणे'
इतीद्रेणसहामिःस्तूयते । 'अग्नीषोमाविमंसुमे' इतिसोमेनसहसंस्तवः । 'त्वंनोअमेवरुणस्यविद्वान्' इतिवरुणेनसहसंस्तवः । 'अग्नी-
पर्जन्याववतंवियंमे' इतिपर्जन्येनसहसंस्तवः । 'अग्नेदेवाइहावह' इत्यृतुभिःसहसंस्तवः । 'अप्राविष्णूसजोषसे००वाजेमिरागतं'
इतिआप्रावैष्णवंहविः । हविर्भेदजाद्विषयवसंप्रदानार्थयाऋचस्ताःसंस्तवेनाप्राविष्णोःसंति नतुऋकसंस्तविकीदाशतयीषुविद्यते ।
नेतिप्रतिषेधः । तुझन्दोऽवधारणार्थः । ऋक्संस्तविकीसंस्तवयुक्ता । दाशतयीषु—दशमंडलावयवप्रविभागेनतायतइतिदशतयोऋग्वेदः
तस्मात्तादाशतय्यः तामुसर्वास्तेकापिहविष्यविनियुक्ता शस्त्रमध्यपातिन्यृगप्राविष्णोःसंस्तविकीनास्ति । स्यादप्यन्यत्रसंस्तविकी-
नतुदाशतयीषु । असंस्तवेनवा दाशतयीष्वपीत्युत्सर्गदर्शयति—'एवमेतन्मयानिपुणमन्विष्यन्त' इति । अथाप्ययमपरवत्सर्गः—अथा-
प्याप्रापौष्णंहविरेवन्तुसंस्तवः तस्मिंस्तुहविषि, किंतुपृथक्पृथगेवाभिःस्तूयतेपूषाच । तत्रतस्मिन्संस्तवेऽग्निपूष्णोरेतंविमक्तिस्तुतिमृच-

मुदाहरंतिनैरुक्ताः—'पूषात्वेतश्चावयतु००सुविदत्रिवेभ्यः', एवमिंद्रविषये 'अथैतानींद्रभक्तीनि' इत्यादि । अथसंस्तविकादेवताअग्निः-
सोमोवरुणइत्यादि । तद्यथा—'इंद्राग्नीअव' इत्यग्निनासहसंस्तवः । 'इंद्रासोमासमघशंस' इतिसोमेनसहसंस्तवः । 'इंद्रावरुणायुवं'
इतिवरुणेनसहसंस्तवः । 'इंद्रानुपूषणावय' मितिपूषणासहसंस्तवः । 'इंद्रंवामास्येहवि'रितिबृहस्पतिनासहसंस्तवः । 'विश्वंसत्यंमघवाना'
इतिब्रह्मणस्पतिनासहसंस्तवः । 'इंद्रापूर्वताबृहते'ति पर्वतेनसहसंस्तवः । 'इंद्राकुत्सावहमाने'तिकुत्सेनसहसंस्तवः । 'इंद्राविष्णूंहिता'
इतिविष्णुनासहसंस्तवः । 'इंद्रवायूइमेसुता' इतिवायुनासहसंस्तवः । मित्रावरुणेत्येवमादिपुयाप्रथमयानिर्दिश्यतेसामुख्यास्तुतिः ।
यातृतीययानिर्दिष्टासाऽमुख्या । 'आनोमित्रावरुणा', 'सोमापूषणाजनना', 'सोमारुद्रायुवमेतान्यस्मे' अग्निनाचपूषणा मध्यस्थानेनचशु-
स्थानेनचसंस्तवइतिपार्थिवेनप्रतिषेधात्ऋचनोदाहरति मृग्यमुदाहरणम् । 'धर्तारोदिवऋभव' इतिपर्जन्येनसहसंस्तवः । एवमूर्यविषये
'अथैतान्यादित्यभक्तीनीत्यादियश्चकिंचित्प्रवह्नितादित्यकर्मैवतश्चंद्रमसावायुनासंवत्सरेणे'ति संस्तवः । 'पूर्वापरंरुचतोमाययैता' विति-
चंद्रमसासहसंस्तवः । 'सप्तऋषयःप्रतिहिता' इतिवायुनासहसंस्तवः । 'पंचपादंपितर' मितिसंवत्सरेणसहसंस्तवः । इत्यादिनातत्रैवोक्तम् ।

गणत्रयानुक्तदेवतास्थानादिविचारः ।

याश्चोक्तगणत्रयबहिर्भूतादेवताःस्वातंत्र्येणस्तूयन्ते नेतरदेवताभिःसहतासांस्थानादिनिर्णयस्तु निरुक्तेसप्तमाध्यायेएकादशखंडे—'एते-
वैवस्थानव्यूहेऽष्टतुल्यःस्तोमपृष्ठस्यभक्तिशेषमनुकल्पयित शरदनुष्टुबेकविंशस्तोमोवैराजंसामेतिपृथिव्यायतनानि, हेमंतःपंक्तिस्त्रिणवस्तो-
मःशाकरंसामेत्यंतरिक्षायतनानि, शिशिरोतिच्छंदास्त्रयस्त्रिंशस्तोमोरैवतंसामेतिशुभक्तीनि' । अस्यार्थः—ऋतवश्चछंदांसिचस्तोमाश्चपृष्ठा-

निचक्रतुल्यं दस्तोमपृष्ठतस्य ऋतुभक्तिशेषं छंदोभक्तिशेषं दस्तोमभक्तिशेषं पृष्ठभक्तिशेषं च । तद्यथा—शरदनुष्टुबे कविंशस्तोमो वैराजं सामेति पृथिव्यायतनामि । अनमिलिङ्गोपि चेन्मंत्रं एतेषामन्यतमः स्यात्सामाग्रेय इति प्रतिपत्तव्यम् । एवमेवोत्तरयोरपि स्थानव्यूहयोः । व्यूहो नाम विस्तरः । द्यां भजंत इति शुभकीर्ति । भक्तिप्रहणं प्रणालिकोपप्रदर्शनार्थम् । या एतेषां स्तुतिः सा स्तुतिसंक्रमणन्यायेन स्थानाधिपतेः सूर्यस्य स्तुतिरिति । तत्रैव त्रयोदशे खंडेऽपि ‘ऋग्भाजश्च भूयिष्ठा’ इत्युक्तम् । तत्र भूयिष्ठप्रहणाच्च दर्शयति या असमाम्नाताः संतिता अप्युपेक्षितव्या इति । ताश्च यथा लक्षणं त्रिषु स्थानेषु कल्प्याः । तद्यथा—‘परमेष्ठिप्रह्नक्षत्रसपेलांगलकुपुंभकप्रभृतीनी’ तितद्भाष्यकृता व्याख्यातम् । तत्रैव नवमाध्याये ‘अथ यानि पृथिव्याय तनानि सत्वानि स्तुतिलभंते तान्यतोऽनुक्रमिष्याम’ इत्युक्तम् । अस्यार्थः—अथेति विशेषाधिकारे प्रकृतार्थादनन्तरमधिकरोति । पृथिव्याय तनानि पृथिव्याश्रयाणि सत्वानि द्रष्टव्यानि च तेषामप्यत्र विवक्षितत्वात् स्तुतिलभंत इति समाम्नातानि तान्यतः परमनुक्रमिष्यामो व्याख्यास्याम इति शेषः । पूर्वस्मादाप्रीगणाद्विलक्षणोऽयमश्रादिगण इति पृथगधिकारवचनं पृथिव्याय तनत्वाविशेषात् । सपेलांगलकुपुंभकप्रभृतीनामप्यत्रैवांतर्भावः । तान्यपि स्तुतिलभंते लक्षणं चेदमिति । तस्मिन्नेवाष्टमाध्याये षष्ठे खंडे निघंटुस्य प्रथमोपात्तत्वाद्यंतर्गतं—नाराशंसपदं ‘नाराशंसो यज्ञ इति कात्थक्यो नरा अस्मिन्नासीनाः शंसं त्यमिरिति शाकपूणि’ रिति व्याख्याय नवमाध्याये नवमे खंडे पृथिवीस्थानांतर्गतं द्वितीयनाराशंसपदार्थमाह—‘येन नराः प्रशस्यंते स नाराशंसो मंत्रस्तस्यैषा भवती’ति । अत्र भाष्यम्—किमत्र मंत्रः स्तूयते ? नेत्युच्यते—लक्षणमंत्रः नराः स्तूयंते । एवं तर्हि नराणामेव समाप्ता न प्राप्ता मासीत् न, तेषां सामान्यस्तुत्यभावात् राज्ञां च स्तुत्युपपत्तेः तेषामपि च सामान्यस्तुतिर्नास्ति अस्तित्वे कैकश्येन केषांचित् । यतो भावयव्यं लक्षणीकृत्य नाराशंसो मंत्र उदाह्रियते तस्योदाहरणं ‘तस्य भाव-

यव्यप्राधान्यस्तुतिरेषा ऋग्भवती’ति । बृहद्देवतायामपि—‘कर्माणि यामिः कथितानि राज्ञां दानानि चोच्चावचमध्यमानि । नाराशंसीरित्युचस्ताः प्रतीयाद्यामिः स्तुतिर्दाशतयीषुराज्ञाम्’ । तत्रैव—‘आदावंते तुष्टयः कीर्तयंति प्रसंगतः । सूक्तेस्मिन् देवतात्वन्या अन्यास्त्वत्र भवंति च । सालोक्यात्साहचर्याद्वा संस्तवादथवा पुनः । गणस्थानाद्भक्तिवोवाकीर्त्यंते तास्तु देवता’ इति । एवं निरुक्तं द्वाप्यबृहद्देवतादिप्रमाणैर्निर्णयः कल्पनीयः । इत्थंच गणत्रयानुक्तदेवतानां कासांचित्प्रथमोपात्तदेवतानुरोधेन—कासांचिदनुष्टुबादि छंदः पर्यालोचनेन—कासांचित्पृथिव्याश्रयत्वेनाभिभक्तित्वात्तदुनुरोधेन—कासांचिन्नाराशंसमंत्रस्तूयमानराजप्रभृतीनां भावयव्यादितत्तद्रूपेण—गणत्रयानुक्तानां सामान्यनाराशंसपदेनाभिगणान्तर्भूतत्वात्तदुनुरोधेन—कासांचित्साहचर्येण सूक्तदेवतानुरोधेन च यथा यथं स्थानादि द्रष्टव्यमिति फलितम् । अत्रापि च—‘अवशिष्टं हि देवतात्वमग्रावेव सर्वदेवताभिवादान्—अग्निर्वै सर्वा देवता इति हविर्ज्ञायते’, ‘अग्निर्वै देवतानां भूयिष्ठभागि’ति च—‘अपरिग्रहंच प्रधानगामि’ इति न्याय इति सप्तमाध्यायस्थ निरुक्तभाष्यकारेण सर्वदेवतानामग्निरूपत्वबोधनात्प्रायोभिभक्तित्वं देवतानां इंद्रादित्यभक्तित्वं चाल्पश इति विवेकः ।

सर्वानुक्रमणी प्रोक्तस्थानादिका देवताः । ताश्च गणत्रयानुक्ताः सर्वानुक्रमणी प्रोक्ताः स्थानादिज्ञानार्थं तत्कथनपुरःसरं संक्षेपेण संगृह्यन्ते । तथा हि—‘गणत्रये निघंटू केनोक्तो यो देवता गणः । सर्वानुक्रमणी प्रोक्तस्तत्स्थानं भक्तिरुच्यते १ अविदित्वा स्थानं भक्तीनाममंत्रमुदीरयेत् । यदितत्सकलं कर्म वैयर्थ्यं याति निश्चितम् २ अतः स्थानंच भक्तिश्च नाम च प्रोच्यते मया । पृथ्वीस्थाना अभिभागाः कथ्यंते देवताः पुरा ३ निर्मेन्ध्या हवनीयाग्नीदक्षिणा सदसस्पतिः । रोमशावरुणानीच गुंगूरं च देवता ४ उपाध्यायस्तथा यूपो वामदेवः शुनोपि च । अत्रि-

श्रवतयातक्षावुर्भाशशीयसी ५ ऋभुक्षाश्रवसिष्ठश्चतथाचैवोपमश्रवाः । अध्येतारःपावमान्योयजमानश्चदंपती ६ श्रानोवसुक्रोनिर्ऋ-
तिःसुबंधोर्जीवइत्यपि । वधूवासोयक्ष्मनाशःपुरुषःपणयस्तथा ७ धनदाताचैद्वलवःसपत्नीनाशनस्तथा । अलक्ष्मीनाशदुःखप्रनाशौद्वौ-
चाथमायवः ८ दुष्णोरथगोपाश्रहस्तत्राणंतथाकराः । अथराज्ञःप्रवक्ष्यामिदेवतात्वमुपागतान् ९ स्वनयःसोमकोराजात्रसदस्युर्ऋण-
चयः । तरंतपुरुमीह्वोचतथैवौशनसोऽनृतपः १० रथवीतिश्चायमानःसुदासासंगकावुभौ । ऋक्षाश्रमेधौराजानौकुरुश्रवणइत्यपि ११ पुरु-
रवाश्चासमातिःकशश्चाथतिरिंदिरः । पाकस्थामाभिपिक्तश्चकुरंगश्चनृपःस्मृतः १२ अंतरिक्षस्थितान्देवान्वायुभक्तीन्समासतः । प्रव-
क्ष्यामियतःकर्मसफलतद्विनानहि १३ अर्यमाचक्रतश्छंदःअंतरिक्षंचतुर्थकम् । स्वर्गस्थानान्सूर्यभक्तीन्प्रवक्ष्यामिविशेषतः १४ आत्माच-
परमात्माचपृथ्रियेज्ञस्तथाक्षरम् । मायाभेदोभाववृत्तोद्युःसंज्ञानंतथैवच १५ इतिगणत्रयानुक्तदेवतानांस्थानादिविचारः ॥

अथदेवतास्वरूपविचारः । तासांरूपंचतुर्विधं—पौरुषविध्यं—अपौरुषविध्यं—कर्मात्माभयविध्यं—सत्यमौभयविध्यंचेति
सर्वचैतदुपपद्यतेमहाभागयस्यैश्वर्यादेव । स्पष्टंचेदंनिरुक्तोत्तरपदकेप्रथमाध्याये—‘अथाकारचित्तनंदेवताना’ मित्यादि । ताअपिपुनरनेक-
प्रकारैर्भिद्यंते । तेचप्रकाराः—सूक्तभाक्त्व—हविर्भाक्त्व—सूक्तह्निरुभयभाक्त्व—निपातभाक्त्वरूपाः । तत्रैवनिरुक्तेतद्भाष्येचत्रयो-
दशखंडेऽभिहिताः । याचसूक्तमेवभजतेनहविःसासूक्तभागिनी । तथाचबृहद्देवतायाम्—‘यस्यांवदत्यर्थवादासाज्ञेयासूक्तभागिनी’ इति ।
तदुदाहरणानि—‘अयंवेनश्चोदयत्’ इतिवेनदेवताकंहविर्भागित्यादि । ‘असुनीते’ इतिद्वयोःअसुनीतिः । ‘ऋतस्यहिशुरुधः’ इतिनृ-
चक्ष्यऋतोदेवताः इतिद्वेदेवतेनसूक्तभागिन्यौनहविर्भागिन्यौतयोस्तुयथानुगुणंसूक्तभागिनीध्वंतर्भावः । वाय्वादयःसूक्तभाजोहविर्भाजश्च

एताःसूक्तंभजंतेहविश्चेत्युभयभाजः । याश्चऋचं—अर्धर्चं—पादंमृचादिकंचप्राधान्येनभजंतेताःसर्वाऋग्भाजःप्रायेणेत्यर्थः । तानसूक्तभाजः
किंतुहविर्भाजएव । निपातभाजस्त्वनेकदेवतायामृचिसंभवति । ताश्चकचित्समप्रधानाउपादीयंते कचित्प्राधान्येन कचिदप्राधान्येनेत्येव
मनेकविधानिपातभाजोज्ञेयाः । तथाचबृहद्देवतायाम्—‘यांतुस्तौतिप्रसंगेनसाविज्ञेयानिपातिनी’ ति । विस्तरस्तुनिरुक्तभाष्यादवगन्तव्यः ॥

लिङ्गोक्तदेवतानांनिर्णयः । तत्रलिङ्गानामऋगर्थः सर्वानुक्रमणीवृत्तौतथैवोक्तवान् । तेनउक्ताज्ञाता तात्पर्यानुरोधेनकल्ये-
तियावत् । तात्पर्यं हि कचित्साक्षात्—कचिद्विनियोगवशात्—तदनुगुणार्थकल्पनयावगंतव्यम् । एतन्निर्वचनफलंतुवैश्वदेवादिसूक्तेषुसूक्त-
भेदप्रयोगेसर्वानुक्रमण्यांलिङ्गोक्तदेवताकत्वोक्तावधिकारप्राप्तदेवताबाधनमेव । अन्यथोक्तलिङ्गोक्तदेवतालक्षणस्याऽव्यावर्तकत्वेनतत्रत्र-
लिङ्गोक्तदेवतोक्तिवैयर्थ्यापत्तेः । ताश्चद्विविधाः—देवताकांडपठिताः तद्वहिर्भूताश्च निपातभाक्त्वाद्वृहद्देवतायांवैश्वदेवसूक्ते देवताकांड-
पठिताश्चतदानुपूर्वाकाएव ननुमंत्रपठिताःपर्यायभूताः । यथा—‘वह्निंयशस’ मितिमंत्रेवहेरूपादानेपिदेवताकांडेऽग्निर्वैनैवोपादानान-
दनुरोधेनसर्वानुक्रमण्यामग्निरेवोपात्तोननुबह्यादिरूपेण । एवमन्यत्राप्यूहम् । तद्वहिर्भूताअपिद्विविधाः—गणविशिष्टाःकेवलाश्च । ताश्च-
सूक्तभाजोनसन्ति । अन्येनिपातभाक्त्वादयःसर्वेधर्माःसंभवन्ति । तथाचबृहद्देवतायाम्—‘सप्तर्षयोवसवश्चापिदेवाअथर्वाणोभृगवःसोम-
सूर्याः । पथ्यास्वस्तीरोदसीचोक्तमंत्रेकुहूगुंगूरदितिर्धेनुरध्या १ असुनीतिरिक्ताचाप्याविधातानुमतिर्ह्या । अंगिरोभिःसहैताःस्युरुक्तमंत्रा-
श्चदेवताः २ वैश्वानरोहिसुपर्णोविवस्वान्प्रजापतिर्द्यौःसुधन्वानगोष्ठः । अपान्नपादर्यमावातजूतिरिक्त्स्वपतिश्चापिरथस्वपतिश्च ३ ऋभवः-
पर्जन्यःपर्वताम्राश्च (पत्नी) दक्षोभगोदेवपत्नीर्दिशश्च । आदित्यारुद्राःपितरोथसाध्यानिपातिनोवैश्वदेवेषुसर्वे ४ इति ।

लिंगोक्तदेवतास्थलनिर्देशः ।

१।३।६। ह्यामि—आद्यालिंगोक्तदेवतापादा
१।६।१२। इमंषोळश—तन्मोमित्रोऽर्धर्चोर्लिंगोक्तदेवतः
१।७।३३। ईळेपंचाधिकाश्विनमाद्यौपादौलिंगोक्तदेवतौ
२।१।२६। प्रसुसप्तमैत्रावरुणत्वंत्येर्लिंगोक्तदेवत्ये
२।२।३। अस्तुश्रौषळेकादश—वैश्वदेवमेतदेवमन्यासामपिसूक्त-
प्रयोगेवैश्वदेवत्वं सूक्तभेदप्रयोगेयल्लिंगंसादेवता
२।६।२९। गणानामेकोना—बार्हस्पत्यास्तुष्टलिंगाः
२।७।१५। अस्यमेऽष्टौ—अंत्यालिंगोक्तदेवता
३।५।१३। प्रत्यग्निःपंचलिंगोक्तदेवतत्वेके
४।१।२०। अग्ने(पावक)गायत्रमंत्यालिंगोक्तदेवता
४।२।२३। तंप्रत्नया—अन्येचक्रषयोत्रदृष्टलिंगाः [देवतः
४।७।३०। स्वादुरेकत्रिंशद्गर्गःपंचादौसौम्योऽगव्यूयर्धर्चोर्लिंगोक्त-

४।८।४। यज्ञायज्ञाश्रयिका-मारुत्योऽयास्तिस्त्रोवासांलिंगोक्त-
[देवताः
५।१।२२। जीमूतस्यैकोना—रथगोपान्जगत्यांलिंगोक्तदेवता
५।१।२३। पराःपंचयादयोर्लिंगोक्तदेवताः
५।४।८। प्रातर्भागंजगत्याद्यालिंगोक्तदेवता
५।४।११। दधिकांदाधिकंजगत्याद्यालिंगोक्तदेवता
७।५।१५। परेयिवांसंषोळशयमोयामंषष्टीलिंगोक्तदेवता
८।१।२३। प्रतारीतिदशर्चे—सप्तम्यांलिंगोक्तदेवताः
८।७।९। इमंनोनव-आद्यास्तिस्त्राग्नेरात्मस्तवःशिष्टायथानिपातं
८।७।२०। ईजानंशकपूतो—आद्यालिंगोक्तदेवता
८।८।२४। तुभ्येदंचतुष्कं—तृतीयालिंगोक्तदेवता
८।८।४२। विष्णुस्त्वष्टागर्भार्थोशीर्लिंगोक्तदेवतं

देवताविशेषेदेवतांतरसमुच्चयः । अयंचपरिभाषयाप्राप्तः । तथाहि—‘प्रायेणैद्रेमरुतोराज्ञांचदानस्तुतयः’ इतिसर्वानुक्रमणी ।
अस्यार्थः—इंद्रदेवताकसूक्तघटकबहुमंत्राणां दानादिदेवताकमंत्रान्विहायप्रायेणमरुदेवताकत्वम् । तत्फलंतुसर्वत्रैंद्रदेवताकमंत्राणां-
मरुद्द्वितीयप्रापणम्—तदप्युक्तंसर्वानुक्रमणीभाष्ये—प्रायेणैद्रेमरुतःस्तुयंतइतिवाक्यशेषः । परिभाषेयं मरुद्द्वितीयप्रापणार्थमंतरेणापि-
वचनं, तेन ‘सुरूपकृत्तुमूतये’ ‘इंद्रायाहिचित्रभानो’ ‘योयजातियजातइत्’ ‘यज्ञेदिवोनृषदनेपृथिव्याः’ इत्यादींद्रदेवताकेपुपरिभाषाप्राप्त-
मरुदेवतापिसिद्धा । प्रायेणेत्यनेनेंद्रमात्रदेवताबोधकोक्तिसत्त्वे गुणविशिष्टोपादानेचमरुदभावःसूच्यते । तद्यथा—‘तत्रवगस्त्योमारुतं-
ही’तिहिशब्दप्रापितमरुदेवताकसूक्तत्रयांतर्गतसहस्रंतइतिद्वितीयसूक्तस्यायैद्रीत्यनेनइंद्रदेवताकत्वंबोधितं तत्रसमुच्चायकचशब्दाभावेन-
मरुदभावः । अतएव ‘आदहेत्येताःषण्मारुत्योवीळुचिदिंद्रेणैल्यौचे’तिमरुत्समुच्चायकचशब्दोपादानंसंगच्छते । एवं ‘जगृभ्माष्टौसप्त-
गुर्वैकुंठमिंद्रंतुष्टावविकुंठानामासुरींद्रतुल्यंपुत्रमिच्छंतीमहत्तपस्तेपेतस्याःस्वयमेवैंद्रःपुत्रोजज्ञे’ इतिसर्वानुक्रमणीतिहासेवैकुंठैंद्रमरुत्वदिंद्रे-
चमरुद्द्वितीयदेवताभावःसिध्यति । अतएव ब्राह्मणतृतीयपंचिकायांषोडशखंडे ‘इंद्रवैवृत्रंजग्निवांसनास्तुतेतिमन्यमानाःसर्वादेवता-
आजहुस्तंमरुतएवस्वापयोनाजहुःप्राणावैमरुतःस्वापयःप्राणाहैवैनंजाजहुस्तस्मादेषोच्युतःस्वापिमान्प्रगाथःशस्यतआस्वापेस्वापिभिरिती’-
ति । तदर्थोभाष्येदर्शितः—तथाहि—इंद्रोयदावृत्रंहतवान् तमिंद्रंस्वादेवताअजहुःपरित्यक्तवत्यः । कीदृश्योदेवताः ? नास्तुतेति नहि-
सितवानिंद्रइतिमन्यमानाः । वृत्रस्यातिप्रौढशरीरत्वात्प्रहारमात्रेणासौनमृतइतिदेवानांभीतिः । इतरदेवताभिःपरित्यक्तंमिंद्रंमरुतएवाऽ-
जहुःनपरित्यक्तवंतः तद्विशेषणंस्वापयइति । सुषुप्तिकालेपिवर्तमानाइत्यर्थः । स्वापिशब्दार्थःश्रुत्यैवप्रदर्श्यते—‘प्राणावैदेहमध्येवर्तमानाः

प्राणाएवस्वापयोमरुतःस्वापकालानुवर्तिनोवायवः' । प्राणानांतकालानुवृत्तिमाथर्वणिकाःप्रभोत्तराभ्यामामनन्ति—'भगवन्नेतस्मिन्पुरुष-
कानिस्वपंतिकान्यस्मिन्जाग्रती'तिप्रश्नः 'प्राणान्नयएवैतस्मिन्पुरेजाग्रती'त्युत्तरं एवंविधायस्मात्प्राणरूपामरुतएवैनमिद्रंतदानीनपरित्यक्त-
वंतस्तस्मात्कारणादेष'इंद्रनेदीय'इत्यादिकः स्वापिमान्प्रगाथोच्युतोमरुत्वतीयशस्त्रेसर्वथाप्यपरित्यक्तःशस्यते । स्वापिशब्दोयस्मिन्प्रगाथे-
स्तिसोयंस्वापिमान् 'आस्वापेस्वापिमि'रित्ययंपादोस्मिन्प्रगाथेआन्नायते तस्मादयंस्वापिमान् । इत्थंइन्द्रनिह्वाख्यंप्रगाथंप्रशस्य पुनरपि-
प्रकारांतरेणप्रशंसति । अपिह अपिच । अतः एतत्प्रगाथशंसनाद्ध्वंअस्मिन्मरुत्वतीयशस्त्रे यच्चैद्रमेवछंदःइंद्रसंबंधेयवछंदःशब्दोपलक्षितो-
मन्त्रःशंस्यतेतद्धसर्वं तदपिजातंमरुत्वतीयशस्त्रंभवति । एषचेत्यादिनातत्रयुक्तिरुच्यते 'आस्वापेस्वापिमि'रितिपादोपेतत्वेनस्वापिमानेष-
प्रगाथोच्युतश्चेदपरित्यक्तश्चेत्तदामरुत्वतीयंभवति । स्वापिशब्दवाच्यानांमरुतांप्रतिपादकत्वादित्यर्थः । सोयंप्रगाथः शाखांतरेद्रष्टव्यः ।
बृहदेवतायामपि—'इरांठणातियत्कालेमरुद्भिःसहितोबरे । रवेणमहतायुक्तेनेंद्रमृषयोब्रुवन्' । अस्यार्थः—अंबरे मरुद्भिर्वायुभिःसहितः
महत्तारवेणशब्देनयुक्तः इरामुदकंठणातिवर्षतितेनकारणेनर्षयइंद्रमब्रुवन् । तथातत्रैव—'रसान्नश्मिभिरादायवायुनायंगतःसह । वर्ष-
त्येवचयल्लोकेतेनेन्द्रइतिचस्मृतः' इति । निरुक्तेपि—'यदेनंप्राणैःसमैधंस्तदिंद्रस्येद्रत्वमिति विज्ञायते' । अस्यार्थः—तदिद्रमपरमिन्द्रस्येद्र-
त्वंब्राह्मणउच्यते—यदेनंमध्यतोवस्थितंशरीरस्यप्राणभावेनविष्ट्रभ्येतर्नांप्राणान्वागादीनितरप्राणवृत्तिमाहाभाग्यसंप्रदानेनयदहंविशिष्टो-
स्मिन्त्वतद्विशिष्टोसीत्येवमादिनाप्राणाधिदेवताःसमैधन्समदीपयन्संतानार्थतदिंद्रस्येद्रत्वमिति विज्ञायते । इंधेभूतानीतिकर्तार प्राणैरेनं-
समिधतेतिकर्मणि इत्यनेनेंद्रपदव्युत्पत्त्याइंद्रस्यमरुदवियोगएवयुक्तः । एवंचमरुतामिंद्रस्यप्रीत्याऽपरित्यक्त्वात्प्राणिमात्रस्यजीवनहेतु-

त्वेनाप्यायकत्वात् इंद्रपदव्युत्पत्त्यातदवियोगबोधनाच्चइंद्रदेवताकमंत्राणां द्वितीयामरुदेवतानियतेतिसर्वमनवद्यम् । अन्यत्रतुविधिबोधि-
तैर्द्रातिरिक्तदेवताकसूक्तघटकानांकेषांचिदेवमंत्राणांमरुदेवताकत्वमाचार्योक्तमेव 'प्रतियमाग्निमारुत'मित्यादि । दानस्तुतिस्तुराज्ञामेव-
नेतरेषाम् । तेनयत्किंचित्संबंधितयादानस्तुत्युक्तौतत्तन्नामकराजस्यदानस्तूयमानत्वाद्देवता । इतिपरिभाषाप्राप्तद्वितीयामरुदेवताविचारः ।

इंद्रासोमादिविचारः। एवमिंद्रासोमदेवताकेराक्षोघ्नसूक्तेपि इंद्रादिदेवताभिर्इंद्रासोमयोर्बाधेपिरक्षोघ्नत्वगुणस्याबाधात्तद्गुणकत्व-
मिंद्रादिदेवतानांनिर्विवादम् । अतएवबृहदेवतायां—'पिबेंद्रस्तौतिनेत्यंतरक्षोघ्नाग्नेयमुत्तरम् । रक्षोघ्नाग्नेयमित्युक्तंयत्त्वेतद्ब्रह्मणेति' इत्यादि-
वचनैर्गुणाभिधानंसंगच्छते । ननु 'इंद्रासोमातपत'मितिपंचविंशत्युक्तात्मकेइंद्रासोमदेवताकराक्षोघ्नसूक्ते 'प्रवर्तयेदिवोअश्मान'मित्यारभ्य-
पंचानां 'प्रवर्तयेतिपंचैद्य' इत्यनेनेंद्रदेवताकत्वमुक्तं तत्रपंचम्याः पूर्वार्धर्चस्यवसिष्ठाशीर्देवताकत्वंउत्तरार्धर्चस्यपृथिव्यंतरिक्षदेवताकत्वस्य-
विशिष्योक्त्याबाधात् इंद्रदेवताकत्वविरहेणक्रमेणपंचत्वानुपपत्तिरितिचेन्न 'मानोरक्ष' इतिपंचमीविहाय 'इंद्रजही' त्यग्निमायाःषष्ठ्या-
ग्रहणेनपंचत्वोपपादनेनाक्षतेः । अतएवैतत्प्रकरणस्थसर्वानुक्रमण्यां 'अष्टमीषोळश्यावैद्यौ' इत्युक्त्वापुनश्च 'मानोरक्ष' इतिपंचमीविहाय
व्यवधानेन 'इंद्रजही' त्यग्निमषष्ठीग्रहणरूपवैचित्र्यप्रदर्शनार्थं 'प्रवर्तयेतिपंचैद्य' इतिइंद्रदेवताकत्वोक्तिःसंगच्छते।अन्यथाऋचांक्रमस्यवि-
वक्षितत्वेलाघवात्स्थलांतरवत्सकृदुपादानमात्रेणैवतद्देवताकत्वेसिद्धेपुनरुपादानमसंगतंस्यात् । अतएव 'अस्तीदंषोळशाद्याचतुर्थीदशमीद्वा-
दशयोन्युभः षष्ठ्येकादश्यापात्येचजगत्सःपंचम्यृत्विग्भ्योवा' । चतुर्विंशतितमेखंडे 'उपांत्येसीतायैतेचानुष्टुभावाद्याचतुर्थीचेति' । पंच-
विंशतितमेखंडे 'त्वामग्नेयौत्पापंचम्यौपंक्तीअप्रओजिष्ठमंत्याचतुर्थ्यौचे' त्यादिस्थलांतरेउक्तवैचित्र्यस्यकाव्यभावेनपुनरुपादानाभावः ।

अतएवचबृहदेवतायां—‘प्रवर्तयेतिपंचैश्वर्येन्द्रासोमीत्वगुत्तमा । ऋषिस्त्वाशिषआशास्तेमानोरक्षइतित्वृचि । दिविचैवपृथिव्यांचतथा-
पालनमात्मनः’ इत्युक्तम् । अत्रहिपंचानामिन्द्रदेवताकत्वं ‘मानोरक्ष’ इत्यस्याःपंचम्याःवसिष्ठाशीरादिदेवताकत्वंचोक्तं तस्या इन्द्रदेवता-
कत्वंतुन विशेषोक्त्यात्वंतत्वेनचैन्द्रदेवतासंबंधाभावत् इन्द्रजहीत्यस्याइन्द्रासोमदेवताकत्वमस्त्वितिवाच्यम् । तत्रैव ‘ऐन्द्रासोमीत्वगुत्तमे’
त्यनेनोत्तमायाःसप्तम्याएवैन्द्रासोमदेवताकत्वविधानात् । ‘प्रवर्तयेतिचतस्रैश्वर्य’इतित्वपपाठः बहुषुपुस्तकेष्वदर्शनात् उक्तबृहदेवतावाक्य-
विरोधान्साधकाभावाच्चेतिसर्वमनवद्यम् ।

भाववृत्तविचारः । अथ‘नासदासी’दित्यादिसूक्तेषुभाववृत्तदेवताऽभिहितातस्याःस्वरूपंविचार्यते—‘नासत्सप्तप्रजापतिःपरमेष्ठी-
भाववृत्तु’इतिसर्वानुक्रमण्यांभाववृत्तशब्दःभावानांपदार्थानांवृत्तिःसृष्ट्यादिप्रवृत्तिर्यस्मादितिव्युत्पत्त्याजगदुत्पत्तिस्थितिलयकर्तृपरः ।
सचविशेष्यनिग्रः । तथाच ब्रह्मणोयदाविशेष्यत्वंतदानपुंसकत्वम् । हरेर्यदाविशेष्यत्वंतदापुंस्त्वम् । अतएवबृहदेवतायां—‘यथेदमप्रे-
नैवासीदसदप्यथवापिसत् । जज्ञेयथेदंसर्वतद्भाववृत्तंवदंतितु’ इतिनपुंसकनिर्देशः । तत्रैवचान्यत्र—‘मायाभेदोभाववृत्तोऽनुःसंज्ञानंतथे-
वचे’ति । अग्निपुराणेआचाराध्याये—‘गायत्रीतुविशेषेणअधमर्षणसूक्तके । देवताभाववृत्तस्तुऋषिश्चैवाधमर्षणः । छंदश्चातुष्टुभंतस्यभा-
ववृत्तोहरिःस्मृतः’इतिपुंनिर्देशश्चसंगच्छते । सूक्तेतुभाववृत्तशब्दोऽर्शआद्यजंतोनित्यनपुंसकः इतिनकुत्रापिलिंगानुपपत्तिरितिदिक् ।

१ वृत्तिशब्देनविग्रहेभाववृत्तीतिस्यात् । वृत्तशब्देनविग्रहेतुभाववृत्तेतिस्यात् ।

अथप्रक्रांतगुणविशिष्टदेवताकसूक्तेदेवतांतरप्राप्तौगुणोच्चारणविचारः । तत्र ‘नवमंमंडलंपावमानंसौम्य’मिति सर्वानुक्रमणी
तस्याअयमर्थः—सोमःपवमानगुणकः । पृथक्पदोपादानंमंडलांतर्गतसोमापवादभूतदेवतांतरस्यापितद्रुणलाभार्थंनतुमंडलांतर्गतआग्नी-
सूक्तस्य गुणांतरयुक्तदेवताकत्वेनकथंपवमानगुणकत्वमितिचेन्न गुणांतरयुक्तत्वेपिपवमानगुणकत्वकल्पनेबाधकाभावात् तद्रुणाभावक-
ल्पनेदृढतरप्रमाणाभावात् मंत्रलिंगविरोधाच्च । नह्येकदेवतायाएकएवगुणइतिनियमः । ‘दैव्यौहोतारौप्रचेतसौतिस्रोदेव्यःसरस्वती-
ळाभारत्य’इत्यादावेकस्याअप्यनेकगुणदर्शनात् । तथाचबृहदेवतायां—‘पवमानःस्तुतःसोमोनवमेमंडलर्षिभिः । पवमानवदाश्र्यस्तुसमि-
द्धइतिसंस्तुताः’ इत्युक्तम् । पवमानवत्यश्चताआश्र्यश्चेतिविग्रहः समिद्धइत्यागृभिःसंस्तुताइत्यर्थः । तेनआग्नीदेवतानापवमानगुणकत्वं-
स्पष्टमेवलभ्यते । तेनपवमानवदितिवतिप्रत्ययांतमंगीकृत्यसोमोयथापवमानमात्रगुणकः, एवमाग्नीदेवताअपीधमादिमात्रगुणवत्यइति-
दृष्टांतपरतयाव्याख्यानंकुर्वंतोनिरस्ताः । गुणानामुक्त्यैवसिद्धत्वेनात्रपवमानवदितिदृष्टांतकथनवैयर्थ्यात्सर्वानुक्रमणीवृत्तिकृत्कृतंपवमा-
नगुणकत्वाभावपरंव्याख्यानंतुप्रमाणाभावान्निर्युक्तिकत्वाच्चोपेक्ष्यम् । इतिपवमानविशिष्टदेवताविचारः ।

अथऋभुगणस्थलिंगोक्तदेवतावाचकविश्वशब्दस्वरूपविचारः । निघंटुस्थदेवताकांडेऋभुपदव्याख्यावसरेनिरुक्तोत्तरपटकेपंच-
माध्यायेषोडशखंडेविष्ठीशमीतिमंत्रघटकऋभुपदव्याख्यावसरे‘ऋभुर्विभ्वावाजइतिसुधन्वनआंगिरसस्यत्रयःपुत्रावबूवु’रित्यत्रविभ्वाइति
नांतःशब्दः । तथाचाष्टमाष्टकेतृतीयाध्यायेऽष्टमेवर्गे‘दिवश्चिदावोमवत्तरेभ्य’इतिमंत्रेविभ्वनाचिदितितृतीयांतपददर्शनात् । अतएव
तृतीयाष्टकेसप्तमाध्याये‘ऋभुतोरयिःप्रथमश्रवस्तम’इतिमंत्रव्याख्यावसरेविभ्वमिस्तष्टःविभ्वतष्टइतिव्याख्यातंवेदभाष्ये । एवंविभ्वाइति-

प्रथमांतं विभ्वानमिति द्वितीयांतं विभ्वनइति चतुर्थ्यंतं यथायथं तत्र तत्रोद्यम् । एतेन दुर्गप्रणीतनिरुक्तभाष्ये 'तेषां प्रथमोत्तमाभ्यां बहुवन्निगमाभवंति न मध्यमेन विभ्वा' इति तृतीयांतसमानाधिकरणनिर्देशेन विभाशब्द आकारांत इति लभ्यते स तु लेखकप्रमाद इति स्पष्टमेव प्रतीयते । आकारांतत्वे हि उक्तविभ्वनेति पदविरोधः विभ्वभिस्तद्व्येव विग्रहप्रदर्शनपर उक्तभाष्यविरोधश्चेति । इति विभ्वशब्दस्वरूपविचारः ॥

अथ रोदःशब्दविचारः । अथ रोदःशब्दोदसीशब्दयोर्नपुंसकस्त्रीलिंगयोर्विचारः क्रियते । रुदधानुप्रकृतिक असुप्रत्ययांतः-सांतोनपुंसक एकः । तत्प्रकृतिकगौरादिङीपंतस्त्वपरः स्त्रीलिंगः । वेदे कोशे चोभयोरपि तथा दर्शनात् । तथा हि । 'न हित्वा रोदसी उभे'—'वित्तमे अस्य रोदसी'—'नरोदसी अपनुदंत घोराः'—इत्यादि मंत्रेषु यावापृथिवीवाचकः सांतोनपुंसकः । अतएव पदकाले द्विवचनांतत्वेन प्रगृह्यत्वादिति शब्दप्रयोगः संगच्छते । तस्य च यावापृथिवीदेवतावाचकस्य देवतोच्चारणकाले प्रथमांतस्य रोदसी इति स्वरूपं—अन्वाधानकाले-तु द्वितीयांतस्य रोदसी इति । हौम्यादिद्रव्यत्यागकाले चतुर्थ्यंतस्य रोदोभ्यामिति । अतएव च एते पृष्ठानीति मंत्रे रोदसोरिति सप्तमीद्विवचनांतमुपपद्यते । ङीपंते तत्र तत्रांतोदात्तस्वरव्यत्ययकल्पनाच्छांदसत्वेन पूर्वसवर्णादिकं रोदसोरित्यत्र ईकारलोपकल्पनं च स्यादिति महदेव गौरवम् । सांताश्रयणे तु न किंचित्कल्पनीयमिति महदेव लघवम् । अमरकोशेऽपि तृतीयकांडेनानार्थवर्गे एकोनत्रिंशदधिकद्विशतश्लोके—'प्रसूरश्चापि-भूयावौ रोदस्यौ रोदसी च ते' इति, । रामाश्रमकृततट्टीकायामपि—'यावापृथिव्यौ रोदस्यौ यावाभूमी च रोदसी' । 'रोदश्च रोदसी चापि दि-विभूमौ पृथक् पृथक् । सहप्रयोगेषु भयो रोदः स्यादपि रोदसी' इति विश्वः—इति दर्शनाच्च सांत एव ग्राह्यः । यस्तु । 'जोषद्यदीमसुर्यास च ध्यै-विषितस्तु कारोदसी'—'सचामरुत्सुरोदसी'—'मिम्यक्षये पुरोदसी'—'अधस्मै पुरोदसी'—इति चतुर्पूदाहरणे पुईकारांत एकवचनांतः स तु मरु-

त्स्त्रीवाचकः—रुदस्त्रीवाचकः—विशुद्धाचकश्चेति न काप्यनुपपत्तिः । स्पष्टं चेदं वेदभाष्ये—'जोषद्यदीमसुर्यास च ध्यै' इति मंत्रव्याख्यावसरे 'परा-शुभ्रा अयास' इति मंत्रोदसी इत्यत्र यावापृथिवीवाचकत्वे ङीपंतस्यांतोदात्तस्य वाच्छंदसीत्यनेन पूर्वसवर्णदीर्घे द्विवचनांतत्वेन प्रकृतिभावः । मरुत्स्त्रियादिवाचकत्वे तु लुप्तसप्तम्यंतं 'ईदूतौ च सप्तम्यर्थे' इति प्रगृह्यं द्रष्टव्यमिति सुधीभिर्विभावनीयं । इति ऋग्वेदकल्पद्रुमे रोदःशब्दनिर्णयः ॥

संहितास्य गायत्र्यादिच्छंदांसि । अथास्यां शाकलसंहितायां गायत्र्यादिच्छंदसामृगियत्ताबुभुत्सूनां प्रीत्यै तत्तत्संख्या नियमं दर्शयिष्ये । तत्र तावत्—गायत्र्येकोनपंचादशधिकचतुर्विंशतिशतानि २४४९ । उष्णिह एकचत्वारिंशदधिकशतत्रयं ३४१ । अनुष्टुभः पंचपंचाशदधिकान्यष्टौशतानि ८५५ । बृहत्येकाशीत्यधिकं शतं १८१ । पंक्तयोद्वाद्वा दशधिकं शतत्रयं ३१२ । त्रिष्टुभ-स्त्रिपंचाशदधिकद्विचत्वारिंशच्छतानि ४२५३ । जगत्योऽष्टाचत्वारिंशदुत्तरत्रिंशताधिकं सहस्रं १३४८ । अतिजगन्यः सप्तदश १७ । शक्यैकोनविंशतिः १९ । अतिशक्यै नव ९ । अष्ट्यः पद ६ । अत्यष्ट्यश्चतुरशीतिः ८४ । धृती द्वे २ । अतिधृतिरंका १ । एकपदाः षट् ६ । द्विपदाः सप्ताशीतिः ८७ । 'बार्हताः प्रगाथाः शतं १०० । विपरीतोत्तराश्चतुरधिकानवतिः ९४ । ककुभः पंच-पंचाशत् ५५ । महाबार्हत एकः' १ । एवं सर्वे मिलित्वा सार्धं शतद्वयं २५० । एते दृचादृचा इति कृत्वा त एताद्विगुणाकचः पंच-शतानि ५०० ॥ एवं सकलाः शाकलसंहितायां खिलरहितायामृचो द्युत्तरसप्तत्यधिकचतुःशताधिकदशसहस्राणि १०४७२ संख्येति ॥ यत्तु 'ऋचां दशसहस्राणि ऋचां पंचशतानि च ॥ ऋचामशीतिः पादश्चैतत्पारायणमुच्यते ॥' इति कस्यचिद्वचनं तद्बालखिल्याध्यायादि-

खिलसहितशकलसंहिताविषयमितिज्ञेयम् ॥ खिलरहितायास्तुपूर्वोक्तायाएवसंख्यायाःप्रतीतेः ॥ एवमत्रप्रथमाष्टकेऋचः १३७० द्वितीये ११५७ तृतीये १२०९ चतुर्थे १२६९ पंचमे १२६३ षष्ठे १६५० सप्तमे १२६३ अष्टमे १२९३ । एतत्संकलनं-पूर्वोक्तमेव । सूक्तसंख्यात्वानुक्रमण्यमेव 'तदेतत्सूक्तसहस्रं' इत्यादिनापठिता सापिबालखिल्यरहितायाएवघटते । तदित्यं-प्रथमाष्टके सूक्तानि १२१ द्वितीये ११९ तृतीये १२२ चतुर्थे १४० पंचमे १२९ षष्ठे १२४ सप्तमे ११६ अष्टमे १४६ एतत्संकलनंप्रागुक्तमेव ।

गायत्र्यादिछंदोभेदपरिगणनं-गायत्रीऽ पदपंक्तिः-उष्णिग्गर्भा-पादनिचृत्-अतिनिचृत्-यवमध्या-वर्धमाना-प्रतिष्ठा-हृसीयसी । उष्णिक् ७ पुरउष्णिक्-ककुप्-ककुङ्गकुशिरा-तनुशिरा-पिपीलिकमध्या-अनुष्टुप्गर्भा-उष्णिक् । अनुष्टुप् ६ महा-पदपंक्तिः-कृतिः-पिपीलिकमध्या-काविराजः-नष्टरूपीविराजः । बृहती १० पुरस्ताद्बृहती-न्यंकुसारिणी-उरोबृहती-स्कंधोप्रीवी-उपरिष्ठाद्बृहती-विष्टारबृहती-ऊर्ध्वबृहती-पिपीलिकमध्या-विषमपदा-बृहती । पंक्तिः ७ विराट्-सतोबृहती-विपरीता-प्रस्तार-पंक्तिः-आस्तारपंक्तिः-संस्तारपंक्तिः-विष्टारपंक्तिः । त्रिष्टुप् १२ जगती-अभिसारिणी-विराट्स्थाना-विराटरूपा-ज्योतिष्मती-पुरस्ताज्ज्योतिः-मध्येज्योतिः-उपरिष्ठाज्ज्योतिः-महाबृहती-यवमध्या-पंत्युत्तरा-विराट्पूर्वा । जगती ३ त्रिष्टुप्-महासतोबृहती-महापंक्तिः । प्रगाथाः ६ बार्हतः-काकुभः-महाबार्हतः-विपरीतोत्तरः-आनुष्टुभः-आनुष्टुप्मुखासृचाः इति ।

स्वाहावत्यऋचः ।

मंत्रप्रतीकं.	अष्टकाध्यायवर्गाः	मंत्रप्रतीकं.	अष्टकाध्यायवर्गाः	मंत्रप्रतीकं.	अष्टकाध्यायवर्गाः
स्वाहायज्ञं कृणोत न	१ १ २५	आपूर्णोऽअस्य कलशः	३ २ ११	आयाह्यर्यऽआपरि०	६ ३ १२
तत्तमे अपस्तदुतायते	१ ७ ३०	तिष्ठाहरीरथआ	३ २ १७	स्वाहाकृतस्य तृपतं०	६ ३ १७
पुषण्वतेमृरुत्वते०	२ २ ११	इंद्रः स्वाहापिबतु०	३ ३ १४	आदनुतेऽअनु०	६ ४ ४२
स्वाहाकृतान्याग०	२ २ ११	स्वाहाप्रयेवरुणा०	३ ८ २१	विश्वेदेवाः स्वाहाकृतं०	६ ७ २५
पुरोगाऽअग्निदे०	२ ५ ९	आयाह्यमेस०	५ २ २	वेषिहोत्रमुतपोत्रं०	७ ५ ३०
घृतमिमिक्षे घृतमस्य	२ ५ २३	यथावः स्वाहा०	५ २ ४	मातलीकवैर्यमो०	७ ६ १४
तुभ्यं हि न्वानोव०	२ ७ २५	आचनो बर्हिः०	५ ४ २९	आग्नेवहुवरुण०	८ २ २२
आयाह्यमेसमि०	२ ८ २३	आनोयातमुप०	५ ८ २५	सद्योजातोव्यमिमीत०	८ ६ ९

निर्दिष्टेषु स्वाहावन्मंत्रेष्वपि प्रदानाप्रदानार्थकस्वाहाकारभेदेन द्वैविध्यं परिकल्प्य-प्रदानार्थकस्वाहाकारवत्स्वेवाते पुनः स्वाहाकारोमास्त्व-न्यत्रापेक्षितएवेति निर्णयजुह्वतिकेचनशिष्टास्तन्मतेन प्रदानार्थकस्वाहाकारघटितमंत्रप्रतीकमूर्ध्नि * ईदृक्पुष्पविन्यासः कृतः । तेष्वपि-स्वाहाप्रयेवरुणाय ३।८।२१ आयाह्यर्यआपरि ६।३।१२ वेषिहोत्रमुतपोत्रं ७।५।३० इति मंत्रत्रयमेव प्रदानार्थकस्वाहाकारवत् तत्राप्याद्यो वैकल्पिक इति वदन्ति । तस्मादत्र तत्त्वनिर्णयाय-एकसंबेकरोपाह्वनारायणशास्त्रिदर्शितप्रयोगलाघवानुसारेण विचारः क्रियते ।

स्वाहाकारमन्त्रविचारः । अथ ऋगगानायेकतिपये मन्त्राः स्वाहाकारवन्त आम्नातास्तत्र संशयः—किमेतेषां होमे विनियोगः प्रदानार्थकस्वाहाकारांतरयुतानामुत केवलानामिति । कितावत्प्राप्तम् । न केवलानां होमे विनियोगः संभवति । होमस्य त्यागात्मकतया, मन्त्रमध्यपठितस्य च स्वाहाकारस्य मन्त्रावयवतया प्रदानार्थत्वाभावादंते पुनः प्रदानार्थकस्वाहाकारः प्रयोक्तव्य इति । अतएव भगवान्जैमिनिः संकर्षकांडे 'स्वाहाकृत्य' (अ. १४ पा. ४ सू. १८) 'वषट्' (१४।४।१९) इति सूत्राभ्यां क्रमेण 'स्वाहाकृत्यब्रह्मणा ते जुहोमि' 'स्वाहाकृतमिन्द्राय ते जुहोमि' इत्यादौ पुनः सर्जनत्वेनान्वितानां स्वाहाकाराणां मुख्यविशेष्यत्वाभावात् द्रव्यस्तुतिद्वारैव वाक्यार्थसमन्वयादप्रदानार्थत्वम् । 'वषट्ते विष्णुवासा आकृणोमी' त्यत्र वषट्पदस्य स्वाहाकृतशब्दवत्समासाभावेन स्वतंत्रतया प्रदानार्थत्वे प्राप्ते 'आकृणोमि' इत्यत्र तदन्वयेनास्वातंत्र्याविशेषादप्रदानार्थत्वं निर्णयं तत्र तत्र प्रदानार्थकस्वाहाकारांतरप्रयोगं ब्रूते । इति प्राप्ते ब्रूमः—न ऋगगानाय पठितेषु स्वाहाकारवत्सु मन्त्रेषु होमकाले पुनरन्यः स्वाहाकारः प्रयोक्तव्य इति । कुतः । पठति हि भगवानाश्वलायनः श्रौतसूत्रप्रथमाध्यायस्यैकादश्यां कंडिकायां—'स्वाहाकारांतैर्मन्त्रैर्न चैन्मन्त्रे पठितः' इति । व्याचख्यौ चैतद्वृत्तिकृन्नारायणः—'यत्र कापि स्वाहाकारो न पठितस्तदांते स्वाहाकारः कर्तव्यः । यत्र कापि पठितश्चेत्स एव प्रदानार्थको भवति' इति । कारिकाकार—मंचनाचार्यप्रभृतिप्राचीनप्रयोगकाराश्चैव मेव प्रतिपादयन्ति । शौनकोपि—'यस्मिन्मन्त्रे न पठितः स्वाहाकारो भवेद्यदि । स्वाहांतश्च प्रयोक्तव्यो होमेषु प्रणवादिना' इति । अत्र वचनद्वयेऽपि यद्यपूर्वविधिरंगीक्रियते तदापर्युदासन्यायेन स्वाहाकारघटितान्यहोमसाधनीभूतमन्त्रत्वावच्छेदेनांते स्वाहाकारविधिरिति वक्तव्यम् । अथ होमसाधनीभूतमन्त्रेष्वन्ते स्वाहाकारो वचनांतरेण प्राप्त इत्युच्यते तदानेन वचनेन स्वाहाकारवत्सु मन्त्रेषु सप्रतिषिध्यत इत्यापतति । अन्यथा वचनवैयर्थ्यापत्तिः ।

दुर्वारा । नन्वेवं 'स्वाहाकृत्य' 'वषट्' इति संकर्षकांडस्थानाधिकरणद्वयविरोधः । तत्र हीतरविशेषणतयान्वितार्थकस्वाहापदस्य प्रदानार्थत्वं निरस्यांते पुनः स्वाहापदप्रयोगव्यवस्थापनात् । न । तस्याश्वलायनोक्तकर्मातिरिक्तकर्मविषयत्वात् । आश्वलायनोक्तकर्मसूक्तसूत्रेण तद्वाधात् । अतएवामिष्टोमस्य सौत्ये हनिहौत्रकांडपठितप्रवृत्ताहुतिहोमे 'स्वाहावाचे' इत्येको मन्त्रः । 'स्वाहावाचस्पतये' इति द्वितीयः । एवमन्येषु बहो मन्त्राः संति तत्रापि मन्त्रपठितस्वाहाकार एव प्रदानार्थक इति मन्त्रांते प्रदानार्थकान्यस्वाहाकारं न प्रयुजंति । एवमयाश्चेति मन्त्रेपि । अध्वर्युकांडपठितप्रवृत्ताहुतिहोमे तु 'जुष्टोवाचोभूयास' इति मन्त्रे स्वाहाकारसत्त्वेपि 'तस्मिन्माधाः स्वाहा—सरस्वत्या' इति मन्त्रांते पुनः स्वाहाकारयोजनादरीदृश्यते केशवादिप्राचीनप्रयोगेषु । एवं बगला मुक्यादितांत्रिकमन्त्रेष्वपि—मन्त्रमध्ये स्वाहाकारसत्त्वेपि मन्त्रांते पुनः स्वाहाकारः प्रयोज्य इति तत्र विद्विक्कत्वात् । न चानन्त्यस्वाहाकारस्य स्वस्थानच्युतनखकुंडलादीनां कंडूयनालंकरणादिकार्याक्षमत्वमिव न प्रदानार्थत्वम् । अतएव यज्ञायज्ञीये सामनि इरापदस्य गिरापदस्थान एव निवेश आवृत्तिश्च कल्प्यत इति शङ्क्यम् । यत्र कापि स्थितस्य दीपस्येव पदस्याप्यर्थप्रकाशकत्वात् न पायात्, देहिब्राह्मणाय—ब्राह्मणाय देहीत्यादिवाक्याभ्यामविशेषेण बोधानुभवाच्च । अतएव 'पुरस्तात्स्वाहाकारावा अन्ये देवा उपरिष्ठात्स्वाहाकारावा अन्ये' इति श्रुत्याऽभयोरपि प्रदानार्थत्वमनूयते । एतेन मन्त्रवृत्तिकादिमध्यपठितस्वाहाकारांते हुत्वाशेषमन्त्रोनिगदेनोच्चारणीय इति केषांचित्प्रलापो निरस्तः । न च सकृच्छ्रुतस्येतरविशेषणतयोपस्थितार्थकस्वाहाशब्दस्य कथं प्रधानतया प्रदानार्थावबोधकत्वमिति वाच्यम् । 'न चैन्मन्त्रे पठित' इति सूत्रबलादेव तादृशस्वाहाकारपठितमन्त्रेषु स्वाहापदस्यावृत्त्या प्रदानार्थावबोधः कल्पनीय इति दिक् ॥

वासिष्ठविषयेविशेषः । इन्द्रोसिमिरितीमंभर्गवासिष्ठानाधीयीरन्सर्वानुक्रमेवासिष्ठान्प्रतितच्छृण्वनिषेधमुखेनोपेयभूततदध्य-
यनप्रतिषेधात् । तथाहि—‘अंत्याभमिशापार्षास्तावसिष्ठद्वेषिण्योनवसिष्ठाः शृण्वन्ति’ इति । अत्रभाष्यम्—इंद्रापर्वतेतिसूक्तस्य अंत्याइन्द्रो-
तिमिरित्याद्याश्चतस्रश्चोऽमिशापार्षाः । अभमिशापानामाऽप्रियशंसनरूपोऽर्थःप्रयोजनयासां । ताश्चवसिष्ठद्वेषकस्यः । अतोवसिष्ठगो-
त्रोत्पन्नास्तान्शृण्वन्ति । लिङ्ग्येणोडोरूपं । यद्विशुण्युस्तदातेषांशिरःस्तथाभिधेत । तदुक्तं बृहदेवतायां—‘शतधाभिद्यतेमूर्धाकीर्तितेनश्रु-
तेनवा । तेषांबालाःप्रमीयन्ते’ इतीति । सकलसंहिताध्ययनादिकर्मफलसिद्धिस्त्वेषामेतद्गर्वविकलसंहिताध्ययनादिनैवभवति । अत-
एवचरणव्यूहे—एकंशतसहस्रंवा द्विपंचाशत्सहस्रार्धमेतानिचतुर्दशपदानिवासिष्ठानांतम्यतिरिक्तानांतुएकंशतेत्यादिचतुर्दशानिपदानि-
गृहीत्वाइन्द्रोतिमिरित्याद्येकसप्तविपदानिमिलित्वेतरेषांपंचाशीतिरितिपदसंख्याविभागःसंगच्छतइतिदिक् ॥

पारायणहोमाचारंभकालः । श्रीः ॥ जपाधारंभकालस्तुपरशुरामेणोक्तः—‘वैशाखेश्रावणेमासेचाश्विनेमार्गशीर्षके । माघफा-
ल्गुनयोर्वापिसितेषुक्षेत्रेषुभेदिने ॥ वेदारंभःप्रकर्तव्यःपुत्रपौत्रादिवृद्धये’ ॥ इति । ‘कार्तिकेस्वर्णलाभःस्यादिति केचित् । वज्र्याणितु-
संग्रहे—‘अनध्यायतिथीन्सर्वान्त्रिकाष्टम्यौविहायच । इतरासुचकर्तव्योवेदारंभःशुभप्रदः ॥ अनध्यायेचसंध्यायामपराह्णेकथंचन ।
स्त्रियांरजस्वलायांतुवेदारंभोनसिद्धिदः’ ॥ इति ॥ रत्नमालायां—‘सोमसौम्यगुरुशुक्रवासराःसर्वकर्मसुभवंतिसिद्धिदा’ इति ॥
निष्कामतयावेदाद्यनुष्ठानेतुयदाश्रद्धोत्पद्यतेतदैवारंभःकार्यः । ‘नश्वःश्वमुपासीतकोहिमनुष्यस्यश्वोवेदे’तिश्रुतेः श्वःकरवाणीत्येवमुपास-
नाकालांतरप्रतीक्षानकार्या । हियस्मान्मनुष्यस्यश्वःकालसंबंधिजीवनंकोवेद—कोजानीयान् आयुषोऽस्थिरत्वादितिश्रुत्यर्थः । परशुरा-

मोपि—‘यदैवजायतेविचंचिचंश्रद्धासमन्वितम् । तदैवपुण्यकालोययतोऽनित्यं हिजीवितम् ॥ अतःसर्वेषुकालेषुजपस्यारंभणंशुभम्’ इति
॥ दीपिकायामपि—‘ईश्वराराधनार्थंवाअथवापापनुत्तये । यद्विरुद्धाद्यनुष्ठानंनमुहूर्तादिचिंतयेदि’ति ॥ काम्येतुदिनसंशोध्यमेव ॥
एवमारंभोत्तरंमध्येनध्यायपातेपिजपहोमाभिषेकादेकर्तव्यमेव । ‘ततोवेदादिमारभ्यसंततमधीयीतनास्यांतरानध्यायोनास्यांतराजनन-
मरणमशुचि (अशौचंनेत्यर्थः) नांतराव्याहरेभ्रांतंराविरमेत्त्रिःप्राणानायम्याचम्याप्रणवंवाप्रविधाययावत्कालमधीयीतततःसर्वनिशां-
निशांतरंसलिलंलोप्यपरिद्व्यात्’ । निशांतरं—संध्यानिशादीन्लोप्य—विहायसमापयेदित्यर्थः । इत्यादिविशेषोद्देशः ॥

वेदपारायणप्रयोगः । श्रीः ॥ पूर्वोक्तशुभेकालेपारायणदिनंनिश्चित्यतत्प्राग्दिनेकृतनित्यक्रियःशुक्रवासाःसपत्नीकोयजमानः
पूजितेष्टदेवतोगोमयलिप्त्रेणचौदेशेप्राङ्मुखउपविश्याचम्यप्राणानायम्यदेशकालौसंकीर्त्यअमुकगोत्रस्यामुकशर्मणोममकायिकादिसमस्तदो-
षनिवर्हणद्वाराश्रद्धावेदांतर्गतसम्प्राप्त्यशाकलसंहितापारायणाधिकारार्थपड्दचतुरद्वयैकाद्वयान्यतमपूर्वोत्तरांगसहितंसर्वप्रायश्चित्तप्र-
तिकृच्छंमूल्यरजतनिष्कपादप्रत्याग्रायेनकार्षापणैकगोमूल्यप्रत्याग्रायेनवाहमाचरिष्यामि इतिसंकल्प्योक्तप्रकारेणसर्वप्रायश्चित्तमाच-
रेत् ॥ पुनर्देशकालावुत्कीर्त्यममसमस्तपापक्षयद्वाराश्रद्धावेदांतर्गतसम्प्राप्त्यशाकलसंहितापारायणाधिकारार्थमृग्विधानोक्तक्रमेणप्रणवा-
दिजपमहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य ॥ प्रणवस्यपरब्रह्मपरमात्मागायत्रीव्याहृतीनांपरमेष्ठीप्रजापतिःप्रजापतिर्बृहतीगायत्र्या ० ॥ आपोहि-
ष्ठेतिनवर्चस्यांबरीषःसिंधुद्वीपआपोगायत्रीपंचमीवर्धमानासप्तमीप्रतिष्ठाअंत्येष्टेअनुष्टुभौ ॥ एतोन्विद्रमिति तिसृणामांगिरसस्तिरश्वीइन्द्रो-
ऽनुष्टुप् ॥ ऋतंचेति तृचस्यमाधुच्छंदसोधमर्षणोभाववृत्तिरनुष्टुप् ॥ शंनइंद्राप्तीतिपंदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ॥

स्वस्तिनोमिमीतेतिपंचानांस्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवास्त्रिष्टुभंत्येद्वेअनुष्टुभौ । पावमानीनांछंदर्ष्यादिनवमेमंडलेआलोचनीयम् । शंबत्यादीनांपाठः-
 कर्पिंजलाधिकरणन्यायेनतिसृणांतिसृणामेवेतिकेचित् ॥ ऋग्विधाने— तर्पयित्वाद्भिराचार्यान्तृषींश्छंदांसिदेवताइत्यनेनाचार्यादीनां-
 तर्पणमभिहितं तत्राचार्यादीनांविशेषरूपेणानुपादानात्सामान्यरूपेणेतिगम्यते । तद्यथा । आचार्यास्तृप्यंतु । ऋषयस्तृप्यंतु । छंदांसिस्तृप्यंतु ।
 देवतास्तृप्यंत्विति । ततोरौद्रमंत्राजपेत् ॥ कद्रुद्रायेतिनवर्चस्यघौरःकण्वोरुद्रोगायत्र्यंत्यानुष्टुप्तृतीयामैत्रावरुणी । इमारुद्रायतवस-
 इत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकुत्सोरुद्रोजगत्यंत्येद्वेत्रिष्टुभौ । आतेपितरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोरुद्रस्त्रिष्टुप् । इमारुद्राय-
 स्थिरधन्वनइतिचतुश्चर्चस्यमैत्रावरुणिवंसिष्ठोरुद्रोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् । ततोयुतसहस्रशतदशान्यतमयासंख्ययागायत्रीजपेत् ॥ पुनर्देशकालौ-
 संकीर्त्यऋग्वेदांतर्गतब्राह्मणशाकलसंहितापारायणांगत्वेनगणपतिपूजनंस्वस्तिवाचनंमातृकापूजनंनंदादीश्राद्धंमहयज्ञंचकरिष्य इतिसंकल्यो-
 कप्रकारेणकुर्यात् । एवंपूतोधिकारीभवति ॥ ॥ ततःपारायणदिनेकर्ताकृतनित्यक्रियोदर्भासनेप्राबुखउपविश्यपवित्रपाणिःप्राणानायम्य-
 देशकालौनिर्दिश्य अमुकगोत्रस्यशर्मणोममकायिकादिसमस्तदुरितक्षयपूर्वकंश्रीवेदपुरुषमीतिद्वाराअमृतत्वप्राप्त्यर्थंआदौप्रणवसमस्तव्याहृ-
 तिसंहितायाःअंतेमहानाभ्युपनिषत्संहितायाःऋग्वेदांतर्गतशाकलसंहितायाःपारायणमहंकरिष्ये । ऋत्विग्द्वाराकरणेतुऋत्विजंवृत्वातंमधुप-
 केणाहयेत् । ततःपारायणकर्तादेवालयेखगृहेवागोमयोपलिप्तभूमौहस्तायामविस्तारोषांवेदिकृत्वातदुपरिवसंमिश्रामृत्तिकांसंस्थाप्यतत्र-
 महीधौरित्यादिविधिनासुदृढंकलशंसुप्रक्षालितंपुष्पपल्लवमालाचंदनकुंकुमादिभूषितंप्रतिष्ठाप्यतत्रवायामीतितत्रवरुणमावाह्यसंपूज्य ॥ तत-
 उत्तराप्रकुशकृतंवत्सजान्वाकृतिवेदं ब्राह्मणःशिरउपधानत्वेनकलशोपरिनिधायस्वस्त्यनंपठेत् । स्वस्त्यनंताक्षर्यमितिद्वयोःस्वस्त्यात्रेयोविश्वे-

देवास्त्रिष्टुप्इतिऋग्व्यंपठेत् ॥ ततऊर्ध्वाप्रपंचाशत्कुशनिर्मितंकूर्चप्रत्यग्रप्रवेदोपरिप्रतिष्ठाप्यप्राणप्रतिष्ठापूर्वकंब्रह्मजज्ञानमितिमंत्रेणावाह-
 नाद्युपचारैःपूजयेत् । ब्रह्मदक्षिणभागेद्वितीयकलशोपरिप्रतिमायांसावित्रीपूजनमुक्तंकेचित्तन्मूलाभावादुपेक्ष्य । ततोगुरुब्राह्मणांश्चसंपूज्य-
 विष्णुंस्मरेत् ॥ ततोदेवतासंनिधौदर्भासनेदर्भपाणिःप्राबुखउपविश्याचम्य । प्रणवस्यपरब्रह्मपरमात्मागायत्रीव्याहृतीनांपरमेष्ठीप्रजापतिः
 प्रजापतिर्बृहतीजपेवि० । ॐ भूर्भुवःस्वःइतिजपित्वाऋषिछंदआद्युच्चारणपूर्वकंअग्निमीळइत्यादिपारायणमारभेत । पूर्वोक्तविरामस्थले-
 विरमेत् । प्रत्यहंप्रहरद्वयपर्यंतंपठेत् । त्वरयासमापनेच्छायांसार्धंप्रहरद्वयपर्यंतंपठेत् । कर्मसमाप्त्यंतंब्रह्मचर्यमधःशयनंस्वल्पंहविष्याश-
 नंचकार्यं । शक्तौसत्यामुपोषणंब्रह्मपूजनंचप्रत्यहंसमाप्त्यंतंकार्यं । पतितरजस्वलादिसंभाषणंतत्समक्षमध्ययनंचनकुर्यात् । आसमाप्तेनंश्री-
 याद्यथाशक्तिवापःफलान्योदनंहविष्यमात्रमत्पंभुंजीत नोपरिशयीतनमैथुनंचरेत्पतिताद्यैनसंभाषेतनैतत्समीपेधीयीतेतिबाधायनोक्तेः ।
 ऋत्विक्कुरुकपारायणेपारायणकारयित्राप्येतेनियमाःकार्याः । संहितासमाप्त्यमहानाग्नीःपठित्वाब्राह्मणंपठेत् । केवलसंहितापारायणेमहा-
 नाग्नीरेवपठेत् । आरण्यपंचकमध्येप्रथमारण्यकत्रयस्थब्राह्मणांतर्गतत्वाद्ब्राह्मणसमाप्त्यनंतरंपाठः । महानाग्नीसंज्ञकंचतुर्थारण्यकंपूर्वोक्त-
 ऋग्विधानवचनादेवसंहितासमाप्त्यनंतरमेवपठेत् । पंचमारण्यकस्यमहाप्रतयज्ञसूत्ररूपत्वादारण्यकत्रयानंतरंपाठः॥इतिपारायणविधिः॥

श्रुत्संहिताहोमपद्धतिः । श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ श्रौतस्मार्तेषु कर्मस्वखिलविगुणतानाशनेनेष्टसिद्धौ रुद्रैर्द्रव्यवधंसकल-
विधिविदः कर्मिणो यं स्मरन्ति । प्रज्ञानानंददेहः सकलमुनिजनध्येयरूपः परेशो विष्णुस्त्वैमात्रवाच्यो निखिलजनहितः सर्वगः सर्व-
तोऽव्यात् ॥ १ ॥ ऋग्वेदेयाशाकलाख्यास्तिशाखातस्याः कुर्वेर्गुर्जरोपाह्वयोहम् । गोपालाख्यः पद्धतिशोनकीयान् ग्रंथान् दृष्ट्वा-
होमजांशालिनीच ॥ २ ॥ तत्र तावद्वेदपारायणफलमाह शौनकः—पारायणाभ्यां द्वाभ्यां वाऽनश्नन्यः सततं पठेत् । अनुतेभ्यः-
पातकेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ १ ॥ त्रिभिः पारायणैः शूद्रीगमनात्पातकाभ्यः । गंगाप्सु मज्जनाच्चैव मुच्यते नात्र संशयः ॥ २ ॥
चतुर्भिः शूद्रीगमनात्तद्वाशनपातकात् । पंचभिश्चाप्ययाजैरग्राह्यग्रहणात्तथा ॥ ३ ॥ षड्भिः पारायणैः स्वर्णस्तेयस्त्रीपशुषा-
तनात् । सप्तभिः प्राजापत्यस्य हीनाचाराच्च वंधनात् ॥ ४ ॥ अष्टभिश्चां द्रायणाच्च गुरुतल्पगमात्तथा । रजस्वलासंगमाच्च मुच्यते-
पातकाभ्यः ॥ ५ ॥ नवभिस्तु सुरापानात्पातकान्मुच्यते तथा । असोमपानाद्दशभिरेकादशभिर्ब्रह्मह ॥ ६ ॥ द्वादशभिः पूर्व-
जन्मकृतादिहापि जन्मनि ॥ पातकान्मुच्यते स्वर्गलोकांश्चतिशश्चतम् ॥ ७ ॥ अग्निष्टोमादिक्रतुभिरिष्टं भवति तेनैव । वेदा-
ध्यायी सदैव स्यादपाप्मः सत्यवाक् शुचिः ॥ ८ ॥ यं यं कामयते कामतंतं वेदेन साधयेत् । असाध्यं नास्ति यत्किंचिद्ब्रह्मणो हि फलं-
महत् ॥ ९ ॥ इति वेदपारायणमहिमानं प्रदर्शयेंदानीं स्वाध्यायाभ्यासलक्षणानि वदन्तदंतरंगभूतं होमविधिमाह—तत्रादौ-
शरीरशुद्ध्यादिकमाह ॥ सिद्धमंत्रविधानेन जपैर्होमैर्द्विजोत्तमः । तपसा स्वर्गमाप्नोति तपसा विंदते महत् ॥ १ ॥ तपोयुक्तस्य सि-
ध्यंतिकर्माणि नियतात्मनः । विद्वेषणं संवननं विषमं रोगनाशनम् ॥ २ ॥ (विद्वेषणं इमांस्वनामीत्याद्यं इंद्रोतिभिरित्यादि सूक्त-

खंडं च । संवननं संसमिदित्यादि । विषमं कंकतो न कंकत इत्यादि । रोगनाशनं अक्षीभ्यां त इत्यादि । उपलक्षणत्वाद न्यान्यप्य-
लक्ष्मीनाशनादीन्युद्धानि) ॥ येन येनार्थमृषिणाय दर्शयति देवताः स्तुताः । स सकामः समृद्धश्चेत्तेषां यथा तथा ॥ ३ ॥ तानि-
कर्माणि वक्ष्यामि विविधानि च कर्मणाम् । पुरश्चरणमादौ तु कर्मणां सिद्धिकारणम् ॥ ४ ॥ स्वाध्यायाभ्यासनस्यादौ प्राजापत्यं-
चरेद्विजः । केशश्मश्रुलोमनखान्वापयित्वा प्रुतः शुचिः ॥ ५ ॥ तिष्ठेद्दहनिरात्रांतु शुचिरासीत वाग्यतः । सत्यवादीपवित्राणि-
जपेद्वा हृत्यस्तथा ॥ ६ ॥ ॐ काराद्यास्तुताजस्वासावित्रीं च तदित्युच्यम् । आपोहिष्ठेति सूक्तं तु शुद्धवत्यो धर्मर्षणम् ॥ ७ ॥
शंवत्यः स्वस्तिमत्यश्च पावमान्यस्तथैव च । सर्वत्रैतत्प्रयोक्तव्यमादावंते च कर्मणाम् ॥ ८ ॥ (शुद्धवत्यः शुचीवो हव्येत्यादयः ।
अधर्मर्षणमृतं चेति सूक्तम् । शंवत्यः शंन इंद्राग्रीत्यादयः । स्वस्तिमत्यः स्वस्तिनो मिमीतामित्यादयः । पावमान्यः स्वादिष्ठ-
येत्यादयः) ॥ आसहस्रादाशताद्वादशांतमथ वाजपेत् । ॐ कारव्याहतीस्तिष्ठः सावित्रीमथ वाऽयुतम् ॥ ९ ॥ (आपोहिष्ठे-
त्यादिजप्यमंत्राणां शक्त्यपेक्षया सहस्रशतदशेत्यावृत्तिसंख्यावेदितव्याः । यद्वौ कारव्याहतिपूर्विकांसावित्रीमयुतसंख्ययाज-
स्वाऽनंतरं किं कर्तव्यं तदाह) ॥ तर्पयित्वाद्भिराचार्यान् षीन्च्छंदांसि देवताः । प्रपद्येत विरूपाक्षं रौद्रमंत्रगणं जपेत् ॥ १० ॥
अनार्यैर्नाभिमाषेत न शूद्रैर्नापि गर्हितैः । न रजस्वलयानार्यापतितैर्नात्यजैर्नृभिः ॥ ११ ॥ न देवब्राह्मणद्वेष्यानाचार्यां गुरुनिंदकैः ।
न मातापितृविद्विष्टैर्ना वमन्येत कंचन ॥ १२ ॥ त्रिरात्रमेवोपवसेदादितः सर्वकर्मणाम् । त्रीणि नक्तानि वाकुर्यात्ततः कर्म समा-
रमेत् ॥ १३ ॥ नित्यं प्रयोगिणां चैव प्रयोगादौ ब्रतं न्यहम् । उपरिष्ठादुपवसेत्कृत्वा सांतपनादिकम् ॥ १४ ॥ आयुष्याण्येव-

कर्माणिमंत्रयुक्तःसमारमेत् । सवासाःसशिरस्कोऽसुखात्वाभ्युक्ष्यजपेद्विजः ॥ १५ ॥ शुद्धवत्यस्तथावत्यःपावमान्योऽधमर्ष-
णम् । एवंत्रिराप्त्यशुचिःप्राणायामान्समाचरेत् ॥ १६ ॥ 'अवत्यआपोहिष्ठेत्यादयः' । त्रीन्वडष्टौद्वादशवाषोडशाष्टा-
दशापिवा । आशताद्वायमेत्प्राणान्जपन्ब्रह्माधमर्षणम् ॥ १७ ॥ प्राणायामैर्दग्धदोषःशुक्लांबरधरःशुचिः । यथाविध्यपआ-
चम्यारोहेद्वैदर्मप्रस्तरम् ॥ १८ ॥ पवित्रपाणिःकृत्वातु उपस्यंदक्षिणोत्तरम् । दिशोरेवांतरं प्रेक्ष्यानिमिषंछाद्यचक्षुषी ॥ १९ ॥
ॐकारव्याहतीस्त्रिःसावित्रीचतदित्युचम् । मनसैता अनुदृत्यवेदादिंसमुपक्रमेत् ॥ २० ॥ मंद्रमेवपठेत्प्रातरुच्चैर्मध्यंदिनेप-
ठेत् । सोमैरेवापराहेतुसंध्याकालउपारमेत् ॥ २१ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायत्रिराप्त्यपठेद्विजः । मध्यमां वृत्तिमास्थायनद्रुतान-
विलंबिताम् ॥ २२ ॥ पूर्वासंध्यांजपंस्तिष्ठेदुपासीतचपश्चिमां । नचांतराव्याहरेतविरमेद्वाकथंचन ॥ २३ ॥ विरमेद्वाह्मणे-
प्राप्तेकामंतेनतुसंबदेत् । शूद्रंष्ट्रैवसंप्राप्तंनाधीयीतकदाचन ॥ २४ ॥ ऋष्यादिसर्वविज्ञायपठेत्सुनियतःशुचिः । सर्वान्कामा-
नवाप्नोतिपापैश्चपरिमुच्यते ॥ २५ ॥ अनभ्रन्संहितामेतांप्रातःप्रातर्दिनेदिने । आयुर्विधांधनंपुत्रान्गृहांश्चाप्नोत्यनुत्तमान्
॥ २६ ॥ एतद्ब्रह्मजपच्छूद्राभेक्षेतान्यांश्चतद्विधान् । प्रेक्ष्याचम्योदकंपूतःपश्येद्दामग्निभास्करो ॥ २७ ॥ (इत्थंसाधारण्येनस्वाध्या-
यधर्मानभिधायसंप्रतिहोमधर्मान्वक्तुमुपक्रमते) ॥ आदावेवतुसावित्र्याकर्मकुर्वीतशान्तये । पुष्टयेधनलाभायपशुलाभायभूतये
॥ २८ ॥ एषाहिसंहितादेवैःसर्वब्रह्ममयीनिचूत् । उप्रेणतपसादृष्टाविश्वामित्रेणधीमता ॥ २९ ॥ होमांश्चजपयज्ञांश्चनित्यंकुर्वी-
तवैतया । आज्यंद्रव्यमनादेशेजुहोतिषुविधीयते ॥ ३० ॥ सर्वपापहरोहोमःप्रत्यूचंचतिलैःस्मृतः । गृह्योक्तविधिनासर्वकर्म-

कुर्वीततच्चवित् ॥ ३१ ॥ शक्त्यातुविप्राःसंभोज्याऋक्मूक्तसमसंख्यया । वर्गाध्यायप्रसंख्यावामंडलावधिवापुनः ॥ ३२ ॥
अथैतस्यविवरणमित्थं—अनादेशेआज्यद्रव्यमित्यनेनास्मिन्संहिताहोमेआज्यंहोम्यद्रव्यंप्रकृतमितिसिद्धम् ॥ सर्वपापहरो-
होमस्तिलैःस्मृतइतितिलहोमस्यसर्वपापहर्तृत्ववर्णनात्तिलद्रव्यंकाम्यमित्यपिसिद्धंस्यात् तथापिपापनाशनस्यसर्वस्याप्यपेक्षित-
त्वात्तिलाअपिनित्यप्रायाएव ॥ तिलैराज्येनचहोतव्यमित्यर्थः ॥ प्रत्यूचमितिवदतामंत्रविभागोज्ञापितएव ॥ ऋक्शब्दश्चात्र-
छंदोवाची ॥ तेनयस्यछंदसोयानिर्दिष्टाक्षरसंख्यासायस्मिन्नवसानेपूर्यतेतावत्प्रकृत्याथामिमीळइतिगायत्रीऋक् ॥ गायत्रीछंदस-
स्तुचतुर्विंशत्यक्षराणि तान्यग्निमीळइत्यारभ्यरत्नधातममित्यवसानेपूर्यते तस्माज्जातात्रैकऋक् ॥ एवमुष्णिगादिष्वपिदृष्टव्यम् ॥
ऋचोपिकचिदेकावसानाभवन्ति—ऋचिद्वयवसानाः—ऋचिद्वयवसानाअपि ॥ तत्रैकपदाद्विपदाश्चैकावसानाः—गायत्र्यादि-
शक्यताःसर्वाद्वयवसानाः—अतिशक्यार्थाःप्रायःसर्वाद्वयवसानाहति ॥ सर्वत्रऋगंतेस्वाहाकारंपठित्वाहोतव्यंनचेन्मंत्रेपठित-
इत्याद्याश्चलायनेनोक्तत्वात् ॥ यस्मिन्मंत्रेनपठितःस्वाहाकारोभवेद्यदि ॥ स्वाहांतःसप्रयोक्तव्योहोमेषुप्रणवादिनाइतिकारिको-
क्तेश्च प्रतिमंत्रमादौप्रणवःपठ्यएव ॥ होमविधेरुपसाधनीभूतंकुंडकरणादिप्राचीनतंत्रंस्विष्टकृदादिप्रतीचीनंचगृह्योक्तविधि-

१ प्रयोगपद्धतिकर्तृभिस्त्रिजाज्ययोर्नित्यकाम्यत्वेनप्राधान्येनावश्यकत्वेनचसूपपादितेपि धृताकृतिलाएवप्राह्याहतिमुख्यःपक्षः । लभ्यतेचात्रलेखसंवादःप्राचीन-
प्रयोगपुस्तकेषुयाज्ञिकमहाशयांतरनिमित्तेषु । किंचसौकर्यंसौलभ्यंयुशकंचेति । अन्वाधानत्यागादौतयैवकीर्तनीयम् । अत्रयुक्तायुक्तविचारःपरंपराधिगतश्रुतिसिद्धा-
चारविशैर्याज्ञिकमंडनैःपठितैर्हृदयालुभिःकार्यः ।

नैवकुर्यात् ॥ तत्त्वविदित्यनेनास्यहोमस्याधिकारिणं दर्शयति—यो वेदस्य लक्षणतो र्यतश्च तत्त्वजानाति स एवात्राधिकारी नान्य-
इति ॥ ततः कर्मविरामे विप्रामो ज्याः ॥ ते च शक्त्यपेक्षया ऋक्सूक्तवर्गाध्यायमंडलसमसंख्याः ॥ ऋगादीनां संख्या त्वन्यत्र ह्ये-
येति ॥ अथ होमकर्तुः फलं निरूपयन्नाभिचारणे विधिविशेषमाह—सर्वकामसमृद्धयर्थं परं ब्रह्मेदमुच्यते ॥ १ ॥
एषैव प्रतिलोमोक्ता पच्छः शत्रुविनाशिनी । अक्षरप्रतिलोमे यमभिचारेषु शस्यते ॥ २ ॥ अक्षरप्रतिलोमे यं यस्मिन् युज्येत कर्मणि ।
तदमोघं विजानीयादेतद्वै ब्रह्मणो बलम् ॥ ३ ॥ व्याघातकेष्मासमिधोऽप्यक्षरप्रतिलोमया । जुहुयात्सार्धपंतैलं बिभीतक-
कृतस्रुवः ॥ ४ ॥ यद्दृष्टेत्पीडनं शत्रोरपि बोधाटनं पुनः । पच्छः संपीडयेच्च त्रून् वर्णशश्च प्रमापयेदिति ॥ ५ ॥ ॐकारपूर्वा व्याहृत-
योमधुच्छंदस आदितः । सूक्तान्यंते महानाक्यः संहितासां स्मृताः स्मृताः ॥ १ ॥ अमृतत्वं ययुर्देवाः पूर्वसंहितयानया । जपेदेन-
शुचिर्नित्यममृतत्वं च गच्छति ॥ २ ॥ अत्रैव तु जपेन्मध्ये पितृसूक्तान्यनेकशः । पित्र्यांतां संहितां विद्यात्पितृन्प्रीणाति चैतया ॥ ३ ॥
एवमेव समाहृत्य वायवी संहिता भवेत् । रौद्रादित्या वैश्वदेवी यदैव त्यांच कामयेत् ॥ ४ ॥ कुर्वीत वास्तुशमनं मध्ये गोष्ठस्य धर्मवित् ।
पुष्पैर्गन्धैश्च माल्यैश्च वानस्पत्यैस्तथौषधैः ॥ ५ ॥ वास्तुसर्वप्रतिकिरेत्समधान्यैस्तथैव च । वास्तोष्पतिं यजेच्चात्र पायसेन बृहस्पतिम् ॥ ६ ॥
औदुंबरपलाशैश्च बलिं प्रतिदिशं हरेत् । सूर्यो वायुर्यमः पितरो निर्ऋतिर्वरुणस्तथा ॥ ७ ॥ सोमो महेंद्र इत्येतादि क्षुदिग्देव-
ताः स्मृताः । दद्याद्दानं ब्राह्मणेभ्यः शिवं भवतु वास्त्विति ॥ (भवति वास्तुनिष्ठतिपाठः) ॥ ३३ ॥ ऋषीणां मंत्रद्वयेन प्रत्यक्षात्सि-
द्धिरिष्यते । सर्वत्र दक्षिणां दद्याद्दानं वा कर्मसिद्धये ॥ ३४ ॥ नत्वेवादक्षिणं कर्म किंचिदस्तीति शौनकः । भक्त्या हि पूर्णपात्रेण संमि-

ताप्यंततो भवेत् ॥ ३५ ॥ तस्मात्स्वल्पापि दातव्या दक्षिणा कर्मसिद्धये । ऋषभैकादशा दद्याद्येन वा तुल्यते गुरुः ॥ ३६ ॥ धर्मज्ञे स-
त्यवादिनि ब्रह्मदानं च दीयते । तदिदं परमं ब्रह्म गुह्यं पावनमद्भुतम् ॥ ३७ ॥ नाप्रशंताय दातव्यं नापुत्राय दातव्यं न पत्न्ये । नासंवत्सरोपि-
ताय नाशिष्यायाहिताय च ॥ ३८ ॥ य एते नैव विधिना वेदमभ्यस्यते द्विजः । स नरः सर्वदा पूतो मनः शुद्धिश्च जायते ॥ ३९ ॥ इति ॥

ऋक्संहिता होमप्रयोगः ॥ अथैतत्प्राचीनप्रयोगान्साधारणीं परिभाषां चानुमृत्य प्रयोगोलिख्यते ॥ तत्र वेदतत्त्ववित्तपो-
निष्ठः संहिता होमचिकीर्षुर्ब्राह्मणो होमदिनात्पूर्वं चतुर्थे दिने नित्यकर्माणि निर्वर्त्या च मय प्राणाना यम्य देशकालां संकीर्त्य करिष्यमा-
ण ऋग्वेदांतर्गतशकलसंहिता होमेशरीरशुद्धिद्वारा अधिकारसिद्धये प्राजापत्यकृच्छ्रं तत्प्रत्याग्राय गोनिष्क्रयी भूतामुकपरिमाणद्रव्य-
दानेनाहमाचरिष्ये इति संकल्पयेत् ॥ प्राजापत्यस्य गोभिन्नप्रत्याग्रायचिकीर्षायां तां वा ऊहयेत् ॥ ततो यानि कानीति मंत्रेण केशश्मश्रु-
लोमखा निवापयित्वा विधिना स्नायात् ॥ ततो ब्रह्मकूर्चविधिना पंचगव्यं पिबेदिति केचिदाहुः ॥ ततस्तद्दिनं वाग्यतः शुचिस्तिष्ठ-
न्नीत्वा तथा विधवासीनोरात्रिं नयेत् ॥ ततः श्वोभूते स्नानादिकृतनित्यक्रियः प्रणवव्याहृतिपूर्विकांसा वित्रीं जप्त्वा वक्ष्यमाणान्मंत्रा-
न्जपेत् ॥ ते च आपो हिष्ठेति सूक्तं शुचीवो हव्या अग्निः शुचिर्ब्रततमः उदग्रे शुचय इत्येवं तिस्रः एतो न्विद्रमिति तिस्रश्च ऋनंचेति सूक्तं
शंनइंद्राग्रीति सूक्तं स्वास्तिनोमिमीतेति सूक्तशेषं स्वादिष्ठयेत्यारभ्य क्षीरं सर्पिर्मधूदकमित्यंताः पावमान्यो दशोत्तरपदशतान्युच्येति
एते मंत्राः शक्तेन सह स्नायुत्याजप्याः तावदशक्तेन तु शतायुत्या तत्राप्यशक्तेन पुनर्दशायुत्येति ॥ एवमशक्तौ प्रणवव्याहृतिपूर्विकां
गायत्रीमयुतसंख्यया जपेत् ॥ केचिन्मंत्रजपगायत्रीजपयोः समुच्चयमाहुः ॥ तन्न ॥ वाक्यमूलेऽथ वेति पदेन गायत्रीजपस्य-

पाक्षिकत्वद्योतनात् ॥ ततः आचार्यास्तर्पयामि ऋषींस्तर्पयामि देवतास्तर्पयामि छंदांसितर्पयामीति जलेन तर्पयित्वा रुद्रं शरणागतोऽस्मीति भावयन् रुद्रदैवत्यमंत्रगणं जपेत् ॥ ते च मंत्राः कद्रुद्रायेति नवर्चसूक्तं इमारुद्रायेत्येकादशर्चसूक्तं आतेपितरिति पंचदशर्चसूक्तं इमारुद्राय स्थिरधन्वन इति चतुष्कंसूक्तं आवो राजानं तमुष्टुहि भुवनस्य पितरं त्र्यंबकमित्येताश्च तस्रः ऋच इत्येतान् मंत्रान् जपित्वाऽनार्यशूद्रगृहिंतरजस्वलास्त्रीपतितां त्यज देवब्राह्मणद्वेष्टृगुर्वाचार्यनिंदकमातापितृद्वेष्टृभिः सह संभाषणादिवर्जयेत् न च कमप्यवमन्येत ॥ अत्र त्रिरात्रं शक्तस्योपवासाः अशक्तस्य नक्तानि ॥ एतावान् त्रिभिर्वेदपारायणहोमयोः समानः ॥ इत ऊर्ध्वं पारायणविधौ विशेषो विधिर्मूलत एव बोध्यः होमविधानस्यैवात्र प्रतिज्ञातत्वात् न लिखितवन्तो वयम् ॥

एवं त्रिरात्राचीर्णव्रतश्चंद्रतारानुकूल्यादि निर्णीते पुण्ये दिने संभृतं संभारः कर्ता स्वासने शुचौ देशे चोपविष्टा च मनः प्राणायामान्कृत्वा देशकालौ संकीर्त्याऽमुकगोत्रस्यामुकशर्मणो मम पूर्वजन्मे हजन्मसंचितसकलपापनिवर्हणद्वारा भीष्टकामसिद्ध्यर्थं श्रीवेदपुरुषांतर्गतसावित्रीप्रजापतिप्रीत्यर्थं च ऋग्वेदांतर्गतशकलसंहितायाः प्रत्यृचंतिलाज्यद्रव्यहोमं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृरूपं पूजनं नदीश्राद्धं च करिष्ये । ग्रहानुकूल्यार्थं ग्रहयज्ञं आचार्यादिवरणं च करिष्ये इति संकल्पयेत् ॥ स्वयं होमचिकीर्षायां ब्रह्मादीने व वृणुयाद्वत्वाचार्यं ॥ किंच ॥ श्रीकामः शांतिकामो वा ग्रहयज्ञं समाचरेत् ॥ तथा नैतद्वते विसिध्यंतिकर्माणि-

१ देवताछंदःशब्दयोः प्रथमाविभक्तिस्त्रीकारे तृप्यंतिवितिक्रियाविज्ञेया ।

निखिलान्यपीति वचनाद्ग्रहयज्ञसमुच्चयेच्छायां प्रजापतिप्रीत्यर्थं मित्यंते ग्रहयज्ञपुरःसरमिति संकल्पवाक्ये ऊहयेत् ॥ ततो गणेशपूजनादिनां दीश्राद्धांतं कृत्वा आचार्यादीन् वृत्वा स्वयं होमपक्षे ब्रह्मादीने व वा वृत्त्वामधुपर्कादिना पूजयेत् ॥ तत आचार्यः पवनपावनभृशुद्धादिविधिनात्मानं पावयित्वा मंगलतूर्यादिघोषेण होममंडपं प्रविश्य सर्पपविकिरणपंचगव्यप्रोक्षणादिदेवयजनं रक्षस्वेत्यंते हेमाद्याद्युक्तरीत्या मंडपपूजां कुर्यात् ॥ यथोक्तमंडपाभावपक्षे मंडपपूजापि विधेया ॥ ततो द्विहस्तपरिमितनिर्मितकुंडात्स्थंडिलाद्राप्रार्च्यानिर्मितचतुरस्रवेद्यां सर्वतोभद्रमंडलं विरच्य तस्मिन् ब्रह्मादिमंडलदेवताआवाह्यतदुपरि महीधौरित्यादिविधिना कलशौ संस्थाप्य प्रथमकलशोपर्यापलान्माषावधि हेमनिर्मितायां सावित्रीप्रतिमायामभ्युत्तारणविधिसंस्कृतायां सावित्रीमावाहयेद्देवं ॥ तत्सवितुर्विधमित्रः सविता गायत्री सावित्र्यावाहने विनियोगः ॐ तत्सवितुः प्रचोदयात् भूर्भुवः स्वः सावित्री सांगां सपरिवारां सायुधां सशक्तिकामस्यां सुवर्णं प्रतिमायामावाहयामीत्यावाह्य तदस्तिवत्यादिना प्रतिष्ठापयेत् ॥ ततो द्वितीयकलशे पंचाशद्भिः कुशैर्वत्सजानुसदृशं वेदं कृत्वा तं निधाय तदुपरि प्रागुक्तपरिमाणं सौवर्णं ब्रह्मप्रतिमामवस्थाप्य तत्र ब्रह्माणमावाहयेद्देवेन मंत्रेण ॥ ब्रह्म-

१ ग्रहयज्ञे समिच्चर्वाज्यहोमस्य मुख्यत्वात् हुतशिष्टचरोः प्रधानयागादूर्ध्वकते व्यस्तिष्ठकृद्दर्शमवश्यत्वात् तस्य च यावद्यागसमाप्तिपर्युषितत्वेनाधार्यत्वाद्ग्रहयज्ञस्य पार्थक्यमुच्यते । यद्वाऽन्वाधानवाक्ये समितिलाज्यैरिति वदेत् । अथवा लभ्यहोमकोटिहोमादाविवग्रहहोमोत्तरं चरोः स्तिष्ठकृतं हुनेत् । अंतेपितिलैः स्तिष्ठकृद्धोमोभिन्नः । एतत्सर्वं श्रीभट्टकमलाकरचरणैः शांतिरत्नेऽयुतहोमप्रयोगे सुस्पष्टमुपपादितम् । किंच यथोक्तमंडपे कूटमंडपे वा ग्रहयज्ञे वा स्तुहोमादौ च पार्थक्येन संपादिते ग्रहदिकपालबलिदानादौ हुतशिष्टग्रहणाचारावलंबनमपि स्यात् । पीष्टकत्वादस्य कर्मणो बलिदानाभावेऽपि न क्षतिः ।

जज्ञानंगौतमोवामदेवोब्रह्मात्रिष्टुप् ब्रह्मावाहनेविनियोगः ॐ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं ० विवः भूर्भुवः स्वः ब्रह्माणं सांगं सपरिवारमित्याद्या-
वाह्यायेत् ॥ यथा ॥ एहो हिसर्वाधिपते सुरेंद्रलोकेन सार्धं पितृदेवताभिः । सर्वस्य धातास्य मितप्रभावो विशाध्वरनः सततं हिताय
॥ १ ॥ हंसारूढं चतुर्वक्त्रं श्रुलं रक्तवर्णकं । लंबोदरं च जटिलं चतुर्बाहुं प्रजापतिं ॥ २ ॥ अक्षमालां दर्भमुष्टिमुर्ध्वाधो दक्षिणे करे ।
सुवंकमंडलुं वामकरे सावित्रिसंयुतं ॥ ३ ॥ पद्मयोनिं चतुर्भूर्तिवेदावासं पितामहं । यज्ञाध्यक्षं चतुर्वक्त्रं तस्मै तुभ्यं नमो नमः ॥ ४ ॥
इत्थं ध्यात्वा सावित्रीं ब्रह्माणं च कांडानुसमयेन पदार्थानुसमयेन वा षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ एतावत्कर्माचार्यसद्भावेऽपि यजमान-
एव कुर्यादितिकेषां चिदाशयः ॥ अथाचार्यः कुंडे स्थंडिले वा तत्तदुक्तसंस्कारकरणपूर्वकमग्निस्थापनाग्निसंस्काराग्निध्यानान्युक्त-
मार्गेण कृत्वा ग्रहयज्ञपक्षे कुंडादीशान्यामुक्तलक्षणयां ग्रहवेद्यां सूर्यादिग्रहान् तदधिदेवतास्तत्प्रत्यधिदेवताः क्रतुसाद्रुण्यदेवताः क्रतु-
संरक्षकदेवताश्चावाह्यसंपूज्य तदीशान्यां कलशे वरुणं स्थापनपूर्वकं संपूज्याग्नेरंतिकमागत्यान्वादध्यात् ॥ तद्यथा ॥ समिद्धयंत्रयं-
वादाय देशकालौ स्मृत्वा सनवग्रहमखग्रहवेदांतर्गतशाकलसंहिताहोमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये ॥ ग्रहयज्ञाकरणपक्षे-
सनवग्रहमखइति नोच्चार्य किंतु ऋग्वेदांतर्गतेत्यादिकरिष्ये इत्यंतमेवोच्चारयेत् ॥ ततोऽस्मिन्नन्वाहिते ग्रावित्यादिचक्षुषी आज्ये-
नेत्यंतं मृक्त्वा ग्रहयज्ञपक्षे सूर्यादिग्रहान् अष्टोत्तरशताष्टाविंशत्यष्टान्यतमसंख्याभिः अर्कादिजातीयसमिच्चर्वाज्याहुतिभिः तदधि-
देवतास्तत्प्रत्यधिदेवताश्च तैरेव द्रव्यैः तदयूनसंख्याहुतिभिः गणपत्यादिक्रतुसाद्रुण्यदेवताः इंद्रादिक्रतुसंरक्षकदेवताश्च तैरेव द्रव्यैः-
ततोऽपि न्यूनसंख्याहुतिभिरिति ॥ ग्रहयज्ञाकरणपक्षे त्वेदनिर्दिश्येवात्र प्रधानं—अग्निं १ सोमं २ विश्वान्देवान् ३ ब्रह्माणं ४

ऋषीन् ५ ऋग्वेदं ६ यजुर्वेदं ७ सामवेदं ८ सावित्रीं ९ ब्रह्माणं १० श्रद्धां ११ मेघां १२ प्रज्ञां १३ धारणां १४ सदसस्पतिं १५
अनुमतिं १६ छंदांस्युषीन् १७ अग्निं १८ हियं १९ सवितारं २० शतर्चिनः २१ माध्यमान् २२ गृत्समदं २३ विश्वामित्रं २४
वामदेवं २५ अग्निं २६ भरद्वाजं २७ जामदग्न्यं २८ गौतमं २९ वसिष्ठं ३० प्रगाथान् ३१ पावमानीः ३२ क्षुद्रसूक्तान् ३३
महासूक्तान् ३४ महानार्मी ३५ उपनिषदं ३६ हव्यवाहं ३७ एतादेवतास्तिलाज्याभ्यामेकैकया हुत्यायक्ष्ये ॥ पुन-
रत्र प्रधानं—अग्निं नववारं ९ वायुं ३ इंद्रवायु ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ इंद्रं २३
मरुतः १ इंद्रमरुतः १ मरुतः १ इंद्रमरुतः १ मरुतः २ इंद्रं ५१ अग्निं ५ निर्मध्याहवनीयावग्नी १ अग्निं ६ सैमिद्ध-
मग्निं १ तनूनपातं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीद्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ १ सरस्वतीकाभारतीः १
त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ विश्वान्देवान् १२ इंद्रं १ मरुतः १ त्वष्टारं १ अग्निं १ इंद्रं १ मित्रावरुणौ १
द्रविणोदसमग्निं ४ अश्विनौ १ अग्निं १ इंद्रं ९ इंद्रावरुणौ ९ ब्रह्मणस्पतिं ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतीन् १ दक्षिणेन्द्रसोमब्रह्म-
णस्पतीन् १ सदसस्पतिं ३ नराशंसं १ अग्रामरुतः ९ [१] ऋभून् ८ इंद्राग्नी ६ अश्विनौ ४ सवितारं ४ अग्निं २ देवीः १

१-अत्रान्वाधाने ऐभिरप्रइत्यादिवैश्वदेवसूक्तेषु 'वैश्वदेवत्वं सूक्तमेदप्रयोगे' इति सर्वानुक्रममवष्टभ्य देवताविभागं केचिदिच्छंति तस्य पाक्षिकत्वाद्बहुविस्तृतिशंकया च
नास्माभिर्मध्ये समावेशः कृतः । अथ चेद्भेदप्रयोग एव सौरस्यं मन्यमानास्तदाटिप्पणे निवेष्टिता देवता आलोच्य तत्र तत्रान्वाधाने संबध्योह्याः । २-इध्मं वा । ३-मेदपक्षे
अग्निं २ विश्वान्देवान् १ अग्निं ९ (एवं १२) । ४-इतश्चतुर्णामपि वासदसस्पतिः ।

इंद्राणीवरुणान्यमायीः १ द्यावापृथिव्यौ २ पृथिवी १ विष्णुं ६ वायुं १ इंद्रवायु २ मित्रावरुणौ ३ मरुतः ३ विश्वान्देवान् ३ पूषणं ३ अपः ७ अम्यपः १ अग्निं १ कम् १ अग्निं १ सवितारं ३ वरुणं ३१ अग्निं २२ देवान् १ इंद्रं ४ उत्सलं २ उत्सलमुसले २ प्रजापतिहरिशं १ इंद्रं २३ अश्विनौ ३ उषसं ३ अग्निं १८ इंद्रं ३० [१५।२] अश्विनौ १२ अग्निमित्रवरुणरात्रिसवितृन् १ सवितारं १ अग्निं १२ यूपं २ अग्निं ६ मरुतः ४० ब्रह्मणस्पतिं ८ वरुणमित्रार्यम्णः ३ आदित्यान् ३ वरुणमित्रार्यम्णः ३ पूषणं १० रुद्रं २ रुद्रमित्रवरुणान् १ रुद्रं ३ सोमं ३ अम्यश्रुषसः २ अग्निं २१ अग्निदेवान् १ अश्विनौ २५ [१५।३] उषसं २० सूर्यं १३ इंद्रं ७२ अग्निं ९ वैश्वानरमग्निं ७ अग्निं ५ इंद्रं ३८ [१५।४] मरुतः १५ अग्निं १३२ इंद्रं ५७ [१५।५] मरुतः ३४ विश्वान्देवान् १९ सोमं २३ उषसं १५ अश्विनौ ३ अग्नीषोमौ १२ अग्निं ७ देवाग्नीन् १ अग्निं ७ अग्निमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीधाः १ [६] उषसर्मग्निं ११ द्रविणोदसमग्निं ९ शुचिमग्निं ८ वैश्वानरमग्निं ३ जातवेदसमग्निं १ इंद्रं ५८ विश्वान्देवान् २९ इंद्राग्नी २१ ऋभून् १४ द्यावापृथिव्यम्यश्विनः १ अश्विनौ २४

१-मरुत्वानिद्रहतिकेचित् । २-भगभक्तस्येत्यस्याभगोवा । ३-अधिषवणचमदेवतावा । ४-मे. प. विश्वान्देवान् ४ इंद्रापूषणौ १ विश्वान्देवान् ४ अदिति १ विश्वान्देवान् ९ (एवं १९) । ५-यदैवत्यं वासूकमिति पक्षे भिरेव देवता । ६-द्वे विरूपइत्यारभ्य जातवेदस इत्यंतं शुद्धोक्तिविकल्पेन । ७-मे. प. विश्वान्देवान् १ रोदसी १ विश्वान्देवान् १ अग्निरोदसीः १ विश्वान्देवान् ३ इंद्रोदसीः १ सूर्यरश्मिरोदसीः १ विश्वान्देवान् १ सूर्यरश्मिरोदसीः १ विश्वान्देवान् १ रोदस्यौ २ वरुणरोदसीः १ विश्वान्देवान् २ रोदसी १ विश्वदेवान् ११ (एवं २९) ।

[७] उषोरात्री १ उषसं १९ रुद्रं ११ सूर्यं ६ अश्विनौ ८३ इंद्रं १५ [८] विश्वान्देवान् १५ उषसं २६ स्वनयं ७ मावयव्यं ५ रोमशां १ मावयव्यं १ अग्निं १९ इंद्रं ५ इंद्रं १ इंद्रं २७ इंद्रापर्वतेद्रान् १ इंद्रं ७ वायुं ९ इंद्रवायु ५ वायुं १ मित्रावरुणौ ५ सूर्यरोदसीमित्रवरुणरुद्रेंद्राम्यर्षममगसोमान् १ देवमरुदग्निमित्रवरुणमघवतः १ [९] मित्रावरुणौ ३ पूषणं ४ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ ३ इंद्रं १ अग्निं १ मरुतः १ इंद्राग्नी १ वृहस्पतिं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं २६ समिद्धमग्निं १ तनूनपातं १ नराशंसं १ इळं १ बहिषं १ देवीर्दारः १ उषासानके १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं १ अग्निं ४३ मित्रं १ मित्रावरुणौ १९ विष्णुं ६ इंद्राविष्णु ३ विष्णुं ८ अश्विनौ १२ [१०] द्यावापृथिव्यौ १० ऋभून् १४ अश्वं ३५ विश्वान्देवान् ४१ वाक्समुद्राक्षरापः १ श्रुकधूमसोमौ १ अग्निवायुधूर्यान् १ वाचं ९ सूर्यं २ कालचक्रं १ सरस्वतीं १ साध्यान् १ सूर्यं १ सरस्वतं १ मरुत्वंतमिद्रं १५ [११] मरुतः १५ इंद्रं १ मरुतः २० इंद्रं १३ मरुतः २ मरुत्वंतमिद्रं ४ मरुतः ३ इंद्रं ४५ रतिं ६ अश्विनौ ३९ [१२] द्यावापृथिव्यौ ११ विश्वान्देवान् ११ अश्वं ११ समिद्धमग्निं १ तनूनपातं १ इळं १ बहिषं १ देवीर्दारः १ उषासानके १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ८

१-मे. प. सूर्यमरुतः १ उषासानके १ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ मित्रवरुणसिंधून् १ विश्वान्देवान् २ मित्रावरुणौ २ विश्वान्देवान् ५ (एवं १५) । २-पर्जन्याग्नीवा । ३-मे. प. विश्वान्देवान् ४ अहिर्भुजं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ मरुतः २ विश्वान्देवान् २ (एवं ११) ।

बृहस्पतिं ८ अप्त्तुण्यर्षान् १६ अग्निं २९ समिद्धमग्निं १ नराशंसं १ इक्षं १ बर्हिषं १ देवीर्दारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौ-
होतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीकामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ४९ [१, १३] इंद्रं १२६ ब्रह्म-
णस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ५ ब्रह्मणस्पतिं १
बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ [१४] बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं ८ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पति १ ब्रह्म-
णस्पतिं १३ आदित्यान् १७ वरुणं ११ विश्वान्देवान् ७ इंद्रं ५ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ सरस्वतीर्द्रौ १ बृहस्पतिं १ इंद्रं १
मरुतः १ विश्वान्देवान् ७ द्यावापृथिव्यौ १ इंद्रं २ राकां २ सिनीवालीं २ गुंगूसिनीवालीराकासरस्वतीर्द्राणीवरुणानीः १
रुद्रं १५ मरुतः १५ अपावृषातं १५ इंद्रं १ मरुतः १ त्वष्टारं १ अग्निं १ इंद्रं १ मित्रावरुणौ १ [१५] द्रविणोदसं ४
अश्विनौ १ अग्निं १ सवितारं ११ अश्विनौ ८ सोमापूषणौ ५ सोमापूषणादितीः १ वायुं २ इंद्रवायु १ मित्रावरुणौ ३
अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ द्यावापृथिव्यौ ३ शकुंतं ६ अग्निं २३ वैश्वानरमग्निं २६ समिद्धमग्निं १
तनूनपातं १ इक्षं १ बर्हिषं १ देवीर्दारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीकामारतीः १ त्वष्टारं १ वन-
स्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ३३ [१, १६] यूपं ५ यूपान् ५ ब्रश्चनं १ अग्निं २७ इंद्राग्नी ९ अग्निं ४२ विश्वान्देवान् १

१-मे. प. विश्वान्देवान् ६ वरुणं १ (एवं ७) । २-मे. प. मित्रावरुणौ १ विश्वान्देवान् १ उषासानक्ते १ विश्वान्देवान् २ द्यावापृथिवी १ इंद्रं १ (एवं ७) ।
३-इंद्रमित्यादीनां षण्णा मृत्यु विशेषणं । ४-हविर्बोनावा । ५-प्रत्यभिः प्रकारवैस्फुक्कयोरन्यासां द्यावापृथिव्यादीनां निपातादयं अतस्तयोर्लोकदेवताः पाक्षिकाः ।
६-अत्र सूक्तेऽष्टम्या विश्वेदेवाः ।

अग्निं ३ विश्वान्देवान् १ अग्निं ८ पुरीष्याग्नीन् १ अग्निं १४ अग्नीर्द्रौ १ अग्निं १ वैश्वानरमग्निं ३ मरुतः ३ आत्मानं २ उषाध्यायं १
अग्निं ३७ [१७] इंद्रं ६१ नदीः ३ विश्वामित्रं १ नदीः १ इंद्रं २ विश्वामित्रं १ नदीः १ विश्वामित्रं १ नदीः ३ इंद्रं १५३
[१, १८] इंद्रापर्वतौ १ इंद्रं १ ससर्परीवाचं २ रथांगानि ४ इंद्रं ४ विश्वान्देवान् ५८ [१, १९] अश्विनौ ९ मित्रं ९
ऋभून् ४ इंद्रभून् ३ उषसं ७ इंद्रावरुणौ ३ बृहस्पतिं ३ पूषणं ३ सवितारं ३ सोमं ३ मित्रावरुणौ ३ अग्निं १ अग्निवरुणौ ४
अग्निं ३५ रुद्रं १ अग्निं १५ रक्षोहणमग्निं १५ [२०] वैश्वानरमग्निं १५ अग्निं ७४ सोमकं २ अश्विनौ २ इंद्रं ४२
वामदेवं १ इंद्रं २ इंद्रवामदेवौ १ वामदेवं ३ इंद्रं ८० [१, २१] इंद्रमात्मानं ३ इयेनं ९ इंद्रं १८ इंद्रोषसौ ३ इंद्रं ५०
इंद्राश्वौ २ [२२] ऋभून् ४८ द्यावापृथिव्यौ १ दधिक्रावाणं १९ सूर्यं १ इंद्रावरुणौ ११ असदस्युं ६ इंद्रावरुणौ ४
अश्विनौ २१ वायुं १ इंद्रवायु ६ वायुं १ इंद्रवायु ३ वायुं ५ इंद्राबृहस्पती ६ बृहस्पतिं ९ इंद्राबृहस्पती २ [२३] उषसं १८

१-प्रबोवाजाहस्यस्याभाद्यायाभयतेयोनिरित्यस्याश्वऋत्विजोवा । २-मे. प. अग्निं १ विश्वान्देवान् २ द्यावापृथिवी १ विश्वान्देवान् १ सूर्यद्यावापृथिवीः १
द्यावापृथिवी २ द्यां १ विश्वान्देवान् १ सवितारं १ विश्वान्देवान् २ विष्णुं १ इंद्रं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ५ अग्निं १ विश्वान्देवान् २२ संबन्धमादित्यान् ३
सिधून् १ सवितारं १ विश्वान्देवान् ६ अग्निं २ (एवं ५८) । ३-मे. प. अग्निं ३ सवितृवरुणमित्रान् १ सूर्यं १ (एवं ५) । अश्विनः १ सूर्यं १ उषसं १
अश्वपुषः १ सूर्यं १ प्रत्यमीतिसूक्तद्वयेत्रायं पाक्षिकोदेवताविभागः । ४-कथमहमिति सूक्तानि मृगां कृतं वादेवता । ५-इयेनं देवताया अष्टचरवे अथैवेनमित्यस्यां-
इंद्रदेवतापाक्षिकी । ६-अत्र वायुजेति पंचवैस्फुक् इंद्रासोमावादेवते ।

सवितारं १३ विश्वान्देवान् १० द्यावापृथिव्यौ ७ क्षेत्रपतिं ३ शुनं १ शुनासीरौ १ सीतां १ शुनासीरौ १ अग्निं ३७ मरुद्विष्णून् १ अग्निं २० समिद्धमग्निं १ नाराशंसं १ इहं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उपासानक्ते १ दैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ १ सरस्वती-
छामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं १२७ [११. १२४] विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ इंद्राग्नी २ अग्निं ६
इंद्रं २६ ऋणंचयेद्रौ ४ इंद्रं ८ इंद्रोक्तौ १ इंद्रं ६८ [११. १२५] सूर्यं १ अग्निं ४ विश्वान्देवान् ३० रुद्रं १ विश्वा-
न्देवान् ५६ देवपत्नीः २ [२६] विश्वान्देवान् २५ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू २ विश्वान्देवान् ८ मरुतः ९१ अग्ना-

१-मे. प. विश्वान्देवान् ७ अग्निं १ उपसं १ विश्वान्देवान् १ (एवं १०) । २-उप्रमयातमित्यादिपादौ कुत्सदैवत्यौ उवानोदैवत्यौ वा । उवानामत्सहस्यैरिति-
पादस्योशनादेवता वा । ३-मे. प. मित्रावरुणौ १ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ उपासानक्ते १ विश्वान्देवान् २ अग्निं १
विश्वान्देवान् २ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ भूमिं १ विश्वान्देवान् ३ भूमिं १ विश्वान्देवान् १ (एवं २०)-विश्वान्देवान् २ सवितारं १ इंद्रं १
विश्वान्देवान् १ इंद्रं १ बृहस्पतिं ३ मरुतः १ रुद्रं १ विश्वान्देवान् १ पर्जन्यं २ मरुतः १ विश्वान्देवान् २ अश्विनौ १ (एवं १८)-नदीं १ द्यावापृथिवी १
वायुं १ सोमं १ इंद्रं १ अग्निं १ वर्म १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् २ सरस्वतीं १ बृहस्पतिं १ अग्निं ३ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ (एवं १७)-इंद्रं २
अग्निं १ सूर्यं १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ अग्निं १ सूर्यं २ विश्वान्देवान् २ सुतंभरं १ अग्निं २ (एवं १५)-इंद्रसूर्यौ १ विश्वान्देवान् २ इंद्राग्नी १
विश्वान्देवान् ६ अपः १ (एवं ११)-विश्वान्देवान् ६ देवपत्नीः २ (एवं ८) । ४-मे. प. उपसं १ सूर्यरश्मीन् १ सूर्यं ३ विश्वान्देवान् १
मित्रावरुणाग्नीन् १ (एवं ७)-वैष्णवमग्निं १ उपसं १ इंद्रसूर्यौ १ अग्निं २ (एवं ५)-विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ विश्वान्देवान् ३ (एवं ५)-सवितारं २
विश्वान्देवान् १ सवितारं २ (एवं ५)-अग्निं २ विश्वान्देवान् १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू २ विश्वान्देवान् ८ (एवं १५) ।

मरुतः ८ मरुतः ४ तरंतमहिर्षीशशीयसी ४ पुरुमीहं १ तरंतं १ मरुतः ६ रथवीतिं ३ मित्रावरुणौ ५९ [५. १२७]
अश्विनौ ४८ उपसं १६ सवितारं १४ पर्जन्यं १० पृथिवीं ३ वरुणं ८ इंद्राग्नी ६ मरुतः ९ अग्निं ५४ [११. १२८] वैश्वा-
नरमग्निं २१ अग्निं ९८ [२९] इंद्रं ६४ विश्वान्देवान् १ इंद्रं १ विश्वान्देवान् १ इंद्रं ५५ चायमानं १ गाः १ गवेंद्रौ १
गाः ५ गवेंद्रौ १ [३०] इंद्रं १२८ वृनुंतक्षाणं ३ इंद्रं १४ सोमं ५ इंद्रं १४ देवभूर्मीद्रान् १ इंद्रं १ प्रस्तोकं ४ रथं ३ दुंदुभिं २
दुंदुभीर्द्रौ १ [३१] अग्निं १० मरुतः ५ पूषणं ४ मरुतः ३ विश्वान्देवान् ६३ पूषणं ३२ इंद्रापूषणौ ६ पूषणं ४ इंद्राग्नी २५
सरस्वतीं १४ [३२] अश्विनौ २२ उपसं १२ मरुतः ११ मित्रावरुणौ ११ इंद्रावरुणौ ११ इंद्राविष्णू ८ द्यावापृथिव्यौ ६
सवितारं ६ इंद्रासोमौ ५ बृहस्पतिं ३ सोमारुद्रौ ४ वर्म १ धनुः १ ज्यां १ धनुःकोटिं १ इषुधिं १ सारथिरश्मीन् १
अश्वान् १ रथं १ रथगोपान् १ ब्राह्मणपितृसोमद्यावापृथिवीपूषणः १ इषून् २ प्रतोदं १ हस्तत्राणं १ इषून् २ युद्धभू-
मिकवचब्रह्मणस्पत्यदितीः १ वर्मसोमवरुणान् १ देवब्रह्मणि १ अग्निं २५ [३३] समिद्धमग्निं १ नाराशंसं १ इहं १ बर्हिषं १
देवीर्द्वारः १ उपासानक्ते १ दैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ १ सरस्वतीछामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं २०

१-मे. प. विश्वान्देवान् १ अग्निं १ अहोरात्रे १ वायुं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ सरस्वतीं १ पूषणं १ अग्निं त्वष्टारौ १ रुद्रं १ मरुतः २ विष्णुं १
विश्वान्देवान् २ (एवं १५)-विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ द्यावापृथिवी १ मरुतः २ इंद्रं १ अपः १ सवितारं १ अग्निं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान्
५ (एवं १५)-सूर्यं २ विश्वान्देवान् १० अग्निं १ सोमं १ विश्वान्देवान् २ (एवं १६)-विश्वान्देवान् २ सोमं १ विश्वान्देवान् ८ अग्निं १ विश्वान्देवान्
३ अग्निपर्जन्यं १ विश्वान्देवान् १ (एवं १०) ।

वैश्वानरमग्निं १६ अग्निं ३३ वैश्वानरमग्निं ३ अग्निं ३७ इंद्रं २१ सुदासं ४ इंद्रं १२२ [११, १३४] वसिष्ठपुत्रान् ९ वसिष्ठं ५ विश्वान्देवान् १५ अहिं १ अहिर्बुध्न्यं १ विश्वान्देवान् ४० [११, १३५] सवितारं ६ वाजिनः २ विश्वान्देवान् १४ अग्नीद्रमित्रावरुणाश्विभगपूषन्नक्षत्राणां सपतिमोमरुद्रान् १ भगं ५ उषसं १ विश्वान्देवान् ११ दधिकाश्वयोमिभगेंद्रविष्णुपूषन्नक्षत्राणां सपत्यादित्यद्यावापृथिव्यपः १ दधिकां ४ सवितारं ४ रुद्रं ४ अपः ४ ऋभून् ४ अपः ४ मित्रावरुणौ १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ नदीः १ आदित्यान् ६ द्यावापृथिव्यौ ३ वास्तोष्पतिं ४ प्रस्वापिनीं ७ मरुतः ४९ रुद्रं १ [३६] सूर्यं १ मित्रावरुणौ १८ सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ सूर्यं ४ सूर्यमित्रावरुणान् १ मित्रावरुणौ १४ आदित्यान् १० सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ५६ उषसं ४० [३१, ३७] इंद्रावरुणौ ३० वरुणं २७ वायुं ४ इंद्रवायू ३ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू ४ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्राग्नी २० सरस्वतीं २ सरस्वतं १ सरस्वतीं ६ सरस्वतं ३ इंद्रं १ बृहस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ बृहस्पतिं ५ इंद्राब्रह्मणस्पती १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ६ इंद्राबृहस्पती १

१-मे. प. देवान् १ अपः १ इंद्रं २ यज्ञं ३ देवान् २ वरुणं १ देवान् ३ अग्निं १ अपानपातं १ अहिं १ अहिर्बुध्न्यं १ देवान् २ देवपत्न्यां त्वष्टारः १ त्वष्टारं १ विश्वान्देवान् ४ (एवं २५) । २-मे. प. विश्वान्देवान् ३ इंद्रायमणौ १ रुद्रं १ नदीः १ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ विष्णुमरुतः १ (एवं ९) - ऋभून् २ इंद्रं ६ (एवं ८) - विश्वान्देवान् १ वायुपूषणौ १ विश्वान्देवान् ५ (एवं ७) - विश्वान्देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं ३ (एवं ६) - विश्वान्देवान् १ यज्ञं १ विश्वान्देवान् २ अग्निं १ दधिकाश्वयोमिभगेंद्रविष्णुपूषन्नक्षत्राणां सपत्यादित्यद्यावापृथिव्यपः १ (एवं ६) ।

विष्णुं ३ इंद्राविष्णू ३ विष्णुं ८ [३८] पर्जन्यं ९ मंडूकान् १० इंद्रासोमौ ७ इंद्रं १ सोमं १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ सोमं २ अग्निं १ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ ग्राण्यः १ मरुतः १ इंद्रं ४ वसिष्ठाशीः पृथिव्यंतरिक्षाणि १ इंद्रासोमौ २ इंद्रं २९ आसंगमात्मानं ४ आसंगं १ इंद्रं ४० विभिदुं २ इंद्रं २० पाकस्थामानं ४ इंद्रं १८ कुरुंगं ३ [३९] अश्विनौ ३६ अश्विकशन् १ कशुं २ इंद्रं ४५ तिरिंदिरं ३ मरुतः ३६ अश्विनौ ५० अग्निं १० [४०] इंद्रं १२१ आदित्यान् ३ अदितिं १ आदित्यान् १ अदितिं २ अश्विनौ १ अग्निस्वर्यानिलान् १ आदित्यान् १३ अग्निं ३३ आदित्यान् २ त्रसदस्युं २ मरुतः २६ [४१] इंद्रं १६ चित्रं २ अश्विनौ १८ अग्निं ३० इंद्रं २७ वरुं ३ मित्रावरुणौ ९ विश्वान्देवान् ३ मित्रावरुणौ १२ अश्विनौ १९ वायुं ६ विश्वान्देवान् ४१ यैज्ञं २ यजमानं २ दंपती ५ दंपत्याशिषः ९ [४२] इंद्रं ६७ अश्विनौ २४ इंद्रं १४ इंद्राग्नी १० अग्निं १० इंद्राग्नी १२ वरुणं १३ अश्विनौ ३ अग्निं ६३ अग्नीद्रौ १ इंद्रं ६१ [४३] पृथुश्रवसं ४ वायुं ४ पृथुश्रवसं ३ वायुं १ पृथुश्रवसं १ आदित्यान् १३ आदित्योषसः ५ सोमं १५ अग्निं २० इंद्रं ४१ देवान् १ इंद्रं ३९ आदित्यान् ९

१-शौनकीयमते तु इंद्रं ११९ वास्तोष्पतीद्वौ १ इंद्रं १ इति विशेषः । २-अत्र २७ विश्वोत्तरं बभ्रुसूक्ते मे. प. सोमं १ अग्निं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ रुद्रं १ पूषणं १ विष्णुं १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ १ (एवं १०) । ३-मे. प. इंद्रं २ यजमानं २ दंपती ५ यजमानपत्न्याशिषः १ पूषणं २ मित्रार्यमवरुणान् १ अग्निं १ यजमानं ४ (एवं १८) । ४-अत्रैकादशसूक्तात्मकबालसिष्याप्यायस्यदेवतान्वाधानमुत्सृज्या इंद्रं ५० विश्वान्देवान् २ इंद्रं १३ अग्निस्वर्यौ १ अश्विनौ ४ विश्वान्देवान् ३ इंद्रावरुणौ ७ इतिक्रमः । परमभियुक्ताः स्वाहाकारेनेममुपयुजंति ।

अदिति ३ आदित्यान् ९ [४४] इंद्रं १३ ऋष्याभ्यमेवौ ६ इंद्रं १० विश्वदेववरुणान् १ वरुणं १ इंद्रं २१ अग्निं ३३
अश्विनौ १८ अग्निं १२ सुतर्वणं ३ अग्निं १६ इंद्रं ३३ सोमं ९ इंद्रं ९ देवान् १ इंद्रं १८ [१४५] विश्वान्देवान् ९ अग्निं ९
अश्विनौ २० इंद्रं ९२ इंद्रधृन् १ मरुतः १२ इंद्रं २२ इंद्रामरुतः १ इंद्रावृहस्पती १ इंद्रं ४८ [३० । ४६] सुपर्णं १
वज्रं १ वाचं २ इंद्रं १ मित्रावरुणौ ४ मित्रावरुणादित्यान् १ आदित्यान् १ अश्विनौ २ वायुं २ सूर्यं २ उषसं १
पवमानं १ गां २ अग्निं ३५ अग्रामरुतः १ पवमानसोमं ४० समिद्धमग्निं १ तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १
उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ पवमानसोमं ५१५
[४७।४८।४९] अग्निपवमानं ३ पवमानसोमं ३१ अग्निपवमानं ५ पवमानसोमं ३ पावमान्यध्येतारं २ पवमानसोमं
४९८ [५०।५१।५२] अग्निं ५५ [३० । ५३] इंद्रं ३ अपः ९ यमं १ यमीं १ यमं १ यमीं १ यमं ३ यमीं ३ यमं १
यमीं १ यमं १ यमीं १ अग्निं १८ हविर्धानं ५ यमं ५ अंगिरःपित्रयर्वभृगुसोमान् १ यमं ३ यमश्चानौ ३ यमं ४
पितृन् १४ अग्निं १४ सरण्युं २ पूषणं ४ सरस्वतीं ३ अपः ५ मृत्युं ४ घातारं १ त्वष्टारं १ पितृमेघं ८ [५४]
अवशीषोमान् १ अपः ७ अग्निं १८ इंद्रं २५ अश्विनौ ३ सोमं ११ पूषणं ९ इंद्रं २५ वसुकं १ इंद्रं ३ वसुकं १ इंद्रं १
वसुकं १ इंद्रं १ वसुकं १ इंद्रं १ वसुकं १ इंद्रं ८ अपः १५ विश्वान्देवान् ११ इंद्रं ९ [५५] विश्वान्देवान् १ इंद्रं २

१-मे. प. विश्वान्देवान् ३ अर्यमवरुणौ १ विश्वान्देवान् ५ (एवं ९) । २-मे. प. विश्वान्देवान् ९ अश्वत्यगर्भाशमी १ उषोमी १ (एवं ११) ।

कुरुश्रवणं २ उपमश्रवसं ४ अक्षान् १ अक्षकितवं ५ अक्षान् १ अक्षकितवं १ अक्षान् १ अक्षकितवं २ अक्षान् १ कृषिं १
अक्षकितवं १ विश्वान्देवान् २८ सूर्यं १२ इंद्रं ५ अश्विनौ ३१ इंद्रं ३३ अग्निं २२ [१० । ५६] वैकुण्ठमिंद्रं ३७
अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् ६ अग्निं ३ देवान् २ अग्निं ६
इंद्रं १४ विश्वान्देवान् १३ मनः १२ निर्ऋतिं ३ निर्ऋतिसोमौ १ असुनीतिं २ पृथिवीद्वन्तरिक्षसोमपूषपथ्यास्वस्तीः १
घावापृथिव्यौ २ इंद्रघावापृथिवी १ असमातिं ४ इंद्रं १ असमातिं १ जीवं ५ हस्तं १ विश्वान्देवान् ३४ [३० । ५७]
सावर्णि ४ विश्वान्देवान् १४ पथ्यास्वस्तिनी २ विश्वान्देवान् ४८ बृहस्पतिं २४ अग्निं १२ समिद्धमग्निं १ नराशंसं १ इळं १
बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १
ज्ञानं ११ [५८] देवान् ९ इंद्रं १७ नदीः ९ ग्राव्यः ८ मरुतः १६ अग्निं १४ विश्वकर्माणं १४ मन्युं १४ सोमं ५ सूर्या-
विबाहं ११ देवान् १ सोमार्कौ १ चंद्रमसं १ सूर्यासावित्री ९ वधूवासः २ दंपतीराजयक्ष्महणं १ सूर्यासावित्री १६ [५९]

१-मे. प. विश्वान्देवान् ३ उषासमग्निं २ विश्वान्देवान् ९ (एवं १४) । विश्वान्देवान् १३ सवितारं १ (एवं १४) । २-अत्र ७ विश्वोत्तरं मे. प.
इंद्रं १ अग्निंतुं १ विश्वान्देवान् ३ सोमं १ (एवं १३) । ३-इंद्रं २ अश्विनौ २ रुद्रं २ विश्वान्देवान् १ वास्तोष्पतिरुद्रौ १ वास्तोष्पत्यमी १ अंगिरसः १
इंद्रं ३ अग्निं १ नासत्वेद्वान् १ सोमं १ अग्निं १ आदित्यनाभानेदिष्टौ १ नाभानेदिष्टधेनु १ अग्निं १ इंद्रामौ १ इंद्रं १ मित्रावरुणनाभानेदिष्टान् १ वरुणं १
मित्रावरुणौ २ देवान् १ (एवं २७) ॥ ४-मे. प. अंगिरसः ६ विश्वान्देवान् १ सावर्णि ४ (एवं ११) । ५-विश्वान्देवान् ९ यां १ विश्वान्देवान् ४

इंद्रं २३ रक्षोहणमग्निं २५ सूर्यवैश्वानरौ १९ इंद्रं ४ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १३ पुरुषं १६ अग्निं १५ विश्वान्देवान् ३० ग्राव्यः १४ [६०] उर्वशीं १ पुरुरवसं १ उर्वशीं १ पुरुरवसं २ उर्वशीं १ पुरुरवसं १ उर्वशीं ३ पुरुरवसं १ उर्वशीं १ पुरुरवसं १ उर्वशीं १ पुरुरवसं २ उर्वशीं १ पुरुरवसं १ इंद्रं १३ ओषधीः २३ देवान् १२ इंद्रं १२ विश्वान्देवान् २४ द्रुघणं १२ इंद्रं ३ बृहस्पतिं १ इंद्रं ७ अप्वादेवीं १ मरुतः १ इंद्रं २२ [६१] अश्विनौ ११ दक्षिणां ११ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् २ विश्वान्देवान् ७ समिद्धमग्निं १ तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीद्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १

पथ्यास्वस्ति २ विश्वान्देवान् १ (एवं १७) । विश्वान्देवान् ४ आदित्यार्यमणः १ विश्वान्देवान् ३ नदीः १ विश्वान्देवान् ४ यावापृथिव्यौ १ विश्वान्देवान् ३ (एवं १७) । विश्वान्देवान् ४ मित्रावरुणौ १ गां १ विश्वान्देवान् १ यावापृथिव्यौ १ विश्वान्देवान् ३ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ३ (एवं १५) । विश्वान्देवान् ६ अग्नीषोमौ १ विश्वान्देवान् ८ (एवं १५) । १-इंद्राणीवृषाकपीनादेवतात्वेत्विथं-इंद्राणीं १ इंद्रं ५ इंद्राणीं २ इंद्रं २ इंद्राणीं २ इंद्रं १ वृषाकपिं १ इंद्रं ४ वृषाकपिं ४ इंद्रं १ एवंविभजंति तद्भाष्यविरुद्धं । २-विश्वान्देवान् १ अग्निं ३ विश्वान्देवान् ३ इंद्रं १ विश्वान्देवान् ७ यावापृथिवी १ विश्वान्देवान् ६ इंद्रं १ विश्वान्देवान् १ यावापृथिवी १ इंद्रं १ विश्वान्देवान् ४ (एवं ३०) । ३-मे. प. बृहस्पतिं ३ देवान् ४ अग्निं ५ (एवं १२) । ४-मे. प. विश्वान्देवान् १० इंद्रादिती० १ इंद्रं १ ऋत्विज १२ (एवं २४) ।

इंद्रं ३० विश्वान्देवान् १० अग्निं ९ इंद्रं ९ धनान्नदानं ९ रक्षोहणमग्निं ९ ऐंद्रंलवं १३ [६२] इंद्रं ९ प्रजापतिं १० अग्निं ८ वेनं ८ अग्निं ४ वरुणं १ सोमं १ वरुणं २ सोमैंद्रौ १ आंभृणींवाचं ८ विश्वान्देवान् ८ रात्रिं ८ विश्वान्देवान् ९ भाववृत्तिं १४ इंद्रं ३ अश्विनौ २ इंद्रं २ युभूम्यश्विनः १ मित्रावरुणौ ६ इंद्रं ११ गोधेद्रं ३ यमं ७ केश्यग्रिष्यवायुन् ७ विश्वान्देवान् ७ इंद्रं ६ सवितारं ३ देवगंधर्वं १ विश्वावसुं ३ अग्निं ७ विश्वान्देवान् ५ अग्निं ८ [६३] अश्विनौ ६ इंद्रं ६ सपत्नीनाशनं ६ अरण्यानीं ६ इंद्रं १० सवितारं ५ अग्निं ५ श्रद्धां ५ इंद्रं १० भाववृत्तिं ५ अलक्ष्मीनाशनं १ ब्रह्मणस्पतिं २ अलक्ष्मीनाशनं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ विश्वान्देवान् ५ सूर्यं ५ शचीं ६ इंद्रं ५ इंद्राग्नी ५ प्रजापतिं ६ यक्ष्महणं ६ दुःस्वप्ननाशनं ५ विश्वान्देवान् ५ सपत्नीनाशनं ५ इंद्रं २ सोमवरुणबृहस्पत्यनुमतिधातुविधातृन् १ इंद्रं १ वायुं ४ गाः ४ सूर्यं ४ इंद्रं ४ उषसं ४ राजानं ११ ग्राव्यः ४ ऋभून् १ अग्निं ३ मायाभेदं ३ ताक्ष्यं ३ इंद्रं ६ विश्वान्देवान् ३ बृहस्पतिं ३ यजमानं १ यजमानपत्नीं १ होतारं १ विष्णुत्वष्टृप्रजापतिधातृन् १ सिनीवालिसरस्वत्यश्विनः १ अश्विनौ १ आदित्यान् ३ वायुं ३ अग्निं ५ जातवेदसमग्निं ३ सूर्यं ३ भाववृत्तिं ३ अग्निं १ संज्ञानं ३ ॥ (एवमत्रसकलारुचः १०४७२ द्विसप्तत्युत्तर-

१-मे. प. विश्वान्देवान् ३ परमात्मानमिंद्रं २ यज्ञपरमात्मानं २ मध्यमांवाचं १ गायत्र्यादिछंदांसि १ विश्वान्देवान् १ (एवं १०) । २-मे. प. अग्निं १ विश्वान्देवान् ४ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ इंद्रं १ विश्वान्देवान् १ (एवं ९) । ३-मे. प. देवान् १ वातं ३ विश्वान्देवान् १ अपः २ (एवं ७) । ४-मे. प. विश्वान्देवान् ३ यमं १ विश्वान्देवान् १ (एवं ५) ।

चतुःशताधिकदशसहस्राणि) अग्निनववारमित्यादिसंज्ञानं त्रिवारं च तिलाज्याभ्यां (घृताक्ततिलैर्वा) अद्यप्रभृत्यष्टदिनावधिदिनक्र-
मेण प्रतिदिनं शाकलसंहिताप्रथमद्वितीयाद्यष्टकक्रमेणाष्टाध्यायमंत्रैर्यक्ष्ये ॥ ब्रह्मादिमंडलदेवताश्च दशदशाहुतिभिस्तैरेव द्रव्यैः ॥
सर्वहोमांते शेषेण खिष्टकृतमग्निमिधमसमहनेन रुद्रमित्यादियक्ष्य इत्यंते समिधावभावादध्यात् ॥ सकलहोमदिनावध्यंतरापेक्षा-
यांतमेव नान्वाधानवाक्ये कीर्तयेत् ॥ ततः परिसमूहनाद्यभ्यर्चनांतं विधायैध्माधानादिकुर्यात् ॥ आचार्यस्य होमकर्तृत्वेत्यागं
यजमानः कुर्यात् ॥ एवं च क्षुषी हुत्वा करिष्यमाणहोमे प्रत्याहुति त्यागं कर्तुमसमर्थो यजमानश्चेदिहैव त्यागं कुर्यात् ॥ सचैवम् ॥ इम-
उपकल्पिते तिलाज्यद्रव्येऽन्वाधानोक्तसंख्यावदानपर्याप्तेऽन्वाधानोक्तदेवताभ्यो नममेति पुष्पाक्षतजलमुत्सृजेदिति ॥ प्रत्यव-
दानं त्यागकरणे शक्तश्चेत्तत्र तत्रैव तत्तद्देवतानामचतुर्ध्याविभक्त्या त्यजेदिति ॥ अथाचार्योन्यथैकऋत्विगित्येवमुभौ तिलाज्ययोः
प्रतिद्रव्यमेकावदानं प्रणवाद्येन स्वाहाकारातेन मंत्रेण प्रतिमंत्रं जुहुयाताम् ॥ तत्राज्यं सुवविलपरिमितमाचार्येण होतव्यं ॥ अन्येन-
ऋत्विजामध्यमानामिकांगुष्ठयोगलक्षणयामृगीमुद्रया तिलाहोतव्याः ॥ ग्रहयज्ञसमुच्चयपक्षे सूर्याद्युद्देशेनार्कादिजातीयसमिच्चर्वा-
ज्यान्यन्वाधानोक्तसंख्यया त्यक्त्वा तद्दोमेऋत्विजो योजयेत् ॥ ग्रहहोमांते आचार्यैर्विजौ तिलाज्ये अभ्यादिहव्यवाहांतसमंत्रि-
शदेवताभ्यः प्रणवाद्यैः स्वाहातैर्नाममंत्रैर्हुत्वाग्निमीळइत्यादिशाकलसंहितामंत्रैर्मंत्राणामृषिदैवतच्छंदोर्धान्जानांतौ शुचीप्रसन्ना-
त्मानौ जुहुयाताम् ॥ तत्रापि वेदार्थानामनभ्यस्तशास्त्रस्य दुर्ज्ञेयत्वादर्थज्ञानाभावेऽपि याजनाध्यापनादौ प्रत्यवायाभावः किंतु मं-
त्रोक्तफलाल्पत्वमेव ॥ ऋषिदैवतच्छन्दसामपरिज्ञाने तु मंत्रोक्तफलहानिर्दोषश्च श्रूयते—एताभ्यामेवानेवं विदोयातयामानिच्छंदां-

सिभवन्ति स्थापुं वच्छंति गते वा पात्यते प्रमीयते वा पीयान् भवतीति विज्ञायत इति ॥ तथामंत्रदेवताविद एव हविर्देवा अपि स्त्री कुर्व-
ति न त्वतथा विधस्येत्याह शौनकः ॥ मंत्राणां देवताविद्यः प्रयुक्ते कर्म कर्हिचित् ॥ जुपंते तस्य देवासो हविर्ना देवताविदः ॥ इत्यादि ॥
देवताविद इत्युपिच्छंदसोरप्युपलक्षणं तयोरपि ज्ञानस्यावश्यकत्वात् ॥ आकरेप्युष्यादिसर्वविज्ञायेत्यादि स्पष्टं ॥ तस्मादपि देव-
तच्छंदसां परिज्ञानमवश्यतया कर्तव्यं ॥ ऋग्यादिपरिज्ञानं च सर्वानुक्रमविदां सुलभं ॥ सर्वानुक्रमण्यविदां तु मत्कृतसर्वानुक्रमा-
द्यनुयायिष्यक्तप्रतीकऋक्संख्यऋषिदैवतच्छंदः प्रयोगावलोकनवतां मुगममेवेति ॥ एवमग्निमीळइत्यारभ्य समानीव इत्यंतं प्रत्यु-
चमुक्तद्रव्याभ्यां होमं कुर्याताम् ॥ ऋक्संख्यं तु प्रागेव दर्शितमिति न पुनरिह लिख्यत इति ॥ इत्थं च प्रतिदिनं नियमिताध्यायमंत्रैर्हो-
मं कृत्वा मूर्धानं दिव इत्यनेन (धामंत इत्यनया ऋचा वा) पूर्णाहुतिं च हुत्वाग्नेः परिसमूहनपर्युक्षणाचनानि कृत्वा यजमानऋत्विजश्च ह-
विष्याशनादि व्रतिनो भवेयुः ॥ शक्ताश्चेदुपवसेयुरपि ॥ ततः श्वोभूते स्नानादिनित्यकर्माणि विधाय वाहितदेवताः संपूज्याग्नेः समी-
पमागत्या च म्यप्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा सिन्धुवेदांतर्गतशाकलसंहिताहोमकर्मण्यथ पूर्वक्रमागताष्टाध्यायमंत्रैर्विहितहोमं
करिष्येति संकल्प्याग्निध्यात्वा परिसमूहनपर्युक्षणाभ्यर्चनां कृत्वा क्रमप्राप्ताष्टाध्यायमंत्रैरुक्तद्रव्यहोमं कृत्वा विशिष्टपूर्वदिनव-
त्कुर्यात् ॥ एवमनुदिनं यावच्छाकलसंहिताहोमसमाप्तिदिनमूह्यम् ॥ सकलहोमसमाप्तौ शेषेण खिष्टकृतं हुत्वारज्जुप्रहरणादि-
प्रायश्चित्तहोमांते इंद्रादिलोकपालेभ्यः पलाशपर्णेष्वाहुं बरपर्णे पुवाबलीन्दच्चाऽऽवाहितदेवताभ्यः क्षेत्रपालाय च बलीन्दद्यात् ॥
ततः समुद्रादूर्मिरित्यादिमंत्रैः पूर्णाहुतिं हुत्वा ऋद्धिकाम उक्तमंत्रैर्वसोर्धारां च हुत्वा पूर्णपात्रविमोकाभ्युपस्थानविभूतिवन्दनांतेमा-

वित्रीप्रजापत्याद्यावाहितदेवतास्तत्तन्मंत्रैर्यथाविभवंसंपूज्यसंप्राथ्याग्नेःपश्चिमतआचार्यसंपूज्यगोरूपांततुष्टिकरद्रव्यरूपांवाद-
क्षिणांदच्चातथैवब्रह्मादीन्यथाविभवंसंपूज्यतत्तदनुरूपांदक्षिणांदच्चाततदुचितस्तुतिवाक्यैःक्षमापयेत् ॥ ततोऽग्निसंपूज्यसा-
वित्र्यादिदेवतापीठान्याचार्यादिहस्तेप्रतिपाद्याग्निंविष्टज्यशाकलसंहिताऋक्सूक्तवर्गाध्यायमंडलसंख्यान्यतमसंख्यायास्वश-
क्त्यनुसृतयाब्राह्मणभोजनसंकल्पकर्मसाद्रुण्यतायैविष्णुसंस्मृत्यसकलकर्मेश्वरार्पणंकुर्यात् ॥ इतिसंहिताहोमप्रयोगः ॥ ॥
अथाभिचारादिकर्मणिप्रतिलोमाक्षरोच्चारणमंत्रैर्विभीतकसुवेणसर्षपतैलहोमादिविधिप्रयोगोमूलएवस्फुटतरोतोत्रमयानविवि-
च्यतइतिदिक् ॥ ॥ अथसंहिताहोमकरणाशक्तस्यानुकल्पाःकैश्चिदुच्यन्ते ॥ तेच यथा ॥ सूक्तादिभूताभिर्ऋग्भिर्जुहुयादित्येकः १
अनुवाकाद्याभिर्जुहुयादितिद्वितीयः २ अध्यायाद्याभिर्जुहुयादितिद्वितीयः ३ मंडलाद्याद्यंत्यभूताभिर्ऋग्भिर्वाहोतव्यमिति-
चतुर्थः ४ इत्येवंचत्वारोनुकल्पाअशक्तंप्रत्युपतिष्ठन्ते ॥ अत्रमूलानिमांडूकेयसांख्यायनादिमूत्राण्याकरादेवोपलब्धव्यानिविस्त-
रभीत्यानात्रलिखामहे ॥ सूक्तादिज्ञानंतदियत्ताज्ञानंचसर्वानुक्रमपरिश्रमवतांसुलभतरं ॥ सूक्तानुवाकादिभूतऋग्वेदोपप्रयो-
गोपिप्राग्वदुन्नेयइत्यलंविस्तरेण ॥ प्राचांमार्गान्स्वीयबुद्ध्यावबुध्यप्रोक्तंत्वस्मिन्वस्त्ववस्तुप्रबुद्धा ॥ सद्भिःसारंप्राक्षमत्राप्यसारं
हेयंयस्मादेषसद्धर्मएव ॥ १ ॥ धृत्वामनसीष्टदुहंशरणंचरणांबुजन्मकंसारेः ॥ गुर्जरगोपालाख्योप्यकार्षभेतन्मुदर्थमार्याणाम् ॥ २ ॥

॥ इतिऋक्संहिताहोमपद्धतिःसमाप्ता ॥

संहिताहोमांगमृषितर्पणं । तच्च 'तर्पयित्वाद्भिराचार्यान्वीन्छदांसिदेवताः' इतिशौनकीयपरिभाषातो विशेषविधानाभावाच्च
आचार्यास्तर्पयामि ऋषीस्तर्पयामि देवतास्तर्पयामि छंदांसितर्पयामीत्येवतर्पणंकुर्वतिशिष्टास्तद्वेदास्माभिरप्यकारिप्रयोगे ॥ अथकेचननि-
र्दिष्टप्रमाणतएवसंहितर्विदेवतछंदांसितर्पयन्ति तदर्थमयमुपन्यासः ॥ तत्रादौसुमंतुजैमिनीत्यादियेचान्येआचार्यास्तइत्यंतानाचार्यास्तर्प-
यित्वा ॥ ऋषितर्पणंकुर्यात् । मधुछंदसंतर्पयामि । जेतारं । मेधातिथिं ॥ १ ॥ शुनःशेषं । हिरण्यस्तूपं ॥ २ ॥ कण्वं । प्रस्कण्वं ॥ ३ ॥ सव्यं ।
नोधां ॥ ४ ॥ पराशरं । गोतमं ॥ ५ ॥ कुत्सं ॥ ६ ॥ कश्यपं । ऋज्ज्वाश्वीबरीषसहदेवभयमानसुराधसः । त्रितं ॥ ७ ॥ कक्षीवंतं ॥ ८ ॥ (प्रथ-
माष्टकः) ॥ ॥ भावयव्यं । रोमशां । परुच्छेपं ॥ १ ॥ दीर्घतमसं ॥ २ ॥ इंद्रं । मरुतः । अगस्त्यं ॥ ३ ॥ लोपामुद्रां । ब्रह्मचारिणं ॥ ४ ॥
गृत्समदं । सोमाहुतिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ क्रूमं ॥ ७ ॥ विश्वामित्रं ॥ ८ ॥ (द्वितीयाष्टकः) ॥ ॥ ऋषभं । अत्कीलं । कतं । गाथिनं । देवश्रवादेववातौ ।
॥ १ ॥ कुशिकं । नदी । घोरं । प्रजापतिं ॥ २ ॥ ३ ॥ जमदग्निं । वामदेवं ॥ ४ ॥ अदितिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रसदस्युं । पुरु-
मीहाजमीहौ ॥ ७ ॥ बुधगविष्टिरौ । कुमारं । वृशं । वसुधुतं । इषं ॥ ८ ॥ (तृतीयाष्टकः) ॥ ॥ गयं । सुतंभरं । धरुणं । पुरुं ।
द्वितंमृक्तवाहसं । बन्नि । प्रयस्वंतं । ससं । विश्वसामानं । युज्जं । विश्वचर्षणिं । बंधुं । सुबंधुं । श्रुतबंधुं । विप्रबंधुं । वसूयून् । अ-
त्रि । विश्ववारां । गौरिवीतिं । बभ्रुं । अवस्युं । गातुं ॥ १ ॥ संबरणं । प्रभूवसुं । अवत्सारंसदापृणं । प्रतिक्षत्रं ॥ २ ॥ प्रतिरथं ।
प्रतिभानुं । प्रतिप्रभं । स्वस्त्यात्रेयं । श्यावाश्वं । श्रुतविदं ॥ ३ ॥ अर्चनानसं । रातहव्यं । यजतं । उरुचक्रिं । बाहुवृक्तं । पौरं ।

अवस्युं । सप्तवध्रिं । सत्यश्रवसं । एवयामरुतं । भरद्वाजं ॥ ४ ॥ वीतहव्यं ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुहोत्रं । शुनहोत्रं । नरं । शंयुं । गर्गं ॥ ७ ॥
 ऋजिन्वानं ॥ ८ ॥ (चतुर्थाष्टकः) ॥ ॥ पायुं । वसिष्ठं ॥ १ ॥ २ ॥ शक्तिं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मेध्यातिथिं । आसंगं । शश्व-
 तीं । प्रियमेधं । देवातिथिं ॥ ७ ॥ ब्रह्मातिथिं । वत्सं । पुनर्वत्सं । सध्वंसं । शशकर्णं । प्रगाथं ॥ ८ ॥ (पंचमाष्टकः) ॥ ॥
 पर्वतं । नारदं । गोपूत्यश्वसूक्तिनौ । इरिबिठिं । सोभरिं ॥ १ ॥ विश्वमनसं । व्यथं । मनुं ॥ २ ॥ नीपातिथिं । सहस्रं वसुरोचिषं ।
 नाभाकं । विरूपं । त्रिशोकं ॥ ३ ॥ वशं । भर्गं । कलिं । मत्स्यं । मान्यं । मत्स्यान्जालनद्वान् ॥ ४ ॥ पुरुहन्मानं । सुदीतिं ।
 हर्यंतं । गौपवनं । कुरुसुतिं । कृष्णं । एकघ्नून् । कुसीदिं ॥ ५ ॥ उशनसं । कृष्णं । विश्वकं । शुभ्रीकं । नृमेधपुरुमेधौ । अपालां ।
 श्रुतकक्षं । सुकक्षं । बिंदुं । पूतदक्षं । तिरस्त्री । शुतानं । रेभं ॥ ६ ॥ नृमेधं । नेमं । प्रयोगं । अग्निपावकं । अग्नीगृहपतियविष्ठगौ ।
 असितं । देवलं ॥ ७ ॥ दहन्त्युतं । इभ्रवाहं । राहूगणं । बृहन्मतिं ॥ ८ ॥ (षष्ठाष्टकः) ॥ ॥ अयास्यं । कविं । उचध्यं ।
 अमहीयुं । निश्रुविं ॥ १ ॥ भृगुं । शतवैखानसान् । पवित्रं । वत्सप्रिं । रेणुं । ऋषभं । हरिमंतं ॥ २ ॥ वसुं । वेनं । अकृष्टान्माषान् ।
 सिकतां निवावरीं । पृथियोजान् ॥ ३ ॥ प्रतर्दनं । इंद्रप्रमतिं । वृषगणं । मन्युं । उपमन्युं । व्याघ्रपदं । कर्णश्रुतं । मृळीकं । वसु-
 कं ॥ ४ ॥ अंधीगुं । ययातिं । नहुषं । मनुं । द्वितं । शिखंडिन्यावत्सरसौ । अग्निं । चक्षुं । ऊरुं । ऊर्ध्वसद्यानं । कृतयशसं । ऋ-
 णंचयं । अग्नीन्धिषण्यान् । व्यरुणत्रसदस्यून् । अनानतं । शिशुं ॥ ५ ॥ त्रिशिरसं । सिंधुद्वीपं । यमीं । यमं । हविर्धाने । विवस्व-
 तं । शंखं । दमतं । संकुसुकं ॥ ६ ॥ मथितं । च्यवनं । विमदं । वसुकृतं । वसुकपत्रीं । कवचं ॥ ७ ॥ अक्षं । लुशं । अत्रितपसं ।

इंद्रमुष्कवतं । घोषां । सुहस्यं ॥ ८ ॥ (सप्तमाष्टकः) ॥ ॥ सप्तगुं । वैकुण्ठमित्रं । देवान् । अग्निसौचीकं । बृहदुक्थं । अगस्त्य-
 स्यस्वसारं । नाभानेदिष्ठं ॥ १ ॥ गयं । वसुकर्णं । सुमित्रं ॥ २ ॥ बृहस्पतिं । अदितिं । सिंधुदक्षं । जरत्कर्णसर्पं । स्यूमरश्मिं ।
 अग्निवैश्वानरं । सप्तिं । विश्वकर्माणं । सूर्यासावित्रीं ॥ ३ ॥ इंद्राणीं । वृषाकपिं । मूर्धन्वतं । नारायणं । अरुणं । शार्यातं । तान्वं ।
 अर्बुदंसर्पं ॥ ४ ॥ पुरुरवसं । उर्वशीं । बरुं । सर्वहरिं । मिषजं । देवापिं । वम्रं । दुवस्युं । बुधं । मुद्रलं । अप्रतिरथं । अष्टकं ।
 दुर्मित्रं सुमित्रगुणं । सुमित्रं दुर्मित्रगुणं ॥ ५ ॥ भूतांशं । दिव्यं । दक्षिणां । पणीन् । सरमादेवशुनीं । जुह्वन्नज्ञायां । ऊर्ध्वनाभानं ।
 परशुरामं । अष्टादंष्ट्रं । नभप्रभेदनं । शतप्रभेदनं । सध्रिं । घर्मं । उपस्तुतं । अग्नियुतं । अग्नियूपं । मिक्षुं । उरुक्षयं । इंद्रलवं ॥ ६ ॥
 बृहद्विं । हिरण्यगर्भं । चित्रमहसं । अग्निवरुणसोमान् । वाचं । कुत्मलबर्हिषं । अंहोमुचं । रात्रिं । विहव्यं । प्रजापतिपरमेष्ठिनं । यज्ञं ।
 सुकीर्तिं । शकपूतं । सुदासं । मांधातारं । गोधां । जूतिं । वातजूतिं । विप्रजूतिं । वृषाणकं । करिकृतं । अग्नियुतं । एतशां । ऋण्यभृगं ।
 अंगं । विश्वावसुदेवागंधर्वं । अग्नितापसं । जरितारं । द्रोणं । सारिसृकं । स्तंबमित्रं ॥ ७ ॥ सुपर्णं । ऊर्ध्वकृशनं । देवमुनिं । सुवेदसं ।
 पृथुं । अर्चतं । श्रद्धां । शासं । इंद्रमातरं । शिरिबिठं । केतुं । भुवनं । साधनं । शचीं । पूरणं । यक्ष्मनाशनं । रक्षोहणं । विवृहणं ।
 प्रचेतसं । कपोतं । अनिलं । शबरं । विभ्राजं । इटतं । संवर्तं । भुवं । अभीवर्तं । ऊर्ध्वप्रावाणं । सूनुं । पतंगं । अरिष्टनेमिं । शिबिं ।
 काशिराजं । प्रतर्दनं । वसुमनसं । जयं । प्रथं । सप्रथं । तपुर्मूर्धानं । प्रजावंतं । त्वष्टारं । विष्णुं । सत्यधृतिं । उलं । इयेनं ।
 सर्पराक्षीं । अघमर्षणं । संवननं ॥ ८ ॥ (अष्टमाष्टकः) ॥ ॥ इत्युषितर्पणं ॥ ॥

संहिताहोमांगदेवतर्पणम् ॥ तत्वेत्वं ॥ अग्निर्तर्पयामि । सोमं । विश्वान्देवान् । ब्रह्माणं । ऋषीन् । ऋग्वेदं । यजुर्वेदं । सामवेदं । सावित्री । ब्रह्माणं । ब्रह्मां । मेधां । प्रज्ञां । धारणां । सदसस्पतिं । अनुमतिं । छंदांस्यृषीन् । अग्नियं । द्वियं । सवितारं । शतर्चिनः । माध्यमान् । गृत्समदं । विश्वामित्रं । वामदेवं । अग्निं । भरद्वाजं । जामदग्न्यं । गौतमं । वसिष्ठं । प्रगाथान् । पावमानीः । क्षुद्रसूक्तान् । महासूक्तान् । महानाग्नीं । उपनिषदं । हव्यवाहं । इति ३७ देवतास्तर्पयित्वा । ततःसंहितास्थादेवतास्तर्पयेत् ॥ ॥ ताश्च—अग्निर्तर्पयामि । वायुं । इंद्रावायून् । मित्रावरुणौ । अश्विनौ । इंद्रं । विश्वान्देवान् । सरस्वतीं । मरुतः । अग्नीनिर्मध्याहवनीयौ । अग्निमिध्मं (समिद्धंवा) । तनूनपातं । नराशंसं । इळं । बर्हिषं । देवीर्द्वारः । उषासानके । दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ । सरस्वतीळा-भारतीः । त्वष्टारं । वनस्पतिं । स्वाहाकृतीः । अग्निद्रविणोदसं । इंद्रावरुणौ । ब्रह्मणस्पतिं । सोमं । दक्षिणां । सदसस्पतिं । अप्रामरुतः ॥ १ ॥ ऋभून् । सवितारं । देवीः । इंद्राणीवरुणान्यग्नायीः । द्यावापृथिव्यौ । पृथिवीं । देवान् (विष्णुंवा) । इंद्रमरु-त्वंतं । पूषणं । अपः । कं । भगं । उल्लुखलं । मुसलं । हरिश्चंद्रं प्रजापतिर्चर्मवा । उषसं ॥ २ ॥ रात्रिं । यूपं । अर्यमणं । आदित्यान् । रुद्रं ॥ ३ ॥ सूर्यं । अग्निवैश्वानरं ॥ ४ ॥ अग्निमध्यमं ॥ ५ ॥ अदितिं । सिंधुं । द्यां ॥ ६ ॥ अग्निमुषसं । अग्निं शुचिं । अग्निजातवेदसं ॥ ७ ॥ सूर्यरश्मीन् । घर्मं ॥ ८ ॥ प्रथमाष्टकः ॥ ॥ रोमशां इंद्रुं । पर्वतं ॥ १ ॥ बृहस्पतिं ॥ २ ॥ अश्वं । वाक्समुद्राऽवभरान् । शकधूमं । संवत्सरसंस्थं कालचक्रं । साध्यान् । पर्जन्यं । सरस्वतं ॥ ३ ॥ रतिं ॥ ४ ॥ अहिर्बुध्न्यं । अन्नं । वृणं ॥ ५ ॥ ६ ॥ राकां । सिनीवालीं । गुग्वादिदेवताः । अपोनपातं ॥ ७ ॥ हविर्धानं । शकुंतं ॥ ८ ॥ द्वितीयाष्टकः ॥

॥ यूपान् । ब्रध्नन् । अग्नीन्पुरीष्यान् । उपाध्यायं । ऋत्विजः ॥ १ ॥ नदीः । विश्वामित्रं ॥ २ ॥ ससर्परीवाचं । रथांगानि ॥ ३ ॥ संवत्सरं । अग्निरक्षोहणं ॥ ४ ॥ ५ ॥ आशिषः । वामदेवं । ऋतं । इंद्रमिवात्मानंवामदेवं । सुपर्णात्मानंवामदेवं ॥ ६ ॥ दधिक्रां । त्रसदस्युं ॥ ७ ॥ क्षेत्रपतिं । शुनं । शुनासीरौ । सीतां । गां । घृतं ॥ ८ ॥ तृतीयाष्टकः ॥ ॥ उशनसं । ऋणंचयं । कुत्सं ॥ १ ॥ अग्निं । भूमिं । सुतंभरं । देवपत्नीः ॥ २ ॥ अग्निवैश्वतं । शशीयसीं । पुरुमीहं । तरंतं । रथवीतिं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ चायमानम-भ्यावर्तिनं । गाः ॥ ६ ॥ बृबुतक्षाणं । प्रस्तोकं । रथं । दुंदुभि ॥ ७ ॥ धेन्विषू । पृथिं । अहोरात्री ॥ ८ ॥ चतुर्थाष्टकः ॥ ॥ वर्म । धनुः । ज्यां । आर्नीं । इषुधिं । सारथिं । रथगोपान् । ब्राह्मणपितृन् । प्रतोदं । हस्तघ्नं । युद्धभूमिकवचानि ॥ १ ॥ सुदासं ॥ २ ॥ वसिष्ठपुत्रपौत्रान् । वसिष्ठं ॥ ३ ॥ वाजिनः । वास्तोष्पतिं । प्रस्वापिनीं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मंझकान् । वसिष्ठाशिषः । अंतरिक्षं । इंद्रासोमौरक्षोहणौ । प्रावाणं । अनिलं । आसंगं । विभिंदुं । पाकस्थामानं । कुरुंगं ॥ ७ ॥ अधिकशून् । तिरिंदिरं । बरुं ॥ ८ ॥ पंचमाष्टकः ॥ ॥ १ ॥ यजमानं । दंपती ॥ २ ॥ ३ ॥ पृथुश्रवसं ॥ ४ ॥ ऋक्षाश्वमेधौ । हविषं । श्रुतर्वणं ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुपर्णं । सूर्यप्रभां । पवमानं । पवमानसोमं ॥ ७ ॥ ८ ॥ षष्ठाष्टकः ॥ ॥ १ ॥ पवमानमग्निं । पावमान्यध्येतारं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ यमं । यमीं । अंगिरःपित्रथर्वभृगून् । श्वानौ । सरण्यूं । मृत्युं । धातारं । पितृमेधं ॥ ६ ॥ वसुकं । अश्वत्थगर्भांशमीं ॥ ७ ॥ कुरुश्रवणं । उपमश्रवसं । अक्षकृषिं अक्षकितवंच । अक्षान् ॥ ८ ॥ सप्तमाष्टकः ॥ ॥ वैकुण्ठमित्रं । अग्न्याख्यतंतुं । मनः । निऋतिं । असुनीतिं । पथ्यांस्वस्ति । असमातिं । जीवं । हस्तं । नासत्यौ । नाभानेदिष्ठान् ॥ १ ॥ सावर्णिं ।

नौरूपादिबं । ज्ञानं ॥ २ ॥ विश्वकर्माणं । मन्युं । सूर्याविवाहं । अर्कं । चंद्रमसं । मनुष्यविवाहाशिषः । वासः । यक्षमहणं । सूर्यासावित्री ॥ ३ ॥ वृषाकपिं । पुरुषं ॥ ४ ॥ उर्वशी । पुरुरवसं । ओषधीः । द्रुपणं । अप्वां ॥ ५ ॥ यजमानान् । सरमादेव-
शुनी । पणीन् । परमात्मानमिंद्रं । यज्ञपरमात्मानं । वाचंमध्यमां । गायत्र्यादिछंदांसि । धनान्नदानं । इंद्रंलव्यं ॥ ६ ॥ वेनं ।
आंभृणीवाचं । भववृत्तं । वातं । विश्वावसुंदेवगंधर्वं ॥ ७ ॥ सपत्ननाशिनीं । अरण्यानीं । श्रद्धां । अलक्ष्मीनाशिनीं । शचीं ।
दुःस्वप्नहं । इंद्रं सपत्नहं । अनुमतिमपवद्वातुविधातृन् । राजानमभिषिक्तं । मयाभेदं । तार्क्ष्यं । यजमानाशिषः । पत्न्याशिषः ।
होत्राशिषः । सर्पराक्षी । संज्ञानं ॥ ८ ॥ अष्टमाष्टकः ॥ इतिसंहितास्यदेवतातर्पणं ॥ ततश्छंदसांतर्पणं ॥ गायत्रीतर्पयामि । उष्णिहं ।
अनुष्टुभं । बृहतीं । पंक्तिं । त्रिष्टुभं । जगतीं । अतिजगतीं । शकरीं । अतिशकरीं । अष्टिं । अत्यष्टिं । धृतिं । अतिधृतिं । इतिछंद-
स्तर्पणं ॥ अत्र 'तर्पयित्वाद्भिराचार्यान्तृषींछंदांसिदेवताः' इतिशौनकाच्छंदस्तर्पणोत्तरंवादेवतातर्पणकार्यम् ॥

देवताभेदपक्षेणऋग्योमान्वाधानम् । अथविधांतरेणसूक्तभेदपक्षविभक्तदेवतान्वाधानं ॥ अत्रप्रधानं ॥ आदित्यादिनव-
प्रहान् अमुकद्रव्यैरमुकसंख्याकामिः ॥ पुनरत्रप्रधानं ॥ अग्निं सोमं विश्वान्देवान् ब्रह्माणं ऋषीन् ऋग्वेदं यजुर्वेदं सामवेदं सावित्रीं
ब्रह्माणं श्रद्धां मेधां प्रज्ञां धारणां सदसस्पतिं अनुमतिं छंदांस्युषीन् श्रियं ह्रियं सवितारं शतर्चिनः माध्यमान् गुत्समदं विश्वामित्रं
वामदेवं अग्निं भरद्वाजं जमदग्निं गौतमं वसिष्ठं प्रगाथान् पावमानीः क्षुद्रसूक्तान् महासूक्तान् महानाम्नीः उपनिषदं हव्यवाहं एताःसप्त-

१ महामहिमामियुक्तोद्धतविधांतरसूक्तभेदपक्षेणानेनप्रयोगादरपरैस्त्यागावसरेप्यनेनैवप्रयोगादरणीयः ।

त्रिंशत् ३७ प्रधानांगदेवताः घृतप्लुततिलद्रव्येण एकैकयाहुत्यायक्ष्ये ॥ पुनरत्रप्रधानं ॥ अग्निववारं ९ वायुं ३ इंद्रवायू ३ मित्रावरुणौ
३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ इंद्रं २३ मरुतः १ इंद्रामरुतः १ मरुतः १ इंद्रामरुतः १ मरुतः २ इंद्रं ५१ अग्निं
५ अग्नीनिर्मथ्याहवनीयौ १ अग्निं ६ अग्निसमिद्धं (इध्मंवा) १ अग्नितनूनपातं १ अग्निराशंसं १ अग्निमिच्छं १ अग्निवर्हिषं १
अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउपासानक्ते १ अग्नीदैव्याहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीदेवीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्नि-
वनस्पतिं १ अग्निमूर्तीःस्वाहाकृतीः (विश्वान्देवान्) १ अग्निदेवान् २ अग्नीद्रवायुवृहस्पतिमित्राग्निपूषभगादित्यमाहृतगणान् १ देवान् १
अग्निं १ अग्निदेवान् ४ देवाग्नीद्रवायुमित्रमूर्तिविशेषान् १ अग्निं १ अग्निदेवान् १ इंद्रं १ मरुदतून १ त्वष्टृकृतून् १ अग्न्यतून १ इंद्रं १ मित्रावरुणतून
१ अग्निद्रविणोदसमृतुंच १ अग्न्यतून १ अग्न्यतून १ इंद्रं ९ इंद्रावरुणौ ९ ब्रह्मणस्पतिं ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतीन् १ दक्षिणेद्रसोमब्रह्मणस्पतीन्
१ सदसस्पतिं ३ नराशंसं (सदसस्पतिंवा) १ अग्रामरुतः ९ ॥ १ ॥ ऋभून् ८ इंद्राग्नी ६ अश्विनौ ४ सवितारं ४ अग्निं २
देवीः १ इंद्राणीवरुणान्यग्नायीः १ यावापृथिव्यौ २ पृथिवी १ विष्णुं ६ वायुं १ इंद्रवायू २ मित्रावरुणौ ३ इंद्रमरुतवंतं ३ विश्वा-
न्देवान् ३ पूषणं ३ अपः ७ अवग्नीन् १ अग्निं १ कं १ अग्निं १ सवितारं २ भगं १ वरुणं ३ १ अग्निं २२ देवान् १ इंद्रं ४ उल्लख-
लं २ उल्लखलमुसले २ हरिश्चंद्रं प्रजापतिं १ इंद्रं २३ अश्विनौ ३ उपसं ३ अग्निं १८ इंद्रं ३० [१०] ॥ २ ॥ अश्विनौ १२ अग्निमित्र-
वरुणरात्रिसवितृन् १ सवितारं १ अग्निं १२ यूपं २ अग्निं ६ मरुतः ४० ब्रह्मणस्पतिं ८ वरुणमित्रार्थ्यम् ३ आदित्यान् ३ वरुण-
मित्रार्थ्यम् ३ पूषणं १० रुद्रं २ रुद्रमित्रवरुणान् १ रुद्रं ३ सोमं ३ अग्न्यश्व्युपसः २ अग्निं २१ अग्निदेवान् १ अश्विनौ २५ [१०] ॥ ३ ॥

उषसं २० सूर्यं १३ इंद्रं ७२ अग्निं ९ अग्निवैश्वानरं ७ अग्निं ५ इंद्रं ३८ [१६] ॥ ४ ॥ मरुतः १५ अग्निं १२० अग्निमध्य-
मं ३ अग्निं ९ इंद्रं ५७ [१६] ॥ ५ ॥ मरुतः ३४ ऋतुदेवान् १ देवान् १ अगमित्रादितिदक्षमरुद्रणार्यमवरुणसोमाश्विसरस्वतीः १
वायुपृथिवीद्युमावाश्विनः १ इंद्रापूर्वणौ १ इंद्रपूर्वताक्ष्यबृहस्पतीन् १ मरुतः १ देवान् २ अदितिं १ वरुणमित्रार्यम्णः ३ इंद्रमरुत्पूर्व-
भगान् १ पूर्वविष्णुमरुद्रणान् १ वायुसिध्वोषधीः १ रात्र्यहर्लोकद्याः १ वनस्पतिसूर्यगाः १ मित्रवरुणार्यमैत्रबृहस्पतिविष्णून् १ सोमं
२३ उषसं १५ अश्विनौ ३ अग्नीषोमौ १२ अग्निं ७ देवामीन् १ अग्निं ७ अग्निमित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः (अग्निवा) १ ॥ ६ ॥
अग्निमौषसं ११ अग्निद्रविणोदसं ९ अग्निशुचिं ८ अग्निवैश्वानरं ३ अग्निजातवेदसं १ इंद्रमरुत्वंतं ३० इंद्रं २८ चंद्ररश्मिरोदांसि १
रोदसी १ देवरोदांसि १ अग्नारोदांसि १ देवरोदांसि १ देववरुणार्यमरोदांसि १ देवरोदांसि १ इंद्रारोदांसि १ सूर्यरश्मिरोदांसि १
इंद्रवरुणाभ्यर्यमसवितुरोदांसि १ सूर्यरश्मिरोदांसि १ देवरोदांसि १ अग्नारोदांसि १ वरुणारोदांसि १ आदित्यरोदांसि १ बृहस्पतिरोदां-
सि १ रोदसी १ मित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः १ इंद्रमित्रवरुणाग्निमारुतशर्षोदितिः १ देवान् १ पितृद्यावापृथिवीः १ नराशंसापूर्वणौ १
बृहस्पतिं १ इंद्रं १ सवितृमित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः १ आदित्यसुमतीः १ देवेन्द्रमरुदितिः १ इंद्राभ्यर्यमसवितृमित्रवरुणादि-
तिंसिधुपृथिवीद्याः १ इंद्रामी २१ ऋभून् १४ युपृथिव्याभ्यश्चिमित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः १ अश्विनौ २४ ॥ ७ ॥ उषासारात्री १
उषसं १८ उषोमित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः १ रुद्रं ११ सूर्यं ६ अश्विनौ ८२ दुःस्वप्ननाशनं १ इंद्रं १५ ॥ ८ ॥ रुद्रामरुतः १
उषासानक्ते १ अग्निवाध्विद्रपर्वतदेवान् १ अश्व्यपांनपादहोरात्राणि १ देवपूषामीन् १ मित्रवरुणसिंधून् १ मित्रवरुणदेवान् १ देवसंघं १

मित्रावरुणौ २ विश्वान्देवान् ४ मित्रावरुणौ १ उषसं २६ स्वनयदानं ७ स्वनयंभावयव्यं ५ रोमशां १ स्वनयंभावयव्यं १ अग्निं १९
इंद्रं ५ इंद्रं १ इंद्रं २७ इंद्रापूर्वतेंद्रान् १ इंद्रं ७ वायुं ९ इंद्रवायू ५ वायुं १ मित्रावरुणौ ५ सूर्यरोदसीमित्रवरुणरुद्रेंद्राभ्यर्यमभगसो-
मान् १ देवेन्द्रमरुदग्निमित्रवरुणान् १ ॥ ९ ॥ मित्रावरुणौ ३ पूर्वणं ४ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ ३ इंद्रं १ अग्निं १ मरुतः
१ इंद्रामी १ बृहस्पतिं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं २६ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निवर्हिषं १
अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्नि-
वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं १ अग्निं ४३ मित्रं १ मित्रावरुणौ १९ विष्णुं ६ इंद्राविष्णू ३ विष्णुं ८ अश्विनौ १२ [६] ॥ १० ॥
द्यावापृथिव्यौ १० ऋभून् १४ अश्वं ३५ आदित्यवाध्वमीन् १ सूर्यरथचक्राश्वान् १ आदित्यमंडलसप्तरश्मीन् १ परमेश्वरदुर्ज्ञेयतां
२ संशयोत्थापनं १ प्रभमादित्यविषयकं १ पृथिव्यादित्यवृष्टिहविरुत्पत्तीः १ युपृथिवीवृष्टीः १ आदित्यदेवान् १ आदित्यचक्रं १ संवत्सरचक्रं
३ सप्तर्तून् १ सूर्यरश्मीनांस्त्रीत्वपुरुषत्वज्ञानं १ आहुतिंगोरूपां १ अग्न्यादित्यव्यतिहारोपासकदुर्लभतां १ सोमसूर्यमंडलपरिभ्रमणानि
१ जीवपरमात्मानौ १ आदित्यतद्रश्मीन् १ आदित्योपासनानुपासनप्रशंसानिदे १ अग्निवाय्वादित्यानांभ्वंतरिक्षदवाधानज्ञानप्रशंसां १
अक्षरप्रशंसां १ सूर्यगायत्रसामनी १ गोसवितृधर्मान् १ गां २ वत्सगावौ १ शरीरजीवौ १ ब्रह्मसाक्षात्कारं १ ज्ञानं १ युपृथिव्या-
दित्यवृष्टीः १ प्रभृपृथिव्याद्यंतादिविषयकं १ प्रतिवाक्यं १ आदित्यरश्मीन् १ परिदेवनं ब्रह्मात्माननुभवनिमित्तं १ देहात्मजीवात्मा-
नौ १ ब्रह्मात्मज्ञानाज्ञानप्रशंसानिदे १ गां १ वाचंमाध्यमिकां १ वागपाः १ शकधूमासोमौ १ अग्निसूर्यवायून् १ वाचं १ सूर्यं २

कालचक्रसंवत्सरसंस्थं १ सरस्वती १ साध्यान् १ पर्जन्यामीन् १ सरस्वंतं १ इंद्रमरुत्वंतं १५ ॥११॥ मरुतः १५ इंद्रं १ मरुतः २०
इंद्रं १३ मरुतः २ इंद्रमरुत्वंतं ४ मरुतः ३ इंद्रं ४५ रतिं ६ अश्विनौ ३९ [३३] ॥१२॥ यावापृथिव्यौ ११ अग्निसवितृदेवान् १
मित्रार्यमवरुणदेवान् १ देवाग्निवरुणान् १ देव्यउषासानकाः १ अहिर्बुध्न्यसिध्वपांनपातः १ त्वष्ट्रौ १ इंद्रं १ मरुदयावापृथिवीः १
मरुत्सेनाः १ अश्विपूषविष्णुवार्ध्विद्रान् १ देवदीधिति १ अन्नं ११ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निसिद्धं १ अग्निवर्हिषं
१ अग्निमूर्तीदेवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानके १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्नीमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १
अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ८ बृहस्पतिं ८ अमृणसूर्यान् १६ अग्निं २९ अग्निसमिद्धं १ अग्निराशंसं १ अग्निसिद्धं १
अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीदेवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानके १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १
अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ४९ [३९] ॥१३॥ इंद्रं १२६ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १
बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ५ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ ॥१४॥ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं ८ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं
१ इंद्राब्रह्मणस्पति १ ब्रह्मणस्पतिं १३ आदित्यान् १७ वरुणं ११ आदित्यमित्रावरुणान् १ देवान् १ देववसुमित्रवरुणादीतींद्रमरुतः
१ देवान् ३ वरुणं १ इंद्रं ५ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ सरस्वतीद्वौ १ बृहस्पतिं १ मरुतः १ मित्रावरुणौ १ देवान् १ इंद्रं १ त्वष्टि-
ळाभगरोदःपूषाश्विनः १ उषासानकायावापृथिवीः १ देवाहिर्बुध्न्याजैकपादिद्रान् १ विश्वान्देवान् १ यावापृथिव्यौ १ इंद्रं २ राकां २
सिनीवाली २ गुंगूसिनीवालीराकासरस्वतीद्राणीवरुणानीः १ रुद्रं १५ मरुतः १५ अपांनपातं १५ इंद्रामधू १ मरुन्माधवान् १

त्वष्टृशुकौ १ अग्निशुची १ इंद्रानभसौ १ मित्रवरुणनभस्यान् १ ॥१५॥ अग्निद्रविणोदसमिषंच १ अग्निद्रविणोदसमूर्जच १ अग्निद्रविणो-
दसंसहंच १ अग्निद्रविणोदसंसहस्यंच १ अश्वितपान् १ अग्नितपस्यौ १ सवितारं ११ अश्विनौ ८ सोमापूषणौ ५ सोमपूषादितिः
१ वायुं २ इंद्रवायू १ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ यावापृथिव्यौ ३ शकुंतं ६ अग्निं २३
अग्निवैश्वानरं २६ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निसिद्धं १ अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीदेवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानके १
अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ३३ [३३] ॥१६॥
यूपं ५ यूपान् २ विश्वान्देवान् १ यूपान् २ स्थाणुंछिन्नयूपमूळं १ अग्निं २७ इंद्राग्नी ९ अग्निं ४२ अग्न्युषोश्विदधिकाः १ अग्निं ३
दधिकाग्न्युषोबृहस्पतिसवित्रधिमित्रवरुणभगवसुरुद्रादित्यान् १ अग्निं ८ अग्नीन्पुरीष्यान् १ अग्निं १४ अग्नीद्वौ १ अग्निं १ अग्निवैश्वानरं ३
मरुतः ३ परब्रह्म २ उपाध्यायवैश्वामित्रं १ अग्निं २५ ऋत्विजः १ अग्निं ११ ॥१७॥ इंद्रं २२७ [१३०] ॥१८॥ इंद्रापर्वतौ १ इंद्रं १
वाचंससर्परी २ रथांगानि ४ इंद्रं ४ अग्निं १ यावापृथिव्यौ ३ दिवं १ यावापृथिव्यौ ३ दिवं १ यावापृथिव्यौ १ सवितारं १
त्वष्टृभून् १ मरुत्सरस्वतीः १ विष्णुं १ इंद्रं १ अश्विनौ १ देवेन्द्रभून् १ अर्यमादितिदेववरुणान् १ अग्निपृथिवीद्वत्सूर्यातरिक्षाणि
१ पर्वतादितिमरुतः १ अग्निदेवान् १ अग्निं १ उषासाहनी १ अग्निं ९ अहोरात्रे १ यावापृथिव्यौ ४ दिशः १ इंद्रवर्षतं ६ ॥१९॥ देवान्
१ संवत्सरं २ संवत्सरादित्यान् १ सिंधुसंवत्सरेळासरस्वतीभारतीः १ सवितृषिषणे १ सवितृमित्रवरुणाबरोदांसि १ अग्निवायु-
सूर्यान् १ इंद्राग्निदेवान् १ इंद्रपूषाश्विदेवान् १ ओषधीद्रान् १ रोदोमिदीतीः १ अग्निजिह्वाविश्वदेवान् १ अग्निप्रमतिं १ अश्विनौ ९

मित्रं ९ ऋभून् ४ इंद्रभून् ३ उषसं ७ इंद्रावरुणौ ३ बृहस्पतिं ३ पूषणं ३ सवितारं ३ सोमं ३ मित्रावरुणौ ३ अग्निं १
अग्नीवरुणौ ४ अग्निं ५ १ अग्निरक्षोहणं १ ५ ॥ २० ॥ अग्निवैश्वानरं १ ५ अग्निं ५ ८ उषोऽयश्चिसूर्यान् १ सवितृवरुणमित्रदेवान् १ देवसूर्यान्
१ सूर्यं २ उषोऽयश्चिन् १ सूर्यं १ उषसं १ अश्वपुषसः १ सूर्यं १ अग्निं ६ सोमकंसाहदेव्यं २ अश्विनौ २ इंद्रं ४ २ वामदेवं १
इंद्रं ६ ३ ॥ २१ ॥ ऋतदेवं ३ इंद्रं २ ३ त्र्येनं सुपर्णात्मानं ८ इंद्रं १ इंद्रासोमौ ५ इंद्रं १ ३ इंद्रोषसौ ३ इंद्रं ४ ० इंद्राश्वौ २ ॥ २२ ॥ ऋभून् ४ ८
द्यावापृथिव्यौ १ दक्षिणं १ ९ सूर्यं १ इंद्रावरुणौ १ १ आत्मानं ६ इंद्रावरुणौ ४ अश्विनौ २ १ वायुं १ इंद्रवायू ६ वायुं १ इंद्र-
वायू ३ वायुं ५ इंद्राबृहस्पती ६ बृहस्पतिं ९ इंद्राबृहस्पती २ ॥ २३ ॥ उषसं १ ८ सवितारं १ ३ देवद्युभूमिवरुणमित्रान् १ देवान् १
अदितिसिंधुस्वस्त्युषासानकाः १ अर्यमवरुणाग्नीन्द्रविष्णून् १ पर्वतमरुद्भगवरुणमित्रान् १ रोदोहिर्बुध्न्यान् १ देवादितीन्द्रमित्रवरुणान्
१ अग्निं १ उषसं १ सवितृभगवरुणमित्रार्यमैद्वान् ७ द्यावापृथिव्यौ १ क्षेत्रपतिं ३ शुनं १ शुनासीरौ १ सीतां २ शुनासीरौ १
अग्निं ३ ७ मरुद्भुद्राविष्णून् १ अग्निं २ ० अग्निंसमिद्धं १ अग्निं नराशंसं १ अग्निमिद्धं १ अग्निं बर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्नि-
मूर्तीं उषासानके १ अग्नीदैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीः सरस्वतीकाभारतीः १ अग्निं त्वष्टारं १ अग्निं वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १
अग्निं १ २ ७ [१, ०] ॥ २४ ॥ मरुदश्विमित्रवरुणान् १ अग्निं ५ इंद्राग्नी १ अग्निं ६ इंद्रं ८ उक्षान् इंद्रौ १ इंद्रं १ ७ ऋणंचयौ ४ इंद्रं ७
इंद्रकुत्सौशनसः १ इंद्राकुत्सौ १ इंद्रं ६ ८ [१, १] ॥ २५ ॥ सूर्यं १ अग्निं ४ मित्रावरुणौ १ मित्रवरुणार्यमवाथ्विद्रमरुद्भुद्रान् १ अश्विरुद्रान् १
वाय्वमिषूषभगान् १ मरुतः १ वायुदेवपत्नीः १ उषासानके १ वास्तोष्पतित्वष्टृवाग्वनस्पत्योषधीः १ मेधादित्यान् १ अग्निवैशुतं १

मरुद्भगभगोषधीद्युवनगिरीन् १ वाय्वपाः १ मरुतः १ मरुद्भगं १ भूमिं १ मरुदहिर्बुध्न्यान् १ देवनिर्ऋतीन् १ देवेषं १ भूम्युर्वश्यौ १
देवसंघं १ वरुणमित्रभगादितिवायून् १ अदितिमित्रवरुणान् १ सवितारं १ इंद्रं १ भगसवित्रिद्रान् १ इंद्रं मरुत्वंतं १ बृहस्पतिं ३
मरुतः १ रुद्रं १ ऋभ्विद्रपत्नीनदीसरस्वतीराकाः १ पर्जन्यं २ मरुतः १ पृथिव्यंतरिक्षवनस्पत्योषधीः १ देवान् १ अश्विनौ १ नदीः १
द्यावापृथिव्यौ १ वायुं १ सोमं २ इंद्रं १ मां (अग्निं वा) १ धर्मं १ अश्विनौ १ पूषवायू १ अग्निं जातवेदसं मरुतश्च १ सरस्वतीं १
बृहस्पतिं (अग्निं वा) १ अग्निं ३ देवान् १ अश्विनौ १ इंद्रं २ अग्निं ३ विश्वान् देवान् १ सूर्यं १ अग्निं (सूर्यं वा) १ सूर्यं २
मदं १ देवसंघं १ सुतभरं १ अग्निं २ इंद्रोषादित्यान् १ सूर्योषोनदीद्याः १ मेघद्वंगिरसः १ इंद्राग्नी १ अंगिरसः २ अंगिरः-
सरमाः २ सूर्यं २ देवान् १ अंतर्गामिणं १ अग्नीन्द्रवरुणमित्रदेवमारुतबलविष्ण्वश्विरुद्रदेवपत्नीपूषभगसरस्वतीः १ इंद्राग्निमित्रवरु-
णादित्यादित्यपृथिवीद्युमरुत्पर्वतान्विष्णुपूषभगणस्पतिभगसवितृन् १ विष्णुवायुसोमर्भ्वश्वित्वष्टृन् १ मरुतबलबृहस्पतिपूषवरुणमित्रार्य-
म्णः १ पर्वतनदीभगादितीः १ देवपत्नीः २ ॥ २६ ॥ उषसं १ सूर्यं रश्मीन् १ सूर्यं ३ सूर्योषः सूर्यं रश्मीन् १ मित्रवरुणाग्नीन् १ अग्निवैशुतं
१ उषसः १ इंद्रेद्रात्मसूर्यो १ अग्निं १ अग्नासवितारौ १ सवितृभगाश्विनः १ सवितृभगौ १ पूषभगादितिसूर्येद्रविष्णुवरुणमित्रा-
ग्नीन् १ सवितृनदीः १ देवमित्रवरुणान् १ सूर्यं २ देवदेवपत्नीः १ अग्नासवितारौ १ सवितारं १ अग्निदेवान् ३ इंद्रवायू १ वायुं
१ इंद्रवायू २ देवाश्वपुषोऽग्नीन् १ मित्रवरुणसोमविष्ण्वग्नीन् १ आदित्यवत्स्विद्रवाय्वग्नीन् १ अश्विभगादितिपूषद्यावापृथिवीः १ वायु-
सोमबृहस्पत्यादित्यान् १ देवाभ्युभुरुद्रान् १ मित्रवरुणरेवतीद्राद्यदितीः १ सूर्याचंद्रमसौ १ मरुतः ९ १ अग्नामरुतः ८ मरुतः ४

शसीयसी ४ पुरुमीह्वैददधि १ तरंतवैददधि १ मरुतः ६ रथवीतिंदात्भ्यं ३ मित्रावरुणौ ५९ [१, १] ॥ २७ ॥ अश्विनौ ४८ उषसं १६ सवितारं १४ पर्जन्यं १० पृथिवीं ३ वरुणं ८ इंद्राग्नी ६ मरुतः ९ अग्निं ५४ [१, १] ॥ २८ ॥ अग्निवैश्वानरं २१ अग्निं ९८ ॥ २९ ॥ इंद्रं ६४ वरुणमित्रेन्द्रपूषविष्ण्वमिसवित्रोषधिपर्वतान् १ इंद्रं १ इंद्रदेवान् २१ इंद्रं ५५ दानं चायमानीयं १ गाः १ इंद्रं १ गाः ५ गवेंद्रान् १ ॥ ३० ॥ इंद्रं १२८ वृषुतक्षाणं ३ इंद्रं १४ सोमं ५ इंद्रं १४ देवभूमिवृहस्पतीन्द्रान् १ इंद्रं १ दानं प्राप्नोति ४ रथं ३ दुंदुभि २ दुंदुभीद्वौ १ ॥ ३१ ॥ अग्निं १० मरुतः २ धेन्विषे १ इंद्रवरुणार्थमविष्णून् १ पूषणं ५ मरुतः २ आश्विनौ १ मित्रवरुणाग्नि-विश्वदेवान् १ अग्निं १ अहोरात्रे १ वायुं १ अश्विरथाश्विनः १ पर्जन्यवायुमरुतः १ सरस्वती १ पूषणं १ त्वष्ट्री १ रुद्रं १ मरुतः १ मरुद्गणं १ विष्णुं १ अहिर्बुध्न्यपर्वतसवितृविश्वदेवभगान् १ विश्वान्देवान् १ देवादितिविश्वामित्राद्यर्थमसवितृभगान् १ सूर्यदेवान् १ यावापृथिव्यौ १ मरुतः २ इंद्रं १ अपः १ सवितारं १ अग्निदेवान् १ अश्विनौ १ आदित्यवसुमरुद्गान् १ रुद्र-सरस्वतीविष्णुवायुभुविश्ववाजविधातृपर्जन्यान् १ सवित्रभगापांनपात्त्वष्टृद्युपृथिवीः १ अहिर्बुध्न्याजैकपात्पृथिवीसमुद्रविश्वदेवान् १ देवपत्नीविश्वदेवान् १ सूर्यं २ अदितिवरुणमित्रार्थमभगान् १ आदित्यादितिः १ द्युपृथिव्यग्निवस्वादित्यादितिः १ देवान् ४ वरु-णमित्राग्नीन् १ इंद्रपृथिवीपूषभगादितिपंचजनान् १ देवान् १ अग्निं १ सोमं १ इंद्रादिदेवान् १ पंधानं १ अतियाजयागनिराकृतिं १ मरुदादित्यान् १ सोमं १ उषःसिधुपर्वतपितृन् १ देवसूर्याग्नीन् १ इंद्रसरस्वतीपर्जन्योषध्यग्नीन् १ विश्वान्देवान् ४ पूषणं ३२ इंद्रापूषणौ ६ पूषणं ४ इंद्राग्नी २५ सरस्वतीं १४ ॥ ३२ ॥ अश्विनौ २२ उषसं १२ मरुतः ११ मित्रावरुणौ ११ इंद्रावरुणौ ११

इंद्राविष्णू ८ यावापृथिव्यौ ६ सवितारं ६ इंद्रासोमौ ५ बृहस्पतिं ३ सोमार्द्रौ ४ वर्म १ धनुः १ ज्यां १ आर्त्तौ १ इपुधिं १ सारथिरश्मीन् १ अश्वान् १ रथं १ रथगोपान् १ ब्राह्मणपितृसोन्यद्युपृथिवीपूष्णः १ इपून् २ प्रतोदं १ हस्तत्राणं १ विपाक्तमुखवाणं २ युद्धभूमिब्रह्मणस्पत्यदितिः १ ऋचसोमवरुणदेवान् १ देवब्रह्मणि १ अग्निं २५ ॥ ३३ ॥ अग्निसमिद्धं १ अग्निराशंसं १ अग्निसिद्धं १ अग्निबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउपासान्ते १ अग्नीर्देव्योहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीलाभारतीः १ अग्निं त्वष्टारं १ अग्निं वनस्पतिं १ अग्निमूर्तीः स्वाहाकृतीः १ अग्निं २० अग्निवैश्वानरं १६ अग्निं ३३ अग्निवैश्वानरं ३ अग्निं ३७ इंद्रं २१ दानं सौदासं ४ इंद्रं १२२ [१, १] ॥ ३४ ॥ वसिष्ठपुत्रान् ९ वसिष्ठं ५ देवान् १ अपः १ इंद्रं २ यज्ञं ३ देवान् २ वरुणं २ देवान् २ अग्निं १ अग्निमपांनपात् १ अग्निमहिं १ अग्निमहिर्बुध्न्यं १ देवान् २ देवपत्नीत्वष्टृन् १ त्वष्टारं १ देवपत्नीद्युपृथिवीवरुणायीत्वष्टृन् १ पर्वताब्देव-पन्थोषधीद्युवनस्पत्यंतरिक्षयावापृथिवीः १ द्युपृथिवीवरुणमरुतः १ इंद्रवरुणमित्राद्यर्थमोषधीवृक्षान् १ इंद्राग्निवरुणसोमपूषभगनराशंसपु-रंधिरैसत्यशंसार्थमणः १ धातृवरुणद्युपृथिव्यद्रिदेवस्तुतिः १ अग्निमित्रवरुणाश्विपुण्यकर्मवायून् १ द्युपृथिव्यंतरिक्षोषधिर्वृक्षेन्द्रान् १ इंद्रवसु-वरुणादित्यरुद्रत्वष्टृदेवपत्नीः १ सोमब्रह्मप्रावयज्ञयूपमित्योषधिवेदीः १ सूर्यचतुर्दिक्पर्वतनद्यपाः १ अदितिमरुद्विष्णुपूषभवित्रवायून् १ सवित्रुषःपर्जन्यश्चेत्रपतीन् १ देवसरस्वतीध्यभिषाड्वातिपाददिव्यपार्थिवाप्यान् १ सत्यपत्यश्वगोक्नुपितृन् १ अजैकपादहिर्बुध्न्यसमु-द्रापांनपात्पृथ्वीः १ आदित्यरुद्रवसुदेवान् १ देवयज्ञियमनुयजनदेवान् १ ॥ ३५ ॥ सूर्यपृथिव्यग्नीन् १ मित्रावरुणौ १ वायुधेनुपर्ज-न्यान् १ इंद्रार्थमणौ १ रुद्रं १ सरस्वतीनदीः १ मरुद्वाचः १ भूमिपूषभगवाजान् १ मरुद्विष्णून् १ ऋभून् १ इंद्रं ५ सवितृपर्व-

तैद्रेवान् १ सवितारं ६ वाजिनः २ अद्युषः पत्नीयजमानहोतृन् १ बर्हिर्वायुपूष्णः १ वसून् १ विश्वदेवाग्निभगाग्नीन्द्रान् १ मित्र-
वरुणैर्द्राघ्न्यर्यमादिति विष्णुसरस्वतीमरुतः १ देवान् १ शुप्रथिवीवरुणमित्राग्निदेवान् १ देवसवितृन् १ मित्रवरुणशुप्रथिवीर्द्रार्यमादि-
ति विष्णुसरस्वतीः १ वरुणमित्रार्यमादितीः १ विष्णुरुद्राश्विनः १ पूषसरस्वतीदेवपत्नीवायून् १ शुप्रथिवीवरुणमित्राग्निदेवान् १
अग्नीन्द्रमित्रवरुणाग्निभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्रान् १ भगं ५ उषसं १ अंगिरः पर्जन्यनदीपत्नीयजमानान् १ अग्निं १ देवहोतृयज-
मानान् १ अग्निं १ अग्निमरुदिन्द्ररात्र्युषोमित्रवरुणान् १ अग्निदेवान् १ देवद्यावापृथिवीः १ यज्ञां विगम्रीन् १ देवाग्नीन् १ देवान् १
अग्निदेवान् १ दधिक्राभ्युषोमिभगैर्द्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यशुप्रथिव्यसूर्यान् १ दधिक्रां ४ सवितारं ४ रुद्रं ४ अपः ४ ऋभून् ३
विश्वान्देवान् १ अपः ४ मित्रावरुणौ १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ नदीः १ आदित्यान् ६ द्यावापृथिव्यौ ३ वास्तोष्पतिं ४ इंद्रं ७
मरुतः ४९ रुद्रं १ ॥३६॥ सूर्यं १ मित्रावरुणौ १८ सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ सूर्यं ४ सूर्यमित्रवरुणान् १ मित्रावरुणौ १४ अदितिं
१० सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ५६ उषसं ४० [३६] ॥३७॥ इंद्रावरुणौ ३० वरुणं २७ वायुं ४ इंद्रवायू ३ वायुं १ इंद्रवायू
१ वायुं १ इंद्रवायू ४ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्राग्नी २० सरस्वतीं २ सरस्वतं १ सरस्वतीं ६ सरस्वतं ३
इंद्रं १ बृहस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ बृहस्पतिं ५ इंद्राब्रह्मणस्पती १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ६ इंद्राबृहस्पती १ विष्णुं ३ इंद्राविष्णु
३ विष्णुं ८ ॥३८॥ पर्जन्यं ९ मंहुकान् १० इंद्रासोमौरक्षोहणौ ७ इंद्रं १ सोमं १ अग्निं १ देवान् १ सोमं २ अग्निं १ इंद्रा-
सोमौरक्षोहणौ १ इंद्रं १ भावः १ मरुतः १ इंद्रं ४ वसिष्ठाशीः पृथिव्यंतरिक्षाणि १ इंद्रं १ इंद्रासोमौरक्षोहणौ २ इंद्रं २९

आसंगं ५ इंद्रं ४० दानवैर्भिदवं २ इंद्रं २० दानपाकस्थामीयंकौरयाणीयं ४ इंद्रं १४ पूषणं ४ दानंकौरंगं ३ ॥ ३९ ॥ अश्विनौ
३६ अश्विनौ दानंकाशवंचैदीयं च १ दानंकाशवं २ इंद्रं ४५ दानतैरिदिरिपार्शवीयं ३ मरुतः ३६ अश्विनौ ५० अग्निं १० ॥४०॥
इंद्रं १२१ आदित्यान् ७ अश्विनौ १ अग्निसूर्यवायून् १ आदित्यान् १३ अग्निं ३३ आदित्यान् २ दानंत्रासदस्यवं २ मरुतः २६
॥ ४१ ॥ इंद्रं १६ दानंचैत्रं २ अश्विनौ १८ अग्निं ३० इंद्रं २७ दानंवारवंसौषामीयं ३ मित्रावरुणौ ९ आदित्यश्विमरुतः १
मरुतः १ विष्णुं १ मित्रावरुणौ १२ अश्विनौ १९ वायुं ६ मरुद्रह्मणस्पतिदेवान् १ अग्निदेवान् १ यज्ञं १ देवान् १ देवमरुद-
दितीः १ मरुदिन्द्रावरुणादित्यान् १ वरुणादिदेवान् १ मरुद्विष्ण्वश्विपूषइंद्रान् ४ मरुत्सवितृन् १ मरुदादिदेवान् ४ अर्यममित्रवरु-
णान् १ देवान् ५ त्रयस्त्रिंशद्देवान् १ वरुणमित्रार्यमदेवपत्नीयग्नीन् ३ मरुतः १ सोमं १ अग्निं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ रुद्रं १ पूषणं १
विष्णुं १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अग्नीन् १ विश्वान्देवान् ४ यज्ञयजमानौ ४ दंपती ५ दंपत्याशिषः ९ ॥ ४२ ॥ इंद्रं ६७
अश्विनौ २४ इंद्रं १४ इंद्राग्नी १० अग्निं १० इंद्राग्नी १२ वरुणं १३ अश्विनौ ३ अग्निं ६३ अग्नीन्द्रौ १ इंद्रं ६१ [३९] ॥४३॥
दानंपार्थुश्रवसं ४ वायुं ४ इंद्रं ३ वायुं १ इंद्रं १ आदित्यान् १३ आदित्योषसः ५ सोमं १५ अग्निं २० इंद्रं ४१ देवान् १
इंद्रं ३९ आदित्यान् २१ ॥ ४४ ॥ इंद्रं १३ दानमाक्षीयमेधीयं ६ इंद्रं १० इंद्राग्निविश्वदेववरुणान् १ वरुणं १ इंद्रं २१ अग्निं ३३
अश्विनौ १८ अग्निं १२ दानंश्रौतर्वणमाक्षीयं ३ अग्निं १६ इंद्रं ३३ सोमं ९ इंद्रं ९ देवान् १ इंद्रं १८ [३९] ॥४५॥ देवान् १
वरुणमित्रार्यम्णः १ देवान् १ अर्यमवरुणौ १ देवान् २ इंद्रविष्णुमरुदश्विनः १ देवान् २ अग्निं ९ अश्विनौ २० इंद्रं ९२ इंद्रभून् १

मरुतः १२ इंद्रं २२ इंद्रामरुतः १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ५० [१६] ॥ ४६ ॥ वाचदेवी २ इंद्रं १ मित्रावरुणौ ४ मित्र-
वरुणादित्यान् १ आदित्यान् १ अश्विनौ २ वायुं २ सूर्यं २ उषसं १ सोमंपवमानं १ गां २ अग्निं ३५ अग्रामरुतः १ सोमंपवमानं
४० अग्निसमिद्धंपवमानं १ अग्नितनूनपातंपवमानं १ अग्निमिळंपवमानं १ अग्निबर्हिषंपवमानं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः पवमानं १
अग्निमूर्तीउषासानक्तेपवमानं १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौपवमानं १ अग्निमूर्तीः सरस्वतीळाभारतीः पवमानं १ अग्नित्वष्टारंपवमानं १
अग्नित्वनस्पतिंपवमानं १ स्वाहाकृतीः १ सोमंपवमानं ५१५ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अग्निपवमानं ३ सोमंपवमानं १८ पूषणं-
पवमानं ३ सोमंपवमानं १० अग्निपवमानं २ सवितारंपवमानं १ अग्निसवितारौपवमानौ १ विश्वान्देवान्पवमानान् १ सोमंपवमानं
३ पावमान्यध्येतृन्पवमानान् २ सोमंपवमानं ४९८ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अग्निं ५५ [३५] ॥ ५३ ॥ इंद्रं ३ अपः ९ यमं
१ यमी १ यमं १ यमी १ यमं ३ यमी ३ यमं १ यमी १ यमं १ यमी १ अग्निं १८ शकटेहविर्धानाख्ये ५ यमं ५ पितृनंगि-
रोथर्वभृगुनामकान् १ पितृन् ३ श्वानौसारमेयौ ३ यमं ४ पितृन् १४ अग्निं १४ सरण्युं २ पूषणं ४ सरस्वतीं ३ अपः ५ मृत्युं
४ धातारं १ त्वष्टारं १ पितृमेधं ७ प्रजापतिं १ ॥ ५४ ॥ अबग्नीषोमान् १ अपः ७ अग्निं १८ इंद्रं २५ अश्विनौ ३ सोमं ११
पूषणं ९ इंद्रं ४४ अग्निमपांनपातं १५ इंद्रामरुतः १ विश्वान्देवान् १ देवसंघं १ सवितृभगार्थमदेवान् १ देवभुविभ्ववाजान् १
देवान् १ हिरण्यगर्भं २ शमीमरणिक्कारणभूतां १ कण्वं २ इंद्रं ९ ॥ ५५ ॥ विश्वान्देवान् १ इंद्रं २ दानंकौरुश्रवणंत्रासदस्यवीर्यं २

१ अस्मिन्नाग्निपवमानो गुणः ।

उपमश्रवसं ४ अक्षान् १ कितवनिंदां ४ कितवाक्षनिंदां १ अक्षनिंदां १ अक्षान् २ कितवनिंदां २ अक्षान् १ कृषिं १ अक्षनिंदां १ अग्निगु-
पृथिवीदेवावनानि १ युगुपृथिवीसिंधुपर्वतसूर्योषःसोमान् १ युगुपृथिव्युषोमीन् १ उषासामी १ उषासामीन् १ उपोम्यश्विनः १ सवितृधि-
षणामीन् १ देवस्तोत्रसूर्यामीन् १ आदित्यामीन् १ इंद्रमित्रवरुणभगामिदेवान् १ आदित्यबृहस्पतिपूषाश्विभगामीन् १ आदित्यामीन् १
मरुदुद्राग्निदेवान् १ देवान् १ उपोमक्तायुगुपृथिवीवरुणमित्रार्यमैत्रमरुपर्वताबादित्यांतरिक्षस्वर्गां १ युगुपृथिवीनिर्ऋतीः १ अदितिदेवाव-
नानि १ ग्रावदेवावनानि १ इंद्रेकाबृहस्पती १ अश्विनौ १ मरुद्वृणं १ सोमं १ देवान् ३ अग्निमित्रवरुणसवितृन् १ देवान् १ सवितारं १
सूर्यं १२ इंद्रं ५ अश्विनौ ३१ इंद्रं ३३ अग्निं २२ [१३] ॥ ५६ ॥ इंद्रं वैकुण्ठं ३७ अग्निसौचीकं १ देवान् १ अग्निसौचीकं १ देवान् १
अग्निसौचीकं १ देवान् १ अग्निसौचीकं १ देवान् १ अग्निसौचीकं १ देवान् ६ अग्निसौचीकं ३ देवान् २ अग्निसौचीकं ६ इंद्रं १४
अग्निवायुसूर्यान् १ पृथिवीदेवसूर्यान् १ स्तोमाभिमानिदेवद्युधर्मदेवादित्यान् १ अंगिरसः ३ बृहदुक्थं १ इंद्रं १ तंतुमन्याख्यं १
मनआवर्तनं ३ सोमं १ मनआवर्तनं १२ निर्ऋतिं ३ निर्ऋतिसोमौ १ देवीमसुनीतिं २ पृथिवीद्वन्तरिक्षसोमपूषस्वस्तीः १ द्यावा-
पृथिव्यौ २ इन्द्रद्यावापृथिवीः १ असमातिं ४ इंद्रं १ असमातिं १ अथैसुबंधोर्जीविताहानरूपं ५ सुबंधोःस्पर्शनहेतुभूतां देवतां १
रुद्रं २ अश्विनौ २ वास्तोष्पतिरुद्रसृष्टिं ३ रुद्रवास्तोष्पतिं १ वास्तोष्पत्यमी १ अंगिरसः १ इंद्रं ३ अग्निं १ नासत्येद्रान् १ सोमं १
अग्निं १ आदित्यद्याः १ नाभानेदिष्ठधेनू १ अग्निं १ इंद्रामी १ इंद्रं १ मित्रवरुणनाभानेदिष्ठान् १ वरुणं १ मित्रावरुणौ १
वरुणं १ देवान् १ ॥ ५७ ॥ अंगिरसः ६ विश्वान्देवान् १ दानंसावर्णीयं ४ देवान् ८ इंद्राग्निमित्रवरुणभगद्युपृथिवीमरुतः १ द्यां १

देवान् ४ पथ्यास्वस्ति २ विश्वदेवादितीः १ देवान् २ नराशंसपूषामिसूर्यचंद्रमोयमंद्रवायुषोरात्र्याश्विनः १ अग्निबृहस्पत्यजैकपादहि-
र्बुध्न्यान् १ पृथिव्यर्यमणौ १ अश्वान् १ वार्ष्णिद्रपूष्णः १ एकविंशतिनष्टृभुवनस्पतिपर्वतामिकृशान्वस्त्रतिष्यरुद्रान् १ नदीसरस्वती-
सरयुसिंधवाद्याः १ देवमातृदेवपत्नीत्वष्टिर्द्रवाजभगमरुतः १ मरुतः १ मरुदिद्रादिदेववरुणमित्रान् १ मरुददितीः १ द्यावापृथिव्यौ
१ होत्रायज्ञौ १ गयं १ विश्वदेवादितीः १ अग्नीद्रवरुणमित्रार्यमवायुपूषसरस्वत्यादित्यविष्णुमरुहगुसोमरुद्रादितिब्रह्मणस्पतीन् १
इंद्राग्नीषोमान् १ देवान् २ मित्रावरुणौ १ गां १ देवान् १ द्यावापृथिव्यौ १ पर्जन्येन्द्रवायुवरुणमित्रार्यमादितिपार्थिवदिव्यांतरिक्ष-
देवान् १ ऋभुसोमान् १ देवान् १ अश्विनौ १ माध्यमिकवागजैकपात्सिंध्वद्विश्वदेवसरस्वतीः १ देवान् १ देवानिंद्रज्येष्ठान् १
मरुतः १ इंद्रवस्वादित्यादितिरुद्रमरुत्वष्टृदेवपत्नीः १ अदितिद्युपृथिव्यग्नीद्रविष्णुमरुदादित्यवसुरुद्रसवितृन् १ सरस्वद्वरुणपूषवि-
ष्णुवाय्वश्विनः १ यज्ञदेवार्त्विगध्वर्वादिद्युपृथिवीद्रान् १ अग्नीषोमौ १ देवान् २ देववातपर्जन्यावोषध्यर्यमाप्रवायुसूर्यान् १ सिध्वं-
तरिक्षाजैकपान्मेधाहिर्बुध्न्यदेवान् १ देवान् १ अध्यादित्यक्षेत्रपतीन् १ देवान् २ बृहस्पतिं २४ अग्निं १२ अग्निसमिद्धं १ अग्नि-
नराशंसं १ अग्निमिद्धं १ अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तींउपासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारोप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीः-
सरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ ज्ञानं ११ ॥ ५८ ॥ देवान् ९ इंद्रं १७ नदीः ९ मावणः ८
मरुतः १६ अग्निं १४ विश्वकर्माणं १४ मन्युं १४ सोमं ५ सूर्याविवाहं ११ देवान् १ सोमाकौ १ चंद्रमसं १ विवाहमंत्रा-
शिषः ९ वधूवासःसंस्पर्शनिंदां २ दंपतियक्ष्मनाशं १ सूर्यासावित्रीं १६ ॥ ५९ ॥ इंद्रं २३ अग्निरक्षोहणं २५ सूर्यमग्निवैश्वानरंच १९

इंद्रं ४ सोमैद्रौ १ इंद्रं १३ पुरुषं १६ अग्निं १५ देवान् १ अग्निं ३ अम्मरुदिद्रान् १ मरुद्वरुणमित्रार्यमंद्रान् १ इंद्रासूर्यौ १
इंद्रं १ रुद्रं १ बृहस्पतिसोमजाम्यथर्वदेवभृगून् १ द्युपृथिवीनराशंसयमादितित्वष्टृद्रविणोदक्कभुरोदसीमरुद्विष्णून् १ अहिर्बुध्न्यसूर्य-
चंद्रमोद्युपृथिवीः १ पूषापांनपाद्वाय्वश्विनः १ अग्निदेवपठ्यदितिचंद्रसूर्येन्द्रान् १ अंगिरोमावेंद्रवस्वदितीः १ द्यावापृथिव्यौ १
देवान् २ अर्यममित्रवरुणदेवजनरुद्रमरुद्रणान् १ सूर्यचंद्रमोहिर्बुध्न्याश्विनः १ मित्रवरुणाश्विनः १ अश्विपूषभगर्वादिब्रह्मादीन् १
इंद्रं १ सवित्रिंद्रमरुतः १ द्यावापृथिव्यौ १ इंद्रं १ देवस्तोत्रं १ गोयाच्वां १ मावणः १४ ॥ ६० ॥ उर्वशीं १
पुरुवरसं १ उर्वशीं १ पुरुवरसं २ उर्वशीं १ पुरुवरसं १ उर्वश्याद्यप्सरसः १ उर्वशीं १ पुरुवरसं १ उर्वशीं १ पुरु-
वरसं १ उर्वशीं १ पुरुवरसं २ उर्वशीं १ पुरुवरसं १ इंद्राश्वौ १३ औषधीः २३ बृहस्पतिमित्रवरुणपूषादित्यवस्विद्रान् १
बृहस्पतिं ३ देवान् २ बृहस्पतिं १ अग्निं ५ इंद्रं १२ इंद्रदेवसवित्रदितीः १ गवादितीः १ इंद्रादिती २ ऋत्विजः १२ द्रुघणं १२
इंद्रं ३ बृहस्पतिं १ इंद्रं ७ देवीमत्वां १ मरुतः १ इंद्रं २२ ॥ ६१ ॥ अश्विनौ ११ दक्षिणां ११ सरमां १ पणीनसुरान् १
सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ आदित्यवरुणवाय्वग्नि-
सोमापाः १ सोमवरुणमित्राग्निबृहस्पतिब्रह्मजायादानानि १ देवबृहस्पतिब्रह्मजायाः १ देवसप्तर्षिबृहस्पतिब्रह्मजायाः १ देवजुहूबृहस्प-
तीन् १ देवमनुष्यराजबृहस्पतिब्रह्मजायादानानि १ देवबृहस्पतिब्रह्मजायाबाहस्पत्ययज्ञान् १ अग्निसमिद्धं १ अग्निंनूनपातं १ अग्निमिद्धं १
अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तींउपासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारोप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निं-

त्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं ३० अग्न्यादित्यवायुसूर्यरश्मीन् १ अग्निवायुसूर्यान् १ वेदिजायापतिदेवान् १ देवं-
मध्यमस्थानं १ वाचंसाध्यमिकांचपरमात्मछंदःसोमग्रहान् १ यज्ञं २ ब्रह्मसर्वरूपांवाचं १ छंदोयोगधिष्ण्यवागृत्विगिंद्राश्वान् १ सप्ताश्वसू-
र्यान् १ अग्निं ९ इंद्रं ९ धनान्नदानं ९ अग्निरक्षोहणं ९ इंद्रं २२ [१३] ॥ ६२ ॥ प्रजापतिं १० अग्निं ८ वेनं ८ अग्निं ४ वरुणं १
सोमं १ वरुणापाः २ इंद्रं १ वाचमांशृणीं ८ देवार्थमग्नित्रवरुणान् १ वरुणमित्रार्येष्णः ३ वरुणमित्रार्यममरुदुद्रेत्रान् १
वरुणमित्रार्येष्णः १ वरुणमित्रार्यमादित्यान् १ वसुमित्रवरुणार्थमाग्नीन् १ रात्रिं ८ अग्निं १ इंद्रमरुद्विष्ण्वयंतरीक्षवायून् १ देवान् २
द्युपृथिव्यहोरात्र्यबोधिदेवसोमान् १ अग्निं १ इंद्राश्विबृहस्पतिदेवान् १ इंद्रं १ इंद्राग्निवसुरुद्रादित्यान् १ भाववृत्तिं १४ इंद्रं ३
अश्विनौ २ इंद्रं २ द्युभूयश्विनः १ मित्रावरुणौ ६ इंद्रं १४ यमं ७ अग्निसूर्यवायून् ७ देवान् १ वातौ १ वातं २ देवमरुद्भूतानि १
अपः १ जिह्वां १ इंद्रं ६ सवितारं ३ विश्वावसुं ३ अग्निं ७ अर्यमभगृहस्पतिदेववाग्देवीः १ सोमाग्न्यादित्यविष्णुसूर्यब्रह्मबृहस्प-
तीन् १ इंद्रवायुबृहस्पतीन् १ अर्यमबृहस्पतींद्रवायुविष्णुसरस्वतीसवितृन् १ अग्निं ९ ॥ ६३ ॥ अश्विनौ ६ इंद्रं ६ सपत्नीबाधनं ६
अरण्यानीं ६ इंद्रं १० सवितारं ५ अग्निं ५ श्रद्धां ५ इंद्रं १० भाववृत्तं ५ अलक्ष्मीनाशनं १ ब्रह्मणस्पतिं २ अलक्ष्मीनाशनं १
विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ इंद्रदेवान् २ इंद्रमरुदेवान् १ देवान् २ सूर्यं ५ शचीं ६ इंद्रं १० गर्भसमाधानं ६ यक्ष्मनाशनं ६ दुःस्व-
प्रनाशनं ५ देवान् ३ यमं १ देवान् १ सपत्ननाशनं ५ इंद्रं २ सोमवरुणबृहस्पत्यनुमतींद्रधातृविधातृन् १ इंद्रं १ वायुं ४ गाः ४
सूर्यं ४ इंद्रं ४ उपसं ४ अभिषिक्तराजस्तुतिं ११ प्राणः ४ ऋभून् १ अग्निं ३ मायाभेदं ३ तार्क्ष्यं ३ इंद्रं ६ धातृसवितृविष्णून् १

धातृसवितृविष्ण्वग्नीन् १ धातृसवितृविष्णुसूर्यान् १ बृहस्पतिं ३ पुत्रकामयजमानाशिषः १ पुत्रकामपद्म्याशिषः १ होत्राशिषः १
विष्णुत्वष्टृप्रजाविधातृन् १ सिनीवालीसरस्वत्यश्विनः १ अश्विनौ १ अदितिं ३ वायुं ३ अग्निं ५ अग्निजातवेदसं ३ सूर्यं ३ भाव-
वृत्तिं ३ अग्निं १ संज्ञानं ३ ॥ ६४ ॥ इतिशाकलसंहितामंत्रदेवतान्वाधानम् ॥

अनुवाकाद्यृगदेवतान्वाधानम् ।

श्रीः ॥ अग्निं १ इंद्रं द्विः ३ अग्निं ४ ब्रह्मणस्पतिं ५ कं ६ अग्निं द्विः ८ अग्न्यश्व्युषसः ९ इंद्रं १० अग्निं त्रिः १३ मरुतः १४
अग्निं १५ इंद्रं १६ अश्विनौ १७ इंद्रं १८ अग्निं १९ वायुं २० अग्निं २१ अश्विनौ २२ इंद्रं मरुत्वंतं २३ अश्विनौ २४ अग्निं २५
इंद्रं २६ ब्रह्मणस्पतिं २७ रुद्रं २८ अग्निं द्विः ३० इंद्रं द्विः ३२ अग्निं त्रिः ३५ इंद्रं ३६ ऋभून् ३७ वायुं ३८ अग्निं द्विः ४०
इंद्रं ४१ इंद्रसूर्यौ ४२ मरुतः ४३ अश्विनौ ४४ अग्निं द्विः ४६ इंद्रं द्विः ४८ विश्वान्देवान् ४९ अश्विनौ ५० अग्निं ५१
इंद्रं ५२ देवान् ५३ मरुतः ५४ अश्विनौ ५५ इंद्रवायू ५६ इंद्रं चतुः ६० यज्ञयजमानौ ६१ अग्निं द्विः ६३ इंद्रं द्विः ६५ मरुतः ६६
सोमंपवमानंसप्त ७३ अग्निं ७४ सरण्यूः ७५ अपोपोनपातंवा ७६ इंद्रं ७७ रुद्रं ७८ अग्निं ७९ सोमं ८० अग्निं ८१ वि-
श्वान्देवान् ८२ इंद्रं ८३ भाववृत्तिं ८४ इंद्रं ८५ ॥ इत्यनुवाकदेवताः पंचाशीतिः ॥

अनुवाकाद्यृचामृग्यादयः ।

श्रीः ॥ अग्निमीळइत्यस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाअग्निर्गायत्री १ सुरूपकृत्तुमित्यस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री २ इंद्रसानसिमित्यस्य

वैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रो गायत्री ३ अग्निदूतमित्यस्य काण्वो मेधातिथिरभिर्गायत्री ४ सोमानमित्यस्य काण्वो मेधातिथिर्ब्रह्मणस्पतिर्गायत्री ५
 कस्य नूनमित्यस्याजीगर्तिः शुनः शेषः सकृन्निमो वैश्वामित्रो देवरातः कस्त्रिष्टुप् ६ त्वमग्ने प्रथम इत्यस्यांगिरसो हिरण्यस्तूपोभिर्जगती ७ प्रवोयह-
 मित्यस्य घौरः कण्वोभिर्बृहती ८ अग्ने विवस्वदित्यस्य काण्वः प्रस्कण्वोऽग्न्यभ्युषसो बृहती ९ अमित्यं मेघमित्यस्यांगिरसः सव्य इंद्रो जगती १०
 नृचित्सहो जा इत्यस्य गौतमो नो धा अभिर्जगती ११ पश्चान्तायुमित्यस्य शाक्तयः पराशरोऽग्निर्द्विपदा विराट् १२ उपप्रयंत इत्यस्य राहूगणो गोत-
 मोभिर्गायत्री १३ प्रयेशुभंत इत्यस्य राहूगणो गोतमो मरुतो जगती १४ इमं स्तोममित्यस्यांगिरसः कुत्सोभिर्जगती १५ इंद्रमित्रं वरुणमग्निमू-
 तय इत्यस्यांगिरसः कुत्स इंद्रो जगती १६ नासत्याभ्यामित्यस्य दैर्घतमसः कक्षीवानश्विनौ त्रिष्टुप् १७ कदित्थानृत्यस्य दैर्घतमसः कक्षीवानिंद्र-
 स्त्रिष्टुप् १८ अग्निहोतारमित्यस्य दैवो दासिः परुच्छेपोऽग्निरत्यष्टिः १९ आत्वा जुव इत्यस्य दैवो दासिः परुच्छेपो वायुरत्यष्टिः २० वेदिषद इत्यस्यौ-
 चध्यो दीर्घतमा अभिर्जगती २१ अबोध्यग्निरित्यस्यौचध्यो दीर्घतमा अश्विनौ जगती २२ कया शुभेत्यस्यैंद्रो मरुत्वांस्त्रिष्टुप् २३ युवोर-
 जांसीत्यस्य मैत्रावरुणिरगस्त्योऽश्विनौ त्रिष्टुप् २४ त्वमग्ने शुभिरित्यस्य शौनको गृत्समदोभिर्जगती २५ योजात एवेत्यस्य शौनको गृत्समद इंद्रस्त्रि-
 ष्टुप् २६ गणान्तवेत्यस्य शौनको गृत्समदो ब्रह्मणस्पतिर्जगती २७ आतेपितरित्यस्य शौनको गृत्समदो रुद्रो निचृत्त्रिष्टुप् २८ सोमस्य मेत्यस्य
 गाथिनो विश्वामित्रोभिस्त्रिष्टुप् २९ प्रवो देवायेत्यस्य वैश्वामित्रऋषभोऽग्निरनुष्टुप् ३० इच्छंति वेत्यस्य गाथिनो विश्वामित्र इंद्रस्त्रिष्टुप् ३१ इंद्रं-
 मतिरित्यस्य गाथिनो विश्वामित्र इंद्रस्त्रिष्टुप् ३२ इमं मह इत्यस्य वैश्वामित्रो वाच्यो वा प्रजापतिरिति त्रिष्टुप् ३३ त्वां ह्यप्र इत्यस्य गौतमो वामदेवो-
 भिरष्टिः ३४ भद्रं वेऽप्र इत्यस्य गौतमो वामदेवोभिस्त्रिष्टुप् ३५ यन्न इंद्र इत्यस्य गौतमो वामदेव इंद्रस्त्रिष्टुप् ३६ प्रऋभुभ्य इत्यस्य गौतमो वामदेव-

ऋभवस्त्रिष्टुप् ३७ अग्निं वेत्यस्य गौतमो वामदेवो वायुर्गायत्री ३८ अबोध्यग्निरित्यस्यात्रेयौ बुधगविष्टिरावभिस्त्रिष्टुप् ३९ प्रवेधस इत्यस्यांगि-
 रसो धरुणोभिस्त्रिष्टुप् ४० महिमह इत्यस्य प्राजापत्यः संवरण इंद्रस्त्रिष्टुप् ४१ विदा विव इत्यस्यात्रेयः सदापृण इंद्रसूर्यौ त्रिष्टुप् ४२ आरुद्रास इ-
 त्यस्यात्रेयः श्यावाश्वो मरुतो जगती ४३ यदद्यस्य इत्यस्यात्रेयः पौरोऽश्विनावनुष्टुप् ४४ त्वां ह्यप्र इत्यस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजोभिस्त्रिष्टुप् ४५ त्वम-
 ग्ने यज्ञानामित्यस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजोभिर्गायत्री ४६ वृषामह इत्यस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इंद्रस्त्रिष्टुप् ४७ योरयिव इत्यस्य बार्हस्पत्यः शंयुरिंद्रो-
 ष्टुप् ४८ हुवेवो देवीमित्यस्य भारद्वाजऋषिश्चाविश्वे देवास्त्रिष्टुप् ४९ स्तुषेनरेत्यस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ५० अग्निं नर इत्यस्य मैत्रा-
 वरुणिर्वसिष्ठोऽग्निर्विराजनुष्टुप् ५१ त्वेह्यदित्यस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इंद्रस्त्रिष्टुप् ५२ प्रशुकैत्वित्यस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो देवा विराट् द्विपदा ५३
 कइं च्छंका इत्यस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो मरुतो विराट् द्विपदा ५४ अपस्वसुरित्यस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ५५ प्रवीरयेत्यस्य मैत्रावरुणि-
 र्वसिष्ठ इंद्रवायु त्रिष्टुप् ५६ माचिदन्यदित्यस्य काण्वः प्रगाथ इंद्रो बृहती ५७ महो इंद्र इत्यस्य काण्वो वत्स इंद्रो गायत्री ५८ इंद्रः सुतेष्वित्यस्य
 काण्वो नारद इंद्र उष्णिक् ५९ वयमुत्तामपूर्य्येत्यस्य काण्वः सोभरि रिरिंद्रः ककुबुष्णिक् ६० योजातीत्यस्य वैवस्वतो मनुर्यज्ञयजमानो गायत्री ६१
 इमे विप्रस्येत्यस्यांगिरसो विरूपोभिर्गायत्री ६२ अग्रआयाहीत्यस्य प्रागाथो भर्गोभिर्बृहती ६३ यो राजेत्यस्यांगिरसः पुरुहन्मंद्रो बृहती ६४
 आतून इंद्रेत्यस्य काण्वः कुसीदींद्रो गायत्री ६५ गौर्धयतीत्यस्यांगिरसो बिंदुर्मरुतो गायत्री ६६ स्वादिष्टयेत्यस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंदाः पवमानः
 सोमो गायत्री ६७ पवस्वदक्षसाधन इत्यस्यागस्त्यो हृह्युतः पवमानः सोमो गायत्री ६८ अयावीतीत्यस्यांगिरसो महीयुः पवमानः सोमो गायत्री
 ६९ प्रदेवमच्छेत्यस्य भालंदनो वत्सप्रिः पवमानः सोमो जगती ७० प्रत आशव इत्यस्या कृष्टा माषाः पवमानः सोमो जगती ७१ अस्य प्रेषेत्यस्य मै-

त्रावरुणिर्वसिष्ठः पवमानः सोमस्त्रिष्टुप् ७२ सखायानीत्यस्य काण्वौ पर्वतनारदौ द्वे शिखंडिन्यावप्सरसावृषिके वापवमानः सोमउष्णिक् ७३
अमेवृहन्नित्यस्याभ्यस्तितोमिस्त्रिष्टुप् ७४ त्वष्टादुहित्रइत्यस्यामायनो देवश्रवासरण्यूत्रिष्टुप् ७५ प्रदेवत्रेत्यस्यैतृषः कवच आपोपोनपात्रिष्टुप्
७६ अच्छामइंद्रमित्यस्यांगिरसः कृष्णइंद्रोजगती ७७ इदमित्येत्यस्य मानवो नाभाने दिष्टोरुद्रस्त्रिष्टुप् ७८ भद्राअग्नेरित्यस्य वाध्यश्वः सुमि-
त्रोमिर्जगती ७९ सत्येनोत्तमित्येत्यस्य सूर्यासावित्री सोमोनुष्टुप् ८० संजागृवद्विरित्येत्यस्य वैतहव्योरुणोमिर्जगती ८१ इंद्रहस्तेत्येत्यस्य वांदनो दु-
वस्युर्विश्वेदेवाजगती ८२ तमस्यद्यावापृथिवीइत्येत्यस्य वैरूपः शतप्रभेदनइंद्रोजगती ८३ नासदासीदित्येत्यस्य प्रजापतिः परमेष्ठीभाववृत्तिस्त्रिष्टुप्
८४ शासइत्येत्यस्य भारद्वाजः शासइंद्रोनुष्टुप् ८५ ॥ इत्यनुवाकाचृचामृष्यादयः ॥

॥ अथ ऋग्विधानम् ॥

श्रीवेदपुरुषाय नमः ॥ ॐ स्वयं भुवे ब्रह्मणे विश्वगोत्रे नमस्कृत्वामंत्रदृग्भ्यस्तथैव ॥ विवक्षुरस्म्यृग्विधानं पुराणं पुरादृष्टमृषिर्मंत्रदृग्भिः ॥ १ ॥
मंत्रेभ्यो मंत्रदृग्भ्यश्च समाग्रायानुपूर्वशः ॥ कर्मणामृषिदृष्टानां विधिप्रोवाचशौनकः ॥ २ ॥ ऋषिभिर्विविधामंत्रादृष्टादृष्टप्रयोजनाः ॥ प्रयो-
जनाय चोद्दिष्टास्तस्मिन्प्रदर्शिताः ॥ ३ ॥ नानार्थानि च कर्माणि शांतिपुष्ट्याश्रयाणि च ॥ सिद्धयश्च तपोमूलाः श्रद्धानस्य कुर्वतः ॥ ४ ॥
स्तुत्यादयो ये विकाराः प्रदिष्टास्तथार्थवादाः ऋक्षसूक्तेषु चैव ॥ यैर्यैः कामैर्ऋषिभिर्देवताश्चतुष्टयं ते तान् ऋणुष्वोच्यमानान् ॥ ५ ॥ आयुः स्वर्गो
द्रविणं सूनवश्चतुर्विधं प्रोक्त्वा शास्यमग्ने ॥ अन्ये कामाः शतशः संप्रदिष्टाः संस्तुवद्भिर्ऋषिभिर्देवताश्च ॥ ६ ॥ सिद्धामंत्राविविधानाद्वाणस्य
फलं यच्छंति विधिवत्प्रयुक्ताः ॥ सत्यं तेषां साधनं संयमश्च शमस्ति तिष्ठानसूयादमश्च ॥ ७ ॥ तस्माद्भिजः प्रशांतात्मा जपहोमपरायणः ॥
तपस्यभ्ययने युक्तो भवेद्भूतानुक्कंपकः ॥ ८ ॥ क्षत्रियो बाहुवीर्येण तरेदापदमात्मनः ॥ धनेन वैश्यः शूद्रस्तु जपहोमैर्द्विजोत्तमः ॥ ९ ॥ तप-
सा स्वर्गमाप्नोति तपसा विंदते महत् ॥ तपो युक्तस्य सिध्यंति कर्माणि नियतात्मनः ॥ १० ॥ विद्वेषणं संवननं विषघ्नं रोगनाशनं ॥ येन येनार्थमृ-
षिणायदर्थं देवताः स्तुताः ॥ ११ ॥ ससकामः समृद्धश्चेत्पांते पांता तथा ॥ तानि कर्माणि बक्ष्यामि विविधानि च कर्मणाम् ॥ १२ ॥ पुरश्च-
रणमादौ तु कर्मणां सिद्धिकारकम् ॥ स्वाध्यायाभ्यसनस्यादौ प्राजापत्यं च रेहिजः ॥ १३ ॥ केशश्मश्रुलोमनस्त्रान्वापयित्वा प्रुतः शुचिः ॥ तिष्ठे-
दह्निरात्रौ तु शुचिरासीत वाग्यतः ॥ १४ ॥ सत्यवादीपवित्राणि जपेद्याहृतयस्तथा ॥ ॐ काराद्यास्तु ताजस्वासावित्री च तदित्युचम् ॥ १५ ॥
आपो हिष्ठेति सूक्तं तु शुद्धबल्योऽघमर्षणम् ॥ शंवत्यः स्वस्तिमत्यश्चापवमान्यस्तथैव च ॥ १६ ॥ सर्वत्रैतत्प्रयोक्तव्यमादावंते च कर्मणाम् ॥

आसहस्रादाशताद्वादशान्तमथवाजयेत् ॥ १७ ॥ अकारं व्याहृतीस्तिष्ठः सावित्रीमथवायुतम् ॥ तर्पयित्वा द्विराचार्या नृषींश्छंदांसि देवताः ॥ १८ ॥ प्रपद्येत विरूपाक्षं रौद्रमंत्रगणं जपन् ॥ अनायैर्न च भाषेत न शुद्धैर्नापि गर्हितैः ॥ १९ ॥ नरजस्वलयानां र्वापसितैर्नात्यजैर्नृभिः ॥ न देवब्राह्मणद्विष्टैर्नाचार्यगुरुनिन्दकैः ॥ २० ॥ न मातृपितृविद्विष्टैर्नावमन्येत कंचन ॥ मंगलाचारयुक्तः स्वाभिरहोभ्युदयादपः (?) ॥ २१ ॥ अंतेद्वादशरात्रस्य स्थालीपाकं प्रकल्पयेत् ॥ अग्रयेचाथ सोमाय रूतीया च तयोः सह ॥ २२ ॥ वैश्वदेवी च रौद्री च जुहुयादुत्तरेततः ॥ अवसानस्य पतयेत यानुमतयेपि च ॥ २३ ॥ घन्वंतरय इत्यन्यागंधर्वाप्सरसामपि ॥ दशमी ब्राह्मणस्य त्यापरातु ब्रह्मणे स्मृता ॥ २४ ॥ सरस्वत्यै तथा विष्णोर्नृत्यासौ विष्टकृत्यपि ॥ आज्याहुतय एवादौ स्थालीपाके हुते पुनः ॥ २५ ॥ हुत्वामितर्पयेद्विद्वान्पितृभ्यश्च प्रकल्पयेत् ॥ ततः शेषं विधानेन शुचिर्भुंजीत वाग्यतः ॥ २६ ॥ कृच्छ्राणामेष सर्वेषां विधिरुक्तोऽनुपूर्वशः ॥ प्राजापत्यातिकृच्छ्रस्य तथा सांतपनस्य च ॥ २७ ॥ पराकस्य च कृच्छ्रस्य विधिं चांद्रायणस्य च ॥ एकेन शुद्धिमाप्नोति द्वाभ्यां पापैः प्रमुच्यते ॥ २८ ॥ त्रिभिः सिध्यंति मंत्राश्च मुच्यते चोपपातकैः ॥ चतुर्भिर्भ्रूणहत्यायास्तथैवायाज्ययाजनात् ॥ २९ ॥ पंचभिः पातकैः सर्वे दुष्कृतैश्च प्रमुच्यते ॥ तप्तकृच्छ्रेण सर्वाणि पापानि प्रतिबाधते ॥ ३० ॥ चांद्रायणं सहाद्यंत मेभिः कृच्छ्रैः समं स्मृतम् ॥ त्रिभिश्चांद्रायणैः पूतो ब्रह्मलोकं समभुते ॥ ३१ ॥ अष्टाभिर्देवताः साक्षात्पश्येत वरदास्तथा ॥ छंदांसि दशभिर्ज्ञात्वा सर्वान्कामान्समभुते ॥ ३२ ॥ त्र्यहं प्रातः कुर्यात् त्र्यहं सायं त्र्यहं मद्यादया चितम् ॥ त्र्यहं परं च नाभीयात्प्राजापत्यं चरन् द्विजः ॥ ३३ ॥ एकैकं प्रासमभीयात् त्र्यहं नित्रीणि पूर्ववत् ॥ त्र्यहं चोपवसेदं त्यमति कृच्छ्रं चरन् द्विजः ॥ ३४ ॥ अमावास्यां न भुंजीत शेषां चांद्रायणो विधिः ॥ कुकुटांडप्रमाणं तु प्रासं कुर्यादतं द्वितः ॥ ३५ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकम् ॥ एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रः सांतपनः स्मृ-

तः ॥ ३६ ॥ एवमेतत्त्र्यहैर्युक्तं महासांतपनं विदुः ॥ उपवासस्तु सप्ताहं शिशुसांतपनं स्मृतम् ॥ ३७ ॥ तप्तकृच्छ्रं चरन् विप्रोजलक्षीरघृतानिलान् ॥ प्रति त्र्यहं पिबेदुष्णान्सकृत्स्नाथी समाहितः ॥ ३८ ॥ नियतस्तु पिबेदापः प्राजापत्यविधिः स्मृतः ॥ यतिकृच्छ्रं वदत्येतद्रहसामपनोदनम् ॥ ३९ ॥ यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशाहमभोजनम् ॥ पराकोनाम कृच्छ्रोयं सर्वपापप्रणोदनः ॥ ४० ॥ एकैकं हासयेत्पिंडं कृष्णे शुक्ले च वर्धयेत् ॥ उपस्पृशंस्त्रिपवणमेतच्चान्द्रायणं स्मृतम् ॥ ४१ ॥ एतमेव विधिकृत्स्नमाचरेद्यवमध्यमे ॥ शुक्लपक्षादि नियतश्चरं चांद्रायणव्रतम् ॥ ४२ ॥ चतुरः प्रातरभीयाद्विप्रः पिंडान्कृताहिकः ॥ चतुरोऽस्तमिते सूर्ये शिशुचान्द्रायणं स्मृतम् ॥ ४३ ॥ अष्टावष्टौ समभीयात्पिंडान्मध्यं दिने स्थिते ॥ नियतात्मा हविष्यस्य यतिचान्द्रायणव्रतम् ॥ ४४ ॥ यथा कथंचित्पिंडानां तिस्रोऽशीतीः समाहितः ॥ मासेनाभ्रह्मविष्यस्य चंद्रस्यैतिसंलोकताम् ॥ ४५ ॥ एतद्द्रुतास्तथादित्यावसवश्चाचरन्व्रतम् ॥ सर्वकुशलमोक्षाय मरुतश्चर्तुभिः सह ॥ ४६ ॥ यावकः सप्तरात्रेण पातव्यो नियतात्मना ॥ स्थानासनत्रिषवणैर्जपतापावमान्युचः ॥ ४७ ॥ एकैकं सप्तरात्रेण पुनाति विधिवत्कृतः ॥ त्वगसृक्पिशितास्थीनि मे दोमज्जानमेव च ॥ ४८ ॥ एकैकं सप्तरात्रं तु त्वगादीनां विशोधनम् ॥ एभिर्ब्रतैर्विपूतात्मा कुर्यात्कर्माण्यतं द्वितः ॥ ४९ ॥ इष्ट्यन्कामांस्ततः सर्वानवाप्नोति न संशयः ॥ कणपिण्याकतक्राणामेकैकं शोधनं भवेत् ॥ ५० ॥ शुद्धात्मा कर्मकुर्वीत सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ एवं शुद्धस्य कर्माणि मंत्रैर्वक्ष्यामि तद्यथा ॥ ५१ ॥ त्रिरात्रमेवोपवसेदादितः सर्वकर्मणाम् ॥ त्रीणि नक्तानि वा कुर्वाचतः कर्म समारभेत् ॥ ५२ ॥ नित्यप्रयोगिणां चैव प्रयोगादौ व्रतं त्र्यहम् ॥ उपरिष्ठादुपवसेत्कृत्वा वासां निपातिकम् ॥ ५३ ॥ आयुष्याण्येव कर्माणि मंत्रयुक्तः समारभेत् ॥ शंबत्यः स्वस्तिमत्यश्च जपेत् त्रिवृताम्बुजः ॥ ५४ ॥ अरण्ये बोदिते सूर्ये दिशं प्राप्या पराजिताम् ॥ प्राचीमथोत्तरां वापिशुचौ देशे समाहितः ॥ ५५ ॥ सवासाः सशिरस्को-

सुस्नात्वाभ्युक्ष्यजपेद्विजः ॥ शुद्धवत्यस्तथांश्वत्यःपावमान्योऽघमर्षणम् ॥ ५६ ॥ एवंत्रिराप्त्यशुचिःप्राणायामान्समाचरेत् ॥ त्रीन्पडग्रौ
द्वादशबाषोढशाष्टादशापिवा ॥ ५७ ॥ आशताद्वायमेत्प्राणान्जपन्ब्रह्माघमर्षणम् ॥ यावद्दामनसस्तुष्टिस्तावत्प्राणान्समायमेत् ॥ ५८ ॥
यथायथामनस्तस्यदुष्कृतं कर्मर्हति ॥ तथातथाशरीरंतत्तेनाधर्मेणमुच्यते ॥ ५९ ॥ प्राणायामैर्दग्धदोषःशुक्लांबरधरःशुचिः ॥ यथाविध्य-
पआचम्यआरोहेद्भस्मस्तम् ॥ ६० ॥ पवित्रपाणिःकृत्वातूपस्थंवैदक्षिणोत्तरम् ॥ दिशोरेवांतरं प्रेक्ष्यानिमिषंछाद्यचक्षुषी ॥ ६१ ॥ ॐकारं
व्याहृतीस्तिष्ठःसावित्रीचतदित्यूचम् ॥ मनसैतावनुद्रुत्यवेदादिसमुपक्रमेत् ॥ ६२ ॥ मंत्रमेवपठेत्प्रातरुषैर्मध्यंदिनेपठेत् ॥ सोषैरेवापरा-
हेतुसंध्याकालउपारमेत् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायत्रिराप्त्यपठेद्विजः ॥ मध्यमां वृत्तिमास्थायनद्रुतानविलंबिताम् ॥ ६४ ॥ पूर्वां स-
ंध्यांजपंस्तिष्ठेदुपासीतचपश्चिमाम् ॥ नचांतराव्याहरेतविरमेद्वाक्यं चन ॥ ६५ ॥ विरमेद्ब्राह्मणेप्राप्तिकामंतेनतुसंवदेत् ॥ शूद्रं दृष्ट्वैवसंप्राप्तं ना-
धीयीतकथंचन ॥ ६६ ॥ आग्नेयंसूक्तमाद्यंतुमुख्यं ब्रह्मर्षिसंमतम् ॥ रायस्पोषंधुरंधन्यंजपन्विप्रोऽर्थमाप्नुयात् ॥ ६७ ॥ ऋषिसर्वमिदंजप्त्वा
सपुत्रंनियतःशुचिः ॥ संहिताफलमाप्नोतिऋग्वेदस्यनसंशयः ॥ ६८ ॥ एकादशगुणं ह्येतज्जपन्ब्रह्मसनातनम् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिपापैश्च
परिमुच्यते ॥ ६९ ॥ अनभ्रंसंहितामेतांप्रातःप्रातर्दिनेदिने ॥ आयुर्विद्यांधनैपुत्रान्गृहांश्चाप्नोत्यनामयान् ॥ ७० ॥ एतद्ब्रह्मजपन्शूद्रा-
न्नेक्षेतान्यांश्चतद्विधाम् ॥ प्रेक्ष्याचम्योदकंपूतःपश्येद्दामप्रिभास्करो ॥ ७१ ॥ मंत्रंजपोदशगुणउपांशुस्याच्छतान्वितः ॥ सहस्रमानसंवि-
द्यादेषजप्यविधिःस्मृतः ॥ ७२ ॥ आदावेवतुसावित्र्याकर्मकुर्वीतज्ञांतये ॥ पुष्टयेधनलाभायपशुकामायभूतये ॥ ७३ ॥ एषाहिसंहिता
देवैःसर्वब्रह्ममयीनिचृत् ॥ उमेणतपसाट्टष्टाविश्रामित्रेणधीमता ॥ ७४ ॥ होमांश्चजपयद्वांश्चनित्यंकुर्वीतचैतया ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थपर-

ब्रह्मेदमुच्यते ॥ ७५ ॥ एषैवप्रतिलोमोक्तापच्छःशत्रुविनाशिनी ॥ अक्षरप्रतिलोमेयमामिचारेपुशस्यते ॥ ७६ ॥ अक्षरप्रतिलोमेयंयस्मि-
न्युज्येतकर्मणि ॥ तदमोघंविजानीयादेतद्ब्रह्मणोबलम् ॥ ७७ ॥ व्याघातकेध्मसमिधोह्यक्षरप्रतिलोमया ॥ जुहुयात्सार्पपतैर्बभूतक-
कृतलुचः ॥ ७८ ॥ यइच्छेत्पीडनंशत्रोरपिवोच्चाटनंपुनः ॥ पच्छःसंपीडयेच्छत्रून्वर्णशश्चप्रमापयेत् ॥ ७९ ॥ इतिपरिभाषा ॥ ॥
ऋग्वेदाद्यस्यसूक्तस्यविधिं वक्ष्याम्यतःपरम् ॥ यथाऋषिर्मधुच्छंदाःकर्मैतेनाकरोत्पुरा ॥ ८० ॥ शिरसाधारयेदग्निंनियतःपरिवत्सरम् ॥
चतुर्थप्राणकालीयोहुतशिष्टमदन्हविः ॥ ८१ ॥ जुहूंत्रिरुपतिष्ठंश्चसत्यवादीदिनेदिने ॥ व्रतकालेतुसंप्राप्तेआग्नेयंनिर्वपेच्चरम् ॥ ८२ ॥ अन-
प्रोध्यानमात्रोऽग्निर्व्रतांतेऽम्नोपतिष्ठति ॥ दहेयमितियंचेच्छेत्तदहत्येवपावकः ॥ ८३ ॥ अप्सव्यग्निर्ज्वलत्येवतद्व्रतस्यमहात्मनः ॥ समर्धय-
तितंचेष्टैःकामैर्वह्निःप्रयत्नतः ॥ ८४ ॥ अतःपरंतृचाःसप्तवाय्वाद्यायेप्रकीर्तिताः ॥ तान्जपन्प्रयतो नित्यमिष्टान्कामान्समभ्रुते ॥ ८५ ॥
मेधातिथावृषौपुनःसदसस्पतिमित्यूचम् ॥ मेधाकामोजपेन्नित्यंजुहुयाच्चाज्यमेतया ॥ ८६ ॥ स्योनेतिपृथिवीनित्यंस्नात्वाविप्रःशुचिर्जपेत् ॥
विंदतेमहतींभूमिसप्तनामकंटकाम् ॥ ८७ ॥ इदंविष्णुरितिमाभिःपंचभिःश्राद्धकर्मणि ॥ अंगुष्ठमन्नेऽवगाह्येतेनरक्षांसिबाधते ॥ ८८ ॥
अंगुष्ठमात्रोभगवान्विष्णुःपर्यटतेमहीं ॥ राक्षसानां वधार्थायतच्छ्राद्धेप्रहरिष्यति ॥ ८९ ॥ अक्षय्यंचभवेदन्नश्रद्धाभक्तिसमन्वितम् ॥ तस्मा-
च्छ्राद्धेषुसर्वेष्वप्यंगुष्ठमहणंस्मृतम् ॥ ९० ॥ सप्तजन्मकृतंपापंकृत्वाचाभक्ष्यभक्षणम् ॥ तद्विष्णोरित्यपांमध्येसकृज्जप्त्वाविशुद्ध्यति ॥ ९१ ॥
अं वयोयंतियाःप्रोक्तानवर्चस्त्वाभिषेचनीः ॥ आयुष्यस्ताःपरिप्रोक्ताभैपज्यःपापमोचनीः ॥ ९२ ॥ शुनःशेषमृषिवद्धःसंनिरुद्धोथधाजपेत् ॥
मुच्यतेसर्वपापेभ्योगदीचाप्यगदोभवेत् ॥ ९३ ॥ यइच्छेच्छाश्वतन्कामानिद्रात्प्राप्येपुरंदरात् ॥ सपोडशमिरेवर्गिभिरिंद्रस्तूयादिनेदिने

॥१४॥ हेरण्यस्तूपइंद्रस्यसूक्तं कर्माभिसंस्तवम् ॥ तज्जपन्प्रयतः शत्रूनयन्नात्प्रतिबाध्यते ॥१५॥ आकृष्णेनेत्यृचात्वेवयोनित्यंसूर्यमर्चति ॥
 प्रातर्मध्येऽस्तंगवापिसजीवेदगदः सुखी ॥१६॥ आकृष्णेनेत्यृचंत्वेतांध्यायन्निशिदिवौकसः ॥ अग्नौ हृत्वेतयाचाज्यं दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥१७॥
 येतेपंथाइतीमांतुसावित्रीमध्वगोऽभ्यसेत् ॥ स्वस्तिमान्ब्रजतेऽध्वानंगृहांश्चाप्नोत्यनामयान् ॥१८॥ संपूपन्नित्यत्सूक्तं घौरः क-
 ण्वोजगावृषिः ॥ अध्वन्यमेतद्विज्ञेयं परिपंध्यपसेधनम् ॥१९॥ रौद्रीभिः षड्विंशानंतुष्टूयाद्योदिनेदिने ॥ सनारीसहितः शान्तिं शंकरात्प्रा-
 पुयात्सदा ॥१००॥ एतेनैव षडर्चनं जुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ चरुंचकल्पयेद्गौद्रं भूतिकामोऽथ पर्वसु ॥१॥ उदित्युद्यंतमादित्यमुपतिष्ठेदि-
 नेदिने ॥ हृद्रोगनाशनं ह्येतत्परमारोग्यवर्धनम् ॥२॥ द्विषंतमित्यथार्धं च यद्विष्यात्तजपन्स्मरेत् ॥ आगस्कृत्सप्ररात्रेण विद्वेषमधिगच्छति ॥३॥
 रोगैर्गृहीतो रोगी च प्रस्कण्वस्योत्तमं वृचम् ॥ आरोग्यमेतत्प्रयतो जपेन्नित्यमनेकशः ॥४॥ उत्तमस्तस्य चार्धं चोद्विषद्वेष इति स्मृतः ॥
 यद्विष्यात्तमभिध्यायेद्गृष्ट्वा चैनं जपेदिदम् ॥५॥ आगस्कृत्त्रिरात्रेण विद्वेषं संनियच्छति ॥ उदयत्यायुरक्षय्यं तेजो मध्यं दिने जपन् ॥६॥
 अस्तं ब्रजति सूर्ये तु द्विषंतं प्रतिबाध्यते ॥ ओजस्तेजस्तथारोग्यं द्विषद्वेषं प्रकीर्तितम् ॥७॥ नवपञ्चेतिसूक्तानियानि गर्भे पराशरः ॥ अरातीनां
 हरेत्प्राणान्छत्रं चैव न नियच्छति ॥८॥ सौपर्णानि पवित्राणि सूक्तान्येकादशाभ्यसेत् ॥ वाच्छन्पुत्रान्पशून्वित्तं स्वर्गमायुरनंधताम् ॥९॥
 आध्यात्मिकीः कइत्येताजपन्तु सुसमाहितः ॥ प्राप्नुयात्सपरंधामविश्वं ज्योतिः सनातनम् ॥१०॥ आनोभद्रीयमायुष्यं वैश्वदेवं जपन्मुनिः ॥
 मुमुर्षुरपि जप्त्वा तद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥११॥ पितृणां श्राद्धकाले तु मध्वित्येतत्तृचं पठेत् ॥ अघोराः पितरस्तस्य विशंति ज्योतिरुत्तमम् ॥१२॥
 त्वंसोमेति च सूक्तेन पश्येच्छंद्रमुपोदितम् ॥ उपतिष्ठेत्समिप्याणिर्मासिमासिनवनवम् ॥१३॥ तन्मासंतस्य दुःखं हिनजातु त्रिविधं भवेत् ॥ गौतमेन

पुरादृष्टं स्योर्नाशनमात्मनः ॥१४॥ उद्यंतमुपतिष्ठेत्तत्पूर्णे चैतत्समाहितः ॥ वासांस्यपि सविदेतच्छंद्रस्यैतिसलोकताम् ॥१५॥ धनकामो
 जपेन्नित्यमेताइति तु नित्यशः ॥ स्नात्वा शुचिस्तु नित्यत इष्टं धनमवाप्नुयात् ॥१६॥ आयुरीप्सन्निसमिति कौत्सं सूक्तं सदाभ्यसेत् ॥ आज्या-
 हुतीश्च जुहुयात्प्रत्यृचं वाग्यतः शुचिः ॥१७॥ जपेदाप्लुत्यनित्यतः ससाक्षादापदं तरेत् ॥ अपनः शोशुचदिति स्नात्वामध्यं दिने रवौ ॥१८॥
 शुचिकामो जिताहारः प्रत्यृचं जुहुयाद्भृतम् ॥ समिधोऽन्वहमिष्टौ वासूक्तमेतदघापहम् ॥१९॥ यथा मुंजादिवेधीका तथा पापात्प्रमुच्यते ॥ जात-
 वेदस इत्यादिसदास्वस्त्ययने जपेत् ॥२०॥ दुर्गे पथि प्रयातस्य नास्यारिभ्यो भयं भवेत् ॥ राजकार्ये श्वयूथे वा अभिशस्तोऽप्यनेकधा ॥२१॥
 अशक्तोऽप्रतिभाकार्ये भये प्राणांतिकेथवा ॥ जातवेदस इत्येतां जपंस्तेभ्यः प्रमुच्यते ॥२२॥ सिषाधयि पुरर्थं तु प्रस्थितो मनसा जपेत् ॥
 सिद्धार्थः स्वस्तिमानेति प्रमीयेत न चाध्वनि ॥२३॥ कृतार्थः स्वगृहान्गच्छन्नेतामेव सदाभ्यसेत् ॥ उदिते सवितर्येतां जपेदस्तंगते तथा ॥२४॥
 अहः स्वस्त्ययनं प्रातारात्रिस्वस्त्ययनं निशि ॥ व्युष्टायां च जपेन्नित्यमेतांदुःस्वप्नाशिनीम् ॥२५॥ प्रमंदिने प्रसूयंत्यां जपेद्गर्भ-
 प्रमोचनीम् ॥ इंद्रं च मनसा ध्यायेन्मारीगर्भप्रमुंचति ॥२६॥ आपत्सु सर्वकामो वा त्रितं नित्यं जपेद्विषम् ॥ जपन्नद्रमिति स्नातो वैश्वदेवं तु सप्तकम् ॥२७॥
 मुच्यते जुहुयादाज्यं विश्वस्मादेव सौऽहसः ॥ शंतातीयं परं सूक्तं पंचविंशकमुत्तमम् ॥२८॥ नासत्यौ नमस्कृत्य परामृद्धिं मवाप्नु-
 यात् ॥ घर्मे संस्तवनं सूक्तं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥२९॥ इमा इति जपेच्छश्वद्रौद्रसूक्तं द्विजः शुचिः ॥ आयुर्विधां धनं पुत्रान्गृहांश्चाप्नोत्यना-
 मयान् ॥३०॥ वीतेष्वपत्यगोष्ठेषु दुःस्वप्नेति ब्रह्मात्मनः ॥ मानोमहांतमित्याभ्यां त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥३१॥ औदुंबरीश्च जुहुयाद-
 धिमध्वान्यसंस्कृताः ॥ सूक्तेन जुहुयादाज्यमादावंते च कर्मणाम् ॥३२॥ ऊर्ध्वबाहुस्तु सूक्तेन तुष्टावशतशो भवम् ॥ छित्त्वा सर्वान्मृ-

त्युपाशान्जीवेद्रोगैर्विर्वाजितः ॥ ३३ ॥ तिष्ठन्नुद्यंतमादित्यं समित्पाणिः शुचिः सदा ॥ चित्रमित्युपतिष्ठेत्सूकेनानेन भास्करम् ॥ ३४ ॥
 अतिस्ववेन चैतेन नित्यं मध्यं दिने रविम् ॥ गृणानोपो हते क्षिप्रं प्राप्नोति च धनायुषी ॥ ३५ ॥ अधः स्वप्नस्येति जपेत्प्रातः प्रातर्दिने दिने ॥ दुःस्वप्नं
 नुदते क्षिप्रं न चास्या भोजनाद्भयम् ॥ ३६ ॥ उभे पुनामीति परारिपुण्यस्तु प्रकीर्तिताः ॥ ताजपन्हंति रक्षांसि सपत्न्यांश्च नयच्छति ॥ ३७ ॥
 निवर्त्य पंचयज्ञांश्च हुत्वा चाग्निं कृताहिकः ॥ ये देवासो दिव्यनयाजपन्कामानवाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ इंद्राविष्णुनमस्कृत्य विष्णोर्नुकमिति त्रिभिः ॥
 समित्पाणिः शुचिर्भूत्वोपतिष्ठेत्तु दिने दिने ॥ ३९ ॥ धर्मबुद्धिधनं पुत्रानारोग्यं धर्मवर्धनम् ॥ प्राप्नोति च परं स्थानं ज्योतीरूपं सनातनम् ॥ ४० ॥
 आततायिनमायांतं दृष्ट्वा व्याघ्रमथो वृकम् ॥ नमागरन्निजपंस्तेभ्य एव प्रमुच्यते ॥ ४१ ॥ त्रिरात्रोपोषितो रात्रौ जपेदासूर्यदर्शनात् ॥ आप्लु-
 त्यप्रयतः सौरीरुपतिष्ठेद्दिवा करम् ॥ ४२ ॥ पश्यंति तत्स्करानेन न चान्ये पापवृत्तयः ॥ एकशतानि त्रायेत तत्स्करेभ्यश्चरन्पथि ॥ ४३ ॥ स्तेयं
 कृत्वा द्विजो मोहात्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥ सूक्तं जप्त्वा स्यात्सामीयं क्षिप्रं मुच्येत किल्बिषात् ॥ ४४ ॥ ज्ञातिपुत्रसुहृन्मित्रैश्च राज्ञ्यं च कीर्षति ॥
 नित्यं सनियतो भूत्वा सूक्तं तु मनसा जपेत् ॥ ४५ ॥ कथाशुभेति पैशुन्यं कृत्वा चार्यं नृपद्विजैः ॥ श्रुत्वा परं रहस्यं तु गुरोरप्याह शौनकः ॥ ४६ ॥
 इमं नु सोममित्येते द्वे कचौ प्रयतो जपेत् ॥ सर्वांन्कामानवाप्नोति न किंचित्पातकं भवेत् ॥ ४७ ॥ पितुं न्वित्युपतिष्ठेत् नित्यं मन्त्रमुपस्थितम् ॥ पूज-
 येदशनं नित्यं मुंजीयादविकृत्तितम् ॥ ४८ ॥ नास्य स्यादन्नजो व्याधिर्विषमप्यन्नतामियात् ॥ विषं च पीत्वैतत्सूक्तं जपेत् विषनाशनम् ॥ ४९ ॥
 नावाग्यतस्तु मुंजीत नाशुचिर्न जुगुप्सितम् ॥ दद्याच्च पूजयेच्चैव जुहुयाच्च शुचिः सदा ॥ ५० ॥ क्षुद्रयं नास्य किंचित्स्यान्नान्नं व्याधिमाप्नुयात् ॥
 उत्पथप्रतिपन्नो यो भ्रष्टो वापि पथः क्वचित् ॥ ५१ ॥ पंथानं प्रति पद्येत कृत्वा वाकर्म गर्हितम् ॥ अग्नेन येति सूकेन प्रत्यृचं जुहुयाद्धृतम् ॥ ५२ ॥

जपंश्च प्रयतो नित्यमुपतिष्ठेत् चानलम् ॥ ज्ञात्वा जपेदन्वां नमस्कृत्य बृहस्पतिम् ॥ ५३ ॥ वीरान्धनं च प्राप्नोति सुश्लोक्यां कीर्तिमृच्छति ॥
 कंकतो नेत्यत्सूक्तं विषार्तः प्रयतो जपेत् ॥ ५४ ॥ विषं न क्रमते चास्य सर्पादृष्टि विषादपि ॥ यत्कीटलूतासु विषं दंष्ट्रिवृश्चिकजं च यत् ॥ ५५ ॥
 मौलं च कृत्रिमं चैव जपन् सर्वं व्यपोहति ॥ धर्मबुद्धिधनं पुत्रान्सौभाग्यं धनवर्धनम् ॥ ५६ ॥ आरोग्यं पुष्टिमायुष्यं पशून्विद्यां महद्यशः ॥ त्रिरात्रोपो-
 षितः स्नातः प्रयतश्चरितव्रतः ॥ ५७ ॥ प्राणायामशतं कृत्वोपतिष्ठेत् शतक्रतुम् ॥ एकाहं करसंयुक्तः पादौ संधाय वाग्यतः ॥ ५८ ॥ योजातश्च-
 तिसूकेन ऋषिगृत्समदंस्मरन् ॥ शतकृत्वो जपेद्दिद्रमिद्रश्रेष्ठानि चांततः ॥ ५९ ॥ एकाहाह भते वित्तं ब्रह्मात्सिद्धिं मनुत्तमाम् ॥ अहोमि-
 स्त्रिमिरारोग्यं चतुर्भिरशनं बहु ॥ ६० ॥ पंचमित्रैश्च वचं स्यंश्चिद्रायुः सुखा बहम् ॥ सप्तमिस्तनयान् पुष्टिमष्टभिः प्राप्नुयात्सदा ॥ ६१ ॥
 प्रियो भवति चेद्रस्य प्रियं धाम सगच्छति ॥ रिपुघ्नं दस्युशमनं रायस्पोषकरं परम् ॥ ६२ ॥ गणानामित्यत्सूक्तं जपेत्सुखवर्धनम् ॥ संध्ययोः
 प्रयतस्त्वेतज्जपेन्नित्यं बृहस्पतिम् ॥ ६३ ॥ उपतिष्ठेत्सूकेन सर्वकामसमृद्धये ॥ यो मे राजन्नितीमां तु दुःस्वप्नशमनीमृचम् ॥ ६४ ॥ जप्त्वा ना-
 शयति क्षिप्रं दुःस्वप्नं ब्राह्मणः शुचिः ॥ अहोरात्रमुपोष्यैकं नित्यतो ब्रह्मवित्तम् ॥ ६५ ॥ प्रजार्थं जुहुयादाव्यं च रुं वापयसि श्रुतम् ॥ राकामहमि-
 तीमाभिः षष्ठ्या शुक्रस्य पंचभिः ॥ ६६ ॥ हविः शेषं स्वयं प्राश्य विदते महतीं प्रजाम् ॥ व्याधिना योऽभिभूतः स्याद्द्वारेण प्राणहारिणा ॥ ६७ ॥
 चतुर्दशीमुपोष्यैकां कृष्णस्य जुहुयाच्चरुम् ॥ आते सूकेन रौद्रेण प्रत्यृचं वाग्यतः शुचिः ॥ ६८ ॥ पूर्वमाज्याहुती हुत्वा अथोपस्था यशं करम् ॥
 हविः शेषेण वर्तेत एकांतरमर्तद्वितः ॥ ६९ ॥ पूर्णमासि जयेन्मृत्युरोगेभ्यश्च प्रमुच्यते ॥ अमिश्रयेत यो मोहात्कुर्याद्वाकर्म गर्हितम् ॥ ७० ॥
 स्नात्वा भुंजन् जपेदप्सु अंबीत्यृचमर्तद्वितः ॥ अश्वनिप्रस्थितो यस्तु पश्येच्छकुनिमुत्थितम् ॥ ७१ ॥ अग्रशस्तं प्रशस्तं वा स्थित्वेक्ष्य प्रयतो जपेत् ॥

कनिकदहिसूक्ताभ्यामुपतिष्ठेत्कृतस्वरम् ॥ ७२ ॥ शकुर्निवायसंवापिमृगंदष्टिणमेववा ॥ अथदृष्ट्वैजपत्रव्यमेतत्तत्स्वरमोहनम् ॥ १७३ ॥
 इत्यृग्विधानेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ कल्याणवादीवान्योवानवारौतिनदृश्यते ॥ जपेदेवनमस्कृत्यसिद्धार्थःसनिवर्तते ॥ १७४ ॥
 नतस्यास्तिभयंकिंचिदस्युभयोऽध्वनिनकचित् ॥ तरत्यपिचदुर्गाणिस्वस्तिमांश्चसुखीभवेत् ॥ ७५ ॥ यस्यभुक्तंनजीर्येतनतिष्ठेद्वाकथंचन ॥
 ध्यात्वासोऽतरमन्नस्याप्यग्निरस्मीत्यृचंजपेत् ॥ ७६ ॥ विश्वामित्रस्यसंवादनद्यतिक्रमणेजपेत् ॥ आप्लुत्याचम्यविधिवदुदकस्यांजलिंक्षिपेत्
 ॥ ७७ ॥ नमःस्ववज्रइत्येतद्योनित्यंहिसमाचरेत् ॥ तंनद्यःस्रोतसःपांतिस्वंपुत्रमिवमातरः ॥ ७८ ॥ भयंचास्यनविद्येतनदीतीरेवनेष्वपि ॥
 जलचरेभ्योभूतेभ्यःशीतोष्णैर्नचबाध्यते ॥ ७९ ॥ पूर्णातितीर्थुःसरितरंमध्वमितितीर्थेति ॥ ओष्वित्यूचमपांमध्येजपेद्योवैनदीतरन्
 ॥ १८० ॥ सशीघ्रंतीरमाप्रोतिगांधर्वाविंदतेद्विजः ॥ युकेनैवरथेनाशुयोपांपारंतितीर्थेति ॥ ८१ ॥ उद्वज्जर्मिरीतीमांतुजपेतनियतःस्वयम् ॥
 अध्वानंप्रस्थितश्चैवमामंद्रैरितिस्मरेत् ॥ ८२ ॥ कार्याण्यशेषतःकृत्वापुनरायातिवैगृहम् ॥ अदातारंसुपुष्टार्थंसर्वदाविष्टचेतनम् ॥ ८३ ॥
 हत्वातद्धनमन्विच्छन्किंतेकृष्णंव्यूचंजपेत् ॥ इन्द्रापर्वतेतिसूक्तमायुष्यंद्राविणंस्मृतम् ॥ ८४ ॥ वागिंद्रियप्रमूढोयोनविद्यांप्रतिपद्यते ॥ इन्द्रि-
 यार्थान्यथार्थान्वायोनवेत्तिकथंचन ॥ ८५ ॥ विद्यावाधिगतायस्यप्रणश्येतपुनःपुनः ॥ ससर्परीर्क्षचौजत्वाद्द्वौमासौप्रतिपद्यते ॥ ८६ ॥
 अनसासंप्रयातस्तुस्थिरौगावावितिस्मरेत् ॥ चतस्रःकुशलेनैतिसिद्धार्थःस्थिरयानगः ॥ ८७ ॥ यानाक्षमपभ्रंतंतदृष्ट्वादुर्गपथिद्विजः ॥
 अभिव्ययस्वेतिजपेदचमक्षबलंदधत् ॥ ८८ ॥ कृष्णपक्षेचतुर्दश्यांत्रिरात्रोपोषितःशुचिः ॥ दक्षिणप्रवणेदेशेऽमशानस्थःसमाहितः ॥ ८९ ॥
 रक्तोष्णीष्यसिपाणिश्चबैल्वकेध्मोऽनिलाशनः ॥ सप्ताहंजुहुयात्तैलसार्षपंलवणान्वितम् ॥ ९० ॥ समिधोराजवृक्षस्यवसिष्ठेद्वेपिणीःपठन् ॥

यंद्विष्यात्तस्यकृत्वातुशम्याकेनाकृतिंनिशि ॥ ९१ ॥ अधिष्टायचतांकुर्यादग्निश्चतसृभिर्द्विजः ॥ उद्दिश्यनामहोमोयंसप्तरात्रंनजीवति ॥ ९२ ॥
 वसिष्ठानांततोहंतिब्रह्मतत्कुशिकोदितम् ॥ नास्यकश्चिदवध्योऽस्तिजपतो जुह्वतोपिवा ॥ ९३ ॥ द्वाविंशजपेत्सूक्तमाध्यात्मिकमनुत्तमम् ॥
 पर्वसुप्रयतो नित्यमिष्टान्कामान्समभ्रुते ॥ ९४ ॥ बृहस्पतिमजाश्वंसवितारंबभ्रुमेवच ॥ ऋतावृतौदिनेदिनेत्यूचैःपंचभिरन्वहम् ॥ ९५ ॥
 बृहस्पतइतिपंचाहंप्रत्यृचंजुहुयाद्भृतम् ॥ हुत्वाग्निमर्चयित्वातुगंधमाल्यैःसुधूपकैः ॥ ९६ ॥ एतावदेवताःपंचकामैरर्चतिपंचभिः ॥ रत्नैरपत्यैः
 पशुभिर्मत्स्यैर्दधेणचायुषा ॥ ९७ ॥ अथवेदादिगीतायाःप्रसारजननंविधिम् ॥ गायत्र्याःसंप्रवक्ष्यामिधर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ ९८ ॥ नित्येनै-
 मित्तिकेकाभ्येत्रितयेतुपगच्छन् ॥ गायत्र्याश्चपरंनस्तिइहलोकेपरत्रच ॥ ९९ ॥ मेध्यान्नमितभुञ्जीनीत्रिःस्नानार्चनतत्परः ॥ जपेत्क्षत्र-
 यंधीमाननन्यमानसक्रियः ॥ १०० ॥ कर्मभिर्योजयेत्पश्चात्क्रमशःस्वेच्छयापिवा ॥ यावत्कार्यंनकुर्वीततावद्वृत्तंनतद्रुतम् ॥ १ ॥ आदित्य-
 स्योदयेस्नात्वासहस्रंप्रत्यहंजपेत् ॥ आयुरागोयमैश्वर्यधनंचलभतेध्रुवम् ॥ २ ॥ त्रिरात्रोपोषितःसम्यग्धृतंहुत्वासहस्रशः ॥ सहस्रंलाभमाप्रो-
 तिराहुसूर्यसमागमे ॥ ३ ॥ पालाशसमिधांचैवधृताक्तानांहुताशने ॥ सहस्रंलाभमाप्रोतिराहुसूर्यसमागमे ॥ ४ ॥ हुत्वातुखादिरंजवह्नौस-
 धृतंरक्तचंदनम् ॥ सहस्रंहेमचाप्रोतिराहुचंद्रसमागमे ॥ ५ ॥ रक्तचंदनमिश्रंतुसधृतंहव्यवाहने ॥ हुत्वागोमयमाप्रोतिसहस्रंगोधनंद्विजः
 ॥ ६ ॥ यस्यास्तुगोर्गोमयेनगुटिकानांसहस्रशः ॥ हुत्वातांगांमवाप्रोतिधृताक्तानांहुताशने ॥ ७ ॥ यवैरश्वांस्तिर्लैर्गजान्महिषीयांवकैस्त-
 था ॥ शालितंडुलहोमेनकन्यालाभमवाप्नुयान् ॥ ८ ॥ जातीचंपकरक्तार्ककुमुदानांसहस्रशः ॥ हुत्वावस्त्राण्यवाप्रोतिधृताक्तानांहुताशने
 ॥ ९ ॥ सूर्यविंजेलमध्येतोयंहुत्वासहस्रशः ॥ सहस्रंप्राप्नुयाद्वैमरौप्यमिंदुमयेहुने ॥ १० ॥ अलक्ष्मीपापसंयुक्तोमलव्याधिविनाशकैः ॥

मुच्येत्सहस्रजप्तेनस्नायाद्यस्तुजलेनै ॥ ११ ॥ यांदिशंसप्तजप्तेनलोष्टेनसंप्रचारयेत् ॥ चौराग्रिमारुतोत्थानिभयानिनभवंतिवै ॥ १२ ॥
क्षीराहासेजपेक्षमपमृत्युंन्यपोहति ॥ घृताशीप्राप्तुयान्मेधां बहुविज्ञानसंचयम् ॥ १३ ॥ हुत्वावेतसपत्राणिघृताक्तानिहुताशने ॥ लक्षाद्-
र्षापयदेवंसर्वभौमंनसंशयः ॥ १४ ॥ लक्ष्णेभस्महोमस्यकृत्यास्तुतिष्ठतेजलात् ॥ आदित्याभिमुखःस्थित्वानामिमात्रेजलेशुचिः ॥ १५ ॥
तिलानांलक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ सर्वकामसमृद्धात्मापरंस्थानमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ यवानांलक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ सर्वका-
मसमृद्धात्मापरंस्थानमवाप्नुयात् ॥ १७ ॥ घृतस्याहुतिलक्ष्णेसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ पंचगव्याशनोलक्षंजपन्जातिस्मरोभवेत् ॥ १८ ॥
तदेवहवनलेहुत्वाप्राप्नोतिबहुशोधनम् ॥ अन्नाद्यहवनान्नित्यमन्नाद्यंभवेत्सदा ॥ १९ ॥ जुहुयात्सर्वसाध्यानामाहुत्ययुतसंख्यया ॥ रक्त-
सिद्धार्थकान्हुत्वासर्वान्साधयतेरिपून् ॥ २० ॥ लवणमधुसंयुक्तंहुत्वासर्ववशीभवेत् ॥ हुत्वातुकरवीराणिरक्तानिजनयेज्ज्वरम् ॥ २१ ॥
हुत्वावैभीतकंतेलंदेशादेवप्रचारयेत् ॥ हुत्वातुनिषपत्राणिविद्वेषंजनयेन्मृणाम् ॥ २२ ॥ रक्तानांतंडुलानांतुघृताक्तानांहुताशने ॥ हुत्वाबल-
मवाप्नोतिशत्रुभिर्नसजीयते ॥ २३ ॥ प्रत्यानयनसिद्ध्यर्थमधुसर्पिःसमन्वितम् ॥ गव्यंक्षीरंप्रदीप्तेमौजुह्वतस्तत्प्रशाम्यति ॥ २४ ॥ ब्रह्मचा-
रीमिताहारोयःसहस्रत्रयंजपेत् ॥ संवत्सरेणलभतेधनैश्वर्यंनसंशयः ॥ २५ ॥ शमीबित्त्वपलाशानामर्कस्यतुविशेषतः ॥ पुष्पाणांसमिधां
चैवहुत्वाहेममवाप्नुयात् ॥ २६ ॥ अन्नलक्ष्यंबकादीनांयस्यायतनमाश्रितः ॥ जपेक्षंनिराहारःसतस्यवरदोभवेत् ॥ २७ ॥ बित्त्वानांल-
क्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ पराश्रियमवाप्नोतिदिनम्रूणहाभवेत् ॥ २८ ॥ पद्मानांलक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ प्राप्नोतिराज्यम-
खिलमसपन्नमकंटकम् ॥ २९ ॥ पंचविंशतिलक्ष्णेदधिक्षीरघृताशनः ॥ स्वदेहेसिद्ध्यतेजंतुःकौशिकस्यमतंयथा ॥ ३० ॥ एकाहंपंच-

गव्याशीक्षेकाहंमारुताशनः ॥ एकाहंब्राह्मणान्नाशीगायत्रीजपञ्चयते ॥ ३१ ॥ शतेनगायत्र्यास्नात्वाशतमंतर्जलेजपेत् ॥ शतेनापस्ततः
पीत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ गोघ्नःपितृघ्नोमातृघ्नोब्रह्महारुतल्पगः ॥ सुवर्णरत्नहारीचयश्चविप्रःसुरांपिबेत् ॥ ३३ ॥ अयाज्यया-
जनंकृत्वाकृत्वावाकर्मगर्हितम् ॥ नसीदेत्प्रतिगृह्णानोमहीमपिससागराम् ॥ ३४ ॥ येचास्यदुःस्थितालोकेग्रहाःसूर्यादयोभुवि ॥ तेयांति सौम्य-
तांसर्वेशिवायेतिनसंशयः ॥ ३५ ॥ कृणुष्वेतिजपन्सूक्तंरक्षोघ्नंरक्षोभिर्वृतः ॥ अरातीनांहरेत्प्राणान्क्षान्त्यपिचनाशयेत् ॥ ३६ ॥ उपतिष्ठेतयो-
वह्निपरीत्यृचादिनेदिने ॥ तंरक्षतिस्वयंवह्निर्विंशतोविंशतोमुखः ॥ ३७ ॥ कोअद्येतितुसूक्तेनयोनित्यंशक्तिमर्चति ॥ जपेद्वाथनमस्कारैःश-
क्तितोलभतेवरान् ॥ ३८ ॥ कथेतिवामदेव्येनकुर्यात्स्वस्त्ययनंनिशि ॥ जपेद्वासंधिवेलासुब्रह्मतत्कुशिकोदितम् ॥ ३९ ॥ हंसःशुचिषदित्यू-
चाशुचिरीक्षेद्दिवाकरम् ॥ अंतकालेजपन्नेतिब्रह्मणःसद्यशाश्वतम् ॥ ४० ॥ कृषिप्रपद्यमानस्तुस्थालीपाकंयथाविधि ॥ जुहुयात्क्षेत्रमध्येतुशु-
नंवाहास्तुपंचभिः ॥ ४१ ॥ यथालिंगंतुविहरेल्लालंचकृषीवलः ॥ इन्द्रायचमरुद्रायचपर्वण्यायभगायच ॥ ४२ ॥ पूष्णेधान्यायसीतायै
शुनासीरमथोत्तरम् ॥ हुत्वातुपृथगेतानियजेदेताश्चदेवताः ॥ ४३ ॥ गंधमाल्योपहारैश्चफललाजासुरासवैः ॥ प्रलापनेप्रणयनेखलसीतोप-
हारयोः ॥ ४४ ॥ एताएवजपेन्नित्यंदेवताविधिनाशुचिः ॥ अमोघंकर्मभवतिकृषिर्वर्धतिसर्वदा ॥ ४५ ॥ क्षेत्रस्यपतिनेत्येतत्क्षेत्रपत्यंरुचं
जपेत् ॥ ईक्षेत्सूर्यद्विजोनित्यंविंदतेक्षेत्रमुत्तमम् ॥ ४६ ॥ आखूत्करेषुचरुणायजेदेतानमूपकान् ॥ चित्रइन्द्रजेत्यनयास्तुत्वाचाखुपतिसदा
॥ ४७ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेदत्रकीनाशांश्चैवभोजयेत् ॥ अप्रमत्तःशांतिपरःस्वयमेवकृषिंरज्जेत् ॥ ४८ ॥ भूमिभंगेगवांहिसातृणकीटादि-
नाशनम् ॥ एतेपुयत्कृतं पापंखलदानेनशुद्ध्यति ॥ ४९ ॥ धान्यानांविंशकभागंश्रोत्रियेभ्योनिवेदयेत् ॥ विंशकस्यहिदानेनकृषिदोषात्प्रमु-

च्यते ॥ २५० ॥ समुद्राद्वितिसूक्तेनयःसदाजुहुयादृतम् ॥ पूर्वोक्तेनैवकल्पेनसंयतात्माजितेन्द्रियः ॥ ५१ ॥ विज्योतिषेतिज्वलयेद्यत्रे-
च्छेजातवेदसि ॥ तमग्निःसर्वतःपातिभद्रेणद्रविणेनच ॥ ५२ ॥ विश्वानिनिइतिद्वाभ्यामृभ्यांयोवह्निमर्चति ॥ सतरत्यापदःसर्वायशः
प्राप्नोतिचाक्षयम् ॥ ५३ ॥ हुत्वावह्निमुपस्थायप्राणार्थहव्यवाहनम् ॥ अग्नेत्वमितिसूक्तेनधनमायुश्चवाञ्छता ॥ ५४ ॥ यश्छेद्विविधंविंश-
त्वंचानुपममहत् ॥ उरोष्टइतिसूक्तेनह्युपतिष्ठेच्छतक्रतुम् ॥ ५५ ॥ प्रजाकामोयजेन्नित्यंचरुणादेवपत्नयः ॥ उपहृत्योपहारंचशेषंभुंजीतवा-
ग्यतः ॥ ५६ ॥ उच्छिष्टंचप्रदातव्यंभार्यायैपुत्रमिच्छता ॥ धेन्वाःसरूपवत्सायाःपयसासाधयेच्चरुम् ॥ ५७ ॥ अनुरूपांप्रजामस्यांलभतेना-
त्रसंशयः ॥ स्वस्त्यात्रेयंजपेन्नित्यंप्रातःप्रातःशुचिर्द्विजः ॥ ५८ ॥ एतत्स्वस्त्ययनंपुण्यंसर्वकल्मषनाशनम् ॥ सुहृदंज्ञातिजंचैवगच्छंतमनुमं-
त्रयेत् ॥ ५९ ॥ स्वस्तिपंथामितिप्रोच्यस्वस्तिमान्त्रजतेऽध्वनिः ॥ विजिहीर्ष्ववनस्पतेतदिदंच्यावनंस्मृतम् ॥ २६० ॥ यस्यावयितुकामःस्याक्याव-
येत्तदिदंजपन् ॥ द्विपंतंवापदाक्रम्यभूमौपांसुमयीकृतिः ॥ ६१ ॥ निष्पिषन्निवसंभ्रामास्यवतेनात्रसंशयः ॥ स्त्रियंगर्भप्रमूढांपाययेदनुमंत्रितं
॥ ६२ ॥ उदकंच्यावयेन्नैवगर्भोऽध्वन्यवतेसुखम् ॥ अच्छावदेतिसूक्तंनुवृष्टिकामःप्रयोजयेत् ॥ ६३ ॥ निराहारःक्लिन्नवासाह्यचिरेणप्रवर्षति ॥
हुत्वायुतवैतसीनांक्षीराक्तानांहुताशने ॥ ६४ ॥ महद्वर्षमवाप्नोतिसूक्तेनाच्छावदेनहि ॥ यश्छेद्वरदांदेवीश्रियंनित्यंकुलेस्थिताम् ॥ ६५ ॥
सशुचिःप्रयतोभूत्वाजुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ श्रियःपंचदशचैवश्रीकामःसततंजपेत् ॥ ६६ ॥ आवाहयेच्छ्रियंपद्मेपंचभिःक(न)न्यकेपिवा(?) ॥
उपहारानुपहरेच्छुक्लान्भक्ष्यान्पयोदधि ॥ ६७ ॥ स्थालीपचित्तशालीनांपयसासंप्रकल्पयेत् ॥ चांद्रायणकृतात्मातुप्रपद्येतप्रयतःश्रियम् ॥ ६८ ॥
सर्वौषधीभिःफांटाभिःस्नात्वाद्भिःपावनैरपि ॥ उपैतुमांदेवसखइतिराज्ञोऽभिषेचनी ॥ ६९ ॥ मनसःकाममित्येषापशुकामाभिषेचनी ॥ कर्दमेने-

तियःस्नायात्प्रजाकामःशुचिर्ब्रतः ॥ ७० ॥ अश्वपूर्वामितिस्नायाद्राज्यकामःशुचिर्ब्रतः ॥ लोहितेचर्मणिस्नायाद्राज्ञस्तुयथाविधि ॥ ७१ ॥
राजकर्मणिवैयाघ्रेक्षत्रियस्त्वथरौरवे ॥ वस्तचर्मणिवैश्यस्तुहोमःकार्यस्त्वनंतरम् ॥ ७२ ॥ चंद्रामितिपद्मानिजुहुयात्सर्पिषाद्विजः ॥ आदि-
त्यवर्णइत्यनयावित्वहोमोविधीयते ॥ ७३ ॥ बिल्वेध्मएववाग्निःस्यात्स्थालीश्रजुहुयाद्विजः ॥ दशसाहस्रिकोहोमःश्रीकामःप्रथमोविधिः
॥ ७४ ॥ हुत्वातुप्रयुतंसम्यगनंतांविंदतेश्रियम् ॥ अयुतंशतकृत्वस्तुहुत्वाशुक्लानिसर्पिषा ॥ ७५ ॥ अनंतामव्यवच्छिन्नांशाश्वतींविंदते
श्रियम् ॥ अशक्तौजपएवोक्तोदशसाहस्रिकावरः ॥ ७६ ॥ जप्त्वातुप्रयुतंसम्यगनंतांविंदतेश्रियम् ॥ अयुतंशतकृत्वस्तुजप्त्वाश्रियमुपाश्रुते
॥ ७७ ॥ अप्वेवजुहुयान्नित्यंपद्मान्ययुतशोनिशि ॥ दृष्ट्वाश्रियंतूपरमेत्किलासत्वाद्विभेतवै ॥ ७८ ॥ बिल्वाशीबिल्वनिलयोजुह्वन्बिल्वानिस-
र्पिषा ॥ एकविंशतिरात्रेणपरांसिद्धिनियच्छति ॥ ७९ ॥ येनयेनचकामेनजुहोतिप्रयतःश्रियै ॥ पश्चान्यथापिबिल्वानिससकामःसमृद्ध्यति
॥ २८० ॥ नजातुकृपणोऽर्थायश्रियमावाहयेत्कचित् ॥ नयत्किंचनकामेनहोमःकार्यःकथंचन ॥ ८१ ॥ महद्वाप्रार्थ्यमानेनराज्यकामेनवा
पुनः ॥ वाचःपरंप्राथयितायुक्तःश्रियंयजेत् ॥ ८२ ॥ अग्नेत्वष्टर्चसूक्तेनजुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ ओजस्विनीमवाप्नोतिप्रजाधर्मवतीशुभां
॥ ८३ ॥ अच्छानइत्यृचादीप्तमुपतिष्ठेद्विभावसुम् ॥ प्रजांप्राप्यजयेच्छत्रूंस्तरतेदुरितानिच ॥ ८४ ॥ आगावइतिसूक्तेनगोत्रगालोकमातरः ॥
उपतिष्ठेद्व्रजंतीश्रयश्छेत्ताःसदाक्षयाः ॥ ८५ ॥ त्वामिद्धीतिप्रगाथेनह्युपतिष्ठेच्छतक्रतुम् ॥ मध्याह्नसंध्ययोश्चैवजपन्धनमवाप्नुयात् ॥ ८६ ॥
उपेतितिसृभीराज्ञोदुंदुभीन्संपृशेद्रणे ॥ ओजोबलमवाप्नोतिशत्रूंश्चैवनियच्छति ॥ ८७ ॥ पाणिनातृणमादाययज्ञायज्ञेतियोऽभ्यसेत् ॥
सोऽधीतस्यास्यसूक्तस्यफलंप्राप्नोतिनातृणः ॥ ८८ ॥ सूक्तांतंचतृणंत्वमाविरिणेचोदकेपिवा ॥ निक्षिपेत्तत्प्रयत्नेनत्यक्तेऽन्यत्रभयावहम् ॥ ८९ ॥

कृष्णपाणिजपन्सूकरंक्षोभं दस्युभिर्वृतः ॥ नभयं विंदते किंचिद्रक्षोभ्योऽरिभ्य एव च ॥ २९० ॥ गृहात्प्रपद्यमानस्तुपंयानं धनकाम्यया ॥ जपे-
त्सोष्वनियत्तेन नापि पंथामिति प्रजन् ॥ ९१ ॥ ये केचन मेतृचत्वेतां ध्यायन्निशि दिवौ कसः ॥ अमौ हुत्वा तया चाज्यं दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ ९२ ॥
वयमुत्वेति सूक्तं तु पौष्णं द्विविणवर्धनम् ॥ नित्यं जपेच्छुचिर्भूत्वा धनं विंदत्यभीप्सितम् ॥ ९३ ॥ यस्तनष्टं भवेत्किंचिद्रव्यं गोद्विपदं धनम् ॥ नश्ये-
द्वाध्वनियो मोहात्संपूषन्सजपेन्निशि ॥ ९४ ॥ इयमित्येतदाद्यंतं सूक्तं सारस्वतं द्विजः ॥ नित्यं जपेच्छुचिर्भूत्वा वाग्मी भवति बुद्धिमान् ॥ ९५ ॥
संवा मिति तु यत्सूक्तं मष्टचैत्रैष्ठुभं मतम् ॥ तज्जपन्प्रयतो नित्यमिष्टान्कामान्समश्नुते ॥ ९६ ॥ यो अद्रिभित्तु यत्सूक्तं तत्सपन्ननिर्बहणम् ॥ बृहस्पतिं
नमस्कृत्वा सपत्न्यां स्तुते बहून् ॥ ९७ ॥ एनस्वीवाभिश्चस्तोवा कृत्वा कर्मविगर्हितं ॥ सोमारौद्रं जपेत्सूक्तं कृत्स्नमेनोव्यपोहति ॥ ९८ ॥ जीमूतसूक्त-
स्य विधियथा लिङ्गमवेक्ष्य वै ॥ श्रग्भिः कर्माणि कुर्वीत स्वस्त्वांगानां यथाविधि ॥ ९९ ॥ संप्रामंतु प्रयातस्य राज्ञश्चैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वाण्यंगानि रथ्या-
श्च सदश्वांश्चानुमंत्रयेत् ॥ ३०० ॥ यमेव देशं गच्छेत्तत्र शत्रून्वाप्यनुमंत्रितः ॥ नाजित्वा विनिवर्तेत परं हि ब्रह्मणो बलम् ॥ १ ॥ पुत्रानायायुरयारोग्यं यच्छे-
दव्ययं सुखम् ॥ सोमिनर इति सूक्तेन जुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ २ ॥ प्राप्नोथेय त्रिभिः सूक्तैः संध्ययोर्जपमारभेत् ॥ नरक्षोभ्यो भयं वैति धनं प्राप्नोति चा-
क्षयम् ॥ ३ ॥ अभित्वायः प्रगाथेन नित्यमर्चति वज्रिणम् ॥ सभ्रियं विपुलां भुंक्ते प्राप्नोति च धनायुषी ॥ ४ ॥ शंवतीः शंन इंद्राद्री इत्येतां सततं जपेत् ॥ न-
रक्षोभ्यो न भूतेभ्यो व्याधिभ्यो न भयं भवेत् ॥ ५ ॥ निर्वेष्टु कामो रोगातो भगसूक्तं सदा भ्यसेत् ॥ निवेशं विंदते क्षिप्रं रोगेभ्यश्च प्रमुच्यते ॥ ६ ॥ इमा इति-
जपेन्नित्यं रौद्रं सूक्तं द्विजः शुचिः ॥ तज्जपन्प्रजयाचितैः स्वयंचैव तदरिष्यति ॥ ७ ॥ उत्तितीर्षुरथो यस्तु शंकेत्स्रोत्याः समागमे ॥ समुद्रज्येष्ठा इत्येतज्जपे-
त्सूक्तं भयापहम् ॥ ८ ॥ आदित्यदैवते सूक्तेरिपुन्नरोगनाशने ॥ पठेत्प्रातः शुचिर्भूत्वारिपुरोगैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥ वास्तोष्पते प्रतीत्येतत्सूक्तं वास्तो-

ष्पतिं जपन् ॥ स्नातः कृत्वा वैश्वदेवं परं ब्रह्मेदमुच्यते ॥ ३१० ॥ अमीव हेति सूक्तेन भूतानि स्वापयेन्निशि ॥ न हि प्रस्वापनं किंचिदीदृशं विद्यते
कचित् ॥ ११ ॥ संवाधे विषमे दुर्गे बद्धो वा निर्गतः कचित् ॥ पलायन्या गृहीतो वा तस्करैः संजपेदिदम् ॥ १२ ॥ अमीव हाविश्ववती मुद्रत्या-
न्याः प्रयोजयेत् ॥ सूक्तमेतज्जपेत्सर्वमिति मनवेति शौनकः ॥ १३ ॥ त्रिरात्रं नियतोऽनश्नन् प्रयेत्पायसं चरुम् ॥ तेनाहुतिशतं पूर्णं जुहुयात्सर्पि-
षा द्विजः ॥ १४ ॥ समुद्रिश्य महादेवं त्र्यंबकं त्र्यंबकेतृचा ॥ एतत्पर्वशतं कृत्वा जीवेद्दशतं सुखी ॥ १५ ॥ तच्च क्षुरित्युचा स्नात उपतिष्ठेद्दिवा-
करम् ॥ उद्यंतं मध्यगं चैव दीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥ १६ ॥ रात्र्या अपरकाले यत्तथाय प्रयतः शुचिः ॥ व्युपाइत्युपतिष्ठेत्तपद्भिः सूक्तैः कृतां-
जलिः ॥ १७ ॥ प्राप्नुयात्सहिरण्यादिनाना रूपं धनं बहु ॥ अश्वांश्च पुरुषान्धान्यं स्त्रियो वासांश्च जाविकान् ॥ १८ ॥ ध्रुवासुत्वासुक्षितिपुज-
न्वद्धः प्रमुच्यते ॥ तिष्ठन् रात्रौ जपेदेना विपाशः सन् प्रमुच्यते ॥ १९ ॥ अहोरात्रं स्थितश्चैव मनश्च न स्याद्विचेष्टितः ॥ अयः पाशाः स्फुटं त्यदा-
रुपाशस्तथैव च ॥ ३२० ॥ स्थोनेति पृथिवीं देवीं प्रपद्येन्नियतः सदा ॥ जपेदेनां च तत्रापि भूमिपाशात् प्रमुच्यते ॥ २१ ॥ अगम्यागमने चैत-
त्प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ अन्यत्र गुरुतत्त्वाच्च तस्मात्पापात् प्रमुच्यते ॥ २२ ॥ द्वादशाहं भुंजानः स्वगोत्रागमने जपेत् ॥ अर्धमासं भुंजानः स-
खिदारेषु संविशन् ॥ २३ ॥ इदमापः प्रवहत्य किंचेदमृचं पुनः ॥ इति चैता जपेदापः प्रविश्यैते पुकर्मसु ॥ २४ ॥ इंद्रा विष्णून् मस्कृत्य जुहु-
यादाज्यमन्वहम् ॥ सूक्ताभ्यां पर एताभ्यां यच्छेद्भूमिमात्मनः ॥ २५ ॥ आस्यदं प्रविगाह्यांभः प्राञ्जुखः प्रयतः शुचिः ॥ सूक्ताभ्यां तिस्र एताभ्या-
मुपतिष्ठेद्दिवाकरम् ॥ २६ ॥ अनश्नता तु जपन् व्यं वृष्टिका मेनयन्नतः ॥ पंचरात्रे व्यतीते तु महद्वर्षं वाप्नुयात् ॥ २७ ॥ योऽरिभिः संप्रपद्येत अभि-
शस्येत वा मृषा ॥ उपोष्यैव त्रिरात्रं स जुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ २८ ॥ इंद्रा सोमेति सूक्तं तु जपेच्चैतच्छतावरम् ॥ किंचिद्दद्याद्द्विजेभ्यो ते स्तृणु-

तेसर्वशात्रवान् ॥ २९ ॥ यस्यलुप्येद्वर्तमोहाद्रात्यैर्वासंस्पृशेद्विजः ॥ उपोष्याज्यंचजुहुयात्त्वमग्नेव्रतपाइति ॥ ३० ॥ प्रसम्राजमितित्वे-
तज्जपन्नीक्षेद्विवाकरम् ॥ उद्यंतमुपतिष्ठेत्स्नात्वास्नात्वादिनेदिने ॥ ३१ ॥ अभियुक्तोभवेद्यस्तुविबदेद्वापिकेनचित् ॥ निर्जित्यसगणान्शत्रू-
न्निक्षप्रवादंपराजयेत् ॥ ३२ ॥ शममिरमिभिश्चेतिप्रपद्येद्वायुभास्करौ ॥ अग्निप्रथमतःस्तुत्वामहाकृच्छ्रात्सुप्रच्यते ॥ ३३ ॥ नहीतियश्च-
तुष्केणस्नात्वावैप्रातरुत्थितः ॥ द्वौभूमावुपतिष्ठेत्सत्रायतिभयात्स्वयम् ॥ ३४ ॥ रुचंजस्वायदित्येतस्नात्वाभ्यर्च्यपुरंदरम् ॥ प्राप्नुयान्मान-
सान्कामान्संपूज्यवसुरोचिषः ॥ ३५ ॥ आद्यानित्रीणिसूक्तानिपंचचामेवृहन्निति ॥ षट्थान्यानिस्सूक्तानिअग्निनरइतीतिचा ॥ ३६ ॥ प्रकृता-
नितिचाध्यायंभोजनात्प्राक्पठेदिदम् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ३७ ॥ प्राग्भोजनमिदं ब्रह्मन्मानवानामहर्षिणाम् ॥ पूर्वा-
ह्नेजपतो नित्यमर्थसिद्धिः सदाभवेत् ॥ ३८ ॥ अग्निनेत्याश्विनंसूक्तंचतुर्वैशक्मुत्तमम् ॥ जपेत्प्रातःशुचिर्भूत्वानासत्यावर्च्यमुव्रतः ॥ ३९ ॥
सप्राप्नुयात्परामृद्धिद्विविण्चोर्जमेवच ॥ समिधेतिजुहोत्यग्नौसूक्तेनप्रत्यृचंघृतम् ॥ ४० ॥ समृद्धिमतुलांप्राप्यसमानांजीवतेशतम् ॥ द्विच-
त्वारिंशकेनेदंशुकेनाद्येतिवज्रिणम् ॥ ४१ ॥ सख्यंलब्ध्वाभमहेंद्रेणसपत्नांस्तृणुतेबहून् ॥ प्राभीयाज्जपतोत्रास्तिप्रभृक्त्वाविधानतः ॥ ४२ ॥
तस्मात्पूर्वाह्निकोऽध्यायःस्मृतोऽयंरिप्रनाशनः ॥ वाशंमहीतिजस्वाचप्राप्नोत्यारोग्यमेवच ॥ ४३ ॥ दुःस्वप्नःपराजस्वाप्रातःपापैःप्रमुच्यते ॥
शनोभवेतिद्वाभ्यांतुभुक्त्वान्नप्रयतःशुचिः ॥ ४४ ॥ हृदयेपाणिनास्पृष्ट्वाज्योगीवेदगदःसुखी ॥ यतोभयंविजानीयात्तस्यांदिशियतव्रतः
॥ ४५ ॥ शुचौदेशेप्रिमाधायजुहुयादिदमर्च्यच ॥ यतइत्याज्यमुत्पूतंषडभिर्गंधान्निवेद्यच ॥ ४६ ॥ पायसंदधिमंथंवायूपान्वाभ्युपहार-
येत् ॥ अहोरात्रमुपोष्यैकं तिलान्वाघृतमेववा ॥ ४७ ॥ उत्वामंदंत्वितिस्नातोहुत्वाशत्रून्प्रमापयेत् ॥ बद्धोवाप्यवरुद्धोवावाग्यतःप्रयतो जपेत्

॥ ४८ ॥ त्याज्वित्यादित्यदैवत्यंसद्योमुच्येतबंधनात् ॥ यस्यावस्तुजपेन्नित्यंप्रगाथंनियतःशुचिः ॥ ४९ ॥ सकीर्तिमतुलांप्राप्यसर्वान्कामा-
न्समश्नुते ॥ त्वंनोअग्रइतिस्सूक्तेनहुत्वाचर्याग्निघृतेनतु ॥ ५० ॥ पालितोविश्वतोदीप्तात्प्राप्नुयाद्वह्नितोरयम् ॥ आतुस्सूक्तेनसततंधनयाचे-
त्पुरंदरम् ॥ ५१ ॥ प्रसमित्पाणयेतस्मैघनंयच्छतिवृत्रहा ॥ कन्यावारितिसूक्तंतुसततंनियतो जपेत् ॥ ५२ ॥ त्वग्दोषिणीतथालोभ्रीक्षिप्रंत-
स्मात्प्रमोचयेत् ॥ यदद्यकश्चेत्युदितेरवौस्तुत्वापुरंदरम् ॥ ५३ ॥ गृणन्नपोहतेरिप्रंवश्यंवाकुरुतेजगत् ॥ यद्वागितिदृचेनैत्यगौरीयोऽर्चतिमुव्र-
तः ॥ ५४ ॥ तस्यनासंस्कृतावाणीमुखादुच्चार्यतेकंचित् ॥ वण्महानितिदृष्ट्वाकर्ममुपतिष्ठेत्तचंपठन् ॥ ५५ ॥ ब्रुवन्नप्यनृतांवाणींनलिपेदनुते-
नसः ॥ पूर्णेचंद्रमसिज्योत्स्नामियंयेत्यनुसेवयेत् ॥ ५६ ॥ चंद्रदृष्टिस्त्वनिमिपोवर्चस्वीदृष्टिमान्भवेत् ॥ प्रजाहेतिजपन्स्नात्वा नयोनिंप्रति-
जायते ॥ ५७ ॥ मातेतिगामुपस्पृश्यजपन्मास्तुसमश्नुते ॥ वचोविदमितिस्त्वेतांजपन्वाचंसमश्नुते ॥ ५८ ॥ पावमानंपरं ह्येतन्नवममंडलं
पठेत् ॥ स्नात्वाशुचिःशुचौदेशेसपवित्रःसकांचनः ॥ ५९ ॥ इत्यृग्विधानेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ स्वादिष्ठयेतिगायत्रीःपावमानी-
र्जपेद्विजः ॥ पवित्राणांपवित्रंतुपावमानीर्ऋचो जपेत् ॥ ३६० ॥ प्रयतोऽप्सुनिमज्ज्याशुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ एतासांकीर्तनंपुण्यंस्मरणंधार-
णंतथा ॥ ६१ ॥ याथातथ्येनचज्ञात्वाब्रह्मलोकंसमश्नुते ॥ एतेपांतुयथोक्तानांगुणवद्यद्यदुत्तरम् ॥ ६२ ॥ कीर्तनानुभवेत्पूतःस्मरणात्स्मर-
तेपरम् ॥ धारणाद्ब्रह्माणमेतिपूतात्माविजितेंद्रियः ॥ ६३ ॥ याथातथ्येनचज्ञात्वाब्रह्मणोविंदतेपदम् ॥ श्रावयेद्देवताकृत्यब्राह्मणान्भुंजतोऽप्रतः
॥ ६४ ॥ प्रीणातिदेवतांशश्चत्समर्धयतिकर्मवा ॥ पित्र्येपितृन्प्रीणयंतिश्राविताःप्रयतात्मना ॥ ६५ ॥ कृत्वादोपान्मुमहतोप्यपेयादीन्प्रपी-
नच ॥ जस्वातरत्समंदीयंप्रविश्यापरुयहाकृच्छुचिः ॥ ६६ ॥ अक्षय्यंचभवेदन्नपितृभ्यःपरममधु ॥ यःपावमानीरध्येतिपूतात्माविजितेंद्रियः

॥ ६७ ॥ तस्य कामदुष्पाभूत्वोपतिष्ठति च धेनवः ॥ आयुर्बलं यशो वित्तं प्रजां कीर्तिमनामयम् ॥ ६८ ॥ स्वाध्यायं पुण्यं मनुलं पूतः प्राप्नोति चाश्रयं ॥
अशक्तस्तु जपश्रुतं क्षिप्रं शिवं शिवानसीर्कचः ॥ ६९ ॥ सप्तर्षिभिश्च याः प्रोक्ताः पवित्रस्य च याः पराः ॥ ऋचां द्विपष्टिः प्रोक्तं यं पवस्वेत्यृषिसत्तमैः
॥ ७० ॥ सर्वकल्मषनाशाय पावनाय शिवाय च ॥ स्वादिष्ठयेति सूक्तानां सप्तषष्टिरिहोदिताः ॥ ७१ ॥ दशोत्तराण्यृचांश्चैव पावमानीः श-
तानि षट् ॥ एतज्जुह्वन्जपेन्मंत्रं धीरं मृत्युभयं हरेत् ॥ ७२ ॥ व्याधिभ्यः परिमोक्षं च लभते नात्र संशयः ॥ प्रतिगृह्या प्रतिप्राह्यं मुक्त्वा चान्नं विग-
र्हितम् ॥ ७३ ॥ जपं स्तरत्समं दीयं प्रविश्या परुषहाच्छुचिः ॥ पावमानं परं ह्येतद्रहसामपनोदनम् ॥ ७४ ॥ प्राणानायम्य च ध्यायेदं ते देवान्पितृ-
नृषीन् ॥ उपोष्याज्यं च जुहुयादभिसोमं च पूजयेत् ॥ ७५ ॥ सरस्वतीं चार्चयेत् पयोर्बुधमधुसर्पिषा ॥ अध्यात्मकं पवित्रं ते सूक्तं जप्त्वा पुनः शुचिः
॥ ७६ ॥ गतिमिष्टामवाप्नोति विंदते चेहसिद्धयः ॥ नानानमिति सूक्तान्यत्तत्काले च जपेत्स कृत् ॥ ७७ ॥ जप्त्वा चैव परं स्थानं ममृतत्वं च ग-
च्छति ॥ आपो हि ष्ठेति नियतः प्रयुं जीतसदा द्विजः ॥ ७८ ॥ स्नानार्थं शुद्धिकामस्तु जपेत्तत्रिः समाहितः ॥ अप्सु चैव निमज्जित्वा त्रिः पठेत्तु स-
माहितः ॥ ७९ ॥ ब्रह्महातुकपालेन खट्वांगी चीरसंवृतः ॥ चरेद्वा दशवर्षाणि स्वकर्म परिकीर्तयन् ॥ ८० ॥ अजपन्मनसैवैतदापो हि ष्ठेति
संस्मरेत् ॥ ऊर्ध्वतुपंचमाद्वर्षाजपेदेव सहस्रशः ॥ ८१ ॥ अपरस्तु त्रिसहस्रोजपः स्यात्प्रत्यहं सदा ॥ पूर्णेतु द्वादशवर्षे ब्राह्मणो विप्रमुच्यते
॥ ८२ ॥ समेत्य ब्राह्मणत्रयुरथ तं चरितव्रतम् ॥ आचरितं भवेत्किंचिन्मिथ्यावादी पतेत्तु नः ॥ ८३ ॥ दशवरा न्दशपरान् दहन्त्या त्वमनृतं वदनम् ॥
ॐ भो इति वदेद्विप्रैरनुज्ञातः शुचिर्जपेत् ॥ ८४ ॥ स्थालीपाकं च कुर्वीत सोमये व्रतचारिणे ॥ एवं समुच्यते पापात्सावित्रीं प्रतिपद्य च ॥ ८५ ॥
ब्रह्महातुपुरा शक्रस्त्वा प्रहृत्वा तृप्तिप्रभुं ॥ सिंधुद्वीपस्तमेताभिरभिषिच्य व्यमोचयत् ॥ ८६ ॥ ब्रह्मस्वंच गुरुद्रव्यं स्तेयं कृत्वा जपन्निमाः ॥

अनेनैव विधानेन षड्भिर्वर्षैः प्रमुच्यते ॥ ८७ ॥ ब्रह्महाचसुरापश्च नियमेन जपन्निमाः ॥ अनेनैवोपचारेण ब्रह्मघ्न इव मुच्यते ॥ ८८ ॥
ब्राह्मणस्य रूपोद्यम्य जपेदन्निपात्य च ॥ च्यहं निपात्योपवसेदेकाहमवगूर्य च ॥ ८९ ॥ शोणितं तु प्रहारेणोत्पाद्य सकथंचन ॥ त्रिरात्रमेवोप-
वसेजपेतापि प्रसाद्यतम् ॥ ९० ॥ प्रातरुत्थाय सततं कुर्यान्मार्जनमात्मनः ॥ रात्रौ कृतस्य पापस्याविज्ञातस्यापि निष्कृतिः ॥ ९१ ॥ सायं-
च नित्यमेताभिः कुर्यान्मार्जनमात्मनः ॥ दिवा कृतस्य पापस्याविज्ञातस्यापि निष्कृतिः ॥ ९२ ॥ उपतिष्ठेत्तराजानं असूक्तेन वै द्विजः ॥ स्थाली-
पाकं तु कुर्वीत पश्वयोर्यमदैवतम् ॥ ९३ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां जेत हविषायमम् ॥ परेयिवांसमित्येतत्सूक्तमत्र प्रयोजयेत् ॥ ९४ ॥ पुरायुषः प्र-
मीयेत न जातु सकथंचन ॥ प्रोयेत्तस्य यमो राजा मृत्तिं चांते प्रयच्छति ॥ ९५ ॥ धर्मराजाय स्वाहेति मंत्रांते जुहुयाद्विः ॥ वैशाखपौर्णमास्यां तु
कर्मनित्यं प्रयोजयेत् ॥ ९६ ॥ अयने पर्वसु क्त्वा वायः प्रदद्यात्तिलोदकम् ॥ यमाय स गणायैव तद्भयं न स विंदति ॥ ९७ ॥ नित्यमेव प्रपद्येत् परं-
मृत्यो जपन् द्विजः ॥ नक्तभोजी मिताहारः परिसंवत्सरं सदा ॥ ९८ ॥ नैनं पुरायुषामृत्युर्नयते स सुतप्रजम् ॥ फलाहारो जपन्मृत्युं त्रिभिर्वरमिता-
शनः ॥ ९९ ॥ पष्ठे काले तु भुंजीत फलमूलमथापि वा ॥ स्थानासनाभ्यां विहरेदुदके शिशिरे वसन् ॥ १०० ॥ प्रीतिं पंचतपास्तु स्याद्वर्षास्व-
भ्रावकाशकः ॥ एवं युक्तो जयेन्मृत्युरोगेभ्यश्च प्रमुच्यते ॥ १०१ ॥ भ्रातुर्भार्यामपुत्रस्य संतानार्थं मृते पतौ ॥ देवरोन्वा मरुक्षंती मुदीर्ष्वेति निव-
र्तयेत् ॥ १०२ ॥ ऋतुकाले तु संप्राप्ते घृताभ्यक्तोऽथ वाग्यतः ॥ एकमुत्पादयेत्पुनरनं द्वितीयं कथंचन ॥ ३ ॥ दशारक्षं तु शांत्यर्थं मंत्रं न इति संस्मरेत् ॥
नित्यं जपेच्छुचिर्भूत्वा मानसं विंदते सुखम् ॥ ४ ॥ फलाहारो भवेन्मासं मासं चापः पिवेत्ततः ॥ वायुभक्षो भवेन्मासं जपन्नेतत्सहस्रशः ॥ ५ ॥
मन्त्रस्यैवायसिध्यति सर्वकामाः समीहिताः ॥ दिव्यान्पदयति गंधर्वांस्त्रिद्वान्पश्यति चारणान् ॥ ६ ॥ अंतर्धानं व्रजत्यस्मादोकादाकाशगो भवे-

न ॥ दूरात्पश्यति दूराच्च शृणोति परमेष्ठिवत् ॥ ७ ॥ प्रदेवत्रेति नित्यतो जपे तमरुधन्वसु ॥ प्राणांतिके भये प्राप्ते क्षिप्रमंभः सविंदति ॥ ८ ॥
 वैभीतकं स्तुत्रीनक्षानां धैः सममिवासयेत् ॥ पुष्पैरवकिरेच्चैव स्थापयित्वा विहायसि ॥ ९ ॥ संहत्य पादौ तारात्रितिष्ठन्नक्षस्तुतिं जपेत् ॥ प्रावे-
 पामेत्युचंत्वेतां मनसैव जपेन्नशि ॥ १० ॥ व्युषायामृदि ते सूर्ये जपन्ना देवनं व्रजेत् ॥ एतामेव जपेन्नित्यं जयत्यन्नैर्न जीयते ॥ ११ ॥ यमेव
 जेतुमिच्छेत् सृष्ट्वा मूर्धनितं जपेत् ॥ सूक्तशेषं जयत्यन्यान् जीयते न स केनचित् ॥ १२ ॥ अवुध्रमुषासान् केत्येते स्वस्त्ययने जपेत् ॥ नमो मित्रस्य
 वरुणस्य च क्षस इति नित्यशः ॥ १३ ॥ अस्यैव चोत्तमर्गे काययै नोभ्यः प्रमुच्यते ॥ तया ज्यं जुहुयान्नित्यमेनोभ्यो विप्रमुच्यते ॥ १४ ॥ दिव-
 स्परीति सूक्तं तु जपेच्छ्रद्धा समा न्वितः ॥ सर्वत्र लभते श्रद्धां श्रद्धा कामः समाहितः ॥ १५ ॥ मा प्रगामेति च जपेत् समूहो गहने पथि ॥ स्वस्ति मा-
 न् व्रजतेऽध्वानं विंदते च परं सुखम् ॥ १६ ॥ क्षीणायुरिति मन्येत यं कंचित्सुहृदं प्रियम् ॥ यत्ते यममिति स्नातस्तस्य मूर्धानमालभेत् ॥ १७ ॥ सह-
 स्रकृत्वः पंचाहं जपेदायुर्लभेत सः ॥ घृतेन सिंधुद्वीपस्य सूकेनैनं चलेपयेत् ॥ १८ ॥ संविशन् शयने नित्यमेतन्मंत्रं जपेत् वै ॥ पुत्रान्भार्याप्रियं
 चान्यमात्मानं च समालभेत् ॥ १९ ॥ ज्ञेवावृत्तिं प्रयुंजीत नित्यमेतां घृतेन तु ॥ स्तोतां स्य भज्य सर्वाणि सुखी भवति विज्वरः ॥ २० ॥ इद-
 मित्येति मंत्रोऽयं सहस्रसंनिरुच्यते ॥ अर्धमासं हविष्यान्नमर्धमासं पयः पिबेत् ॥ २१ ॥ उपोष्य चापरं पक्षमरण्ये स्थंडिले शुचौ ॥ औदुंबरे ध्मं
 प्रज्वाल्य जुहुयात्पावके घृतम् ॥ २२ ॥ सुक्लुचौ च मसाश्चैव सर्वमौदुंबरं भवेत् ॥ हुत्वा हुतिसहस्रं तु तेन कामेन युज्यते ॥ २३ ॥ आभोगमेव
 कर्मैतज्जानीयात्सिद्धिमेव तु ॥ व्यर्थमव्यर्थमेवैतत्फलं चास्य प्रयच्छति ॥ २४ ॥ चतुष्पथे चान्नकाम आदित्याभिमुखो घृतम् ॥ जुहुयाद्वनकाम-
 स्तु सहस्रं भोजयेद्भिजान् ॥ २५ ॥ पशुकामो जपेद्गोष्ठे जुहुयाद्वाप्युपोषितः ॥ विधिना तेन नित्यतः सहस्रं विंदते पशून् ॥ २६ ॥ लोहलोहित-

हेमानां कारयेन्निवृत्तं मणिम् ॥ सहस्रसमिधां चैव संपाताभिहुतो भवेत् ॥ २७ ॥ हुत्वा सहस्रं संपातं शिरसाधारयेत्ततम् ॥ पाणिना वा शुचिर्नित्यं स-
 हस्रानुचरो भवेत् ॥ २८ ॥ परावतः स्वस्त्ययनं स्नातकस्य विधीयते ॥ स्वर्गकामश्च तं नित्यं जपेत् नित्यतः ॥ २९ ॥ बृहस्पते प्रथममिति नि-
 त्यं ज्ञानस्तुतिं जपेत् ॥ ज्ञानवान्भवति श्रीमाननंतां विंदते श्रियम् ॥ ३० ॥ अलक्ष्मीनां शनार्यं तु पयोभक्षो भवेन्नरः ॥ वयः सुपर्णा इत्येतां जप-
 न्वैव विंदते श्रियम् ॥ ३१ ॥ तमसा प्रावृतो यस्तु मन्येतात्मानमात्मनि ॥ अश्रियावापि संयुक्तो जपन्नेतां प्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ अक्षिणी प्रातरुत्थाय
 विमृजीतैतया सदा ॥ चक्षुष्मान्भवति श्रीमान् लक्ष्मीश्चापि प्रवर्धते ॥ ३३ ॥ नतं विदाथेत्येतां च जपन्विप्रः समाहितः ॥ विहाय कल्मषं सर्वं ब्रह्मा-
 भ्येतिसनातनम् ॥ ३४ ॥ अनया पर्वसु स्नात्वा यः प्रदद्यात्तिलोदकम् ॥ यमाय स गणायैव तद्भयं स न विंदति ॥ ३५ ॥ यस्ते मन्यो इति सदा स पत्र-
 घ्ने त्विमेजपेत् ॥ घृतेनाभिहुतं द्वाभ्यां धारयेदायं संमणिम् ॥ ३६ ॥ जुहुयादायं संशंकुमाभ्यामेव च तुर्दशीम् ॥ खादिरेधमसमिद्धेऽग्नौ स पन्नान्प्रति-
 बाधते ॥ ३७ ॥ यथा हि परमं ब्रह्म गुह्यं पावनमद्भुतम् ॥ तथा संवननं हृद्यं न ह्यस्माद्विद्यते परम् ॥ ३८ ॥ उपोष्य द्वादशाहानि जपन्नेतमृषिं मुनिः ॥
 तन्मना प्रयतः स स्यात्त्रिरहोभ्युदयादपः ॥ ३९ ॥ अंते तु द्वादशाहस्य शुचौ देशे समाहितः ॥ पुंसः प्रतिकृतिं कुर्याद्भूमौ पांसुमयीं कृती ॥ ४० ॥
 तस्या हृदयदेशं तु समाक्रम्य जपेद्दक्षिम् ॥ अमोघं कर्म जानीयाद्दहोरात्रे गते सति ॥ ४१ ॥ त्र्यहं धनिर्न वै श्यं च तूरात्रेण क्षत्रियम् ॥ राजानं पंचरा-
 त्रेण षड्रात्रेण द्विजोत्तमम् ॥ ४२ ॥ तपस्विनः सप्तरात्राजपेद्भुंजीत चैव तम् ॥ अपि वोपोषितः स्नातो जपेदेतत्सदा स्थितः ॥ ४३ ॥ य इच्छेद्दशमा-
 नेतुं हीनं तु परिवर्जयेत् ॥ सहस्रं संपातं हुतं बिल्वानां चूर्णमावपेत् ॥ ४४ ॥ उदपाने वशने तु तं जपन् क्षिप्रमानयेत् ॥ मातर्यात्मनि पुत्रेषु पितृभ्रा-
 तृसु हस्तु च ॥ ४५ ॥ हृद्यमेतत्प्रयुंजीत शिरसाधारयेत्ततम् ॥ सुमित्रं तु परिष्वज्य मूर्धन्याघ्राय चात्मजम् ॥ ४६ ॥ हृद्यमेतत्प्रयुंजीत शान्त्यर्थाय

सुखाय च ॥ असंसिद्धे संवनने पांसुप्रतिकृतिपथि ॥ ४७ ॥ प्रज्वाल्य जुहुयादग्निं घृतेन ब्राह्मणो यदि ॥ क्षत्रियस्त्वथ तैलेन सार्षपेण विशोपि च ॥ ४८ ॥ आयसीवाप्रतिकृतिमग्निमध्ये निधापयेत् ॥ तांच प्रज्वलितां मत्वा जुहुयात्तन्मनाः शुचिः ॥ ४९ ॥ उमेण महसा हन्यात्कुद्रश्च जुहुयाद्भूतम् ॥ यथा यथा प्रज्वलिते हूयते जातवेदसि ॥ ४५० ॥ दीप्तां प्रतिकृतिं विप्रस्तथा सवशमेष्यति ॥ इमं शानदग्धपांसूनां कुर्याद्वेदिं विलक्षणाम् ॥ ५१ ॥ वैभीतके ध्वज्वलिते लोहप्रतिकृतिं न्यसेत् ॥ अर्धरात्रे स्थिते तैले सार्षपं लवणान्वितम् ॥ ५२ ॥ तत्र शरमयं कुर्यात्प्रस्तरं प्रति-लोमतः ॥ त्रिपुशंकुपुचासीनो जुहुयादुग्रदर्शनः ॥ ५३ ॥ मुक्तकेशो बध्ने प्रेसुरचिरेण प्रसाधयेत् ॥ अथ वा मिचरे देनं जुहुयादात्मशोणितम् ॥ ५४ ॥ वशनं यतिराजानं क्षिप्रं जनपदं पुरम् ॥ पुष्टिर्मापि कर्तव्यं हृद्येनैव यतात्मना ॥ ५५ ॥ अनागसिन कुर्वीत ब्राह्मणो बध संयुतम् ॥ सरूपवत्साया गोश्च पयसा साधयेच्चरुम् ॥ ५६ ॥ सहस्रसं पातहुतं पायसे वत्समप्रजम् ॥ सहस्रानुचरो वत्सः सस्याद्रोगैर्विबर्जितः ॥ ५७ ॥ गाश्चैव पाययेत्ताश्च भवंति व्याधिबर्जिताः ॥ पुत्रांश्च प्रार्थयेन्नित्यं प्रियान न्यांश्च सज्जनान् ॥ ५८ ॥ निरामयाश्च स्निग्धाश्च भवंति विगतज्वराः ॥ स्त्रियं चेदभि मन्येत तस्याः संवननं महत् ॥ ५९ ॥ ब्रीहीणां नखभिन्नानां तंडुलान् सूक्ष्मचूर्णितान् ॥ सहस्रसं पातहुतान् स्वेदयेत्कुशलो म्रिना ॥ ६० ॥ तेन प्रतिकृतिं कुर्यात्तां ध्यात्वा मनसा स्त्रियम् ॥ अक्तां सार्षपं तैलेन जुहुयादग्नौ शश्वताम् ॥ ६१ ॥ पादौ प्रथमतः शिष्ट्यात्फडित्यग्नौ निधापयेत् ॥ अथ जंघे जानुजी च ऊरुबाहुततः शिरः ॥ ६२ ॥ छित्त्वा हृदयदेशं तु हृदये स्वेनिवेशयेत् ॥ जपन्नेतमृषिं विप्रस्त्री वशं साधिगच्छति ॥ ६३ ॥ नैतत्परगृहीता सुनसा ध्वीपुक्थं च न ॥ न धर्मत्रतशीला सुकुर्वीत द्विजसत्तमः ॥ ६४ ॥ कामं परिगृहीता सुहीनवर्णा सुयश्चरेत् ॥ पतिमस्यागुणी कुर्वन् पूर्वपश्चात्तुतां स्त्रियम् ॥ ६५ ॥ भुक्तां वा पायसं सद्यश्छेदयित्वा निधापयेत् ॥ तच्चूर्णं कृत्य जायायै देयं संवननं स्मृतम् ॥ ६६ ॥ महावृक्ष-

फलान्येव न युगमान्यभि मंत्रयेत् ॥ तेषां युग्मानि भंजीत स्वयमर्धानि शेषयेत् ॥ ६७ ॥ तानि दद्याद्यमिच्छेत्तु वशीकर्तुं जपन् वृषिम् ॥ सुहृद्भूत्वा सुहृद्यस्य देयं संवननं स्मृतम् ॥ ६८ ॥ एकैकमभिरूपं तु हृद्यं सूक्ताद्यतः पुनः ॥ कर्माणि त्वभिरूपाणि कुर्याद्यस्तु यथेच्छति ॥ ६९ ॥ पराकदासस्य विधिं हृद्येनोक्तं विदुर्बुधाः ॥ स्त्रीणां संवननं चैतत्पुंसामपि विधीयते ॥ ७० ॥ द्वेष्टे तु ज्ञातिनामेव जपेच्चैव सदा युधि ॥ स्वादिरंकारयेच्छंकुं हृदितं संनिवेशयेत् ॥ ७१ ॥ कृत्वा प्रतिकृतिं पूर्वपांसुभिर्वाथ वातुपैः ॥ इपुमप्यनुमंत्रयेत्सं ग्रामं संप्रकल्पयेत् ॥ ७२ ॥ रिपुत्रमेतज्जानीयात्प्रयुक्तमपराजितम् ॥ पराकदासप्रेष्यार्थं हृद्यं संवननं स्मृतम् ॥ ७३ ॥ चिंतयन् मनसैवैतत्सूक्तं सिद्धिं नियच्छति ॥ सूर्यायै भाय वृत्तं तु श्रावयेत्कन्यकापिता ॥ ७४ ॥ अनुरूपं सुसदृशं भर्तारं तेन विदति ॥ इमामिति जपेत्कन्यानां भिमा लभ्य नित्यशः ॥ ७५ ॥ एवमेव जपेद्भर्ता दीर्घायुः स भवेत्ततः ॥ स्नापयेद्भिरूपैश्च भ्राता कन्यापितापि वा ॥ ७६ ॥ शतं पुत्रवती या वन्न च भर्त्रा विवियुज्यते ॥ सम्राज्ञीति जपेन्मूर्ध्नि कन्यामालभ्य नित्यशः ॥ ७७ ॥ श्वश्रुश्च शुरदेव रैर्नानां द्राचापि पूज्यते ॥ इंद्राण्या कृतसंवादां स्नाने सूक्तं प्रयोजयेत् ॥ ७८ ॥ नववर्गोत्तमयुतं पति सौभाग्यपुत्रदम् ॥ जलपुष्पोत्करयुते चित्रकुंभसमावृते ॥ ७९ ॥ कर्तव्योऽत्र तथा योगः सोमगंधर्ववद्विनाम् ॥ भगायाप्सरसां चैव यक्षाधिपतयेपि च ॥ ८० ॥ इंद्राण्येवैव पत्नीनारंति प्रद्युम्नयोस्तथा ॥ नदीसलिलसंपूर्णे पंचगव्यसमायुते ॥ ८१ ॥ हुत्वा मिं स्नापयेत्कन्यां स्थितां देशे तु दक्षिणे ॥ प्रियं गुवटनागानां कपायोद्धृष्टके रसम् ॥ ८२ ॥ संपाताभिहुतं कृत्वा सवौ पधिसमन्वितम् ॥ अभिमंत्र्य च सूक्तां तेन वभिश्च स्तुवीत वै ॥ ८३ ॥ एताभिरङ्घ्रिः पूर्णेन अभिर्पिचेदुपोषिताम् ॥ याः पतित्रयः स्त्रियस्तन्व्यः शाम्यते नास्थितेन वै ॥ ८४ ॥ स्नापयेदाह न स्याद्भिर्विद्यायां विप्रवादिनीम् ॥ सूक्तादुपोद्धरेदेनं न संशयति तु दृचम् ॥ ८५ ॥ उपदिष्टेयमेकेषां पुंसः कर्मणि पौरुषे ॥ रश्मो ह्यंवाजिनमित्येतद्रश्मो ह्यं जपेत् ॥ ८६ ॥ अभिप्रज्वाल्य चैतेन उपतिष्ठेति

त्यशः ॥ आज्याहुतीश्च जुहुयात्तेन रक्षांसि बाधते ॥ ८७ ॥ एतद्रक्षो हणंशंतिः परमैषा प्रकीर्तिता ॥ हविष्पांतीयमेतत्सूक्तमत्र प्रयोजयेत् ॥ ८८ ॥
 गृहीतान्नात्तृयोगे च हविष्पांतीयमभ्यसेत् ॥ पवित्रं परमं ह्येतद्ध्यातव्यं चाप्यभीक्ष्णशः ॥ ८९ ॥ आदित्ये दृष्टिमास्थाय षण्मासान्नियतो भवेत् ॥
 देवयानं संपथानं पश्यत्यादित्यमंडले ॥ ९० ॥ विद्यावैश्वानरी चास्य स्वकायस्था प्रकाशते ॥ हविष्पांतीयमभ्यस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९१ ॥
 इंद्रं स्तवेति सूक्तं तु जपेच्छत्रुनिबर्हणम् ॥ पवित्राणां पवित्रं च गृहं पावनमद्भुतम् ॥ ९२ ॥ शुक्लपक्षे शुभे वारे सुनक्षत्रे सुगोचरे ॥ द्वादश्यां पुत्रकामाय
 चरुं कुर्वीत वैष्णवम् ॥ ९३ ॥ दंपत्योरुपवासः स्यादेकादश्यां सुरालये ॥ ऋग्भिः षोडशभिः सम्यगर्चयित्वा जनार्दनम् ॥ ९४ ॥ चरुं पुरुषसूक्तेन श्रप-
 येत् पुत्रकाम्यया ॥ प्राप्नुयाद्द्वैष्णवं पुत्रमचिरात्संततिक्षमम् ॥ ९५ ॥ द्वादश द्वादशीः सम्यक्पयसानिर्वपेच्चरुम् ॥ यः करोति हयस्थस्याद्याति विष्णोः
 परंपदम् ॥ ९६ ॥ हुत्वाग्निविधिवत्सम्यगृग्भिः षोडशभिर्विधुः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा स्तवंताभिः प्रयोजयेत् ॥ ९७ ॥ केशवं मार्गशीर्षे तु पौ-
 षे नारायणं तथा ॥ माधवं माघमासे तु गोविंदं फाल्गुने पुनः ॥ ९८ ॥ चैत्रे चैव तथा विष्णुं वैशाखे मधुसूदनम् ॥ ज्येष्ठे त्रिविक्रमं विद्यादापादे वाम-
 नं विदुः ॥ ९९ ॥ श्रावणे श्रीधरं विद्यादृषीकेशं ततः परे ॥ आश्विने पद्मानामं तु दामोदरं च कार्तिके ॥ १०० ॥ द्वादशैतानि नामानि ऋग्यजु-
 गोऽब्रवीन्मुनिः ॥ पूजयेन्मासनामभिः सर्वान्कामान्समश्नुते ॥ १०१ ॥ आयुष्मंतं सुतं सूते परामेधासमन्वितम् ॥ धनवंतं प्रजावंतं धार्मिकं सात्विकं
 तथा ॥ १०२ ॥ समिधोऽश्वत्थं वृक्षस्य दुत्वाग्निं जुहुयात् पुनः ॥ उपस्थानं हुताशस्य ध्यात्वा चर्यं मधुसूदनम् ॥ ३ ॥ हविर्होमंततः कुर्यात्प्रत्यृचं वाग्य-
 तः शुचिः ॥ सूक्तेन जुहुयादाज्यमादावंते च पूर्ववत् ॥ ४ ॥ हविः शेषं नमस्कृत्वा नारी नारायणं पतिम् ॥ भक्षयित्वा हविः शेषं लब्धाशीः संवि-
 शेत्क्षणम् ॥ ५ ॥ ततस्तु कृत्वेदं कर्म कर्तव्यं द्विजतर्पणम् ॥ द्वितीयं स्त्रीनिवर्तयेत्तया वद्भर्तुं च विदति ॥ ६ ॥ अपुत्रा मृतपुत्रा वा याचकन्याः प्रसूयते ॥

क्षिप्रं साजनयेत् पुत्रमृष्यशृंगो यथा ब्रवीन् ॥ ७ ॥ अचनेन संप्रवक्ष्यामि विष्णोरमिततेजसः ॥ यत्कृत्वा मुनयः सर्वे ब्रह्मनिर्वाणमाप्नुयुः ॥ ८ ॥
 अप्स्रग्नौ हृदये सूर्यं स्थंडिले प्रतिमासु च ॥ पट्वस्ते पुहरेः सम्यगर्चनं मुनिभिः स्मृतम् ॥ ९ ॥ अग्नौ क्रियावतां देवो दिवि देवो मनीषिणाम् ॥
 प्रतिमास्यत्पुद्गीनां योगिनां हृदये हरिः ॥ १० ॥ आपो ह्यायतनं तस्य तस्मात्तासु सदा हरिः ॥ तस्य सर्वगतत्वाद्दृष्टं डिले भांवितात्मनाम् ॥ ११ ॥
 दद्यात्पुरुषसूक्तेन यः पुष्पाण्यप एव वा ॥ अर्चितं स्याज्जगदिदं तेन सर्वं चराचरम् ॥ १२ ॥ आनुष्टुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुवंतस्य देवता ॥ पुरुषोऽथ जग-
 द्बीजमृषिर्नारायणः स्मृतः ॥ १३ ॥ नारायणमहावाहोऽग्न्युर्ध्वं कंमहाप्रभो ॥ वक्ष्ये पुरुषसूक्तस्य विधानं त्वर्चनं प्रति ॥ १४ ॥ अग्निकार्यं ज-
 पविधिं स्तोत्रं चैव तदात्मकम् ॥ स्नात्वा यथोक्तविधिना प्राञ्जुग्यः शुद्धमानसः ॥ १५ ॥ प्रथमां विन्यसेद्द्वामे द्वितीयां दक्षिणे करे ॥ तृतीयां वाम-
 पादे तु चतुर्थीं दक्षिणेन्यसेत् ॥ १६ ॥ पंचमीं वामजानुनि पृष्ठीं वैदक्षिणेन्यसेत् ॥ सप्तमीं वामकुक्षौ तु अष्टमीं दक्षिणेन्यसेत् ॥ १७ ॥ नवमीं
 नामिदेशे तु दशमीं हृदयेन्यसेत् ॥ एकादशीं कंठदेशे द्वादशीं वामबाहुके ॥ १८ ॥ त्रयोदशीं दक्षिणेऽस्ये चैव चतुर्दशीम् ॥ अक्षयोः पंचदशीं
 चैव षोडशीं मूर्ध्नि विन्यसेत् ॥ १९ ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चात्पूजां समाभ्यसेत् ॥ यथा देहे तथा देवेन्यां संकृत्वा विधानतः ॥ २० ॥ आद्य-
 यावाहये देवमृचा तु पुरुषोत्तमम् ॥ द्वितीयया सनंद्यात्पाशं चैव तृतीयया ॥ २१ ॥ अर्घ्यं चतुर्थ्यां दातव्यं पंचम्या च मनीयकम् ॥ षष्ठ्या स्नानं
 प्रकुर्वीत सप्तम्या मन्त्रमेव तु ॥ २२ ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्या नवम्या चानुलेपनम् ॥ पुष्पं दशम्या दातव्यमेकादश्या तु धूपकम् ॥ २३ ॥ द्वादश्या
 दीपकं दद्यात्त्रयोदश्या निवेदनम् ॥ चतुर्दश्या नमस्कारं पंचदश्या प्रदक्षिणाम् ॥ २४ ॥ दक्षिणा तु यथाशक्ति षोडश्या च प्रदापयेत् ॥ स्नाने वस्त्रे च-
 ने वेद्ये दद्यादाचमनीयकम् ॥ २५ ॥ ततः प्रदक्षिणां कृत्वा जपं कुर्यात्समाहितः ॥ यथाशक्ति जपित्वा तु सूक्तं तस्मै निवेदयेत् ॥ २६ ॥ देवस्य द-

क्षिणेपार्श्वेकुंडलं डिलमेववा ॥ कारयेत्प्रथमेनैवद्वितीयेननुप्रोक्षणम् ॥ २७ ॥ तृतीययाग्निमाध्याह्नतुर्थाचममिधनम् ॥ पंचम्यावस्यश्रप
णंचरोश्चश्रपणंतथा ॥ २८ ॥ षष्ठेनैवाग्निमध्येतुक्तपत्येवपञ्चमासनम् ॥ चितयेदेवदेवेशंकालान्तस्यसमप्रभम् ॥ २९ ॥ ततो गंधं च पुष्पं च शू-
पदीपनिवेदनम् ॥ अनुज्ञाप्यततः कुर्यात्सप्तम्यादियथाक्रमम् ॥ ५३० ॥ सनिधस्तावतीः पूर्वं हुहुयादभियारिताः ॥ ततो वृतेन हुहुयाचकृष्णाच
ततः पुनः ॥ ३१ ॥ एवं हुत्वा ततश्चैवमनुज्ञाप्य यथाक्रमम् ॥ अग्नेर्भगवतस्तस्य समीपे स्तोत्रमुच्चेत् ॥ ३२ ॥ जितं ते पुंडरीकाक्षनमस्येविश्रभावन ॥
सुब्रह्मण्यनमस्तेस्तु महारुष पूर्वज ॥ ३३ ॥ नमो हिरण्यगर्भाय प्रधानाढ्यक्त रूपिणे ॥ ॐ नमो वायुदेवाय शुद्धज्ञानस्वरूपिणे ॥ ३४ ॥
देवानां दानवानां च सामान्यमसिदैवतम् ॥ सर्वदा चरणद्वंद्वं त्रजामि शरणंतव ॥ ३५ ॥ एकस्त्वमसि लोकस्य च प्रासंहारकस्तथा ॥ अध्यक्ष-
श्चानुमंता च गुणमायासमावृतः ॥ ३६ ॥ संसारसागरंधोरमनंतं क्लेशभाजनम् ॥ त्वामेव शरणं प्राप्य निस्तरंति मनीषिणः ॥ ३७ ॥ न ते रूपं न-
चाकारो नायुधानि न चास्पदम् ॥ तथापि पुरुषाकारो भक्तानां त्वं प्रकाशसे ॥ ३८ ॥ नैव किंचित्परोक्षं तेन प्रत्यक्षोसि कस्यचित् ॥ नैव किंचिदसा-
ध्यं तेन च साध्योसि कस्यचित् ॥ ३९ ॥ कार्याणां कारणं पूर्णं वचसां वाच्यमुत्तमम् ॥ योगिनां परमांसि द्विविदंति परमं विदः ॥ ५४० ॥ अहं
भीतोऽस्मि देवेश संसारेऽस्मिन् महाभये ॥ त्राहि मां पुंडरीकाक्ष न जाने शरणं परम् ॥ ४१ ॥ कालेऽपि च सर्वे पुद्गिस्तु सर्वा मुचाच्युत ॥ शरीरे विनते-
वापि वर्तते मे महद्भयम् ॥ ४२ ॥ त्वत्पादकमलादन्यत्र मे जन्मांतरेऽपि ॥ निमित्तं कुशलस्यास्ति येन गच्छामि सद्गतिम् ॥ ४३ ॥ विज्ञानं यदि-
दं प्राप्तं यदि दं ज्ञानमर्जितम् ॥ जन्मांतरेऽपि मे देवमाभूदस्य परिक्षयः ॥ ४४ ॥ दुर्गता वपि जातस्य त्वद्गतो मे मनोरथः ॥ यदि नाथं च विदेयतावता-
स्मि कृती सदा ॥ ४५ ॥ अकामकलुषं चित्तं ममेतपादयोः स्थितम् ॥ कामये विष्णुपादौ नु सर्वजन्ममुक्ते वलम् ॥ ४६ ॥ पुरुषस्य हरेः सूक्तं स्वर्ग्यध-

॥ ६० ॥

न्ययशस्करम् ॥ आत्मज्ञानमिदं पुण्ययोगज्ञानमिदं परम् ॥ ४७ ॥ इत्येवमनयास्तुत्यास्तुत्वादेवं दिने दिने ॥ किं करोमीति चात्मानं देवायै
वनिवेदेयेत् ॥ ४८ ॥ फलाहारो भवेन्मासं पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ ४९ ॥ फलानि भुक्तो पवसेन्मासमद्विष्वर्तयेत् ॥ अरण्ये
निवसेन्नित्यं जपन्नेतमृषिंसदा ॥ ५० ॥ त्रिस्त्रिषवणकालेषु स्नायादप्सु समाहितः ॥ आदित्यमुपतिष्ठेत् सूक्तनानेन नित्यशः ॥ ५१ ॥
आज्याहुतीरनेनैव हुत्वैतान् चितयेद्दक्षिम् ॥ ऊर्ध्वमासात् फलाहारस्त्रिभिर्वर्षैर्जैयैदिवम् ॥ ५२ ॥ तद्भक्तस्तन्मना युक्तो दशवर्षाण्यनन्यभाक् ॥
साक्षात्पश्यति तदेवं नारायणमनामयम् ॥ ५३ ॥ ग्राह्यमत्यन्तं यत्नेन त्वष्टारं रजगतोऽव्ययम् ॥ गृहस्थधर्मे वर्तेत न्यायवृत्तः समाहितः ॥ ५४ ॥
एतदेवं चितयेत् नारायणमनामयम् ॥ अर्धरात्रे त्यक्त्वा निद्रां तथा यशुचिवाग्यतः ॥ ५५ ॥ संप्रमुपेपु मूते पुयोगं युंजीत योगवित् ॥ ऋज्वासीनः
समेवेशेन निर्वाते शब्दवर्जिते ॥ ५६ ॥ सव्यं पादं दक्षिणस्यां जानुनि श्लेषयेत्ततः ॥ संहृत्य दक्षिणपादं सव्ये जानुनियच्छति ॥ ५७ ॥ ब्रह्मांज-
लिकृतः स्वस्थो योगसंमीलितेक्षणः ॥ ५८ ॥ अमित्युक्त्वा सहृदयं चितयेद्दबिकुत्सितः ॥ ५९ ॥ तत्रात्मानं समादध्यादिन्द्रियाणि मनस्तथा ॥ न च बु-
ध्येत किंचान्यन्नपश्येच्छृणुयान्न च ॥ ६० ॥ न नमस्येत्सदा योगंतदा प्राप्तः स उच्यते ॥ हृद्येत मृषिमभ्यस्येत्पश्यन्नेव यथा श्रुति ॥ ६१ ॥
प्राणानायम्य चासीनो यावच्चित्तं तदपि तम् ॥ उच्छ्वसिष्यत्यधो नाभिगमयित्वा मनस्तथा ॥ ६२ ॥ उच्छ्वसे देवमसकृत्तन्मना योगमुन्नयेत् ॥
एवं हियुं ज्यात्मानं न्यनपश्येच्छृणुयान्न च ॥ ६३ ॥ तदाशनैर्निर्यच्छेत्तद्दद्यादूर्ध्वमेव तु ॥ समौ तु जानू चास्यं च नासिकानयने ध्रुवौ ॥ ६४ ॥
ध्रुवोर्मध्ये परं स्थानं तत्रैतद्धारयेत्स्थिरम् ॥ ललाटदेशो धार्याथ मूर्धानं गमयेत्ततः ॥ ६५ ॥ उच्छ्वसं श्रयथा कालं नाभितश्चोच्छ्वसेत्पुनः ॥ एतत्प-
रं स्थानमुक्त्वा ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ ६६ ॥ एवं युक्तो महात्मा सन् महात्मानं प्रपद्यते ॥ यदि स्यात्सुकृती शुद्धो यदि वा पापकृत्तमः ॥ ६७ ॥ उप-

लभ्यपरं ब्रह्म गतिं ज्ञात्वा भवेच्छुचिः ॥ सर्वपापावबद्धं हृदयं तत्प्रयतो जपेत् ॥ ६७ ॥ अपि जिज्ञासनादेव गच्छेत् परमांगतिम् ॥ धारणात्पु-
थं कुर्याद्वर्मेणा नेन नित्यशः ॥ ६८ ॥ आदित्ये म्रौचं द्रमसि वृक्षामेषु च धारयेत् ॥ पर्वताग्रे समुद्रे वा यत्र वापि मनोरमेत् ॥ ६९ ॥ नत्वेव विष-
यान् प्राप्य धारयतीत कथंचन ॥ बह्वद्रुःखं जानीयात् प्रध्वसेन मरणे सति ॥ ७० ॥ धार्मिकाणां कुले शुद्धे योगभ्रष्टो भिजायते ॥ मूर्ध्नि ब्रह्मसर्वि-
देत स एव ऋषि सत्तमः ॥ ७१ ॥ तदामूर्ध्नः परं ज्योतिर्नक्षत्रपथमुन्नयेत् ॥ योगीयोगेश्वरं प्राप्य निर्वृद्धः परमात्मवित् ॥ ७२ ॥ सर्वत्रैवात्मना-
त्मानं पश्येत् पिपरायणः ॥ जपेच्चैव सदा स्नातः पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ ७३ ॥ अपि पातकसंयुक्तः कालेन सुकृती भवेत् ॥ येन येन च कामेन जपेदि-
ममृषि सदा ॥ ७४ ॥ सैसकामः समृद्धः स्याच्छ्रद्धा न स्य कुर्वतः ॥ होमं वाप्यथ वा जाप्यमुपहारमथोचरुम् ॥ ७५ ॥ कुर्वीत येन कामेन तत्सि-
द्धिमवधारयेत् ॥ ज्ञातिश्रेष्ठं महद्वित्तं यशो लोके परांगतिम् ॥ ७६ ॥ पापेन विप्रमोक्षस्तु तत्सिद्धिमवधारयेत् ॥ ज्ञानगम्यं परं सूक्ष्मं व्याप्य सर्व-
व्यवस्थितम् ॥ ७७ ॥ ग्राह्यमत्यंतं यत्नेन ब्रह्माभ्येति सनातनम् ॥ सहस्रशीर्षेति सूक्तं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ७८ ॥ वेदगर्भशरीरेण सवै नारायणः
स्मृतः ॥ ब्रह्मेन्द्ररुद्रपर्जन्या अत्र सूक्ते व्यवस्थिताः ॥ ७९ ॥ अत्र स्थमेतद्गृह्यं जगत्स्यात्वरजंगमम् ॥ अतः संपठमानोऽपि भक्तिं न परिहारयेत्
॥ ८० ॥ भक्तानुक्ं पीभगवान् श्रूयते पुरुषोत्तमः ॥ पूजार्थं तस्य देवस्य वनात्स्वयमुपाहृतान् ॥ ८१ ॥ आरण्यकविधानेन निर्वपेत्प्रत्यहं चरुम् ॥
नारायणाय स्वाहेति मंत्रांते जुहुयाद्भुविः ॥ ८२ ॥ आसहस्रात्ततश्चक्षुर्दिव्यं होतुं ददातिसः ॥ अपि वा चरुसाहस्रं तंत्रेणैकेन निर्वपेत् ॥ ८३ ॥
यावंतो वापि शक्यं ते अह्ना सर्वान्समापयेत् ॥ सहस्रस्येप्सितानां च कामानां लभते फलम् ॥ ८४ ॥ पुरुषायुःसमायुक्तः सिद्धो वा विचरेन्महीम् ॥
ध्येयः सदा सवितुर्मंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासन संनिविष्टः ॥ केयूरान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः ॥ ८५ ॥

एतत्तु यः पठति केवलमेव सूक्तं नारायणस्य चरणावभिवंद्यं द्यौः ॥ पाठेन तेन परमेण सनातनस्य स्थानं जरा मरणवर्जितमेति विष्णोः ॥ ८६ ॥
हविषा म्रौजले पुष्पैर्धानेन हृदये हरिम् ॥ यजंति सुरयो नित्यं जपंति रविमंडले ॥ ८७ ॥ बिल्वपत्रं शमीपत्रं पत्रं भृंगारकस्य च ॥ मालतीकुशपद्मं
च सद्यस्तुष्टिकं हरेः ॥ ८८ ॥ यत्रैतत्पठ्यते किंचित्छाया न्मनसैव तु ॥ संपाद्य तत्प्रसादाद्देवदेवस्य चक्रिणः ॥ ८९ ॥ पत्रैश्च पुष्पैश्च फलैश्च
तोयैरक्षीतलब्धैश्च सदैव सत्सु ॥ भक्त्यैकल्ये पुरुषे पुराणे मुक्त्यै किमर्थं क्रियते तु यत्नः ॥ ९० ॥ इत्येवमुक्तः पुरुषस्य विष्णोर्चा विधिर्विष्णु-
कुमारनाम्ना ॥ मुक्तये कर्मार्गप्रतिबोधनाय दृष्टा विधानं त्विह नारदोक्तम् ॥ ९१ ॥ इत्यृग्विधाने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ या ओषधीः स्वस्य-
यनं जपेत् नित्यं तत्रतः ॥ ओषधीश्च यजेन्नित्यं षण्मासानेव नित्यशः ॥ ९२ ॥ दृष्ट्वा शरदिवै रुद्रमोषधीश्च यजेत् तथा ॥ न भवंत्यामयास्तस्य त-
था जीर्णादिकानि च ॥ ९३ ॥ क्रियां तु सप्तरात्रेण सप्तकृत्वः समाहितः ॥ प्रपद्येतौषधीर्विप्रः सूक्तमेतज्जपन्सदा ॥ ९४ ॥ द्विषक्षेत्रादिहाल-
ब्ध्वा मिति विज्ञापयेत्तच्च ॥ स्वक्षेत्रे च रुणे वेष्ट्वा विंदते द्विषदोषधीः ॥ ९५ ॥ वृष्टिकामो जिताहारः प्रपद्येत बृहस्पतिम् ॥ पायसेनोपहारेण होमेन च
समन्वितः ॥ ९६ ॥ बृहस्पते प्रतीत्ये तद्दृष्टिकामः प्रयोजयेत् ॥ पर्जन्यं च नमस्कृत्वा वृष्टिं विंदति शोभनाम् ॥ ९७ ॥ सर्वत्र तु पराशांतिर्ज्ञेयो-
प्रतिरथ स्त्वृषिः ॥ यमेव देशं गच्छेत् शत्रुं वाप्यनुमंत्रितः ॥ ९८ ॥ नाजित्वा विनिवर्तेत् परं हि ब्रह्मणो बलं ॥ सर्वकामैर्जपेदेतत्सर्वकामसमृद्धये
॥ ९९ ॥ संप्राममभ्युद्यतो बाराजा चैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वान्विजयते शत्रून्पराजीयते परैः ॥ १०० ॥ पथि स्वस्वयनं चैतत्स्करेभ्यश्चर-
न्पथि ॥ भूतोरगपि शाचेभ्यः सर्वेभ्यः परिरक्षति ॥ १ ॥ भूतांशस्य ऋषेः सूक्तं प्रजाकामः शुचिर्जपन् ॥ अनुरूपां प्रजामाशु लभते नात्र संशयः
॥ २ ॥ स्थालीपाकेन नासत्यावश्विनौ तु यजेद्भुजः ॥ अनेनैव तु सूक्तेन हुत्वा धानं अनुमंत्रयेत् ॥ ३ ॥ पायसं कृत्वा सरं मांसमोदनं दधिसक्तुकान् ॥

लभ्यपरं ब्रह्मगतिं ज्ञात्वा भवेच्छुचिः ॥ सर्वपापावबद्धध्वैतप्रयतो जपेत् ॥ ६७ ॥ अपि जिज्ञासनादेव गच्छेत् परमांगतिम् ॥ धारणात्पु-
 थर्कुर्याद्वर्मेणानेन नित्यशः ॥ ६८ ॥ आदित्ये म्रौचं द्रमसि वृक्षामे पुच धारयेत् ॥ पर्वताग्रे समुद्रे वा यत्र वापि मनोरमेत् ॥ ६९ ॥ नत्वेव विष-
 यान् प्राप्य धारयतीत कथंचन ॥ बह्वद्रुःखं जानीयात् प्रध्वसे न मरणे सति ॥ ५७० ॥ धार्मिकाणां कुले शुद्धे योगभ्रष्टो भिजायते ॥ मूर्ध्नि ब्रह्मसर्वि-
 देतस एव ऋषिसत्तमः ॥ ७१ ॥ तदामूर्ध्नः परं ज्योतिर्न क्षत्रपथमुन्नयेत् ॥ योगीयोगेश्वरं प्राप्य निर्वृद्धः परमात्मवित् ॥ ७२ ॥ सर्वत्रैवात्मना-
 त्मानं पश्येदपि परायणः ॥ जपेच्चैव सदा स्नातः पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ ७३ ॥ अपि पातकसंयुक्तः कालेन सुकृती भवेत् ॥ येन येन च कामेन जपेदि-
 ममृषिसदा ॥ ७४ ॥ ससकामः समृद्धः स्याच्छ्रद्धधानस्य कुर्वतः ॥ होमं वाप्यथ वा जाप्यमुपहारमथोचरुम् ॥ ७५ ॥ कुर्वीत येन कामेन तत्सि-
 द्विमवधारयेत् ॥ ज्ञातिश्रेष्ठं महद्वित्तं यशो लोके परांगतिम् ॥ ७६ ॥ पापेन विप्रमोक्षस्तु तत्सिद्धिमवधारयेत् ॥ ज्ञानगम्यं परं सूक्ष्मं व्याप्य सर्व-
 व्यवस्थितम् ॥ ७७ ॥ ग्राह्यमत्यंतं यत्नेन ब्रह्माभ्येति सनातनम् ॥ सहस्रशीर्षेति सूक्तं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ७८ ॥ वेदगर्भशरीरेण सवै नारायणः
 स्मृतः ॥ ब्रह्मद्रुद्रपर्वजं न्या अत्र सूक्ते व्यवस्थिताः ॥ ७९ ॥ अत्र स्थमेतद्द्रष्टव्यं जगत्स्यावरजंगमम् ॥ अतः संपठमानोऽपि भक्तिं न परिहारयेत्
 ॥ ५८० ॥ भक्ताकुंभी भगवान् श्रूयते पुरुषोत्तमः ॥ पूजार्थं तस्य देवस्य वनात्स्वयमुपाहूतान् ॥ ८१ ॥ आरण्यकविधानेन निर्वपेत्प्रत्यहं चरुम् ॥
 नारायणाय स्वाहेति मंत्रांते जुहुयाद्विः ॥ ८२ ॥ आसहस्रात्ततश्च क्षुर्दिव्यं होतुर्ददातिसः ॥ अपि वाचरुसाहस्रं तत्रैकेन निर्वपेत् ॥ ८३ ॥
 यावंतो वापिशक्यं ते अह्ना सर्वान्समापयेत् ॥ सहस्रस्येप्सितानां च कामानां लभते फलम् ॥ ८४ ॥ पुरुषायुःसमायुक्तः सिद्धो वा विचरेन्महीम् ॥
 ध्येयः सदा सवितृमंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासन संनिविष्टः ॥ केयूरवान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः ॥ ८५ ॥

एतत्तु यः पठति केवलमेव सूक्तं नारायणस्य चरणवभिवंद्यं द्यौः ॥ पाठेन तेन परमेण सनातनस्य स्थानं जरामरणवर्जितमेति विष्णोः ॥ ८६ ॥
 हविषा म्रौजले पुष्पैर्ध्यानेन हृदये हरिम् ॥ यजंति सुरयो नित्यं जपंति रविमंडले ॥ ८७ ॥ बित्त्वपत्रं शमीपत्रं पत्रं भृंगारकस्य च ॥ मालतीकुशपद्मं
 च सद्यस्तुष्टिकं हरेः ॥ ८८ ॥ यत्रैतत्पठ्यते किंचित्छाया न्मनसैव तु ॥ संपाद्य तत्प्रसादाद्देवदेवस्य चक्रिणः ॥ ८९ ॥ पत्रैश्च पुष्पैश्च फलैश्च
 तोयैरक्रीतलब्धैश्च सदैव सत्सु ॥ भक्त्यैकल्ये पुरुषे पुराणे मुक्त्यै किमर्थं क्रियते तु यत्नः ॥ ५९० ॥ इत्येवमुक्तः पुरुषस्य विष्णोर्चा विधिर्विष्णु-
 कुमारनाम्ना ॥ मुक्तये कर्मार्गं प्रतिबोधनाय दृष्ट्वा विधानं त्विह नारदोक्तम् ॥ ९१ ॥ इत्यृग्विधाने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ या ओषधीः स्वस्य-
 यनं जपेत्तनियतव्रतः ॥ ओषधीश्च यजेन्नित्यं षण्मासानेव नित्यशः ॥ ९२ ॥ दृष्ट्वा शरदिवै रुद्रमोषधीश्च यजेत्तथा ॥ न भवंत्यामास्तस्य त-
 था जीर्णादिकानि च ॥ ९३ ॥ क्रियां तु सप्तरात्रेण सप्तकृत्वः समाहितः ॥ प्रपद्येतौषधीर्विप्रः सूक्तमेतज्जपन्सदा ॥ ९४ ॥ द्विषक्षेत्रादिहाल-
 ष्वा मिति विज्ञापयेत्तच्च ॥ स्वक्षेत्रे च रुणे वेष्ट्वा विंदते द्विषदोषधीः ॥ ९५ ॥ वृष्टिकामो जिताहारः प्रपद्येत बृहस्पतिम् ॥ पायसेनोपहारेण होमेन च
 समन्वितः ॥ ९६ ॥ बृहस्पते प्रतीत्ये तद्दृष्टिकामः प्रयोजयेत् ॥ पर्जन्यं च नमस्कृत्वा वृष्टिं विंदति शोभनाम् ॥ ९७ ॥ सर्वत्र तु पराशांतिर्ज्ञेयो-
 प्रतिरथ स्त्वृषिः ॥ यमेव देशं गच्छेत् शत्रुं वाप्यनुमंत्रितः ॥ ९८ ॥ नाजित्वा विनिवर्तेत् परं हि ब्रह्मणो बलं ॥ सर्वकामैर्जपेदेतत्सर्वकामसमृद्धये
 ॥ ९९ ॥ संप्राममभ्युद्यतो बाराजा चैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वान्विजयते शत्रून्पराजीयते परैः ॥ ६०० ॥ पथि स्वस्य यनं चैतत्स्करेभ्यश्चर-
 न्पथि ॥ भूतोरगपि शाचेभ्यः सर्वेभ्यः परिरक्षति ॥ १ ॥ भूतांशस्य ऋषेः सूक्तं प्रजाकामः शुचिर्जपन् ॥ अनुरूपां प्रजामाशु लभते नात्र संशयः
 ॥ २ ॥ स्थालीपाकेन नासत्यावश्विनौ तु यजेद्भिजः ॥ अनेनैव तु सूक्तेन हुत्वा धानं अनुमंत्रयेत् ॥ ३ ॥ पायसं कृत्वा सरं मांसमोदनं दधिसक्तुकान् ॥

कुत्साषांश्चकरंभांश्चफलानिविविधानिच ॥ ४ ॥ चित्रमाल्यशुभाग्नाधाननपानानियानिच ॥ भक्ष्यंभोज्यंचपेयंचसमाहृत्योदितेरवौ ॥
भूतांशमभ्यसेत्तावद्यावदस्मितोरविः ॥ ५ ॥ अर्धरात्रेत्वत्क्रांतततोऽश्विभ्यांनिवेदयेत् ॥ दीर्घायुषंसुरूपंचलभेत्पुत्रं सुवर्चसम् ॥ ६ ॥
रूपवांश्चभवेन्नित्यंभूतांशयोऽभ्यसेत्सदा ॥ सार्वकामिकमप्येनमृषिर्विद्याद्विचक्षणः ॥ ७ ॥ नवाउदेवाइत्येतज्जपेतनियतव्रतः ॥ अन्नांवे-
दतिसर्वत्रयत्रयत्रोपतिष्ठति ॥ ८ ॥ पाप्मोपहतमात्मानंयोमन्येतविचक्षणः ॥ सजपेन्नियतोभूत्वालघुमन्येतपाप्मना ॥ ९ ॥ वाचंप्रप-
द्येद्वाक्कामोहुनेदाशुजपन्निमाः ॥ अहंरुद्रेभिरित्येतद्वाग्मीभूवत्पूजितः ॥ ६१० ॥ नतमित्यष्टकंसूक्तं वैश्वदेवंजपन्मुनिः ॥ कृत्स्नं तु कल्मषं
हत्वा विश्वेदेवैः सहासते ॥ ११ ॥ रात्रीप्रपद्येमनसाशुचिः पर्णव्रतोनिशि ॥ यः कामयेतन पुनर्जायेयमिति योनिषु ॥ १२ ॥ सहस्रकृत्वोम-
नसाजपेद्वात्रीतिरात्रिषु ॥ स्थालीपाकेनरात्रिचयजेताहरहर्निशि ॥ तन्मनानि शिचासीनस्तिष्ठेदहनिधार्मिकः ॥ १३ ॥ ऊर्ध्वसंवत्सराच्चै-
वचरुं पयसि संस्कृतम् ॥ सहस्रकृत्वस्त्वेतेन दिवाहोमो विधीयते ॥ १४ ॥ जुहुयान्निसि पूर्वस्मिन् भागे रात्रौ समाहितः ॥ दिवा चाविशपतिकार्यं
छायायामंशुतेजसा ॥ १५ ॥ प्रतिप्रयत आत्मवान्सूक्तं तु मनसा जपेत् ॥ संवत्सरे तृतीये तु सर्पिषा साधयेच्चरुम् ॥ १६ ॥ अथास्य वरदा देवी
रात्रिर्भवति शर्वरी ॥ विज्ञापयीत तां देवीं वरदां स्वयमागतां ॥ १७ ॥ संवत्सरे ऋतौ मासि दिवसे सिन्धुणे पिवा ॥ प्रयाणकालो भविता तव वत्सेति
वत्सला ॥ १८ ॥ रात्रि सूक्तं जपन्नेव तं कालं प्रतिपद्यते ॥ न यो नि पुनरायाति सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १९ ॥ ममाग्नेव च इत्येतत्सर्वकामैर्जपेद्दि-
जः ॥ जुह्वन्नाज्यमनेनैव सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ६२० ॥ यां कल्पयंतीति सदा जपेतनियतव्रतः ॥ नैनं कृत्यानि हिंसंति क्रुद्धाभिचरितानि
च ॥ २१ ॥ यमांगिरसकल्पैस्तु तद्विदोभिचरेतसः ॥ प्रत्यंगिरसकल्पेन सर्वान्स्तान् प्रतिबाधते ॥ २२ ॥ प्रत्यंगिरसविद्वांस्तु न रिष्येत कदा-

॥ ६२ ॥

चन ॥ नैनंकृत्यानिहिंसंतिज्ञाताज्ञातानिवाकचित् ॥ २३ ॥ अजानताजानतावाक्रुद्धेनाधर्षितेनवा ॥ आक्रुष्टंवादुरुक्त्वानैनोर्विदतितद्वि-
दम् ॥ २४ ॥ एवमेवजपेन्नित्यमृषिंस्वस्त्ययनायवै ॥ सर्वप्रायश्चित्तमेतदभाषतऋषिः स्वयम् ॥ २५ ॥ स्वावराणांनिवेशेषुनगराणांतथैवच ॥
प्रामाणांचगृहाणांचजपेततमृषिसदा ॥ २६ ॥ जातरूपमयंविद्वान्कारयेन्नवृत्तंमणिम् ॥ सहस्रसंपातहुतमृषिणातेनतंततः ॥ २७ ॥ प्रति-
मुच्येतशिरसिप्रियायामथवोरसि ॥ नैनंकृत्यानिहिंसंतिज्ञाताज्ञातानियानिच ॥ २८ ॥ अनेनैवतुसूक्तेनराज्ञांतुसमलोहितम् ॥ कारयेत्
मणिंविद्वान्स्तावदेवानुमंत्रणम् ॥ २९ ॥ संप्रामेषुध्वजाप्राणिवादित्राण्यनुमंत्रयेत् ॥ आसनानिचशय्याश्चयानानिविविधानिच ॥ ६३० ॥
तस्याभिचरतेसाक्षादंगिरर्षिरपिस्वयम् ॥ प्रत्यंगिरसकल्पेनसर्वतत्प्रतिबाधते ॥ ३१ ॥ अमानुषीरभिचरेत्कृत्याःसूक्तंजपन्निदम् ॥ मुच्यतेस-
र्वतोनिष्ठात्किंपुनर्मानुषाद्भयम् ॥ ३२ ॥ तपस्वीनियतोदांतःप्रयोक्ताचेद्भवेदृषिः ॥ सर्वैतरतिशांतात्मातपोहिंसुमहद्वलम् ॥ ३३ ॥ आयुष्य-
मायुर्वर्चस्यंसूक्तंदाक्षायणंमहत् ॥ अलंकारंहिरण्यंवाप्राप्यदाक्षायणंजपेत् ॥ प्राप्तोसःश्रियमादत्तेबहुचान्नंसमश्रुते ॥ ३४ ॥ नासदासीदि-
तिजपेज्जुहुयाद्योगतत्परः ॥ प्रजापतेस्तुसायुज्यंद्वादशान्दैःसमभुते ॥ ३५ ॥ उतदेवाइतिजपेदामयावीयतत्रतः ॥ घृतकुंभंनिधायथजुहु-
याजातवेदसि ॥ ३६ ॥ कुंभसंपातमन्यस्मिन्कांस्यपात्रेनिधापयेत् ॥ योऽभ्रार्थ्यलंनचान्नस्यात्सइदंसंप्रकाशयेत् ॥ ३७ ॥ तेनाज्येनांगम-
भ्यज्यशनकैरन्नभागभवेत् ॥ रोगार्तस्याप्यनेनैवगात्रमंक्त्वाजपेदिदम् ॥ अजीर्णांभ्रोत्थंजयीतसुखीभवतिविज्वरः ॥ ३८ ॥ अप्रेअच्छावदे-
त्येतद्धनकामःप्रयोजयेत् ॥ नियतःसर्पिषाहुत्वाजपेदयुतशःपुनः ॥ ३९ ॥ खादिराणांहिसमिधांजुहुयाद्दशतीर्दश ॥ दशकृत्वःसदारेण
रायस्पोषेणपुष्यति ॥ ६४० ॥ बित्त्वोदुंबरपालाशैस्तथारौहितकैश्चयः ॥ जुहुयाद्धनकामस्तुरायस्पोषेणपुष्यति ॥ ४१ ॥ बैभीतकध्मै-

वैत्त्वैश्च जुहुयादधर्मासकम् ॥ द्विषद्द्वेषणं तस्यां ते सूक्तमेतत्प्रयोजयेत् ॥ ४२ ॥ द्विषंतं धनिं न हत्वा द्विषतो विंदते धनम् ॥ अथ वाजप्यमेव स्याद्वाय-
स्पोषधनार्थिना ॥ ४३ ॥ अयमग्नेज रितेति जपेदग्निभये सति ॥ विधिना तर्पयित्वाग्निपयोदधिधृतादिभिः ॥ ४४ ॥ स्वयंपातुं यावद्विच्छेत्ता-
वद्भुत्वा चतुर्दिशम् ॥ अपामिदं परिणयेत्संततो दक्षधारया ॥ ४५ ॥ उत्तद्दृष्ट्वा भूत्वाप्यग्नेर्भेषजमंतिकात् ॥ अरण्यमेत्यपाठां तु क्रीणीयाद्यवमुष्टि-
ना ॥ ४६ ॥ यदि सौम्यसि सोमायत्वां परिक्रीणाम्योषधिम् ॥ यदि वारुण्यसि वारुणायत्वां परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४७ ॥ वसुम्यश्चाथ रुद्रेभ्य
आदित्येभ्यो यवा पुनः ॥ वैश्वदेव्यसि विश्वेभ्यः परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४८ ॥ क्षित्वासुमनसः पूर्वमोषध्या सह वीरुधैः ॥ तस्य वीर्यसमादत्ते
कर्मयत्र करिष्यति ॥ ४९ ॥ तां तु मध्ये संदधीतौषधीनां च विहायसि ॥ ग्रहणे त्वौषधीनां च सर्वत्रैष विधिर्भवेत् ॥ ५० ॥ उत्त्वापयीताथ पा-
ठां त्विमामिति जपन्निह ॥ प्रातश्च पेषयेदनां संसदि ब्रह्मचारिणाम् ॥ ५१ ॥ तदलाभे त्रतवता कन्यया ब्राह्मणेन वा ॥ प्रातः शुचिस्तां धृतेन त्रिः पि-
बेदनुमंत्रिताम् ॥ ५२ ॥ इमामिति तु सूक्तेन शतकृत्वो दशावरम् ॥ सपत्नीबाधते तेन पतिश्चातीव मन्यते ॥ ५३ ॥ पतिस्तु परिजप्यैनां पाठामे-
तेन वै पिबेत् ॥ पयसा सप्तरात्रेण सपत्नान् प्रतिबाधते ॥ ५४ ॥ मूलमंत्रजपैरन्यैर्यापति जेतुमिच्छति ॥ अलोकाय मलोकस्थामजतेन रकेहि सा
॥ ५५ ॥ अन्यथा चोपनीतानि चूर्णमूलौषधान्यपि ॥ विनाशयेयुः पुरुषं तस्मान्नान्यत्समाचरेत् ॥ ५६ ॥ प्रियंवदाभर्तरियाभर्तायस्याः परा-
यणम् ॥ वाक्चैव मधुराय स्याः पत्युः संवननं महत् ॥ प्रियं भर्तारमासाद्य पिबेद्वैषधीमिमाम् ॥ ५७ ॥ प्रियंवदां सुशीलां च धर्मपत्नीमनिदितां ॥
अवमन्येत यो मोहात्तमाहुः पुरुषा धमम् ॥ ५८ ॥ अरण्यानीत्यरण्येषु जपेत्सूक्तमनेकशः ॥ आरण्यानीनमस्कृत्वा आरण्यान् प्रतिबाधते ॥ ५९ ॥
श्रद्धासूक्तं जपेन्नित्यं श्रद्धाकामः समाहितः ॥ सर्वत्र लभते श्रद्धां मेधासूक्तं तथैव च ॥ ६० ॥ ब्राह्मीमासाद्य सूक्ते द्वे जपेत्तनियतव्रतः ॥ तां पि-

बेतयथा शक्त्या ज्यहात्सिद्धिं नियच्छति ॥ ६१ ॥ शंखपुष्पीतुपयसा ब्राह्मीपुष्पाणि सर्पिषा ॥ शतावरीं च पयसा वचामद्भिर्धृतेन वा ॥ ६२ ॥
सूक्ताभ्यामनुमंत्राभ्यामेकैकां तु ज्यहंपिबेत् ॥ श्रद्धां मेधां स्मृतिपुष्टिं बलं लक्ष्मीं च विंदति ॥ ६३ ॥ सिद्धिं प्राप्नोति परमां दीर्घमायुः समश्नुते ॥
अथ वामनसाध्यायेत्सूक्तं सिद्धिं नियच्छति ॥ ६४ ॥ शासइत्था सपत्नं प्रसंगमे विजिगीषतः ॥ प्रयोक्तव्यं तु शुचिना जुहुयात्तत्र सिद्धयः ॥ ६५ ॥
अथ वाजप्यमेव स्यात्संग्राममभिगच्छतः ॥ शासइत्थेति यो हंतुं शत्रून् तांस्तु विबाधते ॥ ६६ ॥ अलक्ष्मीनां शनार्थं तु जपेन्नित्यं शिरिं विठम् ॥
अपामार्गमर्थी शाखां सदर्भा सह वीरुधैः ॥ ६७ ॥ गृहीत्वा त्मानं पावयेदधश्चोर्ध्वं च नित्यशः ॥ आज्यं वा नेन जुहुयात्सहस्रं दशतीर्दश ॥ ज्यहेण नु-
दते देहादलक्ष्मीं शतवार्षिकीम् ॥ ६८ ॥ चांद्रायणं च रन्नेतत्सूक्तं सिद्धिं करं जपेत् ॥ अलक्ष्मीर्नुदते देहादपि वर्षसहस्रिकी ॥ ६९ ॥ गृहीतं य-
क्ष्मणा दर्भान् गृहीत्वा संस्पृशन् जपेत् ॥ मुंचामित्वा हविषेति यक्षमाणमपकर्षति ॥ ७० ॥ समिद्धमग्निं जुहुयादाज्येनैव यथाविधि ॥ संपात-
माज्येनियेत संपातैश्च पयः पिबेत् ॥ ७१ ॥ संपातभाजने सर्पिश्चूर्णतन्निधापयेत् ॥ तत्रास्य भोजनीयं स्यात्पानीयं चानुमंत्रितम् ॥ ७२ ॥
खादिराणि च काष्ठानि चूर्णकृत्वा सहांतुभिः ॥ साधयीतरसं चैषां मध्वाज्याभ्यां पिबेत्सह ॥ ७३ ॥ मुंचामित्वा हविषेति तत्र तत्र प्रयोजयेत् ॥
यक्ष्माणमपकर्षति शरीरारोग्यकर्मणा ॥ ७४ ॥ यस्यागर्भः प्रमीयेत तत्राग्नौ जुहुयाद्विधिः ॥ ब्रह्मणाग्निः संविदान इत्याज्येन यथाविधि ॥ ७५ ॥
आज्यशेषेण चाभ्यज्यगर्भिणीं प्रसवेत्ततः ॥ पिबेदेवाज्यशेषं तु जीवन्तस्याः प्रजायते ॥ ७६ ॥ जातानि चेत्प्रमीयेत्तत्राज्यं कृत्वा नुमंत्रितम् ॥
जुहुयाद्ब्रह्माग्निरिति संपातान्नियेन्मणौ ॥ ७७ ॥ मणितु विवृते सूत्रे वा सयेद्वाससा सह ॥ न्यप्रोधशुंगया तत्र शुक्लोदितवेष्टितम् ॥ ७८ ॥
तंसाविज्ययुतेनैवानुमंत्र्याथ यथाविधि ॥ संपातैर्युतेनैव ब्रह्मणेति च संस्तुतम् ॥ ७९ ॥ उपरिष्ठाच्च सावित्र्या तावदेवानुमंत्रणम् ॥ सर्वैः स्वस्त्ययनै-

वैत्त्वैश्च जुहुयादधर्मासकम् ॥ द्विषद्द्वेषणं तस्यां ते सूक्तमेतत्प्रयोजयेत् ॥ ४२ ॥ द्विषंतं धनिं न हत्वा द्विषतो विंदते धनम् ॥ अथ वाजप्यमेव स्याद्वाय-
स्पोषधनार्थिना ॥ ४३ ॥ अयमग्नेज रितेति जपेदग्निभये सति ॥ विधिना तर्पयित्वाग्निपयोदधिघृतादिभिः ॥ ४४ ॥ स्वयंपातुं यावद्विच्छेत्ता-
वद्भुत्वा चतुर्दिशम् ॥ अपामिदं परिणयेत्संततो दक्षधारया ॥ ४५ ॥ उत हृद इव भूत्वा प्यग्नेर्भेषजमंतिकात् ॥ अरण्यमेत्यपाठां तु क्रीणीयाद्यवमुष्टि-
ना ॥ ४६ ॥ यदि सौम्यसि सोमायत्वां परिक्रीणाम्योषधिम् ॥ यदि वारुण्यसि वारुणायत्वां परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४७ ॥ वसुम्यश्चाथ रुद्रेभ्य
आदित्येभ्योऽथ वापुनः ॥ वैश्वदेव्यसि विश्वेभ्यः परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४८ ॥ क्षित्वासुमनसः पूर्वमोषध्या सह वीरुधैः ॥ तस्य वीर्यं समादत्ते
कर्मयत्र करिष्यति ॥ ४९ ॥ तां तु मध्ये संदधीतौषधीनां च विहायसि ॥ ग्रहणे त्वौषधीनां च सर्वत्रैष विधिर्भवेत् ॥ ५० ॥ उत्त्वापयीताथ पा-
ठां त्विमामिति जपन्निह ॥ प्रातश्च पेषयेदनांसं सदिब्रह्मचारिणाम् ॥ ५१ ॥ तदलाभे त्रतवता कन्यया ब्राह्मणेन वा ॥ प्रातः शुचिस्तां घृतेन त्रिः पि-
बेदनुमंत्रिताम् ॥ ५२ ॥ इमामिति तु सूक्तेन शतकृत्वो दशावरम् ॥ सपत्नीबाधते तेन पतिश्चातीव मन्यते ॥ ५३ ॥ पतिस्तु परिजप्यैनां पाठामे-
तेन वै पिबेत् ॥ पयसा सप्तरात्रेण सपत्नान् प्रतिबाधते ॥ ५४ ॥ मूलमंत्रजपैरन्यैर्यापतिं जेतुमिच्छति ॥ अलोकाय मलोकस्थाम जतेन रकेहि सा
॥ ५५ ॥ अन्यथा चोपनीतानि चूर्णमूलौषधान्यपि ॥ विनाशयेयुः पुरुषं तस्मान् अन्यत्समाचरेत् ॥ ५६ ॥ प्रियंवदाभर्तुरियाभर्ता यस्याः परा-
यणम् ॥ वाक्चैव मधुराय स्याः पत्युः संवननं महत् ॥ प्रियं भर्तारमासाद्य पिबेद्वैषधीमिमाम् ॥ ५७ ॥ प्रियंवदां सुश्रीलां च धर्मपत्नीमनिदितां ॥
अवमन्येत यो मोहात्तमाहुः पुरुषा धमम् ॥ ५८ ॥ अरण्यानीत्यरण्ये पुजयेत्सूक्तमनेकशः ॥ आरण्यानीं नमस्कृत्वा आरण्यान् प्रतिबाधते ॥ ५९ ॥
श्रद्धासूक्तं जपेन्नित्यं श्रद्धाकामः समाहितः ॥ सर्वत्र लभते श्रद्धां मेधासूक्तं तथैव च ॥ ६० ॥ ब्राह्मीमासाद्य सूक्ते द्वेजपेत्तनियतव्रतः ॥ तां पि-

बेत यथा शक्त्या ज्यहत्सिद्धिं नियच्छति ॥ ६१ ॥ शंखपुष्पीतुपयसा ब्राह्मीपुष्पाणि सर्पिषा ॥ शतावरीं च पयसा वचामद्भिर्घृतेन वा ॥ ६२ ॥
सूक्ताभ्यामनुमंत्राभ्यामेकैकां तु ज्यहं पिबेत् ॥ श्रद्धां मेधां स्मृतिपुष्टिं वलं लक्ष्मीं च विंदति ॥ ६३ ॥ सिद्धिं प्राप्नोति परमां दीर्घमायुः समश्नुते ॥
अथ वामनसाध्यायेत्सूक्तं सिद्धिं नियच्छति ॥ ६४ ॥ शासइत्थेति यो हंतुं शत्रून् तांस्तु विवाधते ॥ ६५ ॥ अलक्ष्मीनां शनार्थं तु जपेन्नित्यं शिरिं विठम् ॥
अथ वाजप्यमेव स्यात्संग्राममभिगच्छतः ॥ शासइत्थेति यो हंतुं शत्रून् तांस्तु विवाधते ॥ ६६ ॥ अलक्ष्मीनां शनार्थं तु जपेन्नित्यं शिरिं विठम् ॥
अपामागर्मर्याशां सदर्भा सह वीरुधैः ॥ ६७ ॥ गृहीत्वा त्मानं पावयेदधश्चोर्ध्वं च नित्यशः ॥ आज्यं वा नेन जुहुयात्सहस्रं दशतीर्दश ॥ ज्यहेण नु-
दते देहादलक्ष्मीं शतवार्षिकीम् ॥ ६८ ॥ चांद्रायणं च रन्नेतत्सूक्तं सिद्धिकरं जपेत् ॥ अलक्ष्मीर्नुदते देहादपि वर्षसहस्रिकी ॥ ६९ ॥ गृहीतं य-
क्ष्मणा दर्भान् गृहीत्वा संस्पृशन् जपेत् ॥ मुंचामित्वा हविषेति यक्षमाणमपकर्षति ॥ ७० ॥ समिद्धमग्निं जुहुयादाज्येनैव यथाविधि ॥ संपात-
माज्येनियेत संपातैश्च पयः पिबेत् ॥ ७१ ॥ संपातभाजने सर्पिश्चूर्णतन्निधापयेत् ॥ तत्रास्य भोजनीयं स्यात्पानीयं चानुमंत्रितम् ॥ ७२ ॥
खादिराणि च काष्ठानि चूर्णकृत्वा सहांतुभिः ॥ साधयीतरसं चैषां मध्वाज्याभ्यां पिबेत्सह ॥ ७३ ॥ मुंचामित्वा हविषेति तत्र तत्र प्रयोजयेत् ॥
यक्ष्ममाणमपकर्षति शरीरारोग्यकर्मणा ॥ ७४ ॥ यस्यागर्भः प्रमीयेत तत्राग्नौ जुहुयाद्विः ॥ ब्रह्मणाग्निः संविदान इत्याज्येन यथाविधि ॥ ७५ ॥
आज्यशेषेण चाभ्यज्यगर्भिणीं प्रसवेत्ततः ॥ पिबेदवाज्यशेषं तु जीवन्तस्याः प्रजायते ॥ ७६ ॥ जातानि चेत्प्रमीयेत्तत्राज्यं कृत्वा नुमंत्रितम् ॥
जुहुयाद्ब्रह्माग्निरिति संपातान्निनयेन्मणौ ॥ ७७ ॥ मणितु विवृते सूत्रे वा सयेद्वाससा सह ॥ न्यप्रोधशुंगया तत्र शुक्लोदितवेष्टितम् ॥ ७८ ॥
तंसाविज्ययुतेनैवानुमंत्र्याथ यथाविधि ॥ संपातैर्युतेनैव ब्रह्मणेति च संस्तुतम् ॥ ७९ ॥ उपरिष्ठाच्च सावित्र्या तावदेवानुमंत्रणम् ॥ सर्वैः स्वस्त्ययनै-

श्रैवजपेदमिदं तं मणिम् ॥ ६८० ॥ शिरसाधारयेन्नारीप्रयतागर्भिणीसती ॥ तृतीयेगर्भमासेतुमणिमेतंसमासजेत् ॥ पुष्पवतीपरंनारीगौः
सबत्साचरेद्यथा ॥ ८१ ॥ बहुपानीयवसान्वत्सेनपिबतासह ॥ जातस्यतुकुमारस्यकंठेतंमणिमासजेत् ॥ ८२ ॥ आज्यशेषंपुरस्कृत्यत-
मभ्यज्यकुमारकम् ॥ हुत्वास्वस्त्ययनैरेवस्त्रीपुमांसंप्रसूयते ॥ ८३ ॥ ऊर्ध्ववर्षात्स्वस्त्ययनंपुनरेवविधीयते ॥ पुनःस्तनप्रदानार्थंश्रद्धासूक्तेन
पाययेत् ॥ ८४ ॥ मेधासूक्तेनचैवैतत्पिष्टंघ्रीहिमयंकृतम् ॥ मधुमिश्रंजातरूपंमेधावीतेनजायते ॥ ८५ ॥ शतंवर्षाणिजीवेतप्रियतेनपुरा-
युषः ॥ स्मृतमेवचतस्यस्यात्पण्मासाश्चततःपरं ॥ ८६ ॥ आज्यंसंस्कृत्यजुहुयादक्षीभ्यांतइतिद्विजः ॥ पाणिनातुघृताकेनमूर्धानंसंस्पृशे-
त्ततः ॥ ८७ ॥ कर्णोनित्रेचचुबुंकनासिकांचैवसंस्पृशेत् ॥ एवमेवजपेज्जित्यंयक्ष्मणोविप्रमुच्यते ॥ ८८ ॥ पूर्वोक्तेनैवकल्पेनयक्ष्मनाशन-
माचरेत् ॥ होमैश्चैवजपैश्चैवयक्ष्मनाशनमाचरेत् ॥ ८९ ॥ अपेहीतिजपेत्सूक्तंशुचिर्दुःस्वप्नाशनम् ॥ देवाःकपोतइतितुकपोतस्यप्रवेशने
॥ ९० ॥ सूक्तेनजुहुयादाज्यंयमदूतंहतंविदुः ॥ सपन्नप्रप्रयुंजीतश्रुषभंजपहोमयोः ॥ ९१ ॥ येनेदमितिवैनित्यंजपेतनियतव्रतः ॥
समाधिंमनसस्तेनविदतेनैवमुह्यति ॥ ९२ ॥ मयोभूर्वातइतितुगवांस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ यवानांतुघृताक्कानांकारीषेभ्रौसमाहितः ॥ ९३ ॥
जुहुयाद्गोष्ठमध्येतुदधिमध्वाज्यसंस्कृतान् ॥ राजानमभिषिच्येतपुष्येणश्रवणेनवा ॥ ९४ ॥ पौष्णसावित्रसौम्याश्विरोहिण्यामुत्तरासुच ॥
हुत्वाग्निंराजलिङ्गामिःसावित्र्याप्रयतःशुचिः ॥ ९५ ॥ महान्याहृतिमिश्रैवसंपातामिहुतोभवेत् ॥ सर्वौषधिरसैःश्रद्धैर्नदीनांसलिलेनच
॥ ९६ ॥ व्याघ्रचर्मण्यथासीनमासंघामभिषिच्यच ॥ तिष्ठन्प्रत्यङ्मुखोब्रूयाज्यत्वंपृथिवीमिमाम् ॥ ९७ ॥ धर्मस्तेनिखिलोराजन्वर्धतांपाल-
यप्रजाः ॥ वर्धत्वंचश्रियैपुष्ट्यैजयायाभ्युदयायच ॥ ९८ ॥ राजानःसंतुतेगोत्रेततोऽप्रतिरथंजपेत् ॥ वैयाघ्रंतुभवैश्चर्मसमिदौदुंबरीभवेत्

॥ ९९ ॥ त्रिरेनमभिषिच्यैवंदुंदुभीनमिमंत्रयेत् ॥ प्राच्यांत्वादिशिवसबोहमिषिंचंतुतेजसे ॥ १०० ॥ दक्षिणस्यांत्वादिशिरुद्राज-
मिषिंचंतुवृद्धये ॥ प्रतीच्यांत्वादिश्यादित्यामिषिंचंतुपुष्टये ॥ १ ॥ विश्वेदेवाउदीच्यांत्वाअमिषिंचंतुश्रेयसे ॥ अमिषिच्यचराजा-
नमाशीर्भिरभिनंद्यच ॥ २ ॥ आत्वाहार्पमंतरेधीत्यथैनमिमंत्रयेत् ॥ पतंगमितिवैनित्यंजपेदज्ञानभेदनम् ॥ ३ ॥ मायाभेदनमेत-
द्विसर्वामायाःप्रबाधते ॥ शांबरीमिद्रजालांवामायामेतेनवारयेत् ॥ ४ ॥ अट्टानांचसत्त्वानांमायामेतेनबाधते ॥ त्र्यम्बूष्वितिस्वस्त्य-
यनंजपेतनियतव्रतः ॥ ५ ॥ पुष्पंद्वातुयागर्भेनगृहीयाद्वयोन्विता ॥ विष्णुर्योनिनेजमेषयोनिंस्पृष्ट्वाततोजपेत् ॥ ६ ॥ महित्री-
णामवोस्त्वितिपथिस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ प्राग्रयेथद्विषट्हेत्यंजपेद्विष्यस्यनिष्कृतिम् ॥ ७ ॥ आयंगौःसर्पराज्ञीतुसर्पानेतेनबाधते ॥ पवि-
त्राणांपवित्रंतुजपेदेवाघमर्षणम् ॥ ८ ॥ आपःप्रविश्ययश्चैतत्रिःपठेतसमाहितः ॥ अथाश्वमेधावभृथस्तादृशंमनुरब्रवीत् ॥ ९ ॥ अशु-
च्येवनिमज्जित्वात्रिःपठेदघमर्षणम् ॥ अथाश्वमेधावभृथाएवंतदृषिरब्रवीत् ॥ १० ॥ यथाश्वमेधःऋतुरादुसर्वपापप्रणोदनः ॥ तथाघ-
मर्षणंसूक्तंसर्वपापप्रणोदनम् ॥ ११ ॥ सेनादारणमेतत्स्यान्नैर्हस्त्यमितिशौनकः ॥ मनसाध्येयमेतत्तुमन्यतेशौनकस्तृषिः ॥ १२ ॥ संस-
मिशुवसेवृषणसौभ्रातृकरणमहत् ॥ ज्ञातिभेदेप्रयुंजीतनमिद्यंतेकदाचन ॥ १३ ॥ कृतेभेदेतुसंज्ञानमेतत्संधिकरंजपेत् ॥ नतत्रभेदोभूयः
स्याद्यत्रैतत्सततंजपेत् ॥ १४ ॥ तच्छंयोरावृणीमहइतिस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ महानाङ्गयःपरंब्रह्मशुक्रंज्योतिःसनातनम् ॥ १५ ॥ सपन्नंयश्च-
पुण्याश्चपावमान्यःपराःस्मृताः ॥ वृष्टिकामोजपेच्चैताआपोदैताःसनातनाः ॥ १६ ॥ ॐकारपूर्वाव्याहृतयोमधुच्छंदसआदितः ॥ सूक्ता-
न्यंतेमहानाङ्गयःसंहितासाऽमृताऽमृता ॥ १७ ॥ अमृतत्वंयुर्वेदाःपूर्वसंहितयानया ॥ जपेदेनांशुचिर्नित्यममृतत्वंसंगच्छति ॥ १८ ॥

अत्रैवतुजपेन्मध्येपितृसूक्तान्यनेकशः ॥ पित्र्यांतांसंहितांविद्यात्पितृन्प्रीणातिचैतया ॥ १९ ॥ एवमेवसमाहृत्यवाससीसंहिताभवेत् ॥
 रौद्र्यादित्यावैश्वदेवीयदेवत्यांचकामयेत् ॥ ७२० ॥ कुर्वीतयास्तुशमनंमध्येगोष्ठस्यधर्मवित् ॥ पुष्पैर्गधैश्चमाल्यैश्चवानस्पत्यैस्तथौषधैः
 ॥ २१ ॥ वास्तुसर्वप्रविकिरेत्सप्रधान्यैस्तथैवच ॥ वास्तोष्पतियजेच्चात्रपायरोनबृहस्पतिम् ॥ २२ ॥ औदुंबरपलाशैश्चवलंप्रतिदिशंहरेत् ॥
 सूर्योवायुर्यमःपितरोवरुणोनिर्ऋतिस्तथा ॥ २३ ॥ सोमोमहेंद्रइत्येतादिक्षुदिग्देवताःस्मृताः ॥ दद्यादानं ब्राह्मणेभ्यःशिवंभवतुवास्त्विति
 ॥ २४ ॥ प्रतिसंवत्सरंकार्यगृहेवैगृहमेधिना ॥ यद्येवंसविधंनान्यदनुक्तमपि किंचन ॥ २५ ॥ अग्निमिंद्रमथोवायुंसूर्यमन्याश्चदेवताः ॥
 आराधयिषुर्योयोयामभिधत्तेतथात्रताम् ॥ २६ ॥ अभिरूपेणसूक्तेनयथादिष्टंप्रयोजनम् ॥ ऋषीणांमंत्रदृष्टेनप्रत्यक्षात्सिद्धिरिष्यते ॥ २७ ॥
 सर्वत्रदक्षिणां दद्याद्धनंवाकर्मसिद्धये ॥ नत्वेवादक्षिणं कर्म किंचिदस्तीतिशौनकः ॥ २८ ॥ शक्त्याहिपूर्णपात्रेणसंमिताप्यंततोभवेत् ॥
 तस्मात्स्वल्पापिदातव्यादक्षिणाकर्मसिद्धये ॥ २९ ॥ ऋषभैकादशादद्याद्येनवातुप्यतेगुरुः ॥ धर्मज्ञेसत्यवादिनिब्रह्मदानं प्रदीयते ॥ ७३० ॥
 तदिदंपरमं ब्रह्मगुह्यं पावनमद्भुतम् ॥ नाप्रशांतायदातव्यंतापुत्रायातपस्विने ॥ नासंवत्सरोपितायनाशिष्यायाहितायच ॥ ३१ ॥ इत्यृग्वि-
 धानेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ नराणांभाग्यहीनानामृग्विधानमजानताम् ॥ ऋग्वेदःकल्पवृक्षोयंफलंनैवप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ रत्नगर्भइवा-
 वासऋग्वेदःप्रतिभातिमे ॥ ऋग्विधानप्रदीपेनविनानैवप्रकाशते ॥ ३३ ॥ रत्नाकरइवोदारऋग्वेदोऽत्यंतदुस्तरः ॥ ऋग्विधानंमहापूतं
 विनानैवफलप्रदम् ॥ ३४ ॥ निधानंसर्वरत्नानामृग्वेदो ब्रह्ममंदिरम् ॥ ऋग्विधानविधानेनध्रुवमेतदवाप्यते ॥ ३५ ॥ ऋग्वेदःपठितोऽप्येपन्
 णांभवतिनिष्फलः ॥ ऋग्विधानंविनातस्मादध्ययंतत्प्रयत्नतः ॥ ३६ ॥ सूक्ततत्त्वार्थकथनमृग्विधानमवैतियः ॥ ऋग्वेदो जायतेतस्यप्रसा-

दोत्फुल्लमानसः ॥ ३७ ॥ आयुष्यंसंपदोमूलंसद्यःकल्मषनाशनम् ॥ ऋग्विधानाभ्यनुष्ठानंशुभंकीर्तिकरंपरम् ॥ ३८ ॥ ऋग्विधानेनसंयुक्त-
 मृग्वेदंवेत्तियोद्विजः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामाश्रयःसभवेद्भुवम् ॥ ३९ ॥ वेदेषुप्रथमोवेदआयुर्वेदनिधिःप्रभुः ॥ ऋग्विधानस्यचाभ्यासाद-
 तीवपरितुष्यति ॥ ७४० ॥ शत्रुनाशमनस्तुष्टिसुहृज्जनसमागमान् ॥ ऋग्वेदःकुरुतेनित्यमृग्विधानेनतोषितः ॥ ४१ ॥ ऋग्वेदंवेत्तियः
 सांगमृग्विधानरतःसदा ॥ मनोरथादप्यधिकंभवेत्तस्यसमीहितम् ॥ ४२ ॥ कुलेजन्मनिशीलेवाप्रज्ञायामुद्यमेपिवा ॥ ऋग्विधानपरिज्ञाना-
 दुशंतिचरितार्थताम् ॥ ४३ ॥ तुष्यंतिदेवताःसर्वाःसंपद्यंतेविभूतयः ॥ दुराधयःप्रणश्यंतिनित्यमृग्विधिपाठिनाम् ॥ ७४४ ॥ नमः
 शौनकायनमःशौनकाय ॥ इत्यृग्विधानफलश्रुतिः ॥ ॥ ऋग्विधानंसमाप्तम् ॥

अथयामलाष्टकतंत्रेखिलोपनिषन्मंत्रसंहितास्वरूपम् ।

श्रीः ॥ पार्वत्युवाच ॥ शिवशंकरदेवेशपंचकृत्यपरायण ॥ स्वरूपमंगवेदानांश्रुतं त्वन्मुखतोमया ॥ १ ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामि
 खिलान्युपखिलानिच ॥ महोपनिषदश्चैवयाश्चान्यामंत्रसंहिताः ॥ २ ॥ वेदानांसारभूतास्तुवदमेकरुणानिधे ॥ श्रीशिवउवाच ॥
 शृणुदेविप्रवक्ष्यामिखिलान्युपखिलानिच ॥ महोपनिषदोमंत्रसंहिताःसकलार्थदाः ॥ ३ ॥ पुराव्यासेनवेदेषुसंक्षिप्तेषुचतुर्विंशति
 अनुवाकाष्टकाध्यायसूक्तवाक्यपदात्मसु ॥ ४ ॥ तत्रतत्रतुशिष्टानियानिवाक्यानि संतिहि ॥ खिलानितानिचोच्यंतेखिलशिष्टानियानिच
 ॥ ५ ॥ वाक्यान्युपखिलानीतिफल्यंनेतानिभामिनि ॥ बालखिल्यंचराजन्यंलक्ष्मीसूक्तंचगारुडम् ॥ ६ ॥ स्वास्तिकंभौतिकंभौम-
 मायुष्यंप्राहमेवच ॥ ऋक्खिलानिप्रकीर्त्यंतेमहांतिवरवर्णिनि ॥ ७ ॥ पैशाचंरात्रिकांडंचत्रैवेण्यंस्वाप्नमेवच ॥ ऋक्संभूतान्युपखि-

लान्युदीर्यंतिमहांतिवै ॥ ८ ॥ सत्याषाढ्यं प्राच्यकाठ्यं काठ्यं मौद्वल्यमेव च ॥ वैत्रयोदशकर्मोऽङ्ग्यं नागबल्यं यजुःखिलम् ॥ ९ ॥ औधे-
यमापस्त्रं बीयमाप्नोर्यामीयमेव च ॥ यजुर्वेदस्योपखिलान्युच्यंते वरवर्णिनि ॥ १० ॥ कौथुम्यंगौतमीयं च वानस्पत्यं रथंतरम् ॥ वैराज्यं
सत्रियं सामखिलं चोपखिलं महत् ॥ ११ ॥ बृहदाग्यं बृहद्रथसामवेदप्रकीर्त्यते ॥ आंगिरसमथर्वोऽङ्ग्यशिरसौत्क्यमरिग्रहम् ॥ १२ ॥
महासंमोहनं चैत्यमथर्वणखिलं स्मृतम् ॥ पाठ्यं सुसाध्यमधिककर्षणं बलिकल्पनम् ॥ १३ ॥ अथर्वोपखिलान्येतान्युच्यंते सुमहांति च ॥
तथा चैवोपनिषदो द्वात्रिंशत्परिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ ईशावास्यं च केनाख्यं कठवह्याह्वयंततः ॥ मुंडकं मांडुकं चैव छांदोग्यं तैत्तिरीयकम्
॥ १५ ॥ प्रभाख्यं बृहदारण्यकं तैत्तिरीयं तथैव च ॥ गर्भाख्यं चैव कैवल्यं श्वेताश्वतरमेव च ॥ १६ ॥ कालाग्निरुद्रहंसं च नारायणमतः परम् ॥
शारीरं नादाबिंद्वारख्यं मंत्रं चामृतबिंदुकम् ॥ १७ ॥ ब्रह्माख्यं चैव जाबालमथर्वशिरसं हकम् ॥ बृहज्जाबालकं चैव सुबालकमतः परम् ॥ १८ ॥
मैत्रेयं परमहंसं छुरिकासंज्ञकं तथा ॥ कौषीतकं तापनीयमारुणीनामकंततः ॥ १९ ॥ मैत्रायणीयमाथर्वशिखासंज्ञकंततः परम् ॥ एतान्युप-
निषच्छब्दवाच्यानि तु हिमाद्रिजे ॥ २० ॥ मोक्षैकहेतुभूतानि नृणां श्रवणमात्रतः ॥ चतुर्वेदाभूतोदन्वत्सुधारसनिबंधनात् ॥ २१ ॥
समुद्भूतान्युपनिषद्ब्रह्मानि गिरिकन्यके ॥ संसारदुःखसंतापसंतप्ताखिलदेहिनाम् ॥ २२ ॥ महत्युपनिषत्प्रोक्ता जीवनीषधमालिका ॥
अज्ञानांधतमोयुक्तसर्वलोकगृहस्थितम् ॥ २३ ॥ दीपिकोपनिषत्प्रोक्ता मुक्तिरत्नं प्रमार्गितुम् ॥ द्वात्रिंशदेवतादेविमहोपनिषदः शुभाः
॥ २४ ॥ महत्यः सर्ववेदानां मातरः परिकीर्तिताः ॥ यान्येव कीर्त्यंते ब्रह्मतत्त्वतत्त्वविदां वरे ॥ २५ ॥ अपूर्णं ॥ इत्यादिसंक्षेपः ॥

इति श्रीमद्यामलाष्टकतंत्रे खिलोपनिषन्मंत्रसंहिता स्वरूपकथनं नाम त्रयोदशः पटलः ॥

॥ अथ प्रथमाष्टकप्रारंभः ॥

॥ अथ सर्वानुक्रमपरिभाषा ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिः ॐम् ॥ अथ ऋग्वेदान्नायेशाकलकैः सूक्तप्रतीकऋक्संख्यऋषिदैवतच्छंदां
स्यनुक्रमिष्यामोऽयथोपदेशं न ह्येतज्ज्ञानमृतैश्चैतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिर्मन्त्राणां ब्राह्मणार्थेयच्छंदोदैवतविद्याजनाध्यापनाभ्यां
श्रेयोधिगच्छत्येताभ्यामेवानेवंविदोयातयामानिच्छंदांसि भवंति स्थाणुवर्च्छति गते वा पात्यते प्रमीयते वा पापीयान् भवती
ति विज्ञायते ॥ १ ॥ अथ ऋषयः शतर्चिन आद्ये मंडलेत्येभुद्रसूक्तामहासूक्तामध्यमेषु माध्यमाः कचित्कथंचिदविशेषितं ब्रह्म ऋ
षिमस्त्रियमनुक्तगोत्रमांगिरसं विद्याद्यस्य वाक्यं स ऋषिर्याते नोच्यते सा देवता यदक्षरपरिमाणं तच्छंदोऽर्थेऽस्तव ऋषयो देव
तां शच्छंदोभिरभ्यधावन्ति स एव देवताः क्षित्यंतरिक्षद्युस्थानाऽअग्निर्वायुः सूर्य इत्येवं व्याहृतयः प्रोक्ता व्यस्ताः समस्तानां प्र
जापति (राशुतु प्रजापति) रौंकारः सर्वदेवत्यः पारमेष्ठ्यो वा ब्राह्मो देव आध्यात्मिकस्तत्तत्स्थानाऽअन्यास्तद्विभूतयः कर्मपृथ
क्त्वा द्विपृथगभिधानस्तु तयोर्भवत्येकैव वामहानात्मा देवता स सूर्य इत्याचक्षते सहि सर्वभूतात्मा तदुक्तमृषिणा—सूर्यऽआ
त्मा जगतस्थुषश्चेति तद्विभूतयोऽन्या देवतास्तदप्येतदुक्तं मिंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरित्यथाभिधानं त्वनुक्रमिष्यामः
प्रायेणैद्रे मरुतो राज्ञां च दानस्तुतयः ॥ २ ॥ अथ च्छंदांसि गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बहतीपंक्तित्रिष्टुप् जगत्यतिजगती शक्यति
शक्यं च त्र्यष्टी धृत्यति धृतयश्चतुर्विंशत्यक्षरादीनि चतुरुत्तराण्यूनानाधिकेनैकेन निचृद्भुरिजौ द्वाभ्यां विराट् स्वराजौ पादपूर

णार्थतुषैप्रसंयोगैकाक्षरीभावान्व्यूहेदाद्येतुसप्तवर्गे पादविशेषात्संज्ञाविशेषास्ताननुकामंतएवोदाहरिष्यामोविराडपा
विराट्स्थानाश्चबहूनाऽअपित्रिष्टुभऽएवेत्युद्देशस्तत्रदशैकादशद्वादशाक्षराणां वैराजत्रैष्टुभजागताइतिसंज्ञाअनादेशे
ष्टाक्षराःपादाश्चतुष्पदाश्चर्चः ॥ ३ ॥ प्रथमंछंदस्त्रिपदागायत्रीपंचकाश्चत्वारःषट्कश्चैकश्चतुर्थश्चतुष्कोवापदपंक्तिःषट्सप्तै
कादशाउष्णिग्गर्भास्त्रयःसप्तकाःपादनिचृन्मध्यमःषट्कश्चेदतिनिचृद्दशकश्चेद्यवमध्या यस्यास्तुषट्सप्तकाष्टकाःसावर्ध
मानाविपरीताप्रतिष्ठाद्वौषट्कसप्तकश्चहसीयसी ॥ ४ ॥ द्वितीयमुष्णिक्त्रिपदांत्योद्वादशकाद्यश्चेत्पुरउष्णिग्म
ध्यमश्चेत्ककुपत्रैष्टुभजागतचतुष्काःककुबन्त्यकुशिरैकादशिनोःपरःषट्कस्तनुशिरा मध्येचेत्पिपीलिकमध्याऽऽद्यःपंच
कस्त्रयोष्टकाऽअनुष्टुब्गर्भाश्चतुःसप्तकोष्णिगेव ॥ ५ ॥ तृतीयमनुष्टुप्पंचपंचकाःषट्कश्चैकोमहापदपंक्तिर्जागतावष्टकश्च
कृतिर्मध्येचेदष्टकःपिपीलिकमध्यानवकयोर्मध्येजागतः काविराजत्रयैर्वैराजत्रयोदशैर्नष्टरूपादशकास्त्रयोविराळेकादश
कावा ॥ ६ ॥ चतुर्थबृहतीतृतीयोद्वादशाद्यश्चेत्पुरस्ताद्बृहतीद्वितीयश्चेन्न्यकुसारिण्युरोबृहतीवास्कंधोग्रीवीवांत्यश्चेदु
परिष्टाद्बृहतीष्टिनोर्मध्येदशकौविष्टाग्बृहतीत्रिजागतोर्ध्वबृहतीत्रयोदशिनोर्मध्येष्टकःपिपीलिकमध्यानवकाष्टेकादश्य
ष्टिनोविषमपदाश्चतुर्नवकाबृहत्येव ॥ ७ ॥ पंचमंपंक्तिःपंचपदाश्चतुष्पदाविराड्दशकैरयुजौजागतौसतोबृहतीयुजौचे
द्विपरीताद्यौचेत्प्रस्तारपंक्तिरंत्यौचेदास्तारपंक्तिराद्यांत्यौचेत्संस्तारपंक्तिर्मध्यमौचेद्विष्टारपंक्तिः ॥ ८ ॥ षष्ठंत्रिष्टुप्त्रैष्टु

भपदाद्वौजागतौयस्याःसाजागतेजगतीत्रैष्टुभेत्रिष्टुब्वैराजौजागतौचाभिसारिणीनवकौवैराजस्त्रैष्टुभश्चद्वौवावैराजौ
नवकस्त्रैष्टुभश्चविराट्स्थानैकादशिनस्त्रयोष्टकश्चविराड्पाद्वादशिनस्त्रयोष्टकश्चज्योतिष्मतीयतोष्टकस्ततोज्योतिश्चत्वा
रोष्टकाजागतश्चमहाबृहतीमध्येचेद्यवमध्याद्यौदशकावष्टकास्त्रयःपंत्युत्तराविराट्पूर्वावा ॥ ९ ॥ सप्तमंजगतीजागतप
दाष्टिनस्त्रयःस्वाचद्वौमहासतोबृहत्यष्टकांसप्तकःषट्कोदशकोनवकश्चषष्ठकावामहापंक्तिः ॥ १० ॥ अथप्रगाथाबृह
तीसतोबृहत्यावाहृतःककुप्चेत्पूर्वाकाकुभौमहाबृहतीमहासतोबृहत्यामहाबाहृतोबृहतीविपरीतेविपरीतोत्तरोनुष्टुब्गा
यत्र्याचानुष्टुभोऽनुष्टुम्मुखास्तुचाइत्युक्तेः ॥ ११ ॥ सूक्तसंख्यानुवर्ततआन्यस्याःसूक्तसंख्यायांक्रुपिश्चान्यस्मादपरवा
विशिष्टस्तुहिहवैतच्छब्दविशिष्टान्यृषिदैवतच्छंदांसिद्वित्रिचतुःपंचपदसूक्तभांजि यथासंख्यमनिरुक्तासंख्याविंशति
रनादेशेत्विद्रोदेवतात्रिष्टुपछंदःप्रगाथावाहृताविंशिकाद्विपदाविराजस्तर्धमेकपदाद्विद्विपदास्त्वृचःसमामनंत्ययुक्त्वं
त्याद्विपदंवेमंडलादिष्वग्नेयमैद्रात्रिष्टुवंतस्यसूक्तस्यशेषाजगत्य आदांगायत्रंप्राग्विधरण्यस्तूपात् ॥ १२ ॥ (गोधाघो
षाविश्ववारापालोपनिषन्निपत् । ब्रह्मजायाजुहूर्नामांगस्ययस्वमादितिः ॥ इंद्राणीचंद्रमाताचंमरमारोमशोर्वशी ।
लोपामुद्राचनद्यश्चयमीनारीचशश्वती ॥ श्रीर्याक्षामार्पराजीवाक्श्रद्धामंधाचदक्षिणा । रात्रीसूर्याचसावित्रीब्रह्मवादि
न्यईरिताः ॥ १३ ॥ पादाअतिजगत्यानुत्रयोद्वादशकाःपरा । अष्टकांशकरीपादाःसप्तैवाष्टाक्षराश्चतः ॥ अतिशाक्वर

पादौद्वावादितः षोडशाक्षरौ । जागतश्चाष्टकावष्टिपादाः षोडशकास्त्रयः ॥ अष्टकौचात्यष्टिपादौ जागतौचाष्टकास्त्रयः ।
जागतश्चाष्टकश्चाथधृतिपादौतुजागतौ ॥ पादास्त्रयोष्टकाश्चाथषोडशाक्षरएवच । अष्टकश्चाथातिधृतौजागतः षोडशा
क्षरः ॥ त्रयोष्टकाजागतश्चतर्थवाष्टकइत्यपि । परः सप्तकपादास्तुप्रसंगात्स्वयमीरिताः) ॥ १४ ॥ इतिपरिभाषा ॥

अग्निनवमधुच्छंदावैश्वामित्रोवायोवायव्यैद्रवायवर्मैत्रावरुणास्तृचाः अश्विनाद्वादशाश्विनैद्रवैश्वदेवसारस्वता
स्तृचाः सप्तताः प्रउगदेवताः सुरूपकृलुंदशैद्रमातुयुंजंत्यादहेत्येताः षण्मारुत्योवीलुचिदिद्रेणेत्यैद्यौचैद्रमिदेंद्रसा
नसिमिद्रेहिगायंतिद्वादशानुष्टुभंत्विद्रमष्टौजेतामाधुच्छंदसौग्निद्वादशमेधातिथिः काण्वआग्नेयमग्निनेतिपादो
द्यग्निदैवतौनिर्मथ्याहवनीयाभ्यांसुसमिद्धइतीध्मः समिद्धोवाग्निस्तनूनपांशराशंसइळोबहिंदेवीद्वारउषासान
कादैव्यौहोतारौप्रचेतसौतिस्रोदेव्यः सरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिः स्वाहाकृतयइतिप्रत्युचंदेवताएतदा
प्रीसूक्तमेतेनान्यान्युक्तदेवतान्येकादशकानित्वनाराशंसान्याप्रशब्दोक्तानित्वतनूनपांत्यैभिर्वैश्वदेवमिंद्रसोम
मृतव्यंतत्रैद्रीमारुतीत्वाष्ट्याग्नेय्यैद्रीमैत्रावरुणीचतस्रोद्रविणोदसआश्विन्याग्नेयृतदेवताः सर्वत्रात्वानवेंद्रावरु
णयोरेन्द्रावरुणयुवाकुपादनिचृतौ (इंद्रोहसीयसीवा) सोमानमितिपंचब्राह्मणस्पत्याश्चतुर्थ्यामिंद्रश्चसोमश्चपंचम्यां
दक्षिणाचान्याः सादसस्पत्यानाराशंसीवांत्याप्रतित्यमाग्निमारुतं ॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥

हरिः ओ३म् ॥ (मं. १ अ. १ सू. १) अग्निमीळेपुरोहितंयज्ञस्यदेवमृत्विजं । होतारंरत्नधातमं ॥ अग्निःपूर्वेभिर्ऋषि
भिरीज्योनूतनैरुत । सदेवाँऽएहवक्षति ॥ अग्निनायिमश्रवत्पोषमेवदिदेवे । यशसंवीरवत्तमं ॥ अग्नेयंयज्ञमध्वरं
विश्वतःपरिभूरसि । सऽइहेवेषुगच्छति ॥ अग्निर्होताकविक्रतुःसत्यश्चित्रश्रवस्तमः । देवोदेवेभिरागमत् ॥ १ ॥ यदं
गदाधुपेत्वमग्नेभद्रंकरिष्यसि । तवेत्तत्सत्यमंगिरः ॥ उपत्वाग्नेदिदेदिवेदोषावस्तर्धियावयं । नमोभरंतऽएमसि ॥ राजै
तमध्वराणां गोपामृतस्यदीदिविं । वर्धमानंस्वेदमे ॥ सनःपितेवसूनवेग्नेसूपायनोभव । सचस्वानःस्वस्तये ॥ २ ॥ (१।१।२)
वायुवायाहिदशंतेमेसोमाऽअरंकृताः । तेषांपाहिश्रुधीहव ॥ वायुक्थेभिर्जरंतेत्वामच्छाजरितारः । सुतसोमाऽअ
हविंदः ॥ वायोतवप्रपृंचतीधेनाजिगातिदाशुषे । उरूचीसोमपीतये ॥ इंद्रवायूइमेसुताऽउपप्रयोभिरागतं । इंद्रवो
वामुशंतिहि ॥ वायुविंद्रश्चचेतथःसुतानांवाजिनीवसू । तावायांतमुपद्रवत् ॥ ३ ॥ वायुविंद्रश्चसुन्वतऽआयांतमुप
निष्कृतं । माश्वि१त्थाधियानरा ॥ मित्रंहुवेपूतदक्षवरुणंचरिशादसं । धियंघृताचींसाधेता ॥ ऋतेनमित्रावरुणावृ

(१।१।१) अग्निमीळइतिनवर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाअग्निर्गायत्री । (१।१।२) वायवागाहीतिनवर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रो
मधुच्छंदाः आद्य नृचस्यवायुः द्वितीयनृचस्येन्द्रवायूतृतीयनृचस्यमित्रावरुणौगायत्री ।

तावृधावृतस्पृशा । क्रतुं बृहंतमाशाथे ॥ कुवीनो मित्रावरुणातुविजाताऽउरुक्षया । दक्षे दधातेऽअपसं ॥ ४ ॥ (१११३)
 अश्विनायज्वरीरिषोद्रवत्याणीशुभस्पती । पुरुभुजाचनस्यतं ॥ अश्विनापुरुदंससानराशवीरयाधिया । धिष्ण्यावनं
 तंगिरः ॥ दसायुवाकवः सुतानासत्यावृक्तबर्हिषः ॥ आयांतरुद्रवर्तनी ॥ इंद्रायाहिचित्रभानोसुताऽइमेत्यायवः ।
 अण्वीभिस्तनापतासः ॥ इंद्रायाहिधियेपितोविप्रजृतः सुतावंतः । उपब्रह्माणिवाधतः ॥ इंद्रायाहितृतुजानऽउपब्रह्मा
 णिहरिवः । सुतेदधिष्वनश्चनः ॥ ५ ॥ ओमांसश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवासऽआगत । दाश्वंसोदाशुषः सुतः ॥ विश्वेदे
 वासोऽअसुरः सुतमागततूर्णयः । उस्माऽइवस्वसराणि ॥ विश्वेदेवासोऽअस्मिधुऽएहिमायासोऽअद्रुहः । मेधैजुपंत
 वह्नयः । पावकानः सरस्वतीवाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञवधुधियावसुः ॥ चोदयित्रीसूनृतांनांचेततीसुमतीनां । यज्ञं
 दधेसरस्वती ॥ महोऽअर्णः सरस्वतीप्रचेतयतिकेतुनां । धियोविश्वविराजति ॥ ६ ॥ (११२१) सुरुपकृत्नुमून्यैसुदुघामिव
 गोदुहे । जुहूमसिद्यविद्यवि ॥ उपनः सवनागहिसोमस्यसोमपाः पिब । गोदाऽइद्रेवतोमदः ॥ अथातेऽअंतमानांवि
 द्यामसुमतीनां । मानोऽअतिरूप्यऽआगहि ॥ परैहिविग्रमस्तृतमिंद्रं पृच्छाविपश्चितं । यस्तेसखिभ्यऽआवरं ॥ उतब्रु

(१११३) अश्विनायज्वरीरितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाः आद्यतृचस्याश्विनौद्वितीयतृचस्येन्द्रः तृतीयतृचस्यविश्वेदेवाः
 चतुर्थतृचस्यसरस्वतीगायत्री । (११२१) सुरुपकृत्नुमितिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री ।

वंतुनोनिद्रोनिरन्यतश्चिदारत । दधानाइंद्रइहुवः ॥ ७ ॥ उत्तनः सुभगाऽअरिर्वोचेयुर्दस्मकृष्टयः । स्यामेदिंद्रस्यश
 र्मेणि ॥ एमाशुमाशवैभरयज्ञश्रियंनृमार्दनं । पतयन्मंदयत्सखं ॥ अस्यपीत्वाशतक्रतोघनोवृत्राणामभवः । प्रावो
 वाजेषुवाजिनं ॥ तंत्वावाजेषुवाजिनंवाजयामः शतक्रतो । धनानामिंद्रसातये ॥ योरायोऽवर्निर्महान्तुपारः सुन्वतः
 सखा । तस्माऽइंद्रायगायत ॥ ८ ॥ (११२२) आत्वेतानिषीदुर्तेद्रमभिप्रगायत । सखायः स्तोमवाहसः ॥ पुरुतमंपुरुणामी
 शानंवार्याणां । इंद्रंसोमेसचासुते ॥ सघानोयोगऽआभुवत्सरायेसपुरंध्यां । गमद्वाजैभिरासनः ॥ यस्यसंस्थेनवृण्वतेह
 रीसमत्सुशत्रवः । तस्माऽइंद्रायगायत ॥ सुतपात्रैसुताऽइमेशुचयोयंतिवीतये । सोमासोदध्याशिरः ॥ ९ ॥ त्वंसु
 तस्यपीतयेसद्योवृद्धोऽअजायथाः । इंद्रज्यैष्ठ्यायसुक्रतो ॥ आत्वाविशंत्वाशवः सोमासऽइंद्रगिर्वणः । शंतैसंतुप्रचेत
 से ॥ त्वांस्तोमाऽअवीवृधन्त्वामुक्थाशतक्रतो । त्वांवधंतुनोगिरः ॥ अक्षितोतिः सनेदिमंवाजमिंद्रः सहस्रिणं । यस्मि
 न्विश्वानिपौस्या ॥ मानोमतीऽअभिद्रुहन्तूनानामिंद्रगिर्वणः । ईशानोयवयावधं ॥ १० ॥ (११२३) युंजंतिब्रध्नमरुपं
 चरंतंपरितस्पर्षः । रोचंतेरोचनादिवि ॥ युंजंत्यस्यकाम्याहरीविपक्षसारथे । शोणाधृष्णूनृवाहसा ॥ केतुकृण्वन्नके

(११२२) आत्वेतेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (११२३) युंजंतीतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाः
 आद्यानांविष्णुमिंद्रः ततः षण्णामरुतः (बीळुचिदिंद्रेणेतिद्वयोरिंद्रश्चवा) दशम्याइंद्रोगायत्री ।

तवेपेशोमर्याऽपेशसे । समुषद्विरजायथाः ॥ आदहस्वधामनुपुनर्गर्भत्वमैरिरे । दधानानामयज्ञियं ॥ वीळुचिदा
 रुजुभिर्गुहाचिदिद्रवहिभिः । अविदऽउक्षियाऽअनु ॥ ११ ॥ देवयंतोयथामतिमच्छाविदद्वसुगिरः । महामनू
 षतश्रुतं+ ॥ इंद्रेणसंहिदक्षसेसजग्मानोऽअबिभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा ॥ अनवद्यैरभिद्युभिर्मखःसहस्वदर्चति । ग
 णैरिंद्रस्यकाम्यैः ॥ अतःपरिज्मन्नागहिदिवोवारोचनादधि । समस्मिन्नृजतेगिरः ॥ इतोवासातिमीमहेदिवोवापा
 धिवादधि । इंद्रमहोवारजसः ॥ १२ ॥ (१।२।४) इंद्रमिद्राधिनीबृहदिंद्रमर्केभिरर्किणः । इंद्रवाणीरनूषत ॥ इंद्रऽइन्द्र
 योःसचासंमिभ्रऽआवचोयुजा । इंद्रोवज्रीहिरण्ययः ॥ इंद्रोदीर्घायचक्षसऽआसूर्यरोहयद्विवि । विगोभिरद्विमैरय
 त् ॥ इंद्रवाजेषुनोवसहस्रप्रधनेषुच । उग्रऽउग्राभिरूतिभिः ॥ इंद्रवयमंहाधुनऽइंद्रमभैहवामहे । युजैवृषेषुवज्रिणं
 ॥ १३ ॥ सनोवृषभ्रमुंचरुंसत्रादावन्नपावृधि । अस्मभ्यमप्रतिष्कृतः ॥ तुंजेतुंजेयऽउत्तरेस्तोमाऽइंद्रस्यवज्रिणः । न
 विधेऽअस्यसुष्टुतिं+ ॥ वृषायूथेववंसंगःकृष्टीरियत्यौजसा । ईशानोऽअप्रतिष्कृतः ॥ यऽएकश्चर्षणीनांवसूनामिरज्य
 त्ति । इंद्रःपंचक्षितीनां+ ॥ इंद्रोविश्वतस्परिहवामहेजनैभ्यः । अस्माकमस्तुकेवलः ॥ १४ ॥ (१।३।१) इंद्रसानसिं
 रयिसजित्वानंसदासहं । वर्षिष्ठमूतयेभर ॥ नियेनमुष्टिहृत्यानिवृत्रारुणधामहै । त्वोतासोन्यर्वता ॥ इंद्रत्वोतास
 १ (१।२।४) इंद्रमिदितिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वा०मधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (१।३।१) इंद्रेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वा०मधुच्छंदाइंद्रोगायत्री ।

ऽआवयंवज्रधनाददीमहि । जयेमसंयुधिस्पृधः ॥ वयंशूरैभिरस्तृभिरिंद्रत्वयायुजावयं । सासह्यामपृतन्यतः+ ॥ म
 हाँऽइंद्रःपरश्रनुमहिवर्मस्तुवज्रिणे । द्यौर्नप्रथिनाशवः ॥ १५ ॥ समोहेवायऽआशतनरःस्तोकस्यसर्नितौ । विप्रा
 सोवाधियायवः ॥ यःकुक्षिःसोमपातमःसमुद्रऽइवपिन्वते । उर्वीरापोनकाकुदः ॥ एवाह्यस्यसूनुताविरज्जीगोमती
 मही । पकाशाखानदाशुषे ॥ एवाहितेविभूतयऽऊतयऽइंद्रमावते । सद्यश्चित्संतिदाशुषे ॥ एवाह्यस्यकाम्यास्तोम
 ऽउक्थंचशस्या । इंद्रायसोमपीतये ॥ १६ ॥ (१।३।२) इंद्रेहिमत्स्यंधसोविश्वेभिःसोमपर्वभिः । महाँऽअभिष्टिरोजसा ॥
 एमैनंसृजतासुतेमंदिमिंद्रायमंदिनै । चक्रिंविश्वानिचक्रये ॥ मत्स्वासुशिप्रमंदिभिःस्तोमेभिर्विश्वचर्षणे । सचैषुसव
 नेष्वा+ ॥ असृग्रमिंद्रतेगिरःप्रतित्वामुदहासत । अजोषावृषभंपतिं ॥ संचोदयचित्रमर्वाग्राधऽइंद्रवरैण्यं । असदित्तै
 विभुप्रभु+ ॥ १७ ॥ अस्मान्सुतत्रचोदयेंद्रायेरभस्वतः । तुर्विद्युभ्ययशस्वतः ॥ संगोमदिंद्रवाजवदस्मेपृथुश्रवोबृह
 त् । विश्वायुधेह्यक्षितं ॥ अस्मेधेहिश्रवोबृहदयुभ्रंसंहस्रसातमं । इंद्रतारधिनीरिषः ॥ वसोरिंद्रवसुपतिंगीभिर्गुणतं
 ऋग्मियं । होमगंतारमूतये ॥ सुतेसुतेन्यौकसेबृहद्बृहत्ऽएदरिः । इंद्रायशूषमर्चति ॥ १८ ॥ (१।३।३) गायंतित्वा
 ऽगायत्रिणोर्चन्त्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुऽउद्धंशमिवयेमिरे ॥ यत्सानोःसानुमारुहद्भूर्यस्पष्टकर्त्तुं । तदिंद्रो
 (१।३।२) इंद्रेहीतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वा०मधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (१।३।३) गायंतीतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वा०मधुच्छंदाइंद्रोनुष्टुप् ।

ऽअर्धचेततियुधेनवृष्णिरेजति ॥ युक्ष्वाहिकेशिनाहरीवृषणाकक्ष्यप्रा । अथानऽइंद्रसोमपागिरामुपंश्रुतिंचर ॥ एहि
स्तोमोऽअभिस्वराभिगृणीह्यारुव । ब्रह्मचनोवसोसचेंद्रयज्ञंचवर्धय ॥ उक्थमिंद्रायशंस्यवर्धनं पुरुनिष्पिधे । शक्रोय
थासुतेषुणोरारणत्सरूपेषुच ॥ तमित्सखित्वईमहेतरायेतंसुवीर्ये । सशक्रऽउतनःशक्रदिंद्रोवसुदयमानः ॥ १९ ॥
सुविवृतैसुनिरजमिंद्रत्वादातमिद्यशः । गवामपम्रजंवृधिकृणुष्वराधोऽअद्रिवः ॥ नहित्वारोदसीऽउभेऽक्रघायमाण
मिन्वतः । जेषुःस्वर्वतीरपःसंगाऽअस्मभ्यंधूनुहि ॥ आश्रुत्कर्णश्रुधीहवंनूचिदधिष्वमेगिरः । इंद्रस्तोममिमंममंक
ष्वायुजश्चिदंतरं ॥ विद्वाहित्वावृषतमंवाजेषुहवनश्रुतं । वृषतमस्यहमहजुतिसंहस्रसातमां ॥ आतूनऽइंद्रकौशिकमं
दसानःसुतपिब । नव्यमायुःप्रसूतिरकृधीसहस्रसामृषिं ॥ परित्वागिर्वणोगिरिमाभवंतुविश्वतः । वृद्धायुमनुवृद्ध
योजुष्टाभवंतुजुष्टयः ॥ २० ॥ (११३१४) इंद्रंविश्वोऽअवीवृधन्तसमुद्रव्यचसंगिरः । रथीतमंरथीनांवाजानांसत्यतिप
तिं ॥ सख्येतऽइंद्रवाजिनोमाभेमशवसस्पते । त्वामभिप्रणोनुमोजेतारमपराजितं ॥ पूर्वीरिंद्रस्यरातयोनविदस्यंत्यु
तयः । यदीवाजस्यगोमतःस्तोतृभ्योमंहतेमधं+ ॥ पुराभिंदुर्युवाकविरमितौजाऽअजायत । इंद्रोविश्वस्यकर्मणोधृता
वज्रीपुरुष्टुतः+ ॥ त्वंवलस्यगोमतोपावरद्रिवोबिलं । त्वांदेवाऽअविभ्युषस्तुज्यमानासऽआविषुः ॥ त्वांहंशूरराति

(११३१४) इंद्रंविश्वोऽइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यजेतामाधुच्छंदसइंद्रोनुष्टुप् ।

भिःप्रत्यायंसिंधुमावदन् । उपातिष्ठंतगिर्वणोविदुष्टेतस्यंकारवः ॥ मायाभिरिंद्रमायिनंत्वंशुष्णमवातिरः । विदुष्टेत
स्यमेधिरास्तेषांश्रवांस्युत्तिर ॥ इंद्रमीशानमोजमाभस्तोमोऽअनूपत । सहस्रंयस्यरातयऽउतवासंतिभूर्यसीः ॥ २१ ॥
(११४१) अग्निदूतंवृणीमहेहोतारंविश्ववेदसं । अस्ययज्ञस्यमुक्तुं ॥ अग्निमग्निहवीमभिःसदाहवंतविश्वपतिम् ।
हव्यवाहंपुरुप्रियं+ ॥ अग्नेदेवाँऽइहावंहजज्ञानोवृक्तवर्हिषे । असिहोतानऽइन्द्र्यः ॥ ताँऽउशतोवित्रोध्ययदग्नेयासिदु
त्यं । देवैरासत्सिर्वर्हिषि ॥ घृताहवनदीदिवःप्रतिध्मरिपंतोदह । अग्नेत्वंरक्षस्विनः ॥ अग्निनाग्निःसमिध्यतेकविर्गृह
पतिर्युवा । हव्यवाइजुह्वास्यः ॥ २२ ॥ कविमग्निमुपस्तुहित्यधर्माणमध्वरे । देवममीवचातनं ॥ यस्त्वामग्नेहविष्प
तिदूतंदेवसपर्यति । तस्यस्मप्राविताभवं ॥ योऽअग्निदेववीतयेहविष्मोऽआविवांसति । तस्मैपावकमृळय ॥ सनः
पावकदीदिवोग्नेदेवाँऽइहावंह । उपयज्ञंहविस्त्रनः ॥ मनःस्तवानऽआभरगायत्रेणनवीयसा । रयिवीरवतीमिषं ॥ अग्ने
शुक्लेणशोचिपाविश्वोभिर्देवहृतिभिः । इमंस्तोमंजुपस्वनः ॥ २३ ॥ (११४२) सुसमिद्धोऽआवंहदेवाँऽअग्नेहविष्म

(११४१) अग्निदूतमिति द्वादशर्चस्यसूक्तस्य काण्वोमेधातिथिरग्निर्गायत्री अग्निनाग्निरित्यस्य निर्भयाहवनीयावग्नीदेवते । (११४२) सु
समिद्धइति द्वादशर्चस्यसूक्तस्य काण्वोमेधातिथिः प्रथमाया इध्मः (समिद्धोभिर्वा) द्वितीयायास्तनूनपानृतीयायानराशंसः चतुर्थ्या इळः पंच
म्यावर्हिः षष्ठ्या देव्योद्धारः सप्तम्या उपासान्ता अष्टम्या देव्यौ होतारौ (प्रचेतसा बलित्गुणः) नवम्याः सरस्वतीया भारत्यः दशम्याः स्वप्ना एकाद

ऋक्सं.
अ.१अ.१
॥ ७ ॥

मंडलं ३
अनु. ४

ते । होतःपावकयक्षिच ॥ मधुमंततनूनपाद्यज्ञदेवेषुनःकवे । अद्याकृणुहिवीतये ॥ नराशंसमिहप्रियमस्मिन्यज्ञऽउप
ह्वये । मधुजिह्वहविष्कृतं ॥ अग्नेसुखतमेरथेदेवाँऽईळितऽआवह । असिहोतामनुर्हितः । स्तुणीतबर्हितरानुपगृहृतपृ
ष्ठमनीषिणः । यत्रामृतस्यचक्षणं ॥ विश्रयंतामृतावृधोद्वारोदेवीरसश्चतः । अद्यानूनचयष्टवे ॥ २४ ॥ नक्तोषासां
सुपेशसास्मिन्यज्ञऽउपह्वये । इदंनोबर्हिरासदे ॥ तामुजिह्वाऽउपह्वयेहोतारादैव्याकवी । यज्ञनोयक्षतामिमम् ॥ इ
ळासरस्वतीमहीतिस्रोदेवीर्मयोभुवः । बर्हिःसीदंत्वन्निधः ॥ इहत्वष्टारमग्रियंविश्वरूपमुपह्वये । अस्माकमस्तुकेव
लः ॥ अवसृजावनस्पतेदेवदेवभ्योहविः । प्रदातुरस्तुचेतनं ॥ स्वाहायज्ञकृणोतुनेद्राययज्वनोगृहे । तत्रदेवाँऽउप
ह्वये ॥ २५ ॥ (११४।३) ऐभिरग्नेदुवोगिरोविश्वेभिःसोमपीतये । देवेभिर्याहियक्षिच ॥ आत्वाकण्वाऽअहूषतगृणं
तिविप्रतेधियः । देवेभिरग्नऽआगहि ॥ इद्रवायूबृहस्पतिमित्राग्निपुषणंभगं । आदित्यान्मारुतगुणं ॥ प्रवोभ्रियंत
ऽइंदवोमत्सरामादयिष्णवः । द्रुप्सामध्वश्चमूषदः ॥ ईळतेत्वामवस्यवःकण्वासोवृक्तवर्हिषः । हविष्मंतोऽअरंकृतः ॥
घृतपृष्ठामनोयुजोयेत्वावहंतिवह्नयः । आदेवान्तसोमपीतये ॥ २६ ॥ तान्यजत्राँऽऋतावृधोऽग्नेपत्नीवतस्कृधि । मध्वः

इयावनस्पतिःद्वादश्याःस्वाहाकृतयोदेवताःगायत्रीछंदः (एतदाग्रीसूक्तं) । (११४।३) ऐभिरग्नेइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिवि
देवागायत्री । (वैश्वदेवत्वंसूक्तभेदप्रयोगेयह्लिंगंसादेवतेतिपक्षेआद्योर्द्वयोरग्निः तृतीयायाविश्वेदेवाः ततो नवानामग्निः एवंद्वादशर्चः) ।

सुजिह्वपायय ॥ येयजत्रायऽईळ्यास्तेतेपिबंतुजिह्वया । मधोरग्नेवर्षदूति ॥ आकीँसूर्यस्यरोचनाद्विश्वान्देवाँऽउपवृधः ।
विप्रोहोतेहवक्षति ॥ विश्वेभिःसोम्यमध्वग्नऽइंद्रेणवायुना । पिबामित्रस्यधामभिः ॥ त्वंहोतामनुर्हितोऽग्नेयज्ञेषुसी
दसि । सेमनोऽअध्वर्यज ॥ युक्ष्वाह्यरुषीरथेहरितोदेवरोहितः । तामिर्देवाँऽइहावह ॥ २७ ॥ (११४।४) इंद्रसो
मंपिबऽऋतुनात्वाविशंत्विंदवः । मत्सरासस्तदौकसः ॥ मरुतःपिबंतऽऋतुनापोत्राद्यज्ञपुनीतन । यूयंहिष्ठासुदानतः ॥
अभियज्ञगृणीहिनोग्रावोनेष्टःपिबऽऋतुना । त्वंहिरलधाऽअसि ॥ अग्नेदेवाँऽइहावहसादयायोनिषुत्रिषु । परिभूषपि
बऽऋतुना ॥ ब्राह्मणादिंद्रार्धसःपिबासोममूर्तूरनु । तवेद्विसख्यमस्तृतं ॥ युवंदक्षधृतव्रतमित्रावरुणदूळमं ।
ऋतुनायज्ञमाशथे ॥ २८ ॥ द्रविणोदाद्रविणसोग्रावहस्तासोऽअध्वरे । यज्ञेषुदेवमीळते ॥ द्रविणोदाददानुनोवसू
नियानिश्शुण्विरे । देवेषुतावनामहे ॥ द्रविणोदाःपिपीषतिजुहोतप्रचंतिष्ठत । नेष्ट्रादुतुभिरिष्यत ॥ यत्वातुरीयमृतु
भिर्द्रविणोदोयजामहे । अधस्मानोददिर्भेव ॥ अश्विनापिबंतमधुदीद्यग्नीशुचित्रता । ऋतुनायज्ञवाहसा ॥ गार्हपत्ये
नसंत्यऽऋतुनायज्ञनीरसि । देवान्देवयतेयज ॥ २९ ॥ (११४।५) आत्वावहंतुहरयोवृषणंसोमपीतये । इंद्रत्वासूर

(११४।४) इंद्रसोममितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिःआद्यानांपण्णांइंद्रोमरुतस्त्वष्टाग्निरिंद्रोमित्रावरुणौततश्चतसृणांद्रविणोदा
अग्निःएकादश्याअश्विनौद्वादश्याअग्निर्गायत्री (ऋतुदेवताएताः) । (११४।५) आत्वावहंत्विति नवर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरिंद्रोगायत्री ।

॥ ७ ॥

ऋक्सं.

अ.१अ.१

॥ ८ ॥

चक्षसः ॥ इमाधानाघृतस्तुयोहरीऽइहोपवक्षतः । इन्द्रसुखतमरथे ॥ इन्द्रप्रातर्हवामहऽइन्द्रप्रयत्यध्वरे । इन्द्रसोमस्य
पीतये ॥ उपनःसुतमागंहिहरिभिर्द्रिद्रकेशिभिः । सुतेहित्वाहवामहे ॥ सेमनःस्तोममागह्युपेदंसर्वनसुतं । गौरोनवृषितः
पिव ॥ ३० ॥ इमसोमासऽइन्द्रवःसुतासोऽअधिर्वहिषि । तांऽइन्द्रसहसेपिव ॥ अयंतेस्तोमोऽअग्रियोहृदिस्पृगस्तुशंतमः ।
अथासोमंसुतंपिव ॥ विश्वमित्सर्वनसुतमिन्द्रोमदायगच्छति । वृत्रहासोमपीतये ॥ सेमनःकाममापृणगोभिरश्वैःशतक्र
तो । स्वामत्वास्वाध्यः ॥ ३१ ॥ (१४।६) इन्द्रावरुणयोरहंसम्राजोरवऽआवृणे । तानोमृळातऽईदृशौ ॥ गंतारा
हिस्योर्वसेहवंप्रिप्रस्यमावतः । धर्ताराचर्षणीनां ॥ अनुकामंतर्पयेथामिन्द्रावरुणरायऽआ । तावानेदिष्ठमीमहे ॥ यु
वाकुहिश्चीनांयुवाकुसुमतीनां । भूयामवाजुदानां ॥ इन्द्रःसहस्रदानावरुणःशंस्यानां । क्रतुर्भवत्युक्ध्यः ॥ ३२ ॥
तयोरिदवसावयंसनेमनिचधीमहि । स्यादुतप्ररेचनं ॥ इन्द्रावरुणवामहंहुवेचित्रायराधसे । अस्मान्तुजिग्युषस्कृतं ॥
इन्द्रावरुणनूनुयांसिपासंतीपुधीष्या । अस्मभ्यंशर्मयच्छतं ॥ प्रवामश्नोतुसुष्टुतिरिन्द्रावरुणयांहुवे । यामृधाथेसधस्तु
तिं ॥ ३३ ॥ (१५।१) सोमानंस्वरणंकृणुहिब्रह्मणस्पते । कक्षीर्वंतयऽऔशिजः+ ॥ योरवान्योऽअमीवहावसुवि

(१४।६) इन्द्रावरुणयोरितिनवर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरिन्द्रावरुणौगायत्री । युवाकुहिदृचौपादनिचूतौ (इन्द्रःसहस्रेतिहसीयसी
वा) (१५।१) सोमानमितिनवर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिःआद्यानांतिमृणांब्रह्मणस्पतिःचतुर्थ्याइन्द्रसोमब्रह्मणस्पतयःपंचम्याइन्द्रसोम

मंडलं १

अनु. ५

॥ ८ ॥

त्पुष्टिवर्धनः । सनःसिषक्तुयस्तुरः+ ॥ मानःशंसोऽअररुषोधूर्तिःप्रणङ्मर्त्यस्य । रक्षाणोब्रह्मणस्पते ॥ सघावीरोनरि
प्यतियमिन्द्रोब्रह्मणस्पतिः । सोमोहिनोतिमर्त्यं ॥ त्वंतंब्रह्मणस्पतेसोमऽइन्द्रश्चमर्त्यं । दक्षिणापात्वंहंसः ॥ ३४ ॥
सदसस्पतिमद्भुतंप्रियमिन्द्रस्यकाम्यं । सनिमधेधामयासिषं ॥ यस्मादृतेनसिध्यतिवृजोर्विपश्चितश्चन । सधीनांयोगमि
न्वति ॥ आदृभोतिहविष्कृतिंप्रांचैकृणोत्यध्वरं । होत्रादेवेषुगच्छति ॥ नराशंसंसुधृष्टममपदयंसप्रथस्तमं । दिवोन
सद्गमस्वसं ॥ ३५ ॥ (१५।२) प्रतित्यंचारुमध्वरंगोपीथायप्रहूयसे । मरुद्भिरग्नऽआगंहि ॥ नहिदेवोनमर्त्योमहस्त
वक्रतुपरः । मरुद्भिः ॥ येमहोरजसोविदुर्विष्वेदेवासोऽअद्भुहः । मरुद्भिः ॥ यऽउग्राऽअर्कमानचुरनाघृष्टासऽओज
सा । मरुद्भिः ॥ येशुभ्राघोरवर्षसःसुक्षत्रासौरिशादसः । मरुद्भिः ॥ ३६ ॥ येनाकस्याधिरोचनेदिविदेवासऽआसं
ते । मरुद्भिः ॥ यऽईश्वर्यंतिपर्वतान्तिरःसमुद्रमर्णवं । मरुद्भिः ॥ आयेतन्वंतिरिदिमभिस्तिरःसमुद्रमोजसा । मरु
द्भिः ॥ अभित्वापूर्वपीतयेसृजामिसोम्यमधु । मरुद्भिः ॥ ३७ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ब्रह्मणस्पतयोदक्षिणाचततश्चतसृणांसदसस्पतिः (अंत्यायानराशंसोवा) गायत्री । (१५।२) प्रतित्यमितिनवर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधाति
थिरग्रामरुतोगायत्री । इतिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ अथ प्रत्यध्यायगतदैवतत्यागसंग्रहः ॥

प्रथमाष्टके सूक्तसंख्या १२१ ऋचः १३७०

प्रथमाध्याये वर्गाः ३७ सूक्तानि १९ ऋचः १९४ ॥ अथ त्यागः ॥ अग्नयइदंनमम ९ वायवइदं०३ इंद्रवायुभ्यामिदं०३ मित्रावरुणाभ्यामिदं०३ अश्विभ्यामिदं०३ इंद्रायेदं०३ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं०३ सरस्वत्याइदं०३ इंद्रायेदं०२३ मरुच्यइदं० इंद्रमरुच्यइदं० मरुच्यइदं० इंद्रमरुच्यइदं० मरुच्यइदं० २ इंद्रायेदं० ५१ अग्नयइदं० ५ निर्मेध्याहवनीयाभ्यामग्निभ्यामिदं० अग्नयइदं०६ इध्याय(समिद्धायावा) अग्नयइदं० तनूनपातइदं० नराशंसायेदं० इळायेदं० बर्हिषइदं० देवीभ्योद्वाभ्यइदं० उषासानक्ताभ्यामिदं० दैवीभ्यां होतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं० सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं० त्वष्ट्रइदं० वनस्पतयइदं० स्वाहाकृतिभ्यइदं० विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० १२ (अग्नयइदं०२ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० २५५ यइदं० ९) इंद्रायेदं० मरुच्यइदं० त्वष्ट्रइदं० अग्नयइदं० इंद्रायेदं० मित्रावरुणाभ्यामिदं० द्रविणोदसेमयइदं० ४ अश्विभ्यामिदं० अग्नयइदं० इंद्रायेदं०९ इंद्रावरुणाभ्यामिदं०९ ब्रह्मणस्पतयइदं०३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतिभ्यइदं० दक्षिणेद्रसोमब्रह्मणस्पतिभ्यइदं० सदसस्पतयइदं० ३ नराशंसाये(सदसस्पतयेवे)दं० अग्नमरुच्यइदं० ९ ॥ इतिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

१ इंद्राद्यभ्यंताऋतुदेवताद्वादश ।

अयमष्टावार्भवमिहषळैर्द्राग्नंप्रातर्युजासैकाचतस्रआश्विन्यस्तथासावित्र्यआग्नेय्यौद्वेदेवीनामेकैकैर्द्राणीवरुणान्यग्नायीनाद्यावापृथिव्येपार्थिवीषड्वृणव्योऽतोदेवाद्वीवातीव्राश्चतुर्विंशतिर्वीर्यायैकैर्द्रवायव्योभैत्रावरुणमरुत्वतीयवैश्वदेवपौष्णास्तृचाःशिष्टाआप्योत्याधर्धाग्नेय्यंस्वंतःपुरउष्णिक्पराणुष्टुपतिस्रश्चात्याएकविंशीप्रतिष्ठाकस्यपंचोनाजीगर्तिःशुनःशेषःसकृन्निमोवैश्वामित्रोदेवरातोवारुणंतुत्रैष्टुभमादौकाय्याग्नेय्यौसावित्रस्तृचोगायत्रोस्यांत्याभागीवायच्चित्सैकावसिष्वदशाग्नेयंत्वंशंसोनागायत्रेत्यादैवीत्रिष्टुब्जत्रावानवषळनुष्टुबादियच्चिद्यौलूखल्यौपरेमौसल्यौचंप्रजापतेर्हरिश्चंद्रस्यांत्याचर्मप्रशंसावायच्चित्सप्तपांक्तमावोद्व्यधिकास्माकंपादनिचृच्छश्वत्रिष्टुप्परौतृचावाश्विनौषस्यौत्वमग्नेर्द्यूनाहिरण्यस्तूपआग्नेयंत्रिष्टुब्जंत्याष्टमीपोळश्यौचैर्द्रस्यपंचोना ॥ २ ॥ हरिःॐ ॥ (१।५।३) अयं देवायजन्मनेस्तोमोविप्रेभिरासुया । अकारिरिद्धातमः ॥ यइंद्रायवचोयुजाततक्षुर्मनसाहरी । शमीभिर्यज्ञमाशत ॥ तक्षन्नासत्याभ्यांपरिज्मानंसुखंरथं । तक्षन्धेनुंसवर्दुधाम् ॥ युवानापितरापुनःसत्यमैत्राऽऋजूयवः । ऋभवोविष्ट्रकृत ॥ संवोमदासोऽगमतेर्द्रेणचमरुत्वता । आदित्येभिश्चरार्जभिः ॥ १ ॥ उतत्यंचमसंनवंत्वष्टुर्देवस्यनिष्कृतं । अकर्तचतुरःपुनः ॥ तेनोरत्नानिधत्तनत्रिरासाप्तानिसुन्वते । एकमेकंसुशस्तिभिः ॥ अधारयंतवह्

(१।५।३) अयं देवायेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिर्ऋभवोगायत्री ।

योभंजंतसुकृत्या । भागं देवेषु यज्ञियम् ॥ २ ॥ (१।५।४) इहेंद्राग्नीऽउपह्वयेतयोरिस्तोममुश्मसि । तासोमंसोम
पातमा ॥ तायज्ञेषु प्रशंसते द्राग्नीशुभतानरः । तागायत्रेषु गायत ॥ तामित्रस्य प्रशस्तयऽइंद्राग्नीताह्वामहे । सोमपा
सोमपीतये ॥ उग्रासंताह्वामहऽउपेदंसर्वनंसुतम् । इंद्राग्नीऽएहगच्छतां ॥ तामहांतासदस्यतीऽइंद्राग्नीरक्षउज्जतं ।
अप्रजाः संत्वत्रिणः ॥ तेन सत्येन जागृतमधिप्रचेतुनेपदे । इंद्राग्नीशर्मयच्छतम् ॥ ३ ॥ (१।५।५) प्रातर्युजाविबोधया
श्विनावेहगच्छताम् । अस्य सोमस्य पीतये ॥ यासुरथारधीतमोभादेवादि विस्पृशा । अश्विना ताह्वामहे ॥ यावांक
शामधुमत्यश्विना सनृतावती । तयायज्ञं मिमिक्षतम् ॥ नहिवामस्तिदूरकेयत्रारथेन गच्छथः । अश्विना सोमिनो गृ
हम् ॥ हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुपह्वये । सचेत्ता देवतापदं ॥ ४ ॥ अपानपातमवसे सवितारमुपस्तुहि । तस्य ब्र
तान्युश्मसि ॥ विभृकारह्वामहे वसोश्चित्रस्य राधसः ॥ सवितारं नृचक्षसम् ॥ सखायऽआनिषीदत सवितास्तोम्यो नु
नः । दाताराधांसि शुभति । अग्नेपत्नीरिहावह देवानां मुशतीरुप । त्वष्टारंसोमपीतये ॥ आग्नाऽअग्नऽइहावसे होत्रां

(१।५।४) इहेंद्राग्नी इति षष्ठ्यसूक्तस्य काण्वोमेधातिथिरिंद्राग्नी गायत्री । (१।५।५) प्रातर्युजेत्येकविंशत्युचस्य सूक्तस्य काण्वोमेधा
तिथिः आद्यानां चतसृणामश्विनौ ततश्चतसृणां सविता ततो द्वयोरग्निः तत एकस्या देव्यः तत एकस्या इंद्राणी वरुणान्यग्नाय्यः ततो द्वयोर्घावापृथि
व्यौ तत एकस्याः पृथिवी ततः षण्णां विष्णुः (अतो देवा इत्यस्या देवावा) गायत्री ।

यविष्ठभारतीम् । वरूत्रीधिषणां वह ॥ ५ ॥ अभिनो देवीरवसां महः शर्मणानृपत्नीः । अच्छिन्नपत्राः सचंतां ॥ इहें
द्राणीमुपह्वये वरुणानीं स्वस्तये । अग्रायींसोमपीतये ॥ महीद्यौः पृथिवी च नऽइमं यज्ञं मिमिक्षतां । पिपृतां नो भरीम
भिः ॥ तयोरिद्धृतवत्पयोरिव प्रारिहंति धीतिभिः । गंधर्वस्य ध्रुवेपदे ॥ स्योना पृथिवि भवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानः
शर्मसप्रथः ॥ ६ ॥ अतो देवाऽअवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्याः सप्तधामभिः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधानि द
धेपदम् । समूहमस्य पांसुरे ॥ त्रीणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपाऽअदाभ्यः । अतो धर्माणि धारयन् ॥ विष्णोः कर्माणि
पश्यत यतो ब्रतानि पस्पशे । इंद्रस्य युज्यः सखा ॥ तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यंति सुरयः । दिवी च क्षुराततम् ॥ तद्वि
प्रांसो विपन्यवो जागृवांसः समिधते । विष्णोर्यत्परमं पदं ॥ ७ ॥ (१।५।६) तीव्राः सोमांसोऽआगह्याशीर्वतः सुताऽइमे ।
वायो तान्प्रस्थितान्पिब ॥ उभादेवादि विस्पृशेद्रवायूह्वामहे । अस्य सोमस्य पीतये ॥ इंद्रवायूमनोजुवाविप्रोहवंतऽऽ

(१।५।६) तीव्राः सोमांस इति चतुर्विंशत्युचस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिः आद्यावावायुः ततो द्वयोरिंद्रवायू ततस्तिष्ठानां मित्रावरुणौ तत
स्तिष्ठानां मरुतः (मरुत्वानिद्र इति केचित्) ततस्तिष्ठानां विश्वे देवाः ततस्तिष्ठानां पूषा ततः सप्तानामापः तत एकस्या अग्न्यापः तत एकस्या अग्निः अ
प्यंत रिति पुर उष्णिक् अप्सुम इत्यनुष्टुप् इदमाप इत्याद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभः आपः पृणीतेति प्रतिष्ठा शेषा गायत्र्यः । (अग्न्याप इत्यत्रापश्चदस्य पूर्वनि
पाते प्राप्ते द्वंद्वेऽपि इति सूत्रादग्निश्चदस्य पूर्वनिपातः कृतः) ।

तये । सहस्राक्षधियस्यती ॥ मित्रं वयं हवामहे वरुणं सोमपीतये । जज्ञानापूतदक्षसा ॥ ऋतेन यावृता वृधा वृतस्य ज्यो
तिष्यस्यती । तामित्रावरुणाहुवे ॥ ८ ॥ वरुणः प्राविता भुवन्मित्रो विश्वाभिरुतिभिः । करन्तानः सुरार्धसः ॥ मरुतं
तंहवामहे इंद्रमा सोमपीतये । सजूर्गणेन तृपतु ॥ इंद्रज्येष्ठामरुद्रणा देवासः पूर्षरातयः । विश्वेममश्रुता हवम् ॥ हत
वृत्रं सुदानव इंद्रेण सहसा युजा । मानो दुःशंस इंद्रशत ॥ विश्वान् देवान् हवामहे मरुतः सोमपीतये । उग्राहि पृश्निमातरः
॥ ९ ॥ जयतामिव तन्यतुर्मरुतामेति धृष्णुया । यच्छुभं याधनानरः ॥ हुस्काराद्विद्युतस्पर्शतो जाताऽअवन्तुनः ।
मरुतो मृळ्यन्तुनः ॥ आपूषं चित्रबर्हिषमाघृणधरुणं दिवः । आजानंष्टयथापशुम् ॥ पूषाराजानमाघृणिरपंगूढं गुहाहि
तं । अविदच्चित्रबर्हिषम् ॥ उतो समह्यमिन्दुभिः षड्युक्ताऽअनुसेषिधत् । गोभिर्यवं न चर्कृषत् ॥ १० ॥ अंवयो यं त्य
ध्वभिर्जामयोऽअध्वरीयतां । पृचतीर्मधुनापयः ॥ अमूर्याऽउपसूर्येयाभिर्वासूर्यैः सह । तानो हि न्वं त्वध्वरम् ॥
अपो देवीरुपह्वयेयत्र गावः पिबंति नः । सिंधुभ्यः कर्त्तुं हविः ॥ अप्सं १ तर्मृतमप्सु भेषजमपामुतप्रशस्तये । देवाभ
वन्तवाजिनः ॥ अप्सु मे सोमोऽअब्रवीदंतर्विश्वानि भेषजा । अग्निं च विश्वशं भुवमापंश्च विश्वभेषजीः ॥ ११ ॥ आपः
पृणीत भेषजं वरुणं तन्वे ३ मम । ज्योक्त्सूर्यदृशे ॥ इदमापः प्रवहत यत्किंच दुरितं मयि । यद्वाहमभिदुद्रोह्यद्वा
शेषऽउतानृतम् ॥ आपोऽअद्यान्वचारिषं रसेन समगस्महि । पर्यस्वानग्रऽआगहितं मासं सृजवर्चसा ॥ संमाश्रे

वर्चसा सृजं प्रजया समायुषा । विद्युर्मैऽअस्य देवाऽइंद्रो विद्यात्सहऽऋषिभिः ॥ १२ ॥ (१।६।१) कस्य नूनं
केतमस्यामृतानां मनामहे चारुदेवस्य नाम । को नो मुह्याऽअदितये पुनर्दात्पितरं च दृशेयं मातरं च ॥ अग्नेर्वयं प्रथमस्या
मृतानां मनामहे चारुदेवस्य नाम । स नो मुह्याऽअदितये पुनर्दात्पितरं च दृशेयं मातरं च ॥ अभित्वा देवसवितरीशानं वा
यीणां । सदा वन्भागमीमहे ॥ यश्चिद्धित इत्था भगः शशमानः पुरानिदः । अद्वेषो हस्तयोर्दधे ॥ भगभक्तस्य ते वयमु
दशे मतवावसा । मूर्धानं रायऽआरभे ॥ १३ ॥ न हितैश्चित्रं न सहो न मन्युं वयंश्च नामीपतयैतऽआपुः । नेमाऽआपो
ऽअनिमिषं चरंतीर्नयेवातस्य प्रमिनं त्यभ्वं ॥ अबुधेराजा वरुणो वनस्योर्ध्वस्तूपं ददते पूतदक्षः । नीचीनाः स्थरुपरिवुधऽ
एषामस्मेऽअंतर्निहिताः केतवः स्युः ॥ उरुहिराजा वरुणश्चकार सूर्याय पंधामन्वेतवाऽउ । अपदेपादाप्रतिं वातवे कृताप
वक्ता हृदयाविधंश्चित् ॥ शतं तैराजन्भिषजः सहस्रं मुर्वीगं भीरासुमतिष्टेऽअस्तु । बाधस्वदूरे निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः
प्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ अमीयऽऋक्षानि हितासऽउच्चानक्तं ददृश्रे कुहचिद्वियुः । अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि विचारकशच्चंद्र
मानकमेति ॥ १४ ॥ तत्त्वायाभिब्रह्मणा वंदमानस्तदाशस्तेयजमानो हविभिः । अहेळमानो वरुणे हवो ध्युरुशंसमान

(१।६।१) कस्य नूनमिति पंचदशस्य सूक्तस्याजीगर्तिः शुनः शेषः सकृन्निमो वैश्वामित्रो देवरातः आद्यायाः कः द्वितीयाया अग्निस्ततस्ति सृ
जांसविता (भगभक्तस्येयस्याभगोवा) न हितैश्चित्रमित्याद्यानां वरुणश्चिष्टुप् अभित्वेत्यादितिस्रो गायत्र्यः ।

ऽआयुःप्रमोषीः ॥ तदिन्नक्तं तद्विवा मद्यमाहुस्तदयं केतो हृदऽआविचष्टे । शुनःशेपोयमहं द्रुभीतः सोऽअस्मात्त्राजावरुं
णोमुमोक्तु ॥ शुनःशेपोह्यहं द्रुभीतस्त्रिष्वदित्यं द्रुपदेषु बद्धः । अवैनं राजावरुणः ससृज्याद्विद्धांऽअदब्धो विमुमोक्तु पा
शान् ॥ अवतेहेळौवरुणनमोभिरवयज्ञेभिरीमहेहविभिः । क्षयन्नस्मभ्यमसुरप्रचेताराजन्नेनासिशिश्रथः कृतानि ॥ उदु
त्तमंवरुणपाशमस्मदवाधुमंविमध्यमंश्रथाय । अथावयमादित्यव्रतेतवानागसोऽअदितयेस्याम ॥ १५ ॥ (१६।२) यच्चि
द्धितेविशोयथाप्रदेववरुणव्रतं । मिनीमसिद्यविद्यवि ॥ मानोवधायहलवैजिहीळानस्यरीरधः । माहणानस्यमन्यवै ॥
विमृळीकार्यतेमनोरथीरश्वनसंदितं । गीभिर्वैरुणसीमहि ॥ पराहिमेविमन्यवः पतैतिवस्यऽइष्टये । वयोनवसतीरुप ॥
कदाक्षत्रश्रियंनरमावरुणंकरामहे । मृळीकायोरुचक्षसं ॥ १६ ॥ तदित्समानमाशातेवेनैतानप्रयुच्छतः । धृतव्रताय
दाशुषे ॥ वेदायोवीनापदमंतरिक्षेणपततां । वेदनावःसमुद्रियः ॥ वेदमासोधृतव्रतोद्वादशप्रजावतः । वेदायऽउप
जायते ॥ वेदवातस्यवर्तनिमुरोऽर्कष्वस्यबृहतः । वेदायेऽअध्यासते ॥ निषसादधतव्रतोवरुणःपस्त्याइस्वा । साम्ना
ज्यायसुक्रतुः ॥ १७ ॥ अतोविश्वान्यद्भुताचिकित्वांऽअभिपश्यति । कृतानियाचकर्त्वा ॥ सनोविश्वाहांसुक्रतुरा
दित्यःसुपथाकरत् । प्रणऽआयूषितारिषत् ॥ बिभ्रद्वापिंहिरण्ययंवरुणोवस्तनिर्णिजं । परिस्पशोनिषेदिरे ॥ नयं

(१६।२) यच्चिद्धितइत्येकविंशत्युचस्यसूक्तस्याजीगर्तिः शुनःशेपोवरुणो गायत्री ।

दिप्संतिदिप्सवोनद्रुहाणोजनानां । नदेवमभिमांतयः । उतयोमानुषेष्वायशश्चक्रेऽअसाम्या । अस्माकमुदरेष्वा
॥ १८ ॥ परामेयंतिधीतयोगावोनगव्यूतीरनु । इच्छंतीरुचक्षसं ॥ संनुवोचावहैपुनर्यतोमेमध्वाभृतं । होतैवक्षदं
सेप्रियं+ ॥ दर्शनुविश्वदर्शतुं दर्शरथमधिक्षमि । एताजुषतमेगिरः ॥ इमंमेवरुणश्रुधीहर्वमद्याचमृळय । त्वामवस्युरा
चके ॥ त्वंविश्वस्यमेधिरदिवश्चर्मश्चराजसि । सयामनिप्रतिश्रुधि ॥ उदुत्तमंमुमुग्धिनोविपाशमध्यमंचृत । अवाध
मानिजीवसे ॥ १९ ॥ (१६।३) वसिष्वाहिमियेध्यवस्त्राण्यूर्जापते । सेमनोऽअध्वरंयज ॥ निनोहोतावरैण्यः सदाय
विष्टमन्मभिः । अग्नेदिविर्मतावचः ॥ आहिष्मासनवैपितापिर्यजत्यापये । सस्त्रासख्येवरैण्यः ॥ आनोबह्वीरिशदं
सोवरुणो मित्रोऽअर्यमा । सीदंतुमनुषोयथा ॥ पूर्यहोतरस्यनोमंदस्वसख्यस्यच । इमाऽउषुश्रुधीगिरः ॥ २० ॥ य
च्चिद्धिशश्वतातनादिवंदेव्यजामहे । त्वेऽइद्धयतेहविः ॥ प्रियोनोऽअस्तुविशपतिहोतामंद्रोवरैण्यः । प्रियाःस्वग्नयोव
यं+ ॥ स्वग्नयोहिवार्यदेवासोदधिरेचनः । स्वग्नयोमनामहे ॥ अथानऽउभयेषाममृतमर्त्यानां । मिथःसंतुप्रशस्तयः ॥
विश्वेभिरग्नेऽअग्निभिरिमंयज्ञमिदंवचः । चनोधाःसहसोयहो ॥ २१ ॥ (१६।४) अश्वंनत्वावारवंतंवदध्याऽअग्निंनमो

(१६।३) वसिष्ठेतिदशर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिः शुनःशेपोमिर्गायत्री । (१६।४) अश्वंनत्वेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिः शुनःशेपो
ऽमिर्गायत्री । नमोमहज्ज्यइत्यस्यादेवास्त्रिष्टुप ।

भिः । सचाजैतमध्वराणां ॥ सघानःसूनुःशर्वसापृथुप्रगामासुशेवः । मीढाँऽअस्माकंबभूयात् ॥ सनोदूराच्चासाच्चनि
मर्त्यादघायोः । पाहिसदमिद्विश्वायुः ॥ इममृषुत्वमस्माकंसनिगायत्रंनव्यांसं । अग्नेदेवेषुप्रवोचः ॥ आनोभजपर
मेष्वावाजेषुमध्यमेषु । शिक्षावस्वोऽअंतमस्य ॥ २२ ॥ विभक्तासिचित्रभानोसिंधोरूमाऽउपाकऽआ । सद्योदाशुपे
क्षरसि ॥ यमग्नेपृत्सुमर्त्यमवावाजेषुयंजुनाः । सयंताशश्वतीरिषः ॥ नकिरस्यसहंत्यपर्येताकयस्यचित् । वाजोऽअ
स्तिश्रवाय्यः ॥ सवाजैविश्वचर्षणिर्वद्विरस्तुतरुता । विप्रेभिरस्तुसनिता ॥ जराबोधतद्विविद्विविशेविशेयज्ञियाय ।
स्तोमैरुद्रायदृशीकं ॥ २३ ॥ सनोमहाँऽअनिमानोधूमकेतुःपुरुश्चंद्रः । धियेवाजायहिन्वतु ॥ सरेवाँऽइवविश्वतिदै
व्यःकेतुःशृणोतुनः । उक्थैरग्निर्वृहद्भानुः ॥ नमोमहद्भ्योनमोऽअर्भकेभ्योनमोयुवभ्योनमोऽआशिनेभ्यः । यजामदे
वान्यदिशक्त्वाममाज्यायसःशंसमावृक्षिदेवाः ॥ २४ ॥ (१।६।५) यत्रग्रावापृथुबुधऽऊर्ध्वोभवतिसोतवे । उलूखलसु
तानामवेद्विद्रजलुलः ॥ यत्रद्वारिवजघनाधिषवण्याकृता । उलूखल० ॥ यत्रनार्यपच्यवमुपच्यवंचशिक्षते । उलूख
ल० ॥ यत्रमंधाविवध्रतेरदमीन्यमितवाऽइव । उलूखल० ॥ यच्चिद्वित्वंगृहेगृहऽउलूखलकयुज्यसे । इहद्युमत्तमं

(१।६।५) यत्रग्रावेतिनवर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेषःआद्यानांचतसृणामिद्रःततोद्वयोरुलूखलंततोद्वयोरुलूखलमुसलेअंत्यायाः
प्रजापतिर्हरिश्चंद्रः (अधिषवणचर्मदेवतावा) आद्याःषष्ठनुष्टुभःअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः ।

वदजयतामिवदुंदुभिः+ ॥ २५ ॥ उतस्मतेवनस्पतेवातोविवात्यग्रमित् । अधोऽइंद्रायपातत्रेसुनुसोममुलूखल ॥
आयजीवाजसातमाताह्युच्चाविजर्भृतः । हरीऽइवांधासिबर्प्सता ॥ तानोऽअद्यवनस्पतीऽऊर्ध्ववावृष्वोभिःसोत
भिः । इंद्रायमधुमत्सुतम् ॥ उच्छिष्टंचम्बोर्भरसोमंपवित्रऽआसृज । निधेहिगोरधित्वचि+ ॥ २६ ॥ (१।६।६)
यच्चिद्विसत्यसोमपाऽअनाशस्ताऽइवस्मसि । आतूनंऽइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ शिप्रिन्वाजा
नांपतेशचीवस्तवदंसना । आतूनं० ॥ निष्वापयामिधूदशासस्तामवुध्यमाने ॥ आतूनं० ॥ समंतुत्याऽअरां
तयोवोधंतुशूररातयः । आतूनं० ॥ समिद्रगर्दभंमृणनुवंतंपापयामुया । आतूनं० ॥ पतातिकुंडूणाच्यादूरं
वातोवनादधि । आतूनं० ॥ सर्वपरिक्रोशंजहिजंभयाकृकदाश्वं । आतूनं० ॥ २७ ॥ (१।६।७) आव
ऽइंद्रंक्रियिथावाजयंतःशतक्रतुं । महिष्ठंसिंचऽइंदुभिः ॥ शतंवायःशुचीनांसहस्रंवासमाशिरां । एदुनिमं
नरीयुते ॥ संयन्मदायशुष्मिणऽएनाह्यस्योदरे । समुद्रोनव्यचोदधे ॥ अयमुतेसमंतसिक्पोतऽइवगर्भधिं ।
वक्स्तच्चिन्नऽओहसे ॥ स्तोत्रंराधानांपतेगिर्भहोवीर्यस्यते । विभूतिरस्तुसूनृता ॥ २८ ॥ ऊर्ध्वस्तिष्ठानऽऊतयेस्मि

(१।६।६) यच्चिद्विसत्येति सप्तर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेषऽइंद्रःपंक्तिः । (१।६।७) आवइंद्रमितिद्वारिषात्यृचस्यसूक्तस्याजी-
गर्तिःशुनःशेषऽइंद्रःसप्तदश्यादिति सृणामश्विनौततस्ति सृणामुषागायत्रीअस्माकमितिपादनिचृत्तशश्वदिंद्रइतित्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ.१अ.२
॥ १४ ॥

न्वाजेशतक्रतो । समन्येषु ब्रवावहे ॥ योगे योगे तव स्तरं वाजे वाजे हवामहे । सखायऽइंद्रमूर्तिर्ये ॥ आघागमद्यदिश्रवं
त्सहस्रिणीं भिरूतिभिः । वाजे भिरुपनो हवं ॥ अनुप्रक्षस्यैकसो हुवेतु विप्रतिनरं । यंते पूर्वपिता हुवे ॥ तंत्वा वयं विश्व
वाराशास्महे पुरुहूत । सखे वसोजरितृभ्यः ॥ २९ ॥ अस्माकं शिप्रिणीनां सोमपाः सोमपात्रा । सखे वज्रिन्तस्त्वीना
म् ॥ तथा तदस्तु सोमपाः सखे वज्रिन्तथा कृणु । यथा तऽउश्मसीष्टये ॥ रेवतीर्नः सधमादऽइंद्रैस्तु विवाजाः । क्षुमं
तोयाभिर्मदेम ॥ आघृत्वा वान्तमनासः स्तोतृभ्यो धृष्णवियानः । ऋणोरक्षं चक्रयोः* ॥ आयदुर्वः शतक्रतुवाकामं जरि
तृणां । ऋणोरक्षं शचीभिः ॥ ३० ॥ शश्वदिंद्रः पोप्रुथमिर्जिगाय नानंदमिः शाश्वसमिर्धनानि । सनो हिरण्यरथं दं
सनावान्तसनः सनितासनये सनो दात् ॥ आश्विनावश्वावत्ये पायातं शवीरया । गोमहस्रा हिरण्यवत् ॥ समानयो ज
नो हि वारथो दस्रावर्मत्यः । समुद्रेऽअश्विनेयते ॥ न्य१ ह्यस्य मूर्धनि चक्रं रथस्य येमथुः । परिधामन्यदीयते ॥ कस्तऽ
उषः कधप्रिये भुजेमर्तोऽअमर्त्ये । कनक्षसे विभावरी ॥ वयं हितेऽअमन्मह्यान्तादापराकात् । अश्वेन चित्रेऽअरुषि ॥
त्वं त्येभिरागहि वाजेभिर्दुहितर्दिवः । अस्मेर्यिनिधारय ॥ ३१ ॥ (१।७।१) त्वमग्ने प्रथमोऽअंगिराऽऋषिर्देवो दे
वानां भवः शिवः सखा । तव व्रते कवयो विद्वानापसो जायंत मरुतो भ्राजदृष्टयः । त्वमग्ने प्रथमोऽअंगिरस्तमः कविर्देवा

(१।७।१) त्वमग्ने इत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो हिरण्यस्तूपोभिर्जगती अष्टमी षोडशं त्यास्त्रिष्टुभः ।

मंडलं १
अनु. ७

॥ १४ ॥

नां परिभूषसि व्रतं । विभुर्विश्वस्मै भुवनाय मेधिरो द्विमाता शयुः कतिधा चिदायवे ॥ त्वमग्ने प्रथमो मातरि श्वनऽआविर्भ
वसुकतूया विवस्वते । अरे जेतारो दसी होतृबूयं स भोर्भारमयजोमहो वसो ॥ त्वमग्ने मनवेद्याम वाशयः पुरुरवसे सुकृते सु
कृत्तरः । श्वात्रेण यत्पित्रोर्मुच्यसे पर्यात्वा पूर्वमनयन्नापरं पुनः ॥ त्वमग्ने वृषभः पुष्टिवर्धनऽउद्यतस्रुचे भवसि श्रवाय्यः ।
यऽआहुतिं परि वेदावर्षद्वृत्तिमेकायुरग्ने विशऽआवि वाससि ॥ ३२ ॥ त्वमग्ने वृजिनवर्तभिर्नरं सक्रमन्पिपार्षि विदधे वि
चर्षणे । यः शूरसातापरितकभ्ये धनेदं भ्रैभिश्चित्समृताहं सिभूर्यसः ॥ त्वं तमग्नेऽअमृतत्व उत्तमे मर्तदधासि श्रवसे दिवे
दिवे । यस्तातृषाणऽउभयाय जन्मनेमयः कृणोषि प्रयऽआचसूर्ये ॥ त्वं नोऽअग्ने सनये धनानां यशसं कारुं कृणु हस्तिवा
नः । ऋध्यामकर्मापसानवेन देवैर्घाघा पृथिवी प्रावतनः ॥ त्वं नोऽअग्ने पित्रोरुपस्थऽआदेवो देवेष्वनवद्य जागृविः । तनु
कृद्धोधि प्रमतिश्चकार वेत्वं कल्याणवसु विश्वमोषिषे ॥ त्वमग्ने प्रमतिस्त्वं पितासि नस्त्वं वयस्कृत्तवजामयो वयं । संत्वा रा
यः शतिनः संसहस्रिणीः सुवीर्यंति व्रतपामदाभ्य ॥ ३३ ॥ त्वमग्ने प्रथममायुमायवे देवाऽअकृण्वन्नहंषस्य विदपतिम् ।
इळामकृण्वन्मनुष्यशासनी पितुर्यत्पुत्रो मर्मकस्य जायते ॥ त्वं नोऽअग्ने तव देवपायुभिर्मघोनोरक्ष तन्वंश्च वद्य । त्राता
तोकस्य तनये गवामस्य निमेषं रक्षमाणस्तव व्रते ॥ त्वमग्ने यज्यवेपायुरंतरो निष्गार्य चतुरक्षऽइध्यसे । योरातह्योवृ
कायधार्यसे कीरेऽश्विन्मंत्रमनसा वनोषितं ॥ त्वमग्नेऽउरुशंसाय बाधते स्याह्यद्रेकणः परमं वनोषितत् । आध्रस्य चित्र

मतिरुच्यसेपिताप्रपाकंशास्तिप्रदिशोविदुष्टरः ॥ त्वमग्नेप्रयतदक्षिणंनरंवेमवस्यूतंपरिपासिविश्वतः । स्वादुक्षद्यायो
 वसतौस्योनकृज्जीवयाजंयजतेसोपमादिवः+ ॥ ३४ ॥ इमामग्नेशरणिमीमृषोनऽइममध्वानंयमगामदूरात् । आपिः
 पिताप्रमतिःसोम्यानांभूमिरसृषिकृन्मर्त्यानां ॥ मनुष्वदग्नेऽअंगिरस्वदंगिरोययातिवत्सदनेपूर्ववच्छुचे । अच्छया
 ह्यावहृदैव्यंजनमासादयबर्हिषियक्षिचप्रियं+ ॥ एतेनाग्नेब्रह्मणावावृधस्वशक्तीवायत्तैचकृमाविदावा । उतप्रणैष्यभि
 वस्योऽअस्मान्त्संनःसृजसुमत्यावाजवत्या ॥ ३५ ॥ (१।७।२) इन्द्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचंयानिचकारप्रथमानिंवज्री ।
 अहन्नहिमन्वपस्ततर्दप्रवक्षणाऽअभिनत्पर्वतानां ॥ अहन्नहिंपर्वतेशिश्रियाणत्वष्टासैवज्रैस्वर्यततक्ष । वाश्राऽइवधेनवः
 स्यंदमानाऽअंजःसमुद्रमवजगमुरापः ॥ वृषायमाणोवृणीतसोमंत्रिकद्रुकेष्वपिवत्सुतस्य ॥ आसार्यकंमघवादत्तवज्रम
 हन्नेनप्रथमजामहीनां ॥ यद्विद्राहन्प्रथमजामहीनामान्मायिनामभिनाःप्रोतमायाः । आत्सूर्यंजनयन्धामुषासतादी
 लाशत्रुनकिलाविवित्से ॥ अहन्वृत्रंवृत्रतरव्यंसमिंद्रोवज्रेणमहतावधेन । स्कंधांसीवकुलिशेनाविवृक्णाहिःशयतऽउ
 पपृक्पृथिव्याः+ ॥ ३६ ॥ अयोद्धेवदुर्मदऽआहिजुह्वेमहावीरंतुविबाधमृजीषं । नातारीदस्यसमृतिवधानांसंरुजानाः
 पिपिषुऽइंद्रशत्रुः ॥ अपादहस्तोऽअपृतन्यदिंद्रमास्यवज्रमधिसानौजघान । वृष्णोवधिःप्रतिमानंबुभूषन्पुरुत्रावृत्रोऽअ

(१।७।२।) इन्द्रस्यनितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपइंद्रक्षिष्टुप् ।

शयद्व्यस्तः ॥ नंदनभिन्नममुयाशयानंमनोरुहाणाऽअतियंत्यापः । याश्चिद्वृत्रोमहिनापर्यतिष्ठत्तासामहिःपत्सुतःशीर्षं
 भूव ॥ नीचावयाऽअभवद्वृत्रपुत्रेद्रोऽअस्याऽअववर्धजभार । उत्तरासूरधरःपुत्रऽआसीद्वानुःशयेसहवत्सानधेनुः+ ॥
 अतिष्ठतीनामनिवेशनानांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरं । वृत्रस्यनिण्यंविचरंत्यापोदीर्घतमऽआशयदिंद्रशत्रुः ॥ ३७ ॥
 दासपत्नीरहिगोपाऽअतिष्ठन्निरुद्धाऽआपःपणिनैवगावः । अपाविलमपिहितंयदासीद्वृत्रंजघन्वाऽअपतद्ववार ॥
 अभ्योवारोऽअभवत्तदिंद्रसृकेयत्त्वाप्रत्यहन्देवऽएकः । अजयोगाऽअजयःशूरसोममवांसृजःसर्वेसप्तसिंधून् ॥ ना
 सैविद्युन्नतन्यतुःसिषेधनयामिहमकिरद्वादुनिंच । इंद्रश्चयद्युधुधातेऽअहिश्चोतापरीभ्योमघवाविजिग्ये ॥ अहेर्या
 तारंकर्मपश्यऽइंद्रहृदियत्तैजसृषोभीरंगच्छत् । नवचयन्नवतिंचन्नवतीःश्येनोनभीतोऽअतरोरजांसि ॥ इन्द्रोयातोवं
 सितस्यराजाशर्मस्यचशृंगिणोवज्रबाहुः । सेदुराजाक्षयतिचर्षणीनामरान्ननेमिःपरितावभूव ॥ ३८ ॥ इतिप्रथमाष्टके
 द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

द्वितीयाध्याये वर्गाः ३८ सूक्तानि १३ ऋचः १८९ ॥ त्यागः ॥ ऋभुम्यइदं.८ इंद्राग्निभ्यामिदं.६ अग्निभ्यामिदं.४ सवित्र-
 इदं.४ अग्रयइदं.२ देवीभ्यइदं. इंद्राणीवरुणान्यग्राधीभ्यइदं. द्यावापृथिवीभ्यामिदं.२ पृथिव्याइदं. विष्णवइदं. (प्रथमायादेवे-
 भ्योवा) ६ वायवइदं. इंद्रवायुभ्यामिदं.२ मित्रावरुणाभ्यामिदं.३ मरुद्भ्यः (मरुत्वतइंद्रायवा) इदं.३ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं.३ पूषणइदं.३

अच्यइदं.७ अग्र्यच्यइदं. अग्रयइदं. कायेदं. अग्र्यइदं. सवित्रइदं.३ (भंत्वायाभगायवा) वरुणायेदं.३१ अग्रयइदं.२२ देवेभ्यइदं.
इंद्रायेदं.४ उखलयायेदं.२ उखलमुसलाम्यामिदं.२ प्रजापतयेहरिश्वाय (अधिषवणचर्मणे) वेदं. इंद्रायेदं.२३ अधिभ्यामिदं.३
उपसइदं.३ अग्रयइदं.१८ इंद्रायेदं.१५ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥

एतन्निश्चिद्वादशाश्विनंनवम्यंत्ये त्रिष्टुभौह्याम्येकादशसावित्रंनवमीजगत्याद्याचसालिङ्गोक्तदैवतपादाप्रवोविं
शतिःकण्वोघौरआग्नेयंप्रागार्थमूर्ध्वज्जुयौप्यौक्रीळंपंचोनामारुतंहिगायत्रंतुंकद्धप्रयद्दशप्रागार्थंतूत्तिष्ठाष्टौब्रा
ह्मणस्यत्यंरक्षंतिनववरुणमित्रार्यम्णांमध्येतृचआदित्येभ्योगायत्रंहिसंपूषन्दशपौष्णकद्रुद्रायनवरौद्रैतृतीयामै
त्रावरुणीचात्यस्तृचःसौम्योत्यानुष्टुबग्रेषलूनाप्रस्कण्वःकाण्वआग्नेयंतुप्रागार्थमाद्योद्वचोभ्युषसांचत्वमग्नेदश
नुष्टुभमर्धचोत्योदैवएमेपंचोनाश्विनंतुगायत्रं ॥ ३ ॥

हरिःओ३म्॥(१।७।३) एतायामोषगव्यंतुऽइंद्रमस्माकंसुप्रमंतिंवावृधाति । अनामृणःकुविदादस्यरायोगवांकेतुंपरं
मावर्जतेनः ॥ उपेदुहंधनदामप्रतीतंजुष्टानश्येनोवसतिंपतामि । इंद्रंनमस्यन्नपमेभिरुक्तेर्यःस्तोतृभ्योहव्योऽस्ति या
मन् ॥ निसर्वसेनऽइषुर्धोऽरसक्तसमर्थोगाऽअजतियस्यवष्टि । चोष्कूयमाणऽइंद्रभूरिवाममापणिभूरस्मदधिप्रवृद्ध ॥

(१।७।३) एतायामेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपइंद्रक्षिष्टुप ।

वधीहिंदस्युधनिनंधनेनंऽएकश्चरन्नुपशाकेभिरिंद्र । धनोरधिषिषुणक्तेव्यायन्नयज्वानःसनकाःप्रेतिमीयुः ॥ पराचि
च्छीर्षाववृजुस्तइंद्रायज्वानोयज्वभिःस्पर्धमानाः । प्रयद्विवोहरिवःस्थातरुग्रनिरव्रतांऽअधमोरोदस्योः ॥ १ ॥ अयु
युत्सन्ननवद्यस्यसेनामयातयंतक्षितयोनवग्वाः । वृषायुधोनवध्रयोनिर्गष्टाःप्रवद्भिरिंद्राच्चितयंतऽआयन् ॥ त्वमेतान्नुद
तोजक्षतश्चायोधयोरजसऽइंद्रपारे । अवादहोदिवऽआदस्यमुच्चाप्रसुन्वतःस्तुवतःशंसमावः ॥ चक्राणासःपरीणहंपृथि
व्याहिरण्येनमणिनाशुंभमानाः । नहिन्वानासंस्तितिरुस्तऽइंद्रपरिस्वशोऽअदधात्सूबेण ॥ परियदिंद्रोदसीऽउभेऽअबु
भोजीर्महिनाविश्वतःसीम् । अमन्यमानांऽअभिमन्यमानैर्निर्वह्यभिरधमोदस्युमिंद्र ॥ नयेद्विःपृथिव्याऽअंतमापुर्न
मायाभिर्धनदांपर्यभूवन् । युजंवज्रैवृषभश्चक्रऽइंद्रोनिज्योतिषातमसोगाऽअधुक्षत् ॥ २ ॥ अनुस्वधामक्षरन्नापो
ऽअस्यावर्धतमध्यऽआनाव्यानां । सध्रीचीनैनमनसातमिंद्रऽओजिष्ठेनहन्मनाहन्नभिद्यून+ ॥ न्याविध्यदिलीविशस्य
दृढाविशृङ्गिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः । यावत्तरोमघवन्यावदोजोवज्रेणशत्रुमवधीःपृतन्यु+ ॥ अभिसिध्मोऽअजिगादस्यश
त्रुन्वितिग्मेनवृषभेणापुरोभेत् । संवज्रेणासृजद्वत्रमिंद्रःप्रस्वामितिमतिरच्छाशदानः ॥ आवःकुत्समिंद्रयस्मिन्चाक
न्प्रावोयुध्यंतवृषभंदशद्युं । शफच्युतोर्रेणुर्नक्षत्यामुच्छ्वैत्रेयोनृपाह्यायतस्यौ ॥ आवःशमंवृषभंतुग्यासुक्षेत्रजेपेमघव

न्निष्ठत्र्यंगां ॥ ज्योक्किदत्रतस्थिवांसोऽअक्रन्धत्रयतामधरावेदनाकः ॥ ३ ॥ (१।७।४) त्रिश्चिन्नोऽअद्याभवतंनवेदसावि
भुर्वायामंऽउतरातिरंश्विना । युवोर्हियंत्रं हिम्येववासंसोभ्यायंसेन्याभवतंमनीषिभिः ॥ त्रयःपवयोमधुवाहनेरथेसोमं
स्यवेनामनुविश्वइद्विदुः । त्रयःस्कंभासःस्कभितासंऽआरभेत्रिर्नक्तंयाथस्त्रिर्विश्विनादिवा ॥ समानेऽअहंत्रिरवद्यगो
हनात्रिरद्ययज्ञमधुनामिमिक्षतं । त्रिर्वाजवतीरिषोऽअश्विनायुवंदोषाऽअस्मभ्यमुषसंश्चपिन्वतं ॥ त्रिर्वर्तिर्यीतंत्रिरनु
व्रतेजनेत्रिःसुप्राव्येत्रेधेवंशिक्षतं । त्रिर्नाद्यंवहतमश्विनायुवंत्रिःपृक्षोऽअस्मेऽअक्षरेवपिन्वतं ॥ त्रिर्नोर्यिवहतमश्वि
नायुवंत्रिर्देवतातात्रिरुतावतंधियः । त्रिःसौभगत्वंत्रिरुतश्रवांसिनस्त्रिधंवांसुरैदुहितारुहद्रथं ॥ त्रिर्नोऽअश्वि
नादिव्यानिभेषजात्रिःपार्थिवानित्रिरुदत्तमन्यः । ओमानंशंयोर्ममकायसूनवेत्रिधातुशर्मवहतंशुभस्पती ॥ ४ ॥ त्रि
र्नोऽअश्विनायजतादिवेदिवेपरिर्त्रिधातुपृथिवीमशायतं । त्रिन्नोनांसत्यारथ्यापरावतऽआत्मेववातःस्वसराणिगच्छ
तं ॥ त्रिरंश्विनासिंधुभिःसप्तमातृभिस्त्रयऽआहावास्त्रेधःहविष्कृतं । त्रिन्नःपृथिवीरुपरिप्रवादिवोनाकैरक्षेधेद्युभिर
क्तुभिर्हितं ॥ क१त्रीचक्रात्रिवृतोरथस्यक१त्रयोबंधुरोयेसनीळाः । कदायोगोवाजिनोरासंभस्येयेनयज्ञंनसत्योप्रया
यः+ ॥ आनासत्यागच्छतंहूयतेहविर्मध्वःपिवतंमधुपेभिरासभिः । युवोर्हिपूर्वसवितोषसोरथमृतायचित्रंघृतवंतमि

(१।७।४) त्रिश्चिदितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपोश्विनौजगतीनवम्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

व्यति ॥ आनासत्यात्रिभिरेकादशैरिहदेवेभिर्यातंमधुपेयमश्विना । प्रायुस्तारिष्टंनीरपांसिमृक्षतंसेधतंद्वेषोभवतंसचा
भुवा ॥ आनोऽअश्विनात्रिवृतारथेनावार्चंरयिवहतंसुवीरं । शृण्वंतावामवसेजोहवीमिवृधेचनोभवतंवाजसातो
॥ ५ ॥ (१।७।५) हयाम्यग्निंप्रथमंस्वस्तयेहयामिमित्रावरुणाविहावसे । हयामिरात्रीजगतोनिवेशनीहयामिदेवंसवि
तारमृतये ॥ आकृष्णेनरजसावर्तमानोनिवेशयन्नमृतंमर्त्यं च । हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥
यार्तिदेवःप्रवतायात्युद्धतायातिशुभ्राभ्यायजतोहरिभ्यां । आदेवोयातिसवितापरावतोपविश्वदुरिताबाधमानः ॥
अभीवृतंकृशनैर्विश्वरूपंहिरण्यशम्यंयजतोबृहंतं । आस्थाद्रथंसविताचित्रभानुःकृष्णारजांसितर्विषीदधानः ॥ वि
जनान्छयावाःशितिपादोऽअख्यत्रधंहिरण्यप्रउगंवहतः । शश्वद्विशःसवितुदैव्यस्योपस्थेविश्वभुवनानितस्थुः ॥
त्रिन्नोद्यावःसवितुर्द्वाऽउपस्थाऽएकायमस्यभुवनेविराषाद् । आर्णिनरथ्यंममृताधितस्थुरिहब्रवीतुयऽउतच्चिकेतत्
॥ ६ ॥ विसुपर्णोऽअंतरिक्षाप्यख्यद्रभीरवेषाऽअसुरःसुनीधः । के३दानींसूर्यःकश्चिकेतकतमांघारंश्मिरस्यातंतान ॥
अष्टाव्यख्यत्कुभंःपृथिव्यास्त्रीधन्व्योर्जनासप्तसिंधून् । हिरण्याक्षःसवितादेवऽआगाद्धद्रक्षादाशुषेवार्याणि ॥

(१।७।५) हयामीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपःसवितात्रिष्टुप् । आद्यायाश्चतुर्षुपादेषुक्रमेणामित्रावरुणरात्रिसविता-
रोदेवताःआद्यानवम्यौजगत्यौ ।

हिरण्यपाणिः सविता विचर्षणि रुभेद्यावापृथिवीऽअंतरीयते । अपामीवांवाधते वेति सूर्यमभिकृष्णेन रजसाद्यामृणोति ॥
 हिरण्यहस्तो असुरः सुनीधः सुमृळीकः स्ववायात्वाङ् । अपसेधत्रक्षसौ यातुधानानस्था देवः प्रतिदोषं गृणानः⁺ ॥ ये ते पं
 थाः सवितः पूर्यासो रेणवः सुकृताऽअंतरिक्षे ॥ तेभिर्नोऽअद्य पृथिभिः सुगोभीरक्षाचनोऽअधिचब्रूहि देव ॥ ७ ॥ (१।८।१)
 प्रवोय हं पुरुणां विशां देवयतीनां । अग्निं सूक्तेभिर्वचोभिरीमहे यं सीमिदन्य ईळते ॥ जनांसोऽअग्निं दधिरे सहो बृधं हविष्म
 तो विधेम ते । सत्वं नोऽअद्य सुमनाऽइहा विताभवा वा जेषु संत्य ॥ प्रत्वा दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववैदसं । महस्ते सतो वि
 चरं त्यर्चयो दिवि स्पृशंति भानवः ॥ देवासंस्त्वावरुणो मित्रोऽअर्यमा संदूतं प्रलामिधते । विश्वंसोऽअग्ने जयति त्वया धनं य
 सौ ददाशमर्त्यः ॥ मंद्रो होता गृहपतिरग्ने दूतो विशामसि । त्वे विश्वासं गतानि व्रता ध्रुवायानि देवाऽअकृण्वत ॥ ८ ॥ त्वे
 ऽइदं मे सुभगे यविष्ठय विश्वमाहूय ते हविः । सत्वं नोऽअद्य सुमनाऽउता परं यक्षि देवन्त्सु वीर्यां ॥ तं धेमि त्वानमस्विनऽउप
 स्वराजमासते । होत्राभिरग्निमनुषः समिधते तिति वांसोऽअतिस्त्रिधः ॥ घ्नंतो वृत्रमंतरत्रो दसीऽअपऽउरुक्षाय चक्रिरे ।
 भुवत्कण्वे वृषाद्युभ्या हुतः क्रंददश्वोगविष्टिषु ॥ संसीदस्व मुहांऽअसि शोचस्व देव वीतमः ॥ विधूममग्नेऽअरुषं मिथे ध्यसू
 जप्रशस्तदर्शतं⁺ ॥ यत्वा देवासो मनवेदधुरिहयजिष्ठं हव्यवाहन । यंकण्वो मे ध्याति धिर्न स्पृतं यं वृषाय मुपस्तुतः⁺ ॥ ९ ॥

(१।८।१) प्रवोय हमिति विंशत्यचस्य सूक्तस्य घोरः कण्वोऽग्निः ऊर्ध्व ऊपुण इति द्वयोर्यूपः प्रगाथः (अयुजो बृहत्यः युजः सतो बृहत्य इत्यर्थः)

यमग्निमेध्यातिथिः कण्व ईधऽऋतादधि ॥ तस्य प्रेषो दीदियुस्तमिमाऽऋचस्तमग्निं वर्धयामसि ॥ रायस्पृधिं स्वधावो
 स्तिहिते मे देवेष्वाप्यं ॥ त्वं वाजस्य श्रुत्यं स्यराजसि सनो मृळमहांऽअसि ॥ ऊर्ध्वऽऊपुणऽऊतयेति षादेवोन सविता ।
 ऊर्ध्वो वाजस्य सनिताय दंजिभिर्वाघद्विर्विह्वयामहे ॥ ऊर्ध्वो नः पाह्यं हंसो निकेतुना विश्वं समन्त्रिणं दह । कृधीनऽऊर्ध्वां
 चरथाय जीवसे विदा देवेषु नो दुवः ॥ पाहि नोऽअग्ने रक्षसः पाहि धूर्ते ररावणः । पाहिरीषतऽउत वाजिघांसतो बृहद्भानो
 यविष्ठय ॥ १० ॥ घनेव विष्वग्विजह्यरावणस्तपुर्जभयोऽअस्मधुक् । योमर्त्यः शिशीतेऽअत्यक्तुभिर्मानः सरिपुरीशत ॥
 अग्निर्वैत्रे सुवीर्यमग्निः कण्वाय सौभगं । अग्निः प्रावन्मित्रो तमेध्यातिथि मग्निः साताऽउपस्तुतं⁺ ॥ अग्निना तुर्वशं यदुं
 परावतऽउग्रा देवं हवामहे ॥ अग्निर्नयन्नववास्त्वं बृहद्रथं तुर्वीतिं दस्यवे सहः ॥ नित्वामग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वं
 ते ॥ दीदेथ कण्वऽऋतजातऽउक्षितो यन्नमस्यंति कृष्टयः ॥ त्वेषासोऽअग्ने रमवतोऽअर्चयो भीमासोन प्रतीतये ॥ रक्षस्वि
 नः सदमिद्यातु मावतो विश्वं समन्त्रिणं दह ॥ ११ ॥ (१।८।२) क्रीळं वः शर्धो मारुतमनर्वाण रथेशुभं । कण्वाऽअभिप्र
 गायत ॥ येषु पतीभिर्कृष्टिभिः साकं वाशीभिरंजिभिः । अजायंत स्वभानवः ॥ इहे वं शृण्वऽएषां कशाहस्तेषु यद्वदान् ।
 नियामन् चित्रमृजते ॥ प्रवः शर्धो यष्ट्वये त्वेषु भ्राय शुष्मिणे । देवसं ब्रह्म गायत ॥ प्रशंसा गोष्वयं क्रीळं यच्छर्धो मारुतं ।

(१।८।२) क्रीळं इति पंचदशस्य सूक्तस्य घोरः कण्वो मरुतो गायत्री ।

जंभेरसंख्यबावृधे ॥ १२ ॥ कोवोवर्षिष्ठऽआनरोदिवश्चमश्चधूतयः । यत्सीमंतंनधूनुथ⁺ ॥ निवोयामायमानुषोद्धऽउ
 प्रायमन्यवे । जिहीतुपर्वेतोगिरिः⁺ ॥ येषामज्मेषुपृथिवीजुजुर्वाऽइवविस्पतिः ॥ भियायामेषुरेजते । स्थिरंहिजानमेषां
 वयोमातुनिरेतवे । यत्सीमनुद्धिताशवः ॥ उदुत्येसूनवोगिरःकाष्ठाऽअज्मेष्वलत । वाश्राऽअभिजुयातवे ॥ १३ ॥ त्वं
 चिद्धादीर्घपृथुमिहोनपातममृधं । प्रच्यावयंतियामभिः ॥ मरुतोयद्धवोबलंजनाऽअचुच्यवीतन । गिरींऽरचुच्यवीत
 न ॥ यद्धयांतिमरुतःसंहज्रुवतेध्वन्ना ॥ शृणोतिकश्चिदेषां ॥ प्रयातशीभमाशुभिःसंतिकण्वेषुवोदुवः ॥ तत्रोषुमादया
 ध्वै ॥ अस्तिहिष्मामदायवःस्मसिष्मावयमेषां । विश्वैचिदायुर्जीवसे ॥ १४ ॥ (१८१३) कद्धनूनंकधप्रियःपितापुत्रं
 नहस्तयोः । दधिध्वेवृक्तवर्हिषः ॥ कनूनंकद्धोऽअर्थगंतादिवोनपृथिव्याः । कवोगावोनरण्यंति ॥ कवःसुभानव्यासि
 मरुतःकंसुविता । कोऽविश्वानिसौभगा ॥ यद्ययंपृश्मिमातरोमर्तासःस्यातन । स्तोतावोऽअमृतःस्यात् ॥ मावोमृगोन
 यवसेजरिताभुदजोष्यः । पथायमस्यगादुप ॥ १५ ॥ मोषुणःपरापरानिर्कृतिर्दुर्हणावधीत् । पदीष्टत्पण्यासह⁺ ॥
 सत्यंत्वेषाऽअमवंतोधन्वन्विदारुद्रियासः । मिहैकृण्वंत्यवातां⁺ ॥ वाश्रेवविद्युन्मिमातिवत्संनमातासिषक्ति । यदेषां
 वृष्टिरसार्जि ॥ दिवाचित्तमःकृण्वंतिपर्जन्येनोदवाहेन । यत्पृथिवीव्युदंति ॥ अधस्वनान्मरुतांविश्वमासद्गपार्थिवं ।

(१८१३) कद्धनूनमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोमरुतोगायत्री ।

अरेजंतप्रमानुषाः ॥ १६ ॥ मरुतोवीळुपाणिभिश्चित्रारोधस्वतीरनु । यातेमखिद्रयामभिः ॥ स्थिरावःसंतुनेमयोर
 थाऽअश्वासऽएषां । सुसैस्कृताऽअभीशवः ॥ अच्छावदातनागिराजरायैब्रह्मणस्पतिं । अग्निमित्रंनदर्शतं⁺ ॥ मिमी
 हिश्लोकमास्येपर्जन्यऽइवततनः । गायगायत्रमुक्थ्यं* ॥ वंदस्वमारुतंगणत्वेषंपनस्युमर्किणं । अस्मेवृद्धाऽअसन्निह⁺
 ॥ १७ ॥ (१८१४) प्रयदित्थापरावतःशोचिर्नमानमस्यथ । कस्यक्रत्वामरुतःकस्यवर्षसाकंयाथकंहधूतयः ॥
 स्थिरावःसंतवायुधापराणुदेवीळूऽउतप्रतिष्कभे । युष्माकमस्तुतविषीपनीयसीमामर्त्यस्यमायिनः ॥ पराहयत्स्थिरंह
 धनरोवर्तयथागुरु । वियाथनवनिनःपृथिव्याव्याशाःपर्वतानां ॥ नहिवःशत्रुर्विविदेऽअधिद्यविनभूम्यांरिशदसः ।
 युष्माकमस्तुतविषीतनायुजारुद्रासोनूचिदाधृषे ॥ प्रवेपयंतिपर्वतान्विविचंतिवनस्पतीन् । प्रोऽआरतमरुतोदुर्मदा
 इवदेवासःसर्वयाविशा⁺ ॥ १८ ॥ उपोरथेषुपृषतीरयुग्ध्वंप्रष्टिर्वहतिरोहितः । आवोयामायपृथिवीचिदश्रोदवीभयं
 तमानुषाः ॥ आवोमक्षतनायकरुद्राऽअवोवृणीमहे । गंतानूननोवसायथापुरेत्थाकण्वायविभ्युषे ॥ युष्मेपितोमरु
 तोमर्त्येषितऽआयोनोऽअभ्वऽईषते । वितंयुयोत्शवसाव्योजसाविद्युष्माकाभिरूतिभिः ॥ असांमिहिप्रयज्यवःकण्वैद
 दप्रचेतसः । असांमिभिर्मरुतऽआनऽऊतिभिर्गतावृष्टिनविद्युतः ॥ असांभ्योजौविभृथासुदानवोसांमिधूतयःशवः ।

(१८१४) प्रयदित्थेतिदशर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोमरुतोवाहंतप्रगाथः (अयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः) ।

ऋषिद्विषेमरुतःपरिमन्यवऽइधुंनसृजतद्विषं ॥ १९ ॥ (१।८।५) उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेदेवयंतस्वेमहे । उपप्रयंतुमरु
तःसुदानवऽइंद्रप्राशूर्भवासवा । त्वामिद्विसंहसस्पुत्रमर्त्यऽउपब्रूतेधनेहिते । सुवीर्यमरुतऽआस्वश्व्यंदधीतयोवऽआ
चके⁺ ॥ प्रेतुब्रह्मणस्पतिःप्रद्व्येतुसृता । अच्छावीरनर्यंपंक्तिराधसंदेवायज्ञनयंतुनः ॥ योवाघतेददातिसुनरंवसुस
धत्तेऽअक्षितिश्रवः । तस्माऽइळासुवीरामार्यजामहेसुप्रतूर्तिमनेहसं ॥ प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिर्मत्रैवदत्युक्थं । यस्मिन्निद्रो
वरुणोमित्रोऽअर्यमादेवाऽओकांसिचक्रिरे⁺ ॥ २० ॥ तमिद्वोचेमाविदथेषुशंभुवंमंत्रदेवाऽअनेहसं । इमांचवाचंप्र
तिहर्ष्यथानरोविश्वेद्वामावोऽअश्रवत् ॥ कोदैवयंतमश्रवज्जनकोवृक्तर्बहिषं । प्रप्रदाश्वान्पस्त्याभिरस्थितांतर्वावत्क्षयंद
धे ॥ उपक्षत्रपृचीतहंतिराजभिर्भयेचित्सुक्षितिंदधे । नास्यवर्तानतरुतामहाधनेनाभेऽअस्तिवज्रिणः ॥ २१ ॥
(१।८।६) यंरक्षतिप्रचेतसोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । नूचित्सदभ्यतेजनः ॥ यंबाहुतैवपिप्रतिपांतिमर्त्यैरिपः । अरिष्टः
सर्वेऽएधते ॥ विदुर्गाविद्विषःपुरोघ्नंतिराजानऽएषां । नयंतिदुरितातिरः⁺ ॥ सुगःपंथाऽअनृक्षरऽआदित्यासऽऋतयते ।
नात्रावस्त्रादोऽअस्तिवः ॥ यंयज्ञनर्यथानरऽआदित्याऽऋजुनापथा । प्रवःसधीतयेनशत् ॥ २२ ॥ सरलमर्त्योवसु

(१।८।५) उत्तिष्ठेत्यप्रवर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोब्रह्मणस्पतिःप्रगाथः (अयुजोवृहत्यःयुजःसतोवृहत्यः) । (१।८।६) यंरक्षन्तीति
नवर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वःआद्यानांतिसृणामंत्यानांतिसृणांचवरुणमित्रार्यमणस्तृतीयादितिसृणामादित्यागायत्री ।

विश्वेतोकमुतत्मना ॥ अच्छागच्छत्यस्तुतः ॥ कथाराधामसखायःस्तोममित्रस्यार्यम्णः । महिप्सरोवरुणस्य ॥ मावो
घ्नंतंमाशपंतंप्रतिवोचेदेवयंतं । सुन्नैरिद्वऽआर्विवासे ॥ चतुरश्रिद्वदमानाद्विभीयादानिधातोः । नदुरुकायस्पृहये
त् ॥ २३ ॥ (१।८।७) संपूषन्नध्वनस्तिरव्यंहोविमुचोनपात् । सक्ष्वादेवप्रणस्पुः⁺ ॥ योनःपूषन्नघोवृकौदुःशेवऽ
आदिदेशति । अपस्सतंपथोजहि ॥ अपत्यंपरिपंथिनमुषीवाणहुरश्चितं । दूरमधिस्तुतेरज ॥ त्वंतस्यद्वयाविनोघशंस
स्यकस्यचित् । पदाभितिष्ठतपुषिं ॥ आतत्तैदस्ममंतुमःपूषन्नवोवृणीमहे । येनपितृनचोदयः ॥ २४ ॥ अधानोविश्व
सौभगहिरण्यवाशीमत्तम । धनानिसुषणाकृधि ॥ अतिनःसुश्रुतोनयसुगानःसुपथाकृणु । पूषन्निहकतुंविदः ॥ अ
भिसुयवसंनयननवज्वारोऽअध्वने । पूषन्निहकतुं० ॥ शुग्धिपूधिप्रयंसिचशिशीहिप्रास्युदरं । पूषन्निहकतुं० ॥
नपूषणंमेथामसिसूक्तैर्भिर्गृणीमसि । वसूनिदस्ममीमहे ॥ २५ ॥ (१।८।८) कद्रुद्रायप्रचेतसेमीहुष्टमायतव्यसे ।
वोचमंशतमंहदे⁺ ॥ यथानोऽअदितिःकर्त्पश्वेनृभ्योयथागवे । यथातोकार्यरुद्विषं ॥ यथानोमित्रोवरुणोयथारुद्र
श्चिकेतति । यथाविश्वेसजोषसः ॥ गाथपतिंमेधपतिरुद्रंजलाषभेषजं । तच्छंयोःसुम्नमीमहे ॥ यःशुक्रऽइवसूर्योहि

(१।८।७) संपूषन्नितिदशर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वःपूषागायत्री । (१।८।८) कद्रुद्रायेतिनवर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोरुद्रस्तृती
यायामित्रावरुणौचसप्रम्यादितृचस्यसोमोगायत्र्यन्यानुष्टुप् ।

रण्यमिवरोचते । श्रेष्ठोदेवानां वसुः ॥ २६ ॥ शनः कर्त्यवैते सुगमेषां मेघ्ये । नृभ्यो नारिभ्यो गवे ॥ अस्मे सोमं श्रियं
मधिनिधेहि शतस्य नृणां । महि श्रवस्तु विनृम्णं⁺ ॥ मानः सोमपरिवाधो मारांतयो जुहुरंत । आनऽइंदो वाजे भज ॥
यास्ते प्रजाऽअमृतस्य परस्मिन् धाम नृतस्य । मूर्धानाभा सोमवेनऽआभूषंतीः सोमवेदः ॥ २७ ॥ (१।९।१) अग्ने विव
स्वदुषसंश्चित्राधोऽअमर्त्य । आदाशुषे जातवेदो वहात्वमद्या देवाँऽउषर्बुधः ॥ जुष्टो हि दूतोऽअसिहव्यवाहनो ग्रेरथीर
ध्वराणां । सजूरश्विभ्यामुषसा सुवीर्यमस्मेधेहि श्रवो बृहत्⁺ ॥ अद्यादूतं वृणीमहे वसुमग्निं पुरुप्रियं । धूमकेतुं भाऽऋजीकं
व्युष्टिषु यज्ञानां ध्वरश्रियं ॥ श्रेष्ठं यविष्ठमतिथिं स्वाहुतं जुष्टं जनाय दाशुषे । देवाँऽअच्छायातवे जातवेदसमग्निमीळे व्यु
ष्टिषु ॥ स्तविष्यामि त्वामहं विश्वस्यामृतभोजन । अग्ने त्रातारं ममृतं मिमेध्वयजिष्ठं हव्यवाहन ॥ २८ ॥ सुशंसो बोधि
गृणते यविष्ठमधुजिह्वः स्वाहुतः । प्रस्कण्वस्य प्रतिरन्नायुर्जीवसे नमस्यादैव्यं जनं ॥ होतारं विश्ववेदसं संहित्वा विशंऽ
इंधते । सऽआवहपुरुहूत प्रचेतसो ग्रे देवाँऽइह द्रवत्⁺ ॥ सवितारं मुषसं मश्विना भगं मग्निं व्युष्टिषु क्षपः । कण्वा सत्स्वा सु
तसो मासऽइंधते हव्यवाहं स्वध्वर ॥ पतिर्ह्यध्वराणामग्ने दूतो विशामसि । उषर्बुधऽआवहसो मपीतये देवाँऽअद्य स्वर्दशः ॥
अग्ने पूर्वाऽअनूषसो विभावसो दीदेथ विश्वदर्शतः । असिग्रामेष्वविता पुरोहितो सियज्ञेषु मानुषः ॥ २९ ॥ नित्वा यज्ञस्य

(१।९।१) अग्ने विवस्वदिति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वो गिराद्ये अयुषश्च प्रगाथः (अयुजो बृहत्यः युजः सतो बृहत्यः)

साधनमग्ने होतारमृत्विजं । मनुष्वदैवधीमहि प्रचेतसं जीरंदूतममर्त्यं ॥ यद्देवानां मित्रमहः पुरोहितो तरो यासि दूत्यं ।
सिंधोरिव प्रस्वनिता सऽऊर्मयो ग्रेभ्रीजं तेऽअर्चयः ॥ श्रुधि श्रुत्कर्णवाहिभिर्देवैरग्ने सयावभिः । आसीदंतु बर्हिषे मित्रोऽ
अर्यमा प्रातर्यावाणोऽअध्वरं⁺ ॥ शृण्वंतु स्तोमं मरुतः सुदानवो ग्निजिह्वाऽऋतावृधः । पिबंतु सोमं वरुणो धृतव्रतो मश्विभ्या
मुषसा सजुः⁺ ॥ ३० ॥ (१।९।२) त्वमग्ने वसूँऽरिह रुद्राँऽआदित्याँऽउत । यजास्वध्वरं जनं मनुजातं घृतपुषं ॥ श्रु
ष्टीवानो हि दाशुषे देवाऽअग्ने विचेतसः । तान्नो हि दश्वगिर्वणस्त्रयस्त्रिंशत् मावह ॥ प्रियमेधवदं त्रिवजातवेदो विरूपव
त् । अंगिरस्वन्महि व्रतप्रस्कण्वस्य श्रुधीहव्यं ॥ महिकेरवऽऊतये प्रियमेधाऽअहूषत । राजतमध्वराणामग्निं शुक्रेण शो
चिषा ॥ घृताहवनसं त्येमाऽउषु श्रुधीगिरः । याभिः कण्वस्य सुनवो हवन्ते वसेत्वा ॥ ३१ ॥ त्वांचित्रश्रवस्तमहवैते विश्व
जंतवः । शोचिष्के शं पुरुप्रियाग्ने हव्याय वोह्वे ॥ नित्वा होतारमृत्विजं दधिरे वसुचित्तमं । श्रुत्कर्णसप्रथंस्तमं विप्राऽअग्ने
दिविष्टिषु ॥ आत्वा विप्राऽअच्यवुः सुतसो माऽअभिप्रयः । बृहद्भाविभ्रतो हविरग्ने मर्ताय दाशुषे ॥ प्रातर्यावणः सह
स्कृतसो मपेयाय संत्य । इहाद्यदैव्यं जनं बर्हिषा दयावसो ॥ अवांचदैव्यं जनमग्ने यक्ष्वसहूतिभिः । अयंसोमः सुदान

(१।९।२) त्वमग्ने वसूनि तदिदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वो गिरन्त्याया देवाश्चातुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.३

॥ २२ ॥

वस्तं पाततिरोऽअह्यम् ॥ ३२ ॥ (१।९।३) एषोऽउषाऽअपूर्व्याव्युच्छतिप्रियादिवः । स्तुषेवामश्विनावृहत्⁺ ॥
यादुस्त्रासिंधुमातरामनोतरारयीणां । धियादेवावसुविदां ॥ वच्यंतेवांकुहासौजुर्णायामधिविष्टपि । यद्वांरथोवि
भिष्पतात् ॥ हविषाजारोऽअपांपिपतिपुर्नरा । पिताकुटस्यचर्षणिः⁺ ॥ आदारोवामतीनां नासत्यामतवचसा ।
पातंसोमस्यधृष्णुया⁺ ॥ ३३ ॥ यानःपीपरदश्विनाज्योतिष्मतीतमस्तिरः । तामस्मेरासाथामिषं ॥ आनोनावाम
तीनांयातंपारायगंतवे । युंजाथामश्विनारथं ॥ अरित्रंवांदिवस्पृधुतीर्थेसिंधूनारथः । धियायुंयुज्जऽइंदवः ॥ दिवस्क
ण्वासऽइंदवोवसुसिंधूनांपदे । स्ववर्षिकुहधित्सथः ॥ अभूदुभाऽउऽअंशवेहिरण्यप्रतिसूर्यः । व्यख्यजिह्यासितः
॥ ३४ ॥ अभूदुपारमेतवेपंथाऽऋतस्यसाधुया । अदर्शिविस्तृतिर्दिवः⁺ ॥ तत्तदिदश्विनोरवोजरिताप्रतिभूषति ।
मदेसोमस्यपिप्रतोः ॥ वावसानाविवस्वतिसोमस्यपीत्यागिरा । मनुष्वच्छभूऽआगतं ॥ युवोरुषाऽअनुश्रियंपरिज्मनो
रुपाचरत् । ऋतावन्थोऽअकुभिः ॥ उभापिबतमश्विनोभानःशर्मयच्छतं । अविद्रियाभिरूतिभिः ॥ ३५ ॥ इतिप्रथमा
ष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

(१।९।३) एषोऽउषा इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वोऽश्विनौगा यत्री ।

मंडलं. १

अनु. ६

॥ २२ ॥

तृतीयाध्याये वर्गाः ३५ सूक्तानि १४ ऋचः १७३ ॥ त्यागः ॥ इन्द्रायेदं. १५ अश्विन्यामिदं. १२ अग्निमित्रावरुणरात्रिसवितृभ्यइदं. १
सवितृइदं. १० अग्नयइदं. १२ यूपयेदं. २ अग्नयइदं. ६ मरुच्यइदं. ४० ब्रह्मणस्पतयइदं. ८ वरुणमित्रार्यमभ्यइदं. ३ आदित्येभ्यइदं. ३ वरुण-
मित्रार्यमभ्यइदं. ३ पूष्णइदं. १० रुद्रायेदं. २ मित्रावरुणरुद्रेभ्यइदं. रुद्रायेदं. ३ सोमायेदं. ३ अग्नयइदं. २१ अग्निदेवे-
भ्यइदं. अश्विन्यामिदं. १५ ॥ इतिप्रथमेतृतीयोऽध्यायः ॥

अयंदशप्रागाथंतुसहषोळशोषस्यंतूषश्चतुष्कमानुष्टुभंतूदुत्यंसप्तोनासौर्येनवाद्यागायत्र्योत्यस्तृचोरोग्नउपनिष
दंत्योर्ध्वोर्द्विषमोऽभित्यंपंचोनासव्योद्वित्रिष्टुवंतमंगिराईंद्रतुल्यंपुत्रमिच्छन्नभ्यध्यायत्सव्यइतींद्रएवास्यपुत्रो
जायतत्यंसुत्रयोदश्यंत्येत्रिष्टुभौन्यूष्वेकादशंत्येत्रिष्टुभौमानोत्यात्रिष्टुष्वष्टमीनवमीचदिवश्चिदष्टौजागतं ह्ये
षप्रषट्प्रमंहिष्ठार्यनूचिन्नवनोधागौतमआग्नेयंहिचतुस्त्रिष्टुवंतंवयाइत्ससवैश्वानरीयैवहिंपंचास्माइदुपोळश ॥४॥
हरिः ॐ३म् ॥ (१।९।४) अयंवांमधुमत्तमःसुतःसोमऽऋतावृधा । तमश्विनापिबतंतिरोऽअह्यंयधुत्तरत्नानि
दाशुषे ॥ त्रिवंधुरेणत्रिवृतासुपेशसारथेनायातमश्विना । कण्वांसोवांब्रह्मकृण्वंत्यध्वरेतेषांसुशृणुतंहव ॥ अश्विनाम
धुमत्तमंपातंसोममृतावृधा । अथाद्यदस्त्रावसुबिभ्रतारथेदाश्वांसमुपगच्छतं ॥ त्रिषधस्थेवर्हिषेविश्ववेदसामध्वायजं

(१।९।४) अयंवामिति दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वोऽश्विनौ प्रगाथः (अयुजो बृहत्योयुजः सतो बृहत्यः) ।

मिमिक्षतं । कण्वांसोवांसुतसौमाऽअभिद्यवोयुवांहवन्तेऽअश्विना ॥ याभिःकण्वमभिष्टिभिःप्रावतंयुवमश्विना । ता
भिःज्व१स्माँऽअवतंशुभस्पतीपातंसोममृतावृधा ॥ १ ॥ सुदासेदस्त्रावसुविश्रतारथेपृक्षोवहतमश्विना । रयिसमुद्रादु
तवादिवस्यर्थस्मेधत्तंपुरुस्पृहं ॥ यन्नासत्यापरावतियद्वास्थोऽअधितुर्वशे । अतोरथेनसुवृत्तानुऽआगतंसकंसूर्यस्यरश्मि
भिः ॥ अर्वाचावांसप्तयोध्वरश्रियोवहंतुसवनेदुषं । इषंपृचंतासुकृतेसुदानवऽआबहिःसीदतंनरा ॥ तेननासत्यागतं
रथेनसूर्यत्वचा । येनशश्वदहृथुर्दाशुषेवसुमध्वःसोमस्यपीतये ॥ उक्थेभिर्वागवसेपुरुवसूऽअकैश्चनिह्नयामहे । शश्व
त्कण्वानांसदसिप्रियेहिकंसोमंपपथुरश्विना ॥ २ ॥ (१।९।५) सहवामेनेनऽउषोव्युच्छादुहितादिवः । सहद्युन्नेन
हृताविभावरिरायादेविदास्वती ॥ अश्ववतीगोमतीर्विश्वसुविदोभूरिच्यवंतवस्तवे । उदीरयप्रतिमासूनृताऽउषश्चोद
राधोमघोनां ॥ उवासोषाऽउच्छाच्चनुदेवीजीरारथानां । येऽअस्याऽआचरणेषुदध्निरेसमुद्रेनश्रवस्यवः ॥ उषोयेतेप्र
यामेषुयुजतेमनोदानायसूरयः । अत्राहतत्कण्वंऽएषांकण्वतमोनामगृणातिनृणां ॥ आघायोषैवसूनर्युषायातिप्रभुं
जती । जरयतीवृज्जनपद्वदीयतऽउत्पातयतिपक्षिणः ॥ ३ ॥ वियासृजतिसमनंन्य१र्थिनःपदंनवेत्योदती । वयोन
किष्टेपसिवांसऽआसतेव्युष्टौवाजिनीवति ॥ एषायुक्तपरावतःसूर्यस्योदयनादधि । शतरथेभिःसुभगोषाऽइयंविया

(१।९।५) सहवामेनेतिषोळशर्षस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रस्कण्वउषाःप्रगाथः(अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः) ।

त्यभिमानुषान् ॥ विश्वमस्यानानामचक्षसेजगज्ज्योतिष्कृणोतिसूनरी । अपद्वेषोमघोनीदुहितादिवऽउषाऽउच्छदप
स्त्रिधः ॥ उषऽआभाहिभानुनाचंद्रेणदुहितदिवः । आवहतीभूर्यस्मभ्यंसौभंगव्युच्छंतीदिविष्टिषु ॥ विश्वस्यहिप्राणं
नंजीवनंत्वेवियदुच्छसिसूनरि । सानोरथेनबृहताविभावरिश्रुधिचित्रामधेहव ॥ ४ ॥ उषोवाजंहिवंस्वयश्चित्रोमानु
षेजने । तेनावहसुकृतोऽअध्वराँऽउपयेत्वागृणातिवह्नयः ॥ विश्वान्देवाँऽआवहसोमपीतयेतरिक्षादुषस्त्वं । सास्मासु
धागोमदश्वावदुक्थ्य१मुषोवाजंसुवीर्यम् ॥ यस्यारुशतोऽअर्चयःप्रतिभद्राऽअहक्षत । सानोरयिंविश्ववारंसुपेशसमु
षाददातुसुगम्यं ॥ येचिद्धित्वामृषयःपूर्वऽऊतयेजुहूरेवसेमहि । सानःस्तोमाँऽअभिगृणीहिराधसोषःशुक्रेणशोचिषां ॥
उषोयदृद्यभानुनाविद्वारावृणवोदिवः । प्रनोयच्छतादवृकंपृथुच्छर्दिःप्रदेविगोमतीरिषः ॥ संनोरायाबृहताविश्वपेश
सामिमिक्षासमिळाभिरा । संद्युन्नेनविश्वतुरोषोमहिसंवाजैर्वाजिनीवति ॥ ५ ॥ (१।९।६) उषोभद्रेभिरागहिदि
वश्चिद्रोचनादधि । वहैत्वरुणस्सवऽउपत्वासोमिनोंगृहं ॥ सुपेशंसुखरथंयममध्यस्थाऽउषस्त्वं । तेनासुश्रवंसंजनंप्रा
वाद्यदुहितदिवः ॥ वयश्चित्तेपतत्रिणोद्विपच्चतुष्पदर्जुनि । उषःप्रारंभतूरनुदिवोऽअंतंभ्यस्परि ॥ व्युच्छंतीहिरश्मि

(१।९।६) उषोभद्रेभिरितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रस्कण्वउषाअनुष्टुप् ।

भिविंश्वमाभासिरोचनं । तांत्वामुषर्वसूयवोगीभिः कण्वाऽअदूषत ॥ ६ ॥ (११९।७) उदुत्यंजातवेदसदेववंहतिके
तवः । दृशेविश्वायसूर्यम् ॥ अपत्येतायवोयथानक्षत्रायत्यकुभिः । सूरायविश्वचक्षसे ॥ अदृश्रमस्यकेतवोविरदमयो
जनाऽअनु । भ्राजंतोऽअग्नयोयथा ॥ तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसिसूर्य । विश्वमाभासिरोचनं ॥ प्रत्यङ्देवा
नांविशः प्रत्यङ्देविमानुषान् ॥ प्रत्यङ्द्विष्वंस्वर्दृशे ॥ ७ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतजनाऽअनु । त्वंवरुणपश्यसि ॥
विद्यामैषिरजस्पृश्वहामिमानोऽअकुभिः । पश्यन्जन्मानिसूर्य ॥ सप्तत्वाहरितोरथेवहंतिदेवसूर्य । शोचिष्केशविचक्ष
ण ॥ अयुक्तसप्तशुभ्युवः सूरोरथस्यनम्यः । तामिर्यातिस्वयुक्तिभिः ॥ उद्वयंतमसस्परिज्योतिष्पश्यंतऽउत्तरं । देवं
देवत्रासूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमं ॥ उद्यन्नद्यमित्रमहऽआरोहन्नुत्तरादिव ॥ हृद्रोगंमसूर्यहरिमाणचनाशय ॥ शुर्केषु
मेहरिमाणरोपणाकासुदध्मसि । अथोहारिद्वेषुमेहरिमाणंनिदध्मसि ॥ उदगादयमादित्योविश्वेनसहसासह । द्वि
पंतमह्यंरंधयन्मोऽअहंदिष्टेतेरंधं ॥ ८ ॥ (११९।११) अभित्यंमेषुपुरुहूतमृगियमिद्रंगीभिर्मंदतावस्वोऽअर्णवं ।
यस्यद्यावोनविचरंतिमानुषाभुजेमंहिष्ठमभिविप्रमर्चत ॥ अभीमवन्वन्स्वभिष्टिमूतयोंतरिक्षप्रांतविषीभिरावृतं । इंद्रं

(११९।७) उदुत्यमितित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रस्कण्वःसूर्योगायत्रीअंत्याश्रतसोनुष्टुभः (अंत्यस्तृचोरोगप्रउपनिषदंत्योर्धचोद्विषम
इतिगुणः) । (११९।११) अभित्यमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यआंगिरसःसव्यइंद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

दक्षासऽऽक्रुभवौमदच्युतैशतक्रंतुंजवनीसुनृतारुहत् ॥ त्वंगोत्रमंगिरोभ्योवृणोरपोतात्रयेशतदुरेषुगातुवित् । ससेनचि
द्विमदायावहोवस्वाजावद्विवावसानस्यनर्तयन् ॥ त्वमपामपिधानावृणोरपाधारयःपर्वतेदानुमद्वसु । वृत्रंयदिद्रुशव
सावधीरहिमादित्सूर्यदिव्यारोहयोदृशे ॥ त्वमायाभिरपमायिनोधमःस्वधाभिर्येऽअधिगुप्तावजुह्वत । त्वंपिप्रोर्नृम
णःप्रारुजःपुरःप्रऽऽक्रुजिश्चानंदस्युहल्येष्वाविथ ॥ ९ ॥ त्वंकुत्सैशुष्णहल्येष्वाविथारंधयोतिथिग्वायशंबरम् । महान्तंचि
दर्बुदंनिक्रमीःपदासनादेवदस्युहत्यायजज्ञिषे ॥ त्वेविश्वातविषीसार्ध्यग्नितातवराधःसोमपीथार्यहर्षते । तववज्रश्चि
कितेबाहोर्हितोवृश्चाशत्रोरविश्वानिवृण्णा ॥ विजानीह्यार्यान्येचदस्यवोबर्हिष्मतेरंधयाशासदव्रतान् । शाकीभव
यजमानस्यचोदिताविश्वेत्तातेसधुमादेषुचाकन ॥ अनुव्रतायरंधयन्नपव्रतानाभूमिरिंद्रःश्रथयन्ननाभुवः । वृद्धस्य
चिद्धर्धतोद्यामिनक्षतःस्तवानोवस्वोविजघानसंदिहः ॥ तक्षद्यत्तऽउशनासहसासहोविरोदसीमज्मनाबाधतेशवः ।
आत्वावार्तस्यनुमणोमनोयुजऽआपूर्यमाणमवहन्मभिश्चवः ॥ १० ॥ मंदिष्टयदुशनैकाव्येसचाऽइंद्रोवंकूवंकुतराधिति
ष्ठति । उग्रोयथिनिरपःस्रोतसासृजद्विशुष्णस्यदंहिताऽऐरयत्पुरः ॥ आस्मारथवृषपाणेषुतिष्ठसिशार्यातस्यप्रभृतायेषु
मंदसे । इंद्रयथासुतसौमेषुचाकनोर्नवर्णांश्लोकमारोहसेदिवि ॥ अददाऽअभीमहतेवचस्यवेकक्षीवतेवृचयामिद्रसु
न्वते । मेनाभवोवृषणश्वस्यसुक्रतोविश्वेत्तातेसर्वनेषुप्रवाच्या ॥ इंद्रोऽअश्रायिसुध्योंनिरैकेपञ्जेषुस्तोमोदुर्योनयूपः ।

अश्वयुगव्यूरथयुर्वसुयुरिद्रं इंद्रायः क्षयतिप्रयुता⁺ ॥ इदं नमो वृषभाय स्वराजो सत्यशुष्माय तव सेवाचि । अस्मिन्निद्रवृज
ने सर्ववीराः सत्सुरिभिस्तव शर्मन्त्याम ॥ ११ ॥ (११०१२) तं सुमेधं महयास्वविंदैशतं यस्य सुभवं साकमीरते ।
अत्यं नवाजहवनस्य दूरं यमैर्द्रवृत्यामवसेसुवृक्तिभिः ॥ सपर्वतो न धरुणेष्वच्युतः सहस्रमूर्तिस्तविषीषु वा वृधे । इंद्रो य
द्रुत्रमवधीनदीवृतमुज्जनणीं सिजहृषाणोऽअंधसा ॥ सहिद्रो र्द्वरिषु वत्रऽऊर्ध्वनिचंद्रबुधो मदवृद्धो मनीषिभिः । इंद्रं त
महेस्वपस्य याधियामं हिष्ठरातिं सहिपप्रिंधसः ॥ आयं पृणांति दिवि सद्गर्वा हिषः समुद्रं न सुभवं १ स्वाऽअभिष्टयः । तंवृत्र
हेत्यऽअनुतस्थुरुतयः शुष्माऽइंद्रमवाताऽअहुतप्सवः ॥ अभिस्ववृष्टिं मदैऽअस्य युध्यंतोरध्वीरिव प्रवणे संस्रुतयः । इंद्रो
यद्रुज्जीधृषमाणोऽअंधसा भिनद्वलस्य परिधींऽसिं रिव त्रितः⁺ ॥ १२ ॥ परीधृणा चरति तित्विषे शवोपो वृत्वीरजसो बुधमाश
यत् । वृत्रस्य यत्प्रवणे दुर्गृभिश्च नो निजघंथ हन्वोरिंद्रतन्युतु⁺ ॥ इदं न हित्वान्युषंत्यूर्मयो ब्रह्माणींद्रतवयानिवर्धना ।
त्वष्टा चित्ते युज्यं वा वृधे शवस्ततक्षवज्रं मभिभूत्यो जसं ॥ जघन्वाऽऽह रिरिभिः संभृतकृतविंद्रवृत्रं मनुषे गातु यन्नपः । अयं
च्छथा बाहोर्वज्रमायुसमधारयो दिव्या सूर्यहृशे⁺ ॥ बृहत्स्वश्चंद्रमवद्यदुक्थ्य १ मकृण्वतभियसरो हणं दिवः । यन्मानु
षप्रधनाऽइंद्रं मृतयः स्वर्नृषाचो मरुतो मदन्ननु ॥ द्यौश्चिंद्रस्यामवाऽअहेः स्वनादयो वीज्रियसावज्रऽइंद्रते । वृत्रस्य यद्र

(११०१२) तं सुमेधमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः सव्य इंद्रो जगती त्रयोदशं त्रेत्रिष्टुभौ ।

द्वधानस्य रोदसी मदैऽसुतस्य शवसा भिनच्छिरः ॥ १३ ॥ यदि न्विद्रपृथिवीदशभुजिरहानि विश्वा ततनंतकृष्टयः । अ
त्राहते मधवन्विश्रुतं सहोद्यामनु शवसा बर्हणा भुवत् ॥ त्वमस्य पारे रजसो व्योमनः स्वभूत्यो जाऽअवसेधृषन्मनः । चकृषे
भूमिं प्रतिमानमोजसोपः स्वः परिभूरेष्यादिवं ॥ त्वं भुवः प्रतिमानं पृथिव्याऽऽकृष्ववीरस्य बृहत्पतिर्भूः । विश्वमा प्राऽ
अंतरिक्षं महित्वा सत्यमद्भानकिरन्यस्त्वावान् ॥ नयस्य द्यावा पृथिवीऽअनुव्यचो न सिंधवोरजसोऽअंतमानशुः । नो त
स्ववृष्टिं मदैऽअस्य युध्यंतऽएकोऽअन्यच्चकृषे विश्वमानुषक्⁺ ॥ आर्चन्नत्रं मरुतः सस्मिन्नाजौ विश्वे देवासोऽअमदन्ननुत्वा ।
वृत्रस्य यद्रुष्टिं मता वधेन नित्वमिंद्रप्रत्यानजघंथ ॥ १४ ॥ (११०१३) न्यूऽऽषुवाचं प्रमहे भरामहे गिरऽइंद्राय स दने
विवस्वतः । नूचिद्धिरक्षससतामिवा विद्वदुष्टुतिर्द्विणो देषु शस्यते ॥ दुरोऽअश्वस्य दुरऽइंद्रगोरं सिदुरो यवस्य वसुनऽइ
नस्पतिः । शिक्षानरः प्रदिवोऽअकामकशनः सखा सखिभ्यस्तमिदं गृणीमसि ॥ शचीवऽइंद्रपुरुकृद्भ्युमत्तम तवेदिदमभि
तक्षे कितेव सु । अतः संगृभ्यामिभूतऽआभरमात्वा यतो जरितुः कामं मूनयीः ॥ एभिर्द्युभिः सुमना एभिरिंद्रुभिर्निरुंधा
नोऽअमर्तिगोभिरश्विना । इंद्रेण दस्युं दूरयंतऽइंद्रुभिर्द्युतद्वेषसः समिषारं भेमहि ॥ समिंद्राया समिषारं भेमहि संवाजे
भिः पुरुश्चंद्रैरभिर्द्युभिः । संदेव्या प्रमत्या वीरशुष्मया गोऽअग्रया श्वावत्यारं भेमहि ॥ १५ ॥ ते त्वामदाऽअमदन्तानि वृ

(११०१३) न्यूषुवाचमित्येकादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः सव्य इंद्रो जगती अंत्ये द्वे त्रिष्टुभौ ।

पुण्यातेसोमासोवृत्रहृत्येषुसत्पते ॥ यत्कारवेदशिवृत्राण्यप्रतिबहिंस्मतेनिसहस्राणिबर्हयः ॥ युधायुधमुपधेदेषिधृष्ण्या
पुरापुरंसमिदं हंस्योजसा । नभ्यायदिंद्रसख्यापरावतिनिबर्हयोनमुचिंनममायिनं ॥ त्वंकरंजमुतपूर्णयंधीस्तेजिष्ठया
तिथिग्वस्यवर्तनी । त्वंशतावंगृदस्याभिनत्पुरोनानुदःपरिषूताऽऽश्रुजिष्वना ॥ त्वमेतान्जनराज्ञोद्विर्दशाबंधुनासुश्रवं
सोपजग्मुषः । षष्टिंसहस्रानवतिनवश्रुतोनिचक्रेणरथ्यादुष्पदावृणक् ॥ त्वमाविथसुश्रवंसंतवोतिभिस्तवत्रामभिरिंद्र
तूर्वयाणं । त्वमस्मैकुत्समतिथिग्वमायुंमहेराज्ञेयूनेऽअरंधनायः ॥ यऽउहर्चींद्रदेवगोपाःसखायस्तेशिवतमाऽअसा
म । त्वांस्तोषामत्वयासुवीराद्राधीयऽआयुःप्रतुरंदधानाः ॥ १६ ॥ (११०१४) मानोऽअस्मिन्मघवन्पृत्स्वंहंसिन
हितेऽअंतःशवसःपरीणशे । अक्रंदयोनद्योऽरुरुवद्वनाकथानक्षोणीभियंसासमारत ॥ अर्चाशक्रायशाकिनेशचीवते
शृण्वंतमिंद्रमहयंभभिष्टुहि । योधृष्णुनाशवसारोदसीऽउभेवृषावृषत्वावृषभोन्युजते ॥ अर्चीदिवेबृहतेशृण्वंश्वचःस्वक्ष
त्रयस्यधृषतोधृषन्मनः । बृहच्छ्रवाऽअसुरोबर्हणाकृतःपुरोहरिभ्यावृषभोरथोहिषः ॥ त्वंदिवोबृहतःसानुकोपयोवत्माना
धृषताशंबरंभिनत् । यन्मायिनोमंदिनोमंदिनाधृषच्छितांगभस्तिमशनिपृतन्यसि । नियद्वृणाक्षिष्वसनस्यमूर्धनिशुष्णा
स्यचिद्रंदिनोरोरुवद्वना । प्राचीनेनमनसाबर्हणावतायदद्याचित्कृणवःकस्त्वापरि ॥ १७ ॥ त्वमाविथनयंतुर्व

(११०१४) मानोअस्मिन्नित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःसव्यइंद्रोजगतीषष्ट्यष्टमीनवम्येकादश्यस्त्रिष्टुभः ।

शयंदुत्वंतुर्वीतिवयंशतक्रतो । त्वंरथमेतंशंकृत्व्येधनेत्वंपुरोनेवतिंदंभयोनव ॥ सघाराजासत्यतिःशूशुवज्जनोरातह
व्यःप्रतियःशासमिन्वति । उक्थावायोऽअभिगुणातिराधसादानुरस्माऽउपरापिन्वतेदिवः ॥ असंमंक्षत्रमसंमामनी
षाप्रसोमपाऽअपसासंतुनेमे । येतऽइंद्रदुषोवर्धयतिमहिक्षत्रंस्थविरंवृण्यंच ॥ तुभ्येदेतेबहुलाऽअद्रिदुग्धाश्चमूषद
श्चमसाऽइंद्रपानाः । व्यश्रुहितर्पयाकाममेषामधामनोवसुदेयायकृष्व ॥ अपामतिष्ठद्धरुणंद्धरंतमोतवृत्रस्यजठरेषुप
र्वतः ॥ अभीमिंद्रोद्योवृत्रिणाहिताविश्वाऽअनुष्ठाःप्रवृणेषुजिघ्रते ॥ सशेवृधमधिधाद्युम्रमस्मेमहिक्षत्रंजनाषाळिद्रत
व्यं ॥ रक्षाचनोमघोनःपाहिसूरीत्रायेचनःस्वपत्याऽइषेधाः ॥ १८ ॥ (११०१५) दिक्श्चिदस्यवरिमाविपप्रथऽइंद्रं
नमहापृथिवीचनप्रति । भीमस्तुविष्मान्चर्षणिभ्यऽआतपःशिशीतेवज्रंतेजसेनवंसंगः ॥ सोऽअर्णवोननद्यःसमुद्रियः
प्रतिगृभ्णातिविश्रितावरीमभिः । इंद्रःसोमस्यपीतयेवृषायतेसनात्सयुधमऽओजसापनस्यते ॥ त्वंतमिंद्रपर्वतनभोज
सेमहोनृग्नस्यधर्मणामिरज्यसि । प्रवीर्येणदेवतार्तिचेकितेविश्वंस्माऽउग्रःकर्मणेपुरोहितः ॥ सऽइन्महानिसमिधानिम
स्यतेचारुजनेषुप्रब्रुवाणऽइंद्रियं । वृषाछंदुर्भवतिहर्षतोवृषाक्षेमेणधेनामघवायदिन्वति ॥ सऽइन्महानिसमिधानिम
ज्मनाकृणोतिद्युधमऽओजसाजनेभ्यः । अधाचनश्रद्धतिविवीमतऽइंद्रायवज्रनिघनिघ्नतेवधं ॥ १९ ॥ सहिष्रव

(११०१५) दिक्श्चिदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःसव्यइंद्रोजगती ।

स्युःसदनानिकृत्रिमाक्ष्मयावृधानऽओजसाविनाशयन् । ज्योतीषिकृष्वन्नवृकाणियज्यवेवसुऋतुःसर्तवाऽअपःसृजत् ॥
दानायमनःसोमपावन्नस्तुतेवाचाहरीवन्दनश्रुदाकृधि । यमिष्ठासःसारथयोयऽइन्द्रतेनत्वाकेताऽआदभ्रुवन्तिभूर्णयः ॥
अप्रक्षितं वसुभिर्षिहस्तयोरषाङ्गसहस्तान्विश्रुतोदधे । आवृतासोवतासोनकर्तृभिस्तनूषुतेऋतवऽइन्द्रभूरयः ॥ २० ॥
(१११०६) एषप्रपूर्वीरवतस्यचक्षिषोत्योनयोषामुदयस्तभुर्वणिः । दक्षमहेपाययतेहिरण्ययंरथमावृत्याहरियोगमृ
भ्वसं ॥ तंगूर्तयोनेमन्निषःपरीणसःसमुद्रंनसंचरणेसनिष्यवः । पतिदक्षस्यविदथस्यनूसहोगिरिनवेनाऽअधिरोहतेज
सा ॥ सतुर्वणिर्महाऽअरेणुपौस्येगिरेर्भृष्टिर्नभ्राजतेतुजाशवः । येनशुष्णमायिनमायसोमदेदुध्रऽआभूषुरामयन्निदाम
नि ॥ देवीयदितर्विषीत्वावृधोतयऽइन्द्रसिषत्तयुषसंसूर्यः । योधृष्णुनाशवसाबाधतेतमऽइत्यतिरेणुंबृहदहरीष्वणिः ॥
वियत्तिरोधरुणमच्युतरंजोतिष्ठिपोदिवऽआतासुबर्हणा । स्वर्माद्वेयन्मदऽइन्द्रहर्ष्याहन्वृत्रंनिरपामौजोऽअर्णवः ॥
त्वंदिवोधरुणंधिषऽओजसापृथिव्याऽइन्द्रसदनेषुमाहिनः । त्वंसुतस्यमदेऽअरिणाऽअपोविबृत्रस्यसमयापाग्यारुजः
॥ २१ ॥ (१११०७) प्रमंहिष्ठायबृहतेबृहद्रयेसत्यशुष्मायतवसैमतिभरे । अपामिवप्रवणेयस्यदुर्धरंराधोविश्वायु
शवसेऽअपावृतं ॥ अधतेविश्वमनुहासदिष्टयऽआपोनिभ्रेवसवनाहविष्मतः । यत्पर्वतेनसमशीतहर्हतऽइन्द्रस्यवज्रः

(१११०६) एषप्रपूर्वीरितिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःसव्यइन्द्रोजगती । (१११०७) प्रमंहिष्ठायेतिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसः

श्रद्धिताहिरण्ययः ॥ अस्मैभीमायनमसासमध्वरऽउषोनशुभ्रऽआभेरापनीयसे । यस्यधामश्रवसेनामैद्वियंज्योतिर
कारिहरितोनायसे ॥ इमेतऽइन्द्रतेवयंपुरुष्टुतयेत्वारभ्यचरामसिप्रभूवसो । नहिवदन्योगिर्वणोगिरःसर्घत्क्षोणीरिव
प्रतिनोहर्हतद्वचः ॥ भूरितऽइन्द्रवीर्यं तवस्मस्यस्तोतुर्मधवन्काममापृण । अनुतेद्यौर्बृहतीवीर्यममऽइत्यंचतेपृथिवी
नेमऽओजसे ॥ त्वंतमिद्रपर्वतंमहामुरुंवज्रेणवज्रिन्पर्वशश्चकतिथ । अवासृजोनिवृताःसर्तवाऽअपःसत्राविश्वंदधिषे
केवलंसहः ॥ २२ ॥ (इतिप्रथमेमण्डलेदशमोनुवाकः) ॥ (१११११) नूचित्सहोजाऽअमृतोनिनुंदतेहोतायदृतोऽअ
भवद्विवस्वतः । विसाधिष्ठेभिःपथिभीरजोममऽआदेवताताहविषाविवासति ॥ आस्वमद्वयुवमानोऽअजरस्तृष्व
विष्यन्नतसेषुतिष्ठति । अत्योनपृष्ठंमुषितस्यरोचतेदिवोनसानुस्तनयन्नचिक्रदत् । ऋणारुद्रेभिर्वसुभिःपुरोहितोहोता
निषत्तोरयिषाळमर्त्यः । रथोनविक्ष्वंजसानऽआयुषुव्यानुषगवार्यादेवऽऋण्वति ॥ विवार्तजूतोऽअतसेषुतिष्ठतेवृथाजु
हूभिःसृण्यातुविष्वणिः । तृषुयदग्नेवनिनोवृषायसेकृष्णतऽएमरुशदूर्मेऽअजर ॥ तपुर्जभोवनऽआवार्तचोदितोयूथेन
साह्वऽअववातिवंसंगः । अभिव्रजंनक्षितंपाजसारजःस्थानुश्चरथंभयतेपतत्रिणः ॥ २३ ॥ दधुष्टाभृगवोमानुषेष्वा
यिनचारुसुहवजनेभ्यः । होतारमग्नेऽअतिथिंवरैण्यमित्रंनशेवदिव्यायजन्मने ॥ होतारंसप्तजुहोऽयजिष्ठंयवाघतोवृ
सव्यइन्द्रोजगती । (१११११) नूचिदितिनवर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाअभिर्जगतीअत्याश्रतसस्त्रिष्टुभः ।

णतेऽअध्वरेषु । अग्निविश्वेषामरतिंवसूनांसपर्यामिप्रयसायामिरत्नं ॥ अच्छिद्रासूनोसहसोनोऽअद्यस्तोतृभ्योमित्रमहः
शर्मयच्छ । अग्नेगणतमंहसऽउरुष्योर्जोनापात्पूर्भिरायसीभिः ॥ भवावरूथंगृणतेविभावोभवामघवन्मघवद्भ्यःशर्म । उरु
ध्याग्नेऽअंहसोगृणतंप्रातर्मक्षुधियावसुर्जगम्यात् ॥ २४ ॥ (११११२) वयाऽइदग्नेऽअग्नयस्तेऽअन्येत्वेविश्वेऽअमृता
मादयंते । वैश्वानरनाभिरसिक्षितीनांस्थूणेवजनोऽउपमिद्यंथ । मूर्धादिवोनाभिरग्निःपृथिव्याऽअथाभवदरतीरोद
स्योः । तंत्वादेवासोजनयंतदेवंवैश्वानरज्योतिरिदार्याय ॥ आसूर्येनरश्मयोध्रुवासोवैश्वानरेदधिरेग्नावसूनि । यापर्व
तेष्वोषधीष्वप्सुयामानुषेष्वसितस्यराजा ॥ बृहतीऽइवसूनवेरोदसीगिरोहोतामनुष्योऽनदक्षः ॥ स्वर्वतेसत्यशुष्मायपू
र्वीवैश्वानरायनृतमाययहीः⁺ ॥ दिवश्चित्तेबृहतोजातवेदोवैश्वानरपरिरिचेमहित्वं । राजाकृष्टीनामसिमानुषीणांयु
धादेवेभ्योवरिवश्चकथ ॥ प्रनूर्महित्वंवृषभस्यवोच्यंपरवोवृत्रहणंसचैते । वैश्वानरोदस्युमग्निर्जघन्वाऽअधूनोत्का
ष्ठाऽअवशंबरभेत् ॥ वैश्वानरोमहिम्नाविश्वकृष्टिर्भरद्वाजेषुयजतोविभावा । शातवनेयेशतिनीभिरग्निःपुरुणीथेजरते
सूनृतावान् ॥ २५ ॥ (११११३) वह्नियशसंविदथस्यकेतुंसुप्राव्यदूतंसद्योऽअर्थ । द्विजन्मानंरयिमिवप्रशस्तंरा
तिंभरद्भगवेमातरिश्वा ॥ अस्यशासुरुभयांसःसचंतेहविष्मंतऽउशिजोयेचमर्ताः । दिवश्चित्पूर्वोन्यसादिहोतापृच्छयो

(११११२) वयाइदितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधावैश्वानरोमिच्छिष्टुप् । (११११३) वह्नियशसमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमो

विश्वपतिर्विधुवेधाः⁺ ॥ तंनव्यसीहृदऽआजायमानमस्मत्सुकीर्तिर्मधुजिह्वमश्याः । यमृत्वजोवृजनेमानुषासःप्रयस्वं
तऽआयवोजीजनंत ॥ उशिकपावुकोवसुर्मानुषेषुवरैण्योहोताधायिविधु । दमूनागृहपतिर्दमृषोऽअग्निर्भुवद्रयिपती
रयीणां⁺ ॥ तंत्वावयंपतिमग्नेरयीणांप्रशंसामोमतिभिर्गोतमासः । आशुनवाजंभरंमर्जयंतःप्रातर्मक्षुधियावसुर्जग
म्यात् ॥ २६ ॥ (११११४) अस्माऽइदुप्रतवसेतुरायप्रयोनहमिंस्तोमंमार्हिनाय । ऋचीपमायाधिगवऽओहमिंद्रायब्र
ह्माणिराततमा ॥ अस्माऽइदुप्रयऽइवप्रयंसिभराभ्यांगूषवाधेसुवृक्ति । इंद्रायहृदामनसामनीषाप्रत्नायपत्येधियोमर्जयं
तं ॥ अस्माऽइदुत्यमुपमंस्वर्षाभराभ्यांगूषमास्येन । महिष्ठमच्छोक्तिभिर्मतीनांसुवृक्तिभिःसूरिंवावृधधै ॥ अस्माऽइदु
स्तोमंसंहिनोमिरथंनतष्टेवतत्सिनाय । गिरश्चगिर्वाहसेसुवृक्तींद्रायविश्वमिन्वंमेधिराय ॥ अस्माऽइदुसप्तमिवश्रवस्येंद्रा
यार्कजुह्वाऽसमंजे । वीरंदानौकसंवदधैपुरांगुतश्रवसंदर्माणं ॥ २७ ॥ अस्माऽइदुत्वष्टातक्षद्वज्रंस्वपस्तमंस्वर्यंरण
य । वृत्रस्यचिद्विदधेनमर्भेतुजन्नीशानस्तुजताकियेधाः⁺ ॥ अस्येदुमातुःसर्वनेषुसद्योमहःपितुंपपिवाञ्छार्वन्ना । मुपा
यद्विष्णुःपचतंसहीयान्विध्वद्वाहंतिरोऽअद्रिमस्ता । अस्माऽइदुग्राश्चिदेवपत्नीरिंद्रायार्कमहिहत्यऽऊबुः । परिद्या
वापृथिवीजंभ्रउर्वीनास्यतेमहिमानंपरिष्टः ॥ अस्येदेवपरिरिचेमहित्वंदिवस्पृथिव्याःपर्यतरिक्षात् । स्वराळिंद्रोदमऽ
नोधाअग्निच्छिष्टुप् । (११११४) अस्माइद्वितीयोळशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाइंद्रच्छिष्टुप् ।

आविश्वगूर्तःस्वरिरमंत्रोवक्षेरणाय ॥ अस्येदेवशर्वसाशुषंतंविवृश्चज्रेणवृत्रमिंद्रः । गानव्राणाऽअवनीरमुंचदभिश्च
वोदावनेसचेताः ॥ २८ ॥ अस्येदुत्वेषसारंतुसिंधवःपरियद्वज्रेणसीमयच्छत् । ईशानकृद्वाशुषेदशस्यन्तुर्वीतयेगाधं
तुर्वणिःकः ॥ अस्माऽइदुप्रभरातूतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्चेत्यन्नणीस्यपांचरधै ॥
अस्येदुप्रब्रूहिपूर्व्याणितुरस्यकर्माणिनव्यऽउक्थैः । युधेयदिष्णानऽआयुधान्यृधायमाणोनिरिणातिशत्रून् ॥ अस्येदु
भियागिरयश्चदृढाद्यावाचभूमाजनुषस्तुजेते । उपोवेनस्यजोगुवानऽओणिंसद्योभुवद्वीर्यीयनोधाः ॥ अस्माऽइदुत्यद
नुदाय्येषामेकोयद्वत्नेभूरेरीशानः । प्रैतशंसूर्येपस्पृधानंसौवश्येसुष्विमावदिंद्रः ॥ एवातेहारियोजनासुवृक्तीद्रब्रह्माणि
गोतमासोऽअक्रन् । ऐषुविश्वपेशसंधियैधाःप्रातर्मक्षधियावसुर्जगम्यात् ॥ २९ ॥ इतिप्रथमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

चतुर्थाध्यायेवर्गाः २९ सूक्तानि १५ ऋचः १५२ ॥ त्यागः ॥ अश्विम्यामिदं. १० उपसइदं. २० सूर्यायेदं. १३ इंद्रायेदं. ७२
अग्नयइदं. ९ अग्नयेवैश्वानरायेदं. ७ अग्नयइदं. ५ इंद्रायेदं. १६ ॥ तिप्रथमेचतुर्थः ॥

प्रसप्तोनात्वंनववृष्णेपञ्चोनामारुतंत्रिष्टुवंतंपरमाग्नेयमैद्रात्पश्वादशपराशरःशाक्तयोद्वैपदंतद्रथिर्वनेषुश्रीणन्छुक्रोवने
मैकादशोपप्रदशनिकाव्यारयिनोपप्रयंतोनवगोतमोराहृगणोगायत्रंतुजुषस्वपंचकातेकथाभित्वागायत्रंतुहिरण्यकेशो
द्वादशाद्यौतृचौत्रैष्टुभौष्णिहौपूर्वोऽग्नयेवामध्यमायेत्थाषोऽष्टौद्रपांकंहियामित्यस्यांनिपातिनोदध्यङ्मनुरधर्वाचेति ५

॥ २९ ॥

हरिः ओ३म् ॥ (११११५) प्रमन्महेशवसानायशूषमांगुषंगिर्वेणसेऽअंगिरस्वत् । सुवृक्तिभिःस्तुवत्ऽऋग्मि
यायार्चामार्कनरेविश्रुताय ॥ प्रवोमहेमहिनमोभरध्वमांगुष्यशवसानायसाम । येनानःपूर्वेपितरःपदज्ञाऽअर्चितोऽ
अंगिरसोगाऽअविंदन् ॥ इंद्रस्यांगिरसांचेष्टौविदत्सरमातनयायधासि । बृहस्पतिर्भिन्नदद्रिद्विदद्वाःसमुस्त्रियाभिर्वाव
शंतनरः ॥ ससुष्टुभासस्तुभाससविप्रैःस्वरेणाद्रिस्वयोऽनवगवैः । सरण्युभिःफलिगामैद्रशक्रवलंरवेणदरयोदशगवैः ॥
गृणानोऽअंगिरोभिर्दस्मविवरूषसासूर्येणगोभिरंधः । विभूम्याऽअप्रथयऽइंद्रसानुदिवोरजऽउपरमस्तभायः ॥ १ ॥
तदुप्रयक्षतममस्यकर्मदस्मस्यचारुतममस्तिदंसः । उपहृरेयदुपराऽअपिन्वन्मध्वर्णसोनद्यश्चतस्रः ॥ द्विताविवत्रेसन
जारुनीऽअयास्यस्तवमानेभिरकैः । भगोनमेनेपरमेव्योमन्नधारयद्रोदसीसुदंसाः ॥ सनादिवंपरिभूमाविरूपेपुनर्भु
वायुवतीस्वेभिरेवैः । कृष्णेभिरकोषारुशद्भिर्वपुभिराचरतोऽअन्यान्या ॥ सनेमिसूख्यंस्वपस्यमानःसूनुर्दीधारशव
सासुदंसाः । आमासुचिदधिषेपुक्कमंतःपर्यःकृष्णासुरुशद्रोहिणीषु ॥ सनात्सनीऽअवनीरवाताव्रतारक्षंतेऽअमृताः
सहोभिः । पुरुसहस्राजनयोनपक्षीर्दुवस्यंतिस्वसारोऽअहयाणं ॥ २ ॥ सनायुवोनमसानव्योऽअकैर्वसूयवोमतयोद
सदद्भुः । पातिनपक्षीरुशतीरुशंतंस्पृशंतित्वाशवसावन्मनीषाः+ ॥ सनादेवतवरायोगभस्तौनक्षीयंतेनोपदस्यंतिदस्म ।

(११११५) प्रमन्महइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाइंद्रक्षिष्टुप् ।

द्युमाँऽअसिंक्रुतुमाँऽइंद्रधीरःशिक्षाशचीवःस्तवनःशचीभिः ॥ सनायतेगोतमऽइंद्रनव्यमतक्षुद्रहृहरियोजनाय । सु
नीथार्यनःशवसाननोधाःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ३ ॥ (११११६) त्वमहाँऽइंद्रयोहृशुष्मैर्द्यावाजज्ञानःपृ
थिवीऽअमेधाः । यद्धतेविश्वगिरयश्चिदभ्वाभिधादृह्वासःकिरणानैजन् ॥ आयद्धरीऽइंद्रविप्रतावेरातेवज्रंजरीताबा
होर्धात् । येनाविहर्यतक्रतोऽअमित्रान्पुरऽइष्णासिपुरुहूतपूर्वीः+ ॥ त्वंसत्यऽइंद्रधृष्णुरेतान्त्वमृभुक्षानर्यस्त्वषाद् ।
त्वंशुष्णवृजनेपक्षऽआणौयूनेकुत्सायद्युमतेसचाहन् ॥ त्वंहृत्यदिंद्रचोदीःसखावृत्रंयद्वज्रिनृषकर्मन्नुभ्नाः । यद्धशूर
वृषमणःपराचैर्विदस्युयौनावकृतोवृथाषाद्+ ॥ त्वंहृत्यदिंद्रारिषण्यन्दृहस्यचिन्मर्तानामजुष्टौ । व्यस्मदाकाष्ठाऽअ
वैतेवर्षनेववज्रिच्छ्रियहिमित्रान् ॥ ४ ॥ त्वांहृत्यदिंद्रार्णसातौस्वर्मीद्विनरऽआजाहवंते ॥ तवस्वधावऽइयमासमर्यऽ
ऊतिर्वाजैवतसाय्याभूत् । त्वंहृत्यदिंद्रसप्तयुध्यन्पुरोवज्रिन्पुरुकुत्सायदर्दः । वर्हिनयत्सुदासेवृथावर्गहोराजन्वर्षिवः
पूरवेकः । त्वंत्यान्नऽइंद्रदेवचित्रामिषमापोनपीपयःपरिऽमन् । यथाशूरप्रत्यस्मभ्यंयंसित्मनमूर्जनविश्वधक्षरधै ॥
अकारितऽइंद्रगोतमेभिर्ब्रह्माण्योक्तानमसाहरिभ्यां । सुपेशसंवाजमार्भरानःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ५ ॥
(११११७) वृष्णेशधीयसुमखायवेधसेनोधःसुवृक्तिप्रभरामरुद्र्यः । अपोनधीरोमनसासुहस्त्योगिरःसमंजेविदथे

(११११६) त्वमहानितिनवर्चससूक्तसंगीतमोबोधाईंद्रस्त्रिष्टुप् । (११११७) वृष्णेशधीयेति पंचदशर्चससूक्तसंगीतमोनोधामरुतो जगती अंत्यात्रिष्टुप् ।

प्राभुवः ॥ तेजज्ञिरेदिवऽऋष्वासऽउक्षणोरुद्रस्यमर्याऽअसुराऽअरेपसः । पावकासःशुचयःसूर्याऽइवसत्वानोनद्र
प्सिनोघोरवर्षसः ॥ युवानोरुद्राऽअजराऽअभोग्धनोववक्षुरधिगावःपर्वताऽइव । दृह्वाचिद्विश्वभुवर्नानिपाधिवाप्र
च्यावयंतिदिद्व्यानिमज्मना ॥ चित्रैरंजिभिर्वपुषेव्यंजतेवक्षःसुरुक्माँऽअधियेतिरेशुभे । अंसंष्वेषानिभिर्मृक्षुऽऋष्टयः
साकंजज्ञिरेस्वधयादिवोनरः ॥ ईशानकृतोधुनयोरिशादसोवातान्विद्युतस्तविषीभिरकत । दुहंत्यूधर्दिद्व्यानिधूत
योभूमिपिन्वंतिपर्यसापरिऽज्रयः ॥ ६ ॥ पिन्वंत्यपोमरुतःसुदानवःपयोधूतवद्विदथेप्राभुवः । अत्यंनमिहेविनयं
तिवाजिनमुत्संदुहंतिस्तनयंतमक्षितं ॥ महिषासोमायिनश्चित्रभानवोगिरयोनस्वर्तवसोरघुष्यदः । मृगाऽइवहस्तिनः
खादथावनायदारुणीषुतविषीरयुग्ध्वं ॥ सिंहाऽइवनानदतिप्रचैतसःपिशाऽइवसुपिशोविश्ववेदसः । क्षपोजिन्वंतःपृ
षतीभिऽऋष्टिभिःसमित्सबाधःशवसाहिमन्यवः ॥ रोदसीऽआवदतागणश्रियोनृषाचःशूराःशवसाहिमन्यवः ॥ आवं
धुरेष्ममतिनर्दंशताविद्युन्नतस्थौमरुतोरथेषुवः ॥ विश्ववेदसोरयिभिःसमौकसःसंभिश्ठासःस्तविषीभिर्विरपशिनः ।
अस्तारऽइषुदधिरगभस्त्योरनंतशुष्मावृषखादयोनरः ॥ ७ ॥ हिरण्ययेभिःपविभिःपयोवृधऽउज्जिघ्रंतऽआपथ्योऽन
पर्वतान् । मत्साऽअयासःस्वसुतोधुवच्युतोदुध्रकृतोमरुतोभ्राजदृष्टयः ॥ घृषुपावकंवनिनंविचर्षणिंरुद्रस्यसूनुहुवसा
गृणीमसि । रजस्तुरंतवसंमारुतंगणमृजीषिणंवृषणंसश्चतश्रिये+ ॥ प्रनूसमर्तःशवसाजनोऽअतितस्थौवऽऊतीमरुतो

यमावत । अर्वेद्विर्वाजं भरते धनानृभिरापृच्छयं क्रतुमाधेति पुथ्यति ॥ चूर्कृत्यं मरुतः पृत्सु दुष्टं द्युमंतं शुष्मं मधवत्सु धत्तन ।
 धनस्यृतं मुख्यं विश्वचर्षणितोक्तं पुष्ये मृतनयं शतं हिमाः । नृष्टिरं मरुतो वीरवैतमृतीषाहंरयिमस्मासुधत्त । सहस्रिणं शति
 नैशशुवांसं प्रातर्मधुधियावसुर्जगम्यात् ॥ ८ ॥ (११२११) पश्वानतायुंगुहा चर्तंतं नमोयुजानं नमोवहंतं ॥ सजोषाधीराः
 पदैरनुगमन्नुपत्वासीदन्विष्वेयजत्राः ॥ ऋतस्य देवाऽअनुमृतागुर्भुवत्परिष्टिद्यौर्नभूमं ॥ वर्धती मापः पन्वासुशिष्विमृतस्य
 योनागर्भे सुजातं ॥ पुष्टिर्नरणाक्षितिर्न पृथ्वीगिरिर्न भुज्मक्षो दोनशंभु ॥ अत्योनाज्मन्त्सर्गं प्रतक्तः सिंधुर्नक्षोदः कऽ
 ईवराते ॥ जामिः सिंधूनां भ्रातैव स्वस्त्रामिभ्यान्नराज्जावनान्यत्ति ॥ यद्वातजतो वनाव्यस्थादग्निर्हंदातिरोमापृथिव्याः ॥
 श्वसित्यप्सु हंसो नसीदन् क्रत्वा चेतिष्ठो विशामुषर्भुत् ॥ सोमो न वेधाऽऋतप्रजातः पशुर्न शिश्वाविभुर्दूरेभाः ॥ ९ ॥
 (११२१२) रयिर्न चित्रासूरो न संदगायुर्न प्राणो नित्यो न सूनुः ॥ तक्कानभूर्णिर्वनासिषक्तिपथो न धेनुः शुचिर्विभावा ॥
 दाधारक्षेममोको नरण्यो यवो न पक्वो जेतुजनां ॥ ऋष्टिर्नस्तुभ्वाविभुर्प्रशस्तो वाजी न प्रीतो वयो दधाति ॥ दुरोकशोचिः
 क्रतुर्न नित्यो जायेव यो नावरं विश्वस्मै ॥ चित्रो यदभ्रादश्वे तो न विधुरथो न रुक्मी त्वेषः समत्सु ॥ सेनैव सृष्टामेदधात्यस्तुर्न
 दिद्युत्त्वे प्रतीका ॥ यमो हं जातो यमो जनिर्त्वं जारः कनीनां पतिर्जनीनां ॥ तं वंश्चराथावयं वसत्यास्तं न गावो न क्षंतऽइह ॥

(११२११) पश्वानेति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो म्रिद्विपदा विराट् (११२१२) रयिर्नेति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो म्रिद्विपदा विराट्

सिंधुर्नक्षोदः प्रनीचीरैर्नोन्नवैतगावः स्वर्हृशीके ॥ १० ॥ (११२१३) वनेषु जायुर्मतेषु मित्रो वृणीते श्रुष्टिराजे वाजु
 र्यं ॥ क्षेमो न साधुः क्रतुर्न भद्रो भुवत्स्वाधीर्होता हव्यवाट् ॥ हस्ते दधानो नृणां विश्वान्यमैदेवान्धाद्गुहानिपीदन् ॥ विदं
 तीमन्नरो धियं धाहृदायत्तृष्टान्मंत्राऽअशंसन् ॥ अजो न क्षां दाधार पृथिवी तस्तं भद्यां मंत्रेभिः सत्यैः ॥ प्रियापदानि पश्वो
 निपाहि विश्वायुरग्ने गुहागुहंगाः ॥ यऽईचिकेत गुहा भवैतमायः ससाधारामृतस्य ॥ विये चृतं त्यृता सपैतऽआदिद्वसू
 नि प्रववाचास्मै ॥ वियो वीरुत्सुरोधन्महित्वो तप्रजाऽउत प्रसूष्वंतः+ ॥ चित्तिरपां दमै विश्वायुः सङ्गे वधीराः संमायचक्रुः
 ॥ ११ ॥ (११२१४) श्रीणन्नुपस्थादिवं भुरण्युः स्थातुश्चरथं मत्सून्व्यूणोत् ॥ परियदैषामेको विश्वेषां भुवं वो देवानां
 महित्वा+ ॥ आदि ते विश्वे क्रतुं जुषंतं शुष्काद्यद्वैवजीवो जनिष्ठाः ॥ भजंत विश्वे देवत्वं नामऽऋतं सपैतोऽअमृतमेवैः ॥
 ऋतस्य प्रेषाऽऋतस्य धीतिर्विश्वायुर्विश्वेऽअपांसि चक्रुः ॥ यस्तुभ्यं दाशाद्योवां तेशिक्षात्तस्मै चिकित्वा त्रयिंदयस्व ॥
 होता निषत्तो मनोरपत्ये सचिश्वासां पतीरयीणां+ ॥ इच्छंतरेतो मिथस्तनूषसं जानतस्वैर्दक्षैर्मूराः ॥ पितुर्न पुत्राः क्रतुं जुषंतं
 श्रोषन्त्येऽअस्य शासंतुरासः ॥ विरायऽऔर्णो हुरः पुरुक्षुः पिपेशना कंस्तुभिर्दमूनाः ॥ १२ ॥ (११२१५) शुक्रः शुशु

(११२१३) वनेष्विति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो म्रिद्विपदा विराट् । (११२१४) श्रीर्नामिति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो म्रिद्विपदा विराट् । (११२१५) शुक्र इति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो म्रिद्विपदा विराट् ।

कांऽउषोनजारःप्राप्तमोचोदिवोनज्योतिः ॥ परिप्रजातःकृत्वाबभूधुभुवोदेवानांपितापुत्रःसन् ॥ वेधाऽअहंसोऽ
अग्निर्विजानन्नूधर्नगोनांस्वाज्ञापितूनां⁺ ॥ जनेनशेवऽआहूयःसन्मध्येनिषत्तोरण्वोदुरोणे⁺ ॥ पुत्रोनजातोरण्वोदुरो
णेवाजीनप्रीतोविशोवितारीत् ॥ विशोयदह्नेनृभिःसनीळाऽअग्निर्देवत्वाविश्वान्यश्याः ॥ नर्किष्टऽएताव्रताभिर्नन्तिनृ
भ्योयदेभ्यःश्रुष्टिंचकथं ॥ तत्तुतेदंसोयदहन्त्समानैर्नृभिर्यद्युक्तोविवेरपांसि ॥ उषोनजारोविभावोस्रःसंज्ञातरूपश्चिके
तदस्मै ॥ त्मनावहंतोदुरोऽयुण्वन्नवतविश्वेस्वर्हृशीके ॥ १३ ॥ (११२१६) वनेमपूर्वीर्योर्मनीषाऽअग्निःसुशो
कोविश्वान्यश्याः ॥ आदैव्यानिब्रताचिकित्वानामानुषस्यजनस्यजन्म ॥ गर्भोयोऽअपांगर्भोवनानांगर्भश्चस्थातांगर्भ
श्चरथां ॥ अद्रौचिदस्माऽअंतर्दुरोणेविज्ञानविश्वोऽअमृतःस्वाधीः⁺ ॥ सहिक्षपावोऽअग्नीर्यीणांदाशद्योऽअस्माऽअ
रंसूक्तः⁺ ॥ एताचिकित्वोभूमानिपाहिदेवानांजन्ममर्तौश्चविद्वान्⁺ ॥ वर्धान्यपूर्वीःक्षपोविरूपाःस्थातुश्चरथमृतप्र
वीत ॥ अराधिहोतास्वर्निषत्तःकृण्वन्विश्वान्यपांसिसत्या⁺ ॥ गोषुप्रशस्तिवनेषुधिषेभरंतविश्वेबलिंस्वर्णः ॥ वित्वा
नरःपुरुत्रासंपर्यन्पितुर्नजिब्रेर्विवेदोभरंत ॥ साधुर्नगृध्रस्तेवशूरोयातैवभीमस्त्वेषःसमत्सु ॥ १४ ॥ (११२१७)
उपप्रजिन्वन्नशुतीरुशतंपतिर्नित्यंजनयःसनीळाः । स्वसारःश्यावीमरुषीमजुप्रन्वित्रमुच्छंतीमुषसंनगावः ॥ वीळुचि

(११२१६) वनेमेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यशाक्तयःपराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (११२१७) उपप्रजिन्वन्नितिदशर्चस्यसूक्तस्यशाक्तयः

हृह्मापितरोनऽउक्थैरद्रिरुज्जगंगिरसोरवेण । चक्रुर्दिवोर्बृहतोगातुमस्मेऽअहःस्वर्विविदुःकेतुमुन्नाः⁺ ॥ दधन्नृतधन
यन्नस्यधीतिमादिदयोर्दिधिष्वोऽविभृत्राः । अतृष्यंतीरपसोयंत्यच्छादेवानजन्मप्रयसावर्धयंतीः ॥ मथीद्यदीविभृतो
मातरिश्वांगृहेगृहेश्येतोजेन्योभूत् । आदीराज्ञेनसहीयसेसच्चासन्नादृत्यंभृगवाणोविवाय ॥ महेयत्पित्रऽइंसैदिवे
करवत्सरत्पृशन्त्यश्चिकित्वान् । सृजदस्ताधृषतादिद्युमस्मेस्वायांदिवोर्दुहितरित्विषंधात् ॥ १५ ॥ स्वऽआयस्तुभ्यंद
मऽआविभातिनमोवादाशादुशतोऽअनुद्यन् । वर्धोऽअग्नेवयोऽअस्यद्विबर्हायासद्रायासरथंयंजुनांसि ॥ अग्निविश्वा
ऽअभिपृक्षःसचंतेसमुद्रंनस्रवतःसप्तयह्वीः । नजामिभिर्विचिकितेवयोनोविदादेवेषुप्रमतिचिकित्वान्⁺ ॥ आयद्विषे
नृपतिंतेजऽआनृद्विचिरेतोनिषिक्तंघौरभीके । अग्निःशर्धमनवद्यंयुवानंस्वाध्वंजनयत्सूदयच्च ॥ मनोनयोध्वनःसद्य
ऽएत्येकःसत्रासूरोवस्वऽईशे । राजानामित्रावरुणासुपाणीगोषुप्रियममृतरक्षमाणा ॥ मानोऽअग्नेसख्यापित्र्याणिप्र
मर्षिष्ठाऽअभिविदुष्कविःसन् । नभोनरूपंजरिमामिनातिपुरातस्याऽअभिर्शस्तेरधीहि ॥ १६ ॥ (११२१८)
निकाव्येविषसःशश्वतस्कर्हस्तेदधानोनर्यापुरुणि । अग्निर्भुवद्रयिपतीरयीणांसत्राचक्राणोऽअमृतानिविश्वा ॥ अस्मे
वत्संपरिषंतंनविदंन्निच्छंतोविश्वेऽअमृताऽअमूराः । श्रमयुवःपद्व्योधिषंधास्तस्थुःपदेपरमेचार्वग्नेः⁺ ॥ तिस्रोयदग्ने
पराशरोग्निस्त्रिष्टुप् । (११२१८) निकाव्येतिदशर्चस्यसूक्तस्यशाक्तयःपराशरोग्निस्त्रिष्टुप् ।

शरदस्त्वामिच्छुर्चिधृतेन शुचयः सपर्यान् । नामानिचिदधिरेयज्ञियान्यसूदयंततन्वः १ सुजाताः ॥ आरोदसी बृहती
वेविदानाः प्ररुद्रियाजिरेयज्ञियासः । विदन्मतोनेमधिताचिकित्वान्निपदेपरमेतस्थिवांसं ॥ संजानानाऽउपसीद
अभिजुपसीवंतो नमस्यन्नमस्यन् । रिरिक्कांसस्तन्वः कृण्वतस्वाः सखासख्युर्निमिषिरक्षमाणाः ॥ १७ ॥ त्रिःससयद्गु
ह्यानि त्वेऽइत्यदाविदुर्भिहितायज्ञियासः । तेभीरक्षंतेऽअमृतैसजोषाः पशून्चस्थातृन्चरथंचपाहि ॥ विद्वाँऽअग्नेवयुनां
निक्षितीनां व्यानुपकृच्छुरुधोजीवसेधाः । अंतर्विद्वाँऽअध्वनो देवयानानतंद्रोदूतोऽअभवो हविर्वाद् ॥ स्वाध्यादि वऽ
आससयद्द्वीरायोदुरो व्यृतज्ञाऽअजानन् । विदद्भ्यं सरमाद्दृढमूर्वयेनानुकमानुषीभोजते विद् ॥ आये विश्वास्वपत्या
नितस्थः कृण्वानासोऽअमृतत्वार्यगातुं । महामहद्भिः पृथिवीवितस्थे मातापुत्रैरदितिर्धायसेवेः ॥ अधिश्रियं निदधु
श्चारुमस्मिन्द्वोयदक्षीऽअमृताऽअकृण्वन् । अधक्षरं तिसिंधवोनसृष्टाः प्रनीचीरग्रेऽअरुषीरजानन् ॥ १८ ॥
(११२१९) रयिनयः पितृवित्तोर्वयोधाः सुप्रणीतिश्चिकितुषोनशासुः । स्योनशीरतिर्धिनप्रीणानो होतैव सद्भविधृतो
वितारीत् ॥ देवोनयः सवित्तासत्यमन्माकृत्वानिपातिवृजनानि विश्वा । पुरुप्रशस्तोऽअमतिर्नसत्यऽआत्मेव शोवो दिधि
षाय्यो भूत् ॥ देवोनयः पृथिवी विश्वधायाऽउपक्षेति हि तमित्रोनराजा । पुरःसदः शर्मसदोनवीराऽअनवद्यापति जुष्टेव

(११२१९) रयिनैति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो मिश्रिष्टुप ।

नारी ॥ तं त्वानरोदमऽआनित्यमिद्धमग्नेमचैतक्षितिषु ध्रुवासु । अधिद्युन्ननिदधुर्भूर्यस्मिन्भवा विश्वायुर्धूरुणोरयीणां ॥
विपृक्षोऽअग्नेमधवानोऽअश्रुर्विसुरयोददतो विश्वमायुः । सनेमवाजैसमिधेष्वर्याभागं देवेषु श्रवसे दधानाः ॥ १९ ॥ ऋ
तस्य हि धेनवो वावशानाः समदृग्भीः पीपयंतद्युभक्ताः । परावतः सुमतिं भिक्षमाणावितिधवः समयासस्रुरद्रि ॥ त्वेऽअग्ने
सुमतिं भिक्षमाणादिविश्रवो दधिरेयज्ञियासः । नक्ताचचक्रुरुषसाविरूपे कृष्णंचवर्णमरुणंचसंधुः ॥ यान्नायेमर्तान्तसु
षूदोऽअग्नेतेस्याममधवानो वयंच । छायेव विश्वं भुवनंसि सश्यापप्रिवात्रोदसीऽअंतरिक्षं ॥ अर्वद्भिरग्नेऽअर्वतो नृभिर्न
न्वीरैर्वीरान्वनुयामात्वोताः । ईशानासः पितृवित्तस्यरायो विसुरयः शतहिमानोऽअश्रुः । एतातेऽअग्नऽउचथानिवे
धोजुष्टानिसंतुमनसे हृदे च । शकेमरायः सुधुरोयमंते धिश्रवो देवभक्तं दधानाः ॥ २० ॥ (११२३१) उपप्रयंतोऽअध्वरं
मंत्रवो चेमाग्रये । आरेऽअस्मेच शृण्वते ॥ यः स्त्रीहितीषु पूव्यः संजगमानासु कृष्टिषु । अरक्षद्वाशुषे गयं ॥ उत ब्रुवंतु जं
तवऽउदग्निर्वैत्रहाजनि । धनं जयोरणे रणे ॥ यस्य दूतोऽअसि क्षये वर्षे हव्यानि वीतये । दस्मत्कृणोष्यध्वरम् ॥ तमि
त्सु हव्यमंगिरः सुदेवं सहसोयहो । जनाऽआहुः सुब्रह्म ॥ २१ ॥ आचवहांसितांऽइह देवांऽउपप्रशस्तये । हव्यासुं श्रं
द्रवीतये ॥ नयोरुपब्दिरश्व्यः शृण्वेरथस्य कच्चन । यदग्नेयासि दूत्यं* ॥ त्वोतो वाज्यहयोभिपूर्वस्मादपरः । प्रदाश्वाँ

(११२३१) उपप्रयंत इति नवर्चस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमो मिर्गायत्री ।

ऽअग्नेऽअस्थात् ॥ उतद्युमत्सुवीर्यबृहदग्नेविवाससि । देवेभ्योदेवदाशुषे ॥ २२ ॥ (११३१२) जुषस्वसप्रथस्तमं
वचोदेवप्सरस्तमं । हव्याजुह्वानऽआसनि ॥ अथातेऽअंगिरस्तमाग्नेवेधस्तमप्रियं । वोचेमब्रह्मसानसि⁺ ॥ कस्तैजा
मिर्जनानामग्नेकोदाश्वध्वरः । कोहकस्मिन्नसिभ्रितः⁺ ॥ त्वंजामिर्जनानामग्नेमित्रोऽअसिप्रियः । सखासखिभ्यऽई
ज्यः ॥ यजानोमित्रावरुणायजादेवाऽऽकृतबृहत् । अग्नेयक्षिस्वदमं ॥ २३ ॥ (११३१३) कातऽउपेतिर्मनसोवरा
यभुवदग्नेशंतमाकामनीषा । कोवायज्ञैःपरिदक्षंतऽआपकेनवातेमनसादाशेम । एह्यग्रऽइहहोतानिषीदादब्धःसुपुरऽ
एताभवानः । अवतांत्वारोदसीविश्वमिन्वेयजामहेसौमनसायदेवान्⁺ ॥ प्रसुविश्वान्नक्षसोधक्ष्यग्नेभवायज्ञानामभि
शस्तिपावा । अथावहसोमपतिंहरिभ्यामातिथ्यमस्मैचकृमासुदान्ने ॥ प्रजावतावचसावहिरासाचहुवेनिचसत्सीहदे
वैः । वेषिहोत्रमुतपोत्रंयजत्रबोधिप्रयंतर्जनितर्वसूनां ॥ यथाविप्रस्यमनुषोहृविभिर्देवाऽअयजःकविभिःकविःसन् ।
एवाहोतःसत्यतरत्वमद्याग्नेमंद्रयाजुह्वायजस्व ॥ २४ ॥ (११३१४) कथादाशेमाग्नयेकास्मैदेवजुष्टोच्यतेभामिने
गीः । योमर्त्येष्वमृतऽऽकृतावाहोतायजिष्ठऽइत्कृणोर्तिदेवान्⁺ ॥ योऽअध्वरेषुशंतमऽऽकृतावाहोतातमूनमोभिराकृणु

(११३१२) जुषस्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमोग्निर्गायत्री । (११३१३) कातइतिपंचर्चस्यसूक्तराहूगणोगोतमोग्निस्त्रि
ष्टुप् । (११३१४) कथादाशेमेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमोग्निस्त्रिष्टुप् ।

ध्वं । अग्निर्यद्वेर्मतीयदेवान्सचाबोधातिमनसायजाति ॥ सहिःकृतुःसमर्थःससाधुमित्रोनभूदद्भुतस्वरथीः । तंमेधे
षुप्रथमंदेव्यंतीर्विशऽउपब्रुवतेदस्ममारीः ॥ सनोनृणानृतमोरिशदाऽअग्निर्गिरोवसावेतुधीति । तनाचयेमधवानःश
विष्ठावाजप्रसूताऽऽष्यंतुमन्म ॥ एवाग्निर्गोतमेभिऽऽकृतावाविप्रैभिरस्तोष्टजातवेदाः । सऽएषुद्युम्नपीपयत्सवाजंसपु
ष्टियांतिजोषमार्चिकित्वान्⁺ ॥ २५ ॥ (११३१५) अभित्वागोतमागिराजातवेदोविचर्षणे । द्युम्नैरभिप्रणोनुमः ॥
तमुत्वागोतमोगिरारायस्कामोदुवस्यति । द्युम्नैः ॥ तमुत्वावाजसातममंगिरस्वद्धवामहे । द्युम्नैः ॥ तमुत्वावृत्रहं
तमंयोदस्यैरवधूनुषे । द्युम्नैः ॥ अवोचामरहूगणाऽअग्नयेमधुमद्वचः । द्युम्नैः ॥ २६ ॥ (११३१६) हिरण्यके
शोरजंसोविसारेहिर्धुनिर्वातऽइवधर्जीमान् । शुचिन्नाजाऽउषसोनवेदायशस्वतीरपस्युवोनसत्याः⁺ ॥ आतेसुपर्णाऽ
अमिनंतऽएवैःकृण्णोनौनाववृषभोयदीदं । शिवाभिर्नस्यमानाभिरागात्पतैतिमिहःस्तनयैत्यन्ना⁺ ॥ यदीमृतस्यप
यसापियानोनयमृतस्यपथिभीरजिष्ठैः । अर्यमामित्रावरुणःपरिज्मात्वचैपृचंत्युपरस्ययोनौ । अग्नेवाजस्यगोर्मतऽई
शानःसहसोयहो । अस्मेधैहिजातवेदोमहिश्रवः ॥ सऽइधानोवसुष्कविरग्निरीळैन्योगिरा । रेवदस्मभ्यंपुर्वणीकदी

(११३१५) अभित्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमोग्निर्गायत्री । (११३१६) हिरण्यकेशइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यराहूगणो
गोतमोग्निर्गायत्रीआद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभःनतस्तिस्त्रउष्णिहः (आद्यानांतिष्ठानामध्यमोग्निःपार्थिवोवा) ।

दिहि ॥ क्षपोराजमुतमनाग्नेवस्तोरुतोषसः । सतिग्मजंभरक्षसोदहप्रति ॥ २७ ॥ अवानोऽअग्रऽऊतिभिर्गायत्रस्य
प्रभर्मणि । विश्वासुधीषुर्वच ॥ आनोऽअग्नेरयिंभरसत्रासाह्वरेण्यं । विश्वासुपृत्सुदुष्टरं ॥ आनोऽअग्नेसुचेतुनार
यिंविश्वायुपोषसं ॥ माडीकंधेहिजीवसे ॥ प्रपूतास्तिग्मशोचिषेवाचोगोतमाग्रये । भरस्वसुन्नयुर्गिरः ॥ योनोऽअग्ने
भिदासत्यंतिदुरेपदीष्टसः । अस्माकमिद्वधेभवं ॥ सहस्राक्षोविचर्षणिरग्नीरक्षासिसेधति । होतागृणीतऽउक्थ्यः*
॥ २८ ॥ (१।१३।७) इत्याहिसोमऽइन्मदेब्रह्माचकारवर्धनं । शविष्ठवज्रिन्नोजसापृथिव्यानिःशशाऽअहिमर्चन्न
नुस्वराज्यं ॥ सत्वामददृषामदःसोमःश्येनाभृतःसुतः । येनावृत्रंनिरह्योजघंधवज्रिन्नोजसार्चन्ननु० ॥ प्रेह्यभीहिधृ
ष्णुहिनतेवज्रोनिर्यसते । इंद्रनृभृणहितेशवोहनोवृत्रजयाऽअपोर्चन्ननु० ॥ निरिंद्रभूम्याऽअधिर्वृत्रंजघंधनिर्दिवः । सृ
जामरुत्वतीरवजीवधन्याऽइमाऽअपोर्चन्ननु० ॥ इंद्रोवृत्रस्यदोधतःसानुवज्रेणहीळितः । अभिक्रम्यावजिघ्रतेपःसमीयचो
दयन्नर्चन्ननु० ॥ २९ ॥ अधिसानोनिजिघ्रतेवज्रेणशतपर्वणा । मंदानऽइंद्रोऽअंधसःसखिभ्योगातुमिच्छत्यर्चन्ननु० ॥
इंद्रतुभ्यमिदंद्रिवोनुत्तंवज्रिन्वीर्यं । यद्धत्यमायिनमृगतमुत्वंमाययावधीरर्चन्ननु० ॥ वितेवज्रासोऽअस्थिरन्नवतिना
व्यानु० । महत्तऽइंद्रवीर्यबाहोस्तेबलंहितमर्चन्ननु० ॥ सहस्रासाकर्मर्चतपरिष्टोभतविंशतिः ॥ शतैनमन्वनोनवुरिंद्रा

(१।१३।७) इत्याहीतिषोडशर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्रोत्यायादध्यजानुरथर्वाचपंक्तिः ।

यन्नह्योद्यंतमर्चन्ननु० ॥ इंद्रोवृत्रस्यतविंशीनिरहन्त्सहसासहः । महत्तदस्यपौंस्थैर्वृत्रंजघन्वाऽअसृजदर्चन्ननु० ॥ ३० ॥
इमेचित्तवमन्यवेवेपैतेभियसामही । यदिंद्रवज्रिन्नोजसावृत्रंमरुत्वाऽअवधीरर्चन्ननु० ॥ नवेपसानतन्यतेद्रवृत्रोविबी
भयत् । अभ्यैनवज्रऽआयसःसहस्रभृष्टिरायतार्चन्ननु० ॥ यद्धृत्रंतवचाशनिंवज्रेणसमयोधयः । अहिमिंद्रजिघांसतो
दिवितेवद्धधेशवोर्चन्ननु० ॥ अभिष्टनेतेऽअद्रिवोयत्स्याजगच्छरेजते । त्वष्टाचित्तवमन्यवऽइंद्रवेविज्यतेभियार्चन्ननु० ॥
नहिनुयादधीमसींद्रकोवीर्यापरः । तस्मिन्नृभृणमुतक्रतुदेवाऽओजासिंसंधुरर्चन्ननु० ॥ यामथर्वामनुष्पितादध्यङ्घ्रिय
मलंत । तस्मिन्नृह्याणिपूर्वथेद्रऽउक्थासमग्मतार्चन्ननु० ॥ ३१ ॥ इतिप्रथमाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

पंचमाध्यायेवर्गाः ३१ सूक्तानि १९ ऋचः १८५ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. २२ मरुच्यइदं. १५ अग्रयइदं. १२९ मध्यमायाग्रयइदं. ३
अग्रयइदं. ९ इंद्रायेदं १६ ॥ इतिप्रथमेपंचमोऽध्यायः ॥

इंद्रोनवोपोषुषड्जगत्यंतमश्वावतिजागतमसाविंशतिःषळनुष्टुभऽऔग्निहपांक्तगायत्रैष्टुभास्तृचाः । गार्धः
प्रयेद्वादशमारुतंहपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौमरुतोदशगायत्रैप्रत्वक्षसःषड्जागतमाविद्युन्मद्गिराद्यांत्येप्रस्तारपंक्तीष्व
मीविराड् रूपानोदशवैश्वदेवंतुपंचाद्याःसप्तमीचजगत्यःषष्ठीविराट्स्थानक्रजुनीतीनवगायत्रमंत्यानुष्टुप्त्वंसोम
ज्यधिकासौम्यंपंचम्यादिगायत्र्योद्वादशोष्णिक्चैताउत्याह्नूोषस्थंचतुर्जगत्यादिषळुष्णिगंतैतृचोत्यऽआश्वि

नोग्रीषोमौद्वादशाग्रीषोमीयमाद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभऽउपांत्यास्तिस्त्रोगायत्र्योष्टमीजगतीवेभंपोळशकुत्सआग्नेयंतद्वित्रि
 द्रुवंतपूर्वोदेवास्त्रयःपादादेवास्तन्नोमित्रोर्ध्वोर्लोङ्गोक्तदेवतौयद्वैवत्यंवासूक्तम् ॥ ६ ॥
 हरिःओ३म् ॥ (११३।८) इंद्रोमदायवावृधेशवसेवृत्रहानृभिः । तमिन्महत्स्वाजिषूतेमर्भेहवामहेसवाजेषुप्र
 नोविषत् ॥ असिहिवीरसेन्योसिभूरिपरादुदिः ॥ असिदुभ्रस्यचिद्धोयजमानायशिक्षसिसुन्वतेभूरितेवसु ॥ यदुदीर
 तऽआजयोधुष्णवैधीयतेधना । युध्वार्मदच्युताहरीकंहनःकंवसौदधोस्मांऽइद्रवसौदधः ॥ कृत्वामहांऽअनुष्वधंभी
 मऽआवावृधेशवः । श्रियऽऋष्वऽउपाकयोर्निशिग्रीहरिवान्दधेहस्तयोर्वज्रमायसं ॥ आप्रप्रौपार्थिवंरजोबद्धधेरोच
 नादिवि । नत्वावांऽइंद्रकश्चननजातो नजनिष्यतेतिविश्ववक्षिथ ॥ १ ॥ योऽअयोर्मर्तभोजनंपराददातिदाशुषे ।
 इंद्रोऽअस्मभ्यंशिक्षतुविभंजाभूरितेवसुभक्षीयतवराधसः ॥ मदेमदेहिनोदुदिर्युधागवामृजुक्रतुः । संगृभायपुरुशतो
 भयाहस्त्यावसुशिशीहिरायऽआभर ॥ मादयस्वसुतेसचाशवसेशरराधसे । विद्वाहित्वापुरुवसुमुपकामान्ससृज्महे
 थानोविताभव ॥ एतेतऽइंद्रजंतवोविश्वंपुष्यंतिवार्थ ॥ अंतर्हिख्योजनानामयंविद्रोऽअदाशुषांतेषांनोवेदऽआभर
 ॥ २ ॥ (११३।९) उपोषुशृणुहीगिरोमधवन्मातथाऽइव । यदानःसुनृतावतःकरऽआदुर्धयांसऽइद्योजान्विद्रते
 (११३।८) इंद्रोमदायेतिनवर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्रःपंक्तिः(११३।९)उपोष्वितिषळर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्रःपंक्तिरत्याजगती

हरा ॥ अक्षन्नमीमदंतह्यवप्रियाऽअधूषत । अस्तोषतस्वभानवोविप्रानविष्ठयामृतीयोजा ॥ सुसंहशैत्वावयंमधवन्वं
 दिषीमहि । प्रनूनपूर्णवंधुरःस्तुतोयाहिवशांऽअनुयोजा ॥ सघातंवृषणंरथमधितिष्ठातिगोविदे । यःपात्रंहारियोज
 नंपूर्णमिंद्रचिकेततियोजा ॥ युक्तस्तेऽअस्तुदक्षिणऽउतसव्यःशतक्रतो । तेनजायामुपप्रियांमैदानोयाह्यंधसोयोजा ॥
 युनज्मितेब्रह्मणाकेशिनाहरीऽउपप्रयाहिदधिषेगभस्त्योः । उच्चासुतासौरभसाऽअमंदिषुःपूषण्वान्वज्जिन्तसमुपह्या
 मदः ॥ ३ ॥ (११३।१०) अश्वावतिप्रथमोगोषुगच्छतिसुप्रावीरिंद्रमर्त्यस्तवोतिभिः । तमितृणक्षिवसुनाभवी
 यसांसिंधुमापोयथाभितोविचेतसः ॥ आपोनदेवीरुपयंतिहोत्रियमवःपश्यंतिवितंतंयथारजः । प्राचैर्देवासःप्रणयंति
 देवयुं ब्रह्मप्रियंजोषयंतेवराऽइव ॥ अधिद्वयोरदधाऽउक्थ्यैवचोयुतस्तुचामिथुनायासंपर्यतः । असंयत्तोव्रतेतेक्षेति
 पुष्यतिभद्राशक्तिर्यजमानायसुन्वते ॥ आदंगिराःप्रथमंदधिरेवयंऽइन्द्राग्रयःशम्यायेसुकृत्या । सर्वपणेःसमविंदं
 तभोजनमश्वावंतंगोमैतमापशुनरः ॥ यज्ञैरथर्वाप्रथमःपथस्तैततःसूर्याव्रतपावेनऽआजनि । आगाऽआजदुशनाका
 व्यःसचायमस्यजातममृतंयजामहे ॥ बर्हिर्वायत्स्वत्यायवृज्यतेकोवाश्लोकमाघोषतेदिवि । ग्रावायत्रवदतिकारुरु
 कथ्यंस्तस्येदिंद्रोऽअभिपित्वेष्टुरण्यति ॥ ४ ॥ (११३।११) असावित्सोमऽइंद्रतेशविष्ठधृष्णवागहि । आत्वापृण

(११३।१०)अधावतीतिषडृचस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्रो जगती । (११३।११)असावितिर्विशत्यृचस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्राद्याः

क्वित्वद्वियंरजःसूर्योनरश्मिभिः ॥ इन्द्रमिच्छरीवहतोप्रतिधृष्टशवसं । ऋषीणाचस्तुतीरुपयज्ञंचुमानुषाणां ॥ आतिष्ठ
वृत्रहृत्रयंयुक्तातेब्रह्मणाहरीं । अर्वाचीनंसुतेमनोप्रावाकृणोतुवद्भुना ॥ इममिन्द्रसुतं पिबज्येष्टममर्त्यमदं । शुक्रस्यत्वा
भ्यक्षरन्धाराऽऽकृतस्यसादने ॥ इन्द्रायनूनमर्चतोक्त्यानिचब्रवीतन । सुताऽअमत्सुरिंदवोज्येष्टममस्यतासहः ॥ ५ ॥
नकिष्टद्वधीतरोहरीयदिद्वयच्छसे । नकिष्टानुमज्मनानकिःस्वश्वऽआनशे ॥ यऽएकऽइद्विदयतेवसुमर्तीयदाशुषे ।
ईशानोऽअप्रतिष्कुतऽइंद्रोऽअंगः ॥ कदामर्तमराधसंपदाक्षुपमिवस्फुरत् । कदानःशुश्रवद्विरऽइंद्रोः ॥ यश्चिद्वित्वा
बहुभ्यऽआसुतावोऽआविवासति । उग्रंतत्पत्यतेशवऽइंद्रोः ॥ स्वादोरित्थाविषूवतोमध्वःपिबंतिगौर्यैः । याऽइंद्रेण
सयावरीर्वृष्णामदंतिशोभसेवस्वीरनुस्वराज्यं ॥ ६ ॥ ताऽअस्यपृशनायुवःसोमंश्रीणंतिपृश्नयः । प्रियाऽइंद्रस्यधेनवो
वज्रंहिन्वंतिसार्यकंवस्वीः ॥ ताऽअस्यनमसासहःसपर्यंतिप्रचेतसः । व्रतान्यस्यसश्चिरेपुरुणिपूर्वचित्तयेवस्वीः ॥
इंद्रोदधीचोऽअस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कुतः । जघाननवतीर्नव ॥ इच्छन्नश्वस्ययच्छिरःपर्वतेष्वपश्रितं । तद्विदच्छर्युणा
वति ॥ अत्राहगोरमन्वतनामत्वष्टुरपीच्यं । इत्थाचंद्रमसोगृहे ॥ ७ ॥ कोऽअद्ययुक्तेधुरिगाऽऽकृतस्यशिमीवतोभा
मिनोर्दुर्हणायून् । आसन्निषून्तस्वसोमयोभून्यऽएषांभृत्यामृणधत्सजीवात् ॥ कऽईषतेतुज्यतेकोविभायकोमंसते
षळनुष्टुभःसप्तम्याद्यास्तिस्त्रउष्णिहःदशम्याद्यास्तिस्त्रःपंचयःत्रयोदशाद्यास्तिस्त्रोऽगायत्र्यःषोडश्याद्यास्तिस्त्रिष्टुभःअंत्येद्वेबृहतीसतोबृहत्यौ॥

संतमिंद्रकोऽअंति । कस्तोकायकऽइभायोतरायेधिब्रवत्तन्वेऽकोजनाय ॥ कोऽअग्निमीद्विहविषाघृतेनस्रुचायजाताऽऽकृत
तुभिर्धुवेभिः । कस्मैदेवाऽआवहानाशुहोमकोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवः ॥ त्वमंगप्रशंसिषोदेवःशविष्टमर्त्यं । नत्वद
न्योर्मघवन्नस्तिमर्दितेद्रववीमितेवर्चः ॥ मातेरार्धासिमातऽऊतयोवसोस्मान्कदाचनादभन् । विश्वाचनऽउपमिमी
हिमानुषवसूनिचर्षणिभ्यऽआ ॥ ८ ॥ (११४।१) प्रयेशुंभंतेजनयोनसत्तयोयामन्नुद्रस्यसूनवःसुदंससः । रो
दसीहिमरुतश्चक्रिरेवृधेमदंतिवीराविदथेषुघृष्वयः ॥ तऽउक्षितासोमहिमानमाशतदिविरुद्रासोऽअधिचक्रिरेसदः ।
अर्चितोऽअर्कजनयंतऽइंद्रियमधिश्रियोदधिरेष्टश्चिमातरः ॥ गोमातरोयच्छुभयंतेऽअंजिभिस्तनूषुशुभ्रादधिरेविरु
कमतः । बाधंतेविश्वमभिमातिनमपवर्त्मन्येषामनुरीयतेघृतं ॥ वियेभ्राजंतेसुमखासऽऽकृष्टिभिःप्रच्यावयंतोऽअच्यु
ताचिदोजसा । मनोजुवोयन्मरुतोरथेष्वारुषव्रातासःपृषतीरयुग्ध्वं ॥ प्रयद्रथेषुपृषतीरयुग्ध्वंवाजेऽअद्रिमरुतोरहयं
तः । उतारुषस्यविष्यंतिधाराश्चमैवोदभिर्द्युदंतिभूमं ॥ आवोवहंतुसप्तयोरघुष्यदोरघुपत्वानःप्रजिगातबाहुभिः ।
सीदताबर्हिःरुवःसदस्कृतंमादयध्वमरुतोमध्वोऽअंधसः ॥ ९ ॥ तैवर्धतस्वतवसोमहित्वनानाकैतस्थुरुचक्रिरेसदः ।
विष्णुर्यद्वावदृषणंमदच्युतंवयोनसीदन्नधिबर्हिषिप्रिये ॥ शूराऽइवेद्युयुधयोनजगमयःश्रवस्यवोनपृतनासुयेतिरे ।

(११४।१) प्रयेशुंभंतइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यराहगणोगोतमोमरुतोजगतीपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

भयंते विश्वाभुवनामरुद्रो राजानऽइव त्वेष सैह शोनरः ॥ त्वष्टाय द्रजं सुकृतं हिरण्यं सहस्रं भृष्टिं स्वपाऽअवर्तयत् ।
धत्तऽइन्द्रो नर्यपांसि कर्तुं वेहन् वृत्रं निरपामौजदर्णवं ॥ ऊर्ध्वं नुनु देवतं तऽओजसा दाह्वाणं चिद्विभिदुर्विपर्वतं । धमं
तोवाणं मरुतः सुदानं वोमदे सोमस्य रण्यानि चक्रिरे ॥ जिह्वं नुनु देवतं तया दिशा सिचन्नुत्संगोत्तमाय तृष्णजे । आगच्छं
तीमवसा चित्रभानवः कामे विप्रस्यतर्पयन्त धामभिः ॥ यावः शर्म शशमानाय संति त्रिधातूनि दाशुषेयच्छताधि । अस्म
भ्यंतानि मरुतो वीर्यं तरयि नो धत्त वृषणः सुवीरं ॥ १० ॥ (११४।२) मरुतो यस्य हि क्षये पाथादिवो विमहसः । ससु
गोपातमोजनः ॥ यज्ञैर्वीयज्ञवाहसो विप्रस्यवामतीनां । मरुतः शृणुताहव ॥ उत वायस्य वाजिनो नुविप्रमतक्षत । संगं
तागोमतिप्रजे ॥ अस्य वीरस्य बर्हिषि सुतः सोमो दिविष्टिषु । उक्थं मदश्च शस्यते ॥ अस्य श्रोषंत्वाभुवो विश्वायश्चर्षणी
रभि । सूरं चित्सुषीरिषः ॥ ११ ॥ पूर्वीभिर्हि दंदा शिमशरं हि मरुतो वयं । अवोभिश्चर्षणीनां ॥ सुभगः सप्रयज्य
वोमरुतोऽअस्तु मर्त्यः । यस्य प्रयांसि पर्षथ ॥ शशमानस्य वानरः स्वेदस्य सत्यशवसः । विदा कामस्य वेनतः ॥ यूयंत
त्सत्यशवसऽआविष्कर्तमहित्वना । विध्यता विद्युतारक्षः ॥ गूहं ता गुह्यं तमो वियात विश्वमत्रिणं । ज्योतिष्कर्ता यदु
श्मसि ॥ १२ ॥ (११४।३) प्रत्वक्षसः प्रतवसो विरपशिनो नानताऽअविथुराऽऽरुजीविणः । जुष्टमासो नृत्तमासो

(११४।२) मरुतो यस्येति दशर्चस्य सूक्तस्य राहुगणो गोतमो मरुतो गायत्री । (११४।३) प्रत्वक्षस इति षडृचस्य सूक्तस्य राहुगणो गोतमो

ऽअंजिभिर्व्यानज्रे केचिदुसाऽइव स्तृभिः ॥ उपहरेषु यदचिध्वं ययि वयऽइव मरुतः केनचित्पथा । श्रोतं तिकोशाऽउप
वोरथेष्वघृतमुक्षतामधुवर्णमर्चते ॥ प्रैषामज्मेषु विथुरे वरे जते भूमिर्यामेषु यज्युं जतेशुभे । ते क्रीळयो धुनयो भ्राजहृष्टयः
स्वयं महित्वं पनयन्त धूतयः ॥ सहिस्वसृत्पृषदश्चोयुवागणोऽयाऽईशानस्तविषीभिरावृतः । असि सत्यऽऽरुणया वानेद्यो
स्याधियः प्राविताथा वृषागणः ॥ पितुः प्रत्नस्य जन्मनावदामसि सोमस्य जिह्वाप्रजिगातिचक्षसा । यदीमिंद्रं शम्यका
णऽआशतादिनामानि यज्ञियानि दधिरे ॥ श्रियसे कभानुभिः संमिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्तऽऽरुक्कभिः सुखादयः । ते वाशी
मंतऽइष्मिणोऽअभीरवो विद्रेप्रियस्य मारुतस्य धान्नः ॥ १३ ॥ (११४।४) आविद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वकैरथेभिर्यातऽ
ऋष्टिमद्भिश्चर्षणैः । आवर्षिष्ठयानऽइषावयो न पसता सुमायाः ॥ ते रुणेभिर्वरमापिशंगैः शुभे कयांति रथतूर्मिरश्वैः ।
रुक्मोनचित्रः स्वधित्वा न्यव्यारथस्य जघनंत भूम ॥ श्रिये कवोऽअधितनूषु वाशीमेषावनानकृणवंतऽऊर्ध्वा । युष्म
भ्यं कं मरुतः सुजातास्तु विद्युन्नासो धनयन्तेऽअद्रि ॥ अहां निगुध्राः पर्यावऽआगुरिमां धिर्यवा कर्कार्या च देवी । ब्रह्मकृण्वं
तो गोतमासोऽअकैरूर्ध्वं नुनु द्रऽउत्सधिपिबन्धै ॥ एतत्त्यज्यो जनमचेति सस्वर्ह्यम् मरुतो गोतमो वः । पश्यन्निहरण्य च
क्रानयो दंष्ट्रान्विधावतो वराहन् ॥ एषास्यावो मरुतो नुभृतीं प्रतिष्टोभति वाघतो नवाणी । अस्तोभयद्व्यासामनुस्वधांग
मरुतो जगती । (११४।४) आविद्युन्मद्भिरिति षडृचस्य सूक्तस्य राहुगणो गोतमो मरुतस्त्रिष्टुप् आद्यांते प्रस्तारपंक्तीपंचमी विराडूपा ।

भस्त्योः ॥ १४ ॥ (११४।५) आनोभद्राः क्रतवो यंतु विश्वतो दग्धा सोऽपरीता सऽउद्भिदः । देवानो यथा स दमि
 दूधेऽसन्नप्रायुवोरक्षितारो दिवे दिवे ॥ देवानां भद्रा सुमतिर्ऋजूयतां देवानां रातिरभि नो निर्वर्ततां । देवानां सख्यमुप
 सेदिमा वयं देवानऽआयुः प्रतिरंतु जीवसे ॥ तान् पूर्वयानि विदाहमहे वयं भगै मित्रमदितिं दक्षमग्निधै । अर्यमणं वरुणं सो
 मं भिना सरस्वतीनः सुभगामयं स्करत् ॥ तन्नो वातो मयो भुवा तु भेषजं तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः । तद्वा वाणः सोम
 सुतो मयो भुवस्तदं भिना शृणुतं धिष्ण्या युवं ॥ तमीशानं जगतस्तस्युष्यति धियं जिन्वमवसेहमहे वयं । पूषानो यथा वे
 दसामसं दूधेरक्षिता पायुरदग्धः स्वस्तये ॥ १५ ॥ स्वस्ति नऽइंद्रो बृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नः स्ताक्ष्यो
 ऽअरिष्टनेभिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ पृषदश्वामरुतः पृश्निमातरः शुभं यावानो विदथे षुजग्मयः । अग्निजिह्वामन
 वः सूरचक्षसो विश्वे नो देवाऽअवसागमग्निह ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टु
 वांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥ शतमिन्नशरदोऽअंति देवा यत्रानश्चक्राज रसंत नूना । पुत्रा सो यत्र पितरो भवति
 मानो मध्यारी रिषता युगंतोः ॥ अदितिर्द्यौरदिति रंतरिक्षमदिति र्माता सपिता सपुत्रः । विश्वे देवाऽअदितिः पंचजनाऽ

(११४।५) आनोभद्रा इति दशर्चस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् आद्याः पंचसप्तमी च जगत्यः षष्ठी विराट्स्थाना ।

(सूक्तभेदप्रयोगपक्षे तु आद्यानां चतसृणां विश्वे देवाः तत एकस्या इंद्रा पूषणौ ततश्चतसृणां विश्वे देवाः तत एकस्या अदितिः एवं दश) ।

अदितिर्जातमदितिर्जनित्वं ॥ १६ ॥ (११४।६) ऋजुनीतीनो वरुणो मित्रो नयतु विद्वान् । अर्यमा देवैः सजोषाः ॥
 ते हि वस्वो वसवानां स्तेऽअप्रमूरामहोभिः । प्रतारक्षंते विश्वाहा ॥ तेऽअस्मभ्यं शर्मयं सन्नमृता मर्त्येभ्यः । बाधमानाऽ
 अपद्विषः ॥ विनः पथः सुविताय चियं त्विंद्रो मरुतः । पूषा भगो वं द्यासः ॥ उत नो धियोगोऽअग्राः पूषन्विष्णुवे वयावः ।
 कर्तानः स्वस्तिमतः ॥ १७ ॥ मधुवाताऽऋता यते मधुक्षरंति सिंधवः । माध्वीर्नः संत्वोषधीः ॥ मधुनक्तं मुतोष सोमधु
 मत्पाथि वं रजः । मधुद्यौरस्तुनः पिता ॥ मधुमा न्नो वनस्पतिर्मधुमांऽअस्तु सूर्यः । माध्वीर्गावो भवंतुनः ॥ शंनो मि
 त्रः शंवरुणः शंनो भवत्वयमा । शंनोऽइंद्रो बृहस्पतिः शंनो विष्णुरुक्मः ॥ १८ ॥ (११४।७) त्वंसोमप्रचिदितो
 मनीषा त्वं रजिष्ठमनुनेषि पंथा । तव प्रणीती पितरो नऽइंद्रो देवेषु रत्नमभजंत धीराः ॥ त्वंसोमक्रतुभिः सुऋतुर्नूस्त्वंदक्षैः सु
 दक्षो विश्ववेदाः । त्वं वृषा वृषत्वेभिर्महित्वाद्युन्नेभिर्द्युभ्यभवोनृचक्षाः ॥ राज्ञो नु ते वरुणस्य ब्रतानि बृहद्भीरंतव सोमधा
 म । शुचिर्धर्मसिप्रियो न मित्रो दुक्षाय्योऽअर्यमेवासिसोम ॥ याते धामानि दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । ते

(११४।६) ऋजुनीतीन इति नवर्चस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमो विश्वे देवा गायत्री अंत्यानुष्टुप् । (वैश्वदेवसूक्तेऽस्मिन् भेदप्रयोग-
 करणा शक्यत्वात् नवानामपि विश्वे देवा एव) । (११४।७) त्वंसोम इति त्रयोविंशत्यृचस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमः सोमस्त्रिष्टुप् च न्यादि-
 द्वादश गायत्र्यः सप्तदश्युष्णिक् ।

भिर्नोविश्वैः सुमनाऽअहेळ्वाजन्तसोमप्रतिहव्यागृभाय ॥ त्वंसोमासिसर्पतिस्त्वंराजोतवृत्रहा । त्वंभद्रोऽअसिः
 तुः ॥ १९ ॥ त्वंचसोमनोवशोजीवातुंनमरामहे । प्रियस्तोत्रोवनस्पतिः ॥ त्वंसोममहेभगंत्वयूनऽअतायते । दक्षद
 धासिजीवसे ॥ त्वनःसोमविश्वतोरक्षाराजअघायतः । नरिष्येच्चावतःसखा ॥ सोमयास्तैमयोभुवऽअतयःसंतिदाशु
 र्भे । ताभिर्नोविताभव ॥ इमंयज्ञमिदंवचोजुजुषाणऽअपागहि । सोमत्वंनोवृधेभव ॥ २० ॥ सोमगीर्भिष्ट्वावयवर्ध
 यामोवचोविदः । सुमृळीकोनऽआविश ॥ गयस्कानोऽअमीवहावसुवित्पुष्टिवर्धनः । सुमित्रःसोमनोभव ॥ सोम
 रारंघिनोहृदिगावोनयवसेष्वा । मर्येऽइवस्वऽओक्थे* ॥ यःसोमसख्येतर्वरारणहेवमर्त्यः । तंदक्षःसचतेकविः+ ॥
 उरुष्याणोऽअभिशस्तेःसोमनिपाह्यंहसः । सखासुशेवऽअधिनः ॥ २१ ॥ आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्ण्यं ।
 भवावार्जस्यसंग्थे+ ॥ आप्यायस्वमदिन्तमसोमविश्वैर्भिरंशुभिः । भवानःसुश्रवस्तमःसखावृधे+ ॥ संतेपयांसिसमु
 यंतुवाजाःसंवृष्ण्यान्यभिमातिषाहः । आप्यायमानोऽअमृतायसोमदिविश्रवांस्युत्तमानिधिष्व ॥ यातेधामानिहृवि
 षायजैतितातेविश्वापरिभूरस्तुयज्ञं । गयस्कानःप्रतरणःसुवीरोवीरहाप्रचरासोमदुर्यान् ॥ सोमोधेनुंसोमोऽअर्वतमा
 शुंसोमोवीरं कर्मण्यददाति । सादन्यविद्वथ्यंसभेयंपितृश्रवणंयोददाशदस्मै ॥ २२ ॥ अषाढंयुत्सुपृतनासुपमिस्वर्षा
 मप्सांवृजनस्यगोपां । भरेषुजांसुक्षितिसुश्रवसंजयंतंत्वामनुमदेमसोम ॥ त्वमिमाऽओषधीःसोमविश्वास्त्वमपोऽअज

नयस्त्वंगाः । त्वमाततंतोर्वं । तरिक्षंत्वज्योतिषावितमोववर्थ ॥ देवेननोमनसादेवसोमरायोभागंसहसावन्नभियुध्य ।
 मात्वातनदीशिषेवीर्यस्योभयेभ्यःप्रचिकित्सागविष्टौ ॥ २३ ॥ (१११४८) एताऽउत्याऽउपसःकेतुमंक्रतपूर्वऽअ
 धेरजसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाऽआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोरुषीर्यतिमातरः ॥ उदपप्तन्नरुणाभानवोवृथास्त्रा
 युजोऽअरुषीर्गाऽअयुक्षत । अक्रन्नुषासोवयुनानिपूर्वधारुशंतंभानुमरुषीरशिश्युः ॥ अर्चतिनारीरपसोनविष्टिभिः
 समानेनयोजनेनापरावतः । इषंवहंतीःसुकृतेसुदानवेविश्वेदहयजमानायसुन्वते+ ॥ अधिपेशांसिवपतेनृतूरिवापो
 णुतेवक्षऽउस्त्रेववर्जहं । ज्योतिर्विश्वस्मैभुवनायकृण्वतीगावोनब्रज्युंषाऽआवर्तमः ॥ प्रत्यर्चिरुशदस्याऽअदशिंवि
 तिष्ठतेबाधतेकृष्णमश्वं । स्वरुनपेशोविदथेष्वंजन्वित्रंदिवोदुहिताभानुमंश्रेत् ॥ २४ ॥ अतारिष्मतमसस्पारमस्यो
 षाऽउच्छंतीवयुनाकृणोति । श्रियेच्छंदोनसंयतेविभातीसुप्रतीकासौमनसायाजीगः ॥ भास्वतीनेत्रीसुनृतानांदिवस्त
 वेदुहितागोतमेभिः । प्रजावतो नृवतोऽअश्वबुध्यानुषोगोऽअग्रंऽउपमासिवाजान् ॥ उपस्तमंशयांशसंसुवीरंदासप्र
 वर्गारयिमश्वबुधं । सुदंससाश्रवसायाविभासिवाजप्रसूतासुभगेवहंतं ॥ विश्वानिदेवीभुवनाभिचक्ष्याप्रतीचीचक्षुरु
 र्वियाविभाति । विश्वंजीवंचरसेबोधयंतीविश्वस्याचमविदन्मनायोः+ ॥ पुनःपुनर्जायमानापुराणीसमानवर्णमभि

(१११४८) एताऽउत्या इत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यराहूगणो गोतमउपाः अंत्यानांतिमृणामधिनौ आद्याश्चतस्रो जगत्यः ततोष्टौ त्रिष्टुभः अंत्याः षड्विंशः

शुभमाना । श्वप्तीवकृत्तुर्विजऽआमिन्नानामर्तस्यदेवीजरयंत्यायुः ॥ २५ ॥ व्यूर्ण्वतीदिवोऽअंतोऽअबोधपस्वसारं
सनुतयुयोति । प्रमिनतीमनुष्यायुगानियोषाजारस्यचक्षसाविभाति ॥ पशून्नाचित्रासुभगाप्रथानासिंधुर्नक्षोदऽउर्वि
याव्यश्चैत् । अमिनतीदैव्यानिब्रतानिसूर्यस्यचेतिरश्मिभिर्दृशाना⁺ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यैवाजिनीवति । येन
तोक्चतनयंचधामहे ॥ उषोऽअद्येहगोमृत्यश्वावतिविभावरि । रेवदस्मेव्यच्छसूनृतावति ॥ युक्षवाहिवाजिनीवत्य
श्वाँऽअद्यारुणाँऽउषः । अथानोविश्वासौभगान्यावह ॥ २६ ॥ अश्विनावतिरस्मदागोमदस्त्राहिरण्यवत् । अर्वाग्र
धंसमनसानियच्छतं ॥ यावित्थाश्लोकमादिवोज्योतिर्जनायचक्रथुः । आनऽऊर्जैवहतमश्विनायुवं⁺ ॥ एहदेवाम
योभुवाद्स्त्राहिरण्यवर्तनी । उषर्बुधोवहंतुसोमपीतये ॥ २७ ॥ (११४१९) अग्नीषोमाविमंसुमैश्रुणतंवृषणाहवै ।
प्रतिस्फुत्तानिहृतंभवतंदाशुषेमयः ॥ अग्नीषोमायोऽअद्यवामिदंवचःसपर्यति । तस्मैधत्तंसुवीर्यगवांपोषुस्वश्व्यै ॥
अग्नीषोमायऽआहुतियोवांदाशद्भिविष्कृतिं । सप्रजयासुवीर्यविश्वमायुर्व्यश्रवत् ॥ अग्नीषोमाचेतितद्वीर्यवायदमु
ष्णीतमवसंपणिंगाः । अवातिरतंबृसयस्यशेषोविदंतज्योतिरेकबहुभ्यः ॥ युवमेतानिदिविरोचनान्यग्निश्चसोमसकृत्
अधत्तं । युवंसिंधूँऽरभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुचतंगृभीतान⁺ ॥ आन्यंदिवोमातरिश्वाजभारामक्षादन्यंपरिदयेनो

(११४१९) अग्नीषोमाविति द्वादशर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमोम्रीषोमौत्रिष्टुप् आद्यास्तिस्रोनुष्टुभो (४ मी जगतीवा) नवम्यादितिसो गायत्र्यः ।

ऽअद्रेः । अग्नीषोमाब्रह्मणावावृधानोरुयज्ञायचक्रथुरुलोकं⁺ ॥ २८ ॥ अग्नीषोमाहविषःप्रस्थितस्यवीतंहर्षतंवृषणा
जुषेथौ । सुशर्माणास्ववसाहिभूतमथाधत्तंयजमानायशंयोः ॥ योऽअग्नीषोमाहविषासपर्यादैवद्रीचामनसायोधृतेन ।
तस्यब्रतरंक्षतंपातमंहसोविशेजनायमहिशर्मयच्छतं ॥ अग्नीषोमासवेदसासहृतीवनतंगिरः । संदेवत्राबभूवथुः ॥
अग्नीषोमावनेनवांयोवाधृतेनदाशति । तस्मैदीदयतंबृहत्⁺ ॥ अग्नीषोमाविमानिनोयुवंहव्याजुजोषतं । आयातमुप
नःसचा ॥ अग्नीषोमापिपृतमर्वेतोऽआप्यायंतामुस्त्रियाहव्यसूदः । अस्मेबलानिमघवत्सुधत्तंकृणतनोऽअध्वरंश्रुष्टि
मंतं ॥ २९ ॥ (११५११) इमंस्तोममर्हतेजातवेदसेरथमिवसंमहेमामनीषया । भद्राहिनःप्रमतिरस्यसंसद्यग्नेस
ख्येमार्गिषामावयंतव ॥ यस्मैत्वमायजसेससाधत्यनर्वाक्षेतिदधतेसुवीर्यं । सतृतावनैनमश्रोत्यंहतिरग्ने० ॥ शुकैर्मत्वा
समिधैसाधयाधियुस्त्वेदेवाहविरदंत्याहुतं । त्वमादित्याँऽआवहतान्नु१३मस्यग्ने० ॥ भरांमेध्मंकृणवांमाहवीर्षितेचि
तयंतःपर्वणापर्वणावयं । जीवातवेप्रतरंसाधयाधियोग्ने० ॥ विशांगोपाऽअस्यचरंतिजंतवोद्विपच्चयदुतचनुष्पदक्तु
भिः । चित्रःप्रकेतऽउषसोमहाँऽअस्यग्ने० ॥ ३० ॥ त्वमध्वर्युरुतहोतासिपूर्व्यःप्रशास्तापोताजनुषापुरोहितः । वि

(११५११) इमंस्तोममिति षोडशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोमिः पूर्वोदेवा इत्यस्या देवा अग्निश्च तन्नो मित्र इत्येत्यार्धे च स मित्रवरुणादिति सिंधु-
पृथिवीद्यावोजगती अंते त्रिष्टुभौ । (यदैवत्यं वा सूक्तमिति पक्षेऽमिरेव देवता) ।

श्राविद्वाँऽआत्विज्याधीरपुण्यस्यग्ने० ॥ योविश्वतःसुप्रतीकःसहस्रसिंदूरेचित्संतुळिदिवातिरोचसे । रात्र्याश्चिदंधो
ऽअतिदेवपश्यस्यग्ने० ॥ पूर्वोदेवाभवतुसुन्वितोरथोस्माकंशंसोऽअभ्यस्तुदूढ्यः । तदाजानीतोतपुण्यतावचोग्ने० ॥
वधैर्दुःशंसाँऽअपदूढ्योजहिदुरेवायेऽअंतिवाकेचिदत्रिणः । अथायज्ञार्यगृणतेसुगंकृध्यग्ने० ॥ यदयुक्थाऽअरुपारो
हितारथेवातजूतावृषभस्यैवतेरवः । आदिन्वसिबनिनोधूमकेतुनाग्ने० ॥ ३१ ॥ अधस्वनादुतबिभ्युःपतत्रिणोद्रप्सा
यत्तैयवसादोव्यस्थिरन् । सुगंतत्तैतावकेभ्योरथेभ्योग्ने० ॥ अयंमित्रस्यवरुणस्यधार्यसेवयातांमरुतांहेळोऽअद्भुतः ।
मृळामुनोभूत्वेषामनःपुनरग्ने० ॥ देवोदेवानामसिमित्रोऽअद्भुतोवसुर्वसूनामसिचारुध्वरे । शर्मन्त्यामतवसप्रथ
स्तमेग्ने० ॥ तत्तैभद्रयत्समिद्धःस्वेदमेसोमाहुतोजरसेमृळयत्तमः । दधासिरलंद्राविणं चदाशुषेग्ने० ॥ यस्मैत्वंसुद्रविणोददा
शोनागास्त्वमदितेसर्वताता । यंभद्रेणशवंसाचोदयासिप्रजावताराधसातेस्याम ॥ सत्वमग्नेसौभगत्वस्यविद्वानस्माक
मायुःप्रतिरेहदेव । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः॥ ३२ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

षष्ठाध्यायेवर्गाः ३२ सूक्तानि १४ ऋचः १६३ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं.४१ मरुत्तयेदं.३४ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं.४ इंद्राप्पुपम्यामिदं.१
विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं.४ अदित्याइदं.१ विश्वेदेवेभ्यइदं.९ सोमायेदं.२३ उपसइदं.१५ अग्निम्यामिदं.३ अग्नीषोमाभ्यामिदं.१२ अग्नयइदं.
७ देवामिभ्यामिदं (देवेभ्योऽग्निभ्यइदं.) अग्नयइदं.७ अग्निमित्रावरुणादितिसिंधुपृथिवीगुभ्यइदं.१ ॥ इतिप्रथमेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

द्वेएकादशौषसायवाग्रयेसप्रलथानवद्रविणोदसेपनोष्टौशुचयेगायत्रैवैश्वानरस्यतृचंवैश्वानरीयंजातवेदसएका
जातवेदस्यमेतदादीन्येकभूयांसिसूक्तसहस्रमेतत्तुक्त्रयपार्षसयोवृषैकोनावार्षागिराऋज्राश्वान्बरीषसहदेवभय
मानसुराधसःप्रमंदिनएकादशकुत्सश्चतुस्त्रिष्टुबंतमाद्यागर्भस्त्राविण्युपनिषदिमांतेंत्यात्रिष्टुस्तैष्टौयोनिर्नवचंद्र
माणकोनास्यस्त्रितोवावैश्वदेवंहिपांक्तमंत्यात्रिष्टुबष्टमीमहाबृहतीयवमध्येंद्रमित्रंसप्तत्रिष्टुबंतंयज्ञस्तृचंयइंद्रा
ग्नीसप्तोनैद्राग्रंतुविह्यष्टौतंतनवाभवंतुपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौतक्षन्पंचांत्यात्रिष्टुबीळेपंचाधिकाश्विनमाद्यौपादौलिङ्गो
क्तदेवतावंत्येत्रिष्टुभौ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिःओ३म् ॥ (१।१५।२) द्वेविरूपेचरतःस्वर्थेऽअन्यान्यावत्समुपधापयेते । हरिरन्यस्यांभवतिस्वधावान्छु
क्रोऽअन्यस्यादहशेसुवर्चाः ॥ दशमेत्वष्टुर्जनयंतुगर्भमेतैद्रासोयुवतयोविभृत्रं । तिग्मानीकंस्वयंशंसंजनेषुविरोचमानं
परिपीनयति ॥ त्रीणिजानापरिभूषंत्यस्यसमुद्रऽएकैदिव्येकमप्सु । पूर्वामनुप्रदिशंपार्थिवानामृतून्प्रशासद्विदधावनु
ष्टु ॥ कऽइमंवोनिण्यमाचिकेतवत्सोमातृर्जनयतस्वधाभिः । बह्वीनांगर्भोऽअपसामुपस्थान्महान्कविर्निश्चरतिस्वधा
वान् ॥ आविष्ट्योवर्धतेचारुरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाऽउपस्थे । उभेत्वष्टुर्बिभ्यतुर्जीवमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते

(१।१५।२) द्वेविरूपेइत्येकादशस्यसूक्तस्यकुत्सउषोमित्रिष्टुप् । (इतआरभ्यजातवेदसहस्रतंशुद्धोमिर्वा) ।

॥ १ ॥ उभेभद्रेजोषयेतेनमेनेगावोनवाश्राऽउपतस्युरेवैः । सदक्षाणांदक्षपतिर्बभूवांजंतियंदक्षिणतोहविभिः ॥ उद्यं
यमीतिसवितेवबाहूऽउभेसिचौयततेभीमऽक्रंजन् । उच्छुक्रमत्कमजतेसिमस्मान्नवांमातृभ्योवसनाजहाति ॥ त्वेषंरूपं
कृणुतऽउत्तरंयत्संपृचानःसदनेगोभिरद्भिः । कविर्बुध्नपरिमर्मृज्यतेधीःसादेवतातासमितिर्बभूव ॥ उरुतेज्रयुःपर्येति
बुध्नविरोचमानंमहिषस्यधाम । विश्वेभिरग्नेस्वयंशोभिरिद्धोदधेभिःपायुभिःपाह्यस्मान्⁺ ॥ धन्वन्त्स्रोतःकृणुतेगा
तुमभिश्शुक्रैरूमिभिरभिनक्षतिक्षां । विश्वासनानिजठरेषुधत्तैर्नवांसुचरतिप्रसूषु ॥ एवानोऽअग्नेसमिधावृधानोरेव
त्पावकश्रवसेविभाहि । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः⁺ ॥ २ ॥ (११५।३) सप्रत्नथा
सहसाजायमानःसद्यःकाव्यानिबळधत्तविश्वा । आपश्चमित्रंधिषणाचसाधनदेवाऽअग्निधारयन्द्रविणोदां ॥ सपूर्व
यानिविदाकव्यतायोरिमाःप्रजाऽअजनयन्मनूनां । विवस्वताचक्षसाद्यामपश्चदेवा० ॥ तमीळतप्रथमंयज्ञसाधंविश
ऽआरीराहुतमृजसानं । ऊर्जःपुत्रंभरतंसृप्रदानुदेवा० ॥ समातरिश्वापुरुवारपुष्टिर्विदद्भ्रातुंतनयायस्ववित् । विशां
गोपाजन्तितारोदस्योर्देवा० ॥ नक्तोपासावर्णमामेभ्यानेधापर्येतेशिशुमेकंसमीची । द्यावाक्षामारुक्मोऽअंतर्विभातिदे
वा० ॥ ३ ॥ रायोबुध्नःसंगमनोवसूनांयज्ञस्यैकेतुर्मन्मसाधनोवेः । अमृतत्वरक्षमाणासऽएनंदेवा० ॥ नूचपुराचसदनं

(११५।३) सप्रत्नथेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोद्रविणोदाअग्निषिष्टुप् ।

रयीणांजातस्यचजायमानस्यचक्षां । सतश्चगोपांभवतश्चभूरेर्देवा० ॥ द्रविणोदाद्रविणसस्तुरस्यद्रविणोदाःसनरस्य
प्रयंसत् । द्रविणोदावीरवतीमिषेनोद्रविणोदारासतेदीर्घमायुः ॥ एवानोऽअग्नेसमिधावृधानोरेवत्पावकश्रवसेविभा
हि । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः ॥ ४ ॥ (११५।४) अपनःशोशुचदधमग्नेशुशु
ग्यारयि । अपनःशोशुचदधं⁺ ॥ सुक्षेत्रियासुगातुयावसूयाचयजामहे । अपनः० ॥ प्रयद्गंदिष्ठऽएषांप्रास्माकासश्च
सूरयः । अपनः० ॥ प्रयत्तेऽअग्नेसूरयोजायेमहिप्रतैवयं । अपनः० ॥ प्रयदग्नेःसहस्वतोविश्वतोयंतिभानवः । अप
नः० ॥ त्वंहिर्विश्वतोमुखविश्वतःपरिभूरसि । अपनः० ॥ द्विषोनोविश्वतोमुखातिनावेवपारय । अपनः० ॥ सनः
सिंधुमिवनावयातिपर्षास्वस्तये । अपनः० ॥ ५ ॥ (११५।५) वैश्वानरस्यसुमतौस्यामराजाहिकंभुवनानामभि
श्रीः । इतोजातोविश्वमिदंविचष्टेवैश्वानरोयततेसूर्येण ॥ पृष्टोद्विपृष्टोऽअग्निःपृथिव्यापृष्टोविश्वाऽओषधीराविवे
श । वैश्वानरःसहसापृष्टोऽअग्निःसनोदिवासरिषःपातुनक्तं ॥ वैश्वानरतवतत्सत्यमस्त्वस्मान्नायोमघवानःसचंतां ।
तन्नोमित्रो ॥ ६ ॥ (११५।६) जातवेदसेसुनवामसोममरातीयतोनिर्दहातिवेदः । सनःपर्षदतिर्दुर्गाणिविश्वा

(११५।४) अपनइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकुत्सःशुचिरग्निर्गायत्री । (११५।५) वैश्वानरस्येतितृचस्यसूक्तस्यकुत्सोवैश्वानरोमिषिष्टुप् ।
(११५।६) जातवेदसइत्येकर्चस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपोजातवेदाअग्निषिष्टुप् ।

नावेवसिंधुदुरितात्यग्निः ॥ ७ ॥ (११५१७) सयोवृषावृष्येभिःसमोकामहोदिवःपृथिव्याश्चसखाद् । सतीनस
त्वाहव्योभरेषुमरुत्वान्नोभवत्विद्रऽऊती⁺ ॥ यस्यानासःसूर्यस्येवयामोभरेभरेवृत्रहाशुष्मोऽस्ति । वृषन्तमःसखिभिः
स्वेभिरेवैर्मरु० ॥ दिवोनयस्यरेतसोदुघानाःपंथांसोयंतिशवसापरीताः । त्रद्वेषाःसासहिःपौंस्येभिर्मरु० ॥ सोऽअंगि
रोभिरंगिरस्तमोभूद्वृषावृषभिःसखिभिःसखासन । ऋग्मिभिर्ऋग्मीगातुभिर्ज्येष्ठैर्मरु० ॥ ससूनुभिर्नरुद्रेभिर्ऋभ्वान्
षाहोसासहोऽअमित्रान् । सनीळेभिःश्रवस्यानिपूर्वन्मरु० ॥ ८ ॥ समन्युमीःसमदनस्यकर्तास्माकेभिर्नृभिःसूर्यसन
त् । अस्मिन्नहन्तसत्पतिःपुरुहुतोमरु० ॥ तमूतयोरणयन्धूरसातौतक्षेमस्यक्षितयःकृण्वतत्रां । सविश्वस्यकरुणस्येश
ऽएकोमरु० ॥ तमप्संतशर्वसऽउत्सवेषुनरोनरमवसेतंधनाय । सोऽअंधेचित्तमसिज्योतिर्विदन्मरु० ॥ ससव्येनयम
तिब्राधतश्चित्सदक्षिणेसंगृभीताकृतानि । सकीरिणाचित्सनिताधनानिमरु० ॥ सग्रामैभिःसनितासरथैभिर्विदेविश्वा
भिःकृष्टिभिर्नृभिः । सपौंस्येभिरभिभूरशस्तीर्मरु० ॥ ९ ॥ सजामिभिर्यत्समजातिमीद्वेजामिभिर्वापुरुहुतऽएवैः ।
अपांतोकस्यतनयस्यजेपेमरु० ॥ सर्वज्रभृदस्यहाभीमऽउग्रःसहस्रचेताःशतनीधऽऋभ्वा । चघ्नीषोनशर्वसापांचज

(११५१७) सयोवृषेत्येकोनविंशत्युच्यसूक्तस्यवार्षागिराऋज्जां बरीषसहदेवभयमानसुराधसइंद्रस्त्रिष्टुप् । (इतजारभ्यमरुत्वा
निद्रइतिकश्चित् । तत्र । सर्वानुक्रमादिभिरनाटतत्वान् ।)

न्योमरु० ॥ तस्यवज्रःकंदतिस्मत्स्वर्षादिवोनत्वेषोरवथःशिमीवान् । तंसंचतेसनयस्तंधनानिमरु० ॥ यस्याजस्रंशव
सामानमुक्थंपरिभुजद्रोदसीविश्वतःसी । सपारिषत्कतुभिर्मदसानोमरु० ॥ नयस्यदेवादेवतानमर्ताऽआपश्चनशव
सोऽअंतमापुः । सप्ररिक्तात्वक्षसाक्षमोदिवश्चमरु० ॥ १० ॥ रोहिच्छयावासुमदैर्गुलामीर्द्युक्षारायऽऋज्जाश्वस्य । वृ
षण्वंतविभ्रतीधूर्षुरथमंद्राचिकेतनाहुषीषुविधु⁺ ॥ एतत्त्यत्तऽइंद्रवृष्णाऽउक्थंवार्षागिराऽअभिगृणंतिराधः । ऋज्जा
श्वःप्रष्टिभिरंबरीषःसहदेवोभयमानःसुराधाः ॥ दस्युन्धिर्म्यूऽश्चपुरुहुतऽएवैर्हत्वापृथिव्यांशर्वानिबर्हीत् । सनत्क्षेत्रं
सखिभिःश्विष्येभिःसनत्सूर्यसनदपःसुवज्रः ॥ विश्वाहेंद्रोऽअधिवक्तानोऽअस्त्वपरिहृताःसनुयामवाजै । तन्नोमित्रो०
॥ ११ ॥ (११५१८) प्रमंदिनेपितुमदर्चतावचोयःकृष्णगर्भानिरहृजिश्वना । अवस्यवोवृषणंवज्रदक्षिणंमरुत्वंतं
सख्यायहवामहे ॥ योव्यंसजाहृषाणेनमन्युनायःशंबरयोऽअहन्पिप्रुमव्रतं । इंद्रोयःशुष्णमशुषंन्यावृणड्मरु० ॥
यस्यद्यावापृथिवीपौंस्यमहद्यस्यव्रतेवरुणोयस्यसूर्यः । यस्येंद्रस्यसिंधवःसश्चतिव्रतंमरु० ॥ योऽअश्वानांयोगवांगोपति
र्वशीयऽआरितःकर्मणिकर्मणिस्थिरः । वीळोश्चिदिंद्रोयोऽअसुन्वतोवधोमरु० ॥ योविश्वस्यजगतःप्राणतस्यतिर्योब्रह्म
णंप्रथमोगाऽअविंदत् । इंद्रोयोदस्यूरधराऽअवातिरन्मरु० ॥ यःशूरैर्भिर्हव्योयश्चभीरुभिर्योधावद्भिर्हूयतेयश्चजिग्यु

(११५१८) प्रमंदिनइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रोजगतीअंत्याश्चतस्रस्त्रिष्टुभः । (आद्यागर्भसाविणीतिगुणः) ।

भिः । इन्द्रं विश्वाभुवनं अभिसं दधुर्मरु० ॥ १२ ॥ रुद्राणामेति प्रदिश विचक्षणो रुद्रेभिर्योषातनुते पृथुजयः । इन्द्रं म
नीषाऽअभ्यर्चति श्रुतं मरु० ॥ यद्वा मरुत्वः परमेसुधस्येयद्वा वमेव जनैमादयासे । अतऽआयाह्यध्वरं नोऽअच्छात्वाया
हविश्च कृमासत्यराधः ॥ त्वायेन्द्रसोमै सुषुमा सुदक्षत्वायाहविश्च कृमात्रहावाहः । अधानियुत्वः सर्गणो मरुद्भिरस्मिन्य
ज्ञेवर्हिषिमादयस्व ॥ मादयस्व हरिभिर्येतऽइन्द्रविष्यस्व शिप्रे विसृजस्व धेने । आत्वा सुशिप्रहरयो वहतु शन्ध्वानि प्रति
नोजुषस्व ॥ मरुत्स्तोत्रस्य वृजनस्य गोपावयमिन्द्रेण सनुयामवाजं । तन्नो मित्रो० ॥ १३ ॥ (११५१९) इमांते धियं प्र
भरेमहोमहीमस्य स्तोत्रे धिषणा यत्तऽआनजे । तमुत्सवे च प्रसवे च सासहिमिन्द्रं देवासः शर्वसामदन्ननु ॥ अस्य श्रवो नद्यः
सप्तर्षिभिरतिद्यावाक्षामा पृथिवी दर्शतं वपुः । अस्मे सूर्या चन्द्रमसाभि चक्षेत्रद्रेकमिन्द्रचरतो वितर्तुरं + ॥ तं स्मारथ मघव
न्प्रावसातये जैत्रयंतेऽअनुमदामसंगमे । आजानऽइन्द्रमनसा पुरुष्टु तत्वाय न्योमघवन्छर्मयच्छनः ॥ वयं जयेम त्वया धु
जावृतं मस्माकं शमुदवाभरेभरे । अस्मभ्यमिन्द्र वरिषः सुगंकृधि प्रशत्रूणां मघवन्वृण्यारुज ॥ नानाहित्वा हवमानाज
नाऽइमे धनानां धर्तारवसा विपन्यवः । अस्माकं स्मारथ मातिष्ठ सातये जैत्रं ह्रीं द्रुनिभृतं मनस्तव ॥ १४ ॥ गोजितावाहऽ
अमितक्रतुः सिमः कर्मन्कर्मन्छतमूतिः स्वजंकरः । अकल्पऽइन्द्रः प्रतिमानमोजसाथाजना विह्वयंते सिषासवः ॥ उत्तेश

(११५१९) इमांते इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य कुत्स इन्द्रो जगती अंत्या त्रिष्टुप् ।

तान्मघवन्नुच्चभूर्यसऽउत्सहस्राद्रिरिचे कृष्टिषु श्रवः । अमात्रं त्वाधिषणां तित्विषेम ह्यधावृत्राणि जिघ्रसे पुरंदर ॥ त्रिवि
ष्टिधा तु प्रतिमानमोजं सस्ति स्रोभूमीर्नृपते त्रीणि रोचना । अतीदं विश्वं भुवनं ववक्षिथा शत्रुरिन्द्रजनुषासनादसि ॥ त्वां
देवेषु प्रथमं हवामहे त्वं वभूथ पृतना सुसासहिः । सेमनः कारुमुपमन्युमुद्भिदमिन्द्रः कृणोतु प्रसवे रथं पुरः + ॥ त्वं जिगेथ न
धनारुरो धिथा भेष्वाजामघवन्महत्सुच । त्वामुग्रमवसे संशिशीमस्यथानऽइन्द्रहवनेषु चोदय ॥ विश्वाहेंद्रोऽअधिवक्ता
नोऽअस्त्वपरिहृताः सनुयामवाजं । तन्नो मित्रो० ॥ १५ ॥ (११५११०) तत्तऽइन्द्रियं परं परं पराचैरधारयंत कवयः पुरे
दं । क्षमेदमन्यद्विष्यं न्यदस्य समीपं च ते समने वक्रेतुः + ॥ सधारयत पृथिवीं प्रथं च वज्रेण हत्वानिरपः संसर्ज । अह
न्नहिमभिनद्रौहिणं व्यहन्त्यं संमघवा शचीभिः ॥ सजातुर्भर्मा ह्रद्धानऽओजः पुरो विभिदन्नचरद्विदासीः । विद्वान्व
ज्जिन्दस्य वेहेति मस्यार्यसहोवर्धयाद्युन्ममिन्द्र ॥ तदुचुषे मानुषे मायुगानि कीर्तेन्यं मघवानामविभ्रत । उपप्रयन्दस्य हत्या
यवज्जीयद्धसूनुः श्रवसेनामदधे + ॥ तदस्येदं पश्यता भूरिपुष्टं श्रदिन्द्रस्य चत्तनवीर्याय । सगाऽअविन्दसोऽअविन्दश्चान्स
ऽओषधीः सोऽअपः सवनानि ॥ १६ ॥ भूरिकर्मणे वृषभाय वृष्णे सत्यशुष्माय सुनवामसोमं । यऽआहत्या परिपंथी वश
रोयज्वनो विभज्जेति वेदः ॥ तदिन्द्रप्रेव वीर्यं च कथयत्संतं वज्रेणा बोधयोहि । अनुत्वापत्नीर्हिषितं वयं श्रविश्वे देवासोऽ

(११५११०) तत्तइत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य कुत्स इन्द्रश्चिष्टुप् ।

अमदभ्रनुत्वा ॥ शुष्णं पिप्लुं कुयवं वृत्रमिन्द्रयदावधीर्विपुरः शंबरस्य । तन्नो मित्रो ॥ १७ ॥ (११५।११) योनिष्ठ
 ऽइन्द्रनिषदेऽअकारितमानिषीदस्वानो नार्वा । विमुच्यावयो वसायाश्चान्दोषावस्तोर्वहीयसः प्रपित्वे ॥ ओत्येनरऽइं
 द्रमूतयेर्गुर्नृचित्तान्सद्योऽअर्ध्वनोजगम्यात् । देवासो मन्युं दासं स्यश्च नन्तेनऽआवक्षन्त्सुवितायवर्ण ॥ अवत्मनाभर
 ते केतवेदाऽअवत्मनाभरते केन मुदन् । क्षीरेण स्नातः कुयवस्य योषे हते ते स्यातां प्रवणे शिफायाः ॥ युयोपनाभिरुपरस्या
 योः प्रपूर्वाभिस्तिरतेराष्टिशूरः । अंजसीकुलिशीवीरपत्नीपयोहिन्वानाऽउदभिर्भरंते ॥ प्रतियत्स्यानीथादंशिंदस्योरो
 कोनाच्छासदनं जानती गात् । अधस्मानो मघवन् चकृतादिन्मानो मघेर्वनिष्पीपरादाः ॥ १८ ॥ सत्वं नऽइंद्रसूर्ये सोऽ
 अस्वनागास्त्वऽआभजजीवशंसे । मांतरां भुजमारीरिषो नः श्रद्धितं ते वहतऽइंद्रियाय ॥ अधामन्ये श्रत्तेऽअस्माऽअ
 धायिवृषाचोदस्वमहते धनाय । मानोऽअकृते पुरुहूतयो नाविंद्रक्षुध्न्यो वयऽआसुतिं दाः ॥ मानो वधीरिद्रमापरादा
 मानः प्रियाभोजनानि प्रमोषीः । आंडामानो मघवन् चक्रमिभेन्मानः पात्राभेत्सहजानुषाणि ॥ अर्वाङे हि सोमकामं त्वा
 हरयं सुतस्तस्य पिबामदाय । उरुव्यचाजठरऽआवृषस्वपितेर्वनः शृणुहि ह्यमानः ॥ १९ ॥ (११५।१२) चंद्रमाऽ

(११५।११) योनिष्ठ इति नवर्चस्य सूक्तस्य कुत्स इन्द्रश्चिष्टुप । (११५।१२) चंद्रमा इत्येकोनविंशत्यस्य सूक्तस्यास्य त्रितोविश्वे देवाः
 पंक्तिः अंत्यात्रिष्टुप् अष्टमी महावृहतीयवमध्या । (सूक्तभेदप्रयोगपक्षे तु आद्याया विश्वे देवाः द्वितीयाया रोदसी तृतीयाया विश्वे देवाः चतुर्थ्या अग्नि

अस्वं १ तरा सुपर्णो धावते दिवि । नवो हिरण्यनेमयः पदं विंदति विद्युतो वित्तं मेऽअस्य रोदसी ॥ अर्थमिद्धाऽउऽअर्थिन
 ऽआजायायुवते पतिं । तुंजाते वृष्ण्यं पयः परिदायरसं दुहे वित्तं ॥ मोषु देवाऽअदः स्वर्गपादि दिवस्पति । मासो म्य
 स्यं शंभुवः शूने भूमकदाचन वित्तं ॥ यज्ञं पृच्छाम्य वमं सतद्दुतो विवोचति । कऽऽकृतं पूर्य गतं कस्तद्विभर्ति नूतनो वित्तं ॥
 अमीये देवाः स्थनत्रिष्वारोचने दिवः । कद्वऽऽकृतं कद नृतं कप्रलावऽआहुतिर्वित्तं ॥ २० ॥ कद्वऽऽकृतस्य धर्णसि कद्व
 रुणस्य चक्षणं । कदर्यमणो महस्पथार्तिक्रामे मदृढ्यो वित्तं ॥ अहंसोऽअस्मि यः पुरा सुतेव दामिकानि चित् । तं मा व्यं
 त्याधोऽवृको न तृष्ण जं मृगं वित्तं ॥ संमातपंत्यभितः सपत्नीरिव पशवः । मूषो न शिश्राव्यं दंति माध्यः स्तोतारं तैशतक्र
 तो वित्तं ॥ अमीये स सरश्मयस्तत्रामेनाभिरातता । त्रितस्तद्वेदास्यः सजामित्वा यरे भति वित्तं ॥ अमीये पंचोक्षणो
 मध्ये तस्युर्महो दिवः । देवत्रानुप्रवाच्य सध्रीचीनानि वावृतुर्वित्तं ॥ २१ ॥ सुपर्णाऽएतऽआसते मध्यऽआरोधने दि
 वः । ते संधंति पथो वृकं तरं तं यद्वहती रपो वित्तं ॥ नव्यं तदुक्थं हितं देवासः सुप्रवाचनं । ऋतमर्षंति सिंधवः सत्यं तातान्
 सूर्यो वित्तं ॥ अग्नेतवत्यदुक्थं देवेष्वस्त्याप्यं । सनः सत्तोर्मनुष्वदा देवान्यक्षि विदुष्टरो वित्तं ॥ सत्तो होता मनुष्वदा

रोदस्यः ततस्तिष्ठणां विश्वे देवाः अष्टम्या इन्द्रोदस्यः नवम्याः सूर्यरश्मिरोदस्यः दशम्या विश्वे देवाः एकादश्याः सूर्यरश्मिरोदस्यः द्वादश्या विश्वे दे
 वाः ततो द्वयोरग्निरोदसी तत एकस्यावरुणरोदस्यः ततो द्वयोर्विश्वे देवाः तत एकस्यारोदसी अंत्याया विश्वे देवाः । उत्तरसूक्तद्वये विश्वे देवा एव ।

देवाँऽअच्छाविदुष्टरः । अग्निर्हव्यासुपूदतिदेवोदेवेषुमेधरोवित्तं० ॥ ब्रह्माकृणोतिवरुणोगातुविदंतमीमहे । व्यूणो
तिहृदामतिनव्योजायतामृतंवित्तं० ॥ २२ ॥ असौयःपंथाँऽआदित्योदिविप्रवाच्यंकृतः । नसदेवाँऽअतिक्रमेतंम
तासोनपश्यथवित्तं० ॥ त्रितःकूपेवहितोदेवान्हवतऽऊतये । तच्छुश्रावबृहस्पतिःकृण्वन्नहरणादुरुवित्तं० ॥ अरुणो
मासकृदृकःपथायंतददर्शहि । उज्जिहीतेनिचाय्यातष्टैवपृष्ट्यामयीवित्तं० ॥ एनांगुषेणवयमिंद्रवंतोभिष्यामवृजनेस
र्ववीराः । तन्नोमित्रो० ॥ २३ ॥ (११६।१) इंद्रमित्रवरुणमग्निमृतयेमारुतंशर्धोँऽअदितिहवामहे । रथंनदुर्गा
द्वसवःसुदानवोविश्वस्मान्नोँऽअहंसोनिष्पिपर्तन ॥ तऽआदित्याँऽआगतासर्वतातयेभूतदेवावृत्रतूर्येषुशंभुवः । रथंन० ॥
अवतुनःपितरःसुप्रवाचनाँऽउतदेवीदेवपुत्रेऽकृतावृधा । रथंन० ॥ नराशंसैवाजिनैवाजयन्निहक्षयद्वीरंपूषणसुमैरी
महे । रथंन० ॥ बृहस्पतेसदमित्रःसुगंकृधिशंयोर्यत्तेमनुहितंतदीमहे । रथंन० ॥ इंद्रकुत्सोवृत्रहणंशचीपतिकाटेनि
बाहुँऽकृषिरहदुतये । रथंन० ॥ देवैर्नोँदेव्यदितिर्निपातुदेवस्वातात्रायतामप्रयुच्छन् । तन्नोमित्रो० ॥ २४ ॥
(११६।२) यज्ञोदेवानांप्रत्येतिमुम्रमादित्यासोभवंतामृळयंतः । आवोर्वाचीसुमतिर्वैवृत्यादंहोश्चिद्यावरिवोवित्तं

(११६।१) इंद्रमित्रमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोविश्वेदेवाजगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (११६।२) यज्ञोदेवानामितितृचस्यसूक्तस्य
कुत्सोविश्वेदेवास्मिष्टुप् ।

रासंत ॥ उपनोदेवाँऽअवसागमंत्वंगिरसांसामभिःस्तूयमानाः । इंद्रँऽइंद्रियैर्मरुतोमरुद्भिरादित्यैर्नोँऽअदितिःशर्मयं
भत् ॥ तन्नँऽइंद्रसाद्वरुणस्तदग्निस्तदर्यमातत्सविताचनोधात् । तन्नोमित्रो० ॥ २५ ॥ (११६।३) यँऽइंद्राग्नी
चित्रतमोरथोवामभिविश्वानिभुवनानिचष्टे । तेनायातंसुरथैतस्थिवांसाथासोमस्यपिबतंसुतस्य ॥ यावदिदंभुवनंवि
श्वमस्त्युरुव्यचावरिमतागभीरं । तावाँऽअयंपातवेसोमोँऽअस्त्वरमिंद्राग्नीमनसेयुवभ्याँ ॥ चक्राथेहिसध्यँऽङ्गामं
भद्रंसंधीचीनावृत्रहणाँऽउतस्थः । ताविंद्राग्नीसध्यँचानिषद्यावृष्णःसोमस्यवृषणावृषेथाँ ॥ समिद्धेष्वाग्निष्वांनजाना
यतस्त्रुचावहिरुतिस्तिराणा । तीव्रैःसोमैःपरिषिक्तेभिरर्वागेंद्राग्नीसौमनसाययातं ॥ यानींद्राग्नीचक्रथुर्वीर्याँणियानि
रूपाण्युतवृष्ण्यानि । यावाँप्रह्वानिसख्याशिवानितेभिःसोमस्यपिबतंसुतस्य ॥ २६ ॥ यदब्रवंप्रथमंवाँवृणानोँऽयंसो
मोँऽअसुरैर्नोँविहव्यः । तांसत्यांश्चद्रामभ्याहियातमथासोमस्यपिबतंसुतस्य ॥ यदिंद्राग्नीमदथःस्वेदुरोणेयद्रह्मणिरा
जनिवायजत्रा । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिंद्राग्नीयदुषुतुर्वशेषुयद्बहुष्वनुषुपुरुषुस्थः । अतःपरिवृषणा
वाहियातमथा० ॥ यदिंद्राग्नीँऽअवमस्यांपृथिव्यामध्यमस्यांपरमस्यामुतस्थः । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥
यदिंद्राग्नीपरमस्यांपृथिव्यामध्यमस्यामवमस्यामुतस्थः । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिंद्राग्नीदिविष्टोयत्पृथि

(११६।३) यँद्राग्नीइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यइंद्राग्नीत्रिष्टुप् ।

व्यायत्पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिद्राग्नीऽउदितासूर्यस्यमध्येदिवःस्वध्यामादयेथे ।
 अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ एवंद्राग्नीपपिवासासुतस्यविश्वस्मभ्यंसंजयतंधनानि । तन्नोमित्रो० ॥ २७ ॥
 (११६१४) विह्यख्यंमनसावस्यऽइच्छन्निद्राग्नीज्ञासऽउतवासजातान् । नान्यायुवत्प्रमतिरस्तिमह्यंस्वाधिर्यवाज्ज
 यंतीमतक्षं ॥ अश्रवंहिभूरिदावत्तरावांविजामातुरुतवाघास्यालात् । अथासोमस्यप्रयंतीयुवभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमैजनया
 मिनव्यं ॥ माच्छेद्भरश्मौरितिनाधमानाःपितृणांशक्तीरनुयच्छमानाः । इन्द्राग्निभ्यांकवृषणोमदंतिताह्यद्रीधिषणा
 याऽउपस्थे ॥ युवाभ्यांदेवीधिषणामदायेंद्राग्नीसोममुशतीसुनोति । तार्वश्विनाभद्रहस्तासुपाणीऽआधावतंमधुनापू
 ङ्कमप्सु ॥ युवामिन्द्राग्नीवसुनोविभागेतवस्तमाशुश्रववृत्रहत्ये । तावासद्याबर्हिषियज्ञेऽअस्मिन्प्रचर्षणीमादयेथांसुत
 स्थं ॥ २८ ॥ प्रचर्षणिभ्यःपृतनाहवेषुप्रपृथिच्यारिरिचाधेदिवश्च । प्रसिंधुभ्यःप्रगिरिभ्योमहित्वाप्रेन्द्राग्नीविश्वामुव
 नात्यन्या ॥ आभरंतंशिक्षतंवज्रबाहूऽअस्माँऽइन्द्राग्नीऽअवतंशचीभिः । इमेनुतेरश्मयःसूर्यस्ययेभिःसपित्वंपितरोनऽ
 आसन् ॥ पुरंदराशिक्षतंवज्रहस्तास्माँऽइन्द्राग्नीऽअवतंभरेषु । तन्नोमित्रो० ॥ २९ ॥ (११६१५) ततमेऽअपस्तदु
 तायतेपुनःस्वादिष्ठाधीतिरुचथायशस्यते । अयंसमुद्रऽइहविश्वदैव्यःस्वाहाकृतस्यसमुत्पणुतऽऋभवः ॥ आभोगयं
 (११६१४) विह्यख्यमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइन्द्राग्नीत्रिष्टुप् । (११६१५) ततमइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सऋभवोजगतीपंचम्यत्येत्रिष्टुभौ ।

प्रयदिच्छंतऽएतेनापाकाःप्रांचोममकेचिदापर्यः । सौधन्वनासश्चरितस्वभूमनागच्छतसवितुर्दाशुषांगृहं ॥ तत्सवि
 तावोमृतत्वमासुवदगोह्यंयच्छवयंतऽएतेन । त्यंचिच्चमसमसुरस्यभक्षणमेकंसंतमकृणुताचतुर्वयं ॥ विष्टीशमीतरणि
 त्वेनवाघतोमर्तासःसंतोऽअमृतत्वमानशुः । सौधन्वनाऽऋभवःसूरचक्षसःसंवत्सरेसमपृच्यंतधीतिभिः ॥ क्षेत्रमिव
 विममुस्तेजनेनऽएकंपात्रमृभवोजेहमानं । उपस्तुताऽउपमंनाधमानाऽअमत्येषुश्रवऽइच्छमानाः ॥ ३० ॥ आमनी
 पामंतरीक्षस्यनृभ्यःस्रुचेवधृतंजुहवामविद्वना । तरणित्वायेपितुरस्यसश्चिरऽऋभवोवाजमरुहन्दिबोरजः ॥ ऋभुर्नऽइंद्रः
 शवंसानवीयानृभुर्वाजैभिर्वसुभिर्वसुर्ददिः । युष्माकंदेवाऽअवसाहनिप्रियेभ्योभित्तिष्ठेमपृत्सुतीरसुन्वतां ॥ निश्चर्मणऽऋभ
 वोगामपिशतसंवत्सेनासृजतामातरंपुनः । सौधन्वनासःस्वपस्यानरोजिब्रीयुवानापितराकृणोतन ॥ वाजैभिर्नोवा
 जसातावविह्वयुभुमाँऽइंद्रचित्रमादर्षिराधः । तन्नोमित्रो० ॥ ३१ ॥ (११६१६) तक्षत्रथंसुवृतंविद्वनापसस्तक्ष
 न्दरीऽइंद्रवाहावृषणवसु । तक्षन्पितृभ्यामृभवोयुवद्वयस्तक्षन्वत्सायमातरंसचाभुव ॥ आनोयज्ञायतक्षतऽऋभुमद्वयः
 ऋत्वेदक्षायसुप्रजावतीमिषं । यथाक्षयामसर्ववीरयाविशातन्नःशर्धायिधासथास्विद्वियं ॥ आतक्षतसातिमस्मभ्यमृ
 भवःसातिरथायसातिमर्वतेनरः । सातिनोजैत्रीसंमहेतविश्वहाजामिमजामिंपृतनासुसक्षणि ॥ ऋभुक्षणमिंद्रमाहुवऽ

(११६१६) तक्षत्रयमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकुत्सऋभवोजगतीअंयात्रिष्टुप् ।

ऊतयऽऽभून्वाजांस्मरुतः सोमपीतये । उभामित्रावरुणानूनमश्विनातेनोहिन्वन्तुसातयेधियेजिषे+ ॥ कृभुर्भरायसं
शिशतातुसातिसमर्थजिह्वाजोऽअस्माँऽअविष्टु । तन्नोमित्रो ॥ ३२ ॥ (१।१६।७) ईळेद्यावापृथिवीपूर्वाचित्तयेग्निं
मंसुरुचंयामभिष्टये । यामिर्भरेकारमंशायजिन्वथस्ताभिरुषुऽऊतिभिरश्विनागतं ॥ युवोर्दानायसुभराँऽअसश्चतो
रथमातस्थुर्वचसनमंतवे । यामिर्धियोवथः कर्मभिष्टयेताभिः ॥ युवंतासाँदिव्यस्यप्रशासनेविशाक्षयथोऽअमृतस्यम
ज्मना । यामिर्धेनुमस्वैँपिन्वथोनराताभिः ॥ यामिःपरिज्मातनयस्यमज्मनाद्विमातातृषुतराणिर्विभूषति । यामि
स्त्रिमंतुरभवद्विचक्षणस्ताभिः ॥ यामीरेभंनिवृतंसितमन्त्र्यऽउद्वंदनमैरयतंस्वर्दशे । यामिःकण्वंप्रसिषासंतमावतंता
भिः ॥ ३३ ॥ यामिरंतंकजसमानमारणेभुज्युंयामिरव्यथिभिर्जिजिन्वथुः । यामिःकर्कधुवय्यंचजिन्वथस्ताभिः ॥
यामिःशुचंतिंधनसांसुषंसदंतसंघर्ममोम्यावतमत्रये । यामिःपृश्निगुंपुरुकुत्समावतंताभिः ॥ यामिःशचींभिवृषणाप
रावृजंप्रांधंश्रोणंचक्षसऽएतवेक्यः । यामिर्वितिकांप्रसिताममुंचतंताभिः ॥ यामिःसिंधुमधुमंतमसश्चतंवसिंष्टंयामि
रजरावजिन्वतं । यामिःकुत्संश्रुतयंनर्यमावतंताभिः ॥ यामिर्विंशपलांधनसामथर्व्यसहस्रमीढऽआजावजिन्वतं ।
यामिर्विशमभ्यंप्रेणिमावतंताभिः ॥ ३४ ॥ यामिःसुदानूऽऔशिजायवणिजैर्दीर्घश्रवसेमधुकोशोऽअक्षरत् । कक्षी

(१।१६।७) ईळेद्यावापृथिवीइतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकुत्सःआद्यायाद्यावापृथिव्ययश्विनःशिष्टानामश्विनौजगतीअंतेद्वेत्रिष्टुभौ ।

वैतंस्तोतारंयामिरावतंताभिः ॥ यामीरसांक्षोदसोद्वःपिपिन्वथुरनश्वंयामीरथमावतंजिषे । यामिस्त्रिशोकऽउच्चि
याँऽउदाजतताभिः ॥ यामिःसूर्यपरियाथःपरावतिमंधातारंक्षेत्रपत्येष्वावतं । यामिर्विंप्रभरद्वाजमावतंताभिः ॥
यामिर्महामतिथिग्वंकशोजुवंदिवोदासंशंबरहत्यऽआवतं । यामिःपूभिर्द्येन्नसदस्यमावतंताभिः ॥ यामिर्विंशविपि
पानमुपस्तुतंकलियाभिर्वित्तजानिंदुवस्यथः । यामिर्व्यश्वमुतपृथिमावतंताभिः ॥ ३५ ॥ यामिर्नराशयवेयाभिरत्र
येयामिःपुरामनवेगातुमीषथुः । यामिःशारीराजतंस्यूर्मरश्मयेताभिः ॥ यामिःपठर्वाजठरस्यमज्मनाग्निर्नादीदेच्चि
तऽइद्धोऽअज्मना । यामिःशर्यातमवथोमहाधनेताभिः ॥ यामिर्गिरोमनसानिरण्यथोग्रगच्छथोविवरेगोऽअर्ण
सः । यामिर्मनुंशूरमिषासमावतंताभिः ॥ यामिःपक्षीर्विमदायन्यूहधुराघवायामिररुणीरशिक्षतं । यामिःसुदासं
ऊहथुःसुदेव्यंताभिः ॥ यामिःशंतातीभवथोददाशुषेभुज्युंयामिरवथोयामिरधिगुं । ओम्यावतींसुभरामृतस्तुभं
ताभिः ॥ ३६ ॥ यामिःकृशानुमसनेदुवस्यथोजवेयामिर्यूनोऽअर्वितमावतं । मधुप्रियंभरथोयत्सरद्रभ्यस्ताभिः ॥
यामिर्नरंगोषुधुधनृषाह्येक्षेत्रस्यसातातनयस्यजिन्वथः । यामीरथाँऽअवथोयामिरवतस्ताभिः ॥ यामिःकुत्समार्जुनेयं
शतक्रतूप्रतुर्वीतिंप्रचदुभीतिमावतं । यामिर्ध्वसंतिंपुरुषंतिमावतंताभिः ॥ अग्रस्वतीमश्विनावाचमस्मेकृतंनोदस्मावृ

षणामनीषां । अद्युत्येवसेनिहयेवांबुधेचनोभवतंवाजसातौ ॥ द्युभिरकुभिःपरिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विनासौभगे
भिः । तन्नोमित्रो० ॥ ३७ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तमाध्याये वर्गाः ३७ सूक्तानि १८ ऋचः १७९ ॥ त्यागः ॥ उपसेग्नयइदं. ११ द्रविणोदसेग्नयइदं. ९ अग्नयेशुचयइदं. ८ अग्न-
येवैश्वानरायेदं. ३ जातवेदसेग्नयइदं. इंद्रायेदं. ५८ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. २९ [भे. प. विश्वेभ्योदेवेभ्य. रोदसीभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य.
अग्निरोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ इंद्रोदसीभ्य. सूर्यरश्मिरोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सूर्यरश्मिरोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्निरोद-
सीभ्य. २ वरुणरोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ रोदसीभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ११] इंद्राग्निम्यामिदं. २१ ऋभुभ्यइदं. १४ द्यावापृथि-
व्याभ्यश्चिम्यइदं. अश्विभ्यामिदं. २४ ॥ इतिप्रथमेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

इदंविंशतिरुषस्यद्वितीयोर्ध्वोर्चोरात्रेश्वेमाएकादशरौद्रद्वित्रिष्टुवंतंचित्रंषट्सौर्यनासत्याभ्यांपंचाधिकाकक्षीवा
न्दैर्घतमसंऽउशिकप्रसूतआश्विनंवैमध्वआवामेकादशावारंथंदशजागतंकाराधद्वादशात्यादुःस्वप्ननाशिण्याद्या
गायत्रीद्वितीयाककुमृतीयाचतुर्थ्यौकाविराणनष्टरूप्यौपंचमीतनुशिराषष्ठ्यक्षरैरुष्णिग्विष्टारबृहतीकृतिर्विरा
दृतिस्त्रोगायत्र्यःकदित्थापंचोनावैश्वदेववा ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
हरिः३ओम् (११६।८) इदंश्रेष्ठज्योतिषांज्योतिरागाच्चित्रःप्रकेतोऽअजनिष्टविभ्वा । यथाप्रसूतासवितुःसवायं

(११६।८) इदंश्रेष्ठमितिर्विशत्युच्यसूक्तस्यकुत्सउषाद्वितीयायाअर्धचोरात्रिष्टिष्टुप ।

ऽएवारात्र्युषसेयोनिमारैक् ॥ रुद्राद्वत्साराशतीश्वेत्यागादारैर्गुकृष्णासदनान्यस्याः । समानबधूऽअमृतंऽअनूचीद्या
वावर्णीचरतऽआमिनाने ॥ समानोऽअध्वास्वन्नोरनंतस्तमन्यान्याचरतोदेवशिष्टे । नमैथेतेनतस्थतुःसुमेकेनक्तोषा
सासमनसाविरूपे ॥ भास्वतीनेत्रीसूनृतानामचैतिचित्राविदुरौनऽआवः । प्राप्याजगद्भुनोरायोऽअख्यदुषाऽअजी
गर्भुवनानिविभ्वा ॥ जिह्वाद्येष्टैरितवेमघोन्याभोगयऽइष्टयेरायऽउत्वं । दभ्रंपश्यन्त्यऽउर्वियाविचक्षऽउषा० ॥
॥ १ ॥ क्षत्रायत्वंश्रवसेत्वंमहीयाऽइष्टयेत्वमर्थमिवत्वमित्यै । विसंहशाजीविताभिप्रचक्षऽउषा० ॥ एषादिवोदुहि
ताप्रत्यदर्शिब्युच्छंतीयुवतिःशुक्रवासाः । विश्वत्पेशानापार्थिवस्यवस्वऽउषोऽअद्येहसुभगेव्युच्छ ॥ परायतीनामन्वे
तिपायऽआयतीनांप्रथमाशश्वतीनां । व्युच्छंतीजीवमुदीरयत्युषामृतकंचनबोधयती ॥ उषोयदग्निमिधेचकर्थवि
यदावश्चक्षसासूर्यस्य । यन्मामनुषान्यक्ष्यमाणऽअजीगस्तहेवेषुचकृषभद्रममः ॥ कियात्यायत्समयाभवातियाव्युषुर्या
श्चनूनव्युच्छान् । अनुपूर्वाःकृपतेवावशानाप्रदीध्यानाजोषमन्याभिरेति ॥ २ ॥ ईयुष्टेयेपूर्वतरामपश्यन्व्युच्छंतीमु
षसंमत्यासः । अस्माभिरुनुप्रतिचक्ष्याभूदोतेयतियेऽअपरीषुपश्यान् ॥ यावयद्वेषाऽऋतपाऽऋतेजाःसुम्नावरीसूनृता
ईरयती । सुमंगलीर्बिभ्रतीदेववीतिमिहाद्योषःश्रेष्ठतमाव्युच्छ ॥ शश्वत्पुरोषाव्युवासदेव्यथोऽअद्येदंव्यावोमघोनी ।
अथोव्युच्छादुत्तराऽअनुधूनजराभृताचरतिस्वधाभिः ॥ व्यैजिभिर्दिवऽआतास्वद्यादपकृष्णांनिर्णिजदेव्यावः ।

प्रबोधयत्यरुणेभिरश्वैरोषायातिसुयुजारथेन ॥ आवहतीपोष्यावार्याणिचित्रंकेतुकृणुतेचेकिताना । ईयुषीणामुपमा
शश्वतीनांविभातीनांप्रथमोषाव्यश्वैत् ॥ ३ ॥ उदीर्ध्वजीवोऽअसुर्नऽआगादपप्रागात्तमऽआज्योतिरेति । आरैकपं
थांयातवेसूर्यायागन्मयत्रप्रतिरंतऽआयुः ॥ स्यूर्मनावाचऽउदियतिर्वह्निःस्तवानोरेभऽउषसोविभातीः । अद्यातदुच्छ
गृणतेमघोन्यस्मेऽआयुर्निदिदीहिप्रजावत् ॥ यागोमतीरुषसःसर्ववीराव्युच्छंतिद्राशुषेमर्त्याय । वायोर्विसूनृतानामु
दकेताऽअश्वदाऽअश्वत्सोमसुत्वा ॥ मातादेवानामदितेरनीकंयज्ञस्यकेतुर्बृहतीविभाहि । प्रशस्तिकृद्ब्रह्मणेनोव्यु
च्छानोजनेजनयविश्ववारे ॥ यच्चित्रममऽउषसोवहतीजानायशशमानायभद्रं । तन्नोमित्रो० ॥ ४ ॥ (११६१९)
इमारुद्रायतवसेकपदिनेक्षयद्वीरायप्रभरामहेमतीः । यथाशमसद्विपदेचतुष्पदेविश्वपुष्टंग्रामेऽअस्मिन्ननातुरं ॥ मृ
ळानोरुद्रोतनोमयस्कृधिक्षयद्वीरायनमसाविधेमते । यच्छंचयोश्चमनुरायेजेपितातदश्यामतवरुद्रप्रणीतिषु ॥ अद्या
मतेसुमतिदेवयज्ययाक्षयद्वीरस्यतवरुद्रमीढः । सुन्नायन्निदिशोऽअस्माकमाचरारिष्टवीराजुहवामतेहविः ॥ त्वेषं
वयंरुद्रयज्ञसाध्वंकुंविमवसेनिह्वयामहे । अरेऽअस्मदैव्यंहेळोऽअस्यतुसुमतिमिद्वयमस्यावृणीमहे ॥ दिवोवराहम
रुपंकपदिनैत्वेषंरूपंनमसानिह्वयामहे । हस्तेभिश्चक्षेत्रजावार्याणिशर्मवर्मच्छर्दिस्मभ्यंयंसत् ॥ ५ ॥ इदंपित्रेमरुतामुच्यते

(११६१९) इमारुद्रायेत्येकादशर्षस्यसूक्तस्यकुत्सोरुद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

वचःस्वादोःस्वादीयोरुद्रायवर्धनं । रास्वाचनोऽअमृतमर्तभोजनंत्मनेतोकायतनयायमृळ ॥ मानोमहांतमुतमानोऽअर्भ
कमानऽउक्षंतमुतमानऽउक्षितं । मानोवधीःपितरंमोतमातरंमानःप्रियास्तन्वोरुद्ररीरिषः ॥ मानस्तोकेतनयेमानऽआयौ
मानोगोषुमानोऽअश्वेषुरीरिषः । वीरान्मानोरुद्रभामितोवधीर्हविष्मंतःसदमिच्चाहवामहे ॥ उपतेस्तोमान्पशुपाऽइ
वाकरंरास्वापितर्मरुतांसुन्नमस्मे । भद्राहितैसुमतिमृळयत्तमाथावयमवऽइत्तैवृणीमहे ॥ अरेतेगोघ्नमुतपूरुषंक्षय
द्वीरसुन्नमस्मेतेऽअस्तु । मृळाचनोऽअधिचब्रूहिदेवाधाचनःशर्मयच्छद्विबर्हीः ॥ अवोचामनमोऽअस्माऽअवस्यवःशृणो
तुनोहवैरुद्रोमरुत्वान् । तन्नोमित्रो० ॥ ६ ॥ (११६१९०) चित्रंदेवानामुदगादनीकंचभुमित्रस्यवरुणस्याग्नेः ।
आप्राद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षंसूर्यऽआत्माजगतस्तस्युषश्च ॥ सूर्योदेवीमुषसरोचमानांमर्योनयोषामभ्येतिपश्चात् ।
यत्रानरोदेवयंतौयुगानिवितन्वतेप्रतिभद्रायभद्रं ॥ भद्राऽअश्वाहरितःसूर्यस्यचित्राऽएतंवाऽअनुमाद्यासः । नम
स्यंतोदिवऽआपृष्ठमस्थुःपरिद्यावापृथिवीयंतिसद्यः ॥ तत्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकतोर्वितंतंसंजभार । यदेद
युंकहरितःसुधस्थादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमसै ॥ तन्मित्रस्यवरुणस्याभिचक्षेसूर्योरूपंकृणुतेद्योरुपस्थे । अनंतमन्यद्रु
शदस्यपाजःकृष्णमन्यद्वरितःसंभरंति ॥ अद्यादेवाऽउदितसूर्यस्यनिरंहसःपिपृतानिरवद्यात् । तन्नोमित्रो० ॥ ७ ॥

(११६१९०) चित्रंदेवानामितिषड्वचस्यसूक्तस्यकुत्सःसूर्यस्त्रिष्टुप् ।

(१।१७।१) नासत्याभ्यां बर्हिर्विप्रवृज्जेस्तोमौऽइयम्यध्रियेववातः । यावर्भगायविमदायजायांसेनाजुवान्युहतूर
थेन ॥ वीळुपत्नमभिराशुहेमभिर्वादेवानावाजुतिभिःशाशदाना । तद्वासभोनासत्यासहस्रमाजायमस्यप्रधनेजिगाय ॥
तुम्रोहभुज्युमश्विनोदमेधेर्यिनकश्चिन्ममवाँऽअवाहाः । तमूहयुनौभिरात्मन्वतीभिरंतरिक्षपृद्धिरपोदकाभिः ॥ ति
क्षःक्षपस्त्रिरहातिप्रजज्ञिर्नासत्याभुज्युमूहयुःपतंगैः । समुद्रस्यधन्वन्नाद्रस्यपारेत्रिभीरथैःशतपद्भिःषळश्वैः ॥ अनारं
भुणेतदवीरयेथामनास्थानेऽअग्रभणेसमुद्रे । यदश्विनाऽऊहयुभुज्युमस्तैशतारित्रांनावमातस्थिवांसै ॥ ८ ॥ यमश्वि
नाद्दधुःश्वेतमश्वमघाश्वायशश्वदित्स्वस्ति । तद्वाँदात्रमहिकीर्तेन्यैभूत्यैद्वोवाजीसदमिद्धव्योऽअर्यः+ ॥ युवंनरास्तु
वृतेपज्ञियायकक्षीवृतेऽअरदतंपुरंधिं । कारोतराच्छपादश्वस्यवृष्णःशतकुंभाँऽअसिंचतंसुरायाः ॥ हिमेनाग्निंघंसमवार
येथांपितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋवीसेऽअत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति+ ॥ परावतंतांसत्यानुदेथामु
च्चाबुधंचक्रथुर्जिह्वावरं । क्षरन्नापोनपायनायरायेसहस्रायतृप्यतेगोतमस्य ॥ जुजुरुषोनासत्योतवत्रिप्राप्तुंचतंद्रापि
मिवुच्यवानात् । प्रातिरतंजहितस्यायुर्दस्त्रादित्यतिमकृणुतंकुनीनौ ॥ ९ ॥ तद्वाँनराशंस्यंराध्यैचाभिष्टिमन्नासत्या
वरूथं । यद्विद्वांसानिधिमिवापगूढमुद्दर्शितादूपथुर्वदनाय ॥ तद्वाँनरासनयेदंसऽउग्रमाविष्कृणोमितन्यतुर्नवृष्टिं ।

(१।१७।१) नासत्याभ्यामितिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यदैर्घ्यतमसःकक्षीवानश्विनौत्रिष्टुप् ।

दध्यङ्हयन्मध्वाथर्वणौवामश्वस्यशीर्ष्णाप्रयदीमुवाच ॥ अजोहवीन्नासत्याकरावाँमहेयामन्पुरुभुजापुरंधिः । श्रुतंत
च्छासुरिववधिमत्याहिरण्यहस्तमश्विनावदत्तं ॥ आस्तोवृकस्यवर्तिकामभीकैयुवंनरानासत्यामुमुक्तं । उतोक्विपुरुभु
जायुवंहृकृपमाणमकृणुतंविचक्षे ॥ चरित्रंहिवेरिवाच्छेदिपर्णमाजाखेलस्यपरितकम्यायां । सद्योजंघामायसीविश्रला
यैधनेहितेसर्तवेप्रत्यधत्तं ॥ १० ॥ शतंमेषान्वृक्येचक्षदानमृज्जाश्वंतपिताधंचकार । तस्माऽअक्षीनासत्याविचक्षऽ
आधत्तंदस्त्राभिषजावनर्वन्+ ॥ आवारथंदुहितासूर्यस्यकार्ष्णैवातिष्ठदर्वताजयती । विश्वेदेवाऽअन्वमन्यंतहृद्भिःस
मुश्रियानासत्यासचेथे ॥ यदयातंदिवौदासायवर्तिर्भरद्वाजायाश्विनाहयता । रेवदुवाहसचनोरथोऽंरृषभश्चशिशु
मारंश्चयुक्ता+ ॥ रयिसुक्षत्रंस्वपत्यमायुःसुवीर्यिनासत्यावहता । आजह्वावींसमन्सोपवाजैस्त्रिरहोभागंदधतीमयातं ॥
परिविष्टंजाहुषंविश्वतःसीसुगेभिर्नक्तमूहयूरजोभिः । विभिंदुनानासत्यारथेनविपर्वताँऽअजर्यूऽअयातं ॥ ११ ॥
एकस्यावस्तोरावतंरणायवशमश्विनासनयेसहस्रा । निरहतंदुच्छुनाऽइंद्रवंतापृथुश्रवसोवृष्णावरातीः ॥ शूरस्यचि
दार्चत्कस्यावतादानीचादुच्चाचक्रथुःपातवेवाः । शयवैचिन्नासत्याशचीभिर्जसुरयेस्तथैपिप्यथुर्गा+ ॥ अवस्वतेस्तुवते
कृष्ण्यायऽऋजूयतेनासत्याशचीभिः । पशुननष्टमिवदर्शनायविष्णाप्वददथुर्विश्वकाय ॥ दशरात्रीरशिवेनानवधून
वनद्धश्रथितमप्स्वैतः । विप्रुतंरेभमुदनिप्रवृक्तमुन्निन्यथुःसोममिवस्रुवेण ॥ प्रवांदंसांस्यश्विनाववोचमस्यपतिःस्यां

सुगवः सुवीरः । उतपश्यन्नश्रुवन्दीर्घमायुरस्तमिवेज्जरिमाणं जगभ्यां ॥ १२ ॥ (१।१७।२) मध्वः सोमस्याश्विना
मदाय प्रसो होता विवासतेवां । बर्हिष्मतीरातिर्विश्रितागीरिषायातनासत्योपवाजैः ॥ योवामश्विनामनसोजवीयात्र
धः स्वश्वोविशऽआजिगाति । येन गच्छथः सुकृतो दुरोणं तेन नरावर्तिरस्मभ्यं यातं ॥ ऋषिनरावंहसः पांचजन्यमृबीसा
दत्रिमुंचथोगुणेन । मिनंतादस्योराशिवस्य मायाऽअनुपूर्ववृषणाचोदयता ॥ अश्वं न गृह्णमश्विनादुरेवैर्ऋषिनरावृषणारे
भमप्सु । संतरीणीथो विप्रुतंदसोभिर्नवांजूर्यंति पूव्याकृतानि ॥ सुषुप्वांसंन निरुतेरुपस्थे सूर्यं न दस्त्रातमसि क्षियंतं ।
शुभेरुक्मनंदं दर्शतं निखातमुदूपथुरश्विनावंदनाय ॥ १३ ॥ तद्वांनराशंस्थं पञ्जियेण कक्षीवतानासत्यापरिउमन् । श
फादश्वस्य वाजिनो जनाय शतं कुंभांऽअसिंचतं मधूनां ॥ युवंनरास्तुवते कृष्ण्याय विष्णावददधुर्विश्वाकाय । घोषायै
चित्पितृषदे दुरोणे पतिं जूर्यंत्याऽअश्विनावदत्तं ॥ युवंनरावाय रुशतीमदत्तं महः क्षोणस्याश्विना कण्वाय । प्रवाच्यंतं दृष
णाकृतं वांयन्नार्षदाय श्रवोऽअधधत्तं ॥ पुरुवपीस्यश्विना दधानानि पेदवऽऊहथुराशुमश्वं । सहस्रसांवाजिनमप्रतीत
महिहर्नं श्रवस्यं श्रुतरुत्रं ॥ एतानिवांश्रवस्यासुदानुब्रह्मांगुषंसदनरोदस्योः । यद्वापञ्जासोऽअश्विना हवते यातमिषाच
विदुषे च वाजैः ॥ १४ ॥ सूनोर्मनैनाश्विना गृणानावाजं विप्राय भुरणारदता । अगस्त्ये ब्रह्मणा वावृधाना संविदपलाना

(१।१७।२) मध्वः सोमस्येति पंचविंशत्युच्यस्य सूक्तस्य दैर्घ्यतमसः कक्षीवानश्विनो त्रिष्टुप् ।

सत्यारिणीतं ॥ कुह्यांता सुष्टुतिं काव्यस्य दिवौ न पातावृषणाशयुत्रा । हिरण्यस्येव कुलशं निखातमुदूपथुर्दशमेऽअश्वि
नाहन् ॥ युवंच्यवानमश्विना जरंतं पुनर्युवानं चक्रथुः शुचीभिः । युवोरथं दुहितासूर्यस्य सहश्रियानासत्यावृणीत ॥ युवं
तुग्राय पूव्येभिरेवैः पुनर्मन्यावभवतं युवाना । युवंभुज्युमर्णसोनिः समुद्राद्विभिरुहथुर्ऋज्रेभिरश्वैः ॥ अजोहवीदश्वि
नातौ श्रयोवां प्रोहः समुद्रमव्यथिर्जगन्वान् । निष्टमूहथुः सुयुजारथेन ननौ जवसावृषणास्वस्ति ॥ १५ ॥ अजोहवीद
श्विनावर्तिकावामास्त्रोयत्सीममुंचतं वृकस्य । विजयुषाय यथुः सान्वद्रे जातं विष्वाचोऽअहतं विषेण ॥ शतं मे षान्वृक्ये
मामहानंतमः प्रणीतमशिवेन पित्रा । आक्षीऽऋज्जाश्वेऽअश्विनावधत्तं ज्योतिरंधाय चक्रथुर्विचक्षे ॥ शुनमंधाय भरमह
यत्सावृकीरश्विनावृषणानरेति । जारः कनीनऽइव चक्षदानऽऋज्जाश्वः शतमेकं च मे षान् ॥ महीवामुतिरश्विनामयो
भूरुतस्त्रामंधिष्ण्या संरिणीथः । अथायुवामिदं हयत्पुर्धिरागच्छतं सीवृषणाववोभिः ॥ अधेनुंदस्त्रास्तर्यं विषक्ताम
पिन्वतं शयवेऽअश्विनागां । युवंशचीभिर्विमदाय जायान्यूहथुः पुरुमित्रस्य योषां ॥ १६ ॥ यवं वृकेणाश्विनावपंतं षंदु
हंतामनुषायदस्त्रा । अभिदस्युबकुरेणाधमैतोरुज्योतिश्चक्रथुरार्याय ॥ आथर्वणायाश्विना दधीचेभ्यं शिरः प्रत्यैरयतं ।
सवांमधुप्रवोचदृताय न्वाष्ट्रं यदस्त्रावपि कश्यवां ॥ सदा कवीसुमतिमाचकेवां विश्वाधियोऽअश्विना प्रावतं मे । अस्मे
यिनासत्यावृहंतमवत्यसाचं श्रुत्यैरराथां ॥ हिरण्यहस्तमश्विनारराणा पुत्रं नरावधिमत्याऽअदत्तं । त्रिधाहृश्यावमश्वि

नाविकस्तमुज्जीवसऽपेरयतंसुदान् ॥ एतानि वामश्विनावीर्याणि प्रपूर्वाण्यायवोवोचन् । ब्रह्मकृण्वंतो वृषणायुव
भ्यां सुवीरांसो विदथमावदेम ॥ १७ ॥ (१ । १७ । ३) आवारथोऽश्विनादयेन पत्वा सुमृलीकः स्ववायात्वाङ् ।
यो मर्त्यस्य मनसो जवीयान्निवंधुरो वृषणावातरं हाः ॥ त्रिवंधुरेण त्रिवृतारथेन त्रिचक्रेण सुवृतायातमर्वाक् । पिन्व
तंगाजिन्वतमर्वतो नो वर्धयतमश्विनावीरमस्मे⁺ ॥ प्रवद्यामना सुवृतारथेन दक्षा विमंशृणुतं श्लोकमद्रेः । किमंगवां प्रत्य
वर्तिगमिष्ठा हविं प्रांसोऽश्विनापुराजाः⁺ ॥ आवां दयेनासोऽश्विनावहंतुरथे युक्तासऽआशवः पतंगाः । येऽअसुरो
दिव्या सो न गृध्राऽअभिप्रयोऽनासत्यावहति ॥ आवारथं युवति स्तिष्ठदत्र जुष्टीनरा दुहितासूर्यस्य । परिवामश्वावपुषः
पतंगावयो वहन्त्वरुषाऽअभीकै ॥ १८ ॥ उद्वंदनमैरतंदंसना भिरुद्रे भंदक्षा वृषणाशचीभिः । निष्टौ ध्यं पारयथः समु
द्रात्पुनश्च्यवानं चक्रथुर्युवानं ॥ युवमत्र ये वनीता यतस्तमूर्जमोमानमश्विनावधत्तं । युवं कण्वायापिरिस्तायुचक्षुः प्रत्यध
त्तंसुष्टुतिं जुषाणा⁺ ॥ युवं धेनुं शयवेना धिताया पिन्वतमश्विनापूर्व्याय । अमुंचतं वर्तिकां महसो निःप्रतिजघां विदप
लायाऽअधत्तं ॥ युवं श्वेतं पेदवऽइंद्रजुतमहिह नमश्विनादत्तमश्वं । जोहूत्रमर्योऽअभिभूतिमुग्रं सहस्रां वृषणं व्रीड्वांगं ॥
तावां नरास्ववसे सुजाता हवामहेऽश्विनानाधमानाः । आनऽउपवसुमतारथेन गिरो जुषाणा सुवितार्ययातं ॥ आदये

(१ । १७ । ३) आवारथ इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घ्यतमसः कक्षीवानश्विनौ त्रिष्टुप् ।

नस्य जवसा नूतनेनास्मेयातं नासत्यासजोषाः । हवे हि वामश्विनारातहव्यः शश्वत्तमायाऽउषमोव्युष्टौ ॥ १९ ॥ (१ । १७ । ४)
आवारथं पुरुमायं मनोजुवं जीराश्वं यज्ञियं जीवसे हवे । महस्रकेतुं वनिनं शतद्वसुं श्रुष्टीवानं वरिवोधामभिप्रयः ॥ ऊर्ध्वा
धीतिः प्रत्यस्य प्रयां मन्यधा यिदस्मन्तसमयंतऽआदिशः । स्वदामिधर्मप्रतियंत्युतयऽआवामूर्जानीरथमश्विनारुहत् ॥
संयन्मिथः पस्पृधानासोऽअग्मतशुभे मखाऽअमिता जायवोरणे । युवोरहप्रवणे चैकितेरथो यदश्विनावहधः सूरिमावरं ॥
युवं भुज्युं भुरमाणं विभिर्गतं स्वयुक्तिभिर्निवहता पितृभ्यऽआ । यासिष्ठं वर्तिवृषणा विजेन्यं दिवो दासायमहिचेति वाम
वः ॥ युवोरश्विनावपुपे युवायुजं रथं वाणीयेमतुरस्य शर्धं । आवां पतित्वं सख्याय जग्मुषीयोषावृणीत जेन्यायुवांपती ॥
॥ २० ॥ युवं रेभं परिपूतेरुप्यथो हि मेनघर्मपरितस्तमत्रये । युवं शयोरवसं पिप्यथुर्गविप्रदीर्घेण वंदनस्तार्यायुषा ॥ यु
वं वंदनं निर्कृतं जरण्ययारधेन दक्षाकरणासमिन्वथः । क्षेत्रादाविप्रं जनधो विपन्यया प्रवामत्र विधते दंसना भुवत् ॥ अग
च्छतं कृपमाणं परावर्तिपितुः स्वस्य त्यजसा निबाधितं । स्वर्वतीरितऽऊतीर्युवोरहचित्राऽअभीकैऽअभवन्नभिष्टयः ॥
उत स्यावां मधुमन्मक्षिकारपन्मदे सोमस्यो शिजो हुवन्यति । युवं दधीचो मनऽआधिवासो धाशिः प्रतिवामश्वयवदत् ॥
युवं पेदवे पुरुवारमश्विनास्पृधां श्वेतं तरुतारं दुवस्यथः । शरैरभिद्युं पृतना सुदुष्टं च कृत्यमिन्द्रमिव चर्षणीसहं ॥ २१ ॥

(१ । १७ । ४) आवारथमिति दशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घ्यतमसः कक्षीवानश्विनौ जगती ।

(१।१७।५) काराधद्धोत्राश्विनावांकोवांजोषडभयोः । कथाविधात्यप्रचेताः ॥ विद्वांसाविदुरःपृच्छेदविद्वानि
 त्यापरोऽअचेताः । नूचिन्नुमतेऽअक्रौ ॥ ताविद्वांसाहवामहेवांतानोविद्वांसामन्मवोचेतमद्य । प्रार्चयमानोयुवा
 कुः ॥ विपृच्छामिपाकयाइ नदेवान्वषट्कृतस्याद्भुतस्यदस्त्रा । पातंचसहसोयुवंचरभ्यसोनः ॥ प्रयाघोषेभृगवाणेनशो
 भेययावाचायजतिपञ्चियोवा । प्रैषयुर्नविद्वान् ॥ २२ ॥ श्रुतंगायत्रंतकवानस्याहंचिद्धिरिरेभाश्विनावां । आक्षी
 शुभस्यतीदन् ॥ युवंह्यास्तमहोरन्युवंवायन्निरतंतसतं । तानोवसुसुगोपास्यातंपातंनोवृकादघायोः ॥ माकस्मैधा
 तमभ्यमित्रिणेनोमाकुत्रानोगृहेभ्योधेनवौगुः । स्तनाभुजोऽअशिंश्वीः ॥ दुहीयन्मित्रधितयेयुवाकुरायेचनोमिमीतं
 वाजवत्यै ॥ इषेचनोमिमीतधेनुमत्यै ॥ अश्विनोरसनंरथमनश्वंवाजिनीवतोः । तेनाहंभूरिचाकन ॥ अयंसमहमात
 नूह्यातेजनांऽअनु । सोमपेयंसुखोरथः ॥ अधस्वप्नस्यनिर्विदेभुंजतश्चरेवतः । उभाताबस्निनश्यतः ॥ २३ ॥ (१।१८।१)
 कदित्थानैःपात्रदेवयतांश्रवद्भिरोऽअंगिरसांतुरण्यन् । प्रयदानुद्धिशऽआहर्म्यस्योरुक्रंसतेऽअध्वरेयजत्रः ॥ स्तंभीद्ध

(१।१७।५) काराधदितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानधिनौआद्यागायत्रीद्वितीयाककुपृतीयाकाविरादचतुर्थीनष्टरूपी
 पंचमीतनुशिराषष्ठगुणिकसप्तमीविष्टारबृहत्पृष्टमीकृतिर्नवमीविरादअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः (अंत्यादुःस्वप्रनाशिनी) । (१।१८।१)
 कदित्थेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानिद्रक्षिष्टुप् (विश्वेदेवावा) ।

द्यांसधरुणंप्रुषायहृभुवांजायद्रविणंनरोगोः । अनुस्वजांमहिषश्चक्षतव्रामेनामश्वस्यपरिमातरंगोः ॥ नक्षद्वमरुणीः
 पूर्व्यराद्रुतुरोविशामंगिरसामनुद्यन् । तक्षद्वज्रनियुतंतस्तंभ्यांचतुष्पदेनर्यायद्विपादे ॥ अस्यमदेस्वर्यदाऽऽकृतायापी
 वृतमुस्त्रियाणामनीकं । यद्धप्रसंगैत्रिकुक्लिवर्तदपद्रुहोमानुषस्यदुरोवः ॥ तुभ्यंपयोयत्पितरावनीतांराधःसुरेतस्तु
 रणेभुरण्यू । शुचियत्तेरेकणऽआयजंतसबर्दुधायाःपयऽउस्त्रियायाः ॥ २४ ॥ अधप्रजज्ञेतरणिर्ममत्तुप्ररोच्यस्याऽउष
 सोनसूरः । इंदुर्येभिराष्टस्वेदुहव्यैःस्रुवेणसिंचन्जरणाभिधाम ॥ स्विध्मायद्वनधितिरपस्यात्सूरोऽअध्वरेपरिरोधना
 गोः । यद्धप्रभासिकृत्वांऽअनुद्यन्ननर्विशेष्विषेतुराय ॥ अष्टामहोदिवऽआदोहरीऽइहद्युन्नासाहमभियोधानऽउत्सं ।
 हरिंयत्तेमंदिनैदुक्षन्वृधेगोरभसमाद्रिभिर्वाताप्यं ॥ त्वमायसंप्रतिवर्तयेगोर्दिवोऽअश्मानमुपनीतमृभ्वा । कुत्सायय
 त्रपुरुहूतवन्वन्धुष्णमनंतैःपरियासिंवधैः ॥ पुरायत्सूरस्तमसोऽअपीतेममद्रिवःफलिगंहेतिमस्य । शुष्णस्यचित्प
 रिहितंयदोजोदिवस्सरिसुग्रथितंतदादः ॥ २५ ॥ अनुत्वामहीपाजसीऽअचक्रेद्यावाक्षामामदतामिंद्रकर्मन् । त्वंवृत्र
 माशयानंसिरासुमहोवज्रेणसिष्वपोवराहं ॥ त्वमिंद्रनर्यायांऽअवोनन्तिष्ठावातस्यसुयुजोवर्हिष्ठान् । यंतैकाव्यऽउश
 नामंदिनंदाद्वृत्रहणंपार्यततक्षवज्रं ॥ त्वंसूरोहरितोरामयोन्भरञ्चक्रमेतंशोनायमिंद्र । प्रास्यंपारंनवतिंनाव्यानाम
 पिर्कर्मवर्तयोर्यज्यून् ॥ त्वनोऽअस्याऽइंद्रदुर्हणायाःपाहिर्वज्रिवोदुरितादभीकै । प्रनोवाजान्नथ्योऽअश्वबुध्यानिषे

ऋक्सं.

अ.१अ.८

॥५६॥

यैधिश्चवसेसुनृतायै ॥ मासातेऽअस्मत्सुमतिर्विदसद्वाजप्रमहःसमिषोवरंत । आनोभजमघवन्गोष्वर्योमंहिष्ठास्तेसध
मादःस्याम ॥ २६ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

अष्टमाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि ९ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ उपोरात्रिम्यामिदं. उपसइदं. १८ उपोमित्रावरुणादितिसिधुपृथिवी-
चुम्यइदं. रुद्रायेदं. ११ सूर्यायेदं. ६ अश्विम्यामिदं. ८३ इंद्रायेदं १५ ॥ इतिप्रथमेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इति प्रथमाष्टकः समाप्तः ॥

मंडलं १

अनु. १८

॥५६॥

॥ अथ द्वितीयाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ प्रवो वैश्वदेवमावो विराडूपेष्टुः सप्तो नोषस्यं तूषा उच्छंती प्रातारं लंससस्वनयस्य दानस्तुतिरुपजगत्यावमंदानि
 तिकक्षीवान्दानतुष्टः पंचभिर्भावयव्यंतुष्टावांत्ये अनुष्टुभौ भावयव्यरोमशयोर्दपत्योः संवादोऽग्निमेकादशपरुच्छे
 पौदैवोदासिराग्नेयंतुषारुच्छेपंसर्वमात्यष्टैतत्रातिधृतिः षष्ठ्यं जायताष्टौयंत्वमेकादशषष्ठ्यैदवीं प्रप्रावोति शक्र्या
 वष्टिरंत्यैद्रयाहिदशांत्यात्रिष्टुबिंद्रायससत्वयावयं षड्युवंतमैद्रापावतोर्धचैउभेसप्तादौत्रिष्टुसिन्नोनुष्टुभोगायत्री
 धृतिरष्टिरात्वाषड्वायव्यं त्वं त्याष्टिः स्तीर्णं नवचतुर्थ्याद्याः पंचैद्यश्चोपांत्ये अष्टीं प्रसुतसमैत्रावरुणं त्वं त्ये लिंगोक्तदेव
 ते अंत्यात्रिष्टुप् ॥ १ ॥

हरिः ३ ओम् ॥ (१।१८।२) प्रवः पांतैरधुमन्यवो धोयज्ञं रुद्राय मीढुषे भरध्वं । दिवोऽस्तोष्यसुरस्य वीरैरिषु ध्येवं
 मरुतोरोदस्योः ॥ पत्नीवपूर्वहृतिं वावृधध्याऽउषासानक्ता पुरुधाविदानी । स्तरीर्नात्कंव्युतं वसानासूर्यस्य श्रिया सुहृशी
 हिरण्यैः ॥ ममत्तुनः परिज्मावसर्हाममत्तुवातोऽअपां वृषण्वान् । शिश्रीतमिद्रापर्वतायुवंनस्तन्नो विश्वे वरिवस्यंतु देवाः+ ॥
 उत त्यामैयशसां श्वेतनायैव्यं तापांतौ शिजो हुवध्वै । प्रवो नपांतमपां कृणुध्वं प्रमातरां रास्मिन् स्यायोः+ ॥ आवोरुवृण्यु

(१।१८।२) प्रवः पांतमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवान्विश्वे देवास्त्रिष्टुपंचमीषष्ठ्यौ विराडूपे । (भेदप्रयोगपक्षे तु आद्या
 नां षण्णां क्रमेण रुद्रमरुत उषासानक्ता विश्वे देवा अश्विनौ विश्वे देवा मित्रावरुणा सिंधवो देवताः ततो द्वयोर्विश्वे देवाः ततो द्वयोर्मित्रावरुणौ अंत्यपंचा
 नां विश्वे देवाः एवं १५) ।

मौशिजोहुवध्वौषोषेवशंसमर्जुनस्यनशे । प्रवःपूष्णोदावनऽआऽअच्छावोचेयवसुतातिमग्नेः+ ॥ १ ॥ श्रुतंमैमित्रावरु
णाहवेमोतश्रुतंसदनेविश्वतःसी । श्रोतुनःश्रोतुरातिःसुश्रोतुःसुक्षेत्रासिंधुरद्भिः+ ॥ स्तुषेसावावरुणमित्ररातिर्गवांश
तापृक्षयामेषुपुत्रे । श्रुतरथेप्रियरथेदधानाःसद्यःपुष्टिर्निरुधानासोऽअगमन् ॥ अस्यस्तुषेमहिमघस्यराधःसचासनेमन
हुषःसुवीराः । जनोयःपुत्रेभ्योवाजिनीवानश्वावतोरथिनोमह्यसूरिः+ ॥ जनोयोमित्रावरुणावभिधुगपोनवांसुनोत्य
क्षयाधुक् । स्वयंसयक्ष्मंहृदयेनिधत्तऽआपयदीहोत्राभिर्ऋतावा ॥ सत्राधत्तो नहुषोदंसुजुतःशर्धस्तरोनरांगूर्तश्रवाः ।
विसृष्टरातिर्यातिबाह्वसृत्वाविश्वसुपृत्सुसदमिच्छूरः ॥ २ ॥ अधगमंतानहुषोहवसूरेःश्रोताराजानोऽअमृतस्यमंद्राः ।
नभोजुवोयश्चिरवस्यराधःप्रशस्तयेमहिनारथवते ॥ एतंशर्धधामयस्यसूरेरित्यवोचन्दशतयस्यनशे । द्युन्नानियेषुवसु
तातीरारन्विश्वेसन्वतुप्रभथेषुवाजै ॥ मंदांमहेदशतयस्यधासेद्विर्यत्पंचविभ्रतोयंत्यन्ना । किमिष्टाश्वऽइष्टरश्मिरेतऽ
ईशानासुस्तरुषऽऋजतेनृन् ॥ हिरण्यकर्णमणिग्रीवमर्णस्तन्नोविश्वैवरिवस्यंतुदेवाः । अयोंगिरःसद्यऽआजग्मुषीरो
स्त्राश्चाकंतुभयेष्वस्मे+ ॥ चत्वारोमामशार्शरस्यशिश्वस्त्रयोराज्ञऽआयवसस्यजिष्णोः । रथौवांमित्रावरुणादीर्घाप्साः
स्यूमंगभस्तिःसूरोनाद्यौत ॥ ३ ॥ (१।१।८।३) पृथूरथोदक्षिणायाऽअयोज्यैर्नदेवासोऽअमृतासोऽअस्थुः । कृष्णादु

(१।१।८।३) पृथूरथइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानुषास्त्रिष्टुप् ।

दस्थादुर्याद्विहायाश्चिकित्संतीमानुषायक्षयाय ॥ पूर्वाविश्वस्मान्नुवनादबोधिजयंतीवाजैर्बृहतीसनुत्री । उच्चाव्यं
ख्यद्युवतिःपुनर्भूरोषाऽअग्नप्रथमापूर्वहृतौ ॥ यदद्यभागविभजासिनृभ्यऽउषोदेविमर्त्यत्रासुजाते । देवो नोऽअत्रस
वितादमृनाऽअनागसोवोचतिसूर्याय ॥ गृहंगृहमहनायात्यच्छादिवेर्दिवेऽअधिनामादधाना । सिषासंतीद्योतनाश
श्वदागादग्रमग्रमिद्वजतेवसूनां ॥ भगस्यस्वसावरुणस्यजामिरुषःसूनुतेप्रथमाजरस्व । पश्चासदध्यायोऽअघस्यधाता
जयेमंतदक्षिणयारथेन ॥ ४ ॥ उदीरतांसूनुताऽउत्पुर्धीरुदग्रयःशुशुचानासोऽअस्थुः । स्पर्हावसूनितामसापगूह्या
विष्कृण्वंत्युपसोविभातीः+ ॥ अपान्यदेत्यभ्यन्यदैतिविषुरूपेऽअहनीसंचरेते । परिक्षितोस्तमोऽअन्यागुहाकरद्यौ
दुषाःशोशुचतारथेन ॥ सहशीरघसहशीरिदुश्वोदीर्घसंचतेवरुणस्यधाम । अनवद्यास्त्रिशतंयोजनान्येकैकाक्रतुंपरियं
तिसद्यः+ ॥ जानत्यहःप्रथमस्यनामशुक्राकृष्णादजनिष्टश्वितीची । ऋतस्ययोषानमिनातिधामाहर्हर्निष्कृतमाचरं
ती ॥ कन्येवतन्वद्वैशाशदानांऽएषिदेविदेवमियक्षमाणं । संस्मयमानायुवतिःपुरस्तादाविर्वक्षांसिकृणुषेविभाती+
॥ ५ ॥ सुसंकाशामातृमृष्टेवयोषाविस्तन्वैकृणुषेदृशेकं । भद्रात्वमुषोवितरंव्यच्छिनतत्तैऽअन्याऽउषसोनशंत ॥ अ
श्वावतीगोमतीर्विश्ववारायतमानारश्मिभिःसूर्यस्य । पराचयंतिपुनराचयंतिभद्रानामवहमानाऽउषासः ॥ ऋत
स्यरश्मिमनुयच्छमानाभद्रंभद्रंक्रतुमस्मासुधेहि । उषोनोऽअद्यसुहवाव्यच्छास्मामुरायोमघर्वत्सुचस्युः ॥ ६ ॥

(११८१४) उषाऽउच्छंतीसमिधानेऽअग्राऽउद्यन्तसूर्येऽउर्वियाज्योतिरश्रेत् । देवो नोऽअत्रसवितान्वर्थं प्रासावीद्दि
पत्प्रचतुष्पदित्यै⁺ ॥ अमिनतीदैव्यानिव्रतानिप्रमिनतीमनुष्यायुगानि । ईयुषीणामुपमाशश्वतीनामायतीनांप्रथमो
पाव्यद्यौत् ॥ एषादिवोदुहिताप्रत्यदशिज्योतिर्वसानासमनापुरस्तात् । ऋतस्यपंधामन्वेतिसाधुप्रजानतीवनदिशोमि
नाति ॥ उपोऽअदशिशुंध्युवोनवक्षो नोधाऽईवाधिरंकृतप्रियाणि । अद्भ्यसन्नसतोबोधयंतीशश्वत्तमागात्पुनरेयुषी
णां ॥ पूर्वेऽअर्धेरजसोऽअस्यस्यगवांजनित्र्यकृतप्रकेतुं । व्युप्रथतेवितरं वरीयऽओभापृणंतीपित्रोरुपस्था ॥ ७ ॥
एवेदेषापुरुतमादृशेकंनजांमिनपरिवृणक्तिजामिं । अरेपसातन्वाइशशदानानाभार्दीषतेनमहोविभाती⁺ ॥ अत्रा
तेवंपुंसऽएतिप्रतीचीगर्तारुगिवसनयेधनानां । जायेवपत्यऽउशतीसुवासाऽउषाहस्त्रेवनिरीणीतेऽअप्सः ॥ स्वसास्व
स्त्रेज्यायस्ययोनिमरैरुगपैत्यस्याःप्रतिचक्ष्येव । व्युच्छंतीरदिमभिःसूर्यस्यांज्यंकेसमनगाऽईवत्राः⁺ ॥ आसांपूर्वीसामह
सुस्वसृणामपरापूर्वामभ्येतिपश्चात् । ताःप्रह्वन्नव्यसीर्नूनमस्मेरेवदुच्छंतुसुदिनाऽउषासः ॥ प्रबोधयोषःपृणतोम
घोन्यबुध्यमानाःपणयःससंतु । रेवदुच्छमघत्रेज्योमघोनिरेवस्तोत्रेसूनृतेजारयंती ॥ ८ ॥ अवेयमश्वेद्युवतिःपुरस्ताद्युंके
गवामरुणानामनीकं । विनूनमच्छादसतिप्रकेतुर्गृहं गृहमुपतिष्ठातेऽअग्निः⁺ ॥ उत्तेवयश्चिद्वसतेरपसन्नरश्चयेपितुभा

(११८१४) उषाउच्छंतीतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानुपास्त्रिष्टुप् ।

जोव्युंष्टौ । अमासतेवहसिभूरिवाममुषोदेविदाशुपेमर्त्याय ॥ अस्तोदंस्तोम्याब्रह्मणामेवीवृधध्वमुशतीरुषासः । युष्मा
कंदेवीरवसासनेमसहस्त्रिणचशतिनचवाजं ॥ ९ ॥ (११८१५) प्रातारन्नप्रातरित्वादधातितंचिकित्वान्प्रतिगृह्यानिध
त्ते । तेनप्रजावर्धयमानऽआयूरायस्पोषेणसचतेसुवीरः ॥ सुगुरंसत्सुहिरण्यःस्वश्वोबृहदस्मैवयऽइंद्रोदधाति । यस्त्वा
यंतवसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्सिनाति ॥ आयमद्यसुकृतप्रातरिच्छन्निष्टेःपुत्रंवसुमतारथेन । अंशोःसुतंपायय
मत्सरस्यक्षयद्वीरंवर्धयसूनृताभिः ॥ उपक्षरंतिसिंधवोमयोभुवऽईजानंचयक्ष्यमाणंचधेनवः । पृणंतंचपपुरिंचश्रवस्य
वोधृतस्यधाराऽउपयंतिविश्वतः ॥ नार्कस्यपृष्ठेऽअधितिष्ठतिश्रितोयःपृणातिसहदेवेषुगच्छति । तस्माऽआपोधृतमर्ष
तिसिंधवस्तस्माऽइयंदक्षिणापिन्वतेसदा ॥ दक्षिणावतामिदिमानिचित्रादक्षिणावताद्विसूर्यासः । दक्षिणावंतोऽ
अमृतंभजंतेदक्षिणावंतःप्रतिरंतऽआयुः ॥ मापृणंतोदुरितमेनऽआरन्माजारिषुःसूरयःसुव्रतासः । अन्यस्तेषांपरिधि
रस्तुकश्चिदपृणंतमभिसंयंतुशोकाः ॥ १० ॥ (११८१६) अमंदान्तस्तोमान्प्रभरेमनीषासिंधावधिक्षियतोभाव्यस्य ।

(११८१५) प्रातारन्नमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवान्स्वनयस्यदानस्तुतिस्त्रिष्टुप्चतुर्थीपंचम्यौजगत्यौ । (स्वनयनाग्नोरा
ज्ञोदानस्तुतिरतःस्वनयोदेवता) । (११८१६) अमंदानितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानृषिःआगधितेत्यस्यभावयव्यऋषिःरो
मशादेवताउपोपमइत्यस्यरोमशाऋषिकास्वनयोदेवतात्रिष्टुप् अंत्येद्वेअनुष्टुभौ । (स्वनयएवभावयव्यशब्देनोच्यतेरोमशास्वनयभार्याअंत्ये

योमेसहस्रमर्मिमीतसवानतूतोराजाश्रवऽइच्छमानः ॥ शतराज्ञोनाधमानस्यनिष्काच्छतमश्वान्प्रयतान्तसद्यऽआदं ।
 शतंकक्षीवाँऽअसुरस्यगोनौदिविश्रवोजरमाततान ॥ उपमाश्यावाःस्वनयेनदत्तावधूमोदशरथासोऽअस्थुः । षष्टिः
 सहस्रमनुगव्यमागात्सन्तकक्षीवाँऽअभिपित्वेऽअह्ना ॥ चत्वारिंशदशरथस्यशोणाःसहस्रस्याग्रेश्रेणिनयन्ति । मद्च्यु
 तःकृशनावतोऽअत्यान्कक्षीवन्तऽउदमृक्षन्तपञ्चाः+ ॥ पूर्वामनुप्रयतिमार्ददेवस्त्रीन्युक्ताऽअष्टावरिधायसोगाः । सुबन्ध
 वोयेविश्याऽइवब्राऽअनस्वन्तःश्रवऽऐषैतपञ्चाः+ ॥ आर्गधितापरिगधितायाकशीकेवजंगहे । ददातिमह्ययादुरीयाश
 नांभोज्याशता+ ॥ उपोपमेपरामृशमामेदुभ्राणिमन्यथाः । सर्वाहर्मस्मिरोमशागंधारीणामिवाविका+ ॥ ११ ॥
 (११९११) अग्निहोतारमन्येदास्वैतवसुंसुनसहसोजातवैदसंविप्रंनजातवैदसं । यऽऊर्ध्वयास्वध्वरोदेवोदेवाच्याकृ
 पा । धृतस्यविभ्राष्टिमनुवष्टिशोचिषाजुह्वानस्यसर्पिषः ॥ यजिष्ठत्वायजमानाहुवेमज्येष्ठमंगिरसांविप्रमन्मभिर्विप्रै
 भिःशुक्रमन्मभिः । परिज्मानमिवद्यांहोतारंचर्षणीनां । शोचिष्केशंवृषण्यमिमाविशःप्रावतुजुतयेविशः ॥ सहिपुरु
 चिदोर्जसाविरुक्मतादीद्यानोभवतिद्रुहन्तरःपरशुर्नद्रुहन्तरः । वीलुचिद्यस्यसमृताश्रुवद्वनैवयत्तिथरं । निष्पहमाणोय
 द्वेऋचौतयोःपरस्परसंवादः आद्याभिःपंचमिर्दानतुष्टःकक्षीवानभावयव्यमस्तौततश्चसएवदेवता) । (११९११) अग्निहोतारमित्ये
 कादशर्चस्यसूक्तस्यद्वैवोदासिःपरुच्छेपोऽग्निरत्यष्टिःषष्ठ्यतिधृतिः ।

मतेनार्यतेधन्वासहानार्यते ॥ दृष्टाचिदस्माऽअनुदुर्ध्याविदेतेजिष्ठाभिररणिभिर्दाध्यवसेग्रयेदाध्यवसे । प्रयःपुरुणि
 गाहतेतक्षद्वनैवशोचिषा । स्थिराचिदज्ञानिर्णिणाल्योजसानिस्थिराणिचिदोर्जसा ॥ तमस्वपृथमुपरासुधीमहिनकंयः
 सुदर्शतरोदिवातरादप्रायुषेदिवातरात् । आदस्यायुर्धर्मणवद्वीलुशर्मनसूनवे । भुक्तमभक्तमवोव्यंतोऽअजराऽअग्र
 योव्यंतोऽअजराः ॥ १२ ॥ सहिशर्धोनमारुतंतुविष्वणिरमस्वतीपूर्वरास्विष्टनिरार्तेनास्विष्टनिः । आदद्व्यान्याद
 दिर्यज्ञस्यकेतुरहणा । अधस्मास्यहर्षतोहृषीबतोविश्वेजुषंतपथांनरःशुभेनपथां ॥ द्वितायदींकीस्तासोऽअभिद्यवोनम
 स्यंतऽउपवोचैतभृगवोमश्रंतोदाशाभृगवः । अग्निरीशेवसूनांशुचिर्योधर्णिरेषां । प्रियौऽअपिचीऽर्वनिषीष्टमेधिरऽआ
 वनिषीष्टमेधिरः ॥ विश्वासांत्वाविशांपतिहवामहेसर्वासांसमानंदंपतिभुजेसत्यगिर्वाहसंभुजे । अतिथिमानुषाणांपि
 तुर्नयस्यासया । अमीचविश्वेऽअमृतासऽआषयोहव्यादेवेष्वावयः ॥ त्वमग्नेसहसासहन्तमःशुष्मिन्तमोजायसेदेव
 तातयेरयिर्नदेवतातये । शुष्मिन्तमोहितेमदोद्युम्निन्तमऽउतक्रतुः । अधस्मातेपरिचरत्यजरश्रुष्टीवानोनोजर ॥
 प्रवोमहेसहसासहस्वतऽउषर्बुधेपशुषेनाग्रयेस्तोमोभभूत्वग्रये । प्रतियदीहविष्मान्विश्वासुक्षासुजोगुवे । अग्नेरेभोनज
 रतऽऋषूणांजूर्णिहोतऽऋषूणां+ ॥ सनोनेदिष्टंदृशानऽआभुराग्नेदेवेभिःसचनाःसुचेतुनामहोरायःसुचेतुना । महि

शविष्ठनस्कृधिसंचक्षेभुजेऽस्यै । महिस्तोतृभ्योमघवन्सुवीर्यमधीरुग्रोनशर्वसा ॥ १३ ॥ (१।१९।२) अयंजाय
तमनुषोधरीमणिहोतायजिष्ठऽउशिजामनुव्रतमग्निःस्वमनुव्रतं । विश्वश्रुष्टिःसखीयतेरयिरिवश्रवस्यते । अदब्धोहोता
निषददिळस्पदेपरिवीतऽइळस्पदे+ ॥ तयंज्ञसाधमपिवातयामस्यतस्यपथानमसाहविष्मतादेवताताहविष्मता । सन
ऽऊर्जामुपाभृत्ययाकृपानजूर्यति । यंमातरिश्वामनवेपरावतोदेवभाःपरावतः ॥ एवेनसद्यःपर्येतिपार्थिवमुहुर्गीरेतो
वृषभःकर्निकद्वधद्रेतःकर्निकदत् । शतंचक्षाणोऽअक्षभिर्देवोवनेषुतुर्वणिः । सद्दोधानऽउपरेषुसानुष्वग्निःपरेषुसानु
षु ॥ ससुकृतुःपुरोहितोदभेदमेग्रियंज्ञसाध्वरस्यचेततिकृत्वायज्ञस्यचेतति । कृत्वावेधाऽइषूयतेविश्वाजातानिपस्पशे ।
यतोघृतश्रीरतिथिरजायतवाह्निर्वेधाऽअजायत ॥ कृत्वायदस्यतविषीषुपंचतेग्रेरवेणमरुतांनभोग्येषिरायनभोग्या । सहि
प्मादानमिन्वतिवसूनांचमज्मना । सनस्त्रासतेदुरितादभिहुतःशंसादघादभिहुतः ॥ १४ ॥ विश्वोविहायाऽअरतिर्वसुर्द
धेहस्तेदक्षिणेतरणिर्नशिथ्रश्चक्ष्वस्ययानशिथ्रथत् । विश्वस्माऽइदिषुध्यतेदेवत्राहव्यमोर्हिषे । विश्वस्माऽइत्सुकृतेवारं
मृण्वत्यग्निद्वारामृण्वति ॥ समानुपेवृजनेशंतमोहितोऽग्रियंज्ञेषुजेन्योनविश्वपतिःप्रियोयज्ञेषुविश्वपतिः । सहव्यामा
नुषाणामिळाकृतानिपत्यते । सनस्त्रासतेवरुणस्यधूर्तेर्महोदेवस्यधूर्तेः+ ॥ अग्निहोतारमीळतेवसुधितिंप्रियंचेतिष्ठमर

(१।१९।२) अयंजायतेत्यष्ट्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोमिरत्यष्टिः ।

तिन्येरिरिहव्याहृन्त्येरिरे । विश्वायुंविश्ववेदसंहोतारंयजतंकविं । देवासोरण्वमवसेवसूयवोगीभीरण्वंयसूयवः
॥ १५ ॥ (१।१९।३) यंत्वंरथमिंद्रमेधसांतयेपाकासंतमिषिरप्रणयसिप्रानंवद्यनयसि । सद्यश्चित्तमभिष्टयेकरोव
शश्चवाजिनं । सास्माकमनवद्यतुतुजानवेधसामिमांवाचनवेधसां ॥ सःश्रुधियःस्मापृतनासुकासुचिद्वक्षाय्यऽइंद्रभरं
हतयेनृभिरसिप्रतूर्तयेनृभिः । यःशूरैःस्वः१सनितायोविप्रैर्वाजंतरुता । तमीशानासऽइरधंतवाजिनंपृक्षमत्यंनवाजि
नं ॥ दुस्मोहिप्मावृषणंपिन्वसित्वचंकंचिद्यावीरररुशूरमर्त्यपरिवृणक्षिमर्त्यं । इंद्रोततुभ्यंतद्विवेतद्रुद्रायस्वयंशसे ।
मित्रायवोचंवरुणायसप्रथःसुमृळीकायसप्रथः ॥ अस्माकंवऽइंद्रमुद्रमसीष्टयेसखायंविश्वायुंप्रासहंयुजंवाजेषुप्रासहंयु
जं । अस्माकंब्रह्मोतयेवापृतसुषुकासुचित् । नहित्वाशत्रुःस्तरतेस्तृणोषियंविश्वंशत्रुस्तृणोषियं+ ॥ निषूनमातिमतिकं
स्यचित्तजिष्ठाभिररणभिर्नोतिभिरुग्राभिरुग्रोतिभिः । नोषिणोयथापुरानेनाःशूरमन्यसे । विश्वानिपूरोरपपर्विवाहि
रासावाहिर्नोऽअच्छ ॥ १६ ॥ प्रतद्वोचेयंभव्यायेंदवेहव्योनयऽइष्वान्मन्मरेजतिरक्षोहामन्मरेजति । स्वयंसोऽअस्मदा
निदोवधैरजेतदुर्मतिं । अवस्त्रवेदघशंसोवतरमवक्षुद्रमिवस्त्रवेत् ॥ वनेमत्तद्वोत्रयाचितंत्यावनेमरयिरयिवःसुवीर्यै
ण्वंसंतसुवीर्यं । दुर्मन्मानंसुमंतुभिरेमिषापृचीमहि । आसत्याभिर्दिद्युन्नहतिभिर्यजत्रंद्युन्नहतिभिः ॥ प्रप्रवोऽअ

(१।१९।३) यंत्वंरथमित्येकादशसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेयइंद्रःषष्ठ्याइंदुरत्यष्टिःअष्टमीनवम्यावतिशक्यावेकादश्यष्टिः ।

स्मेस्वयंशोभिरूतीपरिवर्गऽइंद्रोदुर्मतीनांदरीमन्दुर्मतीनां । स्वयंसारिष्यधैयानऽउपेऽअत्रैः । हुतेमसन्नवधतिष्ठि
 साजुर्णिर्नवक्षति ॥ त्वंनऽइंद्रायापरीणसायाहिपथाँऽअनेहसापुरोयाह्यक्षसा । सचस्वनःपराकऽआसचस्वास्तमी
 कऽआ । पाहिनोदूरादारादभिष्टिभिःसदापाह्यभिष्टिभिः ॥ त्वंनऽइंद्रायातरूपसोप्रंचित्त्वामहिमासक्षदवसेमहेमि
 त्रंनावसे । ओजिष्ठत्रातरवितारथंकंधिदमर्त्य । अन्यमस्मद्रिषेःकंधिदद्रिवोरिर्क्षंतंचिदद्रिवः ॥ पाहिनऽइंद्रसु
 हुतस्त्रिधोवयातासदुमिहुर्मतीनांदेवःसन्दुर्मतीनां ॥ हुतापापस्यरक्षसंस्त्राताविप्रस्यमावतः । अधाहित्वाजनिताजी
 जनद्वसोरक्षोहणैत्वाजीजनद्वसो ॥ १७ ॥ (११९१४) एंद्रयाद्युपनःपरावतोनायमच्छाविदथानीवसत्यतिरस्तंरा
 जेवसत्पतिः । हवामहेत्वावयंप्रयस्वंतःसुतेसचा । पुत्रासोनपितरंवाजसातयेमंहिष्ठंवाजसातये ॥ पिबासोममिंद्रसुवान
 मद्रिभिःकोशैनसिक्मवतनवंसंगस्तातृषाणोनवंसंगः । मदायहर्यतायतेतुविष्टमायधायसे । आत्वायच्छनुहरितोन
 सूर्यमहाविश्वेवसूर्य ॥ अविंदद्रिवोनिर्हितंगुहानिधिर्वेर्नगर्भपरिवीतमश्मन्यनंतऽअंतरश्मनि । ब्रजंवाग्नीगवामिवसिषा
 सन्नंगिरस्तमः । अपावृणोदिषुऽइंद्रःपरीवृताद्वारऽइषःपरीवृताः ॥ दाहृहाणोवज्रमिंद्रोभस्त्योःक्षेत्रेवतिग्ममसनाय
 संश्यदहिहत्यायसंश्यत् । संविव्यानऽओजसासवोभिरिंद्रमुग्मना । तष्टेववृक्षंवनिनोनिवृश्चसिपरश्वेवनिवृश्चसि ॥

(११९१४) एंद्रयाहीतिवसर्चस्यसूक्त्यद्वैवोदासिःपरुच्छेपइंद्रोत्यष्टिरंत्यात्रिष्टुप । (अष्टिरित्येवप्रयोगःसाधुः) ।

त्वंवृथानघऽइंद्रसर्तवेच्छासमुद्रमसृजोरथाँऽइववाजयतोरथाँऽइव । इतऽऊतीरयुंजतसमानमर्थमक्षितं । धेनूरिवमनवे
 विश्वदोहसोजनायविश्वदोहसः ॥ १८ ॥ इमांतेवाचैवसूयंतऽआयवोरथंनधीरःस्वपाऽअतक्षिषुःसुम्नायत्वामतक्षिषुः ।
 शुभंतोजेन्ययथावाजेषुविप्रवाजिनं । अत्यमिवशर्वसेसातयेधनाविश्वाधनानिसातये ॥ भिनत्पुरांनवतिमिंद्रपूरवेदिवो
 दासायमहिंदाशुषेनृतोवज्रेणदाशुषेनृतो । अतिथिग्वायशंबरंगिररुप्रोऽअवाभरत् । महोधनानिदयमानऽओजसावि
 श्वाधनान्योजसा ॥ इंद्रःसमत्सुयजमानमार्यप्रावृद्धिष्वेषुशतमूतिराजिषुस्वर्मीष्टेष्वजिषु । मनवेशासंदद्रतान्त्वचैकृ
 ष्णामरंधयत् । दक्षन्नविश्वैततृषाणमौषतिन्यर्शसानमौषति ॥ सूरश्चक्रंप्रवृहजातऽओजसाप्रपित्वेवाजमरुणोमुषाय
 तीशानऽआमुषायति । उशनायत्परावतोर्जगन्नृतयेकवे । सुम्नानिविश्वामनुषेवतुर्वणिरहाविश्वैवतुर्वणिः ॥ सनोन
 व्येभिरवृषकर्मन्नुक्त्यैःपुरांदर्तःपायुभिःपाहिशमैः । दिवोदासेभिरिंद्रस्तवानोवावृधीथाऽअहोभिरिवद्यौः+ ॥ १९ ॥
 (११९१५) इंद्रायहिद्यौरसुरोऽअनम्रतेद्रायमहीपृथिवीवरीमभिर्घृन्मसातावरीमभिः । इंद्रविश्वेसजोषसोदेवासो
 दधिरेपुरः । इंद्रायविश्वासर्वनानिमानुषारातानिसंतुमानुषा ॥ विश्वेषुहित्वासर्वनेषुतुंजतेसमानमेकवृषमप्यवःपृथक्
 स्वःसनिप्यवःपृथक् । तंत्वानावंनपृषणिशूषस्यधुरिधीमहि । इंद्रनयज्ञेश्वितयंतऽआयवःस्तोमैभिरिंद्रमायवः ॥ वि

(११९१५) इंद्रायहीतिसप्तर्चस्यसूक्त्यद्वैवोदासिःपरुच्छेपइंद्रोत्यष्टिः ।

त्वाततस्मेमिथुनाऽअवस्यवोव्रजस्यसातागव्यस्यनिःसृजःसक्षतऽइंद्रनिःसृजः । यद्भव्यंताद्वाजनास्वर्ग्येतासमूहसि ।
 आविष्कारैरुद्धृषणंसचाभुवंवज्रमिंद्रसचाभुवं ॥ विदुष्टेऽअस्यवीर्यस्यपूरवःपुरोयदिंद्रशारदीरवातिरःसासहानोऽ
 अवातिरः । शासस्तमिंद्रमर्त्यमयज्युंशवसस्पते । महीममुष्णाःपृथिवीमिमाऽअपोमंदसानऽइमाऽअपः+ ॥ आदिते
 ऽअस्यवीर्यस्यचर्किरन्मदेपुवृषभुश्रिजोयदाविधसखीयतोयदाविध । चर्कथकारमेभ्यःपृतनासुप्रवतवे । तेऽअन्याम
 न्यांनद्यंसनिष्णतश्रवस्यंतःसनिष्णत ॥ उतो नोऽअस्याऽउपसोजुषेतह्यर्कस्यबोधिहविषोहवीमभिःस्वर्षाताहवीम
 भिः । यदिंद्रहंतवेमृधोवृषावज्रिन्चिकेतसि । आमेऽअस्यवेधसोनवीयसोमन्मश्रुधिनवीयसः ॥ त्वंतमिंद्रवावृ
 धानोऽअस्मयुरमित्रयंतंतुविजातमर्त्यवज्रेणशूरमर्त्य । जहियो नोऽअघायतिशृणुष्वसुश्रवंस्तमः । रिष्टंनयामन्नपभूतु
 दुर्मतिर्विश्वापभूतुदुर्मतिः+ ॥ २० ॥ (११९।६) त्वयावयमंघवन्पूयधनऽइंद्रत्वोताःसासह्यामपृतन्यतोवन्याम
 वनुष्यतः । नेदिष्टेऽअस्मिन्नहन्याधिवोचानुसुन्वते । अस्मिन्यज्ञेविचयेमाभरेकृतंवाजयंतोभरेकृतं+ ॥ स्वर्जेष
 भरऽआप्रस्यवकमन्युषवुधःस्वस्मिन्नंजसिक्काणस्यस्वस्मिन्नंजसि । अहन्निद्रोयथाविदेशीर्णाशीर्णोपवाच्यः । अस्म
 न्नातेसध्यक्संतुरातयोभद्राभद्रस्यरातयः ॥ तत्तुप्रयःप्रलथातेशुशुकनयस्मिन्यज्ञेवारमकृष्वतक्षयमृतस्यवारसिक्षय ।

(११९।६) त्वयावयमितिषडृचस्यसूक्तस्यदेवोदासिःपरुच्छेपइंद्रोयुवंतमिंद्रेत्यर्धेइंद्रापर्वतावत्यष्टिः ।

वितद्वोचैरधद्वितांतःपश्यंतिरश्मिभिः । सघाविदेऽअन्विद्रोगवेषणोवंधुक्षिन्नोगवेषणः ॥ नूऽइत्थातेपूर्वथाचप्रवा
 च्ययदंगिरोभ्योवृणोरपत्रजमिंद्रशिक्षन्नपत्रजं । ऐभ्यःसमान्यादिशास्मभ्यंजेषियोत्सिच । सुन्वन्न्योरंधयाकंचिदन्नतं
 हृणायंतंचिदन्नतं+ ॥ संयजनान्क्रतुभिःशूरऽईक्षयद्धनेहितेरुषंतश्रवस्यवःप्रयक्षंतश्रवस्यवः । तस्माऽआयुःप्रजाव
 दिद्वाधेऽअर्चत्योजसा । इंद्रऽओक्वदिधिषंतधीतयोदेवाऽअच्छानधीतयः ॥ युवंतमिंद्रापर्वतापुरोयुधायोनःपृत
 न्यादपृतंतमिद्धंतवज्रेणतंतमिद्धंत । दूरेचत्तार्यच्छन्त्सद्गहनंयदिनक्षत् । अस्माकंशत्रून्परिशूरविश्वतोर्दमादर्षीष्टवि
 श्वतः ॥ २१ ॥ (११९।७) उभेपुनामिरोदसीऽऋतेनद्रुहोदहामिसंमहीरनिंद्राः । अभिब्लग्ययन्नहताऽअमित्रा
 वैलस्थानपरितृह्वाऽअशेरन् ॥ अभिब्लग्याचिदद्रिवःशीर्षायातुमतीनां । छिधिवंदुरिणापदामहावतूरिणापदा+ ॥
 अवासांमघवन्जहिशर्षायातुमतीनां । वैलस्थानकेऽअर्मकेमहावैलस्थेऽअर्मके+ ॥ यासांतिस्त्रःपंचाशतोभिब्लंगैरपाव
 पः । तत्सुतेमनायतितक्तुतेमनायति ॥ पिशंगभृष्टिभंभृणंपिशार्चिमिंद्रसमृण । सर्वरक्षोनिर्बह्य ॥ अवर्महऽइंद्र
 दाहृहिश्रुधीनःशुशोचहिद्यौःक्षानभीषाँऽअद्रिवोघृणान्नभीषाँऽअद्रिवः । शुष्मिन्तमोहिशुष्मिर्भिर्वधैरुग्रेभिरीयसे । अ
 पूरुषन्नोऽअप्रतीतशूरसत्त्वभिस्त्रिससैःशूरसत्त्वभिः ॥ वनोतिहिसुन्वन्क्षयंपरीणसःसुन्वानोहिष्मायजत्यवद्विषोदेवा

(११९।७) उभेपुनामीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदेवोदासिःपरुच्छेपइंद्राद्यात्रिष्टुप्द्वितीयादितिस्रोनुष्टुभःपंचमीगायत्रीपद्मिधृतिःसप्तम्यष्टिः ।

नामवद्विषः । सुन्वानऽइतिषासतिसहस्रावाज्यवृतः । सुन्वानायेंद्रोददात्याभुवैर्यिंददात्याभुवै ॥ २२ ॥ (१२०११)
 आत्वाजुवौरारहाणाऽअभिप्रयोवायोवहैत्विहपूर्वपीतयेसोमस्यपूर्वपीतये । ऊर्ध्वातेऽअनुसूततामनस्तिष्ठतुजानुती ।
 नियुत्वतारथेनायाहिदावनेवायोमस्त्वदावने ॥ मंदंतुत्वामंदिनोवायविंदवोस्मक्ताणासःसुकृताऽअभिद्योगोभिः
 क्राणाऽअभिद्यवः । यद्धक्राणाऽइरध्वैदक्षंसचैतऽऊतयः । सध्रीचीनानियुतोदावनेधियऽउपब्रुवतऽईधियः ॥ वायुर्यु
 केरोहितावायुररुणावायूरथेऽअजिराधुरिवोह्वेवहिष्ठाधुरिवोह्वे । प्रबोधयापुरंधिजारऽआसंसतीमिव । प्रचक्षयरो
 दसीवासयोषसःश्रवसेवासयोषसः ॥ तुभ्यमुषासःशुचयःपरावतिभद्रावस्त्रातन्वतेदंसुरदिमषुचित्रानव्येपुरदिमषु ।
 तुभ्यधेनुःसंबर्दुघाविश्ववसूनिदोहते । अजनयोमरुतौवक्षणाभ्योदिवऽआवक्षणाभ्यः ॥ तुभ्यंशुक्रासःशुचयस्तुर
 प्यवोमदेष्टुग्राऽइषणंतभुर्वण्यपाभिषंतभुर्वणि । त्वांत्सारीदसमानोभर्गमीद्रेतकृवीये । त्वंविश्वस्माद्भुवनात्पासिधर्म
 णासुर्यात्पासिधर्मणा ॥ त्वंनोवायवेषामपूर्व्यःसोमानांप्रथमःपीतिर्महसिसुतानांपीतिर्महसि । उतोविहुत्मतीनांवि
 शान्वैवर्जुषीणां । विश्वाऽइत्तेधेनवोदुहऽआशिरंधृतंदुहतऽआशिरम् ॥ २३ ॥ (१२०१२) स्तीर्णबर्हिरुपनोयाहि

(१२०११) आत्वाजुवइतिषदृचस्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोवायुरत्यष्टिरंत्याष्टिः । (१२०१२) स्तीर्णबर्हिरिति नवर्चस्यसूक्त
 स्यदैवोदासिःपरुच्छेपोवायुश्चतुर्ध्यादिपंचानामिन्द्रोवाअत्यष्टिःसप्तम्यष्टम्यावष्टी ।

वीतयेसहस्रेणनियुतानियुत्वतेश्रुतिनीभिर्नियुत्वते । तुभ्यंहिपूर्वपीतयेदेवादेवाययेमिरे । प्रतेसुतासोमधुमंतोऽअस्थि
 रन्मदायक्रत्वेऽअस्थिरन् ॥ तुभ्यायंसोमःपरिपूतोऽअर्द्रिभिःस्पार्हावसानःपरिकोशमर्षतिशुक्रावसानोऽअर्षति ।
 तवायंभागऽआयुषसोमोदेवेषुह्यते । वहवायोनियुतोयाह्यस्मयुजेषाणोयाह्यस्मयुः+ ॥ आनोनियुद्भिःश्रुतिनीभिर
 ध्वरंसहस्रिणीभिरुपयाहिवीतयेवायोहव्यानिवीतये । तवायंभागऽऋत्वियःसरदिमःसूर्येसचा । अध्वर्युभिर्भरमाणा
 ऽअयंसतवायोशुक्राऽअयंसत ॥ आवांरथोनियुत्वान्वक्षदवसेभिप्रयांसिसुधितानिवीतयेवायोहव्यानिवीतये । पिव
 तंमध्वोऽअंधसःपूर्वपेयंहिवाहितं । वायवाचंद्रेणराधुसागतमिद्रश्चराधुसागतं ॥ आवांधियोववृत्युरध्वराऽउपेममि
 दुमर्मृजंतवाजिनमाशुमत्यनवाजिनं । तेषापिबतमस्मयूऽआनोगतमिहोत्या । इद्रवायूसुतानामर्द्रिभिर्युवंमदायवा
 जदायुवं+ ॥ २४ ॥ इमेवांसोमाऽअप्स्वासुताऽइहाध्वर्युभिर्भरमाणाऽअयंसतवायोशुक्राऽअयंसत । एतेवामभ्यसक्ष
 ततिरःपवित्रमाशवः । युवायवोतिरोमाण्यव्ययासोमासोऽअत्यव्यया ॥ अतिवायोससतोयाहिशश्वंतोयत्रग्रावावदति
 तत्रंगच्छतंगृहमिद्रश्चगच्छतं । विसूनृतादहशेरीयतेधृतमापूर्णयानियुतायाथोऽअध्वरमिद्रश्चयाथोऽअध्वरं+ ॥ अत्राहृत
 द्वहेथेमध्वऽआहुतियमश्वत्यमुपतिष्ठतजायवोस्मेतेसंतजायवः । साकंगावःसुवतेपच्यंतेयवोनतैवायऽउपदस्यंतिधेनवो
 नापदस्यंतिधेनवः ॥ इमेयेतेसुवायोबाहोजसोतर्नदीतेपतयंत्युक्षणोमहिम्राधंतऽउक्षणः । धन्वन्विद्येऽअनाशवोजीरा

॥ ९ ॥

श्रिदगितौकसः । सूर्यस्वेवरश्मयोतुर्नियंतवोहस्तयोर्दुर्नियंतवः ॥ २५ ॥ (१।२०।३) प्रसुज्येष्टनिचिराभ्यांबृहन्नमो
हव्यमतिभरतामृळयभ्यांस्वादिष्ठमृळयभ्यां । तासञ्चाजाघृतासुतीयज्ञेयञ्जउपस्तुता । अथैनोःक्षत्रनकुतश्चनाधृषेदेव
त्वनूषिदाधृषे ॥ अदर्शिगातुरुरवेवरीयसीपंथाऽऽकृतस्यसमयंस्तरश्मिभिश्चक्षुर्भगस्यरश्मिभिः । द्युक्षंमित्रस्यसादनमर्थ
म्णोवरुणस्यच । अथादधातेबृहदुक्थ्यं१वयंउपस्तुत्यंबृहद्वयः । ज्योतिष्मतीमर्दितिधारयत्क्षितिस्वर्वतीमासंचेते
दिवेर्दिवेजागृवांसादिवेर्दिवे । ज्योतिष्मत्क्षत्रमांशातेऽआदित्यादानुंनस्पती । मित्रस्तयोर्वरुणोयातयज्जनोर्यमायात
यज्जनः ॥ अयंमित्रायवरुणायशंतमःसोमोभूत्ववपानेष्वभगोदेवोदेवेष्वभगः । तंदेवासोऽजुषेरतुविश्वेऽअद्यसजोष
सः । तथाराजानाकरथोयदीमहऽऽकृतावानायदीमहे ॥ योमित्रायवरुणायविधज्जनोर्नर्वाणंतंपरिपातोऽअहंसोदा
श्वंसंमर्तमंहसः । तमर्यमाभिरक्षत्यृज्यंतमनुव्रतं । उक्थैर्यऽएनोःपरिभूषतिव्रतंस्तोमैराभूषतिव्रतं+ ॥ नमोदिवेबृ
हतेरोदसीभ्यामित्रायवोचंवरुणायमीह्रुषेसुमृळीकार्यमीह्रुषे । इंद्रमग्निमुपस्तुहिद्युक्षमर्यमणंभगं । ज्योग्जीवंतःप्रज

મંડલં ૧
અનુ. ૨૦

॥ ९ ॥

(१२०१३) प्रसुज्येष्टमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोमित्रावरुणौनमोदिवइत्यस्यारोदसीमित्रावरुणेंद्राप्र्ययंभगसोमा
देवताःऊतीदेवानामित्यस्यादेवमरुदग्निमित्रावरुणमधवंतोदेवताअत्यष्टिःअंत्यात्रिष्टुप् ।

यासचेमहि॒सोम॒स्योती॒सचेमहि ॥ ऊ॒तीदे॒वानां॑व॒यमिंद्र॑वंतोमंसीमहि॒स्वयं॑शसोम॒रुद्धिः । अ॒ग्निमि॑त्रोवरुणः॒शर्म॑य॒सन्त
द॒श्याम॑म॒घवा॑नोव॒यंच ॥ २६ ॥ इति॑द्वितीयाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

द्वितीयाष्टके सूक्तानि ११९ ऋचः ११५७

नवमाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १५ ऋचः १३७ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्यः १५ [भे. प. रुद्रमरुद्वाइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. विश्वेभ्यो-
देवेभ्यश्च. अधिम्यामिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यश्च. मित्रावरुणसिधुभ्यश्च. विश्वेभ्योदेवेभ्यश्च. २ मित्रावरुणाभ्यामिदं. २ विश्वेभ्योदेवेभ्यश्च. ५]
उषसश्च. २६ स्वनयायेदं. ७ भावयव्यायेदं. ५ रोमशायेदं. भावयव्यायेदं. अग्नयश्च. १९ इंद्रायेदं. ५ इंद्रवश्च. इंद्रायेदं. २७ इंद्रा-
पर्वतेन्द्रियश्च. इंद्रायेदं. ७ वायवश्च. ९ इंद्रवायुभ्यामिदं. ५ वायवश्च. मित्रावरुणाभ्यामिदं. ५ सूर्यरोदसीमित्रावरुणरुद्रैर्द्राग्न्ययमभगासो-
मेभ्यश्च. देवमरुदग्निमित्रावरुणमघवश्च. १ ॥ इतिद्वितीयेप्रथमः ॥ १ ॥

सुष्ठुमत्तृचमतिशाक्तरूपप्रचतुष्कंपौष्णमस्तुश्रौषळेकादशवैश्वदेवीमैत्रावरुण्याश्विन्यस्तिस्त्रैष्ट्याग्नेयीमारुत्यै
द्राग्नीबार्हस्पत्यावैश्वदेव्यंत्यात्रिष्टुप्चं चमीबृहतीवैश्वदेवमेतदेवमन्यासामर्पिसूक्तप्रयोगैवैश्वदेवत्वंसूक्तभेदप्रयो
गेयलिंगंसादेवतावेदिषदेसप्तोनादीर्घतमाऔचध्यआग्नेयंतुद्वित्रिष्टुवंतंतुत्रिष्टुब्दशमीवावळित्थासमिद्धआप्रि
यंआनुष्टुभमंत्यैर्द्वीप्रतव्यसीमष्टावाग्नेयंतुतत्रिष्टुवंतमेतिप्रसप्तजागतैतंपृच्छतपंचांत्यात्रिष्टुप्त्रिमूर्धानंकथामथी

म्हःसवैराजैपुरुचमौष्णिहैमित्रनवमैत्रावरुणंहिजागतमैत्र्याद्यायुवंससयजामहेचतुष्कंविष्णोःषडैष्णवंहि

प्रवोजागतं त्वैदंश्चाद्यस्तुचोभवपंचाबोधिषळाश्विनैतं त्वये त्रिष्टुभौ ॥ २ ॥

॥

॥

हरिः३ओम् (१२०१४) सुषुमायातुमाद्रिभिर्गोश्रीतामत्सराऽऽमेसोमासोमत्सराऽऽमे । आराजानादिविस्पृशास्त्रागं
तमुपनः । इमेवांमित्रावरुणागवाशिरःसोमाःशुक्रागवाशिरः ॥ इमऽआयातुमिदं वःसोमांसोदध्याशिरःसुतासोदध्या
शिरः । उतवामुषसोबुधिसाकंसूर्यस्यरश्मिभिः । सुतोमित्रायवरुणायपीतयेचारुर्ऋतायपीतये ॥ तांवांधेनुनवासरीमंशुं
दुहंत्यद्रिभिःसोमैदुहंत्यद्रिभिः । अस्त्रागतंमुपनोवांचासोमपीतये । अयंवांमित्रावरुणानृभिःसुतःसोमऽआपीतये
सुतः+ ॥ १ ॥ (१२०१५) प्रप्रपूष्णस्तुविजातस्यशस्यतेमहित्वमस्यतवसोनतंदतेस्तोत्रमस्यनतंदते । अर्चांमिसुमयन्नहमं
त्यंतिमयोभुवं । विश्वस्ययोमनऽआयुयुवेमखोदेवऽआयुयुवेमखः+ ॥ प्रहित्वापूषन्नजिरंनयामंनिस्तोमैभिःकृष्वऽऋ
णवोयथामृधऽउष्टोनपीपरोमृधः । हुवेयत्त्वामयोभुवंदेवंसख्यायमर्यः । अस्माकमांगूषान्धुन्निरंस्कृधिवार्जेषुधुन्नि
नस्कृधि ॥ यस्यतेपूषन्सख्येर्विपन्यवःकृत्वाचित्संतोवसाबुभुजिरऽइतिकृत्वाबुभुजिरे । तामनुत्वानवीयसीनियुतं
रायऽईमहे । अहेळमानऽउरुशंसरीभवाजैवाजैसरीभवा ॥ अस्याऽऊषुणऽउपसातयेभुवोहेळमानोररिवांऽअजा

(१२०१४) सुषुमेतिचस्यसूक्तस्यदेवोदासिःपरुच्छेपोमित्रावरुणावतिशकरी । (१२०१५) प्रप्रपूष्णइतिचतुर्केचस्यसूक्तस्य

श्वश्रवस्यतामंजाश्व । ओषुत्वाववृतीमहितोमैभिर्दस्मसाधुभिः । नहित्वापूषन्नतिमन्यंऽआघृणेनतेसख्यमपह्रुवे+ ॥
॥ २ ॥ (१२०१६) अस्तुश्रौषड्पुरोऽअग्निंधियादधऽआनुतच्छर्धोदिव्यंवृणीमहऽइंद्रवायूवृणीमहे । यद्धक्राणा
विवस्वतिनाभांदायिनव्यसी । अधप्रसूनऽउपयंतुधीतयोदेवांऽअच्छानधीतयः ॥ यद्धत्यन्मित्रावरुणावृतादध्या
ददाथेऽअनृतस्वेनमन्युनादक्षस्यस्वेनमन्युना । युवोरित्थाधिसद्वास्वपश्यामहिरण्ययं । धीभिश्चनमनसास्वेभिरक्षभिः
सोमस्यस्वेभिरक्षभिः ॥ युवांस्तोमैभिर्देवयंतोऽअश्विनाश्रावयंतऽइवश्लोकमायवोयुवांहव्याभ्याश्चयवः । युवोविंश्वा
ऽअधिश्त्रियःपृक्षश्चविश्ववेदसा । पृषायंतैवापवयोहिरण्ययेरथेदस्त्राहिरण्यये ॥ अचेतिदस्त्राव्युनाकमृष्वधोयुंजते
वारधयुजोविर्विष्टिष्वध्वस्मानोदिविष्टिषु । अधिवांस्थामवंधुरेरथेदस्त्राहिरण्यये । पथेवयंतानुशासंतारजोऽजाशा
संतारजः ॥ शचींभिर्नःशचीवसूदिवानकंदशस्यतं । मावांरितरुपदसत्कदाचनास्मद्रातिःकदाचन+ ॥ ३ ॥ वृषभि

देवोदासिःपरुच्छेपःपूषात्यष्टिः । (१२०१६) अस्तुश्रौषडित्येकादशर्षसूक्तस्यदेवोदासिःपरुच्छेपआद्याविश्वेदेवाःद्वितीयाया
मित्रावरुणौतृतीयादितिमुष्णामाश्विनौषष्ट्याइंद्रःसप्तम्याअग्निरष्टम्यामरुतोनवम्याइंद्राद्दशम्याबृहस्पतिरंत्यायाविश्वेदेवाअत्यष्टिःपंचमी
बृहत्यात्रिष्टुप् । (वैश्वदेवमेतसूक्तं । अत्रप्रत्येकंदेवताविभागस्तवाकरएवपठितः । अनयैवदिशासर्वत्रापिवैश्वदेवसूक्तेदेवताविभागः
कर्तव्यइतिहितदनुष्ठा । यथाह—एवमन्यासामपिसूक्तप्रयोगेवैश्वदेवत्वं सूक्तभेदप्रयोगेतुयल्लिंगंसादेवतेति) ।

द्रवृषपाणासऽइदं वऽइमे सुताऽअद्रिषुतासऽउद्भिदस्तुभ्यं सुतासऽउद्भिदः । तेत्वा मंदंतु दावनेमहेचित्राय राधसे । गी
भिर्गिर्वाहः स्तवमानऽआगहि सुमृच्छीको नऽआगहि ॥ ओषूणोऽअग्ने शृणु हित्व मीळितो देवेभ्यो ब्रवसि यज्ञियेभ्यो राज
भ्यो यज्ञियेभ्यः । यद्धत्यामं गिरोभ्यो धेनुं देवाऽअदत्तन । वितान् दुहेऽअर्थमाकर्तरी सचाऽएष तां वेदमे सचा ॥ मोषुवो
ऽअस्मद्भितानि पौस्यासना भूवन्धुम्रानि मोतजारिषुरस्मत्पुरोतजारिषुः । यद्वश्चित्रं युगेयुगेन व्यंघोषादमर्त्य । अस्मा
सुतन्मरुतो यच्च दुष्टरं दिधृता यच्च दुष्टरं ॥ दध्यङ्गमे जनुषं पूर्वोऽअंगिराः प्रियमेधः कण्वोऽअत्रिर्मनुर्विंदुस्ते मे पूर्वमनुर्वि
दुः । तेषां देवेष्वायतिरस्माकं तेषु नाभयः । तेषां देवेन मह्यानमे गिरं द्राप्तीऽआनमे गिरा ॥ होता यक्षद्वानिनौ वंतवार्य
बृहस्पतिर्यजतिवेनऽउक्षभिः पुरुवारैर्भिरुक्षभिः । जगृभ्मादूरऽआदिशं श्लोकमद्रेरधत्मना । अधारयदरिं दानिसुक्र
तुः पुरुसद्भानिसुक्रतुः ॥ ये देवासो दिव्येकादशस्थ पृथिव्या मध्येकादशस्थ । असुक्षितौ महिनैकादशस्थ ते देवासो यज्ञ
मिमं जुषध्वं ॥ ४ ॥ (११२११) वेदिष देप्रियधामाय सुद्युते धासि मि वप्रभरायोर्निमृगये । वस्त्रेणैव वासयामन्मना
शुचिं ज्योतीरथं शुक्रवर्णतमोहनं ॥ अभिद्विजन्मात्रिवृदन्नमृज्यते संवत्सरे वा वृधे जग्धमीपुनः । अन्यस्यासाजिह्वया जे
न्यो वृषान्यन्येनैव निनोमृष्टवारणः ॥ कृष्णप्रुतौ वेविजेऽअस्य सक्षिताऽउभातरं तेऽअभिमातरा शिशुं । प्राचाजिह्वं

(११२११) वेदिषदइति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्यौ च ध्यो दीर्घतमा अग्निर्जगती अंत्ये द्वे त्रिष्टुभौ दशमी त्रिष्टुवा ।

ध्वसयंतं तृषुच्युतमासाच्यं कुपयं वर्धनं पितुः ॥ मुमुक्ष्वोऽमनवे मानवस्य ते रघुद्रुवः कृष्णसीतासऽऊजुवः । असमनाऽ
अजिरासो रघुष्यदो वातजूताऽउपयुज्यंतऽआशवः ॥ आदस्य ते ध्वसयंतो वृथैरते कृष्णमभ्वं महिर्वर्षः करिं क्रतुः । यत्सी
महीमवनिं प्राभिमर्शदभिश्च सन्स्तनयन्नेति नानदत् ॥ ५ ॥ भूषन्नयो धिबभूषुनन्न ते वृषैव पत्नीरभ्येति रुरुवत् ।
ओजायमानस्तन्वश्च शुभते भीमोन शृंगादविधावदुर्गभिः ॥ ससंस्तिरो विष्टिरः संगृभायति जानन्नेव जानतीर्नित्यऽआ
शये । पुनर्वर्धतेऽअपियंति देव्यमन्यद्वर्षः पित्रोः कृण्वते सचा ॥ तमग्रुवः केशिनीः संहिरैर्भिरऽऊर्ध्वास्तस्थुर्मन्वुषीः प्राय
वेपुनः । तासां जरामुंचन्नैति नानदत् सुंपरं जनयन्जीवमस्तृतं ॥ अधीवासं परिमातूरिहन्नह तु विग्रेभिः सत्त्वभिर्याति वि
ज्रयः । वयोदधत्पद्वते रोरिहत्सदानुदयेनी सच ते वर्तनीरह ॥ अस्माकमग्ने मधवत्सु दीद्विह्यध्वसीवान्वृषभोदमूनाः ।
अवास्या शिशुमतीरदीदेवैर्मवयुत्सु परिजर्भुराणः ॥ ६ ॥ इदमग्ने सुधितं दुर्धिता दधिप्रिया दुचिन्मन्मनः प्रेयोऽअस्तु ते ।
यत्तेशुक्रं तन्वोऽरोचते शुचितेनास्मभ्यं वनसेरत्नमात्वं ॥ रथाय नावमुत नो गृहाय नित्यारित्रां पद्वतीं दरास्यग्ने । अस्मा
कवीराऽउत नो मघोनो जनांश्च यापारयाच्छर्मयाच ॥ अभीनोऽअग्नऽउक्थमिज्जुगुर्याद्यावाक्षामासिं धवश्च स्वगूर्ताः ।
गव्यं व्ययंतो दीर्घा हेषं वरं मरुण्यो वरंत ॥ ७ ॥ (११२१२) बळित्थातद्वपुषे धायि दर्शतं देवस्य भर्गः सहसो यतो जनिं ।

(११२१२) बळित्थेति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्यौ च ध्यो दीर्घतमा अग्निर्जगती अंत्ये द्वे त्रिष्टुभौ ।

यदीमुपहरतेसाधतेमतिकृतस्यधेनाऽअनयंतसुतः ॥ पृक्षोवपुःपितुमाभित्यऽआशयेद्वितीयमाससशिवासुमातृषु ।
 तृतीयमस्यवृषभस्यदोहसेदशप्रमतिजनयंतयोषणः ॥ निर्यदीनुभ्रान्महिषस्यवर्षसऽईशानासःशर्वसाकंतसूरयः । यदी
 मनुप्रदिवोमध्वऽआधवेगुहासंतंमातरिश्वामधायति ॥ प्रयत्पितुःपरमाप्रीयतेपर्यापृक्षुधोवीरुधोदंसुरोहति । उभाय
 दस्यजनुषंयदिन्वतऽआदिद्यविष्ठोऽअभवद्गुणाशुचिः ॥ आदिन्मातराविशद्यास्वाशुचिरहिंस्यमानऽउर्वियाविवावृ
 धे । अनुयत्पूर्वाऽअरुहत्सनाजुवोनिनव्यसीष्ववरासुधावते ॥ ८ ॥ आदिद्धोतारंवृणतेदिर्विष्टिषुभगमिवपृचाना
 सऽक्रंजते । देवान्यत्कत्वामज्मनापुरुष्टुतोमर्तशंसंविश्वधावेतिधार्यसे ॥ वियदस्थाद्यजतोवातचोदितोह्वारोनवकाज
 रणाऽअनाकृतः । तस्यपत्न्यन्दधुषःकृष्णजंहसःशुचिजन्मनोरजऽआव्यध्वनः ॥ रथोनयातःशिकेभिःकृतोद्यामंगैभि
 ररुषेभिरीयते । आदस्यतेकृष्णासोदक्षिसूरयःशूरस्येवत्वेषथादीषतेवयः ॥ त्ववाह्यग्रेवरुणोधृतव्रतोमित्रःशाशद्रेऽअ
 र्यमासुदानवः । यत्सीमनुक्रतुनाविश्वथाविभुरराक्षनेमिःपरिभूरजायथाः ॥ त्वमग्नेशशमानायसुन्वतेरत्नयविषदेव
 तातिमिन्वसि । तंत्वानुनव्यसहसोयुवन्वयंभग्नंकारेमहिरत्नधीमहि ॥ अस्मेरयिनस्वर्थदमूनसंभगंदक्षुनपृचासिध
 र्णसिं । रदमीऽरिवयोयमतिजन्मनीऽउभेदेवानांशंसमतऽआचसुक्रतुः ॥ उतनःसुद्योत्माजीराश्वोहोतामंद्रःशृणवच्चं
 द्ररथः । सनोनेषन्नेषतमैरमूरोभिर्वांसुवितंवस्योऽअच्छ ॥ अस्ताव्यग्निःशिमीवद्भिरकैःसाम्राज्यायप्रतरंदधानः ।

अमीचयेमघवानोवयंचमिहंनसूरोऽअतिनिष्ठतन्युः ॥ ९ ॥ (१२११३) समिद्धोऽअग्नऽआवहदेवाँऽअद्ययतसुंचे ।
 तंतुतनुष्वपूर्वसुतसौमायदाशुषे ॥ घृतवतमुपमासिमधुमंतंतनूनपात् । यज्ञविप्रस्यमावतःशशमानस्यदाशुषः ॥
 शुचिःपावकोऽअद्भुतोमध्वायज्ञमिमिक्षति । नराशंसस्त्रिरादिवोदेवेषुयज्ञियः ॥ ईळितोऽअग्नऽआवहद्वैचित्रमिह
 प्रियं । इयंहित्वामतिर्ममाच्छासुजिह्वच्यते ॥ सृणानासोयतसुचोवहिर्यज्ञेस्वध्वरे । वृंजेदेवव्यचस्तममिंद्रायशर्मस
 प्रथः ॥ विश्रयंतामृतावृधःप्रयैदेवेभ्योमहीः । पावकासःपुरुस्पृहोद्वारोदेवीरसश्चतः ॥ १० ॥ आभंदमानेऽउपाके
 नक्तोषासासुपेशसा । यहीऽऽकृतस्यमातरासीदतांवहिरासुमत् ॥ मंद्रजिह्वाजुगुर्वणीहोतारादैव्याकवी । यज्ञनोय
 क्षतामिमंसिधमद्यदिविस्पृशं ॥ शुचिर्देवेष्वपिताहोत्रामरुत्सुभारती । इळासरस्वतीमहीवर्हिःसीदंतुयज्ञियाः ॥ त
 न्रस्तुरीपमद्भुतंपुरुवारंपुरुत्मना । त्वष्टापोषायविष्यतुरायेनाभानोऽअस्मयुः ॥ अवसृजन्नुपत्मनादेवान्यक्षिवनस्य
 ते । अग्निहव्यासुषूदतिदेवोदेवेषुमोर्धरः ॥ पुषण्वतैमरुत्वतेविश्वदेवायवायवे । स्वाहागायत्रवैपसेहव्यमिंद्रायकर्त
 न ॥ स्वाहाकृतान्यागद्युपहव्यानिवीतये । इंद्रागहिभ्रुधीहवत्वांहवन्तेऽअध्वरे ॥ ११ ॥ (१२११४) प्रतव्यसी
 (११२१३) समिद्धोऽअग्रइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाऋषिःइध्मस्तनूनपात्रराशंसइळोवर्हिर्देवीर्द्वारउषासानक्तादैव्योहोतारौ
 सरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयइतिकमेणदेवताःअंत्यायइंद्रोनुष्टुप् । (१२११४) प्रतव्यसीमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यौचध्यो

नव्यसीधीतिमग्र्यैवाचोमत्तिसहसःसूनवेभरे । अपांनपाद्योवसुभिःसहप्रियोहोतापृथिव्यांन्यसीददृत्वियः । सजायमानःपरमेव्यौमन्याविरग्निरभवन्मातरिश्चने । अस्यक्रत्वासमिधानस्यमज्मनाप्रद्यावांशोचिःपृथिवीऽअरोचयत् ॥ अस्यत्वेपाऽअजराऽअस्यभानवःसुसंहशःसुप्रतीकस्यसुद्युतः । भात्वक्षसोऽअत्यक्तुर्नसिंधवोऽग्रेजंतेऽअसंसंतोऽअजराः ॥ यमेरिरेभृगवोविश्ववेदसंनाभापृथिव्याभुवनस्यमज्मना । अग्निंतंगीभिर्हिनुहिस्वऽआदमेयऽएकोवस्वोवरुणो नराजति ॥ नयोवरायमरुतामिवस्वनःसेनैवसृष्टादिव्यायथाशनिः । अग्निर्जैमैस्तिगितैरत्तिभर्वतियोधोनशत्रून्तसवनान्यृजते ॥ कुविन्नोऽअग्निरुचयस्यवीरसद्वसुक्कुविद्वसुभिःकाममावरत् । चोदःकुवित्तुज्यात्सातयेधियःशुचिप्रतीकंतमयाधियागृणे ॥ धृतप्रतीकंवऽऋतस्यधूर्षदमग्निमित्रंनसमिधानऽऋजते । इंधानोऽअक्रोविदथेपुदीच्यक्षुक्वर्णा मुदुनोयंसतेधियं ॥ अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्भिरग्नेशिवेभिर्नःपायुभिःपाहिशमैः । अदग्धेभिरदपितेभिरिष्टेनिमिषद्भिःपरिपाहिनोजाः⁺ ॥ १२ ॥ (१२१५) एतिप्रहोताव्रतमस्यमाययोर्ध्वादधानःशुचिपेशसंधियं । अभिसुचःक्रमतेदक्षिणावृतोयाऽअस्यधामप्रथमंहनिंसते ॥ अभीमृतस्यदोहनाऽअनूपतयोनौदेवस्यसदनेपरीवृताः । अपामुपस्थेविभृतोयदावसदधस्वधाऽअधयद्याभिरीर्यते ॥ युयूषतःसर्वयसातदिद्वपुःसमानमर्थवितरित्रतामिधः । आदीभगोनदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (१२१५) एतीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निर्जगती ।

हव्यःसमस्मदावोहुर्नरश्मीन्तसमयंस्तसारथिः ॥ यमींद्वासर्वयसासपर्यतःसमानेयोनामिथुनासमोकसा । दिवाननकैपलितोयुवाजनिपुरुचरन्नजरोमानुषायुगा⁺ ॥ तमींहिन्वंतिधीतयोदशत्रिंशोदेवंमतीसऽऋतयेहवामहे । धनोरधिप्रवत्ऽआसऽऋण्वत्यभिब्रजद्भिर्वयुनानवाधित ॥ त्वंह्यग्नेदिव्यस्यराजसित्वंपाथिवस्यपशुपाऽइवत्मना । एनीतऽएतेबृहतीऽअभिभ्रियाहिरण्ययीवक्करीवर्हिंराशाते ॥ अग्नेजुषस्वप्रतिहर्यतद्वचोमद्रस्वधावऽऋतजातसुकृतो । योविश्वतःप्रत्यङ्मुसिदर्शितोरण्वःसंहृष्टौपितुमांऽइवक्षयः ॥ १३ ॥ (१२१६) तंपृच्छतासजगामासवैदुसचिकित्वांइयतेसान्वीयते । तस्मिन्सन्तिप्रशिषस्तस्मिन्निष्टयःसवाजस्यशर्वसःशुष्मिणस्पतिः ॥ तमितृच्छंतिनसिमोविपृच्छतिस्वेनैवधीरोमनसायदग्रभीत् । नमृष्यतेप्रथमंनपरंवचोस्यक्रत्वासचतेऽअप्रहपितः ॥ तमिद्रच्छंतिजुह्वंस्तमर्वतीर्विश्वान्येकःशृणवद्वचांसिमे । पुरुषैषस्ततुरिर्यज्ञसाधनोच्छिद्रोतिःशिशुरादत्तसंरभः ॥ उपस्थायैचरतियत्समारतसद्योजातस्तत्सारयुज्येभिः । अभिश्वांतंमृशतेनाद्यैमुदेयदीगच्छत्युशतीरपिष्ठितं⁺ ॥ सईमृगोऽअप्योवनगुरुपत्वच्युपमस्यानिधायि । व्यब्रवीद्वयुनामत्यैभ्योग्निर्विद्वांऽऋतचिद्धिसत्यः⁺ ॥ १४ ॥ (१२१७) त्रिमूर्धानंसप्तर्चसिंमृगणीपेनूनमग्निपित्रोरुपस्थे । निषत्तमस्यचरतोध्रुवस्यविश्वादिवोरोचनापप्रिवांसं ॥ उक्षामहांऽअभिववक्षऽएनेऽअजरस्त (१२१६) तंपृच्छतेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (१२१७) त्रिमूर्धानमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यौचध्यो

स्थावितऽऊर्तिर्ऋष्वः । उर्व्याःपदोनिदधातिसानौरिहंत्यूधौऽअरूपासोऽअस्य ॥ समानं वत्समभिसंचरंतीविष्वक्पु
नूविचरतःसुमेकै । अनपवृज्याँऽअध्वनोमिमानि विश्वान्केताँऽअधिमहोदधाने ॥ धीरांसःपदं कवयो नयंति नानाहृदा
रक्षमाणाऽअजुर्य । सिषांसंतःपर्यपश्यंतसिंधुमाविरेभ्योऽअभवत्सूर्योऽनृन्+ ॥ दिदृक्षेण्यःपरिकाष्ठासुजेन्यऽईळेन्यो
महोऽअभीयजीवसे । पुरुत्रायदभवत्सूरहैभ्योगभैभ्योमघवाविश्वदर्शतः ॥ १५ ॥ (१२११८) कथातेऽअग्नेशुचयंतऽआ
योदैदाशुर्वाजेभिराशुषाणाः । उभेयत्तोकेतनयेदधानाऽऽकृतस्यसामन्नणयंतदेवाः+ ॥ बोधामेऽअस्यवचसोयविष्टमं
हिष्ठस्यप्रभृतस्यस्वधावः । पीयति त्वोऽअनुत्वोगृणातिवंदारुस्तेतनव्वंदेऽअग्ने ॥ येपायवोमामतेयंतैऽअग्नेपश्यंतोऽअं
धंदुरितादरक्षन् । ररक्षतान्तसुकृतोविश्ववेदादिपसंतऽइद्रिपवोनाहदेभुः ॥ योनोऽअग्नेऽअररिवाँऽअघायुररातीवा
मर्चयतिद्वयेन । मंत्रौगुरुःपुनरस्तुसोऽअस्माऽअनुमृक्षीष्टतनव्वंदुरुक्तैः+ ॥ उतवायःसंहस्यप्रविद्वान्मतोमर्तमर्चयति
द्वयेन । अतःपाहिस्तवमानस्तुवंतमग्नेमार्किनोदुरितायधायीः ॥ १६ ॥ (१२११९) मथीद्यदीविष्टोमातरिश्वाहो
तारंविश्वाप्सुंविश्वदेव्यं । नियंदधुर्मनुष्यासुविश्वस्वर्णचित्रं वपुषेविभावं ॥ ददानमिन्नददभंतमन्माग्निर्वरुथंममत
स्यचाकन् । जुषंतविश्वान्यस्यकर्मोपस्तुतिंभरमाणस्यकारोः+ ॥ नित्येचिन्नुयंसदनेजगृभ्रेप्रशस्तिभिर्दधिरैयज्ञिया
दीर्घतमाअग्निस्त्रिष्टुप् । (१२११८) कथातइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निस्त्रिष्टुप् । (१२११९) मथीद्यदीमितिपंचर्वस्यसूक्त

सः । प्रसूनयंतगृभयंतऽइष्टावश्वासोनरथ्योरारहाणाः+ ॥ पुरुषिदस्मोनिर्णिणातिजंभैराद्रौचतेवनऽआविभावा ।
आदस्यवातोऽअनुवातिशोचिरस्तुर्नशर्यामसनामनुद्यन्+ ॥ नयंरिपवोनरिषण्यवोगभैसंतरिषणारेषयंति । अंधाऽअ
पश्यानदभन्नभिख्यानित्यांसऽईप्रैतारोऽअरक्षन् ॥ १७ ॥ (१२११०) महःसरायऽएषतेपतिर्दन्निनऽइनस्यव
सुनःपदऽआ । उपध्रजैतमद्रयोविधन्नित्+ ॥ सयोवृषान्नरांनरोदस्योःश्रवोभिरस्तिजीवपीतसर्गः । प्रयःसंस्त्राणःशि
श्रीतयोनौ ॥ आयःपुरंनार्मिणीमदीदेदत्यःकविर्नभन्योऽनुनावा । सूरोनरुरुकान्छतात्मा ॥ अभिद्विजन्मात्रीरोच
नानिविश्वारजांसिधुशुचानोऽअस्थात् । होतायजिष्ठोऽअपांसधस्थे ॥ अयंसहोतायोद्विजन्माविश्वाधेवार्याणिश्रव
स्या । मर्तोयोऽअस्मैसुनुकोददाश ॥ १८ ॥ (१२१११) पुरुत्वादाश्वान्वोचेरिरंमेतवस्विदा । तोदस्येवशरण
ऽआमहस्य ॥ व्यऽननिनस्यधनिनःप्रहोषेचिदररुषः । कदाचनप्रजिगतोऽअदैवयोः ॥ सचंद्रोविप्रमर्त्योमहोब्राधन्त
मोदिवि । प्रप्रेत्तेऽअग्नेवनुषःस्याम ॥ १९ ॥ (१२११२) मित्रंनयंशिम्यागोषुगव्यवःस्वाध्याविदर्थेऽअप्सुजीजनन् ।
अरेजेतारोदसीपाजसागिराप्रतिप्रियंयजतंजनुषामवः ॥ यद्वत्यद्वापुरुमीहस्यसोमिनःप्रमित्रासोनदधिरैस्वाभुवः ।

स्यौचध्योदीर्घतमाअग्निस्त्रिष्टुप् । (१२११०) महःसरायइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निर्विराट् । (१२१११) पुरुत्वेतिवृ
चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निरुष्णिक् । (१२११२) मित्रंनयमितिनवर्वस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाभिन्नावरुणावाद्यायामित्रो जगती ।

अधकृतुर्विदतंगातुमर्चतऽउतश्रुतंवृषणापस्त्यावतः ॥ आवाभूषन्क्षितयोजन्मरोदस्योःप्रवाच्यवृषणादक्षसेमहे ।
यदीमृतायभरथोयदर्वतेप्रहोत्रयाशिभ्यावीथोऽध्वरं+ ॥ प्रसाक्षितिरसुरयामहिप्रियऽऋतावानावृतमाघोषथोबृहत् ।
युवंदिवोबृहतोदक्षमाभुवंगांनधुर्युपयुंजाथेऽअपः+ ॥ महीऽअत्रमहिनावारंमृण्वथोरेणवस्तुजऽआसन्नन्धेनवः । स्वरं
तिताऽउपरतातिसूर्यमानिन्धुचऽउषसस्तक्वीरिव ॥ २० ॥ आवाभूतायकेशिनीरनूषतमित्रयत्रवरुणगातुमर्चथः ।
अवत्मनासृजतंपिन्वतंधियोयुवंविप्रस्यमन्मनामिरज्यथः ॥ योवायज्ञैःशशमानोहृदाशतिकविर्होतावजतिमन्मसाध
नः । उपाहृतगच्छथोवीथोऽध्वरमच्छागिरःसुमतिर्गतमस्यू+ ॥ युवायज्ञैःप्रथमागोभिरंजतऽऋतावानामनसोन
प्रयुक्तिषु । भरतिवांमन्मनासंयतागिरोदप्यतामनसारेवदाशथे ॥ रेवद्वयोदधाथेरेवदाशथेनरामायाभिरितऽऋ
तिमार्हिनं । नवांद्यावोहभिर्नोतसिंधवोनदेवत्वंपण्योनानंशुर्मघं+ ॥ २१ ॥ (१२११३) युवंवस्त्राणिपीवसाव
साथेयुवोरच्छिद्रामंतवोहसर्गाः । अवातिरतमनृतानिविश्वऽऋतेनमित्रावरुणासचेथे ॥ एतच्चनत्वोविचिकेतदेषांस
त्योमंत्रःकविशस्तऽऋधावान् । त्रिरश्रिहंतितुंरश्रिरोदेवनिदोहप्रथमाऽअजूर्यन् ॥ अपादेतिप्रथमापद्धतीनांकस्त
द्रांमित्रावरुणाचिकेत । गभोभारंभरत्याचिदस्यऽऋतंपिपत्यनृतंनितारीत् ॥ प्रयंतमित्परिजारंकनीनांपश्यामसिनो

(१२११३) युवंवस्त्राणीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमामित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

पनिपद्यमानं । अनवपृग्णाविततावसानंप्रियमित्रस्यवरुणस्यधाम ॥ अनश्वोजातोऽअनभीशुरवाकनिऋदत्पतयदध्वं
सानुः । अचित्तं ब्रह्मजुषुर्यवानःप्रमित्रेधामवरुणेगृणंतः ॥ आधेनवोमामतेयमवतीब्रह्मप्रियपीपयन्तस्मिन्नध्वन् ।
पित्वोभिक्षेतवयुनानिविद्वानासाविवांसन्नदितिमुरुष्येत् ॥ आवांमित्रावरुणाहव्यजुष्टिनमसादेवाववसाववृत्त्यां ।
अस्माकंब्रह्मपृतनासुसह्याऽअस्माकंवृष्टिर्दिव्यासुपारा ॥ २२ ॥ (१२११४) यजामहेवांमहःसजोषाहव्येभिर्मित्रावरु
णानमोभिः । घृतैर्घृतस्त्रूऽअध्वयद्वामस्मेऽअध्वर्यवोनधीतिभिर्भरति ॥ प्रस्तुतिर्वाधामनप्रयुक्तिरयामिमित्रावरुणासुवृ
क्तिः । अनक्तियद्वाविदथेषुहोतासुन्नवांसूरिवृषणावियक्षन् ॥ पीपायधेनुरदितिक्रतायजनायमित्रावरुणाहविर्दे ।
हिनोतियद्वाविदथैसपर्यन्तसरातहव्योमानुषोनहोता ॥ उतवांविधुमद्यास्वंधोगावऽआपंश्चपीपयंतदेवीः । उतो नोऽ
अस्यपूर्व्यःपतिर्दन्वीतंपातंपयंसऽउस्त्रियायाः ॥ २३ ॥ (१२११५) विष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवोच्यःपार्थिवानिवि
ममेरजोसि । योऽअस्कंभायदुत्तरंसधस्थंविचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः+ ॥ प्रतद्विष्णुःस्तवतेवीर्येणभूगोनभीमःकुचुरोगि
रिष्ठाः । यस्योरुषुत्रिषुविक्रमणेष्वधिक्षियंतिभुवनानिविश्वा ॥ प्रविष्णवेशूषमेतुमन्मगिरिक्षितऽउरुगायायवृष्णे ।

(१२११४) यजामहइतिचतुर्केचस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमामित्रावरुणौत्रिष्टुप् । (१२११५) विष्णोर्नुकमितिषड्वचस्यसूक्त
स्यौचध्योदीर्घतमाविष्णुस्त्रिष्टुप् ।

यऽइदं दीर्घप्रयतंसुधस्थमेकोविममेत्रिभिरित्युदेभिः ॥ यस्य त्रीपूर्णा मधुना पदान्यक्षीयमाणाः स्वधयामदति । यऽउत्रि
धातुपृथिवीमुतद्यामेकोदाधारभुवनानि विश्वा ॥ तदस्य प्रियमभिपाथोऽअद्यानरोयत्र देवयवोमदति । उरुक्रमस्य सहिबं
धुरित्थाविष्णोः पदे परमेमध्वऽउत्सः ॥ तावांवास्तून् युश्मसिगमध्वैयत्रगावोभूरि शृंगाऽअयासः । अत्राहृतदुरुगायस्य
वृष्णः परमपदमवभातिभूरि ॥ २४ ॥ (१२११६) प्रवः पांतमंधसो धियायते महेशूराय विष्णवे चार्चत । यासानुनि
पर्वतानामदाभ्यामहस्तस्थतुरर्वेतेवसाधुना ॥ त्वेषमित्थासमरणं शिमीवतो रिद्राविष्णुसुतपावां मुरुष्यति । यामत्यौ
यप्रतिधीयमानमितकृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ॥ ताऽईवर्धतिमह्यस्य पाँस्यं निमातरानयतिरेतसेभुजे । दधातिपुत्रोव
रंपरं पितुर्नामंतृतीयमधिरोचने दिवः⁺ ॥ तत्तदिदस्य पाँस्यं गृणीमसीनस्य त्रातुरवृकस्य मीढुषः । यः पार्थिवानि त्रिभिरि
द्विगामभिरुरुकर्मिष्टोरुगायाय जीवसे ॥ द्वेऽइदस्य क्रमणे स्वर्दशौ भिरुगायामत्यौ भुरण्यति । तृतीयमस्य निरादधर्ष
तिवयश्चनपतयंतः पतत्रिणः ॥ चतुर्भिः साकं नवतिंचनामभिश्चक्रं नवृत्तं व्यतीं ऽरवीविपत् । बृहच्छरीरो विमिमानऽक्रक
भिर्युवाकुमारः प्रत्येत्याहव⁺ ॥ २५ ॥ (१२११७) भवामित्रो न शेषो घृतासुतिर्विभूतद्युम्नऽएवयाऽउत्सप्रधाः ।

(१२११६) प्रवः पांतमिति षडृचस्य सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा आद्यानां तिसृणां मिद्राविष्णुततस्ति सृणां विष्णुर्जगती । (१२११७)
भवामित्र इति पंचर्चस्य सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा विष्णुर्जगती ।

अधाते विष्णो विदुषा चिदर्थः स्तोमो यज्ञश्च राध्यो हविर्मता ॥ यः पूर्यार्यवेधसेन वीयसे सुमज्जानये विष्णवे ददाशति ।
योजातमस्य महतो महिब्रवत्से दुश्रवोभिर्युज्यं चिदर्थ्यसत् ॥ तमुस्तोतारः पूर्ययथाविदऽऋतस्य गर्भं जनुषा पिपर्तन ।
आस्यं जानंतो नार्मचिद्विवक्तनमहस्ते विष्णो सुमतिं भजामहे ॥ तमस्य राजावरुणस्तमश्विना क्रतुं सचंतमारुतस्य वेधसः ।
दाधारदक्षमुत्तममहर्विदं ब्रजं च विष्णुः सखिवाँऽअपोर्णुते⁺ ॥ आयो विवायसं चथायदैव्यऽइंद्राय विष्णुः सुकृते सुकृतरः ।
वेधाऽअजिन्व त्रिषधस्यऽआर्यमृतस्य भागे यजमानमाभजत् ॥ २६ ॥ (१२२११) अबोध्यग्निर्जमऽउदेति सूर्यो व्यु
षाश्चंद्रामह्यावोऽअर्चिषा । आयुक्षातामश्विना यातवेरथं प्रासावीहेवः सविता जगत्पृथक् । यद्यं जाथे वृषणमश्विनारथं
घृतेन नोमधुना क्षत्रमुक्षतं । अस्माकं ब्रह्मघृतनासुजिन्वतं वयं धनाशूरसाताभजेमहि ॥ अर्वाङ्त्रिचक्रो मधुवाहनो रथो
जीराश्वोऽअश्विनो र्यातु सुष्टुतः । त्रिवंधुरो मघवा विश्वसौ भगः शंनऽआवक्षद्विपदे चतुष्पदे ॥ आनऽऊर्जवहतमश्विना
युवं मधुमत्यानः कश्यामिमिक्षतं । प्रायुस्तारिष्टं नीरपांसि मृक्षतं सेधतं द्वेषो भवंतं सचाभुवा ॥ युवं हगर्भं जगतीषु धत्थोयु
वं विष्वेषु भुवनेष्वंतः । युवमग्निं च वृषणावपश्च वनस्यतीं ऽरश्विनावैरथेथां ॥ युवं हस्थो भिषजा भेषजे भिरथो हस्थो रथ्या
राथ्येभिः । अथो हक्षत्रमधिधत्थऽउग्रायोवा हविष्मान्मनसा ददाश ॥ २७ ॥ ॥ इति द्वितीयाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २॥

(१२२११) अबोध्यग्निरिति षडृचस्य सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा अश्विनौ जगत्यंते द्वे त्रिष्टुभौ ।

दशमाध्याये वर्गाः २७ सूक्तावि २१ ऋचः १४३ ॥ त्यागः-मित्रावरुणाभ्यामिदं.३ पूष्णइदं.४ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं. अश्विभ्यामिदं.३ इंद्रायेदं. अग्नयइदं. मरुद्भ्यइदं. इंद्राग्निभ्यामिदं. बृहस्पतयइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. अग्नयइदं.२६ इष्वायेदं. तनूनपातइदं. नराक्षंसायेदं. इळायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्योद्वाभ्यइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं. स्वाहाकृतीभ्यइदं. इंद्रायेदं. अग्नयइदं.४३ मित्रायेदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं.१९ विष्णवइदं.६ इंद्राविष्णुभ्यामिदं.३ विष्णवइदं.८ अश्विभ्यामिदं.६ ॥ इति द्वितीये द्वितीयः ॥ २ ॥

वसूअंत्यानुष्टुप्प्रद्यावापंचद्यावापृथिवीयंतुजागतंतुतेर्हि किमुश्रेष्ठः षड्भूनार्भवंत्रिष्टुवंतमानोद्वधिकाश्वस्तुतिस्तु तृतीयाषष्ठौजगत्त्र्यौयदक्रंदः सप्तोनास्यद्विपंचाशदल्पस्तवंत्वेतत्संशयोत्थापनप्रश्नप्रतिवाक्यान्यत्रायेणज्ञान मोक्षाक्षरप्रशंसाचंपंचपादंसाकंजानीयद्वायत्रेयंसशिक्षेसप्तार्धगर्भागौरीरितिजगत्त्यएतदंतंतुवैश्वदेवंतस्याःस मुद्राइतिवाचःसमुद्राआपोक्षरंसाप्रस्तारपंक्तिःशकमयमितिशकधूमउक्षाणंपृथिमितिसोमंस्त्रयःकेशिनइत्यग्निः सूर्योवायुश्चकेशिनश्चत्वारिवाग्वाचइंद्रंमित्रंसौर्यौद्वादशेति संवत्सरसंस्थं कालचक्रवर्णनंयस्तेसरस्वत्यैयज्ञेनसा ध्येभ्यः परानुष्टुप्सौरीपर्जन्याग्निदेवतावांत्यासरस्वतेसूर्यायवाक्यापंचोनासंवादस्तृतीयाद्युजोमरुतांवाक्यंमं त्यस्तुचोगस्त्यस्यचशिष्टाइंद्रस्यैकादशीचमरुतांस्त्विन्द्रोदेवता ॥ ३ ॥

हरिः३ओम् ॥ (१२२।२) वसूरुद्रापुरंमंतूबुधंतादशस्यतैनोवृषणावभिष्टौ । दद्याहयद्रेक्वाऽऔचथ्योवांप्रयत्स साथेऽअर्कवाभिरूती+ ॥ कोवांदाशत्सुमंतयेचिदस्यैवसूयद्वेधेनमसापदेगोः । जिगृतमस्मेरेवतीःपुरंधीःकामप्रेणेव मनसाचरैता ॥ युक्तोहयद्वांतौभ्यायपेरुर्विमध्येऽअर्णसोधार्यिपञ्चः । उपवामवःशरणंमेयंशूरोनाज्मपतयंद्भिरेवैः ॥ उपस्तुतिरौचथ्यमुरुष्येन्मामामिमेपतत्रिणीविदुग्धां । मामामेधोदशतयश्चितोधाक्प्रयद्वावृद्धस्मनिखादतिक्षां+ ॥ नमांगरन्नद्यौमातृतमादासायदींसुसमुब्धमवाधुः । शिरोयदस्यत्रैतनोवितक्षत्स्वयंदासऽउरोऽअंसावपिग्ध ॥ दीर्घतं मामामतेयोजुजुर्वान्दशमेयुगे । अपामर्धयतीनांब्रह्माभंवतिसारथिः ॥ १ ॥ (१२२।३) प्रद्यावायज्ञैःपृथिवीऽ ऋतावृधांमहीस्तुषेविदथैषुप्रचेतसा । देवेभिर्येदेवपुत्रेसुदंसंसेत्थाधियावार्याणिप्रभूषतः ॥ उतमन्गेनितुरद्वहोमनो मातुर्महिस्वतंवस्तद्धवीमभिः । सुरेतसापितराभूमचक्रतुरुप्रजायाऽअमृतंवरीमभिः ॥ तेसूनवःस्वपंसःसुदंससो महीजजुर्मातरापूर्वचित्तये । स्थातुश्चसत्यंजगतश्चधर्मणिपुत्रस्यपाथःपदमद्वयाविनः ॥ तेमायिनोममिरेसुप्रचेतसो जामीसयोनीमिथुनासमोकसा । नव्यैनव्यंतंतुमातंन्वतेदिविसमुद्रेऽअंतःकवयःसुदीतयः ॥ तद्राधोऽअद्यसंवि

(१२२।२) वसूरुद्राइतिषड्वचस्यसूक्तस्यौचथ्योदीर्घतमाभिनौत्रिष्टुवंत्यानुष्टुप् । (१२२।३) प्रद्यावायज्ञैरितिपंचर्वस्यसूक्त स्यौचथ्योदीर्घतमाद्यावापृथिव्यौजगती ।

तुर्वरेण्यव्यं देवस्य प्रसवे मनामहे । अस्मभ्यं घावापृथिवी सुचेतुनारिधिं धत्तं वसुमंतं शतग्विणं ॥ २ ॥ (१।२२।४)
 तेहिघावापृथिवी विश्वशं भुवः ऋतावरीरजसो धारयत्कवी । सुजन्मनीधिषणोऽंतरीयते देवो देवी धर्मेणासूर्यः शुचिः ॥
 उरुव्यचंसामहिनीऽअसश्चतापितामाता च भुवनानिरक्षतः । सुधृष्टमेव पुष्येऽनरोदसी पितायत्सीमभिरूपैरवासयत् ॥
 सवहिः पुत्रः पित्रोः पवित्रवान्पुनाति धीरो भुवनानि मायया । धेनुं च पृथिवीं वृषं भंसुरेतं सं विश्वाहा शुक्रं प्रयोऽअस्य दुक्षत ॥
 अयं देवानामपसामपस्तमो योज जानरोदसी विश्वशं भुवा । वियोम मेरजसी सुक्रतूयया जरेभिः स्कंभनेभिः समानृचे ॥
 तेनो गृणानेमहिनीमहि श्रवः क्षत्रं घावापृथिवी धासथो बृहत् । येनाभिकृष्टीस्तनाम विश्वहापुनाय्यमोजोऽअस्मेसमि
 न्वतं ॥ ३ ॥ (१।२२।५) किमु श्रेष्ठः किं विष्टो नऽआजगन्किमीयते दुर्त्यं कथं दूचिम । ननिदिमचमसंयोमहाकु
 लोम्रेऽभ्रातर्दृणऽइन्द्रतिमूदिम ॥ एकं चमसंचतुरः कृणोत न तद्वो देवाऽअब्रुवंत द्वऽआगमं । सौधन्वनायद्येवाकरिष्यथ
 साकंदैवैर्यज्ञियासो भविष्यथ ॥ अग्निं दूतं प्रति यदब्रवीत नाश्वः कर्त्तव्यं रथऽउतेह कर्त्तव्यः । धेनुः कर्त्वा युवशा कर्त्वा द्वातानि
 भ्रातरनुवः कृत्व्येमसि ॥ चक्रवांसऽऋभवस्तदपृच्छत केदं भूयस्य दूतो नऽआजगन् । यदावाख्यं चमसांचतुरः कृताना

(१।२२।४) तेहीति पंचर्चस्य सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा घावापृथिव्यौ जगती । (१।२२।५) किमु श्रेष्ठ इति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्यौच्यो
 दीर्घतमा ऋभवो जगत्यं तानिष्टुप् ।

दित्त्वष्टाग्नास्वतर्न्यां नजे ॥ हनामैनांऽइति त्वष्टाय दब्रवीच्चमसं ये देवपानमनिदिष्टुः । अन्यानामानि कृण्वते सुते सचाँ
 अन्यैरेनान्कन्याऽनामभिः स्परत् ॥ ४ ॥ इन्द्रो हरीं युयुजेऽअश्विनारथं बृहस्पतिर्विश्वरूपामुपाजत । ऋभुर्विभ्रावा
 जो देवांऽअगच्छत स्वपसो यज्ञियं भागमैतन ॥ निश्चर्मणो गामरिणी तधीतिभिर्याजरैता युवशाता कृणोत न । सौधन्व
 नाऽअश्वादश्वमतक्षतयुक्त्वारधुमुप देवांऽअयातन ॥ इदमुदकं पिबतेत्यब्रवीत नेदं वा पापिबतामुं जनेजनं । सौधन्व
 नायदितस्नेव हर्यथ तृतीयं घासर्वनेमादयाध्वै ॥ आपो भूर्यिष्टाऽइत्येकोऽअब्रवीदग्निर्भूर्यिष्टऽइत्यन्योऽअब्रवीत् । वधूर्य
 ती बहुभ्यः प्रैकोऽअब्रवीदृतावदंतश्चमसांऽअपिशत ॥ श्रोणामेकंऽउदकं गमवाजतिमांसमेकः पिशतिसूनयाभृतं ।
 आनिष्ठुचुः शकृदेकोऽअपाभरत्किंस्वित्पुत्रेभ्यः पितराऽउपावतुः ॥ ५ ॥ उद्धत्स्वस्माऽअकृणोत नातृणां निवत्स्वपः स्व
 पस्ययानरः । अगो ह्यस्य यदसस्तना गृहेतद्येदमृभवो नानुगच्छथ ॥ संमील्य यद्भुवनापर्यसर्पत कस्वित्तात्या पितरावऽ
 आसतुः । अशपतयः कुरस्वऽआदुदेयः प्राब्रवीत्प्रोतस्माऽअब्रवीत न ॥ सुपुष्वांसऽऋभवस्तदपृच्छता गो ह्यकऽइदं नो
 ऽअबूबुधत् । श्वानैव स्तोबोधयितारमब्रवीत्संवत्सरऽइदमद्याख्यं ख्यत ॥ दिवायांति मरुतो भूम्याग्निर्यं वातोऽअंतरि
 क्षेणयाति । अद्विर्याति वरुणः समुद्रैर्युष्मांऽइच्छन्तः शवसोनपातः ॥ ६ ॥ (१।२२।६) मानो मित्रो वरुणोऽअर्य

(१।२२।६) मानो मित्र इति द्वाविंशत्यं सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा अश्वस्त्रिष्टुप् तृतीया पष्ठ्यौ जगत्यौ । (अश्वस्तुत्याश्वो देवता) ।

मायुरिन्द्रऋभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि ॥ यन्निर्णिजारेकणसाप्रावृ
तस्यरातिगृभीतांमुखतो नयति । सुप्राङ्जोमेम्यद्विःश्वरूपऽइन्द्रापूष्णोःप्रियमप्येतिपाथः ॥ एषच्छागःपुरोऽअश्वेनवा
जिनापूष्णोभागोनीयतेविश्वदेव्यः । अभिप्रियंयत्पुरोळाशमर्वतात्वष्टेदेनसौश्रवसायजिन्वति ॥ यद्धविष्यमृतुशोदै
व्यानंत्रिर्मानुषाःपर्यश्वंनयति । अत्रापूष्णःप्रथमोभागऽएतियज्ञदेवेभ्यःप्रतिवेदयन्नजः⁺ ॥ होताध्वर्युरावयाऽअग्नि
मिंधोग्रावग्राभऽउतशंस्तासुविप्रः । तेनयज्ञेनस्वरंकृतेनस्विष्टेनवक्षणाऽआपृणध्वं ॥ ७ ॥ यूपव्रस्काऽउतयेयूपवाहा
ध्वपालंयेऽअश्वयूपायतक्षति । येचार्वतेपचनंसंभरत्युतोतेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥ उपप्रागात्सुमन्मैधायिमन्मदेवा
नामाशाऽउपवीतपृष्ठः । अन्वेनंविप्राऽऋषयोमदंतिदेवानांपुष्टेचकृमासुबंधुं ॥ यद्वाजिनोदामसंदानमर्वतोयाशीर्ष
ण्यारशानारज्जुरस्य । यद्वाघास्यप्रभृतमास्येऽतृणं सर्वातातेऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ यदश्वस्यऋविषोमक्षिकाशयद्वास्वरौस्व
धितौरिसमस्ति । यद्धस्तयोःशमितुर्यन्नखेषुसर्वातातेऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ यदूवध्वमुदरस्यापवातियऽआमस्यऋविषोमं
धोऽअस्ति । सुकृतातच्छमितारःकृण्वंतुतमेधैश्रुतपाकंपचंतु ॥ ८ ॥ यत्तेगात्राद्भिनापच्यमानाद्भिश्चलंनिहतस्या
वधावति । मातद्भूम्यामाश्रिषन्मातृणेषुदेवेभ्यस्तदुशन्न्योरातमस्तु ॥ येवाजिनंपरिपश्यतिपक्वयऽईमाहुःसुरभिर्निर्ह
रेति । येचार्वतोमांसभिक्षामुपासतऽउतोतेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥ यन्नीक्षणंमांसपचन्याऽउत्खायायापात्राणियूष्णऽ

आसेचनानि । ऊष्मण्यापिधानाचरूणामंकाःसूनाःपरिभूषंत्यश्वं ॥ निक्रमणंनिषदनंविर्वतेनयच्चपड्वीशमर्वतः । य
च्चपपौयच्चघासिजघाससर्वातातेऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ मात्वाग्निध्वनयिद्धूमगंधिर्मोखाभ्राजैत्यभिविक्तजग्निः । इष्टंवीत
मभिगूर्तवषट्कृतंतदेवासःप्रतिगृभ्णंत्यश्वं ॥ ९ ॥ यदश्वायवांसऽउपस्तृणंत्यधीवासंयाहिरण्यान्यस्मै । संदानमर्वतं
पड्वीशंप्रियादेवेष्वायामयति ॥ यत्तेसादेमहसाशुकृतस्यपाण्यंवाकशयावातुतोद । सुचेवताहविषोऽअध्वरेपुसवा
तातेब्रह्मणासूदयामि ॥ चतुस्त्रिंशद्वाजिनोदेवबंधोर्वक्रीरश्वस्यस्वधितिःसमेति । अच्छिद्रागात्रावयुनांकृणोतपरुष
रुनुघुष्याविशस्त ॥ एकस्त्वष्टुरश्वस्याविशस्ताद्वायंताराभवतस्तथऽऋतुः । यातेगात्राणामृतुधाकृणोमितातापिंडा
नांप्रजुहोम्यग्नौ⁺ ॥ मात्वातपत्त्रियऽआत्मापियंतमास्वधितिस्तन्वऽआतिष्ठिपत्ते । मातेगृधुरविशस्तातिहार्यच्छिद्रा
गात्राण्यसिनामिथूकः ॥ नवाउऽएतन्त्रियसेनरिग्यसिदेवाँऽइदेषिपथिभिःसुगोभिः । हरीत्युंजापृषतीऽअभूतामुपा
स्थाद्वाजीधुरिरासभस्य ॥ सुगव्यंनोवाजीस्वश्व्यंपुंसःपुत्राँऽउतविश्वापुषंरयि । अनागास्त्वंनोऽअदितिःकृणोतुक्षत्रं
नोऽअश्वोवनताहविष्मान् ॥ १० ॥ (१२२।७) यदकंदःप्रथमंजायमानऽउद्यन्तंसमुद्रादुतवापुरीषात् । इयेनस्य
पक्षाहरिणस्यबाहूऽउपस्तुत्यंमहिजातंतंऽअर्वन् ॥ यमेनदुत्तंत्रितऽएनमायुनगिन्द्रऽएणंप्रथमोऽअध्यतिष्ठत् । गंधर्वोऽ

(१२२।७) यदकंदइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअश्वच्छिष्टम् ।

श्रवसं.
अ. २ अ. ३
॥ २० ॥

अस्यरशनामगृष्णात्सूरादश्ववसवोनिरतष्ट ॥ असिथमोऽस्यादित्योऽर्बुन्नसित्रितोगुह्येनव्रतेन । असिसोमेनसम
याविपृक्तऽआहुस्तेत्रीणिदिविबन्धनानि ॥ त्रीणितऽआहुर्दिविबन्धनानित्रीण्यप्सुत्रीण्यंतःसमुद्रे । उतेवमेवरुणश्छ
न्त्यर्वन्यत्रातऽआहुःपरमंजनित्रं ॥ इमातेवाजिन्नवमार्जैनानीमाशफानीसनितुर्निधाना । अत्रातेभद्रारशनाऽअप
श्यमृतस्ययाऽअभिरक्षतिगोपाः+ ॥ ११ ॥ आत्मानंतेमनसारादजानामवोद्विवापतयंतपतंगं । शिरोऽअपश्यं पथि
भिःसुगेभिररेणुभिर्जेहमानंपतत्रि+ ॥ अत्रातेरूपमुत्तममपश्यंजिगीषमाणमिषऽआपदेगोः । यदातेमतोऽअनुभोग
मानढादिद्वसिष्ठऽओषधीरजीगः ॥ अनुत्वारथोऽअनुमयोऽर्बुन्ननुगावोनुभगःकृनीना । अनुव्रातास्तवसख्यमी
युरनुदेवाममिरेवीर्यते ॥ हिरण्यशृंगोयोऽअस्यपादामनौजवाऽअवरऽइंद्रऽआसीत् । देवाऽइदस्यहविरद्यमायन्योऽ
अर्वतंप्रथमोऽअधतिष्ठत् ॥ ईर्मातासःसिलिकमध्यमासःसंशूरणासोदिव्यासोऽअत्याः । हंसाऽइवश्रेणिशोयंततेय
दाक्षिणुर्दिव्यमज्जमश्वः ॥ १२ ॥ तवशरीरंपतयिष्वर्वन्तवचिसंवातऽइवधर्जीमान् । तवशृंगाणिविष्ठितापुरुत्रा
रण्येषुजभुराणाचरंति ॥ उपप्रागाच्छसनंवाज्यर्वादेवद्रीचामनसादीध्यानः । अजःपुरोनीयतेनाभिरस्यानुपश्चात्कव
योयंतिरेभाः+ ॥ उपप्रागात्परमंयत्सधस्थमवाऽअच्छापितरैमातरंच । अद्यादेवान्जुष्टतमोहिगम्याऽअथाशास्तेदाशु

मंडलं. १
अनु. २२

॥ २० ॥

वेवार्योणि ॥ १३ ॥ (१२२।८) अस्यवामस्यपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोऽअस्यश्रः । तृतीयोभ्राताधृतपृष्ठो
ऽअस्यात्रापश्यंविशपतिसप्तपुत्रं ॥ सप्तयुजंतिरथमेकचक्रमेकोऽअश्वोवहति सप्तनामा । त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रे
माविश्वामुवनाधितस्युः+ ॥ इमंरथमधियेसप्ततस्थुःसप्तचक्रंसप्तवहंत्यश्वः । सप्तस्वसारोऽअभिसनंवतेयत्रगवानि
हितासप्तनाम ॥ कोददर्शप्रथमंजायमानमस्थन्वंतंयदनस्थाभिभर्ति । भूम्याऽअसुरसृगात्माकस्वित्कोविद्वांसमुपगा
त्प्रष्टुमेतत् ॥ पाकःपृच्छामिमनसाविजानन्देवानामेनानिहितापदानि । वत्सेबष्कयेधिसप्ततंतून्वितल्लिरेकवयऽओ
त्वाऽइ ॥ १४ ॥ अचिकित्वान्चिकितुषश्चिदत्रकवीनृच्छामिविद्वानेनविद्वान् । वियस्तस्तंभषल्लिमारजांस्यजस्यरूपे
किमपिस्विदेकं ॥ इहब्रवीतुयऽईमंगवेदास्यवामस्यनिहितंपदवेः । शीर्ष्णःक्षीरंदुहतेगावोऽअस्यवव्रिंवसानाऽउदुकं

(१२२।८) अस्यवामस्येतिद्विपंचाशट्चस्यसूक्तस्यौचथ्योदीर्घतमाआद्यानामेकचत्वारिंशट्चांविश्वेदेवास्तस्याःसमुद्रादित्यस्यावाकस
मुद्राक्षरापःशकमयमित्यस्याःशकधूमसोमौत्रयःकेशिनइत्यस्याःअग्निसूर्यवायवो (केशिनइतिगुणः) चत्वारिवागित्यस्यावाकृद्भूमित्रमिति
द्वयोःसूर्योद्वाद्वाप्रथयइत्यस्याःकालचक्रं (अत्रसंबत्सरसंस्थंकालचक्रवर्णनं) यस्तइत्यस्याःसरस्वतीयज्ञेनेत्यस्याःसाध्याःसमानमित्यस्याः
सूर्यः (पर्जन्याप्रीवा) दिव्यंसुपर्णमित्यस्याःसरस्वान् (सूर्योवा) त्रिष्टुप् द्वादशीपंचदशीत्रयोविंशीएकोनत्रिंशीषट्त्रिंशेकचत्वारिं-
शीचजगत्यः द्विचत्वारिंशीप्रस्तारपंक्तिःएकपंचाशत्यनुष्टुप् ।

पदापुः ॥ मातापितरमृतऽआबभाजधीत्यग्नेमनसासंहिजग्मे । सावीभत्सुर्गर्भैरसानिर्विद्वानमस्वतऽइदुपवाकमी
युः ॥ युक्तामातासीद्दुरिदक्षिणायाऽअतिष्ठद्गर्भोवृजनीष्वतः । अमीमेद्वत्सोऽअनुगामपश्यद्विश्वरूप्यं त्रिषुयोजनेषु ॥
तिस्रोमादस्त्रीन्पिदन्विभ्रदेकऽऊर्ध्वस्तस्थौनेमवग्लापयंति । मंत्रयैतेदिवोऽअमुष्यपृष्ठेविश्वविदुवाचमर्विश्वमिन्वां
॥ १५ ॥ द्वादशारंनहितज्जरायुर्वर्तिचक्रं परिद्यामृतस्य । आपुत्राऽअग्नेमिथुनासोऽअत्रससशतानि विंशतिश्चत
स्थुः ॥ पंचपादं पितरं द्वादशाकृतिं दिवऽआहुः परेऽअर्धे पुरीषिणं । अथेमेऽअन्यऽउपरे विचक्षणं सप्तचक्रेष्वलरऽआहु
रपितं ॥ पंचारेचक्रे परिवर्तमाने तस्मिन्नातस्थुर्भुवनानि विश्वा । तस्यानाक्षस्तप्यते भूरिभारः सनादेवनशीर्यते सनाभिः ॥
सनेमिचक्रमजरं विवावृतऽउत्तानायां दशयुक्तावहंति । सूर्यस्य चक्षुरजसैत्यावृतं तस्मिन्नापितं भुवनानि विश्वा ॥ साकं
जानांसुस्यमाहुरेकजं षष्ठिमाऽऋषयो देवजाऽइति । तेषामिष्टानि विहितानि धामशः स्थात्रेरेजंते विकृतानिरूपशः⁺
॥ १६ ॥ स्त्रियः सतीस्तांऽउमेपुंसऽआहुः पश्यदक्षणाविवेचतदंधः । क्विर्यः पुत्रः स ईमाचिकेत्यस्ता विजानात्सपितु
ष्पितासत् ॥ अवः परेण परऽएनावरेण पदावत्सं बिभ्रती गौरुदस्थात् । साकद्रीचीकंस्विदधं परागात्कस्वित्सूतेन हियूथे
ऽअंतः⁺ ॥ अवः परेण पितरं योऽअस्यानुवेद परऽएनावरेण । कवीयमानः कऽइह प्रवोच हे वंमनः कुतोऽअधिप्रजातं ॥
येऽअर्वाचस्तांऽउपराचऽआहुः पराचस्तांऽउऽअर्वाचऽआहुः । इंद्रश्च याचक्रथुः सोमतानि धुरानयुक्ता रजसोवहंति ॥

द्वांसुपर्णासयुजासखायासमानं वृक्षं परिष्वजाते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वच्यनं श्रन्नन्योऽअभिचाकशीति ॥ १७ ॥
यत्रासुपर्णाऽअमृतस्य भागमनिमेषं विदधाभिस्वरंति । इनो विश्वस्य भुवनस्य गोपाः समाधीरः पाकमत्राविवेश ॥ यस्मि
न्वृक्षे मध्वदः सुपर्णानि विंशते सुवते चाधिविश्वे । तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वच्ये तन्नोन्नशद्यः पितरं न वेद ॥ यद्वायुत्रेऽअधि
गायत्रमाहितं त्रैष्टुभाद्वा त्रैष्टुभं निरतक्षत । यद्वाजगजगत्याहितं पदं यऽइत्तद्विदुस्तेऽअमृतत्वमानशुः ॥ गायत्रेण प्रतिमि
मीतेऽअर्कमर्केण साम त्रैष्टुभेन वाकं । वाकेन वाकं द्विपदा चतुष्पदाक्षरेण मिमते सप्ताणीः ॥ जगतासिंधुं दिव्यस्तभायद्रथं
तरे सूर्यपर्यपश्यत् । गायत्रस्य समिधं स्निग्धऽआहुस्ततोमहाप्ररिरिचेमहित्वा⁺ ॥ १८ ॥ उपह्वये सुदुर्धाधेनुमेतांसुहस्तो
गोधुगुतदोहदेनां । श्रेष्ठं सवं सविता साविषन्नोभीद्धो घर्मस्तदुषु प्रवोच ॥ हिंकृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती मनसा
भ्यागात् । दुहामश्विभ्यांऽअपयोऽअह्येयं सार्वधतां महते सौभगाय ॥ गौरमीमेदनुवत्सं मिषं तं मूर्धानं हिङ्कृणोन्मात
वाऽउ । सृक्काणं घर्ममभिवावशानामिमातिमायुं पयते पयोभिः ॥ अयंसंशिक्षेयेन गौरभीवृतामिमातिमायुं ध्वसनाव
धिश्चिता । साचित्तिभिर्निहिचकारमर्त्यं विद्युद्वर्ती प्रतिवृत्रिमौहत् ॥ अनच्छयेतुरगतुजीवमेजद्भुवं मध्यऽआपस्त्या
नां । जीवोमृतस्य चरति स्वधाभिरमर्त्यो मर्त्येनासथोनिः ॥ १९ ॥ अपश्यं गोपामनिपद्यमानमाच पराचपधिभिश्चरं
तं । सप्तधीचीः सविषूचीर्वसानऽआवरीवर्तिभुवनेष्वतः⁺ ॥ यऽईचकार न सोऽअस्य वेदऽय ईददर्श हिरुगिन्नुतस्मात् ।

समातुर्योनापरिवीतोऽअंतर्बहुप्रजानिर्गतिमाविवेश ॥ द्यौर्मैपितार्जनितानाभिरत्रबंधुर्मैमातापृथिवीमहीयं । उत्तान
योश्चम्वोऽयोनिरंतरत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् ॥ पृच्छामित्वापरमंतपृथिव्याः पृच्छामियत्रभुवनस्यनाभिः । पृच्छा
मित्वावृष्णोऽअश्वस्यरेतः पृच्छामिवाचः परमंव्योम ॥ इयंवेदिः परोऽअंतः पृथिव्याऽअयंयज्ञोभुवनस्यनाभिः । अयं
सोमोवृष्णोऽअश्वस्यरेतोब्रह्मायंवाचः परमंव्योम ॥ २० ॥ सप्तार्धगर्भाभुवनस्यरेतोविष्णोस्तिष्ठतिप्रदिशाविधर्मणि ।
तेधीतिभिर्मनसातेविपश्चितः परिभुवः परिभवन्तिविश्वतः ॥ नविजानामियदिवेदमस्मिनिष्यः संनद्धोमनसाचरामि ।
यदामार्गप्रथमजाऽऽकृतस्यादिद्वाचोऽअश्रुवेभागमस्याः ॥ अपाङ्ग्राडेतिस्वधयागृभीतोमर्त्योमर्त्येनासयोनिः ।
ताशश्चैताविषुचीनावियंतान्यन्यंचिक्युर्ननिचिक्युरन्यं ॥ ऋचोऽअक्षरेपरमेव्योमन्यस्मिन्देवाऽअधिविश्वेनिषे
दुः । यस्तन्नवेदकिमृचाकरिष्यतियऽइत्तद्विदुस्तऽइमेसमासते ॥ सुयवसाद्भगवतीहिभूयाऽअथोवयंभगवन्तः स्याम ।
अद्वितृष्णमभ्येविश्वदानीपिबंशुद्धमुदकमाचरंती ॥ २१ ॥ गौरीमिमायसलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदीसाचतुष्पदी ।
अष्टापदीनवपदीबभूवुषीसहस्राक्षरापरमेव्योमन् ॥ तस्याः समुद्राऽअधिविक्षरन्तितेनजीवन्तिप्रदिशश्चतस्रः । ततःक्ष
रत्यक्षरन्तद्विश्वमुपजीवति ॥ शकुमयधूममारादपदयंविषुवतापरऽएनावरेण । उक्षाणंपृश्निमपचंतवीरास्तानिधर्माणि
प्रथमान्यासन् ॥ त्रयःकेशिनऽऽकृतथाविचक्षतेसंवत्सरेवपतऽएकएषां । विश्वमेकोऽअभिचष्टेशचीभिर्भ्राजिरेकस्य

ददृशेनरूपं ॥ चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमनीषिणः । गुहात्रीणिनिहितानेगयंतितुरीयंवाचो
मनुष्यावदन्ति ॥ इंद्रमित्रवरुणमग्निमाहुरथोदिव्यः ससुपर्णोऽगुरुत्मान् । एकंसद्विप्राबहुधावदंत्यग्निंयमंमातरिश्वा
नाहः ॥ २२ ॥ कृष्णनियानंहरयः सुपर्णाऽअपोवसानादिवमुत्पतन्ति । तऽआववृत्रन्तसदनादृतस्यादिद्वतेनपृथिवी
व्युद्यते ॥ द्वादशप्रधयश्चक्रमेकंत्रीणिनभ्यानिऽउतच्चिकेत । तस्मिन्साकं त्रिशतानशंकवोर्पिताः षष्टिर्नचलाचला
सः ॥ यस्तेस्तनः शशयोयोमयोभूर्येनविश्वापुष्यसिवार्याणि । योरल्लाधावसुविद्यः सुदत्रः सरस्वतितमिहधातवेकः ॥
यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकैमहिमानः सचंतयत्रपूर्वसाध्याः संतिदेवाः ॥ समान
मेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिपर्जन्याजिन्वन्तिदिवंजिन्वत्यग्नयः ॥ दिव्यंसुपर्णवायसंबृहन्तमपांगर्भदर्शतमोषधी
नां । अभीपतोवृष्टिभिस्तर्पयंतं सरस्वन्तमवसेजोहवीमि ॥ २३ ॥ (१।२३।१) कयाशुभासवयसः सनीलाः समान्या
मरुतः संमिमिश्रुः । कयामतीकुतऽएताऽएतेचैतिशुष्मंवृषणोवसूया ॥ कस्यब्रह्माणिजुजुषुर्युवानः कोऽअध्वरेमरु
तऽआववर्त । इयेनाऽइवभ्रजतोऽअंतरिक्षेकेनमहामनसारीरमाम ॥ कुतस्वमिन्द्रमाहिनः सन्नेकोयासिसत्पतेकिंतऽ

(१।२३।१) कयाशुभेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यतृतीयाद्यगृचामेकादशीवर्ज्यानांमरुतः त्रयोदश्यादिति सृणामगस्त्यः शिष्टानामिन्द्रऋषिः
सर्वसूक्तस्यमरुत्वानिद्रोदेवतात्रिष्टुब्धः ।

इत्था । संपृच्छसेसमराणः शुभानैर्वोचेस्तन्नोहरिवोयत्तेऽस्मे⁺ ॥ ब्रह्माणिमेतयः शंसुतासः शुष्मऽइयतिप्रभृतोमेऽअ
द्रिः । आशासतेप्रतिहर्यत्युक्थेमाहरीवहतस्तानोऽअच्छ ॥ अतोवयमंतमेभिर्युजानाः स्वक्षत्रेभिस्तन्वः शुभमानाः ।
महोभिरेताऽउपयुज्महेन्विद्रस्वधामनुहिनोबभूथ ॥ २४ ॥ कः स्यावोमरुतः स्वधासीद्यन्मामेकंसमधत्ताहिहत्ये ।
अहं ह्युग्रस्तविषस्तुर्विष्मान्विश्वस्यशत्रोरनमंवधुस्त्रैः⁺ ॥ भूरिचकर्थयुज्येभिरस्मेसमानेभिरवृषभपौत्येभिः । भूरीणि
हिकृणवांमाशविष्ठेद्रुक्त्वांमरुतोयद्वशाम । वर्धीवृत्रंमरुतऽइंद्रियेणस्वेनभामेनतविषोबभूवान् । अहमेतामनवेवि
श्वश्चैद्राः सुगाऽअपश्चकरवज्रबाहुः ॥ अनुत्तमातेमघवन्नकिर्नुनत्वावाऽअस्तिदेवताविदानः । नजायमानोनशतेनजा
तोयानिंकरिष्याकृणुहिप्रवृक्ष ॥ एकस्यचिन्मेविभ्वः स्त्वोजोयानुदधृष्वान्कृणवैमनीषा । अहं ह्युग्रोमरुतोविदानो
यानिच्यवमिंद्रऽइदीशऽएषां ॥ २५ ॥ अमैदन्मामरुतः स्तोमोऽअत्रयन्मेनरः श्रुत्यंब्रह्मचक्र । इंद्रायवृष्णेसुमंस्त्रायम
ह्यंसख्येसखायस्तन्वेतनूभिः ॥ एवेदेतेप्रतिमारोचमानाऽअनेद्यः श्रवऽएषोदधानाः । संचक्ष्यामरुतश्चंद्रवर्णाऽअच्छा
तमेछुदयाथाचनूनं⁺ ॥ कोन्वत्रमरुतोमामहेवः प्रयातनसखींऽरच्छासखायः । मन्मानिचित्राऽअपिवातर्यंतऽएषांभू
तनवेदामऽऋतानां ॥ आयहुवस्याहुवसेनकारुस्मान्चक्रेमान्यस्यमेधा । ओषुर्वतमरुतोविप्रमच्छेमाब्रह्माणिजरिता

वोऽअर्चत् ॥ एषवः स्तोमोमरुतऽइयंगीमीं दार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥
॥ २६ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एकादशाध्याये वर्गाः २६ सूक्तानि ८ ऋचः १३२ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्यामिदं. ६ द्यावापृथिवीभ्यामिदं. १० ऋभुभ्यइदं. १४ अश्वयेदं.
३५ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ४१ वाक्समुद्राक्षरोज्यइदं. (वागज्यइतिवा). शकधूमसोमाभ्यामिदं. केश्यग्निसूर्यवायुभ्यइदं. वाचइदं. सूर्यायेदं. २
कालचक्रायेदं. सरस्वत्याइदं. साध्येभ्यइदं. पर्जन्याग्निभ्यामिदं. सरस्वतइदं. मरुत्वत. इंद्रायेदं. १५ ॥ इतिद्वितीयेतृतीयः ॥ ३ ॥

तश्चवगस्त्योमारुतंहिंद्वित्रिष्टुबंतमित्रावरुणयोर्दीक्षितयोर्बृहशीमप्सरसंदृष्ट्वासतीवरेकुंभेरेतोपतत्तोगस्त्यव
सिष्ठावजायेतांसहस्रमेकादशाद्यैर्द्रीयज्ञायज्ञादशत्रिष्टुबंतमहोष्टौद्वितीयाविराणनूनंपंचागस्त्येनैर्द्रेहविषिम
रुतामुद्यतइंद्रागस्त्ययोः संवादऐंद्रस्तत्राद्यातृतीयाचेंद्रवाक्यंचतुर्थीचादौबृहतीतिस्त्रोनुष्टुभःप्रतिवःषण्मारुतं
तुचतस्त्रोत्यामरुत्वतीयाश्चित्रस्तृचंगायत्रंगायत्सोनात्वंराजादशमत्सिषळानुष्टुभंतुत्रिष्टुबंतंत्वाद्यास्कंधोप्री
वीवामत्सिनआचर्षणिप्राःपंचयद्वस्यापूर्वीःषट्जायापत्योर्लोपामुद्रायाअगस्त्यस्यचव्यूचाभ्यौरत्यर्थसंवादंश्रु
त्वांतेवासीब्रह्मचार्येत्येबृहत्यादीअपश्यद्युवोर्दशाश्विनवैकदुनवाभूदिदमष्टौषष्ठ्यंत्येत्रिष्टुभौतयुंजाथांषट् ॥ ४ ॥

हरिःओम् ॥ (१।२३।२) तन्नवोचामरभसायजन्मनेपूर्वमहित्वं वृषभस्यकेतवे । ऐधेवयामन्मरुतस्तुविष्वणो
युधेवंशक्रास्तविषाणिकर्तन ॥ नित्यंनसूनुंमधुबिभ्रतऽउपक्रीळैतिक्रीळाविदथेषुघृष्वयः । नक्षैतिरुद्राऽअवसानमस्वि
नंनमर्धंतिस्वतवसोहविष्कृतं ॥ यस्माऽऊमासोऽअमृताऽअरासतरायस्योषं चहविषाददाशुषे । उक्षंत्यस्मैमरुतोहिताऽ
इवपूरुर्जांसिपर्यसामयोभुवः ॥ आयेरजांसितविषीभिरव्यतप्रवऽएवासःस्वयंतासोऽअभ्रजन् । भयंतेविश्वाभवंना
निहर्म्याचित्रोवोयामःप्रयतास्वृष्टिषु ॥ यत्त्वेषयामानदयंतपर्वतान्दिवोवापृष्ठंनर्याऽअचुच्यवुः । विश्वोवोऽअज्मन्भ
यतेवनस्पतीरधीयंतीवप्रजिहीतऽओषधिः ॥ १ ॥ यूयंनऽउग्रामरुतःसुचेतुनारिष्टग्रामाःसुमतिंपिपर्तन । यत्रावोदि
द्युद्रदतिक्रिविदतीरिणातिपश्वःसुधितेववर्हणा ॥ प्रस्कंभदेष्णाऽअनवभ्रराधसोलातृणासोविदथेषुसुष्टुताः । अर्च
त्यर्कमदिरस्यपीतयेविदुर्वीरस्यप्रथमानिपौस्या ॥ शतभुजिभिस्तमभिहुतेरघात्पूभीरिक्षतामरुतोयमावत । जनंयमुं
ग्रास्तवसोविरिञ्चिनःपाथनाशंसात्तनयस्यपुष्टिषु ॥ विश्वानिभद्रामरुतोरथेषुवोमिधुस्पृधेवतविषाण्याहिता । अंसे
ष्वावःप्रपथेषुखादयोक्षोवश्चक्रासमयाविवावृते ॥ भूरीणिभद्रानयैषुबाहुषुवक्षःसुरुक्मारभसासोऽअंजयः । अंसेष्वे
ताःपविषुक्षुराऽअधिवयोनपक्षान्व्यनुश्रियोधिरे ॥ २ ॥ महान्तोमहाविभ्रोऽविभ्रूतयोदूरेदृशोयेदिव्याऽइवस्तृभिः ।

(१।२३।२) तन्नवोचामेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमरुतो जगत्यंयेद्वेत्रिष्टुभौ ।

मंद्राःसुजिह्वाःस्वरितारऽआसभिःसंमिश्राऽइंद्रैर्मरुतःपरिष्टुभः ॥ तद्वःसुजातामरुतोमहित्वंनदीर्घवोदात्रमर्दितेरि
वत्रतं । इंद्रश्चनत्यजसाविहुणातितज्जनाययस्मैसुकृतेऽअराध्वं ॥ तद्वोजामित्वंमरुतःपरैर्युगेपुरुयच्छंसममृतासऽआ
वत । अयाधियामनवेश्रुष्टिमाव्यासाकंनरोदंसनैराचिकित्रिरे ॥ येनदीर्घमरुतःशुश्रवामयुष्माकेनपरीणसातुरासः ।
आयत्तननंनृजनेजनांसऽएभिर्यज्ञेभिस्तदभीष्टिमश्यां ॥ एषवःस्तोमोमरुतऽइयंगीमीदार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायां
सीष्टतन्वेवयांविद्यामेपंवृजनैजीरदानुं ॥ ३ ॥ (१।२३।३) सहस्रंतऽइंद्रोतयोनःसहस्रमिषोहरिवोगूर्ततमाः । सह
स्ररायोमादयधैसहस्रिणऽउपनोयंतुवाजाः ॥ आनोवोभिर्मरुतोयांत्वच्छाज्येष्टैभिर्वाबृहदिवैःसुमायाः । अधयदेपां
नियुतःपरमाःसमुद्रस्यचिद्धनयंतपारे+ ॥ मिम्यक्षयेषुसुधिताघृताचीहिरण्यनिर्णिगुपरानऽऋष्टिः । गुहाचरंतीमनुं
षोनयोषांसभावंतीविदुथ्येवसंवाक्+ ॥ पराशुभ्राऽअयासोयव्यासाधारण्येवमरुतोमिमिक्षुः । नरोदसीऽअपनुदंत
घोराजुषंतवृधंसख्यायदेवाः+ ॥ जोषद्यदीमसूर्यासचधैविषितस्तुकारोदसीनुमणाः । आसुर्येवविधुतोरथंगास्वेषप्र
तीकानभसोनेत्या+ ॥ ४ ॥ आस्थापयंतयुवतियुवानःशुभेनिमिश्रांविदथेषुपञ्जां । अर्कोयद्वोमरुतोहविष्मान्गायद्वा
धंसुतसोमोदुवस्यन्+ ॥ प्रतंविवकिम्वक्म्योयऽएषांमरुतांमहिमासत्योऽअस्ति । सचायदींवृषमणाऽअहंयुःस्थिरा

(१।२३।३) सहस्रंतइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमरुतआद्यायाइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

चिज्जनीर्वहतेसुभागाः⁺ ॥ पांतिमित्रावरुणाववृद्याच्चर्यतऽईमर्यमोऽअप्रशस्तान् । उतच्यवंतेऽअच्युताध्रुवार्णिवावृधऽ
ईमरुतोदातिवारः ॥ नहीनुवौमरुतोऽअंत्यस्मेऽआरात्ताच्चिच्छवसोऽअंतमापुः । तेधृष्णुनाशवसाशुशुवांसोर्णोनेद्वेषोधृ
षतापरिष्ठुः ॥ वयमद्येद्रस्यप्रेष्ठावयंश्वोवौचेमहिसमर्ये । वयंपुरामहिचनोऽअनुद्यन्तन्नऽऋभुक्षामरामनुष्यात् ॥ एष
वःस्तोमोमरुतऽइयंगीमीदर्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषवृजनैज्जीरदानुं ॥ ५ ॥ (१२३१४)
यज्ञायज्ञावःसमनातुर्तुर्वणिर्धियंविधियंवोदेवयाऽउदधिध्वे । आवोर्वाचःसुवितायरोदस्योर्महेववृत्यामवसेसुष्टुक्तिभिः ॥
वव्रासोनयेस्वजाःस्वतवसऽइषंस्वरभिजायंतधृतयः । सहस्रियासोऽअपानोर्मयऽआसागावोवंधासोनोक्षणः ॥ सोमा
सोनयेसुतास्तृप्तांशवोहृत्सुपीतासोदुवसोनासते । एषामंसेषुरभिणीवरारमेहस्तेषुरवादिश्चक्रुतिश्चसंदधे ॥ अवस्वयु
क्तादिवऽआवृथाययुरमर्त्याःकशयाचोदतत्मना । अरेणवस्तुविजाताऽअचुच्यबुर्द्वानिचिन्मरुतोभ्राजदृष्टयः ॥
कोवोतर्मरुतऽऋष्टिविद्युतोरेजतित्मनाहन्वेवजिह्वया । धन्वच्युतऽइषानयामनिपुरुषैषाऽअहन्योऽनैतशः ॥ ६ ॥
कस्विदस्यरजसोमहस्परंक्वावरंमरुतोयस्मिन्नायय । यज्ञ्यावयथविथुरेवसंहितंव्यद्रिणापतथत्वेषमर्णवं⁺ ॥ सातिर्न
वोर्मवतीस्वर्वतीत्वेषाविपाकामरुतःपिपिष्वती । भद्रावोरातिःपृणतो नदक्षिणापृथुज्ययीऽअसुर्येवजंजती ॥ प्रतिष्ठो

(१२३१४) यज्ञायज्ञेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमरुतोजगतीअंत्यास्तिस्रस्त्रिष्टुभः ।

भंतिसिंधवःपविभ्योयदश्रियांवाचमुदीरयति । अवस्मयंतविद्युतःपृथिव्यांयदीधृतंमरुतःप्रुष्णुवंति ॥ असूतपृश्निर्म
हृतेरणायत्वेषमयासांमरुतामनीकं । तेसंस्तरासौजनयंताभ्वमादित्स्वधामिषिरांपर्यपश्यन् ॥ एषवःस्तोमोमरुतऽइ
यंगीमीदर्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषवृजनैज्जीरदानुं ॥ ७ ॥ (१२३१५) महश्चित्त्वमिंद्र
यतऽएतान्महश्चिदसित्यजसोवरुता । सनोवेधोमरुतांचिकित्वान्तुस्त्रावन्नुष्वतवहिप्रेष्ठा ॥ अयुञ्जन्तऽइंद्रविश्वकृ
ष्टीर्विद्वानासोनिष्पिधोमर्त्यत्रा । मरुतांपृत्सुतिर्हासमानास्वर्मीहस्यप्रधनस्यसातौ⁺ ॥ अम्यक्सातऽइंद्रऽऋष्टिरस्मेसने
म्यभ्वंमरुतो जुनंति । अग्निश्चिद्विष्मातसेशुशुकानापोनद्वीपंदधतिप्रयांसि ॥ त्वंतूनऽइंद्रतरयिंदाऽओजिष्ठयादक्षि
णयेवरातिं । स्तुतश्चायस्तेचकनंतवायोःस्तनंमध्वःपीपयंतवाजैः ॥ त्वेरायऽइंद्रतोशतमाःप्रणेतारःकस्यचिद्वतायोः ।
तेषुणोमरुतोमृळयंतुयेस्मापुरागातूयंतीवदेवाः⁺ ॥ ८ ॥ प्रतिप्रयाहींद्रमीहृषोनृन्महःपार्थिवेसदनेयतस्व । अधयदे
षापृथुबुधासऽएतास्तीर्थेनार्यःपौंस्यानितस्थुः⁺ ॥ प्रतिष्ठोराणामेतानामयासांमरुतांशृण्वऽआयतामुपब्धिः । येम
र्त्यपृतनायंतमूमेर्ऋणावानंनपतयंतसर्गैः ॥ त्वंमानेभ्यऽइंद्रविश्वजन्यारदामरुद्धिःशुरुधोगोऽअग्राः । सत्वानेभिःस्तव

(१२३१५) महश्चिदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुपृथ्वीयाविराट् ।

सेदेवदेवैर्विद्यामेषंवृजनं जीरदानुं ॥ ९ ॥ (१२३१६) ननूनमस्तिनोश्वः कस्तद्वैद्यदङ्गुतं । अन्यस्यचित्तमभिसं
चरेण्यमुताधीतं विनश्यति ॥ किंनऽइंद्रजिघांससि भ्रातरो मरुतस्तव । तेभिः कल्पस्वसाधुयामानः समरणेवधीः ॥
किंनो भ्रातरगस्त्यसखा सन्नतिमन्यसे । विद्याहितेयधामनोस्मभ्यमिन्नदित्ससि ॥ अरंकृण्वंतु वेदिसमग्निमिधतां पुरः ।
तत्रामृतस्य चेतनं यज्ञं ते तनवावहै ॥ त्वमीशिषेव सुपते वसूनां त्वमित्राणां मित्रपते धेष्टः । इंद्रत्वं मरुद्भिः संवदस्वाधप्रा
शानऽऋतुधाहवीषि ॥ १० ॥ (१२३१७) प्रतिवऽएनानमसाहमैमिसूक्तेन भिक्षे सुमतिं तुराणां । रराणतां मरुतो
वेद्याभिनिहेळो धत्तविमुचध्वमश्वान् ॥ एषवः स्तोमो मरुतो नमस्वान्हृदा तद्यो मनसा धायि देवाः । उपेमायां तमनसा जु
षाणायुयंहिष्ठानमसऽइंद्रधासः ॥ स्तुता सो नो मरुतो मृळयंतु तस्तुतो मधवा शंभविष्ठः । ऊर्ध्वानः संतुकोम्यावनान्यहा
नि विश्वामरुतो जिगीषा ॥ अस्मादहंत विषादीषमाणऽइंद्राद्भियामरुतो रेजमानः । युष्मभ्यंहव्यानि शितान्यासन्ता
न्यारेचकृमामृळतानः ॥ येनमानांसश्चितयंतऽउस्त्राव्युष्टिषु शवसाश्वतीनां । सनो मरुद्भिर्वृषभश्रवो धाऽउग्रऽउग्रे
भिः स्यविरः सहोदाः ॥ त्वं पाहींद्रसहीय सो नृभवा मरुद्भिरवयातहेळाः । सुप्रकेतेभिः सासहिर्दधानो विद्यामेषंवृजनं

(१२३१६) ननूनमिति पंचस्य सूक्तस्य प्रथमवृत्तीयाचतुर्थीनामृचामिद्रोगस्त्यो द्वितीयापंचम्योरगस्त्य ऋषिरिंद्रो देवता आद्याबृहती
ततस्तिस्त्रोनुष्टुभोत्यात्रिष्टुप् । (१२३१७) प्रतिव इति षडृचस्य सूक्तस्यागस्त्यो मरुतः अंयानां चतसृणां मरुत्वानिंद्रक्षिष्टुप् ।

जीरदानुं ॥ ११ ॥ (१२३१८) चित्रोवोस्तुयामश्चित्रऽऊती सुदानवः । मरुतोऽअहिभानवः ॥ आरेसावः सु
दानवो मरुतऽऋजतीशरुः । आरेऽअश्मायमस्यथ ॥ तृणस्कंदस्यनुविशः परिवृक्तसुदानवः । ऊर्ध्वान्नः कर्तजीवसे
॥ १२ ॥ (१२३१९) गायत्सामनभ्यन्यैयथावेरर्चामतद्वावृधानं स्वर्वत् । गावो धिनवो बर्हिष्यदब्धाऽआयत्सद्वा
नैदिव्यं विवासान् ॥ अर्चद्वृषावृषभिः स्वेदुहव्यैर्मृगोनाश्रोऽअतियजुगुर्यात् । प्रमदयुर्मनां गूर्त होता भरते मर्यो मिथुना
यजत्रः ॥ नक्षत्रोतापरिसन्नमिताय न्भरद्भमाशरदः पृथिव्याः । क्रंददश्वोनयमानो रुवद्भौरंतर्दतोनरोदसीचरद्वा
क् ॥ ताकर्मपतरास्मै प्रच्यौलानि देवयंतो भरते । जुजोषदिंद्रोदस्वर्चानासं त्येव सुग्भ्योरथेष्ठाः ॥ तमुष्टुर्हींद्रयोह
सत्वायः शूरो मधवा योरथेष्ठाः । प्रतीचश्चिद्योधीयान्वृषण्वान्ववृषश्चित्तमसो विहंता ॥ १३ ॥ प्रयदित्यामहिना
नृभ्योऽअस्त्यरं रोदसीकक्ष्येऽनास्मै । संवैव्यऽइंद्रो वृजनं नभूमा भर्तिस्वधावोऽओपशमिवद्यां ॥ समस्तुत्वाशरसता
मुराणं प्रपथितं मपरितंस्यध्वै । सजोषसऽइंद्रमदेक्षोणीः सूरिचिद्येऽअनुमदतिवाजैः ॥ एवाहितेशं सर्वनासमुद्रऽआ
पोयत्तऽआसुमदं तिदेवीः । विश्वातेऽअनुजोष्याभूद्भौः सूरिश्चिद्यदिषावेषिजनान् ॥ असांमयथा सुषखायऽएन
स्वभिष्टयो नुरांनशंसैः । असद्यथानऽइंद्रो वंदनेष्ठास्तुरोऽनकर्मनयमानऽउक्था ॥ विष्पर्धसोनुरांनशंसैरस्माकासदिं

(१२३१४) चित्रोव इति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिगस्त्यो मरुतो गायत्री । (१२३१९) गायत्सामेति त्रयोदशस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणि

द्रोवज्रहस्तः । मित्रायुवोनूर्पतिंसुशिष्टौमध्यायुवऽउपशिक्षितियज्ञैः⁺ ॥ १४ ॥ युञ्जोहिष्मिंद्रं कश्चिद्वधं जुहुराणां शिन्म
नसापरियन् । तीर्थेनाच्छातातृषाणमोकोदीर्घोनसिध्रमाकृणोत्यध्वा ॥ मोषूणऽइंद्रात्रपृत्सुदेवैरस्तिहिष्माते शुष्मिन्न
वयाः । महश्चिद्यस्यमीहृषोयव्याहविष्मतोमरुतोवदतेगीः⁺ ॥ एषःस्तोमऽइंद्रतुभ्यमस्मेऽएतेनगातुंहरिवोविदोनः ।
आनोबवृत्याः सुवितायदेवविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १५ ॥ (१२३।१०) त्वंराजेंद्रयेचदेवारक्षानुन्पाह्यसुर्वत्वम
स्मान् । त्वंसत्पतिर्मघवानुस्तरुत्रस्त्वंसत्योवसवानः सहोदाः⁺ ॥ दनोविशऽइंद्रमुध्रवाचः ससयत्पुरः शर्मशारदीदत् ।
ऋणोरपोऽअनवद्याणायूनेवृत्रंपुरुकुत्सायरंधीः ॥ अज्रावृतऽइंद्रशूरपत्नीर्घाचयेभिः पुरुहूतनूनं । रक्षोऽअग्निमशुषं
तूर्वयाणंसिंहोनदमेऽअपांसिवस्तोः ॥ शेषन्नतऽइंद्रसस्मिन्योनौप्रशस्तयेपवीरवस्यमहा । सृजदर्णास्यवयद्युधागास्ति
ष्ठद्वरीधृषतामृष्टवाजान् ॥ वहकुत्समिंद्रयस्मिन्वाकनस्यमन्यूऽऋज्रावातस्याश्वा । प्रसूरश्चक्रं बृहतादभीकेभिस्पृधो
यासिषद्वज्रबाहुः ॥ १६ ॥ जघन्वाऽइंद्रमित्रेऋन्चोदप्रवृद्धोहरिवोऽअदाशून् । प्रयेपश्यन्नर्यमणंसचायोस्त्वयाशूर्ता
वहमानाऽअपत्यं ॥ रपत्क्विरिंद्रार्कसातौक्षांदासायोपबर्हणीकः । कस्तिस्रोमघवादानुंचित्रानिदुर्योणेकुर्यवाचंमू
धिश्चेत् ॥ सनातातऽइंद्रनव्याऽआगुः सहोनभोर्विरणायपूर्वीः । भिनत्पुरोनभिद्रोऽअदेवीर्ननमोवधरदेवस्पर्षीयोः⁺ ॥

रगस्यइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१२३।१०) त्वंराजेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्यइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

त्वंधुनिरिंद्रधुनिमतीऋणोरपःसीरानस्रवतीः । प्रयत्समुद्रमतिशूरपर्षिपारयातुर्वशंयदुंस्वस्ति⁺ ॥ त्वमस्माकमिंद्रवि
श्वधस्याऽअवृकतमोनुरानृपाता । सनोविश्वासांस्पृधांसहोदाविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १७ ॥ (१२३।११) म
त्स्यपायितेमहःपात्रस्येवहरिवोमत्सरोमदः । वृषांतेवृष्णऽइंद्रुर्वाजीसहस्रसातमः ॥ आनस्तेगंतुमत्सरोवृषामदोवरै
ष्यः । सहावाऽइंद्रसानुसिः पृतनाषाळमर्त्यः ॥ त्वंहिशूरः सनिताचोदयोमनुषोरथं । सहावादस्युमन्नतमोषः पात्रंनशो
चिषां ॥ मुषायसूर्यकवेचक्रमीशानुऽओजसा । वहशुष्णांयवधंकुत्संवातस्याश्वैः ॥ शुष्मिन्तमोहितेमदौद्युम्निन्तमऽ
उत्क्रतुः । वृत्रघ्नावरिवोविदामंसीष्ठाऽअश्वसातमः ॥ यथापूर्वैभ्योजरितृभ्यऽइंद्रमयऽइवापोनतृष्यतेबभूथ । ता
मनुत्वानिविदैजोहवीमिविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १८ ॥ (१२३।१२) मत्सिनोवस्यऽइष्टयऽइंद्रमिंद्रोवृषाविश ।
ऋघायमाणऽइन्वसिशत्रुमंतिनविंदसि ॥ तस्मिन्नावेशयागिरोयऽएकश्वर्षणीनां । अनुस्वधायमुप्यतेयवंनचक्रेषद्वृषां ॥
यस्यविश्वानिहस्तयोः पंचक्षितीनांवसु । स्पाशयस्वयोऽअसंभृग्दिव्येवाशनिर्जहि ॥ असुन्वंतंसमंजहिदूणाशंथोनते
मयः । अस्मभ्यमस्यवेदनंदद्विसुरिश्चिदोहते ॥ आवोयस्यद्विबर्हसोर्केषुसानुषगसत् । आजविंद्रस्येवोप्रावोवाजेषु

(१२३।११) मत्स्यपायीतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्यइंद्रोनुष्टुप्आद्यास्कंधोप्रीवाअंत्यात्रिष्टुप् । (१२३।१२) मत्सि
नइतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्यइंद्रोनुष्टुबंत्यात्रिष्टुप् ।

वाजिनं ॥ यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यऽइंद्रमयऽइवापोनतृष्यतेभूथ । तामनुत्वाविदंजोहवीमिविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १९ ॥ (१।२३।१३) आचर्षणिप्रावृषभोजनानाराजाकृष्टीनांपुरुहुतऽइंद्रः । स्तुतःश्रवस्यन्नवसोपमद्रिग्युक्त्वाहरीवृषणायाह्यर्वाङ् ॥ येतेवृषणोवृषभासऽइंद्रब्रह्मयुजोवृषरथासोऽअत्याः । तांऽआर्तिष्ठतेभिरायाह्यर्वाङ्हवामहेत्वासुतऽइंद्रसोमे ॥ आर्तिष्ठरथंवृषणंवृषातेसुतःसोमःपरिषिक्तमधूनि । युक्त्वावृषभ्यांवृषभक्षितीनांहरिभ्यांयाहिप्रवतोपमद्रिक् ॥ अयंयज्ञोदेवयाऽअयंमिर्यधऽइमाब्रह्माण्ययमिंद्रसोमः । स्तीर्णबर्हिंरातुशक्रप्रयाहिपिबानिषद्यविमुंचाहरीऽइह ॥ ओसुष्टुतऽइंद्रयाह्यर्वाङ्पुब्रह्माणिमान्यस्यकारोः । विद्यामवस्तोरवसागुणंतौविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २० ॥ (१।२३।१४) यद्धस्यातऽइंद्रश्रुष्टिरस्तिययावभूथजरितृभ्यऽऊती । मानःकामैमहयं तमाधग्विश्वातेऽअद्यांपर्यापऽआयोः ॥ नघाराजेंद्रऽआदभन्नोयानुस्वसाराकृण्वंतयोनी । आपश्चिदस्मैमुतकाऽअवेष्णमन्नऽइंद्रःसख्यावयश्च ॥ जेतानृभिरिंद्रःपृत्सुशूरःश्रोताहवंनाधमानस्यकारोः । प्रभर्तारथंदाशुषऽउपाकऽउद्यंतागिरोयदिचत्मनाभूत् ॥ एवानृभिरिंद्रैःसुश्रवस्याप्रखादःपृक्षोऽअभिमित्रिणोभूत् । समर्थऽइषःस्तंवतेविवाचिसत्राकरोयजमानस्यशंसः ॥ त्वयावयंमघवनिंद्रशत्रून्भिष्याममहतोमन्यमानान् । त्वंत्रातात्वमुनोवृधेभू

(१।२३।१३) आचर्षणिप्रादतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१।२३।१४) यद्धस्यातइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणि

विद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २१ ॥ (१।२३।१५) पूर्वीरहंशरदःशश्रमाणादोषावस्तोरुषसोजरयंतीः । मिनातिश्रियंजरिमातनूनामप्यनुपत्नीवृषणोजगम्युः ॥ येचिद्धिपूर्वऽऋतसापऽआसन्त्साकंदेवेभिरवदन्नृतानि । तेचिदवासुर्नहंतमापुःसमनुपत्नीवृषभिर्जगम्युः ॥ नमृषाश्रांतंयदवतिदेवाविश्वाऽइत्स्पृधोऽअभ्यश्रवाव । जयावेदत्रंशतनीधमाजियत्संम्यंचामिथुनावभ्यजाव ॥ नदस्यमारुधुतःकामऽआगन्धितऽआजातोऽअमुतःकुतश्चित् । लोपांमुद्रावृषणानीरिणातिधीरमधीराधयतिश्वसंतै ॥ इमंनुसोमंमंतितोहृत्सुपीतमुपब्रुवे । यत्सीमागंश्चक्रमातत्सुमृळतुपुलुकामोहिमर्त्यः ॥ अगस्त्यःखनमानःखनित्रैःप्रजामपत्यंबलमिच्छमानः । उभौवर्णावृषिरुग्रःपुपोषसत्यादेवेष्वाशिषोजगाम ॥ २२ ॥ (१।२४।१) युवोरजांसिसुयमासोऽअश्वारथोयद्वांपर्यणीसिदीयत् । हिरण्ययावांपवयःप्रुषायन्मध्वःपिबैताऽउषसःसचेथे ॥ युवमत्यस्यावन्क्षथोयद्विपत्मतोनर्यस्यप्रयज्योः । स्वसायद्वांविश्वगूर्तीभरातिवाजायेद्वैमधुपाविषेच ॥ युवंपर्यऽउक्षियायामधत्तंपक्रमामायामवपूर्व्यगोः । अंतर्त्यद्वनिनोवामृतप्सूह्यारोनशुचिर्यजतेहविष्मान् ॥ युवंहधर्ममधुमंतमत्रयेपोनक्षोदोवृणीतमेषे । तद्वांनरावश्विनापश्वऽइष्टीरथ्येवचक्राप्रतियंतिमध्वः ॥ आवांदानायं

रगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१।२३।१५) पूर्वीरहमितिषट्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यःआद्ययोर्द्वयोर्लोपांमुद्राऋषिकाअंययोर्द्वयोरगस्त्यांतेवासीब्रह्मचारीऋषिःसर्षासांरतिर्देवतात्रिष्टुप्पंचमीबृहदी । (१।२४।१) युवोरजांसीतिदर्शस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्चिनौत्रिष्टुप् ।

श्रुत्सं.
अ. २ अ. ४
॥ २९ ॥

ववृतीयदस्त्रागोरोहेणतौत्र्योनजिप्रिः । अपःक्षोणीसंचतेमाहिनावांजुणोवामक्षुरंहसोयजत्रा ॥ २३ ॥ नियद्युवेथेनि
युतःसुदानुऽउपस्वधाभिःसृजथःपुरंधिं । प्रेषद्वेषद्वातो नसूरिरामहेददेसुव्रतो नवाजै ॥ वयंचिद्धिवांजरितारःसत्या
विपन्यामहेविपणिर्हितावान् । अधाचिद्धिष्माश्विनावनिंघापाथोहिष्मावृषणावंतिदेवं ॥ युवांचिद्धिष्माश्विनावनु
घृन्विरुद्रस्यप्रस्रवणस्यसातौ । अगस्त्योनंरानृषुप्रशस्तःकाराधुनीवचितयत्सहस्रैः ॥ प्रयद्वहेथेमहिनारथस्यप्रस्पद्राया
थोमनुषोनहोता । धत्तंसूरिभ्यऽउतवास्वभ्यनासत्यारयिषाचःस्याम ॥ तंवारथंवयमद्याहुवेमस्तोमैरश्विनासुविताय
नव्यं । अरिष्टनेमिंपरिद्यामियानंविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २४ ॥ (१२४।२) कदुप्रेष्ठाविषारंयीणामध्वर्यताय
दुक्षिनीथोऽअपां । अयंवायज्ञोऽअकृतप्रशस्तिं वसुधितोऽअविताराजनानां ॥ आवामश्वासःशुचयःपयस्पावातरंहसो
दिव्यासोऽअत्याः । मनोजुवोवृषणोवीतपृष्ठाऽएहस्वराजोऽअश्विनावहंतु ॥ आवारथोवनिर्नप्रवत्वान्तसृप्रवंधुरःसु
वितार्यगम्याः । वृष्णःस्थातारामनसोजवीयानहंपूर्वोयज्ञतोधिष्ण्यायः+ ॥ इहेहजातासमवावशीतामरेपसातन्वाऽ
नामभिःस्वैः । जिष्णुर्वीमन्यःसुमखस्यसूरिर्दिवोऽअन्यःसुभगःपुत्रऽऊहे ॥ प्रवांनिचेरुःककुहोवशांऽअनुपिशंगरूपः
सर्दनानिगम्याः । हरीऽअन्यस्यपीपयंतवाजैर्मथराजस्यश्विनाविघोषैः ॥ २५ ॥ प्रवांशरद्वान्वृषभोननिःपाद्पूर्वा

मंडलं १
अनु. २५

॥ २९ ॥

(१२४।२) कदुप्रेष्ठावितिनवर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

रिषश्चरतिमध्वऽइष्णन् । एवैरन्यस्यपीपयंतवाजैर्वेवंतीरूध्वानघोनऽआगुः ॥ असर्जिवांस्थविरावेधसागीर्बाह्वेऽअ
श्विनात्रेधाक्षरंती । उपस्तुताववतंनाधमानंयामन्नयामन्धृणुतंहवमे ॥ उतस्यावांरुशतोवप्ससोगीस्त्रिबर्हिषिसदसि
पिन्वतेनृन् । वृषावांमेघोवृषणापीपायगोर्नसेकेमनुषोदशस्यन्+ ॥ युवांपुषेवाश्विनापुरंधिरग्निमुषानंजरतेहविष्मा
न् । हुवेयद्वौवरिवस्यागृणानोविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २६ ॥ (१२४।३) अभूदिदंवयुनमोषुभूषतारथोवृष
ण्वान्मदतामनीषिणः । धियंजिन्वाधिष्ण्याविश्रलावसूदिवोनपातासुकृतेशुचित्रता ॥ इंद्रतमाहिधिष्ण्यामरुत्तमा
दस्त्रादंसिष्टारथ्यारथीतमा । पूर्णरथंवहेथेमध्वऽआचितंतेनदाश्वासमुपयाथोऽअश्विना ॥ किमत्रदस्त्राकृणुथःकिमा
साथेजनोयःकश्चिदहविर्महीयते । अतिक्रमिष्टंजुरतंपणेरसुंज्योतिर्विप्रायकृणुतंवचस्यवे ॥ जंभयतमभितोरायतःशु
नोहृतंमृधोविदथुस्तान्यश्विना । वाचंवाचंजरितूरक्षिनीकृतमुभाशंसनासत्यावतंमम ॥ युवमेतंचक्रथुःसिंधुषुष्टवमा
त्मन्वंतंपक्षिणंतौत्र्यायकं । येनदेवत्रामनसानिरूहथुःसुपस्रनीपेतथुःक्षोदसोमहः+ ॥ २७ ॥ अवविद्धंतौत्र्यमपस्वऽ
तरनारंभणेतमसिप्रविद्धं । चतस्रोनावोजठलस्यजुष्टाऽउदश्विभ्यामिषिताःपारयंति ॥ कःस्विद्वृक्षोनिष्ठितोमध्येऽ
अर्णोसोयंतौत्र्योनाधितःपर्यषस्वजत् । पर्णामृगस्यपतरोरिवारभऽउदश्विनाऽऊहथुःश्रोमतायकं+ ॥ तद्वानरानास

(१२४।३) अभूदिदमित्यष्टवस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौजगतीषष्ठ्यंतेत्रिष्टुभौ ।

ऋक्सं.
अ. २ अ. ५
॥ ३० ॥

त्यावनुष्याद्यद्दामानासऽउच्यमवोचन् । अस्मादद्यसदसःसोम्यादाविद्यामेष्वृजनंजीरदानुं ॥ २८ ॥ (१२४१४)
तंयुजाथामनसोयोजवीयान्निवंधुरोवृषणायस्त्रिचक्रः । येनोपयाधःसुकृतोदुरोणंत्रिधातुनापतथोविर्नर्णैः+ ॥ सुवृ
द्रथोवर्ततेयज्ञभिक्षायत्तिष्ठथःऋतुमंतानुपृक्षे । वपुर्वपुष्यासंचतामियंगीर्दिवोदुहित्रोषसासचेथे ॥ आतिष्ठतंसुवृतयो
रथोवामनुव्रतानिवर्ततेहविष्मान् । येननरानासत्येष्यध्यैवर्तिर्याथस्तनयायत्मनैच ॥ मावांवृकोमावृकीरादधर्षीन्मा
परिवर्कमुतमार्तिधक्तं । अयंवांभागोनिर्हितऽइयंगीर्दस्त्राविमेवांनिधयोमधूनां ॥ युवांगोतमःपुरुमीढोऽअत्रिर्दस्त्राह
वृतेवसेहविष्मान् । दिशंनदिष्टामृजुयेवयंतामेहवनासत्योपयातं ॥ अतारिष्मतर्मसस्पारमस्यप्रतिवांस्तोमोऽअश्वि
नावधायि । एहयातंपृथिभिर्देवयानैर्विद्यामेष्वृजनंजीरदानुं ॥ २९ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥

द्वादशाध्याये वर्गाः २९ सूक्तानि १८ ऋचः १४२ ॥ त्यागः ॥ मरुच्यइदं. १५ इंद्रायेदं. मरुच्यइदं. २० इंद्रायेदं. १३ रुद्रमरुच्य-
इदं. २ मरुवतइंद्रायेदं. ४ मरुच्यइदं. ३ इंद्रायेदं. ४५ रत्याइदं. ६ अश्विम्यामिदं. ३३ ॥ इतिद्वितीयेचतुर्थः ॥ ४ ॥

तावांकतरैकादशद्यावापृथिवीयमानोवैश्वदेवंपितुंन्वभ्रस्तुतिर्गायत्रंत्वाद्यानुष्टुभौतृतीयांत्येपंचम्याद्याश्चत
स्रोनुष्टुभौत्याबृहतीवासमिद्धआप्रियोग्नेनयाष्टावाग्नेयमनर्वाणंबार्हस्पत्यंकंकतःषोडशोपनिषदसृणसौर्ययानु

(१२४१४) तंयुजाथामितिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

मंडलं १
अनु. २४

॥ ३० ॥

ष्टुभैविषशंकावानगस्त्यःप्राब्रवीद्दशम्याद्याश्चतिस्रोमहापंकयोमहाबृहतीचयआंगिरसःशौनहोत्रोभूत्वाभार्ग
वःशौनकोभवत्सगृत्समदोद्वितीयंमंडलमपश्यत्त्वमग्नेजागतंतुयज्ञेनसप्तोनासमिद्धएकादशाप्रंसप्तमीजगतीहु
वेनवसोमाहुतिर्भार्गवोहहोताष्टावानुष्टुभमिमांमेगायत्रंहिंश्रेष्ठंषड्वाजयन्निवांत्यानुष्टुप् ॥ १ ॥

हरिः३ओम् ॥ (१२४१५) तावामद्यतावंपरंहवेमोच्छंत्यामुषसिवाहिरुक्थैः । नासत्याकुहचित्संतावयोंदिवोन
पातासुदास्तराय+ ॥ अस्मेऽऊषुवृषणामादयेथामुत्पणीर्हितमूर्म्यामदैता । श्रुतंमेऽअच्छौकिभिर्मतीनामेष्टानरानि
चेताराचक्रणैः ॥ अग्नेपूषन्निषुकृतेवदेवानासत्यावहतुंसूर्यायाः । वच्यंतेवांककुहाऽअप्सुजातायुगाजूर्णैववरुणस्यभू
रैः ॥ अस्मेसावांमाध्वीरातिरस्तुस्तोमंहिनोतंमान्यस्यकारोः । अनुयद्वांश्रवस्यासुदानूसुवीर्यायचर्षणयोमदैति ॥ ए
षवांस्तोमोऽअश्विनावकारिमानेभिर्मघवानासुवृक्ति । यातंवर्तिस्तनयायत्मनैचागस्त्येनासत्यामदैता ॥ अतारिष्मत
र्मसस्पारमस्यप्रतिवांस्तोमोऽअश्विनावधायि । एहयातंपृथिभिर्देवयानैर्विद्यामेष्वृजनंजीरदानुं ॥ १ ॥ (१२४१६)
कतरापूवीकतरापरायोःकथाज्जातेकवयःकोविवेद । विश्वंत्मनाबिभृतोयद्धनामविवर्ततेऽअहनीचक्रियेव ॥ भूरिद्वेऽ
अचरंतीचरंतंपृथ्वीतंगर्भमपदीदधाते । नित्यंनसूनुपित्रोरुपस्थेद्यावारक्षतंपृथिवीनोऽअभ्वात् ॥ अनेहोदात्रमदितेरनर्व

(१२४१५) तावामितिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् । (१२४१६) कतरेत्येकादशचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यो

हुवेस्वर्वदधनमस्वत् । तद्रौदसीजनयतंजरित्रेद्यावा० ॥ अतप्यमानेऽवसावतीऽअनुष्यामरोदसीदेवपुत्रे । उ
भेदेवानामुभयेभिरह्नाद्यावा० ॥ संगच्छमानेयुवतीसमैतेस्वसाराजामीपित्रोरुपस्थे । अभिजिघ्रतीभुवनस्यनाभिद्या
वा० ॥ २ ॥ उर्वीसङ्गानीबृहतीऽऋतेनहुवेदेवानामवसाजनित्री । दधातेयेऽअमृतं सुप्रतीकेद्यावा० ॥ उर्वीपृथ्वीबहु
लेदुरेऽअंतेऽउपब्रुवेनमसायज्ञेऽअस्मिन् । दधातेयेसुभगेसुप्रतूर्तीद्यावा० ॥ देवान्वायच्चक्रमाकच्चिदागःसखायंवा
सदमिज्जास्पतिंवा । इयं धीर्भूयाऽअवयानमेषांद्यावा० ॥ उभाशंसानर्यामामविष्टामुभेमामुतीऽअवसासचेतां । भू
रिचिदुर्यःसुदास्तरायेषामदंतऽइषयेमदेवाः ॥ ऋतं दिवेतदवोचंपृथिव्याऽअभिश्चावायप्रथमंसुमेधाः । पातामवद्या
हुरितादभीकेपितामाताचरक्षतामवोभिः ॥ इदं द्यावापृथिवीसत्यमस्तु पितृमार्तर्यदिहोपब्रुवेवा । भूतंदेवानामवमेऽ
अवोभिर्विद्यामेषंबृजनंजीरदानुं ॥ ३ ॥ (१२४।७) आनऽइळाभिर्विदथेसुशस्तिविश्वानरःसवितादेवऽएतु ।
अपियथायुवानोमत्स्थानोविश्वंजगदभिपित्वेमनीषा⁺ ॥ आनोविश्वऽआस्कागमंतुदेवामित्रोऽअर्यमावरुणःसजो
षाः । भुवन्यथानोविश्वेवृधासःकरन्त्सुषाहाविथुरनशवः ॥ प्रेष्ठवोऽअतिथिं गृणीषेग्निंशस्तिभिस्तुर्वणिःसजोषाः ।

द्यावापृथिवीत्रिष्टुप् । (१२४।७) आनइळाभिरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (सूक्तभेदप्रयोगेन-आद्यत-
सृणांविश्वेदेवाःततएकस्याअहिर्बुध्न्यःततएकस्यास्त्वष्टाततएकस्याइंद्रःततोद्वयोर्मरुतःततोद्वयोर्विश्वेदेवाःएवमेकादश) ।

असद्यथानोवरुणःसुकीर्तिरिषश्चपर्वदरिगूर्तःसूरिः⁺ ॥ उपवऽएषेनमसाजिगीषोषासानकासुदुधेवधेनुः । समानेऽअ
हन्विमिमानोऽअर्कविषुरूपेपयसिसस्मिन्नधन् ॥ उतनोहिर्बुध्न्योऽमयस्कःशिशुंनपिप्युषीववैतिसिंधुः । येननपातम
पांजुनाममनोजुवोवृषणोयंवहति ॥ ४ ॥ उतनऽईत्वष्टागंत्वच्छास्मत्सूरिभिरभिपित्वेसजोषाः । आवृत्रहेंद्रश्चर्षणि
प्रास्तुविष्टमोनुरानंऽइहगम्याः ॥ उतनऽईमतयोश्वयोगाःशिशुंनगावस्तरुणंरिहंति । तमींगिरोजनयोनपत्नीःसुरभिष्ट
मंनुरानंसंत ॥ उतनऽईमरुतोवृद्धसैनाःस्मद्रौदसीसमनसःसदंतु । पृषदश्वासोवनयोनरथारिशदसोमित्रयुजोनदे
वाः⁺ ॥ प्रनुयदैषांमहिनाचिकित्रेप्रयुंजतेप्रयुजस्तेसुवृक्ति । अधयदैषांसुदिनेनशरुर्विश्वमेरिणंप्रुषायंतसेनाः ॥ प्रोऽ
अश्विनाववसेकृणुध्वंप्रपूषणंस्वतवसोहिसंति । अद्वेषोविष्णुर्वार्तऽऋभुक्षाऽअच्छासुम्नायववृतीयदेवान⁺ ॥ इयंसावो
ऽअस्मेदीधितिर्यजत्राऽअपिप्राणीचसदनीचभूयाः । नियादेवेषुयततेवसूयुर्विद्यामेषंबृजनंजीरदानुं ॥ ५ ॥ (१२४।८)
पितुंनुस्तोषमहोधर्माणंतविषीं । यस्यत्रितोव्योजसावृत्रंविपर्वमर्दयत् ॥ स्वादोपितोमधोपितोवयंत्वाववृमहे । अस्मा
कमविताभवे ॥ उपनःपितवाचरशिवःशिवाभिरूतिभिः । मयोभुरद्विषेण्यःसखासुशेवोऽअद्वयाः ॥ तवत्येपितोर
सारजांस्यनुविष्टिताः । दिविवाताऽइवश्रिताः⁺ ॥ तवत्येपितोददंतस्तवस्वादिष्टोपितो । प्रस्वाद्मानोरसानांतुविष्ट्री

(१२४।८) पितुंनित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योन्नगायत्रीआद्यानुष्टुप्आर्भातृतीयापंचम्याद्याश्चतस्रोनुष्टुप्भोत्याबृहतीवा ।

वाऽइवेरते ॥ ६ ॥ त्वेपितोमहानां देवानां मनोहितं । अकारिचारुकेतुना तवाहिमवसावधीत् ॥ यदुदोषितोऽअजं
गन्विष्वपर्वतानां । अत्राचिन्नोमधोपितोरभूक्षायगम्याः ॥ यदुपामोषधीनां परिशामारिशामहे । वातापेपीवऽइह
व ॥ यत्तैसोमगवाशिरोयवाशिरोभजामहे । वातापेपी० ॥ कुरंभऽओषधेभवपीवोवृक्षऽउदारधिः । वातापेपी० ॥
तत्त्वावयं पितोवचोभिर्गवोनहव्यासुषूदिम । देवेभ्यस्त्वासधुमादमसभ्यत्वासधुमादं ॥ ७ ॥ (१२४।९) समि
द्धोऽअधराजसिदेवोदेवैः सहस्रजित् । दूतोहव्याकविर्वह ॥ तनूनपाहृतंयतेमध्वायज्ञः समज्यते । दधत्सहस्रिणीरि
षः ॥ आजुहानोनऽईज्योदेवाऽआवक्षियज्ञियान् । अग्नेसहस्रसाऽअसि ॥ प्राचीनैर्बहिरोजसासहस्रवीरमस्तृणन् ।
यत्रादित्याविराजथ ॥ विराट्सम्नाडिभ्वीः प्रभ्वीर्बहीश्चभूयसीश्चयाः । दुरौघृतान्यक्षरन् ॥ ८ ॥ सुरुक्मेहिसुपेश
साधिश्रियाविराजतः । उषासावेहसीदतां ॥ प्रथमाहिसुवाचसाहोतारादैव्याकवी । यज्ञनोयक्षतामिमं ॥ भारती
छेसरस्वतियावः सर्वोऽउपब्रुवे । तानश्चोदयतश्रिये⁺ ॥ त्वष्टारूपाणिहिप्रभुः पशून्विश्वान्त्समानजे । तेषां नः स्फुति
मायज ॥ उपत्मन्यावनस्पतेपाथोदेवेभ्यः सृज । अग्निर्हव्यानि सिस्रवत् ॥ पुरोगाऽअग्निर्देवानां गायत्रेण समज्यते ।

(१२४।९) समिद्ध इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिरगस्त्य इधमस्तनूनपादिषोडशर्चस्योर्बर्हिर्देवीर्द्वारवृषासानकादैव्योहोतारौ सरस्वतीळा
भारत्यस्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेण देवताः गायत्रीच्छंदः ।

स्वाहाकृतीषुरोचते ॥ ९ ॥ (१२४।१०) अग्नेनयऽसुपथारायेऽअस्मान्विश्वानि देववयुनानि विद्वान् । युयोध्यं
स्मज्जुहुराणमेनोभूर्यिष्ठातेनमऽउक्तिं विधेम ॥ अग्नेत्वं पारयानव्योऽअस्मान्त्स्वस्तिभिरतिदुर्गाणिविश्वा । पूश्वपृथ्वी
बहुलानऽउर्वीभवातोकायतनयायशयोः⁺ ॥ अग्नेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाऽअनग्नित्राऽअभ्यमैतकृष्टीः । पुनरस्मभ्यंसु
वितायदेवक्षां विश्वेभिरमृतेभिर्यजत्र ॥ पाहिनोऽअग्नेपायुभिरजसैरुतप्रियेसदनऽआशुशुक्लान् । मातेभ्यं जरितारंय
विष्णुनंविदन्मापरंसहस्वः ॥ मानोऽअग्नेर्वसृजोऽअघायाविष्यवैरिपवेदुच्छुनायै । मादुत्वतेदशतेमादतेनोमारीषते
सहसावन्परादाः ॥ १० ॥ विघृत्वावाऽऽकृतजातयंसद्रूणानोऽअग्नेतन्वेऽवकूथं । विश्वाद्रिरिक्षोरुतवानि नित्सोरभि
हुतामसिहिदैवविष्पट् ॥ त्वं तांऽअग्नऽउभयान्विविद्वान्वेषिप्रपित्वेमनुषोयजत्र । अभिपित्वेमनवेशास्योभूर्मर्मजे
न्यऽउशिग्भिर्नाक्रः⁺ ॥ अवोचामनिवचनान्यस्मिन्मानस्यसूनुः सहसानेऽअग्नौ । वयंसहस्रमृषिभिः सनेमविद्यामेषवृ
जनं जीरदानुं ॥ ११ ॥ (१२४।११) अनर्वाणवृषभंमद्रजिह्वं बृहस्पतिवर्धयानव्यमर्कैः । गाथान्यः सुरुचोयस्यदे
वाऽआशृण्वंतिनर्वमानस्यमर्ताः ॥ तमृत्विद्याऽउपवाचः सचंतेसर्गोनयोदैवयतामसर्जि । बृहस्पतिः सहजोवरसि वि
भ्वाभवत्समृतेमातरिश्वा ॥ उपस्तुतिं नमऽउद्यतिं च श्लोकं यस्तत्सवितेव प्रबाहू । अस्य कत्वाहन्योऽयोऽअस्तिमृगोन

(१२४।१०) अग्नेनेत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिरगस्त्योमिस्त्रिष्टुप् । (१२४।११) अनर्वाणमित्यष्टर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिरगस्त्यो

क्रक्सं.

अ. २ अ. ५

॥ ३३ ॥

मंडलं १

अनु. २४

॥ ३३ ॥

भीमोऽरक्षस्तुर्विष्मान् ॥ अस्यश्लोकोद्वीयतेपृथिव्यामत्योनयंसद्यक्षभृद्विचैताः । मृगाणांनहेतयोयंतिचेमाबृह
स्पतेरहिमायाँऽअभिघ्नन् ॥ यत्वादेवोन्निकंमन्यमानाःपापाभद्रमुपजीवतिपुत्राः । नदूत्येऽनुददासिवामंबृहस्प
तेचयसऽइत्यिरां ॥ १२ ॥ सुप्रैतुःसूयवसोनपंथादुर्नियंतुःपरिप्रीतो नमित्रः । अनर्वाणोऽअभियेचक्षतेनोपीवृताऽ
अपोर्णवतोऽअस्थुः ॥ संयस्तुभोवनयोनयंति समुद्रंनम्रवतारोर्ध्वचक्राः । सविद्धाँऽउभयं चष्टेऽअंतर्बृहस्पतिस्तरऽआप
श्चगृध्रः ॥ एवामहस्तुविज्ञातस्तुर्विष्मान्बृहस्पतिर्वृषभोर्धायिदेवः । सनःस्तुतोवीरवद्धातुगोर्मद्विद्यामेषंबृजनंजीरदा
नु ॥ १३ ॥ (१२४।१२) कंकतो न कंकतो यो सती न कंकतः । द्वावितिषुषीऽइतिन्यैहृष्टाऽअलिप्सत ॥ अहृष्टा
नहंत्यायत्यथोहंतिपरायती । अथोऽअवघ्नतीहंत्यथोपि नष्टिपिंष्टी ॥ शरासःकुशरासोदर्भासःसैर्याऽउत । मौजा
ऽअहृष्टावैरिणाःसर्वेसाकंन्यलिप्सत ॥ निगावोऽगोष्ठेऽअसदन्निमृगासोऽअविक्षत । निकेतवोजनानान्यैहृष्टाऽअलि
प्सत ॥ एतऽउत्येप्रत्यहश्रन्प्रदोषंतस्कराऽइव । अहृष्टाविश्वहृष्टाःप्रतिबुद्धाऽअभूतन ॥ १४ ॥ द्यौर्वैःपितापृथिवी
मातासोमोभ्रातादितिःस्वसा । अहृष्टाविश्वहृष्टास्तिष्ठतेलयतासुकं ॥ येऽअस्यायेऽअंग्याःसूचीकायेप्रकंकताः । अहृ
ष्टाःकिंचनेहवःसर्वेसाकंनिजस्यत ॥ उत्पुरस्तात्सूर्योऽएतिविश्वहृष्टोऽअहृष्टहा । अहृष्टान्तसर्वान्जंभयन्तसर्वाश्चयातुधा
बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । (१२४।१२) कंकतइतिषोडशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमृणसूर्यानुष्टुप्दशम्याद्यास्तिस्रोमहापंक्तयस्त्रयोदशी

न्यः ॥ उदपसदसौसूर्यःपुरुविश्वानिजूर्वेन् । आदित्यःपर्वतेभ्योविश्वहृष्टोऽअहृष्टहा ॥ सूर्येविषमासंजामिदृतिंसूरा
वतोगृहे । सोचिन्ननमरातिनोवयंमरामारेऽअस्ययोजनंहरिष्ठामधुत्वामधुलाचकार ॥ १५ ॥ इयत्तिकाशकुंतिकासका
जघासतेविषं । सोचिन्ननमराति ० ॥ त्रिःसप्तविंशुलिंगकाविषस्यपुष्पमक्षन् । ताश्चिन्ननमरंति ० ॥ नवानांनवतीनांविष
स्यरोपुषीणां । सर्वासामग्रभुंनमारे ० ॥ त्रिःसप्तमयूर्यःसप्तस्वसारोऽअग्रुवः । तास्तैविषंविजंभ्रिरऽउदकंकुंभिनीरिव ॥
इयत्तकःकुपुंभकस्तकंभिन्इयश्मना । ततोविषंप्रवावृतेपराचीरनुसंवतः ॥ कुपुंभकस्तदब्रवीद्भिरेःप्रवर्तमानकः । वृश्चिक
स्यारसंविषमरसंवृश्चिकतेविषं ॥ १६ ॥ (इतिशातर्चिनंप्रथममंडलं ॥ अत्रसूक्तानि १९१) ॥ ॥ परिशिष्टं ॥ मा
विभेर्नमरिष्यसिपरित्वापामिसर्वतः । घनेनहन्मिवृश्चिकमहिंदडेनागतं ॥ आदित्यरथवेगेनविष्णुबाहुबलेनच । गुरु
डपक्षनिपातेनभूमिगच्छमहायशाः ॥ गुरुडस्यजातमात्रेणत्रयोलोकाःप्रकंपिताः । प्रकंपितामहीसर्वासैलवनकानं
ना ॥ गगनंनष्टचंद्रार्कज्योतिषंनप्रकाशते । देवताभयभीताश्चमारुतो नपुवायतिमारुतो नपुवायत्योनमः ॥ भोसर्पभ
द्रभद्रंतेदूरंगच्छमहायशाः । जनमेजयस्ययज्ञांतेऽआस्तीकवचनंस्मर ॥ आस्तीकवचनंश्रुत्वायःसर्पोननिवर्तते । शत
धाभिद्यतेमूर्ध्निशिशवृक्षफलंयथा ॥ नर्मदायैनमःप्रातर्नर्मदायैनमोर्निशि । नमोस्तुनर्मदेतुभ्यंत्राहिमांविषसर्पतः ॥

महाबृहती (विषप्रसूक्तं) ।

योजरत्कारुणाजातो जुरत्कन्यामहायशाः । तस्य सर्पापभद्रं ते दूरं गच्छ महायशाः ॥ १ ॥ (२।१।१) त्वमग्नेद्यु
भिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमग्नस्त्वमग्नेमनस्परि । त्वमग्नेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वनृणानृपते जायसे शुचिः ॥ तवाग्नेहोत्रं तव
पोत्रमृत्विष्यं तवनेष्टं त्वमग्निदत्तायतः । तव प्रशास्त्रं त्वमध्वरीयसि ब्रह्माचासि गृहपतिश्च नोदमे ॥ त्वमग्नेऽइन्द्रो वृषभः स
तामसित्वं विष्णुरुगुगायोनमस्यः । त्वं ब्रह्मरयि विद्वह्मणस्पते त्वं विधत्तः सच सेपु रंध्या ॥ त्वमग्ने राजावरुणो धृतव्रतस्त्वं
मित्रो भवसि दुस्मईड्यः । त्वमर्ग्यमास तपतिर्यस्य संभुजं त्वमंशो विदधे देवभाज युः⁺ ॥ त्वमग्ने त्वष्टा विधत्ते सुवीर्यं तव ग्रा
वो मित्रमहः सजात्यं । त्वमाशुहेमाररिषे स्वध्वं त्वं नरांशधोऽसि पुरुवसुः ॥ १७ ॥ त्वमग्ने रुद्रोऽसुरो महो दिवस्त्वं
शर्धो मारुतं पृक्षऽईशिषे । त्वं वा तैररुणैर्यासि शंगयस्त्वं पूषा विधत्तः पांसि नुत्मना ॥ त्वमग्ने द्रविणो दाऽअरंकृते त्वं देवः
संवितारं ह्यधाऽअसि । त्वं भगो नृपते वस्वऽईशिषे त्वं पायुर्दमेयस्ते विधत्त ॥ त्वामग्ने दमऽआविशपतिं विशस्त्वां राजा
नं सुविदत्रमृजते । त्वं विश्वानि स्वनीकपत्यसे त्वं सहस्राणि शतादश प्रति ॥ त्वामग्ने पितरं मिष्टिभिर्नरस्त्वां भ्रात्राय
शम्यात नरुचं । त्वं पुत्रो भवसि यस्ते विधत्तं सखा सुशेवः पास्याधृषः ॥ त्वमग्नेऽऋभुराकेनमस्यऽस्त्वं वाजस्यक्षुमतो
रायऽईशिषे । त्वं विभास्य नुदक्षि दावने त्वं विशिधुरसि यज्ञमातनिः ॥ १८ ॥ त्वमग्नेऽअदितिर्देवदाशुषे त्वं होत्राभारं ती

(२।१।१) (अथ गार्त्समदे द्वितीये मंडले वतस्रोऽनुवाकाः) ॥ त्वमग्ने इति षोडशर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदोभिर्जगती ।

वर्धसे गिरा । त्वमिळाशतहिमासि दक्षसे त्वं वृत्रहा वसुपते सरस्वती ॥ त्वमग्ने सुभृतऽउत्तमं वयस्त्वं स्पर्हवर्णऽआसंह
शिश्नियः । त्वं वाजः प्रतरणो बृहन्नसित्वं रयिर्बहुलो विश्वतस्पृथुः⁺ ॥ त्वामग्नेऽआदित्यासंऽआस्यं^१ त्वां जिह्वां शुचं यश्च
क्रिरेकवे । त्वं रातिषाचोऽअध्वरेषु सश्चिरे त्वे देवाहविरदं त्याहुतं ॥ त्वेऽअग्ने विश्वेऽअमृतासोऽअद्रुहऽआसा देवाहवि
रदं त्याहुतं । त्वयामर्तासः स्वदंतऽआसुतिं त्वंगमो वीरुधां जज्ञिषे शुचिः ॥ त्वं तान्त्संच प्रतिचासि मृज्मनाग्ने सुजातप्रचदे
वरिच्यसे । पृक्षो यदत्रमहिनाविते भुवदनुद्यावापृथिवीरोदसीऽउभे⁺ ॥ येस्तोतृभ्यो गोऽअग्रामश्वपेशसमग्ने रातिमुपसृ
जंति सूरयः । अस्मान् च तान्श्च प्रहिनेषु वस्यऽआबृहद्वदेमविदधे सुवीराः ॥ १९ ॥ (२।१।२) यज्ञेन वर्धत जातवेदसम
ग्रियं जध्वं हविषातना गिरा । समिधानं सुप्रयसं स्वर्णं रं द्युक्षं होतारं वृजनेषु धूर्षदं ॥ अभित्वानक्तीरुषसो ववाशिरे ग्रेवत्सं न
स्वसरेषु धेनवः । दिवऽइवेदं रतिर्मानुषायुगाक्षपो भासि पुरुवारसं यतः ॥ तं देवा बुध्रे रजसः सुदंसं स दिवस्पृथिव्योररतिं
न्येरिरे । रथमिव वेद्यं शुक्रशोचिषमग्निं मित्रं नक्षितिषु प्रशंस्यं ॥ तमुक्षमाणं रजसि स्वऽआदमै चंद्रमिव सुरुचं हारऽआद
धुः । पृथ्याः पतरं चितयंत मक्षभिः पाथोन पायुं जनसीऽउभेऽअनु ॥ सहोता विश्वं परिभूत्व ध्वरंत मुह्यैर्मनुषऽऋजते
गिरा । हिरिशिप्रो वृधसानासुजर्भुरद्वयौ नस्तृभिश्चितयद्रोदसीऽअनु ॥ २० ॥ सनोरेवत्समिधानः स्वस्त्ये संददस्वात्र

(२।१।२) यज्ञेनेति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदोभिर्जगती ।

यिमस्मासुदीदिहि । आनःकृणुष्वसुवितायरोदसीऽअग्नेहव्यामनुषोदेववीतये ॥ दानोऽअग्नेबृहतोदाःसहृन्निणोदु
रोनवाजंश्रुत्याऽअपावृधि । प्राचीद्यावापृथिवीब्रह्मणाकृषिस्वर्गंशुक्रमुषसोविदिद्युतुः ॥ सऽईधानऽउषसोराभ्याऽ
अनुस्वर्गंदीदेदरूपेणभानुना । होत्राभिरग्निर्मनुषःस्वध्वरोराजाविशामतिथिश्चारुरायवे ॥ एवानोऽअग्नेऽअमृतेषु
पूर्वधीष्णीपायबृहद्विषेभुमानुषा । दुहानाधेनुर्वृजनेषुकारवेत्मनाशतिनैपुरुषमिषणि ॥ वयमग्नेऽअर्वतावासुवीर्यं
ब्रह्मणावाचितयेमाजनोऽअति । अस्माकंद्युम्नमधिपंचकृष्टिषूचास्वर्गंशुचीतदुष्टं ॥ सनोबोधिसहस्यप्रशंस्योय
स्मिन्सुजाताऽऽषयंतसूरयः । यमग्नेयज्ञमुपयंतिवाजिनोनित्येतोकेदीदिवासंस्वेदमे ॥ उभयासोजातवेदःस्यामतेस्तो
तारोऽअग्नेऽसूरयश्चशर्मणि । वस्वोरायःपुरुश्चंद्रस्यभूर्यसःप्रजावतःस्वपत्यस्यशग्धिनः ॥ येस्तोतृभ्योगोऽअग्रामश्वपेश
समग्नेरातिमुपसृजंति सूरयः । अस्मान्चतांश्चप्रहिनेष्वस्यऽआबृहद्वेदमविदथेसुविराः ॥ २१ ॥ (२।१।३) समिद्धो
ऽअग्निर्निहितःपृथिव्याप्रत्यङ्गविश्वानिभुवनान्यस्थात् । होतापावकःप्रदिवःसुमेधादेवोदेवान्यजत्वग्निरहेन् ॥ नरा
शंसःप्रतिधामान्यजन्तिस्त्रोदिवःप्रतिमहास्वर्चिः । घृतप्राभनसाहव्यमुदन्मूर्धन्यज्ञस्यसर्मनक्तुदेवान् ॥ ईळितोऽ

(२।१।३) समिद्धोअग्निरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदश्मोनराशंसइळोबर्हिर्देवीद्वारउषासानक्तादैव्योहोतारोसरस्वतीळा
भारत्यस्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवतास्त्रिष्टुप्षष्ठीसप्तम्यौजगलौ ।

अग्नेमनसानोऽअर्हन्देवान्यक्षिमानुषात्पूर्वोऽअद्य । सऽआवहमरुतांशधोऽअच्युतमिन्द्रनरोबर्हिषदैयजध्वं ॥ देवब
र्हिर्वर्धमानंसुवीरंस्तीर्णरायेसुभरंवेद्यस्यां । घृतेनाक्तं वसवःसीदतेदंविश्वेदेवाऽआदित्यायज्ञियासः ॥ विश्रयंतामुर्वि
याहूयमानाद्वारोदेवीःसुप्रायणानमोभिः । व्यचस्वतीर्विप्रथंतामजुर्यावर्णपुनानायशंसंसुवीरं ॥ २२ ॥ साध्वपांसि
सनतानऽउक्षितेऽउषासानक्ताव्येवरण्विते । तंतुतंतंसंवयंतीसमीचीयज्ञस्यपेशःसुदुधेपयस्वती ॥ दैव्याहोताराप्रथ
माविदुष्टरऽऽजुयक्षतःसमृचावपुष्टरा । देवान्यजैतावृतुथासमैजतोनाभापृथिव्याऽअधिसानुषुत्रिष्टु ॥ सरस्वती
साधयंतीधियंनऽईळादेवीभारतीविश्वतूतिः । त्रिस्तोदेवीःस्वधयाबर्हिरेदमच्छिद्रं पांतुशरणंनिषद्य ॥ पिशंगरूपःसुभ
रोवयोधाःश्रुष्टीवीरोजायतेदेवकामः । प्रजात्वष्टाविष्यंतुनाभिर्मस्मेऽअथादेवानामप्येतुपाथः ॥ वनस्पतिरवसृजन्नु
पस्थादग्निर्हविःसूदयातिप्रधीभिः । त्रिधासर्मकंनयतुप्रजानन्देवेभ्योदैव्यःशमितोपहव्यं ॥ घृतंमिमिक्षेघृतमस्ययो
निर्घृतेतिश्रितोघृतम्वस्यधाम । अनुष्वधमावहमादयस्वस्वाहाकृतंवृषभवक्षिहव्यं ॥ २३ ॥ (२।१।४) हुवेवःसुद्यो
त्मानंसुष्टुकिंविशामग्निमतिथिसुप्रयसं । मित्रऽईवयोदिधिषाय्योभूहेवऽआदेवेजनेजातवेदाः ॥ इमंविधंतोऽअपांस
धस्यैद्वितादधुर्भगवोविश्वार्धयोः । एषविश्वान्यभ्यस्तुभूमादेवानामग्निररतिर्जीराश्वः ॥ अग्निदेवासोमानुषीषुविष्टु

(२।१।४) हुवेवइतिनवर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःसोमाहुतिरमिच्छिष्टु ।

प्रियंधुःक्षेप्यंतोनमित्रं । सदीदयदुशतीरुम्याऽआदुक्षाय्योयोदास्वतेदमऽआ⁺ ॥ अस्वरण्वास्वस्येवपुष्टिःसंहृष्टिरस्य
हियानस्यदक्षोः । वियोभरिभ्रदोषधीषुजिह्वामत्योनरथ्योदोधवीतिवारान् ॥ आयन्मेऽअभ्ववनदुःपनैतोशि
भ्योनामिमीतवर्णं । सचित्रेणचिकितेरंसुभासाजुजुर्वायोमुहुरायुवाभूत्⁺ ॥ २४ ॥ आयोवनातातृषाणोनभातिवा
र्णपथारथ्येवस्वानीत् । कृष्णाध्वातपूरण्वश्चकेतद्यौरिवस्मयमानोनभौभिः ॥ सयोव्यस्थादभिदक्षदुर्वीपशुनैतिस्वयुर
गोपाः । अग्निःशोचिष्मोऽअतसान्युष्णन्कृष्णव्यधिरस्वदयन्नभूमं ॥ नूतेपूर्वस्यावसोऽअधीतौतृतीयैविदधेमन्मशंसि ।
अस्मेऽअग्नेसंयद्वरिर्बृहंतक्षुमंतंवाजस्वपत्यंरयिंदाः ॥ त्वयायथागृत्समदासोऽअग्नेगुहावन्वतऽउपराऽअभिभ्युः । सुवी
रासोऽअभिमातिपाहःस्मत्सुरिभ्योगृणतेतद्वयोधाः ॥ २५ ॥ (२।१।५) होताजनिष्टचेतनःपितापितृभ्यऽऊतये । प्रयक्ष
न्जेन्यंवसुशकेमवाजिनोयमं ॥ आयस्मिन्त्सप्तमयस्ततायज्ञस्यनेतरि । मनुष्वद्वैव्यमष्टमंपोताविश्वंतदिन्वति ॥
दधन्वेवायदीमनुवोचद्वह्मणिवेरुतत् । परिविश्वानिकाव्यानेमिश्रक्रमिवाभवत् ॥ साकंहिथुचिनाथुचिःप्रशास्ताक
तुनाजनि । विद्वाँऽअस्यप्रताभ्रुवावयाऽइवानुरोहते ॥ ताऽअस्यवर्णमायुवोनेष्टुःसचंतधेनवः । कुवित्सिस्म्यऽआव
रंस्वसारोयाऽइदंययुः⁺ ॥ यदीमातुरुपस्वसाघृतंभरंत्यस्थित । तासामध्वर्युरागतौयवौवृष्टीवमोदते ॥ स्वःस्वायधा

(२।१।५) होताजनिष्टेयष्टर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःसोमाहुतिरग्निरनुष्टुप् ।

यसेकृणुतामत्विगृत्वजै । स्तोमैयज्ञंचादरंवनेमाररिमावयं ॥ यथाविद्वाँऽअरंकरद्विश्वेभ्योयजतेभ्यः । अयमग्नेत्वेऽ
अपियंयज्ञंचैकृमावयं⁺ ॥ २६ ॥ (२।१।६) इमामेऽअग्नेसमिधमिमासुपसदवने । इमाऽउषुश्रुधीगिरः ॥ अया
तेऽअग्नेविधेमोजोनपादश्वमिष्टे । एनासूकेनसुजात ॥ तंत्वागीभिर्गिर्वेणसंद्रविणस्युद्रविणोदः । सपर्येमसपर्यवः ॥
सबोधिसूरिर्मघवावसुपतेवसुदावन् । युयोध्यऽस्मद्वेषांसि ॥ सनोवृष्टिंदिवस्परिसनोवाजमनर्वाणं । सनःसहस्रिणी
रिषः ॥ ईळानायावस्यवेयविष्ठदूतनोगिरा । यजिष्ठहोतरागहि ॥ अंतर्ह्यग्नेऽईयसेविद्वान्जन्मोभयाकवे । दूतोजन्ये
वमित्र्यः ॥ सविद्वाँऽआचपिप्रयोयक्षिचिकित्वऽआनुषक् । आचास्मिन्त्सत्सिबहिर्षि ॥ २७ ॥ (२।१।७) श्रेष्ठय
विष्ठभारताग्नेष्टुमंतमाभर । वसोपुरुस्पृहंरयिं⁺ ॥ मानोऽअरातिरीशतदेवस्यमर्त्यस्यच । पर्वितस्याऽउतद्विषः⁺ ॥
विश्वोऽउतत्वयावयंधाराऽउद्वन्याऽइव । अतिगाहेमहिद्विषः ॥ शुचिःपावकंवद्योग्नेबृहद्विरोचसे । त्वंघृतेभिराहुतः ॥
त्वनोऽअसिभारताग्नेवशाभिरुक्षभिः । अष्टापदीभिराहुतः ॥ दृन्नःसर्पिरासुतिःप्रक्षोहोतावरैण्यः । सहसस्पुत्रोऽअद्भुतः
॥ २८ ॥ (२।१।८) वाजयन्तिवनूरथान्योगाँऽअग्नेरुपस्तुहि । यशस्तमस्यमीदृषः ॥ यःसुनीथोददाशुषेजुर्योजरयन्न

(२।१।६) इमामेऽअग्नेसमिधमिमासुपसदवने । (२।१।७) श्रेष्ठमितिषड्वचस्यसूक्तस्यभार्गवःसोमाहुतिरग्निरनुष्टुप् ।
गांयत्री । (२।१।८) वाजयन्तिषड्वचस्यसूक्तस्यशौनकोऽसमदोमिर्गायत्र्यंत्यानुष्टुप् ।

रिं । चारुप्रतीकऽआहुतः ॥ यऽउश्रियादमेष्वादोषोषसिंप्रशस्यते । यस्यव्रतनमीयते ॥ आयःस्वर्णभानुनाचित्रोवि
भास्यर्चिषा । अंजानोऽअजैरभि ॥ अत्रिमनुस्वराज्यमग्निमुकथानिवावृधुः । विश्वाऽअधिश्रियोदधे ॥ अग्नेरिंद्रस्य
सोमस्यदेवानामूतिभिर्वयं । अरिष्यंतःसचेमह्यभिष्यामपृतन्यतः ॥ २९ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥५॥

त्रयोदशाध्याये वर्गाः २९ सूक्तानि १६ ऋचः १५९ ॥ त्यागः ॥ अधिम्यामिदं.६ द्यावापृथिवीभ्यामिदं.११ विश्वेभ्योदेवेभ्य.११
[मे.प.विश्वेभ्योदेवे.४ अहयेबुध्यायेदं. त्वष्ट्रइदं. इंद्रायेदं. मरुच्यइदं.२ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं.२] अन्नायेदं.११ समिद्धायाम्नयइदं. तनूनपातइदं.
इच्छायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्योद्वार्यइदं. उषासानक्ताभ्या. दैवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं.
स्वाहाकृतीभ्यइदं. अग्नयइदं.८ बृहस्पतयइदं.८ असृणसूर्येभ्यइदं.१६ अग्नयइदं.२९ समिद्धायाम्नयइदं. नराशंसायेदं. इच्छायेदं.
बर्हिषइदं. दैवीभ्योद्वार्यइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. दैवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं
स्वाहाकृतीभ्यइदं. अग्नयइदं.३७ ॥ इतिद्वितीयेपंचमः ॥ ५ ॥

निहोताजोहूत्रःश्रुधिसैकैर्द्रविराटस्थानमृतंत्वांयोजातःपंचोनऋतुःसप्तोनांत्यात्रिष्टुब्ध्वर्यवोद्वादशप्रघदशप्र
वोनवांत्यात्रिष्टुसदसैद्वित्रिष्टुबंतैप्रातरपायिवयंतैसनोविराडूपाविश्वजितेष्टत्रिष्टुबंतैत्रिकद्रुकेषुचतुष्कम
ध्याद्यतिशाकरमंत्याष्टिर्वागणानामेकोनाब्राह्मणस्पत्यंहर्बाहस्पत्यास्तुष्टलिंगाःपंचदश्यंत्येत्रिष्टुभौ ॥ १ ॥

हरिः३ओम् ॥ (२।१।९) निहोताहोतृषदनेविदानस्त्वेषोदीद्विवाँऽअसदत्सुदक्षः । अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठःसह
संभरःश्रुधियिहोऽअग्निः+ ॥ त्वंदूतस्वमुनःपरस्पास्त्वंवस्यऽआवृषभप्रणेता । अग्नेतोकस्यनस्तनैतनूनामप्रयुच्छ
न्दीघद्वोधिगोपाः+ ॥ विधेमतेपरमेजन्मन्त्रमेविधेमस्तोमैरवरेसधस्ये । यस्माद्योनेरुदारिधायजेतंप्रत्वेहवींषिजुहुरेसमि
द्धे ॥ अग्नेयजस्वहविषायजीयान्द्रुष्टीदेष्णमभिरुणीहिराधः । त्वंहासिरयिपतीरयीणांत्वंशुक्रस्यवचंसोमनोता ॥ उ
भयैतेनक्षीयतेवसव्यैद्वेदेवेजायमानस्यदस्म । कृधिक्षुमंतंजरितारमग्नेकृधिपतिस्वपत्यस्यरायः+ ॥ सैनानीकेनसु
विदत्रोऽअस्मेयष्टादेवाँऽआयजिष्ठःस्वस्ति । अदब्धोगोपाऽउतनःपरस्पाऽअग्नेद्युमदुतरेवहिदीहि ॥ १ ॥ (२।१।१०)
जोहूत्रोऽअग्निःप्रथमःपितेवेळस्पदेमनुषायत्समिद्धः । श्रियंवसानोऽअमृतोविचेतामर्मजेन्यःश्रवस्यऽसवाजी+ ॥
श्रूयाऽअग्निश्चित्रभानुर्हवमेविश्वाभिर्गीभिर्मृतोविचेताः । श्यावारथंवहतोरोहितावोतारुषाहचक्रेविभृत्रः ॥ उत्ताना
यामजनयन्त्सुषुतंभुवद्भिःपुरुपेशासुगर्भैः । शिरिणायांचिदकुनामहोभिरपरीवृतोवसतिप्रचेताः ॥ जिघर्म्यग्निहवि
षाघृतेनप्रतिक्षियंतंभुवनानिविश्वा । पृथुंतिरश्वावर्यसावृहंतंव्यचिष्ठमन्नैरभंसदृशानं ॥ आविश्वतःप्रत्यंचंजिघर्म्यरक्ष
सामनसातजुषेत । मर्यश्रीःस्पृह्यद्वर्णोऽअग्निर्नाभिमृशेतन्वाऽजर्भुराणः ॥ ज्ञेयाभागंसहसानोवरेणत्वादूतासोमनु

(२।१।९) निहोतेतिषड्वचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोमिच्छिष्टुप् । (२।१।१०) जोहूत्रइतिषड्वचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोमिच्छिष्टुप् ।

वद्वदेम । अनूनमग्निं जुहावचस्यामधुपृथ्वीधनसाजोहवीमि ॥ २ ॥ (२।१।११) श्रुधीहवमिन्द्रमारिषण्यः स्यामतेदा
वनेवसूना । इमाहित्वामूर्जोवर्धयतिवसूयवः सिंधवोनक्षरैतः ॥ सृजोमहीरिंद्रयाऽअपिन्वः परिष्ठिताऽअहिनाशूरपू
र्वीः । अमर्त्यचिद्वासमन्यमानमवाभिनदुक्थेर्वीवृधानः⁺ ॥ उक्थेष्विभुशूरयेषुचाकन्तस्तोमेष्विन्द्ररुद्रियेषुच । तुभ्ये
देतायासुमंदसानः प्रवायवैसिन्नतेनशुभ्राः⁺ ॥ शुभ्रंनुतेशुष्मवर्धयैतः शुभ्रवज्रं बाहोर्दधानाः । शुभ्रस्त्वमिन्द्रवावृधा
नोऽअस्मेदासीर्विशः सूर्येणसह्याः ॥ गुहाहितं गुह्यं गूढमप्स्वपीवृतं मायिनैक्षियंतै । उतोऽअपोद्यांतस्तत्त्वांसमहन्नाहिंशू
रवीर्येण ॥ ३ ॥ स्तवानुतऽइंद्रपूर्यामिहान्युतस्तवामनूतनाकृतानि । स्तवावज्रं बाहोरुशंतं स्तवाहरीसूर्यस्यकेतू⁺ ॥ ह
रीनुतऽइंद्रवाजयैताघृतश्रुतैस्त्वारमस्वार्था । विसमनाभूमिरप्रथिष्टारैस्तपर्वतश्चित्सरिष्यन्⁺ ॥ निपर्वतः साद्यप्रयुच्छ
न्तस्मात्तुभिर्वावशानोऽअक्रान् । दूरेपारेवाणीवर्धयैतऽइंद्रैषितांधमनिंप्रथन्नि⁺ ॥ इंद्रोमहांसिंधुमाशयानं मायाविनै
वृत्रमस्फुरन्निः । अरैजेतारोदसीभियानेकनिक्रदतोवृष्णोऽअस्यवज्रात् ॥ अरोरवीवृष्णोऽअस्यवज्रोमानुषंयन्मानु
षोनिजूर्वात् । निमायिनोदानवस्यमायाऽअपादयत्पिबान्त्सुतस्य ॥ ४ ॥ पिबापिबेदिंद्रशूरसोममंदंतुत्वामंदिनः
सुतासः । पूणंतस्तेकुक्षीवर्धयंत्वित्थासुतः पौरऽइंद्रमाव ॥ त्वेऽइंद्राप्यभूमविप्राधियवनेमऽऋतयासपैतः । अवस्यवो

(२।१।११) श्रुधीहवमित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रोविराट्स्थानाअंत्यात्रिष्टुप् ।

धीमहिप्रशस्तिं सद्यस्तेरायोदावनेस्याम ॥ स्यामतेतऽइंद्रयेतऽऋतीऽअवस्यवऽऋजवर्धयैतः । शुष्मिन्तमंयंचाकनामदे
वास्मेरयिरासिवीरवैतं ॥ रासिक्षयंरासिमित्रमस्मेरासिशर्धेऽइंद्रमारुतनः । सृजोषसोयेचमंदसानाः प्रवायवः पांत्यग्र
णीति ॥ व्यंत्विन्नयेषुमंदसानस्तपत्सोमं पाहिद्रव्यादिंद्र । अस्मान्त्सुपृत्स्वातरुत्रावर्धयोद्यांबृहद्भिरकैः ॥ ५ ॥ बृहंत
ऽइन्नयेतैतरुत्रोक्थेभिर्वासुभ्रमाविवासान् । स्तृणानासोबहिःपस्त्यावृत्त्वोताऽइदिंद्रवाजमगमन् ॥ उग्रेष्विभुशूरमंद
सानस्त्रिकद्रुकेषुपाहिसोममिंद्र । प्रदोधुवच्छुश्रुप्रीणानोयाहिहारैभ्यांसुतस्यपीति⁺ ॥ धिष्वाशवः शूरयेनवृत्रमवा
भिनुहानुमौर्णवाभं । अपावृणोज्योतिरार्यायनिसव्यतः सादिदस्युरिंद्र ॥ सनेमयेतऽऋतिभिस्तैरतोविश्वाः स्पृधुऽआ
यैणदस्यून । अस्मभ्यंतत्त्वाष्टं विश्वरूपमरैधयः साख्यस्यत्रिताय ॥ अस्यसुवानस्यमंदिनस्त्रितस्यन्यर्बुदंवावृधानोऽअ
स्तः । अवर्तयत्सूर्योनचक्रं भिनद्वलमिंद्रोऽअंगिरस्वान् ॥ नूनंसातेप्रतिविरैजरित्रेदुहीयदिंद्रदक्षिणामधोनी । शिक्षा
स्तोतृभ्योमातिधग्भगोनोबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ६ ॥ (२।२।१) योजातऽएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्कर्तुना
पर्यभूषत् । यस्यशुभ्राद्रोदसीऽअभ्यसेतांनृगस्यमहासजनासऽइंद्रः ॥ यः पृथिवीव्यर्थमानामहैह्यः पर्वतान्प्रकुपि
तांऽअरंभात् । योऽअंतरिक्षंविममेवरीयोयोद्यामस्तंभ्रात्सजनासऽइंद्रः ॥ योहत्वाहिमरिणात्सप्तसिंधून्योगाऽउदा

(२।२।१) योजातइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रत्रिष्टुप् ।

जदपधावलस्य । योऽअश्मनोरंतरं भिज्जानसंवृक्समत्सुसजनाऽऽइंद्रः ॥ येनेमाविश्वाच्यवनाकृतानियोदासंवर्णम
धरंगुहाकः । श्वघ्नीवयोजिगीवाँलक्षमाददर्यःपुष्टानि० ॥ यस्मापृच्छंतिकुहसेतिघोरमुतेमाहुर्नैषोऽअस्तीत्येनं । सो
ऽअर्यःपुष्टीर्विजऽऽश्वामिनातिश्रदस्मैधत्त० ॥ ७ ॥ योरध्रस्यचोदितायःकृशस्ययोब्रह्मणोनाधमानस्यकीरेः । युक्त
ग्राणोयोवितासुशिप्रःसुतसोमस्यस० ॥ यस्याश्वासःप्रदिशियस्यगावोयस्यग्रामायस्यविश्वेरथासः । यःसूर्ययऽउषसं
जजानयोऽअपांनेतासजतास० ॥ यंक्रंदसीसंयतीविह्रयेतेपरेवरऽउभयाऽअमित्राः । समानंचिद्रथमातस्थिवांसाना
नाहवेतेस० ॥ यस्मान्नऽऽकृतेविजयंतेजनासोयंयुध्यमानाऽअवसेहवैते । योविश्वस्यप्रतिमानैबभूवयोऽअच्युतच्युत्स० ॥
यःशश्वतोमह्येनोदधानानमन्यमानान्छर्वाजघानं । यःशर्धेतानानुददातिशृध्यायोदस्योर्हतास० ॥ ८ ॥ यःशंबरं
पर्वतेषुक्षियंतंचत्वारिंश्यांशरद्यन्वविदत् । ओजायमानंयोऽअहिंजघानदानुंशयानंस० ॥ यःसस्तरिर्मवृषभस्तुवि
ष्मान्वासृजत्सर्तवेसससिंधून् । योरौहिणमस्फुरद्ब्रज्जबाहुर्धामारोहंतस० ॥ द्यावाचिदस्मैपृथिवीनमेतेशुष्माच्चिदस्य
पर्वताभयंते । यःसोमपानिचितोवज्रबाहुर्वोवज्रहस्तःस० ॥ यःसुन्वतमवतियःपचंतयःशंसंतयःशशमानमूती । यस्य
ब्रह्मवर्धनंयस्यसोमोयस्येदंराधःस० ॥ यःसुन्वतेपचतेदुध्रऽआचिद्वाजदंर्षिसकिलासिसत्यः । वयंतंऽइंद्रविश्वहप्रिया

सःसुवीरासोविदधमावदेम ॥ ९ ॥ (२।२।२) ऋतुर्जनित्रीतस्याऽअपस्परिमक्षुजातऽआविश्यासुवर्धते । तदाह
नाऽअभवत्पिप्युषीपयोशोःपीयूषप्रथमतदुक्थ्यं* ॥ सध्रीमार्यतिपरिविभ्रतीःपयोविश्वक्त्यायप्रभरंतभोजनं । समा
नोऽअध्वाप्रवतामनुष्यदेयस्ताकृणोःप्रथमंसास्युकथ्यः* ॥ अन्वेकोवदतियद्दातितद्रूपामिनन्तदपाऽएकऽईयते । वि
श्वाऽएकस्यविनुदस्तिक्षितेयस्ता० ॥ प्रजाभ्यःपुष्टिविभजंतऽआसतेरयिमिवपृष्ठंप्रभवतमायते । असिन्वन्दष्टैःपितु
रस्तिभोजनंयस्ता० ॥ अधाकृणोःपृथिवींसंहशेदिवेयोधौतीनामहिहज्जारिणक्पथः । तंत्वास्तोमैभिरुदभिर्नवाजिनंदे
वंदेवाऽअजनन्त्सास्युकथ्यः* ॥ १० ॥ योभोजनंचदयसेचवर्धनमाद्रादाशुष्कंमधुमहुदोहिथ । सशेवधिनिदधिषेविवस्वति
विश्वस्यैकऽईशिषेसा० ॥ यःपुष्पिणींश्चप्रस्वश्चधर्मणाधिदानेव्यवनीरधारयः । यशसमाऽअजनोदिद्युतोदिवऽउ
रुर्वाऽअभितःसा० ॥ योनार्मरंसहवसुनिहंतवेपुक्षायचदासवैशायचावहः । ऊर्जयंत्याऽअपरिविष्टमास्यमुतैवाद्यपु
रुक्त्सा० ॥ शतंवायस्यदशसाकमाद्यऽएकस्यश्रुष्टौयद्वचोदमाविथ । अरज्जौदस्यन्तमुनब्दभीतयेसुप्राव्योऽअभवः
सा० ॥ विश्वेदनुरोधनाऽअस्यपौंस्यददुरस्मैदधिरेकुलवेधनं । षळस्तभ्राविष्टिरःपंचसंहशःपरिपरोऽअभवःसा० ॥
॥ ११ ॥ सुप्रवाचनंतवरवीर्यंयदेकेनऋतुनाविंदसेवसु । जातूधिरस्यप्रवयःसहस्वतोयाचकथंसेद्रविश्वस्युकथ्यः* ॥

(२।२।२) ऋतुर्जनित्रीतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रोजगसंत्यात्रिष्टुप् ।

अरंगयः सरपसस्तरायकंतुर्वीतयेचव्यायचस्रुति । नीचासंतमुदनयः परावृजंप्रांथंश्राणंश्रवयन्त्सा० ॥ अस्मभ्यंतद्व
सोदानायराधः समर्थयस्वबहुतैवसव्यं । इन्द्रयच्चित्रंश्रवस्याऽअनुद्यन्बृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ १२ ॥ (२।२।३)
अध्वर्यवोभरतेंद्रायसोममामत्रेभिःसिंचतामद्यमंधः । कामीहिवीरःसदमस्यपीतिजुहोतवृष्णेतदिदेषवष्टि ॥ अध्वर्य
वोयोऽअपोवम्रिवासंवृत्रंजघानाशन्यैववृक्षं । तस्माऽएतंभरततद्वधायैऽएषऽइंद्रोऽअर्हतिपीतिमस्य ॥ अध्वर्यवोयोह
भीकंजघानयोगाऽउदाजदपहिवलंवः । तस्माऽएतमंतरिक्षेनवातमिंद्रसोमैरोणुंतजूर्नवस्त्रैः ॥ अध्वर्यवोयोऽउरणंजघा
ननवचस्त्रुवांसंनवतिचंबाहन् । योऽअर्बुदमवनीचावबाधेतमिंद्रसोमस्यभूधेहिनोत ॥ अध्वर्यवोयोःस्वश्रंजघानयःशु
ष्णमशुषंयोव्यंसं । यःपिपुनमुचिंयोरुधिकांतस्माऽइंद्रायांधंसोजुहोत ॥ अध्वर्यवोयोःशतंशंबरस्यपुरोबिभेदादमेनवपू
र्वीः । योवर्चिनःशतमिंद्रःसहस्रमपार्वपद्भरतासोममस्यै ॥ १३ ॥ अध्वर्यवोयोःशतमासहस्रंभूम्याऽउपस्थेवपज्जघ
न्वान् । कुत्सस्यायोरतिथिग्वस्यवीराभ्यावृण्णभरतासोममस्यै ॥ अध्वर्यवोयन्नरःकामयाध्वेश्रुष्टीवहंतोनशथातदि
द्वै । गभस्तिपूतंभरतश्रुतायेंद्रायसोमंयज्यवोजुहोत ॥ अध्वर्यवःकर्तनाश्रुष्टिमस्मैवनेनिपूतंवनुऽउन्नयध्वं । जुषाणोह
स्यमभिवावशेवऽइंद्रायसोमंमदिरंजुहोत ॥ अध्वर्यवःपयसोर्ध्वधागोःसोमैभिरीपृणताभोजमिंद्रं । वेदाहमस्यनिभृतं

(२।२।३) अध्वर्यवइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रक्षिपुप् ।

मऽएतद्विस्तंतंभूयोयजतश्चिकेत ॥ अध्वर्यवोयोदिव्यस्यवस्वोयोःपार्थिवस्यक्षम्यस्यराजा । तमूर्देरंनपृणतायवेनेंद्रसोमे
भिस्तदपोवोऽअस्तु ॥ अस्मभ्यंतद्वसोदानायराधः समर्थयस्वबहुतैवसव्यं । इन्द्रयच्चित्रंश्रवस्याऽअनुद्यन्बृहद्वदेमविदथे
सुवीराः ॥ १४ ॥ (२।२।४) प्रघान्वस्यमहृतोमहानिसत्यासत्यस्यकरणानिवोचं । त्रिकंद्रुकेष्वपिबत्सुतस्यास्यमदेऽअ
हिमिंद्रो जघान ॥ अवंशेद्यमस्तभायद्वहंतमारोदसीऽअपृणदंतरिक्षं । सधारयत्पृथिवीपप्रथंक्षसोमस्यतामदऽइंद्रश्चका
र ॥ सद्योवप्राचोविमिमायमानैर्वज्रेणस्नान्यतृणन्नदीनां । वृथासृजत्पृथिविभिर्दीर्घयाथैःसोमस्य० ॥ सप्रबोद्धन्परिगत्या
दभीतेर्विष्वमधागार्युधमिद्रेऽअग्नौ । संगोभिरश्वैरसृजद्रथेभिःसोमस्य० ॥ सऽईमहीधुनिमेतौररम्णात्सोऽअस्मादन
पारयत्स्वस्ति । तऽउत्कार्यरयिमभिप्रतस्थुःसोमस्य० ॥ १५ ॥ सोदंचंसिंधुमरिणान्महित्वावज्जेणानऽउषसःसंपि
पेय । अजवसोजविनीभिर्विवृश्चन्त्सोमस्य० ॥ सविद्वोऽअपगोहंकनीनामाविर्भवन्नदतिष्ठत्परावृक् । प्रतिश्रोणःस्था
व्यग्नगचष्टसोमस्य० ॥ भिनद्धलमंगिरोभिर्गृणानोविपर्वतस्यदंहितान्यैरत् । रिणग्रोधांसि कृत्रिमाण्येषांसोमस्य० ॥
स्वप्नेनाभ्युप्याचुर्मुर्निधुनिचजघंथदस्यंप्रदभीतिमावः । रंभीचिदत्रविविदेहिरण्यंसोमस्य० ॥ नूनंसाते० ॥ १६ ॥
(२।२।५) प्रवःसतांज्येष्ठतमायसुष्टुतिमग्राविंवसमिधानेहविर्भरे । इंद्रमज्यंजरयंतमुक्षितंसनाद्युवानमवसेहवामहे ॥

(२।२।४) प्रघान्विसिदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रक्षिपुप् । (२।२।५) प्रवःसतामितिनवर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रो

यस्मादिन्द्राद्ब्रह्मः किंचनेमृते विश्वान्यस्मिन्त्संभृता धीवीर्या । जठरे सोमं तन्वीतु सहो हस्ते वज्रं भरति शीर्षे णिक्रतुं ॥ न
क्षोणीभ्यां परिभ्वेतऽइन्द्रियं न समुद्रैः पर्वतैरिन्द्रतेरथः । न ते वज्रमन्वभ्रोति कश्चन यदा शुभिः पतसि यो जना पुरुः ॥ विश्वे ह्य
स्मै यजता यधृष्णवे क्रतुं भरति वृषभाय सश्रते । वृषाय जस्वह विषा विदुष्टरः पिबेद्रसोमं वृषभेण भानुना ॥ वृष्णः कोशः पवते
मध्वऽऊर्मिर्वृषभाभ्यां वृषभाय पातवे । वृषणा ध्वर्युर्वृषभासोऽअद्रयो वृषणं सोमं वृषभाय सुष्वति ॥ १७ ॥ वृषाते वज्रऽउ
त ते वृषारथो वृषणा हरी वृषभाण्या युधा । वृष्णो मदस्य वृषभत्वमीशिषऽइन्द्रसोमस्य वृषभस्य तृष्णुहि ॥ प्रतेनावनसमने
वचस्युवंब्रह्मणा यामि सर्वनेषु दाधृषिः । कुविन्नोऽअस्य वचसो निबोधिषदिन्द्रमुत्संनवसुनः सिचामहे ॥ पुरासंवाधादभ्या
ववृत्स्व नो धेनुं न वत्सं यवस्य पिप्युषी । सकृत्सुते सुमतिभिः शतक्रतो संपत्नीभिर्न वृषणो न सीमहि ॥ नूनं साते ॥ १८ ॥
(२।२।६) तदस्मै न व्यमंगिरस्वदर्चत शुष्माय दस्य प्रलथो दीरते । विश्वा यद्गोत्रा सह सापरी वृताम दे सोमस्य दं हितान्यैर
यत् ॥ सभृतयो ह प्रथमाय धायऽस ओजो मिमानो महिमान्मातिरत् । शूरो यो युत्सु तन्वंपरिव्यत शीर्षे णिद्यां महिना प्र
त्यमुंचत ॥ अधा कृणोः प्रथमं वीर्यं महद्यदस्याग्ने ब्रह्मणा शुष्ममैरयः । रथे ष्ठे न हर्षे न विच्युताः प्रजीरयः सिस्त्रते सध्यः
कपृथक् ॥ अधायो विश्वा भुवनाभि मज्मने शानकृत्स्वयाऽअभ्यवर्धत । आद्रोदसी ज्योतिषा वह्निरातनोत्सी व्यन्तमां
जगत्यं त्यात्रिष्टु । (२।२।६) तदस्मादिति नवर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदं द्रो जगत्यं त्ये द्वे त्रिष्टुभौ ।

सिद्धिं ता समव्ययत् ॥ स प्राचीना न्पर्वतान्दं हुदोजसा धरा चीनम कृणोद पामपः । अधारयत् पृथिवीं विश्वधाय समस्त
भ्रान्मायया घामवस्रसः ॥ १९ ॥ सास्माऽअरं बाहुभ्यां यं पिता कृणोद्विश्वं सादा जनुषो वेदं सस्परि । येनां पृथिव्यां नि
क्रिर्विशयध्वैव ज्ञेण हृत्य वृणक्तु विष्वणिः ॥ अमाजूरि वपित्रोः सचासती समाना दासदं सस्त्वामिये भगं । कृधि प्रकेतमु
पमास्या भरदृद्धिभागं तन्वोऽयेन मामहः ॥ भोजं त्वामिन्द्र वयं हुवेमदद्विष्टमिन्द्रापां सिवाजान् । अविह्वीद्र चित्रयान ऊ
ती कृधि वृषभिर्द्रवस्य सोनः ॥ नूनं साते प्र० ॥ २० ॥ (२।२।७) प्रातारथो नवो योजिसस्त्रिश्चतुर्युगस्त्रिकशः सप्त
दिमः । दशारित्रो मनुष्यः स्वर्षाः सऽइष्टिभिर्मतिभीरह्योभूत् ॥ सास्माऽअरं प्रथमं सद्वितीयं मुतो तृतीयं मनुषः सहोता ।
अन्यस्यागर्भमन्यऽऊजं न तसोऽअन्येभिः सच ते जे न्यो वृषा ॥ हरीनुकं रथऽइन्द्रस्य योजमायै सूक्तेन वचसान्वेन । मोषु
त्वामत्र ब्रह्मो हि विप्रानिरीरमन्यजमाना सोऽअन्ये ॥ आद्वाभ्यां हरिभ्यामिन्द्रया ह्याचतुर्भिराषड्विह्यमानः । आष्टाभि
र्दशभिः सोमपेयं मयंसुतः सुमखमा मृधस्कः ॥ आविंशत्या त्रिंशता या ह्यर्वाङा च त्वारिंशता हरिभिर्युजानः । आपंचाश
तासुरथेभिर्निद्राषष्ट्या सप्तत्या सोमपेयं ॥ २१ ॥ आशीत्या नवत्या या ह्यर्वाङा शतेन हरिभिरुह्यमानः । अयं हितेशु न
होत्रेषु सोमऽइन्द्रत्वायापरिषिक्तो मदाय ॥ मम ब्रह्मैन्द्रया ह्यच्छाविश्वा हरीधुरिधिध्वारथस्य । पुरुत्रा हि विहव्यो बभूथा

(२।२।७) प्रातारथ इति द्रवर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदं द्रविष्टु ।

श्रवसं.
अ. २ अ. ६
॥ ४२ ॥

स्मिन्नुत्सवनेमादयस्व ॥ नमः इन्द्रेण सूर्यं वियोषदस्मभ्यं मस्य दक्षिणा दुहीत । उपज्येष्ठे वरूथे गभस्तौ प्राये प्राये जिगी
वांसः स्थाम ॥ नूनं साते ॥ २२ ॥ (२।२।८) अपाव्यस्यां धसो मदाय मनीषिणः सुवानस्य प्रयसः । यस्मिन्निद्रः प्र
दिर्विवावृधानऽओकोदधे ब्रह्मण्यंतश्च नरः ॥ अस्य मेदानो मध्वो वज्रहस्तो हिमिन्द्रोऽअणो वृतं विवृश्चत् । प्रयद्वयो न स्वसं
राज्यच्छाप्रयांसि च नदीनां चक्रमंत ॥ समाहि नऽइन्द्रोऽअणोऽअपां प्रैरयदहिहाच्छासमुद्रं । अजनयत्सूर्यं विदद्वाऽअकु
नाहो वयुना निसाधत् ॥ सोऽअप्रतीनिमनवेपुरुणींद्रो दाशहाशुषे हंति वृत्रं । सद्यो योनृभ्योऽअतसाय्यो भूत्पसृधाने
भ्यः सूर्यस्य सातौ ॥ समुन्वतऽइन्द्रः सूर्यमादेवोरिण्यत्प्रायस्तवान् । आयद्रयिगुहदवद्यमस्मै भरदंशनैतशोदशस्य न
॥ २३ ॥ सरंधयत्सदिवः सारथये शुष्णमशुषंकुर्यवं कुत्साय । दिवो दासाय नवति च न वेद्रः पुरोव्यै रच्छंबरस्य ॥ एवा
तंऽइन्द्रो चथमहेमश्रवस्यानत्मना वाजयंतः । अश्याम तत्सासमाशुषाणा न न मोवधरदैवस्य पीयोः ॥ एवाते गृत्समदाः
शूरमन्मावस्यवोनवयुनानितक्षुः । ब्रह्मण्यंतऽइन्द्रतेन वीयऽइषमूर्जसुक्षितिसुन्नमदयुः ॥ नूनं साते ॥ २४ ॥ (२।२।९)
वयं ते वयंऽइन्द्रविद्धिषुणः प्रभरामहेवाजयुनरथं । विपन्यवो दीध्यतो मनीषा सुन्नमियक्षंतस्त्वावतोनृन् ॥ त्वं नऽइन्द्र
त्वाभिंरूतीत्वायतोऽअभिष्टिपासिजनान् । त्वमिनो दाशुषो वरूथे तथा धीरभियो न क्षितित्वा ॥ सनोयुवेद्रो जोह्वः सखा

(२।२।८) अपाव्यस्येति नवर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदइन्द्रं विष्टुप । (२।२।९) वयंतइति नवर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदइन्द्रं विष्टुप

मंडलं २
अनु. २

॥ ४२ ॥

शिवो नरामस्तुपाता । यः शंसंतयः शशमानमूतीपचैतंचस्तुवंतंच प्रणेष्ट ॥ तमुस्तुषऽइन्द्रंतं गृणीषेयस्मिन्पुरावावृधुः
शाशदुश्च । सवस्वः कामपीपरदियानो ब्रह्मण्यतो नूतनस्यायोः ॥ सोऽअंगिरसामुचथाजुष्वान् ब्रह्मातुतो दिंद्रो गातु
मिष्णन् । मुष्णन्नृषसः सूर्येण स्तवानश्रस्य चिच्छिभ्रथपूव्याणि ॥ २५ ॥ सहश्रुतऽइन्द्रो नाम देवऽऊर्ध्वो भुवन्मनुषेद
स्ततमः । अवप्रियमर्शसानस्यसाह्वान्निरो भरहासस्य स्वधावान् ॥ सवृत्रहेंद्रः कृष्णयोनीः पुरंदरो दासीरैरयद्वि । अ
जनयन्मनवेक्षामपश्चसत्राशंसंयजमानस्य तूतोत् ॥ तस्मै तवस्य मनुदायिसत्रेद्राय देवेभिरर्णसातौ । प्रतियदस्य वज्रं
बाहोर्धुहृत्वीदस्य न्पुरऽआयसीर्नितारीत् ॥ नूनं साते ॥ २६ ॥ (२।२।१०) विश्वजिते धनजिते स्वर्जिते सत्राजिते नृजि
तऽउर्वराजिते । अश्वजिते गोजितेऽअजिते भरेद्राय सोमं यजताय हर्यंत ॥ अभिभुवेभिभंगाय वन्वतेषां ह्यसहमानाय
वेधसे । तुविप्रयेव ह्वयेदुष्टरीतवे सत्रासाहेनमऽइन्द्राय वोचत ॥ सत्रासाहोजनभक्षोजनसहश्च वनोयुध्मोऽअनुजोषमु
क्षितः । वृतंचयः सहुरिर्विंवारितऽइन्द्रस्य वोचं प्रकृतानि वीर्या* ॥ अनानुदो वृषभो दोधतो वधोगंभीरऽअध्वोऽअसम
ष्टकाव्यः । रघ्रचोदः श्रथनो वीक्षितस्पृथुरिंद्रः सुयज्ञऽउषसः स्वर्जनत् ॥ यज्ञेन गातुमसुरो विविद्रे धियो हिन्वानाऽउ
शिजो मनीषिणः । अभिस्वरानिषदागाऽअवस्यवऽइन्द्रे हिन्वानाद्रविणान्याशत ॥ इन्द्रश्रेष्ठानि द्रविणानि धेहि चिसिं

तृतीयाविराड्पा । (२।२।१०) विश्वजितइति षडृचस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदइन्द्रो जगत्यां त्राविष्टुप ।

दक्षस्यसुभगत्वमस्मे । पोषरयीणामरिष्टितनूनांस्वाद्यानंवाचःसुदिनत्वमहौ ॥ २७ ॥ (२।२।११) त्रिकटु
 केषुमहिषोयवाशिरंतुविशुष्मस्तृप्तसोममपिबद्विष्णुनासुतंयथावशत् । सऽईममादमहिकर्मकर्तव्यमहामुरुंसैनसश्चदे
 वोदेवंसत्यमिंद्रैस्त्यऽइंदुः ॥ अधृत्विषीमांऽअभ्योजसाक्रिवियुधाभंवदारोदसीऽअपृणदस्यमज्मनाप्रवावृधे । अध
 त्तान्यंजठरेप्रेमरिच्यतसैनं ॥ साकंजातःकृतुनासाकमोजसाववक्षिथसाकंवृद्धोवीर्यैःसासहिर्मृधोविचर्षणिः । दा
 तारार्धःस्तुवतेकाम्यंवसुसैनं ॥ तवत्यन्नयनतोपऽइंद्रप्रधमंपूर्व्यदिविप्रवाच्यंकृतं । यदेवस्यशवंसाप्रारिणाऽअसुरि
 गन्नपः । भुवद्विध्वंभ्यादैवमोजसाविदादूर्जशतकृतुर्विदादिषं ॥ २८ ॥ (२।३।१) गणानांत्वागणपतिहवाम
 हेकृविकवीनामुपमश्रवंस्तमं । ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पतऽआनःशृण्वन्नृतिभिःसीदसादनं ॥ देवाश्चित्तेऽअसुर्यप्रचै
 तसोबृहस्पतेयज्ञियंभागमानधुः । उस्माऽइवसूर्योऽज्योतिषामहोविश्वेषामिज्जनिताब्रह्मणामसि ॥ आविबाध्यापरिरा
 पस्तमांसिचज्योतिष्मंतरथमृतस्यतिष्ठसि । बृहस्पतेभीमममित्रदंभनरक्षोहणंगोत्रभिदंस्वविदं ॥ सुनीतिभिर्नयसि
 त्रायंसेचनंयस्तुभ्यंदाशात्रतमंहोऽअश्रवत् । ब्रह्मद्विपस्तपनोमन्युमीरसिबृहस्पतेमहितत्तैमहित्वनं+ ॥ नतमंहोनदु
 (२।२।११) त्रिकटुकेष्वितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्राद्याष्टिस्ततोद्वेअतिशकर्यावंत्याष्टिर्वा । (२।३।१) गणानामित्ये
 कोनविंशत्युक्तस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदःआद्यापंचमीनवम्येकादशीसप्तदश्यंत्यानांब्रह्मणस्पतिःशिष्टानांबृहस्पतिर्जगतीपंचदश्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

रितंकुतंश्चननारांतयस्तितिरुनद्वयाविनः । विश्वाऽइदस्माद्धूरसोविवाधसेयंसुगोपारक्षसिब्रह्मणस्पते ॥ २९ ॥
 त्वनोगोपाःपथिकृद्विचक्षणस्तवंव्रतार्यमतिभिर्जरामहे । बृहस्पतेयो नोऽअभिहुरोदधेस्वातंमर्मर्तुदुच्छुनाहरस्वती ॥
 उतवायो नोमर्चयादनागमोरातीवामर्तःसानुकोवृकः । बृहस्पतेऽअपतंवर्तयापथःसुगंनोऽअस्यैदेववीतयेकृधि ॥
 त्रातारंत्वातनूनांहवामहेवस्पतरधिवृत्कारंमस्मयुं । बृहस्पतेदेवनिदोनिर्वह्यमादुरेवाऽउत्तरंसुम्नमुन्नशन् ॥ त्वयावयं
 सुवृधाब्रह्मणस्पतेस्पर्हावसुमनुष्याददीमहि । यानोदूरेतळितोयाऽअरातयोभिसंतिजंभयाताऽअनम्रसः ॥ त्वयाव
 यमुत्तमंधीमहेवयोबृहस्पतेपप्रिणासस्त्रिनायुजा । मानोदुःशंसोऽअभिदिप्सुरीशतप्रसुशंसामतिभिस्तारिषीमहि ॥ ३० ॥
 अनानुदोवृषभोजगिराहवंनिष्टाशत्रुं पृतनासुसासहिः । असिस्त्यऽऽक्रणयाब्रह्मणस्पतऽउग्रस्यचिद्विमातीकुहृषि
 णः ॥ अदेवेनमनसायोरिपण्यतिशासामुग्रोमन्यमानोजिघांसति । बृहस्पतेमाप्रणक्तस्यनोवधोनिकर्मन्युदुरेवस्यश
 र्धतः ॥ भरेषुहव्योनमसोपसद्योगंतावाजेषुसनिताधनंधनं । विश्वाऽइदयोऽअभिदिप्सोऽमृधोबृहस्पतिर्विववर्हा
 रथाऽइव ॥ तेजिष्ठयातपनीरक्षसस्तप्येत्वा निदेदधिरेदृष्टवीर्यं । आविस्तत्कृष्वयदसत्तऽउक्थ्यं१ बृहस्पतेविपरिरापो
 ऽअर्दय ॥ बृहस्पतेऽअतियदयोऽअहीह्युमद्विभातिक्तुंमज्जनेषु । यद्दीदयच्छवंसऽऽकृतप्रजाततदस्मासुद्रविणंधेहि
 चित्रं+ ॥ ३१ ॥ मानःस्तेनेभ्योयेऽअभिद्रुहस्पदेनिरामिणोरिपवोन्नेषुजागृधुः । आदेवानामोहतेविब्रयोहृदिबृहस्प

श्रवसं.
अ.२अ.७
॥४४॥

तेनपरःसाम्नोविदुः ॥ विश्वेभ्योहित्वाभुर्वनेभ्यस्परित्वष्टार्जनत्साम्नःसाम्नःकविः । सऽऋणचिदृणयाब्रह्मणस्पतिर्द्रुहो
हंतामहऽऋतस्यधृतरि ॥ तवश्रियेव्यजिहीतुपर्वतोवांगोत्रमुदसृजोयदैगिरः । इंद्रेणयुजातमसापरीवृतंबृहस्पतेनिर्
पामौजोऽअर्णवं ॥ ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययुंतासूक्तस्यबोधितनयंचजिन्व । विश्वंतद्भद्रंयदवतिदेवाबृहद्वदेमविदथेसुवी
राः ॥ ३२ ॥ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चतुर्दशाध्याये वर्गाः ३२ सूक्तानि १५ ऋचः १५७ ॥ त्यागः ॥ अग्नयइदं.१२ इंद्रायेदं.१२३ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं.३ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं.३ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. ब्रह्मणस्पदयइदं. बृहस्पतयइदं.५ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. ब्रह्मणस्पतयइदं. ॥ इतिद्वितीयेषष्ठः ॥ ६ ॥

सेमांषोळशांत्यात्रिष्टुब्दादशीचसैंद्रीचैधानःपंचजागतैत्वृजुश्चतुष्कमिमागिररूयूनाकूर्मोर्गात्समदोहिवादित्य
मिदमेकादशवारुणमुपांत्यादुःस्वमनाशिनीधृतव्रताःसप्तवैश्वदेवमृतमेकादशजगत्यंतंषष्ठ्यैद्रासोमीसरस्वति
त्वमितिसारस्वतोर्धचीयोनोबार्हस्पत्यांतवोमारुत्यस्माकंसप्तवैश्वदेवंत्रिष्टुबंतमस्यमेष्टौजागतंत्यनुष्टुबंतंघावा
पृथिव्यैकाद्विष्टौत्वाष्ट्रयौत्रिष्टुबंतमस्यमेष्टौजागतंत्यनुष्टुबंतंघावा
पेमपोनप्त्रीर्यतुभ्यंषळतव्यंतुजागतंतु ॥ १ ॥

हरिः३ओम् ॥ (२।३।२) सेमामविद्भिप्रभृतिर्यडर्शिशेष्याविधेमनवयामहागिरा । यथानोमीद्वान्तस्तवतेसखात
वबृहस्पतेसीषधुःसोतनोमिति⁺ ॥ योनित्वान्यनमज्योजसोतादर्दमन्युनाशंवरणिवि । प्राच्यावयुदच्युताब्रह्मणस्पति
राचाविशद्वसुमंतंविपर्वतं ॥ तदेवानांदेवतमायकत्वमश्रन्नहृद्वाब्रतंतीक्ष्णित्वा । उद्राऽआजदभिनद्वह्मणावलमगूह
त्तमोव्यचक्षयत्स्वः* ॥ अश्मस्यमवतब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसातृणत् । तमेवविश्वेपिरेस्वर्दशोवहुसाकंसि
सिचुरुत्समुद्रिणं ॥ सनाताकाचिद्भुवनाभवीत्वामाद्भिःशरद्भिर्दुरौवरंतयः । अयंतंताचरतोऽअन्यदन्यदिद्याचका
रव्युनाब्रह्मणस्पतिः ॥ १ ॥ अभिनक्षततोऽअभियेतमानशुनिधिपणीनांपरमंगुहाहितं । तेविद्वांसःप्रतिचक्ष्यानृतापु
नर्यतऽउऽआयंतदुदीयुराविशं ॥ ऋतावानःप्रतिचक्ष्यानृतापुनरातऽआतस्थःकवयोमहस्पथः । तेबाहुभ्यांधमितम
ग्निमश्मनिनकिष्णोऽअस्त्यरणोजहुहितं⁺ ॥ ऋतज्यैनक्षिप्रेणब्रह्मणस्पतिर्यत्रवष्टिप्रतदंश्रोतिधन्वना । तस्यसाध्वीरि
ष्वोयाभिरस्थितिनृचक्षसोहृशयेकर्णयोनयः ॥ ससैनयःसर्विनयःपुरोहितःससुष्टुतःसयुधिब्रह्मणस्पतिः । चाक्षमोयद्वा
जंभरतेमतीधनादित्सूर्यस्तपतितप्यतुर्वथा ॥ विभुप्रभुप्रधममेहनावतोबृहस्पतैःसुविदत्राणिराध्या । इमासातानित्रे
न्यस्यवाजिनोयेनजनाऽउभयैर्भुजतेविशः ॥ २ ॥ योवरंबृजनेविश्वधमविभुर्महामुण्वःशर्वसाववक्षिध । सदेवोदेवान्प्रति
(२।३।२)सेमामितिषोडशर्चस्यसूक्त्यशौनकोगुत्समदोब्रह्मणस्पतिःप्रथमादशम्योबृहस्पतिर्द्वोदश्यैर्द्वाब्रह्मणस्पतीजगतीद्वादश्यैत्रिपुत्रौ ।

મંડલ. ૨
અનુ. ૩

118811

पप्रथेपृथुविश्वेदुतापरिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ विश्वं सत्यं मघवानायुवोरिदापश्चनप्रमिनंतिव्रतंवा । अच्छैद्राब्रह्मणस्पतीहवि
नोभ्रंयुजैववाजिनाजिगातं ॥ उताशिष्टाऽनुशृण्वंतिवह्नयः सभेयोविप्रोभरतेमतीधना । वीळुद्वेषाऽनुवशऽऋणमाद
दिः सहवाजीसमिथेब्रह्मणस्पतिः ॥ ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशसत्योमन्युर्महिकर्माकरिष्यतः । योगाऽउदाजत्सदिवेवि
चाभजन्महीवरीतिः शर्वसासरत्पृथक् ॥ ब्रह्मणस्पतेसुयमस्यविश्वहारायः स्यामरथ्योऽवयस्वतः । वीरेषुवीराऽउपपृग्धि
नस्त्वयदीशानोब्रह्मणावेषिमेहव ॥ ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययंतासूक्तस्यबोधितनयंचजिन्व । विश्वंतद्द्रव्यदवैतिदेवाबृहद्वदे
मविदथेसुवीराः ॥ ३ ॥ (२।३।३) इंधानोऽग्निर्वनवद्वनुष्यतः कृतब्रह्माशुशुवद्रातहव्यऽइत् । जातेनजातमतिसप्रस
संतेयंयंयुजैकृणुतेब्रह्मणस्पतिः ॥ वीरेभिर्वीरान्वनवद्वनुष्यतो गोभीरयिंप्रथद्वोधेतिमना । लोकंचतस्यतनयंचवर्धतेयं
यंयुजै ॥ सिंधुर्नक्षोदः शिमीवाऽऋघायतोवृषेववधीऽरभिवृष्योर्जसा । अग्रेरिवप्रसितिर्नाहवर्तव्येयंयुजै ॥ तस्माऽअर्षे
तिदिव्याऽअसंश्रुतः ससत्त्वभिः प्रथमोगोषुगच्छति । अनिशृष्टतविपिर्हृत्योजसायंयुजै ॥ तस्माऽइद्विश्वेधुनयंतसिंधवो
च्छिद्राशर्मदधिरपुरुणि । देवानांसुप्तेसुभगः सऽएधतेयंयुजै ॥ ४ ॥ (२।३।४) ऋजुरिच्छंसोवनद्वनुष्यतोदेवयन्निद
दैवयंतमभ्यसत् । सुप्रावीरिद्वनवत्पृत्सुदुष्टर्यज्वेदयज्योर्विभजातिभोजनं ॥ यजस्ववीरप्रविहिमनायतोभद्रमनः कृणु

(२।३।३) इंधानइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती । (२।३।४) ऋजुरिदितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यशौनको

ष्ववृत्रतूयै । हविकृणुष्वसुभगोयथासंसिब्रह्मणस्पतेरवऽआवृणीमहे ॥ सऽइज्जनेनसविशासजन्मनासपुत्रैर्वाजैर्भरतेध
नानृभिः । देवानायः पितरमाविवासतिश्चामनाहविषाब्रह्मणस्पतिं ॥ योऽअस्मैहव्यैर्धृतवद्भिरविधत्तंप्राचानयति
ब्रह्मणस्पतिः । उरुष्यतीमंहसोरक्षतीरिपोऽहोश्चिदस्माऽउरुचक्रिरजुतः ॥ ५ ॥ (२।३।५) इमागिरिऽआदित्येभ्योऽधृतस्त्रः
सनाद्राजभ्योजुह्वानुहोमि । शृणोतुमित्रोऽअर्यमाभगौनस्तुविजातोवरुणोदक्षोऽअंशः ॥ इमंस्तोमंसकृतवोमेऽअद्यमित्रो
ऽअर्यमावरुणोजुषंत । आदित्यासः शुच्योधारपूताऽअवृजिनाऽअनुवद्याऽअरिष्टाः ॥ तऽआदित्यासऽउरवोगभीरा
ऽअदब्धासोदिप्संतोभूर्यक्षाः । अंतःपश्यंतिवृजिनोतसाधुसर्वराजभ्यः परमाचिदंति ॥ धारयंतऽआदित्यासोजग
त्स्थादेवाविश्वस्यभुवनस्यगोपाः । दीर्घाधियोरक्षमाणाऽअसुर्यमृतावानश्चर्यमानाऽऋणानि ॥ विद्यामादित्याऽअवंसो
वोऽअस्ययदर्यमन्भयऽआचिन्मयोभु । युष्माकंमित्रावरुणाप्रणीतौपरिश्वभ्रैवदुरितानिवृज्यां ॥ ६ ॥ सुगोहिवोऽ
अर्यमन्मित्रपंथाऽअनृक्षरोवरुणसाधुरस्ति । तेनादित्याऽअधिबोचतानोयच्छतानोदुष्परिहंतुशर्म ॥ पिपेतुनोऽअदि
तीराजपुत्रातिद्वेषास्वर्यमासुगेभिः । बृहन्मित्रस्यवरुणस्यशर्मोपस्यामपुरुवीराऽअरिष्टाः ॥ तिस्रोभूमीधारयन्त्राऽऽरुत
द्युन्नीणिप्रताविदथेऽअंतरेषां । ऋतेनादित्यामहिवोमहित्वंतदर्यमन्वरुणमित्रचारु ॥ त्रीरोचनादिव्याधारयंतहिर

गृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती । (२।३।५) इमागिरइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगार्त्समदः कूर्मआदित्यास्त्रिष्टुप् ।

प्ययाः शुचयो धारपूताः । अस्वमजोऽनिमिषाऽदग्धाऽरुशंसाऽकृजवेमर्त्याय ॥ त्वं विश्वेषां वरुणासिराजाये च दे-
वाऽअसुरये च मर्ताः । शतं नो रास्वशरदो विचक्षेद्या मायूँषि सुधितानि पूर्वा ॥ ७ ॥ न दक्षिणा विचिकितेन सव्या न प्राची-
नमादित्या नोतपश्चा । पाक्या चिद्वसवो धीर्याँ चिद्युष्मानीतोऽभयं ज्योतिरश्यां ॥ यो राजभ्यऽकृतनिभ्यो ददाशयं व-
र्धयति पुष्टयश्च नित्याः । सरेवान्यातिप्रथमोरथेन वसुदावा विदथेषु प्रशस्तः+ ॥ शुचिरपः सूर्यवसाऽदग्धऽउपक्षेति वृ-
द्धवयाः सुवीरः । न किष्टं भ्रंत्यंति तोन दूराद्यऽआदित्यानां भवति प्रणीतौ ॥ अदिते मित्रवरुणो तमृळयद्वौ वयं च कृमाकच्चि-
दागः । उर्वश्यामभयं ज्योतिरिद्रमानो दीर्घाऽअभिनश्नन्तमिन्नाः ॥ उभेऽअस्मै पीपयतः समीची दिवो वृष्टिं सुभगो नाम-
पुष्यन् । उभाक्षया वा जयं न्याति पृत्सूभावधौ भवतः साधूऽअस्मै ॥ यावो मायाऽअभिद्रुहेयजत्राः पाशाऽआदित्यारि-
पवे विचृत्ताः । अश्वीवताँऽअतिथं रथेनारिष्टाऽउरावाशमन्स्याम ॥ माहं मघोनो वरुण प्रियस्य भूरि दान्नऽआविदं शूनं-
मापेः । मारा यो राजन्सुयमादवस्थां बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ८ ॥ (२।३।६) इदं कवेरादित्यस्य स्वराजो विश्वानि
सां त्यभ्यस्तुमहा । अतियोमं द्रोय जथाय देवः सुक्तीति भिक्षे वरुणस्य भूरैः ॥ तव व्रते सुभगासः स्याम स्वाध्या वरुण तुष्टुवां-
सः । उपार्यन्ऽउषसां गोमतीनामग्नयो न जरमाणाऽअनुद्यन्+ ॥ तव स्याम पुरुवीरस्य शर्मन्नु रुशंसस्य वरुण प्रणेतः । यूयं
(२।३।६) इदं कवेरित्येकादश चं स्य सूक्तस्य गार्त्समदः कूर्मो वरुणस्त्रिष्टुप् । (दशमीदुःस्वप्रनाशिनी त्रिष्वपि सूक्तेषु पाक्षिको गृत्समदोऽस्येव) ।

नः पुत्राऽअदितेरदग्धाऽअभिक्षमध्वं युज्याय देवाः ॥ प्रसीमादित्योऽअसृजद्विधुताँऽकृतं सिंधवो वरुणस्य यंति । न श्रा-
म्यंति न विमुच्यंते वयो न पमूरधुया पारिजम्न ॥ विमच्छंथायरशनामिवागंऽकृध्यामते वरुणस्वामृतस्य । मातंतुं श्छेदिव-
यंतो धियं मे मामात्रा शार्थपसः पुरऽकृतोः+ ॥ ९ ॥ अपो सुम्यक्ष वरुणभियं सं त्सम्राट् कृतावो नु मा गृभाय । दामैव वत्सा द्वि-
मुमुग्धं होन हित्व दारे निमिषश्च नेशे ॥ मानो वधैर्वरुणयेतऽइष्टावेनः कृण्वंतं मसुरभ्रीणांति । मा ज्योतिषः प्रवसथानि ग-
न्म विषमृधः शिश्रथो जीवसेनः ॥ नमः पुरातै वरुणो तनूनमुतापरंतुं विजात ब्रवाम । त्वेहिकं पर्वतेन श्रितान्य प्रच्युतानि
दूळमव्रतानि ॥ परऽकृणासां वीरधमत्कृतानि माहं राजन्नन्यकृतेन भोजं । अव्युष्टाऽइन्नु भूयसीरुपासऽआनो जीवान्य-
रुणता सुशाधि ॥ यो मे राजन्न्युज्यो वासखा वास्वमेभ्यं भीरवेमह्यमाह । स्तेनो वायो दिप्सति नो वृको वा त्वंतस्माद्वरुण पा-
ह्यस्मान्+ ॥ माहं ० ॥ १० ॥ (२।३।७) धृतव्रताऽआदित्याऽइषिराऽआरेमत्कर्तरहसूरिवागः । शृण्वतो वो वरुण मित्रदेवा-
भद्रस्य विद्राँऽअवसेहुवेवः ॥ यूयं देवाः प्रमतिर्युयमोजो यूयं द्वेषांसि सनुत र्युयोत । अभिक्षत्तारोऽअभिचक्षमध्वमद्याचनो-
मृळयतापरंच ॥ किमु नु वः कृणवा मापरेण किंसनेन वसवऽआप्येन । यूयं नो मित्रावरुणादिते च स्वस्तिभिर्द्रामरुतो दधात ॥
ह्ये देवा यूयमिदापयः स्थते मृळतनाधमाना यनह्यं । मावोरथो मध्यमवाकृते भुन्मा युष्मावत्स्वापिषुश्रमिष्म ॥ प्रवऽएको

(२।३।७) धृतव्रता इति सप्त चं स्य सूक्तस्य गार्त्समदः कूर्मो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (भेदप्रयोगे—आद्यानां षण्णां विश्वेदेवाः अंत्या वरुणः) ।

मिमयभूयागोयन्मापितेवकितवंशशास । आरेपाशाऽआरेऽअघानिदेवामामाधिपुत्रेविमिवग्रभीष्ट ॥ अर्वाचोऽअद्या
 भवतायजत्राऽआवोहादिभयमानोव्ययेयं । त्राध्वनोदेवानिजुरोवृकस्यत्राध्वंकर्तादवपदोयजत्राः ॥ माहं० ॥ ११ ॥
 (२।३।८) ऋतं देवाय कृण्वते सवित्रऽइंद्राया हि घ्नेन रमतऽआपः । अहरहयात्यकुरपांकियात्याप्रथमः सर्गऽआसां ॥ योवृ
 त्रायसिनमत्राभरिष्यत्प्रतंजनित्रीविदुषऽउवाच । पथोरदंतीरनुजोषमस्मैदिवेदिवेधुनयोयंत्यर्थः ॥ ऊर्ध्वोह्यस्यादध्यंतरि
 क्षेधावृत्रायप्रवधंजभार । मिहंवसानऽउपहीमदुद्रोत्तिग्मायुधोऽअजयच्छत्रुमिंद्रः ॥ बृहस्पतेतपुषाश्वेवविध्यवृकद्वरसो
 ऽअसुरस्यवीरान् । यथाजघंथधृषतापुराचिदेवाजहिशत्रुमस्माकमिंद्र ॥ अवक्षिपदिवोऽअश्मानमुच्चायेनशत्रुमंदसानो
 निजूर्वाः । तोकस्यसातौतनयस्यभूरैस्माँऽअर्धकृणुतादिंद्रगोनी ॥ १२ ॥ प्रहिकृतुंवृहथोयंवनुथोरध्रस्यस्थोयजमानस्य
 चोदौ । इंद्रासोमायुवमस्माँऽअविष्टमस्मिन्भयस्थेकृणुतमुलोकं⁺ ॥ नमातमन्नश्रमन्नोततंद्रन्नवोचामामासुनोतेतिसो
 यं । योमेषूणाद्योदद्योनिबोधाद्योमासुन्वंतमुपगोभिरायत् ॥ सरस्वतित्वमस्माँऽअविष्टिमरुत्वतीधृषतीजैषिशत्रून् ।
 त्यंचिच्छर्धंतंतिविषीयमाणमिंद्रोहंतिवृषभंशंडिकानां ॥ योनःसनुत्यऽउतवाजिघृक्षुरभिरुयायतंतिगितेनविध्य । बृ
 हस्पतऽआयुधैर्जैषिशत्रून्द्रुहेरीषंतंपरिधेहिराजन् ॥ अस्माकैभिःसत्वाभिःशूरशूरैर्वीर्याकृधियानितेकर्त्तानि । ज्योगं

(२।३।८) ऋतं देवायेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रः पष्ठया इंद्रासोमौ अष्टम्याः सरस्वतीनवम्या बृहस्पतिरेकादश्यामरुतस्त्रिष्टु

भूवन्ननुधूपितासोहृत्वीतेषामाभरानोवसूनि ॥ तंवःशर्धमारुतंसुम्रयुगिरोपब्रुवेनमसादैव्यंजनं । यथारयिंसर्ववीरं
 शामहाऽअपत्यसाचंश्रुत्यंदिवेदिवे ॥ १३ ॥ (२।३।९) अस्माकमित्रावरुणावतरंधमादित्यैरुद्रैर्वसुभिःसचाभुवा ।
 प्रयद्वयोनपसुन्वस्मानस्परिश्रवस्यवोहृषीवंतोवनर्षदः ॥ अधस्मानऽउदवतासजोषसोरधं देवासोऽअभिविधुवाज्युं ।
 यदाशवःपद्याभिस्त्रितोरजःपृथिव्याःसानौजघनंतपाणिभिः ॥ उतस्यनऽइंद्रोविश्वचर्षणिर्दिवःशर्धेनमारुतेनसुक्र
 तुः । अनुनुस्थात्यवृकाभिरूतिभीरथमहेसनयेवाजसातये ॥ उतस्यदेवोभुर्वनस्यसक्षणिस्त्वष्टाग्नाभिःसजोषाजुवद्र
 थं । इळाभगोबृहद्विबोतरोदसीपुषापुरंधिरश्विनावधापती ॥ उतत्येदेवीसुभगेमिधुहृशोषासानक्ताजर्गतामपीजुवा ।
 सुषेयद्वौपृथिविनव्यसावचःस्थानुश्चवयस्त्रिवयाऽउपस्तिरै ॥ उतवःशंसमुशिजामिवदमस्याहिर्बुध्नोऽजएकपादुत ।
 त्रितऽऋभुक्षाःसविताचनोदधेपांनपादाशुहेमाधियाशमि ॥ एतावोवदम्युद्यतायजत्राऽअतक्षत्रायवोनव्यसेसं । अ
 वस्यवोवाजंचकानाःसस्तिर्नरथ्योऽअहधीतिमंश्याः ॥ १४ ॥ (२।३।१०) अस्यमेद्यावापृथिवीऽऋतायतोभूतमवि

बंत्याजगती । (२।३।९) अस्माकमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोविश्वेदेवाजगत्यंत्यात्रिष्टुप् । (भेदपक्षे—आद्यायामित्रावरुणौ
 द्वितीयाचतुर्थीपंचमीनांविश्वेदेवाःतृतीयायाउषासानक्तापष्टाद्यावापृथिवीसप्तम्याइंद्रः) । (२।३।१०) अस्यमइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यशौनको
 गृत्समदआद्यायाद्यावापृथिवीद्वितीयातृतीययोरिंद्रः (त्वष्टावा) चतुर्थीपंचम्योराकाषष्ठीसप्तम्योःसिनीवालीअंत्यायागुंगूसिनीवाली
 राकासरस्वतीद्राणीवरुणान्योजगतीअंत्यास्तिस्त्रोनुष्टुभः ।

त्रीवचसःसिषासतः । ययोरायुःप्रतरंतेऽहं दंपुरऽउपस्तुतेवसूयुर्वीमहोदधे ॥ मानोगुह्यारिपऽआयोरहं न्दभन्मानऽ
आभ्योरीरधोदुच्छुनाभ्यः । मानोवियौःसख्याविद्धितस्यनःसुन्नायतामनसातत्त्वमेहे ॥ अहंतामनसाश्रुष्टिमाव
हदुहानांधेनुपिप्युषीमसश्चतै । पद्याभिराशुवचसाचवाजिनंत्वांहिनोमिपुरुहूतविश्वहा ॥ एकामहंसुहवांसुष्टुतीहुवे
श्रृणोतुनःसुभगाबोधतुत्मना । सीव्यत्वपःसूच्याच्छिद्यमानयाददातुवीरंशतदायमुक्थ्य* ॥ यास्तेराकेसुमतयःसुपेश
सोयाभिर्ददासिदाशुषेवसूनि । ताभिर्नोऽअद्यसुमनाऽउपागहिसहस्रपोषंसुभगेरराणा ॥ सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवा
नामसिस्वसा । जुषस्वहव्यमाहुतंप्रजादेविदिदिहिनः ॥ यासंबाहुःस्वंगुरिःसुषूमाबहुसूवरी । तस्यैविश्वपद्व्यैहविःसि
नीवाल्यैजुहोतन ॥ यागुंगूर्यासिनीवालीयाराकायासरस्वती । इंद्रागीमहऽउतयैवरुणानीस्वस्त्यै ॥ १५ ॥ (२।४।१)
आतेपितर्मरुतांसुभ्रमेतुमानःसूर्यस्यसंहशोयुयोथाः । अभिनोवीरोऽअर्वतिक्षमेतप्रजायेमहिरुद्रप्रजाभिः ॥ त्वादत्ते
भीरुद्रशंतमेभिःशंतहिमाऽअशीयभेषजैभिः । व्यंस्मद्वेषौवितरंव्यहोव्यमीवाश्चातयस्वाधिषूचीः ॥ श्रेष्ठोजातस्यरु
द्रश्रियासितवस्तमस्तवसावज्रबाहो । पथिणःपारमंहसःस्वस्तिविश्वाऽअभीतीरपसोयुयोधि ॥ मात्वारुद्रचक्रुधामान
मोभिर्मादुष्टुतीवृषभमासहती । उन्नोवीराऽअर्पयभेषजैभिर्भिषक्तमत्वाभिषजांशृणोमि ॥ हवीमभिर्हवतेयोहविर्भिरव

(२।४।१) आतेपितरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोरुद्रोजगत्यात्रिष्टुप् ।

स्तोमैभीरुद्रंदिषीय । ऋदूदरःसुहवोमानोऽअस्यैवभ्रुःसुशिप्रोरीरधन्मनायै ॥ १६ ॥ उन्मांममंदवृषभोमरुत्वान्व
क्षीयसावयंसानाधमानं । घृणीवच्छायामरपाऽअशीयाविवासेयरुद्रस्यसुभ्रं+ ॥ कः१स्यतेरुद्रमृळयाकुहस्तोयोऽअस्ति
भेषजोजलाषः । अपभर्तारपसोदैव्यस्याभीनुमावृषभचक्षमीथाः ॥ प्रवभ्रवेवृषभार्योश्वतीचेमहोमहींसुष्टुतिमीरया
मि । नमस्याकल्मलीकिनंनमोभिर्गृणीमसित्वेषंरुद्रस्यनाम ॥ स्थिरेभिरंगैःपुरुषरूपऽउग्रोवभ्रुःशुक्रैभिःपिपिशेहिर
ण्यैः । ईशानादस्यभुवनस्यभूरेर्नवाऽउयोषद्रुद्रादसूर्य* ॥ अहंन्विभर्षिसार्यकानिधन्वाहंन्निष्कंयजतंविश्वरूपं । अहं
न्निदंदयसेविश्वमभ्वंनवाऽओजीयोरुद्रत्वदस्ति ॥ १७ ॥ स्तुहिश्रुतंगर्तसदंयुवानंमृगंभीममुपहृलुमुग्रं । मृळाजंरि
त्रेरुद्रस्तवानोन्यतैऽअस्मन्नविपंतुसेनाः ॥ कुमारश्चित्पितरंवंदमानंप्रतिनानामरुद्रोपयंतं । भूरैर्दातारंसत्पतिंगृणीषे
स्तुतस्त्वंभेषजारास्यस्मे+ ॥ यावोभेषजामरुतःशुचीन्याशंतमावृषणोयामयोभु । यानिमनुरवृणीतापितानस्ताशंच
योश्चरुद्रस्यवदिम ॥ परिणोहेतीरुद्रस्यवृज्याःपरित्वेषस्यदुर्मतिर्महीगात् । अवस्थिरामघर्वज्यस्तनुष्वमीदृस्तोकायतनं
यायमृळ ॥ एवावभ्रोवृषभचेकितानयथादेवनहंणीषेनहंसि । हवनश्रुन्नोरुद्रेहवोधिबृहद्वदेमविदधेसुवीराः ॥ १८ ॥
(२।४।२) धारावराभरुतोधृष्णवोऽजसोमृगानभीमास्तविषीभिरर्चिनः । अग्रयोनशुशुचानाऽऋजीपिणोभूमिधमंतो

(२।४।२) धारावराइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोरुद्रोजगत्यात्रिष्टुप् ।

ऽअपगाऽअवृष्वत ॥ द्यावोनस्तृभिश्चितयंतस्वादिनोच्यं १ ॥ अत्रियानद्युतयंतवृष्टयः । रुद्रोयद्वौमरुतोरुक्मवक्षसोवृषा
जनिपृश्न्याः शुक्रऽऊर्ध्वनि ॥ उक्षंतेऽअश्वौऽअत्यौऽइवाजिषुनदस्यकौस्तुरयंतऽआशुभिः । हिरण्यशिप्रामरुतोदवि
ध्वतः पृक्षंयाथपृषतीभिः समन्यवः ॥ पृक्षेताविश्वामुवनाववक्षिरेमित्रायवासदमाजीरदानवः । पृषदश्वसोऽअनवभ्र
राधसऽऽक्रजिप्यासोनवयुनेषुधुषदः ॥ इधंन्वभिर्धेनुभीरंशदूधभिरध्वस्मभिः पृथिभिर्भ्राजदृष्टयः । आहंसासोनस्व
सराणिगंतनुमधोर्मदायमरुतः समन्यवः ॥ १९ ॥ आनोब्रह्माणिमरुतः समन्यवोनरांनशंसः सर्वनानिगंतन । अश्वौ
मिवपिप्यतधेनुमूधनिकर्ताधियंजरित्रेवाजपेशसं ॥ तनोदातमरुतोवाजिनरथंऽआपानं ब्रह्मचितयंहिवेदिवे । इषं
स्तोतृभ्योवृजनेषुकारवैसनिमेधामरिष्टं दुष्टरंसहः ॥ यद्युजतेमरुतोरुक्मवक्षसोश्वात्रथेषुभगऽआसुदानवः । धेनुर्नशि
श्वेस्वसरेषुपिन्वतेजनायरातहविषेमहीमिषं ॥ योनोमरुतोवृकतातिमत्यौरिपुर्दधेवसवोरक्षतारिषः । वर्तयंततपुषाच
क्रियाभितमवरुद्राऽअशसोहंतनावधः ॥ चित्रंतद्वौमरुतोयामचकितेपृश्न्यायदूधरप्यापयोदुहुः । यद्वानिदेनवमान
स्यरुद्रियास्त्रितंजरायजुरतामदाभ्याः ॥ २० ॥ तान्वोमहोमरुतऽएव्यान्नोविष्णोरेपस्यप्रभृथेहवामहे । हिरण्यवर्णा
न्ककुहान्यतस्त्रुचोब्रह्मण्यंतः शंस्यंराधेऽईमहे ॥ तेदशंवाः प्रथमायज्ञमूहिरेतेनोहिन्यंतुपसोव्युष्टिषु । उपानरामीरंरु
णैरपौणुतेमहोज्योतिषाश्चतागोऽअर्णसा ॥ तेक्षोणीधिरुणेभिर्नाजिभीरुद्राऽऽक्रतस्यसदनेषुवावृधुः । निमेयमाना

ऽअत्येनपाजसासुश्रुद्रं वर्णदधिरेसुपेशसं ॥ तांऽइयानोमहिवरूथमुतयऽउपघेदेनानमसागृणीमसि । त्रितोनयान्पंच
होतृन्भिष्टयऽआववर्तदवरान्चक्रियावसे ॥ ययारंप्रपारयथात्यं होययानिदोमुचयंवदितारं । अर्वाचीसामरुतोयाव
ऽऽक्रतिरोषुवाश्रेवसुमतिजिगातु ॥ २१ ॥ (२।४।३) उपेमसृक्षिवाज्युर्वचस्यांचनोदधीतनाद्योगिरोमे । अपानपा
दाशुहेमाकुवित्सुपेशसस्करतिजोषिषिद्धि ॥ इमंस्वस्महदऽआसुतंष्टमंत्रवोचेमकुविदस्यवेदत् । अपानपादसुर्यस्यम
ह्माविश्वान्युर्योभुवनाजजान ॥ समन्यायंत्युपयंत्यन्याः समानमूर्वनद्यः पृणति । तमशुचिंशुचयोदीदिवांसमपांनपातं
परितस्थुरापः ॥ तमस्मेरायुवतयोर्युवानंमर्मज्यमानाः परिर्यंत्यापः । सशुक्रेभिः शिकभीरेवदस्मेदीदायानिध्मोघृतनि
र्णिगप्सु⁺ ॥ अस्मैतिस्त्रोऽअव्यध्यायनारीदेवायदेवीदिधिपंत्यन्नं । कृताऽइवोपहिप्रसर्सेऽअप्सुसपीयूषंयतिपूर्वसू
नां ॥ २२ ॥ अश्वस्यात्रजनिमास्यचस्वर्द्रुहोरिषः संपृचः पाहिसूरीन् । आमासुपृषुपरोऽअप्रमृष्यंनारातयोविनशन्नानृ
तानि ॥ स्वऽआदमेसुदुघायस्यधेनुः स्वधापीपायसुभ्वन्नमसि । सोऽअपांनपादुर्जयन्नप्स्व^१तर्वसुदेयायविधतेविभा
ति ॥ योऽअप्स्वाशुचिनादैव्येनऽऽक्रतावाजस्रऽउर्वियाविभाति । व्याऽइद्व्याभुवनान्यस्यप्रजायंतवीरुधश्चप्रजा
भिः ॥ अपानपादाह्यस्यादुपस्थंजिह्वानामुध्वोविद्युतंवसानः । तस्यज्येष्ठमहिमानंवहतीहिरण्यवर्णाः परिर्यंतियह्वीः⁺ ॥

(२।४।३) उपेमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोपांनपात्रिष्टुप् ।

हिरण्यरूपः सहिरण्यसंहगुपांनपात्सेदु हिरण्यवर्णः । हिरण्ययात्परियोनेर्निषद्या हिरण्यदाददत्यन्नमस्मै ॥ २३ ॥ तदस्या
नीकमुतचारुनामापीच्यैवर्धतेनसुरपां । यमिंधतेयुवतयः समित्था हिरण्यवर्णघृतमन्नमस्य ॥ अस्मैवहूनामवमायसख्ये
यज्ञैर्विधेमनमसाहविभिः । संसानुमार्ज्मिदिधिषामिबिल्मैर्दधाम्यन्नैः परिवंदऽऋग्भिः⁺ ॥ सऽईवृषाजनयत्तासुगर्भस
ऽईशिशुर्धयतितरिंहति । सोऽअपांनपादनभिभ्लातवर्णोन्यस्येवेहतन्वाविवेष ॥ अस्मिन्पदेपरमेतस्थिवांसमध्वस्माभि
र्विश्वहादीदिवांसं । आपोनत्रैघृतमन्नंवहंतीः स्वयमत्कैः परिदीयंतियह्नीः⁺ ॥ अयांसमग्नेसुक्षितिजनायायांसमुमघवन्धः
सुवृक्तिं । विश्वंतद्द्रव्यदवैतिदेवाबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ २४ ॥ (२।४।४) तुभ्यंहिन्वानोवसिष्टाऽअपोधुक्षन्त्सी
मविभिरद्रिभिर्नरैः । पिबैद्रस्वाहाप्रहुतवषट्कृतहोत्रादासोमंप्रथमोयऽईशिषे ॥ यज्ञैः संभिश्चाः शृपतीभिर्ऋष्टिभिर्याम
न्धुश्चासोऽअंजिषुप्रियाऽउत । आसद्याबर्हिर्भरतस्यसूनवः पोत्रादासोमंपिबतादिवोनरः ॥ अमेव नः सुहवाऽआहिगंतं
ननिबर्हिषिसदतनारणिष्टन । अथामंदस्वजुजुषाणोऽअंधसस्त्वष्टदेवेभिर्जनिभिः सुमद्गणः ॥ आर्वक्षिदेवांऽइहविप्रय
क्षिचोशनहोतर्निषदायोनिषुत्रिषु । प्रतिवीहिप्रस्थितंसोम्यमधुपिबाग्नीध्रात्तवभागस्यतृणुहि ॥ एषस्यतेतन्वो नृम्यवर्ध
नः सहऽओजःप्रदिविबाहोर्हितः । तुभ्यंसुतोमघवन्तुभ्यमाभृतस्त्वमस्यब्राह्मणादातृपतिव ॥ जुषेथांयज्ञवोधंतहवस्य
(२।४।४) तुभ्यमितिषड्वचस्यसूक्तस्यशौनकोगृहसमदः इन्द्रो मरुतस्त्वष्टाग्निरिन्द्रो मित्रावरुणावितिक्रमेण देवताजगती । (एताऋतुदेवताः) ।

मेसत्तोहोतानिविदः पुर्व्याऽअनु । अच्छाराजानानमऽएत्यावृत्तंप्रशास्त्रादापिबतंसोम्यमधु ॥ २५ ॥ द्वितीयेसप्तमः ॥

पंचदशाध्याये वर्गाः २५ सूक्तानि १३ ऋचः १३७ ॥ त्यागः ॥ बृहस्पतयइदं. ब्रह्मणस्पतयइदं. ८ बृहस्पतय. ब्रह्मणस्पतय. इंद्राब्रह्मणस्प
तिभ्या. ब्रह्मणस्पत. १३ आदित्येभ्य. १७ वरुणाय. ११ विश्वेभ्योदेवेभ्यः ७ [भे. विश्वे. ६ वरुणा. १] वरुणाय. इंद्रायेदं. ५ इंद्रासोमाभ्या. इंद्राये.
सरस्वतीइंद्राभ्यां. बृहस्पतय. इंद्राये. मरुद्भ्य. विश्वान्दे. ७ [भे. मित्रावरुणाभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. उषासानक्ताभ्या.
विश्वेभ्योदेवेभ्य. २] यावापृथिवीभ्या. इंद्राये. २ राकायाइ. २ सिनीवाल्य. २ गुंगूसिनीवालीराकासरस्वतीं द्राणीवरुणानीभ्य. रुद्राये. १५
मरुद्भ्य. १५ अपांनप्लेग्नय. १५ इंद्राये. मरुद्भ्य. त्वष्ट्रे. अग्नय. इंद्राये. मित्रावरुणाभ्यामि. ॥ इति द्वितीयेसप्तमः ॥ ७ ॥

मंदस्वोदुष्यएकादशसावित्रं ग्रावाणेवाष्टावाश्विनंसोमापूषणाषट्सोमापौष्णमंत्योर्धर्चोप्यदितेर्वायोसैकागाय
त्रमुक्तादेवताः प्रउगेणाद्येतुत्तचैत्यैद्रवायवीद्यावापृथिव्योत्यस्तुचोहविर्धानोवांनृतीयः पादोवाग्नेयोवितमेनुष्टु
भौबृहतीचकनिकृदत्तचंप्रदक्षिणिजागतमभ्येतिशक्त्यर्थेयैताभ्यामृषिरध्वनिर्वाइयमानंशकुंतंतुष्टावकुशिक
स्त्वैषीरार्थिरिद्रतुल्यंपुत्रमिच्छन्ब्रह्मचर्यंचचारंतस्येद्रएवगाथीपुत्रो जज्ञैगाथिनोविश्वामित्रः सतृतीयंमंडलमपश्य
त्सोमस्यत्र्यधिकवैश्वानरायपंचोनावैश्वानरीयंतुजागतंतुवैश्वानरायैकादशंसमित्समिदाप्रियः प्रत्यग्निः प्रकार
वइत्याग्नेययौरन्यासामपिनिपातोदृश्यते ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१ इतः षट्ऋतुदेवताः ।

हरिःओम् (२।४।५) मंदस्वहोत्रादनुजोषमंधसोर्ध्वयवःसपूर्णावध्यासिचं । तस्माऽएतंभरततद्वशोदुर्दिहोत्रात्सोमैद्र
विणोदःपिबऽऋतुभिः ॥ यमुपूर्वमहुवेतमिदंहुवेसेदुहव्योदुदिर्योनामपत्यते । अध्वर्युभिःप्रस्थितंसोम्यमधुपोत्रात्सोमैद्र
वि० ॥ मेघंतुतेवहयोयेभिरीयसेरिषण्यन्वीळयस्वावनस्पते । आयूयाधृष्णोऽअभिगूर्यात्वंनेष्ट्रात्सोमैद्रवि० ॥ अपा
द्वोत्रादुतपोत्रादमत्तोतनेष्ट्रादजुषतप्रयोहितं । तुरीयंपात्रममृक्तममर्त्यद्रविणोदाःपिबतुद्राविणोदसः+ ॥ अर्वाचमद्य
यय्यनृवाहणरथंयुजाथामिहवाविमोचनं । पृक्तंहवींषिमधुनाहिकं गतमथासोमैपिवतंवाजिनीवसू ॥ जोष्यग्नेसमिधं
जोष्यगृह्णतिजोषित्रह्यजन्यंजोषिसुष्टुतिं । विश्वेभिर्विश्वोऽऋतुनावसोमहऽउशनदेवाऽउशतःपाययाहविः ॥ १ ॥
(२।४।६) उदुष्यदेवःसवितासवायशश्वत्तमतदपावहिरस्थात् । नूनंदेवेभ्योविहिधातिरत्नमथाभजद्भीतिहोत्रंस्व
स्तौ ॥ विश्वस्यहिश्रुष्टयेदेवऽऊर्ध्वःप्रवाहवापृथुपाणिःसिसर्ति । आपश्चिदस्यव्रतऽआनिमृग्राऽअयंचिद्वातोरमतेपारि
ज्मन् ॥ आशुभिश्चिद्यान्विमुचातिनूनमरीरमदतमानंचिदेतोः । अह्यर्षूणांचिद्र्ययाऽअविष्यामनुव्रतंसवितुर्मोक्या
गात् ॥ पुनःसमव्यद्विततंवयंतीमध्याकतोन्यधाच्छकमधीरः । उत्संहायास्याव्यृत्तूरदधररमतिःसवितादेवऽआगा

(२।४।५) मन्दस्वेतिपडूचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदःआद्यानांचतसृणांद्रविणोदाःपंचम्याआश्विनौषष्ठ्याअग्निर्जगती । (२।४।६)
उदुष्यइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदःसवितात्रिष्टुप् ।

त् ॥ नानौकांसिदुर्योविश्वमायुर्वितिष्ठतेप्रभवःशोकोऽअग्नेः । ज्येष्ठमातासूनवेभागमाधादन्वस्यकेतमिषितंसवित्रा
॥ २ ॥ समाववतिविष्टितोजिगीषुर्विश्वेषांकामश्चरताममाभूत् । शश्वोऽअपोविकृतंहित्व्यागादनुव्रतंसवितुदैव्यस्य ॥
त्वयाहितमप्यमप्सुभागंधन्वान्वामृगयसोवितस्थुः । वनानिविभ्योनकिरस्यतानिव्रतादेवस्यसवितुर्मिनंति ॥ याद्रा
ध्यंवरुणोयोनिमप्यमनिशितंनिमिषिजभुराणः । विश्वोमार्ताडोव्रजमापशुर्गात्स्थशोजन्मानिसविताव्याकः ॥ नय
स्यंद्रोवरुणोनिमित्रोव्रतमर्यमानमिनंतिरुद्रः । नारातयस्तमिदंस्वस्तिहुवेदेवंसवितारंनमोभिः ॥ भगंधियंवाजयंतःपु
रंधिनराशंसोम्रास्पतिर्नोऽअव्याः । आयेवामस्यसंगथेरयीणांप्रियादेवस्यसवितुःस्याम ॥ अस्मभ्यंतद्विवोऽअज्यःपृ
थिव्यास्त्वयादत्तंकाम्यंराधऽआगात् । शंयत्स्तोतृभ्यऽआपयेभवात्युरुशंसायसवितर्जरित्रे ॥ ३ ॥ (२।४।७) ग्रा
वाणेवतदिदर्थजरथेगृध्रैववृक्षानिधिमंतमच्छ । ब्रह्माणेवविदथऽउक्थशासादुतेवहव्याजन्यापुरुत्रा ॥ प्रातर्यावाणार
थ्येववीराजेवयमावरमासचेथे । मेनेऽइवतन्वाऽशुभमानेदंपतीवक्रतुविदाजनेषु ॥ शृंगेवनःप्रथमागतमर्वाकशफा
विंवजभुराणातरौभिः । चक्रवाकेवप्रतिवस्तोरस्त्रार्वाचायातरथ्येवशक्रा ॥ नावेवनःपारयतंयुगेवनभ्येवनऽउपधीव
प्रधीव । श्वानेवनोऽअरिपण्यातनूनान्खगलेवविस्त्रसःपातमस्मान् ॥ वातेवाजुर्यानद्येवरीतिरक्षीऽइवचक्षुषायातमर्वा

(२।४।७) ग्रावाणेवेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोऽश्विनौषष्ठ्यात्रिष्टुप् ।

क् । हस्ताविवतन्वेऽंभविष्ठापादेवनोनयतंवस्योऽअच्छ ॥ ४ ॥ ओष्ठाविवमध्वास्तेवदैतास्तनाविवपिप्यतंजीवसे
नः । नासेवनस्तन्वोरक्षिताराकर्णाविवसुश्रुताभूतमस्मे⁺ ॥ हस्तेवशक्तिमभिसंददीनःक्षामैवनःसमजतरंजांसि ।
इमागिरोऽअश्विनायुष्मयंतीःक्षणेत्रैणेवस्वधितिसंशिशितं ॥ एतानिवामश्विनावर्धनानिब्रह्मस्तोमंगृत्समदासोऽअक्र
न् । तानिनराजुजुषाणोपयातंवृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ५ ॥ (२।४।८) सोमापूषणाजननारयीणांजननादिवो
जननापृथिव्याः । जातौविश्वस्यभुवनस्यगोपादेवाऽअकृण्वन्नमृतस्यनाभि ॥ इमौदेवौजायमानौजुषंतेमौतमांसिगू
हतामजुष्टा । आभ्यामिंद्रःएकमामास्वतःसौमापूषभ्यांजनदुधियांसु ॥ सोमापूषणारजसोविमानंसप्तचक्रंरथमवि
श्वमिन्वं । विषुवृतंमनसायुज्यमानंतंजिन्वथोवृषणापंचरश्मि ॥ दिव्यऽन्यःसदनंचक्रऽउच्चापृथिव्यामन्योऽअध्वं
तरिक्षे । तावस्मभ्यंपुरुवारंपुरुक्षुरायस्पोषंविष्यतानाभिमस्मे⁺ ॥ विश्वान्यन्योभुवनाज्जानविश्वमन्योऽअभिच
क्षाणऽएति । सोमापूषणावर्तंधियंमेयुवाभ्यांविश्वाःपृतनाजयेम ॥ धियंपूषाजिन्वतुविश्वमिन्वोरयंसोमोरयिपति
र्दधातु । अवतुदेव्यदितिरनर्वावृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ६ ॥ (२।४।९) वायोयेतैसहस्रिणोरथासस्तेभिरागहि ।

(२।४।८) सोमापूषणेतिपट्टचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदःसोमापूषणौअंत्यायाःसोमपूषादित्यास्त्रिष्टुप् । (२।४।९) वायोइत्येकविंशत्यृचस्य
सूक्तस्यशौनकोगृत्समदःआद्ययोर्द्वयोर्वायुस्तृतीयायाइंद्रवायूचतुर्थ्यादितिसृणांमित्रावरुणौसप्तम्यादितिसृणामश्विनौदशम्यादितिसृणामि

नियुत्वान्तसोमपीतये ॥ नियुत्वान्वायुवागह्यंशुक्रोऽअयामिते । गंतंसिमुन्वतोर्गृहं⁺ ॥ शुक्रस्याद्यगवाशिरऽइंद्र
वायूनियुत्वतः । आयातंपिबंतनरा ॥ अयंवांमित्रावरुणासुतःसोमऽक्रतावृधा । ममेदिहश्रुतंहवं ॥ राजानावनभि
द्रुहाभ्रुवेसदस्युत्तमे । सहस्रस्थूणऽआसाते ॥ ७ ॥ तासम्राजाघृतासुतीऽआदित्यादानुनस्पती । सचेतेऽअनवह्वरं ॥
गोमदूषुनासत्याश्वावद्यातमश्विना । वर्तीरुद्रानृपाय्यं ॥ नयत्परोनांतरऽआद्धर्षद्वृषण्वसू । दुःशंसोमत्योऽरिपुः⁺ ॥
तान्ऽआवोह्वमश्विनारयिपिशंगसंहशं । धिष्ण्यावरिवोविदं ॥ इंद्रोऽअंगमहद्भयमभीपदपंचुच्यवत् । सहिस्थिरो
विचर्षणिः ॥ ८ ॥ इंद्रश्चमळयातिनोननःपश्चाद्धनंशत् । भद्रंभवातिनःपुरः⁺ ॥ इंद्रऽआशाभ्यस्सरिसर्वाभ्योऽअ
भयंकरत् । जेताशत्रून्विचर्षणिः ॥ विश्वेदेवासुऽआगतंशृणुतामऽइमंहवं । एदंवर्हिर्निषीदत ॥ तीब्रोवोमधुमां
अयंशुनहोत्रेषुमत्सरः । एतंपिवतुकाय्यं ॥ इंद्रज्येष्ठामरुद्रणादेवासुःपूर्वरातयः । विश्वेममश्रुताहवं ॥ ९ ॥ अंबित
मेनदीतमेदेवितमेसरस्वति । अप्रशस्ताऽइवस्मसिप्रशस्तिमंवनस्कृधि ॥ त्वेविश्वासरस्वतिश्रितायूषिदेव्यां । शुन
होत्रेषुमत्स्वप्रजादेविदिदिहिनः ॥ इमाब्रह्मसरस्वतिजुषस्ववाजिनीवति । यातेमन्मंगृत्समदाऽक्रतावरिप्रियादेवेषु
जुहति ॥ प्रेतायज्ञस्यशंभुवायुवामिदावृणीमहे । अग्निंचहव्यवाहनं ॥ द्यावानःपृथिवीऽइमंसिध्रमद्यदिविस्पृशं ।
द्रःत्रयोदश्यादितिसृणांविश्वेदेवाःषोडश्यादितिसृणांसरस्वतीअंत्यानांतिसृणांद्यावापृथिवी (हविर्धानावा) गायत्रीअंबितमइतिद्वेअनुष्टुभौ

ऋक्सं.
अ. २ अ. ८
॥ ५ ३ ॥

मंडलं २
अनु. ४

यज्ञदेवेषु यच्छतां ॥ आवा मुपस्थमद्रुहा देवाः सीदंतु यज्ञियाः । इहाद्यसोमपीतये ॥ १० ॥ (२।४।१०) कनिक्रद
अनुषं प्रब्रुवाणऽइत्यर्तिवाचमरिते वनावं । सुमंगलश्च शकुने भवासिमात्वा काचिदभिभाविष्याविदत् ॥ मात्वा श्येन
ऽउद्धृन्मासुपर्णो मात्वा विदिषुमान्वीरोऽस्ता । पित्र्यामनुप्रदिशं कनिक्रदत्सुमंगलो भद्रवादी वदेह⁺ ॥ अवक्रंदद
क्षिणतो गृहाणां सुमंगलो भद्रवादी शकुंते । मानः स्तेनऽईशतमाघशंसो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ११ ॥ (२।४।११)
प्रदक्षिणिदभिगृणंतिकारवो वयो वदेतऽऋतुधा शकुंतयः । उभे वाचौ वदतिसामगाऽइव गायत्रं च त्रैष्टुभं चानुराजति ॥
उद्गाते वशकुने सामगायसि ब्रह्मपुत्रऽइव सर्वनेषु शंससि । वृषे ववाजी शिशुमती रपीत्या सर्वतो नः शकुने भद्रमावदविश्वतो
नः शकुने पुण्यमावद ॥ आवदंस्त्वं शकुने भद्रमावदतूष्णीमासीनः सुमतिं चिकिद्भिनः । यदुत्पतन्वदसि कर्करिर्यथा बृह
द्वदेम विदथे सुवीराः ॥ १२ ॥ (इति गार्त्समदं द्वितीयं मंडलं समाप्तं अत्र सूक्तानि ४३) (परिशिष्टं ॥ भद्रं वददक्षिणतो भ
द्रमुत्तरतो वद । भद्रं पुरस्तान्नो वद भद्रं पश्चात्कपिं जल ॥ भद्रं वद पुत्रैर्भद्रं वद गृहेषु च । भद्रमस्माकं नो वद भद्रं नोऽअभ
यंकृधि ॥ भद्रमधस्तान्नो वद भद्रमुपरिष्टान्नो वद । भद्रं भद्रं नऽआवद भद्रं नः सर्वतो वद ॥ असपत्नः पुरस्तात्तः शिवं दक्षि

॥ ५ ३ ॥

इमा ब्रह्मेति बृहती । (२।४।१०) कनिक्रददिति वृचस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदः शकुंतस्त्रिष्टुप् । (२।४।११) प्रदक्षिणिदिति वृचस्य सूक्तस्य
शौनको गृत्समदः शकुंतो जगती द्वितीयातिशकरी अष्टिर्वा ।

णतस्कृधि । अभयं सततं पश्चाद्भद्रमुत्तरतो गृहे ॥ यौवनानि महयसि जिग्युषामिव दुंदुभिः । शकुंतकप्रदक्षिणं शतपत्रा
भि नो वद ॥ आवदंस्त्वं ० ॥ इति परिशिष्टं ॥ १॥ (३।१।१) सोमस्य मातृवसंक्षयं ग्रेवहिं च कथं विदथे यजध्वै । देवांऽअच्छा
दीद्यं जुजेऽअद्रिं शमायेऽअग्ने तन्वै जुषस्व ॥ प्रांचै यज्ञं च कृमवर्धतां गीः समिद्धि रग्निं नमसादुवस्यन् । दिवः शशासु वि
दथा कवीनां गृत्साय चित्तवसे गातुमीषुः ॥ मयो दधे मे धिरः पूतदक्षो दिवः सुबं धुर्जनुषा पृथिव्याः । अविं दन्नुदशतमप्यव
त देवासोऽअग्निमपसि स्वसृणां ॥ अवर्धयन्सुभगं सप्तयुह्यीः श्वेतं जज्ञानमरुषं महित्वा । शिशुं न जातमभ्यारुरश्वा
देवासोऽअग्निं नमन्वपुष्यन्⁺ ॥ शुक्रे भिरंगै रजऽआत तन्वान्कतुं पुनानः कविभिः पवित्रैः । शोचिर्वसानः पर्यायुर
पांश्रियो मिमीते बृहती रनूनाः ॥ १३ ॥ वप्राजासीमनदती रदब्धा दिवो यह्वी रवसानाऽअनग्नाः । सनाऽअत्रयुवतयः
सयो नीरे कं गभं दधिरे ससवाणीः ॥ स्तीर्णाऽअस्य संहतो विश्वरूपा घृतस्य योनौ स्रवथे मधूनां । अस्थुरत्र धेनवः पिन्वमा
ना महीदस्स्य मातरा समीची⁺ ॥ वभ्राणः सूनो सहसो व्यद्यौ दधानः शुक्रारं भसावपूषि । श्रोतं ति धारामधुनो घृतस्य वृ
षाय त्रवा वृधे काव्येन ॥ पितुश्चिदूर्ध्वं नुषा विवेद व्यस्य धाराऽअसृजद्विधेनाः । गुहाचरं तं सखिभिः शिवेभिर्दिवो यह्वी
भिर्न गुहा बभूव ॥ पितुश्च गभं जनि तुश्च बभ्रे पूर्वीरेकोऽअधयत्पीप्यानाः । वृष्णे सपत्नी शुचये सवधूऽउभेऽअस्मै मनुष्ये ३

अथ वैश्वामित्रे वृतीये मंडले पंचानुवाकाः (३।१।१) सोमस्य मेति त्रयोविंशत्युचस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रो मिषिष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ.२अ.८
॥५४॥

निपाहि ॥ १४ ॥ उरौमहांऽअनिबाधेवर्धापोऽअग्निंयशसःसंहिपूर्वीः । ऋतस्ययोनावशयद्मूनाजामीनामग्निरप
सिस्वसृष्णां ॥ अक्रोनबन्निःसमिधेमहीनादिदृक्षेयःसूनवेभाऽऋजीकः । उदुस्त्रियाजनितायोजजानापांगभोऽनृतमोय
होऽअग्निः+ ॥ अपांगर्भेदर्शतमोषधीनांवनाजजानसुभगाविरूपं । देवासश्चिन्मनसासंहिजग्मुःपनिष्ठंजातंतवसंदुव
स्यन् ॥ बृहंतऽइज्जानवोभाऽऋजीकमग्निसंचंतविद्युतो नशुक्राः । गुहैववृद्धंसदसिस्वेऽअंतरपारऽऊर्वेऽअमृतंदुहानाः ॥
ईळेचत्वायजमानोहविभिरीळेसखित्वंसुमतिनिकामः । द्वैरवोमिमीहिसंजरित्रेक्षाचनोदम्यैभिरनीकैः ॥ १५ ॥
उपक्षेतारस्तवसुप्रणीतेग्रेविश्वानिधन्यादधानाः । सुरेतसाश्रवसातुंजमानाऽअभिष्यामपृतनायूरदेवान् ॥ आदेवानां
मभवःकेतुरग्नेमद्रोविश्वानिकाव्यानिविद्वान् । प्रतिमर्ताऽअवासयोदमूनाऽअनुदेवात्रधिरोयामिसाधन् ॥ निदुरो
णेऽअमृतोमर्त्यानाराजाससादविदधानिसाधन् । घृतप्रतीकऽउर्वियाव्यद्यौदग्निर्विश्वानिकाव्यानिविद्वान्+ ॥ आ
नौगहिसख्येभिःशिवेभिर्महान्महीभिरूतिभिःसरण्यन् । अस्मेरयिबहुलंसंतरुत्रंसुवाचैभागंयशसैकृधीनः ॥ एतातेऽ
अग्नेजनिमासनानिप्रपूर्वायनूतनानिवोचं । महांतिवृष्णेसर्वनाकृतेमाजन्मन्जन्मन्निहितोजातवेदाः ॥ जन्मन्जन्म
न्निहितोजातवेदाविश्वामित्रेभिरिध्यतेऽअजस्रः । तस्यवयंसुमतायज्ञियस्यापिभद्रेसौमनुसेस्याम ॥ इमंयज्ञंसहसाव
न्त्वंनोदेवत्राधैहिसुक्रतोरराणः । प्रयसिहोतबृहतीरिषोनोग्नेमहिद्रविणमायजस्व ॥ इळामग्नेपुरुदंसंसनिगोःशश्वत्त

मंडलं ३
अनु. १

॥५४॥

मंहवमानायसाध । स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिर्भूत्वस्मे+ ॥ १६ ॥ (३।१।२) वैश्वानरायधिषणामृ
तावृधेघृतंनपूतमग्नेयजनामसि । द्विताहोतारंमनुषश्चवाघतोधिधारथंनकुलिशःसमृण्वति ॥ सरोचयजनुषारोदसी
ऽउभेसमात्रोरभवत्पुत्रऽईड्यः । हव्यवाळग्निर्जरश्चनोहितोदूळभौविशामतिथिर्विभावसुः ॥ ऋत्वादक्षस्यतरुषोविधर्म
णदेवासोऽअग्निंजनयंतचित्तिभिः । रुरुचानंभानुनाज्योतिषामहामत्यंनवाजंसनिष्यन्नपब्रुवे ॥ आमंद्रस्यसनिष्यंतोव
रेण्यंवृणीमहेऽअहयंवाजमग्मियं । रातिभृगूणामुशिजैकविक्रतुमग्निंराजंतदिव्येनशोचिषा ॥ अग्निसुम्नायदधिरपुरोज
नावाजश्रवसमिहवृक्तवर्हिषः । यतस्त्रुचःसुरुचैविश्वदेव्यंरुद्रयज्ञानांसाधदिष्टिमपसां ॥ १७ ॥ पावकशोचेतवृहिक्ष
यंपरिहोतयज्ञेषुवृक्तवर्हिषोनरः । अग्नेदुवऽइच्छमानासऽआप्यमुपासतेद्रविणंधेहितेभ्यः ॥ आरोदसीऽअपृणदा
स्वर्महज्जातयदेनमपसोऽअधारयन् । सोऽअध्वरायपरिणीयतेकविरत्योनवाजसातयेचनोहितः ॥ नमस्यतंहव्यदा
तिंस्वध्वरंदुवस्यतदभ्यंजातवेदसं । रथीर्कृतस्यबृहतीविचर्षणिरग्निदेवानामभवत्पुरोहितः ॥ तिस्रोयहस्यसमिधःप
रिज्मनोग्रेपुनन्नशिजोऽअमृत्यवः । तासामेकामदधुर्मल्येभुजमुलोकमुद्वेऽउपजामिमीयतुः ॥ विशांकविंविशपतिमानु
षीरिषःसंसीमकृण्वन्त्सधिंतिनतेजसे । सऽउद्धतोनिवतोयातिवेविषत्सगर्भमेषुभुवनेषुदीधरत् ॥ १८ ॥ सजिन्वतेजठरे

(३।१।२) वैश्वानरायेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यागिनोविश्वामित्रोवैश्वानरोभिर्जगती ।

पुप्रजज्ञिवान्वृषाचित्रेषुनानदन्नसिंहः । वैश्वानरः पृथुपाजाऽअमृत्योवसुरत्नादयमानोविदाशुषे ॥ वैश्वानरः प्रत्नयाना
कमारुहद्विवस्पष्टंभंदमानः सुमन्मभिः । सपूर्ववज्जनयन्जंतवेधनैसमानमज्मंपर्येतिजागृविः ॥ ऋतावानयज्ञियंविप्र
मुक्थ्यं मायंदधेमातरिश्वादिविक्षयं । तंचित्रयामंहरिकेशमीमहेसुदीतिमग्निंसुवितायनव्यसे ॥ शुचिनयामग्नि
षिरंस्वर्दृशंकेतुंदिवोरोचनस्थामुषवुधं । अग्निमूर्धानंदिवोऽअप्रतिष्कुतंतमीमहेनमसावाजिनंबृहत् ॥ मंद्रंहोतारंशु
चिमद्वयाविनंदमूनसमुक्थ्यंविश्वचर्षणिं । रथंनचित्रंवपुषायदर्शतमनुर्हितंसदमिद्रायऽईमहे ॥ १९ ॥ (३११३)
वैश्वानरायपृथुपाजसेविपोरत्नाविधंतधरुणेषुगातवे । अग्निहिंदेवांऽअमृतोदुवस्यत्यथाधर्माणिसनतानदूदुषत् ॥ अं
तर्दूतोरोदसीदुस्मऽईयतेहोतानिषत्तोमनुषः पुरोहितः । क्षयंबृहंतंपरिभूषतिद्युभिर्देवेभिरग्निरीषितोधियावसुः ॥ केतुंय
ज्ञानांविदथस्यसाधनंविप्रांसोऽअग्निमहयंतचिन्तिभिः । अपांसियस्मिन्नाधिदधुर्गिरस्तस्मिन्सुन्नानियजमानऽआच
के ॥ पितायज्ञानामसुरोविपश्चितांविमानमग्निर्वयुर्नचवाघतां । आविवेशरोदसीभूरिवर्षसापुरुप्रियोभंदतेधामभिः
कविः ॥ चंद्रमग्निंचंद्ररथंहरिंव्रतंवैश्वानरमप्सुषदंस्वर्विदं । विगांहतूणिंतविषीभिरावृतंभूणींदेवासंऽइहसुश्रियंदधुः
॥ २० ॥ अग्निर्देवेभिर्मनुषश्चजंतुभिस्तन्वानोयज्ञंपुरुषेशसंधिया । रथीरंतरीयतेसाधदिष्टिभिर्जीरोदमूनाऽअभिषा

(३११३) वैश्वानरायेत्येकादशर्चसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोवैश्वानरोभिर्जगती ।

स्तिचातनः । अग्नेजरस्वस्वपत्यऽआयुन्यूर्जापिन्वस्वसमिषोदिदीहिनः । वयंसिजिन्वबृहत्तश्चागृवऽउशिग्देवाना
मसिसुक्रतुर्विपां ॥ विश्पतियह्ममतिथिनरः सदायंतारंधीनामुशिजैचवाघतां । अध्वराणांचेतनंजातवेदसंप्रशंसंति
नमसाजुतिभिर्वृधे ॥ विभावादेवः सुरणः परिक्षितीरग्निर्बभूवशर्वसासुमद्रथः । तस्यव्रतानिभूरिपोषिणोवयमुपभूषे
मदमऽआसुवृक्तिभिः ॥ वैश्वानरतवधामान्याचकेयेभिः स्वर्विदंभवोविचक्षण । जातऽआपृणोभुवनानिरोदसीऽअ
ग्नेताविश्वापरिभूरसित्मना ॥ वैश्वानरस्यदंसनाभ्योबृहदरिणादेकः स्वपस्ययाकविः । उभापितरामहयन्नजायताग्नि
र्यावापृथिवीभूरिरेतसा ॥ २१ ॥ (३११४) समित्समित्सुमनाबोध्यस्मेशुचाशुचासुमतिरासिवस्वः । आदेवदेवा
न्यजथायवक्षिसखासखीन्सुमनायक्ष्यमे ॥ यंदेवासुस्त्रिरहन्नायजतेदिवेर्दिवेरुणोमित्रोऽअग्निः । समयज्ञमधुमंतं
कृधीनस्तनूनपादृतयोनिंविधंतं ॥ प्रदीधितिर्विश्ववाराजिगातिहोतारमिळः प्रथमंयजध्वै । अच्छानमोभिर्वृषभंवद
ध्वैसदेवान्यक्षदिषितोयजीयान् ॥ ऊर्ध्वोवांगानुरध्वरेऽअकार्यूर्ध्वाशोर्चीषिप्रस्थितारजांसि । दिवोवानाभान्यसादि
होतास्तृणीमहिंदेवव्यचाविबर्हिः ॥ सप्तहोत्राणिमनसावृणानाऽइन्वंतोविश्वंप्रतियन्नृतेन । नृपेशसोविदथेषुप्रजा

(३११४) समित्समित्येकादशर्चसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोवैश्वानरोभिर्जगती ।
छानारत्यस्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवतास्त्रिष्टुप् ।

ताऽअभीऽमंयज्ञविचरंतपूर्वाः⁺ ॥ २२ ॥ आभंदमानेऽउषसाऽउपाकेऽउतस्मयेतेतन्वाऽविरूपे । यथानोमित्रोवरु
णोजुजोषदिद्रौमरुत्वाऽउतवामहोभिः ॥ दैव्याहोताराप्रथमान्यृजेसप्तपृक्षासःस्वधर्यामदंति । ऋतंशंसतऽऋतमित्त
ऽआहुरनुम्रतं व्रतपादीध्यानाः ॥ आभारंतीभारंतीभिःसृजोषाऽइळादेवैर्मनुष्यैर्भिरग्निः । सरस्वतीसारस्वतेभिर्वा
कृत्तिस्रोदेवीर्बहिरंदंसदंतु ॥ तन्नस्तुरीपमधपोषयिन्नुदेवत्वष्ट्रविरंरणःस्वस्व । यतोवीरःकर्मण्यःसुदक्षोयुक्तग्रावाजा
यतेदेवकामः ॥ वनस्पतेर्वसृजोपदेवानग्निर्हविःशमितासूदयाति । सेदुहोतासत्यतरोयजातिथ्यादेवानांजनिमानि
वेद ॥ आयाह्यग्रेसमिधानोऽर्वाङ्द्विणदेवैःसरधंतुरेभिः । बर्हिर्नऽआस्तामदितिःसुपुत्रास्वाहादेवाऽअमृतामादयं
तां ॥ २३ ॥ (३।१।५) प्रत्यग्निरुषसश्चेकितानोबोधिविप्रःपदवीःकवीनां । पृथुपाजादेवयद्भिःसमिद्धोपद्वारातम
सोवाहिरावः ॥ प्रेहृग्निर्वावृधेस्तोमैर्भिर्गीर्भिःस्तोतृणानंमस्यऽउक्थैः । पूर्वीऽऋतस्यसंहशश्चकानःसंदूतोऽअंघौदुषसो
विरोके⁺ ॥ अधाय्यग्निर्मानुषीषुविश्वपांगर्भोमित्रऽऋतेनसाधन् । आहर्त्यतोयंजतःसान्वस्थादभूदुविप्रोहव्योमती
नां⁺ ॥ मित्रोऽअग्निर्भवतियत्समिद्धोमित्रोहोतावरुणोजातवेदाः । मित्रोऽअध्वर्युरिषिरोदमूनामित्रःसिंधूनामुतपर्व

(३।१।५) प्रत्यग्निरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् (प्रत्यग्निःप्रकारवःसूक्तयोरन्यासांघावापृथिव्यादीनांनि
पातादृश्यंतेअतस्तयोर्लैङ्गोक्तादेववाःपाक्षिकाः) ।

तानां ॥ पार्तिप्रियंरिपोऽअग्रपदंवेःपार्तियहृश्चरणंसूर्यस्य । पार्तिनाभाससशीर्षाणमग्निःपार्तिदेवानामुपमादमृष्वः
॥ २४ ॥ ऋभुश्चक्रऽईड्यंचारुनामविश्वानिदेवोवयुनानिविद्वान् । ससस्यचर्मघृतवत्सदंयेस्तदिदृशीरक्षत्यप्रयुच्छन् ॥
आयोनिमग्निर्घृतवतमस्यात्पृथुप्रगाणमुशंतंमुशानः । दीद्यानःशुचिर्ऋष्वःपावकःपुनःपुनर्मातरानव्यसीकः ॥ सद्यो
जातऽओषधीभिर्ववक्षेयदीवर्धतिप्रस्वोघृतेन । आपऽइवप्रवताशुंभमानाऽउरुष्यदग्निःपित्रोरुपस्थे ॥ उदुष्टुतःसमिधा
यहोऽअंघौद्वर्ष्मन्दिवोऽअधिनाभापृथिव्याः । मित्रोऽअग्निरीड्योमातरिश्वादूतोवक्षद्यजथायदेवान्⁺ ॥ उदस्तंभीत्स
मिधानाकमृष्वोऽग्निर्भवन्नृत्तमोरोचनानां । यदीभृगुभ्यःपरिमातरिश्वागुहासंतैहव्यवाहंसमीधे⁺ ॥ इळांमग्ने ॥ २५ ॥
(३।१।६) प्रकारवोमननावच्यमानादेवद्रीचीनयतदेवयंतः । दक्षिणावाद्वाजिनीप्राच्येतिहविर्भरंत्यग्नयेघृताचीं ॥ आ
रोदसीऽअपृणाजायमानऽउतप्ररिक्थाऽअधुनप्रयज्यो । दिवाश्चिदग्नेमहिनापृथिव्यावच्यंतांतिवह्नयःसप्तजिह्वाः ॥ द्यौ
श्चत्वापृथिवीयज्ञियांसोनिहोतारंसादयंतेदमाय । यदीविशोमानुषीदेवयंतीःप्रयस्वतीरीळतेशुक्रमर्चिः⁺ ॥ महान्स
धस्थेध्रुवऽआनिषत्तोन्तर्द्यावामाहिनेहर्षमाणः । आस्कैसपत्नीऽअजरेऽअमृकेसबर्दुघेऽउरुगायस्यधेनू⁺ ॥ त्रतातेऽअ
ग्नेमहृतोमहानितवक्रत्वारोदसीऽआतंतथ । त्वंदूतोऽअभवोजायमानस्त्वंनेतावृषभचर्षणीनां⁺ ॥ २६ ॥ ऋतस्यवाके

(३।१।६) प्रकारवइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.२अ.८

॥५७॥

शिनायोग्याभिर्धृतुवारोहिताधुरिधिष्व । अथावहदेवान्देवविश्वान्स्वध्वराकृणुहिजातवेदः ॥ दिवश्चिदातेरुचयं
तरोकाऽउषोर्विभातीरनुभासिपूर्वीः । अपोयदग्नेऽउशधग्वनेषुहोतुर्मद्रस्यपनयंतदेवाः+ ॥ उरौवायेऽअंतरिक्षेमदंति
दिवोवायेरोचनेसंतिदेवाः । ऊर्मावायेसुहवांसोयजत्राऽआयेमिरेरथ्योऽअग्नेऽअश्वः ॥ ऐभिरग्नेसरथंयाह्यर्वाङ्गाना
रथंवाविभवोह्यश्वः । पक्षीवतस्त्रिंशतंत्रींश्चदेवाननुष्वधमावहमादयस्व ॥ सहोतायस्यरोदसीचिदुर्वीयज्ञंयज्ञमभिवृ
धेगृणीतः । प्राचीऽअध्वरेवतस्थतुःसुमेकेऽऋतावरीऽऋतजातस्यसत्ये+ ॥ इळामग्नेपुरुदंसंसनिंगोःशश्वत्समंहवमा
नायसाध । स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातैसुमतिर्भूत्वस्मे+ ॥ २७ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥

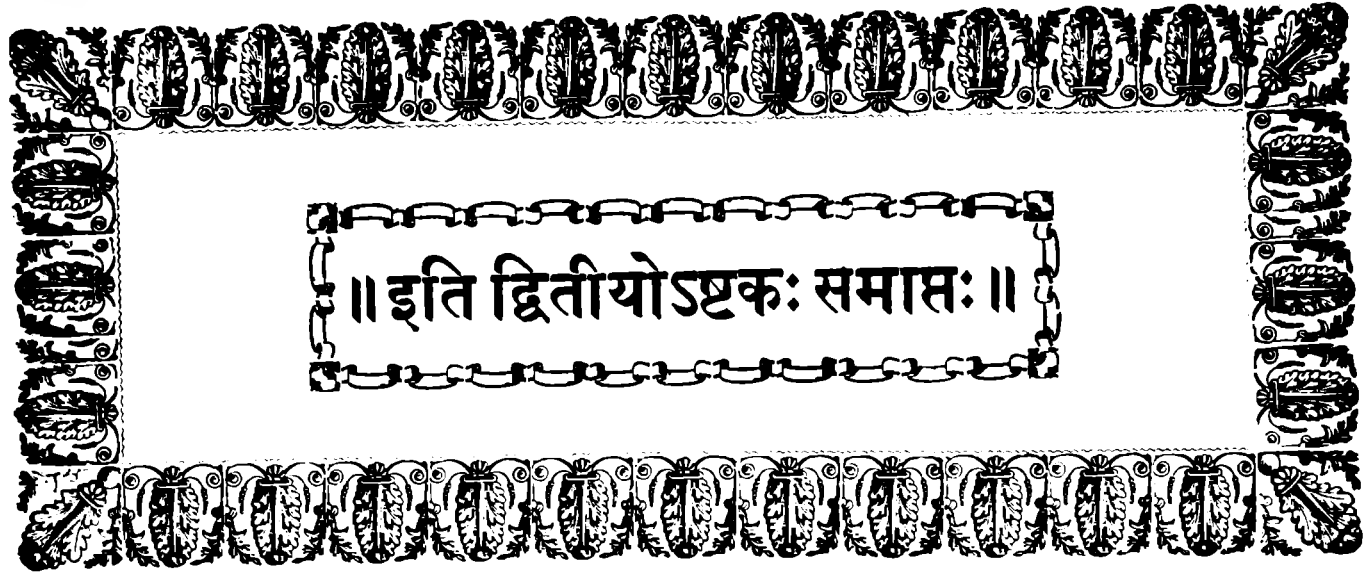
षोडशाध्याये वर्गाः २७ सूक्तानि १३ ऋचः १४० ॥ त्यागः ॥ द्रविणोदसेग्नयइषायेदं. द्रविणोदसेग्नयऊर्जाये. द्रविणोदसेग्नयेसहाये.
द्रविणोदसेग्नयेसहस्याये. अध्विभ्यांतपस. अग्नयेतपस्याये. सवित्र. ११ अध्विभ्या. ८ सोमापूषणाभ्या. ५ सोमापूषणादितिभ्य. वायव.
२ इंद्रवायुभ्या. मित्रावरुणाभ्या. ३ अध्विभ्या. ३ इंद्राये. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ सरस्वत्याइ. ३ यावापृथिवीभ्या. ३ शकुंताये. ६
अग्नय. २३ वैश्वानरायाग्नय. २६ समिद्धायाग्नय. तनूनपात. इळाये. बर्हिष. देवीभ्योद्वाभ्य. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतो-
भ्यामि. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट्रइ. वनस्पतय. स्वाहाकृतिभ्य. अग्नयइदं. २२ ॥ इतिद्वितीयेऽष्टमः ॥ (१ इतःषट् ऋतुदेवताः ।)

॥ द्वितीयाष्टकः समाप्तः ॥

मंडलं ३

अनु. १

॥५७॥

॥ इति द्वितीयोऽष्टकः समाप्तः ॥

॥ अथ तृतीयाष्टकप्रारंभः ॥

श्रीः ॥ प्रयेऽजंतियूपस्तुतिः षष्ठ्याद्याभिर्बहवोऽत्यात्रश्चन्यष्टमीवैश्वदेवीवातृतीयासप्तम्यावनुष्टुभौ सखायोनव
 बार्हतं त्रिष्टुबंतं त्वामग्नौ ष्णिहमग्निहोता गायत्रं त्विन्द्राग्नी ऐन्द्राग्निं प्रवः सप्त ऋषभस्त्वानुष्टुभमाहोता विपाजसाका
 त्योत्कीलस्त्वयमग्निः षट्प्रागार्थं समिध्यमानः पंचकतो वैश्वामित्रस्तु भवानोग्निहोतारं गाथीहाग्निमुषसमाद्यां त्ये
 वैश्वदेव्या विमंन उपाद्ये अनुष्टुभौ विराडुपासतो बृहतीचां त्यायंस उपां त्यानुष्टुप्पुंरीष्येभ्योऽग्निभ्यो निर्मथितो देवश्च
 वादेव वातश्च भारतौ तृतीयासतो बृहत्यग्नैः सह स्वागायत्रमाद्यानुष्टुबग्नैः दिवो वैराजमुपां त्याग्नेर्द्वी वैश्वानरं नवतृचौ
 वैश्वानरीयं मारुतौ जागतौ द्वौ च आत्मस्तुतिर्वा पूर्वात्मगीतां त्योपाध्यायस्तुतिः प्रवः पंचोना गायत्रं त्वृतव्यावाद्याग्ने
 जुषस्व षट् तृतीयाद्युष्णिक् त्रिष्टुपूजगत्योस्तीदं षोडशाद्या चतुर्थी दशमी द्वादश्योऽनुष्टुभैः षष्ठ्येकादश्युपां त्ये च जग
 त्यः पंचम्यृत्विग्भ्योवा ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ३ ओम् ॥ (३।१।७) प्रयऽआरुः शितिपृष्ठस्य धासेरामातरा विविशुः सप्तवर्णीः । परि
 क्षितापितरासंचरेते प्रसंस्मृते दीर्घमायुः प्रयक्षे ॥ दिवक्षसो धेनवो वृष्णोऽअश्वादेवीरातस्थौ मधुमद्वहंतीः । ऋतस्य त्वा
 सदसि क्षेमयंतं पर्येकाचरतिवर्तनिंगौः+ ॥ आसीमरो हत्सुयमाभवतीः पतिश्चिकित्वा ब्रयि विद्रयीणां । प्रनीलपृष्ठोऽअ

(३।१।७) प्रय आरुरित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

तस्य धासेस्ताऽअवासयत्पुरुषप्रतीकः ॥ महित्वाष्टमूर्जयतीरजुयस्तभूयमानं वहतो वहति । व्यंगेभिर्दिद्युतानः सध
स्यऽएकामिवोदसीऽआर्विवेश ॥ जानन्ति वृष्णोऽअरुषस्य शोवमुत ब्रध्नस्य शासनं रणंति । दिवोरुचः सुरुचोरोचमानाऽ
इच्छायेषां गण्यामार्हिनागीः⁺ ॥ १ ॥ उतोऽपि तृभ्यां प्रविदानुघोषं महो महन्त्यामनयंत शूषं । उक्षाहयत्र परिधानं मत्कोरनु
स्वंधार्मजरितुर्ववर्क्ष ॥ अध्वर्युभिः पंचभिः सप्तविप्राः प्रियं रक्षंते निहितं पदं वेः । प्रांचौ मदंत्युक्षणोऽअजुर्या देवा देवानाम
नुहि व्रतागुः⁺ ॥ दैव्या होतारा प्रथमान्यृजे सप्तपृक्षासः स्वधया मदंति । ऋतं शंसंतऽऽतमि तत्तऽआहुरनुव्रतं व्रतपादीध्या
नाः ॥ वृषायंते महोऽअत्याय पूर्वी वृष्णो चित्रार्यं रश्मयः सुयामाः । देव होतर्मद्रतरश्चिकित्वान्महो देवानो दसीऽएह वक्षि ॥
पृक्षप्रयजो द्रविणः सुवाचः सुकेतवऽउषसो रेवदूषुः । उतो चिदग्ने महिना पृथिव्याः कृतं चिदेनः संमहेदं शस्य ॥ इच्छामग्ने
पुरुदंसं सनिंगोः शश्वत्तमं हवमानाय साध । स्यान्नः सनुस्तनयो विजावाग्ने सातैः सुमतिर्भूत्वस्मे⁺ ॥ २ ॥ (३।१।८) अं
जंति त्वार्मध्वरे देवयंतो वनस्पते मधुना दैव्येन । यदूर्ध्वं स्तिष्ठाद्द्रविणे ह घृताद्यद्वाक्षयो मातुरस्याऽउपस्थे ॥ समिद्धस्य श्र
यमाणः पुरस्ताद्ब्रह्मवन्वानोऽअजर सुवीरं । आरेऽअस्मदमंति बाधमानऽउच्छ्रयस्वमहुते सौभगाय ॥ उच्छ्रयस्व वनस्पते

(३।१।८) अंजंतीत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रो यूपः पठ्यादिपंचानां यूपाः (अष्टम्या विश्वे देवावा) अंत्यायात्रध्वनस्त्रिष्टुप्
तृतीयासप्तम्यावनुष्टुभौ ।

वर्ष्मन्पृथिव्याऽअधि । सुमिती मीयमानो वचो धायज्ञवाहसे ॥ युवांसुवासाः परिवीतऽआगात्सऽउश्रेयान्भवति जा
यमानः । तंधीरांसः कवयऽउन्नयंति स्वाध्वोऽमनसा देवयंतः ॥ जातो जायते सुदिनत्वेऽअह्नां समर्यऽआविदधे वर्धमा
नः । पुनन्ति धीराऽअपसो मनीषा देव्या विप्रऽउदियति वाचै ॥ ३ ॥ यान्वोनरो देवयंतो निमिम्युर्वनस्पते स्वधितिर्वात
तक्ष । ते देवासः स्वरवस्तस्थिवांसः प्रजावदस्मेदिधिषंतुरक्ष ॥ येषु कणासोऽअधिक्षमिनिर्मिता सोयतं च्रुचः । तेनो व्यंतु
वार्यं देवत्राक्षेत्रसाधसः ॥ आदित्यारुद्रावसंवः सुनीथाद्यावाक्षामा पृथिवीऽअंतरिक्षं । सजोषसो यज्ञमवंतु देवाऽऊर्ध्वं
कृण्वंत्वध्वरस्य केतुं⁺ ॥ हंसाऽइव श्रेणिशोयतानाः शुक्रावसानाः स्वरवो नऽआगुः । उन्नीयसानाः कविभिः पुरस्ताद्देवा
देवानामपि यंति पार्थः ॥ शृंगाणी वेच्छुं गिणं संहृश्रे चषालवंतः स्वरवः पृथिव्यां । वाघद्विर्वा विह्वेश्रोषमाणाऽअस्मां
ऽअवंतु पृतनाज्येषु ॥ वनस्पते शतवल्शो विरोहसहस्रवल्शा विवयं रुहेम । यंत्वामयं स्वधितिस्तेर्जमानः प्रणिनायमहते
सौभगाय ॥ ४ ॥ (३।१।९) सखायस्त्वाववृमहे देवं मतीं सऽऊतये । अपां नपातं सुभगैः सुदीर्घं तिसुप्रतूतिं मेहसं ॥
कार्यमानो वनात्वं यन्मातृजगन्नपः । न तस्यैऽअग्ने प्रमृषे निवर्तनं यद्दूरं सन्निहाभवः ॥ अर्तितृष्टं ववक्षि थायै वसुमनाऽअ
सि । प्रप्रान्येयंति पर्यन्यऽआसते येषां सख्येऽअसि श्रितः⁺ ॥ इयिवांसमतिस्त्रिधुः शश्वतीरतिश्रुतः । अन्वीमविद

(३।१।९) सखाय इति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रो मिर्बृहत्यात्रिष्टुप् ।

भिचिरासौऽअद्रुहोप्सुसिंहमिवश्रितं ॥ ससृवांसमिबन्मनाभिमिथातिरोहितं । ऐनैनयन्मातरिश्वापरावतोदेवे
भ्योमयितंपरि ॥ ५ ॥ तंत्वामर्तोऽअगृभ्णतदेवेभ्योहव्यवाहन । विश्वान्यद्यज्ञाऽअभिपासिमानुषतवृक्त्वायवि
ष्ठ ॥ तद्भद्रंतवदंसनापाकायचिच्छदयति । त्वांयदग्नेपशवःसमासंतेसमिद्धमपिशर्वरे ॥ आजुहोतास्वध्वरंशीरंपा
वृकशोचिषं । आशुंदूतमजिरंप्रक्षमीक्यंश्रुष्टीदेवंसपर्यत ॥ त्रीणिशतात्रीसहस्राण्यग्निंत्रिंशच्चदेवानवचासपर्यन् ।
औक्षन्धुतैरस्तृणन्बहिरस्माऽआदिद्धोतारंन्यसादयंत ॥ ६ ॥ (३।१।१०) त्वामग्नेमनीषिणःसम्राजैचर्षणीनां ।
देवंमर्तोऽअंधतेसमध्वरे ॥ त्वांयज्ञेष्वृत्विजमग्नेहातारमीळते । गोपाऽऋतस्यदीदिहिस्वेदमे ॥ सधायस्तेददाशति
समिधाजातवेदसे । सोऽअग्नेधत्तेसुवीर्यसपुष्यति ॥ सकेतुरध्वराणामग्निर्देवेभिरागमत् । अंजानःससहोतृभिर्हविष्म
ते ॥ प्रहोत्रेपूर्ववचोअग्र्येभरताबृहत् । विपांज्योतीषिविभ्रतेनवेधसे ॥ ७ ॥ अग्निवर्धतुनोगिरोयतोजायतऽउक्थ्यः ।
महेवाजायद्रविणायदर्शतः ॥ अग्नेयजिष्ठोऽअध्वरेदेवान्देवयतेयज । होतामद्रोविराजस्यतिसिधः ॥ सनःपावक
दीदिहिद्युमदस्सेसुवीर्यं । भवास्तोतृभ्योऽअंतमःस्वस्तये ॥ तंत्वाविप्राविपन्यवोऽजागृवांसःसमिधते । हव्यवाहमम
त्यंसहोवृधं ॥ ८ ॥ (३।१।११) अग्निर्होतापुरोहितोध्वरस्यविचर्षणिः । सवैदयज्ञमानुषक् ॥ सहव्यवाळमत्यं
(३।१।१०) त्वामग्रइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोभिरुष्णिक् । (३।१।११) अग्निर्होतेतिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोभिर्गा

ऽउशिगदूतश्चनोहितः । अग्निर्धियासमृण्वति ॥ अग्निर्धियासचैततिकेतुर्यज्ञस्यपूर्व्यः । अर्थह्यस्यतरणिं ॥ अग्निसुनं
सनश्चतसहसोजातवेदसं । वह्निर्देवाऽअकृण्वत ॥ अदाभ्यःपुरऽएताविशामग्निर्मानुषीणां । तूर्णरिथुःसदानवः
॥ ९ ॥ साह्वान्विश्वाऽअभियुजःऋतुर्देवानाममृक्तः । अग्निस्तुविश्रवस्तमः ॥ अभिप्रयांसिवाहसाद्वाऽअश्रोति
मर्त्यः । क्षयंपावकशोचिषः ॥ परिविश्वानिसुधिताग्नेरश्याममन्मभिः । विप्रांसोजातवेदसः ॥ अग्नेविश्वानिवार्या
वाजेषुसनिषामहे । त्वेदेवासऽएरिरे ॥ १० ॥ (३।१।१२) इंद्राग्नीऽआगतंसुतंगीभिर्नभोवरैण्यं । अस्यपातंधि
येषिता ॥ इंद्राग्नीजरितुःसचायज्ञोजिगातिचेतमः । अयापातमिमंसुतं ॥ इंद्रमग्निंकविच्छदायज्ञस्यजुल्यवृणे ।
तासोमस्येहत्पतां ॥ तोशावृत्रहणाहुवेसजित्वानापराजिता । इंद्राग्नीवाजसातमा ॥ प्रवामर्चल्युक्थिनोनीधाविदो
जरितारः । इंद्राग्नीऽइषऽआवृणे ॥ ११ ॥ इंद्राग्नीनवतिंपुरोदासपत्नीरधूनुतं । साकमेकैनुकर्मणा ॥ इंद्राग्नीऽअप
सस्पर्युपप्रयतिधीतयः । ऋतस्यपथ्याऽअनु ॥ इंद्राग्नीतविषाणिवांसधस्थानिप्रयांसिच । युवोरसूर्यहितं ॥ इंद्राग्नी
रोचनादिवःपरिवाजेषुभूषथः । तद्वाचेतिप्रवीर्यं ॥ १२ ॥ (३।२।१) प्रवोदेवायाअग्र्येबहिष्ठमर्चास्मै । गमहेवे
भिरासनोयजिष्ठोबहिरासदत् ॥ ऋतावायस्यरोदसीदक्षंसचैतऽऊतयः । हविष्मंतस्तमीळतेतंसनिष्यतोवसे ॥ सयं
यत्री । (३।१।२२) इंद्राग्नीइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्राग्नीगायत्री । (३।२।१) प्रवोदेवायेतिसप्रर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रऋषभो

ऋक्सं.

अ. ३ अ. १

॥ ४ ॥

ताविप्रऽएषांसयज्ञानामथाहिषः । अग्निंतवोदुवस्यतदातायवर्नितामधं ॥ सनःशर्माणित्रीतयेग्निर्यच्छतुशंतमा । य
तोनःपुष्णवद्वसुदिविक्षितिभ्योऽअप्स्वा ॥ दीदिवांसमपूर्यवस्वीभिरस्यधीतिभिः । ऋकाणोऽअग्निर्मिधतेहोतारं
विशर्पतिंविशां ॥ उतनोब्रह्मन्नविषऽउक्थेषुदेवहूतमः । शनःशोचामरुद्धोधेसहस्रसातमः ॥ नूनोरास्वसहस्रवत्तोक्
वत्पुष्टिमद्वसु ॥ द्युमदग्नेसुवीर्यवर्षिष्ठमनुपक्षितं ॥ १३ ॥ (३।२।२) आहोतामद्रोविधान्यस्थात्सत्योयज्वाकृति
तमःसवेधाः । विद्युद्रथःसहसस्पुत्रोऽअग्निःशोचिष्केशःपृथिव्यांपाजोऽअश्रेत् ॥ अयामितेनमऽउक्तिंजुषस्वऽऋताव
स्तुभ्यंचेततेसहस्वः । विद्वाँऽआवक्षिविदुषोनिषत्सिमध्यऽआवर्हिर्रुतयेयजत्र ॥ द्रवतांतऽउपसावाजयतीऽअग्नेवातं
स्यपथ्याभिरच्छ । यत्सीमंजंतिपूर्यहविर्भिरावधुरेवतस्यतुदुरोणे ॥ मित्रश्चतुभ्यंवरुणःसहस्वोग्नेविश्वेमरुतःसुन्नम
र्चन् । यच्छोचिषासहसस्पुत्रतिष्ठाऽअभिक्षितीःप्रथयन्त्सूर्योनृन् ॥ वयंतंऽअद्यररिमाहिकाममुत्तानहस्तानमसो
पसद्य । यजिष्ठेनमनसायक्षिदेवानस्त्रैधतामन्मनाविप्रोऽअग्ने ॥ त्वद्विपुत्रसहसोविपुर्वीदेवस्ययंत्यतयोविवाजाः ।
त्वंदेहिसहस्रिणैर्यिनोद्रोघेणवचसासत्यमग्ने ॥ तुभ्यंदक्षकविक्रतोयानीमादेवमर्तासोऽअध्वरेऽअकर्म । त्वंविश्वस्य
सुरथस्यबोधिसर्वतदग्नेऽअमृतस्वदेह ॥ १४ ॥ (३।२।३) विपार्जसापृथुनाशोशुचानोबाधस्वद्विषोरक्षसोऽअमी
मिरनुष्टुप् । (३।२।२) आहोतेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवैधामित्ररूपभोमिच्छिष्टुप् । (३।२।३) विपार्जसेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकात्यउत्कीलोमिच्छिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. २

॥ ४ ॥

वाः । सुशर्मणोबृहत्तःशर्मणिस्यामग्नेरंहसुहवस्यप्रणीतौ । त्वनोऽअस्याऽउषसोव्युष्टौत्वंसुरऽउदितेबोधिगोपाः । ज
न्मेवनित्यंतनयंजुषस्वस्तोममेऽअग्नेतन्वासुजात ॥ त्वंनृषक्षावृषभानुपूर्वीःकृष्णास्वग्नेऽअरुषोविभाहि । वसोनेषिचप
षिंचाल्यंहःकृधीनोरायऽउशिजोयविष्ठ ॥ अषाढोऽअग्नेवृषभोदिदीहिपुरोविश्वाःसौभगासंजिगीवान् । यज्ञस्यनेताप्र
थमस्यपायोरजातवेदोबृहत्तःसुप्रणीते ॥ अच्छिद्राशर्मजरितःपुरुणिदेवाँऽअच्छादीद्यानःसुमेधाः । रथोनसस्त्रिरभि
वक्षिवाजमग्नेत्वंरोदसीनःसुमेकै ॥ प्रपीपयवृषभजिन्ववाजानग्नेत्वंरोदसीनःसुदोघे । देवेभिर्देवसुरुचारुचानोमानो
मर्तस्यदुर्मतिःपरिष्ठात् ॥ इळामग्ने ॥ १५ ॥ (३।२।४) अयमग्निःसुवीर्यस्येशेमहःसौभगस्य । रायऽईशेस्वपत्य
स्यगोमंतऽईशेवृत्रहथानां ॥ इमंनरोमरुतःसश्वावृधंयस्मिन्नायःशेवृधासः । अभियेसंतिपृतनासुदूढ्योविश्वाहाशत्रु
मादुभुः ॥ सत्वंनोरायःशिशीहिमीद्वोऽअग्नेसुवीर्यस्य । तुविद्युन्ववर्षिष्ठस्यप्रजावतोनमीवस्यशुष्मिणः ॥ चक्रियो
विश्वाभुवंनाभिसांसहिश्चक्रिर्देवेष्वादुवः । आदुवेषुयतंतऽआसुवीर्यऽआशंसऽउतनृणां ॥ मानोऽअग्नेमंतयेमावीरं
तावैरीरधः । मागोतायैसहसस्पुत्रमानिदेपदेष्टांस्याकृधि ॥ शग्धिवाजस्यसुभगप्रजावतोभेहूतोऽअध्वरे । संराया

(३।२।४) अयमग्निरितिषड्चस्यसूक्तस्यकात्यउत्कीलोमिःआद्यानृतीयापंचम्योबृहत्तःद्वितीयाचतुर्थीषष्ठयःसतोबृहत्तः ।

भूर्यसासृजमयोभुनातुविद्युन्नयशस्वता ॥ १६ ॥ (३।२।५) समिध्यमानःप्रथमानुधर्मासमकुभिरन्यतेविश्ववा
रः । शोचिष्केशोघृतनिर्णिक्पावकःसुयज्ञोऽअग्निर्यजथायदेवान्+ ॥ यथायजोहोत्रमग्नेपृथिव्यायथादिवोजातवेद
श्चिकित्वान् । एवानेनहविषायक्षिदेवान्मनुष्यज्ञप्रतिरेममद्य+ ॥ त्रीण्यायूषितवजातवेदस्तिष्ठऽआजानीरुषसंस्ते
ऽअग्ने । ताभिर्देवानामवोयक्षिविद्वानधाभवयजमानायशंयोः+ ॥ अग्निसुदीतिंसुहृशंगुणंतोनमस्यामस्त्वेड्यंजातवे
दः । त्वांदूतमरतिहव्यवाहदेवाऽअकृण्वन्नमृतस्यनाभिं ॥ यस्त्वद्धोतापूर्वोऽअग्नेयजीयान्द्रिताचसत्तास्वधयाचशंभुः ।
तस्यानुधर्मप्रयजाचिकित्वाथानोधाऽअध्वरंदेववीतां ॥ १७ ॥ (३।२।६) भवानोऽअग्नेसुमनाऽउपेतौसखैवसख्ये
पितरेवसाधुः । पुरुद्वहोहिक्षितयोजनानांप्रतिप्रतीचीर्दहतादरातीः ॥ तपोष्वग्नेऽअंतराऽअमित्रान्तपाशंसमररुषःप
रस्य । तपोवसोचिकितानोऽअचित्तान्वितेतिष्ठतामजरऽअयासः ॥ इध्मेनाग्नऽइच्छमानोघृतेनजुहोभिहव्यंतरसेबला
य । यावदीशेब्रह्मणावंदमानऽइमांधियंशतसेयायदेवी+ ॥ उच्छोचिषासहसस्पुत्रस्तुतोबृहद्वयःशशमानेषुपेहि । रे
वदग्नेविश्वामित्रेषुशंयोर्मर्मृज्मातेतन्व्यंभूरिकृत्वः ॥ कृधिरत्नैसुसनितर्धनानांसघेदग्नेभवसियत्समिद्धः । स्तोतुर्दुरोणे

(३।२।५) समिध्यमानइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःकतोमिच्छिष्टुप् । (३।२।६) भवानइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःकतो
मिच्छिष्टुप् ।

सुभगस्यरेवत्सुप्राकरत्नादधिषेवपूषि ॥ १८ ॥ (३।२।७) अग्निहोतारंप्रवृणेमियेधेगृत्सैकविंविश्वविदममूरं ।
सनोयक्षदेवतातायजीयान्नायेवाजायवनतेमघानि ॥ प्रतेऽअग्नेहविष्मतीमियम्यच्छासुद्युम्नारातिनीधृताचीं ॥ प्रद
क्षिणिहेवतातिमुराणःसंरातिभिर्वसुभिर्यज्ञमश्रेत् ॥ सतेजीयसामनसात्वोतऽउतशिक्षस्वपत्यस्यशिक्षोः । अग्नेरायोनु
तमस्यप्रभूतौभूयामतेसुष्टुतयश्चवस्वः ॥ भूरीणिहित्वेदधिरेऽअनीकाग्नेदेवस्ययज्यवोजनासः । सऽआवहदेवतातिय
विष्टशर्धोयदद्यदिव्यंयजासि ॥ यत्त्वाहोतारमनजन्मियेधेनिषादयंतोयजथायदेवाः । सत्वंनोऽअग्नेवितेहबोध्यधिश्र
वांसिधेहिनस्तनुषु ॥ १९ ॥ (३।२।८) अग्निमुषसमश्विनादधिकांव्युष्टिषुहवतेवाहिरुक्थैः । सुज्योतिषोनःशृण्वं
तुदेवाःसजोषसोऽअध्वरंवावशानाः+ ॥ अग्नेत्रीतेवाजिनात्रीषस्थातिस्रस्तैजिह्वाऽऽकृतजातपूर्वीः । तिस्रऽउतेतन्वो
देववातास्ताभिर्नःपाहिगिरोऽअप्रयुच्छन् । अग्नेभूरीणितवजातवेदोदेवस्वधावोमृतस्यनाम । याश्चमायामायिनीवि
श्वमिन्वत्वेपूर्वीःसंदधुःपृष्टवंधो ॥ अग्निनेंताभगऽइवक्षितीनांदैवीनांदेवऽऽकृतपाऽऽकृतावा । सवृत्रहासनयोविश्ववेदाः
पर्षद्विश्वार्तिदुरितागुणंतं ॥ दधिक्रामग्निमुषसंचदेवीबृहस्पतिंसवितारंचदेवं । अश्विनामित्रावरुणाभगंचवसून्नुद्रांऽ

(३।२।७) अग्निहोतारमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकौशिकोगाध्यमिच्छिष्टुप् । (३।२।८) अग्निमुषसमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकौशिको
गाध्यमिःआद्यांययोर्विश्वेदेवास्मिष्टुप् ।

आदित्यांऽइहहवे ॥ २० ॥ (३।२।९) इमंनोयज्ञममृतैतुधेहीमाहव्याजातवेदोजुषस्व । स्तोकानामग्नेमेदसोघृत
स्यहोतः प्राशानप्रथमोनिषद्य ॥ घृतवैतः पावकतेस्तोकाश्चोतंतिमेदसः । स्वधर्मन्देववीतये श्रेष्ठनोधेहिवार्य ॥ तुभ्यं
स्तोकाघृतश्रुतोमेविप्रायसंत्य । ऋषिः श्रेष्ठः समिध्यसेयज्ञस्यप्राविताभव ॥ तुभ्यंश्चोतंत्यधिगोऽशचीवः स्तोकासोऽअ
ग्नेमेदसोघृतस्य । कविशस्तोबृहताभानुनागाहव्याजुषस्वमेधिर ॥ ओजिष्ठंतेमध्यतोमेदुऽउद्धृतं प्रतैवयंददामहे । श्रो
तैतितेवसोस्तोकाऽअधित्वचिप्रतितान्देवशोर्विहि ॥ २१ ॥ (३।२।१०) अयंसोऽअग्निर्यस्मिन्सोममिंद्रः सुतंदधे
जठरैवावशानः । सहस्रिणंवाजमत्यंससिसवान्सन्त्यसेजातवेदः ॥ अग्नेयसेदिविवर्चैः पृथिव्यांयदोषधीष्व
प्स्वार्यजत्र । येनांतरिक्षमुर्वीततंथत्वेषः सभानुरर्णवोनृचक्षाः ॥ अग्नेदिवोऽअर्णमच्छाजिगास्यच्छादेवाँऽऊचिषेधि
ष्णयाये । यारोचनेपरस्तात्सूर्यस्ययाश्चावस्तादुपतिष्ठंतऽआपः ॥ पुरीष्यासोऽअग्नयः प्रावणेभिः सजोषसः । जुषंतांय
ज्ञमद्ब्रह्मोनमीवाऽइषोमहीः ॥ इळामग्ने ॥ २२ ॥ (३।२।११) निर्मेथितः सुधितऽआसधस्येयुवाकविरध्वरस्य

(३।२।९) इमंनइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकौशिकोगाध्यप्तिः आद्यान्निष्टुपृथ्वीयातृतीयेनुष्टुभौचतुर्थीविराड्पांत्यासतोबृहती ।
(३।२।१०) अयंसइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकौशिकोगाध्यप्तिरुपांत्यायाः पुरीष्यामयक्निष्टुपृथ्वीयातृतीयेनुष्टुप । (३।२।११) निर्मेथितइति
पंचर्चस्यसूक्तस्यभारतौदेवभवोदेववातावभिक्निष्टुपृथ्वीयासतोबृहती ।

प्रणेता । जूर्यत्स्वग्निरजरोवनेष्वत्रादधेऽअमृतं जातवेदाः ॥ अमंथिष्टांभारतारेवदग्निदेवश्रवादेववातः सुदक्ष ॥ अ
ग्नेविपश्यबृहताभिरायेषानोनेताभवतादनुद्यन् ॥ दशक्षिपः पूर्यसीमजीजनन्सुजातंमातृषुप्रियं । अग्निस्तुहिदैव
वातंदैवश्रवोयोजनानामसद्वशी ॥ नित्वादधेवरऽआपृथिव्याऽइळायास्यदेसुदिनत्वेऽअह्ना । हृषद्वत्यामानुषऽआप
यायांसरस्वत्यारेवदग्नेदिदीहि ॥ इळामग्ने ॥ २३ ॥ (३।२।१२) अग्नेसहस्वपृतनाऽअभिमातीरपास्य । दुष्टरस्तरन्ना
तीर्वचोधायज्ञवाहसे ॥ अग्नेऽइळासमिध्यसेवीतिहोत्रोऽअमर्त्यः । जुषस्वसूनोऽअध्वरं ॥ अग्नेद्युम्नेनजागृवेसहसः स
नवाहुत । एदंबर्हिः सदोममं ॥ अग्नेविश्वेभिरग्निभिर्देवैर्महयामिरः । यज्ञेषुयऽउचायवः ॥ अग्नेदादाशुषेरयिंवीरवै
तंपरीणसं । शिश्रीहिनः सुनुमतः ॥ २४ ॥ (३।२।१३) अग्नेदिवः सूनुरसिप्रचेतास्तनापृथिव्याऽउतविश्ववेदाः । ऋधग्दे
वाँऽइहयजाचिक्रिवः ॥ अग्निः सनोतिवीर्याणि विद्वान्सनोतिवाजममृतायभूषन् । सनोदेवाँऽएहवहापुरुक्षो ॥ अग्नि
र्द्यावापृथिवीविश्वजन्येऽआभातिदेवीऽअमृतेऽअमूरः । क्षयन्वाजैः पुरुश्चंद्रोनमोभिः ॥ अग्नेऽइंद्रश्चदाशुषोदुरोणेसुता
वतोयज्ञमिहोपयातं । अमर्धतासोमपेयायदेवा ॥ अग्नेऽअपांसमिध्यसेदुरोणेनित्यः सूनोसहसोजातवेदः । सुधस्थां

(३।२।१२) अग्नेसहस्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोमिर्गायत्रीआद्यानुष्टुप । (३।२।१३) अग्नेदिवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्य
गाथिनोविश्वामित्रोमिश्चतुर्थ्याइंद्राग्नीविराद ।

निमह्यमानऽऊती⁺ ॥ २५ ॥ (३।२।१४) वैश्वानरं मनसाग्निनिचाय्याहविष्मंतोऽनुषत्यंस्वर्विदं । सुदानुं देवं
रथिरं वसूयवोगीर्भरं पृथ्वीं कुशिकासौ हवामहे ॥ तं शुभ्रमग्निमवसेहवामहे वैश्वानरं मातरि श्वानमुक्थ्यं । बृहस्पतिं मनु
षो देवता तये विप्रं श्रोतारं मतिथिरघुष्यदं ॥ अश्वोनक्रंदन्जनिभिः समिध्यते वैश्वानरः कुशिकेभिर्युगेयुगे । सनोऽग्निः
सुवीर्यं स्वभ्यंदधातुरलममृतैषु जागृविः ॥ प्रयंतु वाजास्तविषीभिर्ग्रयः शुभे संमिश्राः पृषतीरयुक्षत । बृहदुक्षो मरुतो
विश्ववेदसः प्रवैपयंति पर्वतांऽअदाभ्याः ॥ अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयऽआत्वेषमुग्रमवऽईमहे वयं । ते स्वानिनो रुद्रि
या वर्षनिर्णिजः सिंहानहेषकृतवः सुदानवः ॥ २६ ॥ ब्रातं ब्रातं गणं गणं सुशस्तिभिर्ग्रेभामं मरुतामोजऽईमहे । पृषदश्वासो
ऽअनवभ्रराधसोगंतारो यज्ञविदथेषु धीराः ॥ अग्निरस्मिजन्मना जातवेदाधृतं मे चक्षुरमृतं मऽआसन् । अर्कस्त्रिधातुर
जसो विमानो जघ्नो घ्नो हविरस्मिनाम ॥ त्रिभिः पवित्रैरपुपोध्य^१ कंहृदामतिज्योतिरनुप्रजानन् । वर्षिष्ठं रत्नमकृतस्व
धाभिरादिह्यावापृथिवीपर्यपश्यत् ॥ शतधारमुत्समक्षीयमाणं विपश्चितं पितरं वक्त्वानां । मेळिमदं तं पित्रोरुपस्थे तं रो
दसीपि पृतंसत्यवाचं ॥ २७ ॥ (३।२।१५) प्रवोवाजाऽअभिद्यवोहविष्मंतो घृताच्या । देवान्जिगातिसुम्रयुः⁺ ॥

(३।२।१४) वैश्वानरमिति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रः आद्यानां तिसृणां वैश्वानरोऽग्निश्चतुर्थ्यादितिसृणां मरुतः सप्तम्यष्टम्योरात्मा
अंत्याया उपाध्यायः आद्याः षट्जगत्तोत्यास्तिस्रस्त्रिष्टुभः । (३।२।१५) प्रवोवाजा इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रोऽग्निः आद्याया

ईळेऽअग्निविपश्चितं गिरायज्ञस्य साधनं । श्रुष्टीवानधिंतावानं ॥ अग्ने शकमेते वयं यमं देवस्य वाजिनः । अतिद्वेषांसित
रेम ॥ समिध्यमानोऽअध्वरेऽग्निः पावकऽईड्यः । शोचिष्के शस्तमीमहे ॥ पृथुपाजाऽअमर्त्यो घृतनिर्णिकृस्वाहुतः ।
अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाद्⁺ ॥ २८ ॥ तं सबाधोयतसुचऽइत्थाधियायज्ञवंतः । आचक्रुर्ग्नितुये ॥ होता देवोऽअमर्त्यः
पुरस्तादेति मायया । विदथानि प्रचोदयन् ॥ वाजीवाजेषु धीयते ध्वरेषु प्रणीयते । विप्रो यज्ञस्य साधनः ॥ धियाचक्रेव
रेण्यो भूतानां गर्भमादधे । दक्षस्य पितरं तना ॥ नित्वादधे वरेण्यं दक्षस्येळासहस्कृत । अग्ने सुदीतिमुशिजं ॥ २९ ॥
अग्निर्यंतुरं ममुरं मृतस्य योगे वनुषः । विप्रावाजैः समिधते ॥ ऊर्जो नपातमध्वरे दीं दिवांसमुपद्यवि । अग्निमीळे कविकं
तुं ॥ ईळैन्योनमस्यस्तिरस्तमांसिदर्शतः । समग्निरिध्यते वर्षा ॥ वर्षोऽअग्निः समिध्यते श्वोनदेववाहनः । तंहविष्मंत
ऽईळते ॥ वर्षणं त्वावयं वृषं वृषणः समिधीमहि । अग्ने दीद्यंतं बृहत्⁺ ॥ ३० ॥ (३।२।१६) अग्ने जुषस्वनो हविः पुरो
ळाशं जातवेदः । प्रातः सावोर्धियावसो ॥ पुरोळाऽअग्ने पचतस्तुभ्यं वाघापरिष्कृतः । तं जुषस्व यविष्ठ्य ॥ अग्ने वीहिपु
रोळाशमाहुतं तिरोऽअह्वं । सहसः सनुरस्य ध्वरे हितः⁺ ॥ माध्यंदिने सर्वने जातवेदः पुरोळाशमिह कवे जुषस्व । अग्ने य
हस्यतव भागधेयं न प्रमिनंति विदथेषु धीराः ॥ अग्ने तृतीये सर्वने हिकानि पः पुरोळाशं सहसः सूनवाहुतं । अथादेवे प्वध्वरं

कृतवोवागायत्री । (३।२।१६) अग्ने जुषस्वति पट्वचस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रोऽग्निर्गायत्री तृतीयोऽणि कचतुर्थोऽत्रिष्टुपंचमी जगती ।

श्रुतं.

अ. ३ अ. १

॥ ८ ॥

विपन्ययाधारत्वं तममृतं पुजागृविं ॥ अग्नेवृधानऽआहुतिपुरोळां जातवेदः । जुषस्वतिरोऽअह्यं ॥ ३१ ॥ (३।२।१७)
अस्तीदमधि मंथनमस्ति प्रजननं कृतं । एतां विष्णो मा भराग्निमथामपूर्वथा ॥ अरण्योर्निहितो जातवेदागर्भोऽइव सुधि
तोगर्भिणीषु । दिवेदिवऽईह्यो जागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्यैर्भिरग्निः⁺ ॥ उत्तानायामवभराचिकित्वान्तस्यः प्रवीता
वृषणं जजान । अरुषस्तु पोरुशदस्य पाज्जऽइळायास्पुत्रो वयुने जनिष्ट ॥ इळायास्त्वापदे वयं नाभापृथिव्याऽअधि । जा
तवेदो निर्धीमह्यग्रेहव्यायवो हवे ॥ मंथतानरः कविमद्वयंतं प्रचेतसममृतं सुप्रतीकं । यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरस्तादग्निं नरो ज
नयता सुशेवं ॥ ३२ ॥ यदीमंथंति बाहुभिर्विरोचते श्वेन वाज्यं रुषो वनेष्ववा । चित्रो नयामन्नं श्विनोरनिवृतः परिवृण
क्त्यश्मनस्तृणादहन् ॥ जातोऽअग्नीरोचते चेकितानो वाजीविप्रः कविशस्तः सुदानुः । यंदेवासऽईह्यं विश्वविदं हव्यवा
हमदधुरध्वरेषु ॥ सीदहोतुः स्वऽउलोके चिकित्वान्त्सादयायज्ञं सुकृतस्य योनौ । देवावीर्देवान्हविषाय जास्यग्रे बृहद्यज
माने वयोधाः ॥ कृणोत धूमं वृषणं सखायो स्नेधंतऽइतनवाजमच्छ । अयमग्निः पृतनाषाट्सुवीरो येन देवासोऽअसंहंत
दस्युन् ॥ अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातोऽअरोचथाः । तं जानन्नं आसीदाथानो वर्धया गिरः ॥ ३३ ॥ तनूनपा

(३।२।१७) अस्तीदमिति षोडशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रो मिश्रिष्टुः (पंचम्या ऋत्विजो वा) आद्यचतुर्थां दशमी द्वादश्योनुष्टु
भः षष्ठ्येकादशी पंचदश योजगत्यः ।

मंडलं ३

अनु. २

॥ ८ ॥

दुच्यते गर्भोऽआसुरो नराशंसो भवति यद्विजायते । मातरि श्वायदमिमीत मातरि वातस्य सगोऽअभवत्सरीमणि ॥ सुनि
र्मथानिर्मथितः सुनिधानिर्हितः कविः । अग्नेस्वध्वराकृणु देवान् देवयतेयज ॥ अजीजनन्नमृतं मर्त्या सोस्त्रेमाणं तरणिं वी
जुजैभं । दशस्वसारोऽअग्रुवः समीचीः पुमांसं जातमभिसंरभंते ॥ प्रसप्तहोतागदकादरोचतमातुरुपस्थेयदशोचदूध
नि । ननिमिषति सुरगो दिवेदि वेयदसुरस्य जठरादजायत ॥ अमित्रायुधो मरुतामिव प्रयाः प्रथमजा ब्रह्मणो विश्वमिदं
दुः । द्युम्रवद्ब्रह्मकुशिकासऽएरिरऽएकऽएकोदमेऽअग्निं समीधिरे ॥ यदद्यत्वा प्रयतियज्ञेऽअस्मिन्होतश्चिकित्वो वृणी
महीह । ध्रुवमया ध्रुवमुताशमिष्ठाः प्रजानन्विद्वांस उपयाहि सोमं ॥ ३४ ॥ ॥ इति तृतीयाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

तृतीयाष्टके मूक्तानि १२२ ऋचः १२०९

सप्तदशाध्याये वर्गाः ३४ सूक्तानि २३ ऋचः १७६ ॥ त्यागः ॥ अग्नय इदं. ११ यूपायेदं. ५ यूपेभ्य. ५ ब्रश्चनाय. १ अग्नय.
२७ इंद्राग्निभ्या. ९ अग्नय. ४२ विश्वेभ्यो देवेभ्य. अग्नय ३ विश्वेभ्यो देवेभ्य. अग्नय. ८ पुरीषेभ्योऽग्निभ्य. अग्नय. १४ अग्नीद्राभ्यामि.
अग्नय. वैश्वानरायाग्नय. ३ मरुद्भ्योऽग्निभ्य. ३ आत्मन. २ उपाध्यायाये. अग्नय. ३७ ॥ इति तृतीये प्रथमः ॥ १ ॥ (१ आदित्यारुद्रा-
इत्यस्या अष्टम्या विश्वे देवता ।)

इच्छंतिव्यधिकैर्द्रुशासत्कुशिकोविश्वामित्रएववाश्रुतेरिंद्रसोमंयूनाप्रपर्वतानांसप्तोनासंवादोनदीभिर्विश्वामि
त्रस्योत्तितीषोस्तत्रनदीवाक्यैचतुर्थीषष्ठ्यष्टमीदशम्यः षष्ठीसप्तम्योस्त्विंद्रस्तुतिरंत्यानुष्टुबिंद्रः पूभिंदेकादशति
ष्ठाहरीइमामूषूपांत्यांघोरोपश्यत्सानिर्दहेच्छस्यमानेतिश्रूयतेवार्त्रहत्यायगायत्रमंत्यानुष्टुबभितष्टेवदशप्रजाप
तिःसवैश्वामित्रोवाच्योवाद्वातौनवैकोपींद्रमतिनव ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (३।३।१) इच्छंतित्वासोम्यासःसखायःसुनवंतिसोमं दधतिप्रयांसि । तितिक्षंतेऽभिर्शस्तिज
नानामिंद्रत्वदाकश्चनहिप्रकेतः+ ॥ नतेदूरेपरमाचिद्रजांस्यातुप्रयांहिहरिवोहरिभ्यां । स्थिरायवृष्णेसर्वनाकृतेमायु
क्ताग्रावाणःसमिधानेऽअग्नौ+ ॥ इंद्रःसुशिप्रोमघवातरुत्रोमहाव्रातस्तुविकूर्मिर्ऋधावान् । यदुग्रोधाबाधितोमर्त्येषुक्क
त्यातेवृषभवीर्याणि ॥ त्वंहिष्माच्यावयन्नच्युतान्येकोवृत्राचरसिजिघ्रमानः । तवद्यावापृथिवीपर्वतासोनुव्रतायनि
मितेवतस्थुः ॥ उताभयेपुरुहूतश्रवोभिरेकोदृढमवदोवृत्रहासन् । इमेचिदिंद्रोदसीऽअपारेयत्संगृभ्णामघवन्काशि
रिते ॥ १ ॥ प्रसूनऽइंद्रप्रवताहरिभ्यांप्रतेवज्रःप्रमृणन्नैतुशत्रून् । जहिप्रतीचोऽअनूचःपराचोविश्वैस्त्यंकृणुहिविष्टमं
स्तु ॥ यस्मैधायुरदधामत्यायाभक्तंचिद्रजतेगेह्यैःसः । भद्रातऽइंद्रसुमतिर्धृताचीसहस्रदानापुरुहूतरातिः+ ॥

(३।३।१) इच्छंतित्वेतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगायिनोविश्वामित्रइंद्रश्छिष्टुप् ।

सहदानुपुरुहूतक्षियंतमहस्तमिंद्रसंपिणकुणारं । अभिवृत्रंवर्धमानंपियारुमपादमिंद्रतवसाजघंथ ॥ निसा
मनामिषिरामिंद्रभूमिमहीमपारांसर्दनेससत्थ । अस्तंभ्राह्म्यावृषभोऽअंतरिक्षमर्षन्त्वापस्त्वयेहप्रसूताः ॥ अलातृणो
वलऽइंद्रव्रजोगोःपुराहंतोर्भयमानोव्यार । सुगान्यथोऽअकृणोन्निरजेगाःप्रावन्वाणीःपुरुहूतंधमैतीः ॥ २ ॥
एकोद्वेवसुमतीसमीचीऽइंद्रऽआपग्रौपृथिवीमुतथां । उतांतरिक्षादभिनःसमीकऽइषोरथीसयुजःशूरवाजान् ॥ दि
शःसूर्योनर्मिनातिप्रदिष्टादिवेदिवेहयैश्वप्रसूताः । संयदानळध्वनऽआदिदश्वैर्विमोचनंकृणुतेतत्त्वस्य ॥ दिदक्षंतऽउ
षसोयामन्नक्तोर्विवस्वत्यामहिचित्रमनीकं । विश्वेजानंतिमहिनायदागादिंद्रस्यकर्मसुकृतापुरुणि ॥ महिन्योतिर्निहि
तंवक्षणास्वामापकंचरतिविभ्रतीगौः । विश्वंस्वाद्यसंभृतमुन्नियायांयत्सीमिंद्रोऽअदधाम्नोजनाय ॥ इंद्रहृदयामको
शाऽअभूवन्यज्ञायशिक्षगृणतेसखिभ्यः । दुर्मयवोदुरेवामर्त्यासोनिपंगिणोरिपवोहंत्वासः ॥ ३ ॥ संघोषःशृण्वेवमैर
मित्रैर्जहिन्येष्वशानिंतपिष्ठां । वृश्चेमधस्ताद्विरुजासहस्वजहिरक्षोमघवन्नधयस्व ॥ उद्वृहृक्षःसहमूलमिंद्रवृश्चामध्यं
त्यग्रंशृणीहि । आकीर्ततःसल्लूकैचकथंनृद्विषेतपुषिहेतिमस्य ॥ स्वस्तयेवाजिभिश्चप्रणेतःसंयन्महीरिषऽआसत्सि
पूर्वाः । रायोवतारोबृहत्ःस्वामास्मेऽअस्तुभगऽइंद्रप्रजावान् ॥ आनोभरभगमिंद्रद्युमंतंनितेदेष्णस्यधीमहिप्रके ।
ऊर्वऽइवपप्रथेकामोऽअस्मेतमापृणवसुपतेवसूनां ॥ इमंकाममंदयागोभिरश्वैश्चंद्रवताराधसाप्रथश्च । स्वयवोमति

भिस्तुभ्यंविप्राऽइंद्रायवाहःकुशिकासोऽअक्रन् ॥ आनोगोत्रादहंहिगोपतेगाःसमस्मभ्यंसनयौयंतुवाजाः । दिवक्षाऽ
असिवृषभसत्यशृष्मोस्मभ्यंसुमघवन्बोधिगोदाः+ ॥ शुनंहवेममघवान्मिद्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वंतमुग्रम
तयेसमत्सुघ्नंतवृत्राणिसंजितंधनानां ॥ ४ ॥ (३।३।२) शासद्वहिरिदुहितुर्नृद्यैगाद्विद्रोऽऋतस्यदीधितिसपर्यन् ।
पितायत्रदुहितुःसेकमंजन्तसंशम्येनमनसादधन्वे+ ॥ नजामयेतान्वोरिक्थमारैक्चकारगर्भसनितुर्निधानं । यदी
मातरोजनयंतवह्निमन्यःकर्तासुकृतोरन्यऽऋधन्+ ॥ अग्निर्जज्ञेजुह्वाधुरेजमानोमहस्पुत्राऽअरुषस्यप्रयक्षे । महान्ग
भोमह्याजातमेषांमहीप्रवृद्धयैश्वस्ययज्ञैः+ ॥ अभिजैत्रीरसचंतस्पृधानंमहिज्योतिस्तमसोनिरंजानन् । तंजानतीःप्र
त्युदायन्नुपासःपतिर्गवामभवदेकऽइंद्रः ॥ वीळीसतीरभिधीराऽअतंदन्प्राचाहिन्वमनसासप्तविप्राः । विश्वामविंद
न्पथ्यामृतस्यप्रजानन्निजानमसाविवेश ॥ ५ ॥ विदद्यदीसरमारुणमद्रेर्महिपार्थःपूर्वसध्व्यक्कः । अग्रैनयत्सुपद्यक्षरा
णामच्छारवंप्रथमाजानतीगात् ॥ अगच्छदुविप्रतमःसखीयन्नसृदयत्सुकृतेगर्भमद्रिः । ससानमर्योयुवभिर्मखस्यन्नथा
भवदंगिराःसद्योऽअर्चन् ॥ सतःसतःप्रतिमानंपुरोभूविश्वावेदुजनिमाहंतिशुणं । प्रणोदिवःपदवीर्गव्युरर्चन्तस्खास
खीर्दरमुच्चन्निरवद्यात्+ ॥ निगव्यतामनसासेदुरकैःकृष्णानासोऽअमृतत्वायगातुं । इदंचिन्नसदनंभूर्येषांयेनमासाऽ

(३।३।२) शासद्वहिरितिद्राविंशत्यृचस्यसूक्तस्यैषीरथिःकुशिकइंद्रश्चिष्टुप् ।

असिषासन्नृतेन ॥ संपश्यमानाऽअमदन्नभिस्वंपर्यःप्रक्षस्यरेतसोदुधानाः । विरोदसीऽअतपद्धोषऽएषांजातेनिष्ठाम
दंदुर्गोडुवीरान्+ ॥ ६ ॥ सजातेभिर्वृत्रहासेदुहृद्वैरुदुस्रियाऽअसृजदिद्रोऽअकैः । उरुच्यसैधृतवद्भरंतीमधुस्वाङ्ग
दुदुहेजेन्यागौः+ ॥ पित्रेचिच्छक्रुःसदनंसमस्मैमहित्विषीमत्सुकृतोविहिल्यन् । विष्कभ्रंतःस्कभनेनाजनित्रीऽआसी
नाऽऊर्ध्वरभसंविमिन्वन् ॥ महीयर्दिधिषणाशिश्नयेधात्सद्योवृधंविभ्वं१रोदस्योः । गिरोयस्मिन्ननवद्याःसमीचीर्वि
श्वाऽइंद्रायतविषीरनुत्ताः ॥ मह्यातेसख्यंवश्मिश्चीरावृत्रभेनियुतौयंतिपूर्वीः । महिस्तोत्रमवऽआगन्मसुरेरस्माकंसुम
घवन्बोधिगोपाः+ ॥ महिक्षेत्रपुरुश्चंद्रंविंविद्वानादित्सखिभ्यश्चरथंसमैरत् । इन्द्रोन्मिरजनहीद्यानःसाकंसूर्यमुषसंगा
तुमग्निं+ ॥ ७ ॥ अपक्षिदेषविभ्वोऽदमूनाःप्रसधीचीरसृजद्विष्वश्चंद्राः । मध्वःपुनानाःकविभिःपवित्रैर्द्युभिर्हिन्वत्य
कुभिर्धनुत्रीः ॥ अनुकृष्णवसुधितीजिहातेऽउभेसूर्यस्यमंहनायजत्रे । परियत्तेमहिमानंवृजध्यैसखायऽइंद्रकाम्याऽ
ऋजिप्याः+ ॥ पतिर्भववृत्रहन्तसूनृतानांगिरांविश्वायुर्वृषभोवयोधाः । आनोगहिसख्येभिःशिवेभिर्महान्महीभिरू
तिभिःसरण्यन्+ ॥ तमैगिरस्वन्नमसासपर्यन्नव्यंकृणोमिसन्यसेपुराजां । द्रुहोवियाहिबहुलाऽअदेवीःस्वश्चनोमघव
न्सातयेधाः ॥ मिहःपावकाःप्रतताऽअभूवन्तस्वस्तिनःपिपृहिपारमासां । इद्रत्वरंथिरःपाहिनोरिषोमक्षुमक्षुकृणुहि
गोजितोनः ॥ अदेदिष्टवृत्रहागोपतिर्गाऽअंतःकृष्णाऽअरुषैर्धर्मभिर्गात् । प्रसूनृतादिशमानऽऋतेनदुरंश्चविश्वाऽअ

वृणोदपस्वाः+ ॥ शुनंहुवेममघवानमिन्द्रं ॥ ८ ॥ (३।३।३) इन्द्रसोमसोमपतेपिबेममाध्यादिनसर्वनंचारुयत्ते । प्रमुष्याशिप्रेमघवमृजीपिन्विमुष्याहरीऽहमादयस्व ॥ गवांशिरमंथिनमिन्द्रशुक्रं पिबासोमैररिमातेमदाय । ब्रह्मकृत्तामारुतेनागणेनसजोषारुद्रैस्तपदावृषस्व ॥ येतेशुष्मंयेतविषीमवर्धन्नर्चतऽइन्द्रमरुतस्तऽओजः । माध्यादिनेसर्वनेव अहस्तपिबारुद्रेभिःसगणःसुशिप्र ॥ तऽइष्ट्वस्यमधुमद्विविप्रऽइन्द्रस्यशर्धोमरुतोयऽआसन् । येभिर्वृत्रस्यैषितोविवेदां मर्मणोमन्यमानस्यमर्म ॥ मनुष्वदिन्द्रसर्वनंजुषाणःपिबासोमंशश्वतेवीर्याय । सऽआववृत्स्वहर्यश्वयज्ञैःसरण्युभिर्पोऽअणीसिसर्षि ॥ ९ ॥ त्वमपोयद्धवृत्रंजघन्वाऽअत्याऽइवप्रासृजःसर्तवाजौ । शयानमिन्द्रचरतावधेनवमित्रांसंपरिदेवीरदैवं ॥ यजामऽइष्टमसावृद्धमिन्द्रैर्बृहंतमृष्वमजरंयुवानं । यस्यप्रियेममनुर्यज्ञियस्यनरोदसीमहिमानंममाते ॥ इन्द्रस्यकर्मसुकृतापुरुणिप्रतानिदेवानामिनंतिविश्वे । दाधारयःपृथिवींघामुतेमांजानसूर्यमुषसंसुदंताः ॥ अद्रौघसत्यं तवतन्महित्वंसद्योयजातोऽअपिबोहसोमैः । नद्यावऽइन्द्रतवसस्तऽओजोनाहानमासाःशरदौवरंत ॥ त्वंसद्योऽअपि वोजातऽइन्द्रमदायसोमैपरमेव्योमन् । यद्धद्यावापृथिवीऽआर्विवेशीरथाभवःपूर्व्यःकारुधायाः ॥ १० ॥ अहन्नाहिंपरिशयानमर्णऽओजायमानंतुविजाततव्यान् । नतेमहित्वमनुभूदधृद्यैर्दन्ययास्किग्याऽक्षामवस्थाः ॥ यज्ञोहितऽ

(३।३।३) इन्द्रसोममितिसप्तदशर्षसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

इन्द्रवर्धनोभूदुतप्रियःसुतसोमोमियेधः । यज्ञेनयज्ञमवयज्ञियःसन्यज्ञस्तेवज्रमहित्वंऽआवत् ॥ यज्ञेनैन्द्रमवसाचक्रेऽअर्वागैनंसुम्नायनव्यसेववृत्त्यां । यःस्तोमैभिर्वाधेपूव्यैभिर्योमध्यमेभिरुतनूतनेभिः ॥ विवेषयन्माधिषणाजजानस्त वैपुरापायादिन्द्रमहः । अंहसोयत्रपीपरद्यथानोनावेव्यांतमुभयेहवन्ते ॥ आपूर्णोऽअस्यकुलशःस्वाहासेक्तैवकोशंसिसिचेपिबध्यै । समुप्रियाऽआववृत्रन्मदायप्रदक्षिणिदुभिसोमासऽइन्द्रं ॥ नत्वागभीरःपुरुहूतसिंधुर्नाद्रयःपरिषंतोवरंत । इत्थासस्त्रिभ्यऽइषितोयदिद्राहृद्विदरुजोभव्यमूर्ध्वं+ ॥ शुनंहुवेम ॥ ११ ॥ (३।३।४) प्रपर्वतानामुशतीऽउपस्थादश्वेऽइवविषितेहासमाने । गावैवशुभ्रेमातरारिहाणेविपाटच्छुतुद्रीपर्यसाजवते ॥ इन्द्रेषितेप्रसवंभिक्षमाणेऽअच्छासमुद्रंरथैवयाथः । समाराणेऽऊर्मिभिःपिन्वमानेऽअन्यावामन्यामप्येतिशुभ्रे ॥ अच्छासिंधुमातृतमामयासं विपाशमुर्वीसुभगामगन्म । वत्समिवमातरांसरिहाणेसमानंयोनिमनुसंचरंती ॥ एनावयंपर्यसापिन्वमानाऽअनुयो निंदेवकृतंचरंतीः । नवर्तवेप्रसवःसर्गतक्तःकिंयुर्विप्रोन्नद्योजोहवीति ॥ रमध्वमेवचसेसोम्यायऽऽकृतावरीरुपमुहूर्तमेवैः । प्रसिंधुमच्छाबृहतीर्मनीषावस्युरहेकुशिकस्यसुनुः+ ॥ १२ ॥ इन्द्रोऽअस्माँऽअरद्वज्रबाहुरपाहन्वृत्रंपरिधिं

(३।३।४) प्रपर्वतानामितित्रयोदशर्षस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रःचतुर्थीषष्ठ्यष्टमीदशमीनानंश्रीऋषकानद्योदेवताःएनावयमेतद्वच आतेकारोरितिसिष्टांविश्वामित्रोदेवताइन्द्रोअस्मानितिद्वयोरिन्द्रस्त्रिष्टुब्बलानुष्टुप् ।

नदीनां । देवोनयत्सवितासुपाणिस्तस्यवयंप्रसवेयामऽउर्वीः⁺ ॥ प्रवाच्यंशश्वधावीर्यं१तदिंद्रस्यकर्मयदहिंविवृश्चत् ।
विवर्ज्जेणपरिषदौजधानायन्नापोर्यनमिच्छमानाः ॥ एतद्वचोजरितर्मापिमृष्टाऽआयत्तेघोषानुत्तरायुगानि । उक्थेषु
कारोप्रतिनोजुषस्वमानोनिकःपुरुषत्रानमस्ते ॥ ओषुस्वसारःकारवैशृणोतययौवोदूरादनसारथेन । निषूनमध्वंभव
तासुपाराऽअधोऽअक्षाःसिंधवःस्रोत्याभिः ॥ आतेकारोशृणवामावचांसिययाथदूरादनसारथेन । नितेनंसैपी
प्यानेवयोषामर्यायेवकन्याशश्वचैते ॥ १३ ॥ यदंगत्वाभरताःसंतरेयुर्गव्यन्ग्रामऽइषितऽइंद्रजूतः । अर्षादहप्र
सवःसर्गेतक्तऽआवोवृणोसुमर्तियज्ञियानां ॥ अतारिषुर्भरतागव्यवःसमभक्तविप्रःसुमर्तिनदीनां । प्रपिन्वध्वमिषयं
तीःसुराधाऽआवक्षणाःपूणध्वंयातशीर्भ ॥ उद्वऽऊर्मिःशम्याहंत्वापोयोक्लाणिमुंचत । मादुष्कृतौव्येनसाह्यौशूनमा
रतां ॥ १४ ॥ (३।३।५) इंद्रःपूभिर्दातिरहासमकैर्विदद्वसुर्दयमानोविशत्रून् । ब्रह्मजूतस्तन्वावावृधानोभूरिदात्र
ऽआपृणद्रोदसीऽउभे⁺ ॥ मुखस्यतेतविषस्यप्रजृतिमियमिवाचममृतायभूषन् । इंद्रक्षितीनामसिमानुषीणांविशादैवी
नामुतपूर्वधावा ॥ इंद्रोवृत्रमवृणोच्छर्धनीतिःप्रमायिनाममिनाद्वर्षणीतिः । अहन्व्यंसमुशधग्वनेष्वाविधेनाऽअकृ
णोद्राम्याणां ॥ इंद्रःस्वर्षाज्जनयन्नहानिजिगायोशिग्भिःपृतनाऽअभिष्टिः । प्रारोचयन्मनवेकेतुमह्लामविद्वज्योतिर्व

(३।३।५) इंद्रःपूभिर्दत्तेकादशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रक्षिष्टुप ।

हनेरणाय ॥ इंद्रस्तुजोबर्हणाऽआविवेशनृवृधानोनर्यापुरुणि । अचैतयद्विद्यंऽइमार्जरित्रेप्रेमवर्णमतिरच्छुक्रमांसां
॥ १५ ॥ महोमहानिपनयंत्यस्येंद्रस्यकर्मसुकृतापुरुणि । वृजनैनवृजिनान्तसंपिपेषमायाभिर्दस्यूरभिभूत्योजाः ॥ यु
धेंद्रोमह्नावरिवश्चकारदेवेभ्यःसत्पतिश्चर्षणिप्राः । विवस्वतःसर्दनेऽअस्यतानि विप्राऽउक्थेभिःकवयोगृणंति ॥ सत्रा
साहंवरेण्यंसहोदांससवांसस्वरपश्चदेवीः । ससानयःपृथिवीद्यामुतेमामिंद्रमदंत्यनुधीरणासः ॥ ससानात्याऽउतसूर्य
ससानेंद्रःससानपुरुभोजसंगां । हिरण्ययमुतभोगंससानहृत्वीदस्यन्प्रार्यवर्णमावत् ॥ इंद्रऽओषधीरसनोदहानिवन
स्पतीऽरसनोदंतरिक्षं । विभेदवलंनुदेविवाचोधाभवहमिताभिक्तूनां ॥ शुनंहवेम० ॥ १६ ॥ (३।३।६) तिष्ठा
हरीरथऽआयुज्यमानायाहिवायुर्ननिथुतोनोऽअच्छ । पिबास्यंधोऽअभिस्ष्टोऽअस्मेऽइंद्रस्वाहाररिमातेमदाय ॥ उपा
जिरापुरुहूतायससीहरीरथस्यधूर्वायुनजिम ॥ द्रवद्यथासंभृतंविश्वतश्चिदुपेमंयज्ञमावहात्ऽइंद्र ॥ उपोनयस्ववृषणा
तपुष्पोतेमवत्वंवृषभस्वधावः । प्रसेतामश्वाविमुचेहशोणादिवेदिवेसहशीरद्विधानाः⁺ ॥ ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनजिम
हरीसखायासधमादऽआशू । स्थिरंरथंसुखमिंद्राधितिष्ठन्प्रजानन्विद्वाँऽउपयाहिसोमं ॥ मातेहरीवृषणावीतपृष्ठानि
रीरमन्यजमानासाऽअन्ये । अत्यायाहिशश्वतोवयंतेरंसुतेभिःकृणवामसोमैः ॥ १७ ॥ तवायंसोमस्त्वमेह्यर्वाङ्शश्च

(३।३।६) तिष्ठाहरीइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रक्षिष्टुप ।

त्तमंसुमनाऽअस्यपाहि । अस्मिन्यज्ञे बर्हिष्यानिषद्यादधिष्वेमं जठरऽइंदुमिंद्र ॥ स्तीर्णतैर्बर्हिः सुतऽइंद्रसोमः कृताधाना
ऽअचवेते हरिभ्यां । तदौकसे पुरुशाकायवृष्णे मरुत्वते तुभ्यं राताहवीषि ॥ इमं नरः पर्वतास्तुभ्यमापः सभिद्रगोभिर्मधु
मंतमक्रन् । तस्यागत्या सुमनाऽऋष्वपाहि प्रजानन्विद्वान्पथ्याऽअनुस्वाः⁺ ॥ याँऽआभजो मरुतऽइंद्रसोमेयेत्वामवर्ध
न्नभंवन्गणसै । तेभिरेतंसजोषावावशानोऽग्नेः पिबजिह्वया सोममिंद्र ॥ इंद्रपिबस्व धयाचित्सुतस्याग्नेर्वापाहि जिह्वया
यजत्र । अध्वर्योवा प्रयतंशः क्रहस्ताद्धोतुर्वायं जह्विषो जुषस्व ॥ शुनं हुवेम० ॥ १८ ॥ (३।३।७) इमामूषु प्रभृतिं सा
तये धाः शश्वच्छश्वदूतिभिर्यादमानः । सुते सुते वावृधे वर्धने भिर्यः कर्मभिर्महद्भिः सुश्रुतो भूत⁺ ॥ इंद्राय सोमाः प्रदिवो
विदानाऽऋभुर्ये भिर्येष पर्वविहायाः । प्रयम्यमानान् प्रतिषृग्भायेंद्रपिबवृषधूतस्य वृष्णः ॥ पिबावर्धस्व तव दासुतास
ऽइंद्रसोमासः प्रथमाऽउते मे । यथापिबः पूर्याऽइंद्रसोमाँऽएवापाहि पन्योऽअद्यानवीयान् ॥ महँऽअमत्रो वृजनै विर
ज्युऽग्रंशवः पत्यते धृष्णवोजः । नाहवि व्याच पृथिवी च नैनं यत्सोमाँसोऽहर्ह्यश्वममंदन् ॥ महँऽउग्रो वावृधे वीर्याय समा
चक्रे वृषभः काव्येन । इंद्रो भगो वाजदाऽअस्य गावः प्रजायंते दक्षिणाऽअस्य पूर्वाः⁺ ॥ १९ ॥ प्रयत्तिं धवः प्रसवं यथाय
ज्ञापः समुद्रं रथ्येव जग्मुः ॥ अतश्चिदिंद्रः सदसो वरीयान्यदी सोमः पृणति दुग्धोऽअंशुः⁺ ॥ समुद्रेण सिंधवो यादमानाऽ

(३।३।७) इमामूष्वित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र इन्द्रोदशम्या आंगिरसो धोर इंद्रस्त्रिष्टुप् ।

इंद्राय सोमं सुषुतं भरतः । अंशुं दुहंति हस्तिनो भिरित्रैर्मध्वः पुनंति धारयापवित्रैः ॥ हृदाऽइव कुक्षयः सोमधानाः समं वि
व्याचसवना पुरुणि । अत्राय दिंद्रः प्रथमा व्याशवृत्रं जघन्वाँऽअवृणीत सोमं ॥ आतूभरमाकिरेतत्परिष्ठाद्विज्ञाहित्वा
वसुपतिं वसूनां । इंद्रयत्ते माहि नंदत्रमस्त्यस्मभ्यंतद्धर्यश्वप्रयं धि ॥ अस्मे प्रयं धिमघवन्नृजीषिन्निद्रायो विश्ववारस्य भूरैः ।
अस्मे शतं शरदौ जीवसे धाऽअस्मेऽवीरान्छ्वतऽइंद्रशिप्रिन् ॥ शुनं हुवेम० ॥ २० ॥ (३।३।८) वार्त्रहत्याय शवसे पृ
तना पाह्याय च । इंद्रत्वावर्तयामसि ॥ अर्वाचीनं सुते मनऽउत चक्षुः शतक्रतो । इंद्रं कृण्वंतु वाघतः ॥ नामानितेशतक्र
तो विश्वाभिर्गाभिर्भीमहे । इंद्राभिमातिषाह्ये ॥ पुरुष्टुतस्य धामभिः शतेन महयामसि । इंद्रस्य चर्पणीधृतः ॥ इंद्रं वृत्रा
य हंत वे पुरुहूतमुपब्रुवे । भरेषु वाजसातये ॥ २१ ॥ वाजेषु सासहिर्भैवत्वामी महेशतक्रतो । इंद्रं वृत्राय हंत वे ॥ द्युम्नेषु
पृतनाज्ये पृत्सु तूषु श्रवः सुच । इंद्रसाक्ष्वाभिमातिषु ॥ शुष्मिन्तमं नऽउत ये द्युम्निनं पाहि जागृविं । इंद्रसोमं शतक्रतो ॥
इंद्रियाणि शतक्रतो याते जनेषु पंचसु । इंद्रतानि तऽआवृणे ॥ अगन्निद्रश्रवो बृहद्भ्युन्नंदधिष्वदुष्टरं । उत्ते शुष्मं तिरामसि ॥
अर्वावतो नऽआगह्यथो शक्रपरावतः । उलोकोयस्तैऽअद्रिवऽइंद्रे हतऽआगहि ॥ २२ ॥ (३।३।९) अभितष्टेवदी

(३।३।८) वार्त्रहत्यायेत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री अंत्यानुष्टुप् । (३।३।९) अभितष्टेवेति दशर्चस्य सूक्तस्य
वैश्वामित्रः प्रजापतिरिंद्रस्त्रिष्टुप् (वाच्यः प्रजापतिर्वा विश्वामित्रो वा) ।

धयामनीषामत्योनवाजीसुधुरोजिहानः । अभिप्रियाणिमर्मशतपराणिकवीडंरिच्छामिसंहशेसुमेधाः⁺ ॥ इनोतपृच्छ
जनिमाकवीनामनोधृतःसुकृतस्तक्षतथा । इमाऽउतेप्रण्योऽवर्धमानामनोवाताऽअधुनधर्मणिगमन् ॥ निषीमिदत्रगु
ह्यादधानाऽउतक्षत्रायरोदसीसमैजन् । संमात्राभिर्मिरेयेमुरुर्वीऽअंतर्महीसमृतेधायसेधुः ॥ आतिष्ठंतपरिविश्वेऽ
अभूषन्त्रियोवसानश्चरतिस्वरोचिः । महत्तद्वृणोऽअसुरस्यनामाविश्वरूपोऽअमृतानितस्यौ ॥ असृतपूर्वोवृषभोज्या
यानिमाऽअस्यशुरुधःसंतिपूर्वाः । दिवोनपाताविदथस्यधीभिःक्षत्रंराजानाप्रदिवोदधाथे ॥ २३ ॥ त्रीणिराजाना
विदथेपुरुणिपरिविश्वानिभूषथःसदांसि । अपश्यमत्रमनसाजगन्वान्त्रतेगंधर्वाऽअपिवायुकेशान् ॥ तदिह्वस्यवृषभ
स्यधेनोरानामभिर्मिरेसकम्यंगोः । अन्यदन्यदसुर्यवसानानिमायिनोममिरूपमस्मिन् ॥ तदिह्वस्यसवितुर्नकि
मेंहिरण्यथाममतिंयामशिश्नेत् । आसृष्टुतीरोदसीविश्वमिन्वेऽअपीवयोषाजनिमानिवब्रे ॥ युवंप्रत्नस्यसाधथोमहोय
दैवीस्वस्तिःपरिणःस्यातं । गोपाजिह्वस्यतस्थुषोविरूपाविश्वेपश्यंतिमायिनःकृतानि ॥ शुनंहवेम० ॥ २४ ॥ (३।४।१)
इंद्रमतिर्हृदऽआवच्यमानाच्छापतिस्तोमं तष्टाजिगाति । याजागृविर्विदथेशस्यमानेद्रयत्तेजायतेविद्धितस्य ॥ दिव
श्चिदापूर्व्याजायमानाविजागृविर्विदथेशस्यमाना । भद्रावस्त्राण्यजुनावसानासेयमस्मेसनजापित्र्याधीः⁺ ॥ यमाचि

(३।४।१) इंद्रमातरितिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

दत्रयमसुरसूतजिह्वायाऽअग्रंपतदाह्यस्थात् । वपूषिजातामिधुनासंचेततमोहनातपुषोबुध्नाऽएता ॥ नकिरेषानिंदिता
मर्त्येषुयेऽअस्माकंपितरोगोषुयोधाः । इंद्रंऽएषांहं हितामार्हिनावानुद्गोत्राणिससृजेदंसनावान् ॥ सखाह्यत्रसखिभिर्न
वग्वैरभिश्चासत्त्वभिर्गाऽअनुगमन् । सत्यंतदिन्द्रोदशभिर्दशग्वैःसूर्यविवेदतमसिक्षियंतं ॥ २५ ॥ इंद्रोमधुसंभृतमुस्त्रिया
यांपद्विद्वेदशफवन्नमेगोः । गुहाहितंगुह्यंगूढमप्सुहस्तैर्दधेदक्षिणेदक्षिणावान् ॥ ज्योतिर्वृणीततमसोविजानन्नारेस्या
मदुरितादुभीके । इमागिरःसोमपाःसोमवृद्धजुषस्वेन्द्रपुरुतमस्यकारोः⁺ ॥ ज्योतिर्यज्ञायरोदसीऽअनुष्यादारेस्यामदु
रितस्यमूरैः । भूरिचिद्धितुजतोमर्त्यस्यसुपारासौवसवोबर्हणावत् ॥ शुनं० ॥ २६ ॥ इतितृतीयाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अष्टादशाध्याये वर्गाः २३ सूक्तानि १० ऋचः १३७ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ६१ नदीम्य. ३ विश्वामित्रा. नदीम्य. इंद्राये. २
विश्वामित्राये. नदीम्य. विश्वामित्राये. नदीम्य. ३ इंद्राये. ६३ ॥ तृतीयेद्वितीयः ॥ २ ॥

इंद्रत्वागायत्रं ह्यातून उपन आयाह्यष्टावयंते पंच बार्हतं त्वामंद्रैर्युध्मस्य मरुत्वान्त्सद्यो हशं सामहामिंद्रः स्वाहा चर्षणी धृतं
द्वादशाद्यां त्वां तौ जागत गायत्रौ धाना वंत मद्यौ पूर्वार्ध गायत्रैषष्ठी जगती द्रापर्वता चतुर्विंशतिराद्यै द्रापर्वती पंच दश्या
दिद्वे वाचैः ससर्पयै च तस्रो रथांगस्तु तयो त्या अभिशपा र्थांस्तावसिष्टे द्वेषिण्योनवसिष्टाः शृण्वंति दशमी षोडश्या जगत्या
त्रयोदशी गायत्री द्वादशी विंशी द्वाविंशो नुष्टु भौष्टादशी बृहती ममहेद्यधिकोक्त गोत्रः प्रजापतिर्हि वैश्वदेव होषसः ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (३।४।२) इन्द्रत्वावृषभं वयं सुते सोमं हवामहे । सपाहिमध्वोऽअंधसः ॥ इन्द्रं क्रतुविदं सुतं सोमं
हर्षपुरुष्टुत । पिबावृषस्वतातृपिं ॥ इन्द्रप्रणो धितावानं यज्ञं विश्वेभिर्देवेभिः । तिरस्तवानविश्यते ॥ इन्द्रसोमाः सुताऽ
इमे तव प्रयंतिसत्पते । क्षयं चंद्रासऽइंदवः ॥ दधिष्वाजुठरे सुतं सोमं मिद्रवरेण्यं । तव घृक्षासऽइंदवः ॥ १ ॥ गिर्विणः
पाहिनः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे । इन्द्रत्वादातमिद्यशः ॥ अभिघुम्नानि वनिनऽइन्द्रं सचंतेऽअक्षिता । पीत्वी सोमं स्यवा
वृधे ॥ अर्वावतो नऽआगहिपरावतं च वृत्रहन् । इमाजुषस्वनो गिरः ॥ यदैतरापरावतं मर्वावतं च हूयसे । इन्द्रे हतऽ
आगहि ॥ २ ॥ (३।४।३) आतूनऽइन्द्रमद्यं घुवानः सोमं पीतये । हरिभ्यां याह्यद्रिवः ॥ सत्तो होतानऽऋत्विर्यस्ति
स्तिरे बर्हिर्नानुषक् । अयुजन्प्रातरद्रयः ॥ इमा ब्रह्म ब्रह्मवाहः क्रियंतऽआवर्हिः सीद । वीहि शूरपुरोळाशं ॥ रारंधिस
वनेषुणऽएषुस्तोमेषु वृत्रहन् । उक्थेष्विद्रगिर्विणः ॥ मृतयः सोमपामुरुं रिहंति शवसस्यति । इन्द्रं वत्सं न मातरः ॥ ३ ॥
समंदस्वाह्यंधसोराधं सेतन्वामहे । नस्तोतारं निदेकरः ॥ व्यमिंदत्वाय वोहविष्मंतो जरामहे । उत त्वमस्मयुर्वसो ॥
मारेऽअस्मद्विमुमुचो हरिं प्रियावाङ्-याहि । इन्द्रस्वधा वो मत्स्वेह ॥ अर्वा च त्वा सुखरेथे वहतामिन्द्रकेशिना । घृतस्त्रूब

(३।४।२) इन्द्रत्वेति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री । (३।४।३) आतून इन्द्रेति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र
इन्द्रो गायत्री ।

हिंरासदे ॥ ४ ॥ (३।४।४) उपनः सुतमागहि सोमं मिद्रगवाशिरं । हरिभ्यां यस्तेऽअस्मयुः ॥ तमिन्द्रमदमागहि ब
हिंष्टां प्रावभिः सुतं । कुविस्वस्य तृष्णवः ॥ इन्द्रमिथा गिरो ममाच्छागुरिषिताऽइतः । आवृते सोमं पीतये ॥ इन्द्रं सोमं
स्य पीतये स्तोमैरिह हवामहे । उक्थेभिः कुविदागमत् ॥ इन्द्रसोमाः सुताऽइमे तान्दधिष्वशतक्रतो । जठरे वाजिनीवसो
॥ ५ ॥ विद्याहित्वा धनं जयं वा जेषु दधुषं कवे । अधाते सुन्नमीमहे ॥ इममिन्द्रगवाशिरं यवाशिरं च नः पिब । आगत्यावृ
षभिः सुतं ॥ तुभ्येदिन्द्रस्वऽओक्थेऽसोमं चोदामि पीतये । एष रारंतु ते हृदि ॥ त्वांसुतस्य पीतये प्रक्षामिन्द्र हवामहे ।
कुशिकासोऽअवस्यवः ॥ ६ ॥ (३।४।५) आयाह्यर्वाङ्पवं धुरेष्ठास्तवेदनुप्रदिवः सोमपेयं । प्रियासखाया विमुचोप
बर्हिस्त्वामिमे हव्यवाहो हवन्ते ॥ आयाहि पूर्वारति चर्षणीराऽअर्यऽआशिषऽउपनो हरिभ्यां । इमाहित्वा मृतयः स्तोमं त
ष्टाऽइन्द्रहवन्ते सुख्यं जुषाणाः ॥ आनो यज्ञं न मोवृधंसजोषाऽइन्द्रदेव हरिभिर्याहितूयं । अहं हि त्वा मतिभिर्जोहवीमिधृ
तप्रयाः सधमादेमधूनां ॥ आचत्वामेतावृषणावहातो हरीसखाया सुधुरास्वंगा । धानावदिन्द्रः सर्वं न जुषाणः सखास
ख्युः शृणवद्वंदनानि ॥ कुविन्मागोपां करं सेजनस्य कुविद्राजानं मधवन्नृजीषिन् । कुविन्मऽऋषिपपिवांसं सुतस्य कुविन्मे
वस्वोऽअमृतस्य शिक्षाः ॥ आत्वा बृहंतो हरयो युजानाऽअर्वा गिद्रसधमादौ वहंतु । प्रयेद्वितादिवऽऋजं त्याताः सुसंमृ

(३।४।४) उपन इति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री । (३।४।५) आयाह्यर्वाङ्पवं धुरेष्ठास्तवेदनुप्रदिवः सोमपेयं । प्रियासखाया विमुचोप
बर्हिस्त्वामिमे हव्यवाहो हवन्ते ॥ आयाहि पूर्वारति चर्षणीराऽअर्यऽआशिषऽउपनो हरिभ्यां । इमाहित्वा मृतयः स्तोमं त
ष्टाऽइन्द्रहवन्ते सुख्यं जुषाणाः ॥ आनो यज्ञं न मोवृधंसजोषाऽइन्द्रदेव हरिभिर्याहितूयं । अहं हि त्वा मतिभिर्जोहवीमिधृ
तप्रयाः सधमादेमधूनां ॥ आचत्वामेतावृषणावहातो हरीसखाया सुधुरास्वंगा । धानावदिन्द्रः सर्वं न जुषाणः सखास
ख्युः शृणवद्वंदनानि ॥ कुविन्मागोपां करं सेजनस्य कुविद्राजानं मधवन्नृजीषिन् । कुविन्मऽऋषिपपिवांसं सुतस्य कुविन्मे
वस्वोऽअमृतस्य शिक्षाः ॥ आत्वा बृहंतो हरयो युजानाऽअर्वा गिद्रसधमादौ वहंतु । प्रयेद्वितादिवऽऋजं त्याताः सुसंमृ

ष्टासोवृषभस्यमूराः⁺ ॥ इन्द्रपिबवृषधूतस्यवृष्णऽआयंतैश्येनऽउंशतेजभारं । यस्यमदेच्यावयंसिप्रकृष्टीर्यस्यमदेऽअप
गोत्राववर्थं ॥ शुनंहुवेम ॥ ७ ॥ (३।४।६) अयंतैऽअस्तुहृतःसोमऽआहरिभिःसुतः । जुषाणऽइंद्रहरिभिर्नऽ
आगह्यातिष्ठहरितंरथं ॥ हर्यश्रुषसमर्चयःसूर्यहर्यन्नरोचयः । विद्रांश्चिक्त्वान्हर्यश्ववर्धसऽइंद्रविश्वंऽअभिभ्रियः ॥
द्यामिद्रोहरिधायसंपृथिवीहरिर्वपसं । अधारयद्धरितोर्भूरिभोजनंययोरंतर्हरिश्चरत् ॥ जज्ञानोहरितोवृषाविश्वमाभा
तिरोचनं । हर्यश्वोहरितंधत्तऽआयुधमावज्रंबाहोहरिं ॥ इंद्रोहर्यतमर्जुनंवज्रंशुक्रैरभीवृतं । अपावृणोद्धरिभिर्दि
भिःसुतमुद्राहरिभिराजत ॥ ८ ॥ (३।४।७) आमंद्रैरिन्द्रहरिभिर्याहिमयूररोमभिः । मात्वाकेचिन्निर्यमन्विनपा
शिनोतिधन्वेवतांऽइहि ॥ वृत्रस्वादोवलंरुजःपुरांदमोऽअपामजः । स्थातारथस्यहयोरभिस्वरऽइंद्रोहृद्वाचिदारुजः⁺ ॥
गंभीरांऽउंशदुर्धोऽरिवक्रतुंपुष्यसिगाऽइव । प्रसुगोपायवसंधेनवोयथाहृदंकुल्याऽइवाशत ॥ आनस्तुजैर्यिभरांशंनप्र
तिजानते । वृक्षंपकफलमंकीवधूनुर्हीद्रसंपारणंवसु ॥ स्वयुरिंद्रस्वराळसिस्मदिष्टिःस्वयंशस्तरः । सर्वावृधानऽओज
सापुरुष्टुतभवानःसुश्रवंस्तमः ॥ ९ ॥ (३।४।८) युष्मस्यतेवृषभस्यस्वराजऽउग्रस्ययूनःस्थविरस्यघृष्वैः । अजूर्यतो

(३।४।६) अयंतइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रोबृहती । (३।४।७) आमंद्रैरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्र
इंद्रोबृहती । (३।४।८) युष्मस्यतइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

वज्रिणोवीर्याऽर्जुणींद्रश्रुतस्यमहतोमहानि ॥ महांऽअसिमहिषवृष्ण्येभिर्धनस्पृदुग्रसहमानोऽअन्यान् । एकोविश्वस्यभु
वनस्यराजासयोधयाचक्षययाचजनान् ॥ प्रमात्राभीरिरिचैरोचमानःप्रदेवेभिर्विश्वतोऽअप्रतीतः । प्रमज्मनादिवऽ
इंद्रःपृथिव्याःप्रोरोर्महोऽअंतरिक्षादृज्जीषी⁺ ॥ उरुंगभीरंजनुषाभ्युग्रंविश्वव्यचसमवतंमतीनां । इंद्रसोमासःप्रदिवि
सुतासःसमुद्रंनस्रवतऽआविशंति ॥ यंसोममिंद्रपृथिवीद्यावागर्भेनमाताबिभृतस्त्वाया । तंतैहिन्वंतितमुतेमृजंत्यध्व
र्यवोवृषभपातवाऽउं ॥ १० ॥ (३।४।९) मरुत्वांऽइंद्रवृषभोरणायपिबासोममनुष्वधंमदाय । आसिचस्वजठरेम
ध्वऽऊर्मित्वंराजासिप्रदिवःसुतानां ॥ सजोषांऽइंद्रसगणोमरुद्भिःसोमपिबवृत्रहाशूरविद्वान् । जहिशत्रूरपमृधोनुद
स्वाथाभयंकृणुहिविश्वतोः ॥ उतऽअक्रतुभिर्क्रतुपाःपाहिसोममिंद्रदेवेभिःसखिभिःसुतनः । यांऽआर्भजोमरुतोयेत्वा
न्वहन्वृत्रमदधुस्तुभ्यमोजः ॥ येत्वाहिहृत्येमघवन्नवर्धन्येशांबरेहरिवोयेगविष्टौ । येत्वानूनमनुमदंतिविप्राःपिबेद्रसो
मंसगणोमरुद्भिः ॥ मरुत्वंतंवृषभंवावृधानमकवारिदिव्यंशासमिंद्रं । विश्वासाहमवसेनूतनायोग्रंसंहोदामिहतंहुवेम
॥ ११ ॥ (३।४।१०) सद्योहजातोवृषभःकनीनःप्रभर्तुमावदधंसःसुतस्य । साधोःपिबप्रतिकामंयथातिरसाशिरःप्रथ
मंसोम्यस्य ॥ यजायथास्तदहरस्यकामेशोःपीयूषमपिबोगिरिष्ठां । तंतैमातापरियोषाजनित्रीमहःपितुर्दमऽआसिचद

(३।४।९) मरुत्वांइद्रेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् । (३।४।१०) सद्योहजातइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनो

म्रे ॥ उपस्थायमातरमन्नमैदृतिगममपश्यदभिसोममूर्धः । प्रयावयन्नचरद्भृत्सोऽन्यान्महानिचक्रेपुरुधप्रतीकः ॥ उ
प्रस्तुराषाळभिभूत्योजायथावशतन्वंचक्रऽएषः । त्वष्टारमिंद्रोऽजनुषाभिभूयामुष्यासोममपिबन्मूर्धु ॥ शुनंहुवेम०
॥ १२ ॥ (३।४।११) शंसामहामिंद्रयस्मिन्विश्वऽआकृष्टयःसोमपाःकाममव्यन् । यंसुक्रतुं धिषणेविश्वतष्टधनंवृ
त्राणांजनयंतदेवाः+ ॥ यंनुनकिःपृतनासुस्वराजैद्वितातरतिनृतमंहरिष्ठां । इनतमःसत्त्वभिर्योहृशूषैःपृथुजयाऽअमि
नादायुर्दस्योः ॥ सहावापृत्सुतरणिर्वाव्यान्शीरोदसीमेहनावान् । भगोनकारेहव्योमतीनांपितेवचारुःसुहवोवयो
धाः+ ॥ धर्तादिवोरजसस्पृष्टऽऊर्ध्वोरथोनवायुर्वसुभिर्नियुत्वान् । क्षपांस्तार्जनितासूर्यस्यविभक्ताभागंधिषणेववा
जं ॥ शुनंहुवेम० ॥ १३ ॥ (३।४।१२) इंद्रःस्वाहापिबतुयस्यसोमऽआगत्यातुषोवृषभोमरुत्वान् । ओरुव्यचाः
पृणतामेभिरन्नैरास्यहविस्तन्वःकाममृध्याः ॥ आतेसपयूजवसेयुनजिमययोरनुप्रदिवःश्रुष्टिमावः । इहत्वाधेयुर्हरं
यःसुशिप्रपिबात्वस्यसुषुतस्यचारोः ॥ गोभिर्मिमिक्षुंदधिरैसुपारमिंद्रज्यैष्ठ्यायधायसेगृणानाः । मंदानःसोमपपिवां
ऽऽक्रजीषित्समभ्यपुरुधागाऽईषण्य ॥ इमंकाममंदयागोभिरश्वैश्चंद्रवताराधसाप्रथश्च । स्वयवोमतिभिस्तुभ्यंवि

विश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् । (३।४।११) शंसामहामितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगायिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् । (३।४।१२) इंद्रःस्वाहेति
पंचर्चस्यसूक्तस्यगायिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

प्राऽइंद्रायवाहःकुशिकासोऽअक्रन् ॥ शुनंहुवेम० ॥ १४ ॥ (३।४।१३) चर्षणीधृतमधवानमुक्थ्यमिंद्रगिरोबृ
हतीरभ्यनूपत । वावृधानंपुरुहूतंसुवृक्तिभिरमर्त्यजरमाणंदिवेदिवे ॥ शतक्रतुमर्णवंशाकिनंनरंगिरोमऽइंद्रमुपयंति
विश्वतः । वाजसर्निपुर्भिंदंतूणिमसुरैधामसाचमभिषाचंस्वर्विदं ॥ आकरेवसोर्जरितापनस्यतेनेहसःस्तुभऽइंद्रोदुव
स्यति । विवस्वतःसदनऽआहिर्पिप्रियेसत्रासाहमभिमातिहनैस्तुहि ॥ नृणामुत्वानृतमंगीभिर्रुक्थैरभिप्रवीरमर्चतास
बाधः । संसहसेपुरुमायोजिहीतेनमोऽअस्यप्रदिवऽएकऽईशे ॥ पूर्वोरस्यनिष्पिधोमर्त्येषुपुरुवसूनिपृथिवीर्बिभर्ति ।
इंद्रायद्यावऽओषधीरुतापोरयिरक्षंतिजीरयोवनानि ॥ १५ ॥ तुभ्यंब्रह्माणिरिंद्रतुभ्यंसत्रादधिरहरिवोजुषस्व ।
बोध्याऽपिरवसोनूतनस्यसखेवसोजरितृभ्योवयोधाः ॥ इंद्रमरुत्वऽइहपाहिसोमंयथाशार्यातेऽअपिबःसुतस्य । तवप्र
णीतीतवशूरशर्मन्नाधिवासंतिकवयःसुयज्ञाः+ ॥ सवावशानऽइहपाहिसोममरुद्रिरिंद्रसखिभिःसुतनः । जातंयच्चा
परिदेवाऽअभूषन्महेभरायपुरुहूतविश्वे ॥ असूर्यैमरुतऽआपिरेषोमंदन्निद्रमनुदातिवाराः । तेभिःसाकंपिबतुवृत्रखा
दःसुतंसोमंदाशुषःस्वेसधस्ये ॥ इदंह्यन्वोजसासुतराधानापते । पिबात्वस्यस्यगिर्वणः ॥ यस्तेऽअनुस्वधामसंस्तुतेनि

(३।४।१३) चर्षणीधृतमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगायिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप्आद्यास्तिस्त्रिजगत्तःअंत्यास्तिस्त्रिजगत्तः ।

यच्छतन्वं । सत्वाममस्तुसोम्यं⁺ ॥ प्रतेऽअश्रोतुकुक्षयोऽर्धद्रव्यं शिरः । प्रबाहूशूरार्धसे ॥ १६ ॥ (३।४।१४)
 धानावतंकरंभिर्णमपुष्वतमुक्थिनं । इंद्रप्रातर्जुषस्वनः ॥ पुरोळाशपचत्यंजुषस्वेद्रागुरस्वच । तुभ्यंहव्यानिंसिघते ॥
 पुरोळाशचनोघसोजोषयासेगिरंश्चनः । वधूयुरिवयोषणां ॥ पुरोळाशसनश्रुतप्रातःसावेजुषस्वनः । इंद्रक्रतुर्हितंबृह
 न्⁺ ॥ माध्यंदिनस्यसर्वनस्यधानाःपुरोळाशमिंद्रकृष्वेहचारं । प्रयत्सोताजर्जितातूण्यथोवृषायमाणऽउपगीभिरीद्वे
 ॥ १७ ॥ तृतीयैधानाःसर्वनेपुरुष्टुतपुरोळाशमाहुतंमामहस्वनः । ऋभुमतंवाजवंतंत्वाकवेप्रयस्वंतऽउपशिक्षेमधीति
 भिः ॥ पूषण्वतेतेचकृमाकरंभंहरिवतेहयैश्वायधानाः । अपूपमद्विसगणोमरुद्भिःसोमं पिबवृत्रहाशूरविद्वान्⁺ ॥ प्र
 तिधानाभरततूयमसैपुरोळाशवीरतमायनूणां । दिवेदिवेसहशीरिंद्रतुभ्यंवर्धतुत्वासोमपेयायधृष्णो ॥ १८ ॥
 (३।४।१५) इंद्रापर्वताबृहतारथेनवामीरिषऽआवहतंसुवीराः । वीतंहव्यान्यध्वरेषुदेवावर्धेथांगीभिरीळ्यामदैता ॥
 तिष्ठासुकैमघवन्मापरागाःसोमस्यनुत्वासुषुतस्ययक्षि । पितुर्नपुत्रःसिचमारंभेतऽइंद्रस्वादिष्ठयागिराशचीवः ॥ शंसा
 (३।४।१४) धानावतमित्यष्टचस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप्आद्याश्रतस्रोगायत्र्यःषष्ठीजगती । (३।४।१५) इंद्रापर्वते
 तिचतुर्विंशत्यचस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रऋषिरिंद्रोदेवताआद्याइंद्रापर्वतौपंचदश्यादिद्वयोःससर्परीवाकृततश्चतसृणांरथांगानिऋष्टुप्
 शमीषोळश्रौजगत्यौद्वादशीद्वाविंशत्योनुष्टुभःत्रयोदशीगायत्रीअष्टादशीबृहती ।

वाध्वर्योप्रतिमेगृणीहीद्रायवाहःकृणवावजुष्टं । एदंबर्हिर्यजमानस्यसीदाथाचभूदुक्थमिंद्रायशस्तं⁺ ॥ जायेदस्तंमघव
 न्तेदुयोनिस्तदित्त्वायुक्ताहरयोवहंतु । यदाकृदाचंसुनवामसोममग्निद्रादूतोधन्वात्यच्छं ॥ परायाहिमघवन्नाचयाही
 द्रश्वातरुभयत्रातेऽअर्थं । यत्रारथस्यबृहतोनिधानंविमोचनंवाजिनोरासंभस्य ॥ १९ ॥ अपाःसोममस्तंमिंद्रप्रयाहि
 कल्याणीर्जायासुरणंगृहेते । यत्रारथस्यबृहतोनिधानंविमोचनंवाजिनोदक्षिणावत् ॥ इमेभोजाऽअंगिरसोविरूपादि
 वस्पुत्रासोऽअसुरस्यवीराः । विश्वामित्रायददतोमघानिसहस्रसावेप्रतिरंतऽआयुः ॥ रूपंरूपंमघवावोभवीतिमायाः
 कृण्वानस्तन्वं^१परिखां । त्रिर्यद्विवःपरिमुहूर्तमागात्स्वैर्मत्रैरनृतुपाऽऋतावां ॥ मह्यंऽऋषिर्देवजादेवजुतोस्तंभ्रातृसिंधु
 मर्णवंनृचक्षाः । विश्वामित्रोयदवहत्सुदासमप्रियायतकुशिकेभिरींद्रः ॥ हंसाऽइवकृणुथश्लोकमद्रिभिर्मदैतोगीभिर्
 ध्वरेसुतसचा । देवेभिर्विप्राऽऋषयोनृचक्षसोविपिबध्वंकुशिकाःसोम्यमधु ॥ २० ॥ उपप्रेतकुशिकाश्चेतयध्वमश्वंरा
 येप्रमुंचतासुदासः । राजावृत्रंजैधनस्त्रागपागुदगथायजातेवरऽआपृथिव्याः⁺ ॥ यऽइमेरोदसीऽउभेऽअहमिंद्रमतुष्ट
 वं । विश्वामित्रस्यरक्षतिब्रह्मदंभारतंजनं ॥ विश्वामित्राऽअरासतब्रह्मोद्रायवज्रिणं । करदिन्नःसुरार्धसः ॥ कितैकृण्वं
 तिकीकटेषुगावोनाशिरंदुहेनतंपतिधर्मं । आनोभरप्रमगंदस्यवेदेनैचाशाखंमघवन्नंधयानः ॥ ससर्परीरमंतिबाधमा
 नाबृहन्मिमायजमदग्निदत्ता । आसूर्यस्यदुहिताततानश्रवोदेवेष्वमृतमजुयं⁺ ॥ २१ ॥ ससर्परीरभरत्तूयमेभ्योधि

श्रवःपांचजन्यासुकृष्टिषु । सापथ्याऽनव्यमायुर्दधानायांमैपलस्तिजमदुप्रयोद्दुः ॥ स्थिरौगावौभवतांवीलुरक्षोमेषा
विर्वर्हिमायुगंविशारि । इंद्रःपातल्येददतांशरीतोररिष्टनेमेऽभिर्नःसचस्व ॥ बलं धेहितनृषुनोबलमिंद्रानलुत्सुनः ।
बलं तोकायतनयायजीवसेत्वंहिर्बलदाऽअसि ॥ अभिव्ययस्वस्वदिरस्यसारमोजोधेहिस्पंदनेशिशपायां । अक्षवीळो
वीळितवीळयस्वमायामादस्मादर्वजीहिपोनः ॥ अयमस्मान्वनस्पतिर्माचहामाचरीरिषत् । स्वस्त्यागृहेभ्यऽआवसाऽ
आविमोचनात् ॥ २२ ॥ इंद्रोतिभिर्बहुलाभिर्नोऽअघयाच्छेष्टाभिर्मघवन्छुरजिन्व । योनोद्वेष्टधरःसस्पदीष्ट्यमुद्वि
ष्मस्तमुप्राणोजहातु ॥ परशुचिद्वितपतिशिबलंचिद्विवृथति । उखाचिदिंद्रयेषंतीप्रयस्ताफेनमस्यति ॥ नसायंकस्यचि
कितेजनासोलोधनंयतिपशुमन्यमानाः । नावाजिनवाजिनाहासयंतिनगर्दभंपुरोऽअश्वान्नयंति ॥ इमऽइंद्रभरतस्य
पुत्राऽअपपित्वंचिकितुर्नंप्रपित्वं । हिन्वंत्यश्वमरणंनित्यंज्यावाजंपरिणयंत्याजौ+ ॥ २३ ॥ (३।५।१) इमंमहेविद्व्या
यशूषंशश्वत्कृत्वऽईड्यायप्रजंभ्रुः । शृणोतुनोदम्येभिरनीकैःशृणोत्वग्निर्द्विद्वैरजस्रः ॥ महिमहेदिवेऽअर्चापृथिव्यैका

(३।५।१) इमंमहइतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःप्रजापतिर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (सूक्तभेदप्रयोगपक्षेदेवताः क्रमेण—अग्निः १
विश्वेदेवाः २ द्यावापृथिवी १ विश्वे. १ सूर्यद्यावापृथिव्यः १ द्यावापृथिवी २ द्यौः १ विश्वेदेवाः १ सविता १ विश्वे. २ विष्णुः
१ इंद्रः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः ५ अग्निः १ एवं २२ ॥ उत्तरसूक्तेअखिलापि विश्वेदेवाः) ।

मोमऽइच्छन्चरतिप्रजानन् । ययोर्हस्तोर्मेविदथैषुदेवाःसपर्यवोमादयंतेसचायोः+ ॥ युवोर्ऋतरोदसीसत्यमस्तुमहेषुणः
सुवितायप्रभूतं । इंददिवेनमोऽअग्नेपृथिव्यैसपर्यामिप्रयसायामिरक्षं ॥ उतोहिवांपूर्याऽआविविद्रऽऋतावरीरोदसी
सत्यवाचः । नरश्चिद्वांसमिथेशूरसातौववंदिरेपृथिविविवेदिदनाः ॥ कोऽअद्भवावेदकऽइहप्रवोचहेवाँऽअच्छापथ्याऽ
कासमेति । ददंश्रऽएषामवमासदांसिपरेषुयागुह्येषुव्रतेषु ॥ २४ ॥ कविर्नृचक्षाऽअभिषीमचष्टऽऋतस्ययोनाविष्टे
मदैती । नानाचक्रातेसदनंयथावेःसमानेनक्रतुनासंविदाने+ ॥ समान्यावियुतेदूरेऽअंतेध्रुवेपदेतस्यतुर्जागरूकै । उ
तस्वसारायुवतीभवतीऽआदुब्रुवातेमिथुनानिनाम ॥ विश्वेदेतेजनिमासंविक्कोमहोदेवान्बिभ्रंतीनव्यथेते । एजं
द्भुवंपत्यतेविश्वमेकंचरत्यतत्रिविषुणंविजातं+ ॥ सनापुराणमध्येभ्यारान्महःपितुर्जनिनुर्जामितन्नः । देवासोयत्रपनि
तारऽएवैरुरौपथिव्युतेतस्थुरंतः+ ॥ इमंस्तोमैरोदसीप्रब्रवीम्यृदूदराःशृणवन्नग्निजिह्वाः । मित्रःसम्राजोवरुणोयुवान
ऽआदित्यासःकवयःपप्रथानाः+ ॥ २५ ॥ हिरण्यपाणिःसवितासुजिह्वस्त्रिरादिवोविदधेपत्यमानः । देवेषुचसवितः
श्लोकमश्रेरादस्मभ्यमासुवसर्वतातिं ॥ सुकृत्सुपाणिःस्ववाँऽऋतावादेवस्त्वष्टावसेतानिनोधात् । पूषण्वंतऽऋभवोमा
दयध्वमूर्ध्वप्रावाणोऽअध्वरमंतष्ट ॥ विद्युद्रथामरुतऽऋष्टिमंतोदिवोमर्याऽऋतजाताऽअयासः । सरस्वतीशृणवन्त्य
ज्ञियांसोधातारयिंसहवीरंतुरासः ॥ विष्णुस्तोमासःपुरुदस्ममर्काभगस्वेवकारिणोयामनिगमन् । उरुक्रमःककुहोयस्य

पूर्वीर्नमर्धतियुवतयोजनित्रीः ॥ इन्द्रोविश्वैर्वीर्यैः३ः पत्यमानऽउभेऽआपमौरोदसीमहित्वा । पुरंदरोवृत्रहाधृष्णुषेणः
संगृभ्यानुऽआभराभूरिपृथ्वः+ ॥ २६ ॥ नासत्यामेपितरांबंधुपृच्छासजात्यमश्विनोश्चारुनाम । युवंहिस्थोरयिदौनो
रयीणांदात्रंरक्षेथेऽअकवैरदब्धा ॥ महत्तद्वःकवयश्चारुनामयद्धदेवाभवथविश्वऽइंद्रे । सखऽऋभुभिःपुरुहूतप्रिये
भिरिमांधियंसातयैतक्षतानः ॥ अर्यमाणोऽअदितिर्यज्ञियासोदब्धानिवरुणस्यव्रतानि । युयोतनोऽअनपत्यानिगंतोः
प्रजावाभःपशुमांऽअस्तुगातुः+ ॥ देवानांदूतःपुरुधप्रसूतोनागान्नोवोचतुसर्वताता । शृणोतुनःपृथिवीद्यौरुतापःसूर्यो
नक्षत्रैरुर्वीतरिक्षं ॥ शृण्वंतुनोवृषेणःपर्वतासोधुवक्षेमासऽइळयामदंतः । आदित्यैर्नोऽअदितिःशृणोतुयच्छंतुनोम
रुतःशर्मभद्रं+ ॥ सदासुगःपितुमांऽअस्तुपंथामध्वादेवाऽओषधीःसंपिपृक्त । भगोमेऽअग्नेसख्येनमृध्याऽउद्रायोऽअ
श्यांसदनंपुरुक्षोः+ ॥ स्वदस्वहव्यासमिषोदिदीह्यसमद्यं१कसंमिमीहिश्रवांसि । विश्वाँऽअग्नेपृत्सुतान्जैषिशत्रूनहावि
श्वासुमनादीदिहीनः ॥ २७ ॥ (३।५।२) उषसःपूर्वाऽअधयद्युषुर्महद्विजज्ञेऽअक्षरंपदेगोः । व्रतादेवानामुपनुप्र
भूषन्महद्देवानामसुरत्वमेकं ॥ मोषूणोऽअत्रजुहुरंतदेवामापूर्वेऽअग्नेपितरःपदज्ञाः । पुराण्योःसद्गनोःकेतुरंतर्महद्दे० ॥
विमेपुरुत्रापतयंतिकामाःशम्यच्छादीद्येपूर्याणि । सभिद्धेऽअग्नावृतमिद्धदेममहद्दे० ॥ समानोराजाविभृतःपुरुत्रा

(३।५।२) उषसइतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःप्रजापतिर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

शयेशयासुप्रयुतोवनानु । अन्यावत्संभरतिक्षेतिमातामहद्दे० ॥ आक्षितपूर्वास्वपराऽअनूरुत्सद्योजातासुतरुणीष्वंतः ।
अंतर्वेतीःसुवतेऽअप्रवीतामहद्दे० ॥ २८ ॥ शयुःपरस्तादधनुर्द्विमाताबंधनश्चरतिवत्सऽएकः । मित्रस्यतावरुणस्यव्र
तानिमहद्दे० ॥ द्विमाताहोताविदथेषुसम्राळन्वग्रंचरतिक्षेतिबुध्नः । प्ररण्यानिरण्यवाचोभरंतेमहद्दे० ॥ शूरस्येवयु
ध्यतोऽअंतमस्यप्रतीचीनंददृशेविश्वमायत् । अंतर्मतिश्चरतिनिष्पिधंगोर्महद्दे० ॥ निवेवेतिपलितोदूतऽआस्वंतर्महा
श्चरतिरोचनेन । वपूषिबिभ्रदभिन्नोविचष्टेमहद्दे० ॥ विष्णुर्गोपाःपरमंपातिपार्थःप्रियाधामान्यमृतादधानः । अग्नि
ष्टाविश्वाभुवनानिवेदमहद्दे० ॥ २९ ॥ नानाचक्रातेयम्या३वपूषितयोरन्यद्रोचतेकृष्णमन्यत् । इयावीचयदरुषीच
स्वसारौमहद्दे० ॥ माताचयत्रंदुहिताचधेनूसंबर्धुधेधापयैतेसमीची । ऋतस्यतेसदसीळेऽअंतर्महद्दे० ॥ अन्यस्या
वत्संरिहृतीमिमायकयाभुवानिदधेधेनुरूधः । ऋतस्यसापयसापिन्वतेळामहद्दे० ॥ पद्यावस्तेपुरुहूपावपूष्यध्वार्त
स्यौत्र्यविरेरिहाणा । ऋतस्यसद्मविचरामिविद्वान्महद्दे० ॥ पदेऽइवनिर्हितेदुस्मेऽअंतस्तयोरन्यद्रुह्यमाविरन्यत् ।
सध्रीचीनापथ्या३साविषूचीमहद्दे० ॥ ३० ॥ आधेनवोधुनयंतामशिश्वीःसबर्दुघाःशशयाऽअप्रदग्धाः । नव्यान
व्यायुवतयोभवतीर्महद्दे० ॥ यदन्यासुवृषभोरीरवीतिसोऽअन्यस्मिन्पुथेनिदधातिरेतः । सहिक्षपावान्सभगःसरा
जामहद्दे० ॥ वीरस्यनुस्वश्च्यजनासःप्रनुवोचामविदुरस्यदेवाः । षोढायुक्ताःपंचपंचावहंतिमहद्दे० ॥ देवस्त्वष्टास

विताविश्वरूपःपुपोषप्रजाःपुरुधाजजान । इमाचविश्वामुर्वनान्यस्यमहद्दे० ॥ महीसमैरश्वांसमीचीऽउभेतेऽअस्य
वसुनान्यृष्टे । शृण्वेवीरोविंदमानोवसूनिमहद्दे० ॥ इमांचनःपृथिवीविश्वधायाऽउपक्षेतिहितमित्रोनराजा । पुरःस
दःशर्मसदोनवीरामहद्दे० ॥ निष्पिध्वरीस्तऽओषधीरुतापोरयितऽइंद्रपृथिवीविभर्ति । सखायस्तेवामभाजःस्यामम
हद्दे० ॥ ३१ ॥ इतितृतीयाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एकोनविंशत्याये वर्गाः ३१ सूक्तानि १६ ऋचः १५८ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ९० इंद्रापर्वताभ्या. १ इंद्राये. १३ ससर्पयैवाचइ. २
रथांगेभ्य. ४ इंद्राये. ४ विश्वान्देवान् ४४ [भे. प. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्यः २ द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सूर्यद्यावापृथिवीभ्य.
द्यावापृथिवीभ्या. २ द्यवइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सवित्रइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ विष्णवइ. इंद्राये. अश्विभ्यामि. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ अग्नय.
विश्वेभ्योदेवेभ्य. २२ एवं ४४] ॥ इतितृतीयेतृतीयः ॥ ३ ॥

नताष्टौप्रमेषदधेनुर्नवाश्विनंमित्रोमैत्रंचतुर्गायत्र्यंतमिहेहवःसप्तार्भवंजागतंतृचोत्यऐंद्रश्चोषउषस्यमिमाउब्यूने
द्रावरुणबार्हस्पत्यपौष्णसावित्रसौम्यमैत्रावरुणास्तृचांत्योजमदद्याषोवाचतुर्थ्याद्यागायत्र्योयःपूजयितुदेव
पितृमनुष्यान्पेचआंत्राणिशुनःश्येनरूपेणैद्रोवृत्त्यर्थमाहरन्मधुयस्यसवामदेवोगौतमश्चतुर्थमंडलपश्यत्त्वांह्य
ग्नेविंशतिरष्ट्यतिजगतीधृतिरुपाद्याश्चतस्रोवारुण्यश्चवायोमर्त्येष्वावःषोडशाद्यारौद्रीकृणुष्वपंचोनाराक्षोमं॥ १॥

॥ हरिःओम् ॥ (३।५।३) नतामिनंतिमायिनोनधीराव्रतादेवानांप्रथमाधुव्राणि । नरोदसीऽअद्रुहावेद्याभिर्न
पर्वतानिनिमेतस्थिवांसः ॥ षड्वारोऽएकोऽअचरन्विभर्त्यृतंवर्षिष्ठमुपगावऽआगुः । तिस्रोमहीरुपरास्तस्थुरत्यागुहाद्वे
निहितेदश्येका ॥ त्रिपाजस्योवृषभोविश्वरूपऽउतत्र्युधापुरुधप्रजावान् । त्र्यनीकःपत्यतेमाहिनावान्सरैतोधावृषभः
शश्वतीनां ॥ अभीकऽआसांपदवीरवोध्यादित्यानामह्नेचारुनाम । आपश्चिदस्माऽअरमंतदेवीःपृथग्त्रजैतीःपरिषीम
वृजन् ॥ त्रीषधस्थांसिंधवस्त्रिःकवीनामुतत्रिमाताविदथेषुसद्याद् । ऋतावरीयोषणास्त्रिस्तोऽअप्यास्त्रिरादिवोविदथे
पत्यमानाः ॥ त्रिरादिवःसंवित्त्वार्याणिदिवेदिवऽआसुवत्रिनोऽअहः । त्रिधातुरायऽआसुवावसूनिभगत्रातर्धिषणे
सातयेधाः ॥ त्रिरादिवःसंवित्तासोषवीतिराजानामित्रावरुणासुपाणी । आपश्चिदस्यरोदसीचिदुर्वीरह्मभिक्षंतसवि
तुःसवाय ॥ त्रिरुत्तमादूणशारोचनानित्रयौराजंत्यसुरस्यवीराः । ऋतावानऽइषिरादूळभासस्त्रिरादिवोविदथेसंतुदे
वाः+ ॥ १॥ (३।५।४) प्रमेविविक्काऽअविदन्मनीषांधेनुंचरैतीप्रयुतामगोपां । सद्यश्चिद्यादुदुहेभूरिधासेरिद्रस्तदग्निः

(३।५।३) नतामिनंतीत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षेविभागःक्रमेण—विश्वेदेवाः १ संवत्सरादित्याः
सिंधवः १ सविता १ विश्वेदेवाः २ एवमष्टौ) । (३।५।४) प्रमेविविकानितिपट्वस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्
(भेदपक्षेविश्वेदेवाः ४ अग्निः २ एवंषट्) ।

पनितारोऽस्याः ॥ इंद्रः सुपुषावृषणा सुहस्तादिवोनप्रीताः शशयंदुदुहे । विश्वेयदस्यारण्यं तदेवाः प्रवोत्रवसवः सुभ्र
मंश्यां ॥ याजामयोवृषणाऽइच्छंति शकिं नमस्यंतीर्जानते गर्भमस्मिन् । अच्छा पुत्रं धेनुवो वावशानामहश्चरंति बिभ्रतं व
पूषि ॥ अच्छा विवकिमरोदसी सुमेके ग्राणो युजानोऽअध्वरे मनीषा । इमाऽउते मनवेभूरिवाराऽऊर्ध्वा भवंति दर्शताय
जत्राः ॥ याते जिह्वामधुमती सुमेधाऽअग्ने देवेषूच्यतऽउरुची । तये हविश्वाऽअवसेयजत्रानासादयपाययाचामधूनि ॥
यातेऽअग्ने पर्वतस्येव धारासंश्रंती पीपयद्देवचित्रा । तामस्मभ्यं प्रमतिं जातवेदो वसोरास्व सुमतिं विश्वजन्यां ॥ २ ॥
(३।५।५) धेनुः प्रत्नस्य काम्यं दुहानांतः पुत्रश्चरति दक्षिणायाः । आद्योतनिं वहति शुभ्रया मोषसः स्तोमोऽअश्विना व
जीगः ॥ सुयुग्वहंति प्रतिवामृतेनोर्ध्वा भवंति पितरे वमेधाः । जरैथामस्मद्विपुणे मनीषां युवोरवश्च कृमाया तमर्वाक् ॥
सुयुग्भिश्चैः सुवृत्तारथेन दस्त्रा विमंश्रुतं श्लोकमद्रैः । किमंगवां प्रत्यवतं गमिष्ठा हुवि प्रांसोऽअश्विना पुराजाः ॥ आ
मन्येथामागतं कच्छिदे वै विश्वे जनांसोऽअश्विना हवंते । इमा हि वांगोऽऋजीकामधूनि प्रमित्रा सोनददुरुक्षोऽअग्ने ॥ तिरः
पुरुचिदश्विनारजां स्यांगुषोवां मघवाना जनेषु । एहया तपथिभिर्देवयानैर्दस्त्रा विमेवां निधयो मधूनां ॥ ३ ॥ पुराणमो
कः सख्यं शिवं वां युवो नैराद्रविषं जहाव्या । पुनः कृण्वानाः सख्या शिवानि मध्वा मदेमस हनू समानाः ॥ अश्विना वा

(३।५।५) धेनुः प्रत्नस्येति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

युनायुवंसुदक्षानियुद्धिश्च सजोषसायुवाना । नासत्यातिरोऽअह्यं जुषाणा सोमं पिबत मस्त्रिधा सुदानू ॥ अश्विना परि
वामिषः पुरुचीरीयुर्गीर्भिर्यतमानाऽअमृधाः । रथो हवामृतजाऽअद्रिजतः परिद्यावा पृथिवीयाति सद्यः ॥ अश्विना
मधुषुत्तमो युवाकुः सोमस्तं पातु मार्गतं दुरोणे । रथो हवांभूरिवर्षः करिं क्रत्सुतावतो निष्कृतमार्गमिष्टः ॥ ४ ॥ (३।५।६)
मित्रो जनान्यातयति ब्रुवाणो मित्रो दाधार पृथिवीमुतथा । मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिर्चष्टे मित्राय हव्यं धृतवज्रुहोत ॥ प्रस
मित्रमतोऽअस्तु प्रयस्वान्यस्तऽआदित्य शिक्षति ब्रतेन । नहन्यते न जीयते त्वो तो नैनं महोऽअश्रोत्यंति तो न दूरात् ॥
अनमीवासऽइळ्यामदंतो मितज्ञवो वरि मन्ना पृथिव्याः । आदित्यस्य ब्रतमुपक्षियंतो वयं मित्रस्य सुमतौ स्याम ॥ अयं
मित्रो नमस्यः सुशेवो राजा सुक्षत्रोऽअजनिष्टवेधाः । तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ महोऽआदि
त्यो नमोऽपसद्यो यातयज्जनो गृणते सुशेवः । तस्माऽएतत्पन्यतमाय जुष्टमग्नौ मित्राय हविराजुहोत ॥ ५ ॥ मित्रस्य
चर्षणी धृतो वो देवस्य सानसि । द्युमं चित्रश्रवस्तमं ॥ अभियोमहिना दिवं मित्रो बभूव सप्रधाः । अभिश्रवोभिः पृथि
वी ॥ मित्राय पंचयेमिरे जनाऽअभिष्टि शवसे । सदेवान्विश्वान्विभर्ति ॥ मित्रो देवेष्वायुषु जनाय वृक्तबर्हिषे । इषऽ

(३।५।६) मित्रो जनानिति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रो मित्रश्चिष्टुप् अंत्याश्च तस्यो गायत्र्यः ।

इष्टव्रताऽअकः ॥ ६ ॥ (३।५।७) इहेहवोमनसाबंधुतानरऽउशिजो जगमुरभितानिवेदसा । याभिर्मायाभिःप्रति
जूतिवर्षसःसौधन्वनायज्ञियंभागमानश ॥ याभिःशचीभिश्चमसाँअपिशतययाधियागामरिणीतचर्मणः । येनह
रीमनसानिरतक्षततेनदेवत्वमृभवःसमानश ॥ इंद्रसख्यमृभवःसमानशुर्मनोर्नपातोऽअपसोदधन्विरे । सौधन्व
नासोऽअमृतत्वमेरिरेविद्वीशमीभिःसुकृतःसुकृत्यया ॥ इंद्रेणयाथसरथंसुतेसचाँअथोवशानांभवथासहश्रिया । न
वंःप्रतिमैसुकृतानिवाघतःसौधन्वनाऽअभवोवीर्याणिच ॥ इंद्रऽअक्रभुभिर्वाजवद्भिःसमुक्षितंसुतंसोममावृषस्वागभं
स्त्योः । धियेषितोमघवन्दाशुषोगृहेसौधन्वनेभिःसहमत्स्वानृभिः ॥ इंद्रऽअक्रभुमान्वाजवान्मत्स्वेहनोस्मिन्सर्वनेश
च्यापुरुष्टुत । इमानितुभ्यंस्वसराणियेमिरेव्रतादेवानांमनुषश्चधर्मभिः ॥ इंद्रऽअक्रभुभिर्वाजिभिर्वाजयन्निहस्तोमंजरि
तुरूपयाहियज्ञियं । शतंकेतेभिःरिषिरेभिःरायवेसहस्रणीथोऽअध्वरस्यहोमनि ॥ ७ ॥ (३।५।८) उषोवाजेनवाजि
निप्रचेताःस्तोमंजुषस्वगृणतोमघोनि । पुराणीदैवियुवतिःपुरंधिरनुव्रतंचरसिविश्ववारे ॥ उषोदेव्यमर्त्याविभाहिचं
द्ररथासूनृताऽईरयती । आत्वावहंतुसुयमासोऽअश्वाहिरण्यवर्णापृथुपाजसोये ॥ उषःप्रतीचीभुवन्नानिविश्वोर्ध्वीति

॥ २३ ॥

(३।५।७) इहेहवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रक्रभवःअंत्यानांतिसृणामित्रक्रभवोजगती । (३।५।८) उपोवाजेनेति सप्तर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रउषासिष्ठुप् ।

षस्यमृतस्यकेतुः । समानमर्थचरणीयमानाचक्रमिवनव्यस्याववृत्स्व ॥ अवस्यमेवचिन्वतीमधोन्युपायातिस्वसरस्य
 पत्नी । स्वर्जनैतीसुभगासुदंसाऽआंताद्विःपप्रथऽआपृथिव्याः⁺ ॥ अच्छावोदेवीमुषसंविभातीप्रवोभरध्वनमसा
 सुवृत्ति । ऊर्ध्वमधुधादिविपाजोऽअश्रेत्तरौचनारुरुचेरण्वसंदृक् ॥ ऋतावरीदिवोऽअकैरबोध्यारेवतीरोदसीचित्रम
 स्यात् । आयतीमग्नऽउपसंविभातीवाममेषिद्रविणंभिक्षमाणः ॥ ऋतस्यबुधऽउपसामिषण्यन्वृषामहीरोदसीऽआर्विवे
 श । महीमित्रस्यवरुणस्यमायाचंद्रेवभानुंविदधेपुरुत्रा⁺ ॥ ८ ॥ (३।५।९) इमाऽउवांभूमयोमन्यमानायुवावतेन
 तुज्याऽअभूवन् । कृत्यादिद्रावरुणायशोवांयेनस्मासिनंभरथःसखिभ्यः ॥ अयमुवांपुरुतमौरयीयन्छश्वत्तममवसे
 जोहवीति । सजोषाविद्रावरुणामरुद्धिदिवापृथिव्याशृणुतंहवमे ॥ अस्मेतदिद्रावरुणावसुण्यादस्मेरयिर्मरुतःसर्ववी
 रः । अस्मान्वरुत्रीःशरणैरवंत्वस्मान्होत्राभारतीदक्षिणाभिः ॥ बृहस्पतेजुषस्वनोहव्यानिविश्वदेव्य । रास्वरत्नानि
 दाशुषे ॥ शुचिमकैर्बृहस्पतिमध्वरेषुनमस्यत । अनाम्योजऽआचके ॥ ९ ॥ वृषभंचर्षणीनांविश्वरूपमदाभ्यं । बृह

(३।५।९) इमा उवामित्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रः (अंत्यतृचस्य जमदग्निर्वा) आद्यतिष्ठानां मिद्रावरुणौ चतुर्थ्यादिति
 सृष्टां बृहस्पतिः इयंत इत्यादिति सृष्टां पूषा तत्सवितुरित्यादिति सृष्टां सविता सोम इत्यादिति सृष्टां सोम आन इत्यादिति सृष्टां मित्रावरुणौ देवताः
 आद्यास्तिस्त्रिष्टुभः शिष्टाः पञ्चदश गायत्र्यः ।

॥ २४ ॥

स्पतिर्वरेण्यं ॥ इयंतैपूषभाघृणसुष्टुतिर्देवनव्यसी । अस्माभिस्तुभ्यंशस्यते ॥ तांजुषस्वगिरंममवाजयंतीमवाधियं ।
वधुर्युरिवयोषणां ॥ योविश्वाभिविपश्यतिभुवनंसांचपश्यति । सनःपूषाविताभुवत् ॥ तत्संवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवस्य
धीमहि । धियोयोनःप्रचोदयात् ॥ १० ॥ देवस्यसवितुर्वयंवाजयंतःपुरंध्या । भगस्यरातिमीमहे ॥ देवनरःसवि
तारंविप्रायज्ञैःसुबृकिभिः । नमस्यंतिधियेषिताः⁺ ॥ सोमोजिगातिगातुविद्देवानामेतिनिष्कृतं । ऋतस्ययोनिमा
सदं ॥ सोमोऽअस्मभ्यंह्रिपदेचतुष्पदेचपशवे । अनमीवाऽइषंस्करत् ॥ अस्माकमायुर्वर्धयन्नभिमातीःसहमानः ।
सोमःसुधस्थमासदत् ॥ आनोमित्रावरुणाघृतैर्गव्यंतिमुक्षतं । मध्वारजांसिसुक्रतू ॥ उरुशंसानमोवृधामह्लादक्षस्य
राजथः । द्राधिष्ठाभिःशुचित्रता ॥ गृणानाजमदग्निनायोनावृतस्यसीदतं । पातंसोममृतावृधा ॥ ११ ॥ (इतिवैश्वा
मित्रंतृतीयमंडलंसमाप्तं अत्रसूक्तानि ६२) (४।१।१) त्वांह्यग्नेसदमित्समन्यवोदेवासोदेवमरंतिन्यैरिरइतिकृत्वान्ये
रिरे । अमर्त्ययजतमर्त्येष्वादेवमादेवंजनतंप्रचेतसंविश्वमादेवंजनतंप्रचेतसं ॥ सभ्रातरंवरुणमग्नऽआववृत्स्वदेवाँऽ
अच्छांसुमतीयज्ञवनसंज्येष्ठयज्ञवनसं । ऋतावानमादित्यंचर्षणीधृतराजानंचर्षणीधूषं ॥ सखेसखायमभ्यप्रवृत्स्वाशुं

वामदेवेचतुर्थमंडलेपंचानुवाकः (३।१।१) त्वांश्चमइतिविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमिद्वितीयादिचतसृणामप्रिवरुणौ
त्रिष्टुप्आद्यास्तिन्त्रःक्रमेणाष्ट्यतिजगतीधृतयः ।

મંડલ ૪

अनु. १

॥ २४ ॥

नचक्ररथ्येवरं ह्यास्मभ्यंदस्मरह्या । अग्नेमृळीकंवरुणसचाविदोमरुतसुविश्वभानुषु । तोकार्यतुजेशुशुचानशंकृध्यस्म
भ्यंदस्मशंकृधि ॥ त्वनोऽअग्नेवरुणस्यविद्वान्देवस्यहेळोवयासिसीष्ठाः । यजिष्ठोवह्नितमःशोशुचानोविश्वाद्वेषांसिप्र
मुमुग्ध्यस्मत् ॥ सत्वनोऽअग्नेवमोर्भवोतीनेर्दिष्ठोऽअस्याऽउषसोन्युष्टौ । अवयक्ष्वनोवरुणंरराणोवीहिमृळीकंसुहवो
नऽएधि ॥ १२ ॥ अस्यश्रेष्ठासुभगस्यसंहृदेवस्यचित्रतमामर्त्येषु । शुचिपृतंततप्तमहयायाःस्पार्हादेवस्यमंहनेयधे
नोः ॥ त्रिरस्यतापरमासैतिसत्यास्पार्हादेवस्यजनिमान्यग्नेः । अनंतेऽअंतःपरिवीतऽआगाच्छुचिःशुक्रोऽअयोरोरु
चानः ॥ सदूतोविश्वेदभिर्वष्टिसद्माहोताहिरण्यरथोरंसुजिह्वः । रोहिदश्वोवपुष्योविभावासदारुण्वःपितुमतीवसंस
त् ॥ सचैतयन्मनुषोयज्ञबधुःप्रतमह्यारंशनयानयंति । सक्षैत्यस्यदुर्यासुसाधन्देवोमर्तस्यसधनित्वमाप ॥ सतूनोऽ
अग्निर्नयतुप्रजानन्नच्छारन्तदेवभक्त्यंदस्य । धियायद्विश्वेऽअमृताऽअकृण्वन्धौष्पिताजनितासत्यमुक्षन् ॥ १३ ॥
सजायतप्रथमःपस्त्यासुमहोबुध्रेरजसोऽअस्योनौ । अपादंशीर्षागुहमानोऽअंतायोयुवानोवृषभस्यनीळे ॥ प्रशधे
ऽआर्तप्रथमंविपन्याऽऽकृतस्ययोनावृषभस्यनीळे । स्पार्होयुवावपुष्योविभावासप्तप्रियासोजनयंतवृष्णे ॥ अस्माकमत्र
पितरौमनुष्याऽअभिप्रसेदुर्कृतमाशुषाणाः । अश्मन्नजाःसुदुर्घावन्नेऽअंतरुदुस्त्राऽआजन्नुषसोहुवानाः ॥ तेमर्मजत
दह्वांसोऽअद्वितदेवामन्येऽअभितोविबोचन् । पृथ्व्यंत्रासोऽअभिकारमर्चन्विदंतज्योतिश्चकृपंतधीभिः ॥ तेगव्य

तामनसाहध्रमुब्धगायेमानंपरिषंतमद्रि । हृहंनरोवचसादैव्येनप्रजंगोमेतमुशिजोविब्रुः ॥ १४ ॥ तेमन्वतप्रथमं
नामधेनोस्त्रिःसप्तमातुःपरमाणिविंदन । तज्जानतीरभ्यनूषतत्राऽआविर्भुवदरुणीर्यशसागोः+ ॥ नेशत्तमोदुधितंरो
चतद्यौरुहेव्याऽउषसोभानुरर्त । आसूयौबृहत्स्तिष्ठदज्जौऽऽक्रजुमतेषुवृजिनाचपश्यन् ॥ आदित्यश्चाबुधुधानाव्यख्य
न्नादिद्रलंधारयंतद्युभक्त । विश्वेविश्वोसुदुर्यासुदेवामित्रधियेवरुणसत्यमस्तु ॥ अच्छावोचेयशुशुचानमग्निहोतारंवि
श्वभरसंयजिष्ठ । शुच्यूधोऽअतृणन्नगवामंधोनपूतंपरिषिक्तमंशोः+ ॥ विश्वेषामदितिर्यज्ञियानांविश्वेषामतिथिमानु
षाणां । अग्निदेवानामवऽआवृणानःसुमृच्छीकोभवतुजातवेदाः ॥ १५ ॥ (४।१।२) योमर्त्येष्वमृतऽऽकृतावादेवो
देवेष्वरतिर्निधायि । होतायजिष्ठोमहाशुचधैहव्यैरग्निर्मुन्युषईर्यधै ॥ इहत्वंसूनोसहसोनोऽअद्यजातोजाताऽऽउभ
याँऽअंतरंगे । दूतऽईयसेयुयुजानऽऽकृष्वऽऽक्रजुमुष्कान्वृषणःशुक्राँश्च ॥ अत्यावृधस्त्रोहिताघृतस्त्रुऽऽकृतस्यमन्येमनसा
जविष्ठा । अंतरीयसेऽअरुषायुजानोयुष्माँश्चदेवान्विशऽआचमर्तान् ॥ अर्यमणंवरुणंमित्रमेषामिन्द्राविष्णूंमरुतोऽ
अश्विनोत । स्वश्वोऽअग्नेसुरथःसुराधाऽएदुवहसुहविषेजनाय ॥ गोमाँऽअग्नेविमाँऽअश्वीयज्ञोनवत्सखासदमिदंप्रमू
ष्यः । इच्छावाँऽएषोऽअसुरप्रजावाँदीर्घोरयिःपृथुबुधःसभावान् ॥ १६ ॥ यस्तऽइध्मंजभरत्सिष्विदानोमूर्धानवा

(४।१।२) योमर्त्येष्विति विंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमिच्छिष्टुप ।

ततपतेत्वाया । भुवस्तस्यस्वतवाँःपायुरग्नेविश्वस्मास्तीमघायतऽऽरुण्य ॥ यस्तेभरादन्नियतेचिदन्नंनिशिषन्मंद्रमति
थिमुदीरत् । आदेवयुरिनधतेदुरोणेतस्मिन्नयिर्धुवोऽअस्तुदास्वान् ॥ यस्त्वादोषायऽउषसिप्रशंसात्प्रियंवात्वाकृणव
तेहविष्मान् । अश्वोनस्वेदमऽआहेम्यावान्तमंहसःपीपरोदाश्वंसं ॥ यस्तुभ्यमग्नेऽअमृतायदाशुहुवस्त्वेकृणवतेयत
स्तुक् । नसरायाशशमानोवियोषन्नैनमंहःपरिवरदघायोः+ ॥ यस्यत्वमग्नेऽअध्वरंजुजोषोदेवोमर्तस्यसुधितंरराणः ।
प्रीतेदसद्भोत्रासायविष्ठासांमयस्यविधतोवृधासः ॥ १७ ॥ चित्तिमचित्तिचिनवद्विविद्वान्पृष्ठेववीतावृजिनाचमर्तान् ।
रायेचनःस्वपत्यायदेवदितिरास्वादितिमुरुण्य ॥ क्विंशशासुःक्वयोदब्धानिधारयंतोदुर्यास्वायोः । अतस्त्वंह
र्याँऽअग्नऽएतान्पङ्क्तिःपश्येरद्भुताँऽअर्यऽएवैः ॥ त्वमग्नेवाघतेसुप्रणीतिःसुतसोमायविधतेयविष्ठ । रलंधरशशमानाय
घृष्वेपृथुश्चंद्रमवसेचर्षणिप्राः+ ॥ अधाहयद्वयमग्नेत्वायापङ्क्तिर्हस्तेभिश्चकृमातनूभिः । रथंनक्रतोऽअपसाभुरिजोर्कृतं
येमुःसुधयऽआशुषाणाः+ ॥ अधामातुरुषसःसप्तविप्राजयेमहिप्रथमावेधसोनृन् । दिवस्पुत्राऽअंगिरसोभवेमाद्रि
जेमधनिनंशुचंतः ॥ १८ ॥ अधायथानःपितरःपरासःप्रत्नासोऽअग्नऽऽकृतमाशुषाणाः । शुचीदयन्दीधितिमुक्थ
शासःक्षामाभिंदंतोऽअरुणीरपव्रन् ॥ सुकर्माणःसुरुचोदेवयंतोयोनदेवाजनिमाधमैतः । शुचंतोऽअग्निंवृधंतऽइंद्र
मूर्वगव्यंपरिषदंतोऽअग्नन् ॥ आयूधेवक्षुमर्तिपश्वोऽअख्यहेवानायजनिमांत्युग्र । मर्तानांचिदुर्वशीरकृप्रनृधेचिद

र्यऽउपरस्यायोः⁺ ॥ अकर्मतेस्वर्पसोऽअभूमऽऋतमवन्नक्षत्रसौविभातीः । अनूनमग्निंपुरुधासुश्चंद्रं देवस्यमर्मजतश्चा
रुचधुः ॥ एतातेऽअग्नऽउचथानिवेधोवोचामकवयेताजुषस्व । उच्छोचस्वकृणुहिवस्यसोनोमहोरायःपुरुवारप्रयंधि
॥ १९ ॥ (४।१।३) आवोराजानमध्वरस्यरुद्रंहोतारंसत्ययजरोदस्योः । अग्निपुरातनयिहोचिन्ताद्धिरण्यरूपमवसे
कृणुध्वं ॥ अयंयोनिश्चकृमायंवयंतैजायेवपत्यऽउशतीसुवासाः । अर्वाचीनःपरिवीतोनिषीदेमाऽउतेस्वपाकप्रतीचीः⁺ ॥
आशृण्वतेऽअहपितायमन्मनृचक्षसेसुमृळीकार्यवेधः । देवायशस्तिममृतायशंसग्रावेवसोतामधुषुद्यमीळे⁺ ॥ त्वंचि
न्नःशम्याऽअग्नेऽअस्याऽऋतस्यबोधृतचित्त्वाधीः । कदातऽउकथासंधमाद्यानिकदाभवंतिसख्यागृहेतै ॥ कथाहृत
द्वरुणायत्वमग्नेकथादिवेगर्हसेकन्नऽआगः । कथामित्रायमीहृषेपृथिव्यैब्रवःकदर्यग्नेकद्भगाय ॥ २० ॥ कद्विष्ण्यासु
वृधसानोऽअग्नेकद्वातायप्रतवसेशुभंये । परिज्मनेनासत्यायक्षेत्रवःकदग्नेरुद्रायनृग्ने⁺ ॥ कथामहेपुष्टिभरायपृष्णेकद्रु
द्रायसुमखायहविर्दे । कद्विष्णवऽउरुगायायरेतोब्रवःकदग्नेशरवेबृहत्स्यै⁺ ॥ कथाशर्धायमरुतामृतायकथासुरेबृहतेपृ
च्छ्यमानः । प्रतिब्रवोर्दितयेतुरायसाधादिवोजातवेदश्चिकित्वान⁺ ॥ ऋतेनऽऋतनिर्यतमीळऽआगोरामासचामधु
मत्पकर्मग्ने । कृष्णासतीरुशताधासिमैषाजामर्येणपयसापीपाय ॥ ऋतेनहिष्मावृषभाश्चिदुक्तःपुमाँऽअग्निःपयसापृष्ठ्यै

(४।१।३) आवोराजानमितिषोडशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवआद्यारुद्रोद्वितीयादीनामग्निस्त्रिष्टुप् ।

न । अस्यदमानोऽअचरद्वयोधावृषाशुकंदुहेपृश्चिरूधः ॥ २१ ॥ ऋतेनाद्रिंयसन्भिदंतःसमंगिरसोनवंतगोभिः ।
शुनंनरःपरिषदक्षुषासमाविःस्वरभवज्जातेऽअग्नौ⁺ ॥ ऋतेनदेवीरमृताऽअमृक्ताऽअणोभिरापोमधुमद्भिरग्ने । वाजीनस
गेषुप्रस्तुभानःप्रसदुमित्त्वारितवेदधन्युः ॥ माकस्ययक्षंसदुमिद्धुरोगामावेशस्यप्रमिनतोमापेः । माभ्रातुरग्नेऽअनृजो
ऋणंवेर्मासख्युर्दक्षैरिपोर्भुजेम ॥ रक्षाणोऽअग्नेतवरक्षणेभीरारक्षाणःसुमखप्रीणानः । प्रतिष्फुरविरुजवीडंहोजहिरक्षो
महिचिद्वावृधानं⁺ ॥ एभिर्भवसुमनाऽअग्नेऽअकैरिमान्स्पृशमन्मभिःशूरवाजान् । उतब्रह्माण्यंगिरोजुषस्वसंतेशस्ति
देववाताजरेत ॥ एताविश्वाविदुषेतुभ्यंवेधोनीथान्यग्नेनिष्यावचांसि । निवचनाकवयेकाव्यान्यशंसिषमतिभिर्विप्र
ऽउक्थैः⁺ ॥ २२ ॥ (४।१।४) कृणुष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वीयाहिराजेवामवाँऽइभेन । तृष्वीमनुप्रसितिंद्रूणानोस्ता
सिविध्यारक्षस्तपिष्ठैः ॥ तवभ्रमासऽआशुयापतंत्यनुस्पृशधृषताशोशुचानः । तपूष्यग्नेजुहापतंगानसंदितोविसृज
विष्वगुल्काः⁺ ॥ प्रतिस्पशोविसृजतूर्णितमोभवापायुर्विशोऽअस्याऽअदब्धः । योनोदूरेऽअघशंसोयोऽअंत्यग्नेमार्कि
ष्टेन्यथिरादधर्षीत् ॥ उदग्नेतिष्ठप्रत्यातनुष्वन्यमित्राँऽअोषतात्तिग्महेते । योनोऽअरातिसमिधानचक्रेनीचातंधक्ष्यत
संनशुष्कं ॥ ऊर्ध्वोभवप्रतिविध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्वदैव्यान्यग्ने । अवस्थिरातनुहियातुजूनांजामिमजामिप्रमृणीहि

(४।१।४) कृणुष्वेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोरक्षोहामिस्त्रिष्टुप् ।

शत्रून् ॥ २३ ॥ सतेजानाति सुमतिर्यविष्ठयऽईवते ब्रह्मणे गातुमैरत् । विश्वान्यस्मै सुदिना निरायोद्युन्नान्ययों विदुरो
 ऽअभिद्यौत् ॥ सेदग्नेऽस्तु सुभगः सुदानुर्यस्त्वानित्येन हविषायऽउक्थैः । पिप्रीषति स्वऽआयुषि दुरोणे विश्वेदस्मै सुदि
 नासासंदिष्टिः⁺ ॥ अर्चामिते सुमतिर्योष्यर्वाक्संते वावाता जरतामियंगीः । स्वश्वास्त्वासुरथामर्जयेमास्ते क्षत्राणि धार
 येरनुद्यन्⁺ ॥ इहत्वाभूर्याचरे दुपत्मन्दोषावस्तर्दीदिवांसमनुद्यन् । क्रीळतस्त्वासुमनसः सपेमाभिद्युन्नातस्थिवांसोज
 नानां ॥ यस्त्वास्वश्वः सुहिरण्योऽअग्नऽउपयाति वसुमतारथेन । तस्य त्राता भवसितस्य सखायस्तऽआतिथ्यमानु
 षगजुजोषत् ॥ २४ ॥ महोरुजामिबं धुतावचौ भिस्तन्मापितुगोतमादन्वियाय । त्वनोऽअस्य वचसश्चिकिद्भिहोतर्यधि
 षसुकृतोदमूनाः ॥ अस्वमजस्तरणयः सुशेवाऽअतद्रासोवृकाऽअश्रमिष्ठाः । तेपायवः सध्र्यंचो निषद्याग्नेतवनः पांत्वमू
 र ॥ येपायवोमामतेयंतेऽअग्नेपश्यंतोऽअंधं दुर्गितादरक्षन् । ररक्षतान्त्सुकृतो विश्ववेदादिप्संतऽइद्रिपवोनाहदेभुः ॥
 त्वयावयंसध्र्यं^१ स्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्यामवाजान् । उभाशंसासूदयसत्यतातेनुष्ठुयाकृणुह्यहयाण ॥ अयातेऽअग्नेस
 मिधाविधेमप्रतिस्तोमं शस्यमानं गृभाय । दहाशसोरक्षसः पाह्यं^१ स्मान्द्रुहोनिदोर्मित्रमहोऽअवद्यात्⁺ ॥ २५ ॥ इति
 तृतीयाष्टके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

विशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि ११ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यः १४ [भे. प. विश्वेभ्यो. १ संवत्सरादित्येभ्यः ३
 सिंधुभ्यः सवित्र. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ६ अग्नय. २ एवं १४] अश्विभ्यामि. ९ मित्राय. ९ ऋभुभ्यः ४ इंद्रऋभुभ्यः ३ उपस. ७ इंद्रा-
 वरुणाभ्यामि. ३ बृहस्पतय. ३ पूष्णइ. ३ सवित्र. ३ सोमाये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३ अग्नय. अग्नीवरुणाभ्या. ४ अग्नय. ३५ रुद्राये.
 अग्नय. १५ रक्षोघ्नेभ्यः १५ ॥ इति तृतीये चतुर्थः ॥ ४ ॥

वैश्वानराय वैश्वानरीयमूर्ध्व ऊर्वेकादशायमिहादौ जगती पंचानुष्टुभो दूतं वोष्टौ गायत्रं त्वग्नेमृळाग्नेतमद्यपदपांक्तं
 पंचमीमहापदपंक्तिरंत्योष्णिक् चतुर्थीषष्ठ्युपांत्यावाससभ्याः पंचकौमुख्यौ तृतीयः सप्तकोनवकश्चाष्टम्याः पंचकः
 पादश्चतुष्कः सप्तकश्चैष्टुभश्च भद्रं षड्यस्त्वांप्रत्यग्निः पंचलिंगोक्तदैवतं त्वेकैंप्रत्यग्निरग्निर्होतादशगायत्रं मृषिवोध
 दिति द्वाभ्यां सोमकं साहदेव्यं मभ्यवदत्पराभ्यामस्याश्विनावायुरयाचतासत्यः सैकैर्द्रव्यं महां असिभ्यामेकपदा
 यंपंथाः सप्तोनासंवाद इंद्रादिति वामदेवानां ॥ १ ॥

॥ हरिः ओम् (४।१।५) वैश्वानराय मीढुषे सजोषाः कथादाशेमाग्नये बृहद्वाः । अनूनेन बृहतावक्षथेनोपस्तभाय
 दुपमिन्नरोधः ॥ मानिंदतयऽइमां मह्यं रातिं देवोददौ मर्त्याय स्वधावान् । पाकाय गृत्सोऽअमृतो विचेता वैश्वानरो नृतं

(४।१।५) वैश्वानरायेति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य गौतमो वामदेवो वैश्वानरो मिच्छिष्टुप् ।

शत्रून् ॥ २३ ॥ सतेजानातिसुमतिर्विष्वयऽईवतेब्रह्मणेगातुमैरत् । विश्वान्यस्मैसुदिनानिरायोद्युन्नान्ययोंविदुरो
 ऽअभिद्यौत् ॥ सेदग्नेऽस्तुसुभगःसुदानुर्यस्त्वानित्येनहविषायऽउक्थैः । पिप्रीषतिस्वऽआयुषिदुरोणेविश्वेदस्मैसुदि
 नासासद्विष्टिः⁺ ॥ अर्चामितेसुमतिर्घोष्यर्वाक्सतेवावाताजरतामियंगीः । स्वश्वास्त्वासुरथामर्जयेमास्सेक्षत्राणिधार
 येरनुधून्⁺ ॥ इहत्वाभूर्याचरेदुपत्मन्दोषावस्तर्दीदिवांसमनुधून् । ऋळैतस्त्वासुमनसःसपेमाभिद्युन्नातस्थिवांसोज
 नानां ॥ यस्त्वास्वश्वःसुहिरण्योऽअग्नऽउपयातिवसुमतारथेन । तस्यत्राताभवसितस्यसखायस्तऽआतिथ्यमानु
 षगुजोषत् ॥ २४ ॥ महोरुजामिबंधुतावचोभिस्तन्मापितुगोतमादन्वियाय । त्वनोऽअस्यवचसश्चिकिद्धिहोतर्यधि
 षसुकृतोदमूनाः ॥ अस्वमजस्तरणयःसुशेवाऽअतद्रासोवृकाऽअश्रमिष्ठाः । तेपायवःसध्व्यंचोनिषद्याग्नेतवनःपांत्वमू
 र ॥ येपायवोमामतेयंतैऽअग्नेपश्यंतोऽअंधंदुरितादरक्षन् । ररक्षतान्त्सुकृतोविश्ववेदादिप्संतुऽइद्रिपवोनाहदेभुः ॥
 त्वयावयंसध्वन्यस्त्वोतास्तवप्रणीत्यश्यामवाजान् । उभाशंसोसूदयसत्यतातेनुष्टुयाकृणुह्यहयाण ॥ अयातैऽअग्नेस
 मिधाविधेमप्रतिसोमैशस्यमानंगृभाय । दहाशसोरक्षसःपाह्यस्मान्द्रुहोनिदोर्मित्रमहोऽअवद्यात्⁺ ॥ २५ ॥ इति
 तृतीयाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

विशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि ११ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्यः १४ [भे. प. विश्वेभ्यो. १ संवत्सरादित्येभ्यः ३
 सिधुभ्यः सवित्र. विश्वेभ्योदेवेभ्यः ६ अग्नय. २ एवं १४] अश्विभ्यामि. ९ मित्राय. ९ ऋभुभ्यः ४ इंद्रऋभुभ्यः ३ उषस. ७ इंद्रा-
 वरुणाभ्यामि. ३ बृहस्पतय. ३ पूष्णइ. ३ सवित्र. ३ सोमाये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३ अग्नय. अग्नीवरुणाभ्या. ४ अग्नय. ३५ रुद्राये.
 अग्नय. १५ रक्षोघ्नेभ्यः १५ ॥ इतितृतीयेचतुर्थः ॥ ४ ॥

वैश्वानरायवैश्वानरीयमूर्ध्वऊर्वेकादशायमिहादौजगतीपंचानुष्टुभोदूतंवोष्टौगायत्रैत्वग्नेमृळान्नेतमद्यपदपांक्तं
 पंचमीमहापदपंक्तिरंत्योष्णिक्चतुर्थीषष्ठ्युपांत्यावासप्तम्याःपंचकौमुख्यौतृतीयःसप्तकोनवकश्चाष्टम्याःपंचकः
 पादश्चतुष्कःसप्तकश्चैष्टुभश्चभद्रंषड्यस्त्वांप्रत्यग्निःपंचलिंगोक्तदैवतंत्वेकैप्रत्यग्निरिहोतादशगायत्रमृषिर्बोध
 दितिद्वाभ्यांसोमकंसाहदेव्यमभ्यवदत्पराभ्यामस्याश्विनावायुरयाचतासत्यःसैकैद्रैत्वंमहाँअसिम्नयामेकपदा
 यंपंथाःसप्तोनासंवादइंद्रादितिवामदेवानां ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् (४।१।५) वैश्वानरायमीडुषेसजोषाःकथादाशेमाग्रयेबृहद्वाः । अनूनेनबृहतावक्षथेनोपस्तभाय
 दुपमिन्नरोधः ॥ मानिंदतयऽइमांमह्यरातिंदेवोददौमर्त्यायस्वधावान् । पाकायगृत्सोऽअमृतोविचेतावैश्वानरोनृतं

(४।१।५) वैश्वानरायेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोवैश्वानरोमिच्छिष्टुप् ।

मोयहोऽअग्निः+ ॥ सामद्विबर्हामहिंतिग्मभृष्टिःसहस्रेरेतावृषभस्तुर्विष्मान् । पदंनगोरपगूढंविविद्वानग्निर्मह्यंप्रेदुवो
चन्मनीषां+ ॥ प्रतांऽअग्निर्वैभसत्तिग्मजैभस्तपिष्ठेनशोचिषायःसुराधाः । प्रयेमिनंतिवरुणस्यधामप्रियामित्रस्यचेत
तोभ्रुवाणि ॥ अत्रातरोनयोषणोव्यंतःपतिरिपोनजनयोदुरेवाः । पापासःसंतोऽअनृताऽअसत्याऽइदंपदमजनताग
भीरं+ ॥ १ ॥ इदंमेऽअग्नेकियतेपावकामिनतेगुरुभारंनमन्म । बृहद्धाथधृषतागभीरंयहंपृष्ठंप्रयसाससधातु ॥
तमिन्वेदुवसमनासमानमभिक्रत्वापुनतीधीतिरश्याः । ससस्यचर्ममधिचारुपृश्नेरग्रैरुपऽआरुपितंजबारु ॥ प्रवाच्यं
वचसःकिमेऽअस्यगुहाहितमुपनिणिग्वदंति । यदुस्त्रियाणामपवारिवव्रन्पातिप्रियंरूपोऽअग्रंपदंवेः+ ॥ इदमुत्यन्म
हिमहामनीकंयदुस्त्रियासचतपूर्व्यगौः । ऋतस्यपदेऽअधिदीधानंगुहारघुष्यद्रघुयद्विवेद ॥ अधद्युतानःपित्रोःसचा
सामनुतगुह्यचारुपृश्नेः । मातुष्पदेपरमेऽअंतिषद्रोवृष्णःशोचिषःप्रयतस्यजिह्वा+ ॥ २ ॥ ऋतवोचेनमसापृच्छयमान
स्तवाशसाजातवेदोयदीदं । त्वमस्यक्षयसियद्धविश्वैदिवियदुद्रविणंयत्पृथिव्यां+ ॥ किनोऽअस्यद्रविणंकद्रखंविनो
वोचोजातवेदश्चिकित्वान् । गुहाध्वनःपरमंयज्ञोऽअस्यरेकुपदंननिदानाऽअगन्म ॥ कामर्यादाव्युनाकद्धवाममच्छा
गमेमरघवोनवाजै । कदानोदेवीरमृतस्यपत्नीःसुरोवर्णेनततनञ्जपासः ॥ अनिरेणवचसाफल्येनप्रतीत्येनकृधुनातृपा
सः । अधातेऽअग्नेकिमिहावदंत्यनायुधासऽआसतासचंतां ॥ अस्यश्रियेसमिधानस्यवृष्णोवसोरनीकंदमऽआरुरोच ।

रुशद्वसानःसुहशीकरूपःक्षितिर्नरायापुरुवारोऽअद्यौत् ॥ ३ ॥ (४।१।६) ऊर्ध्वऽऊर्ध्वणोऽअध्वरस्यहोतरग्नेतिष्ठदेवता
तायजीयान् । त्वंहिविश्वमभ्यसिमन्मप्रवेधसश्चित्तिरसिमनीषां+ ॥ अमूरोहोतान्यसादिविध्वंशमिर्मद्रोविदधेषुप्र
चेताः । ऊर्ध्वभानुंसवितेवाश्रेन्मेतेवधूमस्तभायदुपद्यां+ ॥ यतासुजूर्णीरातिनीधृताचीप्रदक्षिणिहेवतातिमुराणः ।
उदुस्वरुर्नवजानाक्रःपश्वोऽअनक्तिमुधितःसुमेकः ॥ स्तीर्णेवहिंसमिधानेऽअग्राऽऊर्ध्वोऽअध्वर्युर्जुजुपाणोऽअस्था
त् । पर्यग्निःपशुपानहोतात्रिविध्यैतिप्रदिवऽउराणः+ ॥ परित्मनामितदुरेतिहोताग्निर्मद्रोमधुवचाऽऋतावा । द्रवैत्य
स्यवाजिनोशोकाभयैतेविश्वामुवनायदभ्राद् ॥ ४ ॥ भद्रातेऽअग्नेस्वनीकसंहग्योरस्यसतोविषुणस्यचारुः । नय
त्तेशोचिस्तमसावरंतनध्वस्मानस्तन्यीदुरेपऽआधुः ॥ नयस्यसातुर्जनिंतोरवारिनमातरापितरानूचिदिष्टा । अधामि
त्रोनमुधितःपावकोऽग्निर्दीदायमानुषीषुविक्षु+ ॥ द्विर्यपंचजीजनन्त्संवसानाःस्वसारोऽअग्निमानुषीषुविक्षु । उपर्वध
मथर्योऽनदंतंशुक्रंस्वासंपरशुनतिग्मं+ ॥ तवत्येऽअग्नेहरितोघृतस्मारोहिंतासऽऋज्वंचःस्वंचः । अरुणासोवृषणऽऋजु
मुष्काऽआदेवतातिमहंतदस्माः+ ॥ येहृत्येतेसहमानाऽअयासस्त्वेषासोऽअग्नेऽअर्चयश्चरंति । इयेनासोनदुवसना
सोऽअर्थतुविष्णुसोमारुतंनशर्धः ॥ अकारिब्रह्मसमिधाननुभ्यंशंसात्युक्थंयजतेव्यूधाः । होतारमग्निमनुषोनिषेदु

(४।१।६) ऊर्ध्वऊर्ध्वणइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमित्रिष्ठुप् ।

नमस्यंतऽउशिजःशंसमायोः⁺ ॥ ५ ॥ (४।१।७) अयमिहप्रथमोधायाध्यातृभिर्होतायजिष्ठोऽध्वरेष्वीड्यः । यम
मवानोभृगवोविरुचुर्वनेषुचित्रंविश्वंविशेविशे ॥ अग्नैकदातऽआनुषग्भुवहेवस्यचेतनं । अधाहिवाजगृभ्रिरेमती
सोविष्वीड्यं ॥ ऋतावानंविचेतसंपश्यंतोद्यामिवस्तृभिः । विश्वेषामध्वराणांहस्कर्तारंदमेदमे ॥ आशुंदूतंविस्वतो
विश्वायश्चर्षणीरभि । आजन्तुःकेतुमायवोभृगवाणंविशेविशे ॥ तमीहोतारमानुषकिकित्वांमंनिषेदिरे । रण्वंपावक
शौचिपंयजिष्ठंसप्तधामभिः ॥ ६ ॥ तंशश्वतीषुमातृषुवनऽआवीतमश्रितं । चित्रंसंतंगुहाहितंसुवेदंकूचिदर्थिनं ॥
ससस्यद्वियुतातस्मिन्नध्नृतस्यधामन्नयंतदेवाः । महांऽअग्निर्मसारातहव्योवेरध्वरायसदभिहृतावा ॥ वेरध्वर
स्यदूत्यानिविद्वानुभेऽअंतारोदसीसंचिकित्वान् । दूतऽईयसेप्रदिवऽउराणोविदुष्टरोदिवऽआरोधनानि ॥ कृष्णतऽ
एमरुशतःपुरोभाश्चरिण्वश्चिर्वपुषामिदेकै । यदप्रवीतादधतेहृग्भिसद्यश्चिजातोभवसीदुदूतः⁺ ॥ सद्योजातस्यददृ
शानमोजोयदस्यवातोऽअनुवार्तिशोचिः । वृणक्तिगिम्भामंतसेषुजिह्वांस्थिराचिदन्नादयतेविजंभं ॥ तृषुयदन्नातृषु
णाववक्षतृषुदूतंकृणुतेयहोऽअग्निः । वातस्यमेळिसंचतेनिजूर्वाशुनवाजयतेहिन्वेऽअवी ॥ ७ ॥ (४।१।८) दूतं

॥ २९ ॥

(४।१।७) अयमिहेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोग्निस्त्रिष्टुप्आद्याजगतीद्वितीयाद्याःपंचानुष्टुभः । (४।१।८) दूतंवइत्यष्टर्च
स्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोवैश्वानरोग्निर्गायत्री ।

वोविश्वेदेसंहव्यवाहममर्त्यं । यजिष्ठमृजसेगिरा⁺ ॥ सहिवेदावसुधितिमहांऽआरोधनंदिवः । सदेवाँऽएहवक्षति ॥
सवेदेवऽआनमंदेवाँऽऋतायतेदमे । दातिप्रियार्णिचिद्वसु ॥ सहोतासेदुदूत्यंचिकित्वाँऽअंतरीयते । विद्वान्ऽआरो
धनंदिवः⁺ ॥ तस्यामयेऽअग्नयेददाशुहव्यदातिभिः । यऽईपुष्यंतऽइंधते ॥ तेरायातेसुवीर्यैःसमवांसोविशृण्वरे ।
येऽअग्नादधिरेदुवः ॥ अस्मेरायोदिवेदेवेसंचरंतुपुरुस्पृहः । अस्मेवाजासऽईरतां ॥ सविप्रश्चर्षणीनांशवंसामानुषा
णां । अतिक्षिप्रेवंविध्यति ॥ ८ ॥ (४।१।९) अग्नेमृळमहांऽअसियऽईमादेवयुंजनं । इयेथवहिरासदं ॥ समानु
षीषुदूळभोविक्षुप्रावीरमर्त्यः । दूतोविश्वेषांभुवत् ॥ ससन्नपरीणीयतेहोतामंद्रोदिविष्टिषु । उतपोतानिपीदति ॥
उतग्नाऽअग्निरध्वरऽउतोगृहपतिर्दमे । उतब्रह्मानिपीदति ॥ वेष्टिह्यध्वरीयतामुपवक्ताजनानां । हव्याचमानुषाणां ॥
वेषीद्वस्यदूत्यंयस्यजुजोषोऽअध्वरं । हव्यमर्तस्यवोहवे ॥ अस्माकंजोष्यध्वरमस्माकंयज्ञमंगिरः । अस्माकंशृ
णुधीहवं ॥ परितेदूळभोरथोस्माँऽअश्रोतुविश्वतः । येनरक्षसिदाशुषः ॥ ९ ॥ (४।१।१०) अग्नेतमद्याश्वनस्तो
मैःऋतुंनभद्रंहदिसृशं । ऋध्यामातऽओहैः ॥ अधाह्यग्नेऋतोर्भद्रस्यदक्षस्यसाधोः । रथीऋतस्यबृहतोवभृथं ॥

(४।१।९) अग्नेमृळेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोग्निर्गायत्री । (४।१।१०) अग्नेतमद्येत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोग्निःपद
पंक्तिःपंचमीमहापदपंक्तिःअंतेद्वेउणिहौ ।

एभिनींऽअकैर्भवानोऽअर्वाङ्स्वर्णज्योतिः । अग्नेर्विश्वेभिःसुमनाऽअनीकैः ॥ आभिष्टेऽअद्यगीर्भिर्गुणतोमेदा
शेम । प्रतेदिवोनस्तनयंतिशुष्माः ॥ तवस्वादिष्टाग्नेसंहृष्टिरिदाचिदहंऽइदाचिदुक्तोः । श्रियेरुक्मोनरोचतऽउ
पाके⁺ ॥ घृतंनपुतंतनूररेपाःशुचिहिरण्यं । तत्तेरुक्मोनरोचतस्वधावः ॥ कृतंचिद्धिष्मासनेमिद्वेषोऽनोषिम
तात् । इत्थायजमानाहतावः ॥ शिवानःसख्यासंतुभ्रात्राग्नेदेवेषुयुष्मे । सानोनाभिःसदनेसस्मिन्नूधन् ॥ १० ॥
(४।२।१) भद्रंतेऽअग्नेसहसिन्ननीकमुपाकऽआरोचतेसूर्यस्य । रुशहृशेददृशेनक्तयाचिदरूक्षितंदृशऽआरूपेऽ
अन्नं ॥ विषाह्यग्नेगृणतेमनीषांखवेपसातुविजातस्तवानः । विश्वेभिर्यद्वावनःशुकदेवैस्तन्नोरास्वसुमहोभूरिमन्म ॥
त्वदग्नेकाव्यात्वन्मनीषास्त्वदुक्थाजायतेराध्यानि । त्वदेतिद्विणंवीरपेशाऽइत्थाधियेदाशुषेमर्त्याय ॥ त्वद्वाजीवा
जंभरोविहायाऽअभिष्टिकृजायतेसत्यशुष्मः । त्वद्रयिदेवजुतोमयोभुस्त्वदाशुर्जुवांऽअग्नेऽअर्वा ॥ त्वामग्नेप्रथमंदे
वयंतोदेवमतीऽअमृतमंद्रजिह्वं । द्वेषोयुतमार्विवासंतिधीभिर्दमूनसंगृहपतिममूरं ॥ आरेऽअस्मदमतिमारेऽअहंऽआ
रेविश्वौदुर्मतियन्निपासि । दोपाशिवःसहसःसूनोऽअग्नेयंदेवऽआचित्सचसेस्वस्ति⁺ ॥ ११ ॥ (४।२।२) यस्त्वा
मग्नऽइनधतेयत्सुकृत्त्रिस्तेऽअन्नंकृणवत्सस्मिन्नहन् । ससुद्युन्नैर्भ्यस्तुप्रसक्षत्तवक्रत्वाजातवेदश्चिकित्वान्⁺ ॥ इधमय

(४।२।१) भद्रंतइतिषडृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् । (४।२।२) यस्त्वामग्नइतिषडृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् ।

स्तइध्मंजभरच्छ्रमाणोमहोऽअग्नेऽअनीकमासंपर्यन् । सईधानःप्रतिदोषामुषासंपुष्यत्रयिंसंचतेघ्नन्नमित्रान् ॥ अग्निरीशे
बृहत्क्षत्रियस्याग्निर्वाजस्यपरमस्यरायः । दधातिरक्षंविधुतेयविष्टोव्यानुषज्मर्त्यायस्वधावान् ॥ यच्चिद्धितंपुरुषत्राय
विष्टाचिस्तिभिश्चकृमाकस्त्रिदागः । कृधीष्वर्णसौऽअदितेरनागान्व्येनांसिशिश्रथोविष्वगग्ने ॥ महश्चिदग्नऽएनसोऽअ
भीकऽऊर्वादेवानामुतमर्त्यानां । मातेसखायुःसदमिद्रिषामयच्छातोकायतनयायुशयोः⁺ ॥ यथाहृत्यद्वसवोगौर्यचि
त्यदिषितामयुंचतायजत्राः । एवोष्वर्णस्मन्मुंचताव्यंहःप्रतार्यग्नेप्रतरंनऽआयुः ॥ १२ ॥ (४।२।३) प्रत्यग्निरुषसा
मग्नमख्यद्विभातीनांसुमनारक्षधेयं । यातमश्विनासुकृतोदुरोणमुत्सूर्योऽज्योतिषादेवऽएति ॥ ऊर्ध्वंभानुंसंवितादेवो
ऽअग्नेऽइत्संदर्विष्वद्विषोनसत्वा । अनुव्रतवरुणोयंतिमित्रोषत्सूर्यदिव्यारोहयति ॥ यंसीमकृण्वन्तमसेविपृचैर्भुवक्षे
माऽअनवस्यंतोऽअर्थं । तंसूर्यहरितःसत्यह्रीःस्पशंविश्वस्यजगतोवहन्ति ॥ वहिष्ठेभिर्विहरन्यासितंतुमव्ययन्नासितं
देववस्मं । दर्विष्वतोऽइमयुःसूर्यस्यचमेवावाधुस्तमोऽअप्स्वर्णतः⁺ ॥ अनायतोऽअनिबद्धःकथायन्यंकुत्तानोवपद्यतेन ।
कथायातिस्वधयाकोददर्शदिवःस्कंभःसमृतःपातिनाकं ॥ १३ ॥ (४।२।४) प्रत्यग्निरुषसांजातयंदाऽअख्यदेवोरोचं

(४।२।३) प्रत्यग्निरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् । (४।२।४) प्रत्यग्निरुषसइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवो-
मिस्त्रिष्टुप् (अनयोःसूक्तयोःकेचिदाचार्यालिङ्गोक्तदेवताआहुःताश्चाद्यसूक्तेआद्यानांतिष्ठणामग्निःचतुर्ध्याःसवितृवरुणमित्राःपंचम्याः

मानामहोभिः । आनासत्योरुगायारथेनेमंयज्ञमुपनोयातमच्छ ॥ ऊर्ध्वकेतुसंवितादेवोऽअश्रेज्योतिर्विश्वस्मैभुवनाय
 कृण्वन् । आप्राद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षं विसूर्योऽरिमिश्चेकितानः ॥ आवहृत्यरुणीज्योतिषागान्महीचित्रारिमि
 श्चेकिताना । प्रबोधयंतीसुवितायदेव्यु१षाऽईयतेसुयुजारथेन ॥ आवांवहिष्ठाऽइहतेवहतुरथाऽअश्वासऽउषसोव्यु
 द्यौ । इमेहिवांमधुपेयायसोमाऽअस्मिन्यज्ञेवृषणामादयेथां ॥ अनायतो० ॥ १४ ॥ (४।२।५) अग्निहोतानोऽअ
 ध्वरेवाजीसन्परिणीयते । देवोदेवेषुयज्ञियः ॥ परित्रिविष्ट्रध्वरंयात्यग्नीरथीरिव । आदेवेषुप्रयोदधत् ॥ परिवाजप
 तिःकविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् । दधद्रत्नानिदाशुषे ॥ अयंयःसृजयेपुरोदैववातेसमिध्यते । द्युमाँऽअमित्रदंभनः ॥
 अस्यधावीरऽईवतोमेरीशीतमर्त्यः । तिग्मजंभस्यमीहुषः ॥ १५ ॥ तमर्वतंनसानसिमरुषंनदिवःशिशुं । मर्मृज्यंतेदिवेदि
 वे ॥ बोधद्यन्माहरिभ्यांकुमारःसाहदेव्यः । अच्छानहूतऽउदरं ॥ उतत्यायजताहरीकुमारात्साहदेव्यात् । प्रयता
 सद्यऽआददे ॥ एषवांदेवावश्विनाकुमारःसाहदेव्यः । दीर्घायुरस्तुसोमकः ॥ तंयुवंदेवावश्विनाकुमारंसाहदेव्यं ।
 दीर्घायुषंकृणोतन ॥ १६ ॥ (४।२।६) आसत्योयातुमघवाँऽऋजीषीद्रवंत्वस्यहरयऽउपनः । तस्माऽइदधःसुषुमा
 सूर्यः । अपरसूक्तेक्रमेणअग्रश्विनःसूर्यउषाअर्युषसःसूर्यइत्येवंज्ञेयाः) । (४।२।५) अग्निहोतेतिदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवो-
 मिःसप्तम्यष्टम्योःसोमःअंत्ययोरश्विनौगायत्री । (४।२।६) आसत्योयात्वित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

सुदक्षमिहाभिषित्वंकरतेगृणानः⁺ ॥ अवस्यशूराध्वनोनांतेस्मिन्नोऽअद्यसवनेमंदध्यै । शंसात्युक्थमुशनेववेधाश्चिकि
 तुषेऽअसूर्यायमन्म ॥ कविर्ननिण्यंविदधानिसाधन्वृषायत्सेकंविपिपानोऽअर्चात् । दिवऽइत्थार्जीजनत्ससकारुन
 हाचिच्चकुर्वयुनागृणतः ॥ स्व१र्यद्वेदिसुदृशीकमकैर्महिज्योतीरुरुचुर्यद्धवत्तोः । अंधातमाँसिदुधिताविचक्षेनृभ्यश्च
 कारनृतमोऽअभिष्टौ ॥ वृक्षऽइंद्रोऽअमितमृजीष्यु१भेऽआपंप्रौरोदसीमहित्वा । अतश्चिदस्यमहिमाविरैच्यभियो
 विश्वाभुवनाबभूव ॥ १७ ॥ विश्वानिशक्रोनयाँणिविद्वानपोरिरेचसखिभिर्निकामैः । अश्मानंचिद्येविभिर्दुर्वचोभि
 र्ब्रजंगोमैतमुशिजोविवब्रुः ॥ अपोवृत्रंवेन्निवांसंपराहुन्प्रावत्तेवज्रपृथिवीसचेताः । प्राणींसिसमुद्रियाण्यनोःपतिर्भव
 न्छवसाशूरधृष्णो ॥ अपोयदद्रिपुरुहूतदर्दराविर्भुवत्सरमापूर्यते । सनोनेतावाजमादर्षिभूरिगोत्रारुजन्नांगिरोभिर्गृ
 णानः⁺ ॥ अच्छाकविर्नृमणोगाऽअभिष्टौस्वर्षातामघवन्नाधमानं । उतिभिस्तमिषणोद्युम्नहंतौनिमायावानब्रह्मादस्यु
 रते ॥ आदस्युग्नमनसायाह्यस्तंभुवत्तेकुत्सःसख्येनिकामः । स्वयोनानिषदतंसरूपाविवांचिकित्सदृत्तचिद्धनारी
 ॥ १८ ॥ यासिकुत्सेनसरथमवस्युस्तोदोवातस्यहयोरीशानः । ऋज्रावाजंनगध्वंयुयूषन्कविर्यदहन्पार्यायभूषात् ॥
 कुत्सायशुष्णमशुषंनिबर्हीःप्रपित्वेऽअहःकुर्यंवसहस्रा । सद्योदस्युन्प्रमृणकुत्स्येनप्रसूरश्चक्रंवृहताद्भीकै ॥ त्वंपिप्रुमृ
 गयंशुशुवांसमृजिष्वनैवैदधिनार्यरंधीः । पंचाशत्कृष्णानिवपःसहस्रात्कनपुरोजरिमाविर्ददः ॥ सूरऽउपाकेतन्व१द

धानोवियत्तेचेत्यमृतस्यवर्षः । मृगोनहृत्सीतविषीमुषाणःसिंहोनभीमऽआयुधानिबिभ्रत् ॥ इंद्रकामावसूयंतोऽअग्म
न्त्स्वर्मीद्वेनसर्वनेचकानाः । श्रवस्यवःशशमानासऽउक्थैरोकोनरणासुहृशीवपुष्टिः⁺ ॥ १९ ॥ तमिद्वऽइंद्रसुहवैहुवे
मयस्ताचकारनर्यापुरुणि । योमावतेजरित्रेगध्यंचिन्मक्ष्वाजंभरतिस्पर्हराधाः ॥ तिग्मायदंतरशनिःपतातिकासि
न्विच्छूरमुहुकेजनानां । घोरायदर्यसमृतिर्भवात्यधस्मानस्तन्वोबोधिगोपाः⁺ ॥ भुवोवितावामदेवस्यधीनांभुवःसखावृ
कोवाजसातो । त्वामनुप्रमतिमार्जगन्मोरुशंसोजरित्रेविश्वधस्याः ॥ एभिर्नृभिर्निद्रत्वायुभिश्चामघवद्भिर्मघवन्विश्वऽ
आजौ । द्यावोनद्यन्नैरभिसंतोऽअर्थःक्षपोमदेमशरदश्चपूर्वाः⁺ ॥ एवेदिंद्रायवृषभायवृष्णेब्रह्माकर्मभृगवोनरथं । नू
चिद्यथानःसख्यावियोषदसंभ्रऽउग्रोवितातनूपाः⁺ ॥ नूष्टुतऽइंद्रनृगुणानऽइषंजरित्रेनद्योऽनपीपेः । अकारितेहरि
वोन्नह्यनव्यंधियास्यामरथ्यःसदासाः⁺ ॥ २० ॥ (४।२।७) त्वंमहोऽइंद्रतुभ्यंहक्षाऽअनुक्षत्रमंहनामन्यतद्यौः । त्वं
बृत्रंशवसाजघन्वान्तसृजःसिंधूरहिनाजग्रसानान्⁺ ॥ तवत्विषोजनिमत्रेजतद्यौरेजद्भूमिर्भियसांस्वस्यमन्योः । ऋघायं
तसुभ्यः^१पर्वतासऽआर्द्धधन्वानिसुरयंतऽआपः ॥ भिनद्भिर्निशवसावज्रमिष्णन्नाविष्कृण्वानःसहसानऽओजः । वधीं
दूत्रंवज्रेणमंदसानःसर्नापोजवसाहृतवृष्णीः ॥ सुवीरस्तेजनितामन्यतद्यौरिंद्रस्यकुर्तास्वपस्तमोभूत् । यऽइज्जानस्वयं
(४।२।७) त्वंमहानित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् असिक्तयामित्येकपदाविराद् ।

सुवज्रमनपच्युतंसदसोनभूम ॥ यऽएकऽइच्छायवयतिप्रभूमाराजाकृष्टीनांपुरुद्वुतऽइंद्रः । सत्यमेनमनुविश्वेमदतिरा
तिदेवस्यगुणतोमघोनः ॥ २१ ॥ सत्रासोमाऽअभवन्नस्यविश्वेसत्रामदासोबृहतोमदिष्टाः । सत्राभवोवसुपतिर्वसूनां
दत्रेविश्वोऽअधियाऽइंद्रकृष्टीः⁺ ॥ त्वमधप्रथमंजायमानोमेविश्वोऽअधियाऽइंद्रकृष्टीः । त्वंप्रतिप्रवतऽआशयानम
हिवज्रेणमघवन्विश्वः ॥ सत्राहणंदाधृषितुममिंद्रमहामपारंवृषभंसुवज्रं । हंतायोबृत्रंसनितोतवाजंदातामघानिमघवा
सुराधाः ॥ अयंवृतश्चातयतेसमीचीर्यऽआजिषुमघवांशृण्वऽएकः । अयंवाजंभरतियंसनोत्यस्यप्रियासःसख्यस्याम ॥
अयंशृण्वेऽअधजयन्नतमन्नयमुतप्रकृणुतेयुधागाः । यदासत्यंकृणुतेमन्युमिंद्रोविश्वंहृद्वभयतऽएजदस्मात् ॥ २२ ॥
समिंद्रोगाऽअजयत्संहिरण्यासमंश्वियामघवायोहपूर्वाः । एभिर्नृभिर्नृतमोऽअस्यशकैरायोर्विभृक्तासंभरश्रवस्वः ॥ कि
यत्स्विदिंद्रोऽअध्येतिमातुःकियत्पितुर्जनितुर्योजजानं । योऽअस्यशुष्मंमुहुकैरियतिवातो नजुतःस्तनयद्विरभ्रैः⁺ ॥ क्षि
यंतंत्वमक्षियंतंकृणोतीर्यतिरेणुमघवासमोहं । विभंजनुरशनिर्मांऽइवद्यौरुतस्तोतारंमघवावसौधात् ॥ अयंचक्रमिष
णत्सूर्यस्यन्येतशरीरमत्ससृमाणं । आकृष्णऽइज्जुराणोजिघतित्वचोबुधेरजसोऽअस्ययोनौ ॥ असिक्तयांयजमानोन
होता ॥ २३ ॥ गव्यंतऽइंद्रसख्यायविप्राऽअश्वायंतोवृषणंवाजयंतः । जनीयंतोजनिदामक्षितोतिमाच्यावयामोव
तेनकोशं ॥ त्रातानोवोधिददृशानऽआपिरभिख्यातामर्दितासोभ्यानां । सखापितापितृतमःपितृणांकर्तमुलोकमुश

तेवयोधाः⁺ ॥ सुखीयतामविताबोधिसखागुणानऽइंद्रस्तुवतेवयोधाः । वयं ह्यातेचकृमासबाधऽआभिःशमीभिर्महयं
तऽइंद्र ॥ स्तुतऽइंद्रोमघवायद्धवुत्राभूरीण्येकोऽप्रतीनिहंति । अस्यप्रियोर्जितायस्यशर्मन्नकिंदेवावारयतेनमर्ताः ॥
एवानुऽइंद्रोमघवाविरप्शीकरत्सत्याचर्षणीधृदनुर्वा । त्वंराजाजनुषांधेह्यस्मेऽधिश्चवोमाहिनयज्जरित्रे⁺ ॥ नृष्टुतऽ
इंद्र० ॥ २४ ॥ (४।२।८) अयंपंथाऽअनुवित्तःपुराणोयतोदेवाऽउदजायंतवैश्वे । अतश्चिदाजनिषीष्टप्रवृद्धोमामा
तरममुयापत्तवेकः ॥ नाहमतोनिरयादुर्गहेतसिरश्चतापार्श्वान्निर्गमाणि । बहूनिमेऽअकृताकृत्वानियुध्यैत्वेनसंत्वेन
पृच्छे ॥ परायतीमातरमन्वचष्टननानुगान्यनुनूगमानि । त्वष्टुर्गृहेऽअपिब्रह्मोममिद्रःशतधन्यं च भवोःसुतस्य ॥ किंस
ऽऋधं कृणवद्यंसहस्रमासोजभारशरदश्चपूर्वीः । नहीन्वस्यप्रतिमानमस्यतर्जतेषुतयेजनित्वाः ॥ अवद्यमिवमन्यमा
नागुहाकरिद्रमातावीर्येणान्यृष्टं । अधोदेस्यात्स्वयमकंवसानुऽआरोदसीऽअपृणाज्जायमानः ॥ २५ ॥ एताऽअर्षत्यल
लाभवतीऽऋतावरीरेवसंक्रोशमानाः । एताविपृच्छकिमिदंभनंतिकमापोऽअद्रिपरिधिंरुजंति ॥ किमुष्विदस्मैनि
विदोभनंतैद्रस्यावद्यंदिधिषंतऽआपः । ममैतान्पुत्रोमहतावधेनवृत्रंजघन्वाऽअसृजद्विसिंधून् ॥ ममच्चनत्वायुवतिः

(४।२।८) अयंपंथाइतित्रयोदशचंस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋषिःआद्यायाइंद्रऋषिःनहीन्वस्येत्यादिसार्धतिसृणामदितिर्ऋषिका
आद्यायामदेवोदेवता नाहमतइत्यादिपंचार्धर्चानामेत्यानांषण्णामृचांचेंद्रोदेवतानहीन्वस्येतिसार्धतिसृणांवामदेवोदेवतात्रिष्टुप् ।

प्रासममच्चनत्वाकुषवाजगारं । ममच्चिदापःशिशवेममृज्युर्ममच्चिदिंद्रःसहसोदतिष्ठत् ॥ ममच्चनतैमघवन्व्यंसोनि
विविध्वाऽअपह्नूजघानं । अधानिविद्धऽउत्तरोबभूवान्छिरोदासस्यसंपिणग्वधेन ॥ गृष्टिःसंसूवस्थविरंतवागामनाधृ
प्यवृषभंतुममिद्रं । अरींहवत्संचरथायमातास्वयंगातुंतन्वऽइच्छमानं ॥ उतमातामहिषमन्ववेनदमीत्वाजहतिपुत्रदे
वाः । अथाब्रवीद्वृत्रमिद्रोहनिप्यन्तसखैविष्णोवितरं विक्रमस्व ॥ कस्तेमातरंविधवामचक्रच्छयुंकस्त्वामजिघांसच्चरं
तं । कस्तेदेवोऽअधिमाड्गिकऽआसीद्यत्प्राक्षिणाःपितरंपादुगृह्यं ॥ अवर्त्याशुनऽआंत्राणिपेचेनदेवेषुविविदेमर्दितारं ।
अपश्यंजायाममहीयमानामधामेश्येनोमध्वार्जभार ॥ २६ ॥ इतितृतीयाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

एकविंशाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १४ ऋचः १४८ ॥ त्यागः ॥ वैश्वानरायाग्रय. १५ अग्रय. ६१ सवितृवरुणमित्रेभ्य० सूर्या-
ये. ३ अश्विभ्य. सूर्याये. उपस. अध्वयोभ्य. सूर्याये. अग्रय. ६ सोमकाये. २ अध्विभ्या. २ इंद्राये. ४२ वामदेवाये. इंद्राये. २
इंद्रवामदेवाभ्या. वामदेवाये. ३ इंद्राये. ६ ॥ इतितृतीयेपंचमः ॥ ५ ॥

एवैकादशानआयातुयंनःऋथोपांत्यस्तिस्त्रक्रतुदेव्योवाकासुष्टुतिरुपांत्यानुष्टुप्कोअद्याष्टावहमनुःसप्ताद्याभिस्ति
सुभिरिंद्रमिवात्मानमृषिस्तुष्टावेंद्रोवात्मानंपरानवाष्टौवाश्येनस्तुतिर्गर्भेनुपंचांत्याशक्करीत्वायुर्जेद्रासोमवानः

स्तुतौ न किञ्चतुर्विंशतिर्दिवश्चितृचउपस्यश्चगायत्रैह्यष्टम्यंत्ये अनुष्टुभौ कयापंचोनाभीषुपादनिचृदातूनश्चतुर्विंश
तिरंत्याभ्यामैद्राश्वौस्तुतौ ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (४।२।९) एवात्वामिन्द्रवज्रिन्नत्रविश्वेदेवासः सुहवासऽऊमाः । महामुभेरोदसीवृद्धमृष्वं निरे
कमिदृणतेवृत्रहत्ये ॥ अवासुजंतजिब्र्योनदेवाभुवःसुव्वाळिंद्रसत्ययोनिः । अहन्नहिपरिशयानमर्णः प्रवर्तनीररदोवि
श्वधेनाः ॥ अतृण्वतंतवियंतमबुध्यमबुध्यमानसुषुषाणमिन्द्र । सप्तप्रतिप्रवतऽआशयानमहिंवज्रेण विरिणाऽअपर्व
न् ॥ अक्षौदयच्छवसाक्षामबुध्नवाणवातस्तविषीभिरिंद्रः । इहान्यौभ्रादुशमानऽओजोवाभिनत्कुभः पर्वतानां ॥
अभिप्रदद्गुर्जनयोनगर्भरथाऽइवप्रययुः साकमद्रयः । अतर्पयोविसृतऽउजऽऊर्मिन्त्ववृताऽअरिणाऽइंद्रसिंधून् ॥ १ ॥
त्यंमहीमवनिं विश्वधेनांतुर्वीतयेवग्यायक्षरंती । अरमयोनमसैजुदणः सुतरणाऽअकृणोरिंद्रसिंधून् ॥ प्राप्नुवानभन्वोऽ
नवकाध्वस्त्राऽअपिन्वद्युवतीकृतज्ञाः । धन्वान्यज्राऽअपृणकृतृषाणाऽअधोगिंद्रः स्तर्योऽदंसुपत्नीः ॥ पूर्वीरुषसः श
रदंश्चगर्तावृत्रं जघन्वाऽअसृजद्विसिंधून् । परिष्ठिताऽअतृणद्वद्वधानाः सीराऽइंद्रः सवितवेपृथिव्या ॥ वस्त्रीभिः पुत्र
मृग्वोऽअदानं निवेशनाद्धरिवऽआजंभर्थ । व्यंशुधोऽअख्यदहिमाददानोनिभूदुखच्छित्समरंतपर्व ॥ प्रतेपूर्वाणि करं
(४।२।९) एवात्वामित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गौतमो वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

णानिविप्राविद्राऽआहविदपेकरांसि । यथायथावृण्यानिस्वगुर्तापांसिराजन्नर्याविवेपीः ॥ नृष्टुतऽइंद्र० ॥ २ ॥
(४।२।१०) आनऽइंद्रादूरादानऽआसादभिष्टिकृदवसेयासदुग्रः । ओजिष्ठेभिर्नृपतिर्वज्रबाहुः संगेसमत्सुतुर्वणिः
पृतन्यून ॥ आनऽइंद्रोहरिभिर्यावच्छायाचीनोवसेराधसेच । तिष्ठातिवज्रीमघवाविरंशीमंयज्ञमनुनोवाजमातां ॥
इमंयज्ञंत्वमस्माकमिन्द्रपुरोदधत्सनिप्यसिकृतुनः । श्वघ्नीववज्रिन्त्सनयेधनानां त्वयावयमर्यऽआजिंजयेम ॥ उशन्नपु
णः समनाऽउपाकेमोमस्यनुसुपुतस्यस्वधावः । पाऽइंद्रप्रतिभृतस्यमध्वः समंधसाममदः पृष्ठेन ॥ वियोरंरंशऽऋषिभि
नेयेभिर्वृक्षोनपक्वः मृण्योनजेता । मर्यानयोपामभिमन्यमानोच्छाविवक्मिपुरुहुतमिंद्र ॥ ३ ॥ गिरिनयः स्वतवाऽऋ
ष्वऽइंद्रः मनादेवसहसंजातऽउग्रः । आदत्तावज्रंस्थयिरंभीमऽउद्रेवकोशं वसुनान्यृष्टं ॥ नयस्ववर्ताजनुषान्वस्तिन
राधमऽआमरीतामघस्य । उद्वावृषाणस्तविषीवऽउग्रास्मभ्यंदद्विपुरुहतरायः ॥ ईक्षेरायः क्षयस्य चर्षणीनामुतव्रजम
पवर्तामिगोनां । शिक्षानरः समिधेषुप्रहावान्वस्वोराशिर्भनेतासिभूरि ॥ कयातच्छृण्वेशच्याशचिष्ठोययाकृणोतिमु
हुकाचिहृष्वः । पुरुशशुषेविचयिष्ठोऽअहोधादधातिद्रविणंजरित्रे ॥ मानोमधीराभराद्धितन्नः प्रदाशुषेदातवेभूरिय
ते । नव्येदेष्णेशस्तेऽअस्मिन्तऽउक्थेप्रब्रवामवयमिंद्रस्तुवतः ॥ नृष्टुतऽइंद्र० ॥ ४ ॥ (४।२।११) आयात्विद्रोव

(४।२।१०) आनइंद्रइत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गौतमो वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् । (४।२।११) आयात्विद्रइत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गौतमो

सऽउपनऽहस्तुतःसंघमादस्तुशूरः । वावृधानस्तविषीर्यस्यपूर्वीर्घौर्नक्षत्रमभिभूतिपुष्यात् ॥ तस्येदिहस्तं वथवृष्ण्या
नितुविद्युन्नस्यतुविराधसोनृन् । यस्यक्रतुर्विद्योऽनसम्मादसाहान्तरुत्रोऽभ्यासिः कृष्टीः⁺ ॥ आयात्विद्रौदिवऽआ
पृथिव्यामभूत्समुद्रादुतवापुरीषात् । स्वर्णरादवसेनोमरुत्वान्परावतोवासदनादृतस्य ॥ स्थूरस्यरायोबृहतोयऽईशेत
मुष्टवामविद्येऽप्विद्रं । योवायुनाजयतिगोमतीषुप्रधृष्णुयानयतिवस्योऽअच्छ ॥ उपयोनमोनमसिस्तभायन्नियतिवा
चंजनयन्यजधै । ऋजसानःपुरुवारऽउक्थैरैद्रकृष्णीतसदनेषुहोता ॥ ५ ॥ धिषायदिधिषण्यंतःसरण्यान्तसदंतोऽ
अद्रिमौशिजस्यगोहे । आदुरोषाःपास्त्यस्यहोतायोनोमहान्तस्वरणेषुवह्निः ॥ सत्रायदीर्भावरस्यवृष्णःसिषक्तिःशुष्मः
स्तुवतेभराय । गुहायदीर्भाशिजस्यगोहेप्रयद्विप्रेप्रार्थसेमदाय ॥ वियद्वरांसिपर्वतस्यवृष्णेपयोभिर्जिन्वेऽअपांजवी
सि । विद्वारस्यगवयस्यगोहेयदीवाजायसुध्योऽवहति ॥ भद्रातेहस्तासुकृतोतपाणीप्रयंतारास्तुवतेराधऽइंद्र । का
तेनिषत्तिकिमुनोममत्सिकिनोदुदुहर्षसेदातवाऽउ ॥ एवावस्वऽइंद्रःसत्यःसम्माहंतावृत्रवरिवःपूरवैकः । पुरुष्टुतक्र
त्वानःशग्धिरायोभक्षीयतेवसोदैव्यस्य ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ ६ ॥ (४।३।१) यन्नऽइंद्रौजुषेयच्चवष्टितन्नोमहान्कर
तिशुभ्याचित् । ब्रह्मस्तोममघवासोममुक्थायोऽअश्मानंशवसाविभ्रदेति ॥ वृषावृषाधिंचतुरश्रिमस्यन्नप्रोबाहुभ्यान्
वामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् । (४।३।१) यन्नइंद्रइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

तमःशचीवान् । श्रियेपरुष्णीमुषमाणऽऊर्णायस्याःपर्वीणिसख्यायविद्ये⁺ ॥ योदेवोदेवतमोजायमानोमहोवाजेभि
र्महद्भिश्चशुष्मैः । दधानोवज्रबाहोरुशंतंघाममेनरेजयत्प्रभूम ॥ विश्वारोधांसिप्रवतंश्चपूर्वीर्घांक्रुष्वाज्जनिमन्त्रेजत
क्षाः । आमातराभरतिशुभ्यागोर्नृवत्परिंजमन्नोनुवंतावातः ॥ तातूतऽइंद्रमहतोमहानिर्विश्वेष्वित्सवनेषुप्रवाच्या ।
यच्छूरधृष्णोधृषतादधृष्वानहिंवज्रेणशवसाविवेपीः ॥ ७ ॥ तातूतैस्त्यातुविनृम्णाविश्वाप्रधेनवःसिन्धतेवृष्णऽऊर्ध्वः ।
अधाहत्वदृषमणोभियानाःप्रसिंधवोजवसाचक्रमंत ॥ अत्राहतेहरिस्ताऽउदेवीरवोभिरिंद्रस्तवंतस्वसारः । यत्सीम
नुप्रमुचोबद्धधानादीर्घामनुप्रसितिस्यंद्यधै ॥ पिपीळेऽअंशुर्मद्योनसिंधुरात्वाशमीशशमानस्यशक्तिः । अस्मद्यक्शुशु
चानस्ययम्याऽआशुर्नरिमितुव्योजसंगोः⁺ ॥ अस्मेवर्षिष्ठाकृणुहिज्येष्ठानृम्णानिसत्रासंहुरेसहांसि । अस्मभ्यंवृत्रासुह
नानिरंधिजहिबध्वनुषोमर्त्यस्य ॥ अस्माकमित्सुशृणुहित्वमिद्रास्मभ्यंचित्राऽउपमाहिवाजान् । अस्मभ्यंविश्वाऽइष
णःपुरंधीरस्माकंसुमघवन्बोधिगोदाः⁺ ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ ८ ॥ (४।३।२) कथामहामवृधत्कस्यहोतुर्यज्ञंजुषाणोऽअ
भिसोममूधः । पिबन्नुशानोजुषमाणोऽअंधोववक्षऽकृष्वःशुंचतेधनाय ॥ कोऽअस्यवीरःसंघमादमापसमानंशसुमति
भिःकोऽअस्य । कदस्यचित्रचिकितेकदूतीवृधेभुवच्छशमानस्ययज्योः ॥ कथाशृणोतिह्यमानमिंद्रःकथाशृण्वन्नवसा

(४।३।२) कथामहामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् (अत्यानांतिसृणांस्तदेवतावा) ।

मस्यवेद । काऽअस्यपूर्वीरुपं गतयोहकथैर्नमाहुःपुंरिंजिरे⁺ ॥ कथाऽसबाधःशशमानोऽअस्यनशदभिद्रविणं दी
 ध्यानः । देवोभुवन्नवेदामऽऋतानानमो जगृभ्वाऽअभियजुजोषत् ॥ कथाकदस्याऽउषसोव्युष्टौ देवोमर्तस्यसख्यं जु
 जोष । कथाकदस्यसख्यंसखिभ्योयेऽअस्मिन्कामसुयुजैतत्स्रे⁺ ॥ ९ ॥ किमादमंत्रंसख्यंसखिभ्यःकदानुतैश्चात्रप्रब्र
 वाम । श्रियेसुहृशोवपुरस्यसर्गाःस्वर्णचित्रतममिषऽआगोः⁺ ॥ द्रुहंजिघांसन्ध्वरसमनिद्रांतेतिक्तेतिग्मातुजसेऽअ
 नीका । ऋणाचिद्यत्रऽऋणयानऽउग्रोदूरेऽअज्ञाताऽउषसोवबाधे⁺ ॥ ऋतस्यहिशुरुधःसंतिपूर्वाऽऋतस्यधीतिर्वृजिनानि
 हन्ति । ऋतस्यश्लोकोवधिराततर्दकर्णावुधानःशुचिमानऽआयोः⁺ ॥ ऋतस्यदृष्ट्वाधरुणानिसंतिपुरुणिचंद्रावपुषेवपू
 षि । ऋतेनदीर्घमिषणंतपृक्षऽऋतेनगावऽऋतमाविवेशुः ॥ ऋतयेमानऽऋतमिद्वनोत्यृतस्यशुष्मस्तुरयाऽउगव्युः ।
 ऋतायपृथ्वीवहलेगभीरेऽऋतायधेनूपरमेदुहते ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ १० ॥ (४।३।३) कासुपुतिःशवंसःसूनुमिंद्रम
 र्वाचीनंराधसऽआववर्तत् । द्दिहिंवीरोरुणतेवसूनिसगोपतिर्निष्पिधानोजनासः ॥ सर्व्वहृत्यहव्यःसऽईक्ष्यःसमुष्टु
 तऽइंद्रःमत्यराधाः । सयामन्नामघवामत्यार्यव्रह्मण्यतेसुष्वयेवरिवोधात् ॥ तमिन्नरोविह्वयतेसमीकेरिरिक्कांसस्तन्वः
 कृण्वतत्रां । मिथोयत्यागमुभयांसोऽअगमन्नरस्तोकस्यतनयस्यसातौ⁺ ॥ ऋतुयंतिक्षितयोयोगऽउग्राशुषाणासोमिथो
 (४।३।३) कासुपुतिरित्येकादशस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऽअर्णसातौ । संयद्विशोववृत्रंतयुध्माऽआदिभ्रेमऽइंद्रयंतेऽअभीके ॥ आदिद्धनेमऽइंद्रियंजंतऽआदित्यक्तिःपुरोळा
 श्रैरिरिच्यात् । आदित्सोमोविपपृच्यादसुष्वीनादिजुजोषवृषभंयजध्वै ॥ ११ ॥ कृणोत्यस्मैवरिवोयऽइत्थेद्रायसोमं
 मुशतेसुनोति । स्रग्धीचीनेनमनसाविवेनन्तमित्सखायंकृणुतेसमत्सु ॥ यऽइंद्रायसुनवत्सोममद्यपचात्पक्तीरुतभृज्जा
 तिधानाः । प्रतिमनायोरुचथानिहर्नन्तस्मिन्दधद्वृषणंशुष्ममिंद्रः ॥ यदासमर्यव्यचेदघावादीर्घयदाजिमभ्यख्यंद
 र्यः । अचिक्रदद्वृषणंपक्ष्यच्छादुरोणऽआनिशितंसोमसुद्धिः ॥ भूयसावस्त्रमचरत्कनीयोर्विक्रीतोऽअकानिषंपुनर्यन् ।
 सभूर्यसाकनीयोनारिरेचीदीनादक्षाविदुहंतिप्रवाणं⁺ ॥ कऽइमं दशभिर्मैद्रैक्रीणातिधेनुभिः । यदावृत्राणिजघनद
 धैर्नमेपुनर्ददत् ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ १२ ॥ (४।३।४) कोऽअघनर्योदिवकामऽउशान्निद्रस्यसख्यं जुजोष । कोवामहेव
 सेपार्यायसमिद्धेऽअग्नौसुतसोमऽईष्टे ॥ कोनानामवचसासोम्यायमनायुर्वाभवतिवस्तऽउन्नाः । कऽइंद्रस्ययुज्यंकःसं
 खित्वंकोभ्रात्रंवष्टिकवयंकऽऊती⁺ ॥ कोदेवानामवोऽअद्यावृणीतेकऽआदित्याऽआदितिज्योतिरीष्टे । कस्याश्विना
 विद्रोऽअग्निःसुतस्यांशोःपिबंतिमनसाविवेनं ॥ तस्माऽअग्निर्भरितःशर्मयंसज्योक्पश्यात्सूर्यमुच्चरंत । यऽइंद्रायसुन
 वामेत्याहुरेनर्यायनृतमायनृणां⁺ ॥ नतजिनंतिबहवोनदभ्राऽउर्वस्वाऽआदितिःशर्मयंसत् । प्रियःसुकृप्रियऽइंद्रैम

(४।३।४) कोअघेत्यष्टस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

नायुःप्रियःसुप्रावीःप्रियोऽस्यसोमी⁺ ॥ १३ ॥ सुप्राव्यःप्राशुपाळेपवीरःसुष्वैःपत्तिकृणुतेकेवलेंद्रः । नासुष्वेरापिर्न
सखानजामिर्दुष्प्राव्योवहतेदवाचः ॥ नरेवतापणिनासख्यमिद्रोऽसुन्वतासुतपाःसंगृणीते । आस्यवेदःग्विदतिहंति
नग्नंविषुष्वयेपक्तयेकेवलोभूत् ॥ इंद्रंपरेवरेमध्यमासुऽइंद्र्यांतोवसितासुऽइंद्रं । इंद्रंक्षियंतऽउतयुध्यमानाऽइंद्रंनरो
वाजयंतोहवन्ते ॥ १४ ॥ (४।३।५) अहंमनुरभवंसूर्यश्चाहंकक्षीवाऽऋषिरस्मिन्विप्रः । अहंकुत्समाजुनेयंन्यूजहंक
विरुशनापश्यतामा ॥ अहंभूमिमददामार्यायाहंवृष्टिंदाशुषेमर्त्याय । अहमपोऽनयंवावशानाममदेवासोऽनुकंत
मायन् ॥ अहंपुरोमंदसानोव्यैरनवसाकंनवतीःशंबरस्य । शततमंवेश्यंसर्वतातादिवोदासमतिधिग्वयदात्रं ॥ प्रमुष
विभ्योमरुतोविरस्तुप्रश्येनःश्येनेभ्यऽआशुपत्वा । अचक्रयायत्स्वधयासुपर्णोहव्यंभरन्मनवेदेवजुष्टं ॥ भरद्यदिविर
तोवेविजानःपथोरुणामनोजवाऽअसर्जि । तूयंययौमधुनासोम्येनोतश्रवोविविदेश्येनोऽअत्र ॥ ऋजीपीश्येनोददमा
नोऽअंशुपरावतःशकुनोमंद्रमदं । सोमंभरद्वाहहाणोदेवानान्दिवोऽअमुष्मादुत्तरादादाय ॥ आदायश्येनोऽअभर

(४।३।५) अहंमनुरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवःआद्यानांतिसृणामात्मादेवताअंत्यानांचतमृणांश्येनस्त्रिष्टुप् (आशुचेवा
मदेवेन्द्रयोर्केषित्वविकल्पमाहुःकेचित्) ।

त्सोमंसहस्रसवाऽअयुतंचसाकं । अत्रापुर्धिरजहादरातीर्मदेसोमंस्यमूराऽअमूरः ॥ १५ ॥ (४।३।६) गर्भेनुमन्न
न्वेषामवेदमहंदेवानांजनिमानिविश्वा । शतंमापुरऽआयसीररक्षन्नधश्येनोजवसानिरदीयं ॥ नघाममामपजोषंज
भाराभीमासत्वक्षसावीर्येण । ईर्मापुरधिरजहादरातीरुतवाताऽअतरच्छुशुवानः ॥ अवयच्छयेनोऽअस्वनीदधद्योवि
यद्यद्वातऽऊहुःपुरधिं । सृजद्यदस्माऽअवहक्षिपज्यांकृशानुरस्तामनसाभुरण्यन्⁺ ॥ ऋजिप्यऽईमिंद्रावतो नभुज्युं
श्येनोजभारबृहतोऽअधिष्णोः । अंतःपतत्यतत्र्यस्यपर्णमध्यामनिप्रसितस्यतद्वेः⁺ ॥ अधश्चेतंकलशंगोभिर्क्तमापि
प्यानंमघवांशुकमधः । अध्वर्युभिःप्रयतंमध्वोऽअग्रमिंद्रोमदायप्रतिधत्विर्वध्यंश्रोमदायप्रतिधत्पिवध्यं ॥ १६ ॥
(४।३।७) त्वायुजातवृत्तसोमसख्यऽइंद्रोऽअपोमनवेसुसुतस्कः । अहन्नहिमरिणात्सप्तसिंधूनपावृणोदपिहितेवखा
नि ॥ त्वायुजानिखिदत्सूर्यस्येन्द्रश्चक्रंसहसासद्यऽइंदो । अधिष्णुनाबृहतावर्तमानंमहोद्रुहोऽअपविश्यायुधायि ॥ अ
हन्निन्द्रोऽअदहदग्निरिंदोपुरादस्यून्मध्यादिनाद्भीके । दुर्गेदुरोणेकत्वानयातांपुरुमहस्राशर्वानिवर्हीत् ॥ विश्वस्मा
त्सीमधुमाऽइंद्रदस्यून्विशोदासीरकृणोरप्रशस्ताः । अवाधेथाममृणतंनिशत्रूनविन्देथामपचितिवधत्रः ॥ एवासत्यंम

(४।३।६) गर्भेनवितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवःश्येनस्त्रिष्टुप्अंत्याशकरी (परानवाष्टौवेत्यनुक्रमण्यामुक्तेरधश्चेतमित्यस्यांवाक्षिकीद्रदेव
तायदिश्येनदेवतायाअष्टर्चत्वंस्वीकृतंचेत्) । (४।३।७) त्वायुजेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् (इंद्रासोमोवादेवते)

धवानायुवंतदिंद्रश्चसोमोर्वमभ्यंगोः । आर्दतमपिहितान्यभारिरिचयुःक्षाश्चित्तद्वाना⁺ ॥ १७ ॥ (४१३८)
 आनःस्तुतऽउपवाजैभिरूतीऽइंद्रयाहिहरिभिर्मदसानः । तिरश्चिदुर्यःसर्वनापुरुष्यागुषेभिर्गृणानःसत्यराधाः ॥ आ
 हिष्मायातिनर्यश्चिकित्वान्हूयमानःसोतुभिरुपयज्ञं । स्वश्वोयोऽअभीरुर्मन्यमानःसुष्वाणेभिर्मदतिसंहवीरैः⁺ ॥ आ
 वयेदस्यकर्णावाजयधैजुष्टामनुप्रदिशंमंदयधै । उद्धावृषाणोराधसेतुर्विष्मान्करन्नइंद्रःसुतीर्थाभयंच ॥ अच्छायो
 गंतानाधमानमूतीऽइत्थाविप्रंहवमानंगुणंतं । उपत्मनिदधानोधुर्यांशून्सहस्राणिशतानिवज्रबाहुः ॥ त्वोतासोमघ
 वन्निद्रविप्रावयंतस्यामसुरयोगणंतः । भेजानासोबृहद्विष्यरायऽआकाय्यस्यदावनेपुरुक्षोः⁺ ॥ १८ ॥ (४१३९)
 नकिरिंद्रत्वदुत्तरोनज्यायाऽअस्तिवृत्रहन् । नकिरेवायथात्वं⁺ ॥ सत्रातेऽअनुकृष्टयोविश्वान्चक्रेववावृतुः । सत्रामहाऽ
 असिश्रुतः⁺ ॥ विश्वेचनेदनात्वादेवासऽइंद्रयुयुधुः । यदहानक्तमातिरः ॥ यत्रोतबाधितेभ्यश्चक्रकुत्सांययुध्यते ।
 मुषायऽइंद्रसूर्य ॥ यत्रदेवाऽऽक्रधायतोविश्वान्अयुध्यऽएकऽइत् । त्वमिंद्रवन्नूरहन् ॥ १९ ॥ यत्रोतमत्यांयकमरिणा
 ऽइंद्रसूर्य । प्रावःशचीभिरेतशं ॥ किमादुतासिवृत्रहन्मघवन्मन्युमत्तमः । अत्राहदानुमातिरः ॥ एतद्धेतुवीर्यं
 ऽइंद्रसूर्य ।

(४१३८) आनःस्तुतइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रश्चिष्टुः । (४१३९) नकिरिंद्रेतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवाम
 देवइन्द्रःचतुर्दश्यादितिसृणामिंद्रोषसौगायत्रीअष्टम्यंत्येअनुष्टुभौ ।

मिंद्रचर्क्यपौंस्यं । स्त्रियंयहुर्हणायुवंवधीर्दुहितरंदिवः ॥ दिवश्चिद्धादुहितरंमहान्महीयमानां । उषासमिंद्रसंपिण
 क् ॥ अपोषाऽअनसस्सरत्संपिष्टादहविभ्युषी । नियत्सींशिश्नधृष्टा ॥ २० ॥ एतदस्याऽअनःशयुसेसंपिष्टंविपा
 द्या । ससारसींपरावतः ॥ उतसिंधुविबाल्यैवितस्थानामधिक्षमि । परिष्ठाऽइंद्रमायया ॥ उतशुष्णास्यधृष्ण्याप्रमृ
 क्षोऽअभिवेदनं । पुरोयदस्यसंपिणक्⁺ ॥ उतदासंकौलितरंबृहत्पर्वतादाध । अवाहन्निद्रशंवरं ॥ उतदासस्यवार्चि
 नःसहस्राणिशतावधीः । अधिपंचप्रधीऽरिव ॥ २१ ॥ उतत्यंपुत्रमगुवःपरावृक्तंशतक्रतुः । उक्थेप्विद्रऽआभजत् ॥
 उतत्यातुर्वशायदूऽअस्त्राताराशचीपतिः । इंद्रोविद्वाऽअपारयत् ॥ उतत्यासद्यऽआर्यासरयोरिंद्रपारतः । अणीचि
 त्ररथावधीः ॥ अनुद्धाजहितानयोधंश्रोणंचवृत्रहन् । नतत्तैसुन्नमष्टवे ॥ शतमदमन्मयीनांपुरामिंद्रोव्यास्यत् । दि
 वोदासायदाशुषे ॥ २२ ॥ अस्वापयहभीतयेसहस्रात्रिंशतंहयैः । दासानामिंद्रोमायया ॥ सधेदुतासिवृत्रहन्समा
 नऽइंद्रगोपतिः । यस्ताविश्वानिचिच्युषे ॥ उतनूनयदिंद्रियंकरिष्याऽइंद्रपौंस्यं । अद्यानकिष्टदामिनत् ॥ वामंवांमं
 तऽआदुरेदेवोर्ददात्वयमा । वामंपूषावामंभगोवामंदेवःकरुळती ॥ २३ ॥ (४१३१०) कयानश्चित्रऽआभुवदतीस
 दतवृधःसखा । कथाशचिष्ठयावृता⁺ ॥ कस्त्वाभत्योमदानांमंहिष्ठोमत्सदंधसः । इद्धाचिंदारुजेवसु ॥ अभीषुणःस

(४१३१०) कयानइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रोगायत्रीतृतीयापादनिचृत् ।

स्त्रीनामविताजरीतृणां । शतंभवास्तृतिभिः ॥ अभीनऽआवृत्स्वचक्रंनवृत्तमवतः । नियुद्धिश्चर्षणीनां⁺ ॥ प्रवता
 हिकृतूनामाहापदेवगच्छसि । अभक्षिसूर्येसचा ॥ २४ ॥ संयत्तंऽइंद्रमन्यवःसंचक्राणिदधन्विरे । अधत्वेऽअधसूर्ये ॥
 उतस्माहित्वामाहुरिन्मघवानंशचीपते । दातारमविदीधयुं ॥ उतस्मासद्यऽइत्परिशशमानार्थसुन्वते । पुरुचिन्महसे
 वसु ॥ नहिष्मातेशतंचनराधोवरैतऽआमुरः । नच्यौलानिकरिष्यतः⁺ ॥ अस्माँऽअवंतुतेशतमस्मान्तसहस्रमृतयः ।
 अस्मान्विश्वाऽअभिष्टयः ॥ २५ ॥ अस्माँऽइहावृणीष्वसख्यायस्वस्तये । महोरायेदिवित्मते ॥ अस्माँऽअविद्वि
 श्वहेंद्रायापरीणसा । अस्मान्विश्वाभिरूतिभिः ॥ अस्मभ्युताँऽअपावृधिब्रजाँऽअस्तैऽवगोमतः । नवाभिरिंद्रोतिभिः ॥
 अस्माकंधृष्णुयारथोद्युमाँऽइंद्रानपच्युतः । गव्युरश्वयुरीयते ॥ अस्माकमुत्तमंकृधिश्रवोदेवेषुसूर्य । वर्षिष्ठंद्यामिबोपरि
 ॥ २६ ॥ (४।३।११) आतूनऽइंद्रवृत्रहृत्तस्माकमर्धमागहि । महान्महीभिरूतिभिः ॥ भूमिश्चिद्वासितूतुजिराचित्रचि
 त्रिणीष्व । चित्रंकृणोष्युतये ॥ दुभ्रेभिश्चिच्छीयांसंहंसिब्राधंतमोजसा । सखिभिर्येत्वेसचा ॥ वयमिंद्रत्वेसचावयं
 त्वाभिन्नोनुमः । अस्माँऽअस्माँऽइदुदव ॥ सनश्चित्राभिरद्विवोनवद्याभिरूतिभिः । अनाधृष्टाभिरागहि ॥ २७ ॥
 भूयामोषुत्वावतःसखायऽइंद्रगोमतः । युजोवाजायधृष्वये ॥ त्वंह्येकऽईशिषऽइंद्रवाजस्यगोमतः । सनोयंधिमहीमि

(४।३।११) आतूनइतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रोत्ययोरिंद्राश्वौगायत्री ।

ष ॥ नत्वावरंतेऽअन्यथायदित्सिस्तुतोमघं । स्तोतृभ्यऽइंद्रगर्वणः ॥ अभित्वागोतमागिरानूषतप्रदावने । इंद्रवा
 जायधृष्वये ॥ प्रतेवोचामवीर्याइयामंदसानऽआरुजः । पुरोदासीरभीत्य ॥ २८ ॥ तातैगृणंतिवेधसोयानिचकथ
 पौस्था । सुतेष्विंद्रगर्वणः ॥ अवीवृधंतगोतमाऽइंद्रत्वेस्तोमवाहसः । एषुधावीरवद्यशः ॥ यच्चिद्धिशश्वतामसींद्रसा
 धारणस्त्वं । तत्त्वावयंहवामहे ॥ अर्वाचीनोवसोभवास्मेसुमत्स्वांधंसः । सोमानामिंद्रसोमपाः ॥ अस्माकंत्वामतीना
 मास्तोमऽइंद्रयच्छतु । अर्वागावर्तयाहरी ॥ पुरोळाशंचनोघसोजोषयासिगिरश्चनः । वधूयुरिवयोषणां ॥ २९ ॥
 सहस्रंव्यतीनायुक्तानामिंद्रमीमहे । शतंसोमस्यखार्थः ॥ सहस्रांतेशतावयंगवामाच्यावयामसि । अस्त्राराधऽएतु
 ते ॥ दशतेकुलशानांहिरण्यानामधीमहि । भूरिदाऽअसिवृत्रहन् ॥ भूरिदाभूरिदेहिनोमादभ्रभूर्याभर । भूरिघेदि
 द्रदित्ससि ॥ भूरिदाह्यसिश्चतःपुरुत्राशरवृत्रहन् । आनोभजस्वरार्धसि ॥ प्रतेवभ्रविचक्षणशंसामिगोषणोनपात् ।
 माभ्यांगाऽअनुशिश्चथः ॥ कनीनकेवविद्रधेनवेद्रुपदेऽअर्भके । बभ्रूयामेषुशोभते ॥ अरंमऽउन्नयाम्णेरमनुन्नयाम्णे ।
 बभ्रूयामेष्वसिधा ॥ ३० ॥ ॥ इतितृतीयाष्टकेषष्ठोध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

द्वाविंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १४ ऋचः १५९ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं ५१ ऋताये. ३ इंद्राये. २० आत्मन. ३ सुपर्णात्मने
 स्येनाये. ८ इंद्राये. इंद्रासोमाभ्यामि. ५ इंद्राये. १३ इंद्रोषसाभ्यामि. ३ इंद्राये. ५० इंद्राभ्याम्या. २ ॥ इतितृतीयेषष्ठः ॥ ६ ॥

प्रऋभुभ्यएकादशार्धवांऋभुर्विभ्वेहोपनवानश्वोत्यात्रिष्टुबुपनोष्टौचतुरनुष्टुवंतमुतोहिदशदाधिकं हिंघावापु
थिव्याद्याशुषळंत्यानुष्टुब्दधिकाष्णः पंचचतस्रोत्याजगत्योत्यासौरीद्राकोवामेकादशैद्रावरुणंतुममद्वितादशत्र
सदस्युः पौरुकुत्स्यः षळाद्या आत्मस्तवः कउश्रवत्ससंपुरुमीहाजमीढौसौहोत्रौत्वाश्विनंहितं वामेषस्य त्रिष्टुवंतमग्रं
वायव्याद्यैद्रवायवंतुगायत्रैवायोचतुष्कमानुष्टुभैत्वाद्यावायव्याविहिपंचवायव्यमिदं वां षळैद्राबार्हस्पत्यं गायत्रं
यस्तस्तभैकादशबार्हस्पत्यं मंत्ये ऐं द्यौचोपां त्याजगती ॥ १ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (४१४१) प्रऋभुभ्योदूतमिवाचमिष्यऽउपस्तिरेश्वैतरीधेनुमीळे । येवातजूतास्तरणिभिरे
वैः परिद्यांसोऽअपसोबभूवुः⁺ ॥ यदारमऋभुभवः पितृभ्यां परि विष्टीवेषणां दुसनाभिः । आदिहेवानामुपसख्यमाय
न्धीरासः पुष्टिमवहन्मनायै ॥ पुनर्येचक्रुः पितरायुवानासनायूपैवजरुणाशयांना । तेवाजोविभ्वांऽऋभुरिद्रवंतोमधु
प्सरसोनोवंतुयज्ञं ॥ यत्संवत्समभवोगामरक्षन्त्यत्संवत्समभवोमाऽअपिशन् । यत्संवत्समभरन्भासोऽअस्यास्ताभिः श
मीभिरमृतत्वमाशुः ॥ ज्येष्ठऽआहचमसाद्वाकरेतिकनीयान्नीनृकृणवामेत्याह । कनिष्ठऽआहचतुरस्करेतित्वष्टऽऋभव
स्तत्पनयद्वचोवः ॥ १ ॥ सत्यमूचुर्नरऽएवाहिचक्रुरनुस्वधामभवोजगमुरेतां । विश्राजमानांश्चमसांऽअहेवावेनत्त्वष्टा

(४१४१) प्रऋभुभ्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभवक्षिष्टुप् ।

चतुरोदहृश्वान्⁺ ॥ द्वादशद्यून्यदगोह्यस्यातिथ्येरणभृभवः संसतः । सुक्षेत्राकृण्वन्नयंतसिंधुन्धन्वातिष्ठन्नोषधीनि
न्मपः ॥ रथयेचक्रुः सुवृत्तैर्नरेष्ठांयेधेनुंविश्वजुर्वविश्वरूपां । तऽआतक्षंतुभवोरयिनः स्ववसः स्वपसः सुहस्ताः ॥ अ
पोह्येषामजुषंतदेवाऽअभिक्रत्वामनसादीध्यानाः । वाजोदेवानामभवत्सुकर्मैद्रस्यऽऋभुक्षावरुणस्यविभ्वा ॥ येहरी
मेधयोक्थामदंतऽइंद्रायचक्रुः सुयुजायेऽअश्वा । तेरायस्पोषद्रविणान्यस्मेधुत्तऽऋभवः क्षेमयंतोनमित्रं⁺ ॥ इदाहः पी
तिमुतवोमदंधुर्नऽऋतेश्रांतस्यसख्यायदेवाः । तेनूनमस्मेऽऋभवोवसूनि तृतीयेऽअस्मिन्त्सर्वनेदधात ॥ २ ॥ (४१४२)
ऋभुर्विभ्वावाजऽइंद्रोऽअच्छेमंयज्ञंरक्षधेयोपयात । इदाहिवोधिषणादेव्यह्नामधात्पीतिसंमदाऽअगमतावः ॥ वि
दानासोजन्मनोवाजरत्नाऽउतऽऋतुभिर्ऋभवोमादयध्वं । संवोमदाऽअगमतसंपुरीधिः सुवीरामस्मेरयिमेरेयध्वं ॥ अयं
वोयज्ञऽऋभवोकारियमामनुष्वत्प्रदिबोदधिध्वे । प्रवोच्छाजुजुषाणासोऽअस्थुरभूतविश्वेऽअग्रियोतवाजाः ॥ अभूदु
वोविधुतेरक्षधेयमिदानरोदाशुषेमर्त्याय । पिबंतवाजाऽऋभवोददेवोमहितृतीयंसर्वनमदाय ॥ आवाजायातोपनऽ
ऋभुक्षामहोर्नरोद्रविणसोगृणानाः । आवः पीतयोभिपित्वेऽअह्नामिमाऽअस्तनवस्वऽइवगमन् ॥ ३ ॥ आनपातः शव
सोयातनोपेमंयज्ञंनमसाहूयमानाः । सजोषसः सूरयोयस्यचस्यमध्वः पातरत्नधाऽइंद्रवंतः ॥ सजोषाऽइंद्रवरुणेनसोमैस

(४१४२) ऋभुर्विभ्वेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभवक्षिष्टुप् ।

जोषाः पाहिगिर्वणोमरुद्भिः । अग्रेपाभिर्ऋतुपाभिः सजोषाग्नास्यलीभीरल्लधाभिः सजोषाः ॥ सजोषसऽआदित्यैर्मादयध्वं
सजोषसऽऋभवः पर्वतेभिः । सजोषसोदैव्यैनासवित्रांसजोषसः सिंधुभीरल्लधेभिः ॥ येऽअश्विनायेपितरायऽऊतीधेनुंतं
तक्षुर्ऋभवोयेऽअश्वा । येऽअंसत्रायऽऋधग्रोदसीयेविश्वोनरः स्वपत्यानिचक्रुः⁺ ॥ येगोमंतंवाजवंतंसुवीरैर्यिधत्थवसु
मंतंपुरुक्षुं । तेऽअग्रेपाऽऋभवोमंदसानाऽअस्मेधत्तयेचरातिगुणंति ॥ नापाभूतनवोतीतृषामानिः शस्ताऽऋभवोयज्ञे
ऽअस्मिन् । समिंद्रेणमदथसंमरुद्भिः संराजभीरल्लधेयायदेवाः ॥ ४ ॥ (४।४।३) इहोपयातशवसोनपातः सौधन्व
नाऽऋभवोमापभूत । अस्मिन्हवः सर्वनेरल्लधेयंगमत्विद्रमनुवोमदासः ॥ आगन्नृभूणामिहरल्लधेयमभूत्सोमस्यसुषुतस्य
पीतिः । सुकृत्ययायत्स्वपस्ययाचंऽएकंविचक्रचमसंचतुर्धा ॥ व्यकृणोतचमसंचतुर्धासखेविशिक्षेत्यब्रवीत् । अथैत
वाजाऽअमृतस्यपंधांगणदेवानामृभवः सुहस्ताः ॥ किंमयस्विच्चमसऽएषऽआसयंकाव्येनचतुरोविचक्र । अथासुनुध्वं
सर्वनंमदायपातऽऋभवोमधुनः सोम्यस्य ॥ शच्याकर्तपितरायुवानाशच्याकर्तचमसंदेवपानं । शच्याहरीधनुतरावत
ष्टेद्रवाहावृभवोवाजरत्नाः ॥ ५ ॥ योवः सुनोत्यभिपित्वेऽअह्नातीव्रवाजासः सर्वनंमदाय । तस्मैरयिमृभवः सर्ववीरमा
तक्षतवृषणोमंदसानाः⁺ ॥ प्रातः सुतमपिबोहर्यश्वमाध्यादिनंसर्वनंकेवलंते । समभुभिः पिवस्वरल्लधेभिः सखाँऽर्याँऽईद्र

(४।४।३) इहोपेतिनवर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभवस्त्रिष्टुप् ।

चकृषेसुकृत्या⁺ ॥ येदेवासोऽअभवतासुकृत्यायेनाऽइवेदधिदिविनिषेद । तेरल्लधातशवसोनपातः सौधन्वनाऽअभ
वतामृतासः ॥ यत्तृतीयंसर्वनेरल्लधेयमकृणुध्वंस्वपस्यासुहस्ताः । तदभवः परिषिक्तवऽएतत्संमदेभिरिंद्रियेभिः पिव
ध्वं ॥ ६ ॥ (४।४।४) अनश्वोजातोऽअनभीशुरुक्थ्योऽरथस्त्रिचक्रः परिवर्ततेरजः । महत्तद्वोदैव्यस्यप्रवाचनंद्या
मृभवः पृथिवीयच्चपुष्यथ ॥ रथंयेचक्रुः सुवृतंसुचेतसोविह्वरंतमनसस्परिध्यया । ताँऽऊन्वऽस्यसर्वनस्यपीतयऽआवो
वाजाऽऋभवोवेदयामसि ॥ तद्वोवाचाऽऋभवः सुप्रवाचनंदेवेषुविश्वोऽअभवन्महित्वनं । जिब्रीयत्संतापितरासना
जुरापुनर्युवानाचरथायतक्षथ ॥ एकंविचक्रचमसंचतुर्वयंनिश्चर्मणोगामरिणीतधीतिभिः । अथादेवेष्वमृतत्वमानश
श्रुष्टीवाजाऽऋभवस्तद्वऽऊक्थ्यं ॥ ऋभुतोऽरयिः प्रथमश्रवस्तमोवाजश्रुतासोयमजीजनन्नरः । विश्वतष्टोविदथेषुप्रवा
च्योयंदेवासोवधासविचर्षणिः ॥ ७ ॥ सवाज्यर्वासऽऋषिर्वचस्ययासशूरोऽअस्तापृतनासुदुष्टरः । सरायस्पोषंसुवी
र्येदधेयंवाजोविश्वोऽऋभवोयमाविषुः ॥ श्रेष्ठवः पेशोऽअधिधायिदर्शतस्तोमोवाजाऽऋभवस्तंजुष्टन । धीरांसोहि
ष्ठाकवयोविपश्चित्तान्वऽएनाब्रह्मणावेदयामसि ॥ यूयमस्मभ्यंधिषणाभ्यस्परिविद्वांसोविश्वानर्याणिभोजना । द्यु
मंतंवाजंवृषशुष्ममुत्तममानोरयिमृभवस्तक्षतावयः ॥ इहप्रजामिहरयिराणाऽइहश्रवोवीरवत्तक्षतानः । येनवयंचि

(४।४।४) अनश्वोजातइतिवर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभवोजगत्यात्रिष्टुप् ।

तयेमात्यन्यान्तंवाजं चित्रमृभवोददानः ॥ ८ ॥ (४१४१५) उपनोवाजाऽअध्वरमृभुक्षादेवायातपृथिभिर्देवयानैः । यथायज्ञमनुषोविश्व्वाऽसुदधिध्वेरण्वाऽसुदिनेष्वह्ना ॥ तेवोहृदेमनसेसंतुयज्ञाजुष्टासोऽअघृतनिर्णिजोगुः । प्रवःसुतासोहरयंतपूर्णाःऋत्वेदक्षायहर्षयंतपीताः+ ॥ त्र्युदायंदेवहितंयथावःस्तोमोवाजाऽऋभुक्षणोददेवः । जुह्वेमनुष्वदुपरासुविभुयुष्मेसचावृहद्वेषुसोमं ॥ पीवोऽअश्वाःशुचद्रथाहिभूतार्यःशिप्रावाजिनःसुनिष्काः । इंद्रस्यसूनोशवसो नपातोनुवश्चेत्यग्रियंमदाय ॥ ऋभुमृभुक्षणोरयिवाजैवाजिन्तमंयुजं । इंद्रस्वंतंहवामहेसदासातममश्विनं ॥ ९ ॥ सेहृभवोयमवथयुयमिंद्रश्चमर्त्यं । सधीभिर्स्तुसनितामेधसातासोऽअर्वता ॥ विनोवाजाऽऋभुक्षणःपथाश्चितनयष्टवे । अस्मभ्यंसूरयःस्तुताविश्व्वाऽआशास्तरिषणि ॥ तनोवाजाऽऋभुक्षणऽइंद्रनासत्यारयिं । समश्वैर्चर्षणिभ्यऽआपुरुशस्तऽअघत्तये ॥ १० ॥ (४१४१६) उतोहिवांदात्रासंतिपूर्वायापूरुभ्यस्त्रसदस्युर्नितोशे । क्षेत्रासांददथुरुर्वरासां धनंदस्युभ्योऽअभिभूतिमुग्रं+ ॥ उतवाजिनंपुरुनिष्पिध्वानंदधिका मुददधुर्विष्वकृष्टिं । ऋजिप्यंश्येनंप्रषितप्सुमाशुं चर्कृत्यमयोनृपतिंनशूरं ॥ यंसीमनुप्रवतैवद्रवंतंविश्वःपूरुर्मदतिहर्षमाणः । पडिर्गृध्यंतमेधयुंनशूरंरथतुरंवातमिवध्र

(४१४१५) उपनइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभुवस्त्रिष्टुप् अंत्याश्चतस्रोनुष्टुभः । (४१४१६) उतोहीतिदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोदधिकावाआद्यायाद्यावापृथिवीत्रिष्टुप् ।

जैतं ॥ यःस्मारुंधानोगध्यासमत्सुसनुतरश्चरतिगोषुगच्छन् । आविक्रंजीकोविदथानिचिक्व्यत्तिरोऽअरतिंपर्यापऽआयोः+ ॥ उतस्मैनवस्त्रमथिनतायुमनुक्रोशंतिक्षितयोभरेशु । नीचायमानंजसुरिनश्येनश्रवश्चाच्छापशुमच्चयूथं+ ॥ ११ ॥ उतस्मासुप्रथमःसरिष्यन्निवेतिश्रेणिभीरथानां । स्रजंकृण्वानोजन्योनशुभ्वारेणुरेरेहत्किरणंददश्वान्+ ॥ उतस्यवाजीसहुरिर्कृतावाशुश्रूषमाणस्तन्वासमयं । तुरंयतीषुतुरयंनृजिप्योधिभ्रुवोःकिरतेरेणुमंजन्+ ॥ उतस्मास्यतन्यतो रिंवचोर्कृष्णायतोऽअभियुजोभयंते । यदासहस्रमभिषीमयोधीहुर्वर्तुःस्माभवतिभीमऽक्रंजन्+ ॥ उतस्मास्यपनयंतिजनाजुतिंकृष्टिप्रोऽअभिभूतिमाशोः । उतैनमाहुःसमिधेवियंतःपरादधिकाऽअसरत्सहस्रैः ॥ आदधिकाःशवसापंचकृष्टीःसूर्यऽइवज्योतिषापस्तान । सहस्रसाःशंतसावाज्यर्वापृणक्तुमध्वासमिमावचांसि ॥ १२ ॥ (४१४१७) आशुंदधिकांतमुनुष्टवामदिवस्पृथिव्याऽउतचर्किराम । उच्छंतीर्मांमुषसःसूदयंत्वतिविश्वानिदुरितानिपपन् ॥ महश्चर्कर्म्यवैतःऋतुप्रादधिकाव्णःपुरुवारस्यवृष्णः । यंपूरुभ्योदीदिवांसनाग्निंददधुर्मित्रावरुणाततुरिं ॥ योऽअश्वस्यदधिकाव्णोऽअकारीत्समिद्धेऽअग्राऽउषसोव्युष्टौ । अनागसंतमर्दितिःकृणोतुसमित्रेणवरुणेनासजोषाः ॥ दधिकाव्णोऽइषऽऊर्जोमहोयदर्मन्महिमरुतांनामभद्रं । स्वस्तयेवरुणंमित्रमग्निंहवामहऽइंद्रंवज्रबाहुं ॥ इंद्रमिवेदुभयेविह्वयंतऽउदीरां

(४१४१७) आशुमितिषट्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोदधिकावात्रिष्टुप् अंत्यानुष्टुप् ।

णायज्ञमुपप्रयंतः । दधिकामसूदनंमर्त्यायददधुर्मित्रावरुणानोऽअश्वं ॥ दधिक्राव्णोऽअकारिपंजिष्णोरश्वस्यवाजि
नः । सुरभिर्नोमुखाकरत्नणऽआयूषितारिषत् ॥ १३ ॥ (४१४८) दधिक्राव्णऽइदुनुचर्किरामविश्वाऽइन्मामुष
सःसूदयंतु । अपामग्नेरुषसःसूर्यस्यबृहस्पतेरांगिरसस्यजिष्णोः+ ॥ सत्वाभरिषोगविषोदुवन्यसच्छ्रवस्यादिषऽउषसं
स्तुरण्यसत् । सत्योद्रवोद्रवरःपतंगरोदधिक्रावेषमूर्जस्वर्जनत् ॥ उतस्मास्यद्रवतस्तुरण्यतःपर्णनवेरनुवातिप्रगर्धिनः ।
इथेनस्यैवध्रजतोऽअंकसंपरिदधिक्राव्णःसहोर्जातरित्रतः ॥ उतस्यवाजीक्षिपणितुरण्यतिग्रीवायांवद्धोऽअपिकक्षऽआ
सनि । ऋतुंदधिक्राऽअनुसंतवीत्वत्पथामंकांस्यन्वापनीफणत् ॥ हंसःशुचिषद्वसुरंतरिक्षसद्धोतावेदिषदतिथिर्दुरोण
सत् । नृषद्वरसदृतसद्योमसदजागोजाऽऋतजाऽअद्विजाऽऋतं ॥ १४ ॥ (४१४९) इंद्राकोवावरुणासुमन्माप
स्तोमोहविष्मोऽअमृतोनहोता । योवांहृदिऋतुमाँऽअसदुक्तःपस्पशीदिद्रावरुणानमस्वान् ॥ इंद्राहयोवरुणाचक्रऽआ
पीदेवौमर्तःसख्यायप्रयस्वान् । सहतिवृत्रासमिधेषुशत्रूनवोभिर्वामहद्भिःसप्रश्रण्वे ॥ इंद्राहरत्नवरुणाधेष्ठेत्थानृभ्यः
शशमानेभ्यस्ता । यदीसखायासख्यायसोमैःसुतेभिःसुप्रयसामादयैते ॥ इंद्रायुववरुणादियुर्मस्मिन्नोजिष्ठमुग्रानिव

(४१४८) दधिक्राव्णइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोदधिक्रावाअंत्यायाःसूर्यस्त्रिष्टुप्अंत्याश्रतस्रोजगत्यः । (४१४९) इंद्रा-
कोवानित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

धिष्ट्वज्रं । योनौदुरेवोवृकतिर्दभीतिस्तस्मिन्मिमाथामभिभूत्योजः ॥ इंद्रायुववरुणाभूतमस्याधियःप्रेतारवृषभेवधे
नोः । सानोदुहीयद्यवसेवगत्वीसहस्रधारापयंसामहीगौः+ ॥ १५ ॥ तोकेहितेतनयऽउर्वरासुसूरोदशीकेवृषणश्चापां
स्ये । इंद्रानोऽअत्रवरुणास्यातामवोभिर्दस्मापरितक्म्यायां ॥ युवामिज्यवसेपूर्यायपरिप्रभृतीगविषःस्वापी । वृणीम
हेसख्यायप्रियायशूरांमहिष्ठापितरेवशंभू+ ॥ तावांधियोवसेवाजयंतीराजिनजंग्मुयुवयूःसुदानू । श्रियेनगावऽउप
सोममस्थुरिंद्रगिरोवरुणंमेमनीषाः+ ॥ इमाऽइंद्रवरुणंमेमनीषाऽअग्नपद्रविणमिच्छमानाः । उपेमस्थुर्जोष्टारऽइव
वस्वोरध्वीरिवश्रवसोभिक्षमाणाः ॥ अश्वस्यत्मनारध्यस्यपुष्टेर्नित्यस्यरायःपतयःस्याम । ताचक्राणाऽऋतिभिर्नव्य
सीभिरस्मत्रारायोनियुतःसचंतां ॥ आनोबृहताबृहतीभिरूतीऽइंद्रयातंवरुणवाजसाता । यद्विद्यवःपृतनासुप्रकीळा
न्तस्यवास्यामसनितारऽआजेः+ ॥ १६ ॥ (४१४१०) ममद्विताराष्ट्रक्षत्रियस्यविश्वायोर्विश्वेऽअमृतायथानः ।
ऋतुंसचंतेवरुणस्यदेवाराजामिच्छेदुपमस्यवत्रे ॥ अहराजावरुणोमह्यंतान्यसुर्याणिप्रथमाधारयंत । ऋतुंसचंते० ॥
अहमिंद्रोवरुणस्तेमहित्वोर्वीगभीरेरजसीसुमेके । त्वष्टैवविश्वाभुवनानिविद्वान्समैरयंरोदसीधारयंच ॥ अहमपोऽअ
पिन्वमुक्षमाणाधारयदिवंसदनऽऋतस्य । ऋतेनपुत्रोऽअदितेऋतावोतत्रिधातुप्रथयद्विभूम ॥ मानरःस्वश्वावाजयंतो

(४१४१०) ममद्वितेतिदशर्चस्यसूक्तस्यपौरुकुत्सस्यमदस्युःआद्यानांषण्णांत्रसदस्युर्देवताअंत्यानांचतसृणाभिद्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

मांभूताःसमरणेहवन्ते । कुणोम्बाजिमघवाहमिन्द्रऽइयमिरेणुमभिभूत्योजाः ॥ १७ ॥ अहंताविश्वाचकरंनकिर्मादैव्यं
सहोवरतेऽअप्रतीतं । यन्मासोमासोममदन्धबुद्धोभेभयेतेरजसीऽअपारे ॥ विदुष्टेविश्वाभुवनानितस्यताप्रब्रवी
शिवरूणायवेधः । त्वंबूत्राणिशृण्विषेजघ्नवान्त्वंबूताँऽअरिणाऽइन्द्रसिंधून् ॥ अस्माकमत्रपितरस्तऽआसन्त्सप्तऽऋष
योदौर्गहेबध्यमाने । तऽआर्यजंतत्रसदस्युमस्याऽइंद्रंनवृत्रतुरमर्धदेवं ॥ पुरुकुत्सानीहिवामदाशङ्क्येभिरिन्द्रावरु
णानमोभिः । अथाराजानंत्रसदस्युमस्यावृत्रहणैददथुरर्धदेवं ॥ रायावयंससवांसोमदेमह्व्येनदेवायवसेनगावः ।
तांधेनुमिन्द्रावरुणायुवनोविश्वाहाधत्तमनपस्फुरंतीं ॥ १८ ॥ (४१४११) कऽउश्रवत्कतमोयज्ञियानांवंदारुदेवः
कतमोजुषाते । कस्येमांदेवीममृतैषुप्रेष्ठाहृदिश्रेषामसुष्टुतिसुहृत्वां ॥ कोमृळातिकतमऽआगमिष्ठोदेवानामुक्तमःशं
भविष्ठः । रथंकमाहुर्द्रवदश्वमाशुयंसूर्यस्यदुहितावृणीत ॥ मक्षूहिष्मागच्छथऽईवतोद्युनिद्रोनशक्तिपरितक्म्यायां ।
दिवऽआजातादिव्यासुपर्णाकयाशचीनांभवथःशचिष्ठा ॥ कावांभूदुपमातिःकयानऽआश्विनागमथोहृदमाना । को
वांमहश्चित्यजसोऽअभीकऽउरुष्यतमाध्वीदस्नानऽऊती ॥ उरुवारथःपरिनक्षतिद्यामायत्समुद्रादभिवर्ततेवां । म
ध्वामाध्वीमधुवांप्रपायन्यत्सीवांपृक्षोभुरजैतपकाः ॥ सिंधुहवारसयांसिचदश्वान्घृणावयोरुषासःपरिगमन् । तदृषु

(४१४११) कऽउश्रवदितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यसौहोत्रौपुरुमीह्वाजमीह्वावश्विनौत्रिष्टुप् ।

वामजिरंचेतियानयेनपतीभवथःसूर्यायाः ॥ इहेहयद्वांसमनापंपृक्षेसेयमस्मेसुमतिर्वाजरत्ना । उरुष्यतंजरितारैयुवं
हश्चितःकामौनासत्यायुवद्रिक् ॥ १९ ॥ (४१४१२) तंवारथंवयमद्याहुवेमपृथुजयमश्विनासंगतिंगोः । यःसूर्या
वहतिवंधुरायुर्गिर्वाहसंपुरुतमवसूयुं ॥ युवंश्रियमश्विनादेवतातादिवोनपातावनथःशचीभिः । युवोर्वपुरभिपृक्षःस
चंतेवहंतियत्ककुहासोरथैवां ॥ कोवामद्याकरतेरातहव्यऽऊतयैवासुतपेयायवाकैः । ऋतस्यवावनुषैपूर्यायनमोयेमा
नोऽअश्विनाववर्तत् ॥ हिरण्ययेनपुरुभूरथेनेमयज्ञंनसत्योपेयातं । पिबाथऽइन्मधुनःसोम्यस्यदधथोरत्नविधतेजनां
य ॥ आनोयातंदिवोऽअच्छापृथिव्याहिरण्ययेनसुवृत्तारथेन । मावामन्येनिर्यमन्देवयंतःसंयद्देनाभिःपूर्यावां ॥
नूनोरयिंपुरुवीरैर्बृहंतंदस्त्रामिमाथामुभयैष्वस्मे । नरोयद्वांमश्विनास्तोममावन्त्सधस्तुतिमाजमीह्वासोऽअगमन् ॥ इ
हेहयद्वां ॥ २० ॥ (४१४१३) एषस्यभानुरुदियतिंयुज्यतेरथःपरिज्मादिवोऽअस्यसानवि । पृक्षासोऽअस्मि
न्मिथुनाऽअधित्रयोहृतिस्तुरीयोमधुनोविरण्शते ॥ उद्वांपृक्षासोमधुमंतऽईरतेरथाऽअश्वसऽउषसोव्युष्टिषु । अपोर्ण
वंतस्तमऽआपरीवृतंस्वर्णशुक्रंतन्वतऽआरजः ॥ मध्वःपिबतंमधुपेभिरासभिरुतप्रियंमधुनेयुंजाथारथं । आवर्तनि
मधुनाजिन्वथस्पथोहृतिवहेथेमधुमंतमश्विना ॥ हंसासोयेवांमधुमंतोऽअस्मिधोहिरण्यपर्णाऽउहुवऽउषबुधः । उद्

(४१४१२) तंवामितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यसौहोत्रौपुरुमीह्वाजमीह्वावश्विनौत्रिष्टुप् । (४१४१३) एषस्यइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमो

प्रुतोमंदिनोमंदिनिस्पृशोमध्वोनमक्षःसर्वनानिगच्छथः ॥ स्वध्वरासोमधुमंतोऽअग्रयऽउत्साजरंतेप्रतिवस्तोरश्विना ।
यन्निकहस्तस्तरणिर्विचक्षणःसोमं सुषावमधुमंतमद्रिभिः ॥ आकेनिपासोऽअहभिर्दविध्वतःस्वर्णशुक्रंतन्वतऽआर
जः । सूरश्चिदश्वान्युयुजानऽईयतेविश्वऽअनुस्वधयाचेतथस्पथः+ ॥ प्रवामवोचमश्विनाधियंधारथःस्वश्वोऽअज
रोयोऽअस्ति । येनसद्यःपरिरजांसियाथोहविष्मंतंतरणिभोजमच्छ ॥ २१ ॥ (४।५।१) अग्रंपिबामधूनांसुतंवायो
दिविष्टिषु । त्वंहिपूर्वपाऽअसि ॥ शतेनानोऽअभिष्टिभिर्नियुत्वाऽइंद्रसारथिः । वायोसुतस्यतृपतं ॥ आवोसहस्रंह
रयऽइंद्रवायूऽअभिप्रयः । वहंतुसोमपीतये ॥ रथंहिरण्यवंधुरमिंद्रवायूस्वध्वरं । आहिस्थार्थोदिविस्पृशं ॥ रथेनपृ
थुपाजसादाश्वासमुपगच्छतं । इंद्रवायूऽइहागतं ॥ इंद्रवायूऽअयंसुतस्तंदेवोभिःसजोषसा । पिबंतंदाशुषौगृहे ॥ इह
प्रयाणमस्तुवामिंद्रवायूविमोचनं । इहवांसोमपीतये ॥ २२ ॥ (४।५।२) वायोशुक्रोऽअयामितेमध्वोऽअग्रंदिवि
ष्टिषु । आयाहिंसोमपीतयेस्पाहोदैवेनियुत्वता ॥ इंद्रश्चवायवेषांसोमानांपीतिर्महथः । युवांहियंतींदवोन्म्रमापो
नसध्यक् ॥ वायुविंद्रश्चशुष्मिणासरथंशवसस्पती । नियुत्वंतानऽऊतयऽआयातंसोमपीतये ॥ यावांसंतिपुरुस्पृहो
वामदेवोश्विनौजगत्यात्रिष्टुप् । (४।५।१) अग्रंपिबेति सप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रवायूआद्यायावायुर्गायत्री । (४।५।२) वायो
शुक्रइतिचतुर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रवायूआद्यायावायुरनुष्टुप् ।

नियुतोदाशुषेनरा । अस्मेतार्यज्ञवाहसेंद्रवायूनियच्छतं ॥ २३ ॥ (४।५।३) विहिहोत्राऽअवींताविपोनरायोऽअ
र्यः । वायुवाचंद्रेणरथेनयाहिसुतस्यपीतये ॥ नियुवाणोऽअशस्तीर्नियुत्वाऽइंद्रसारथिः । वायुवा० ॥ अनुकृष्णेवसुं
धितीयेमातेविश्वपेशसा । वायुवा० ॥ वहंतुत्वामनोयुजोयुक्तासोनवतिर्नव । वायुवा० ॥ वायोशतंहराणांयुवस्व
पोष्याणां । उतवातेसहस्रिणोरथऽआयातुपाजसा ॥ २४ ॥ (४।५।४) इदंवामास्येहविःप्रियमिंद्राबृहस्पती ।
उक्थंमदश्चशस्यते ॥ अयंवांपरिषिच्यतेसोमऽइंद्राबृहस्पती । चारुर्मदायपीतये ॥ आनऽइंद्राबृहस्पतीगृहमिंद्रश्चग
च्छतं । सोमपासोमपीतये ॥ अस्मेऽइंद्राबृहस्पतीरयिंधंतंशतग्विनं । अश्वावंतंसहस्रिणौ ॥ इंद्राबृहस्पतीवयंसुतेगी
भिर्हवामहे । अस्यसोमस्यपीतये ॥ सोममिंद्राबृहस्पतीपिबंतंदाशुषौगृहे । मादयेथांतदौकसा ॥ २५ ॥ (४।५।५)
यस्तस्तंभसहसाविज्मोऽअंतान्बृहस्पतिस्त्रिषधस्योरवेण । तंप्रत्नासऽऋषयोदीध्यानाःपुरोविप्रादधिरेमंद्रजिह्वं ॥ धुने
तयःसुप्रकेतंमदंतोबृहस्पतेऽअभियेनस्तस्त्रे । पृषंतंसृप्रमदंभमूर्वबृहस्पतेरक्षतादस्ययोनिं ॥ बृहस्पतेयापरमापराव
दतऽआतऽऋतस्पृशोनिषेदुः । तुभ्यंखाताऽअवताऽअद्रिदुग्धामध्वःश्रोतंत्यभितोविरप्शं+ ॥ बृहस्पतिःप्रथमंजाय

(४।५।३) विहिहोत्राइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोवायुरनुष्टुप् । (४।५।४) इदंवामितिषड्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेव-
इंद्राबृहस्पतीगायत्री । (४।५।५) यस्तस्तंभेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोबृहस्पतिरंत्ययोर्द्वयोरिंद्राबृहस्पतीत्रिष्टुप्दशमीजगती ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ७

॥ ४६ ॥

मानोमहोज्योतिषः परमेव्योमन् । सप्तास्यस्तुविजातोरवेण विसर्गमरधमत्तमांसि ॥ ससुष्टुभासः ऋकतागुणेन
लंरुरोजफलिगंरवेण । बृहस्पतिरुस्रियाहव्यसूदः कनिक्कद्वारवशतीरुदाजत् ॥ २६ ॥ एवापित्रे विश्वदेवाय वृष्णेय
ज्ञैर्विधेम नमसाहविभिः । बृहस्पते सुप्रजावीरवतो वयं स्याम पतयोरयीणां⁺ ॥ सऽइद्राजाप्रतिजन्यानि विश्वाशुष्मे
णतस्यावभिवीर्येण । बृहस्पतियः सुभृतं बिभर्ति वल्लुयति वंदते पूर्वभाजं ॥ सऽइत्क्षेति सुधितऽओकसि खेतस्माऽइळा
पिन्वते विश्वदानीम् । तस्मै विशः स्वयमेवानमंते यस्मिन् ब्रह्माराजनि पूर्वऽएति ॥ अप्रतीतो जयति संधनानि प्रतिजन्या
न्युतया सजन्या । अवस्य वेयो वरिवः कृणोति ब्रह्मणे राजा तमवंति देवाः⁺ ॥ इन्द्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पते स्मिन्यज्ञे मंदसा
ना वृषण्वसू । आवां विशं त्विदं वः स्वाभुवोस्मे रयिं सर्ववीरं नियच्छतं ॥ बृहस्पतऽइन्द्रवर्धतं नः सचासावां सुमतिर्भूत्वस्मे ।
अविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीर्जजस्तमयो वनुषामरातीः ॥ २७ ॥ इति तृतीयाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

त्रयोविंशत्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि १८ ऋचः १४४ ॥ त्यागः ॥ ऋभुभ्यः ४८ द्याव्यापृथिवीभ्याः १ दधिक्काणः १९ सूर्याये १
इंद्रावरुणाभ्याः ११ त्रसदस्यवः ६ इंद्रावरुणाभ्याः ४ अग्निभ्याः २१ वायवः १ इंद्रवायुभ्याः ६ वायवे इंद्रवायुभ्याः ३ वायवः ५
इंद्राबृहस्पतिभ्याः ६ बृहस्पतयः ९ इंद्राबृहस्पतिभ्याः २ ॥ इति तृतीये सप्तमः ॥ ७ ॥

मंडलं ४

अनु. ५

॥ ४६ ॥

इदमुषस्यंतु प्रतिष्यासप्तगायत्रैतद्देवस्य सावित्रं तु जागतं भूदेवः षट्त्रिष्टुवंतं को वो दशैश्वदेवं त्रिगायत्र्यंतं तु म
ही सप्तद्यावापृथिवीयं क्षेत्रस्याष्टौ तिस्रः क्षेत्रपत्याः शुनायैका परापुर उष्णिक्सां त्याच शुनासीराभ्यामुपांत्ये सीतायै
ते चानुष्टुभावाद्याचतुर्थी च समुद्रादेकादशाग्नेयं जगत्यंतं सौर्यं त्रिपापं वागव्यं वा घृतस्तुतिर्वानमो त्रिभ्यो भौमो त्रिः पं
चमे मंडले नुक्तगोत्रमात्रेयं विद्यात्पंकत्यंतस्य च सूक्तस्य शेषमानुष्टुभं भवो धिद्वादशबुधविष्टिरौ कुमारं कुमारो वृशो
वाजानं उभौ वा शक्यं तं कवीत्युचोस्तु वृश एव त्वमग्ने वसुश्रुत आद्या विराट् तृतीया मारुतरौ द्रावैष्णवी त्वामग्नए
कादशसुसमिद्धाया प्रंगायत्रमग्निं तं दशपांक्तं सखाय इषः पंकत्यंतं त्वामग्ने सप्त जागतं ॥ १ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (४।५।६) इदमुत्पत्तु रूतमं पुरस्ताज्ज्योतिस्तमसो वयुना वदस्थात् । नूनं दिवो दुहितरो विभाती
गातुं कृणवन्नृषसो जनाय ॥ अस्थुरुचित्राऽउषसः पुरस्तान्मिताऽइव स्वरवो ध्वरेषु । व्यूत्रजस्य तमो द्वारोच्छंती रवन्नु
चयः पावकाः⁺ ॥ उच्छंती रद्यचितयंत भोजान्नाधो देया योषसो मघोनीः । अचित्रेऽअंतः पणयः ससं त्वबुध्यमानास्तम
सो विर्मध्ये ॥ कुचित्सदैवीः सनयो नवो वायामो बभूया दुषसो वोऽअद्य । येनानवग्वेऽअंगिरे दशग्वे सप्तास्यैरेव तीरे वद
ष⁺ ॥ यूयं हि देवीर्ऋतयुग्भि रश्चैः परिप्रयाथ भुवनानि सद्यः । प्रबोधयंती रूपसः ससंतं द्विपाच्चतुष्पाच्चरथाय जीवं⁺ ॥ १ ॥

(* जननां ऋषेः पुत्रो जान इति सर्वा ० भाष्यं । जार इति सायणः ।) (४।५।६) इदमुत्पत्तिलेकादशस्य सूक्तस्य गौतमो वामदेव उपास्मिष्टु ।

कस्विदासांकतमापुराणीययाविधानाविदधुर्भूणां । शुभंयच्छुभ्राऽउषसश्चरंतिनविज्ञायंतेसहशीरजुर्याः⁺ ॥ ताघा
ताभद्राऽउषसःपुरासुरभिष्टिद्युम्नाऽऋतजातसत्याः । यास्वीजानःशशमानऽउक्थैःस्तुवच्छंसद्रविणंसद्यऽआप ॥ ता
ऽआचरंतिसमनापुरस्तात्समानतःसमनापप्रथानाः । ऋतस्यदेवीःसदसोबुधानागवांसर्गाऽउषसोजरंते ॥ ताऽइं
न्वेऽवसमनासमानरीरमीतवर्णाऽउषसश्चरंति । गूहतीरभ्वमसितंरुशद्भिःशुक्रास्तनूभिःशुचयोरुचानाः⁺ ॥ रयिर्दि
वोदुहितरोविभातीःप्रजावतंयच्छतास्मासुदेवीः । स्योनादावःप्रतिबुध्यमानाःसुवीर्यस्यपतयःस्याम ॥ तद्वोदिवोदु
हितरोविभातीरुपब्रुवऽउषसोयज्ञकैतुः । वयंस्यामयशसोजनेषुतद्व्यौश्चधत्तांपृथिवीचदेवी⁺ ॥ २ ॥ (४।५।७) प्र
तिष्यासुनरीजनीव्युच्छंतीपरिस्वसुः । दिवोऽअदंशिदुहिता⁺ ॥ अश्वेवचित्रारुषीमातागवामृतावरी । सखाभूदश्वि
नौरुषाः⁺ ॥ उतसखास्यश्विनोरुतमातागवामसि । उतोषोवस्वऽईशेषे ॥ यावयद्वैषसंत्वाचिकित्वित्सूनृतावरि ।
प्रतिस्तोमैरभुत्सहि ॥ प्रतिभद्राऽअदक्षतगवांसर्गानरश्मयः । ओषाऽअप्राऽउरुजयः ॥ आपप्रुषीविभावरिव्याव
ज्योतिषातमः । उषोऽअनुस्वधामव ॥ आद्यांतनोषिरश्मिभिरांतरिक्षमुरुप्रियं । उषःशुक्लेणशोचिषा ॥ ३ ॥ (४।५।८)
तदेवस्यसवितुर्वार्यमहद्वृणीमहेऽअसुरस्यप्रचेतसः । छर्दियेनदाशुषेयच्छतिमनातन्नोमहांऽउदयान्देवोऽअक्तुभिः ॥

(४।५।७) प्रतिष्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवउषागायत्री । (४।५।८) तदेवस्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवःसविताजगती ।

दिवोधर्ताभुवनस्यप्रजापतिःपिशंगंद्रापिंप्रतिमुंचतेकविः । विचक्षणःप्रथयन्नापृणन्नूर्वजीजनत्सवितासुम्नमुक्थ्यं* ॥
आप्रारजासिदिव्यानिपाथिवाश्लोकैदेवःकृणुतेस्वायधर्मणे । प्रबाहूऽअस्त्राकसवितासवीमनिनिवेशयन्प्रसुवन्नक्तुभि
र्जगत् ॥ अदाभ्योभुवनानिप्रचाकशद्रुतानिदेवःसविताभिरक्षते । प्रास्नाग्वाहभुवनस्यप्रजाभ्योधृतव्रतोमहोऽअजम
स्यराजति ॥ त्रिरंतरिक्षंसवितामहित्वनात्रीरजांसिपरिभूस्त्रीणिरोचना । तिस्रोदिवःपृथिवीस्त्रिस्त्रऽइन्वतित्रिभिर्व्रतै
रभिनोरक्षतिमना ॥ बृहत्सुम्नःप्रसवीतानिवेशनोजगतःस्यातुरुभयस्ययोवशी । सनोदेवःसविताशर्मयच्छत्वस्मेक्षया
यत्रिवरूथमंहसः ॥ आगन्देवऽऋतुभिर्वर्धतुक्षयंदधातुनःसवितासुप्रजामिषं । सनःक्षपाभिरहंभिश्चजिन्वतुप्रजावतं
रयिमस्मेसमिन्वतु ॥ ४ ॥ (४।५।९) अभूद्देवःसवितावद्योनुनऽइदानीमहंऽउपवाच्योनृभिः । वियोरन्नाभर्जति
मानवेभ्यःश्रेष्ठनोऽअत्रद्रविणंयथादधत् ॥ देवेभ्योहिप्रथमंयज्ञियेभ्योमृतत्वंसुवसिभागमुत्तमं । आदिहामानंसवि
तर्व्यूषेनूचीनार्जीवितामानुषेभ्यः ॥ अचिच्चीयच्चक्रमादव्येजनैर्दीनैर्दक्षैःप्रभूतीपुरुषत्वता । देवेषुचसवितुर्मनूषेषु
चत्वंनोऽअत्रसुवतादनागसः ॥ नप्रमियेसवितुर्दव्यस्यतद्यथाविश्वंभुवनंधारयिष्यति । यत्पृथिव्यावरिमन्नास्वंगुरि
र्वर्मन्दिवःसुवर्तिसत्यमस्यतत्⁺ ॥ इन्द्रज्येष्ठान्वहृद्भ्यःपर्वतेभ्यःक्षयाँऽएभ्यःसुवसिपस्त्यावतः । यथायथापतयंतोवि

(४।५।९) अभूद्देवइतिपटुचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवःसविताजगत्यंतात्रिष्टुप् ।

येमिरऽएवैवतस्थुःसवितःसवायते ॥ येतेत्रिरहन्तसवितःसवासौदिवेदिवेसौभगमासुवन्ति । इन्द्रोद्यावापृथिवीसिंधुर
द्विरोदित्यैर्नोऽअदितिःशर्मयंसत् ॥ ५ ॥ (४१।५।१०) कोवस्त्रातावसवःकोवरूताद्यावाभूमीऽअदितेत्रासीथां
नः । सहीयसोवरुणमित्रमर्तात्कोवोध्वरेवरिवोधातिदेवाः ॥ प्रयेधामानिपूव्याण्यर्चान्वियदुच्छान्वियोतारोऽअमू
राः । विधातारोवितेदधुरजस्त्राऽऽतर्थातयोरुरुचंतदस्माः⁺ ॥ प्रपस्त्याऽमदितिसिंधुमकैःस्वस्तिमीळेसख्यायदेवी ।
उभेयथानोऽअहनीनिपातऽउषासानक्ताकरतामदग्धे ॥ व्यर्यमावरुणश्चेतिपंथांमिषस्पतिःसुवितंगातुमग्निः । इन्द्रा
विष्णूनृवदुषुस्तवानाशर्मनोयंतममवद्वरूथं ॥ आपर्वतस्यमरुतामवासिदेवस्यत्रातुरत्रिभगस्य । पात्पतिर्जन्यादंहसोनो
मित्रोमित्रियादुतनऽउरुष्येत् ॥ ६ ॥ नूरोदसीऽअहिनाबुधयेनस्तुवीतदेवीऽअप्येभिरिष्टैः । समुद्रंनसंचरणेसनिप्यवो
धर्मस्वरसोनद्योऽअपन्न ॥ देवैर्नोदिव्यदितिर्निपातुदेवस्त्रातात्रायतामप्रयुच्छन् । नहिमित्रस्यवरुणस्यधासिमर्हाम
सिप्रमियंसान्वग्नेः⁺ ॥ अग्निरीशेवसव्यस्याग्निर्महःसौभगस्य । तान्यस्मभ्यैरासते ॥ उषोमघोन्यावहसूतृतेवार्या
पुरु । अस्मभ्यंवाजिनीवति ॥ तत्सुनःसविताभगोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । इन्द्रो नोराधसागमत् ॥ ७ ॥ (४१।५।११) मही

(४१।५।१०) कोवस्त्रातेतिदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोविश्वेदेवास्त्रिप्रपुंअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः । (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः ७ अग्निः
१ उषाः १ विश्वेदेवाः १ एवंदश) । (४१।५।११) महीइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोद्यावापृथिवीत्रिप्रपुंअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः ।

द्यावापृथिवीऽइहज्येष्ठैरुचाभवतांशुचयद्विरकैः । यत्सीवरिष्ठेबृहतीविमिन्वन्नृवद्धोक्षापप्रधानेभिरैवं ॥ देवीदे
वेभिर्यजतेयजत्रैर्मिनतीतस्थनुरुक्षमाणे । ऋतावरीऽअद्बुहादेवपुत्रेयज्ञस्यनेत्रीशुचयद्विरकैः⁺ ॥ सऽइत्स्वपाभुवने
ध्वासयऽइमेद्यावापृथिवीजजान । उर्वींगभीरेरजसीसुमेकैऽअवशेधीरःशच्यासमैरत् ॥ नूरोदसीवृहद्विर्नोवरूथःप
त्नीवद्विरिपयंतीसजोषाः । उरूचीविश्वेयजतेनिपातंधियास्यामरथ्यःसदासाः⁺ ॥ प्रवांमहिद्यवीऽअभ्युपस्तुतिभरा
महे । शुचीऽउपप्रशंसये ॥ पुनानेतन्वामिथःस्वेनदक्षेणराजथः । ऊह्यार्थेसुनादृतं⁺ ॥ महीमित्रस्यसाधथस्तरंतीपि
प्रतीऽऽतं । परियज्ञंनिषेदथुः ॥ ८ ॥ (४१।५।१२) क्षेत्रस्यपतिनावयंहितेनैवजयामसि । गामश्वपोषयित्वासनो
मृळातीदृशे ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमंतममिधेनुरिवपयोऽअस्मासुधुक्ष्व । मधुश्चतुर्धृतमिवसुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयंतु ॥
मधुमतीरोपधीर्द्यावऽआपोमधुमन्नोभवत्वंतारिक्षं । क्षेत्रस्यपतिर्मधुमान्नोऽअस्त्वरिप्यंतोऽअन्वेनचरेम ॥ शुनंवाहाः

(४१।५।१२) क्षेत्रस्येत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवआद्यानांतिमृणांक्षेत्रपतिर्देवताचतुर्ध्याःशुनःपंचम्यष्टम्योःशुनासीरौषष्टीसप्तम्योः
सीता आद्याचतुर्थीषष्टीसप्तम्योनृष्टुभःपंचमीपुरउष्णिक्शेषास्त्रिष्टुभः (अत्रचतुर्ध्याःशुनोऽदंतः । तथाशुनासीरावित्यत्रकेचिद्वाध्वादित्या
वित्युच्चारयन्तितन्नचतुरस्रं यतःवायुःशुनःसूर्येवात्रसीरःशुनासीरौवायुसूयौवदंति । शुनासीरंयास्कइंद्रंतुमेनेसूर्येद्रौतौमन्यतेशाकपूजि
रितिशुनासीरस्वरूपेणैकेनाचार्यमतदर्शनव्याजेनवैविध्यप्रतिपादितंतस्मात्प्रकृतिभूतशुनासीरशब्देनोच्चारणयुक्तं) ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ८

॥ ४९ ॥

शुनंनरः शुनं कृषतुलांगलं । शुनं वरत्रावध्यं तां शुनमष्टामुदिगय ॥ शुनासीराविमांवाचं जुषेथां यद्विविचक्रुधुः पर्यः । ते
नेमामुपसिंचत ॥ अर्वाची सुभगे भवसीते वंदामहेत्वा । यथानः सुभगाससियथानः सुफलाससि ॥ इंद्रः सीतां निगृह्णा
तुतां पूषा नुं यच्छतु । सानः पर्यस्वती दुहामुत्तरामुत्तरां समौ ॥ शुनं नः फालाविकृषंतु भूमिं शुमकीनाशाऽअभियंतु वाहैः ।
शुनं पर्जन्यो मधुना पर्योभिः शुनासीरा शुनमस्मा सुधत्तं ॥ ९ ॥ (४।५।१३) समुद्रादूर्मिर्मधुमाऽउदारदुपां शुनासर्ममृत
त्वमानद् । घृतस्य नामगुह्यं दस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः ॥ वयं नाम प्रब्रवामा घृतस्यास्मिन्यज्ञे धारयामानमौ
भिः । उपब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुःशृंगो वमीद्वारऽएतत् ॥ चत्वारि शृंगात्रयोऽअस्य पादा द्वे शीर्षे सहस्रा सोऽ
अस्य । त्रिधा वद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्याऽआर्विवेश ॥ त्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गर्वि देवासो घृतमन्वविंदन् ।
इंद्रऽएकं सूर्यऽएकं जजान वेनादेकं स्वधया निष्टतक्षुः ॥ एताऽअर्षेति हृद्यात्समुद्राच्छतव्रजारिपुणानावचक्षे । घृतस्य धा
राऽअभिचाकशीमिहिरण्ययो वेतसो मध्यऽआसां ॥ १० ॥ सम्यक् स्रवंति सरितो न धेनाऽअंतर्हृदामनसा पूयमानाः ।
एतेऽअर्षत्यूर्मयो घृतस्य मृगाऽइव क्षिपणोरीषमाणाः ॥ सिंधोरिव प्राध्वने शूघना सोवातप्रमियः पतयंति यद्वाहाः । घृतस्य
धाराऽअरुषो न वाजीकाष्ठाभिंदन्नुर्मिभिः पिन्वमानः ॥ अभिप्रवंत समने वयोषाः कल्याण्यः स्मर्यमाना सोऽअग्निं । घृत
(४।५।१३) समुद्रादूर्मिरित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गौतमो वामदेवो मिस्त्रिष्टुवंत्या जगती । (सूर्योवागावोवाघृतस्तुतिर्वादेवता) ।

मंडलं ४

अनु. ५

॥ ४९ ॥

स्य धाराः समिधो न संतता जुषाणो हर्यति जातवेदाः ॥ कन्याऽइव वहतु मेतवाऽउऽअंज्यं जानाऽअभिचाकशीमि । यत्र
सोमः सुयते यत्र यज्ञो घृतस्य धाराऽअभितत्पवंते ॥ अभ्यर्षत सुष्टुतिं गव्यं माजिमस्मा सुभद्राद्रविणानि धत्त । इमं यज्ञं न य
त देवतानो घृतस्य धारामधुमत्पवंते ॥ धामन्ते विश्वं भुवं नमधिश्रितमंतः समुद्रे हृद्यं तरायुषि । अपामनी के समिधेयऽ
आभृतस्तमं दयाममधुमंतं तऽऊर्मिं ॥ ११ ॥ (इति वामदेवं चतुर्थं मंडलं समाप्तं । अत्र सूक्तानि ५८) ॥ (५।१।१) अ
बोध्यग्निः समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायतीमुपासं । यद्वाऽइव प्रययामुजिह्वानाः प्रभानवः सिद्धतेनाक्रमच्छ ॥ अबोधि
होतायुजथाय देवानूध्वोऽअग्निः सुमनाः प्रातरस्थात् । समिद्धस्य रुशं ददर्शिपाजो महान् देवस्तमसो निरमोचि ॥ यदीग
णस्य रशनामजीगः शुचिरङ्गे शुचिभिर्गोभिर्गग्निः । आदक्षिणा युज्यते वाजयंत्युत्तानामूध्वोऽअध्यजुर्हभिः ॥ अग्निम
च्छादेव यतांमनां सिचक्षूषीव सूर्ये संचरंति । यदीं सुवातेऽउषसा विरूपे श्वेतो वाजी जायतेऽअग्नेऽअह्नी ॥ जनिष्ट हि जे
न्योऽअग्नेऽअह्नी हितो हितेऽवरो वनेषु । दमेदमे सस्तरत्ना दधानो ग्निर्होतानिषसादाय जीयान् ॥ अग्निर्होतान्यसीदद्य
जीयानुपस्ये मातुः सुरभाऽउलोके । युवाकविः पुरुनिष्ठऽऋतावाधर्ता कृष्टीनामुत मध्यऽइन्द्रः ॥ १२ ॥ प्रणुत्यं विप्रम
ध्वरेषु साधुमग्निर्होतारमीळते नमोभिः । आयस्ततानरोदसीऽऋतेन नित्यं मृजंति वाजिनं घृतेन ॥ मार्जाल्यो मृज्यते श्वे

आत्रेये पंचमे मंडले षडनुवाकाः । (५।१।१) अबोधीति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य आत्रेयौ बुधगविष्टिरावमिस्त्रिष्टुप् ।

दमूनाः कविप्रशस्तोऽतिथिः शिवोनः । सहस्रशृंगो वृषभस्तदौजा विश्वाँऽअग्नेसहसा प्रास्यन्यान्⁺ ॥ प्रसद्योऽअग्नेऽ
अत्येभ्यन्याना विर्यस्मै चारुतमो बभूव । ईळेन्यो वपुष्यौ विभावा प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणां ॥ तुभ्यं भरति क्षितयो य
विष्टबलिमग्नेऽअतितऽओतदूरात् । आभंदिष्ठस्य सुमतिं चिकिद्धि बृहत्तेऽअग्नेमहि शर्मभद्रं⁺ ॥ आद्यरथं भानुमो भानु
मंतमग्नेतिष्ठयजतेभिः समंतं । विद्वान्पथीना मुर्वी^१ तरिक्षमेह देवान्ह विरद्याय वक्षि ॥ अवोचामकुवये मेधायव चो वंदा
रुवृषभाय वृष्णे । गविष्ठिरो नमसास्तोममग्नौ दिवी वरुक्ममुरुव्यं चमश्रेत् ॥ १३ ॥ (५।१।२) कुमारं माता युवतिः
समुब्धं गुहा विभर्ति न ददाति पित्रे । अनीकमस्य नमिनज्जांसः पुरः पश्यंति निहितमरुतौ ॥ कमेतत्वं युवते कुमारं पेपी
विभर्षिं हिंसीज जान । पूर्वीं हिं गभैः शरदौ ववर्धा पश्यं जातं यदसूतमाता⁺ ॥ हिरण्यदंतं शुचि वर्णमाराक्षेत्रादपश्यमा
युधामिमानं । ददानोऽअस्माऽअमृतं विपृक्कृत्किमामनिंद्राः कृण्वन्ननुक्थाः⁺ ॥ क्षेत्रादपश्यं सनुतश्चरंतं सुमद्युधं न पुरु
शोभमानं । नताऽअगृभ्रन्नजनिष्ट हिषः पलिक्रीरिद्युवतयो भवन्ति ॥ केमेमर्यं कं वियवंत गोभिर्नयेषां गोपाऽअरणश्चिदा
स । यईजगृभ्रवते सृजंत्वा जातिपश्वऽउपनश्चिकित्वान्⁺ ॥ वसारा जानं वसतिजनां नामरातयो निदधुर्मत्येषु । ब्रह्मा

(५।१।२) कुमारमिति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः कुमारः कमेतं त्रिज्योतिषेत्यनयोर्जानो वृशो मिक्षिष्टुपंत्याशकरी (पाक्षिको जारो
वृशः सर्वसूक्तेषु । अत्र सर्वानुक्रमभाष्ये जननाभ्ररूपेः पुत्रो जान इत्येव निर्णीतम् । जरनाभ्ररूपेः पुत्रो जारो वृश इति तु सायनभाष्यम् ।)

प्यत्रैव तं सृजंतु निंदितारो निंदा सो भवन्तु ॥ १४ ॥ शुनश्चिच्छेपं निदितं सहस्राद्युपादमुंचोऽअशमिष्ट हिषः । एवास्म
दग्ने विमुमुग्धिपाशान्होतंश्चिकित्वऽहूतु निषद्य ॥ हृणीयमानोऽअपहिमदैयेः प्रमै देवानां व्रतपाऽउवाच । इंद्रो विद्वाँ
ऽअनुहित्वा चक्षते नाहमग्नेऽअनुशिष्टऽआगां ॥ विज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विंश्वानि कृणुते महित्वा । प्रादेवी
र्मायाः सहते दुरेवाः शिशीते शृंगेरक्षसे विनिक्षे ॥ उत्स्वानासो दिविषं त्वग्नेस्तिग्मायुधारक्षसे हंतवाऽउ । मदेचिदस्य प्ररु
जंति भामानवरं ते परिबाधोऽअदेवीः ॥ एतं ते स्तोमं तु विजातविप्रोरथं न धीरः स्वपाऽअतक्षं । यदीदं प्रतित्वं देवहर्षाः
स्वर्वतीरपऽएनाजयेम ॥ तुविग्रीवो वृषभो वा वृधानो शर्च^१ र्यः समजातिवेदः । इतीममग्निमुमृताऽअवोचन्बर्हिष्मते
मनवेशर्मयं सद्धविष्मते मनवेशर्मयं सत् ॥ १५ ॥ (५।१।३) त्वमग्ने वरुणो जायसे यत्त्वं मित्रो भवसियत्समिद्धः । त्वे
विश्वे सहसस्पुत्र देवास्त्वमिंद्रो दाशुषे मर्त्याय ॥ त्वमर्यमा भवसियत्कनीनां नाम स्वधावन्गुह्यं विभर्षि । अंजंति मित्रं सु
धितं न गोभिर्न हंपती समनसा कृणोषि ॥ तव श्रिये मरुतो मर्जयंत रुद्रयत्तेजनिमचारुचित्रं । पदं यद्विष्णोरुपमं निधायि
तेन पासिगुह्यं नाम गोनी ॥ तव श्रिया सुहृशो देव देवाः पुरुदधानाऽअमृतं सपंत । होतारमग्निमनुषो निषेदुर्दशस्यंतऽउ
शिजः शंसमायोः⁺ ॥ नत्वद्धोता पूर्वोऽअग्नेयजीयाभ्रकाव्यैः परोऽअस्ति स्वधावः । विशश्च यस्याऽअतिथिर्भवासिसय

(५।१।३) त्वमग्ने इति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयो वसुश्रुतो मिस्तृतीयायामरुद्रविष्णवस्त्रिष्टुबाद्याविराट् ।

ज्ञेनवनवहेवमर्तान् ॥ वयमग्नेवनयामत्वोतावसूयवोहविषाबुध्यमानाः । वयंसमयेविदथेष्वाहोवयंरायासहसस्पुत्रम
र्तान् ॥ १६ ॥ योनऽआगोऽअभ्येनोभरात्यधीदधमघशंसेदधात । जहीचिकित्वोऽअभिशास्तिमेतामग्नेयोनोमर्चय
तिद्वयेन ॥ त्वामस्याव्युषिदेवपूर्वेदूतंकृण्वानाऽअयजंतहव्यैः । संस्थेयदंष्ट्रऽईयसेरयीणांदेवोमर्तैर्वसुभिरिध्यमानः ॥
अवस्पृधिपितरंयोधिर्विद्वान्पुत्रोयस्तेसहसःसूनऽऊहे । कदाचिकित्वोऽअभिचक्षसेनोग्नैकदाऽऽकृतचिद्यातयासे ॥ भू
रिनामवंदमानोदधातिपितावसोयदितज्जोषयासे । कुविहेवस्यसहसाचकानःसुभ्रमग्निर्वनतेवावृधानः+ ॥ त्वमंगज
रितारंयविष्ठविश्वान्यग्नेदुरितातिपर्षि । स्तेनाऽअदृशत्रिपवोजनासोज्ञातकेतावृजिनाऽअभूवन् ॥ इमेयामासस्व
द्विगभूवन्वसंवेवातदिदागोऽअवाचि । नाहायमग्निरभिशस्तयेनोनरीषतेवावृधानःपरादात् ॥ १७ ॥ (५११४)
त्वामग्नेवसुपतिंवसूनामभिप्रमंदेऽअध्वरेषुराजन् । त्वयावाजंवाजयंतोजयेमाभिष्यामपृत्सुतीर्मर्त्यानां ॥ हव्यवाळ
ग्निरजरःपितानोविभुर्विभावांसुदृशीकोऽअस्मे । सुगार्हपत्याःसमिषोदिदीह्यस्मद्यं१कसंमिमीहिश्रवांसि ॥ विशांक
विंविशपतिमानुषीणांशुर्चिपावकंघृतपृष्ठमग्निं । निहोतारंविश्वविदंदधिध्वेसदेवेषुवनतेवार्याणि ॥ जुषस्वान्ऽइळ्या
सजोषायतमानोरश्मिभिःसूर्यस्य । जुषस्वनःसमिधंजातवेदऽआचंदेवान्हविरद्यायवक्षि ॥ जुष्टोदमूनाऽअतिथिर्दु

(५११४) त्वाममइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवसुश्रुतोभिस्त्रिष्टुप् ।

रोणऽइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान् । विश्वाऽअग्नेऽअभियुजोविहत्याशत्रूयतामभराभोजनानि ॥ १८ ॥ वधेनदस्युं
प्रहिचातयस्ववयःकृण्वानस्तन्वे३स्वायै । पिपर्षियत्सहसस्पुत्रदेवान्तसोऽअग्नेपाहिनृतमवाजंऽअस्मान् ॥ वयंतेऽअग्न
ऽउक्थैर्विधेमवयंहव्यैःपावकभद्रशोचे । अस्मेरयिंविश्ववारंसमिन्वास्मेविश्वानिद्रविणानिधेहि ॥ अस्माकमग्नेऽअ
ध्वरंजुषस्वसहसःसूनोत्रिषधस्थहव्यं । वयंदेवेषुसुकृतःस्यामशर्मणानस्त्रिवरूथेनपाहि ॥ विश्वानिनोदुर्गहाजातवेदः
सिंधुंननावादुरितातिपर्षि । अग्नेऽअत्रिवन्नमसागृणानो३स्माकंबोध्यवितातनूनां ॥ यस्त्वाहदाकीरिणामन्यमानोम
र्त्यमर्त्योजोहवीमि । जातवेदोऽयशोऽअस्मासुधेहिप्रजाभिरग्नेऽअमृतत्वमंश्यां ॥ यस्मैत्वंसुकृतंजातवेदऽउलोकमग्ने
कृणवःस्योनं । अश्विनंसपुत्रिणंवीरवैतंगोमैतरयिनंशतेस्वस्ति ॥ १९ ॥ (५११५) सुसमिद्धायशोचिषेधृतंतीव्रंजु
होतन । अग्नयेजातवेदसे ॥ नराशंसःसुषूदतीमंयज्ञमदाभ्यः । कुविहिमधुहस्त्यः ॥ ईळितोऽअग्नऽआवहेद्रैचित्रमि
हप्रियं । सुखैरथैभिरुतयै ॥ ऊर्णमदाविप्रथस्वाभ्यं१र्काऽअनूषत । भवानःशुभ्रसातये ॥ देवीर्द्वारोविश्रयध्वंसुप्रा
युणानऽऊतयै । प्रप्रयज्ञंघृणीतन ॥ २० ॥ सुप्रतीकेवयोवृधांयुह्योऽऽकृतस्यमातरा । दोषामुषासमीमहे ॥ वातस्यप

(५११५) सुसमिद्धायेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवसुश्रुतःइध्मोनराशंसइळोबर्हिर्देवीर्द्वारउषासानक्तादैव्योहोतारोसरस्वतीळा-
भारत्यस्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयोगायत्री ।

त्संज्ञीकृतादैव्याहोता रामनुषः । इमं नो यज्ञमार्गतं ॥ इच्छासरस्वतीमहीति सो देवीर्मयो भुवः । बहिःसीदं त्वस्त्रिधः ॥
 शिवस्त्वष्टरिहागहिविभुः पोषऽउतत्मना । यज्ञेयज्ञेनऽउदव ॥ यत्र वेत्यवनस्पते देवानां गुह्यानामानि । तत्र हव्यानि
 गामय ॥ स्वाहाग्नयेवरुणाय स्वाहो द्रायमरुन्धः । स्वाहा देवेभ्यो हविः⁺ ॥ २१ ॥ (५।१।६) अग्निं तं मन्ये यो वसुर
 स्तं यं यं ति धेनवः । अस्तमर्वतऽआशवोस्तं नित्या सो वाजिनऽइषं स्तोतुभ्यऽआभर ॥ सोऽअग्निर्यो वसुर्गृणे संयमायं ति धे
 नवः । समर्वतोरघुद्रुवः संसुजातासः सूरयऽइषं ॥ अग्निर्हि वाजिनं विशेददाति विश्वचर्षणिः । अग्नीराये स्वाभुवं सग्नी
 तो याति वार्यमिषं ॥ आतेऽअग्नऽइषीमहिद्युमंतं देवाजरं । यद्भस्याते पनीयसीसमिहीदयं ति च वीषं ॥ आतेऽअग्न
 ऽऋषाहविः शुक्रस्य शोचिपस्पते । सुश्रद्भदस्मविदपते हव्यावाद् तुभ्यं ह्वयतऽइषं ॥ २२ ॥ प्रोत्येऽअग्नयोऽग्निषु विश्वं पु
 ष्यं ति वार्यं । ते हि न्विरेतऽइन्विरेतऽइषण्यं त्यानुषगिषं ॥ तवत्येऽअग्नेऽअर्चयो महिब्राधंत वाजिनः । ये पत्वभिः
 शफानां ब्रजाभुरंत गोनामिषं ॥ नवानोऽअग्नऽआभरस्तोतुभ्यः सुक्षितीरिषः । ते स्यामयऽआनुचुस्त्वा दूता सो दमेदम
 ऽइषं ॥ उभे सुश्रद्भसर्पिषो देवीं श्रीणीषऽआसनि । उतो नऽउत्पुण्याऽउक्थेषु शवसस्पतऽइषं ॥ एवांऽअग्निमंजुर्य
 मुर्गाभिर्यज्ञेभिरानुषक् । दधदस्मे सुवीर्यं मुतत्यदाश्वश्व्यमिषं ॥ २३ ॥ (५।१।७) सखायः संवः सम्यंच मिषं स्तो

(५।१।६) अग्निं तं मिति दशर्चस्य सूक्तस्याग्नेयो वसुश्रुतोऽग्निः पंक्तिः । (५।१।७) सखायः समिति दशर्चस्य सूक्तस्याग्नेयइषोऽग्निं नुष्टुबं त्यापंक्तिः ।

मैचाग्नये । वर्षिष्ठा यक्षितीनामूर्जो न ज्ञेसहस्वते ॥ कुत्राचिद्यस्य समृतौ रण्वानरो नृषदने । अर्हतश्चिद्यमिधते संजन
 यं ति जंतवः ॥ संयदिषो वनामहेसहव्यामानुषाणां । उतद्युम्नस्य शवसऽऋतस्य रश्मिमाददे ॥ सः स्माकृणोति केतु
 मानकं चिह्नरऽआसते । पावको यद्वनस्पतीन् प्रस्मामिनात्यजरः ॥ अवस्मयस्य वेषणे स्वेदं पथिषु जुहति । अभीमह
 स्वज्ञेन्यं भूमापृष्ठे वरुरुहुः ॥ २४ ॥ यं मर्त्यैः पुरुस्पृहं विदद्विश्वस्य धार्यसे । प्रस्वादं न पितृनामस्ततां ति चिदायवे ॥
 सहिष्माधन्वाक्षितं दातानदात्यापशुः । हिरिश्मश्रुः शुचिदं भ्रुमुरनिभृष्टतविषिः ॥ शुचिः ष्मयस्माऽअत्रि वत्प्रस्वाधि
 तीवरीयते । सुषूरसूतमाताकृणाय दानशे भगं ॥ आयस्ते संपिरासुते श्मशमस्ति धार्यसे । ऐषुद्युम्नमुत श्रवऽआचि तं
 मर्त्येषु धाः ॥ इति चिन्मन्युमग्निजस्त्वादातमापशुंददे । आदग्नेऽअपृणतोत्रिः सासह्यादस्य निषः सासह्यान्नृन्⁺
 ॥ २५ ॥ (५।१।८) त्वामग्नेऽऋताय वः समीधिरे प्रहं प्रह्नासऽऋतये स हस्कृत । पुरुश्वद्रं यं जतं विश्वधाय संदमूनसंग
 हपतिं वरेण्यं ॥ त्वामग्नेऽअतिथिं पूर्य विशः शोचिष्के शंगृहपतिं निषेदिरे । बृहत्केतुं पुरु रूपं धनस्पृतं सुशर्माणं स्ववसं जर
 द्विषं ॥ त्वामग्ने मानुषीरीळते विशो होत्राविदं विविचिरत्नधातमं । गुहासंतं सुभग विश्वदर्शतं तु विष्वणं संसुयं जैधृतश्चि
 यं ॥ त्वामग्ने धर्णासिं विश्वधा वयं गीर्भिर्गृणंतो नमसोपसेदिम । स नो जुषस्व समिधानोऽअंगिरो देवो मर्तस्य यशसा सुदी

(५।१।८) त्वामग्नेऽऋताय व इति सप्तर्चस्य सूक्तस्याग्नेयइषोऽग्निर्जगती ।

त्संश्रितादव्याहोतरामनुषः । इमं नो यज्ञमार्गतं ॥ इच्छासरस्वतीमहीति सो देवीर्मयो भुवः । वह्निःसीदं त्वन्निधः ॥
 शिवस्त्वष्टरिहागहिविभुः पोषऽउतत्मना । यज्ञेयज्ञेनऽउदव ॥ यत्र वेत्थ वनस्पते देवानां गुह्यानामानि । तत्र हव्यानि
 गामय ॥ स्वाहाग्नयेवरुणाय स्वाहेन्द्राय मरुत्यः । स्वाहा देवेभ्यो हविः⁺ ॥ २१ ॥ (५।१।६) अग्निं तं मन्ये यो वसुर
 स्तं यं यं ति धेनवः । अस्तमर्वतऽआशवोस्तं नित्या सो वाजिनऽइषं स्तोतुभ्यऽआभर ॥ सोऽअग्निर्यो वसुर्गुणे संयमायं ति धे
 नवः । समर्वतोरघुदुवः संसृजातासः सूरयऽइषं ॥ अग्निर्हि वाजिनं विशेद दाति विश्वचर्षणिः । अग्नीराये स्वाभुवं समी
 तो याति वार्यमिषं ॥ आतेऽअग्नऽइषीमहिद्युमंतं देवाजरं । यज्ञस्याते पर्नीयसीसमिद्दीदयं ति यत्रीषं ॥ आतेऽअग्न
 ऽऋचाहविः शुक्रस्य शोचिषस्पते । सुश्रद्धदस्मविश्रुते हव्यावाऽतुभ्यं हूयतऽइषं ॥ २२ ॥ प्रोत्येऽअग्नयोऽग्निषु विश्वं पु
 ष्यति वार्यं । ते हि न्विरेतऽइन्विरेतऽइषण्यं त्यानुषगिषं ॥ तवत्येऽअग्नेऽअर्चयोमहिवाधंत वाजिनः । ये पत्वभिः
 शफानां ब्रजाभूरंत गोनामिषं ॥ नवानोऽअग्नऽआभरस्तोतुभ्यः सुक्षितीरिषः । ते स्यामयऽआनुचुस्त्वा दूता सो दमे दम
 ऽइषं ॥ उभे सुश्रद्धसर्पिषो देवी श्रीणीषऽआसनि । उतो नऽउत्पुपूर्याऽउक्थेषु शवसस्पतऽइषं ॥ एवांऽअग्निमर्जुय
 मुर्गीभिर्गज्ञेभिरानुषक् । दधदस्मे सुवीर्यं मुतत्यदाश्वभ्यमिषं ॥ २३ ॥ (५।१।७) सखायः संवः सम्यं च मिषं स्तो

(५।१।६) अग्निं तं मिति दशर्चस्य सूक्तस्याग्नेयो वसुश्रुतोभिः पंक्तिः । (५।१।७) सखायः समिति दशर्चस्य सूक्तस्याग्नेयइषोमिरनुष्टुबं त्यापंक्तिः ।

मैचाग्नये । वर्षिष्ठा यक्षितीनामूर्जो नष्ट्रे स ह्रस्वते ॥ कुत्राचिद्यस्य समृतौ रण्वानरो नृषदने । अर्हतश्चिद्यमिधते सैज्जन
 यं ति जंतवः ॥ संयदिषो वनामहे संहव्यामानुषाणां । उतद्युम्नस्य शर्वसऽऋतस्य रश्मिमाददे ॥ सः स्माकृणोति केतु
 मानकैचिद्दूरऽआसते । पावको यद्वनस्पतीन् प्रस्मामिनात्यजरः ॥ अवस्मयस्य वेषणे स्वेदं पथिषु जुहति । अभीमह
 स्वज्ञेन्यं भूमापृष्ठे वरुहः ॥ २४ ॥ यं मर्त्यैः पुरुस्पृहं विदद्विश्वस्य धार्यसे । प्रस्वादं न पितुनामस्तं ताति चिदायवे ॥
 सहिष्माधन्वाक्षितं दातानदात्यापशुः । हिरिश्मश्रुः शुचिदन्नभुरनिभृष्टतविषिः ॥ शुचिः ण्मयस्माऽअत्रि वत्प्रस्वाधि
 तीवरीयते । सुषूरं सूतमाताकृणा यदानुशेभगं ॥ आयस्तैसपिरासुते ग्नेशमस्ति धार्यसे । ऐषुद्युम्नमुत श्रवऽआचित्तं
 मर्त्येषु धाः ॥ इति चिन्मन्युमग्निजस्त्वादातमापशुंददे । आदग्नेऽअपृणतोत्रिः सा सहा हस्यूनिषः सा सहा न्नृन्⁺
 ॥ २५ ॥ (५।१।८) त्वामग्नेऽऋताय वः समीधिरे प्रहं प्रह्लासऽऋतये स हस्कृत । पुरुश्रं द्रयं जतं विश्वधाय सं दमूनं संगृ
 हपतिं वरेण्यं ॥ त्वामग्नेऽअतिथिं पूर्य विशः शोचिष्केशं गृहपतिं निषेदिरे । बृहत्केतुं पुरु रूपं धनस्पृतं सुशर्माणं स्ववसं जर
 द्विषं ॥ त्वामग्नेमानुषीरीळते विशो होत्राविदं विविचिरत्ना धातमं । गुहासंतं सुभगविश्वदं शतं तु विष्वणसं सुयजैषु तश्चि
 यं ॥ त्वामग्ने धर्णसिं विश्वधा वयं गीर्भिर्गृणंतो मम सोपसेदिम । स नो जुषस्व समिधानोऽअंगिरो देवो मर्तस्य यशसा सुदी

(५।१।८) त्वामग्नेऽऋताय व इति सप्तर्चस्य सूक्तस्याग्नेयइषोमिर्जगती ।

श्रवसं.

अ.३अ.८

॥ ५३ ॥

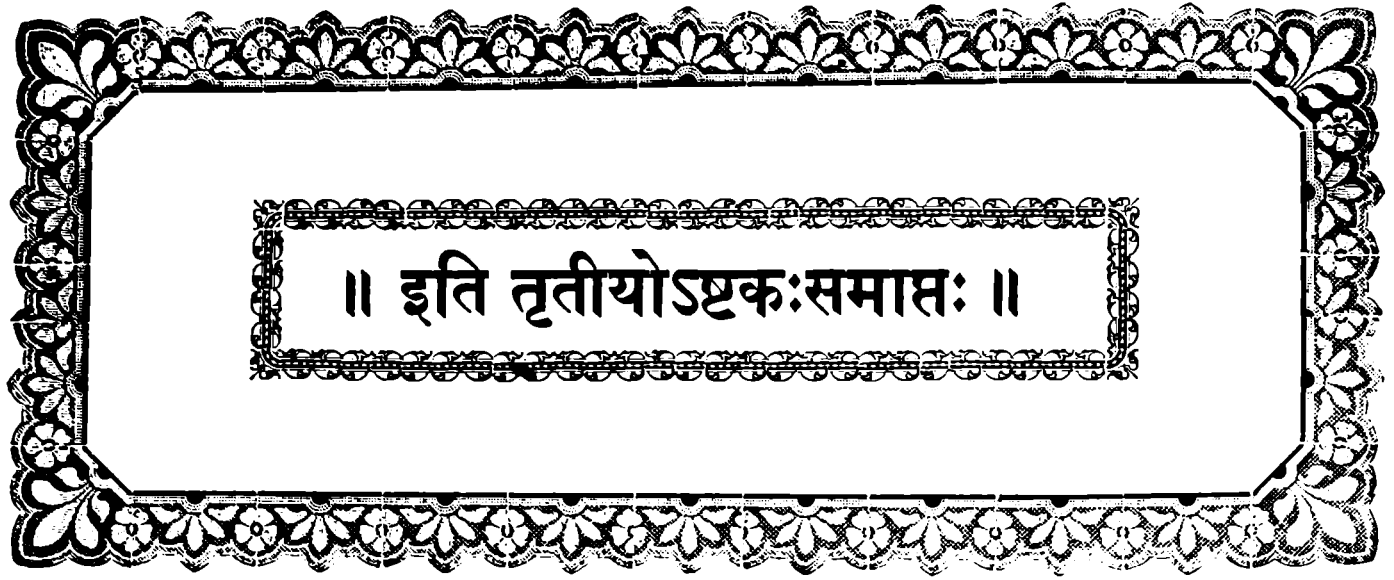
तिभिः ॥ त्वमग्नेपुरुषोविशेविशेवयोदधासिप्रलथापुरुष्टुत । पुरुष्यन्नासहसाविराजसित्विष्टिःसातैतित्विष्टाणस्य
नाधृषे ॥ त्वमग्नेसमिधानंयविष्ठदेवादुतंचक्रिरेहव्यवाहनं । उरुज्यसंघृतयोनिमाहुतंत्वेषंचक्षुर्दधिरेचोदयन्मति ॥
त्वमग्नेप्रदिवऽआहुतंघृतैःसुम्नायवःसुषमिधासमीधिरे । सर्वावृधानऽओषधीभिरुक्षितोऽभिज्रयांसिपार्थिवादिति
ष्टसे ॥ २६ ॥ इतितृतीयाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

चतुर्विंशध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १६ ऋचः १५२ ॥ त्यागः ॥ उषस. १८ सवित्र. १३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. १० [भे. प.
विश्वेभ्यो. ७ अग्नय. उषस. विश्वेभ्योदेवेभ्य.] यावापृथिवीभ्या. ७ क्षेत्रपतय. ३ शुनाये. शुनासीराभ्या. सीताया. २ शुनासीराभ्या.
अग्नय. ३७ मरुद्द्रविष्णुभ्य. अग्नय. २० समिद्धायाग्नय. नराशंसाये. इळाये. बर्हिषद. देवीभ्योद्वाभ्यद्. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यां-
होतृभ्यां. सरस्वतीळाभारतीभ्य. वष्टू. वनस्पतय. स्वाहाकृतिभ्य. अग्नय. २७ ॥ इतितृतीयेऽष्टमः ॥ ८ ॥

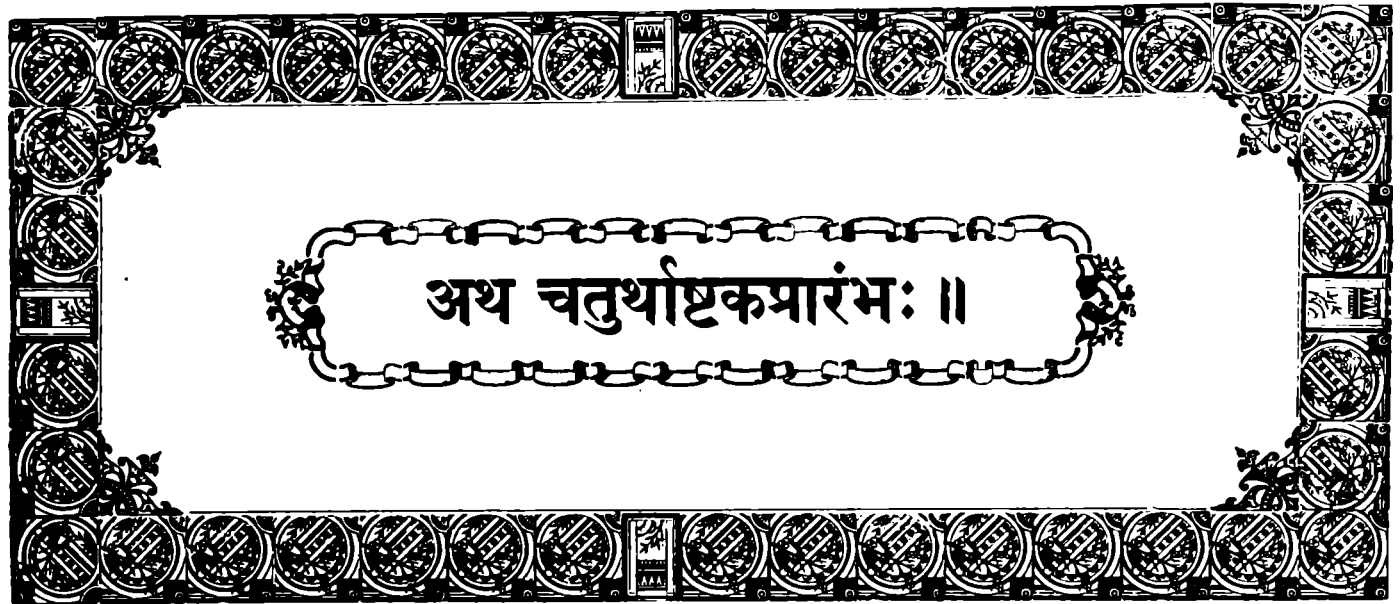
मंडलं ५

अनु. १

॥ ५३ ॥

॥ इति तृतीयोऽष्टकः समाप्तः ॥

अथ चतुर्थाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ त्वामग्ने गयो त्यापंचम्यौपंक्तीं अग्न ओजिष्ठमं त्याचतुर्ध्यांच जनस्य षट्सुतं भरो जागते प्राग्नेये च तोगायत्रं त्वग्निस्तो
मेन प्रवेधसे पंचांगिरसो धरुणो बृहत्पूरुः पंत्यं तं ह्यायज्ञैः प्रातर्मृक्त्वाहाद्वितो भ्यवस्थावर्त्रिर्गायत्रावनुष्टुभौ विरा
डपायमग्ने चतुष्कं प्रयस्वंतः पंत्यं तं हं मनुष्वत्ससः प्रविश्वसामन्विश्वसामाग्नेद्युम्नो विश्वचर्षणिर्गने त्वंगापायना
लोपायनावाबंधुः सुबंधुः श्रुतबंधुर्विप्रबंधुश्चैकर्चा द्वैपदमच्छावोनवं वसूयव आनुष्टुभमग्ने गायत्रमं त्यावैश्वदेव्यं
नस्वंता षट्त्रैवृष्णः पौरुकुत्स्यौ द्वौ त्र्यरुणत्रसदस्यूराजानौ भारतश्चाश्वमेधौ त्यास्तिस्त्रोनुष्टुभौ नात्मात्मने दद्यादि
तिसर्वास्वत्रिकेचिदंत्यैर्द्राग्नींसमिद्धो विश्ववारात्रेयी त्रिष्टुजगती त्रिष्टुवनुष्टुब्गायत्र्यौ त्र्यर्यमापंचो नागारि वीतिः
शाकल्येन्द्रमुशनाय दौशनसो वापादः कस्य बभ्रुर्गणंचयोप्यत्र राजास्तु तं इन्द्रो रथाय सप्तो नावस्युरुग्रमिति कात्स्या
शनसौ वापादौ परैर्द्राकौत्स्यददर्द्रादशगातुः ॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ओम् ॥ (५।१।९) त्वामग्ने हविष्मंतो देवं मर्तांसऽईळते । मन्ये त्वाजातवेदसं सह
व्यावक्ष्यानुषक् ॥ अग्निर्होता दास्वतः क्षयस्य वृक्तबर्हिषः । संयज्ञासश्चरंति यंसंवाजासः श्रवस्यवः ॥ उतस्मयं शिशुं य
थानवंजनिष्ठारणी । धर्तारं मानुषीणां विशामग्निस्वध्वरं ॥ उतस्मदुर्गभीयसे पुत्रो न ह्यार्याणां । पूरुयोदग्धासि वनाग्ने

(५।१।९) त्वामग्ने इति सप्तर्चस्य सूक्तस्यात्रे योगयोगि रनुष्टुपंचमी सप्तम्यौपंक्ती ।

पशुर्नयवसे ॥ अधस्त्यस्यार्चयः सम्यक्संयंति धूमिनः । यदीमहन्निर्तोदिव्युपध्मातैव धर्मतिशिशिर्तेध्मातरीयथा ॥
तवाहमग्नऽऽतिभिर्मित्रस्य च प्रशस्तिभिः । द्वेषोयुतो न दुरितातुर्याममर्त्यानां ॥ तनोऽग्नेऽअभीनरोरयिंसहस्रऽआ
भर । सक्षेपयत्सपोषयद्भुवद्वाजस्यसातयऽउतैधिपूत्सुनौबुधे⁺ ॥ १ ॥ (५।१।१०) अग्नऽओजिष्ठमाभरद्युम्नमस्म
भ्यमग्निगो । प्रनोरायापरीणसारत्सिवाजायपंथां ॥ त्वनोऽग्नेऽअद्भुतक्रत्वादक्षस्यमंहना । त्वेऽअसुर्यैर्मारुहत्का
णामित्रोनयज्ञियः ॥ त्वनोऽअग्नऽएषांगयैपुष्टिचवर्धय । येस्तोमैभिः प्रसुरयोनरोमघान्यान्शुः⁺ ॥ येऽअग्नेचंद्रतेगि
रःशुभंत्यश्वराधसः । शुष्मैभिः शुष्मिणोनरोदिवश्चिद्येषांबृहत्सुकीर्तिर्बोधतित्मना ॥ तवत्येऽअग्नेऽअर्चयोभ्राजंतोयं
तिधृष्णुया । परिज्मानोनविद्युतःस्वानोरथोनवाज्युः⁺ ॥ नूनोऽअग्नऽऽतयैस्त्वाधसश्चरातयै । अस्माकांसश्चसूर
योविश्वाऽआशास्तरिषणि ॥ त्वनोऽअग्नेऽअंगिरःस्तुतस्त्वान्ऽआभर ॥ होतर्विभ्वासहैरयिंस्तोतृभ्यःस्तवसेचनऽउतै
धिपूत्सुनौबुधे⁺ ॥ २ ॥ (५।१।११) जनस्वगोपाऽअजनिष्टजागृविरग्निःसुदक्षःसुवितायनव्यसे । घृतप्रतीकोबृह
तादिविस्पृशाद्युमद्विभातिभरतेभ्यःशुचिः ॥ यज्ञस्यैकेतुप्रथमंपुरोहितमग्निंनरस्त्रिषधस्येसमीधिरे । इंद्रेणदेवैःसरथं

(५।१।१०) अग्नोजिष्ठमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोगयोमिन्नष्टुपचतुर्थीसप्तम्यौपंकी । (५।१।११) जनस्येतिषडृचस्यसूक्तस्यात्रेयः
सुतंभरोभिर्जगती ।

सबर्हिषिसीदन्निहोतायजथायसुक्रतुः ॥ असंमृष्टोजायसेमात्रोःशुचिर्मद्रःकविरुदतिष्ठोविवस्वतः । घृतेनत्वावर्धयन्न
ग्नऽआहुतधूमस्तेकेतुरभवद्विविश्रितः⁺ ॥ अग्निर्नोयज्ञमुपवेतुसाधुयाग्निंनरोविभरंतेगृहेगृहे । अग्निर्दूतोऽअभवद्भव्य
वाहनोऽग्निर्वृणानावृणतेकविकृतुं ॥ तुभ्येदमग्नेमधुमत्तमंवचस्तुभ्यमनीषाऽइयमस्तुशंहदे । त्वांगिरःसिंधुमिवाव
नीर्महीरापृणंतिशर्वसावर्धयंतिच ॥ त्वामग्नेऽअंगिरसोगुहाहितमन्वविदन्निश्रियाणवनेवने । सजायसेमथ्यमानःस
होमहन्त्वामाहुःसहसस्पुत्रमंगिरः ॥ ३ ॥ (५।१।१२) प्राग्रयैबृहतेयज्ञियायऽऽतस्यवृष्णेऽअसुरायमन्म । घृतं
नयज्ञऽआस्येऽसुपूतंगिरैभरेवृषभायप्रतीचीं⁺ ॥ ऋतंचिकित्वऽऽतमिच्चिकिद्भृतस्यधाराऽअनुतंधिपूर्वीः । नाहंया
तुंसहसानद्वयेनऽऽतंसपाम्यरुषस्यवृष्णः ॥ कयानोऽअग्नऽऽतयन्नृतेनभुवोनवेदाऽउचथस्यनव्यः । वेदामेदेवऽऽकं
तुपाऽऽतनुनांनहंपतिसनितुरस्यरायः⁺ ॥ केतेऽअग्नेरिपवेवंधनासःकेपायवःसनिषंतद्युमतः । केधासिमग्नेऽअनृतस्यपां
तिकऽआसंतोवचसःसंतिगोपाः⁺ ॥ सखायस्तेविषुणाऽअग्नऽएतेशिवासःसंतोऽअशिवाऽअभूवन् । अधूर्षतस्वयमे
तेवचोभिर्क्रजूयतेवृजिनानिब्रुवंतः ॥ यस्तेऽअग्नेनमसायज्ञमीदृऽऽतंसपात्यरुषस्यवृष्णः । तस्यक्षयःपृथुरासाधुरेतु
प्रसर्त्तानस्यनहुषस्यशेषः ॥ ४ ॥ (५।१।१३) अर्चतस्त्वाहवामहेर्चतःसमिधीमहि । अग्नेऽअर्चतऽऽतयै ॥ अग्नेः

(५।१।१२) प्राग्रयइतिषडृचस्यसूक्तस्यात्रेयःसुतंभरोभिस्त्रिष्टुप् । (५।१।१३) अर्चतइतिषडृचस्यसूक्तस्यात्रेयःसुतंभरोभिर्गायत्री ।

स्तोमैमनामहेसिध्रमद्यदिविस्पृशः । देवस्यद्रविणस्यवः ॥ अग्निर्जुषतनोगिरोहोतायोमानुषेष्वा । सयश्चैव्यंजनं ॥
 त्वमग्नेसप्रथाऽअसिजुष्टोहोतावरैण्यः । त्वयायज्ञवितन्वते ॥ त्वामग्नेवाजसातमंविप्रार्थतिसुष्टुतं । सनोरास्वसुवी
 र्यं ॥ अग्नेनेमिर्राऽईवदेवाँस्त्वंपरिभूरसि । आराधश्चित्रमृजसे ॥ ५ ॥ (५।१।१४ ॥ अग्निस्तोमैनबोधयसमिधा
 नोऽअमर्त्यं । हव्यादेवेषुनोदधत् ॥ तमध्वरेष्वाँलतेदेवंमर्तीऽअमर्त्यं । यजिष्ठमानुषेजने ॥ तंहिशश्वैतऽईळतेस्रुचा
 देवंघृतश्रुतां । अग्निहव्यायवोहवे ॥ अग्निर्जातोऽअरोचतमन्दस्यून्योतिषातमः । अविदुद्गाऽअपःस्वः⁺ ॥ अग्नि
 मीळैन्यंकविंघृतपृष्ठंसपर्यत । वेतुमेशृणवद्धवै ॥ अग्निघृतेनवावृधुःस्तोमैभिर्विश्वचर्षणिं । स्वाधीभिर्वचस्युभिः ॥
 ॥ ६ ॥ (५।२।१) प्रवेधसेकवयेवेद्यायगिरंभरेयशसेपूर्याय । घृतप्रसक्तोऽअसुरःसुशेवोरायोधर्ताधरुणोवस्वोऽअ
 ग्निः⁺ ॥ ऋतेनऽऋतधरुणंधारयंतयज्ञस्यशाकेपरमेव्योमन् । दिवोधर्मन्धरुणेसेदुषोनृन्जातैरजाताँऽअभियेननक्षुः⁺ ॥
 अंहोयुवस्तन्वस्तन्वतेविवयोमहद्दुष्टरंपूर्याय । ससंवतो नवजातस्तुतुर्यात्सिंहंनक्रुद्धमभितःपरिष्टुः ॥ मातेवयद्भरसेप
 प्रथानोजनंजनंधायसेचक्षसेच । वयोवयोजरसेयद्धानःपरित्मनाविषुरुपोजिगासि ॥ वाजोनुतेशवसस्यात्वंतमुहं
 (५।१।१४) अग्निस्तोमेनेतिषड्वचस्यसूक्तस्यात्रेयःसुतंभरोभिर्गायत्री । (५।२।१) प्रवेधसइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोधरुणोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

दोधधरुणंदेवरायः । पदंनतायुर्गुहादधानोमहोरायेचितयज्ञत्रिमस्यः ॥ ७ ॥ (५।२।२२) बृहद्वयोहिभानवेर्चादेवा
 याम्नये । यमित्रंनप्रशस्तिभिर्मर्तीसोदधिरेपुरः⁺ ॥ सहिद्युभिर्जनानांहोतादक्षस्यबाहोः । विहव्यमग्निरानुषग्भगोन
 वारमृण्वति ॥ अस्यस्तोमैमघोनःसरुयेवृद्धशोचिषः । विश्वायस्मिन्तुविष्वणिसमयेऽशुष्ममादधुः⁺ ॥ अधाह्यग्नऽएषां
 सुवीर्यस्यमंहना । तमिद्यहंनरोदसीपरिश्रवोबभूवतुः ॥ नूनऽएहिवार्यमग्नेगृणानऽआभर । येवयंयेचसूरयःस्वस्ति
 धामहेसचोतैधिपूत्सुनोवृधे⁺ ॥ ८ ॥ (५।२।३) आयज्ञैर्देवमर्त्यऽइत्थातव्यांसमूतये । अग्निर्कृतेस्वध्वरेपूरुरीळी
 तावसे ॥ अस्यहिस्वयशस्तरऽआसाविधर्मन्मन्यसे । तंनकंचित्रशोचिषमंद्रंपरोमनीषया ॥ अस्यवासाऽउऽअर्चिषा
 यऽआयुक्तुजागिरा । दिवोनयस्यरेतसाबृहच्छोचैत्यर्चयः ॥ अस्यक्रत्वाविचेतसोदस्मस्यवसुरथऽआ । अधाविश्वा
 सुहव्योग्निर्विधुप्रशस्यते ॥ नूनऽइद्धिवार्यमासासंचंतमूरयः । ऊर्जोनपादभिष्टयेपाहिशग्धिस्वस्तयऽउतैधिपूत्सुनोवृ
 धे⁺ ॥ ९ ॥ (५।२।४) प्रातरग्निःपुरुप्रियोविशस्तंवेतातिथिः । विश्वानियोऽअमर्त्योहव्यामर्तैषुरण्यति ॥ द्विता
 यमृक्वाहसेस्वस्यदक्षस्यमंहना । इंदुंसधत्तऽआनुषक्स्तोताचिंत्तेऽअमर्त्यं ॥ तंवोदीर्घायुशोचिषंगिराहुवेमघोना ।

(५।२।२) बृहद्वयइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःपूरुप्रिनुष्टुप्अंत्यापंक्तिः । (५।२।३) आयज्ञैरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःपूरुप्रिनु-
 ष्टुप्अंत्यापंक्तिः । (५।२।४) प्रातरग्निरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोमृक्वाहाद्वितोमिरनुष्टुप्अंत्यापंक्तिः ।

अरिष्टोयेषां रथो व्यश्वदावभ्रीयते ॥ चित्रावायेषु दीधिति रासञ्जु कथापांतिये । स्तीर्णं बर्हिः स्वर्णं रेश्रवांसि दधिरेपरि ॥
ये मे पंचाशतं ददुरश्वानां सधस्तुति । घुमदग्नेमहि श्रवो बृहत्कृधिमघो नानुवदमृतनृणां⁺ ॥ १० ॥ (५।२।५) अभ्य
वस्थाः प्रजायंते प्रवर्गेर्विश्चिकेत । उपस्थे मातुर्विचष्टे ॥ जुहुरे विचितयंतो निमिषं नृम्णां पांति । आदृढां पुरं विविशुः ॥
आश्वैत्रेयस्य जंतवो घुमद्वर्धत कृष्टयः । निष्कप्रीवो बृहदुक्थऽएनामध्वानवाजयुः⁺ ॥ प्रियं दुग्धं न काम्यमजामिजा
म्योः सचा । घुमोनवाजजठरोदब्धः शश्वतोदभः ॥ क्रीळन्नोरश्मऽआभुवः संभस्मना वायुना वेविदानः । ताऽअस्य स
न्धुषजोनतिग्माः सुसंशिता वक्ष्यो वक्षणेस्थाः⁺ ॥ ११ ॥ (५।२।६) यमग्नेवाजसातमत्वं चिन्मन्यसे रयिं । तं नो गी
भिः श्रवाय्यं देवत्रापनयायुजं ॥ येऽअग्ने नेरयंति ते बृद्धाऽउग्रस्य शर्वसः । अपद्वेषोऽअपहरो न्यत्र तस्य सश्रिरे ॥ होता
रं त्वावृणीमहे भेदक्षस्य सार्धनं । यज्ञेषु पूर्व्यगिरा प्रयस्वंतो हवामहे ॥ इत्थायथा तऽऊतये सहसा वन्दि वेदिवे । रायऽऊ
ताय सुक्रतो गोभिः प्यामसधमादो वीरैः स्यामसधमादः ॥ १२ ॥ (५।२।७) मनुष्वत्त्वानि धीमहि मनुष्वत्समिधीम
हि । अग्ने मनुष्वदगिरो देवान् देवयतेयज ॥ त्वं हि मानुषे जने ग्रे सुप्रीतऽइध्यसे । सुचस्त्वायं त्यानुषक् सुजातसर्पिरासु

(५।२।५) अभ्यवस्था इति पंचर्चस्य सूक्तस्यात्रेयो वत्रिभिः आये द्वे गायत्र्यौ तृतीया चतुर्थ्या वनुष्टुभौ पंचमी विराड् रूपा । (५।२।६) यमग्र
इति चतुर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः प्रयस्वंतो गिरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः । (५।२।७) मनुष्वदिति चतुर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः सप्तो गिरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः ।

ते ॥ त्वां विश्वे सजोषसो देवासो दूतमक्रत । सपर्यतस्त्वाकवे यज्ञेषु देवभीळते ॥ देववो देवयज्ययाग्निमीळीतमर्थः ।
समिद्धः शुक्रदीदिह्युतस्य योनिमासदः सस्य योनिमासदः ॥ १३ ॥ (५।२।८) प्रविश्वसामन्नत्रिवदर्चापावकशो
चिषे । योऽअध्वरं ष्वीड्यो होता मद्रतमो विशि⁺ ॥ न्यग्निं जातवैदसं दधाता देवमत्विजं । प्रयज्ञऽएत्वा नुषगाद्या देव
व्यचस्तमः ॥ चिकित्विन्मनसं त्वा देवं मर्ता सऽऊतये । वरेण्यस्य ते वसऽइयानासोऽअमन्महि ॥ अग्ने चिकिड्यस्य न
ऽइदं वचः सहस्य । तं त्वा सुशिप्रदं पतेस्तो मैर्वर्धत्यत्र योगीभिः शुभं त्रयः ॥ १४ ॥ (५।२।९) अग्ने सहंतमाभरद्युम्न
स्य प्रासहारयिं । विश्वायश्चर्षणी रभ्या इसावा जेषु सासहत् ॥ तमग्ने पृतनाषहरयिं सहस्वऽआभर । त्वं हि सत्योऽअहु
तो दाता वाजस्य गोमतः ॥ विश्वे हि त्वा सजोषसो जनासो वृक्तबर्हिषः । होता रं सन्नसुप्रियं व्यंति वार्या पुरु⁺ ॥ सहिष्मा
विश्वचर्षणि रभिमांति सहोदधे । अग्रऽएषु क्षयेष्वारे वन्नः शुक्रदीदिहि घुमत्पावकदीदिहि ॥ १५ ॥ (५।२।१०) अग्ने त्वं
नोऽअंतमऽऊतत्राता शिवो भवावरूथ्यः⁺ ॥ वसु रग्निर्वसु श्रवाऽअच्छानक्षि घुमत्तमं रयिं दाः ॥ सनो बोधि श्रुधी हवमुरुष्या

(५।२।८) प्रविश्वसामन्निति चतुर्चस्य सूक्तस्यात्रेयो विश्वसामा गिरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः । (५।२।९) अग्ने सहंतमिति चतुर्चस्य
सूक्तस्यात्रेयो शुभो विश्वचर्षणि रग्नि रनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः । (५।२।१०) अग्ने त्वं इति चतुर्चस्य सूक्तस्य गौपायना लौपायना बांधुः सुबंधुः
श्रुतबंधुर्विप्रबंधुश्चक्रमेण रथोऽग्निद्विपदा विराट् ।

णोऽअघायुतःसमस्मात् ॥ तंत्वाशोचिष्ठदीदिवःसुस्त्रायनूनमीमहेसखिभ्यः ॥ १६ ॥ (५।२।११) अच्छावोऽअग्निमवसे
देवंगासिनोवसुः । रासत्पुत्रऽऋषूणामृतावापर्षतिद्विषः⁺ ॥ सहिसत्योयंपूर्वेचिहेवासश्चिद्यमीधिरे । होतारंमंद्रजि
ह्मिन्मुदीतिभिर्विभावसुं ॥ सनोधीतीवारिष्ठयाश्रेष्ठयाचसुमत्या । अग्नेरायोर्दिदीहिनःसुवृक्तिभिर्वरेण्य ॥ अग्निदेवे
पुराजत्यग्निर्मतेष्वाविशन् । अग्निर्नोहव्यवाहनोग्निधीभिःसंपर्यत ॥ अग्निस्तुविश्रवस्तमंतुविब्रह्माणमुत्तमं । अतूर्ति
श्रावयत्पतिपुत्रंददातिदाशुषे ॥ १७ ॥ अग्निर्देदातिसत्पतिसासाह्योबुधानृभिः । अग्निरत्यैरघुष्यदंजेतारमपराजि
तं ॥ यद्वाहिष्ठंतदग्रयेबृहदर्चविभावसो । महिषीवत्वद्रयिस्त्वद्वाजाऽउदीरते ॥ तवद्युमंतोऽअर्चयोग्रावैवोच्यतेबृह
त् । उतोतैतन्यतुर्यथास्वानोऽअर्तत्मनादिवः⁺ ॥ एवाँऽअग्निवसूयवःसहसानंववंदिम । सनोविश्वाऽअतिद्विषःपर्ष
न्नावेवसुकृतुः ॥ १८ ॥ (५।२।१२) अग्नेपावकरोचिषामंद्रयादेवजिह्वया । आदेवान्वक्षियक्षिच ॥ तंत्वाघृतस्त्र
वीमहेचित्रभानोस्वर्हशं । देवाँऽआवीतयेवह । वीतिहोत्रंत्वाकवेद्युमंतंसमिधीमहि । अग्नेबृहंतमध्वरे⁺ ॥ अग्नेवि
श्वेभिरागहिदेवेभिर्हव्यदातये । होतारंत्वावृणीमहे ॥ यजमानायसुन्वत्ऽआग्नेसुवीर्येवह । देवैरासत्सिबर्हिषि

(५।२।११) अच्छावइतिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवसूयवोभिरनुष्टुप् । (५।२।१२) अग्नेपावकेतिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवसूयवोभि
रंत्यायाविश्वेदेवागायत्री ।

॥ १९ ॥ समिधानःसहस्रजिदग्नेधर्माणिपुष्यसि । देवानांदूतऽउक्थ्यः* ॥ न्यग्निंजातवेदसंहोत्रवाहंयविष्ठं ।
दधातादेवमृत्विजै ॥ प्रयज्ञऽएत्वानुषगद्यादेवव्यचस्तमः । स्तृणीतबर्हिंरासदे ॥ एदंमरुतोऽअश्विनामित्रःसीदंतुव
रुणः । देवासःसर्वयाविशा⁺ ॥ २० ॥ (५।२।१३) अनस्वंतासत्पतिर्माहमेगावाचेतिष्ठोऽअसुरोमघोनः । त्रैवृ
णोऽअग्नेदशभिःसहस्रैर्वैश्वानरत्र्यरुणश्चिकेत ॥ योमेशताचर्विशतिचगोनांहरीचयुक्तासुधुराददाति । वैश्वानरसु
ष्टुतोवावृधानोग्नेयच्छत्र्यरुणायशर्म ॥ एवातेऽअग्नेसुमतिचकानोनविष्टायनवमंत्रसदस्युः । योमेगिरस्तुविजातस्यपू
र्वीर्युक्तेनाभिच्यरुणोगुणार्ति ॥ योमऽइतिप्रवोचत्यश्वमेधायसूरये । ददद्चासनिंयतेददन्मेधामृतायते⁺ ॥ यस्थमा
परुषाःशतमुद्धर्षयत्युक्षणः । अश्वमेधस्यदानाःसोमाऽइवत्र्याशिरः ॥ इंद्राग्नीशतदान्यश्वमेधेसुवीर्ये । क्षत्रंधारयतं
बृहद्विदिसूर्यमिवाजरै ॥ २१ ॥ (५।२।१४) समिद्धोऽअग्निर्दिविशोचिरश्रेष्ठत्यङ्गुसमुर्वियाविभाति । एतिप्रा

(५।२।१३) अनस्वंतेतिषडृचस्यसूक्तस्यत्रैवृणकयरुणःपौरुकुत्स्यस्यसदस्युर्भारतोश्वमेधश्चैतेऋषयोऽभिरंत्यायाइंद्राग्नीत्रिष्टुप् अंत्या
स्तिन्नोनुष्टुभः । (अस्मिन्सूक्तेभौमोत्रिरेवदेवतेतिकेचित् अन्यथायोमेशताचर्विशतिचगोनामित्यादिदातृक्रियायाअनुपपत्तेः । नैतदन्ये
मन्यंतेआत्माध्यासपक्षस्वीकारेणतथाप्युपपत्तेः) । (५।२।१४) समिद्धइतिषडृचस्यसूक्तस्यात्रेयीविश्वबाराऋषिकाभिः आद्याःक्रमेणत्रि
ष्टुब्जगतीत्रिष्टुबनुष्टुभःअंत्येद्वेगायत्र्यौ ।

श्रवसं.
अ.४अ.१
॥ ६ ॥

चीविश्ववारानमोभिर्देवाँऽईळानाहविषाधृताची ॥ समिध्यमानोऽमृतस्यराजसिहविष्कृण्वंतं सचसेस्वस्तये । वि
श्वंसधत्तेद्रविणंयमिन्वस्यातिथ्यमग्नेनिचधत्तऽइत्युरः ॥ अग्नेशर्धमहतेसौभगायतवद्युन्नान्युत्तमानिसंतु । संजास्य
त्यंसुयममाकृणुष्वशत्रूयतामभितिष्ठामहांसि ॥ समिद्धस्यप्रमहसोमेवेदेतवश्रियं । वृषभोग्युन्नवाँऽसिसमध्वरेष्वि
ध्यसे ॥ समिद्धोऽअग्नऽआहुतदेवान्यक्षिस्वध्वर । त्वंहिहव्यवाळसि ॥ आजुहोतादुवस्यतामिप्रयत्यध्वरे । वृणी
ध्वंहव्यवाहनं ॥ २२ ॥ (५।२।१५) त्र्ययमामनुषोदेवतातात्रीरोचनादिव्याधारयंत । अर्चतित्वामरुतःपूतदक्षा
स्त्वमेषामृषिरिंद्रासिधीरः ॥ अनुयदीमरुतोमंदसानमार्चन्निद्रपिवांसंसुतस्य । आदत्तवज्रमभियदहिहन्नपोयह्वीर
सृजत्सर्वताऽउं ॥ उतब्रह्माणोमरुतोमेऽस्येन्द्रःसोमस्यसुषुतस्यपेयाः । तद्धिहव्यमनुषेगाऽअर्विदुदहन्नाहिपिवाँऽइ
द्रोऽअस्य ॥ आद्रोदसीवितरंविष्कभायत्संविद्यानश्चिद्विद्यसैमृगंकः । जिगीर्तिमिंद्रोऽअपजगुराणःप्रतिश्वसंतमवदा
नवंहन् ॥ अधकृत्वामघवन्तुभ्यं देवाऽअनुविश्वेऽअददुःसोमपेयं । यत्सूर्यस्यहरितःपतंतीःपुरःसतीरुपराऽएतंशे
कः+ ॥ २३ ॥ नवयदस्यनवतिचभोगान्त्साकंवज्रेणमघवाविवृश्चत् । अर्चतींद्रमरुतःसधस्थेत्रैष्टुभेनवचसाबाधत्
द्यां+ ॥ सत्सासख्येऽअपचत्तूर्यमग्निरस्यकृत्वामहिषात्रीशतानि । त्रीसाकमिंद्रोमनुषःसरांसिसुतंपिबद्वृत्रहत्यायसो

(५।२।१५) त्र्ययमेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशाक्योगौरिवीतिरिंद्रः(उशनायदितिपादस्योशनावा)त्रिष्टुप् ।

मंडलं ५
अनु. २

॥ ६ ॥

मं ॥ त्रीयच्छतामहिषाणामघोमास्त्रीसरांसिमघवासोम्यापाः । कारंनविश्वेऽअहंतदेवाभरमिंद्राययदहिंजघानं ॥
उशनायत्सहस्यैरयातंगृहमिंद्रजुजुवानेभिरश्वैः । वन्वानोऽअत्रसरथययाधकुत्सेनदेवैरवंनोर्हशुष्णं ॥ प्रान्यच्चक्रमं
वृहःसूर्यस्यकुत्सायान्यद्वरिवोयातवेकः । अनासोदस्यूरमृणोवधेननिदुर्योणऽआवृणङ्मध्रवाचः ॥ २४ ॥ स्तोमास
स्त्वागौरिवीतेरवर्धन्नरंधयोवैदथिनायपिष्टु । आत्वामृजिश्वासख्यायचक्रेपचन्पक्तीरपिवःसोममस्य ॥ नवग्वासःसुत
सोमासऽइंद्रदशग्वासोऽअभ्यर्चत्यकैः । गव्यंचिदूर्वमपिधानवंतंतंचिन्नरःशशमानाऽअपव्रन् ॥ कथोनुतेपरिचरा
णिविद्वान्वीर्यामघवन्त्याचकथं । याचोनूनव्याकृणवःशविष्टप्रेदुतातेविदधेषुव्रवाम ॥ एताविश्वाचक्रुवाँऽइंद्रभूर्यपरी
तोजनुषावीर्येण । याचिन्नुवज्रिन्कृणवोदधृष्वान्नतेवर्तातविष्याऽअस्तितस्थाः ॥ इंद्रब्रह्मक्रियमाणाजुपस्वयातेशवि
ष्टनव्याऽअकर्म । वस्त्रेवभद्रासुकृतावसूयूरथंनधीरःस्वपाऽअतक्षं ॥ २५ ॥ (५।२।१६) केश्यवीरःकोऽअपश्य
दिंद्रसुखरथमीयमानंहरिभ्यां । योरायावज्रीसुतसोममिच्छन्तदोकोगंतापुरुहूतऽऊती+ ॥ अवाचचक्षुपदमस्यस्व
रुग्रनिधातुरन्वायमिच्छन् । अपृच्छमन्याँऽउततेमेऽआहुरिंद्रनरोबुधुधानाऽअशेम ॥ प्रनुवयंसुतेयातेकृतानींद्रववा
मयानिनोजुजोषः । वेदुदविद्वान्छृणवच्चविद्वान्वहतेयमघवासर्वसेनः ॥ स्थिरंमनश्चक्रेपेजातऽइंद्रवेपीदेकोयुधयेभू

(५।२।१६) कस्येतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यत्रेयोवभुरिंद्रोत्यानांचतसृणामृणचयैर्द्रादेवतेत्रिष्टुप् ।

यसश्चित् । अश्मानं चिच्छवसादिद्युतो विविदोगवामूर्वमुस्त्रियाणां ॥ परोयत्त्वं परमऽआजनिष्ठाः परावतिश्रुत्यं नाम
बिभ्रत् । अतश्चिदिन्द्रादभयंत देवा विश्वाऽअपोऽअजयद्वा सपत्नीः ॥ २६ ॥ तुभ्ये देते मरुतः सुशेवाऽअर्च्यैर्केसुन्वं
त्यंधः । अहिमोहानमपऽआशयानं प्रमायाभिर्मायिनैः सक्षदिन्द्रः ॥ विष्मृधौ जनुषादानमिन्वन्नहन्गवामघवन्त्संचक्रा
नः । अत्रादासस्य नमुचेः शिरो यदवर्तयो मनवेगा तु मिच्छन्+ ॥ युजं हि मामकृथाऽआदिदिन्द्रशिरो दासस्य नमुचेर्मथा
यन् । अश्मानं चिच्छ्वर्यं वर्तमानं प्रचक्रिये वरोदसी मरुतः ॥ स्त्रियो हि दासऽआयुधानि च केकिं मां करन्नबलाऽअस्य
सेनाः । अंतर्ह्यख्यदुभेऽअस्य धेनेऽअथोपप्रैद्युधये दस्युमिन्द्रः ॥ समत्रगावो भित्तोनवन्ते हे हवत्सैर्वियुताय दासन् । सं
ताऽइंद्रोऽअसृजदस्य शाकैर्यदी सोमासः सुषुताऽअमंदन् ॥ २७ ॥ यदी सोमा बभ्रुधूताऽअमंदन्नरौ रवीदृषभः सादने
षु । पुरंदरः पपिवांऽइंद्रोऽअस्य पुनर्गवामददा दुस्त्रियाणां ॥ भद्रमिदं रुशमाऽअग्नेऽअकृन्गवांचत्वारिददतः सहस्रा ।
ऋणं च यस्य प्रयतामघानि प्रत्यग्रभीष्मनृतं तस्य नृणां+ ॥ सुपेशं समावसृजं त्यस्तंगवांसहस्रैरुशमा सोऽअग्ने । तीव्राऽइंद्र
मममंदुः सुता सोको व्युष्टौ परितक्म्यायाः ॥ औच्छत्सारात्री परितक्म्यायांऽऋणं च ये राजनि रुशमानां । अत्योनवा
जीरघुरज्यमानो बभ्रुश्चत्वार्यसनत्सहस्रा ॥ चतुःसहस्रंगव्यस्य पश्वः प्रत्यग्रभीष्मरुशमेष्वग्ने । धर्माश्चित्तसः प्रवृजेयऽ

आसीदयस्मयस्तम्बादामविप्राः ॥ २८ ॥ (५।२।१७) इन्द्रोरथाय प्रवतै कृणोति यमध्यस्थान्मघवावाजयंत । युधे
वपश्वो व्युनोति गोपाऽअरिष्टो याति प्रथमः सिषासन् ॥ आप्रद्रव हरिवो माविवेनः पिशंगरातेऽअभिनः सचस्व । न हि
त्वादिन्द्रवस्योऽअन्यदस्त्यमेनांश्चिज्जनिवतश्चकथं ॥ उद्यत्सहस्रैः सहस्रैऽआजनिष्टेदिन्द्रेऽइंद्रोऽइंद्रियाणि विश्वा । प्राचो
दयत्सु दुधावब्रेऽअंतर्विज्योतिषा संववृत्त्वत्तमोवः ॥ अनवस्तेरथमश्वाय तक्षन्त्वष्टावज्रैः पुरुहूतद्युमंतं । ब्रह्माणऽइंद्रं म
हयंतोऽअकैरवर्धयन्नहये हंतवाऽउ ॥ वृष्णे यत्ते वृषणोऽअर्कमर्चानि द्रुमावाणोऽअदितिः सजोषाः । अनश्वासो ये पव
यो रथाऽइंद्रे पिताऽअभ्यवर्तंत दस्यून ॥ २९ ॥ प्रते पूर्वाणि करणानि वोचं प्रनूतनामघवन्याचकथं । शक्तीवो यद्विभरा
रोदसीऽउभे जयन्नपो मनवेदानुचित्राः ॥ तदिदं ते करणंदस्मविप्राहिं यद्गन्धो जोऽअत्रा मिमीथाः । शुष्णास्य चित्पारि
मायाऽअगृभ्णाः प्रपित्वं यन्नपदस्यैऽरसेधः ॥ त्वमपो यद्वेतुर्वशा यारमयः सुदुधाः पारऽइंद्र । उग्रमया तमवहो हकुत्सं
संहयद्वा मुशनारंत देवाः+ ॥ इंद्राकुत्सावहमानारथेनावामत्याऽअपिकर्णे वहंतु । निःषीमन्नो धर्मथो निःषधस्थान्म
घोनो हदो वरथस्तमसि ॥ वातस्य युक्तान्सुयुजश्चिदश्वान्कविश्चिदेषोऽअजगन्नवस्युः । विश्वे तेऽअत्र मरुतः सखायऽ

(५।२।१७) इन्द्रोरथायेति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयो बस्युरिन्द्रः (उग्रमया तमित्यादि पादौ कुत्सदैवतौ उशनोदैवतौ वा) नवम्या
इंद्राकुत्सौ त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ.४अ.१
॥ ८ ॥

इंद्रब्रह्माणिताविषीमवर्धन् ॥ ३० ॥ सुरश्चिद्रथं परितक्म्यायां पूर्वकरदुपरं जजुवांसं । भरश्चक्रमेतशः संरिणातिपुरो
दधत्सनिष्यतिक्रतुनः ॥ आयंजनाऽअभिचक्षेजगामेंद्रः सखायंसुतसौममिच्छन् । वदन्ग्रावाववेदिं भ्रियाते यस्य जीर
मध्वर्यवश्चरति ॥ येचाकनंतचाकनंतनूतेमतीऽअमृतमोतेऽअहंऽआरन् । वावंधियज्यैऽरुततेषु धेह्योजोजनेपुयेपुते
स्यामं ॥ ३१ ॥ (५।२।१८) अदर्दरुत्समसृजोविखानित्वमर्णवान्बद्धधानांऽअरम्णाः । महान्तमिंद्रपर्वतं वियद्वः
सृजोविधाराऽअवदानवंहन् ॥ त्वमुत्सांऽऽक्रतुभिर्बद्धधानांऽअरहंऽऽरुधः पर्वतस्यवज्रिन् । अहिंचिदुग्रप्रयुतं शयानं ज
घन्वांऽइंद्रतविषीमधत्थाः ॥ त्यस्यचिन्महतो निर्मृगस्यवधर्जधानतविषीभिरिंद्रः । यस्यैकऽइंद्रप्रतिर्मन्यमानऽआदं
स्मादन्योऽअजनिष्टतव्यान् ॥ त्यंचिदेषां स्वध्यामदंतमिहोनपातंसुवृधंतमोगां । वृषप्रभर्मादानवस्यभामंवज्रैणवज्री
स्मादन्योऽअजनिष्टतव्यान् ॥ त्यंचिदेषां स्वध्यामदंतमिहोनपातंसुवृधंतमोगां । वृषप्रभर्मादानवस्यभामंवज्रैणवज्री
निजधानशुष्णं ॥ त्यंचिदस्यक्रतुभिर्निषत्तममर्मणोविददिदस्यमर्म । यदींसुक्षत्रप्रभृतामदस्ययुयुत्संतंतमसिहृम्येधाः⁺ ॥
त्यंचिदित्थाकल्पयंशयानमसुर्येतमसिवावृधानं । तंचिन्मदानोवृषभः सुतस्योच्चैरिंद्रोऽअपगूर्याजघान ॥ ३२ ॥ उ
द्यदिंद्रोमहतेदानवायवधर्यमिष्टसहोऽअप्रतीतं । यदींवज्रस्यप्रभृतादुदाभविश्वस्यजंतोरधमंचकार ॥ त्यंचिदर्णमधु
पंशयानमसिन्वव्रंमह्याददुग्रः । अपादमत्रंमहतावधेननिदुर्योणऽआवृणञ्मृधवाचं ॥ कोऽअस्यशुष्मंतविषीवरात्

(५।२।१८) अदर्दरुत्समितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोगातुर्दिक्षिष्टुप् ।

मंडलं ५
अनु. २

॥ ८ ॥

ऽएकोधनाभरतेऽअप्रतीतः । इमेचिदस्यजयंसोनुदेवीऽइंद्रस्यौजसोभियसाजिहाते ॥ न्यस्मैदेवीस्वधितिर्जिहीतुऽइ
द्रायगानुरुशतीवयेमे । संयदोजौयुवतेविश्वमाभिरनुस्वधानैक्षितयोनमतं ॥ एकंनुत्वासत्पतिपांचजन्यंजातंशृणो
मियशसंजनेषु । तंमैजगृभ्रऽआशसोनविष्ठदोषावस्तोर्हवमानासुऽइंद्रं ॥ एवाहित्वामृतुथायातयंतंमघाविप्रभ्योदद
तंशृणोमि । कितैब्रह्माणौगृहतेसखायोयेत्वायानिदुधुःकाममिंद्र ॥ ३३ ॥ इतिचतुर्थाष्टकप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

चतुर्थाष्टकेसूक्तानि १३० ऋचः १२६९

पंचविंशत्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि २४ ऋचः १६८ ॥ त्यागः ॥ अग्नयइंद्र.१०० विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्नय.५ इंद्राग्निभ्या.
अग्नय.६ इंद्राये.८ उशनइंद्राभ्या. इंद्राये.१७ ऋणंचयेद्राभ्या.४ इंद्राये.७ इंद्रकुत्सोशनोभ्य. इंद्रकुत्साभ्या. इंद्राये.१६ ॥
इतिचतुर्थप्रथमः ॥

महिदशप्राजापत्यः संवरणोजातशत्रुंनवत्रिष्टुबंतैयस्तेष्टौप्रभूवसुरांगिरसः पंक्तयंतंस आगमत्पट्पृतीयाजगतींसं
भानुनापंचात्रिरुरोरानुष्टुभैयदिंद्रपंक्तयंतमायाहिनवज्युष्णिगाद्यंत्यानुष्टुम्मध्येचसासौरीतदादीतिहासःस्तु
तिकर्मत्वादत्रिरेवदेवः कोनुविंशतिर्वैश्वदेवंचैतत्पोळश्याद्यतिजगत्यावंत्यैकपदाप्रशंतमाव्यनैकादशीरौद्राधेन

वरूयूनैतयोरुपांलैकपदांतप्रलथापंचोनाकाश्यपोवत्सारोन्येचक्रषयोदृष्टलिंगाद्वित्रिष्टुबंतविदाएकादशसदाष्ट
णोहयोष्टौप्रतिक्षत्रौत्योदृचोदेवपत्नीस्तवौत्यात्रिष्टुष्वितीयाच ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (५।३।१) महिमहेतवसेदीध्येननिद्रायेत्थातवसेऽअतव्यान् । योऽअस्मैसुमातिंवाजसातौस्तु
तोजनेसमर्यश्चिकेत ॥ सत्वंनऽइंद्रधियसानोऽअकैर्हरीणांवृषन्योक्रमश्रेः । याऽइत्थामघवन्ननुजोषवक्षोऽअभिप्रायः
संक्षिजनान् ॥ नतेतऽइंद्राभ्यंस्मदृष्वायुक्तासोऽअब्रह्मतायदसन् । तिष्ठारथमधितंवन्नहस्तारश्मिदैवयमसेस्वश्वः ॥
पूरुयत्तऽइंद्रसंत्युक्तागवैचकर्थोर्वरासुयुधन् । ततक्षेसूर्यायचिदोक्तस्विवृषासमत्सुदासस्यनामचित् ॥ वयंतेतऽइं
द्रयेचनरःशर्धौजज्ञानायाताश्चरथाः । आस्मान्जगम्यादहिशुष्मसत्त्वाभगोनहव्यःप्रभृथेषुचारुः ॥ १ ॥ पृषक्षेण्यमिं
द्रत्वेह्योजोनृगानिचनृतमानोऽअमर्तः । सन्ऽएनीवसवानोरयिंदाःप्रार्यःस्तुषेतुविमघस्यदानं ॥ एवानऽइंद्रोतिभि
रवपाहिगृणतःशूरकारुन् । उतत्वचंददतोवाजसातौपिप्रीहिमध्वःसुषुतस्यचारोः ॥ उतत्येमापौरुकृत्यस्यसुरेस्त्रस
दस्योहिरणिनोरराणाः । वहंतुमादशयेतासोऽअस्यगैरिक्षितस्यक्रतुभिर्नुसंश्रे ॥ उतत्येमामारुताश्वस्यशोणाःक्रत्वा
मघासोविदथस्यरातौ । सहस्रामेच्यवतानोददानऽआनूकमर्योवपुषेनार्चत् ॥ उतत्येमाध्वन्यस्यजुष्टालक्ष्मण्यस्यसुरु

(५।३।१) महिमहइतिदशर्चस्यसूक्तस्यप्राजापत्यःसंवरणइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

चोयतानाः । महारायःसंवरणस्यऽऋषेर्द्रजंनगावःप्रयताऽअपिगमन् ॥ २ ॥ (५।३।२) अजातशत्रुमजरास्वर्वत्य
नुस्वधामितादस्मीयते । सुनोतनपचतब्रह्मवाहसेपुरुष्टुतायप्रतरंदधातन ॥ आयःसोमेनजठरमपिप्रतामंदतमघवा
मध्वोऽअंधसः । यदीमृगायहंतवेमहावधःसहस्रभृष्टिमुशनावधंयमत् ॥ योऽअस्मैग्रंसऽउतवायऽऋधनिःसोमैसुनो
तिभवंतिद्युमाँऽअह । अपापशक्रस्तनुष्टिमूहतितनूशुभ्रमघवायःकवासुखः+ ॥ यस्यावधीत्पितरंयस्यमातरंयस्यश
क्रोभ्रातरंनातऽइषते । वेतीद्वस्यप्रयतायतंकरोनकित्विषादीषतेवस्वऽआकुरः+ ॥ नपंचभिर्दशभिर्वष्टारभंनासुन्व
तासचतेपुप्यताचन । जिनातिवेदमुयाहंतिवाधुनिरादेवयुंभजतिगोमतिव्रजे+ ॥ ३ ॥ वित्वक्षणःसमृतौचक्रमास
जोसुन्वतोविषुणःसुन्वतोवृधः । इंद्रोविश्वस्यदमिताविभीषणोयथावशनंयतिदासुमार्यः ॥ समीपणेरजतिभोजनंमु
पेविदाशुषैभजतिसूनरंवसु । दुर्गेचनध्रियतेविश्वऽआपुरुजनोयोऽअस्यतविषीमचुकुधत् ॥ संयजनौसुधनौविश्वश
र्धसाववेदिंद्रौमघवागोषुशुभ्रिषु । युजंह्यन्यमकृतप्रवेपन्युर्दीगव्यंसृजतेसत्त्वभिर्धुनिः ॥ सहस्रसामाग्निवेशिगृणी
षंशत्रिमग्नऽउपमांकेतुमर्यः । तस्माऽआपःसंयतःपीपयंततस्मिन्क्षत्रमभवत्त्वेषमस्तु ॥ ४ ॥ (५।३।३) यस्तेसाधिष्ठो

(५।३।२) अजातशत्रुमितिनवर्चस्यसूक्तस्यप्राजापत्यःसंवरणइंद्रोऽजगत्संस्थात्रिष्टुप् । (५।३।३) यस्तेसाधिष्ठइत्यष्टवर्चस्यसूक्तस्यां
गिरसःप्रभूवसुरिंद्रोनुप्रबंत्यापक्तिः ।

वसऽइन्द्रकृतुष्टमाभर । अस्मभ्यंचर्षणीसहंसस्त्रिवाजेषुदुष्टरं ॥ यदिद्रतेचतस्रोयच्छूरसंतितिः । यद्वापंचक्षितीना
मवस्तसुनऽआभर ॥ आतेवोवरेण्यवृषन्तमस्यहमहे । वृषजूतिर्हिजज्ञिषऽआभूभिरिंद्रतुर्वणिः ॥ वृषाह्यसिराधसे
जज्ञिषेवृष्णिंतेशवः । स्वक्षत्रंतेधुषन्मनःसत्राहमिंद्रपौस्थं ॥ त्वंतमिंद्रमर्त्यममित्रयंतमद्रिवः । सर्वरथाशतक्रतोनिना
हिशवसस्पते ॥ ५ ॥ त्वामिंद्रव्रह्मन्तमजनासोवृक्तबहिषः । उग्रपूर्वाषुपुर्व्यहवैतेवाजसातये ॥ अस्माकमिंद्रदुष्टरं
रोयावानमाजिषु । सयावानंधनेधनेवाजयंतमवारथं ॥ अस्माकमिंद्रेहिंनोरथमवापुरंध्या । वयंशविष्टवार्यदिविश्च
वोदधीमहिद्विस्तोममनामहे ॥ ६ ॥ (५।३।४) सऽआगमदिंद्रोयोवसूनांचिकेतदातुंदामनोरयीणां । धन्वचरो
नवंसंगस्तृषाणश्चक्रमानःपिबतुदुग्धमंशुं ॥ आतेहनृहरिवःशूरशिप्रेरुहत्सोमोनपर्वतस्यपृष्ठे । अनुत्वारजन्नवतो
हिन्वन्गीभिर्मदेमपुरुहूतविश्वे ॥ चक्रंनवृत्तंपुरुहूतवेपतेमनोभियामेऽअमतेरिदद्रिवः । रथादधित्वाजरितासदावृध
कुविष्नुस्तोषन्मघवन्पुरुवसुः ॥ एषग्रावैवजरितातऽइंद्रेयतिवाचंबृहदाशुषाणः । प्रसव्येनमघवन्यंसिरायःप्रदक्षिणि
द्धरिवोमाविवेनः ॥ वृषात्वावृषणंवर्धतुद्यौवृषावृषभ्यांवहसेहरिभ्यां । सनोवृषावृषरथःसुशिप्रवृषक्रतोवृषावज्रिन्भ
रेधाः ॥ योरोहितौवाजिनौवाजिनीवान्त्रिभिःशतैःसचमानावदिष्ट । यूनेसमस्मैक्षितयोनमंतांश्रुतरथायमरुतोदुवो

(५।३।४) सआगमदितिषड्वचस्यसूक्तस्यांगिरसःप्रभूवसुरिंद्रस्त्रिष्टुप्तृतीयाजगती ।

या ॥ ७ ॥ (५।३।५) संभानुनायततेसूर्यस्याजुहानोघृतपृष्ठःस्वचाः । तस्माऽअमृधाऽउषसोव्युच्छान्यऽइंद्रा
यसुनवामेत्याह ॥ समिद्धाग्निर्वनवत्स्तीर्णबहिर्युक्तग्रावासुतसोमोजराते । ग्रावाणोयस्येषिरंवदत्ययदध्वर्युहविषाय
सिधुं ॥ वधूरियंपतिमिच्छत्येतियऽइंवहातेमहिषीमिषिरां । आस्यश्रवस्याद्रथऽआचघोषात्पुरुसहस्रापरिवन्याते ॥
नसराजाव्यथतेयस्मिन्निद्रस्तीर्णसोमंपिबतिगोसंखायं । आसत्वनैरजतिहंतिवृत्रक्षेतिक्षितीःसुभगोनामपुण्यन् ॥ पु
प्यात्क्षेमेऽअभियोगेभवात्युभेवृतौसंयतीसंजयाति । प्रियःसूर्यप्रियोऽअग्राभवातियऽइंद्रायसुतसोमोददाशत् ॥ ८ ॥
(५।३।६) उरोष्टऽइंद्राधसोविम्बीरातिःशतक्रतो । अधानोविश्वचर्षणेद्युम्नासुक्षत्रमंहय ॥ यदीमिंद्रश्च
वाय्यमिषंशविष्टदधिषे । पप्रथेदीर्घश्रुतमंहिरण्यवर्णदुष्टरं ॥ शुष्मासोयेतऽअद्रिवोमेहनाकेतसापः । उभादेवात्र
भिष्टयेद्विश्चमश्चराजथः ॥ उतोनोऽअस्यकस्यचिद्वक्षस्यतववृत्रहन् । अस्मभ्यंनृम्णमाभरास्मभ्यंनृमणस्यसे ॥
नूतऽआभिरभिष्टिभिस्तवशमंन्धतक्रतो । इंद्रस्यामसुगोपाःशूरस्यामसुगोपाः ॥ ९ ॥ (५।३।७) यदिद्रचित्र
मेहनास्तित्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नोविदद्वसऽउभयाहस्त्याभर ॥ यन्मन्यसेवरेण्यमिंद्रद्युक्षंतदाभर । विद्याम

(५।३।५) संभानुनेतिपंचर्वस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरिंद्रस्त्रिष्टुप्तृतीयाजगती । (५।३।६) उरोष्टइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरिंद्रोनुष्टुप् । (५।३।७) यदिद्रेतिपंचर्वस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरिंद्रोनुष्टुप् ।

तस्यतेवयमकूपारस्यदावने ॥ यत्तेदित्सुप्रराध्यमनोऽस्तिश्रुतबृहत् । तेनदृष्टाचिदद्रिवऽआवाजदपिसातये ॥
 मंहिष्ठवोमघोनांराजानंचर्षणीनां । इन्द्रमुपप्रशस्तयेपूर्वाभिर्जुषेगिरः ॥ अस्माऽइत्काव्यंवचऽउक्थमिन्द्रायशंस्यं ।
 तस्माऽउब्रह्मवाहसेगिरोवर्धत्यत्रयोगिरःशुभंत्यत्रयः ॥ १० ॥ (५।३।८) आयाह्यद्रिभिःसुतंसोमंसोमपतेपिब ।
 वृषभिन्द्रवृषभिर्वृत्रहंतम ॥ वृषाग्रावावृषामदोवृषासोमोऽअयंसुतः । वृषभिन्द्र० ॥ वृषात्वावृषणंहुवेवज्जिन्वित्राभिरू-
 तिभिः । वृषभिन्द्र० ॥ ऋजीषीवृज्रीवृषभस्तुराषादच्छुम्मीराजवृत्रहासोमपावा । युक्त्वाहरिभ्यामुपयासदर्वाड्मा-
 ध्यदिनेसर्वनेमत्सदिन्द्रः ॥ यत्त्वासूर्यस्वर्भानुस्तमसाविध्यदासुरः । अक्षेत्रविद्यथामुग्धोभुवनान्यदीधयुः ॥ ११ ॥
 स्वर्भानोरधयदिन्द्रमायाऽअवोदिवोवर्तमानाऽअवाहन । गृहंसूर्यतमसापत्रतेनतुरीयेणब्रह्मणाविन्ददत्रिः ॥ मामामि-
 मंतवसंतमत्रऽइस्याद्गुग्धोभियसानिगारीत् । त्वमित्रोऽअसित्यराधास्तौमेहावतंवर्णश्चराजा ॥ ग्राव्णोब्रह्मायुयु-
 जानःसपर्यन्कीरिणाद्वापन्नमसोपशिक्षन् । अत्रिःसूर्यस्यदिविचक्षुराधात्स्वर्भानोरपमायाऽअघुक्षत् ॥ यंवैसूर्यस्वर्भा-
 नुस्तमसाविध्यदासुरः । अत्रयुस्तमन्वाविन्दन्नह्यन्वेऽअशक्नुवन् ॥ १२ ॥ (५।३।९) कोनुवांमित्रावरुणावृताय

(५।३।८) आयाहीतिनवर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिःआयानांचतसृणामिन्द्रःपंचम्याःसूर्यःषष्ठ्यादिचतसृणामत्रिदेवता आयास्तिस्त्रउष्णिहःपंच-
 म्यंत्येऽनुष्टुभौशिष्टास्त्रिष्टुभः । (५।३।९) कोनुवामितिर्विशत्यचस्यसूक्तस्यभौमोत्रिर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुषोडशीसप्तदशयावतिजगत्यावत्यैकपदा ।

न्दिवोवामहःपाथिवस्यवादे । ऋतस्यवासदसित्रासीथानोयज्ञायतेवापशुषोनवाजान् ॥ तेनोमित्रोवरुणोऽअर्यमायु-
 रिन्द्रऽऋभुक्षामरुतोऽजुषंत । नमोभिवार्येदधतेसुवृक्तिस्तोमैरुद्रायमीहृषेसजोषाः ॥ आवांयेष्टांश्विनाहुवर्धयवातस्यप-
 त्मत्रध्यस्यपुष्टौ । उतवादिवोऽअसुरायमन्मप्राधांसीवयज्यवेभरध्वं ॥ प्रसक्षणोदिव्यःकण्वहोतात्रितोदिवःमजोषा-
 वातोऽअग्निः । पूषाभगःप्रभृथेविश्वभौजाऽआजिनजंगमुराश्वश्वतमाः ॥ प्रवोरयियुक्ताश्वभरध्वंरायऽएषेवसेदधी-
 तधीः । सुशेवऽएवैरौशिजस्यहोतायेवऽएवामरुतस्तुराणां ॥ १३ ॥ प्रवोवायुरंधयुजंकृणुध्वंप्रदेवंविप्रपनितारम-
 कैः । इषुध्ववऽऋतसापःपुरंधीर्वस्वीनोऽअत्रपत्नीराधियेधुः ॥ उपवऽएषेवद्येभिःशूषैःप्रयह्नीदिवश्चितयद्भिरकैः । उ-
 पासानकाविदुषीवविश्वमाहावहतोमर्त्याययज्ञं ॥ अभिवोऽअचेंपोष्यावतोनुवास्तोष्पतित्वष्टारंररणः । धन्यास-
 जोषाधिषणानमोभिर्वनस्पतीऽरोषधीरायऽएषे ॥ तुजेनस्तनेपर्वताःसंतुस्वैतवोयेवसवोनवीराः । पनितऽआप्त्योयज-
 तःसदानोवर्धान्नःशंसनयोऽअभिष्टौ ॥ वृणोऽअस्तोषिभूम्यस्यगर्भत्रितोनपातमपांसुवृक्तिः । गृणीतेऽअग्निरेतरीनशु-
 षैःशोचिष्केशोनिरिणातिवना ॥ १४ ॥ कथामहेरुद्रियायब्रवामकद्रायेचिकितुषेभगाय । आपऽओषधीरुतनोवंतु

(भेदपक्षे-मित्रावरुणौ १ विश्वेदेवाः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः १ मरुतः १ विश्वेदेवाः १ उपासानक्ते १ विश्वेदेवाः २ अग्निः १ विश्वेदेवाः २ मरुतः १ विश्वेदेवाः १ भूमिः १ विश्वेदेवाः ३ भूमिः १ विश्वेदेवाः १ एवं २० ।

द्यौर्वनागिरयोवृक्षकेशाः ॥ शृणोतुनऽऊर्जापतिर्गिरःसनभस्तरयीयाँऽइषिरःपरिज्मा । शृण्वंत्वापुःपुरेनशुभ्राःपरिस्तु
चौबबृहणस्याद्रेः ॥ विदाचिन्ममहांतोयेवऽएवाब्रवामदस्मावार्यदधानाः । वयश्चनसुभ्वऽआवयंतिक्षुभामर्तमनुय
तंवधस्तेः+ ॥ आदैव्यानिपार्थिवानिजन्मापश्चाच्छासुमस्वायवोचं । वर्धतांद्यावोगिरश्चंद्राग्राऽउदावर्धतामभिषाता
ऽअर्णीः ॥ पदेपदेमेजरिमानिधायिवरूत्रीवाशुक्रायापायुभिश्च । सिषक्तुमातामहीरसानःस्मत्सूरिभिर्ऋजुहस्तऽऋजु
वनिः ॥ १५ ॥ कथादाशेमनमसासुदानूनेवयामरुतोऽअच्छौकौप्रश्रवसोमरुतोऽअच्छौकौ । मानोर्हिर्बुध्न्योरिषेधा
दस्माकंभूदुपमातिवनिः ॥ इतिचिन्ममजायैपशुमत्यैदेवासोवनतेमत्यौवऽआदेवासोवनतेमत्यौवः । अत्राशिवांतन्वौ
धासिमस्याजरांचिन्मेनिर्ऋतिर्जग्रसीत ॥ तांवादेवाःसुमतिमूर्जयंतीमिषमश्यामवसवःशसागोः । सानःसुदानुर्मृळयं
तीदेवीप्रतिद्वैतीसुवितार्यगम्याः ॥ अभिनऽइळायूथस्यमातास्मन्नदीभिर्बुध्न्योर्वागृणातु । उर्वशीवाबृहद्विवागृणाना
भ्यूर्ण्वानाप्रभृत्स्यायोः+ ॥ सिषक्तुनऽऊर्जव्यस्यपुष्टेः+ ॥ १६ ॥ (५।३।१०) प्रशंतमावरुणंदीधितीगीर्मित्रंभग
मर्दितिनूनमश्याः । पृषद्योनिःपंचहोताशृणोत्वतूर्तपंथाऽअसुरोमयोभुः+ ॥ प्रतिमेस्तोममर्दितिर्जगृभ्यात्सुनूनमा

(५।३।१०) प्रशंतमेत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिभिश्चेदेवाःएकादश्यारुद्रस्त्रिष्टुप्सप्तदश्येकपदा । (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः २ सविता १
इंद्रः १ विश्वेदेवाः १ इंद्रः १ बृहस्पतिः ३ मरुतः १ रुद्रः १ विश्वेदेवाः १ पर्जन्यः २ मरुतः १ विश्वेदेवाः २ अश्विनौ १ एवं १८) ।

ताह्यसुशेवं । ब्रह्मप्रियंदेवहितंयदस्त्यहंमित्रेवरुणेयन्मयोभु+ ॥ उदीरयकवितमंकवीनामुनत्तैनमभिमध्वाघृतेन ।
सनोवसूनिप्रयताहितानिचंद्रार्णिदेवःसवितासुवाति ॥ समिंद्रणोमनसानेपिगोभिःसंसूरिभिर्हरिवःसंस्वस्ति । संब्रह्म
णादेवहितंयदस्तिसंदेवानांसुमत्यायज्ञियानां ॥ देवोभगःसवितारायोऽअंशऽइंद्रोवृत्रस्यसंजितोधनानां । ऋभुक्षा
वाजऽउतवापुरंधिरवतुनोऽअमृतासस्तुरासः ॥ १७ ॥ मरुत्वतोऽअप्रतीतस्यजिष्णोरजूर्यतःप्रब्रवामाकृतानि । नते
पूर्वमघवन्नापरासोनवीर्यंनूतनःकश्चनार्प ॥ उपस्तुहिप्रथमंरत्नधेयंबृहस्पतिसनितारंधनानां । यःशंसतेस्तुवतेशंभ
विष्ठःपुरुवसुरागमज्जोहुवानं ॥ तवोतिभिःसचमानाऽअरिष्टाबृहस्पतेमघवानःसुवीराः । येऽअश्वदाऽउतवासंतिगो
दायेवस्त्रदाःसुभगास्तेषुरायः ॥ विसर्माणंकृणुहिचित्तमेषांयेभुंजतेऽअपृणंतोनऽउक्थैः । अपब्रतान्प्रसवेवावृधानान्ब्र
ह्मद्विषःसूर्याद्यावयस्व ॥ यऽओहतेरक्षसोदेववीतावचक्रेभिस्तमरुतोनियात । योवःशमीशशमानस्यनिदात्तुच्छ्या
न्कामान्करतेसिष्विदानः+ ॥ १८ ॥ तमुष्टुहियःस्विषुःसुधन्वायोविश्वस्यक्षयतिभेषजस्य । यक्ष्वामहेसांमनसायंरु
द्रंनमोभिर्देवमसुरंदुवस्य ॥ दमूनसोऽअपसोयेसुहस्तावृष्णःपत्नीर्नद्योविभ्वतष्टाः । सरस्वतीबृहद्विवोतराकादशस्य
तीर्विरिवस्यंतुशुभ्राः+ ॥ प्रसूमहेसुशरणायमेधां गिरंभरेनव्यसींजायमानां । यऽआहनादुहितुर्वक्षणासुरूपाभिर्नानोऽ
अकृणोदिदंनः ॥ प्रसुष्टुतिःस्तनयंतंरुवंतमिळस्पतिंजरितनूनमश्याः । योऽअब्दिमाँऽउदनिमाँऽइयतिंप्रविद्युतारोदं

सीऽऽश्रमाणः ॥ एषःस्तोमोमारुतंशर्धोऽअच्छाऽरुद्रस्यसुनूर्युवन्यूरुदश्याः । कामोरायेहवतेमास्वस्त्युपस्तुहिपृषदश्वां
 ऽअयासः ॥ प्रैषःस्तोमःपृथिवीमंतरिक्षंवनस्पतींऽरोषधीरायेऽअद्याः । देवोदैवःसुहवोभूतुमह्यमानोमातापृथिवीदु
 र्मतौधात् ॥ उरौदैवाऽअनिबाधेस्याम ॥ समश्विनोरवसानूतनेनमयोभुवांसुप्रणीतीगमेम । आनोरयिवहतमोतवीरा
 नाविश्वान्यमृतासौभंगानि ॥ १९ ॥ (५।३।११) आधेनवःपयसातूर्यर्थाऽअमर्धतीरुपनोयंतुमध्वा । महोराये
 बृहतीःसप्तविप्रोमयोभुवोजरिताजोहवीति ॥ आसुष्टुतीनमसावर्तयध्वैद्यावावाजायपृथिवीऽअमृध्रे । पितामाताम
 धुवचाःसुहस्ताभरेभरेनोयशसावविष्टां ॥ अध्वर्यवश्चक्रवांसोमधूनिप्रवायवैभरतचारुशुक्रं । होतैवनःप्रथमःपाह्यस्य
 देवमध्वोररिमातेमदाय ॥ दशक्षिपोयुंजतेबाहूऽअद्रिंसोमस्ययाशमितारासुहस्ता । मध्वोरसंसुगभस्तिगिरिष्ठांचनि
 श्वदहुदुहेशुक्रमंशुः⁺ ॥ असावितेजुजुषाणायसोमःऋत्वेदक्षायबृहतेमदाय । हरीरथेसुधुरायोगेऽअर्वागिंद्रप्रियाकृ
 णुहिहूयमानः ॥ २० ॥ आनोमहीमरमंतिसजोषाम्रादेवीनमसारातहव्यां । मधोर्मदायबृहतीमृतज्ञामाग्रेवहपथि
 भिर्देवयानैः ॥ अंजंतियंप्रथयंतोनविप्रवपावतंनानिनातपैतः । पितुर्नपुत्रऽउपसिप्रेष्ठऽआघर्मोऽअग्निमृतयन्नसादि ॥

(५।३।११) आधेनवइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिविश्वेदेवास्त्रिष्टुषोडश्येकपदाविराट् (भेदपक्षे—नदी १ द्यावापृथिवी १ वायुः १
 सोमः १ इंद्रः १ अग्निः १ घर्मः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः २ सरस्वती १ बृहस्पतिः १ अग्निः ३ विश्वेदेवाः १ अश्विनौ १ एवं १७) ।

अच्छामहीबृहतीशंतमागीर्दूतोनगत्वश्विनाहुवध्वै । मयोभुवांसरथायातमर्वागंतंनिधिधुरमाणेर्ननाभिं ॥ प्रतव्यं
 सोनमऽउक्तिरुरस्याहंपूष्णऽउतवायोरदिक्षि । यारार्धसाचोदितारामतीनांयावाजस्यद्रविणोदाऽउतत्मन्⁺ ॥ आनामं
 भिर्मरुतोवक्षिर्विश्वानारूपेभिर्जातवेदोहुवानः । यज्ञगिरोजरितुःसुष्टुतिचविश्वेगंतमरुतोविश्वेऽऊती⁺ ॥ २१ ॥ आ
 नोदिवोबृहतःपर्वतादासरस्वतीयजतागंतुयज्ञं । हवदेवीजुजुषाणाघृताचीशग्मानोवाचमुशतीशृणोतु ॥ आवेधसं
 नीलपृष्ठंबृहतंबृहस्पतिसदनेसादयध्वं । सादद्योनिंदमऽआदींदिवांसंहिरण्यवर्णमरुषंसपेम ॥ आधर्णसिर्बृहद्विरोररा
 णोविश्वेभिर्गत्वोर्मभिर्हुवानः । ग्रावसानऽओषधीरमृध्रस्त्रिधातुशृंगोवृषभोवयोधाः⁺ ॥ मातुष्पदेपरमेशुक्रऽआयो
 विपन्यवोरास्पिरासोऽअगमन् । सुशेव्यंनमसारातहव्याःशिशुमृजंत्यायवोनवासे⁺ ॥ बृहद्वयोबृहतेतुभ्यमग्नेधिया
 जुरोमिथुनासःसंचंत । देवोदैवःसुहवोभूतुमह्यमानोमातापृथिवीदुर्मतौधात् ॥ उरौदैवाऽअनिबाधेस्याम ॥ सम
 श्विनोरवसानूतनेनमयोभुवांसुप्रणीतीगमेम । आनोरयिवहतमोतवीरानाविश्वान्यमृतासौभंगानि ॥ २२ ॥ (५।३।१२)
 तंप्रत्नथापूर्वथाविश्वेथेमथाज्येष्ठतातिबहिर्षदस्वविंदं । प्रतीचीनंवृजनंदोहसेगिराशुंजयंतमनुयासुवर्धसे ॥ श्रियेसुह

(५।३।१२) तंप्रत्नयेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारोविश्वेदेवाजगत्स्येद्वेत्रिष्टुभौ (भेदपक्षे—इंद्रः २ अग्निः १ सूर्यः १
 अग्निः १ विश्वेदेवाः १ सूर्यः १ अग्निः १ सूर्यः २ विश्वेदेवाः २ सुतंभरः १ अग्निः २ एवं १५) ।

शीरुपरस्ययाःस्वर्विरोचमानःकुकुभामचोदते । सुगोपाऽअसिनदभायसुकृतोपरोमायाभिर्ऋतऽआसनामते ॥ अत्यं
हविःसंचतेसच्चधातुचारिर्धगातुःसहोतासहोभरिः । प्रसर्घाणोऽअनुबर्हिर्वृषाशिर्गुर्मध्येयुवाजरोविस्त्रुहाहितः⁺ ॥ प्र
वऽएतेसुयुजोयामभिष्टयेनीचीरमुष्मैयम्यऽऋतावृधः । सुयंतुभिःसर्वशासैरभीशुभिःक्रिविर्नामानिप्रवणेमुषायति ॥
संजभुराणस्तर्हभिःसुतेगृभंवयाकिनैचित्तगर्भासुसुस्वरुः । धारवाकेष्वृजुगाथशोभसेवर्धस्वपत्नीरभिजीवोऽअध्वरे⁺
॥ २३ ॥ यादगेवददृशेतादृगुच्यतेसंच्छाययादधिरेसिधयाप्त्वा । महीमस्मभ्यमुरुषामुरुजयोबृहत्सुवीरमनपच्युतं
सहः ॥ वेत्यग्रुर्जनैवान्वाऽअतिस्पृधःसमर्यतामनसासूर्यःकविः । घंसंरक्षंतंपरिविश्वतोगयमस्माकंशर्मवनवत्स्वाव
सुः ॥ ज्यायांसमस्ययतुनस्यकेतुनऽऋषिस्वरंचरतियासुनामते । याददिमन्धायितमपस्ययाविदद्यऽउस्वयंवहंतसोऽ
अरंकरत् ॥ समुद्रमासामंवतस्थेऽअग्रिमानरिग्यतिसर्वनयस्मिन्नायता । अत्रानहादिक्रवणस्यरेजतेयत्रामतिविद्यते
पूतबंधनी ॥ सहिक्षत्रस्यमनसस्यचित्तिभिरेवावदस्ययजतस्यसधैः । अवत्सारस्यस्पृणवामरपर्वभिःशर्विष्ठवाजैविदुषा
चिदर्थ्य ॥ २४ ॥ इयेनऽआसामर्दितिःकक्ष्योऽमदोविश्ववारस्ययजतस्यमायिनः । समन्यमन्यमर्थयत्येतवेविदुर्विषा
णंपरिपानमंतिते⁺ ॥ सदापृणोयजतोविद्विषौवधीद्वाहुवृकःश्रुतवित्तयौवःसचा । उभासवराप्रत्येतिभातिचयदीग
णंभजतेसुप्रयावभिः ॥ सुतंभुरोयजमानस्यसत्पतिर्विश्वासामूधःसधियामुदंचनः । भरद्वेनूरसवच्छिप्रियेपयानुब्र

वाणोऽअधेतिनस्वपन्⁺ ॥ योजागारतमृचःकामयंतेयोजागारतमुसामानियंति । योजागारतमयंसोमऽआहतवाह
मस्मिसख्येन्योकाः ॥ अग्निर्जीगारतमृचःकामयंतेग्निर्जीगारतमुसामानियंति । अग्निर्जीगारतमयंसोमऽआहतवाह
मस्मिसख्येन्योकाः ॥ २५ ॥ (परिशिष्टं ॥ जागर्षित्वंभुवनेजातवेदोजागर्षियत्रयजतेहविष्मान् । इदंहविःश्रद्धा
नोजुहोमितेनपासिगुह्यंनामगोनी ॥ (५।४।१) विदादिवोविष्यन्नद्रिमुकथैरायत्याऽउषसोऽअर्चिनोगुः । अपावृ
तत्रजिनीरुत्स्वर्गाद्विदुरोमानुषीदेवऽआवः ॥ विसूर्योऽअमर्तिनश्रियंसादोर्वाद्भवांमाताजानतीगात् । धन्वर्णसोनद्यः
खादोऽअर्णाःस्थूणेवसुमिताहंहतद्यौः⁺ ॥ अस्माऽउक्थायपर्वतस्यगर्भोमहीनाजनुषेपूर्व्याय । विपर्वतो जिहीतसा
धंतद्यौराविवांसंतोदसयंतभूमं ॥ सूक्तेभिर्वोवचोभिर्देवजुष्टैरिंद्रान्वं१ग्रीऽअवसेहुवधै । उक्थेभिर्हिष्माकवयःसुय
ज्ञाऽआविवांसंतोमरुतोयजति ॥ एतोन्वं१द्यसुध्योऽभवामप्रदुच्छुनामिनवामावरीयः । आरेद्वेषांसिसनुतर्दधामा
यामप्रांचोयजमानमच्छ ॥ २६ ॥ एताधियैकृणवामासखायोप्यामाताऽऋणुतव्रजंगोः । ययामनुर्विशिशिप्रंजिगाय
ययावणिग्वंकुरापापुरीषं ॥ अनूनोदत्रहस्तयतोऽअद्रिर्वाचन्येनदशमासोनवग्वाः । ऋतयतीसरमागाऽअविंद्विश्वा

(५।४।१) विदादिवइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःसदापृणोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (भेदपक्षे-इंद्रसूर्यौ १ विश्वेदेवाः २ इंद्राग्नी १ विश्वेदेवाः
६ आपः १ एवं ११ । अत्रसूक्तेसदापृणर्षेयजतइत्यादिलिंगोक्तऋषिभिःसमुच्चयइतिकेचित्) ।

निसत्यांगिराश्चकार ॥ विश्वेऽस्याव्युषिमाहिनायाः संयद्भोभिरांगिरसोनवैत । उत्सऽआसांपरमेसधस्थऽऋतस्यपथा
सरमाविदद्वाः+ ॥ आसूर्योयातुससाश्वःक्षेत्रंयदस्योर्वियादीर्घयाथे । रघुःश्येनःपतयदधोऽअच्छायुवाकविदीदय
द्रोषुगच्छन् ॥ आसूर्योऽअरुहच्छुक्रमणोयुक्तयद्धरितोवीतपृष्ठाः । उद्गाननावमनयंतधीराऽआशृण्वतारापोऽअवा
गतिष्ठन् ॥ धिर्यवोऽअप्सुदधिषेस्वर्षाययातरन्दशमासोनवग्वाः । अयाधियास्यामदेवगोपाऽअयाधियातुतुर्यामा
त्यंहः ॥ २७ ॥ (५।४।२) हयोनविद्वाँऽअयुजिस्वयंधुरितांवहामिप्रतरणीमवस्युव । नास्यावश्मिचिमुचंनावृतं पु
नर्विद्वान्पथःपुरऽएतऽऋजुनेषति ॥ अग्नऽइंद्रवरुणमित्रदेवाःशर्धःप्रयंतमारुतोतविष्णो । उभानासत्यारुद्रोऽअध
माःपूषाभगःसरस्वतीजुषंत ॥ इंद्राग्नीमित्रावरुणादितिस्वःपृथिवीद्यामरुतःपर्वताँऽअपः । हुवेविष्णुपूषणं ब्रह्मणस्प
तिभगंनुशंसैसवितारमूतये ॥ उतनोविष्णुरुतवातोऽअसिधौद्रविणोदाऽउतसोमोमयस्करत् । उतऽऋभवऽउतराये
नोऽअश्विनोतत्वष्टोतविभ्वानुमंसते ॥ उतत्यन्नोमारुतंशर्धऽआगमद्विक्षयंयजतंबहिरासदे । बृहस्पतिःशर्मपूषोत
नोयमद्वरुणोमित्रोऽअर्यमा+ ॥ उतत्येनःपर्वतासःसुशस्तयःसुदीतयोनद्यस्त्रामणेभुवन् । भगोविभक्ताश

(५।४।२) हयोनेत्यष्टचैत्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिक्षत्रोविश्वेदेवाजगतीसप्तम्यष्टभ्योदेवपत्न्यःद्वितीयांत्ये त्रिष्टुभौ । (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः ६
देवपत्न्यः २ एवं ८) ।

वसावसागमदुरुच्यचाऽअदितिःश्रोतुमेहवै ॥ देवानांपत्नीरुशतीरवंतुनःप्रावंतुनस्तुजयेवाजसातये । याःपार्थिवा
सोयाऽअपामपित्रेतेतानोदेवीःसुहवाःशर्मयच्छत ॥ उतप्राच्यंतुदेवपत्नीरिंद्राण्यग्नीमय्यश्विनीराट् । आरोदंसीवरु
णानीश्रृणोतुव्यंतुदेवीर्यऽऋतुर्जनीनां ॥ २८ ॥ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

षड्विंशाध्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १४ ऋचः १४६ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ५२ सूर्याये. अत्रय. ४ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३०
[भे. प. मित्रावरुणाभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. उपासानक्ताभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २
अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. भूम्याइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ भूम्याइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ सवित्र. इंद्राये.
विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. बृहस्पतय. ३ मरुद्भ्य.] रुद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५६ [भे. प. विश्वेभ्यो. पर्जन्याये. २ मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य.
२ अश्विभ्या. नद्याइ. द्यावापृथिवीभ्या. वायव. सोमाये. इंद्राये. अग्नय. घर्माये. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ सरस्वत्या. बृहस्पतय.
अग्नय. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. अश्विभ्या. इंद्राये. २ अग्नय. सूर्याये. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सूर्याये. अग्नय. सूर्याये. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. २
सुतंभराये. अग्नय. २ इंद्रसूर्याभ्यामि. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ इंद्राग्निभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ६ अद्भ्य. विश्वे. ६] देवानांपत्नीभ्य. २ ॥
इतिचतुर्थेद्वितीयः ॥

प्रयुजतीसप्तप्रतिरथःकदुपंचप्रतिभानुर्जागतं देववःप्रतिभोत्यातृणपाणिर्विश्वःस्वस्त्यात्रेयःपंकत्यंतमग्रेपंचोनां
चतुर्थ्यैद्रवायवीवायव्यैकैद्रवायव्यौचतस्रोगायत्र्यःषलुष्णिहस्तिस्त्रोजगत्यस्त्रिष्टुभोवांत्ये अनुष्टुभौप्रदयावाश्व

ज्यूनाश्यावाश्वोमारुतंहतत्पंक्तिः षष्ठ्यंत्येचकोवेदबोळशंककुब्जहृत्यनुष्टुप्पुरउष्णिक्कुस्तोबृहत्यौगायत्रीसतो
बृहतीककुभौगायत्रीसतोबृहत्यौककुस्तोबृहतीप्रशर्धायपंचोनाजागतमुपांत्यात्रिष्टुपप्रयज्यवोदशांत्यात्रिष्टुब
मेनवबाहर्ततृतीयाससम्यौसतोबृहत्यावारुद्रासोष्टौद्वित्रिष्टुबंतंतमुप्रवस्त्रिष्टुबंतमीळेद्विजगत्यंतमाग्नेयंचवाके
ष्ठैकोनागायत्रंश्यावाश्वोत्रैवैददश्वीतरंतपुरुमीढौदाभ्यैरथवीतिंमरुतश्चदानतुष्टः प्रशशंसंबुद्धाचतरंतमहिषी
शशीयसीपंचम्यनुष्टुभ्रवमीसतोबृहत्यृतेननवश्रुतविन्मैत्रावरुणंवैतत् ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः३०म् ॥ ॥ (५१४३) प्रयुजतीदिवऽएतिब्रुवाणामहीमातादुहितुर्बोधयंती । आविवांसंतीयुवतिर्म
नीषापितृभ्यऽआसदनेजोहुवाना ॥ अजिरासस्तदपऽईयमानाऽआतस्थिवांसौऽअमृतस्यनाभिं । अनंतासऽउरवो
विश्वतःसीपरिद्यावापृथिवीर्यतिपंथाः ॥ उक्षासमुद्रोऽअरुषःसुपर्णःपूर्वस्ययोनिंपितुराविवेश । मध्येदिवोनिर्हितःपृ
थिरदमाविचक्रमेरजसस्यात्यंतौ ॥ चत्वारऽईविभ्रतिक्षेमयंतोदशगर्भचरसेधापयंते । त्रिधातवःपरमाऽअस्यगावो
दिवश्चरंतिपरिस्रद्योऽअंतान् ॥ इदंवपुर्निवचनंजनासश्चरंतियन्नद्यस्तथुरापः । द्वेयदीविभृतोमातुरन्येऽइहेहजाते

(५१४३) प्रयुजतीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिरथोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (भेदपक्षे—उषाः १ सूर्यरश्मयः १ सूर्यः ३ विश्वेदेवाः १
मित्रावरुणामयः १ एवं ७) ।

यम्याऽसंबधू ॥ वितन्वतेधियोऽअस्माऽअपांसिक्खापुत्रायमातरोवयंति । उपप्रक्षेवृषणोमोदमानादिवस्पथावध्वो
यंत्यच्छ ॥ तदस्तुमित्रावरुणातदग्नेशंयोरस्मभ्यमिदमस्तुशस्तं । अशीमार्हिगाधमुतप्रतिष्ठानमोदिवेबृहतेसादनाय
॥ १ ॥ (५१४४) कदुप्रियायधाम्नेमनामहेस्वक्षत्रायस्वयंशसेमहेवयं । आमेन्यस्यरजसोयद्भ्रऽआऽअपोवृणा
नावितनोर्तिमायिनी ॥ ताऽअलतवयुनंवीरवक्षणंसमान्यावृतयाविश्वमारजः । अपोऽअपांचीरपराऽअपेजतेप्रपूर्वा
भिस्तिरतेदेवयुर्जनः ॥ आग्रावभिरहन्येभिरक्तुभिर्वरिष्ठ्वज्रमाजिघर्तिमायिनि । शतंवायस्यप्रचरन्त्स्वेदमेसंवर्तयं
तोविचवर्तयन्नहा ॥ तामस्यरीतिंपरशोरिवप्रत्यनीकमख्यंभुजेऽअस्यवर्षसः । सचायदिपितुमंतमिवक्षयंरत्नंदधाति
भरंहृतयेविशे⁺ ॥ सजिह्वाचतुरनीकऽअक्रंजतेचारुवसानोवरुणोयतन्नरि । नतस्यविघ्नपुरुषत्वतावयंयतोभगःसवि
तादातिवार्य ॥ २ ॥ (५१४५) देववोऽअद्यसवितारमेषेभगंचरक्षैविभजैतमायोः । आवांनरापुरुभुजाववृत्तांदि
वेदिवेचिदश्विनासस्त्रीयन्⁺ ॥ प्रतिप्रयाणमसुरस्यविद्वान्सूक्तैर्देवंसवितारंदुवस्य । उपब्रवीतनमसाविजानन्येष्टंच
रक्षैविभजैतमायोः⁺ ॥ अदत्रयादयतेवार्याणिपूषाभगोऽअदितिर्वस्तऽउन्नः । इन्द्रोविष्णुर्वरुणोमित्रोऽअग्निरहानिभ

(५१४४) कदुप्रियायेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिभानुर्विश्वेदेवाजगती (भेदपक्षे—विद्युतोमिः १ उषाः १ इन्द्रसूर्यौ १ अग्निः २ एवं ५) ।

(५१४५) देववइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिप्रभुर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप्अंत्यावृणपाणिः (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः १ सूर्यः १ विश्वेदेवाः ३ एवं ५) ।

द्राजंनयंतदस्माः⁺ ॥ तन्नोऽनर्वांसवितावरुणतत्सिधंवऽदृषयंतोऽनुगमन् । उपयद्वोचेऽअध्वरस्यहोतारायः स्या
मपतयोजरन्ताः ॥ प्रयेवसुभ्यऽईवदानमोदुर्येभिन्नेवरुणसूक्तवाचः । अवैत्वभ्वंकृणुतावरीयोदिवस्पृथिव्योरवसा
मदेम ॥ ३ ॥ परिशिष्टं ॥ सूक्तांतैतृणान्यग्रावरण्येवोदुकेपिवा ॥ यत्स्तृणैरध्ययनंतदधीतंस्तृणानिभवतेभव ॥ वा
पीकूपतडागानांसमुद्रंगच्छस्वाहा ॥ ॥ (५।४।६) विश्वोदेवस्यनेतुर्मतौवुरीतसख्यं । विश्वोरायऽईषुध्यतिद्यु
म्रं वृणीतपुण्यसै ॥ तेतदेवनेतुर्येचेमाँऽअनुशसै । तेरायातेह्याऽपृचेसचैमहिसचथैः* ॥ अतोऽनानृनतिथीनतःप
क्षीर्दशस्यत । आरेविश्वपथेष्ठाद्विषोयुयोतुयुविः ॥ यत्रवह्निर्भिर्हितोदुद्रवद्रोण्यःपशुः । नृमणावीरपस्त्योर्णाधीरे
वसर्निता ॥ एषतेदेवनेतारथस्पतिःशंरयिः । शंरायेशंस्वस्त्यऽइषःस्तुतोमनामहेदेवस्तुतोमनामहे ॥ ४ ॥ (५।४।७)
अग्नेसुतस्यपीतयेविश्वरुमेभिरागहि । देवेभिर्हव्यदातये ॥ ऋतधीतयऽआगतसत्यधर्माणोऽअध्वरं । अग्नेःपिबतजि

(५।४।६) विश्वोदेवस्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यस्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवाऽनुष्टुप्अंश्यापक्तिः । (भेदपक्षे—सविता २ विश्वेदेवाः १ सविता २
एवं ५) (५।४।७) अग्नेसुतस्येतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यस्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवाश्चतुर्थीषष्ठीसप्तमीनामिन्द्रवायूपंचम्यावायुःआद्याश्चतस्रो
गायत्र्यःपंचम्यादिषड्विंशतिःएकादश्यादितिस्रोजगत्यः (त्रिष्टुभोवा) अं भेद्वेअनुष्टुभौ । (भेदपक्षे—अग्निः २ विश्वेदेवाः १ इन्द्रवायू १ वायुः
१ इन्द्रवायू २ अग्निः ३ विश्वेदेवाः ५ एवं १५) ।

ह्या ॥ विप्रैर्भिर्विप्रसंत्यप्रातर्यावभिरागहि । देवेभिःसोमपीतये ॥ अयंसोमश्चमूसुतोऽमन्त्रेपरिषिच्यते । प्रियऽइं
द्रायवायवे ॥ वायवायाहिवीतयेजुषाणोहव्यदातये । पिबासुतस्यांधसोऽअभिप्रयः ॥ ५ ॥ इन्द्रश्चवायवेषांसुतानां
पीतिर्महथः । तान्जुषेथामरेपसावभिप्रयः ॥ सुताऽइंद्रायवायवेसोमांसोदध्याशिरः । निम्रनयंतिसिधंवोभिप्रयः ॥
सजूर्विश्वेभिर्देवेभिरश्विभ्यामुषसांसजूः । आयाह्यग्नेऽअत्रिवत्सुतेरण ॥ सजूर्मित्रावरुणाभ्यांसजूःसोमेनविष्णुना ।
आयाह्यग्नेऽअत्रिवत्सुतेरण ॥ सजूर्नादित्यैर्वसुभिःसजूर्निद्रेणवायुना । आयाह्यग्नेऽअत्रिवत्सुतेरण ॥ ६ ॥ स्वस्ति
नोमिमीतामश्विनाभगःस्वस्तिदेव्यदितिरनर्वणः । स्वस्तिपूषाऽअसुरोदधातुनःस्वस्तिद्यावापृथिवीसुचेतुना ॥ स्वस्त
येवायुमुपब्रवामहैसोमैस्वस्तिभुवनस्यस्पतिः । बृहस्पतिंसर्वगणस्वस्तयेस्वस्त्यऽआदित्यासौभवतुनः ॥ विश्वेदेवा
नोऽअद्यास्वस्त्येवैश्वानरोवसुरग्निःस्वस्त्ये । देवाऽअवतृभवःस्वस्त्येस्वस्तिनोरुद्रःपात्वंहसः ॥ स्वस्तिमित्रावरुणा
स्वस्तिपथ्यरेवति । स्वस्तिनऽइंद्रश्चाग्निश्चस्वस्तिनोऽअदितेकृधि ॥ स्वस्तिपथामनुचरेमसूर्याचंद्रमसाविव । पुनर्ददता
घ्नताजानतासंगमेमहि ॥ ७ ॥ (परिशिष्टं ॥ ॥ स्वस्त्ययनंताक्ष्यमरिष्टनेमिमहद्भूतंवायुसंदेवतानां । असुरग्नमि
न्द्रसखंसमस्तुबृहद्यशोनावमिवारुहेम ॥ अंहोमुचमांगिरसंगयंचस्वस्त्यात्रेयमनसाचताक्ष्यं । प्रयतपाणिःशरणंप्रपद्ये

स्वस्तिर्बाधेष्वभयं नोऽस्तु ॥) (५।४।८) प्रश्यावाश्वधृष्णुयार्चामरुद्धिर्ऋकभिः । येऽअद्रोघमनुष्वधंश्रवोम
दैतियज्ञियाः ॥ तेहिस्थिरस्यशर्वसःसखायुःसंतिधृष्णुया । तेयामन्नाधृषद्विन्स्मनापांतिशश्वतः ॥ तेषुद्रासोनोक्ष
णोर्तिष्कंदंतिशर्वरीः । मरुतामधामहौदिविक्षमाचमन्महे ॥ मरुत्सुवोदधीमहस्तोमैयज्ञं च धृष्णुया । विश्वेयेमानुषा
युगापांतिमर्त्यैरिषः+ ॥ अर्हीतोयेसुदानं वोनरोऽअसामिशवसः । प्रयज्ञं यज्ञियैभ्योदिवोऽअर्चामरुद्धिः ॥ ८ ॥ आरु
क्मैरायुष्मनरंऽऋष्वाऽऋष्टीरंसृक्षत । अन्वेनांऽअहविद्युतोमरुतो जज्ञतीरिवभानुरर्तमनादिवः+ ॥ येवावृधंत
पार्थिवायऽउरावंतरिक्षऽआ । वृजनेवानदीनांसधस्यैवामहोदिवः+ ॥ शधोमारुतमुच्छसत्यशवसमृभ्वंसं । उतस्म
तेशुभेनरःप्रस्पद्रायुजतत्मना ॥ उतस्मतेपरुष्ण्यामूर्णवसतशुध्यवः । उतपव्यारथानामर्द्धिभिर्दंत्योर्जसा ॥ आपथ
योविपथयोतस्थथाऽअनुपथाः । एतेभिर्मह्यं नामभिर्यज्ञविष्टारऽओहते ॥ ९ ॥ अधानरोन्योहतेधानियुतऽओहते ।
अधापारावताऽइतिचित्रारूपाणिदर्श्या ॥ छंदःस्तुभःकुभंन्यवऽउत्समाकीरिणोनृतुः । तेमेकेचित्रतायवऽऊमाऽआ
सन्हृशित्विषे+ ॥ यऽऋष्वाऽऋष्टिविद्युतःकवयःसंतिवेधसः । तमृषमारुतगणं नमस्यारमयागिरा+ ॥ अच्छऽऋषे
मारुतगणं दानामित्रं न योषणा । दिवोवाधृष्णवऽओजसास्तुताधीभिरिषण्यत ॥ नूमन्वानऽएषां देवाँऽअच्छानवक्ष

(५।४।८) प्रश्यावाश्वेति सप्तदशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वो मरुतो नुष्टुपूषष्ठीषोडशी सप्तदशयः पंचयः ।

णा । दानासंचेतसूरिभिर्यामश्रुतेभिरंजिभिः ॥ प्रयेमेबंघ्वेषेगावोचंतसूरयःशृश्रिवोचंतमातरं । अधापितरमिष्मिणं
रुद्रवोचंतशिक्षसः ॥ सप्तमैसप्तशाकिनऽएकमेकाशताददुः । यमुनायामधिंश्रुतमुद्राधोगव्यमृजेनिराधोऽअभ्यंमृ
जे ॥ १० ॥ (५।४।९) कोवेदजानमेषांकोवापुरासुम्नेष्वासमरुतां । यद्युयुज्जेकिलास्यः* ॥ एतात्रथेषुतस्थुषःकः
शुश्रावकथाययुः । कस्मैससुःसुदासेऽअन्वापयऽइळाभिर्वृष्टयःसह+ ॥ तेमऽआहुर्यऽआययुरुपद्युभिर्विभिर्मदे । न
रोमर्याऽअरेपसऽइमान्पश्यन्नितिष्टुहि ॥ येऽअजिषुयेवाशीषुस्वभानवःस्रक्षुरुक्मेषुखादिषु । श्रायारथेषुधन्वसु ॥
युष्माकंस्मारथाँऽअनुमुदेदधेमरुतो जीरदानवः । वृष्टीद्यावोयतीरिव ॥ ११ ॥ आयनरःसुदानं वोददाशुषदिवःको
शमचुच्यवुः । विपर्जन्यं सृजंतिरोदसीऽअनुधन्वनायंतिवृष्टयः ॥ ततृदानाःसिंधवःक्षोदसारजःप्रसंसुधेनवोयथा ।
स्यंनाऽअश्वाऽइवाध्वनोविमोचनेवियद्वर्ततऽएन्यः* ॥ आयातमरुतोदिवऽआंतरिक्षादुमादुत । मावस्थातपरावतः ॥
मावोरसानितभाकुभाकुमर्वावःसिंधुर्निरैरमत् । मावःपरिष्ठात्सरयुःपुरीषिण्यस्मेऽइत्सुमर्मस्तुवः ॥ तंवःशर्धरथा
नात्वेषंगणंमारुतं न व्यसीनां । अनुप्रयंतिवृष्टयः ॥ १२ ॥ शर्धेशधवऽएषां ब्रातं ब्रातंगणंगणंसुशस्तिभिः । अनुक्रामे

(५।४।९) कोवेदेति षोडशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वो मरुतः क्रमेण ककुप् बृहत् नुष्टुपुरउष्णिक् कुप् सतो बृहती सतो बृहती गायत्री सतो
बृहती ककुप् कुक् गायत्री सतो बृहती सतो बृहती ककुप् सतो बृहत् ।

मधीतिभिः ॥ कस्माऽअद्यसुजातायरातहव्यायुप्रययुः । एनायामेनमरुतः ॥ येनतोकायतनयायधान्यं१बीजंवह
ध्वेऽअक्षितं । अस्मभ्यंतद्वत्तनयद्वुईमहेराधोविश्वायुसौभगं ॥ अतीयामनिदस्तिरःस्वस्तिभिर्हिंत्वावद्यमरातीः ।
बृष्टीशंयोरापऽउत्तिभेजंस्याममरुतःसह⁺ ॥ सुदेवःसमहासतिसुवीरोनरोमरुतःसमर्त्यः । यंत्रायध्वेस्यामते⁺ ॥
स्तुहिभोजान्स्तुवतोऽअस्ययामनिरण्णावोनयवसे । यतःपूर्वाऽईवसर्त्तुऽरनुहयगिरागृणीहिकामिनः ॥ १३ ॥
(५।४।१०) प्रशर्धायमारुतायस्वभानवऽइमांवाचमनजापर्वतच्युते । घर्मस्तुभैदिवऽआपृष्ठयज्वनेद्युम्रश्रवसेमहिनु
म्णमर्चत ॥ प्रवोमरुतस्तविषाऽउदन्यवोवयोवृधोऽअश्वयुजःपरिचयः । संविद्युतादधतिवाशतित्रितःस्वरंत्यापोव
नापरिचयः ॥ विद्युन्महसोनरोऽअश्मदिद्यवोवातत्विषोमरुतःपर्वतच्युतः । अब्दयाचिन्मुहुराहादुनीवृत्तस्तनयं
मारभसाऽउदौजसः ॥ व्यं१कूत्रुद्राव्यहानिशिक्षोव्यं१तरिक्षंविजसिधूतयः । विदद्भ्राँऽअजंथनावऽईयथावि
दुर्गाणिमरुतोनाहरिष्यथ ॥ तद्वीर्यवोमरुतोमहित्वनंदीर्धततानसूयोनयोजनं । एतानयामेऽअगृभीतशोचिषोनेश्व
दांयज्ययातनागिरिं⁺ ॥ १४ ॥ अत्राजिशर्धोमरुतोयदर्णसंभोषथावृक्षंकपनेववेधसः । अधस्मानोऽअरमंतिसजोष
सश्चक्षुरिवयंतमनुनेषथासुगं⁺ ॥ नसजीयतेमरुतोनेहन्यतेनस्त्रेधतिनव्यथतेनरिष्यति । नास्यरायऽउपदस्यंतिनोतय

(५।४।१०) प्रशर्धयेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतो जगतीचतुर्दशीत्रिष्टुप् ।

ऽअग्निवायंराजानंवासुषूदथ ॥ नियुत्वैतोग्रामजितोयथानरोर्यमणोनमरुतःकवंधिनः । पिन्वंत्युत्संयदिनासोऽअ
स्वरन्व्युदंतिपृथिवीमध्वोऽअधंसा ॥ प्रवत्वतीयंपृथिवीमरुतःप्रवत्वतीद्यौर्भवतिप्रयज्याः । प्रवत्वतीःपथ्याऽअंतरि
क्ष्याःप्रवत्वैतःपर्वताजीरदानवः ॥ यन्मरुतःसभरसःस्वर्णरःसूर्यऽउदितेमदथादिवोनरः । नवोश्वाःश्रथयंताहसिच
तःसद्योऽअस्याध्वनःपारमंश्रुथ ॥ १५ ॥ अंसेषुवऽअष्टयःपत्सुखादयोवक्षःसुरुक्मामरुतोरथेशुभः । अग्निभ्राजसो
विद्युतोगभस्त्योःशिप्राःशीर्षसुवितताहिरण्ययीः ॥ तंनार्कमर्योऽअगृभीतशोचिषंरुशत्पिप्पलंमरुतोविधूनुथः । समं
च्यंतवृजनातिव्विषंतयत्स्वरैतिघोषंवितंतमृतायवः ॥ युष्मादत्तस्यमरुतोविचेतसोरायःस्यामरथ्योऽवयस्वतः । नयो
युच्छतिपिप्योऽयथादिवोऽस्मेरारंतमरुतःसहस्रिणं ॥ यूयंरयिमरुतःस्पर्हवीरंयूयमृषिमवथसामविप्रं । यूयमर्वतंभ
रतायवाजंयूयंधत्थराजानंश्रुष्टिमंतं ॥ तद्वोयामिद्रविणंसद्यऽऊतयोयेनास्व१णततनामनूरभि । इदंसुमेमरुतोहयता
वचोयस्यतरंमतरंसाशतंहिमाः ॥ १६ ॥ (५।४।११) प्रयज्यवोमरुतोभ्राजदृष्टयोबृहद्वयोदधिरेरुक्मवक्षसः । ई
यंतेऽअश्वैःसुयमैभिराशुभिःशुभंयातामनुरथाऽअवृत्सत ॥ स्वयंदधिध्वेतविषीयथाविदबृहन्महांतऽउर्वियाविराज
थ । उतांतरिक्षंममिरेव्योजसाशुभं० ॥ साकंजाताःसुभ्वःसाकमुक्षिताःश्रियेचिदाप्रतरंवावृधुर्नरः । विरोकिणःसूर्य

(५।४।११) प्रयज्यवइतिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतो जगत्यात्रिष्टुप् ।

स्येवरश्मयः शुभं० ॥ आभूषेण्यवोमरुतोमहिवृन्दं दिदृक्षेण्यसूर्यस्येव चक्षुषं । उतोऽस्माँऽअमृतत्वेदधातनशुभं० ॥
 उदीरयथामरुतः समुद्रतोययुयुष्टिर्वर्षयथापुरीषिणः । नवोदस्त्राऽउपदस्यंति धेनवः शुभं० ॥ १७ ॥ यदश्वान्धुषुषं
 तीरयुग्ध्वंहिरण्ययान्प्रत्यक्ताँऽअमुग्ध्वं । विश्वाऽइत्स्पर्धोमरुतोव्यस्यथशुभं० ॥ नपर्वताननद्यौवरंतवोयत्राचिध्वंम
 रुतोगच्छथेदुतत् । उतद्यावापृथिवीयाधनापरिशुभं० ॥ यत्पूर्यमरुतोयच्चनूतनंयदुद्यतेवसवोयच्चशस्यते । विश्वे
 स्यतस्यभवथानवेदसः शुभं० ॥ मृळतनोमरुतोमार्वाधिष्टनास्मभ्यंशर्मबहुलं वियतन । अधिस्तोत्रस्यसख्यस्यगातनशु
 भं० ॥ यूयमस्मान्नयतवस्योऽअच्छानिरंहतिभ्योमरुतोगृणानाः । जुषध्वनोहव्यदातिंयजत्रावयंस्यामपतयोरयीणां
 ॥ १८ ॥ (५।४।१२) अग्नेशर्धतमागणं पिष्टं रुक्मेभिरंजिभिः । विशोऽअद्यमरुतामवह्वयेदिवश्चिद्रोचनादधि ॥
 यथाचिन्मन्यसेहृदातदिन्मैजगमुराशसः । येतेनेदिष्टं हवनान्यागमन्तान्वर्धभीमसंहशः ॥ मीढुष्मंतीवपृथिवीपराह
 तामदैत्यस्मदा । ऋक्षोनवोमरुतः शिमीषाँऽअमोदुध्रोगौरिवभीमयुः+ ॥ नियेरिण्योर्जसावृथागावोनदुधुरः ।
 अश्मानंचित्स्वर्थं१पर्वतंगिरिप्रच्यावयंतियामभिः ॥ उत्तिष्ठनूनमेषांस्तोमैः समुक्षितानां । मरुताँपुरुतममपूर्व्यगवांस
 गमिवह्वये ॥ १९ ॥ युङ्ध्वंह्यरुपीरथेयुङ्ध्वरथेपुरोहितः । युङ्ध्वंहरीऽअजिराधुरिवोह्ववेहिष्ठाधुरिवोह्ववे ॥ उत

(५।४।१२) अग्नेशर्धतमितिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वोमरुतोबृहतीवृतीयासप्तम्यौसतोबृहत्यौ ।

स्यवाज्यरुषस्तुविष्वणिर्हिहस्मधादिदर्शतः । मावोयामेषुमरुतश्चिरंकरत्नतरंथेषुचोदत ॥ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमा
 हुवामहे । आयस्मिन्तस्यासुरणानिविभ्रतीसचामरुत्सुरोदसी+ ॥ तंवः शर्धिरथेशुभंत्वेपंपनस्युमाहुवे । यस्मिन्सुजां
 तासुभगामहीयतेसचामरुत्सुमीढुषी+ ॥ २० ॥ (५।५।१) आरुद्रासऽइंद्रवंतः सजोपसोहिरण्यरथाः सुवितायंगं
 तन । इयंवोऽअस्मत्प्रतिहर्यतेमतिस्तृष्णजेनदिवऽउत्साऽउदन्यवे ॥ वाशीमंतऽऋष्टिमंतोमनीषिणः सुधन्वान्ऽइषुमं
 तोनिपंगिणः । स्वश्वास्थसुरथाः पृश्निमातरः स्वायुधामरुतोयाधनाशुभं ॥ धूनुधद्यापर्वतान्दाशुषेवसुनिवोवनाजिहते
 यामनोभिया । कोपयथपृथिवीपृश्निमातरः शुभेयदुग्धाः पृषतीरयुग्ध्वं ॥ वातंत्विषोमरुतोवर्षनिणिजोयमाऽइवसुसं
 हशः सुपेशसः । पिशंगांश्वाऽअरुणाश्वाऽअरेपसः प्रत्वक्षसोमहिनाद्यौरिवोरवः ॥ पुरुद्रप्साऽअजिमंतः सुदानवस्त्वेष
 संहशोऽअनवभ्रराधसः । सुजातासोजनुषारुक्मवक्षसोदिवोऽअर्काऽअमृतंनार्मभेजरे ॥ २१ ॥ ऋष्टयोवोमरुतोऽ
 अंसयोरधिसहऽओजोबाह्वोर्वोबलंहितं । नृग्याशीर्षस्वायुधारथेषुवोविश्वावः श्रीरधितनूषुपिपिशे ॥ गोमदश्वावद्रथं
 वत्सुवीरंचंद्रवद्राधोमरुतोददानः । प्रशस्तिनः कृणुतरुद्रियासोभक्षीयवोवसोदैव्यस्य ॥ ह्येनरोमरुतोमृळतानस्तुवी

(५।५।१) आरुद्रासइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वोमरुतो जगत्येद्वे त्रिषुभौ ।

मघासोऽमृताऽमृतज्ञाः । सत्यंश्रुतः कवयो युवानो बृहद्भिरयो बृहदुक्षमाणाः ॥ २२ ॥ (५।५।२) तमुनूनंतविपी
 मंतमेपांस्तुषेगुणंमारुतंनव्यसीनां । यऽआश्वश्वाऽअमवृद्धैतऽउतेशिरेऽअमृतस्यस्वरार्जः ॥ त्वेषंगुणंतवसंखादिह
 स्तंधुनिव्रतंमायिनंदातिवारं । मयोभुवोयेऽअमितामहित्वावंदस्वविप्रतुविरार्धसोनृन्⁺ ॥ आवोयंतूदवाहासोऽअद्य
 वृष्टियेश्वेमरुतो जूनंति । अयंयोऽअग्निर्मरुतःसमिद्धऽएतंजुषध्वंकवयोयुवानः ॥ यूयंराजानमिर्यंजनायविश्वतष्टं
 जनयथायजत्राः । युष्मदैतिमुष्टिहाबाहुजूतोयुष्मत्सदश्वोमरुतःसुवीरः ॥ अराऽइवेदचरमाऽअहैवप्रप्रजायंतेऽअक
 वामहोभिः । पृश्नेऽपुत्राऽउपमासोरभिष्टाःस्वयामत्यामरुतःसमिमिधुः ॥ यत्प्रायासिष्टपृषतीभिरश्वैर्वीक्षुपविभिर्मरु
 तोरथेभिः । क्षोदैतऽआपोरिणतेवनान्यवोस्त्रियोवृषभःऋदुद्यौः⁺ ॥ प्रथिष्टयामनृथिवीचिदेषांभर्तैवगर्भस्वमिच्छ
 वोधुः । वातान्हाश्वान्धुर्यायुयुज्जेवर्षस्वेदं चक्रिरेरुद्रियासः ॥ ह्येनरो० ॥ २३ ॥ (५।५।३) प्रवःस्पळ्यष्टर्चसूक्त्यात्रेयः
 नेर्चाद्विप्रपृथिव्याऽमृतंभरे । उक्षंतेऽअश्वान्तरुषंतऽआरजोनुस्वभानुंश्रथयंतेऽअर्णवैः⁺ ॥ अमादेषांभियसाभूमिरेज
 तिनानर्पणाक्षरतिव्यथिर्यती । दूरेदृशोयेचितयंतऽएमभिरंतर्महेविदथेयेतिरेनरः ॥ गवामिवश्रियसेशृंगमुत्तमंसूर्योन
 चक्षुरजसोविसर्जने । अत्याऽइवसुभ्यश्चरवस्थनमर्याऽइवश्रियसेचेतथानरः ॥ कोवोमहांतिमहतामुदश्रवत्कस्का

(५।५।२) तमुनूनमित्यष्टर्चसूक्त्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतस्त्रिष्टुप् । (५।५।३) प्रवःस्पळ्यष्टर्चसूक्त्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतो जगत्यंत्या

व्यामरुतःकोहूपीत्या । यूयंहभूमिंकिरणंनरेजथप्रयद्भरध्वेसुवितायदावने ॥ अश्वोऽइवेदरुषासःसबंधवःशूराऽइवप्रयु
 धःप्रोतयुयुधुः । मर्याऽइवसुवृधोवावृधुर्नरःसूर्यस्यचक्षुःप्रमिनंतिवृष्टिभिः ॥ तेऽअज्येष्टाऽअकनिष्ठासऽउद्भिदोमध्य
 मासोमहसाविवावृधुः । सुजातासोजनुषापृश्निमातरोदिवोमर्याऽआनोऽअच्छाजिगातन ॥ वयोनयेश्रेणीःपसुरोजसां
 तान्दिवोबृहत्सानुनस्परि । अश्वोसऽएषामुभयेयथाविदुःप्रपर्वतस्यनभनूरंचुच्यवुः ॥ मिमातुद्यौरदितिर्वितयेनःसं
 दानुचित्राऽउषसोयतंतां । आचुच्यवुर्दिव्यंकोशमेतऽऋषेरुद्रस्यमरुतोगृणानाः⁺ ॥ २४ ॥ (५।५।४) ईळेऽअग्निस्वव
 संनमोभिरिहप्रसक्तोविचयत्कृतंनः । रथैरिवप्रभरेवाजयद्भिःप्रदक्षिणिन्मरुतांस्तोममृध्यां ॥ आयेतस्थुःपृषतीषुश्रुता
 सुसुखेषुरुद्रामरुतोरथेषु । वनाचिदुग्राजिहतेनिवोभियापृथिवीचिद्रेजतेपर्वतश्चित् ॥ पर्वतश्चिन्महिंवृद्धोविभायदि
 वश्चित्सानुरेजतस्वेनेवः । यत्कीळथमरुतऽऋष्टिमंतऽआपऽइवसभ्यंचोधवध्वे ॥ वराऽइवेद्वैवतासोहिरण्यैरभि
 स्वधाभिस्तन्वःपिपिश्रे । श्रियेश्रेयांसस्तवसोरथेषुसन्नामहांसिचक्रिरेतनूषु ॥ अज्येष्टासोऽअकनिष्ठासऽएतेसंभ्रा
 तरोवावृधुःसौभगाय । युवापितास्वपारुद्रऽएषांसुदुघापृश्निःसुदिनामरुद्भ्यः ॥ यदुत्तमेमरुतोमध्यमेवायद्वावमेसुभ
 गासोद्विष्ट । अतोनोरुद्राऽउतवान्वंस्यामैवित्ताद्विषोयद्यजाम ॥ अग्निश्चयन्मरुतोविश्ववेदसोदिवोवहध्वऽउत्त
 त्रिष्टुप् । (५।५।४) ईळेअग्निमित्यष्टर्चसूक्त्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतस्त्रिष्टुबंत्येद्वेजगतौ । (आमेयंचवेत्यनुक्रमण्युक्तेरग्रामरुतोवा) ।

रादधिष्णुभिः । तेमंदसानाधुनयोरिशदसोवामंधत्तयजमानायसुन्वते⁺ ॥ अग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋकभिः सोमैपिब
मंदसानोगणश्रिभिः । पावकेभिर्विश्वमिन्वेभिरायुभिर्वैश्वानरप्रदिवाकेतुनासजुः⁺ ॥ २५ ॥ (५।५।५) केष्टानरः
श्रेष्ठतमायऽएकऽएकऽआयय । परमस्याः परावतः ॥ क१वोश्वाः का३भीशवः कथंशोककथायय । पृष्ठेसदोनसोर्य
मः ॥ जघनेचोदऽएषां विसकथानिनरोयमुः । पुत्रकृथेनजनयः ॥ परावीरासऽएतनमर्यासोभद्रजानयः । अग्नि
पोयधासंथ ॥ सनत्साश्व्यैपशुमुतगव्यैशतावयं । श्यावाश्वस्तुताययादोर्वीरायोपबर्हत् ॥ २६ ॥ उतत्वास्त्रीशशी
यसीपुंसोभंवतिवस्यसी । अदेवत्रादराधसः ॥ वियाजानातिजसुरिवितृष्यंतं विकामिनै । देवत्राकृणुतेमनः ॥ उत
घानेमोऽअस्तुतः पुमाँऽइतिब्रुवेपणिः । सवैरदेयऽइत्समः⁺ ॥ उतमेरपद्युवतिर्मंदुषीप्रतिश्यावायवर्तनिं । विरोहि
तापुरुमीह्वार्ययेमतुर्विप्रायदीर्घयशसे ॥ योमेधेनूनांशतवैददश्विर्यथाददत् । तरंतऽइवमंहना ॥ २७ ॥ यऽईवहंत
ऽआशुभिः पिबंतोमदिरंमधु । अत्रश्रवांसिदधिर ॥ येषांश्रियाधिरोदसीविभ्राजतैरथेष्वा । द्विरुक्मऽइवोपरि ॥

(५।५।५) केष्टानरइत्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यश्यावाश्वः आद्यानांचतसृणांयईवहंतइत्यादिषण्णांचमरुतःपंचम्यादिचतसृणांतरंत
महिषीशशीयसी उतमेरपदित्यस्याःपुरुमीह्वोयोमेधेनूनामित्यस्यास्तरंतःएतमेस्तोममित्यादितिसृणांरथवीतिर्गायत्रीपंचम्यनुष्टुप्नवमीसतो
बृहती । (अत्रत्यौपुरुमीह्वतरंतौवैददश्वी रथवीतिर्दाभ्यः) ।

युवासमारुतोगणस्त्वेपरंधोऽअनेद्यः । शुभंयावाप्रतिष्कुतः ॥ कोवैदनुनमेषांयत्रामदंतिधूतयः । ऋतजाताऽअरेप
सः ॥ युयंमर्तविपन्यवःप्रणेतारऽइत्याधिया । श्रोतारोयामहूतिषु ॥ २८ ॥ तेनोवसूनि काम्यापुरुश्चंद्रारिशादसः ।
आयंज्ञियासोववृत्तन ॥ एतमेस्तोममूर्येदाभ्यायपरावह । गिरौदेविरथीरिव ॥ उतमेवोचतादितिसुतसोमेरथवी
तौ । नकामोऽअपवेतिमे ॥ एषक्षैतिरथवीतिर्मघवागोमतीरनु । पर्वतेष्वपश्रितः ॥ २९ ॥ (५।५।६) ऋतेनऽऋ
तमपिहितंभ्रुवंवांसूर्यस्ययत्रविमुचंत्यश्वान् । दशशतासहतस्थुस्तदेकैदेवानांश्रेष्ठंवपुषामपश्यं ॥ तत्सुवांमित्रावरु
णामहित्वमीर्मातस्थुषीरहभिर्दुहे । विश्वाःपिन्वथःस्वसरस्यधेनाऽअनुवामेकःपविरावर्त ॥ अधारयतंपृथि
वीमुतघांमित्रराजानावरुणामहोभिः । वर्धयंतमोषधीःपिन्वतंगाऽअववृष्टिंसृजतंजीरदानू ॥ आवामश्वासःसुयु
जोवहंतुयतरंमयऽउपयंत्यवार्क् । घृतस्यनिर्णिगनुवर्ततेवामुपसिंधवःप्रदिविक्षरंति ॥ अनुश्रुताममतिवर्धदुर्वी
बहिर्हिरव्यजुषारक्षमाणा । नमस्वंताधृतदक्षाधिगतेमित्रासाधेवरुणेळास्वंतः⁺ ॥ ३० ॥ अक्रविहस्तासुकृतेपरस्यायं
त्रासाधेवरुणेळास्वंतः । राजानाक्षत्रमहृणीयमानासहस्रस्थूणबिभृथःसहद्वौ⁺ ॥ हिरण्यनिर्णिगयोऽअस्यस्थूणावि
भ्राजतेदिव्यं^१श्वार्जनीव । भद्रेक्षेत्रेनिमितातिल्विलेवासुनेममध्वोऽअधिगर्त्यस्य ॥ हिरण्यरूपमुषसोव्युष्टावयःस्थू

(५।५।६) ऋतेनऽऋतमिति नवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्रुतविन्मित्रवारुणौत्रिष्टुप् ।

णमुदितासूर्यस्य । आरोहथोवरुणमित्रगर्तमतश्चक्षुःश्रेष्ठोऽदितिंदितीं च ॥ यद्वहिष्ठं नातिविधेः सुदानुऽअच्छिद्रं शर्मभु
वमस्य गोपा । तेन नो मित्रावरुणावविष्टं सिषांसंतो जिगीवांसः स्याम ॥ ३१ ॥ इति चतुर्थाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

सप्तविंशत्यायेवर्गाः ३१ सूक्तानि १६ ऋचः १६१ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यः २५ [भे. प. उपसङ्. सूर्यरश्मिभ्यः सूर्याये. ३
विश्वेभ्यो देवेभ्यः मित्रावरुणाभ्यामग्नयः विद्युतेभ्यः उपस. इंद्रसूर्याभ्याः अग्नयः २ विश्वेभ्यो. सूर्याये. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ३ सवित्रः २ विश्वे-
भ्यो देवे. सवित्रः २ अग्नयः २ विश्वेभ्यो देवेभ्यः.] इंद्रवायुभ्याः वायवः इंद्रवायुभ्याः २ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ८ मरुद्भ्यः ९१ अग्नमरुद्भ्यः ८
मरुद्भ्यः ४ तरंतमहिष्याशसीयस्याङ्. ४ पुरुमीह्याये. तरंताये. मरुद्भ्यः ६ रथवीतयः ३ मित्रावरुणाभ्याः ९ ॥ इति चतुर्थेतृतीयः ॥

ऋतस्य सप्तार्चनानां जागतैवरुणं पंक्तयंतं तु यश्चिकेत षड्भूतहव्यं आचिकितानां नुष्टुभंतु बळित्थापंचयजतः प्रवोगा
यत्रैत्रीरोचनाचतुष्कमुरुचक्रैः पुरुषाणां गायत्रं त्वानस्तु चं बाहुवृक्तं आमित्र औष्णिहं यदद्यदशपौरं आश्विनं तदा
नुष्टुभंतु कूष्मः प्रतिनवावस्युः पांक्तमाभाति पंचात्रिः प्रातर्यावाणाश्विनौ नवसप्तवधिरुयुष्णिगादिचतुर्थी त्रिष्टुपं
चानुष्टुभंत्याः पंचगर्भस्त्राविण्य उपनिषन्महेदशसत्यश्रवा उपस्यंतु पांक्तं द्युतद्यामानं षड्युजते पंचदयावाश्वः सावि
त्रं तु जागतं तत्सवितुर्नवगायत्रं माद्यानुष्टुबच्छदशात्रिः पार्जन्यमुपाद्यास्त्रिस्तो जगत्युपांत्यानुष्टुबळित्थातृचपा
र्थिवमानुष्टुभं प्रसन्ना जेष्टौ वारुणं मिन्द्राग्नीषळैर्द्राग्रमानुष्टुभैर्विराट्पूर्वांतं प्रवोनवैवयामरुन्मारुतमतिजागतैर्बार्ह
स्पत्यो भरद्वाजः षष्ठं मंडलमपदयत्त्वं ह्यग्ने स सोना ॥ १ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (५।५।७) ऋतस्य गोपावर्धितिष्ठथोरथं सत्यधर्माणां परमेव्योमनि । यमत्र मित्रावरुणावथो युवं
तस्मै वृष्टिर्मधुमतिपन्वते दिवः+ ॥ सम्राजावस्य भुवनस्य राजथो मित्रावरुणाविदथे स्वर्दशा । वृष्टिं वाराधोऽमृतत्व
मीमहेद्यावापृथिवीविचरंति तन्यवः ॥ सम्राजाऽऽग्रावृषभादिवस्पतीपृथिव्या मित्रावरुणाविचर्षणी । चित्रेभिर्भ्रैरुप
तिष्ठथोरवंद्यां वर्षयथोऽअसुरस्य मायया ॥ मायावा मित्रावरुणादिविश्रिता सूर्यो ज्योतिश्चरति चित्रमायुधं । तमभ्रेण
वृष्ट्या गूहथोदिविपर्जन्यद्रुप्सामधुमंतोऽईरते ॥ रथं युजते मरुतः शुभे सुखं शूरो न मित्रावरुणागविष्टिषु । रजांसि चित्रा
विचरंति तन्यवो दिवः सम्राजापर्यसानोऽउक्षतं ॥ वाचं सुमित्रावरुणाविरावतीं पर्जन्यश्चित्रां वदति त्विषीमती । अत्रा
वसत मरुतः सुमाययाद्यां वर्षयत मरुणामरेपसं ॥ धर्मणा मित्रावरुणाविपश्चिता व्रतारक्षथेऽअसुरस्य मायया । ऋतेन
विश्वं भुवनं विराजथः सूर्यमार्धथोदिविचित्र्यं रथं ॥ १ ॥ (५।५।८) वरुणं वोरिशादं समुचामित्रं हवामहे । परिब्र
जेवं बाह्वोर्जगन्वासां स्वर्णरं ॥ तावाहवा सुचेतुना प्रयंत मस्माऽअर्चते । शेवं हि जार्यवां विश्वा सुक्षा सुजोगुवे ॥ यन्नूनम
श्यांगतिं मित्रस्थयायां पथा । अस्य प्रियस्य शर्मण्यहिंसानस्य सश्चिरे+ ॥ युवाभ्यां मित्रावरुणोपमंधेयामृचा । यद्वक्ष्ये

(५।५।७) ऋतस्य गोपावितिसप्तर्चस्य सूक्तस्यात्रेयोर्चनानां मित्रावरुणौ जगती । (५।५।८) वरुणं व इति सप्तर्चस्य सूक्तस्यार्चनानां
मित्रावरुणावनुष्टुवंत्यापंक्तिः ।

म॒घोनां॑स्तो॒त॒णांच॑स्प॒र्धसे ॥ आ॒नो॑मि॒त्रसु॑दी॒तिभि॑र्व॒रुणश्च॑स॒धस्थ॑ऽआ । स्वे॒क्षये॑म॒घोनां॑स॒खीनां॑च॒वृध॑से ॥ यु॒वंनो॑येषु॒व
रु॒णक्ष॑त्रं॒बृह॑च्च॒विभृ॑थः । उ॒रुणो॑वा॒जसा॑तये॒कृतरा॑येऽस्व॒स्तये ॥ उ॒च्छं॒त्यामे॑य॒जता॑दे॒वक्ष॑त्रे॒रुश॑द्भ॒वि । सु॒तंसो॑म॒नह॑स्ति
भि॒राप॑ड्भि॒र्धाव॑तंन॒रावि॑भ्र॒ताव॑र्च॒नान॑सं ॥ २ ॥ (५।५।९) यश्चि॒केत॑स॒सुक्र॑तु॒दे॒वत्रा॑स॒ब्रवी॑तुनः । वरु॒णोय॑स्य॒दर्श॑तोमि॒त्रो
वा॒वन॑ते॒गिरिः ॥ ताहि॑श्रेष्ठ॒वर्च॑स॒राजा॑नादी॒र्धश्च॑त्त॒मा । तास॑त्प॒तीऽऋ॒तावृ॑ध॒ऽऋ॒तावा॑ना॒जनै॑जने ॥ तावा॑मि॒यानो॑व॒सेपू॑
र्वाऽउ॒प॒ब्रुवे॑स॒चा । स्व॒श्वासः॑सु॒चेतु॑ना॒वाजा॑ऽअ॒भिप्र॑दा॒वने ॥ मि॒त्रोऽअ॒होश्चि॑दादु॒रुक्ष॑या॒यगा॑तुं॒वन॑ते । मि॒त्रस्य॑हि॒प्रतू॑र्व
तःसु॒मति॑र॒स्तिवि॑धतः⁺ ॥ व॒यंमि॒त्रस्या॑व॒सि॒स्याम॑स॒प्रथ॑स्त॒मे । अ॒नेह॑स॒स्त्वोत॑यःस॒त्राव॑रु॒णशेषः ॥ यु॒वंमि॑त्रे॒मंज॑नं॒यत॑
धुःसं॑च॒नय॑थः । मा॒म॒घो॒नःप॑रि॒ख्यतं॑मोऽअ॒स्माक॑मृ॒षीणां॑गोपी॒धेन॑ऽउरु॒ण्यतं ॥ ३ ॥ (५।५।१०) आ॒चि॒कितान॑सु
क्र॒तूदे॒वौम॑र्त॒रिशा॑दसा । वरु॒णाय॑ऽऋ॒तपै॑शसे॒धीत॑प्र॒यसे॑महे⁺ ॥ ताहि॑क्ष॒त्रम॑वि॒हुतं॑स॒म्यग॑सु॒र्यमा॑शा॒ते । अ॒ध॒व्र॒तेव॑
मा॒न॒षंस्व॑र्ण॒धायि॑दर्श॒तं⁺ ॥ तावा॑मे॒षेर॑थाना॒मुवाँ॑गव्यू॒तिमेषां॑ । रा॒तह॑व्यस्यसु॒ष्टुतिं॑दधृ॒कस्तो॑मै॒र्मना॑महे ॥ अ॒धाहि॑
का॒व्यायु॑वंदक्षस्यपू॒र्भिर॑द्भु॒ता । नि॒केतु॑ना॒जनानां॑चि॒केथै॑पू॒तद॑क्षसा ॥ तदृ॒तं॒पृथि॑वि॒बृह॑च्छ॒वऽए॒षऽऋ॒षीणां॑ । ज॒य॒सा

(५।५।९) यश्चि॒केते॑तिषडृ॒चस्य॑सू॒क्तस्या॑त्रेयो॒रातह॑व्योमि॒त्राव॑रु॒णानु॑ष्टु॒ब्याप॑क्तिः । (५।५।१०) आ॒चि॒किताने॑तिषडृ॒चस्य॑
सू॒क्तस्या॑त्रेयो॒रातह॑व्योमि॒त्राव॑रु॒णानु॑ष्टुप् ।

ना॒वरै॑पृ॒थ्वि॒क्षरं॑ति॒याम॑भिः ॥ आ॒य॒द्वा॒मीय॑चक्ष॒सामि॑त्र॒वयं॑च॒सूर्यः॑ । व्य॒चि॒ष्टेब॑हु॒पाय्ये॑य॒तैम॑हि॒स्वरा॑ज्ये ॥ ४ ॥
(५।५।११) ब॒ळि॒त्थादे॑वेति॒पंच॑स्यसू॒क्तमा॑दि॒त्याय॑ज॒तंबृ॑हत् । वरु॒णमि॑त्रा॒र्यम॑न्व॒षिष्ठं॑क्ष॒त्रमा॑शा॒थे ॥ आ॒य॒घो॒र्निहि॑र॒ण्ययं॑
वरु॒णमि॑त्र॒सद॑थः । ध॒र्त॒राच॑र्षणी॒नायं॑तं॒सु॒म्रंरि॑शादसा ॥ वि॒श्वेहि॑वि॒श्ववे॑द॒सोवरु॑णोमि॒त्रोऽअ॒र्य॒मा । ब्र॒ताप॑दे॒वस॑श्चि
रे॒पांति॑म॒त्यैरि॑षः⁺ ॥ तेहि॑स॒त्याऽऋ॒तस्पृ॑श॒ऽऋ॒तावा॑नो॒जनै॑जने । सु॒नी॒धासः॑सु॒दान॑वो॒होश्चि॑दु॒रुच॑क्रयः ॥ को॒नुवा॑मि
त्रा॒स्तुतो॑वरु॒णोवा॑त॒नूनां॑ । त॒सुवा॑मे॒षते॑म॒तिर॑त्रि॒भ्यऽए॒षते॑म॒तिः⁺ ॥ ५ ॥ (५।५।१२) प्र॒वोमि॑त्रा॒र्यगा॑य॒तवरु॑णा
य॒वि॒पागि॑रा । म॒हि॒क्षत्रा॑वृ॒तंबृ॑हत्⁺ ॥ स॒म्राजा॑याघू॒तयो॑नीमि॒त्रश्चो॑भा॒वरु॑णश्च । दे॒वादे॑वेषु॒प्रश॑स्ता⁺ ॥ ता॒नःश॑क्तं॒पा
थि॒वस्य॑म॒होरा॑योद्वि॒व्यस्य॑ । म॒हि॒वांक्ष॑त्रं॒दे॒वेषु॑ ॥ ऋ॒तमृ॑ते॒नस॑प॒तेषि॑र॒दक्ष॑माशा॒ते । अ॒द्भुहा॑दे॒वोव॑र्ध॒ते ॥ वृ॒ष्टि॒द्यावा॑री॒त्या
पे॒षस्प॑ती॒दानु॑म॒त्याः । बृ॒हंतं॑ग॒र्तमा॑शा॒ते ॥ ६ ॥ (५।५।१३) त्री॒रोच॑ना॒वरु॑ण॒त्राँऽरु॑तद्य॒न्त्रीणि॑मि॒त्रधा॑रय॒थोर॑जाँसि । वा
वृ॒धाना॑व॒मति॑क्षत्रि॒यस्या॑नु॒व्रतर॑क्ष॒माणा॑वजु॒र्यं⁺ ॥ इ॒रा॒वती॑र्वरु॒णधे॑न॒वोवा॑म॒धुम॑द्वाँसि॒धवो॑मि॒त्रदु॑हे । त्रय॑स्त॒स्थुर्वृ॑ष
भा॒सस्ति॑सृ॒णाधि॑ष॒णाना॑रे॒तोधा॑विद्यु॒मंतः ॥ प्रा॒तदे॒वीम॑दि॒तिंजो॑ह॒वीमि॑म॒ध्यादि॑न॒ऽउदि॑ता॒सूर्य॑स्य । रा॒येमि॑त्रा॒वरु॑णा

(५।५।११) ब॒ळि॒त्थादे॑वेति॒पंच॑स्यसू॒क्तस्या॑त्रेयो॒यज॑तोमि॒त्राव॑रु॒णानु॑ष्टुप् । (५।५।१२) प्र॒वोमि॑त्रायेति॒पंच॑स्यसू॒क्तस्या॑त्रेयो॒यज॑तोमि॒त्राव॑रु॒णौगा॑यत्री । (५।५।१३) त्री॒रोच॑नेति॒चतु॑र्क॒चस्य॑सू॒क्तस्या॑त्रेय॒उरु॑च॒क्रिर्मि॑त्रा॒वरु॑णौत्रिष्टुप् ।

सर्वतातेळेतोकायतनयायशयोः+ ॥ याधर्तारारजसोरोचनस्योतादित्यादिव्यापाथिवस्य । नवादेवाऽअमृताऽआमि
नंतिव्रतानिमित्रावरुणाध्रुवार्णि ॥ ७ ॥ (५।५।१४) पुरुषाचिद्व्यस्त्यवौनूनवावरुण । मित्रवांसिवांसुमर्ति+ ॥
तावांसम्यगद्गुहाणेषमदयामधायसे । वयंतेरुद्रास्याम ॥ पातंनोरुद्रापायुभिर्हृतत्रायेथांसुत्रात्रा । तुर्यामदस्यून्तनू
भिः ॥ माकस्याद्भुतक्रतूयक्षंभुजेमातनूभिः । माशेषसामातनसा ॥ ८ ॥ (५।५।१५) आनोगंतंरिशादसावरुण
मित्रबर्हणा । उपेमंषारुमध्वर+ ॥ विश्वस्यहिप्रचेतसावरुणमित्रराजथः । ईशानार्पिप्यतंधियः ॥ उपनःसुतमागतं
वरुणमित्रदाशुषः । अस्यसोमस्यपीतये ॥ ९ ॥ (५।५।१६) आमित्रेवरुणवेयंगीभिर्जुहोमोऽअत्रिवत् । निबर्हिषि
सदतंसोमपीतये ॥ व्रतेनस्योभ्रुवक्षेमाधर्मणायातयज्जना । निबर्हिषि० ॥ मित्रश्चनोवरुणश्चजुषेतायज्ञमिष्टये । निब
र्हिषिसदतांसोम० ॥ १० ॥ (५।६।१) यदद्यस्यःपरावतियदवावत्यश्विना । यद्वापुरुषुरुभुजायदंतर्क्षऽआगतं ॥
इहत्यापुरुभूतमापुरुदंसांसिबिभ्रता । वरस्यायाम्यधिगूहुवेतुविष्टमाभुजे+ ॥ ईमान्यद्वपुषेवपुश्चक्रंरथस्ययेमधुः । पर्य

(५।५।१४) पुरुषेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यात्रेयउरुचक्रिर्मित्रावरुणौगायत्री । (५।५।१५) आनोगंतमितिवृचस्यसूक्तस्यात्रेयोबा
हुवृकोमित्रावरुणौगायत्री । (५।५।१६) आमित्रइतिवृचस्यसूक्तस्यात्रेयोबाहुवृकोमित्रावरुणवुष्णिक् । (५।६।१) यदद्यस्यइतिदशर्च
स्यसूक्तस्यात्रेयःपौरोश्चिनावनुष्टुप् ।

॥ २५ ॥

न्यानाहुषायुगामह्वारजांसिदीपयथः ॥ तदुषुवांमेनाकृतंविश्वायद्वामनुष्टवे । नानाज्ञातावरपेसासमस्मेबंधुमेयधुः ॥
आयद्वांसुर्योऽरथंतिष्ठद्रघुष्यदंसदा । परिवामरुषावयोधृणावरंतऽआतपः ॥ ११ ॥ युवोरत्रिश्चिकेततिनरांसुम्नेनचे
तसा । धर्मयद्वांमरेपसंनासत्यास्त्राभुरण्यति ॥ उग्रोवांककुहोययिःशृण्वेयामेषुसंतनिः । यद्वांदंसोभिरश्विनार्त्रिर्न
राववर्तति ॥ मध्वऽऊषुमधूयुवारुद्रासिषक्तिपिप्युषी । यत्समुद्रातिपर्थथःपक्वाःपृक्षोभरंतवां ॥ सत्यमिद्वाऽउऽअश्वि
नायुवामाहुर्मयोभुवा । तायामन्यामहृतमायामृन्नामृळयत्तमा ॥ इमाब्रह्माणिवर्धनाश्विभ्यांसंतुशंतमा । यातक्षा
मरथोऽइवावौचामबृहन्नमः ॥ १२ ॥ (५।६।२) कूष्ठोदेवावश्विनाद्यादिवोर्मनावसू । तच्छ्रवथोवृषण्वसूऽअत्रि
र्वामाविवासति ॥ कुहत्याकुहनुश्रुतादिविदेवानासत्या । कस्मिन्नायतथोजनेकोवानदीनांसचा ॥ कंयाथःकंहग
च्छथःकमच्छायुंजाथेरथं । कस्यब्रह्माणिरण्यथोवयंवामुदमसीष्टये ॥ पौरंचिच्छुदप्रुतंपौरपौरायजिन्वथः । यदीगृ
भीततातयेसिंहमिवद्रुहस्पदे+ ॥ प्रच्यवानाजुजुरुषोवत्रिमत्कंनमुंचथः । युवायदीकृथःपुनराकाममृण्वेवध्वः+ ॥ १३ ॥
अस्तिहिवांमिहस्तोतास्मसिवांसंहृदिश्रिये । नूश्रुतंमऽआगतमवोभिर्वाजिनीवसू ॥ कोवामद्यपुरुणामावन्नेमर्त्यानां ।
कोविप्रोविप्रवाहसाकोयज्ञैर्वाजिनीवसू ॥ आवांरथोरथानांयेष्टोयात्वश्विना । पुरुचिदस्ययुस्तिरऽआगूषोमत्येष्वा+ ॥

(५।६।२) कूष्ठोदेवावितिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःपौरोश्चिनावनुष्टुप् ।

श्रवस्तं.

अ.४अ.४

॥२६॥

शमभुवांमधूयुवास्माकमस्तुचकृतिः । अर्वाचीनाविचेतसाविभिः श्येनेवदीयतं ॥ अश्विनायद्धर्हिचिच्छुश्रूयातमि
मंहवै । वस्वीरूषुवांभुजःपृंचतिसुवांपृचः ॥ १४ ॥ (५।६।३) प्रतिप्रियतमंरथंवृषणंवसुवाहनं । स्तोतावामश्वि
नावृषिःस्तोमैनप्रतिभूषतिमाध्वीममश्रुतंहवै ॥ अत्यायातमश्विनातिरोविश्वाऽअहंसना । दस्नाहिरण्यवर्तनीसुषुन्ना
सिंधुवाहसामाध्वी० ॥ आनोरत्नानिबिभ्रंतवश्विनागच्छंतयुवं । रुद्राहिरण्यवर्तनीजुषाणावाजिनीवसुमाध्वी० ॥
सुष्टुभोवांवृषण्वसूरथेवाणीच्याहिता । उतवांककुहोमृगःपृक्षःकृणोतिवापुषोमाध्वी० ॥ बोधिन्मनसारथ्येषिराहवन
श्रुता । विभिश्ववानमश्विनानियाथोऽअद्वयाविनंमाध्वी० ॥ १५ ॥ आवांनरामनोयुजोश्वासःप्रुषितस्सवः ।
वयोवहंतुपीतयैसहसुन्नेभिर्श्विनामाध्वी० ॥ अश्विनावेहगच्छंतनासत्यामाविवेनतं । तिरश्चिदर्ययापरिवर्तिर्यातम
दाभ्यामाध्वी० ॥ अस्मिन्यज्ञेऽअदाभ्याजरितारंशुभस्पती । अवस्युमश्विनायुवंगृणंतमुपभूषथोमाध्वी० ॥ अभूदु
षारुशत्पशुराग्निरंधाय्यत्वियः । अयोजिवांवृषण्वसूरथोदस्नावमर्त्योमाध्वी० ॥ १६ ॥ (५।६।४) आभात्यग्निरु
षसामनीकमुद्विप्राणांदेवयावाचोऽअस्थुः । अर्वाचीननरंथ्येहयातंपीपिवांसमश्विनाघर्ममच्छ ॥ नसंस्कृतंप्रभिमीतो
गमिष्ठांतिनूनमश्विनोपस्तुतेह । दिवामिपित्वेवसागमिष्ठाप्रत्यवर्तिदाशुषेशंभविष्ठा ॥ उतायातंसंगवेप्रातरहोमध्यं
(५।६।३) प्रतिप्रियतममतिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवस्युरश्विनौपंक्तिः । (५।६।४) आभात्यग्निरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरश्विनौत्रिष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. ६

॥२६॥

दिनंऽउदितासूर्यस्य । दिवानकुमवसाशंतमेननेदानींपीतिरश्विनाततान ॥ इदं हिवांप्रदिविस्थानमोक्तंऽइमेगृहाऽअ
श्विनेदंदुरोणं । आनोदिवोबृहत्तःपर्वतादाज्योयातमिषमूर्जवहता ॥ समश्विनोरवसानूतनेनमयोभुवांसुप्रणीतीगमे
म । आनोर्यिवहतमोतवीरानाविश्वान्यमृतासौभगानि ॥ १७ ॥ (५।६।५) प्रातर्यावाणाप्रथमार्यजध्वंपुरागृ
ध्रादररुषःपिबातः । प्रातर्हियज्ञमश्विनादधात्तेप्रशंसंतिकवयःपूर्वभाजः ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्तिदे
वयाऽअजुष्टं । उतान्योऽअस्मद्यजतेविचावःपूर्वैःपूर्वोयजमानोवनीयान् ॥ हिरण्यत्वड्मधुवर्णोघृतस्तुःपृक्षोवहन्नारथो
वर्ततेवा । मनोजवाऽअश्विनावातरंह्यायेनातियाथोदुरितानिविश्वा ॥ योभूर्यिष्ठनासत्याभ्यांविषेचर्निष्ठपित्वोररंते
विभागे । सतोक्तमस्यपीपरच्छमीभिरनूर्ध्वभासःसदमित्तुतुर्यात् ॥ समश्विनो० ॥ १८ ॥ (५।६।६) अश्विनावे
हगच्छंतनासत्यामाविवेनतं । हंसाविवपततमासुतांऽउप ॥ अश्विनाहरिणाविवगौराविवानुयवसं । हंसाविव० ॥
अश्विनावाजिनीवसुजुषेथांयज्ञमिष्टये । हंसाविव० ॥ अत्रिर्यद्वामवरोहन्नृबीसमजोहवीन्नाधमानेवयोषा । श्येनस्य
चिज्जवसानूतनेनागच्छतमश्विनाशंतमेन ॥ १९ ॥ विजिहीष्ववनस्पतेयोनिःसूर्येत्याऽइव । श्रुतंमेऽअश्विनाहवैस

(५।६।५) प्रातर्यावाणेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरश्विनौत्रिष्टुप् । (५।६।६) अश्विनावितिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःसप्तवधिर
श्विनावनुष्टुप्आद्यास्तिस्त्रउष्णिहश्चतुर्थीत्रिष्टुप् (पंचम्यादिपंचमर्भस्याविण्यउपनिषदः) ।

सर्वध्विचमुचतं ॥ भीतायनाधमानायऽऋषयेसर्वध्वये । मायाभिरभिविनायुवंवृक्षंसंचविचांचथः ॥ यथावातःपुष्करि
णींसमिगयतिसर्वतः । एवातेगर्भेऽएजतुनिरैतुदशमास्यः । यथावातोयथावनयथासमुद्रऽएजति । एवात्वंदशमास्य
सहावेहिजरायुणा ॥ दशमासान्छशयानःकुमारोऽअधिमातरि । निरैतुजीवोऽअक्षतोजीवोजीवत्याऽअधि ॥ २० ॥
(५।६।७) महेनोऽअद्यबोधयोषोरायेद्वित्मती । यथाचिन्नोऽअबोधयःसत्यश्रवसिवाय्येसुजातेऽअश्वसूनुते ॥ यासु
नीथेशौचद्रथेव्यौच्छोदुहितर्दिवः । साव्युच्छसहीयसिसत्य ० ॥ सानोऽअद्याभरद्वसुव्युच्छादुहितर्दिवः । योव्यौच्छः
सहीयसिसत्य ० ॥ अभियेत्वाविभावरिस्तोमैर्गुणंतिवह्वयः । मधैर्मधोनेसुश्रियोदामन्वतःसुरातयःसुजाते ० ॥ यच्चि
द्वितेगणाऽइमेछदयंतिमघत्तये । परिचिद्वष्टयोदधुर्ददतोराधोऽअहयंसुजाते ० ॥ २१ ॥ ऐषुधावीरवद्यशऽउषोमघो
निसुरिषु । येनोराधांस्यहयामघवानोऽअरासतसुजा ० ॥ तेभ्योद्युन्नबृहद्यशऽउषोमघोन्यावह । येनोराधांस्यभ्याग
व्याभजतसूरयःसुजा ० ॥ उतनोगोमतीरिषऽआवहादुहितर्दिवः । साकंसूर्यस्यरश्मिभिःशुकैःशोचद्भिरर्चिभिःसुजा ० ॥
व्युच्छादुहितर्दिवोमाचिरंतनुथाऽअपः । नेत्वास्तेनयथारिपुंतपातिसूरोऽअर्चिषासुजा ० ॥ एतावद्वेदुषस्त्वभूयोवादा
तुमर्हसि । यास्तोतृभ्योविभार्युच्छंतीनप्रमीयसेसुजा ० ॥ २२ ॥ (५।६।८) द्युतद्यामानंबृहतीमृतेनऽऋतावरीमरुणसुं

(५।६।७) महेनइतिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःसत्यश्रवाउषाःपंक्तिः । (५।६।८) द्युतद्यामानमितिषड्चस्यसूक्तस्यात्रेयःसत्यश्रवाउषाःपंक्तिः ।

विभाती । देवीमुषसंस्वरावहंतीप्रतिविप्रासोमतिभिर्जरते ॥ एषाजनैर्दशताबोधयतीसुगान्पथःकृण्वतीयात्यग्रे । बृह
द्रथाबृहतीविश्वमिन्वोषाज्योतिर्यच्छत्यग्रेऽअह्वी ॥ एषागोभिररुणेभिर्युजानात्रैधंतीरयिमप्रायुचक्रे । पथोरदंतीसुवि
तार्यदेवीपुरुष्टुताविश्ववाराविभाति ॥ एषाव्येनीभवतिद्विबर्हीऽआविष्कृण्वानातन्वैपुरस्तात् । ऋतस्यपंधामन्वैतिसा
धुप्रजानतीवनदिशोमिनाति ॥ एषाशुभ्रानतन्वोविदानोर्ध्वैवस्त्रातीदृश्येनोऽअस्थात् । अपद्वेषोबाधमानातमास्युषा
द्विवोदुहिताज्योतिषागात् ॥ एषाप्रतीचीदुहिताद्विषोन्वोषैवभद्रानिरिणीतेऽअप्सः । व्यूर्ण्वतीदाशुपेवार्योणिपुन
ज्योतिर्युवतिःपूर्वथाकः ॥ २३ ॥ (५।६।९) युंजतेमनऽउतयुंजतेधियोविप्राविप्रस्यबृहतोर्विपश्चितः । विहोत्रादधेवयु
नविदेकऽइमहीदेवस्यसवितुःपरिष्टुतिः ॥ विश्वारूपाणिप्रतिमुंचतेकविःप्रासावीद्भ्रद्विपदेचतुष्पदे । विनाकमख्य
त्सवितावरेण्योनुप्रयाणमुषसोविराजति ॥ यस्यप्रयाणमन्वन्यऽइद्युर्देवादेवस्यमहिमानमोजसा । यःपार्थिवानिवि
ममेसऽएतशोरजौसिदेवःसवितामहित्वना ॥ उतयासिसवितस्त्रीणिरोचनोतसूर्यस्यरश्मिभिःसमुच्यसि । उतरा
त्रीमुभयतःपरीयसऽउतमित्रोभवसिदेवधर्मभिः ॥ उतोशिषेप्रसवस्यत्वमेकऽइदुतपूषाभवसिदेवयामभिः । उतेदंवि
श्वंभुवनंविराजसिद्यावाश्वस्तेसवितःस्तोममानशे ॥ २४ ॥ (५।६।१०) तत्सवितुर्वृणीमहेवयंदेवस्यभोजनं । श्रे

(५।६।९) युंजतेमनइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वःसविताजगती । (५।६।१०) तत्सवितुरितिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वः

सर्वधातमं तु रं भगस्य धीमहि ॥ अस्य हि स्वयं शस्तरं सवितुः कञ्चन प्रियं । नमिनंति स्वराज्यं ॥ सहिरक्षानि दाशुपे सुवा
तिसविता भगः । तं भागं चित्रमीमहे ॥ अद्यानो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगं । परादुःस्वप्न्यं सुव ॥ विश्वानि देव
सवितु रितानि परा सुव । यद्भद्रं तन्नऽआसुव ॥ २५ ॥ अनागसोऽदितये देवस्य सवितुः सुवे । विश्वा वामानि धीम
हि ॥ आविश्वदेवं सत्पतिसूक्तैरघावृणीमहे । सत्यसंवसवितारं ॥ यऽइमेऽउभेऽअहनी पुरऽएत्यप्रयुच्छन् । स्वाधी
देवः सविता ॥ यऽइमा विश्वा ज्ञातान्याश्रावयति श्लोकेन । प्रचसुवा तिसविता ॥ २६ ॥ (५।६।११) अच्छा
वदत्वसंगीभि रभिः स्तुहि पर्जन्यं नमसा विवास । कनिक्रददृषभो जीरदानुरेतो दधात्योषधीषु गर्भं ॥ विबुक्षान्हंत्युतहं
तिरक्षसो विश्वं बिभाय भुवनं महावधात् । उतानां गाऽईषते वृष्ण्यावतो यत्पर्जन्यः स्तनयन्हंति दुष्कृतः ॥ रथीव कश्या
श्वाऽअभिक्षिपन्ना विदुतान् कृणुते वर्ष्या ३ अह । दूरस्ति हस्यस्तनयाऽउदीरते यत्पर्जन्यः कृणुते वर्ष्या १ नभः ॥ प्रवाता
वांति पतयति विद्युतऽउदोषधीर्जिहते पिन्वते स्वः । इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीरेत सार्वति ॥ यस्य ब्र
ते पृथिवी नन्नमीति यस्य ब्रते शफवज्जभुरीति । यस्य ब्रतऽओषधीर्विश्वरूपाः सर्नः पर्जन्यमहि शर्मयच्छ ॥ २७ ॥ दिवो
नो वृष्टिं मरुतो ररीध्वं प्रपिन्वत वृष्णोऽअश्वस्य धाराः । अर्वाङ्ते नस्तनयि कुने ह्यपोर्निषिचन्नसुरः पितानः ॥ अभिक्रद
सविता गायत्री आद्यानुष्टुप् । (५।६।११) अच्छावदेविदशर्चस्य सूक्तस्य भौमोत्रिः पर्जन्यश्चिष्टुपद्वितीयाविविन्नो जगत्योनवम्यनुष्टुप् ।

स्तनय गर्भमाधाऽउदन्वतापरिदीयारथेन । दृतिमुकर्षविषितं न्यंचं समाभवंतु दूतौ निपादाः ॥ महांतं कोशमुदचानि
षिचस्यं दंतां कुल्याविषिताः पुरस्तात् । घृतेन द्यावां पृथिवीव्युंधिसुप्रपाणं भवत्वह्याभ्यः ॥ यत्पर्जन्यकनिक्रदस्तनय
न्हंसि दुष्कृतः । प्रतीदं विश्वं मोदते यत्किंच पृथिव्यामधि ॥ अवर्षां वर्षमुदुषूगृभायाकर्धन्वान्यत्येतं वाऽउ । अजीजन
ऽओषधीर्भोजनाय कमुत प्रजाभ्यो विदो मनीषां ॥ २८ ॥ (५।६।१२) बळित्थापर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि ।
प्रयाभूर्मिप्रवत्वतिमुह्नाजिनोर्षिमहिनि ॥ स्तोमांसस्त्वाविचारिणिप्रतिष्ठोभंत्यकुभिः । प्रयावाज्जनहेषंतपेरुमस्यस्यर्जु
नि ॥ इहाचिद्यावनस्पतीन्क्षमयादर्ध्र्यो जसा । यत्तेऽअश्वस्य विद्युतो दिवो वर्षति वृष्टयः ॥ २९ ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥
वर्षतुते विभावरि दिवोऽअश्वस्य विद्युतः । रोहंतु सर्ववीजान्यवब्रह्मद्विषो जहि ॥) (५।६।१३) प्रसन्नाजै बृहदर्चा
गभीरं ब्रह्म प्रियं वरुणा यश्रुताय । वियोजघानं शमिते वचमोपस्तिरे पृथिवीं सूर्याय ॥ वनेषु व्यंति रक्षंतान् वाज्रमवत्सु
पयऽउच्छ्रियासु । हत्सुकुतुं वरुणोऽअप्स्व १ग्निदिवि सूर्यं मदधात्सोममद्रौ ॥ नीचीनं वारं वरुणः कवैधं प्रसंसजरोदसीऽ
अंतरिक्षं । तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वनं वृष्टिर्व्युनत्तिभूमं ॥ उनत्तिभूर्मि पृथिवीमुत द्यां यदा दुग्धं वरुणो वध्यादित् ।
समभ्रेण वसतु पर्वतास्तस्य विषीयंतः श्रथयंत वीराः ॥ इमामूष्वांसुरस्य श्रुतस्य महीमायां वरुणस्य प्रवोचं । मानेनेव तस्थि

(५।६।१२) बळित्थेत्येति सूक्तस्य भौमोत्रिः पृथिव्यनुष्टुप् । (५।६।१३) प्रसन्नाज इत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य भौमोत्रिर्वरुणश्चिष्टुप् ।

वाँऽअंतरिक्षे वियोममेष्टिर्वीसूर्येण ॥ ३० ॥ इमामनुकवितमस्यमायामहीदेवस्यनकिरादधर्ष । एकंयदुद्गानपूणंत्ये
नीरासिंचंतीरवनयःसमुद्रं⁺ ॥ अर्यम्यवरुणमित्र्यंवासखायंवासदुमिच्चातरंवा । वेशंवानित्यंवरुणारणंवायत्सीमाग
श्चक्रमाशिश्रथस्तत्⁺ ॥ कितवासोयद्रिरिपुर्नदीवियद्वाघान्यमुतयन्नविद्वा । सर्वाताविष्यंशिथिरेवदेवाधातेस्यामव
रुणप्रियासः ॥ ३१ ॥ (५।६।१४) इंद्राग्नीयमवथऽउभावाजेषुमर्त्यं । दृष्टाक्षित्सप्रभेदतिद्युन्नावाणीरिवत्रितः⁺ ॥
यापृतनासुदुष्टरायावाजेषुश्रवाय्या । यापंचचर्षणीरभींद्राग्नीताहवामहे ॥ तयोरिदमवच्छर्वस्तिग्मादिद्युन्मघो
नोः । प्रतिद्रुणागभस्त्योर्गवांवृत्रघ्नऽएषते ॥ तावामेपेरथानामिंद्राग्नीहवामहे । पतीतुरस्यराधसोविद्वांसागिर्वणस्त
मा ॥ तावृधंतावनुद्युन्मर्तायदेवावदभा । अहिताचित्पुरोदधेशैवदेवावर्वते ॥ एवेंद्राग्निभ्यामहाविहव्यंशूष्यंघृतंनपू
तमद्रिभिः । तासूरिषुश्रवोबृहद्रयिगुणत्सुदिधृतमिषंगुणत्सुदिधृतं ॥ ३२ ॥ (५।६।१५) प्रवोमहेमतयौयंतुविष्ण
वेमरुत्वतेगिरिजाऽएवयामरुत् । प्रशर्धायप्रयज्यवेसुखादयेतवसैभंददिष्टयेधुनिप्रतायशवसे ॥ प्रयेजातामहिनायेच
नुस्वयंप्रविद्धनान्ब्रुवतऽएवयामरुत् । कृत्वातद्वोमरुतोनाधृषेशवोदानामहातदेषामधृष्टासोनाद्रयः ॥ प्रयेदिवोबृह

(५।६।१४) इंद्राग्नीयमितिषडृचस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरिद्राभ्यनुष्टुपअंत्याविराट्पूर्वापक्त्युत्तरावा । (५।६।१५) प्रवोमहइतिन
वर्चस्यसूक्तस्यात्रेयएवयामरुन्मरुतोतिजगती ।

तःशृण्विरेगिरासुशुक्रानःसुभ्वऽएवयामरुत् । नयेषामिरीसधस्थऽईष्टऽआँऽअग्रयोनस्वविद्युतःप्रस्पंद्रासोधुनीनां ॥
सचक्रमेहृतोनिरुक्रमःसमानस्मात्सदसऽएवयामरुत् । यदायुक्तमनास्वादधिष्णुभिर्विष्पधसोविमहसोजिगाति
शेवृधोनृभिः ॥ स्वनोनवोमवात्रेजयदृषात्वेषोययिस्तविषऽएवयामरुत् । येनासहैतऽक्रंजतस्वरोचिषःस्थारश्मानोहिर
ण्ययास्वायुधासऽइष्मिणः ॥ ३३ ॥ अपारोवोमहिमावृद्धशवसस्त्वेषंशवोवत्वेवयामरुत् । स्थातारोहिप्रसितौ
संदृशिस्थनतेनऽउरुष्यतानिदःशुशुक्रांसोनाग्रयः ॥ तेरुद्रासःसुमखाऽअग्रयोयथातुविद्युन्नाऽअवत्वेवयामरुत् । दी
र्घपृथुपप्रथेसन्नपार्थिव्येषामज्मेष्वामहःशर्धास्यद्भुतैसां ॥ अद्वेषोनोमरुतोगातुमेतंनश्रोत्राहवैजरितुरैवयामरुत् ।
विष्णोर्महःसमन्यवोयुयोतनस्मद्रथोऽनदंसनापद्वेषांसिसनुतः⁺ ॥ गंतानोयज्ञंयज्ञियाःसुशमिश्रोताहवमरुक्षऽएव
यामरुत् । ज्येष्ठांसोनपर्वतासोव्योमनियुयंतस्यप्रचेतसःस्यातदुर्ध्वर्तवोनिदः⁺ ॥ ३४ ॥ (इत्यात्रेयंपंचममंडलंसमाप्तम् ॥
अत्रसूक्तानि ८७) ॥ ५ ॥ (॥ परिशिष्टं ॥ हिरण्यवर्णाहरिणीसुवर्णरजतस्रजां । चंद्रांहिरण्यमीलक्ष्मीजातवे
दोमऽआवह ॥ तांमऽआवहजातवेदोल्क्ष्मीमनपगामिनी । यस्यांहिरण्यंविदेयंगामश्वंपुरुषानहं ॥ अश्वपूर्वारथमध्यां
हस्तिनादप्रमोदिनी । श्रियंदेवीमुपह्वयेश्रीर्मादेवीजुषतां ॥ कांसोस्मितांहिरण्यप्राकारामाद्राज्वलंतीतृप्तांतर्पयती ।
पद्मेस्थितापद्मवर्णातामिहोपह्वयेश्रियं ॥ चंद्रांप्रभासांयशसाज्वलंतीश्रियंलोकेदेवजुष्टामुदारां । तांपद्मिनीमीशरणमहं

प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मेनश्यतां त्वांवृणे ॥ १ ॥ आदित्यवर्णे तपसोर्धिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः । तस्य फलानि तपसानु-
दंतु मायांतरायाश्च बाह्याऽलक्ष्मीः ॥ उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्चमणिना सह । प्रादुर्भूतोऽस्मिराष्टेऽस्मिन्कीर्तिमृद्धिं ददातु
मे ॥ क्षुत्पिपासामलांज्येष्ठा मलक्ष्मीर्नाशयाम्यहं । अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥ गंधद्वारां दुराधर्षानित्यपु-
ष्टां करीषिणीं । ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपहृये श्रियं ॥ मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमंशीमहि । पशूनां रूपमन्नस्यम-
यि श्रीः श्रयतां यशः ॥ २ ॥ कर्दमेन प्रजाभूता मयि सै भव कर्दम । श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीं । आपः स्रजै तु
स्निग्धानि चिह्नीतव सं मे गृहे । निच देवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥ आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णीं हेममालिनीं । सूर्याहि-
रण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो मऽआवह ॥ आर्द्रां यः करिणीं यष्टिं पिंगलां पद्ममालिनीं । चंद्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो मऽआव-
ह ॥ तामऽआवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीं । यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान्विदेयं पुरुषानहं ॥ ३ ॥ यः शु-
चिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्यमन्वहं । सूक्तं पंचदशैश्च श्रीकामः सततं जपेत् ॥ पद्मानने पद्मऽऊरूपद्माक्षी पद्मसंभवे ।
तन्मे भजसि पद्माक्षी येन सौख्यं लभाम्यहं ॥ अश्वदायी गोदायी धनदायी महाधने । धनं मे जुषतां देवि सर्वकामांश्च देहि मे ॥
पद्मानने पद्मं विपद्मपत्रे पद्मप्रिये पद्मदलाय तक्षि । विश्वं प्रिये विश्वमनो नुकुले त्वत्पादपद्मं मयि संनिधत्स्व ॥ पुत्रपौत्रध-
नं धान्यं हस्त्यश्वादिगवैरथं । प्रजानां भवसीमां ताऽआयुष्मंतं करोतु मे ॥ धनमग्निर्धनं वायुर्धनं सूर्यो धनं वसुः । धनमिंद्रो ब्र-

हस्पतिर्वरुणं धनमस्तुते ॥ वै न ते य सोमं पिब सोमं पिब तु वृत्रहा । सोमं धनस्य सोमिनो मह्यं ददातु सोमिनः ॥ नक्रो धो न-
च मात्सर्यं न लोभो नाशुभमितिः । भवति कृतपुण्यानां भक्तानां श्रीसूक्तं जपेत् ॥ सरसि जनि लये सरोजहस्ते धवलतरां-
शुकगंधमाल्यशोभे । भगवति हरिबलभेमनोज्ञे त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद मह्यं ॥ विष्णुपत्नीं क्षमां देवीं माधवीं माधवप्रि-
यां । लक्ष्मीं प्रियसंखीं देवीं नमाम्यच्युतवल्लभां ॥ महालक्ष्मीं च विद्महे विष्णुपत्नीं च धीमहि । तन्नो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥
श्रीवचैस्वमायुष्यमारोग्यमाविधाच्छोभमानं महीयते । धान्यं धनं पशुं बहु पुत्रलाभं शतसंवत्सरं दीर्घमायुः ॥ ४ ॥
इति परिशिष्टं ॥ ६ ॥) (६।१।१) त्वं ह्यग्ने प्रथमो मनोतास्याधियोऽअभवो दस्महोता । त्वं सीं वृषन्नकृणोर्दुष्टरीतु-
सहो विश्वस्मै सहसे सहधै ॥ अधा होतान्यसीदो यजीयानि ऋस्पदऽइषयन्नीज्यः सन् । तं त्वानरः प्रथमं देवयंतो महोराये-
चितयंतोऽअनुग्मन् ॥ बृते वयंतं बहुभिर्वसव्यैः स्त्वेरयिं जागृवांसोऽअनुग्मन् । रुशंतमग्निं दशंतं बृहंतं वपावतं विश्वहा-
दीदिवांसं ॥ पदं देवस्य नमसाव्यंतः श्रवस्य वः श्रवऽआपन्नमृक्तं । नामानि चिह्नधारे यज्ञिया निभद्रायां तैरेणयंतं संह-
ष्टौ ॥ त्वां वर्धति क्षितयः पृथिव्यां त्वां रायऽब्रभयां सो जनानां । त्वं त्राता तरणे चेत्योभूः पिता माता सद्मिन्मानुषाणां
॥ ३५ ॥ सपर्येण्यः सप्रियो विश्वं गृहीतोऽतां द्रोनिषसादाय जीयान् । तं त्वावयं दमऽआदीदिवांसमुपज्जुवाधो नमसा

भारद्वाजेषष्ठे मंडले पटुवाकाः । (६।१।१) त्वं ह्यग्ने इति त्रयोदश च स्य सूक्त्यर्वाहस्पत्यो भरद्वाजो मिक्षिष्टुप् ।

सदेम ॥ तंत्वावयंसुधोऽनव्यमग्नेसुम्नायवऽईमहेदेवयंतः । त्वंविशोऽनयोदीर्घानोदिवोऽअग्नेबृहतारोचनेन ॥
विशांकविविशपतिंशश्वतीनानितोशनं वृषभं चर्षणीनां । प्रेतीषणिमिषयंतं पावकं राजन्तमग्निं यजतरं यीणां ॥ सोऽअ
ग्नेऽईजेशशमेचमतोयस्तऽआनंत्समिधाहव्यदातिं । यऽआहुतिं परिवेदानमोभिर्विश्वेत्सवामादधतेत्वोतः ॥ अस्मा
ऽउतेमहिमहेविधेमनमोभिरग्नेसमिधोतहव्यैः । वेदीसूनोसहसोगीभिर्बुधैरातेभद्रायांसुमतौयतेम ॥ आयस्तंतथरोद
सीविभासाश्रवोभिश्चश्रवस्यस्तुरुत्रः । बृहद्भिर्वाजैःस्थविरेभिरस्मेरेवद्भिरग्नेवितरंविभाहि ॥ नृवद्वसोसदमिद्वेद्यस्मे
भूरितोकायतनयायपश्वः । पूर्वोरिषोबृहतीरारेऽअघाऽअस्मेभद्रासौश्रवसानिसंतु ॥ पुरुष्यग्नेपुरुधात्वायावसूनिरा
जन्वसुतातेऽअश्यां । पुरुणिहित्वेपुरुवारसंत्यग्नेवसुविधितेराजनि त्वे ॥ ३६ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अष्टाविंशाध्याये वर्गाः ३६ सूक्तानि २६ ऋचः १७७ ॥ त्यागः ॥ मित्रावरुणाम्या.५० अश्विन्या.४८ उपस.१६ सवित्र.१४
पर्जन्याये.१० पृथिव्या.३ वरुणाय.८ इंद्राग्निभ्यां.६ मरुच्य.९ अग्नय.१३ ॥ इतिचतुर्थेचतुर्थः ॥

त्वंह्येकादशानुष्टुभंशक्यंतमग्नेऽष्टौयथाहोतर्हुवेसप्तप्रनव्यसामूर्धानंवैश्वानरीयंहिद्विजगत्यंतं पृक्षस्यांत्यात्रिष्टु
बहश्चपुरोवोद्विपदांतंयजस्वषण्मध्यैत्वद्विश्वाग्नायआनुष्टुभंशक्यंतमिममूष्वेकोनावीतहव्यऋषिर्वाजागतं प्रा

गदशम्यास्तृतीयापंचदश्यौशक्यौषष्ठ्यतिशक्यनुष्टुबृहत्याउपांत्यैत्वमग्नेष्टाचत्वारिंशद्वायत्रैवर्धमानाद्याषष्ठी
चंसप्तविंश्यनुष्टुपत्रिष्टुपूर्वेचांत्ये ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (६।१।२) त्वंहिक्षैतवद्यशोग्नेमित्रोनपत्यंसे । त्वंविचर्षणेश्रवोवसोपुष्टिनपुण्यसि ॥ त्वांहिष्मा
चर्षणयोयज्ञेभिर्गीभिरीळते । त्वांवाजीयात्यबुकोरजस्तुर्विश्वचर्षणिः ॥ सजोपस्त्वादिवोनरोयज्ञस्वकेतुमिधते ।
यद्वस्यमानुषोजनःसुम्नायुर्जुह्वेऽअध्वरे ॥ ऋधद्यस्तेसुदानवेधियामर्तैःशशमते । उतीषबृहतोदिवोद्विषोऽअहोनतं
रति ॥ समिधायस्तऽआहुतिंनिशितंमत्योनशत् ॥ व्यावतंसपुण्यतिक्षयमग्नेशतायुषं ॥ १ ॥ त्वेपस्तेधूमऽऋण्वति
दिविषन्नुऋऽआततः । सूरोनहिद्युतात्वंकृपापावकरोचसे ॥ अधाहिविष्वीड्योसिप्रियोनोऽअतिथिः । रण्वःपुरी
वजूर्यःसुनूर्नत्रययाय्यः ॥ ऋत्वाहिद्रोणेऽअज्यसेग्नेवाजीनकृत्यः । परिज्मेवस्वधागयोत्योनह्वार्यःशिशुः ॥ त्वंत्या
चिदच्युताग्नेपशुर्नयवसे । धामाह्यत्तेऽअजरवनाबृश्नंतिशिक्षसः ॥ वेषिह्यध्वरीयतामग्नेहोतादमेविशां । समृधोवि
शपतेकृणुजुषस्वहव्यमैगिरः ॥ अच्छानोमित्रमहोदेवदेवानग्नेवोचःसुमतिरोदस्योः । वीहिस्वस्तिंसुक्षितिदिवोनृद्धि

(६।१।२) त्वंहिक्षैतवदित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽमिरनुष्टुबंत्याशकरी ।

योऽअंहीसिदुरितातरेमतातरेमत्तवावसातरेम ॥ २ ॥ (६।१।३) अग्नेसक्षेपदत्तपाऽऽकृतेजाऽऽरुज्योतिर्नशतेदेवयुष्टे ।
यत्वंमित्रेणवरुणःसजोषादेवणासित्यजसामर्तुमंहः ॥ ईजेयज्ञेभिःशशुमेशमीभिर्ऋधद्वारायाग्रयेददाश । एवाचनतंय
शसामजुष्टिर्नाहोमर्तनशतेनप्रहसिः ॥ सरोनयस्यदृशतिरेपाभीमायदेतिशुचतस्तऽआधीः । हेषस्वतःशुरुधोनायम
कोःकुत्राचिद्रुषोवसतिर्वेनेजाः⁺ ॥ त्रिगमंचिदेममहिवर्षोऽअस्यभसदश्वोनयमसानऽआसा । विजेहमानःपरशुर्न
जिह्वांद्रविर्नद्रावयतिदारुधक्षत् ॥ सऽइदस्तेवप्रतिधादसिष्यन्धिशीततेजोयसोनधारी । चित्रध्रजतिररुतियोऽअ
कोर्वेर्नद्रुषद्वारघुपत्मजंहाः ॥ ३ ॥ सऽईरेभोनप्रतिवस्तऽउस्त्राःशोचिषारारपीतिमित्रमंहाः । नक्तंयऽईमरुषोयोदि
वानूनमर्त्योऽअरुषोयोदिवानृन्⁺ ॥ दिवोनयस्यविधुतोनवीनोद्वृषारुक्षऽओषधीषुनूतोत् । घृणानयोध्रजसापत्मनाय
भारोदसीवसुनादंसुपत्नी ॥ धायोभिर्वायोयुज्येभिरकैर्विद्युन्नदविद्योत्स्वेभिःशुष्मैः । शधोवायोमरुताततक्षऽऋभुर्न
त्वेपोरभसानोऽअद्यौत् ॥ ४ ॥ (६।१।४) यथाहोतर्मनुषोदेवतातायज्ञेभिःसूनोसहसोयजांसि । एवानोऽअद्यसं
मनासमानानुशन्नग्रऽउशतोयक्षिदेवान्⁺ ॥ सनोविभावाचक्षणिर्नवस्तोरग्निर्वदारुवेद्यश्नोधात् । विश्वायुर्योऽअमृ
तोमर्त्येषुर्भुद्दतिथिर्जातवेदाः ॥ द्यावोनयस्यपनयंत्यभ्वंभासांसिवस्तेसूर्योनशुक्रः । वियऽइनोत्यजरःपावकोश्र

(६।१।३) अग्नेसक्षेपदित्यष्टर्वस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।४) यथाहोतरित्यष्टर्वस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽग्नि-

स्यचिच्छिश्नयत्पुर्व्याणि ॥ वद्नाहिसूनोऽअस्यद्वसद्वाचक्रेऽअग्निर्जनुषाज्मात्रं । सत्वंनऽऊर्जसनऽऊर्जधाराजेवजेर
वृकेक्षेप्यंतः⁺ ॥ नितीकियोवारणमम्रमत्तिवायुर्नराष्ट्रयत्येत्यकून् । तुर्यामयस्तऽआदिशामरातीरत्योनहुतःपतंतः
परिहृत⁺ ॥ ५ ॥ आसूर्योनभानुमद्भिरकैरग्नेततंधरोदसीविभासा । चित्रोनयत्परितमास्यक्तःशोचिषापत्मन्नाशिजो
नदीयन् । त्वांहिमंद्रतममर्कशोर्कैर्वैष्वमहेमहिंनःश्रोष्यग्ने । इंद्रंनत्वाशवसादेवतावायुंपृणंतिराधसानृतमाः ॥ नूनो
ऽअग्नेवृकेभिःस्वस्तिवेषिरायःपथिभिःपर्यहः । तासूरिभ्योगृणतेरासिसुम्रमंदेमशतहिमाःसुवीराः ॥ ६ ॥ (६।१।५)
हुवेवःसूनसहसोयुवानमद्रौघवाचमतिभिर्विष्टं । यऽइन्वतिद्रविणानिप्रचेताविश्ववाराणिपुरुवारोऽअधुक्⁺ ॥ त्वे
वसूनिपुर्वणीकहोतदोषावस्तोरेरिरयज्ञियांसः । क्षामेवविश्वामुर्वनानियस्मिन्तंससौभगानिदधिरेपावके⁺ ॥ त्वंविश्व
प्रदिवःसीदऽआसुक्रत्वारथीरभवोवार्याणां । अतऽइनोषिविधुतेचिकित्वाव्यानुषगजातवेदोवसूनि ॥ योनःसनुत्यो
ऽअभिदासंदग्नेयोऽअंतरोमित्रमहोवनुष्यात् । तमजरेभिर्वृषभिस्तवस्वस्तपातपिष्टतपसातपस्वान् ॥ यस्त्येयज्ञेनसमि
धायऽउक्थैरकैभिःसूनोसहसोददाशत् । समर्त्येष्वमृतप्रचेतारायाद्युन्नेनश्रवसाविभाति ॥ सतत्कृधीषितस्तूर्यमग्ने
सृधोबाधस्वसहसासहस्वान् । यच्छस्यसेद्युभिर्ऋकोवचोभिस्तजुषस्वजरितुर्धोषिमन्म ॥ अश्यामतंकाममग्नेतवोतीऽ
स्त्रिष्टुप् । (६।१।५) हुवेवइतिसप्तर्वस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

अश्यामरयिरयिवःसुवीरं । अश्यामवाजमभिवाजयंतोश्यामद्युम्नमजराजरंते ॥ ७ ॥ (६।१।६) प्रनव्यसासहसःसुनुम
 च्छाद्यजेनगातुमवऽइच्छमानः । वृश्चद्वनं कृष्णयामंरुशतंवीतीहोतारंदिव्यंजिगाति ॥ सःश्वितानस्तन्यतूरोचनस्थाऽ
 अजरेभिर्नानदद्भिर्यविष्ठः । यःपावकःपुरुतमःपुरुणिपृथून्यग्निरनुयातिभवेन् ॥ वितेविष्वग्वातजूतासोऽअग्नेभामा
 सःशुचेशुचयश्चरंति । तुविस्त्रक्षासोदिव्यानवग्वावनावनंतिधृषतारुजंतः ॥ येतेशुक्रासःशुचयःशुचिष्मःक्षावपंतिवि
 पितासोऽअश्वाः । अधश्मस्तऽउर्वियाविभातियातयमानोऽअधिसानुपृथ्वेः ॥ अधजिह्वापापतीतिप्रवृष्णोऽगोषुयुधो
 नाशनिःसृजाना । शूरस्येवप्रसितिःक्षातिरग्रेदुर्वेतुर्भूमोदयतेवनानि ॥ आभानुनापार्थिवानिज्रयांसिमहस्तोदस्यधृ
 षतातंतथ । सबाधस्वापभयासहोभिःस्पृधोवनुष्यन्वनुषोनिजूर्व ॥ सचित्रचित्रंचितयंतमस्मेचित्रक्षत्रचित्रतमंवयो
 धां । चंद्ररयिपुरुवीरंबृहंतंचंद्रचंद्राभिर्गुणतेयुवस्व ॥ ८ ॥ (६।१।७) मूर्धानंदिवोऽअरतिंपृथिव्यावैश्वानरमृतऽ
 आज्ञातमग्निं । कविसम्वाजमतिथिंजनानामासन्नापात्रंजनयंतदेवाः+ ॥ नाभियज्ञानांसदनरयीणांमहामाहावमभि
 संनवंत । वैश्वानरंरथ्यमध्वराणायज्ञस्यकेतुंजनयंतदेवाः+ ॥ त्वद्विप्रोजायतेवाज्यग्रेत्वद्वीरासोऽअभिमातिषाहः ।
 वैश्वानरत्वमस्मासुधहिवसूनिराजन्स्पृहयाय्याणि ॥ त्वांविश्वेऽअमृतजायमानंशिशुंनदेवाऽअभिसंनवंते । तवक्रतु

(६।१।६)प्रनव्यसेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप्।(६।१।७)मूर्धाननिति सप्तर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोवैश्वानर

भिरमृतत्वमायन्वैश्वानरयत्पित्रोरदीदेः ॥ वैश्वानरतवृतानिब्रतानिमहान्यग्रेनकिरादधर्ष । यज्जायमानःपित्रोरुप
 स्थेविंदःकेतुंवयुनेष्वह्नां ॥ वैश्वानरस्यविभितानिचक्षसासानूनिदिवोऽअमृतस्यकेतुना । तस्येदुविश्वाभुवनाधिर्मूर्ध
 निवयाऽइवरुरुहुःसप्तविस्त्रुहः ॥ वियोरजांस्यभिमीतसुक्रतुर्वैश्वानरोविदिवोरोचनाकविः । परियोविश्वाभुवनानिप
 प्रथेदब्धोगोपाऽअमृतस्यरक्षिता+ ॥ ९ ॥ (६।१।८) पृक्षस्यवृष्णोऽअरुपस्यनूसहःप्रनुवोचंविदधाजातवेदसः ।
 वैश्वानरायमतिर्नव्यसीशुचिःसोमऽइवपवतेचारुर्ग्नये ॥ सजायमानःपरमेव्योमनिब्रतान्यग्निर्ब्रतपाऽअरक्षत । व्यं
 तरिक्षममिमीतसुक्रतुर्वैश्वानरोमहिनानाकमस्पृशत् ॥ व्यस्तभ्राद्रोदसीमित्रोऽअद्भुतोतर्वावदकृणोज्योतिषातमः ।
 विचर्मणीवधिषणोऽअवर्तयद्वैश्वानरोविश्वमधत्तवृष्णयं ॥ अपामुपस्थेमहिषाऽअंगृभ्णतविशोराजानमुपतस्थुऽऋग्मि
 यं । आदूतोऽअग्निमभरद्विवस्वतोवैश्वानरमातरिश्वापरावतः ॥ युगेयुगेविदुथ्यंगृणद्भ्योग्रेरयियुशसंधेहिनव्यसीं ।
 पव्येवराजन्नघशंसमजरनीचानिवृश्चवनिननतेजसा ॥ अस्माकमग्नेमघवत्सुधारयानामिक्षत्रमजरंसुवीर्यं । व्यंजयेम
 शतिनंसहस्रिणंवैश्वानरवाजमग्नेतवोतिभिः ॥ अदब्धेभिस्तवंगोपाभिरिष्टेस्माकंपाहित्रिषधस्थसूरीन् । रक्षाचनोदुदु
 सिष्टुबंत्येद्वेजग्यौ । (६।१।८) पृक्षस्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोवैश्वानरोग्निर्जगत्यंयात्रिष्टुप् ।

षांशर्धोऽअग्नेवैश्वानरप्रचतारीःस्तवानः ॥ १० ॥ (६।१।९) अहश्चकृष्णमहरर्जुनंचविवर्ततेरजसीवेद्याभिः । वै
श्वानरोजायमानोनराजावातिरज्योतिषाग्निस्तमोसि ॥ नाहंतुंनविजानाम्योतुंनयंवयंतिसमरेतमानाः । कस्यस्वि
त्पुत्रऽइहवक्त्वानिपरोवदात्यवरेणपित्रा ॥ सऽइत्तंतुंसविजानात्योतुंसवक्त्वान्यृतुथावदाति । यऽइंचिकेतदमृतं
स्यगोपाऽअवश्चरन्परोऽअन्येनपश्यन् ॥ अयंहोताप्रथमःपश्यतेममिदंज्योतिरमृतमर्त्येषु । अयंसजज्ञेध्रुवऽआनिष
त्तोमर्त्यस्तन्वाइवर्धमानः ॥ ध्रुवंज्योतिर्निर्हितंदृशयेकमनोजविष्ठंपतयत्स्वंतः । विश्वेदेवाःसमनसःसकैताऽएकंक्रतु
मभिवियंतिसाधु ॥ विमेकर्णोपतयतोविचक्षुर्वीइदंज्योतिर्हृदयऽआहितंयत् । विमेमनश्चरतिदूरऽआधीःकिंस्विद्व
क्ष्यामिकिमुनूमनिष्ये ॥ विश्वेदेवाऽअनमस्यन्भियानास्त्वामग्नेतमसितस्थिवांसं । वैश्वानरोवतूतयेनोमर्त्योवतूतये
नः ॥ ११ ॥ (६।१।१०) पुरोवोमंद्रदिव्यंसुवृक्तिंप्रयतियज्ञेऽअग्निमध्वरेदधिध्वं । पुरऽउक्थेभिःसहिनोविभावा
स्वध्वराकरतिजातवेदाः ॥ तमुद्युमःपुर्वणीकहोतरग्नेऽअग्निभिर्मनुषऽइधानः । स्तोमंयमस्मैममतेवशूषंघृतंनशुचिमत
यःपवंते ॥ पीपायसःश्रवसामर्त्येषुयोऽअग्नयेददाशविप्रऽउक्थैः । चित्राभिस्तमूतिभिश्चित्रशौचिर्ब्रजस्यसातागोमंतो

(६।१।९) अहश्चकृष्णमिति सप्रचस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजो वैश्वानरो मन्त्रिष्टुप् । (६।१।१०) पुरोवइति सप्रचस्यसूक्तस्य
बार्हस्पत्यो भरद्वाजो मन्त्रिष्टुबंत्याद्विपदाविराट् ।

दधाति ॥ आयःपप्रौजायमानऽउर्वीदूरेदृशाभासाकृष्णाध्वा । अधर्बहुचित्तमऽऊर्म्यायास्तिरःशोचिषाददृशेपाव
कः ॥ नूनश्चित्रं पुरुवाजाभिरूतीऽअग्नेरयिमघवंद्व्यश्चधेहि । येराधसाश्रवसाचात्यन्यान्सुवीर्यैभिश्चाभिसंतिजना
न् ॥ इमंयज्ञंचनोधाऽअग्नऽउशन्यंतऽआसानोजुहुतेहविष्मान् । भरद्वाजेषुदधिषेसुवृक्तिमवीर्वाजस्यगध्यस्यसातौ ॥
विद्वेषांसीनुहिवर्धयेत्तामदैमशतहिमाःसुवीराः ॥ १२ ॥ (६।१।११) यजस्वहोतरिषितोयजीयानग्नेबाधोमरुतां
नप्रयुक्ति । आनोमित्रावरुणानासत्याद्यावाहोत्रायपृथिवीववृत्त्याः ॥ त्वंहोतामंद्रतमोनोऽअध्रुगंतदेवोविदथामर्त्य
ेषु । पावकयाजुह्वाइवहिरासाग्नेयजस्वतन्वंतवस्वां ॥ धन्याचिद्धित्वेधिषणावष्टिप्रदेवान्जन्मगृणतेयजध्वै । वे
पिष्ठोऽअंगिरसांयद्धविप्रोमधुच्छंदोभनतिरेभऽइष्टौ ॥ अदिद्युतत्स्वपाकोविभावाग्नेयजस्वरोदसीऽउरूची । आयुं
नयनमसारातहव्याऽअंजंति सुप्रयसंपंचजनाः ॥ वृंजेह्यन्नमसाबहिरावयामिस्त्रुगधृतवतीसुवृक्तिः । अम्यक्षिसद्मस
दनेपृथिव्याऽअश्रायियज्ञःसूर्येनचक्षुः ॥ दशस्यानःपुर्वणीकहोतदेवेभिरग्नेऽअग्निभिरिधानः । रायःसूनोसहसोवाव
सानाऽअतिस्त्रसेमवृजनंनाहः ॥ १३ ॥ (६।१।१२) मध्येहोतादुरोणेबर्हिषोराळग्निस्तोदस्यरोदसीयजध्वै । अयं
ससूनुःसहसऽऋतावादूरात्सूर्योनशोचिषाततान ॥ आयस्मिन्त्वेस्वपाकेयजत्रयक्षद्राजन्त्सर्वतातेवनुद्यौः । त्रिषध

(६।१।११) यजस्वहोतरिति षडृचस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजो मन्त्रिष्टुप् । (६।१।१२) मध्येहोतेति षडृचस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्यो

स्थस्ततरुणोनजं हौह्व्यामघानिमानुषायजधै ॥ तेजिष्ठाय स्यारतिर्वनेरादतोदोऽध्वन्नवृधसानोऽअद्यौत् । अद्रोघो
नद्रविताचैततिमन्नमत्योवृत्रऽओषधीषु ॥ सास्माकैभिरैतरीनशूषैरग्निष्टवेदमऽआजातवैदाः । द्रुन्नोवन्वन्क्रत्वाना
वोन्नःपितेवजारयायियज्ञैः⁺ ॥ अधस्मास्यपनयंतिभासोवृथायत्तक्षदनुयातिपृथ्वी । सद्योयस्पद्रोविषितोधवीयानु
णोनतायुरतिधन्वाराद् ॥ सत्वंनोऽअवृन्निदायाविश्वेभिरग्नेऽअग्निभिरिधानः । वेषिरायोवियासिदुच्छुनामदेमश
तहिमाःसुवीराः ॥ १४ ॥ (६।१।१३) त्वद्विश्वांसुभगसांभगान्यग्नेवियंतिवनिनोनवयाः । श्रुष्टीरयिर्वाजोवृत्रतू
यैदिवोवृष्टिरीज्योरीतिरपां⁺ ॥ त्वंभगोनऽआहिरन्मिषेपरिजमेवक्षयसिदस्मर्वचाः । अग्नेमित्रोनवृहत्ऽऽकृतस्यासि
क्षत्तावामस्यदेवभूरैः ॥ ससत्पतिःशवंसाहंतिवृत्रमग्नेविप्रोविपणेभंतिवाजं । यत्वंप्रचेतऽऽकृतजातरायासजोषानप्रा
पांहिनोषि ॥ यस्तेसूनोसहसोगीर्भिरुक्थैर्यज्ञैर्भर्तोनितिशित्वेद्यानं⁺ । विश्वंसदेवप्रतिवारमग्नेधत्तेधान्यं⁺पत्यतेवस
व्यैः⁺ ॥ तानृभ्यऽआसांश्रवसासुवीराग्नेसूनोसहसःपुष्यभेधाः । कृणोषियच्छवंसाभूरिपश्वोवयोवृकायारयेजसु
रये ॥ वज्रासूनोसहसोनोविहायाऽअग्नेतोक्तनयंवाजिनोदाः । विश्वाभिर्गीर्भिरभिपूतिमश्यामदेमशतहिमाः
सुवीराः ॥ १५ ॥ (६।१।१४) अग्नयोमत्योदुवोधियंजुजोषधीतिभिः । भसन्नपप्रपुष्यऽइषंवुरीतावसे ॥

भरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।१३) त्वद्विश्वेतिषड्चस्यसूक्तस्यवाहस्पत्योभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।१४) अग्नयइतिषड्चस्यसूक्तस्य

ऽअग्निरिद्विप्रचेताऽअग्निर्वेधस्तमऽऽक्रषिः । अग्निहोतारमीळतेयज्ञेषुमनुषोविशः ॥ नानाह्यग्नेवसेस्पधतेरायो
ऽअर्यः । तूर्वतोदस्युमायवोव्रतःसीक्षतोऽअव्रतं⁺ ॥ अग्निरप्सामृतीषहवीरंददातिसत्पति । यस्यत्रसंतिशवंसः
संचक्षिशत्रवोभिया⁺ ॥ अग्निर्हिविद्वन्नानिदोदवोमर्तेमुरुष्यति । सहावायस्यावृत्तोरयिर्वाजेष्ववृतः ॥ अच्छानोमि
त्रमहोदेवदेवानग्नेयोचःसुमतिरोदस्योः । वीहिस्यस्तिमुक्षितिदिवोनन्दिपोऽअहंसिदुरितातरेमतातरेमतवावसातरे
म ॥ १६ ॥ (६।१।१५) इममुषोऽअतिथिमुषुधंविश्वासांविशांपतिमृजसेगिरा । वेतीहिवोजनुषाकच्चिदाशु
चिज्योकिदत्तिगर्भोयदच्युतं ॥ मित्रंनयंसुधितंभृगवोदधुर्वनस्पतावीज्यमध्वशोचिषं । सत्वंसुप्रीतोवीतहव्येऽअद्भु
तप्रशस्तिभिर्महयसदिवेदेवे ॥ सत्वंदक्षस्यावृकोवृधोभूर्यःपरस्यांतरस्यतरुषः । रायःसूनोसहसोमत्येष्वाछुर्दियंछ
वीतहव्यायसप्रथोभरद्वाजायसप्रथः ॥ द्युतानंवोऽअतिथिंस्वर्णरमाग्निहोतारमनुषःस्वध्वरं । विप्रंनद्युक्षवचसंसुवृक्ति
भिर्हव्यवाहमरतिदेवमृजसे ॥ पावकयायश्चितयत्याकृपाक्षामन्नुरुक्षऽउपमोनभानुना । तूर्वन्नयामन्नेतशस्यनूरणऽ
आयोवृणेनततृपाणोऽअजरः ॥ १७ ॥ अग्निमग्निवःसमिधादुवस्यतप्रियंप्रियंवोऽअतिथिंगृणीषणि । उपवोगीर्भिर
वाहस्पत्योभरद्वाजोऽग्निरनुषुवंत्याशकरी । (६।१।१५) इममूषित्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यागिरसोवीतहव्यो (भरद्वाजोवा) मिर्ज
गतीतृतीयापंचदशौशक्योपप्रतिशकरोसप्तदश्यनुष्टुपःअष्टादशीवृहतीदशम्याद्याःपंचषोडशेकोनविंशीचत्रिष्टुभः ।

मृतैर्विवासतदेवोदेवेषुवनतेहिवायैदेवोदेवेषुवनतेहिनोदुवः ॥ सभिद्धमग्निंसमिधागिरागृणेशुचिपावकंपुरोऽअध्वरे
ध्रुवं । विप्रंहोतारंपुरुवारमद्रुहैकविंसुमैरीमहेजातवेदसं ॥ त्वांदूतमग्नेऽअमृतंयुगेयुगेहव्यवाहंदधिरेपायुमीज्यं । दे
वासंश्चमर्तांसश्चजागृविंविभुंविस्पतिंनमसानिषेदिरे ॥ विभूर्षन्नमऽउभयांऽअनुव्रतादूतोदेवानांरजसीसमीयसे ।
यत्तेधीतिंसुमतिमावृणीमहेधस्मानस्त्रिवरूथःशिवोभव ॥ तंसुप्रतीकंसुहृशंस्वंचमविद्वांसोविदुष्टरंसपेम । सयंक्षद्वि
श्वाव्युनानिविद्वान्प्रहव्यमग्निर्मृतैषुवोचत् ॥ १८ ॥ तमग्नेपास्युततंपिपार्षियस्तऽआनंदूवयेशूरधीतिं । यज्ञस्यंवा
निशितिवोदितिंवातमितृणक्षिशर्वसोतराया+ ॥ त्वमग्नेवनुष्यतोनिपाहित्वमुनःसहसावन्नवद्यात् । संत्वाध्वसन्व
दभ्येतुपाथःसंरयिःस्पृह्याय्यःसहस्री+ ॥ अग्निर्होतागृहपतिःसराजाविश्वावेदजनिंमाजातवेदाः । देवानामुतयोम
र्त्यानायजिष्ठःसप्रयंजतामृतावा ॥ अग्नेयदद्याविशोऽअध्वरस्यहोतःपावकशोचेवेष्टंहियज्वा । ऋतायंजासिमहिना
वियद्गृहव्यावहयविष्टयातैऽअद्य+ ॥ अभिप्रयांसिसुधितानिहिर्योनित्वादधीतरोदसीयजध्वै । अवांनोमघवन्वा
जसातावग्नेविश्वानिदुरितातरेमृतातरेमृतावसातरेम ॥ १९ ॥ अग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरूर्णावंतंप्रथमःसीदयोनिं ।
कुलायिनैघृतवतंसवित्रेयज्ञंनययजमानायसाधु+ ॥ इममुत्यमथर्ववदग्निमंथंतिवेधसः । यमंकूयंतमानयन्नमूरंश्या
व्याभ्यः ॥ जनिंष्वादेववीतयेसर्वतातास्वस्तये । आदेवान्वक्ष्यमृतांऽऋतावृधोयज्ञदेवेषुपिस्पृशः ॥ वयमुत्वागृह

पतेजनानामग्नेऽअकमेसमिधाबृहंतं । अस्थुरिनोगार्हपत्यानिसंतुतिंमेननस्तेजसासंशिशधि ॥ २० ॥ (६।२।१)
त्वमग्नेयज्ञानांहोताविश्वेषांहितः । देवेभिर्मनुषेजनै ॥ सनोमंद्राभिरध्वरेजिह्वाभिर्यजामहः । आदेवान्वक्षियक्षि
च ॥ वेत्थाहिवेधोऽअध्वनःपथश्चदेवांजसा । अग्नेयज्ञेषुसुकतो ॥ त्वामीळेऽअधद्विताभरतोवाजिभिःशुनं । ईजेय
ज्ञेषुयज्ञियं ॥ त्वमिमावार्यापुरुदिवोदासायसुन्वते । भ्रद्वाजायदाशुषे ॥ २१ ॥ त्वंदूतोऽअमर्त्यऽआवहादैव्यंज
नं । शृण्वन्विप्रस्यसुष्टुतिं+ ॥ त्वामग्नेस्वाध्वोऽमर्तांसोदेववीतये । यज्ञेषुदेवमीळते ॥ तवप्रयक्षिसंहशमुतकर्तुंसुदा
नवः । विश्वेजुषंतकामिनः ॥ त्वंहोतामनुर्हितोवाहिरासाविदुष्टरः । अग्नेयक्षिदिवोविशः । अग्नेऽआयाहिवीतयेगृ
णानोहव्यदातये । निहोतासत्सिबर्हिषि ॥ २२ ॥ तंत्वासमिद्धिरंगिरोधृतेनवर्धयामसि । बृहच्छोचायविष्ट्य ॥ स
नःपृथुश्रवाय्यमच्छादेवविकाससि । बृहदग्नेसुवीर्यं ॥ त्वामग्नेपुष्करादध्यथर्वानिरमंथत । मूर्ध्नोविश्वस्यवायतः ॥
तमुत्वादध्यङ्ऽऋषिःपुत्रऽईधेऽअथर्वणः । वृत्रहणंपुरंदरं+ ॥ तमुत्वापाध्योवृषासमीधेदस्युहंतमं । धनंजयंरणेरणे
॥ २३ ॥ एह्युषुब्रवाणितेग्नऽइत्येतरागिरः । एभिर्वर्धासऽइंदुभिः ॥ यत्रकचतेमनोदक्षंदधसऽउत्तरं । तत्रासदःकृ

(६।२।१) त्वमग्नेयज्ञानामित्यष्टाचत्वारिंशद्वचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोभिर्गायत्रीआद्याषष्ठ्यौवर्धमानेसप्तविंशत्युष्टुष्वदचत्वारि
शीत्रिष्टुप्अंयेद्वेअनुष्टुभौ ।

णवसे ॥ नहितेपुर्तमक्षिपद्भवेमानावसो । अथादुर्वौवनवसे ॥ आग्निरंगामिभारतोवृत्रहापुरुचेतनः । दिवोदा
सस्यसत्पतिः ॥ सहिविश्वातिपार्थिवारयिंदाशन्महित्वना । वन्वन्नवातोऽअस्तृतः ॥ २४ ॥ सप्रवन्नववीयसाग्नेद्यु
न्नेनसंयता । बृहत्तंतथभानुना । प्रवःसखायोऽअग्नयेस्तोमंयज्ञंचधृणुया । अर्चगायचवेधसे । सहियोमानुषायु
गासीदुद्धोताक्विक्रतुः । दूतश्चहव्यवाहनः ॥ ताराजानाशुचित्रतादित्यान्मारुतंगुणं । वसोयक्षीहरोदसी ॥ वस्वी
तेऽअग्नेसंहृष्टिरिषयतेमर्त्याय । ऊर्जीनपादमृतस्य ॥ २५ ॥ क्रत्वादाऽअस्तुश्रेष्ठोद्यत्वावन्वन्त्सुरेक्णाः । मर्तेऽआना
शसुवृत्तिः ॥ तेतेऽअग्नेत्वोताऽऽष्यंतोविश्वमायुः । तरतोऽअर्योऽअरातीर्वन्वतोऽअर्योऽअरातीः ॥ अग्निस्तिग्मेन
शोचिषायासद्विश्वंन्यत्रिणं । अग्निर्नोवनतेरयि ॥ सुवीरंरयिमाभरजातवेदोविचर्षणे । जहिरक्षांसिसुकृतो ॥
त्वनःपाह्यंहसोजातवेदोऽअघायतः । रक्षणोब्रह्मणस्कवे ॥ २६ ॥ योनोऽअग्नेदुरेवऽआमतोवधायदाशति । तस्मा
न्नःपाह्यंहसः ॥ त्वंतदेवजिह्वयापरिबाधस्वदुष्कृतं । मर्तोयोनोजिघांसति ॥ भरद्वाजायसप्रथःशर्मयच्छसंहत्य ।
अग्नेवरेण्यंवसु ॥ अग्निर्वृत्राणिजघनद्रविणस्युर्विपन्यया । समिद्धःशुक्रऽआहुतः ॥ गर्भेमातुःपितुष्पिताविदिद्युता
नोऽअक्षरे । सीदन्नृतस्ययोनिमा ॥ २७ ॥ ब्रह्मप्रजावदाभरजातवेदोविचर्षणे । अग्नेयद्दीदयंद्विवि ॥ उपत्वार
ण्वसंहशंप्रयस्वंतःसहस्कृत । अग्नेससृज्महेगिरः ॥ उपछायामिवघृणेरगन्मशर्मतेवयं । अग्नेहिरण्यसंहशः ॥ यऽउ

प्रऽइवशर्यहातिग्मशृंगोनवंसंगः । अग्नेपुरोरुरोजिथ ॥ आयंहस्तेनखादिनंशिर्जुजातंनब्रिभ्रति । विशामग्निस्वध्व
रं ॥ २८ ॥ प्रदेवंदेववीतयेभरतावसुवित्तमं । आस्वेयोनौनिषीदतु ॥ आज्ञातंजातवेदसिप्रियंशिशीतातिथिं ।
स्योनऽआगृहपतिं ॥ अग्नेयुक्ष्वाहियेतवाश्वासोदेवसाधवः । अरंवहंतिमन्यवे ॥ अच्छानोयाह्यावहाभिप्रयांसिवीत
ये । आदेवान्त्सोमपीतये ॥ उदग्नेभारतद्युमदजंघेणदविद्युतत् । शोचाविभाह्यजर ॥ २९ ॥ वीतीयोदेवंमर्तोदु
वस्येदग्निमीळीताऽध्वरेहविष्मान् । होतारंसत्ययजरोदस्योरुत्तानहस्तोनमसाविवासेत् ॥ आतेऽअग्नऽऋचाहविर्ह
दातृष्टंभरामसि । तेतैभवंतुक्षणऽऋषभासोवशाऽउत ॥ अग्निदेवासोऽअग्नियमिधतेवृत्रहन्तमं । येनावसून्याभू
तातृद्धारक्षांसिवाजिना ॥ ३० ॥ इतिचतुर्थाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥

एकोत्रिंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १५ ऋचः १६० ॥ त्यागः ॥ अग्नय.४१ वैश्वानरायाम्नय.२१ अग्नय.९८ ॥ इति
चतुर्थेपंचमः ॥

पिबपंचोनैद्रंष्टुभंद्विपदांतंतमुष्टुहिमहान्त्सप्तोनाद्यौनविपिप्रोर्विराळिमाउद्धादशनवग्येकादश्यौवैश्वदेव्यौय
एकएकादशसुतइदशवृषायातेनवश्रुधीनोद्यौकिमस्यात्याचायमानस्याभ्यावर्तिनोदानस्तुतिरागावोगव्यंद्वि
तीयैद्रीचात्यश्वादोत्यानुष्टुब्जागतस्तृचोद्वितीयादिः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

ऋक्सं.
अ. ४ अ. ६
॥ ३८ ॥

मंडलं ६
अनु. २

॥ हरिःओम् ॥ (६।२।२) पिबासोममभियमुग्रतर्देऽऊर्वगव्यमहिगृणानऽइंद्र । वियोधृष्णोवर्धिशोवज्रहस्तवि
श्ववृत्रममित्रियाशवोभिः ॥ सऽईपाहियऽऋजीषीतरुत्रोयःशिप्रवान्वृषभोयोमतीनां । योगोत्रभिद्वज्रभृद्योहरिष्ठाः
सऽइंद्रचित्राऽअभितृधिवाजान् ॥ एवापाहिप्रक्षथामंदतुत्वाश्रुधिब्रह्मवावृधस्वोतगीर्भिः । आविःसूर्यकृणुहिपीपि
हीषोऽजहिशत्रूरभिगाऽइंद्रतृधि ॥ तेत्वामदाबृहदिंद्रस्वधावऽइमेपीताऽउक्षयंतद्युमतं । महामनूतंवसंविभूतिंमत्स
रासोऽर्हंतप्रसाहं ॥ येभिःसूर्यमुषसंमंदसानोवांसयोपहृष्टानिदद्रत् । महामद्रिपरिगाऽइंद्रसंतनुत्वाऽअच्युतंसदं
सस्परिस्वात् ॥ १ ॥ तवक्रत्वातवतहंसनाभिरामासुपक्षच्युनिदीधः । और्णोर्दुरऽउस्त्रियाभ्योविहृद्वोदूर्वाद्वाऽ
अंसजोऽअंगिरस्वान् ॥ प्रमाथक्षामहिदंसोव्युर्वीमुपद्यामृष्वोबृहदिंद्रस्तभायः । अधारयोरोदसीदेवपुत्रेप्रलमातरा
यह्नीऽऋतस्य ॥ अधत्वाविश्वेपुरऽइंद्रदेवाऽएकंतवसंदधिरेभराय । अदैवोयदभ्यौहिष्टदेवान्स्वर्षातावृणतऽइंद्रम
त्र ॥ अधद्यौश्चित्तेऽअपसानुवज्राद्वितानमज्जियसास्वस्यमन्योः । अहियदिद्रोऽअभ्योहसानंनिचिद्विश्वायुःशयथेज
घानं ॥ अधत्वातिमहऽउग्रवज्रंसहस्रभृष्टिवृतच्छताश्रि । निकाममरमणसंयेननवतमहिंसपिणगृजीपिन् ॥ २ ॥
वर्धान्यंविश्वेमरुतःसजोषाःपचच्छतंमहिषाऽइंद्रतुभ्यं । पूषाविष्णुस्त्रीणि सरांसिधावन्वृत्रहणंमदिरमंशुमस्मै ॥ आ

॥ ३८ ॥

(६।२।२) पिबासोममितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यबाहस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुब्ध्याद्विपदात्रिष्टुप् ।

क्षोदोमहिबृतनदीनांपरिष्ठितमसृजऽऊर्मिमपां । तासामनुप्रवतऽइंद्रपंथांप्रादयोनीचीरपसःसमुद्रं ॥ एवाताविश्वा
चक्रुवांसमिंद्रमहामुग्रमज्ज्यसंहोदां । सुवीरत्वास्वायुधंसुवज्रमात्रह्नानव्यमवसेववृत्त्यात् ॥ सनोवाजायश्रवसऽइषेच
रायेधेहिद्युमतऽइंद्रविप्रान् । भरद्वाजैनृवतऽइंद्रसूरीन्दिविचस्मैधिपार्येनऽइंद्र ॥ अयावाजैदेवहितंसनेमदेमशत
हिमाःसुवीराः ॥ ३ ॥ (६।२।३) तमुष्टुहियोऽअभिभूत्योजावन्वन्नवातःपुरुहूतऽइंद्रः । अषाह्ममुग्रंसहमानमाभि
र्गीर्भिर्वधवृषभंचर्षणीनां ॥ सयुधमःसत्वाखजकृत्समद्रातुविस्त्रक्षोनदनुमाऽऋजीषी । बृहद्रेणुश्च्यवनोमानुषीणामे
कःकृष्टीनामभवत्सहावा ॥ त्वंहनुत्यददमायोदस्यूरैकःकृष्टीरवनोरायीय । अस्तिस्विभ्रुवीर्येऽतच्चऽइंद्रनस्विदस्तिह
तुथाविवौचः ॥ सदिद्वितेतुविजातस्यमन्येसहःसहिष्ठतुरतस्तुरस्य । उग्रमुग्रस्यतवसस्तवीयोरध्रस्यरध्रतुरोबभूव ॥
तन्नःप्रक्षसख्यमस्त्युष्मेऽहृत्थावदद्विर्वलमंगिरोभिः । हन्नच्युतच्युदस्मेषयंतमृणोःपुरोविदुरोऽअस्यविश्वाः ॥ ४ ॥
सहिधीभिर्हव्योऽअस्युग्रऽइंशानकृन्महतिवृत्रतूर्ये । सतोकसातातनयेसवज्रीवितंतसाय्योऽअभवत्समत्सु ॥ सम
ज्मनाजनिममानुषाणाममत्येनान्नातिप्रसन्नं । सद्युन्नेनसशर्वसोतरायासवीर्येणनृतमःसमोकाः ॥ सयोनमुहेनमि
थूजनोभूत्सुमंतुनामाचुमुर्निधुनिच । वृणक्पिपुंशंभरंशुष्णमिंद्रःपुरांच्यौत्तायशयथायनूचित् ॥ उदावतात्वक्षसाप

(६।२।३) तमुष्टुहीतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यबाहस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

न्यसाचवृत्रहत्यायरथमिंद्रतिष्ठ । ध्रुवबज्रं हस्तऽआदक्षिणत्राभिप्रमंदपुरुदत्रमायाः⁺ ॥ अग्निर्नशुष्कं वनमिंद्रहेतीर
क्षोनिधक्ष्यशनिर्नभीमा । गंभीरयऽऋष्वयायोरुरोजाध्वानयदुरितादभयं च ॥ ५ ॥ आसहस्रं पृथिविरिंद्रायातुर्वि
द्युमृतुविवाजैर्भिरवाक् । याहिसूनोसहसोयस्यनूचिदैवऽईशेपुरुहूतयोतोः ॥ प्रतुविद्युमस्यस्थविरस्यघृष्वेदिवोर
शोमहिमापृथिव्याः । नास्यशत्रुर्नप्रतिमानमस्तिनप्रतिष्ठिःपुरुमायस्यसह्योः ॥ प्रतत्तेऽअद्याकरणंकृतंभूत्कुत्संयदायु
मंतिधिग्वमस्मै । पुरुसहस्रानि शिशाऽअभिक्षामुत्तूर्वायाणंघृषतानिनेथ ॥ अनुत्वाहिंघ्नेऽअधदेवदेवामदन्विश्वेकवितं
मंकवीनां । करोयत्रवरिवोबाधितायदिवेजनायतन्वेगृणानः⁺ ॥ अनुद्यावापृथिवीतत्तऽओजोमर्त्याजिहतऽइंद्रदे
वाः । कृष्वाकृलोऽअकृतंयत्तेऽअस्त्युक्थंनवीयोजनयस्वयज्ञैः⁺ ॥ ६ ॥ (६।२।४) महाँऽइंद्रो नृवदार्चर्षणिप्राऽउ
तद्विबर्हीऽअमिनःसहोभिः । अस्मद्यग्वावृधेवीर्यायोरुःपृथुःसुकृतःकर्तृभिर्भूत् ॥ इंद्रमेवधिषणासातयैधादृहंतमृष्व
मजरंयुवानं । अषाढेनशवंसाशुशुवांसंसद्यश्चिद्योवावृधेऽअसामि ॥ पृथूकरस्तांबहुलागभस्तीऽअस्मद्यक्वसंमिमीहि
श्रवांसि । यूधेवपश्वःपशुपादमूनाऽअस्माँऽईद्राभ्यावृत्स्वाजौ⁺ ॥ तंवऽइंद्रैश्चतिनमस्यशार्करिहनूनंवाजयंतोहवेम ।
यथाचित्पूर्वैर्जरितारऽआसुरनैद्याऽअनवद्याऽअरिष्टाः ॥ धृतव्रतोधनदाःसोमवृद्धःसहिवामस्यवसुनःपुरुक्षुः । संजग्मिरे

(६।२।४) महाँइंद्रइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

पथ्याऽरायोऽअस्मिन्समुद्रेनसिंधवोयादमानाः ॥ ७ ॥ शर्विष्ठंऽआभरशूरशवऽओजिष्ठमोजोऽअभिभूतऽउग्रं ।
विश्वोद्युम्नावृण्यमानुषाणामस्मभ्यंदाहरिवोमादयध्वै ॥ यस्तेमदःपृतनाषाळमृध्रऽइंद्रतंनऽआभरशूशुवांसं । येन
तोकस्यतनयस्यसातौमंसीमंहिजिगीवांसस्त्वोताः ॥ आनोभरवृषणंशुष्ममिंद्रधनस्पृतंशूशुवांसंसुदक्षं । येनवंसामपृ
तनासुशत्रून्तवोतिभिरुतजामींऽरजामीन् ॥ आतेशुष्मोवृषभऽएतुपश्चादोत्तरादधरादापुरस्तात् । आविश्वतोऽअ
भिसमंत्वर्वाडिंद्रद्युमंस्वर्वद्वेह्यस्मे⁺ ॥ नृवत्तेऽइंद्रनृतमाभिरूतीवंसीमहिंवामंश्रोमंतेभिः । ईक्षेहिवस्वऽउभयस्यराज
न्धारलंमहिंस्थूरंबृहंतं ॥ मरुत्वंतंवृषभंवावृधानमकवारिंदिव्यंशासमिंद्रं । विश्वासाहमवसेनूतनायोग्रंसंहोदामिहतं
हवेम ॥ जनैवज्जिन्महिचिन्मन्यमानमेभ्योनृभ्योरंधयायेष्वस्मि । अधाहित्वापृथिव्यांशूरसातौहवामहेतनयेगोष्व
प्सु⁺ ॥ वयंतऽएभिःपुरुहूतसख्यैःशत्रोःशत्रोरुत्तरऽइत्स्याम । घंतोवृत्राण्युभयानिशूररायामंदेमबृहतात्वोताः ॥ ८ ॥
(६।२।५) द्यौर्नयऽईद्राभिभूमार्यस्तस्थौरयिःशवंसापृत्सुजनान् । तंनःसहस्रंभरमुर्वरासांदद्विसूनोसहसोवृत्रतुरं ॥
दिवोनतुभ्यमन्विद्रसत्रासुर्यदेवेभिर्धायिविश्वं । अहिन्यद्वृत्रमपोवृत्रिवासंहृज्जीषिन्विष्णुनासचानः⁺ ॥ तूर्वओजी
यान्तवसस्तवीयान्कृतब्रह्मद्रौवृद्धमहाः । राजाभवन्मधुनःसोम्यस्यविश्वासांयत्पुरांदर्भुमावत् ॥ शतैरपद्रन्पण्यऽ

(६।२।५) द्यौर्नयइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप्सप्तमीविरादपंक्तिः ।

इन्द्रात्रदशोणयेकवयेकसातौ । वधैःशुष्णास्याशुषस्यमायाःपित्वोनारिरेचीत्किंचनप्र⁺ ॥ महोद्गुहोऽपविश्वायुधायि
वज्रस्ययत्पतनेपादिशुष्णाः । उरुषसरथंसारथयेकरिद्रःकुत्सायसूर्यस्यसातौ⁺ ॥ ९ ॥ प्रश्येनोनमदिरमंशुमस्मैशिरो
दासस्यनमुचेर्मधायन् । प्रावृज्जमीसाप्यंसंतंपूणप्रायासमिषासंस्वस्ति⁺ ॥ विपिप्रोरहिमायस्यदृढाःपुरोवज्रिच्छव
सानदर्दः । सुदामन्तद्रेक्णोऽप्रमृष्यमृजिश्चनेदात्रंदाशुषेदाः ॥ सवेतुसुंदशमायंदशोणिंतुतुजिमिंद्रःस्वभिष्टिसु
न्नः । आतुग्रंशश्चदिभंघोतनायमातुर्नसीमुपसृजाऽइयधै ॥ सईस्पृधोवनतेऽअप्रतीतोविभ्रद्वज्रैवृत्रहणंगभस्तौ ।
तिष्ठद्वरीऽअध्यस्तेवगतेवचोयुजावहतऽइंद्रमृष्वं⁺ ॥ सनेमतेवसानव्यऽइंद्रप्रपूरवस्तवंतऽएनायज्ञैः । ससयत्पुरःश
र्मशारदीर्दधन्दासीःपुरुकुत्सायशिक्षन् ॥ त्वंबुधऽइंद्रपूव्योभूर्वरिवस्यश्रुशनैकाव्याय । परानववास्त्वमनुदेयंमहेपि
त्रेददाथस्वन्नपातं ॥ त्वंधुनिरिंद्रधुनिमतीर्षणोरपःसीरानन्नवैती । प्रयत्समुद्रमतिशूरपर्षिपारयातुर्वशंयदुंस्वस्ति⁺ ॥
तवहृत्यदिंद्रविश्वमाजौसस्तौधुनीचुमुरीयाहसिष्वप् । दीदयदितुभ्यंसोमेभिःसुन्वन्दभीतिरिध्मभृतिःपक्थ्यैकैः⁺
॥ १० ॥ (६।२।६) इमाऽउत्वापुरुतमस्यकारोहव्यवीरहव्याहवंते । धियोरथेष्टामजरंनवीयोरयिर्विभूतिरीयते
वचस्या⁺ ॥ तमुत्सृष्टऽइंद्रयोविदानोगिर्वाहसंगीर्भिर्यज्ञवृद्धं । यस्यदिवमतिमहापृथिव्याःपुरुमायस्यरिरिचेमहि

(६।२।६) इमाउत्वेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रो नवम्येकादशयोर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

त्वं⁺ ॥ सऽइत्तमोव्युनंतं तन्वत्सूर्येणव्युनवच्चकार । कदातेमतीऽअमृतस्यधामेयक्षंतोनर्मिनंतिस्वधावः ॥ यस्ताचका
रसकुहंस्विदिंद्रःकमाजनैचरतिकासुविधु । कस्तेयज्ञोमनसेशंवरायकोऽअर्कऽइंद्रकतमःसहोता ॥ इदाहितेवेविपतः
पुराजाःप्रत्नासऽआसुःपुरुकृत्सखायः । येमध्यमासऽउतनूतनासऽउतावमस्यपुरुहृतवोधि ॥ ११ ॥ तंपृच्छंतोवरा
सःपराणिप्रत्नातऽइंद्रश्रुत्यानुयेमुः । अर्चामसिवीरब्रह्मवाहोयादेवविद्वतात्त्वामहांतं ॥ अभित्वापाजोरक्षसोवितस्थे
महिजज्ञानमभितत्सुतिष्ठ । तवप्रत्नेनयुज्येनसख्यावज्रेणधृष्णोऽअपतानुदस्व ॥ सतुश्रुधींद्रनूतनस्यब्रह्मण्यतोवीर
कारुधायः । त्वंह्याऽपिःप्रदिविपितृणांशश्वद्वभूथसुहवऽएष्टौ ॥ प्रोतयेवरुणमित्रमिंद्रमरुतःकृष्वावसेनोऽअद्य ।
प्रपूषणंविष्णुमग्निपुरंधिसवितारमोषधीःपर्वतांश्च ॥ इमऽउत्वापुरुशाकप्रयज्योजरितारोऽअभ्यर्चत्यैकैः । श्रुधीहव
माहुवतोहुवानोनत्वावाँऽअन्योऽअमृतत्वदस्ति ॥ नूमऽआवाचमुपयाहिविद्वान्विश्वेभिःसूनोसहसोयजत्रैः । येऽअ
ग्निजिह्वाऽऽकृतसापऽआसुर्येमनुंचक्रुरुपरंदसाय ॥ सनोबोधिपुरऽएतासुगेषुतदुर्गेषुपथिकृद्विदानः । येऽअश्रमासऽउर
वोवहिष्ठास्तेभिर्नऽइंद्राभिवक्षिवाजं ॥ १२ ॥ (६।२।७) यस्यएकऽइन्द्रव्यश्रुषणीनामिंद्रंतंगीर्भिरभ्यर्चऽआभिः ।
यःपत्यंतवृषभोवृष्ण्यावान्त्सत्यःसत्वापुरुमायःसहस्वान् ॥ तमुनःपूर्वपितरोनवग्वाःसप्तविप्रासोऽअभिवाजयंतः ।

(६।२।७) यस्यइदित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

नक्ष्त्राभंतुर्निर्पर्वतेषामद्रोघवाचंमृतिभिःशविष्ठं ॥ तमीमहऽइंद्रमस्यरायःपुरुवीरस्यनृवतःपुरुक्षोः । योऽअस्कृधो
युरजरःस्वर्वान्तमाभरहरिवोमादयधै ॥ तन्नोविवोचोयदितेपुराचिज्जरितारऽआनशुःसुभ्रमिंद्र । कस्तेभागःकिं
योदुप्रखिद्रःपुरुहूतपुरुवसोसुप्रः+ ॥ तंपृच्छंतीवज्रहस्तरथेष्ठाभिर्द्रवेपीवक्करीयस्यनूगीः । तुविग्राभंतुविकूर्मिरभो
दांगातुमिषेनक्षतेतुम्वच्छ ॥ १३ ॥ अयाहृत्यंमाययावावृधानंमनोजुवांस्वतवःपर्वतेन । अच्युताचिद्वीक्षितास्वो
रुजोविहृद्वाधृषताविरप्तिन् ॥ तंवोधिपानव्यस्याशविष्ठंप्रलंप्रलवत्परितंसयधै । सनोवक्षदनिमानःसुवह्मोद्रोविश्वा
न्यतिदुर्गहाणि ॥ आजनायद्रुहणेपार्थिवानिदिव्यानिदीपयोतरिक्षा । तपावृषन्विश्वतःशोचिषातान्ब्रह्मद्विषेशोच
यक्षामपथ ॥ भुवोजनस्यदिव्यस्यराजापार्थिवस्यजगतस्त्वेवसंहक् । धिष्ववज्रंदक्षिणऽइंद्रहस्तेविश्वाऽअजुर्यदयसे
विमायाः+ ॥ आसंयतमिंद्रणःस्वस्तिशत्रुतूर्यायबृहतीममृधां । ययादासान्यार्याणिवृत्राकरोवज्रिन्सुतुकानाहुषा
णि ॥ सनोनिपुद्भिःपुरुहूतवेधोविश्ववाराभिरागहिप्रयज्यो । नयाऽअदेवोवरतेनदेवऽआभिर्याहितूयमामद्यद्रिक्+
॥ १४ ॥ (६।२।८) सुतऽइत्त्वंनिमिंश्चऽइंद्रसोमेस्तोमेब्रह्मणिशस्यमानऽउक्थे । यद्वायुक्ताभ्यांमघवन्हरिभ्यांबिभ्रद्
जंबाहोरिंद्रयासि ॥ यद्वादिविपायेसुष्विमिंद्रवृत्रहत्येवसिशूरसातौ । यद्वादक्षस्यबिभ्युषोऽअबिभ्यदरंधयःशर्धतऽ

(६।२।८) सुतइतिदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रक्षिष्टुप् ।

इंद्रदस्यून् ॥ पातासुतमिंद्रोऽअस्तुसोमंप्रनेनीरुप्रोजरितारमृती । कर्तावीरायसुष्वयऽउलोकंदातावसुस्तुवतेकीरये
चित् ॥ गंत्यातिसवनाहरिभ्यांवभ्रिर्वज्रपुषिःसोमैर्दिर्गाः । कर्तावीरनर्यंसर्ववीरंश्रोताहवंगृणतःस्तोमवाहाः ॥ अ
स्मैवयंयद्वावानतद्विषिम्ऽइंद्राययोनःप्रदिवोऽअपस्कः । सुतेसोमैस्तुमसिशंसंदुक्थेद्रायब्रह्मवर्धनंयथासत् ॥ १५ ॥
ब्रह्माणिहिचकृषेवर्धनानितावत्तऽइंद्रमृतिभिर्विविष्मः । सुतेसोमैस्तुतपाःशंतमानिराद्याक्रियास्मवक्षणानियज्ञैः+ ॥
सनोवोधिपुरोळाशंरराणःपिबातुसोमंगोऽऋजीकमिंद्र । एदंवरिह्यजमानस्यसीदोरुंकृधित्वायुतऽउलोकं+ ॥ समैद
स्वाह्यनुजोषमुप्रत्वायज्ञासंऽइमेऽअभ्रुवंतु । प्रमेहवासःपुरुहूतमस्मेऽआत्वेयंधीरवसऽइंद्रयम्याः ॥ तंवःसखायःसं
यथासुतेषुसोमैभिरिपृणताभोजमिंद्रं । कुवित्तस्माऽअसतिनोभरायनसुष्विमिंद्रोवसेमृधाति ॥ एवेदिंद्रःसुतेऽअस्ता
विसोमैभरद्वाजेषुक्षयदिन्मघोनः । असद्यथाजरित्रऽउतसूरिरिंद्रोरायोविश्ववारस्यदाता+ ॥ १६ ॥ (६।३।१) वृषा
मदऽइंद्रेश्लोकऽउक्थयासचासोमैषुसुतपाऽऋजीषी । अर्चय्योमघवानृभ्यऽउक्थैर्द्युक्षोराजागिरामक्षितोतिः ॥ तनु
रिवीरोनर्योविचैताःश्रोताहवंगृणतऽउर्व्यूतिः । वसुःशंसोनरांकारुधायावाजीस्तुतोविदथेदातिवाजं ॥ अक्षोनच
त्रयोःशूरबृहन्प्रतेमहारिरिचरोदस्वोः । वृक्षस्यनुतेपुरुहूतव्याव्यूतयोरुरुहुरिंद्रपूर्वीः+ ॥ शचीवतस्तेपुरुशाकशा

(६।३।१) वृषामदइतिदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रक्षिष्टुप् ।

कागवाभिवस्रुतयःसंचरणीः । वत्सानानंततयस्तऽइंद्रदामन्वतोऽअदामानःसुदामन् ॥ अन्यदद्यकर्वैरमन्यदुश्वोसं
 चसन्मुहुराचक्रिरिंद्रः । मित्रोनोऽअत्रवरुणश्चपूषार्योवशस्यपर्येतास्ति ॥ १७ ॥ वित्वदापोनपर्वतस्यपृष्ठादुक्थेभिरिं
 द्रानयंतयज्ञैः । तंत्वाभिःसुष्टुतिभिर्वाजयंतऽआजिनजग्मुर्गिर्वाहोऽअश्वः ॥ नयंजरतिशरदोनमासानद्यावऽइंद्रम
 वकशयति । वृद्धस्यचिद्धर्धतामस्यतनूःस्तोमैभिरुक्थैश्चशस्यमाना ॥ नवीलवेनमतेनस्थिरायनशर्धतेदस्युज्जायस्त
 वान् । अज्जाऽइंद्रस्यगिरयश्चिहृष्वागंभीरोचिद्धवतिगाधमस्मै ॥ गंभीरेणनऽउरुणामन्निन्प्रेषोयंधिसुतपावन्वाजा
 न् । स्याऽऽबुऽऽर्ध्वऽऽकुतीऽअरिषण्यन्नक्तोव्युष्टौपरितकम्यायां ॥ सचस्वनायमवसेऽअभीकऽइतोवातमिंद्रपाहिरि
 षः । अमाचैनमरण्येपाहिरिषोमदेमशतहिमाःसुवीराः ॥ १८ ॥ (६।३।२) यातऽऽकृतिरिवमायापरमायामध्यमे
 द्रशुष्मिन्नस्ति । ताभिरूषुवृत्रहत्येवीर्नऽएभिश्चवाजैर्महान्नऽउग्र ॥ आभिःस्पृधोमिथतीररिषण्यन्नमित्रस्यव्यथयाम
 न्युमिंद्र । आभिविश्वाऽअभियुजोविषूचीरायांयविशोवतारीर्दासीः ॥ इंद्रजामयऽउतयेजामयोर्वाचीनासोवनुषोयु
 युजे । त्वमेषांविधुराशवांसिजहिबृष्ण्यानिकृणुहीपराचः ॥ शूरोवाशूरवनतेशरैस्तनुरुचातरुषित्कृण्वेतै । तोके
 वागोषुतनयेयदप्सुविक्रंदसीऽउर्वरासुब्रवैते ॥ नहित्वाशूरोनतुरोनधृष्णुर्नत्वायोधोमन्यमानोयुयोध । इंद्रनकिंष्ट्राप

(६।३।२) यातऽकृतिरिति नवर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इन्द्रं निष्ठुप ।

त्यस्त्येषांविश्वाजातान्यभ्यसितानि ॥ १९ ॥ सपत्यतऽउभयोर्नुष्णमयोर्यदीवेधसःसमिथेहवैते । वृत्रेवामहोनवति
 क्षयैवाव्यचस्वतायदिवितंतसैते ॥ अधस्मातेचर्षणयोदेजानिंद्रत्रातोतभवावरूता । अस्माकांसोयेनृतमासोऽअर्यऽ
 इंद्रसूरयोदधिरेपुरोनः ॥ अनुतेदायिमहऽइंद्रियायसत्रातेविश्वमनुवृत्रहत्ये । अनुक्षत्रमनुसहोयजत्रेद्रदेवेभिरनुतेन
 षह्यै ॥ एवानःस्पृधःसमंजासमत्स्विद्रारंधिमिथतीरदेवीः । विद्यामवस्तोरवसागुणंतोभिरद्वाजाऽउततऽइंद्रनूनं
 ॥ २० ॥ (६।३।३) श्रुधीनऽइंद्रहयामसित्वामहोवाजस्यसातौवावृषाणाः । संयद्विशोयंतशूरसाताऽउग्रनोवःपा
 र्येऽअहन्दाः ॥ त्वांवाजीहवतेवाजिनेयोमहोवाजस्यगध्यस्यसातौ । त्वांवृत्रेष्विन्द्रसत्पतितरुत्रंत्वांचष्टेमुष्टिहागोषुयुध्य
 न् ॥ त्वंक्विंचोदयोर्कसातौत्वंकुत्सायशुष्णंदाशुषेवर्क । त्वंशिरोऽअमर्मणःपराहन्नतिथिग्वायशंस्यंकरिष्यन् ॥
 त्वरंधंप्रभरोयोधमृषमावोयुध्यंतवृषभंदाद्युं । त्वंतुग्रंवेतसवेसचाहन्त्वंतुजिगृणंतमिंद्रनूतोः ॥ त्वंतदुक्थमिंद्रबर्ह
 णाकःप्रयच्छतासहस्राशूरदधि । अवगिरेदांसंशंवरंहन्प्रावोदिवोदासंचित्राभिरूती ॥ २१ ॥ त्वंश्रद्धाभिर्मदसानः
 सोमैर्दुभीतयेचुमुरिमिंद्रसिष्वप् । त्वंजिपिठीनसेदशस्यन्पष्टिसहस्राशच्यासचाहन् ॥ अहंचनतत्सूरिभिरानश्यांत
 वज्यायऽइंद्रसुन्नमोजः । त्वयायत्सवैतेसधवीरवीरास्त्रिवरूथेननहुषाशविष्ठ ॥ वयंतैऽअस्यामिंद्रद्युन्नहंतौसखायः

(६।३।३) श्रुधीन इत्यष्टवर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इन्द्रं निष्ठुप ।

स्याममहिन्प्रेषाः । प्रातर्दनिःक्षत्रश्रीरस्तुश्रेष्ठोघनेवृत्राणांसनयेधनांजां ॥ २२ ॥ (६।३।४) किमस्यमदेकिम्वस्य
पीताविंद्रः किमस्यसख्येचकार । रणावायेनिषदिकितेऽस्यपुराविविद्रेकिमुनूतनासः ॥ सदस्यमदेसद्वस्यपीतावि
द्रः सदस्यसख्येचकार । रणावायेनिषदिसत्तेऽस्यपुराविविद्रेसदुनूतनासः ॥ नहिनुतैमहिमनःसमस्यनमघवन्मघ
वस्वस्यविद्म । नराधसोराधसोनूतनस्येद्रनकिर्ददृशऽइंद्रियंते ॥ एतत्त्यत्तऽइंद्रियमचेतियेनावधीर्वराशिखस्यशेषः ।
वज्रस्ययत्तेनिहतस्यशुष्मात्स्वनाच्चिदिद्रपरमोददार ॥ वधीदिद्रौवरशिखस्यशेषोभ्यावर्तिनेचायमानायशिक्षन् । वृ
चीर्वतोयद्धरियूपीयायांहन्पूर्वेऽअर्धेभियसापरोदत् ॥ २३ ॥ त्रिंशच्छतंवर्मिणऽइंद्रसाकंयव्यावत्यांपुरुहूतश्रवस्या ।
वृचीर्वतःशरवेपत्यमानाःपात्राभिंदानान्यथान्यायन् ॥ यस्यगावावरूपासूयवस्यऽअंतरूषुचरंतोरोरिहाणा । ससंज
यायतुर्वशंपरादाद्वृचीर्वतोदैववातायशिक्षन् ॥ द्रुयाँऽअग्नेरधिनींविंशतिंगावधूमतोमघवामह्यंसमाद् । अभ्यावर्ती
चायमानोर्ददातिदूणाशेयंदक्षिणापार्थवानाम् ॥ २४ ॥ (६।३।५) आगावोऽअग्मभ्रुतभद्रमक्रन्त्सीदंतुगोष्ठेरण
यैत्वस्मे । प्रजावतीःपुरुषाऽइहस्युरिद्रायपूर्वीरुषसोदुहानाः ॥ इंद्रोयज्वनेपृणतेचशिक्षत्युपेददातिनस्वमुपायति ।

(६।३।४) किमस्यमदइत्यष्टचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रःअंतायाश्चायमानोराजात्रिष्टुप्(चायमानस्यराज्ञोदानस्तुतिः)॥(६।३।५)
आगावइत्यष्टचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोगौस्त्रिष्टुप् (द्वितीयायाइंद्रश्चांत्यपादस्यच) द्वितीयायास्तिस्रो जगत्यांत्यानुष्टुप् ।

भूयोभूयोरयिमिदस्यवर्धयुज्रभिन्नेखिल्येनिदधातिदेवयुं ॥ नतानंशंतिनदभातितस्करोनासामामित्रोव्यथिरादधर्ष
ति । देवाँश्चयाभिर्यजतेददातिचज्योगित्ताभिःसचतेगोपतिःसह ॥ नताऽअर्वारेणुककाटोऽअश्रुतेनसंसकृतत्रमुपयंति
ताऽअभि । उरुगायमभयंतस्यताऽअनुगावोमर्तस्यविचरंतियज्वनः ॥ गावोभगोगावऽइंद्रोमेऽअच्छान्गावःसोमस्य
प्रथमस्यभक्षः । इमायागावःसजनासऽइंद्रऽइच्छामीद्धदामनसाचिदिद्रं ॥ यूयंगावोमेदयथाकृशंचिदश्रीरंचित्कृणुथासु
प्रतीकं । भद्रंगृहंकृणुथभद्रवाचोवृहद्वोवयऽउच्यतेसंभासु ॥ प्रजावतीःसूयवसंरिशंतीःशुद्धाऽअपःसुप्रपाणेपिबंतीः ।
मावस्तेनऽइंशतमाघशंसःपरिवोहेतीरुद्रस्यवृज्याः ॥ उपेदमुपपर्वनमासुगोषूपृच्यतां । उपऽऋषभस्यरेतस्युपैद्रतव
वीर्यै* ॥ २५ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रिंशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि १२ ऋचः १३२ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ६४ विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. ५५
चायमानाये. गोभ्यइ. गवेद्राभ्या. गोभ्य. ५ गवेद्राभ्या. ॥ इतिचतुर्थेऽष्टः ॥

इंद्रंषड्भूयःपंचाभूरेकःसुहोत्रस्तुचतुर्थीशक्यपूर्व्यायोजिष्ठःशुनहोत्रस्तुसंचत्वेकदानरस्तुसत्रार्वागपान्मंद्र
स्येंद्रपिबाहेळमानःप्रत्यस्मैचतुष्कमानुष्टुभैबृहत्यंतयस्यौष्णिहयोरयिवश्चतुर्विंशतिःशंयुर्बार्हस्पत्योह्यादौषळनु
ष्टुभस्तिस्त्रश्चविराजोमध्यमैववासांयआनयत्रयस्त्रिंशद्वायत्रैपुरुतममतिनिचृदधिबृबुःपादनिचृदंत्यानुष्टुपतृचं

त्येबृबुस्तक्षादैवतैत्वामिद्विषलूनाप्रागार्थस्वादुरेकत्रिंशद्भर्गःपंचादौसौम्योगव्यूत्यर्धचौलिङ्गोक्तदैवतःप्रस्तो
कइतित्रिष्टुबनुष्टुबगायत्रीद्विपदासार्जयस्यप्रस्तोकस्यदानस्तुतिःपरौतृचौरथदुंदुभिदैवत्यावैद्रौत्योर्धचौयुजा
नोबृहतीत्रिष्टुबद्विपदादिवस्पृथिव्याजगती ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (६।३।६) इंद्रंवनरःसूर्यायसेपुर्महोयंतःसुमतयेचक्रानाः । महोहिदातावज्रहस्तोऽस्तिम
हामुरुण्वमवसेयजध्वं ॥ आयस्मिन्हस्तेनर्यामिमिक्षुरारथेहिरण्ययेरथेष्टाः । आरश्मयोगभस्त्योःस्थुरयोराध्वन्नश्वा
सोवृषणोयुजानाः+ ॥ श्रियेतेपादादुवऽआभिमिक्षुर्धृणुर्वज्रीशर्वसादक्षिणावान् । वसानोऽत्कसुरभिहृशेकस्व
र्णनृतविषिरोवभूथ ॥ ससोमऽआभिश्चतमःसुतोभूयस्मिन्पक्तिःपच्यतेसंतिधानाः । इंद्रंनरःस्तुवंतौब्रह्मकाराऽउ
क्थाशंसंतोदेववाततमाः ॥ नतेऽअंतःशर्वसोधास्यस्यवितुबावधेऽरोदसीमहित्वा । आतासूरिःपृणतितूतुजानोयूथ
वाप्सुसमीजमानऽऊती+ ॥ एवेदिंद्रःसुहवऽऋग्व्योऽअस्तुतीऽअनूतीहिरिशिप्रःसत्वा । एवाहिजातोऽअसमात्योजाःपु
रूचवृत्राहनतिनिदस्यून् ॥ १ ॥ (६।३।७) भूयऽइद्वावृधेवीर्यायँएकोऽअजुयोदयतेवसूनि । प्ररिरिचेदिवऽइंद्रःपृथि
व्याऽअर्धमिदस्यप्रतिरोदसीऽउभे+ ॥ अधामन्येबृहदसुर्थमस्ययानिदाधारनकिरामिनाति । दिवेदिवेसूर्योदर्शतोभू

(६।३।६) इंद्रवइतिपट्टचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।७) भूयइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

द्विसन्नान्युर्विंयासुकुतुर्धात् ॥ अद्याचिन्नूचित्तदपोनदीनायदाभ्योऽअरदोगातुमिंद्र । निपर्वताऽअन्नसदोनसेदुस्त्व
याहृह्णानिसुकुतोरजांसि ॥ सत्यमित्तन्नत्वावाँऽअन्योऽअस्तींद्रेवोनमत्योऽज्यायान् । अहृन्नहिंपरिशयानमणोवांसु
जोऽअपोऽअच्छांसमुद्रं+ ॥ त्वमपोविदुरोविपूचीरिंद्रहृह्मरुजःपर्वतस्य । राजाभवोजगतश्चर्षणीनांसाकसूर्यजनय
न्यामुपासं ॥ २ ॥ (६।३।८) अभूरेकौरयिपतेरयोणामाहस्तयोरधिथाऽइंद्रकृष्टीः । वितोकेऽअप्सुतनेचचसूरयो
चंतचर्षणयोविवाचः ॥ त्वद्वियेंद्रपाथिवानिविश्वाच्युताचिच्यावयंतेरजांसि । द्यावाक्षमापर्वतासोवनानिविश्वंहृ
हंभयतेऽअज्मन्नाते ॥ त्वंकुत्सेनाभिगुष्णांमिंद्राशुपंयुध्युकुयवंगविष्टौ । दशप्रपित्वेऽअधसूर्यस्यमुषायश्चक्रमविर्वेरपां
सि ॥ त्वंशतान्यवशंवरस्यपुरोऽजघंधाप्रतीनिदस्योः । अशिक्षोयत्रशच्यांश्चोदिवोदासायसुन्वतेसुतकेभरद्वाजाय
गृणतेवसूनि ॥ ससत्यसत्वन्महतेरणायरथमातिष्ठतुविनृम्णभीमं । याहिप्रपथिन्नवसोपमद्रिक्प्रचश्नुतश्रावयचर्षणि
भ्यः ॥ ३ ॥ (६।३।९) अपूर्व्यापुरुतमान्यस्मैमहेवीरायतवसेतुराय । विरश्चिनेवज्रिणेशंतमानिवचास्यासास्य
विरायतक्षं ॥ समातरासूर्येणाकवीनामवासयद्रुजदद्रिगृणानः । स्वाधीभिर्ऋक्भिर्वावशानऽउदुस्त्रियाणामसृजन्नि

(६।३।८) अभूरेकइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजःसुहोत्रइंद्रस्त्रिष्टुप्चतुर्थीशकरी (सुहोत्रःशुनहोत्रोनरोगर्गऋजिश्वाइत्येतेऋषयोबृह
स्पतेःपौत्राउतदौण्यंतेर्भरतस्यपौत्राइतिविषयेइतिहासःभूयते) । (६।३।९) अपूर्व्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजःसुहोत्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

दानं ॥ सवाहिभिर्ऋक्भिर्गोषुशश्वन्मितजुभिः पुरुकृत्वाजिगाय । पुरःपुरोहासखिभिः सखीयन्द्धारुरोजकविभिः
 कविः सन्+ ॥ सनीव्याभिर्जरितारमच्छामहोवाजैर्भिर्महद्भिश्चशुष्मैः । पुरुवीराभिर्वृषभक्षितीनामार्गिर्वणः सुविताय
 प्रयाहि ॥ ससर्गेणशवसातक्तोऽत्यैरपऽइंद्रोदक्षिणतस्तुराषाद् । इत्थासृजानाऽअनपावृद्धिदिवेदिदेविविषुरप्रम
 व्यं+ ॥ ४ ॥ (६।३।१०) यऽओजिष्ठऽइंद्रतंसुनोदामदोवृषन्स्वभिष्टिर्दास्वान् । सौवश्व्यंयोवनवस्वश्वोवृत्रास
 मत्सुसासहदमित्रान् ॥ त्वांहीं३द्रावसेविवाचोहवतेचर्षणयःशूरसातौ । त्वंविप्रेभिर्विपणींऽरशायस्त्वोतऽइत्सनिता
 वाजमवीं ॥ त्वंतांऽइंद्रोभयांऽअमित्रान्दासावृत्राण्यार्थांचशूर । वधीर्वनैवसुधितेभिरत्कैरापृत्सुदर्षिणानृतम ॥
 सत्वंनऽइंद्राकवाभिरूतीसखाविश्वायुरवितावृधेभूः । स्वर्षातायङ्क्यामसित्वायुध्यंतोनेमधितापृत्सुशूर ॥ नूनंनऽइ
 द्रापरायचस्याभवामृळीकऽउतनोऽअभिष्टौ । इत्थागृणंतोमहिंनस्यशर्मन्दिविष्यामपार्थेगोषतमाः ॥ ५ ॥ (६।३।११)
 संचत्वेजग्मुर्गिरऽइंद्रपूर्वाविचत्वद्यतिविश्वोमनीषाः । पुरानूनंचस्तुतयऽऋषीणांपस्पधऽइंद्रेऽअध्युक्थार्का+ ॥ पुरु
 हृतोयःपुरुगुर्तऽऋभ्वाऽएकःपुरुप्रशस्तोऽअस्तियज्ञैः । रथोनमहेशवसेयुजानो३स्माभिरिंद्रोऽअनुमाद्योभूत् । नयांहि
 संतिधीतयोवाणीरिंद्रंनक्षंतीदृभिवर्धयंतीः । यदिस्तोतारःशतंयत्सहस्रंगृणंतिगिर्वेणसंशतदस्मै ॥ अस्माऽएतद्दि

(६।३।१०) यओजिष्ठइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजःशुनहोत्रइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।११) संचत्वइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजःशुनहोत्र-

व्यं१चैवमासामिमिक्षऽइंद्रेन्ययामिसोमः । जनंधन्वन्नभिसंयदापःसात्रावावृधुर्हवनानियज्ञैः+ ॥ अस्माऽएतन्महा
 गुषमस्माऽइंद्रायस्तोत्रंमतिभिरवाचि । असद्यथामहतिवृत्रतूर्यऽइंद्रोविश्वायुरवितावृधश्च ॥ ६ ॥ (६।३।१२) क
 दाभुवन्नथक्षयाणिब्रह्मकदास्तोत्रेसहस्रपोष्यदाः । कदास्तोमैवासयोस्यरायाकदाधियःकरसिवाजरत्नाः ॥ कर्हिस्वि
 त्तिद्वयन्नभिर्नृवीरवीरान्नीळयासेजयाजीन् । त्रिधातुगाऽअधिजयासिगोष्विद्रद्युन्नस्ववद्धेह्यस्मे+ ॥ कर्हिस्वित्त
 दिद्वयज्जरित्रेविश्वस्सुब्रह्मकृणवःशविष्ठ । कदाधियोननियुतोयुवासेकदागोमघाहवनानिगच्छाः ॥ सगोमघाजरित्रे
 ऽअश्वश्चंद्रावाजश्रवसोऽअधिधेहिपृक्षः । पीपिहीषःसुदुघामिंद्रधेनुंभरद्वाजेषुसुरुचोरुरुच्याः ॥ तमानूनंवृजनमन्य
 थाचिच्छुरोयच्छक्रविदुरोगृणीषे । मानिरंशुक्रदुधस्यधनोरांगिरसान्ब्रह्मणाविप्रजिन्व ॥ ७ ॥ (६।३।१३) सत्राम
 दासस्तवविश्वजंन्याःसत्रारायोधयेपार्थिवासः । सत्रावाजानामभवोविभक्तायद्देवेषुधारयथाऽअसुर्य* ॥ अनुप्रयेजे
 जनऽओजोऽअस्यसत्रादधिरेऽअनुवीर्याय । स्यमगृभेदुधयेवतेचक्रतुंवृजंत्यपिवृत्रहत्ये ॥ तंसुधीचीरूतयोवृष्ण्यानि
 पौस्यानिनियुतःसश्चुरिंद्रं । समुद्रंनसिंधवऽउक्थशुष्माऽउरुव्यचंसगिरऽआविंशति ॥ सरायस्वामुपसृजागृणानः

इंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१२) कदाभुवन्नतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजोऽनरइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१३) सत्रामदासइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभार-
 द्वाजोऽनरइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

पुरुश्चंद्रस्यत्वमिंद्रवस्वः । पतिर्वभूथासंमोजनानामेकोविश्वस्यभुवनस्यराजा ॥ सतुश्रुधिश्च्युत्यायोदुवोयुद्यौर्नभूमाभि
रायोऽअर्यः । असोयथानःशवसाचक्रानोयुगेयुगेवर्यसाचेकितानः ॥ ८ ॥ (६।३।१४) अर्वाग्रथंविश्ववारंतऽउग्रं
द्रयुक्तासोहरयोवहंतु । कीरिश्चिद्वित्वाहवतेस्वर्वानृधीमहिंसधुमादस्तेऽअद्य⁺ ॥ प्रोद्रोणेऽहरयःकर्मागमन्पुनानासऽ
ऋज्यंतोऽअभूवन् । इंद्रोऽनोऽअस्यपूर्यःपपीयाद्युक्षोमदस्यसोम्यस्यराजा ॥ आसुस्त्राणासःशवसानमच्छेद्रैसुचक्रैर्यथा
सोऽअश्वाः । अभिश्रवऽऋज्यंतोवहेयुर्नृचिन्नुवायोरमृतंविदस्येत् ॥ वरिष्ठोऽअस्यदक्षिणामियुतांद्रोमघोनांतुविकृर्मि
तमः । यथावज्जिवःपरियास्यंहोमघाचधृष्णोदयसेविसुरीन्⁺ ॥ इंद्रोवाजस्यस्थविरस्यदातेंद्रोगीर्भिवर्धतांवृद्धमहाः ।
इंद्रोवृत्रंहर्निष्ठोऽअस्तुसत्वातासुरिःपृणतितुतुजानः ॥ ९ ॥ (६।३।१५) अपादितऽउदुनश्चित्रतमोमहीर्भपद्भ्युम
तीमिंद्रहृति । पन्यसींधीतिंदैव्यस्यामन्जनस्यरातिंवनतेसुदानुः ॥ दुराच्छिदावसतोऽअस्यकर्णाघोपादिंदस्यतन्यति
ब्रुवाणः । एयमेनंदेवहृतिर्ववृत्यान्मद्यग्निंद्रमियमृच्यमाना ॥ तंवाधियापरमयापुराजामजरमिंद्रमभ्यनूयकैः ।
ब्रह्माचगिरोदधिरसमस्मिन्महाश्चस्तोमोऽअधिवर्धदिंद्रे ॥ वर्धाद्यंयज्ञऽउतसोमऽइंद्रवर्धाद्रह्यगिरिऽउक्थाचमन्म ।
वर्धाहेनमुपसोयामन्नक्तोर्वर्धान्मासाःशरदोद्यावऽइंद्र ॥ एवाजज्ञानंसहसेऽअसामिवावृधानंरार्धतेचश्रुताय । महा

(६।३।१४) अर्वाग्रथमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१५) अपादितइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाज

मुग्रमवसेविप्रनूनमाधिवासेमवृत्रतूयैषु ॥ १० ॥ (६।३।१६) मंद्रस्यकवेदिंद्यस्यवहेविप्रमन्मनोवचनस्यमध्वः ।
अपानस्तस्यसचनस्यदेवेषोयुवस्वगृणतेगोऽअग्राः ॥ अयमुशानःपर्याद्रिमुस्त्राऽऋतधीतिभिर्कृतयुग्युजानः । रुजदरु
गणंविवलस्यसानुंपर्णाऽर्वचोभिर्भियोधदिंद्रे ॥ अयंद्योतयद्युतोव्यक्तून्द्रोपावस्तोःशरदऽइंदुरिंद्र । इमंकेतुम
दधुनूचिदह्नांशुचिजन्मनऽउपसंश्चकार ॥ अयंरोचयदुरुचोरुचानोऽयंवासयद्युतेनपूर्वाः । अयमीयतऽऋतयु
ग्भिरश्वैःस्वर्विद्वानाभिनाचर्पणिप्राः⁺ ॥ नृगृणानोऽगृणतेप्रत्तराजन्निपःपिन्ववसुदेयायपूर्वाः । अपऽओपधीरविषा
वनानिगाऽअर्वतोऽनृचसैरिरीहि ॥ ११ ॥ (६।३।१७) इंद्रपिवतुभ्यंमुतोमदायावस्यहरीविमुचासखाया । उत
प्रगायगृणऽआनिषद्याथायज्ञायगृणतेवयोधाः ॥ अस्यपिब्यस्यजज्ञानऽइंद्रमदायकत्वेऽअपिबोविरग्निन् । तमु
तेगावोनरऽआपोऽअद्रिर्दिंदुंसमह्यन्पीतयेसमस्मै ॥ समिन्द्रेऽअग्रांसुतऽइंद्रसोमऽआत्वावहंतुहरयोवहिष्ठाः । त्वाय
तामनसाजोहवीर्मीद्रायाहिसुवितायमहेनः ॥ आयाहिशश्वदुशताययाधेद्रमहामनसासोमपेयं । उपब्रह्माणिशृणवऽ
इमानोधातेयज्ञस्तन्वेऽवयोधात् ॥ यदिंद्रदिविपार्येयधृग्यद्वास्वेसदनेयत्रवासि । अतोऽनोयज्ञमवसेनियुत्वान्म

इंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१६) मंद्रस्यकवेरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१७) इंद्रपिवेतिपंचर्चस्यसूक्तस्य
बार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

जोषाः पाहिर्गिर्वणो मरुद्भिः ॥ १२ ॥ (६।३।१८) अहेळमानऽउपयाहियं जंतुभ्यं पवंतऽइंदवः सुतासः । गावोन
वज्रिन्स्वमोकोऽअच्छेद्रागहिप्रथमो यज्ञियानां ॥ याते काकुत्सुकृताया वारिष्ठाय याश्वत्पिबंसि मध्वऽऊमि । तया
पाहिप्रतेऽअध्वर्युरस्थात्संतेवज्रो वर्ततामिंद्रगव्युः⁺ ॥ एषद्रासो वृषभो विश्वरूपऽइंद्राय वृष्णे समकारि सोमः । एतं पि
बहरिवः स्थातरुग्रयस्ये शिषे प्रदिव्यस्तेऽअन्नं ॥ सुतः सोमोऽअसुतादिंद्रवस्यानयं श्रेयान् चिक्वितुषे रणाय । एतं तितिव
ऽउपयाहियं जंतुन विश्वास्तविषीरापृणस्व ॥ ह्यामसित्वेन्द्रया ह्यर्वाडरं ते सोमस्तन्वै भवाति । शतं क्रतो मादयस्वासुते
षु प्रास्माँऽअवृत्तनासु प्रविधुः⁺ ॥ १३ ॥ (६।३।१९) प्रत्यस्मै पिपीपते विश्वानि विदुषे भर । अरंगमायजं मये
पश्चाद्घ्वने नरे ॥ एमैनं प्रत्येतं न सोमैभिः सोमपातमं । अमत्रेभिर्ऋजीषिणमिंद्रं सुतेभिरिदुभिः ॥ यदी सुतेभिरिदु
भिः सोमैभिः प्रतिभूषथ ॥ वेदा विश्वस्य मेधिरोधृषत्तं तमि देषते ॥ अस्माऽअस्माऽइंद्रधसो ध्वयो प्रभरासुतं । कुवित्सम
स्य जेन्यस्य शर्धतो भिशस्तेरवस्परत् ॥ १४ ॥ (६।३।२०) यस्य त्यच्छं वरं मदे दिवो दासाय रंधयः । अयं सोमोऽइंद्र
ते सुतः पिव ॥ यस्य तीव्रसुतं मदं मध्यमं तं चरक्षसे । अयं स० ॥ यस्य गाऽअंतरश्मनो मदे दृष्ट्वाऽअवासृजः । अयं स० ॥

(६।३।१८) अहेळमान इति पंच चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इन्द्रमिष्टुप । (६।३।१९) प्रत्यस्मा इति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इन्द्रो नुष्टुवंत्यावृहती । (६।३।२०) यस्य त्यदिति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इन्द्र उष्णिक् ।

यस्य मंदानोऽअंधसो माघोनंदधिपेशवः । अयं स० ॥ १५ ॥ (६।४।१) योरयिवोरयितं मोयोद्युमैर्द्युम्वत्तमः ।
सोमः सुतः सऽइंद्रतेस्तिस्वधापतेमदः ॥ यः शग्मस्तु विशग्मतेरायो दामामतीनां । सोमः सुतः० ॥ येन वृद्धो न शवमा
तुरो न स्वाभिरूतिभिः । सोमः सुतः० ॥ त्यमुवोऽअप्रहणं गृणीपेशवसस्पति । इंद्रं विश्वासाहं नरं महिष्ठं विश्वचर्षणि ॥
यं वधयंती द्विरः पतितुरस्य राधसः । तमिज्वस्य रोदसी देवी शुष्मं सपर्यतः ॥ १६ ॥ तद्वऽउक्थस्य ब्रह्मणे द्रायोपस्तृणी
षणि । विपो नयस्योतयो विद्यद्रोहं तिसृक्षितः ॥ अविदुक्षं मित्रो न वीयान्पपानो देवेभ्यो वस्योऽअचैत् । सप्तवान्स्तां
लाभिधौ तरींभिरुन्यापायुरभवत्सविभ्यः ॥ ऋतस्य पधिवेधाऽअपायि श्रिये मनां सिदेवा सोऽअक्रन् । दधानो नाम
महोवचो भिर्वपुर्दृश्ये वेन्यो व्यावः ॥ द्युमत्तं मंदक्षं धेह्यस्मे सेधा जनानां पूर्वीररातीः । वर्षीयो वयः कृणुहि शचीभिर्धनं
स्य सातावस्माँऽअविद्धि ॥ इंद्रतुभ्यमिन्मघवन्नभूमवयं दाने हरिवो माविबैनः । न किं रापि देहशेमर्त्यत्रा किमंगरं ध्रुवोद
नंत्वाहुः ॥ १७ ॥ माजस्वने वृषभनो ररीथामातेरेवतः सख्येरिषाम । पूर्वीष्टं इंद्रनिष्पिधो जनेषु जह्यसुष्वीन्प्रवृहापु
षतः ॥ उद्भ्राणी वस्तनयन्नियर्ता द्रोराधां स्पश्यानिगव्या । त्वमसिप्रदिवः कारुधाया मात्वा दामानऽआदभन्मघो

(६।४।१) योरयिव इति चतुर्विंशत्युचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यः शंयुर्निद्रमिष्टुवाद्याः षडनुष्टुभः सप्तम्यादिति स्रोविराट्पंकयः । (तिसृष्वष्टम्ये
व विराट्सप्तमीनवम्यौ तु त्रिष्टुभा वितिकेचिन्) ।

नः ॥ अर्ध्वयोर्वीरप्रमहेसुतानामिन्द्रायभरसहस्यराजा । यः पूर्याभिरुतनूतनाभिर्गीर्भिर्वीवृधेगृणतामृषीणां ॥ अ
 स्यमदेपुरुवर्षीसिविद्वानिद्रौवृत्राण्यप्रतीजघान । तमुग्रहोषिमधुमंतमस्मैसोमंवीरायशिप्रिणेपिवधै ॥ पातांसुतमि
 द्रोऽस्तुसोमंहंतावृत्रं वज्रेणमंदसानः । गंतायज्ञंपरावतश्चिदच्छावसुधीनामविताकारुधायाः ॥ १८ ॥ इदं त्यत्पा
 त्रमिन्द्रपानमिन्द्रस्यप्रियममृतमपायि । मत्सद्यथासौमनसायदेव्यं १ स्मद्वेषौयुयवद्वहः ॥ एनामैदानोजहिशूरशत्रू
 न्जामिमजामिमघवन्नमित्रान् । अभिषेणाऽअभ्याऽदेदिशानान्पराचऽइन्द्रप्रमृणाजुहीच ॥ आसुष्माणोमघवन्निद्र
 पृत्स्व १ स्मभ्यमहिर्वीरवःसुगंकः । अपांतोकस्यतनयस्यजेषऽइन्द्रसूरीनृकृणुहिस्मानोऽअर्धं ॥ आत्वाहरयोवृषणोयुजा
 नावृषरथासोवृषरश्मयोत्याः । अस्मत्रांचोवृषणोवज्रवाहोवृष्णमदायसुयुजोवहंतु ॥ आतेवृषन्वृषणोद्रोणमस्थुर्धृत
 प्रुषो नोर्मयोमदंतः । इन्द्रप्रतुभ्यंवृषभिःसुतानांवृष्णेभरतिवृषभायसोमं ॥ १९ ॥ वृषासिदिवोवृषभःपृथिव्यावृषा
 सिधूनांवृषभस्तियानां । वृष्णेत्ऽइंदुर्वृषभपीपायस्वादूरसोमधुपेयोवराय ॥ अयंदेवःसहसाजायमानऽइंद्रेणयुजाप
 णिमस्तभायत् । अयंस्वस्यपितुरायुधानींदुरमुष्णादशिवस्यमायाः ॥ अयमकृणोदुपसःसुपत्नीरयंसूर्येऽअदधाज्यो
 तिरंतः । अयं त्रिधातुदिविरोचनेषु त्रितेषु विंददमृतं निगूढं ॥ अयं द्यावापृथिवीविष्कभायदयं रथमयुनक्सत्तरं शिम ।
 अयंगोषुशच्यापकमंतःसोमोदाधारदशयंत्रमुत्सं ॥ २० ॥ (परिशिष्टं ॥ ॥ चक्षुश्चश्रोत्रंचमनश्चवाक्प्राणापानांदे

हऽइदंशरीरं ॥ द्वौप्रत्यंचावनुलोमौविसर्गावेतत्वंमन्येदशयंत्रमुत्सं ॥ नखश्चपृष्ठश्चकरौचबाहूजंघेचोरुऽउदरंशिरश्च ॥
 रोमाणिमांसरुधिरस्थिमज्जमेतच्छरीरंजलबुद्बुदोपमं ॥ भ्रुवौललाटेचतथाचकृणौहनूकपोलौछुबुकस्तथाच । ओष्ठौ
 चदंताश्चतथैवजिह्वामेतच्छरीरंमुखरत्नकोशं ॥) (६।४।२) यऽआनयत्परावतःसुनीतीतुर्वशयदुं । इन्द्रःसोनोयुवा
 सखा ॥ अविप्रेचिद्वयोदधदमाशुनाचिदवैता । इन्द्रोजेताहितंधनं ॥ महीरस्यप्रणीतयःपूर्वीरुतप्रशस्तयः । नास्यक्षी
 यंतऽउतयः । सखायोब्रह्मवाहसेचैतप्रचगायत । सहिनःप्रमतिर्मही ॥ त्वमेकस्यवृत्रहन्नविताद्वयोरसि । उतेह
 शयथावयं ॥ २१ ॥ नयसीद्वतिद्विषःकृणोष्युक्थशंसिनः । नृभिःसुवीरऽउच्यसे ॥ ब्रह्माणं ब्रह्मवाहसंगीभिःस
 खायमग्मियं । गांनदोहसेहुवे ॥ यस्यविश्वानिहस्तयोरुचुर्वसूनिनिदिता । वीरस्यपृतनाषहः ॥ विद्वद्धानिचिदद्वि
 वोजनानांशचीपते । बृहमायाऽअनानत ॥ तमुत्वासत्यसोमपाऽइन्द्रवाजानापते । अहमहिश्रवस्यवः ॥ २२ ॥
 तमुत्वायःपुरासिधयोवानूनंहितेधने । हव्यःसःश्रुधीहवै ॥ धीभिरवैन्द्रिर्वतोवाजौऽइन्द्रश्चवाय्यान् । त्वयाजेष्महि
 तंधनं ॥ अभूरुवीरगिर्वणोमहाऽइन्द्रधनेहिते । भरेवितंतसाय्यः ॥ यातऽउत्तिरंमित्रहन्मभूजवस्तमासति । तया
 नोहिनुहीरथं ॥ सरथेनरथीतमोस्माकेनाभियुग्वना । जेषिजिष्णोहितंधनं ॥ २३ ॥ यऽएकऽइत्तमुष्टुहिकृष्टीनांविच

(६।४।२) यऽआनयदिति त्रयश्चिद्विषःसूक्तस्य बार्हस्पत्यःशंयुरिन्द्रोत्यवृचस्यबृवुस्तक्षागायत्रीरकोनत्रिंशतिनिचूदेकत्रिंशीपादनिचू

र्षणिः । पतिर्जज्ञेवृषक्रतुः ॥ योगृणतामिदासिथापिरूतीशिवः सखा । सत्वंनऽइंद्रमृळय ॥ धिष्ववज्रंगभस्त्योर
क्षोहत्यायवज्रिवः । सासहीष्ठाऽअभिस्पृधः ॥ प्रत्नरंयीणांयुजंसखायंकीरिचोदनं । ब्रह्मवाहस्तमंहुवे ॥ सहिविश्वा
निपाधिवाँऽएकोवसूनिपत्यते । गिर्वणस्तमोऽअधिगुः ॥ २४ ॥ सनोनियुद्धिरापृणकामंवाजैभिरश्विभिः । गोमं
द्विगोपतेधृषत्+ ॥ तद्वोगायसुतेसचापुरुहुतायसत्वंने । शंयद्रवेनशाकिनै ॥ नघावसुर्नियंमतेदानंवाजस्यगोमतः ।
यत्सीमुपश्रवद्भिरः ॥ कुवित्सस्यप्रहिब्रजंगोमंतंदस्युहागमत् । शचींभिरुपनोवरत् ॥ इमाऽउत्वाशतक्रतोभिप्रणोन
वुर्गिरः । इंद्रवत्संनमातरः ॥ २५ ॥ दूणाशंसुख्यंतवगौरसिवीरगव्यते । अश्वोऽअश्वायुतेभव ॥ समंदस्वाह्यंध
सोराधसेतन्वामहे । नस्तोतारंनिदेकरः ॥ इमाऽउत्वासुतेसुतेनक्षतेगिर्वणोगिरः । वत्संगावोनधेनवः ॥ पुरुतमंपुरु
णांस्तोतृणांविवाचि । वाजैभिवाजयतां+ ॥ अस्माकंभिद्रभूतेस्तोमोवाहिष्ठोऽअंतमः । अस्मान्रायेमहेहिनु । अधि
वृबुःपणीनांवापिष्ठेमुधुन्नस्थात् । उरुःकक्षोनगांगयः+ ॥ यस्यवायोरिवद्रवद्भद्रारातिःसहस्रिणी । सद्योदानायमंहते ॥
तत्सुनोविश्वेऽअर्यऽआसदागृणतिकारवः । वृबुंसहस्रदातमंसुरिसहस्रसातमं ॥ २६ ॥ (६।४।३) त्वामिद्धिहवा
महेसातावाजस्यकारवः । त्वांवृत्रेधिद्रसत्पतिनरस्त्वांकाष्ठास्वर्वतः ॥ सत्वंनश्चित्रवज्रहस्तधृष्णयामहस्तवानोऽअ
दंयानुष्टुप् । (६।४।३) त्वामिद्धीतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्यःशंयुरिंद्रःअयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः ।

द्विवः । गामश्वैरथ्यमिंद्रसंकिरसत्रावाजनजिग्युषे ॥ यःसत्राहाविचर्षणिरिंद्रंतंहमहेवयं । सहस्रमुष्कतुविनृमृणसत्य
तेभवासमत्सुनोवृधे+ ॥ वाधसेजनान्वृषभेवंमन्युनाघृषामीहऽक्रचीषम । अस्माकंबोध्रवितामहाधनेतनृष्वसुसूर्ये ॥
इंद्रज्येष्ठेनऽआभरंऽओजिष्ठपुंरिश्रवः । येनेमेचित्रवज्रहस्तरोदसीऽओभेसुशिप्रपाः+ ॥ २७ ॥ त्वामुग्रमवसेचर्ष
णीसहंराजन्देवेषुहमहे । विश्वासुनोविधुरापिन्दुनावसोमित्रान्त्सुषहान्कृधि ॥ यदिद्रनाहुषीष्वाँऽओजोनृभणंचकृष्टि
षु । यद्वापंचक्षितीनांद्युममाभरसत्राविश्वानिपौस्या ॥ यद्वातृक्षौमघवन्दुह्यावाजनेयत्परोकच्चवृण्ये । अस्मभ्यंत
द्विरीहिसनृषाह्येमित्रान्पृत्सुतुर्वणे ॥ इंद्रत्रिधातुशरणंत्रिवरूथंस्वस्तिमत् । छुर्दियेच्छमघवन्मह्यं चयावयादिद्युमे
भ्यः ॥ येगव्यतामनसाशत्रुमादभुरभिप्रघ्नतिधृष्णया । अधस्मानोमघवन्निद्रगिर्वणस्तनूपाऽअंतमोभव ॥ २८ ॥
अधस्मानोवृधेभुवेद्रनायमवायुधि । यदंतरिक्षेपतयतिपणिनोदिद्यवंस्तिग्ममूर्धानः ॥ यत्रशूरासस्तन्वोवितन्वतेप्रि
याशर्मपितृणां । अधस्मायच्छतन्वेऽतनेचछुर्दिरचित्तयावयद्वेषः ॥ यदिद्रसर्गेऽअर्वतश्चोदयासेमहाधने । असमने
ऽअध्वनिवृजिनेपथिश्येनाँऽइवश्रवस्यतः+ ॥ सिधूंऽरिवप्रवणऽआशुयायतोयदिहोशमनुष्वणि । आयेवयोनवर्धुत
त्यामिषिगृभीताबाहोर्गवि ॥ २९ ॥ (६।४।४) स्वादुष्किलायंमधुमाँऽउतायंतीत्रःकिलायंरसवाँऽउतायं ।

(६।४।४) स्वादुष्किलायमित्येकत्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यभारद्वाजोर्गर्गइंद्रःआद्यानांपंचानांसोमोऽगव्यूतीत्यस्यादेवभूमीद्राःप्रस्तोकइत्यादि

उतोन्व१स्यपपिवांसमिंद्रंनकश्चनसंहतऽआहवेषु ॥ अयंस्वादुरिहमदिष्टऽआसयस्येद्रोवृत्रहत्येममाद । पुरुणियश्च्यौ
ह्लाशंबरस्यविनवतिनवचदेह्यो३हन्+ ॥ अयंमैपीतऽउदियतिवाचमयंमनीषामुशतीमजीगः । अयंषड्वीरमिमी
तधीरोनयाभ्योभुवनंनक्षत्रानरे+ ॥ अयंसयोर्वरिमाणैपृथिव्यावर्ष्माणैदिवोऽअकृणोदयंसः । अयंपीयूषतिसुषुप्रव
त्सुसोमोदाधारोर्व१तरिक्षं ॥ अयंविदच्चित्रदृशीकर्मणःशुक्रसंघनामुषसामनीके । अयंमहान्महुतास्कंभनेनोद्या
मस्तभ्रादृषभोमरुत्वान् ॥ ३० ॥ धृषत्पिबकलशेसोममिंद्रवृत्रहाशूरसमरेवसूनां । माध्यंदिनेसर्वनऽआवृष
स्वरयिस्थानोरयिमस्मासुधेहि ॥ इंद्रप्रणःपुरऽएतेवपश्यप्रनोनयप्रतरंवस्योऽअच्छ । भवासुपारोऽअतिपार्योनो
भवासुनीतिरुतवामनीतिः ॥ उरुनोलोकमनुनेषिविद्वान्स्त्वर्वज्योतिरभयंस्वस्ति । ऋग्वातऽइंद्रस्थविरस्यबाहूऽ
उपस्थेयामशरणाबृहता ॥ वरिष्ठेनऽइंद्रवंधुरेधावहिष्ठयोःशतावन्नश्वयोरा । इषमावक्षीषावर्षिष्ठांमानस्तारीन्मघव
त्रायोऽअर्यः+ ॥ इंद्रमूलमह्यजीवातुमिच्छचोदयधियमयंसोनधारां । यत्किंचाहंत्वायुरिदंवदामिजुषस्वकृधिमा
देववतं ॥ ३१ ॥ त्रातारमिंद्रमवितारमिंद्रहवेहवेसुहवंशूरमिंद्रं । हयामिश्रकंपुरुहुतमिंद्रवस्तिनोमघवाधात्विंद्रः ॥

चतसृणांप्रस्तोकोवनस्पतइत्यादितिसृणारथउपश्वासयेतिद्वयोर्दुभिःआमूरजइत्यस्यादुंदुभीर्द्रीत्रिष्टुप् एकोनविंशीबृहतीत्रयोविंश्यनुष्टुप्
चतुर्विंशीगायत्रीपंचविंशीद्विपदासप्तविंशीजगती ।

इंद्रःसुत्रामास्ववाँऽअवोभिःसुमृलीकोभवतुविश्ववेदाः । बाधतांद्वेषोऽअभयंकृणोतुसुवीर्यस्यपतयःस्याम ॥ तस्यव
यंसुमंतौयज्ञियस्यापिभद्रेसौमनसेत्याम । ससुत्रामास्ववाँऽइंद्रोऽअस्मेऽआराच्चिद्वेषःसनुतर्युयोतु ॥ अवत्वेऽइंद्रप्र
वतोनोर्मिर्गिरोब्रह्माणिनियुतोधवंते । उरुनराधःसर्वनापुरुष्यपोगावजिन्युवसेसमिंदृन् ॥ कऽईस्तवत्कःपृणात्को
यजातेयदुग्रमिन्मघवाविश्वहावेत् । पादाविवप्रहरन्नन्यमन्यंकृणोतिपूर्वमपरंशचीभिः ॥ ३२ ॥ शृण्वेवीरऽउग्रमु
ग्रंदमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः । एधमानद्विदुभयस्यराजाचोष्क्यतेविशऽइंद्रोमनुष्यान्* ॥ परापूर्वेषांसख्या
वृणक्तिवितर्तुराणोऽअपरेभिरिति । अनानुभूतीरवधून्वानःपुर्वीरिंद्रःशरदस्तर्तरीति ॥ रूपंरूपंप्रतिरूपोबभूवतदस्य
रूपंप्रतिचक्षणाय । इंद्रोमायाभिःपुरुषरूपंऽईयतेयुक्ताहस्यहरयःशतादश ॥ युजानोहुरितारथेभूरित्वष्टेहराजति ।
कोविश्वाहाद्विषतःपक्षऽआसतऽउतासीनेषुसूरिषु ॥ अगव्यतिक्षेत्रमार्गन्मदेवाऽउर्वीसतीभूमिरंहरणाभूत् । बृह
स्पतेप्रचिकित्सागविष्टावित्थासतेजरित्रऽइंद्रपंथां ॥ ३३ ॥ दिवेदिवेसदृशीरन्यमर्धकृष्णाऽअसेधदपसन्ननोजाः ।
अहन्दासावृषभोवस्त्रयंतोदग्रजवर्चिनंशंबरंच ॥ प्रस्तोकऽइभुरार्धसस्तऽइंद्रदशकोशयीर्दशवाजिनोदात् । दिवोदा
सादतिथिगवस्यराधःशांबरंवसुप्रत्यग्रभीष्म ॥ दशाश्वान्दशकोशान्दशवस्त्राधिभोजना । दशोहिरण्यपिंडान्दिवो
दासादसानिषं ॥ दशरथान्प्रार्ष्टिमतःशतंगाऽअर्धवभ्यः । अश्वयःपायवेदात् ॥ महिराधोविश्वजन्यंदधानान्भर

द्वाजान्त्साङ्गयोऽअभ्ययष्ट ॥ ३४ ॥ वनस्पतेर्वीङ्गोहिभूयाऽअस्मत्सखाप्रतरणः सुवीरः । गोभिः संनद्धोऽअसिर्वी
 ल्यस्वास्थातातेजयतु जेत्वानि ॥ दिवस्पृथिव्याः पर्योजऽउद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः । अपामोऽमानं परिगो
 भिरावृतमिन्द्रस्य वज्रं हविषारथं यज ॥ इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकं मित्रस्य गभोवरुणस्य नाभिः । सेमानो हव्यदातिं जुषा
 णो देवरथं प्रति हव्यागृभाय ॥ उपश्वासय पृथिवीमुतद्यां पुरुत्राते मनुतां विधितं जगत् । स दुंदुभे स जरिद्रेण देवैर्दूराद्
 वीयोऽअपसेधशत्रून् ॥ आक्रंदय बलमोजो नऽआधानिष्टनिहिदुरिता बाधमानः । अपप्रोथ दुंदुभे दुच्छुनाऽइतऽइ
 द्रस्य मुष्टिरसि वील्यस्व ॥ आमूरजप्रत्यावर्तये माः केतुमहुं दुभिर्वीवदीति । समश्वपर्णाश्चरंति नो नरोऽस्माकमिन्द्ररथि
 नो जयंतु ॥ ३५ ॥ इति चतुर्थाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

एकत्रिंशत्तथायेवर्गाः ३५ सूक्तानि १९ ऋचः १७६ ॥ त्यागः ॥ इन्द्रायेदं. १२८ वृषवेतक्षणः. ३ इन्द्राये. १४ सोमाये. ५
 इन्द्राये. १४ देवभूमिवृहस्पतीद्रेभ्यः. इन्द्राये. प्रस्तोकाये. ४ रथाये. ३ दुंदुभ्या. २ दुंदुभीदाम्भ्या. ॥ इति चतुर्थसप्तमः ॥

यज्ञायज्ञाद्व्यधिकांशं युस्तृणपाणिकं पृथिवीसूक्तं प्रगाथौ बृहती महासतो बृहती महाबाहृतं बार्हती प्रगाथावित्याग्ने
 य्यः काकुभः प्रगाथः पुरउष्णिगबृहत्यातिजगतीति मारुत्यो त्यास्ति स्रोवासां लिंगोक्तदेवताः काकुभः प्रगाथः पुरउ
 ष्णिगबृहतीति पौष्ण्यो बृहती महाबृहतीयवमध्यां त्यानुष्टुप् मारुत्यो त्याद्यावाभूम्योर्वापृथ्वीस्तुषेपंचोनऋजिश्वा

हवैश्वदेवं हशक्यते हुवेव उदुत्यत्पोलशं युष्णिगनुष्टुबंतं नतं न्यूनां सप्तम्याद्याः षड्गायत्र्यश्चतुर्दशी जगती सुहोत्रा
 दयो नुक्तगोत्रा भारद्वाजाः पौत्रा बृहस्पतेर्दौष्पतेर्वा भरतस्य वयं दशपौष्णतद्गायत्रं वैयां पूषन्ननुष्टुप् पूषन्नेहिवांष
 ष्यं एनमं त्यानुष्टुबिंद्रान्वैदं च शुक्रं च तुष्कं द्वितीया जगती प्रनुदशैर्द्राग्रंतु बार्हतं चतुरनुष्टुबंतं श्रथत्पंचो नागायत्रंतु
 त्रिष्टुबादि त्रिष्टुबृहत्यानुष्टुबंतं मियं षल्लानासारस्वतं त्रिजगत्यादि जगती त्रिष्टुबंतं ॥ १ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (६।४।५) यज्ञायज्ञावोऽअग्नये गिरा गिरा च दक्षसे । प्रप्रवयममृतं जातवेदसं प्रियं मित्रं नशंसि
 षं ॥ ऊजो नपातंसहिनायमस्मयुर्दाशैम हव्यदातये । भुवद्वाजैष्वविता भुवद्बृधऽउतत्रातातनूनां ॥ वृषाह्यग्नेऽअज
 रोमहान्विभास्यर्चिषा । अजस्त्रेण शोचिषा शोचच्छुचे सुदीतिभिः सुदीदिहि ॥ महो देवान्यजसियक्ष्यानुपकृतवक्रत्वो
 तदंसना । अर्वाचः सीकृणुह्यग्नेर्वसेरास्ववाजो तवैस्व ॥ यमापोऽअद्रयो वनागर्भं मृतस्य पिप्रति । सहसा योमथितो जायते
 नृभिः पृथिव्याऽअधिसान्वि ॥ १ ॥ आयः प्रमौभानु नारोदसीऽउभे धूमेन धावते दिवि । तिरस्तमो हृदशऽऊर्म्यास्वा

(६।४।५) यज्ञायज्ञाव इति द्वाविंशत्युचस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्यः शंयुस्तृणपाणिः आद्यानां दशानामग्निरैकादश्यादिपंचानां मरुतस्ततश्चतुर्णां
 पूषाततस्तुचस्यमरुतः (त्रयोदश्यादिति सृणामिन्द्रायमपूषविष्णवाद्यालिंगोक्तदेवतावा अंत्ययोर्वावाभूमीवापृथिवी) आद्याबृहती द्विती
 या सतो बृहती तृतीया बृहती चतुर्थी सतो बृहती पंचमी बृहती षष्ठी महासतो बृहती सप्तमी महाबृहती अष्टमी महासतो बृहती नवमी बृहती दशमी स

श्यावास्वरूपोवृषाश्यावाऽअरूपोवृषा ॥ बृहद्भिरग्नेऽअर्चिभिःशुकेणदेवशोचिषा । भरद्वाजेसमिधानोयविष्ठरेवत्रः
शुक्रदीदिहिद्युमत्पावकदीदिहि ॥ विश्वासांगृहपतिर्विशामसित्वमग्नेमानुषीणां । शतंपूर्भिर्यविष्ठपाह्यंहसःसमेद्धारै
शतंहिमाःस्तोतृभ्योयेचददति ॥ त्वंनश्चित्रऽऊत्यावसोराधौसिचोदय । अस्यरायस्त्वमग्नेरधीरसिविदागाधंतुचेतु
नः ॥ पर्षितोक्तनयंपर्तुभिष्टमदग्धैरप्रयुत्वभिः । अग्नेहेळांसिदैव्यायुयोधिनोदेवानिहुरांसिच ॥ २ ॥ आसंस्त्रायः
सबर्दुषीधेनुमंजध्वमुपनव्यसावचः । सृजध्वमनपस्फुरां ॥ याशर्धीयमारुतायस्वभानवेश्रवोमृत्युधुक्षत । यामृळी
केमरुतौतुराणांयासुभैरेवयावरी ॥ भरद्वाजायावधुक्षतद्विता । धेनुंचविश्वदोहसमिषंचविश्वभोजसं ॥ तंवऽइंद्रंनसु
क्रतुंवरुणमिवमायिनं । अर्यमणंनमंद्रंसृष्टप्रभोजंसंविष्णुंनस्तुषऽआदिशे ॥ त्वेषंशधोनमारुतंतुविष्वण्यनर्वाणंपूषणं
संयथाश्रुता । संसहस्राकारिपचर्षणिभ्यऽआंऽआविर्गृह्णावसूकरत्सुवेदानोवसूकरत् ॥ आमापूषन्नुपद्रवशंसिषंनुतेऽ
अपिकर्णऽआघृणे । अघाऽअर्योऽअरातयः ॥ ३ ॥ माकाकंबीरमुद्रुहोवनस्पतिमशंस्तीर्विहिनीनशः । मोतसूरोऽ
अहऽएवाचनग्रीवाऽआदधतेवेः+ ॥ हतेरिवतेवृकर्मस्तुसख्यं । अच्छिद्रस्यदधुन्वतःसुपूर्णस्यदधुन्वतः ॥ पुरोहिम

तोबृहतीएकादशीककुप्द्वादशीसतोबृहतीत्रयोदशीपुरवणिक्चतुर्दशीबृहतीपंचदश्यतिजगतीषोडशीककुप्सप्तदशीसतोबृहतीअष्टादशी
पुरवणिक्एकोनविंशीबृहतीविंशीबृहतीएकविंशीमहाबृहतीयवमध्याह्नाविंश्यनुष्टुप् । (प्रभिसूक्तमिदं) ।

त्यैरंसिसमोदेवैरुतश्रिया । अभिर्यःपूषन्पृतनासुनस्त्वमवानुनयथापुरा+ ॥ वामीषामस्यधूतयुःप्रणीतिरस्तुसुन
ता । देवस्यवामरुतोमर्त्यस्यवेजानस्यप्रयज्यवः ॥ सद्यश्चिद्यस्यचर्कृतिःपरिद्यादेवोनैतिसूर्यः । त्वेषंशवोदधिरनाम
यज्ञियंमरुतौवृत्रहंशवोज्येष्ठंवृत्रहंशवः ॥ सकृद्धयौरजायतसकृद्धूमिरजायत । पृथ्यादुग्धंसकृत्पयस्तदन्योनानुजाय
ते ॥ ४ ॥ परिशिष्टं ॥ सूक्तांतेतृणान्यग्रावरण्यैवोदकेर्पिवा । यत्स्तृणैरध्ययनंतदधीतंस्तृणानिभवतेभव ॥ वा
पींकूपतडागानांसमुद्रंगच्छस्वाहा ॥) (६।४।६) स्तुषेजनंसुव्रतंनव्यसीभिर्गीर्भिर्मित्रावरुणासुम्रयतां । तऽआगं
मंतुतऽइहश्रुवंतुसुक्षत्रासोवरुणोमित्रोऽअग्निः+ ॥ विशोर्विशऽईड्यमध्वरेष्वहसक्रतुमरतियुवत्योः । दिवःशिशुंसहसः
सूनुमग्निंयज्ञस्यकेतुमरुषयजध्वै ॥ अरुषस्यदुहितराविरूपेस्तृभिरन्यापिपिशोसूरोऽअन्या । मिथस्तुराविचरंतीपा
वकेमन्मश्रुतंनक्षतऽअकृच्यमाने ॥ प्रवायुमच्छाबृहतीमनीषाबृहद्रयिर्विश्ववारंरथप्रां । द्युतद्यामानियुतःपत्यमानः
कविःकविमैयक्षसिप्रयज्यो ॥ समेवपुंश्छदयद्विधिनोर्योरथोविरुक्मान्मनसायुजानः । येननरानासत्येष्यध्वैवर्ति
र्याधस्तनयायुत्मनैच ॥ ५ ॥ पर्जन्यवातावृषभापृथिव्याःपुरीषाणिजिन्वतुमप्यानि । सत्यंश्रुतःकवयोयस्यगीर्भिर्ज

(६।४।६) स्तुषेजनमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुबंत्याशकरी (इतश्चत्वारिवैश्व. । भेदपक्षे—विश्वेदेवाः १
अग्निः १ अहोरात्रे १ वायुः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः १ सरस्वती १ पूषा १ अमित्रघातौ १ रुद्रः १ मरुतः २ विष्णुः १ विश्वेदेवाः २ एवं १५)

गतः स्यात्तुर्जगदाकृणुध्वं ॥ पावीरवीकन्याचित्रायुःसरस्वतीवीरपद्मीधियं धातु । आभिरच्छिद्रं शरणं सजोषादुराध
वैगृणते शर्मयं सत् ॥ पथस्पर्धःपरिपतिवच्चस्याकामेन कृतोऽभ्यानल्लकं । सनोरासच्छुरुधंश्चंद्राग्राधियं धियं सीषधा
तिप्रपूषा ॥ प्रथमभाजयशसैवयोधांसुपाणिदेवं सुगभस्तिमृभ्वं । होतायक्षद्यजतं पस्त्यानामग्निस्त्वष्टारं सुहवैविभा
वा ॥ भुवनस्य पितरं गीर्भिराभीरुद्रं दिवावर्धयारुद्रमक्तौ । बृहंतंऽमृष्वमजरं सुषुम्नमृधंघुवेमकविनेषितासः ॥ ६ ॥
आयुवानः कवयो यज्ञियासो मरुतो गंतगृणतो वरस्यां । अचित्रं चिद्धिजिन्वथाबुधंतंऽइत्थानक्षंतो नरोऽंगिरस्वत् ॥
प्रवीराय प्रतवसे तुराया जायुथे वपशुरक्षिरस्तं । सर्पिस्पृशति तन्विश्रुतस्य स्तुभिर्न नाकं वचनस्य विपः ॥ योरजांसि विम
मे पार्थिवानि त्रिष्टिद्विष्णुर्मनवे बाधिताय । तस्य ते शर्मन्नुपदद्यामाने रायामदे मतन्वाऽतनाच ॥ तन्नो हिर्बुध्न्योऽअद्रि
रकैस्तत्पर्वतस्तत्सविता च नो धातु । तदोषधीभिरभिरातिषाचो भगः पुरंधिर्जिन्वतु प्रराये ॥ नूनोरयिर्ध्व्यै चर्षणि प्रां
पुरुवीरं महऽऋतस्य गोपां । क्षयं दाता जरये न जनान् स्पृधोऽअदेवीरभिचक्रामां विशऽअदेवीरभ्यऽश्रवाम ॥ ७ ॥
(६।५।१) हुवेवो देवीमर्दितिनमो भिमृळीकाय वरुणं मित्रमग्निं । अभिक्षदामर्यमणं सुशेवं त्रावन्देवान् सवितारं भगं

(६।५।१) हुवेव इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य भारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वे. १ सूर्यः १ द्यावापृथिवी १ मरुतः
२ इन्द्रः १ अपः १ सविता १ अग्निः १ अश्विनौ १ विश्वे ० ५ एवं १५) ।

च ॥ सुज्योतिषः सूर्यदक्षपितृननागास्त्वेसुमहो वीहि देवान् । द्विजन्मानो यऽऋतसापः सत्याः स्वर्वतो यजताऽअग्निजि
ह्वाः ॥ उत द्यावापृथिवीक्षत्रमुरुबृहद्रौ दसी शरणं सुषुम्ने । महस्करथो वरिवो यथानोस्मे क्षयाय धिषणेऽअनेहः ॥
आनो रुद्रस्य सुनवोनमंतामृद्याहूतासो वसवो घृष्टाः । यदीमं भैम हतिवा हितासो बाधेमरुतोऽअह्नाम देवान् ॥ मिम्य
क्षयेषुरोदसीनु देवीसिषक्तिपूषाऽअभ्यर्धयज्वा । श्रुत्वा हवैमरुतो यद्वयाथ भूमा रेजंतेऽअध्वनिप्रविक्ते ॥ ८ ॥ अग्नि
त्यंवीरं गिर्वैणसमचैद्रं ब्रह्मणा जरितुर्न वै न । श्रवदिद्धवमुपचस्तवानोरासद्वाजाऽउपमहो गृणानः ॥ ओमानमापो
मानुषीरमृक्तं धातं तोकाय तनयाय शंयोः । यूयं हिष्ठाभिषजो मातृतमा विश्वस्य स्थातुर्जगतो जनित्रीः ॥ आनो देवः स
विता त्रायमाणो हिरण्यपाणिर्यजतो जगम्यात् । योदत्र वाँऽउषसो न प्रतीकं व्यूर्णुते दाशुषे वार्याणि ॥ उत त्वंसूनो सह
सोनोऽअद्या देवाँऽअस्मिन्ध्वरे ववृत्याः । स्यामहंते सद्मिद्रातौ तवस्यामग्ने वसा सुवीरः ॥ उत त्यामेहवमार्जग्यातं ना
सत्याधीभिर्युवमंगविप्रा । अत्रिं नमहस्तमंसो मुमुक्तूर्वतं नरादुरितादभीकै ॥ ९ ॥ तेनोरायोद्युमतो वाजवतो दाता
रो भूतनुवतः पुरुक्षोः । दशस्यंतो दिव्याः पार्थिवा सो गोजाताऽअप्यामृळता च देवाः ॥ तेनो रुद्रः सरस्वती सजोषामीहु
ष्मंतो विष्णुर्मृळंतु वायुः । ऋभुक्षावाजो दैव्यो विधाता पर्जन्या वातापिप्यतामिषनः ॥ उतस्य देवः सविता भगो नोपां
पादवतु दानुपतिः । त्वष्टा देवेभिर्जनिभिः सजोषाद्यो देवेभिः पृथिवीसमुद्रैः ॥ उत नो हिर्बुध्न्यः शृणोत्वजऽएकपात्

धिवीसमुद्रः । विश्वेदेवाऽऽकृतावृधोहुवानास्तुतामंत्राः कविशस्ताऽअवंतु ॥ एवानपातोममतस्यधीभिर्भरद्वाजाऽअ
भ्यर्च्यत्कं । ग्राहुतासोवसवोवृष्टाविश्वेस्तुतासौभूतायजत्राः ॥ १० ॥ (६।५।२) उदुत्यच्चक्षुर्महिमित्रयोराँऽएतिप्रियं
वरुणयोरदब्धं । ऋतस्यशुचिदर्शतमनीकंरुक्मोनदिवऽउदिताव्यद्यौत् ॥ वेदुयस्त्रीणिविधान्येषादेवानांजन्म
सनुतराचविप्रः । ऋजुमर्तेषुवृजिनाचपश्यन्नभिचष्टेसूरोऽअर्यऽएवान् ॥ स्तुषऽउर्वोमहऽऽकृतस्यगोपानदितिमित्रवरु
णंसुजातान् । अर्यमणंभगमदब्धधीतीनच्छावोचेसधन्यःपावकान्⁺ ॥ रिशादसःसत्पतीँऽरदब्धान्महोराज्ञःसुवस
नस्यदावन् । यूनःसुक्षत्रान्क्षयतोदिवोनृनादित्यान्याम्यदितिदुवोयु⁺ ॥ द्यौः३ ष्वितःपृथिविमातरध्रुगग्नेआतर्वसवो
मूळतानः । विश्वेऽआदित्याऽअदितेसजोषाँऽअस्मभ्यंशर्मबहुलंविद्यत ॥ ११ ॥ मानोवृकायवृक्येसमस्माऽअघाय
तेरीरधतायजत्राः । यूयंहिष्ठारथ्योनस्तनूनायूयंदक्षस्यवचसोबभूव⁺ ॥ मावऽएनोऽअन्यकृतंभुजंमातर्कर्मवसवो
यच्चयध्वे । विश्वस्यहिक्षयथविश्वदेवाःस्वयंरिपुस्तन्वीरीरिषीष्ट ॥ नमऽइदुग्रंनमऽआविवासेनमोदाधारपृथिवीमुत
द्यौः । नमोदेवेभ्योनमऽईशऽएषांकृतंचिदेनोनमसाविवासे ॥ ऋतस्यवोरथ्यःपूतदक्षानृतस्यपस्त्यसदोऽअदब्धान् ।

(६।५।२) उदुत्यदितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्त्रयोदश्यायास्तिस्र उष्णिहोत्यानुष्टुप् । (भेदपक्षे-सूर्यः २
विश्वेदेवाः १० अग्निः १ सोमः १ विश्वेदेवाः २ एवं १६) ।

ताँऽआनमोभिरुरुचक्षसोनृन्विश्वान्वऽआनमेमहोयजत्राः ॥ तेहिश्रेष्ठवर्चसस्तऽउनस्तिरोविश्वानिदुरितानयंति ।
सुक्षत्रासोवरुणोमित्रोऽअग्निर्ऋतधीतयोवक्मराजसत्याः ॥ १२ ॥ तेनऽइंद्रःपृथिवीक्षामवर्धन्पूषाभगोऽअदितिःपंच
जनाः । सुशर्माणःस्ववसःसुनीथाभवंतुनःसुत्रात्रासःसुगोपाः⁺ ॥ नूसद्धानंदिव्यंनंशिदेवाभारद्वाजःसुमतिंयातिहो
ता । आसानेभिर्यजमानोमियेधैर्देवानांजन्मवसूयुर्ववद ॥ अपत्यंवृजिनंरिपुंस्तेनमग्नेदुराध्यं । द्विष्टमस्यसत्पतेकृ
धीसुगं⁺ ॥ ग्रावाणःसोमनोहिकंसखित्वनार्यवावशुः । जहीन्य१त्रिणंपणिंवृकोहिषः⁺ ॥ यूयंहिष्ठासुदानवऽइंद्रज्ये
ष्ठाऽअभिद्यवः । कर्तानोऽअध्वन्नासुगंगोपाऽअमा⁺ ॥ अपिपंथामगन्महिस्वस्तिगामनेहसं । येनविश्वाःपरिद्विषो
वृणक्तिविंदतेवसु ॥ १३ ॥ (६।५।३) नतहिवानपृथिव्यानुमन्येनयज्ञेनोतशर्माभिराभिः । उजंतुतंसुभ्य१ःप
र्वतासोनिहीयतामतियाजस्ययष्टा⁺ ॥ अतिवायोमरुतोमन्यतेनोब्रह्मवायःक्रियमाणंनिर्निस्तात् । तपूषितसंवृजि
नानिसंतुब्रह्मद्विषमभितंशोचतुद्यौः⁺ ॥ किमंगत्वाब्रह्मणःसोमगोपांकिमंगत्वाहुरभिशस्तिपांनः । किमंगनःपश्यसि
निद्यमानान्ब्रह्मद्विषेतपुषिहेतिमस्य ॥ अवंतुमामुषसो जायमानाऽअवंतुमासिंधवःपिन्वमानाः । अवंतुमापर्वतास्मे

(६।५।३) नतहिवेति सप्तदशर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्सप्तम्यायाःषड्गायत्र्यश्चतुर्दशीजगती । (भेदपक्षे-विश्वे-
देवाः २ सोमः १ विश्वे ० ८ अग्निः १ विश्वे ० ३ अग्निपर्जन्यौ १ विश्वे ० १ एवं १७) ।

ध्रुवासोवैतुमापितरोदेवहूतौ ॥ विश्वदानीं सुमनसः स्याम पश्येमनुसूर्यमुच्चरैतं । तथा करद्वसुपतिर्वसूनां देवांऽओहा
नोवसागमिष्ठः ॥ १४ ॥ इन्द्रोनेदिष्ठमवसागमिष्ठः सरस्वतीसिंधुभिः पिबन्माना । पर्जन्यांऽओषधीभिर्मयोभुरग्निः
सुशंसः सुहवः पितेव ॥ विश्वेदेवासऽआगतशृणुतामऽहमहवै । एदं ब्रह्मिर्निर्णीदत ॥ योवो देवा घृतस्तुना हव्यं न प्रतिभू
षति । तं विश्वऽउपगच्छथ ॥ उपनः सुनवोगिरिः शृण्वंत्वमृतस्यथे । समृद्धीका भवंतुनः ॥ विश्वेदेवासऽऋतावृधऽऋतु
भिर्हवनश्रुतः । जुषतां युज्यं पर्यः ॥ १५ ॥ स्तोत्रमिन्द्रो मरुद्गणस्त्वष्टमान्मित्रोऽअर्यमा । इमा हव्या जुषंतनः ॥ इमं
नोऽअग्नेऽअध्वरंहोतर्वयुनशोर्यज । चिकित्वा न्दैव्यं जनै ॥ विश्वेदेवासऽशृणुतेमहवमेयेऽअंतरिक्षेयऽउपद्यिष्ठ । येऽ
अग्निजिह्वाऽउतवायजत्राऽआसद्यास्मिन्ब्रह्मिर्षिमादयध्वं ॥ विश्वेदेवाममशृण्वंतुयज्ञियाऽउभेरोदसीऽअपांनपाञ्चम
न्म । मावोवचांसिपरिचक्ष्याणिबोचंसुमेष्विद्वोऽअंतमामदेम ॥ येके च ज्मामहि नोऽअहिमायाद्विजो जज्ञिरेऽअपांस
धस्ये । तेऽअस्मभ्यमिषये विश्वमायुः क्षपऽउस्त्रावरिवस्यंतु देवाः ॥ अग्नीं पर्जन्याववंतं धियं मे स्मिन्हवे सुहवासुष्टुतिनः ।
इळां मन्यो जनयद्भर्मन्यः प्रजावंतीरिषऽआधत्तमस्मे ॥ स्तीर्णं ब्रह्मिर्षिसमिधानेऽअग्नौ सूक्तेन महानमसा विवासे ।
अस्मिन्नोऽअद्य विदथेयजत्रा विश्वेदेवा हविर्षिमादयध्वं ॥ १६ ॥ (६।५।४) वयमुत्वापथस्पतेरथं न वाजसातये ।

(६।५।४) वयमुत्वेति दशर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्योभरद्वाजः पूषा गायत्री अष्टम्यनुष्टुप् ।

धिये पूषन्नयुग्महि ॥ अभिनो नयं वसुवीरं प्रयतदक्षिणं । वामं गृहपतिं नय ॥ अदित्संतं चिदाघृणे पूषन्दानाय चो
दय । पुणेऽश्चिद्विस्त्रदामनः ॥ विपथो वाजसातये चिनुहिविमृधो जहि । साधंतामुग्रनोधियः ॥ परितृं धिपणीनामारं
याहृदयाकवे । अथे मस्मभ्यं रंधय ॥ १७ ॥ विपूषन्नारयातुदं पुणेरिच्छहृदिप्रियं । अथे ० ॥ आरिखकिकिराकृणुप
णीनां हृदयाकवे । अथे ० ॥ यां पूषन्ब्रह्मचोदनीमारां विभर्ष्याघृणे । तथा समस्य हृदयमारिखकिकिराकृणु ॥ यातेऽ
अष्टागोऽओपशाघृणे पशुसाधनी । तस्यास्ते सुम्रमीमहे ॥ उत नो गोषणिं धियमश्वसां वाजसामुत । नृवत्कृणुहिवीत
ये ॥ १८ ॥ (६।५।५) संपूषन्विदुषानययोऽअंजं सानुशासति । यऽएवेदमिति ब्रवत् ॥ समुपूष्णागमे महियोग
होऽअभिशासति । इमऽएवेति ब्रवत् ॥ पूष्णश्चक्रनरिष्यति न कोशो वपद्यते । नोऽअस्य व्यथते पविः ॥ योऽअस्म
हविषा विधुन्नतं पूषा पिमृष्यते । प्रथमो विदते वसु ॥ पूषागाऽअन्वेतुनः पूषारक्षत्वर्वतः । पूषावाजंसनोतुनः ॥ १९ ॥
पूषन्ननुप्रगाऽइहियजमानस्य सुन्वतः । अस्माकं स्तुवतामुत ॥ मार्किनें शन्मार्कीं रिषन्मार्कीं संशारिके वटे । अथा
रिष्टाभिरागहि ॥ शृण्वंतं पूषणं वयमिर्यमनष्टवेदसं । ईशानं रायऽईमहे ॥ पूषन्तव ब्रते वयं नरिष्येम कदाचन । स्तोता
रस्तऽइह स्मसि ॥ परिपूषा परस्ताद्धस्तैर्दधातुदक्षिणं । पुनर्नो नष्टमाजतु ॥ २० ॥ (६।५।६) एहिवां विमुचोनपा

(६।५।५) संपूषन्निति दशर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्योभरद्वाजः पूषा गायत्री । (६।५।६) एहिवांमिति षडृचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्योभरद्वाजः पूषा

दाष्टुणेसंसावहै । रथीर्कृतस्यनोभव ॥ रथीतमंकपदिनमीशानंरार्धसोमहः । रायःसखायमीमहे ॥ रायोधारा
 स्याष्टुणेवसोराशिरज्जाश्व । धीवतोधीवतःसखा ॥ पूषणंन्व१जाश्वमुपस्तोषामवाजिनं । स्वसुर्योजारऽउच्यते ॥
 मातुर्दिधिषुमन्त्रवंस्वसुर्जारःशृणोतुनः । आतेद्रस्यसखामम ॥ आजासःपूषणंरथेनिशुभास्तेजनश्रियं । देवंवहंतुवि
 श्रतः ॥ २१ ॥ (६।५।७) यऽएनमादिदेशतिकरंभादितिपूषणं । नतेनदेवऽआदिशे ॥ उतघासरथीतमःसख्यासत्यतिर्यु
 जा । इंद्रोवृत्राणिजिघ्रते ॥ उतादःपरुषेगविसूरश्चक्रंहिरण्ययं । न्यैरयद्रथीतमः ॥ यदुद्यत्वापुरुष्टुतत्रवामदक्षमंतुमः ।
 तत्सुनोमन्मसाधय ॥ इमंचनोगवेषणंसातयेसीषधोगुणं । आरात्पूषन्नसिश्रुतः+ ॥ आतेस्वस्तिमीमहऽआरेऽअघा
 मुपावसुं । अघाचंसर्वतातयेश्वश्चसर्वतातये ॥ २२ ॥ (६।५।८) इंद्रानुपूषणंविषंस्वस्त्ययंस्वस्त्ये । हुवेमवाजसा
 तये ॥ सोममन्यऽउपासदत्पातवेचम्बोःसुतं । करंभमन्यऽइच्छति ॥ अजाऽअन्यस्यवह्नयोहरीऽअन्यस्यसंभृता ।
 ताभ्यांवृत्राणिजिघ्रते ॥ यदिद्रोऽअनयद्रितोमहीरपोवृषन्तमः । तत्रपूषाभवत्सचा ॥ तांपूषणःसुमतिंविषंवृक्षस्यप्रव
 यामिव । इंद्रस्यचारंभामहे ॥ उत्पूषणंयुवामहेभीशूऽरिविसारंधिः । मद्याऽइंद्रस्वस्त्ये ॥ २३ ॥ (६।५।९) शुक्रं
 गायत्री । (६।५।७) यएनमितिषडृचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजःपूषागायत्रीअंत्यानुष्टुप् । (६।५।८) इंद्रान्वितिषडृचस्यसूक्तस्य
 बार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रापूषणौगायत्री । (६।५।९) शुक्रंतइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजःपूषात्रिष्टुप्द्वितीयाजगती ।

तेऽअन्यद्यजतंतेऽअन्यद्विष्टुरूपेऽअहनीघौरिवासि । विश्वाहिमायाऽअवसिस्वधावोभद्रातेपूषन्निहरातिरस्तु ॥ अ
 जाश्वःपशुपावाजपस्त्योधियंजिन्वोभुवनेविश्वेऽअपितः । अष्ट्रंपूषाशिथिरामुद्वरीवृजत्संचक्षाणोभुवनादेवऽईयते ॥
 यास्तेपूषन्नावोऽअंतःसमुद्रोहिरण्ययंरितरिक्षेचरंति । ताभिर्यासिदूत्यांसूर्यस्यकामेनकृतश्रवंऽइच्छमानः ॥ पूषासुबं
 धुर्दिवऽआपृथिव्याऽइळस्पतिर्मघवाद्स्मर्चन्तः । यंदेवाऽसोऽअददुःसूर्यायैकामेनकृतंत्वसंस्वंच ॥ २४ ॥ (६।५।१०)
 प्रनुवोचासुतेषुवांवीर्याऽयानिचक्रथुः । हुतासौवांपितरोदेवशत्रवऽइंद्राग्नीजीवधोयुवं+ ॥ वळित्थामहिमावामिंद्रा
 ग्नीपनिष्ठऽआ । समानोवांजनिताभ्रातरायुव्यमाविहेहमातरा ॥ ओकिवांसासुतेसचाऽअश्वासप्तीऽइवादने । इं
 द्रान्व१ग्नीऽअवसेहवज्जिणाविषंदेवाहवामहे ॥ यऽइंद्राग्नीसुतेषुवांस्तवत्तेष्वृतावृधा । जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणान
 देवाभसथश्चन+ ॥ इंद्राग्नीकोऽअस्यवादेवौमर्तश्चिकेतति । विषूचोऽअश्वान्युयुजानऽईयतऽएकःसमानऽआरथे
 ॥ २५ ॥ इंद्राग्नीऽअपादियंपूर्वागात्पद्वतीभ्यः । हित्वीशिरोजिह्वयावाकंदच्चरंश्रिंशत्पदान्यक्रमीत् ॥ इंद्राग्नीऽआ
 हितंन्वतेनरोधन्वानिबाह्वोः । मानोऽअस्मिन्महाधनेपरावर्कंगविष्टिषु ॥ इंद्राग्नीतपतिमाघाऽअर्योऽअरातयः ।
 अपद्वेषांस्याकृतंयुयुतंसूर्यादधि ॥ इंद्राग्नियुवोरपिवसुदिव्यानिपाधिवा । आनंऽइहप्रयच्छतरंरथिंविश्वायुपोपसं ॥

(६।५।१०) प्रनुवोचेतिदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्राग्नीवृहतीअंत्याश्चतस्रोनुष्टुभः ।

इंद्राग्नीऽउक्थवाहसास्तोमेभिर्हवनश्रुता । विश्वाभिर्गीर्भिरागतमस्यसोमस्यपीतये ॥ २६ ॥ (६।५।११) श्रथद्वृ
त्रमुतसंनोतिवाजमिंद्रायोऽग्नीसहुरीसपर्यात् । इरज्यंतावसव्यस्यभूरेःसहस्तमासहसावाजयंता ॥ तायोधिष्टम
भिगाऽइंद्रनूनमपःस्वरूपसोऽअग्नऽऊहाः । दिशःस्वरूपसऽइंद्रचित्राऽअपोगाऽअग्नेयुवसेनियुत्वान् ॥ आवृत्रहणा
वृत्रहभिःशुष्मेरिंद्रयातनमोभिरग्नेऽअर्वाक् । युवंराधोभिरकवेभिरिंद्राग्नेऽअस्मेभंवतमुत्तमेभिः ॥ ताहुवेयोरिदंप
मेविश्वैपुराकृतं । इंद्राग्नीनमर्धतः ॥ उग्राविधनिनामृधऽइंद्राग्नीहवामहे । तानोमृळातऽईददौ ॥ २७ ॥ हतोवृत्रा
ण्यार्याहतोदासानिसर्पती । हतोविश्वाऽअपद्विषः ॥ इंद्राग्नीयुवामिमेऽभिस्तोमाऽअनूषत । पिबंतंशंभुवासुतं ॥
यावांसंतिपुरुषूहोनियुतोदाशुषेनरा । इंद्राग्नीताभिरागतं ॥ ताभिरागच्छतंनरोपेदंसवनंसुतं । इंद्राग्नीसोमपीत
ये ॥ तमीळिष्वयोऽअर्चिषावनाविश्वापरिष्वजत् । कृष्णाकृणोर्तिजिह्वया ॥ २८ ॥ यऽइन्द्रऽआविवांसतिसुम्नामि
ंद्रस्यमर्त्यः । घुम्नायंसुतराऽअपः+ ॥ तानोवाजवतीरिषऽआशून्पिपृतमर्वतः । इंद्रमग्निंचवोह्वे ॥ उभावामिंद्रा
ग्नीऽआहुवध्याऽउभाराधसःसहमादयध्वै । उभादाताराविषारंयीणामुभावाजस्यसातयेहुवेवां ॥ आनोगव्येभिर
श्वैर्वसव्यैऽरुपगच्छतं । सखायौदेवौसख्यायशंभुवैंद्राग्नीताहवामहे ॥ इंद्राग्नीशृणुतंहव्यंजमानस्यसुन्वतः । वीतं

(६।५।११) अथ द्वृत्रमिति पंचदशर्चस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्राग्नीगायत्रीआद्यास्तिस्रस्रयोदशीचत्रिष्टुभःचतुर्दशीबृहत्पत्न्यानुष्टुप ।

हव्यान्यागतं पिबंतं सोम्यमधु ॥ २९ ॥ (६।५।१२) इयमददाद्रभसमृणच्युतं दिवोदासंवध्यश्वायदाशुषे । या
शश्वंतमाचखादावसंपणितातेदात्राणितविषासरस्वति ॥ इयंशुष्मेभिर्विसखाऽइवारुजत्सानुगिरीणांतविषेभिरुमि
भिः । पारावतग्नीमवसेसुवृक्तिभिःसरस्वतीमाविवासेमधीतिभिः ॥ सरस्वतिदेवनिदोनिर्वहयप्रजांविश्वस्यबृसंस्य
मायिनः । उत्क्षितिभ्योवनीरविंदोविषमेभ्योऽअस्रवोवाजिनीवति ॥ प्रणोदेवीसरस्वतीवाजैभिर्वाजिनीवती ।
धीनामवित्र्यवतु ॥ यस्त्वादेविसरस्वत्युपब्रूतेधनेहिते । इंद्रंनवृत्रतूयै ॥ ३० ॥ त्वंदेविसरस्वत्यवावाजेषुवाजिनि ।
रदापूषेवनःसर्नि+ ॥ उत्स्यानःसरस्वतीधोराहिरण्यवर्तनिः । वृत्रघ्नीवष्टिसुष्टुति+ ॥ यस्याऽअनंतोऽअहुतस्त्वेषश्च
रिप्णुरर्णवः । अमश्चरतिरोरुवत् ॥ सानोविश्वाऽअतिद्विषःस्वसूरन्याऽऋतावरी । अतन्नहेवसूर्यः ॥ उत्तनःप्रियाप्रिया
सुसप्तस्वसासुजुष्टा । सरस्वतीस्तोम्याभूत् ॥ ३१ ॥ आपप्रुषीपाथिवान्युररजोऽअंतरिक्षं । सरस्वतीनिदस्पातु ॥
त्रिषधस्थासप्तधातुःपंचजातावर्धयती । वाजैवाजेहव्याभूत् ॥ प्रयामहिन्नामहिनासुचेकितेद्युम्नेभिरन्याऽअपसाम
पस्तमा । रथऽइवबृहतीविश्वनेकृतोपस्तुत्याचिकितुषासरस्वती ॥ सरस्वत्यभिर्नोनेषिवस्योमापस्फरीःपर्यसामानऽ
आधक् । जुषस्वनःसख्यावेदयाचमात्वत्क्षेत्राण्यरणानिगन्म ॥ ३२ ॥ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

(६।५।१२) इयमददादिति चतुर्दशर्चस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्योभरद्वाजःसरस्वतीगायत्रीआद्यास्तिस्रस्रयोदशीचजगत्पत्न्यानुष्टुप ।

क्रकसं.

अ.४अ.८

॥५८॥

द्वात्रिंशाध्यायेवर्गाः ३२ सूक्तानि १४ ऋचः १६६ ॥ त्यागः ॥ अग्नय. १० मरुद्ध्य. ५ पूष्णइदं. ४ मरुद्ध्य. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ६३
[भे. प. विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्नय. अहोरात्राभ्या. वायव. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सरस्वत्याइ. पूष्ण. अग्नयेत्वष्टू. रुद्राये. मरुद्ध्य. २
विष्णव. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ सूर्यायेदं. द्यावापृथिवीभ्या. मरुद्ध्य. २ इंद्राये. अग्नय. सवित्र. अग्नय. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५
सूर्याये. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. १० अग्नय. सोमाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ४ सोमाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ८ अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३
अग्निपर्जन्याभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य.] पूष्णइ. ३२ इंद्रापूषभ्या. ६ पूष्ण. ४ इंद्राग्निभ्या. २५ सरस्वत्याइ. १४ ॥ इतिचतुर्थेऽष्टमः ॥

मंडलं ६

अनु. ५

॥ इतिचतुर्थाष्टकःसमाप्तः ॥

॥५८॥

॥ अथपंचमाष्टकप्रारंभः ॥

श्रीः ॥ स्तुषएकादशाश्विनंतुक्तैकपदांतत्रैष्टुभमाद्याविराजुदुश्रियेषलुषस्यंत्वेपास्यावपुर्वेकादशमारुतैवि
 श्वेषामैत्रावरुणंश्रुष्टीवामैद्रावरुणमुपांत्येजगत्यांसवामष्टावैद्रावैष्णवैघृतवतीषट्पावापृथिवीयंजागतमुदुष्यः
 सावित्रंत्रिष्टुबंतमिंद्रासोमापंचंद्रासोमयोअद्रिभित्तुचंबार्हस्पत्यंसोमारुद्राचतुष्कंसोमारादैजीमूतस्यैकोना
 पायुर्भारद्वाजःसंग्रामांगान्यृकशोभितुष्टाववर्मधनुर्ज्यामार्कीहृषुधिजगत्यधेसारथिमधेरश्मीनश्वाअथरथगोपा
 न्जगत्याद्यालिङ्गोक्तदेवताद्वाभ्यामिषून्प्रतोदहस्तघ्नद्वाभ्यामिषून्पराःपत्तयादयोर्लिङ्गोक्तदेवताःसंग्रामाशिषो
 त्यानुष्टुबृजीतआलाकेतिचद्वेद्वेयोऽन्यःसंभूतोवसतीवरीषुगृह्यमाणासुपुष्करेस्थितवान्सर्वतःपुष्करंतत्रविश्वेदे
 वाअधारयन्नुत्थापयतोमहत्तपश्चकारादृष्टमिंद्रमन्यैर्ऋषिभिर्योदृष्टवांस्तपसापूर्वस्तोमभागान्परितुष्टःशक्रःप्रब्रूते
 यस्यसगुणतोनामजज्ञेवसतःश्रेष्ठ्यकर्मणःससप्तममंडलंवसिष्ठोपश्यदग्निपंचाधिकाविराजोष्टादद्याद्याः ॥ १ ॥
 श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिःओम् ॥ (६।६।१) स्तुपेनरादिवोऽअस्यप्रसंताश्विनाहुवेजरमाणोऽअकैः ।
 यासद्यऽउन्नाव्युषिऽमोऽअंतान्युयूषतःपर्युरुवरांसि ॥ तायज्ञमाशुचिभिश्चक्रमाणारयस्यभानुरुहचूरजोभिः । पुरु
 वरांस्यमितामिमानापोधन्वान्यतिथाथोऽअजान् ॥ ताहृत्यहृतिर्यदरंभ्रमुग्रेत्थाधियऽऊहथुःशश्वदश्वैः । मनोजवे

पठेनुवाकेचतुर्दशसूक्तानि (६।६।१) स्तुपेनरेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोश्विनौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ. १. अ. १
॥ २ ॥

मंडलं ६
अनु. ६

भिरिषिरैः शयधैपरिव्याधिर्दाशुषोमर्त्यस्य ॥ तानव्यसो जर्माणस्य मन्मोर्षभूषतोयुजानसंसी । शुभं पृक्षमिषमूर्जं व
हंता होतायक्षत्प्रलोऽअधुग्युवाना ॥ तावत्तूदसापुरुशकतमाप्रलानव्यसावचसाविवासे । याशंसतेस्तुवतेशंभवि
ष्ठाबभूवतुर्गुणतेचित्रराती ॥ १ ॥ ताभुज्युं विभिरुः समुद्रात्तुग्रस्यसूनुमूहधूरजोभिः । अरेणुभिर्योजनेभिर्भुजंताप
तत्रिभिरर्णसो निरुपस्थात् ॥ विजयुषारध्यायातमद्रिश्रुतं हवं वृषणावधिमत्याः । दशस्यंताशयवैपिप्यधुर्गामितिच्य
वानासुमतिभुरण्य ॥ यद्रौदसीप्रदिबोऽअस्तिभूमाहेळोदेवानामुतमर्त्यत्रा । तदादित्यावसवोरुद्रियासोरक्षोयुजेतपु
रधंदधात ॥ यऽईराजानावृतुथाविदधद्रजसोमित्रोवरुणश्चिकेतत् । गंभीरायरक्षसेहेतिमस्यद्रोधायचिद्वचसऽआन
वाय ॥ अंतैरैश्चैस्तनयायवर्तिर्द्युमतायातं नृवतारथेन । सनुत्येनत्यजसामर्त्यस्यवनुष्यतामपिशीर्षाववृक्तं ॥ आप
रमाभिरुतमध्यमाभिर्नियुद्धिर्यातमवमाभिरर्वाक् । दृढस्यचिद्रोमतोवित्रजस्यदुरोवर्तगुणतेचित्रराती ॥ २ ॥
(६।६।२) क१त्यावल्गूपुरुहूताद्यदूतोनस्तोमोविदन्नमस्वान् । आयोऽअर्वाङ्गासत्याववर्तप्रेष्ठाह्यसंथोऽअस्यमन्म
न ॥ अरैमेगंतं हवनायासैर्गुणानायथापिबांधोऽअंधः । परिहृत्यद्वितीयाधोरिपोनयत्परोनांतरस्तुतुर्यात्+ ॥ अका
रिवामंधसोवरीमन्नस्तारिबर्हिःसुप्रायणतमं । उत्तानहस्तोयुवयुर्ववंदावानक्षतोऽअद्रयऽआंजन् ॥ ऊर्ध्वोवामग्निरध्व

(६।६।२) कत्येतेकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽश्विनौत्रिष्टुप्आद्याविराळंलैकपदा ।

॥ २ ॥

रेष्वस्थात्प्ररातिरेतिजुणिनीघृताची । प्रहोतागूर्तमनाऽउराणोयुक्तयोनासत्याहवीमन् ॥ अधिश्रियेदुहितासूर्यस्य
रथैतस्थापुरुभुजाशतोति । प्रमायाभिर्मायिनाभूतमन्ननरानृतुजनिमन्यज्ञियानां ॥ ३ ॥ युवंश्रीभिर्देशताभिराभिः
शुभेपुष्टिमूहथुःसूर्यायाः । प्रवांवयोवपुषेनुपसन्नक्षद्वानीसुष्टुताधिष्ण्यावां ॥ आवांवयोश्वासोवहिष्ठाऽअभिप्रवांना
सत्यावहंतु । प्रवारथोमनोजवाऽअसर्जीपःपृक्षऽइपिधोऽअनुपूर्वीः+ ॥ पुरुहिवोपुरुभुजादेष्णभेनुनऽइपिपिन्वतमसं
कां । स्तुतश्चवांमाध्वीसुष्टुतिश्चरसाश्चयेवामनुरातिमगमन् ॥ उतमऽऋज्रेपुरयस्यरध्वीसुमीढेशतंपेरुकेचंपका । शां
डोदाद्विरिणिनःस्माद्दिष्टीन्दशवशासोऽअभिषाचऽऋष्वान्+ ॥ संवांशतानासत्यासहस्राश्वानांपुरुषंथांगिरेदात् ।
भरद्वाजायवीरनृगिरेदाद्वितारक्षांसिपुरुदंससास्युः ॥ आवांसुम्नेवरिमन्सूरिभिःप्यां ॥ ४ ॥ (६।६।३) उदुश्रिय
ऽउपसोरोचमानाऽअस्थुरपानोर्मयोरुशतः । कृणोतिविश्वासुपथासुगान्यभूदुवस्वीदक्षिणामघोनी ॥ भद्राददृक्षऽउ
र्वियाविभास्युत्तेशोचिर्भानवोद्यामपसन् । आविर्वक्षःकृणुपेशंभमानोषोदेविरोचमानामहोभिः ॥ वहतिसीमरुणा
सोरुशंतोगावःसुभगांमुर्वियाप्रधानां । अपेजतेशूरोऽअस्तेवशन्नून्बाधतेतमोऽअजिरोनवोढा ॥ सुगोततेसुपथापर्वते
ष्ववातेऽअपस्तरसिस्वभानो । सानऽआवहपृथुयामन्नृष्वेरिर्दिबोदुहितरिष्यधै ॥ साबहयोक्षभिरवातोषोवरंवह

(६।६।३) उदुश्रियइतिषडृचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजउपास्त्रिष्टुप् ।

सिजोषमनु । त्वंदिबोदुहितर्याहदेवीपूर्वहूतौमंहनादर्शताभूः ॥ उत्तेवर्यश्चिद्वसतेरपसन्नरश्चयेपितुभाजोव्युष्टौ । अ
मासतेवहसिभूरिवाममुषोदेविदाशुषेमर्त्याय ॥ ५ ॥ (६।६।४) एषास्यानोदुहितादिवोजाःक्षितीरुच्छंतीमानुधीर
जीगः । याभानुनारुशताराम्यास्वजायितिरस्तमसश्चिदक्नू⁺ ॥ वितद्युररुणयुग्मिभिरश्वैश्चित्रंभात्युषसश्चंद्ररथाः ।
अग्रयज्ञस्यबृहतोनयंतीर्विताबाधतेतमऽऊर्म्यायाः ॥ श्रवोवाजमिषमूर्ज्वहंतीर्निदाशुषऽउषसोमर्त्याय । मघोनीधी
रवत्पत्यमानाऽअवोधातविधतेरत्नमद्य⁺ ॥ इदाहिवोविधतेरत्नमस्तीदावीरायदाशुषऽउषासः । इदाविप्रायजरतेय
दुक्थानिष्ममावतेवहथापुराचि⁺ ॥ इदाहितऽउषोऽअद्रिसानोगोत्रागवामंगिरसोगृणति । व्य^१केंणविभिदुर्ब्रह्म
णाचसत्यानृणामभवहेवहृतिः ॥ उच्छादियोदुहितःप्रत्नवन्नोभरद्वाजवद्विधतेमघोनि । सुवीररयिगृणतोरेरीह्यरुगा
यमधिधेहिश्रवोनः ॥ ६ ॥ (६।६।५) वपुर्नुतच्चिकितुषेचिदस्तुसमानंनार्मधेनुपत्यमानं । मर्तेष्वन्यद्दोहसेपीपायं
सकृच्छुक्रंदुदुहेष्टृश्चिरूधः ॥ येऽअग्रयोनशोशुचिन्निधानाद्विर्यत्रिमरुतोवावृधंत । अरेणवोहिरण्ययांसऽएषांसाकंनृ
ग्णैःपौंस्येभिश्चभूवन् ॥ रुद्रस्ययेमीहृषःसंतिपुत्रायांश्चोनुदाधृविर्भरंध्यै । विदेहिमातामहोमहीषासेत्पृश्निःसुभ्वे^३ग
र्भमाधात् ॥ नयऽईषतेजनुषोयान्वं^१तःसंतोवद्यानिपुनानाः । निर्यदुहेष्टुच्योनजोषमनुश्रियातन्वमुक्षमाणाः ॥

(६।६।४) एषास्येतिषट्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजउषास्त्रिष्टुप् । (६।६।५) वपुर्वित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोमरुत-

मक्षूनयेषुदोहसेचिदुयाऽआनामधृष्णुमारुतंदधानाः । नयेस्तौनाऽअयासोमहानूचित्सुदानुरवयासदुग्रान्⁺ ॥ ७ ॥
तऽइदुग्राःशवसाधृष्णुषेणाऽउभेयुजंतरोदसीसुमेके । अधस्मैषुरोदसीस्वशोचिरामवत्सुतस्थानरोकः ॥ अनेनोवोम
रुतोयामोऽअस्त्वनश्वश्चिद्यमजत्यरंथीः । अनवसोऽअनभीशूरजस्तूर्विरोदसीपथ्यायातिसाधन् ॥ नास्यवर्तानतरु
तान्वस्तिमरुतोयमवथवाजसातौ । तोकेवागोषुतनयेयमप्सुसम्रजंदर्तापायेऽअधद्योः⁺ ॥ प्रचित्रमर्कगृणतेतुरायमा
रुतायस्वतवसेभरध्वं । येसहोसिसहसासहतेरेजतेऽअग्नेपृथिवीमुखेभ्यः ॥ त्विषीमतोऽअध्वरस्येवदिद्युत्तृषुच्यवसो
जुहो^३नाग्नेः । अर्चत्रयोधुनयोनवीराभ्राजजन्मानोमरुतोऽअधृष्टाः ॥ तंवृधंतमारुतंभ्राजदृष्टिरुद्रस्यसूनुहवसावि
वासे । दिवःशर्धायशुच्योमनीषागिरयोनापऽउग्राऽअस्पृधन् ॥ ८ ॥ (६।६।६) विश्वेषांवःसतांज्येष्ठतमागीभिर्मि
त्रावरुणावावृधध्यै । संयारश्मेवयमतुर्यमिष्टाद्वाजनाऽअसंमाबाहुभिःस्वैः⁺ ॥ इयमद्वांप्रस्तृणीतेमनीषोपप्रियानम
सावर्हिरच्छ । यंतनोमित्रावरुणावधृष्टच्छदिर्यद्वावरुथ्यंसुदानू ॥ आयातंमित्रावरुणासुशस्त्युपप्रियानमसाहूयमा
ना । संयारवम्रःस्थोऽअपसेवजनान्छुधीयतश्चिद्यतथोमहित्वा⁺ ॥ अश्वानयावाजिनापूतबधूऽऋतायद्भर्मदितिर्भरं
ध्यै । प्रयामर्हिमहांताजायमानाघोरामर्तायरिपवेनिदीधः ॥ विश्वेयद्वांमंहनामंदमानाःक्षत्रंदेवामोऽअदधुःसजो
स्त्रिष्टुप् । (६।६।६) विश्वेषामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

षाः । परियद्भूथोरोदसीचिदुर्वीसंतिस्पशोऽअदब्धासोऽअमूराः ॥ ९ ॥ ताहिक्षत्रंधारयेथेऽअनुद्युहंहेथेसानुमुप
मादिवद्योः । दृढोनक्षत्रऽउतविश्वदैवोभूमिमातान्धाधासिनायोः⁺ ॥ ताविग्रंधैथेजठरैपूणध्याऽआयत्सद्वासभृत
यःपूणंति । नमृष्यंतेयुवतयोवातावियत्पयोविश्वजिन्वाभरंते ॥ ताजिह्यासदमेदंसुमेधाऽआयद्वासत्योऽअरतिर्क
तेभूत् । तद्वांमहित्वंघृताभ्रावस्तुयुवंदाशुषेविचयिष्टमंहः ॥ प्रयद्वांमित्रावरुणास्पृधन्प्रियाधामयुवधितामिनंति ।
नयेद्देवासोऽओहसानमर्ताऽअयज्ञसाचोऽअप्योनपुत्राः⁺ ॥ वियद्वाचंकीस्तासोभरंतेशंसैतिकेचिन्निविदोमनानाः ।
आद्वांब्रवामसत्यान्युकथानकिंदेवभिर्यतथोमहित्वा⁺ ॥ अवोरिथावाच्छदिषोऽअभिष्टौयुवोमित्रावरुणावस्कृधो
यु । अनुयद्वावःस्फुरानृजिप्यंधृःपुंयद्रणेवृषणंयुनजन् ॥ १० ॥ (६।६।७) श्रुष्टीवाँऽयज्ञऽउद्यतःसजोषामनुष्व
दृक्तवाहिषोयजधै । आयऽइन्द्रावरुणाविषेऽअद्यमहेसुभ्रायमहऽआववतंत् ॥ ताहिश्रेष्ठादेवतातातुजाशूराणांशवि
ष्ठाताहिभूतं । मद्योनांमंहिष्ठातुविशुष्मऽऋतेनवृत्रतुरासर्वसेना ॥ तागृणीहिनमस्येभिःशूषैःसुम्नेभिरिन्द्रावरुणाचका
ना । वज्रेणान्यःशर्वसाहंतिवृत्रंसिपत्त्यन्योवृजनेषुविप्रः ॥ भ्राश्रयन्नरंश्रवावृधंतविश्वेदेवासोनरांस्वगूर्ताः । प्रैभ्य
ऽइन्द्रावरुणामहित्वाद्यौश्वपृथिविभूतमुर्वी⁺ ॥ सऽइत्सुदानुःस्ववाँऽऋतावेन्द्रायोवावरुणदाशतित्मन् । इपासद्विप

(६।६।७) श्रुष्टीवामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइन्द्रावरुणात्रिष्टुप्पुनवमीदशम्यौजगत्यौ ।

स्तरेहास्वान्वसेद्वरिंरिवितश्चजनान् ॥ ११ ॥ यंयुवंदाश्वध्वरायदेवारयिंधत्थोवसुमंतंपुरुक्षुं । अस्मेसऽइन्द्रावरुणा
वर्षिष्यात्प्रयोभनकिंवनुषामशस्तीः ॥ उतनःसुत्रात्रोदेवगोपाःसुरिभ्यऽइन्द्रावरुणारयिःष्यात् । येषांशुष्मःपृतनासु
साहान्प्रसद्योद्युन्नातिरतेतुरिः ॥ नूनऽइन्द्रावरुणागृणानापृंक्तरयिसौश्रवसायदेवा । इत्थागृणंतोमहिनस्यशर्धोपो
ननावादुरितातरेम ॥ प्रसन्नाजैबृहतेमन्मनुप्रियमर्चदेवायवरुणायसप्रथः । अयंयऽउर्वामहिनामहिब्रतःकृत्वावि
भात्यजरोनशोचिषा ॥ इन्द्रावरुणासुतपाविमंसुतंसोमैपिबतमद्यधृतव्रता । युवोरथोऽअध्वरंदेववीतयेप्रतिस्वसरमु
पयातिपीतये ॥ इन्द्रावरुणामधुमत्तमस्यवृष्णःसोमस्यवृष्णावृषेथां । इदंवांमधःपरिषिक्तमस्मेऽआसद्यास्मिन्वाहिषि
मादयेथां ॥ १२ ॥ (६।६।८) संवांकर्मणासमिषाहिनोमीन्द्राविष्णूऽअपसस्पारेऽअस्य । जुषेथांयज्ञद्रविणंचधत्तम
रिदैर्नःपृथिभिःपारयंता ॥ याविश्वासांजनितारामतीनामिन्द्राविष्णूकलशासोमधाना । प्रवांगिरःशस्यमानाऽअव
तुप्रस्तोमासोगीयमानासोऽअकैः⁺ ॥ इन्द्राविष्णूमदपतीमदानामासोमैयातंद्रविणोदधाना । संवांमजंत्वक्तुभिर्मती
नांसस्तोमासःशस्यमानासऽउक्थैः ॥ आवामश्वासोऽअभिमातिषाहऽइन्द्राविष्णूसधमादौवहंतु । जुषेथांविश्वाह
वनामतीनामुपब्रह्माणिशृणुस्तगिरोमे ॥ इन्द्राविष्णूतत्पन्याय्यंवांसोमस्यमदऽउरुचक्रमाथे । अकृणुतमंतरिक्षंवरीयो

(६।६।८) संवामित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइन्द्राविष्णूत्रिष्टुप् ।

प्रथतंजीवसेनोरजांसि ॥ इंद्राविष्णूहविषावावृधानाग्राद्धानानमसारातहव्या । घृतासुतीद्रविणंघत्तमस्मेसमुद्रःस्थः
 कलशःसोमधानः ॥ इंद्राविष्णूपिबतंमध्वोऽस्यसोमस्यदस्त्राजठरं पृणेथां । आवामंधीसिमदिराण्यग्मन्नुपब्रह्माणि
 शृणुतंहवमे ॥ उभाजिग्यधुनंपराजयेथेनपराजिग्येकतरश्चनैनोः । इंद्रश्चविष्णोयदपस्पृधेथांत्रेधासहस्रं वितदैरये
 थां ॥ १३ ॥ (६।६।९) घृतवतीभुवनानामभिश्रियोर्वीपृथ्वीमधुदुधेसुपेशसा । द्यावापृथिवीवरुणस्यधर्मणावि
 ष्कभितेऽअजरेभूरिरेतसा ॥ असंश्रंतीभूरिंधारेपयस्वतीघृतंदुहातेसुकृतेशुचिब्रते । राजंतीऽअस्यभुवनस्यरोदसीऽ
 अस्मेरेतःसिंचतंयन्मनुहितं ॥ योवामृजवेकमणायरोदसीमतोद्दाशधिषणेससाधति । प्रप्रजाभिर्जायतेधर्मणस्प
 रियुवोःसिक्ताविषुरुपाणिसब्रता ॥ घृतेनद्यावापृथिवीऽअभीवृतेघृतश्रियाघृतपृचाघृतावृधा । उर्वीपृथ्वीहोतृवृयंपु
 रोहितेतेऽइद्विप्राऽईळतेसुभ्रमिष्टये ॥ मधुनोद्यावापृथिवीभिर्मिक्षतामधुश्रुतामधुदुधेमधुव्रते । दधानेयज्ञद्रविणंच
 देवतामहिश्रवोवाजमस्मेसुवीर्यं ॥ ऊर्जनोद्यौश्चपृथिवीचपिन्वतांपितामाताविश्वविदांसुदंससा । सरराणेरोदसीवि
 श्वशोभुवासनिंवाजैरयिमस्मेसमिन्वतां ॥ १४ ॥ (६।६।१०) उदुप्यदेवःसविताहिरण्ययाबाहूऽअयंस्तसर्वनायसु

(६।६।९) घृतवतीइतिषड्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोद्यावापृथिव्यौजगती । (६।६।१०) उदुप्येतिषड्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्यो
 भरद्वाजःसविताजगतीअंत्यास्तिस्रिष्टुभः ।

कतुः । घृतेनपाणीऽअभिप्रुणुतेमखोयुवासुदक्षोरजसोविधर्मणि ॥ देवस्यवयंसवितुःसर्वीमनिश्रेष्ठेस्यामवसुनश्चद्राव
 ने । योविश्वस्यद्विपदोयश्चतुष्पदोनिवेशनेप्रसवेचासिभूमनः ॥ अदब्धेभिःसवितःपायुभिष्टुशिवेभिर्द्यपरिपाहिनोग
 यं । हिरण्यजिह्वःसुवितायनव्यसेरक्षामाकिर्नोऽअघशंसऽइत ॥ उदुप्यदेवःसवितादमूनाहिरण्यपाणिःप्रतिद्रोपमं
 स्यात् । अयोहनुर्यजतोमंद्रजिह्वऽआदाशुपेसुवतिभूरिवामं ॥ उदुऽअयोऽउपवक्तेवबाहूहिरण्ययासवितासुप्रतीका ।
 दिवोरोहोस्यरुहपृथिव्याऽअरीरमत्पतयत्कच्चिदभ्वं ॥ वाममद्यसवितवाममुश्वोदिवेदिवेवाममस्मभ्यंसावीः । वाम
 स्यहिक्षयस्यदेवभूरैरयाधियावामभाजःस्याम ॥ १५ ॥ (६।६।११) इंद्रासोमामहितद्वामहित्वंयुवंमहानिप्रथमानिच
 कथुः । युवंसूर्यविद्विदथुर्युवंस्वविंश्वातमांस्यहतंनिदश्च ॥ इंद्रासोमावासयथऽउषासमुत्सूर्यनयथोज्योतिषासह ।
 उपद्यांस्कंभयुःस्कंभनेनाप्रथतंपृथिवीमातरंवि ॥ इंद्रासोमावहिमपःपरिष्ठांधोवृत्रमनुवांघौरमन्यत । प्राणीस्यै
 रयतंनदीनामासमुद्राणिपप्रथुःपुरुणि ॥ इंद्रासोमापक्रमामास्वतंनिगवामिदधधुर्वक्षणासु । जगृभधुरनपिनद्धमासु
 रुशच्चित्रासुजगतीप्वंतः ॥ इंद्रासोमायुवमंगतरुत्रमपत्यसाचंश्रुत्यैरराथे । युवंशुष्मनर्यचर्षणिभ्यःसंविध्युःपृत
 नापाहमुग्रा ॥ १६ ॥ (६।६।१२) योऽअद्रिभिप्रथमजाऽकृतावाबृहस्पतिरागिरसोहविष्मान् । द्विबर्हज्माप्राघ

(६।६।११) इंद्रासोमेतिपंचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रासोमौत्रिष्टुप् । (६।६।१२) योअद्रिभिदितितृचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्यो

र्मसत्पितानऽआरोदसीवृषभोरोरवीति ॥ जनायचिद्यऽईवतऽउलोकंबृहस्पतिर्देवहूतौचकार । मन्वृत्राणिविपुरोदद
रीतिजयन्छत्रैर्मित्रान्पूत्सुसाहन् ॥ बृहस्पतिःसमजयद्वसूनिमहोत्रजान्गोमतोदेवऽएषः । अपःसिषासन्त्व१रप्रती
तोबृहस्पतिर्हृत्यमित्रमूकैः+ ॥ १७ ॥ (६।६।१३) सोमारुद्राधारयेथामसूर्य१प्रवामिष्टयोरमश्रुवन्तु । दमेदमेस्ररत्ना
दधानाशंनोभूतंद्विपदुशंचतुष्पदे ॥ सोमारुद्राविवृहतंविषूचीमभीवायानोगयमाविवेश । आरेबाधेथानिर्कृतिपराचैर
स्मेभद्रासौश्रवसानिसंतु ॥ सोमारुद्रायुवमेतान्यस्मेविश्वातनूषुभेषजानिधत्त । अवस्यतंमुंचतंयन्नोऽअस्तितनूषुबद्धं
तमेनोऽअस्मत्+ ॥ तिग्मायुधौतिग्महेतीसुशेवौसोमारुद्राविहसुमृळतनः । प्रनोमुंचतंवरुणस्यपाशाहोपायतनःसुमन
स्यमाना ॥ १८ ॥ (६।६।१४) जीमूतस्येवभवतिप्रतीकंयद्वर्मायातिस्मदामुपस्थे । अनाविद्धयातन्वाजयत्वंसत्वा
वर्मणोमहिमापिपतु ॥ धन्वंनागाधन्वंनाजिजयेमधन्वंनातीव्राःसमदोजयेम । धनुःशत्रौरपकामंकृणोतिधन्वंनास
भरद्वाजोबृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । (६।६।१३) सोमारुद्रेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यबाहस्पत्योभरद्वाजःसोमारुद्रौत्रिष्टुप् । (६।६।१४) जीमूतस्येवत्येको
नविंशत्युचस्यसूक्तस्यभरद्वाजःपायुः आद्यानानंनवानांक्रमेणवर्मधनुर्ग्याधनुष्कोटीषुधिःसारथीरश्मयोऽआरथोरथगोपाः दशम्याब्राह्मण
पितृसोमपृथिवीपूषाणः एकादश्यादिव्योरिषवः त्रयोदश्याःप्रतोदः चतुर्दश्याहस्तत्रायं पंचदशीषोडशोरिषवः सप्तदश्यायुद्धभूमिकवच
ब्रह्मणस्पत्यदित्यः अष्टादश्यावर्मसोमवरुणाः अंत्यायादेवब्रह्मणित्रिष्टुप् । षष्ठीदशम्याजगत्याद्वादशीत्रयोदशीपंचदशीषोडश्यंत्या अनुष्टुभः

वीःप्रदिशोजयेम ॥ वक्ष्यंतीवेदागनीगंतिकर्णीप्रियंसखायंपरिषस्वजाना । योषेवशिङ्गेवितताधिधन्वन्ज्याऽइयंसमनेपा
रयंती ॥ तेऽआचरंतीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभृतामुपस्थे । अपश्शत्रून्विध्यतांसंविदानेऽआलीऽइमेविष्फुरंतीऽअ
मित्रान् ॥ बह्वीनांपिताबहुरस्यपुत्रश्चिश्वाकृणोतिसमनावगत्य । इषुधिःसंकाःपृतनाश्चसर्वाःपृष्ठेनिनद्धोजयतिप्रसूतः
॥ १९ ॥ रथेतिष्ठन्नयतिवाजिनःपुरोयत्रयत्रकामयतेसुषारथिः । अभीशूनांमहिमानंपनायतमनःपश्चादनुयच्छतिर
श्मयः ॥ तीव्रान्घोषान्कृण्वतेवृषपाणयोश्चारथेभिःसहवाजयंतः । अवक्रामंतःप्रपंदरमित्रान्क्षिणंतिशत्रूरनपव्ययं
तः ॥ स्थवाहनंहविरस्यनामयत्रायुधंनिहितमस्यवर्म । तत्रारथमुपशगमंसंदेमविश्वाहावयंसुमनस्यमानाः ॥ स्वादु
पंसदःपितरोवयोधाःकृच्छ्रेश्रितःशक्तीवंतोगभीराः । चित्रसेनाऽइषुबलाऽअमृध्राःसतोवीराऽउरवोव्रातसाहाः+ ॥
ब्राह्मणासुःपितरःसोम्यासःशिवेनोद्यावापृथिवीऽअनेहसा । पूषानःपातुदुरिताहतावृधोरक्षामाकिर्नोऽअघशंसऽई
शत ॥ २० ॥ सुपर्णवस्तेमृगोऽअस्यादंतोगोभिःसंनद्धापततिप्रसूता । यत्रानरःसंचविचद्रवतितत्रास्मभ्यमिषवःशर्म
यंसन् ॥ ऋजंतिपरिवृग्धिनीशमाभवतुनस्तनूः । सोमोऽअधिब्रवीतुनोदितिःशर्मयच्छतु ॥ आजघंतिसान्वेषांजघना
सप्तदशीपंक्तिः।(त्रयोदश्याःप्रतोदइत्यत्राश्वोदेवतेतिकेचित् । चतुर्दश्याहस्तत्राणंचतुर्दश्यामितिशौनकोक्तेहस्तत्राणमेवयुक्तं । प
राःपंचयादयोलिंगोक्तदेवताइत्येवमनुक्रमण्यांसत्यामंत्ययोर्द्वयोर्विश्वेदेवाइतिकेचिन्मन्यंतेबहुदैवतत्वान् । पंचदश्यादिव्योर्विपाक्तमुखवाण

उपजिघ्रते । अश्वाजनिप्रचतसोश्वान्त्सुमत्सुचोदय ॥ अहिंरिवभोगैःपर्यैतिबाहुंज्यायाहेतिपरिवाधमानः । हस्तग्नो
विश्वावयुनानिविद्वान्पुमान्पुमांसंपरिपातुविश्वतः ॥ आलाक्तायारुहशीर्ण्यथोयस्याऽअयोमुखं । इदंपर्जन्यरेतस
ऽइष्वैदेव्यैबृहन्नमः ॥ २१ ॥ अवसृष्टापरापतशरव्येब्रह्मसंशिते । गच्छामित्रान्प्रपद्यस्वमामीपांकंचनोच्छिषः ॥
यत्रबाणाःसंपतैतिकुमाराविशिखाऽइव । तत्रानोब्रह्मणस्पतिरदितिःशर्मयच्छतुविश्वाहाशर्मयच्छतु ॥ मर्माणितेव
मैणाछादयामिसोमस्त्वाराजामृतेनानुवस्तां । उरोर्वरीयोवरुणस्तेकृणोतुजयंतत्वानुदेवामदंतु ॥ योनःस्वोऽअरणो
यश्चनिष्ठोजिघांसति । देवास्तंसर्वेधूर्वतुब्रह्मवर्मममांतरं ॥ २२ ॥ (इतिभारद्वाजंषष्ठमंडलंसमाप्तं अत्रसूक्तानि ७५)
(७।१।१) अग्निनरोदीधितिभिररण्योर्हस्तच्युतीजनयंतप्रशस्तं । दूरेदृशंगृहपतिमथर्यु⁺ ॥ तमग्निमस्तेवसंवोन्यु
ष्वन्त्सुप्रतिचक्षमवसेकुतश्चित् । दक्षाव्योयोदमऽआसुनित्यः ॥ प्रेद्धोऽअग्नेदीदिहिपुरोनोज्ञयासृम्यायविष्ठ ।
त्वांशश्चैतऽउपयंतिवाजाः ॥ प्रतेऽअग्नयोग्निभ्योवरंनिःसुवीरांसःशोशुचंतद्युमतः । यत्रानरःसमासंतेसुजाताः⁺ ॥
दानोऽअग्नेधियारयिसुवीरंस्वपत्यंसहस्यप्रशस्तं । नयंयावातरतियातुमावान् ॥ २३ ॥ उपयमेतियुवतिःसुदक्षंदो
षावस्तोर्हविष्मंतीघृताचीं । उपस्वैनमरमतिर्वसूयुः⁺ ॥ विश्वाऽअग्नेपदहारातीर्थेभिस्तपोभिरदहोजरूथं । प्रनिस्वरं
इतिशौनकः)।वासिष्ठेसप्तममंडलेषडनुवाकाः(७।१।१)अग्निनरइतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिर्विराट्अंत्याःसप्तत्रिष्टुभः।

चातयस्वामीवां ॥ आयस्तैऽअग्नऽइधतेऽअनीकंवसिष्ठशुकृदीदिवःपावक । उतोनेऽएभिःस्तवधैरिहस्याः ॥ वियेतै
ऽअग्नेभेजिरेऽअनीकंमर्तानरःपित्र्यांसःपुरुत्रा । उतोनेऽएभिःसुमनाऽइहस्याः ॥ इमेनरोवृत्रहत्येषुशूराविश्वाऽअदे
वीरभिसंतुमायाः । येमेधियंपनयंतप्रशस्तां⁺ ॥ २४ ॥ माशूनैऽअग्नेनिषदामनृणांमाशेषसोवीरतापरित्वा । प्रजाव
तीषुदुर्यासुदुर्य ॥ यमश्वीनित्यमुपयातियज्ञंप्रजावतंस्वपत्यंक्षयनः । स्वजन्मनाशेषसावावृधानं⁺ ॥ पाहिनोऽअग्ने
क्षसोऽअजुष्टात्पाहिधूर्तेररुपोऽअघ्रायोः । त्वायुजापृतनायूरभिष्यां ॥ सेदग्निरग्नींऽरत्यस्वन्यान्यत्रवाजीतनयोवी
लुपाणिः । सहस्रपाथाऽअक्षरांसमेति ॥ सेदग्निर्योवन्युप्यतोनिपातिसमेद्धारमंहसऽउरुण्यात् । सुजातामःपरिचरं
तिवीराः⁺ ॥ २५ ॥ अयंसोऽअग्निराहुतःपुरुत्रायमीशानःसमिदिंधेहविष्मान् । परियमेत्यध्वरेषुहोतां ॥ त्वेऽअग्नऽ
आहव्नानिभूरींशानासऽआजुहुयामनित्या । उभाकृण्वंतोवहतूमियेधे ॥ इमोऽअग्नेवीततमानिहव्याजंशोवक्षिदेव
तातिमच्छ । प्रतिनऽईसुर्भीणिव्यंतु ॥ मानोऽअग्नेवीरतेपरादादुर्वासमेतयेमानोऽअस्यै । मानःक्षुधेमारक्षसंऽक्र
तावोमानोदमेमावन्ऽआजुहर्थाः ॥ नूमेब्रह्माण्यग्नऽउच्छशाधित्वंदैवमघवन्ध्र्यःसुषूदः । रातास्यामोभयांसऽआतेय
यंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ २६ ॥ त्वमग्नेसुहवोरण्वसंदृक्सुदीतीसूनोसहसोदिदीहि । मात्वेसचातनयनित्यऽआध
ज्मावीरोऽअस्मन्नयोविदासीत् ॥ मानोऽअग्नेदुर्भृतयेसचेषुदेवैष्वग्निपुप्रवाचः । मातंऽअस्मान्दुर्मतयोभूमाच्चिदेव

स्यसूनोसहसोनशत ॥ समर्तोऽअग्नेस्वनीकरवानमर्त्येयऽआजुहोतिहव्यं । सदेवतावसुवर्निदधातियंसूरिरथीपृच्छमा
नऽएति ॥ महोनोऽअग्नेसुवितस्यविद्वान्नयिसूरिभ्यऽआवहावृहंतं । येनवयंसहसावन्मदेमाविक्षितासऽआयुषासुवी
राः ॥ नूसेब्रह्माण्यः ॥ २७ ॥ इतिपंचमाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

पंचमाष्टकेसूक्तानि १२९ ऋचः १२६३

त्रयस्त्रिंशाष्टकेवर्गाः २७ सूक्तानि १५ ऋचः १४३ ॥ त्यागः ॥ अध्विन्यामिदं. २२ उपस. १२ मरुच्य. ११ मित्रावरुणाभ्या. ११
इंद्रावरुणाभ्या. ११ इंद्राविष्णुभ्या. ८ यावापृथिवीभ्या. ६ सवित्र. ६ इंद्रासोमाभ्या. ५ वृहस्पतय. ३ सोमारुद्राभ्या. ४ वर्मणइ.
धनुषइ. ज्यायाइ. धनुष्कोत्या. इषुध्याइ. सारथिरदिभ्य. अभ्येभ्य. रथाये. रथगोपेभ्य. ब्राह्मणपितृसोमयावापृथिवीषूभ्य. इषुभ्य. २
प्रतोदाये. हस्तत्राणाये. इषुभ्य. २ युद्धभूमिकवचब्रह्मणस्पत्यदितिभ्य. वर्मसोमवरुणेभ्य. देवब्रह्मभ्य. अग्नये. २५ ॥ इतिपंचमेप्रथमः ॥

जुषस्वैकादशाप्रमप्रिबोदशप्रवःप्राग्नयेनववैश्वानरीयंतुप्रसध्वाजःसप्तप्रवोदेवमिधैबोधिषलुषोनपंचमहानगन्म
तृचैप्राग्नयेवैश्वानरीयंसमिधाबृहत्याद्युपसद्यायपंचोनागायत्रमेनावोद्वादशप्रागार्थमग्नेभवसप्तद्वैपदत्रैष्टुभैत्वे
हपंचाधिकैर्द्रसुदासःपैजवनस्यचतस्रोत्यादानस्तुतिर्यस्तिग्मशृंगएकादश ॥ २ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।१।२) जुषस्वनःसमिधमग्नेऽअद्यशोचाबृहद्यजतंधूममृण्वन् । उपस्पृशद्विष्यंसानुस्तूपैः
संरश्मिभिस्ततनःसूर्यस्य ॥ नराशंसस्यमहिमानमेषामुपस्तोषामयजतस्ययज्ञैः । यसुक्रतवःशुचयोधिगंधाःस्वदंतिदे
वाऽउभयानिहव्या ॥ ईळेन्यैवोऽअसुरंसुदक्षमंतर्दूतरोदसीसत्यवाचं । मनुष्वदग्निमनुनासमिद्धंसमध्वरायसदमि
न्महेम ॥ सपर्यवोभरमाणाऽअभिजुप्रवृजतेनमसाबहिरग्नौ । आजुहानाघृतपृष्ठपृषदध्वर्यवोहविषामर्जयध्वं ॥
स्वाध्वोऽविदुरोदेवयंतोशिश्नयूरथयुदेवताता । पूर्वीशिश्नमातरारिहाणेसमग्रुवोनसमनेध्वजन् ॥ १ ॥ उतयोष
णेद्विष्येमहीनऽउषासानक्तासुदुधैवधेनुः । बहिषदापुरुहूतेमघोनीऽआयज्ञियेसुवितार्यश्रयेतां ॥ विप्रायज्ञेषुमानुषेषु
कारूमन्यैवांजातवेदसायजध्वै । ऊर्ध्वनोऽअध्वरंकृतंहवेषुतादेवेषुवनथोवार्याणि ॥ आभारंतीभारंतीभिःसृजोषाऽ
इळादेवैर्मनुष्यैभिरग्निः । सरस्वतीसारस्वतेभिर्वाक्त्तिस्त्रोदेवीर्बहिरेदंसदंतु ॥ तन्नस्तुरीपमधपोषयितुदेवत्वष्टिरं
राणःस्यस्व । यतोवीरःकर्मण्यःसुदक्षोयुक्तग्रावाजायतेदेवकामः ॥ वनस्पतेवसृजोपदेवानग्निहविःशमितासूदयाति ।
सेदुहोतासत्यतरोयजातियथादेवानांजनिमानिवेद ॥ आयाह्यग्नेसमिधानोऽअर्वाङ्द्विणदेवैःसरथतुरोभिः । बहि

(७।१।२) जुषस्वेकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणैस्त्रिंशःइष्मोनराशंसइळोवर्हिदेवीर्द्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीऽआभारत्य-
स्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयज्ञिष्टुप् ।

नैऽआस्तामदितिऽपुत्रास्वाहादेवाऽअमृतामादयंतां ॥ २ ॥ (७।१।३) अग्निर्वैदेवमग्निभिःसजोषायजिष्ठंदूत
मध्वरेकृणुध्वं । योमत्तैषुनिधुविर्कृतावातपुर्मूर्धाघृताभःपावकः+ ॥ प्रोथदभ्योनयवसेविध्यन्यदामहःसंवरेणाध्यस्थां
त् । आदस्यवातोऽअनुवातिशोचिरधस्मतेप्रजनंकृष्णमस्ति ॥ उद्यस्यतेनवजातस्यवृष्णोमेचरैत्यजराऽइधानाः ।
अच्छाद्यामरुषोधूमऽएतिसंदूतोऽअग्नऽईयसेहिदेवान्+ ॥ वियस्यतेपृथिव्यांपाजोऽअग्नेतृषुयदन्नासमवृक्तजंभैः ।
सेनैवसृष्टाप्रसितिष्टऽएतियवंनदस्मजुहोविवेक्षि ॥ तमिहोषातमुषसियावैष्ठमग्निमत्यंनमर्जयंतनरः । निशिशानाऽ
अतिथिमस्यथोनौदीदायशोचिराहुतस्यवृष्णः ॥ ३ ॥ सुसंदृक्कैस्वनीकप्रतीकंवियद्रुक्मोनरोचंसऽउपाके । दिवोनते
तन्यतुरेतिशुष्मश्चित्रोनसूरःप्रतिचक्षिभानुं+ ॥ यथावःस्वाहाग्नयेदाशेमपरीळाभिर्घृतवद्भिश्चहव्यैः । तेभिर्नोऽअग्ने
ऽअमितैर्महोभिःशतंपूर्भिरायसीभिर्निर्पाहि ॥ यावातेसंतिदाशुषेऽअधृष्टागिरौवायाभिर्नवतीरुरुष्याः । ताभिर्नः
सूनोसहसोनिपाहिस्मत्सूरीन्जरिद्वन्जातवेदः ॥ निर्यत्पूतेवस्वधितिःशुचिर्गात्स्वयाकृपातन्वाऽरोचमानः । आयोमा
त्रोरुशेन्योजनिष्टदेवयज्यायसुक्रतुःपावकः+ ॥ एतानोऽअग्नेसौभगादिदीह्यपिकृतुंसुचेतंसवतेम । विश्वास्तोतृभ्यो
गृणतेचसंतुयुयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ४ ॥ (७।१।४) प्रवःशुक्रायभानवैभरध्वंहव्यमतिंचाग्नयेसुपूतं । योदं

(७।१।३) अग्निवइतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवैसिष्ठोमिस्त्रिष्टुप् । (७।१।४) प्रवःशुक्रायेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवैसिष्ठोमि

व्यानिमानुषाजनूप्यंतर्विश्वानिविघ्ननाजिगाति ॥ सगृत्सोऽअग्निस्तरुणश्चिदस्तुयतोयर्विष्टोऽअजनिष्टमातुः । संयो
वनायुवतेशुचिदन्भूरिचिदन्नासमिदंसिद्यः+ ॥ अस्यदेवस्यसंसद्यर्नाकेयंमर्तांसःइयेतंजगन्ने । नियोगृभंपौरुषेयी
मवोचेदुरोकमग्निरायवैशुशोच ॥ अयंकविरकविषुप्रचेतामर्तैष्वग्निर्मृतोनिधायि । समानोऽअत्रजुहुरःसहस्वःसदा
त्वसुमनसःस्याम ॥ आयोयोनिदेवकृतंससादृक्त्वाह्यग्निर्मृताऽअतारीत् । तमोषधीश्चवनिनश्चगर्भभूमिश्चविश्व
धायसंबिभर्ति ॥ ५ ॥ ईशेह्यग्निर्मृतस्यभूरेरीशेरायःसुवीर्यस्यदातोः । मात्वावयंसहसावन्नवीरामासंवःपरिष
दाममादुवः ॥ परिषद्यंहारणस्यरेक्णोनित्यस्यरायःपतयःस्याम । नशेषोऽअग्नेऽअन्यजातमस्त्यचेतानस्यापथोवि
दुक्षः+ ॥ नहिग्रभायारणःसुशेवोन्योदय्योमनसामंतवाऽउ । अधाचिदोकःपुनरित्सऽएत्यानोवाज्यभीषाळेतुनव्यः ॥
त्वमग्नेवनुप्यतोनिपाहित्वमुनःसहसावन्नवद्यात् । संत्वाध्वस्मन्वदुभ्येतुपाथःसंरयिःस्पृहयाय्यःसहस्री+ ॥ एतानो
ऽअग्नेसौभगादिदीह्यपिकृतुंसुचेतंसवतेम । विश्वास्तोतृभ्योगृणतेचसंतुयुयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ६ ॥ (७।१।५) प्रा
ग्नयेतवसेभरध्वंगिरैदिवोऽअरतयेपृथिव्याः । योविश्वेषाममृतानामुपस्थैवैश्वानरोवावृधेजागृवद्भिः ॥ पृष्टोद्वि
धाय्यग्निःपृथिव्यानेतासिंधूनांवृषभःस्तियानां । समानुषीरभिविशोविभातिवैश्वानरोवावृधानोवरेण ॥ त्वद्भिया
स्त्रिष्टुप् । (७।१।५) प्राग्नयइतिनवर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवैसिष्ठोवैश्वानरोमिस्त्रिष्टुप् ।

विशंऽआयुःसिद्धीरसमनाजहतीर्भोजनानि । वैश्वानरपूरवेशोऽशुचानःपुरोयदग्नेदुरयन्नदीदेः ॥ तवत्रिधातुपृथिवी
 ऽउतद्यौवैश्वानरप्रतमग्नेसचंत । त्वंभासारोदसीऽआतंतुथाजन्नेणशोचिषाशोऽशुचानः ॥ त्वामग्नेहरितौवावशाना
 गिरःसचंतेधुनयोधृताचीः । पतितकृष्टीनारथ्यैरयीणांवैश्वानरमुषसांकेतुमहां ॥ ७ ॥ त्वेऽअसुर्यैवसबोन्मृष्वनक्र
 तुंहितैमित्रमहोजुषंत । त्वंदस्यूरोकसोऽअग्रऽआजऽउरुज्योतिर्जनयन्मार्गीय ॥ सजायमानःपरमेव्यौमन्वायुर्नपाथः
 परिपासिसद्यः । त्वंभुवनाजनयन्भिकृन्नपत्यायजातवेदोदशस्यन् ॥ तामग्नेऽअस्मेऽइषमेरयस्ववैश्वानरद्युमती
 जातवेदः । ययाराधःपिन्वसिविश्ववारपृथुश्रवौदाशुषेमर्त्याय ॥ तनोऽअग्नेमघवन्न्यःपुरुक्षुरयिनिवाजंश्रुत्ययुवस्व ।
 वैश्वानरमहिर्नःशर्मयच्छरुद्रेभिरग्नेवसुभिःसजोषाः ॥ ८ ॥ (७।१।६) प्रसम्राजोऽअसुरस्यप्रशस्तिपुंसःकृष्टीनाम
 नुमाद्यस्य । इंद्रस्येवप्रतवसस्कृतानिर्वंदेदारुवंदमानोविवक्मि ॥ क्विकेतुंधासिभानुमद्रैर्हिन्वतिशराज्यंरोदस्योः ।
 पुरंदुरस्यगीर्भिराविवासेग्नेव्रतानिपूर्व्यामहानि ॥ न्यक्रतून्मयिनोमधवाचःपणारंश्रद्धाऽअवृधाऽअयज्ञान् । प्रप्रता
 न्दस्यूरग्निर्विवायपूर्वश्चकारापराऽअयज्यून ॥ योऽअपाचीनेतमसिमदतीःप्राचींश्चकारनृतमःशचीभिः । तमीशा
 नंवस्वोऽअग्निर्गृणीषेनानतंदमयंतपृतन्यून ॥ योदेह्योऽअनमयद्वधस्त्रयोऽअर्यपत्नीरुषसश्चकार । सनिरुध्यानहु
 (७।१।६) प्रसम्राजइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोवैश्वानरोमिच्छिष्टुप् ।

षोयहोऽअगिर्विशश्चक्रवलिहृतःसहोभिः ॥ यस्यशर्मन्नुपविश्वेजनासऽएवैस्तस्थुःसुमतिर्भिक्षमाणाः । वैश्वानरोव
 रमारोदस्योराग्निःसंसादपित्रोरुपस्थं ॥ आदेवोददेबुभ्याऽवसूनिवैश्वानरऽउदितासूर्यस्य । आसमुद्रादवरादापरं
 स्मादाग्निर्देदिवऽआपृथिव्याः ॥ ९ ॥ (७।१।७) प्रवोदेवंचित्सहसानमग्निमश्वंनवाजिनंहिषेनमोभिः । भवानो
 दूतोऽअध्वरस्यविद्वान्तमनादेवेषुविविदेमितद्रुः ॥ आयाह्यग्नेपथ्याऽअनुस्वामंद्रोदेवानांसख्यंजुषाणः । आसानुशु
 र्मेनदयन्पृथिव्याजंभैभिर्विश्वमुशधुग्वनानि ॥ प्राचीनोयज्ञःसुधितंहिवाहिःप्रीणीतेऽअग्निरीळितोनहोता । आमा
 तराविश्ववारेहुवानोयतोयविष्ठजज्ञिषेसुशेवः ॥ सद्योऽअध्वरैरधिरंजनंतमानुषासोविचेतसोयऽएषां । विशामधा
 यिविष्पतिर्दुरोणेऽग्निर्द्रोमधुवचाऽक्रतावा ॥ असादिवृतोवाहिराजगन्वानग्निर्ब्रह्मानुषदनेविधृता । द्यौश्चयंपृथि
 वीवावृधातेऽआयंहोतायजतिविश्ववारं ॥ एतेद्युन्नेभिर्विश्वमार्तिरंतमंत्रयेवारंनर्याऽअतक्षन् । प्रयेविशस्तिरंतश्रोष
 माणाऽआयेमैऽअस्यदीधयन्नृतस्य ॥ नूत्वामग्रऽईमहेवसिष्ठाऽईशानंसूनोसहसोवसूनां । इषंस्तोतृभ्योमघवन्न्यऽआ
 नज्युयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ १० ॥ (७।१।८) इधेराजासमर्योनमोभिर्यस्यप्रतीकमाहुतंघृतेन । नरोहव्योभि
 रीळतेसवाधऽआग्निरग्रऽउषसामशोचि ॥ अयमुष्यसुमहांऽअवेदिहोतामंद्रोमनुषोयहोऽअग्निः । विभाऽअकःसस्र

(७।१।७) प्रवोदेवमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिच्छिष्टुप् । (७।१।८) इधेराजेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिच्छिष्टुप् ।

ज्ञानः पृथिव्यां कृष्णपविरोषधीभिर्वक्षे ॥ कयानोऽग्नेविवंसः सुवृत्तिका मुस्वधामृगवः सस्यमानः । कदाभवेमपत
यः सुदत्ररायो वतारौ दुष्टरस्यसाधोः⁺ ॥ प्रप्रायमग्निर्भूरतस्य शृण्वेवित्सूर्यो नरोचते बृहद्भाः । अभियः पूरुपृतनासुत
स्यौद्युतानोदैव्योऽअर्तिथिः शुशोच ॥ असन्नित्वेऽआहवनानि भूरिभुवो विश्वेभिः सुमनाऽअनीकैः । स्तुतश्चिदग्ने शृ
ण्विषे गृणानः स्वयं वर्धस्व तन्वै सुजात ॥ इदं वचः शतसाः संसहस्रमुदग्रयेजनिषीष्टद्विबर्हीः । शयत्स्तोतृभ्यऽआपयेभ
वातिद्युमदमीव चार्तनरक्षोहा⁺ ॥ नूत्वामग्नऽईमहेवसिष्ठाऽईशानं सूनो सहसोवसूनां । इषंस्तोतृभ्योमध्वं द्यऽआन
ज्युयं पातस्व स्तिभिः सदानः ॥ ११ ॥ (७।१।९) अबोधिजारऽउषसां मुपस्थाद्धोतामंद्रः कवितमः पावकः । दधा
तिकेतुमुभयस्य जंतोर्हव्यादेवेषुद्रविणं सुकृत्सु ॥ ससुक्रतुर्यो विदुरः पणीनां पुनानोऽअर्कपुरुभोजसनः । होतामंद्रो वि
शादमूनास्तिरस्तमोददशेराभ्याणां ॥ अमूरः कविरादितिर्विवस्वान्सुसंसन्मित्रोऽअर्तिथिः शिवोनः । चित्रभानुरुषसां
भात्यग्नेपांगभैः प्रस्व^१ आर्विवेश ॥ ईळेन्योवोमनुषोयुगेषु समनगाऽअशुचजातवेदाः । सुसंहशाभानुनायो विभातिप्र
तिगावः समिधानं बुधंत ॥ अग्नेयाहिदुत्यं^१ मारिषण्यो देवाँऽअच्छाब्रह्मकृतां गणेन । सरस्वतीं मरुतोऽअश्विनापोय
क्षिदेवा ब्रह्मधेयां विश्वान् ॥ त्वामग्ने समिधानो वसिष्ठो जरूथं हन्यक्षिरायै पुरंधिं । पुरुणीथाजातवेदो जरस्वयुयं पातस्व

॥ ११ ॥

(७।१।९) अबोधिजार इति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

स्तिभिः सदानः ॥ १२ ॥ (७।१।१०) उषोनजारः पृथुपाजोऽअग्नेर्हविद्युतदीद्यच्छो शुचानः । वृषाहरिः शुचिरा
भातिभासाधियो हिन्वानऽउशतीरजीगः ॥ स्व^१र्णवस्तोरुषसामरोचियं जंतं तन्वानाऽउशिजोनमन्म । अग्निर्जन्मानि
देवऽआविविद्वान्द्रवदूतोदैव्यावावनिष्ठः ॥ अच्छागिरोमतयोदैवयतीरग्रियंतिद्रविणं भिक्षमाणाः । सुसंहशंसुप्र
तीकं स्वं चैहव्यवाहमरतिमानुषाणां ॥ इंद्रं नोऽअग्नेवसुभिः सजोषारुद्रं रुद्रेभिरावहाबृहंतं । आदित्येभिरादितिर्विश्व
जं न्यांबृहस्पतिमृकं भिर्विश्ववारं । मंद्रं होतारमुशिजोयविष्ठमग्निविशऽईळतेऽअध्वरेषु । सहिक्षपावाँऽअभवद्रथीणा
मतद्रोदूतोयजथायदेवान्⁺ ॥ १३ ॥ (७।१।११) महँऽअस्यध्वरस्य प्रकेतो नऽअस्तेत्वदमृतामादयन्ते । आविश्वे
भिः सरथैयाहिदेवैर्न्यग्नेहोताप्रथमः संदेह⁺ ॥ त्वामीळतेऽअजिरंदूत्यायहविष्मंतः सद्मिन्मानुषासः । यस्यदेवैरासं
दोबर्हिर्ग्रेहान्यस्मै सुदिनां भवंति ॥ त्रिश्चिदुक्तोऽप्रचिकितुर्वसूनि त्वेऽअंतर्दाशुषे मर्त्याय । मनुष्वदग्नऽइहयक्षिदेवा
न्भवानोदूतोऽअभिशास्तिपावा ॥ अग्निराशे बृहतोऽअध्वरस्याग्निर्विश्वस्यहविषः कृतस्य । क्रतुं ह्यस्य वसं बो जुषंताथादे
वादधिरेहन्यवाहं ॥ आग्नेवहविरद्यायदेवानिंद्रज्येष्ठासऽइहमादयन्तां । इमं यज्ञं दिविदेवेषु धेहियुयं पातस्व स्तिभिः

(७।१।१०) उषोनजार इति पंचर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (७।१।११) महँ असीति पंचर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो

सदानः ॥ १४ ॥ (७।१।१२) अगन्ममहानमसायविष्टयोदीदायसभिद्धः स्वेदुरोणे । चित्रभानुरोदसीऽअंतरुर्वी
स्वाहुतविश्वतःप्रत्यंच ॥ समह्राविश्वदुरितानि साहानमिष्टवेदमऽआजातवेदाः । सनोरक्षिषहुरितादवद्यादस्मा
नृणतऽउतनोमघोनः ॥ त्वंवरुणऽउतमित्रोऽअग्नेत्वांवरुतिमितिभिर्वसिष्ठाः । त्वेवसुसुषणनानिसंतुयुयंपातस्वस्ति
भिःसदानः ॥ १५ ॥ (७।१।१३) प्राग्नयेविश्वशुचैधियंघेसुरग्नेमन्मधीतिभरध्वं । भरेहविर्नबर्हिषिप्रीणानोवै
श्वानराययतयेमतीनां⁺ ॥ त्वमग्नेशोचिषाशोशुचानऽआरोदसीऽअपृणाजायमानः । त्वंदेवाँऽअभिश्स्तेरमुंचोवै
श्वानरजातवेदोमहित्वा ॥ जातोयदग्नेभुवनाव्यख्यःपशून्गोपाऽइर्यःपरिज्मा । वैश्वानरब्रह्मणेविंदगातुंयुयंपातस्व
स्तिभिःसदानः ॥ १६ ॥ (७।१।१४) समिधाजातवैदसेदेवायदेवहूतिभिः । हविभिःशुक्रशोचिषेनमस्विनोवयंदा
शेमाग्नये ॥ वयंतंऽअग्नेसमिधाविधेमवयंदाशेमसुष्टुतीर्यजत्र । वयंघृतेनाध्वरस्यहोतव्यंदेवहविषाभद्रशोचे ॥ आ
नोदेवेभिरुपदेवहूतिमग्नेयाहिवषट्कृतिंजुषाणः । तुभ्यंदेवायदाशतःस्यामयुयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ १७ ॥ (७।१।१५)
उपसद्यायमीहुषऽआस्यैजुहुताहविः । योनोनेदिष्टमाप्यं ॥ यःपंचर्षणीरभिनिषसाददमेदमे । कविर्गृहपतिर्युवा ॥

प्रिस्त्रिष्टुप् । (७।१।१२) अगन्मेतितृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोप्रिस्त्रिष्टुप् । (७।१।१३) प्राग्नयइतितृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठो
वैश्वानरोप्रिस्त्रिष्टुप् । (७।१।१४) समिधेतितृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोप्रिस्त्रिष्टुबाद्यावृहती । (७।१।१५) उपसद्यायेतिपंचदशर्चस्य

सनोवेदोऽअमात्यमग्नीरक्षतुविश्वतः । उतास्मान्पातवंहसः ॥ नवंनुस्तोममग्नयेदिवःश्येनायजीजनं । वस्वःकुविद्वना
तिनः ॥ स्पाह्रायस्यश्रियोदृशेरयिर्वीरयंतोयथा । अग्नेयज्ञस्यशोचतः ॥ १८ ॥ सेमांवेतुवषट्कृतिमग्निजुपतनोगिरः ।
यजिष्ठोहव्यवाहनः ॥ नित्वानक्षयविश्वतेद्युमंतंदेवधीमहि । सुवीरमग्नऽआहुत ॥ क्षपऽउन्नश्चदीदिहिस्वग्रयस्त्वया
वयं । सुवीरस्त्वमस्मयुः ॥ उपत्वासातयेनरोविप्रासोयंतिधीतिभिः । उपाक्षरासहस्रिणी ॥ अग्नीरक्षांसिसेधतिशु
क्रशोचिरमर्त्यः । शुचिःपावकऽईड्यः ॥ १९ ॥ सनोराधांस्याभरेशानःसहसोयहो । भगश्चदातुवार्थं ॥ त्वमग्नेवी
रयद्यशोदेवश्चसविताभगः । दितिश्चदातिवार्थं ॥ अग्नेरक्षाणोऽअंहसःप्रतिष्मदेवरीषतः । तर्पिष्ठैरजरोदह ॥ अधो
महीनऽआयस्यनाधृष्टोर्नृपातये । पूर्ववाशतभुजिः ॥ त्वनःपाह्यंहसोदोषावस्तरघायुतः । दिवानकमदाभ्य ॥ २० ॥
(७।१।१६) एनात्रोऽअग्निनमसोर्जोनापातमाहुवे । प्रियंचेतिष्टमरतिस्वध्वरंविश्वस्यदूतममृतं ॥ सयोजतेऽअरुषा
विश्वभोजमासदुद्रवत्स्वाहुतः । सुब्रह्मायज्ञःसुशमीवसूनांदेवराधोजनानां ॥ उदस्यशोचिरस्थादाजुहानस्यमीहुषः ।
उद्धूमासोऽअरुषासोदिविस्पृशःसमग्निमिधतेनरः ॥ तंत्वादूतंकृष्णमहेयशस्तमंदेवाँऽआवीतयेवह । विश्वासूनोसह
सोमर्तभोजनारास्वतद्यत्त्वेमहे ॥ त्वमग्नेगृहपतिस्त्वंहोतानोऽअध्वरे । त्वंपोताविश्ववारप्रचेतायक्षिवेषिचवार्थं ॥ कृधि
सूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोप्रिर्गायत्री । (७।१।१६) एनावोअग्निमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोभिःप्रथमाद्युनोबृहत्यःद्वितीया

रत्नयजमानायसुकृतोत्वंहिरंलधाऽअसि । आनऽश्रुतेशिशिहिबिभ्रमृत्विजंसुशंसोयश्चदक्षते ॥ २१ ॥ त्वेऽअग्नेस्वा
हुतप्रियासःसंतुसुरयः । यंतारोयेमधवानोजनानामूर्वादयंतगोनां ॥ येषामिळाधृतहस्तादुरोणऽआँऽअपिप्रातानि
षीदति । ताँस्त्रायस्वसहस्यद्रुहोनिदोयच्छानुःशर्मदीर्घश्रुत्⁺ ॥ समंद्रयाचजिह्वावाहिरासाविदुष्टरः । अग्नेरयिम्
घवन्नोऽआवहहव्यदातिचसूदय ॥ येराधौसिददत्यश्व्यामघाकामेनश्रवसोमहः । ताँऽअंहसःपिपृहिपुर्तुभिष्टंशतं
पूभिर्यविष्य ॥ देवोवोद्रविणोदाःपूर्णाविवध्यासिचै । उद्धासिचध्वमुपवापृणध्वमादिद्वौदेवऽओहते ॥ तंहोतारम
ध्वरस्यप्रचेतसंवह्निदेवाऽअकृण्वत । दधातिरत्नविधतेसुवीर्यमग्निर्जनायदाशुषै ॥ २२ ॥ (७।१।१७) अग्नेभवसु
षमिधासमिद्धऽउतबहिर्हिरुवियाविस्तृणीतां ॥ उतद्वारऽउशतीविश्रयंतामुतदेवाँऽउशतऽआवहेह⁺ ॥ अग्नेवीहिहवि
षायक्षिदेवान्स्वध्वराकृणुहिजातवेदः ॥ स्वध्वराकरतिजातवेदायक्षदेवाँऽअमृतांन्पिप्रयच्च ॥ वंस्वविश्वावार्याणि
प्रचेतःसत्याभवंत्वाशिषोऽनोऽअद्य⁺ ॥ त्वामुतेदधिरेह्यवाहदेवासोऽअग्रऽऊर्जऽआनपातं ॥ तेतदेवायदाशतःस्या
ममहोनोरत्नाविदधऽइयानः⁺ ॥ २३ ॥ (७।२।१) त्वेहयत्पितरश्चिन्नऽइंद्रविश्वावामाजरीतारोऽअसंन्वन् । त्वे
दियुजःसतोवृहत्यः । (७।१।१७) अग्नेभवेतिसप्तचंस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिद्विपदात्रिष्टुप् ॥ द्वितीयेनुवाकेषोडशसूक्तानि
(७।२।१) त्वेहयदितिपंचविंशत्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रोत्यानांचतसृणांसुदासस्त्रिष्टुप् ।

गावःसुदुधास्वेह्यश्वास्त्वंसुदेवयतेवनिष्ठः ॥ राजैवहिजनिभिःक्षेप्येवावद्युभिरभिविदुष्कविःसन् । पिशागिरोमघ
वन्गोभिरश्वैस्त्वायतःशिशिहिरायेऽअस्मान्⁺ । इमाऽउत्वापस्पृधानासोऽअन्नमंद्रागिरोदेवयंतरीरुपस्थुः । अर्वाचीं
तेपथ्यारायऽएतस्यामतेसुमताविद्रशर्मन् । धेनुंनत्वासूयवसेदुदुक्षन्नपन्नह्याणिससृजेवसिष्ठः । त्वामिन्मेगोपतिंवि
श्वऽआहानऽइंद्रःसुमतिंगत्वच्छ ॥ अणीसित्चित्प्रधानासुदासऽइंद्रोगाधान्यकृणोत्सुपारा । शर्धंतंशिम्यमुचथस्य
नव्यःशापंसिंधूनामकृणोदशस्तीः ॥ २४ ॥ पुरोळाऽइत्तुर्वशोयधुरासीद्रायेमत्स्यांसोनिशिताऽअपीव । श्रुष्टिचक्रुर्भ
गवोद्रुह्यवश्चसखासखायमतरद्विपूचोः ॥ आपकथासोभलानसोभनंतालिनासोविषाणिनःशिवासः । आयोनयत्स
धमाऽआर्यस्यगव्यातृत्सुभ्योऽअजगन्युधानृन्⁺ ॥ दुराधोऽइदितिस्त्रेवयंतोचेतसोविजगृभ्रेपरुणी । महाविष्य
कृपृथिवीपत्यमानःपशुष्कविरश्यच्चार्यमानः ॥ इयुर्यनन्यर्थपरुणीमाशुश्चनेदभिपित्वंजगाम । सुदासऽइंद्रःसुतु
काँऽअमित्रानरंधयन्मानुषेवधिवाचः ॥ इयुर्गावोनयवसादगोपायथाकृतमभिमित्रंचितासः । पृश्निगावःपृश्निनिप्रे
षितासःश्रुष्टिचक्रुर्नियुतोरंतयश्च ॥ २५ ॥ एकैचयोविंशतिचश्रवस्यावैकर्णयोर्जनाप्राजान्यस्तः । दस्मोनसद्मन्निशि
शातिबहिःशूरःसर्गमकृणोदिंद्रऽएषां ॥ अधश्रुतंकवषैवृद्धमप्स्वनुद्रुह्यनिवृणक्वज्रबाहुः । वृणानाऽअन्नसत्यायस
ख्यंत्वायंतोयेऽअमदन्ननुत्वा ॥ विसद्योविश्वाहंहितान्येषामिंद्रःपुरःसहसासप्तदर्दः । व्यानवस्यतृत्सवेगयंभागजेषम

पूरुविदथेमृधवाचं ॥ निगव्यवोनवोद्रुहवश्चष्टिः शतासुषुपुः पदसहस्रा । षष्टिर्वीरासोऽधिषड्द्वयोयुविश्वेदिंद्रस्य
वीर्याकृतानि ॥ इंद्रेणैतेतृत्सवोवेविषाणाऽआपोनसृष्टाऽअधवंतनीचीः । दुर्मित्रासः प्रकलविन्मिमानाजहुर्विश्वानि
भोजनासुदासे ॥ २६ ॥ अर्धवीरस्यशृतपामनिंद्रपराशर्धंतनुदेऽअभिक्षां । इंद्रोमन्युमन्युम्योमिमायभेजेपथोव
र्तनिपत्यमानः ॥ आध्रेणचित्तद्वेकैचकारसिंहंचित्पेत्वैनाजघान । अवस्रक्तीर्वेश्यावृश्चदिंद्रः प्रायच्छद्विश्वाभोजना
सुदासे ॥ शश्वंतोहिशत्रवोरारधुष्टेभेदस्यचिच्छर्धतोविंद्रंधिं । मर्ताऽएनःस्तुवतोयः कृणोतितिमंतस्मिन्निजहिवज्र
मिंद्र ॥ आवदिंद्रयमुनातृत्सवश्चप्रात्रभेदसर्वतातामुपायत् । अजासश्चशिग्रवोयक्षवश्चबलिंशीर्षाणिजभ्रुरभ्यानि ॥
नतऽइंद्रसुमतयोनरायःसंचक्षेपूर्वाऽउषसोनूलाः । देवकंचिन्मान्यमानंजघंधावत्मनाबृहत्तःशंबरंभेत् ॥ २७ ॥
प्रयेगृहादममदुस्त्वायापराशरःशतयातुर्वसिष्ठः । नतैभोजस्यसख्यंमृषंताधासूरिभ्यःसुदिनाव्युच्छान् ॥ द्वेनसुद्वेव
वंतःशतेगोर्द्वारथावधूमंतासुदासः । अहंनग्रेपैजवनस्यदानंहोतैवसद्वपयैमिरेभन् ॥ चत्वारोमापैजवनस्यदानाःस्म
दिष्टयःकृशनिनोनिरेके । ऋज्रासोमापृथिविष्ठाःसुदासस्तोकंतोकायश्रवसेवहन्ति ॥ यस्यश्रवोरोदसीऽअंतरुर्वीशी
ष्णेशीष्णेविबभाजाविभक्ता । ससेदिंद्रनस्रवतौगृणंतिनियुध्यामधिमशिशदभीकै ॥ इमंनरोमरुतःसश्चतानुदिवौ

दासंनपितरंसुदासः । अविष्टनापैजवनस्यकेतैदूणाशक्षत्रमजरंदुवोयु⁺ ॥ २८ ॥ (७।२।२) यस्तिग्मशृंगोवृषभो
नभीमऽएकःकृष्टीश्यावयतिप्रविश्वाः । यःशश्वंतोऽअदाशुषोगयस्यप्रयंतासिसुष्वितरायवेदः ॥ त्वंहृत्यदिंद्रकुत्सं
मावःशुश्रूषमाणस्तन्वासमयै । दासंयच्छुण्णंकुर्यवंन्यस्माऽअरंधयऽआर्जुनेयायशिक्षन् ॥ त्वंघृणोधृपतावीतहव्यं
प्रावोविश्वाभिरूतिभिःसुदासं । प्रपौरुकुत्सित्रसदस्युमावःक्षेत्रसातावृत्रहत्येषुपूरु⁺ ॥ त्वंनृभिर्नृमणोदेववीताभूरी
णिबृत्राहर्ह्यश्वहंसि । त्वंनिदस्युंचुमुंरिंधुनिंचास्वापयोद्भीतयेसुहंतु ॥ तवच्यौल्लानिवज्रहस्तानिनिवयत्पुरोन्नयति
चंसद्यः । निवेशनेशततमाविवेपीरहन्चवृत्रंनमुंचिमुताहन् ॥ २९ ॥ सनातातऽइंद्रभोजनानिरातहव्यायदाशुषैसु
दासै । वृष्णेतिहरीवृषणायुनज्मिव्यंतुब्रह्माणिपुरुशाकवाजं ॥ मातैऽअस्यांसहसावन्परिष्टावघायभूमहरिवःपरादे ।
त्रायस्वनोवृकेभिर्वरूथैस्तवप्रियासःसूरिषुस्याम ॥ प्रियासऽइत्तैमघवन्नभिष्टौनरोमदेमशरणेसखायः । नितुर्वशनि
याद्वैशिशिह्यतिथिगवायंशंस्थंकरिष्यन्⁺ ॥ सद्यश्चिभ्रुतैमघवन्नभिष्टौनरःशंसंत्युक्थशासंऽउक्था । येतेहवैभिर्विपणी
ऽरदाशन्नस्मान्वृणीष्वयुज्यायतस्मै ॥ एतेस्तोमान्नरानृतमनुभ्यमस्मद्भ्यंचोददंतोमघानि । तेषामिंद्रवृत्रहत्यैशिवोभुःस

(७।२।२) यस्तिग्मशृंगइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रवृत्रिष्टुप् ।

खाचशूरोविताचनृणां⁺ ॥ नूऽइंद्रशूरस्तवमानऽउत्तीव्रजुतस्तन्वावावृधस्व । उपनोवाजांन्मिमीह्यपस्तीन्युयंपात
स्वस्तिभिःसदानः ॥ ३० ॥ ॥ इतिपंचमाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

चतुर्विंशध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १८ ऋचः १५६ ॥ त्यागः ॥ समिद्धायाग्नय. नराशंसाये. इळाये. बर्हिषइ. देवीभ्योद्वाभ्यइ.
उषासानक्ताभ्या. दैवीभ्यांहोतृभ्या. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. अग्नय. २० वैश्वानरायाग्नय. १६ अग्नय. ३३
वैश्वानरायाग्नय. ३ अग्नय. ३७ इंद्राये. २१ सुदासायेदं. ४ इंद्राये. ११ ॥ इतिपंचमेद्वितीयः ॥

उग्रोदशासाविपिबनववैराजमृतेत्यामुदुषड्योनिरातेनसोमःपंचेंद्रनरोब्रह्माणोयंसोमआनःप्रवोद्वादशगायत्री
त्रिविराळंतमोषुससाधिकाप्रगार्थंतृतीयाद्विपदासौदासैरग्नौप्रक्षिप्यमाणाःशक्तिरंत्यंप्रगाथमालेभेसोर्धचउक्ते
दह्यततंपुत्रोक्तंविष्टःसमापयतेतिशाध्यायनकंवसिष्टस्यैवहतपुत्रस्यार्षमितितांडकंश्वित्यंचःषडूनासंस्तवोव
सिष्टस्यसपुत्रस्येद्रेणवासंवादःप्रशुक्रापंचाधिकावैश्वदेवंहाद्याएकविंशतिद्विपदाअञ्जामहेरर्धचउत्तरोहिर्बुध्या
यशंनःपंचोनाशांतिः ॥ ३ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।२।३) उग्रोजज्ञेवीर्यायस्वधावान्चक्रिरपोनर्योयत्करिष्यन् । जग्मिर्युवानृषदनमवोभिस्त्राता

(७।२।३) उग्रोजज्ञेइतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्टइंद्रक्षिष्टुप् ।

नऽइंद्रऽएनंसोमहश्चित् ॥ हंतावृत्रमिंद्रःशूशुवानःप्रावीभुवीरोजरितारंमूती । कर्तोसुदासेऽअहवाऽउलोकंदातावसु
मुहुरादाशुषेभूत् ॥ युध्मोऽअनर्वाखजकृत्समद्वाशूरःसत्राषादजनुषेमषाह्वः । व्यासऽइंद्रःपृतनाःस्वोजाऽअधाविश्वं
शत्रूयंतंजघान ॥ उभेचिदिंद्रोदसीमहित्वापंप्राथतविषीभिस्तुविष्मः । निवज्रमिंद्रोहरिवांन्मिमिक्षन्त्समंधंसाम
देषुवाऽउवोच ॥ वृषाजजानवृषणंरणायतमुचिन्नारीनर्यंससूव । प्रयःसैनानीरधनृभ्योऽअस्तीनःसत्वागवेषणःसधृ
ष्णुः⁺ ॥ १ ॥ नूचित्सभ्रेषतेजनोनरेषन्मनोयोऽअस्यधोरमाविवासात् । यज्ञैर्यऽइंद्रेदधतेदुवांसिष्यत्सरायऽऋतपा
ऽऋतेजाः⁺ ॥ यदिंद्रपूर्वोऽअपरायशिक्षन्नयज्यायान्कनीयसोदेष्णं⁺ । अमृतऽइत्पर्यासीतदूरमाचित्रचित्र्यभरार
यिनः ॥ यस्तऽइंद्रप्रियोजनोददाशदसन्निकेऽअद्रिवःसखाते । वयंतंऽअस्यांसुमतौचनिष्ठाःस्यामवरुथेऽअमृतोनृपी
तौ ॥ एषःस्तोमोऽअचिक्रददृषातऽउतस्तामुर्मधवन्नकपिष्ट । रायस्कामोजरितारंतऽआगन्त्वमंगशक्वस्वऽआशको
नः ॥ सनऽइंद्रत्वयतायाऽइषेधास्मनाचयेमघवानोजुनंति । वस्वीषुतेजरित्रेऽअस्तुशक्तिर्युयंपात० ॥२॥ (७।२।४)
असाविदेवंगोऽऋजीकमंधोन्यस्मिन्नद्रौजनुषेमुवोच । बोधामसित्वाहर्षश्वयज्ञैर्बोधानःस्तोममंधंसोमदेषु ॥ प्रयंति
यज्ञविपर्यतिबर्हिःसोममादोविदथेदुप्रवाचः । न्युभ्रियंतंयशसौगृभादादूरऽउपब्दोवृषणोनृषाचः ॥ त्वमिंद्रस्रविंत

(७।२।४) असाविदेवमितिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्टइंद्रक्षिष्टुप् ।

वाऽअपस्कःपरिष्ठिताऽअहिनाशूरपूर्वीः । त्वद्वावक्रेथ्योऽनधेनारेजंतेविश्वकृत्रिमाणिभीपा⁺ ॥ भीमोविवेषायुधे
भिरेषामपांसिर्विश्वानर्याणिविद्वान् । इंद्रःपुरोजह्मेषाणोविदूधोद्विवज्रहस्तोमहिनाजधान ॥ नयातवऽइंद्रजुजुनो
नवदनाशविष्टवेद्याभिः । सशर्धदयोविषुणस्यजंतोर्माशिश्नदेवाऽअपिगुर्कृतनः ॥ ३ ॥ अभिक्तत्वेन्द्रभूरधृज्मन्नतेवि
व्यङ्गहिमानंरजांसि । स्वेनाहिवृत्रंशर्वसाजघंधनशत्रुरंतैविविदद्युधातै ॥ देवाश्चित्तेऽअसुर्यायपूर्वेनुक्षत्रायममिरेस
होसि । इंद्रोमृधानिदयतेविषह्येद्रंवाजस्यजोहुवंतसातौ⁺ ॥ कीरिश्चिद्धित्वांमवसेजुहावेशानमिंद्रसोभगस्यभूरैः ।
अवोबभूथशतमूतेऽअस्मेऽअभिक्षत्तुस्त्वावंतोवरूता⁺ ॥ सखायस्तऽइंद्रविश्वहस्यामनमोवृधासोमहिनातरुत्र । वन्वं
तुस्मातेवसासमीकेऽभीतिमर्योवनुषांशवांसि ॥ सनऽइंद्रत्वयतायाऽइषेधास्मनाचयेमघवानोजुनंति । वस्वीषुतेज
रित्रेऽअस्तुशक्त्यर्युं० ॥४॥ (७।२।५) पिबासोममिंद्रमंदतुत्वायंतेसुषावहर्ग्यश्वाद्रिः । सोतुर्बाहुभ्यामुयंतोनावी ॥ यस्ते
मदोयुज्यश्चारुरस्तियेनवृत्राणिहर्ग्यश्चहंसि । सत्वामिंद्रप्रभूवसोममत्तु ॥ बोधासुमैमघवन्वाचमेमांयांतेवसिष्ठोऽअर्च
तिप्रशंसि । इमाब्रह्मसधमादैजुषस्व ॥ श्रुधीहवैविपिपानस्याद्वेबांधाविप्रस्यार्चतोमनीषां । कृष्वादुवांस्यंतमासचे
मा⁺ ॥ नतेगिरोऽअपिमृष्येतुरस्यनसुष्टुतिमसुर्यस्यविद्वान् । सदातेनामस्वयशोविवक्मि ॥ ५ ॥ भूरिहितेसर्वना

(७।२।५) पिबासोममिति नवर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इन्द्रो विराट्पुत्रा विष्टुप् ।

मानुषेषुभूरिमनीषीहवतेत्वामित् । मारेऽअस्मन्मघवन्ज्योक्कः ॥ तुभ्येदिमासर्वनाशूरविश्वानुभ्यं ब्रह्माणि वर्धनाकृ
णोमि । त्वं नृभिर्हव्योविश्वधासि ॥ नूचिन्नुतेमन्यमानस्यदस्मोदंश्रुवंतिमहिमानमुग्र । नवीर्यमिंद्रतेनराधः ॥ येच
पूर्वऽऋषयोयेचनूलाऽइंद्रब्रह्माणिजनयंतविप्राः । अस्मेतेसंतुसख्याशिवानियूयंतात० ॥ ६ ॥ (७।२।६) उदुब्रह्मा
ण्यैरतश्रवस्येद्रं समर्येमहयावसिष्ठ । आयोविश्वानिशर्वसाततानोपश्रोतामऽईवतोवचांसि ॥ अयामिघोषऽइंद्रदेव
जामिरिज्यंतयच्छुरुधोविवाचि । नहिस्वमायुश्चिकितेजनेषुतानीदंहास्यातिपर्ष्यस्मान्⁺ ॥ युजेरथंगवेषणंहरिभ्या
मुपब्रह्माणिजुजुषाणमस्युः । विबांधिष्टस्यरोदसीमहित्वेद्रौवृत्राण्यप्रतीजघन्वान्⁺ ॥ आपश्चित्पिप्युस्त्योऽनगावो
नक्षत्रंतंजरितारस्तऽइंद्र । याहिवायुर्ननियुतोऽअच्छात्वंहिधीभिर्दयसेविवाजान् ॥ तेत्वामदाऽइंद्रमादयंतुशु
प्मिणंतुविराधंसंजरित्रे । एकोदेवृत्रादयसेहिमर्तानस्मिन्धूरसर्वनेमादयस्व ॥ एवेदिंद्रवृषणंवज्रबाहुवसिष्ठासोऽअ
भ्यर्चत्येकैः । सनःस्तुतोवीरवद्धातुगोमंष्ट्रयंतातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ७ ॥ (७।२।७) योनिष्टऽइंद्रसदनेऽअकारि
तमानृभिःपुरुहूतप्रयाहि । असोयथानोवितावृधेचददोवसूनिममदश्चसोमैः ॥ गृभीतंतेमनऽइंद्रद्विबर्हाःसुतःसोमः
परिषिक्तामधूनि । विसृष्टधेनाभरतेसुवृक्तिरियमिंद्रजोहुवतीमनीषा⁺ ॥ आनोदिवऽआपृथिव्याऽऋजीषिन्निदं

(७।२।६) उदुब्रह्माणीति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इन्द्रश्चिष्टुप् । (७।२।७) योनिष्ट इति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इन्द्रश्चिष्टुप् ।

हिंसोमपेयाययाहि । वहंतुत्वाहरयोमद्यैचमांगूषमच्छातवसंमदाय ॥ आनोविश्वाभिरुतिभिःसजोषाब्रह्मजुषाणो
 हर्यश्वयाहि । वरीवृजत्स्थविरेभिःसुशिप्रास्मेदधृषणंशुष्ममिंद्र ॥ एषःस्तोमोमहऽउग्रायवाहेधुरीधुवात्यो नवाजयन्न
 धायि । इंद्रत्वायमर्कऽईद्वेवसूनांदिवीवद्यामधिःश्रोमंतधाः ॥ एवानंऽइंद्रवार्यस्यपूर्धिप्रतेमहीसुमतिर्वेविदाम ।
 इषंपिन्वमघवन्मःसुवीरांयूयंपात० ॥ ८ ॥ (७।२।८) आतेमहऽईद्रोत्युग्रसमन्यवोयत्समरैतसेनाः । पतातिदि
 द्युन्नर्थस्यबाहोर्मातेमनोविष्वद्यग्निचारीत् ॥ निदुर्गऽईद्रश्रधिरामित्रानभियेनोमर्तासोऽअमंति । आरेतंशंसैक
 णुहिनिनिस्सोरानोभरसंभरणंवसूनां ॥ शतंतेशिप्रिन्नृतयःसुदासेसहस्रंशंसाऽउतरातिरस्तु । जहिवर्धनुषोमर्त्यस्या
 स्मेद्युन्नमधिरत्नचधेहि ॥ त्वावतोहींद्रकत्वेऽअस्मि त्वावतोवितुःशूररातौ । विश्वेदहानितविषीवऽउग्रंऽओकःकृणु
 ष्वहरिवोनमर्थाः ॥ कुत्साऽएतेहर्यश्वायशूषमिंद्रेसहोदेवजूतमियानाः । सत्राकृधिसुहनाशूरघृत्रावयंतरुत्राःसनया
 मवाजं ॥ एवानंऽइंद्रवार्यस्यपूर्धिप्रतेमहीसुमतिर्वेविदाम । इषंपिन्वमघवन्मःसुवीरांयूयंपात० ॥ ९ ॥ (७।२।९)
 नसोमऽइंद्रमसुतोममादनाब्रह्माणोमघवानंसुतासः । तस्माऽउक्थंजनयेयज्जुषोषन्नवन्नवीयःशृणवद्यथानः ॥ उक्थ
 उक्थेसोमऽइंद्रममादनीधेनीधेमघवानंसुतासः । यदींसबाधःपितरंनपुत्राःसमानदक्षाऽअवसेहवते । चकारताकृ
 (७।२।८) आतेमहइतिषट्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (७।२।९) नसोमइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

णवैन्नृगमन्यायानिब्रुवांतिवेधसःसुतेषु । जनीरिवपतिरेकःसमानोनिमामृजेपुरऽइंद्रःसुसर्वाः ॥ एवातमांहरुतशृण्व
 ऽइंद्रऽएकोविभक्ततरणिर्मघानां । मिथस्तुरऽउतयोयस्यपूर्वीरस्मेभद्राणिसश्चतप्रियाणि ॥ एवावसिष्ठऽइंद्रमृतयेनृ
 न्कृष्टीनांवृषभंसुतेगृणाति । सहस्रिणऽउपनोमाहिवाजान्ययंपात० ॥ १० ॥ (७।२।१०) इंद्रनरोनेमधिताहव
 तेयत्पार्यायुनजंतेधियस्ताः । शूरोनृषांताशवसश्चक्रानऽआगोमतिब्रजेभंजात्वनः ॥ यऽइंद्रशुष्मोमघवन्तेऽअस्तिशि
 क्षासखिभ्यःपुरुहूतनृभ्यः । त्वंहिदृढामघवन्विचेताऽअपावृधिपरिवृतंनराधः ॥ इंद्रोराजाजगंतश्चर्षणीनामधिक्षमि
 विषुरुपंयदस्ति । ततोददातिदाशुषेवसूनिचोदद्राधऽउपस्तुतश्चिद्वार्क ॥ नूचिन्नऽइंद्रोमघवासहृतीदानोवाजंनि
 यमतेनऽऊती । अनूनायस्यदक्षिणापीपायवामनृभ्योऽअभिर्वीतासखिभ्यः ॥ नूऽइंद्ररायेवरिवस्कृधीनऽआतेमनो
 ववृत्याममघाय । गोमदश्वावद्रथवद्यंतोयूयंपात० ॥ ११ ॥ (७।२।११) ब्रह्माणऽइंद्रोपयाहिविद्वानवांचस्तेहर
 यःसंतुयुक्ताः । विश्वेचिद्धित्वाविहवंतमर्ताऽअस्माकमिच्छुणुहिविश्वमिन्व ॥ हवंतऽइंद्रमहिमाव्यानइब्रह्मयत्पासि
 शवसिन्नृषीणां । आयद्वज्रैदधिषेहस्तऽउग्रधोरःसन्क्रत्वाजनिष्ठाऽअषाढः । तवप्रणीतींद्रजोहुवानान्संयन्नन्नरोद
 सीनिनेथ । महेशत्रायशवसेहिजज्ञेतुतुजिंचित्तुजिरशिश्नत् ॥ एभिर्नऽइंद्राहभिर्दशस्यदुर्मित्रासोहिक्षितयःपवते ।

(७।२।१०) इंद्रनरइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (७।२।११) ब्रह्माणइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

प्रतियच्छेऽनृतमनेनाऽअवद्वितावरुणोमायीनःसात् ॥ वोचेमेदिंद्रैमघवानमेनंमहोरायोराधसोयहदन्नः । योऽ
अर्चतोब्रह्मकृतिमविष्टोयुयंपात० ॥ १२ ॥ (७।२।१२) अयंसोमऽइंद्रतुभ्यंसुन्वऽआतुप्रयाहिहरिवस्तदोकाः ।
पिबात्व१स्यसुषुतस्यचारोर्ददौमघानिमघवन्नियानः+ ॥ ब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिजुषाणोर्वाचीनोहरिभिर्याहितूर्य । अस्मि
ब्रूषुसर्वनेमादयस्वोपब्रह्माणिशृणवऽइमानः ॥ कातेऽअस्त्यरैकृतिःसूक्तैःकदानूनंतैमघवन्दाशेम । विश्वामतीरातत
नेत्वायाधामऽइंद्रशृणवोहवेमा+ ॥ उतोघातेपुरुष्याइदासन्येषांपूर्वेषामशृणोर्ऋषीणां । अधाहंत्वामघवन्जोहवीमि
त्वंनइंद्रासिप्रमतिःपितेव ॥ वोचेमेदिंद्रैमघवानमेनंमहोरायोराधसोयहदन्नः । योऽअर्चतोब्रह्मकृतिमविष्टोयुयंपा
त० ॥ १३ ॥ (७।२।१३) आनोदेवशर्वसायाहिशुष्मिन्भवामवृषऽइंद्रायोऽअस्य । महेनुमृणायनृपतेसुवज्रमहि
क्षत्रायपौंस्यायशूर ॥ हवैतऽउत्वाहव्यंविवाचितनृषुशूराःसूर्यस्यसातौ । त्वंविश्वेषुसेन्योजनेषुत्वंवृत्राणिरंधयासुहं
तु ॥ अहायदिंद्रसुदिनाव्युच्छान्दधोयत्केतुमुपमंसमत्सु । न्य१ग्निःसीददसुरोरोनहोताहुवानोऽअत्रसुभगायदेवान्+ ॥
वयंतेतऽइंद्रयेचदेवस्तवैतशूरददतोमघानि । यच्छासुरिभ्यऽउपमंवरूथंस्वाभुवोर्जरणामश्रवंत ॥ वोचेमेदिंद्रैमघवा

(७।२।१२) अयंसोमइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (७।२।१३) आनोदेवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरु-
णिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

नमेनंमहोरायोराधसोयहदन्नः । योऽअर्चतोब्रह्मकृतिमविष्टोयुयंपात० ॥ १४ ॥ (७।२।१४) प्रवऽइंद्रायमादंनं
हर्यंश्वायगायत । सखायःसोमपात्रे ॥ शंसेदुक्थंसुदानवऽउतद्युक्षंयथानरः । चक्रमासत्यराधसे ॥ त्वंनऽइंद्रवाज
युस्त्वंगव्युःशतकतो । त्वंहिरण्ययुर्वसो ॥ वयमिंद्रत्वायवोभिप्रणोनोमोवृषन् । विद्धीत्वं१स्यनोवसो ॥ मानोनिदे
चवक्तव्योर्धीरराणो । त्वेऽअपिक्तुर्मम ॥ त्वंवर्मासिसप्रथःपुरोयोधश्चवृत्रहन् । त्वयाप्रतिब्रुवेयुजा+ ॥ १५ ॥
महाऽउतासियस्यतेनुस्वधावरीसहः । मन्नातेऽइंद्रोदसी ॥ तंत्वामरुत्वंतीपरिभुवद्वाणोसयावरी । नक्षमाणासह
द्युभिः ॥ ऊर्ध्वासस्त्वान्विदवोभुवन्दस्ममुपद्यवि । संतेनमंतकृष्टयः ॥ प्रवोमहेमहिर्वृधेभरध्वंप्रचेतसेप्रसुमर्तिकृणु
ध्वं । विशःपूर्वीःप्रचराचर्षणिप्राः+ ॥ उरुव्यचंसेमहिनेसुवृक्तिमिंद्रायब्रह्मजनयंतविप्राः । तस्यव्रतानिनिर्मिंतिधी
राः ॥ इंद्रवाणीरनुत्तमन्युमेवसत्राराजानंदधिरेसहधै । हर्यंश्वायबर्हयासमापीन्+ ॥ १६ ॥ (७।२।१५) मोषु
त्वावाघतश्चनारेऽअस्मन्निरिरीरमन् । आरात्ताच्चित्सधमादंनऽआगहीहवासनुपश्रुधि ॥ इमेहितैब्रह्मकृतःसुतेसचाम

(७।२।१४) प्रवइंद्रायेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठइंद्रोगायत्र्यंत्यास्त्रिस्तोविराजः । (७।२।१५) मोषुवेतिसप्तविंशत्यु-
चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठइंद्रः प्रथमाचतुर्थीषष्ठ्यादियुगृचश्चबृहत्यःद्वितीयापंचम्याद्युगृचश्चसतोबृहत्यःरायस्कामइतिवृतीयाद्विप-
दाविराद् (इंद्रकतुंनइत्यर्धर्चोवासिष्ठःशक्तिऋषिरितिशाट्यायनब्राह्मणं, इंद्रकतुंनइत्युगृचयात्मकस्यशक्तिऋषिरितितांडकब्राह्मणं ।)

धौनमक्षऽआसते । इंद्रेकामंजरितारौवसूयवोरधेनपादमादधुः ॥ रायस्कांमोवज्रहस्तंसुदक्षिणंपुत्रोनपितरंहुवे ॥
 इमऽइंद्रायसुन्विरेसोमांसोदध्याशिरः । तांऽआमदायवज्रहस्तपीतयेहरिभ्यांयाहोक्ऽआ⁺ ॥ श्रवच्छुत्कर्णऽईयतेव
 सूनांनूचिन्नोमर्धेषद्विरः । सद्यश्चिद्यःसहस्राणिशताददन्नकिर्दित्संतमार्मिनत् ॥ १७ ॥ सवीरोऽअप्रतिष्कुतऽइंद्रे
 णशुशुवेनृभिः । यस्तैगभीरासर्वनानिवृत्रहन्त्सुनोत्याचधावति ॥ भवावरूथंमघवन्मघोनांयत्समजांसिशर्धतः । वि
 त्वाहृतस्यवेदनंभजेमह्यादूणाशोभरागयं ॥ सुनोतांसोमपान्नेसोममिंद्रायवज्रिणे । पचतांपृक्तीरवसेकृणुध्वमित्पृणान्नि
 त्पृणतेमयः ॥ मास्तेधतसोमिनोदक्षतामहेकृणुध्वंरायऽआनुजे । तरणिरिज्जयतिक्षेतिपुष्यतिनदेवासःकवल्हवे ॥
 नर्किःसुदासोरथंपर्यासनरीरमत । इंद्रोयस्यावितायस्यमरुतोगमत्सगोमतिव्रजे⁺ ॥ १८ ॥ गमद्वाजैवाजयन्निद्रम
 त्योयस्यत्वमविताभुवः । अस्माकंबोध्यवितारथानामस्माकंशूरनृणां⁺ ॥ उदिह्वस्यरिच्यतेशोधनंनजिग्युषः । यऽ
 इंद्रोहरिवान्नदभंतितरिपोदक्षदधातिसोमिनि ॥ मंत्रमखर्वसुधितंसुपेशसंदधातयज्ञियेष्वा । पूर्वाश्चनप्रसितयस्तरंति
 तंयऽइंद्रेकर्मणाभुवत् ॥ कस्तमिंद्रत्वावसुमामत्योदधर्षति । श्रद्धाऽइत्सैमघवन्पार्यैदिविवाजीवाजैसिषासति ॥ म
 घोनःस्मवृत्रहत्येषुचोदययेददतिप्रियावसु । तवप्रणीतीहर्षश्वसुरिभिर्विश्वातरेमदुरिता⁺ ॥ १९ ॥ तवेदिंद्रावमंव
 सुत्वंपुष्यसिमध्यमं । सत्राविश्वस्यपरमस्यराजसिनर्किष्ठागोषुवृण्वते ॥ त्वंविश्वस्यधनदाऽअसिश्रुतोयऽईभवत्याज

यः । तवायंविश्वःपुरुहूतपार्थिवोवस्युर्नामभिक्षते ॥ यदिंद्रयावतस्त्वमेतावद्दहमीशीय । स्तोतारमिद्विधिषेयरदाव
 सोनपापत्वार्यरासीय ॥ शिक्षेयमिन्महयतेदिवेदिवेरायऽआकुहचिद्विदे । नहिवदन्यन्मघवन्नऽआप्यवस्योऽअ
 स्तिपिताचन⁺ ॥ तरणिरित्सिषासतिवाजंपुरंध्यायुजा । आवऽइंद्रपुरुहूतंनमेगिरानेमितष्टैवसुद्रं ॥ २० ॥ नदुष्टु
 तीमत्योविंदतेवसुनस्त्रेधंतंरयिर्नशत् । सुशक्तिरिन्मघवन्तुभ्यंमावतेदेष्णयत्पार्यैदिवि⁺ ॥ अभित्वाशूरनोनुमोदु
 ग्धाऽइवधेनवः । ईशानमस्यजगतःस्वर्दशमीशानमिंद्रतस्थुषः ॥ नत्वावांऽअन्योदिव्योनपार्थिवोनजातो नजनि
 ष्यते । अश्वायंतोमघवन्निद्रवाजिनोगव्यंतस्त्वाहवामहे ॥ अभीषतस्तदाभरेंद्रज्यायःकनीयसः । पुरुवसुर्हिमघव
 न्त्सनादसिभरेंभरेचहव्यः ॥ पराणुदस्वमघवन्नमित्रान्त्सुवेदानोवसूकृधि । अस्माकंबोध्यवितामहाधनेभवावृधःसखी
 नां ॥ इंद्रकुंतुंनऽआभरपितापुत्रेभ्योयथा । शिक्षाणोऽअस्मिन्पुरुहूतयामनिजीवाज्योतिरशीमहि ॥ मानोऽअज्ञा
 तावृजनादुराधोऽइमांशिवसोऽअवक्रमुः । त्वयावयंप्रवतःशश्वतीरपोतिशूरतरामसि ॥ २१ ॥ (७।२।१६) श्वि
 त्यंचोमादक्षिणतस्कपर्दाधियंजिन्वासोऽअभिहिप्रमंदुः । उत्तिष्ठन्वोचेपरिबहिषोनृमैदूरादवितवेवसिष्ठाः ॥ दूरा

(७।२।१६) श्वित्यंचइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋषिःआद्यानांपंचानांवसिष्ठपुत्राऋषयःआद्यानांवानांवसिष्ठपुत्रा
 देवताःअंत्यानांपंचानांवसिष्ठोदेवतात्रिष्टुप् (आद्यानांवानामिंद्रोदेवताअंत्यानांपंचानांवसिष्ठोदेवताव्यत्यासेनमिथस्तौवाऋषी) ।

दिन्द्रमनयश्चासुतेनतिरोवैशंतमतिपांतमुग्रं । पार्श्वद्युम्नस्यवायतस्यसोमात्सुतादिन्द्रोऽवृणीतावसिष्ठान् ॥ एवेक्षुकंसि
धुमेभिस्तारेवेक्षुकंभेदमैभिर्जघान । एवेक्षुकंदाशराज्ञेसुदासंप्रावदिन्द्रोब्रह्मणावोवसिष्ठाः ॥ जुष्टीनरोब्रह्मणावःपि
तृणामक्षमव्ययंनकिलारिषाथ । यच्छक्रेरीषुबृहतारवेणंद्रेशुष्ममदधातावसिष्ठाः ॥ उह्यामिवेतृष्णजोनाथितासो
दीधयुर्दाशराज्ञेवृतासः । वसिष्ठस्यस्तुवतऽइन्द्रोऽअश्रोदुरुंतत्सुभ्योऽअकृणोदुलोकं ॥ २२ ॥ दुंडाऽइवेन्द्रोऽअज
नासऽआसन्परिच्छिन्नाभरताऽअर्भकासः । अर्भवच्चपुरऽएतावसिष्ठऽआदितृत्सुनांविशोऽअप्रथंत ॥ त्रयःकृण्वन्ति
भुवनेषुरेतस्त्रिभ्यःप्रजाऽआर्याज्योतिरग्राः । त्रयोघर्मासऽउषसंसंचतेसर्वाऽइत्ताऽअनुविदुर्वसिष्ठाः ॥ सूर्यस्येववक्ष
थोज्योतिरेषांसमुद्रस्यैवमहिमागभीरः । वार्तस्येवप्रज्जवोनान्येनस्तोमावसिष्ठाऽअन्वेतवेवः ॥ तऽइन्निष्यंहृदयस्यप्र
केतैःसहस्रवल्गुभिसंचरन्ति । यमेनततंपरिधिंवयंतोऽप्सरसऽउपसेदुर्वसिष्ठाः ॥ विद्युतोऽज्योतिःपरिसंजिह्वानंमि
त्रावरुणायदर्पयतांत्वा । तत्तेजन्मोतैकवसिष्ठागस्त्योयत्त्वाविशऽआजुभारं ॥ २३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्व
श्याब्रह्मन्मनसोधिजातः । द्रुपसंस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाःपुष्करेत्वाददंत ॥ संप्रकेतऽउभयस्यप्रविद्वान्सहस्र
दानऽउतवासदानः । यमेनततंपरिधिंवयिष्यन्नप्सरसःपरिजज्ञेवसिष्ठः ॥ सत्रेहजाताविषितानमोभिःकुंभरेतःसि
षिचतुःसमानं । ततोहमानऽउदियायमध्यात्ततोजातमृषिमाहुर्वसिष्ठं ॥ उक्थभृतैसामभृतैविभर्तिग्रावाणंविभ्रम

वदात्यग्रे । उपैनमाध्वंसुमनस्यमानाऽआवोगच्छातिप्रतृदोवसिष्ठः ॥ २४ ॥ (७।३।१) प्रशुकैतुदेवीमनीषाऽअ
स्मत्सुतष्टोरथो नवाजी ॥ विदुःपृथिव्यादिवोजनिन्नंशृण्वन्त्यापोऽअधक्षरंतीः ॥ आपश्चिदस्मैपिन्वंतपृथ्वीवृत्रेषुशरा
मंसंतऽउग्राः ॥ आधूर्ष्वस्मैदधाताश्वानिन्द्रो नवज्रीहिरण्यबाहुः ॥ अभिप्रस्थाताहवयज्ञंयातेवपत्मन्तमनाहिनोत ॥
त्मनासमत्सुहिनोतयज्ञं दधातकेतुंजनायवीरं ॥ उदस्यशुष्माद्भानुर्नार्तविभर्तिभारंपृथिवीनभूमं ॥ हयामिदेवाऽ
अयातुरग्नेसाधन्नतेनधियंदधामि ॥ अभिवोदेवीधियंदधिध्वंप्रवोदेवत्रावाचंकृणुध्वं ॥ आचष्टऽआसांपाथोनदीनां
वरुणऽउग्रःसहस्रचक्षाः ॥ २५ ॥ राजाराष्ट्रानापेशोनदीनामनुत्तमस्मैक्षत्रंविश्वायु ॥ अविष्टोऽअस्मान्विश्वासुवि
क्ष्वद्युंकृणोतशंसनिन्तितोः ॥ व्येतुदिद्युद्विषामशैवायुयोतविष्वग्रपस्तनूनां ॥ अवीन्नोऽअग्निहव्यान्नमोभिःप्रेष्ठोऽ
अस्माऽअधायिस्तोमः ॥ सजुदेवेभिरपांनपातंसखायंकृध्वंशिवोनोऽअस्तु ॥ अजामुकथैरहिं गृणीषेबुधेनदीनारजः
सुषीदन् ॥ मानोहिर्बुधयोरिषेधान्मायज्ञोऽअस्यसिधदतायोः ॥ उतनऽएषुनृषुश्रवाधुःप्ररायेयंतुशर्धतोऽअर्यः ॥

तृतीयेनुवाकेद्वाविंशतिसूक्तानि (७।३।१) प्रशुकैत्वातिपंचविंशत्युच्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोविश्वेदेवाद्विपदाविराट् अत्याश्रतस्त्रिष्टु
भः अजामुकथैरितिद्विपदायाअहिर्देवता मानोहिर्बुधयोरित्यस्याअहिर्बुधयः (इतश्चत्वारिवैश्वदेवसूक्तानि । भेदपक्षे—देवाः १ आपः १ इन्द्रः २
यज्ञः ३ देवाः २ वरुणः १ देवाः ३ अग्निः १ अपांनपात् १ अहिः १ अहिर्बुधयः १ देवाः २ देवपत्नीत्वष्टारः १ त्वष्टा १ विश्वे. ४ एवं २५)

तपंतिशत्रुंस्वर्णभूमामहासैनासोऽअमैभिरेषां ॥ आयन्नःपक्षीर्गमन्त्यच्छात्वाष्टासुपाणिर्दधातुवीरान् ॥ २६ ॥
 प्रतिनःस्तोमंत्वष्टाजुषेतस्यादस्मेऽअरमतिर्वसुयुः ॥ तानौरासन्नातिषाचोवसून्यारोदसीवरुणानीशृणोतु । वरुणी
 भिःसुशरणोऽअस्तुत्वष्टासुदत्रोविदधातुरायः ॥ तन्नोरायःपर्वतास्तन्नऽआपस्तद्रातिषाचऽओषधीरुतद्यौः । वन
 स्पातिभिःपृथिवीसजोषाऽउभेरोदसीपरिपासतोनः ॥ अनुतदुर्वारोदसीजिहातामनुद्युक्षोवरुणऽइंद्रसखा । अनुवि
 श्वेमरुतोयेसहासोरायःस्यामधरुणंधियधै ॥ तन्नऽइंद्रोवरुणोमित्रोऽअग्निरापऽओषधीर्वनिनोऽजुषंत । शर्मन्त्याग
 मरुतामुपस्थैयुयंपात ॥ २७ ॥ (७।३।२) शंनऽइंद्राग्नीभवतामवोभिःशंनऽइंद्रावरुणारातहव्या । शर्मिंद्रासोमा
 सुवितायशयोःशंनऽइंद्रापूषणावार्जसातौ ॥ शंनोभगःशमुनःशंसोऽअस्तुशंनःपुरंधिःशमुसंतुरायः । शंनःसत्यस्यसु
 यमस्यशंसःशंनोऽअर्यमापुरुजातोऽअस्तु ॥ शंनोधाताशमुधर्तानोऽअस्तुशंनऽउरूचीभवतुस्वधाभिः । शंरोदसीवृ
 हतीशंनोऽअद्रिःशंनोदेवानांसुहवानिसंतु ॥ शंनोऽअग्निज्योतिरनीकोऽअस्तुशंनोमित्रावरुणावश्विनाशं । शंनःसु
 कृतांसुकृतानिसंतुशंनऽइषिरोऽअभिवातुवातः ॥ शंनोद्यावापृथिवीपूर्वहृतौशमंतरिक्षंहृदशयैनोऽअस्तु । शंनऽओष
 धीर्वनिनोभवंतुशंनोरजसस्पातिरस्तुजिष्णुः ॥ २८ ॥ शंनऽइंद्रोवसुभिर्देवोऽअस्तुशमादित्येभिर्वरुणःसुशंसः ॥ शं
 (७।३।२) शंनइंद्राग्नीइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (अत्रसूक्तेसर्वेपिविश्वेदेवाः) ।

नोरुद्रोरुद्रेभिर्जलाषःशंनस्त्वष्टाग्नाभिरिहशृणोतु ॥ शंनःसोमोभवतुब्रह्मशंनःशंनोग्रावाणःशमुसंतुयज्ञाः । शंनःस्व
 रूणांमितयोभवंतुशंनःप्रस्वःशम्वस्तुवर्दिः ॥ शंनःसूर्यऽउरूचक्षाऽउदेतुशंनश्चतस्रःप्रदिशोभवंतु । शंनःपर्वताधुय
 योभवंतुशंनःसिंधवःशमुसंत्वारपः ॥ शंनोऽअदिर्तिर्भवतुप्रतेभिःशंनोभवंतुमरुतःस्वर्काः । शंनोविष्णुःशमुपूषानोऽ
 अस्तुशंनोभवित्रंशम्वस्तुवायुः ॥ २९ ॥ शंनोदेवःसवितात्रायमाणःशंनोभवंतुपसोविभातीः । शंनःपर्जन्योभवतुप्रजाभ्यः
 शंनःक्षेत्रस्यपातिरस्तुशंभुः ॥ २९ ॥ शंनोदेवाविश्वदेवाभवंतुशंसरस्वतीसहधीभिरस्तु । शर्मभिषाचःशमुरातिषा
 चःशंनोदिव्याःपार्थिवाःशंनोऽअप्याः ॥ शंनःसत्यस्यपतयोभवंतुशंनोऽअर्वतःशमुसंतुगावः । शंनऽऋभवःसुकृतः
 सुहस्ताःशंनोभवंतुपितरोहवेषु ॥ शंनोऽअजऽएकपाद्देवोऽअस्तुशंनोर्हिबुधयःशंसमुद्रः । शंनोऽअपांनपात्यंरुस्तु
 शंनःपृश्निर्भवतुदेवगोपा ॥ आदित्यारुद्रावसवोजुषेतंदब्रह्मक्रियमाणंनवीयः । शृण्वंतुनोदिव्याःपार्थिवासोगोजा
 ताऽउतयेयज्ञियांसः ॥ येदेवानायज्ञियायज्ञियानांमनोर्यजत्राऽअमृताऽऋतज्ञाः । तेनौरासंतामुरुगायमद्ययुयंपात ॥
 ॥ ३० ॥ (अथपरिशिष्टं ॥ शंवतीःपारयंत्येतत्पृच्छंतिवचोयुजा । अभ्यारंतयमाकेतुंयएवेदमितिब्रवन् ॥ भा
 साकेतुंपरिस्नुतंभारतीब्रह्मवर्धनीः । संजानानामहीमातायऽएवेदमितिब्रवत् ॥ इंद्रस्तंकिंविभुंप्रभुंभानुनेयंसरस्वती ।
 येनसूर्यमरोचयद्येनेमेरोदसीऽउभे ॥ जुषस्वाग्नेऽअंगिरःकाण्वमेध्यातिथि । मात्वासोमस्यबर्हत्सुतस्यमधुमत्तमः ॥

त्वमग्नेऽअंगिरःशोचस्वदेववीतमः । आशतमशतमाभिरभिष्टिभिःशांतिःस्वस्तिमकुर्वत ॥ शनःकनिकदहेवःपर्जन्योऽ
अभिवर्षतु । शनोद्यावापृथिवीशं प्रजाभ्यःशनं एधि द्विपदं शं चतुष्पदे ॥ १॥) इति पंचमाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

पंचत्रिंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १६ ऋचः १६५ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. १११ वसिष्ठपुत्रेभ्य. ९ वसिष्ठाये. ५ विश्वेभ्यो देवेभ्य.
१५ [भे. प. देवेभ्य. अज्याह. इंद्राये. २ यज्ञाये. ३ देवेभ्य. २ वरुणाये. देवेभ्य. ३ अग्नय. अपांनप्लेग्नय.] अहयेग्नय.
अहयेबुध्यायाग्नय. विश्वेभ्यो देवेभ्य. २३ [भे. प. देवेभ्य. २ देवपत्नीत्वष्ट्य. त्वष्ट्रे. विश्वेभ्यो देवेभ्यः १९] ॥ इति पंचमेतृतीयः ॥

प्रब्रह्मनवावोष्टावुदुष्यःसावित्रमंत्येवाजिन्यौभगमिति भागोवार्धर्च ऊर्ध्वःससवैश्वदेवत्वोश्रुष्टिःप्रातर्भागीजग
त्याद्यालिंगोक्तदेवतांत्योषस्याप्रब्रह्माणःषडैश्वदेवतुप्रवःपंचदधिकांदाधिकैजगत्याद्यालिंगोक्तदेवतादेवश्रुत
ष्कंसावित्रमिमारौद्रं त्रिष्टुबंतमापोयमापमृभुक्षणआर्भवंमंत्यावैश्वदेवीवासमुद्रज्येष्ठाआर्पमामांमैत्रावरुण्या
ग्नेयीवैश्वदेवीनदीस्तुतिर्जागतमंत्यातिजगतीशकरीवादित्यानांतृचमादित्यत्वादित्यासःप्रद्यावाद्यावापृथि
वीयंवास्तोर्वास्तोष्पत्यमर्मीवहाष्टौवास्तोष्पत्याद्यागायत्रीशेषारुयुपरिष्टाद्बृहत्यादयोनुष्टुभःप्रस्वापिन्यउपनि
षत्कर्ईपंचाधिकामारुतंहाद्याएकादशद्विपदामध्वःसप्तप्रसाकमुक्षेपञ्चत्रायध्वेद्वादशत्रिप्रगाथादिनवम्याद्या
गायत्र्योत्यानुष्टुब्रौद्रीमृत्युविमोचनी ॥ ४ ॥

॥ हरिः३०म् ॥ (७।३।३) प्रब्रह्मैतुसदनाहृतस्यविरश्मिभिःससृजेसूर्योंगाः । विसानुनापृथिवीसंस्रऽउर्वीपृथु
प्रतीकमध्येधेऽअग्निः+ ॥ इमांवांमित्रावरुणासुवृक्तिमिषंनकृण्वेऽअसुरानवीयः । इनोवामन्यःपदवीरदब्धोजनैच
मित्रोयंततिब्रुवाणः+ ॥ आवातस्यध्रजतोरंतऽइत्याऽअपीपयंतधेनवोनसूदाः । महोदिवःसदनेजार्यमानोचिकददृष
भःसस्मिन्नधन् ॥ गिरायऽएतायुनजद्धरीतऽइंद्रप्रियासुरथाशूरधायू । प्रयोमन्युरिरिक्षतोमिनात्यासुक्रतुमर्यमणीव
वृत्तां ॥ यनैतेऽअस्यसख्यंवयश्चनमस्विनःस्वऽऋतस्यधामन् । विपृक्षोनावधेनृभिःस्तवानऽइंदनमोरुद्रायप्रेष्ठं ॥ १ ॥
आयत्साकंयशसोवावशानाःसरस्वतौसप्तथीसिंधुमाता । याःसुख्यंतसुदुधाःसुधाराऽअभिस्वेनपर्यसापीप्यानाः ॥
उतत्येनोमरुतोमंदसानाधिर्यंतोक्चवाजिनोवंतु । मानःपरिख्यदक्षराचरंस्ववीवृधन्युज्यंतेरथिनः ॥ प्रवोमहीमरम
तिकृणुध्वंप्रपूषणंविदुध्यं१नवीरं । भगंधियोवितारंनोऽअस्याःसातौवाजैरातिषाचंपुरंधिं ॥ अच्छायंवोमरुतःश्लो
कऽएत्वच्छाविष्णुंनिषिक्तपामवोभिः । उतप्रजायैगृणतेवयोधुर्युयंपात० ॥ २ ॥ (७।३।४) आवोवाहिष्ठोवहतु

(७।३।३) प्रब्रह्मेतिनवर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः ३ इंद्रार्यमणौ १ रुद्रः १ नद्यः
१ मरुतः १ विश्वेदेवाः १ विष्णुमरुतः १ एवं ९) । (७।३।४) आवोवाहिष्ठइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्
(भेदपक्षे—ऋभवः २ इंद्रः ६ एवमष्टौ) ।

स्तवधैरधौवाजाऽऽक्रभुक्षणोऽमृक्तः । अभित्रिपृष्ठैःसर्वनेषुसोमैर्मदेसुशिप्रामहर्भिःपृणध्वं ॥ यूयंहरत्नैर्मघवत्सुध
 त्वस्वर्दशऽऽक्रभुक्षणोऽमृक्तं । संयज्ञेषुस्वधावंतःपिबध्वंविनोराधांसिमतिभिर्दयध्वं ॥ उवोचिथहिर्मघवन्देष्णाम्
 होऽअर्भस्यवसुनोविभागे । उभातेपूणावसुनागभस्तीनसूनृतानिन्यमतेवसव्या* ॥ त्वमिन्द्रस्वयंशाऽऽक्रभुक्षावाजोनसा
 धुरस्तमेप्यृक्षा । वयंनुतैदाश्वासःस्यामब्रह्मकृण्वंतोहरिवोवसिष्ठाः ॥ सनितासिप्रवतोदाशपेचिद्याभिविवेषोहर्यश्व
 धीभिः । ववन्मानुतेयुज्याभिरूतीकदानंऽइंद्रायऽआदशस्ये ॥ ३ ॥ वासयसीववेधमस्त्वनःकदानंऽइंद्रवचंसोबु
 बोधः । अस्तंतात्याधियारयिसुवीरं पृक्षोनोऽअर्वा न्युहीतवाजी+ ॥ अभियंदेवीनिर्ऋतिश्चिदीशेनक्षतंऽइंद्रशरदःसुपृ
 क्षः । उपत्रिबंभुर्जरदंष्ट्रिमेत्यस्ववेशंयंकृण्वंतमतीः ॥ आनोराधांसिसवितःस्तवध्याऽआरायोयंतुपर्वतस्यरातौ । स
 दानोद्विजःपायुःसिषक्तुयुयंपात० ॥ ४ ॥ (७।३।५) उदुष्यदेवःसविताययामहिरण्ययीममतिंयामशिश्नेत् ।
 नूनंभगोहव्योमानुषेभिर्वियोरत्नापुरुषसुर्दधाति ॥ उदुतिष्ठसवितःश्रुध्यं१स्यहिरण्यपाणेप्रभृतावृतस्य । व्यु१वींपू
 थ्वीममतिंसृजानऽआनृभ्योमर्तभोजनंसुवानः+ ॥ अपिष्टुतःसवितादेवोऽअस्तुयमाचिद्विश्वेवसवोगृणंति । सनःस्तो
 मांनमस्य१श्चनोधाद्विश्वेभिःपातुपायुभिर्निसूरीन्+ ॥ अभियंदेव्यर्दितिर्गृणातिसवंदेवस्यसवितुर्जुषाणा । अभिसव्या
 (७।३।५) उदुष्यदेवइत्यष्ट्वस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःआद्यानांषण्णांसविवाअंत्ययोर्द्वयोर्वाजिनस्त्रिष्टुप् (भगमित्यर्ध्वस्यभगोवा) ।

जोवरुणोगृणंत्यभिमित्रासोऽअर्यमासजोषाः ॥ अभियेमिथोवनुषःसपतेरातिंदिवोरातिषाचःपृथिव्याः ॥ अहिर्बु
 ध्येऽउतनःशृणोतुवरूय्येकंधेनुभिर्निपातु ॥ अनुतन्नोजास्पतिर्मसीष्टरत्नैर्देवस्यसवितुरियानः । भगमुग्रोवसेजोहवी
 तिभगमनुग्रोऽअध्यातिरत्नं ॥ शनौभवंतुवाजिनोहवेषुदेवतातामितद्रवःस्वर्काः । जंभयंतोहिंवृकरक्षांसिसनेभ्यस्म
 द्युयवन्नमीवाः ॥ वाजेवाजेवतवाजिनोनोधनेषुविप्राऽअमृताऽऽक्रतज्ञाः । अस्यमध्वःपिबतमादयध्वंतृप्तायातपृथिभि
 र्वयानैः ॥ ५ ॥ (७।३।६) ऊर्ध्वोऽअग्निःसुमतिंवस्वोऽअश्रेत्प्रतीचीजुर्णिदेवतातिमेति । भेजातेऽअद्रीरथ्येव
 पंधामृतहोतानऽइषितोयंजाति ॥ प्रवावृजेसुप्रयाबहिरेषामाविशपतीववीरिटऽइयाते । विशामक्तेरुषसःपूर्वद्वतौवा
 युःपूषास्वस्त्येनियुत्वा ॥ ज्मयाऽअत्रवसवोरंतदेवाऽउरावंतरिक्षेमर्जयंतशुभ्राः । अर्वाक्पथऽउरुज्रयःकृणुध्वंश्रो
 तांदूतस्यजग्मुषोनोऽअस्य+ ॥ तेहियज्ञेषुयज्ञियासऽऊमाःसधस्थंविश्वेऽअभिसंतिदेवाः । तांऽअध्वरऽउंशतोयक्ष्यग्रे
 श्रुष्टीभगंनसत्यापुर्दधि ॥ आग्नेगिरोदिवऽआपृथिव्यामित्रंवहवरुणमिन्द्रमग्निं । आर्यमणमदितिंविष्णुमेषांसरस्व
 तीमरुतोमादयंतां ॥ ररेहव्यमतिभिर्यज्ञिानानक्षत्कामंमर्त्यानामसिन्वन् । धातारयिमविदस्यंसदासांसक्षीमहियु
 ज्येभिर्नुदेवैः ॥ नूरोदसीऽअभिष्टुतेवसिष्ठैर्ऋतावानोरुणोमित्रोऽअग्निः । यच्छंतुचंद्राऽउपमनोऽअर्कयुयंपात०

(७।३।६) ऊर्ध्वोऽअग्निरतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः १ वायुपूषणौ १ विश्वेदेवाः ५ एवं ७) ।

॥ ६ ॥ (७।३।७) ओश्रुष्टिर्विदध्याऽसमेतुप्रतिस्तोमं दधीमहितुराणां । यद्यदेवः सविता सुवाति स्यामां स्यरुहि
नो विभागे⁺ ॥ मित्रस्तन्नोवरुणोरोदसी चद्युभक्मिन्द्रोऽअर्यमा ददातु । दिदैष्टुदेव्यदितीरेक्णो वायुश्चयन्नियुवैते भग
श्च ॥ सेदुग्रोऽअस्तु मरुतः सशुष्मीयं मर्त्यं पृषदश्वाऽअवाध । उते मग्निः सरस्वती जुनंति न तस्य रायः पर्येतास्ति ॥ अयं
हिनेतावरुणऽऽकृतस्य मित्रो राजानोऽअर्यमा पोषुः । सुहवा देव्यदितीरनुवातेनोऽअंहोऽअतिपर्षन्नरिष्टान् ॥ अस्य देव
स्य मीहुषो वया विष्णोरेपस्य प्रभृथे हविभिः । विदेहि रुद्रो रुद्रियं महित्वं यासिष्टं वतिरंश्विना विरावत् ॥ मात्रं पृषन्नाधृ
णऽइरस्योवरुत्रीयद्रातिपाचश्चरासन् । मयोभुवोनोऽअर्वतो निपातु वृष्टिं परिज्मावातो ददातु ॥ नूरोदसीऽअभिष्टुते
वसिष्ठैर्ऋतावानोवरुणो मित्रोऽअग्निः । यच्छंतु चंद्राऽउपमनोऽअर्कं युयं पात० ॥ ७ ॥ (७।३।८) प्रातर
ग्निं प्रातरिंद्रं हवामहे प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरंश्विना । प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्य त्ति प्रातः सोमं मुतरुद्रं हुवेम ॥ प्रातर्जितं भगं
मुग्रं हुवेम वयं पत्रमर्दिते योर्विधर्ता । आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह ॥ भगप्रणेतर्भगं सत्यं राधो
भगेमां धियमुदवा ददन्नः । भगप्रणो जनय गोभिरश्वैर्भगप्रनृभिर्नवंतः स्याम ॥ उते दानीं भगवंतः स्यामो तप्रपित्वऽउत
(७।३।७) ओश्रुष्टिरिति सप्रचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (अत्राखिला विश्वे देवाः) । (७।३।८) प्रातरग्निमिति सप्रच
स्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो भगः आद्याया अग्नीदमित्रावरुणाश्विभगपूषब्रह्मणस्पतिरुद्रा देवताः अंत्याया उषा आद्या जगती शेषास्त्रिष्टुभः ।

मध्येऽअह्ना । उतोदितामघवन्त्सूर्यस्य वयं देवानां सुमतौ स्याम ॥ भगऽएव भगवांऽअस्तु देवास्तेन वयं भगवंतः स्याम ।
तंत्वा भग सर्वऽइज्जो हवीतिसनो भगपुरऽएता भवेह⁺ ॥ समध्वरायोषसो नमंत दधिकावैव शुचये पदाय । अर्वाचीनं व
सुविदं भग्नो रथमिवाश्वावाजिनऽआवहंतु ॥ अश्वावती गोमतीर्नऽउषासो वीरवतीः सदर्मुच्छंतु भद्राः । घृतं दुहाना
विश्वतः प्रपीता यूयं पात० ॥ ८ ॥ (७।३।९) प्रब्रह्माणोऽअंगिरसो नक्षंत प्रकंदनुर्न भन्यस्य देतु । प्रधेनवंऽउदमु
तोन वंत युज्यातामग्नींऽअध्वरस्य पेशः ॥ सुगस्तेऽअग्ने सनं वित्तोऽअध्वायुक्ष्वासु ते हरितो रोहितश्च । ये वा सन्नं नृणावी
रवाहो हुवे देवानां जनिमानि सत्तः⁺ ॥ समुवो यज्ञं महयन्नमोभिः प्रहोतां मिन्द्रो रिरिचऽउपाके । यजस्व सुपूर्वणीक देवा
नायज्ञियां मरमतिं वृत्त्याः ॥ यदा वीरस्य रेवतो दुरोणे स्यो न शीरति धिराचिकेतत् । सुप्रीतोऽअग्निः सुधितो दमऽआ
सविशेदाति वार्यमियत्सै ॥ इमं नोऽअग्नेऽअध्वरं जुषस्व मरुत्स्विद्रैयशसं कृधीनः । आनका बर्हिः स दतामुपासो शंतामि
त्रावरुणाय जेह⁺ ॥ एवाग्निं संहस्यं^१ वसिष्ठो रायस्कां मो विश्वं फल्यस्य तौत् । इषं रयिं पप्रथ द्वाजं मस्मेयूयं पात० ॥ ९ ॥
(७।३।१०) प्रवो यज्ञेषु देवयंतोऽअर्चन्त्यावानमोभिः पृथिवीऽइषधै । येषां ब्रह्माण्यसमानि विप्राविश्वं ग्वियंति वनि

(७।३।९) प्रब्रह्माण इति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वे देवाः १ अग्निः १ देवाः १ अग्निः
३ एवं ६) । (७।३।१०) प्रवो यज्ञेष्विति पंचर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वे देवाः १ यज्ञः १

नोनशाखाः ॥ प्रयज्ञऽतुहेत्वोनससिरुधच्छध्वंसमनसोधृताचीः । स्तृणीतबर्हिर्ध्वरायसाधूर्ध्वाशोचीर्षिदेवयून्य
स्थुः ॥ आपुत्रासोनमातरंविभृत्राःसानौदेवासोबर्हिषःसदंतु । आविश्वाचींविद्व्यामनक्त्वग्नेमानोदेवतातामृध
स्कः ॥ तेसीषपंतजोषमायजत्राऽऽकृतस्यधाराःसुदुघादुहानाः । ज्येष्ठोऽअद्यमहऽआवसूनामार्गतनसमनसोवति
ष्ठ ॥ एवानोऽअग्नेर्विश्वादेशस्यत्वयावयंतहसावन्नास्काः । रायायुजासधमादोऽअरिष्टाययंपात० ॥ १० ॥
(७।३।११) दधिकांवंःप्रथममश्विनोषसमग्निंसमिद्धंभगमूतयेहुवे । इंद्रंविष्णुंपूषणंब्रह्मणस्पतिमादित्यानद्यावापृ
थिवीऽअपःस्वः* ॥ दधिकामुनमसाबोधयंतऽउदीराणायज्ञमुपप्रयंतः । इळांदेवींबर्हिषिसादयंतोऽश्विनाविप्रांसुहवा
हुवेम ॥ दधिकावाणंबुबुधानोऽअग्निमुपब्रुवऽउषसंसूर्यंगा । ब्रह्ममांश्चतोर्वरुणस्यबभ्रुतेविश्वास्मद्वुरितायावयंतु ॥
दधिकावांप्रथमोवाज्यवर्गैरथानांभवतिप्रजानन् । संविदानऽउषसासूर्येणादित्येभिर्वसुभिर्गिरोभिः ॥ आनोदधि
काःपथ्यामनक्त्वृतस्यपंध्यामन्वेतवाऽऽ । शृणोतुनोदैव्यंशर्धोऽअग्निःशृण्वंतुविश्वेमहिषाऽअमूराः ॥ ११ ॥

विश्वेदेवाः २ अग्निः १ एवं ५) । (७।३।११) दधिकांवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोदधिका आद्यायादधिकाभ्युषो
ग्निभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यावापृथिव्यापस्विष्टुवाद्याजगती ।

(७।३।१२) आदेवोयानुसवितासुरहोतरिक्षप्रावहमानोऽअश्वैः । हस्तेदधानोनर्यापुरुणिनिवेशयन्चप्रसुवन्चभूमं ॥
उदस्यबाहूशिथिरावहंताहिरण्ययादिवोऽअंतोऽअनष्टा । नूनंसोऽअस्यमहिमापनिष्टसूरश्चिदस्माऽअनुदादपस्यां+ ॥
सघानोदेवःसवितासहावासाविषद्वसुपतिर्वसुनि । विश्रयमाणोऽअमर्तिमुरुचीर्मर्तभोजनमधरासतेनः ॥ इमांगेरः
सवितारंसुजिह्वपूर्णगंभस्तिमीळतेसुपाणि । चित्रंवयोबृहदस्मेदधातुयूयंपात० ॥ १२ ॥ (७।३।१३) इमारुद्राय
स्थिरधन्वनेगिरःक्षिप्रेषवेदेवायस्वधात्रे । अषाढायसहमानायवेधसेतिग्मायुधायभरताशृणोतुनः ॥ सहस्रयेणक्ष
म्यस्यजन्मनःसाम्राज्येनदिव्यस्यचेतति । अवन्नर्वतीरुपनोदुरश्चरानमीवोरुद्रजासुनोभव ॥ यातैर्द्विद्युदर्वसृष्टादिव
स्परिक्ष्मयाचरन्तिपरिसावृणक्तुनः । सहस्रतैस्त्वपिवातभेषजामानस्तोकेषुतनयेषुरीरिषः ॥ मानोवधीरुद्रमापरादा
मातैर्भूमप्रसितौहीळितस्य । आनोभजबर्हिषिजीवशंसैयूयंपात० ॥ १३ ॥ (७।३।१४) आपोयंवंःप्रथमंदेवयंतऽ
इंद्रपानमूर्मिमकृष्वतेळः । तंवोवयंशुचिमरिप्रमद्यधृतप्रुषंधुमंतवनेम ॥ तमूर्मिमापोमधुमत्तमंवोनपादवत्वाशुहे
मा । यस्मिन्निद्रोवसुभिर्मादयातेतमस्यामदेवयंतोवोऽअद्य+ ॥ शतपवित्राःस्वधयामदंतीदेवीर्देवानामपियंतिपा

(७।३।१२) आदेवइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःसवितात्रिष्टुप । (७।३।१३) इमारुद्रायेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रा
वरुणिर्वसिष्ठोरुद्रोजगत्यंतात्रिष्टुप । (७।३।१४) आपोयंवंइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठआपस्विष्टुप ।

यः । ताऽइंद्रस्यनमिनंतिमृतानिसिंधुभ्योहव्यंघृतवज्रहोत ॥ याःसूर्योर्दिग्भिर्भाततानयाभ्यऽइंद्रोऽअरदद्वातुम
मि । तेसिंधवोवरिवोधातनानोयुर्यपात० ॥ १४ ॥ (७।३।१५) ऋभुक्षणोवाजामादयध्वमस्मेनरोमधवानःसुतस्य ।
आवोर्वाचःकतवोनयातांविभ्वोरथंनर्यवर्तयंतु ॥ ऋभुर्ऋभुभिर्भिवःस्यामविभ्वोविभुभिःशवसाशवांसि । वाजोऽअ
स्माऽअवतुवाजसाताविद्रेणयुजातरुषेमवृत्रं⁺ ॥ तेचिद्धिपूर्वीरभिसंतिशासाविश्वोऽअर्यऽउपरतातिधन्वन् । इंद्रो
विभ्वोऽअभुक्षावाजोऽअर्यःशत्रोर्मिथ्याकृणवन्विनृग्णं⁺ ॥ नूदेवासोवरिवःकर्तनानोभूतनोविश्वेवसेसजोषाः । सम
स्मेऽइषवसवोददीरन्ययंपात० ॥ १५ ॥ (७।३।१६) समुद्रज्यैष्ठाःसलिलस्यमध्यात्पुनानायंत्यनिविशमानाः ।
इंद्रोयावज्जीवृषभोररादताऽआपोदेवीरिहमामवंतु ॥ याऽआपोदिव्याऽउतवास्रवैतिखनित्रिमाऽउतवायाःस्वयंजाः ।
समुद्रार्थायाःशुचयःपावकास्ताऽआपो० ॥ यासुराज्जावरुणोयातिमध्येसत्यानृतेऽअवपश्यन्जनानां । मधुश्चुतःशुच
योयाःपावकास्ताऽआपो० ॥ यासुराज्जावरुणोयासुसोमोविश्वेदेवायासूर्जमदति । वैश्वानरोयास्वग्निःप्रविष्टस्ताऽ
आपो० ॥ १६ ॥ (७।३।१७) आमांभिन्नावरुणेहरक्षतंकुलाययद्विश्वयन्मानऽआगन् । अजक्रावदुद्दशीकंतिरो
(७।३।१५) ऋभुक्षणइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋभवस्त्रिष्टुप्⁺ अंत्यायाविश्वेदेवावा । (७।३।१६) समुद्रज्यैष्ठाइतिचतुर्कचस्य
सूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋभवस्त्रिष्टुप् । (७।३।१७) आमामितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमित्रावरुणावमिर्विश्वेदेवानद्यइति-

दधेमामापघेनरपसाविदत्सरुः ॥ यद्विजामन्परुषिवंदनंभुवदष्टीवंतौपरिकुल्फौचदेहत् । अग्निष्टच्छोचन्नपबाधता
मितोमामां० ॥ यच्छल्मलौभवतियन्नदीषुयदोषधीभ्यःपरिजायतेविषं । विश्वेदेवानिरितस्तत्सुवंतुमामां० ॥ याः
प्रवतोनिवतऽउद्धतऽउदन्वतीरनुदकाश्चयाः । ताऽअस्मभ्यंपयसापिन्वमानाःशिवादेवीरशिपदाभवंतुसर्वानद्योऽअ
शिमिदाभवंतु ॥ १७ ॥ (७।३।१८) आदित्यानामवसानूतनेनसक्षीमहिशर्मणाशंतमेन । अनागास्त्वेऽअदिति
त्वेतुरासऽइमंयज्ञंदधतुश्रोषमाणाः ॥ आदित्यासोऽअदितिर्मादयंतांमित्रोऽअर्यमावरुणोरजिष्ठाः । अस्माकंसंतुभुव
नस्यगोपाःपिबंतुसोममवसेनोऽअद्य⁺ ॥ आदित्याविश्वेमरुतश्चविश्वेदेवाश्चविश्वेऽअभवश्चविश्वे । इंद्रोऽअग्निर्श्वि
नानुष्टुवानायुयंपात० ॥ १८ ॥ (७।३।१९) आदित्यासोऽअदितयःस्यामपूदेवत्रावसवोमर्त्यत्रा । सनेममित्रावरु
णासनंतोभवेमद्यावापृथिवीभवंतः ॥ मित्रस्तन्नोवरुणोमामहंतशर्मतोकायतनयायगोपाः । मावोभुजेमान्यजातमे
नोमातर्कर्मवसवोयच्चयध्वे ॥ तुरण्यवोर्गिरसोनक्षंतरत्नैदेवस्यसवितुरिर्यानाः । पिताचतन्नोमहान्यजन्नोविश्वेदे
वाःसमनसोजुषंत ॥ १९ ॥ (७।३।२०) प्रद्यावायज्ञैःपृथिवीनमोभिःसबाधऽईळेबृहतीयजत्रे । तेचिद्धिपूर्वैकव
क्रमेणदेवताजगत्यातिजगतीशकरीवा । (७।३।१८) आदित्यानामितितृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋभवस्त्रिष्टुप् । (७।३।१९) आ
दित्यासइतितृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋभवस्त्रिष्टुप् । (७।३।२०) प्रद्यावेतितृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोद्यावापृथिव्यौत्रिष्टुप् ।

योगुणतः पुरोमहीदधिरे देवपुत्रे ॥ प्रपूर्वजे पितरानव्यसीभिर्गीर्भिः कृणुध्वंसदनेऽकृतस्य । आनोद्यावापृथिवीदैव्येन
जनेन वातं महिवांवरूथं ॥ उतो हि वारुणधेयानिसंति पुरुणिद्यावापृथिवीसु दासे । अस्मेधत्तं यदसदस्कृधोयुयं पात०
॥ २० ॥ (७।३।२१) वास्तोष्पते प्रतिजानीह्यस्मान्त्स्वावेशोऽनमीवोभवानः । यच्चेद्देहप्रतितन्नोजुषस्वशनोभ
वद्विपदेशंचतुष्पदे ॥ वास्तोष्पते प्रतरणो नऽपधिगयस्फानोगोभिरश्वैर्भिरिदो । अजरासस्तेसख्यस्यामपितेव पुत्रान्प्र
तिनोजुषस्व ॥ वास्तोष्पते शग्मयांसं सदा ते सक्षीमर्हिरण्वयागातुमत् । पाहिक्षेमऽउत योगेवरं नोयुयं पात० ॥ २१ ॥
(७।३।२२) अमीवहावास्तोष्पते विश्वा रूपाण्या विशन् । सखांसु शेवऽपधिनः ॥ यदर्जुनसारमेयदुतः पिशंगयच्छे
से । धीवभ्राजंतऽकृष्टयऽउपस्रक्षेवृषसंतो निषुस्वप ॥ स्तेनरायसारमेयतस्करं वा पुनः सर । स्तोतृनिद्रं स्य रायसि कि
मस्मान्दुच्छुनायसे ॥ त्वंसूकुरस्य दर्दहितवददतुसूकरः । स्तोतृनिद्रं स्य रायसि किमस्मा० ॥ सस्तु माता सस्तु पिता
सस्तु श्वासस्तु विश्वपतिः । सस्तु सवैज्ञातयः सस्त्वयमभितोजनः ॥ यऽआस्तेयश्चरति यश्च पश्यति नोजनः । तेषां सं
हन्मोऽअक्षाणियथेदं हुर्म्यतथा ॥ सहस्रं शृगोवृषभोयः संमुद्रादुदाचरत् । तेनासहस्येनावयं निजनांन्त्वापयामसि ॥

(७।३।२१) वास्तोष्पत इति वृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो वास्तोष्पतिस्त्रिष्टुप् । (७।३।२२) अमीव हेत्यष्टस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणि
र्वसिष्ठः आयाया वास्तोष्पतिः द्वितीयादिसप्तानां प्रस्वापिनी आद्यागायत्री ततस्तिष्ठ उपरिष्ठाद्ब्रह्मः अंत्याश्च तस्मिन्नुष्टुभः ।

प्रोष्ठेशयावह्येशयानारीर्यास्तल्पशीवरी । स्त्रियोयाः पुण्यगंधास्ताः सर्वाः स्वापयामसि ॥ २२ ॥ (॥ परिशिष्टं ॥
स्वप्नस्वप्नाधिकरणे सर्वनिष्वापयाजनं । आसूर्यमन्यान्स्वापयद्व्यूहं जाग्रियादहं ॥ अजगरो नाम सर्पः सर्पिरविषोम
हान् । तस्मिन्निह सर्पः सुधितस्तेन त्वास्वापयामसि ॥ सर्पः सर्पोऽअजगरः सर्पिरविषोमहान् । तस्य सर्पोत्सिधवस्तस्य
गाधमंशीमहि ॥ कालिको नाम सर्पो नवनगासहस्रबलः । यमुनहृदेहसोजातोऽयो नारायणवाहनः ॥ यदि कालिकं दू
तस्य यदि काः कालिकाद्रयात् । जन्मभूमिर्मतिक्वांतो निर्विषोयाति कालिकः ॥ आयाहीन्द्रपथिभिरीळितेभिर्यज्ञमिमं
नोभागधेयं जुषस्व । तृसांजहुर्मातुलस्येव योषाभागस्तेपैतृष्वसेयीवपामिव ॥ यशस्करं बलवंतं प्रभुत्वं तमेव राजाधिप
तिर्बभूव । संकीर्णनागाश्च पतिर्नराणां सुमंगल्यं सततं दीर्घमायुः ॥ कर्कोटको नाम सर्पो योदृष्टीविषऽउच्यते । तस्य सर्प
स्य सर्पत्वं तस्मै सर्पनमोस्तुते ॥ १ ॥) (७।४।१) कईव्यक्ता नरः सनीळारुद्रस्य मर्याऽअधास्वत्वाः ॥ न किं हि पांज
नृषिवेदतेऽअंगविद्रेमिथोजनित्रं ॥ अभिस्वपूभिर्मिथोवपंतवा तस्वनसः श्येनाऽअसृधन् ॥ एतानि धीरौ निण्याचि
केतपृश्निर्यदूधोमहीजभारं ॥ साविद्रसुवीरामरुद्धिरस्तु सनात्सहंती पुष्यं तीनृगं ॥ यामयेष्टाः शुभाशोभिष्टाः श्रिया
चतुर्थेनुवाके पंचदशसूक्तानि (७।४।१) कईव्यक्ता इति पंचविंशत्युच्यस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो मरुत्स्त्रिष्टुप् आद्या एकादशद्विपदा विरा-
जः । (अत्रांत्यायावैश्वदेवत्वं च श्रिग्मन्यते तन्मानाभावादुपेक्ष्यं) ।

संमिश्राऽओजोभिरुग्राः⁺ ॥ उग्रं^१ओजःस्थिराशवांस्यधामरुद्विर्गुणस्तुविष्मान् ॥ शुभ्रोवःशुष्मःकुध्मीमनांसि
धुनिर्मुनिरिवशर्धस्यधृष्णोः⁺ ॥ सनैम्यस्मद्युयोतद्विद्युमावोदुर्मतिरिहप्रणङ्गः ॥ प्रियावोनामहवेतुराणामायत्तपन्म
रुतोवावशानाः⁺ ॥ २३ ॥ स्वायुधासऽइष्मिणःसुनिष्काऽउतस्वयंतन्वः^१शुभमानाः ॥ शुचीवोहव्यामरुतःशुची
नांभुचिहिनोम्यध्वरंशुचिभ्यः । ऋतेनसत्यमृतसापऽआयन्नुचिजन्मानःशुचयःपावकाः ॥ अंसेष्वामरुतःखादयो
वोवक्षःसुरुक्माऽउपशिश्रियाणाः । विविद्युतो नवृष्टिभीरुचानाऽअनुस्वधामायुधैर्यच्छमानाः ॥ प्रबुध्यावऽईरतेम
हांसिप्रनामानिप्रयज्यवस्तिरध्वं । सहस्रियंदभ्यंभागमेतंगृहमेधीयंमरुतो जुषध्वं ॥ यदिस्तुतस्यमरुतोऽअधीथेत्था
विप्रस्यवाजिनोहवीमन् । मक्षरायःसुवीर्यस्यदातनूचिद्यमन्यऽआदभदरावा ॥ २४ ॥ अत्यासोनयेमरुतःस्वंचोयक्षदृशो
नशुभयंतमर्याः । तेहर्म्येष्टाःशिशवोनशुभ्रावत्सासोनप्रकीळिनःपयोधाः⁺ ॥ दशस्यंतोनोमरुतोमृळंतुवरिवस्यंतोरोदसी
सुमेकै । आरेगोहानृहावधोवोऽअस्तुसुम्नेभिरस्मेवसवोनमध्वं ॥ आवोहोताजोहवीतिसत्तःसत्राचींरातिंमरुतो गृणा
नः । यऽईवतोवृषणोऽअस्तिगोपाःसोऽअद्वयावीहवतेवऽउकथैः⁺ ॥ इमेतुरंमरुतौरामयंतीमेसहःसहसऽआनंमंति ।
इमेशंसंवनुष्यतोनिपातिगुरुद्वेषोऽअररुषेदधंति ॥ इमेरंधंचिन्मरुतो जुनंतिभूमिंचिद्यथावसवोजुषंत । अपंबाधध्वं
वृषणस्तमांसिधत्तविश्वंतनयंतोकमस्मे ॥ २५ ॥ मावोदात्रान्मरुतो निरंराममापश्चादध्मरथ्योविभागे । आनःस्पा

हैभजतनावसव्ये^३यदींसुजातंवृषणोवोऽअस्ति ॥ संयद्धनंतमन्युभिर्जनांसुःशूरायह्वीष्वोषधीषुविधु । अधस्मानोम
रुतोरुद्रियासस्त्रातारोभूतपृतनास्वर्यः⁺ ॥ भूरिचक्रमरुतःपित्र्याण्युक्तानियावःशस्यंतंपुराचित् । मरुद्भिरुग्रःपृत
नासुसाह्वा^१मरुद्भिरित्सर्नितावाजमवी ॥ अस्मेवीरोमरुतःशुष्म्यस्तुजनानांयोऽअसुरोविधर्ता । अपोयेनमुक्षितयेतरे
माधुस्वमोकोऽअभिवःस्याम ॥ तन्नऽइंद्रोवरुणोमित्रोऽअग्निरापऽओषधीर्वनिनांजुषंत । शर्मन्स्याममरुतामुपस्थेयु
यंपात ॥ २६ ॥ (७।४।२) मध्वीवोनाममारुतंयजत्राःप्रयज्ञेषुशर्वसामदंति । येरेजयंतिरोदसीचिदुर्वीपिन्वंत्युत्संयदया
सुरुग्राः⁺ ॥ निचेतारोहिमरुतो गृणंतंप्रणेतारोयजमानस्यमन्म । अस्माकमद्यविदधेषुवहिरावीतयेसदतपिप्रिया
णाः⁺ ॥ नैतावदन्येमरुतोयथेमेभ्राजैतेरुक्मैरायुधैस्तनूभिः । आरोदसीविश्वपिशःपिशानाःसमानमंज्यंचतेशुभे
कं⁺ ॥ ऋध्वक्सावोमरुतोद्विद्युदस्तुयद्वऽआगःपुरुषताकराम । मावस्तस्यामपिभूमायजत्राऽअस्मेवोऽअस्तुसुमतिश्च
निष्ठा ॥ कृतेचिदत्रमरुतोरणंतानवद्यासःशुचयःपावकाः । प्रणोवतसुमतिभिर्यजत्राःप्रवाजैभिस्तिरतपुण्यसेनः ॥
वतस्तुतासोमरुतोव्यंतुविश्वेभिर्नामभिर्नरोहवीषि । ददातनोऽअमृतस्यप्रजायैजिगृतरायःसूनृतामधानि ॥
आस्तुतासोमरुतोविश्वेऽउतीऽअच्छासुरीन्त्सर्वताताजिगात । येनस्तमनाशतिनोवर्धयंतियूयंपात ॥ २७ ॥

(७।४।२) मध्वोवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमरुतस्त्रिष्टुप् ।

(७।४।३) प्रसाकमुक्षेऽर्चतागुणाययोदैव्यस्यधानस्तुर्विष्मान् । उत्तक्षोदंतिरोदसीमहित्वानक्षतेनाकंनिर्ऋतेरव
शात्⁺ ॥ जनूश्चिद्वोमरुतस्त्वेष्येणभीमास्तुर्विमन्यवोयासः । प्रथेमहोभिरोजसोनसंतिविश्वोवोयामन्ययतेस्वर्ह
क्⁺ ॥ बृहद्वयोमपर्वद्वोदधातजुजोषभिन्मरुतःसुष्टुतिर्नः । गतोनाध्वावितैरातिजंतुप्रणःस्पार्हाभिरुतिभिस्तिरेत ॥
युष्मोतोविप्रोमरुतःशतस्वीयुष्मोतोऽर्वासहुरिःसहस्री । युष्मोतःस्र्वाळुतहतिवृत्रप्रतद्वोऽस्तुधूतयोदेष्ण⁺ ॥
तांऽआरुद्रस्यमीहुषोविवासेकुविभ्रंसंतेमरुतःपुनर्नः । यत्सस्वर्ताजिहीळिरेयदाविरवतदेनऽईमहेतुराणां ॥ प्रसावां
चिसुष्टुतिर्मघोनामिदंसूक्तंमरुतोऽजुषंत । आराशिद्वेषोवृषणोयुयोतयूयंपात० ॥ २८ ॥ (७।४।४) यंत्रायध्वऽ
इदमिदं देवांसोयंचनयथ । तस्माऽअग्नेवरुणमित्रार्थंमन्मरुतःशर्मयच्छत ॥ युष्माकंदेवाऽअवसाहनिप्रियऽईजान
स्तरतिद्विषः । प्रसक्षयंतिरतेविमहीरिषोयोवोवरायदाशति ॥ नहिवंश्चरमंचनवासिष्ठःपरिमंसते । अस्माकमद्यमरु
तःसुतेसचाविश्वेपिबतकामिनः ॥ नहिवऽऊतिःपृतनासुमर्धतियस्माऽअराध्वनरः । अभिवऽआवत्सुमतिर्नवीयसी
तूर्ययातपिपीषवः ॥ ओषुषृष्विराधसोयातनांधांसिपीतये । इमावोहव्यामरुतोररेहिकुमोष्वन्यत्रगंतन ॥ आच

(७।४।३) प्रसाकमुक्षइतिषट्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोमरुतस्त्रिष्टुप् । (७।४।४) यंत्रायध्वइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसि
ष्ठोमरुतोऽत्यायारुद्रः आद्यातृतीयापंचम्योबृहत्यःद्वितीयाचतुर्थीषष्ठयःसतोबृहत्यःसप्तम्यष्टम्यौत्रिष्टुभौनवम्याद्यास्तिस्रोगायत्र्योऽत्यानुष्टुप् ।

नोबर्हिःसदंताविताचनःस्पार्हाणिदातवेवसु । अस्त्रेधंतोमरुतःसोम्येमघौस्वाहेहमादयाध्वै ॥ २९ ॥ सस्वश्चिद्वित
न्वः१ःशुंभमानाऽआहंसासोनीलपृष्ठाऽअपसन् । विश्वंशर्धोऽअभितोमानिषेदनरोनरुण्वाःसर्वनेमदंतः ॥ योनोमरुतो
ऽअभिर्दुर्हणायुस्तिरश्चित्तानिवसवोजिघांसति । द्रुहःपाशान्प्रतिसमुचीष्टतपिष्ठेनहन्मनाहंतनातं⁺ ॥ सांतपनाऽइ
दंहुविर्मरुतस्तज्जुष्टन । युष्माकोतीरिशादसः ॥ गृहमेधासऽआगतमरुतोमापभूतन । युष्माकोतीसुंदानवः ॥
इहेहवःस्वतवसःकवयःसूर्यत्वचः । यज्ञमरुतऽआवृणे ॥ त्र्यंबकंयजामहेसुगंधिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिववंधनान्मृ
त्योमुक्षीयमामृतात् ॥ ३० ॥ इतिपंचमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

षट्त्रिंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि २४ ऋचः १५६ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदे. १७ [भे. प. विश्वेभ्योदेवेभ्यः. ३ इंद्रायमभ्या.
रुद्राय. नदीभ्य. मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. विष्णुमरुद्भ्य. ऋभुभ्य. २ इंद्राय. ६] सवित्र. ६ वाजिभ्य. २ विश्वेभ्योदे. १४ [भे. प. विश्वेभ्योदे.
वायुपूषभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. १२] अग्नीदमित्रावरुणाभिभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्रेभ्य. भगाये. ५ उपसइ. विश्वेभ्योदे. ११ [भे. प.
अग्नय. देवेभ्य. अग्नय. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. यज्ञाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ अग्नय. दधिक्षाभ्युपोमिभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्ययावापृथिव्य
भ्यः.] दधिक्षापिदं. ४ सवित्र. ४ रुद्राय. ४ अद्भ्य. ४ ऋभुभ्य. ४ अद्भ्य. ४ मित्रावरुणाभ्या. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. नदीभ्य. आदि-
त्येभ्य. ६ यावापृथिवीभ्या. ३ वास्तोष्पतय. ४ प्रस्वापिन्या. ७ मरुद्भ्य. ४९ रुद्राय. ॥ इतिपंचमेचतुर्थः ॥

यदद्यमैत्रावरुणतुवैसौर्याद्योद्वांससोत्सूर्यः षळाद्यास्तिष्ठः सौर्ये उद्वेतीति चार्धपंचमादिविपंचप्रतिवां प्रमित्रयोरे
कोनागायत्रंदशम्यादयस्त्रयः प्रगाथाः पुरं उष्णिक् तु र्थाद्यादशादित्यास्तिष्ठः सौर्यैः प्रतिवांदशाश्विनंतुतदाशु
भ्रानवसप्ताद्याविराजआवांरथोष्टावाविश्ववाराः सप्तापस्वसुः षळागोमतापंचातारिष्मेमाउवांषट्प्रागाथं व्यु
षा अष्टाउषस्यंतुवाउदुससोपोरुरुचेषद्रप्रतिपंचव्युषाः प्रतितृचं ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (७।४।५) यदद्यसूर्यब्रवोनागाऽउद्यन्मित्रावरुणायसत्यं । वयंदैवत्रादितेस्यामतवंप्रियासो
ऽअर्यमन्गुणंतः ॥ एषः स्यमित्रावरुणानृचक्षाऽउभेऽउदेति सूर्योऽअभिज्मन् । विश्वस्यस्थातुर्जगतश्च गोपाऽऋजुमतेषु
वृजिनाचपश्यन् ॥ अयुक्तसप्तहरितः सधस्याद्याऽईवहति सूर्यधृताचीः । धामानिमित्रावरुणायुवाकुः संययुधेवज
निमानिचष्टे ॥ उद्वापृक्षासोमधुमंतोऽअस्थुरासूर्योऽअरुहच्छुक्रमर्णः । यस्माऽआदित्याऽअध्वनोरदंति मित्रोऽअर्य
मावरुणः सजोषाः ॥ इमेचेतारोऽअनृतस्यभूरेर्मित्रोऽअर्यमावरुणोहिसंति । इमऽऋतस्यवावृधुर्दुरोणेश्ममासः पु
त्राऽअदितेरदब्धाः ॥ इमेमित्रोवरुणोदुळभासोचेतसंचिच्चितयंतिदक्षैः । अपिक्तुंसुचेतसंवतंतस्तिरश्चिदंहः सुपथा
नयंति ॥ १ ॥ इमेदिवोऽअनिमिषापृथिव्याश्चिकित्वांसोऽअचेतसंनयंति । प्रब्राजेचिन्नद्योगाधर्मस्तिपारंनोऽअ

(७।४।५) यदद्येतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमित्रावरुणावाद्यायाः सूर्यस्त्रिष्टुप् ।

स्यविष्पितस्यर्षन् ॥ युद्धोपावददितिः शर्मभद्रमित्रोयच्छतिवरुणः सुदासे । तस्मिन्नातो कंतनयंदधानामाकर्मदेवहे
ळनंतुरासः ॥ अववेदिहोत्राभिर्यजेतरिपः काश्चिद्वरुणधुतः सः । परिद्वेषोभिर्यमावृणक्तूरुसुदासेवृषणाऽउलोकं⁺ ॥
सस्वश्चिद्विसमृतिस्त्वेष्ट्येषामपीच्येनसहसासहते । युष्मद्भियावृषणोरेजमानादक्षस्यचिन्महिनामृळतानः ॥ धोब्रह्म
णेसुमतिमायजातिवाजस्यसातौपरमस्यरायः । सीक्षतमन्युमघवानोऽअर्यऽउरुक्षयायचक्रिरेसुधातु ॥ इयंदैवपुरोहि
तिर्युवभ्यायज्ञेषुमित्रावरुणावकारि । विश्वानिदुर्गापिपृतंतिरोनौयुयंपात० ॥ २ ॥ (७।४।६) उद्वांचधुर्वरुणसु
प्रतीकंदेवयोरैतिसूर्यस्ततन्वान् । अभियोविश्वामुर्वनानिचष्टेसमन्युमत्येष्वाचिकेत ॥ प्रवांसमित्रावरुणावृतावावि
प्रोमन्मानिदीर्घश्रुदियति । यस्यब्रह्माणिसुक्तूऽअवायऽआयत्कत्वानशरदःपृणैथे ॥ प्रोरोमित्रावरुणापृथिव्याः प्र
दिवऽऋषवाद्बृहत्सुदानू । स्पशोदधाथेऽओषधीषुविश्वधृग्यतोऽअनिमिषुरक्षमाणा ॥ शंसांमित्रस्यवरुणस्यधाम
शुष्मोरोदसीबद्धधेमहित्वा । अयन्मासाऽअर्यज्वनामवीराः प्रयज्ञमन्मावृजनंतिराते ॥ अमूराविश्वामृषणाविमावां
नयामुचित्रंददंशेनयक्षं । द्रुहः सचंतेऽअनृताजनानानवांनिण्यान्यचितेऽअभूवन् ॥ समुवांयज्ञमहयंनमोभिर्दुवेवां

(७।४।६) उद्वांचक्षुरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

मित्रावरुणासबाधः । प्रवांमन्मान्यचसेनवानिकृतानिब्रह्मजुषभिमानि ॥ इयंदेवपुरोहिति० ॥ ३ ॥ (७।४।७)
 उत्सूर्योबृहदूर्वाप्यश्रेत्पुरुविश्वजनिममानुषाणां । समोदिवदहशेरोचमानः कृत्वाकृतः सुकृतः कर्तृभिर्भूत् ॥ सूर्य
 प्रतिपुरोऽउद्गांऽएभिः स्तोमैभिरेतशेभिरेवैः । प्रनोमित्रायवरुणायवोचोनागसोऽअर्यम्णेऽअग्रयेच ॥ विनः सहस्रं
 शुरुधोरदत्तुतावानोवरुणोमित्रोऽअग्निः । यच्छंतुचंद्राऽउपमनोऽअर्कमानः कामैपूपुरंतुस्तवानाः ॥ द्यावाभूमीऽअ
 दितेत्रासीथानोयेवांजुः सुजनिमानऽऋष्वे । माहेळैभूमवरुणस्यवायोर्मामित्रस्थप्रियतमस्यनृणां ॥ प्रबाहवासिसुतंजी
 वसेनऽआनोगव्यूतिमुक्षतंघृतनं । आनोजनेश्रवयतंयुवानाश्रुतंमैमित्रावरुणाहवेमा ॥ नूमित्रोवरुणोऽअर्यमानस्तमने
 तोकायवरिवोदधंतु । सुगानोविश्वसुपथानिसंतुयूयंपात० ॥ ४ ॥ (७।४।८) उद्वैतिसुभगोविश्वचक्षाः साधारणः सूर्योमा
 नुषाणां । चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्यदेवश्चर्मवयः समविव्यक्तमांसि ॥ उद्वैतिप्रसवीताजनानांमहान्केतुरर्णवः सूर्यस्य । समानं
 चक्रंपर्याविवृत्सून्यदैतशोवहतिधूर्षुयुक्तः । विश्वार्जमानऽउषसांमुपस्थाद्वैभैरुदैत्यनुमद्यमानः । एषमैदेवः सविताच
 च्छंद्यः समानंनप्रमिनातिधाम ॥ दिवोरुक्मऽउरुचक्षाऽउदैतिदूरेऽअर्थस्तरणिभ्राजमानः । नूनंजनाः सूर्येणप्रसूताऽ

(७।४।७) उत्सूर्यइतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽआद्यानांतिस्मृणांसूर्यस्ततस्तिस्मृणामित्रावरुणौत्रिष्टुप् । (७।४।८) उद्वैती
 तिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽआद्यानांसार्धचतस्मृणांसूर्यस्ततोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

अयन्नर्थानिकृणवन्नपांसि ॥ यत्राचक्रुर्मृतागातुमसैश्येनोदीयन्नन्वेतिपाथः । प्रतिवांसूरऽउदितेविधेमनमोभि
 मित्रावरुणोतहव्यैः ॥ नूमित्रोवरुणो० ॥ ५ ॥ (७।४।९) दिविक्षयंतारजसः पृथिव्यांप्रवांपृतस्यनिर्णिजोददीर
 न । हव्यंनोमित्रोऽअर्यमासुजातोराजासुक्षत्रोवरुणोजुषंत ॥ आराजानामहऽऋतस्यगोपासिंधुपतीक्षत्रियायातमर्वाक् ।
 इळानोमित्रावरुणोतवृष्टिमवदिवऽइन्वतंजीरदानू ॥ मित्रस्तन्नोवरुणोदेवोऽअर्यः प्रसाधिष्ठेभिः पृथिभिर्नयंतु । ब्रवद्य
 थानऽआदुरिः सुदासऽइषामदेमसहदेवगोपाः ॥ योवांगर्तमनसातक्षदेतमूर्ध्वाधीतिकृणवद्भारयच्च । उक्षेथो
 मित्रावरुणापृतनताराजानासुक्षितीस्तर्पयेथां ॥ एषः स्तोमोवरुणमित्रतुभ्यंसोमः शुक्रो नवायवेयामि । अविष्टंधियोजि
 गृतपुरंधीर्युयंपात० ॥ ६ ॥ (७।४।१०) प्रतिवांसूरऽउदितेसूक्तैर्मित्रंहुवेवरुणंपुतदक्षं । ययोरसूर्योभक्षितंज्येष्ठंवि
 श्वस्ययामन्नाचितताजिगृह्णु ॥ ताहिदेवानामसुरातावर्थातानः क्षितीः करतमूर्जयंतीः । अश्याममित्रावरुणावयंवाद्या
 वाचयत्रपीपयन्नहाच ॥ ताभूरिपाशावनृतस्यसेतूदुरत्येतूरिपवेमर्त्याय । ऋतस्यमित्रावरुणापथावामपोननावादुरिता
 तरंम ॥ आनोमित्रावरुणाहव्यजुष्टिधृतैर्गव्यूतिमुक्षतमिळाभिः । प्रतिवामत्रवरमाजनायपृणीतमुद्गोदिव्यस्यचारोः ॥

(७।४।९) दिविक्षयंतेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् । (७।४।१०) प्रतिवामितिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरु
 णिर्वसिष्ठोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

एषःस्तोमो ॥ ७ ॥ (७।४।११) प्रमित्रयोर्वरुणयोःस्तोमोऽनुशुष्यः । नमस्वान्तुविजातयोः ॥ याधारग्रंतदेवाः
सुदक्षादक्षपितरा । असुर्यायप्रमहसा ॥ तानःस्तिपातनूपावरुणजरिदृणां । मित्रसाधयंतंधियः ॥ यदद्यसूरऽउदि
तेनागामित्रोऽअर्यमा । सुवार्तिसविताभगः ॥ सुप्रावीरस्तुसक्षयःप्रनुयामन्सुदानवः । येनोऽअंहोतिपिप्रति ॥ ८ ॥
उतस्वराजोऽअदितिरदब्धस्यप्रतस्यये । महोराजानऽईशते ॥ प्रतिवांसूरऽउदितेमित्रंगृणीषेवरुणं । अर्यमणंरिशा
दसं ॥ रायाहिरण्ययामतिरियमवृकायशवसे । इयंविप्रामेधसातये ॥ तस्यामदेववरुणतेमित्रसूरिभिःसह । इषंस्व
श्रधीमहि ॥ बहवःसूरचक्षसोग्रिजिह्वाऽऋतावृधः । त्रीणियेयेमुर्विदधानिधीतिभिर्विश्वानिपरिभूतिभिः ॥ ९ ॥
वियेदधुःशरदंमासमादह्यंज्ञमकुंचाहचं । अनाप्यवरुणोमित्रोऽअर्यमाक्षत्रराजानऽआशत ॥ तद्वोऽअद्यमनामहे
सूक्तैःसूरऽउदिते । यदोहेतेवरुणोमित्रोऽअर्यमायूयमृतस्यरथ्यः ॥ ऋतावानऽऋतजाताऽऋतावृधोघोरासोऽअनृ
तद्विषः । तेषांवःसुन्नेसुच्छदिष्टमेनरःस्यामयेचसूरयः ॥ उदुत्यहंशतंवपुर्दिवऽएतिप्रतिहरे । यदीमाशुर्वहतिदेवऽ
एतंशोविश्वस्मैचक्षसेऽअरं ॥ शीर्ष्णःशीर्ष्णोऽजगतस्तस्थुषस्पतिसमयाविश्वमारजः । सप्तस्वसारःसुवितायसूर्यवहं

(७।४।११) प्रमित्रयोरित्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोमित्रावरुणौचतुर्थ्यादिदशानामादित्यःचतुर्दश्यादितिसृणां
सूर्योऽगायत्रीदशमीद्वादशीचतुर्दश्योबृहत्यःएकादशीत्रयोदशीपंचदश्यःसतोबृहत्यःषोडशीपुरउष्णिक् ।

तिहरितोरथे ॥ १० ॥ तच्चक्षुर्देवहितंशुक्रमुच्चरत् । पश्येमशरदःशतंजीवेमशरदःशतं ॥ काव्यैभिरदाभ्यायां
तंवरुणद्युमत । मित्रश्चसोमपीतये ॥ दिवोधामभिर्वरुणमित्रश्चायातमद्ब्रुहा । पिबतंसोममातुजी ॥ आयातंमि
त्रावरुणाजुषाणावाहुतिनरा । पातंसोममृतावृधा ॥ ११ ॥ (७।४।१२) प्रतिवांरथंनृपतीजरध्यैहविष्मतामनं
सायज्ञियेन । योवांदुतोनाधिष्ण्यावजीगरच्छासुर्नृपतिराविवक्त्रिम ॥ अशोच्यग्निःसमिधानोऽअस्मेऽउपोऽअहश्च
न्तमसश्चिदंताः । अचेतिकेतुरुषसःपुरस्ताच्छ्रियेदिवोदुहितुर्जायमानः ॥ अभिवांनूनमश्विनासुहोतास्तोमैःसिषक्ति
नासत्याविवक्त्रान् । पूर्वाभिर्यातंपथ्याभिरर्वाक्स्वर्विदावसुमतारथेन ॥ अवोर्वीनूनमश्विनायुवाकुर्हुवेयद्वांसुतेमाध्वी
वसुयुः । आवांवहंतुस्थविरासोऽअश्वाःपिबाधोऽअस्मेसुषुतामधूनि ॥ प्राचीमुदेवाश्विनाधियंमेमृधांसातयंकृतंवसू
युं । विश्वाऽअविष्टंवाजऽआपुरंधीस्तानःशक्तंशचीपतीशचीभिः ॥ १२ ॥ अविष्टंधीष्वश्विनानऽआसुप्रजावद्रेतोऽ
अहयंनोऽअस्तु । आवांतोकेतनयेतूतुजानाःसुरक्षासोदेववीर्तिंगमेम ॥ एषस्यवांपूर्वगत्वेवसख्येनिधिर्हितोमाध्वी
रातोऽअस्मे । अहेळतामनसायातमर्वागश्रंताहव्यमानुषीषुविधुः ॥ एकस्मिन्योगेभुरणासमानेपरिवांससप्तवतोर
थोगात् । नवायंतिसुभ्योदेवयुक्तायेवांधुर्षुतरणयोवहति ॥ असश्चतामघवन्त्योहिभूतयेरायामघदेयंजुनंति । प्रयेवं

(७।४।१२) प्रतिवामितिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोमित्रोऽश्विनोऽश्विनौत्रिष्टुप् ।

धुंसूताभिस्तिरतेगव्यापंचतोऽअभ्यामधानि ॥ नूमेहवमाशृणुतंयुवानायासिष्टंवर्तिरश्विनाविरावत् । धत्तरक्षानि
जरतंचसुरीन्युयंपात० ॥ १३ ॥ (७।४।१३) आशुभ्रायातमश्विनास्वश्वगिरोदस्त्राजुषाणायुवाकोः । हव्यानि
चप्रतिभृतावीतनः ॥ प्रवामंधांसिमघान्यस्थुररंगंतंहविषोवीतयेमे । तिरोऽअयोहवनानिश्रुतनः ॥ प्रवारथोमनो
जवाऽइयतिरिरोरजांस्यश्विनाशतोतिः । अस्मभ्यसूर्यावसुऽइयानः⁺ ॥ अयंहयद्वादेव्याऽउऽअद्रिरूध्वोविवक्ति
सोमसुद्युवभ्यां । आवल्यूविप्रौववृतीतहव्यैः⁺ ॥ चित्रंहयद्वाभोजनंन्वस्तिन्यत्रयेमहिष्वतंयुयोतं । योवामोमानंद
धतेप्रियःसन्⁺ ॥ १४ ॥ उतत्यद्वाजुरतेऽअश्विनाभूच्यवानायप्रतीत्यंहविर्दे । अधियद्वर्षऽइतऽऊतिधृत्थः⁺ ॥ उत
त्यंभुज्युमश्विनासखायोमध्यैजहुर्दुरेवासःसमुद्रे । निरीर्षदरावाययुवाकुः ॥ वृकायचिजसमानायशक्तमुतश्रुतं
शयवेह्यमाना । यावद्वयामपिन्वतमपोनस्तथैचिच्छत्यश्विनाशचीभिः ॥ एषस्थकारुर्जरतेसूक्तैरग्रैबुधानऽउषसां
सुमन्मा । इषातंवर्धद्वयापयोभिर्युयंपात० ॥ १५ ॥ (७।४।१४) आवारथोरोदसीबद्धधानोहिरण्ययोवृषभि
र्यात्वश्वैः । धृतवर्तनिःपविर्भीरुचानऽइषांवोहानपतिर्वाजिनीवान् ॥ सपप्रथानोऽअभिपंचभूमात्रिवंधुरोमनसाया

(७।४।१३) आशुभ्रेतिनवर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोश्विनौत्रिष्टुप्पाद्याःसप्तविराजः । (७।४।१४) आवारथइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्य
मैत्रावरुणिर्वसिष्ठोश्विनौत्रिष्टुप् ।

तुयुक्तः । विशोयेनगच्छथोदेवयंतीःकुत्राचिद्याममश्विनादधाना ॥ स्वश्वायशसायातमर्वाग्दक्षानिधिंमधुमंतंपिबा
थः । विवारथोवध्वाइयदमानोतान्दिवोबाधतेवर्तनिभ्यां ॥ युवोःश्रियंपरियोषावृणीतसूरोदुहितापरितकम्यायां ।
यदेवयंतमवधःशचीभिःपरिग्रंसमोमनावांवयौगात् ॥ योहस्यवारथिरावस्तऽउस्त्रारथोयुजानःपरियातिवर्तिः । ते
ननःशंयोरुषसोव्युष्टौन्यश्विनावहतंयज्ञेऽअस्मिन् ॥ नरागौरेवविद्युतंतृषाणास्माकमद्यसवनोपयातं । पुरुत्राहिवांम
तिभिर्हवैतेमामन्येनियमन्देवयंतः ॥ युवंभुज्युमवविद्धंसमुद्रऽउदहधुरणंसोऽअस्मिधानैः । पतत्रिभिरश्रमैरव्य
थिभिर्दुसनाभिरश्विनापारयता ॥ नूमेहवमाशृणुतंयुवानायासिष्टंवर्तिरश्विनाविरावत् । धत्तरक्षानिजरतंचसुरी
न्युयंपात० ॥ १६ ॥ (७।४।१५) आविश्ववाराश्विनागतनःप्रतत्स्थानमवाचिवांपृथिव्यां । अश्वोनवाजीशुनपृ
ष्ठोऽअस्थादायत्सेदथुर्धुवसेनयोनिं ॥ सिषक्तिसावांसुमतिश्चनिष्ठातापिघमोमनुषोदुरोणे । योवांसमुद्रान्त्सरितःपि
पत्येतंवाचिभ्रसुयुजायुजानः⁺ ॥ यानिस्थानान्यश्विनादधार्थदिवोयह्वीष्वोषधीषुविक्षु । निपर्वतस्यमूर्धनिसदंतेषं
जनायदाशुषेवहता ॥ चनिष्टंदेवाऽओषधीष्वस्यद्योग्याऽअश्वैथेऽऋषीणां । पुरुणिरक्षादधतौन्यस्मेऽअनुपूर्व
णिचख्यथुर्युगानि ॥ शुश्रुवांसाचिदश्विनापुरुष्यभिब्रह्माणिचक्षाथेऽऋषीणां । प्रतिप्रयातंवरमाजनायास्मेवामस्तु

(७।४।१५) आविश्ववारेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोश्विनौत्रिष्टुप् ।

सुमतिश्च निष्ठा ॥ योवायज्ञोनासत्याहविष्मान्कृतब्रह्मासमयोऽभवाति । उपप्रयातं वरमावसिष्ठमिमा ब्रह्माण्युच्यंते
युवभ्यां ॥ इयं मनीषाऽइयमश्विनागीरिमांसुवृत्तिवृषणाजुषेयां । इमा ब्रह्माणियुवयून्यग्मन्युयंपात ॥ १७ ॥
(७।५।१) अपस्वसुरुषसो न गिजहीते रिणक्ति कृष्णीरुषाय पंथा । अश्वामघागो मघावां हुवे मदिवानक्तं शरुमस्मद्युयोतं ॥
उपायातं दाशुषेमर्त्या यिरथेन वाममश्विनावहता । युयुतमस्मदनिराममीवां दिवानक्तं माध्वीत्रासीधानः ॥ आवां रथं
मवमस्यां व्युष्टौ सुस्नायवो वृषणो वर्तयंतु । स्यूमगभस्तिमृतयुग्मिरश्वैराश्विनावसुमंतं वहेथां ॥ योवां रथौ नृपतीऽअस्ति
वोह्वात्रिवंधुरो वसुमांऽउस्रया मा । आनऽएनानासत्यो पयातमभियद्वां विश्वफ्योजिगाति ॥ युवं च्यवानं जरसो मुमुक्तं
निपेदवऽऊहपुरा शुमश्वं । निरंहसस्तमसः स्पर्तमत्रिनिजाहुषं शिथिरेधातमंतः ॥ इयं मनीषा ॥ १८ ॥ (७।५।२)
आगो मंतानासत्यारथेनाश्वान्वातापुरश्चंद्रेणयातं । अभिवां विश्वानियुतः सचंते स्पर्हयाश्रियातन्वाशुभाना ॥ आनो
देवेभिरुपयातमर्वाक्सजोषसानासत्यारथेन । युवोर्हिनः सख्यापित्र्याणिसमानो बंधुरुततस्य वित्तं ॥ उदुस्तो मांसोऽ
अश्विनोरबुध्नजामिब्रह्माण्युषसश्च देवीः । आविवांसजोदसीधिष्ये मेऽअच्छाविप्रो नासत्याविवक्ति ॥ विचेदुच्छंत्यश्वि
नाऽउषासः प्रवां ब्रह्माणिकारवो भरंते । ऊर्ध्वभानुंसविता देवोऽअश्रेद्बृहद्ग्रयः समिधा जरंते ॥ आपश्चातानासत्यापु
(७।५।१) अपस्वसुरितिषट्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिवसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् । (७।५।२) आगो मतेति पंचर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिवसिष्ठोऽश्विनौ

रस्तादाश्विनायातमधुरादुदकात् । आविश्वतः पांचं जन्येनरायायुयंपात ॥ १९ ॥ (७।५।३) अतारिष्मत्तमस
स्परमस्यप्रतिस्तोमैदेवयंतोदधानाः । पुरुदंसापुरुतमापुराजामर्त्याहवतेऽअश्विनागीः ॥ न्युप्रियोमनुषः सादिहो
तानासत्याथोयजते वंदते च । अश्रीतं मध्वोऽअश्विनाऽउपाकऽआवां वोचे विदधेऽषु प्रयस्वान् ॥ अहेमयज्ञं पथामुराणाऽ
इमांसुवृत्तिवृषणाजुषेयां । श्रुष्टीवेवप्रेषितो वामबोधिप्रतिस्तोमैर्जरमाणो वसिष्ठः ॥ उपत्यावह्नीगमतो विशनोरक्षोह
णासंभृता वीळुपाणी । समंधास्यग्मतमत्सराणिमानोमर्धिष्टमागतं शिवेन ॥ आपश्चातानासत्या ॥ २० ॥ (७।५।४)
इमाऽउवां दिविष्टयऽउस्राहवतेऽअश्विना । अयं वामह्वेवसे शचीवसूविशं विशं हिगच्छथः ॥ युवं चित्रदं दधुर्भोजनं नरा
चोदैथांसूनुतावते । अर्वाग्रथं समनसानियच्छतं पिबतं सोम्यं मधु ॥ आयातमुपभूषतं मध्वः पिबतमश्विना । दुग्धं पयो
वृषणाजेन्यावसुमानोमर्धिष्टमागतं ॥ अश्वोसोयेवामुपंदाशुषो गृहं युवां दीयंति बिभ्रतः । मधूयुभिर्नराहयेभिरश्वि
नादेवायातमस्मयू ॥ अधाहयंतोऽअश्विनापृक्षः सचंतसुरयः । तार्यंसतोमघवन्न्योध्रुवं यशश्छर्दिस्मभ्यं नासत्या ॥
प्रयेयुरवृकांसोरथाऽइवनृपातारोजनानां । उतस्वेनशवसाशूशुवुर्नरऽउतक्षियंतिसुक्षितिं ॥ २१ ॥ (७।५।५) व्यु१षा

त्रिष्टुप् । (७।५।३) अतारिष्मेति पंचर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिवसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् । (७।५।४) इमाऽउवां नितिषट्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणि-
वसिष्ठोऽश्विनौ बृहती द्वितीया चतुर्थी षष्ठ्यः सतो बृहत्यः । (७।५।५) व्युषा आवइत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिवसिष्ठ उषाश्चिष्टुप् ।

ऽआवोदिविजाऽऋतेनाविष्कृण्वानामहिमानमागात् । अपद्रुहस्तमऽआवरजुष्टमंगिरस्तमापथ्याऽअजीगः ॥ महे
नोऽअद्यसुवितायबोधुषोमहेसौभगायप्रयंधि । चित्ररयियशसंधेह्यस्मेदेविमतेषुमानुषिश्रवस्युं+ ॥ एतेत्येभान
वोदर्शतायाश्चित्राऽउषसोऽअमृताऽऽआगुः । जनयंतोदैव्यानिब्रतान्यापुणंतोऽअंतरिक्षाव्यस्थुः ॥ एषास्यार्युजाना
पराकात्यंचक्षितीःपरिसद्योजिगाति । अभिपश्यंतीवयुनाजनानांदिवोदुहिताभुवनस्यपत्नी ॥ वाजिनीवतीसूर्यस्ययो
षाचित्रामधारायऽईशेवसूनां । ऋषिष्टुताजरयंतीमघोन्युषाऽउच्छतिवाङ्मिर्गुणानां+ ॥ प्रतिद्युतानामरूपासोऽअ
श्वाश्चित्राऽअहश्चक्षुषसंवहंतः । यातिशुभ्राविश्वपिशारथेनदधातिरत्नविधतेजनाय ॥ सत्यासत्येभिर्महतीमहद्भिर्दे
वीदेवेभिर्यजतायजत्रैः । रुजदृहानिदददुस्त्रियाणांप्रतिगावऽउषसैवावशंत ॥ नूनोगोमह्नीरवद्देहिरत्नमुषोऽअश्वाव
त्पुरुभोजोऽअस्मे । मानोबर्हिःपुरुषतानिदेकर्युयंपात० ॥ २२ ॥ (७।५।६) उदुज्योतिरिमृताविश्वजन्यविश्वानरः
सवितादेवोऽअश्रेत् । ऋत्वादेवानामजनिष्टक्षुराविरकभुवनंविश्वमुषाः+ ॥ प्रमेपंथादेव्यानाऽअहश्चक्षुषमर्धतोवसु
भिरिष्कृतासः । अभूदुकेतुरुषसःपुरस्तात्प्रतीच्यागादधिहभ्येभ्यः ॥ तानीदहानिबहुलान्यासन्प्राचीनमुदितासू
र्यस्य । यतःपरिजारऽईवाचरंत्युषोददृक्षेनपुनर्यतीव ॥ तऽइहेवानांसधमादऽआसन्नृतावानःकवयःपूर्यासः । गूढं

(७।५।६) उदुज्योतिरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् ।

ज्योतिःपितरोऽअन्वविदन्सत्यमैत्राऽअजनयन्नुषासं ॥ समानऽऊर्वेऽअधिसंगतासःसंजानतेनयंतंतेमिथस्ते । तेदेवा
नानमिनंतिब्रतान्यमर्धतोवसुभिर्यादमानाः ॥ प्रतित्वास्तोमैरीळतेवसिष्ठाऽउषर्बुधःसुभगेतुष्टुवांसः । गवानेत्रीवाजं
पत्नीनऽउच्छोषःसुजातेप्रथमार्जरस्व ॥ एषानेत्रीरार्धसःसूनृतानामुषाऽउच्छंतीरिभ्यतेवसिष्ठैः । दीर्घश्रुतैरयिमस्मे
दधानायुयंपात० ॥ २३ ॥ (७।५।७) उपोरुरुचेयुवतिर्नयोषाविश्वंजीवंप्रसुवतीचरायै । अभूदग्निःसमिधेमानु
षाणामकज्योतिर्बाधमानातमांसि ॥ विश्वंप्रतीचीसप्रथाऽउदस्याद्रुशद्वासोबिभ्रतीशुक्रमश्वैत् । हिरण्यवर्णासुहृशी
कसंहृग्गवांमातानेत्र्यहामरोचि ॥ देवानांचक्षुःसुभगावहंतीश्वेतंनयंतीसुहृशीकमश्वं । उषाऽअदर्शिरग्निमिर्व्यंका
चित्रामध्याविश्वमनुप्रभृता ॥ अंतिवामादूरेऽअमित्रमुच्छोर्वीगव्यूतिमर्भयंकृधीनः । यावयद्वेषऽआभरावसूनिचोद
यराधोगृणतेमघोनि ॥ अस्मेष्टेष्टेभिर्भानुभिर्विभाह्युषोदेविप्रतिरंतीनऽआयुः । इषंचनोदधतीविश्ववारेगोमदश्वाव
द्रथवच्चराधः ॥ यांत्वादिवोदुहितवर्धयंत्युषःसुजातेमतिभिर्वसिष्ठाः । सास्मासुंधारयिमृष्वंबृहंतैर्युयंपात० ॥ २४ ॥
(७।५।८) प्रतिकेतवःप्रथमाऽअहश्चक्षुषाऽअस्याऽअंजयोविश्रयंते । उषोऽअर्वाचाबृहतारथेनज्योतिष्मतावाम
मस्मभ्यंवक्षि ॥ प्रतिषीमग्निर्जरतेसमिद्धःप्रतिविप्रासोमतिभिर्गुणंतः । उषायातिज्योतिषाबाधमानाविश्वातमांसिदु

(७।५।७) उपोरुरुचइतिषट्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् । (७।५।८) प्रतिकेतवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणि-

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ५

॥ ३६ ॥

रितापदेवी+ ॥ एताऽउत्याः प्रत्यहश्रन्पुरस्ताज्योतिर्यच्छंतीरुषसोविभातीः । अजीजनन्त्सूर्ययज्ञमग्निमपाचीनंतमो
ऽअगादजुष्टं ॥ अचैतिदिवोदुहितामघोनीविश्वेपश्यंत्युषसंविभातीं । आस्थाद्रथस्वधयायुज्यमानमायमश्वासः सुयु
जोवहंति ॥ प्रतित्वाद्यसुमनसोबुधंतास्माकासोमधवानोवयंच । तिल्विलायध्वमुषसोविभातीर्युयंपात० ॥ २५ ॥
(७।५।९) व्युषाऽआवः पथ्याइ जनानांपंचक्षितीर्मानुषीर्बोधयती । सुसंहर्गिभरुक्षभिर्भानुमंश्रेद्विसूर्योरोदसीचक्ष
सावः ॥ व्यंजतेदिवोऽअंतैष्वक्लून्विशोनयुक्ताऽउषसोयतंते । संतेगावस्तमऽआवर्तयंतिज्योतिर्यच्छंतिसवितेवबा
ह+ ॥ अभूदुषाऽइंद्रतमामघोन्यजीजनत्सुवितायश्रवांसि । विदिवोदेवीदुहितादधात्यंगिरस्तमासुकृतेवसूनि ॥ ता
वदुषोराधोऽअस्मभ्यैरास्वयावत्स्तोतृभ्योऽअरदोगृणाना । यांत्वाज्जुष्टृषभस्यारवेणविदुहस्यदुरोऽअद्वैरौणोः ॥ देवं
देवैराधसेचोदयंत्यस्मद्वक्सूनृताऽईरयंती । व्युच्छंतीनः सनयेधियोधायुयंपात० ॥ २६ ॥ (७।५।१०) प्रतित्तो
मैभिरुषसंवसिष्ठागीभिर्विप्रासः प्रथमाऽअबुधन् । विवर्तयंतीरजसीसमैतेऽआविष्कृण्वतीभुवनानिविश्वा ॥ एषास्या
नव्यमायुर्दधानागुह्नीतमोज्योतिषोषाऽअबोधि । अग्रऽएतियुवतिरह्याणाप्राचैकितत्सूर्ययज्ञमग्नि+ ॥ अश्वावती
वसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् । (७।५।९) व्युषाआवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् । (७।५।१०) प्रतित्तोमैभिरितितृच-
स्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ५

॥ ३६ ॥

गोमतीर्नऽउषासोवीरवतीः सदर्मुच्छंतुभद्राः । घृतंदुहानाविश्वतः प्रपीतायुयंपात० ॥ २७ ॥ ॥ इतिपंचमाष्टके
पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तत्रिंशध्यायेवर्गाः ३७ सूक्तानि २१ ऋचः १५० ॥ त्यागः ॥ सूर्याये. मित्रावरुणाभ्या. १८ सूर्याये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३
सूर्याये. ४ सूर्यमित्रावरुणेभ्य. मित्रावरुणाभ्या. १४ आदित्येभ्य. १० सूर्याये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३ अश्विभ्या. ५६ उपस. ३४
॥ इतिपंचमेपंचमः ॥

प्रत्युषदप्रागार्थमिन्द्रावरुणादशैन्द्रावरुणंहजागतंतुयुवानंरावांपंचपुनीषेधीराष्टौवारुणंहरदत्सप्तप्रशुंध्युवमंत्या
पाशविमोचनीमोषुपंचगायत्रंजगत्यंतंप्रवीरयासप्तवायव्यं ह्यैद्यश्चयाद्विवदुक्ताः कुविदंगावायोपंचशुचिंन्वष्टावै
द्राशंत्विंयंवांद्वादशगायत्रमंत्यानुष्टुप्प्रक्षोदसाषदसारस्वतंतुतृतीयासरस्वतेबृहदुप्रगार्थः प्रस्तारपंक्तिः परास्ति
स्रोगायत्र्यः सरस्वतेयज्ञेदशैद्यादिर्बाहस्पत्यमंत्यैद्रीचतृतीयानवम्यावैद्वाब्राह्मणस्पत्यैअध्वर्यवः सप्तोक्तदेवतांत्या
परोवैष्णवंतूरुमित्यैद्यश्चित्सोनूमर्तः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (७।५।११) प्रत्युऽअदर्शयत्युच्छंतीदुहितादिवः । अपोमहिंव्ययतिचक्षंसेतमोज्योतिष्कृ

(७।५।११) प्रत्युअदर्शतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठउषाबृहतीद्वितीयाचतुर्थीषष्ठ्यः सतोबृहत्यः ।

णोतिसनरी ॥ उदुस्त्रियाः सृजते सूर्यः सचौऽउद्यन्नक्षत्रमर्चिवत् । तवेदुषोव्युषिसूर्यस्य च संभक्तेन गमेमहि ॥ प्रतित्वा
दुहितादैवऽउषो जीराऽअभुत्समहि । यावहसि पुरुषार्हवन् न्वतिरल्लन दाशुषेमयः ॥ उच्छंतीया कृणोषि मंहनामहि प्र
ख्येदैविस्वर्हशे । तस्यास्तेरल्लभाजऽईमहे वयं स्याम मातुर्न सूनवः ॥ तच्चित्रं राधऽआभरोषोयदीर्घं श्रुत्तमं । यत्ते दिवो
दुहितर्मर्तभोजनं तद्रास्वभुनजामहे ॥ श्रवः सूरिभ्योऽअमृतं वसुत्वं वाजोऽअस्मभ्यं गोमतः । चोदयित्रीमघोनः सुनृ
तावत्युषाऽउच्छदपस्त्रिधः ॥ १ ॥ (७।५।१२) इंद्रावरुणायुवमध्वराय नो विशेषनाय महि शर्मयच्छतं । दीर्घप्रय
ज्युमतियो वन्यति वयं जयेम पृतना सुदूढ्यः* ॥ सखाळन्यः स्वराळन्यऽउच्यते वामं हांता विद्रावरुणामहावसू । विश्वे
देवासः परमेव्यो मनि संवा मोजो वृषणा संबलं दधुः ॥ अन्वपां खान्यं तं तमोजसा सूर्यमैरयतं दिवि प्रभुं । इंद्रावरुणामदे
ऽअस्य मायिनो पिन्वतमपितः पिन्वतं धियः ॥ युवामिद्युत्सुपृतना सुवहं यो युवां क्षेमस्य प्रसवे मितज्ञवः । ईशानावस्वऽ
उभयस्य कारवऽइंद्रावरुणा सुहवाहवामहे ॥ इंद्रावरुणाय दिमानि चक्रधुर्विश्वाज्ञातानि भुवनस्य मज्मना । क्षेमैण मि
त्रोवरुणं दुवस्यति मरुद्भिरुग्रः शुभमन्यऽईयते ॥ २ ॥ महेशुल्काय वरुणस्य नुत्विषऽओजो मिमाते ध्रुवमस्य यत्त्वं । अ
जामिमन्यः श्रथयंत मातिरद्भ्रेभिरन्यः प्रवृणोति भूयंसः ॥ नतमं होनदुरितानि मर्त्यमिंद्रावरुणानतपः कुतश्चन ।

(७।५।१२) इंद्रावरुणेति दशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इंद्रावरुणौ जगती ।

यस्य देवागच्छथो वीथोऽअध्वरं नतं मर्तस्य नशते परिहृतिः ॥ अर्वाङ् नरादैव्येनावसागतं शृणुतं हव्यं दिमेजुजोषथः ।
युवोर्हि सख्यमुतवाय दार्प्यं मार्डीकमिंद्रावरुणानियच्छतं ॥ अस्माकमिंद्रावरुणा भरेभरे पुरोयोधा भवतं कृष्ट्योजसा ।
यद्वाहवंतऽउभयेऽअधस्पर्धिनरस्तोकस्य तनयस्य सातिषु ॥ अस्मेऽइंद्रोवरुणो मित्रोऽअर्यमाद्युन्नयच्छंतु महि शर्मसप्रथः ।
अवधंज्योतिरादितेऋता वृधो देवस्य श्लोकैः सवितुर्मनामहे ॥ ३ ॥ (७।५।१३) युवानं रापश्यमानासऽआप्यं प्राचाग
व्यंतः पृथुपशो वीयुः । दासा च वृत्रा हतमार्याणि च सुदासमिंद्रावरुणावसावतं ॥ यत्रानरः समयं ते कृतध्वजो यस्मिन्ना
जा भवति किंचन प्रियं । यत्राभयं ते भुवनं स्वर्हशस्तत्रानऽइंद्रावरुणाधिबोचतं ॥ संभूम्याऽअंताध्वसिराऽअदक्षतं द्राव
रुणादिविधोषऽआरुहत् । अस्थुर्जनानामुपमामरांतयोर्वागवसाहवनश्रुतागतं ॥ इंद्रावरुणावधनाभिरप्रतिभेदं वन्वं
ताप्रसुदासमावतं । ब्रह्माण्येषां शृणुतं हवीं मनि सत्यात्सूनामभवत्पुरोहितिः ॥ इंद्रावरुणावभ्यातं पंतिमाधान्यर्यो व
नुषामरांतयः । युवंहिवस्वऽउभयस्य राजा थो धस्मानो वतं पार्यै दिवि+ ॥ ४ ॥ युवांहवंतऽउभयां सऽआजिष्विंद्राव
स्वोवरुणं च सातये । यत्र राजभिर्दशभिर्निबाधितं प्रसुदासमावतं तृत्सुभिः सह+ ॥ दशराजानः समिताऽअयं ज्यवः सु
दासमिंद्रावरुणानयुधुः । सत्यानृणामंघ्रसदामुपस्तुतिर्देवाऽएषामभवन्देवहूतिषु ॥ दाशराज्ञे पारियत्ताय विश्वतः

(७।५।१३) युवानरेति दशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इंद्रावरुणौ जगती ।

सुदासंऽइंद्रावरुणावशिक्षतं । श्वित्यंचोयत्रनमसाकपदिनोधिधाधीवतोऽअसंपंततृत्संवः ॥ वृत्राण्यन्यःसमिधेषुजि
घ्नतेव्रतान्यन्योऽअभिरक्षतेसदा । हवामहेवांवृषणासुवृकिभिर्स्मेऽइंद्रावरुणाशर्मयच्छतं ॥ अस्मेऽइंद्रोवरुणोमित्रोऽअ
र्यमाद्युन्नयच्छंतुमहिशर्मसप्रथः । अवधंज्योतिरदितेऽक्रतावृधोदेवस्यश्लोकंसवितुर्मनामहे ॥ ५ ॥ (७।५।१४) आ
वांराजानावध्वरेववृत्तांहव्येभिर्द्रावरुणानमोभिः । प्रवाधृताचीबाहोर्दधानापरित्मनाविषुर्रूपाजिगाति ॥ युवोरा
ष्ट्रं बृहदिन्वतिद्यौर्यौसेतुभिर्रज्जुभिःसिनीथः । परिनोहेळोवरुणस्यवृज्याऽउरुनऽइंद्रःकृणवदुलोकं⁺ ॥ कृतनोयज्ञं
विदथेषुचारुं कृतं ब्रह्माणिसुरिषुप्रशस्ता । उपौरयिदेवजूतोऽएतुप्रणःस्पार्हाभिरूतिभिस्तिरेतं ॥ अस्मेऽइंद्रावरुणा
विश्ववारंरयिधंत्तवसुमंतंपुरुक्षुं । प्रयऽआदित्योऽअनृतामिनात्यमिताशूरोदयतेबसूनि ॥ इयमिंद्रवरुणमष्टमेगीःप्रा
वत्तोकेतनयेतूतुजाना । सुरक्षासोदेववीतिंगमेमयूयंपात० ॥ ६ ॥ (७।५।१५) पुनीषेवामरक्षसंमनीषांसोममि
द्रायवरुणायजुह्वत् । घृतप्रतीकामुषसंनदेवीतानोयामंजुरुष्यतामभीकै ॥ स्पर्धतेवाऽउदेवह्वयेऽअत्रयेषुध्वजेषुदिद्य
वःपतंति । युवंतांऽइंद्रावरुणावमित्रान्हृतंपराचःशर्वाविषूचः ॥ आपश्चिद्विस्वयशसःसदःसुदेवीरिंद्रवरुणंदेवताधुः ।
कृष्टीरन्योधारयतिप्रविक्तावृत्राण्यन्योऽअप्रतीनिहंति ॥ ससुकुर्तुर्कृतचिदस्तुहोतायऽआदित्यशवसावांनमस्वान् ।
(७।५।१४) आवांराजानावितिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रावरुणौत्रिष्टुप् । (७।५।१५) पुनीषेवामितपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणि

आववर्तदवसेवांहविष्मानसदित्ससुवितायप्रयस्वान् ॥ इयमिंद्रवरुणमष्टमेगीःप्रावत्तोकेतनयेतूतुजाना । सुरक्षासो
देववीतिंगमेमयूयंपात० ॥ ७ ॥ (७।५।१६) धीरात्वस्यमहिनाजनूंषिवियस्तस्तंभरोदसीचिदुर्वी । प्रनाकमृष्वंनु
नुदेबृहंतं द्वितानक्षत्रंप्रथञ्चभूमं ॥ उतस्वयातन्वाऽसंवदेतत्कदान्वैऽतर्वरुणेभुवानि । किमेहव्यमहृणानोजुषेतक
दामृळीकंसुमनाऽअभिरूयं ॥ पृच्छेतदेनोवरुणदिदृक्षूपोऽएमिचिकितुषोविपृच्छं । समानमिन्मेकवयश्चिदाहुरयं
हनुभ्यंवरुणोहणीते ॥ किमागंऽआसवरुणज्येष्ठंयत्स्तोतारंजिघांससिस्त्रायं । प्रतन्मेवोचोदूढभस्वधावोवत्वाने
नानमसातुरऽइयां ॥ अवद्गुधानिपित्र्यासृजानोवयावयंचक्रमातनूभिः । अवराजन्पशुतृपंनतायुंसृजावत्संनदान्नो
वसिष्ठं ॥ नसःस्वोदक्षोवरुणध्रुतिःसासुरामन्युर्विभीदकोऽअर्चतिः । अस्तिज्यायान्कनीयसऽउपारेस्वमंश्चनेदन्
तस्यप्रयोता⁺ ॥ अरंदासोनमीढुषेकराण्यहंदेवायभूर्णयेनागाः । अचेतयदचितोदेवोऽअर्योगृत्संरायेकवितरोजुना
ति ॥ अयंसुतुभ्यंवरुणस्वधावोहृदिस्तोमऽउपश्रितश्चिदस्तु । शंनःक्षमेशमुयोगेनोऽअस्तुयूयंपातस्वस्तिभिः० ॥ ८ ॥
(७।५।१७) रदत्पथोवरुणःसूर्यीयप्राणीसिसमुद्रियानुदीना । सर्गोनसृष्टोऽअर्वतीऽक्रतायन्चकारमहीरवनीरहभ्यः ॥
आत्मातेवातोरजऽआनवीनोत्पशुर्नभूर्णिर्न्यवसेसवान् । अंतर्महीबृहतीरोदसीमेविश्वामेधामवरुणप्रियाणि ॥ परि
र्वसिष्ठइंद्रावरुणौत्रिष्टुप् । (७।५।१६) धीरात्वियष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोवरुणस्त्रिष्टुप् । (७।५।१७) रदत्पथइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्य

सशोवरुणस्यस्मर्दिष्टाऽउभेपश्यतिरोदसीसुमेके । ऋतावानः कवयो यज्ञधोराः प्रचेतसो यऽइषयंतमन्म ॥ उवाच मेव
 रुणो मे धिरायत्रिः सप्तनामाभ्यां विभर्ति । विद्वान्पदस्य गुह्या नवो च घृगाय विप्रऽउपराय शिक्षन् ॥ तिस्रोद्यावो निहिता
 ऽअंतरस्मिन् तिस्रो भूमिरुपराः षड्विधानाः । गृत्सोरा जावरुणश्चक्रऽएतं दिवि प्रेखं हिरण्ययं शुभेकं⁺ ॥ अवसिंधुवरुणो
 घौरिव स्थादृप्सो नश्वेतो मृगस्तु विष्मान् । गंभीरशंसोरजसो विमानः सुपारक्षत्रः सतोऽअस्य राजा ॥ यो मृळयाति चक्रु
 षेचिदा गोवयं स्यामवरुणेऽअनागाः । अनुव्रतान्यदिते ऋधंतो यथं पात० ॥ ९ ॥ (७।५।१८) प्रशुंधुववरुणाय प्रे
 षामतिर्वसिष्ठमीहृषेभरस्व । यईमर्वाचंकरते यजत्रं सहस्रमधं वृषणं बृहंतं ॥ अधान्वस्य संदृशं जगन्वानग्नेरनीकं वरुण
 स्यमंसि । स्वर्ग्यदश्मन्नधिपाऽउऽअंधो भिमावपुर्दृशयं निनीयात् ॥ आयद्रुहा ववरुणश्चनावं प्रयत्समुद्रमीरया वमध्वं ।
 अधियदपांस्तुभिश्चराव प्रप्रेखऽईखयावहैशुभेकं⁺ ॥ वसिष्ठं ववरुणो नाव्याधादृषिचकार स्वपामहोभिः । स्तोतारं विप्रः
 सुदिनत्वेऽअह्नाया न्नद्यावस्तत नून्यादुषासः ॥ क१त्यानिनौ सख्या बभूवुः सचावहेयदं वृकं पुराचित् । बृहंतं मानं वरुण
 स्वधावः सहस्रद्वारं जगमा गृहंतं ॥ यऽआपि नित्यो वरुणप्रियः सन्त्वामागां सिकृणवत्सखाते । मातऽएनस्वंतो यक्षिन्भु
 जेमयं धिमा विप्रः स्तुवतेवरुथं ॥ ध्रुवासुत्वासुक्षितिषु क्षियंतो व्य१सत्पाशं वरुणो मुमोचत् । अवो वन्वानाऽअदितेरु
 भैत्रावरुणिर्वसिष्ठो वरुणस्त्रिष्टुप् । (७।५।१८) प्रशुंधुवमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य भैत्रावरुणिर्वसिष्ठो वरुणस्त्रिष्टुब्ज्या जगती । (अंत्यापाशवि-

पस्थाद्युयं पात० ॥ १० ॥ (७।५।१९) मोषुवरुणमन्मयं गृहं राजन्नहंगमं । मृळासुक्षत्रमृळय ॥ यदेमिप्रस्फुरन्निव
 दतिर्नध्मातोऽअद्रिवः । मृळा० ॥ ऋत्वंः समहदीनता प्रतीपं जगमा शुचे । मृळा० ॥ अपांमध्ये तस्थिवांसंतृष्णा विद
 ज्जरितारं । मृळा० ॥ यत्किंचेदं वरुणदैव्ये जनेभिद्रोहं मनूष्याश्चरामसि । अचिंत्तियत्तव धर्मायुयोपि ममानस्तस्मादे
 नसो देवरीरिषः ॥ ११ ॥ (७।६।१) प्रवीरया शुचयो दद्रेरेवामध्वर्युभिर्मधुमंतः सुतासः । वहवायो नियुतो याह्य
 च्छापिबासुतस्यांधसो मदाय ॥ ईशानाय प्रहृतिं यस्तऽआनदृशुचिसोमैशुचिपास्तुभ्यं वायो । कृणोषितं मर्त्येषु प्रशस्तं
 जातो जातो जायते वाज्यस्य ॥ राये नुयं जज्ञतरोदसी मे राये देवी धिषणा धातिदेवं । अधवायुं नियुतः सश्च तस्वाऽउत श्वे
 तंवसु धितिं निरेके⁺ ॥ उच्छन्नृषसः सुदिनाऽअरिप्राऽउरुज्योतिर्विबिदुर्दीध्यानाः । गव्यं चिदूर्वमुशिजो विवर्बुस्तेषामनुप्र
 दिवः सस्रुरापः । ते सत्येन मनसा दीध्यानाः स्वेन युक्तासः क्रतुनावहंति । इंद्रवायूवीरवाहं रथं वामीशानयो रभिपृक्षः स
 चंते ॥ ईशाना सोयेदधते स्वर्णो गोभिरश्वैर्भिवसुभिर्हिरण्यैः । इंद्रवायूसुरयो विश्वमायुरवैन्द्रिर्वीरैः पृतनासु सद्युः ॥
 अर्वितो नश्रवसो भिक्षमाणाऽइंद्रवायूसुष्टुतिभिर्वसिष्ठाः । वाजयंतः स्ववसेहुवेमयुयं पात० ॥ १२ ॥ (७।६।२) कुवि

मोचनीतिगुणः) (७।५।१९) मोषुवरुणेति पंचर्चस्य सूक्तस्य भैत्रावरुणिर्वसिष्ठो वरुणो गायत्र्यं त्याजगती । (७।६।१) प्रवीरयेति सप्तर्चस्य
 सूक्तस्य भैत्रावरुणिर्वसिष्ठः आद्यानां च तसृणां वायुरत्यानां तिसृणामिंद्रवायूत्रिष्टुप् । (७।६।२) कुविदंगेति सप्तर्चस्य सूक्तस्य भैत्रावरुणिर्वसिष्ठ

दंगनमसायेवृधासःपुरादेवाऽनवद्यासऽआसन् । तेवायवेमनवेबाधितायावासयन्नुषसंसूर्येण ॥ उशंतादूतानदभा
 यगोपामासश्चपाथःशरदश्चपूर्वीः । इंद्रवायूसुष्टुतिर्वामियानामार्डोर्कमीद्रेसुवितंचनव्यं ॥ पीवोऽअन्नारयिवृधःसुमे
 धाःश्वेतःसिषक्तिनियुतामभिःश्रीः । तेवायवेसमनमोवितस्थुर्विश्वेन्नरःस्वपत्यानिचक्रुः ॥ यावत्तरस्तन्वोऽयावदोजो
 यावन्नरश्चक्षसादीध्यानाः । शुचिसोमंशुचिपापातमस्मेऽइंद्रवायूसदंतबहिरेदं ॥ नियुवानानियुतःस्पर्हवीराऽइंद्रवायू
 सरथंयातमर्वाक् । इदं हिवांप्रभृतंमध्वोऽअग्रमधप्रीणानाविमुमुक्तमस्मे ॥ यावांशतंनियुतोयाःसहस्रमिंद्रवायूविश्व
 वाराःसचंते । आभिर्यातंसुविदत्राभिरर्वाक्पातनंराप्रतिभृतस्यमध्वः ॥ अर्वतो नश्रवसोभिक्षमाणाऽइंद्रवायूसुष्टुति
 भिर्वसिष्ठाः । वाजयंतःस्ववसेहुवेमयुयंपात० ॥ १३ ॥ (७।६।३) आवायोभूषशुचिपाऽउपनःसहस्रतेनियुतोवि
 श्ववार । उपोतेऽअंधोमद्यमयामियस्यदेवदधिषेपूर्वपेयं ॥ प्रसोताजीरोऽअध्वरेष्वस्थात्सोममिंद्रायवायवेपिबध्ने ।
 प्रयद्वांमध्वोऽअग्रियंभरंत्यध्वर्यवोदेवयंतःशचीभिः ॥ प्रयाभिर्यासिंदाश्वासमच्छानियुद्धिर्वायविष्टयेदुरोणे । निनो
 रयिसुभोजसंयुवस्वनिवीरंगव्यमश्व्यंचराधः ॥ येवायवऽइंद्रमादनासऽआदेवासो नितोशनासोऽअर्यः । घ्नंतोवृत्रा
 णिसूरिभिःध्यामसासह्रांसोयुधानृभिरमित्रान् ॥ आनोनियुद्धिःशतिनीभिरध्वरंसहस्रिणीभिरुपयाहियज्ञं । वायो
 इंद्रवायूआद्यातृतीययोर्वायुबिष्टुप् । (७।६।३) आवायवितिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठोवायुद्वितीयाचतुर्थ्योरिंद्रवायूत्रिष्टुप् ।

ऽअस्मिन्सर्वनेमादयस्वयुयंपात० ॥ १४ ॥ (७।६।४) शुचिनुस्तोमंनवजातमद्येद्राग्नीवृत्रहणाजुषेथां । उभाहि
 वांसुहवाजोहवीमितावाजसद्यऽउशतेधेष्टा ॥ तासानसीशवसानाहिभूतंसांकवृधाशवसाशशुवांसां । क्षयंतौरायोय
 वंसस्यभूरैःपुंक्तंवाजस्यस्यविरस्यघृष्वेः ॥ उपोहयद्विदथंवाजिनोगुर्धीभिर्विप्राःप्रमतिमिच्छमानाः । अर्वतो नकाष्ठां
 नक्षमाणाऽइंद्राग्नीजोहुवतो नरस्ते⁺ ॥ गीर्भिविप्रःप्रमतिमिच्छमानऽइष्टैरयिंयशसंपूर्वभाजं । इंद्राग्नीवृत्रहणासुवज्रा
 प्रनोनव्येभिस्तिरतंदेष्णैः⁺ ॥ संयन्महीमिथतीसर्धमानेतनूरुचाशूरसातायतैते । अदेवयुंविदथेदेवयुभिःसत्राहंतं
 सोमसुताजनैन ॥ १५ ॥ इमामुषुसोमसुतिमुपनऽएंद्राग्नीसोमनसाययातं । नूचिद्धिपरिमन्त्राथेऽअस्मानावांशश्व
 द्भिर्ववृतीयवाजैः ॥ सोऽअग्रऽएनानमसासमिद्धोच्छामित्रंवरुणमिंद्रवोचेः । यत्सीमागंश्चक्रमातत्सुमुळतदर्यमादि
 तिःशिश्रयंतु ॥ एताऽअग्रऽआशुषाणांसऽइष्टीर्युवोःसचाभ्यश्यामवाजान् । मेंद्रोनोविष्णुर्मरुतःपरिरयन्युयंपात०
 ॥ १६ ॥ (७।६।५) इयंवामस्यमन्मनऽइंद्राग्नीपूर्यस्तुतिः । अत्रादृष्टिरिवाजनि ॥ शृणुतंजरितुहवमिंद्राग्नीव
 नंतंगिरः । ईशानापिप्यतंधिर्यः ॥ मापापत्वार्यनोनरेद्राग्नीमाभिःशस्तये । मानोरीरधतंनिदे ॥ इंद्रेऽअग्रानमोबृह
 त्सुबुक्तिमेरयामहे । धियाधेनाऽअवस्ववः ॥ ताहिशश्वैतऽईळतऽइत्थाविप्रासऽऊतये । सबाधोवाजसातये ॥ ता
 (७।६।४) शुचिन्वित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठइंद्राग्नीत्रिष्टुप् । (७।६।५) इयंवामितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठइंद्राग्नी

वांगीभिर्विपन्यवः प्रयस्वंतो हवामहे । मेधसांतासनिष्यवः ॥ १७ ॥ इंद्राग्नीऽअवसागतमस्मभ्यं चर्षणीसहा । मा
नोदुःशंसं ईशत ॥ माकस्यनोऽअरुरुषो धूर्तिः प्रणज्जत्यस्य । इंद्राग्नीशर्मयच्छतं ॥ गोमद्विरण्यवद्वसुयद्वामश्वोदी
महे । इंद्राग्नीतद्वनेमहि ॥ यत्सोमोऽआसुतेनरं इंद्राग्नीऽअजो हवुः । सध्मावंतासपर्यवः ॥ उक्थेभिर्वृत्रहंतमायामं
दानाचिदागिरा । आंगूषैराविवासतः ॥ ताविदुःशंसं मर्त्यदुर्विद्वान्संरक्षस्विनं । आभोगंहन्मनाहतमुदधिहन्मनाह
तं ॥ १८ ॥ (७।६।६) प्रक्षोदसाधार्यसासन्नऽएषा सरस्वती धरुणमार्यसीपूः । प्रबाबधानारथ्येवयाति विश्वाऽअ
पोर्महिनासिंधुरन्याः+ ॥ एकाचेतत्सरस्वती नदीनां शुचिर्द्यती गिरिभ्यऽआसमुद्रात् । रायश्चेतंती भुवनस्य भूरर्धृतं प
योदुदुहेनाहुषाय ॥ सर्वावृधेन यो योषणा सुवृषा शिशुर्वृषभो यज्ञियासु । सर्वाजिनं मघवन्मोदधाति विसातयेत न्वैमा
मृजीत ॥ उत्स्यानः सरस्वती जुषाणोपश्रवत्सुभगायज्ञेऽअस्मिन् । मितजुभिर्नमस्यैरियानारायायुजाचिदुत्तरासखि
भ्यः ॥ इमा जुहानायुष्मदानमोभिः प्रतिस्तोमं सरस्वति जुषस्व । तव शर्मन्प्रियतमे दधानाऽउपस्थेयामशरणं न वृक्षं+ ॥
अयमुत्ते सरस्वति वसिष्ठो द्वा रावृत्तस्य सुभगे व्यावः । वर्धशुभ्रेस्तु त्वेरा सिवाजान्ययं पात० ॥ १९ ॥ (७।६।७) बृहदु

गायत्र्यानुष्टुप् । (७।६।६) प्रक्षोदसेति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठः सरस्वती तृतीयायाः सरस्वांस्त्रिष्टुप् । (७।६।७) बृहदुगायिष इति ष
डृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठः सरस्वती अंत्यानां तिष्ठणां सरस्वान् आद्या बृहती द्वितीया सतो बृहती तृतीया प्रस्तारपुंक्तिः अंत्यास्ति स्रोगायत्र्यः ।

गायिषेव चोसुर्या नदीनां । सरस्वतीमिन्महया सुवृक्तिभिः स्तोमैर्वसिष्ठो रोदसी ॥ उभेयत्तैर्महिना शुभ्रेऽअंधंसीऽअ
धिक्षियंति पूरवः । सानो बोध्यवित्री मरुत्सखा चोदराधो मघोनां ॥ भद्रमिन्द्राकृणवत्सरस्वत्येकवारीचेतति वाजिनो
वती । गृणानाजमदग्निवत्स्तुवानाचवसिष्ठवत्+ ॥ जनीयंतो न्वग्रवः पुत्रीयंतः सुदानवः । सरस्वंतं हवामहे ॥ ये ते स
रस्वऽऊर्मयो मधुमंतो घृतश्रुतः । तेभिर्नोऽविता भव ॥ पीपिवांसं सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः । भक्षीमहि प्रजामिषं
॥ २० ॥ (७।६।८) यज्ञे दिवो नृषदने पृथिव्यानरो यत्र देवयवो मदति । इंद्राय यत्र सर्वानि सुन्वेगमन्मदाय प्रथमं वयं
श्च ॥ आदैव्यावृणीमहे वांसि बृहस्पतिर्नो महोऽआसंखायः । यथा भवेममीहृषेऽअनागा यो नो दाता परावतः पितेव ॥
तमुज्येष्ठं नमसाहविभिः सुशेवं ब्रह्मणस्पतिं गृणीषे । इंद्रं श्लोकोमहि देव्यः सिषक्तु यो ब्रह्मणो देवकृतस्य राजा ॥ सऽआ
नो यो निंसदतु प्रेष्ठो बृहस्पतिर्विश्ववारो योऽअस्ति । कामो रायः सुवीर्यस्य तं दातृपथोऽअतिसश्चतोऽअरिष्टान् ॥ तमानो
ऽअर्कममृताय जुष्टमिमेधासु रमृतासः पुराजाः । शुचिक्रंदं यजतं पस्त्यानां बृहस्पतिमनर्वाणं हुवेम ॥ २१ ॥ तं शग्मा
सोऽअरुषा सोऽअश्वा बृहस्पतिं सहचाहो वंहति । सहश्चिद्यस्य नीलवत्सुधस्य नभोन रूपमरुषं वसानाः ॥ सहिशुचिः शत
पत्रः सशुं धुहि रण्यवाशीरिषिरः स्वर्षाः । बृहस्पतिः सस्वावेशऽअश्रुष्वः पुरुसखिभ्यऽआसुतिं करिष्यः ॥ देवी देवस्य रोद

(७।६।८) यज्ञे दिव इति दशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो बृहस्पतिः आद्याया इंद्रः तृतीयानवभ्योरिन्द्रा ब्रह्मणस्पती अंत्याया इंद्रा बृहस्पती त्रिष्टुप्

सीजनित्रीबृहस्पतिंवावृधनुर्महत्वा । दुक्षाय्यायदक्षतासखायःकरद्रहणेसुतरासुगाधा⁺ ॥ इयंवाब्रह्मणस्पतेसुवृ
क्तिर्ब्रह्मोद्रायवज्जिणेऽअकारि । अविष्टंधियोजिगृतंपुरंधीर्जस्तमयौवनुषामरातीः ॥ बृहस्पतेयुवमिंद्रश्चस्वोदिव्य
स्येशाथेऽउतपार्थिवस्य । धत्तंरयिस्तुवतेकीरयेचिद्युयंपात० ॥ २२ ॥ (७।६।९) अध्वर्यवोरुणंदुग्धमंशुजुहोतंन
वृषभार्यक्षितीनां । गौराद्वेदीयांऽअवपानमिंद्रोविश्वाहेद्यातिसुतसौममिच्छन्⁺ ॥ यदधिषेप्रदिविचार्वन्नदिवेदिवे
पीतिमिदस्यवक्षि । उतहृदोतमनसाजुषाणऽउशभिद्रप्रस्थितान्पाहिसोमान् ॥ जज्ञानःसोमंसहसेपपाथप्रतैमातामं
हिमानमुवाच । एंद्रप्राथोर्वितरिक्षंयुधादेवेभ्योवरिवश्चकर्थ ॥ यद्योधयामहतोमन्यमानान्त्साक्षामतान्बाहुभिः
शाशदानान् । यद्वातृभिर्वृतंऽइंद्राभियुध्यास्तत्वयाजिसौश्रवसंजयेम ॥ प्रेद्रस्यवोचंप्रथमाकृतानिप्रनूतनामधवाया
चकार । यदेददेवीरसहिष्टमायाऽअथाभवत्केवलःसोमोऽअस्य ॥ तवेदंविश्वमभितःपशव्यं१ यत्पश्यसिचक्षसासूर्य
स्य । गवामसिगोपतिरेकऽइंद्रभक्षीमहितेप्रयतस्यवस्वः ॥ बृहस्पतेयुवमिंद्रश्चस्वोदिव्यस्येशाथेऽउतपार्थिवस्य ।
धत्तंरयिस्तुवतेकीरयेचिद्युयंपात० ॥ २३ ॥ (७।६।१०) परोमात्रयातन्वावृधाननतैमहित्वमन्वश्रुवन्ति । उभेतै

(७।६।९) अध्वर्यवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोद्रोत्यायाइंद्राबृहस्पतीत्रिष्टुप् । (७।६।१०) परोमात्रयेतिसप्तर्चस्य
सूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविष्णुःउरुयज्ञायेतितिसृणामिद्राविष्णुत्रिष्टुप् ।

विद्मरजसीपृथिव्याविष्णोदेवत्वंपरमस्यवित्से ॥ नतेविष्णोजायमानोनजातोदेवमहिम्नःपरमंतमाप । उदस्तभ्राना
कमृष्वंवृहतंदाधर्थप्राचींकुभंपृथिव्याः⁺ ॥ इरावतीधेनुमतीहिभूतंसूयवसिनीमनुषेदशस्या । व्यस्तभ्रारोदसीवि
ष्णवेतेदाधर्थपृथिवीमभितोमयूखैः ॥ उरुयज्ञायचक्रथुरुलोकंजनयंतासूर्यमुषासंमग्निं । दासस्यचिद्रूपशिप्रस्यमाया
जघ्नथुर्नरापृतनाज्येषु ॥ इंद्राविष्णूदंहिताःशंवरस्यनवपुरोऽनवतिचंश्रधिष्टं । शतंवर्चिनःसहस्रंचसाकंहथोऽअप्रत्य
सुरस्यवीरान्⁺ ॥ इयमनीषाबृहतीवृहतोरुक्रमातवसावर्धयंती । ररेवास्तोमैविदथेषुविष्णोपिन्वतमिषोवृजनेष्विद्र ॥
वपटतेविष्णवाऽआकृणोमितन्मंजुपस्वशिपिविष्टहव्यं । वर्धतुत्वासुष्टुतयोगिरौमेयूयंपात० ॥ २४ ॥ (७।६।११)
नूमर्तोदयतेसनिप्यन्योविष्णवऽउरुगायायदाशत् । प्रयःसत्राचामनसायजातऽएतावतंनर्यमाविवासात् ॥ त्वंवि
ष्णोसुमतिंविश्वजंन्यामप्रयुतामेवयावोमतिदाः । पचोयथानःसुवितस्यभूरेरश्वावतःपुरुश्चंद्रस्यरायः⁺ ॥ त्रिदेवःपृ
थिवीमेषऽएतांविचक्रमेशतर्चंसमहित्वा । प्रविष्णुरस्तुतवसस्तवीयान्वेषंह्यस्यस्थविरस्यनाम ॥ विचक्रमेपृथिवीमे
षऽएतांक्षेत्रायविष्णुर्मनुषेदशस्यन् । ध्रुवासोऽअस्यकीरयोजनांसऽउरुक्षितिसुजनिमाचकार ॥ प्रतत्तेऽअद्याशिपिवि
ष्टनामार्यःशंसामिवयुनानिविद्वान् । तंत्वागृणामितवसमतव्यान्क्षयंतमस्यरजसःपराके⁺ ॥ किमित्तैविष्णोपरिचक्ष्यं

(७।६।११) नूमर्तइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविष्णुत्रिष्टुप् ।

भूप्रयद्वक्षेतिपिविष्टोऽस्मि । मावर्षोऽस्मदपंगूहऽएतद्यदन्यरूपःसमिधेबभूथं ॥ वर्षद्वतेविष्णवाऽऽकृजो
मितन्मेजुषस्वशिपिविष्टहृद्यं । वर्धतुत्वासुष्टुतयोगिरोमेयुयंपात० ॥ २५ ॥ इतिपंचमाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अष्टत्रिंशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि २० ऋचः १४५ ॥ त्यागः ॥ उपस. ६ इंद्रावरुणाभ्या. ३० वरुणाये. २७ वायव. ४ इंद्र-
वायुभ्या. ३ वायव. इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्रवायुभ्या. ४ वायव. इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्राग्निभ्या. २० सरस्वत्या. २
सरस्वत. सरस्वत्या. ६ सरस्वत. ३ इंद्राये. बृहस्पतय. इंद्राब्रह्मणस्पतिभ्या. बृहस्पतय. ५ इंद्राब्रह्मणस्पतिभ्या. इंद्राबृहस्पतिभ्या.
इंद्राये. ६ इंद्राबृहस्पतिभ्या. विष्णव. ३ इंद्राविष्णुभ्या. ३ विष्णव. ८ ॥ इतिपंचमेष्टः ॥

तिस्रःषट्पार्जन्यंतुपर्जन्यायतृचंगायत्रं द्वितीयापादनिचृदेते कुमार आग्नेयोपश्यद्वसिष्ठएववावृष्टिकामः संवत्स
रंदशपर्जन्यस्तुतिःसंहृष्टान्मंडूकांस्तुष्टावाद्यानुष्टुबिंद्रासोमपंचाधिकैर्द्रासोमंराक्षोघ्नंशापाभिशापप्रार्थयत्सप्त
वाद्याजगत्येकविंशत्रयोविंशौचाष्टादशीमारुतीचंदशमीचतुर्दश्यावाग्नेय्यौदैव्यैकादश्यंत्यानुष्टुभ्रवमीद्वा
दशीत्रयोदशीसौम्यःसप्तदशीप्राण्यष्टमीषोडश्यावैद्यौप्रवर्तयेतिचतस्रैद्यौमानोरक्षइत्यृषेरात्मानआशीरुत्त
रोर्धचःपृथिव्यंतरिक्षदैवतःपरंगायत्रंप्राग्वत्सप्रैर्ऋषिश्चानुक्तगोत्रःप्राङ्मत्स्यात्काण्वोष्टमंडलंमाचिच्चतुस्त्रिंशं
न्मेधातिथिमेध्यातिथीर्ऋद्राहर्तद्विप्रगाथादिद्वित्रिष्टुवंतमाद्यंद्वचंप्रगाथोपश्यत्सघौरःसन्भ्रातुःकण्वस्यपुत्रता

* अत्रांतरिक्ष्यैरितिदैवतइतिपाठोस्ति सचमानोरक्षइतिमंत्रेद्योर्दैवत्वेनग्रहणाभावादुपेक्ष्यःवसिष्ठाशीःपृथिव्यंतरिक्षदैवतात्रयमेवात्रयुक्तं।

मगात्प्रायोगिश्चासंगोयःस्त्रीभूत्वापुमानभूत्समेध्यातिथयेदानंदत्वास्तुहिस्तुहीतिचतस्रभिरात्मानंतुष्टावपत्नी
चास्यांगिरसीशश्वतीपुंस्त्वमुपलभ्यैनंप्रीतांत्ययातुष्टावेदंवसोद्विचत्वारिंशन्मेधातिथिरांगिरसश्चप्रियमेधःस्वा
दवोनुष्टुवंत्याभ्यामेधातिथिर्विभिंदोर्दानंतुष्टावपिबचतुर्विंशतिर्मेध्यातिथिःप्रागाथंत्वनुष्टुबगायत्र्यौबृहतीचां
त्याःकौरयाणस्यपाकस्याभ्योदानस्तुतिर्यदिद्रसैकादेवातिथिस्तृचोत्यःपुरउष्णिगंतःकुरुंगस्यदानस्तुतिस्तत्पू
र्वाश्चतस्रःपौष्ण्योवा ॥ ७ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।६।१२) तिस्रोवाचःप्रवदज्योतिरग्रायाऽएतद्दुहेमधुदोषमूर्धः । सवत्संकृण्वन्गर्भमोषधी
नांसद्योजातोवृषभोरोरवीति ॥ योवर्धनऽओषधीनांयोऽअपांयोविश्वस्यजगतोदेवऽईशे । सत्रिधातुशरणंशर्मयंसत्रि
वर्तुज्योतिःस्वभिष्ट्यस्मे ॥ स्तरीरुत्वद्भवतिसूतऽउत्वद्यथावशंतन्वचक्रऽएषः । पितुःपयःप्रतिगृभ्णातिमातातेनपि
तावर्धतेतेनपुत्रः+ ॥ यस्मिन्विश्वानिभुवनानितस्थुस्तिस्त्रोद्यावस्त्रेधाससुरारपः । त्रयःकोशांसऽउपसेचनासोमध्वः
श्रोतंत्यभितौविरप्शं+ ॥ इदंवचःपर्जन्यायस्वराजेहृदोऽअस्वतंरंतज्जुजोषत् । मयोभुवोवृष्टयःसंवत्समेसुपिप्पलाऽ
ओषधीर्देवगोपाः ॥ सरेतोधावृषभःशश्वतीनांतस्मिन्नात्माजगतस्स्थुषश्च । तन्मऽऋतंपातुशतशरदाययुयंपात० ॥

(७।६।१२) तिस्रोवाचइतिपट्टचस्यसूक्तस्याग्नेयःकुमारःपर्जन्यस्त्रिष्टुप् (तिस्रोवाचःपर्जन्यायेतिसूक्तयोर्वृष्टिकामोवसिष्ठःपाक्षिकः ।

॥ १ ॥ (७।६।१३) पर्जन्यायप्रगांयतदिवस्पुत्रायमीहृषे । सनोयवंसमिच्छतु ॥ योगर्भमोषधीनांगवांकृणोत्यर्वे
तां । पर्जन्यःपुरुषीणां ॥ तस्माऽइदास्यैहविर्जुहोतामधुमत्तमं । इळांनःसंयतंकरत् ॥ २ ॥ (७।६।१४) संवत्सरंशं
शयानाब्राह्मणाव्रतचारिणः । वाचंपर्जन्यजिन्वितांप्रमंडूकाऽअवादिषुः ॥ दिव्याऽआपोऽअभियदेनमायन्हतिंनशु
ष्कंसरसीशयानं । गवामहनमायुर्वत्सिनीनामंडूकानांवभुरत्रासमेति ॥ यदीमेनाऽउशतोऽअभ्यवर्षीत्तृष्यावतःप्रावृ
ष्यागतायां । अक्खलीकृत्यापितरंनपुत्रोऽअन्योऽअन्यमुपवदंतमेति ॥ अन्योऽअन्यमनुगृभ्णात्येनोरपांप्रसंगेयदमं
दिपातां । मंडूकोयदभिवृष्टःकनिष्कनृश्रिःसंपुंकेहरितेनवाचं ॥ यदैषामन्योऽअन्यस्यवाचंशाक्तस्यैववदतिशिक्ष
माणः । सर्वतदेपांसमृधेवपर्वयत्सुवाचोवदधनाध्यप्सु ॥ ३ ॥ गोमायुरेकौऽअजमायुरेकःपृश्निरैकोहरितऽएकऽए
षां । समानंनमविश्रतोविरूपाःपुरुत्रावाचंपिपिशुर्वदंतः ॥ ब्राह्मणासोऽअतिरात्रेनसोमेसरोनपूर्णमभितोवदंतः ।
संवत्सरस्यतदहःपरिष्ठयन्मंडूकाःप्रावृषीणांबभूव ॥ ब्राह्मणासःसोमिनोवाचमक्रतुब्रह्मकृण्वतःपरिवत्सरीणां । अध्वर्य
वौघर्भिणःसिष्विदानाऽआविर्भवन्तिगुह्यानकेचित् ॥ देवर्हितंजुगुपुर्द्वाद्दशस्यऽऽकृतुंनरोनप्रमिनंत्येते । संवत्सरेप्रावृ

(७।६।१३) पर्जन्यायेतितृचस्यसूक्तस्याग्नेयःकुमारःपर्जन्योगायत्री । (७।६।१४) संवत्सरमितिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणि-
र्वसिष्ठःपर्जन्यस्तुतिसंहृष्टमंडूकास्त्रिष्टुवाद्यानुष्टुप् ।

ष्यागतायांतप्ताधर्माऽअश्रुवतेविसर्गं ॥ गोमायुरदादजमायुरदात्पृश्निरदाद्धरितोनोवसूनि । गवांमंडूकाददंतः
शतानिसहस्रसवित्प्रतिरंतऽआयुः ॥ ४ ॥ (परिशिष्टं ॥ उपप्लवदमंडूकीवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यप्लवस्यनि
गृह्यचतुरःपरः ॥) (७।६।१५) इंद्रासोमातपंतरक्षऽउज्जतंतन्यर्पयतंवृषणातमोवृधः । पराश्रणीतमचितोन्योषतं
हृतंनुदेथानिशिशितमत्रिणः ॥ इंद्रासोमासमघशंसमभ्यधंतपूर्ययस्तुचरुरग्निवाऽइव । ब्रह्माद्विषेकव्यादेधोरचक्षसे
द्वेषोपत्तमनवायंकिमीदिने ॥ इंद्रासोमादुष्कृतोवृत्रेऽअंतरनारंभणेतमसिप्रविध्यतं । यथानातःपुनरेकश्चनोदयत्त
द्वामस्तुसहसेमन्युमच्छवः ॥ इंद्रासोमावर्तयतंदिवोवधंसंपृथिव्याऽअघशंसायतर्हणं । उत्तक्षतंस्वर्ग्येपर्वतेभ्योयेनर
क्षोवावृधानंनिजुर्वथः ॥ इंद्रासोमावर्तयतंदिवस्पर्धंशितसेभिर्युवमश्महन्मभिः । तपुर्वधेभिरजरैर्भिरत्रिणोनिपर्शाने
विध्यतंयंतुनिस्वरं ॥ ५ ॥ इंद्रासोमापरिवांभूतुविश्वतऽइयंमतिःकक्ष्याश्वेववाजिना । यांवांहोत्रांपरिहिनोमिमेध
येमाब्रह्माणिनृपतीवजिन्वतं ॥ प्रतिस्मरेथांतुजयंद्मिरेवैहृतंद्रुहोरक्षसोभंगुरावतः । इंद्रासोमादुष्कृतेमासुगंभूद्योनः

(७।६।१५) इंद्रासोमेतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रासोमौअष्टमीषोडश्येकोनविंशीविंश्येकविंशीद्वाविंशीचतुर्विंशीनामि
द्रःनवमीद्वादशीत्रयोदशीनांसोमःदशमीचतुर्दश्योरग्निः५कादश्याविषेदेवाःसप्तदश्याप्रावाणःअष्टादश्यामरुतःत्रयोविंश्यावसिष्ठाशीःपृ
थिव्यंतारेक्षाणि आद्याःषडष्टादशीद्वाविंशीत्रयोविंश्योजगत्योत्यानुष्टुप्शिष्टाक्षिष्टुभः।(अस्मिन्सूक्तेरक्षोप्लवंगुणःसर्वासांदेवतानांवक्तव्यः)

कदाचिदभिदासंतिद्रुहा⁺ ॥ योमापाकैर्नमनसाचरंतमभिचष्टेऽनृतेभिर्वचोभिः । आपऽइवकाशिनासंगृभीताऽ
असन्नस्त्वासंतऽइंद्रवक्ता⁺ ॥ येषां कशंसंविहरंतऽएवैर्येवाभद्रं दूषयंतिस्वधाभिः । अहयेवातान्प्रदातुसोमऽआवा
दधातुनिर्ऋतेरुपस्थे ॥ योनोरसंदिप्सतिपित्वोऽअग्नेयोऽअश्वानांयोगवांयस्तनूनां । रिपुःस्तेनःस्तेयकृद्भ्रमेतुनिषही
यतांतन्वाइतनाच ॥ ६ ॥ परःसोऽअस्तुतन्वाइतनाचतिस्रःपृथिवीरधोऽअस्तुविश्वाः । प्रतिशुष्यतुयशोऽअस्यदे
वायोनोदिवादिप्सतियश्चनक्तं ॥ सुविज्ञानं चिकितुषेजनायसच्चासंचवचसीपस्पृधाते । तयोर्यत्सत्यंयतरदजीयस्तदि
त्सोमौवतिहंत्यासंत ॥ नवाऽउसोमौवृजिनंहिनोतिनक्षत्रियमिथुयाधारयंतं । हंतिरक्षोहंत्यासद्वदंतमुभाविंद्रस्यप्रसि
तौशयाते ॥ यदिवाहमनृतदेवऽआसमोघंवादेवाऽअप्युहेऽअग्ने । किमस्मभ्यंजातवेदोहणीषेद्रोघ्वाचस्तेनिर्ऋतंयसंच
तां ॥ अद्यामुरीययदिंयातुधानोऽअस्मियदिवायुस्ततपूरुषस्य । अधासवीरैर्दशभिर्यिंयूयायोमामोघंयातुधानेत्याह
॥ ७ ॥ योमायांतुयातुधानेत्याहयोवारक्षाःशुचिरस्मीत्याह । इंद्रस्तंहंतुमहतावधेनविश्वस्यजंतोरधमस्पदीष्ट ॥ प्र
याजिगातिस्वर्गलेवनक्तमपद्रुहातन्वैगूहमाना । वज्राऽअनंताऽअवसापदीष्टप्रावाणोघ्नतुरक्षसऽउपन्दैः⁺ ॥ वि
तिष्ठध्वंमरुतोविक्ष्विच्छतगृभायतरक्षसःसर्पिनष्टन । वयोयेभूत्वीपतयंतिनक्तभिर्येवारिपोदधिरेदेवोऽअध्वरे⁺ ॥
प्रवर्तयदिवोऽअश्मानमिंद्रसोमशितंमघवन्त्संशिशधि । प्राक्तादपाक्तादधरादुदक्तादभिजहिरक्षसःपर्वतेन ॥ एत

ऽउत्येपतयंतिश्वयातवऽइंद्रदिप्संतिदिप्सवोदाभ्यं । शिशीतेशक्रःपिशुनेभ्योवधंनूनंसृजदृशनिंयातुमज्यः ॥ ८ ॥
इंद्रोयातुनामभवत्पराशरोहविर्मथीनामभ्याइविवासतां । अभीदुशक्रःपरशुर्यथावनंपात्रैवभिदन्त्सतऽएतिरक्षसः ॥
उलूकयातुंशुलूकयातुंजहिश्वयातुमुतकोकयातुं । मुपुर्णयातुमुतगृध्रयातुंहृषदेवप्रमृणरक्षऽइंद्र ॥ मानोरक्षोऽअभि
नड्यातुमावतामपोच्छतुमिथुनायाकिमीदिनां । पृथिवीनःपार्थिवात्पात्वंहसोतरिक्षंदिव्यात्पात्वस्मान्⁺ ॥ इंद्रजहि
पुमांसंयातुधानमुतस्त्रियमाययाशाशदानां । विघ्नीवासोमूरदेवाऽकदंतुमातेदृशन्त्सूर्यमुच्चरंतं ॥ प्रतिचक्ष्वविचक्ष्वे
द्रश्चसोमजागृतं । रक्षोभ्योवधमस्यतमशनिंयातुमज्यः ॥ ९ ॥ (इतिवासिष्ठसप्तमंमंडलं समाप्तं अत्र सूक्तानि १००)
(८।१।१) माचिदन्यद्विशंसतसखायोमारिषण्यत । इंद्रमिस्तोतावृषणंसचासुतेमुहुरुक्थाचशंसत ॥ अवक्रक्षि
णंवृषभंयथाजुरंगानचर्षणीसह । विद्वेषणंसवननोभयंकुरंमहिष्ठमुभयाविनै ॥ यच्चिद्धित्वाजसाऽइमेनानाहवंतऽऊ

प्रागाथेष्टमेमंडलेदशानुवाकाः तत्र प्रथमेनुवाकेपंचसूक्तानि (८।१।१) माचिदन्यदितिचतुस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्य आद्ययोर्द्वयोः काण्वः
प्रगाथऋषिःशिष्टानांकाण्वौमेधातिथिमेध्यातिथीऋषी रतुहिस्तुहीत्यादिचतसृणां ग्रायो गिरासंगऋषिःअंत्याया आंगिरसीशश्वतीऋषिका
इंद्रोदेवतास्तुहिस्तुहीत्यादिपंचानामासंगोदेवताबृहती द्वितीयासतोबृहतीअंलेद्वे त्रिष्टुभौ । (काण्वः प्रगाथ इत्यत्र त्रयः प्रगाथोवस्तुतोघौरः सन
भ्रातुः कण्वस्य पुत्रतांगत इतीतिहासः श्रूयते) ।

तथै । अस्माकं ब्रह्मेदमिन्द्रभूततेहाविश्वचवर्धनं ॥ वितर्तूर्यतेमघवन्विपश्चितोऽर्योविपोजनानां । उपक्रमस्वपुरुषं
 माभरवाजनेदिष्ठमूतये ॥ महेचनत्वामद्रिवः पराशुल्काय देयां । न सहस्रायनायुतायवज्जिवोनशतायशतामघ ॥ १० ॥
 वस्योऽइन्द्रासिमेपितुरुतभ्रातुरभुजतः । माताचमेछदयथः समावसोवसुत्वनायराधसे ॥ केयथक्केदसिपुरुत्राचिद्धिते
 मनः । अलर्षियुधमखजकृत्पुरंदरप्रगायत्राऽअंगासिषुः ॥ प्रास्मैगायत्रमर्चतवावातुर्यः पुरंदरः । याभिः काण्वस्योपब
 हिरासदंयासद्वज्रीभिन्तपुरः ॥ येतेसंतिदशग्विनः शतिनोयेसहस्रिणः । अश्वासोयेतेवृषणोरघुद्रुवस्तेभिर्नः स्तूयमा
 गहि ॥ आत्व१द्यसबर्द्धुधाहुवेगायत्रवैपसं । इन्द्रधेनुंसुदुधामन्यामिषमुरुधारामरंकृतं ॥ ११ ॥ यत्तुदत्सूरऽएतंशंव
 कूवातस्यपणिनां । बहत्कुत्समार्जुनेयंशतक्रतुः त्सरं ध्वमस्तृतं ॥ यऽऽकृतेचिदभिः पुराजत्रुभ्यऽआतृदः । सं
 धातासंधिंमघवापुरुवसुरिष्कर्ताविहुतंपुनः ॥ माभूमनिष्ठाऽइवेंद्रत्वदरणाऽइव । वनानि न प्रजहि तान्यद्रिवोदुरोषा
 सोऽअमन्महि ॥ अमन्महीदनाशवो नुग्रासंश्चवृत्रहन् । सकृत्सुतेमहताशूरराधसानुस्तोमंमुदीमहि ॥ यदिस्तोमंम
 श्रवंदस्माकमिन्द्रमिंदवः । तिरःपवित्रंससुवांसंऽआशवोमंदंतुग्यावृधः ॥ १२ ॥ आत्व१द्यसधस्तुतिवावातुः सख्यु
 रागहि । उपस्तुतिर्मघोनांप्रत्वावत्वधातेवशिमसृष्टिं+ ॥ सोताहिसोममद्रिभिरेमैनमप्सुधावत । गव्यावस्त्रैववास
 यंतऽइन्नरोनिधुंक्षन्वक्षणाभ्यः ॥ अधज्मोऽअधवादिवोबृहतोरोचनादधि । अयावर्धस्वतन्वागिराममाजातासुंक्र

तोपृण ॥ इन्द्रायसुमदितंमंसोमंसोतावरेण्यं । शक्रऽएणंपीपयद्विश्वयाधियाहिन्वाननंवाजयुं+ ॥ मात्वासोमस्यगल्द
 यासदायाचन्नहंगिरा । भूणिमृगंसवनेषुचुकुधंक्रऽईशानंनयाचिषत् ॥ १३ ॥ मदेनेषितंमदमुग्रमुग्रेणशर्वसा । विश्वे
 षांतरुतारैमदच्युतंमदेहिष्माददातिनः ॥ शेवारैवार्यापुरुदेवोमर्तायदाशुषे । ससुन्वतेचस्तुवतेचरासतेविश्वगूतोऽअ
 रिष्टुतः+ ॥ एंद्रयाहिमत्स्वचित्रेणदेवराधसा । सरोनप्रास्युदरंसपीतिभिरासोमैभिरुरुस्फिरं+ । आत्वासहस्रमाश
 तंयुक्कारथैहिरण्यये । ब्रह्मयुजोहरयऽइंद्रकेशिनोवहंतुसोमपीतये ॥ आत्वारथैहिरण्ययेहरीमयूरशेप्या । शितिपृष्ठा
 वहतामध्वोऽअंधसोविवक्षणस्यपीतये ॥ १४ ॥ पिबात्व१स्यगिर्वणः सुतस्यपूर्वपाऽइव । परिष्कृतस्यरसिनऽइयमांसु
 तिश्चारुर्मदायपत्यते ॥ यऽएकोऽअस्तिदंसनामहांऽउग्रोऽअभिब्रतः । गमत्सशिप्रीनसयोषदागमद्ववन्नपरिवर्जति ॥
 त्वंपुरंचरिण्वैवधैः शुष्णास्यसंपिणक् । त्वंभाऽअनुचरोऽअधद्वितायदैद्रहव्योभुवः ॥ ममत्वासूरऽउदितेमममध्यंदिने
 दिवः । ममंप्रपित्वेऽअपिशर्वरेवसवास्तोमासोऽअवृत्सत ॥ स्तुहिस्तुहीदेतेधातेमंहिष्ठासोमघोनां । निदिताश्वः प्रप
 थीपरमज्यामघस्यमेध्यातिथे ॥ १५ ॥ आयदश्वान्वनन्वतः श्रद्धयाहरंथैरुहं । उतवामस्यवसुनश्चिकेततियोऽअस्ति
 याद्वःपशुः+ ॥ यऽऽक्रजामह्यंमामहेसहवचाहिरण्यया । एषविश्वान्यभ्यस्तुसौभगासंगस्यस्वनद्रथः ॥ अधप्रायोगि
 रतिदासदन्यानांसंगोऽअग्नेदशभिः सहस्रैः । अधोक्षणोदशमह्यंरुशौतो नळाऽइवसरसोनिरतिष्ठन् ॥ अन्वस्यस्यूरंद

दृशेपुरस्तादनस्थऽऊरुरवरंबमाणः । शश्वतीनार्यभिचक्ष्याहसुभद्रमर्यभोजनंविभर्षि ॥ १६ ॥ (८।१।२) इदं
 सोसुतमंधःपिबासुपूर्णमुदरै । अनाभयिन्नरिमाते ॥ नृभिर्धूतःसुतोऽअश्रैरव्योवारैःपरिपूतः । अश्वोननिक्तोन्दी
 षु ॥ तंतेयव्यथागोभिःस्वादुर्मकर्मश्रीणंतः । इंद्रत्वास्मिन्सधमादे ॥ इंद्रऽइत्सोमपाऽएकऽइंद्रःसुतपाविश्वार्युः ।
 अंतर्देवान्मर्त्याश्च ॥ नयंशुक्रोनदुराशीर्नतृप्राऽउरुव्यचसं । अपस्पृण्वतेसुहार्दे ॥ १७ ॥ गोभिर्यदीमन्येऽअस्मन्मृ
 गंनब्रामृगयते । अभित्सरंतिधेनुभिः ॥ त्रयऽइंद्रस्यसोमाःसुतासःसंतुदेवस्य । स्वेक्षयेसुतपात्रः ॥ त्रयःकोशासः
 श्रोतंतितिस्रश्चस्वःसुपूर्णाः । समानेऽअधिभार्मेन ॥ शुचिरसिपुरुनिष्ठाःक्षीरैर्मध्यतऽआशीर्तः । दुभामंदिष्टःशूर
 स्य ॥ इमेतऽइंद्रसोमास्तीव्राऽअस्मेसुतासः । शुक्राऽआशिरैयाचंते ॥ १८ ॥ तांऽआशिरैपुरोळाशमिंद्रेमंसो
 मंश्रीणीहि । रेवंतंहित्वाशृणोभि ॥ हत्सुपीतासोयुध्यंतेदुर्मदासोनसुरायां । ऊर्ध्वननग्राजंरंते ॥ रेवांऽइद्रेवतःस्तोता
 स्यात्वावतोमघोनः । प्रेदुहरिवःश्रुतस्य ॥ उक्थंचनशस्यमानमगोररिराचिकेत । नगायत्रंगीयमानं ॥ मानंऽइंद्र
 पीयूषवेमाशर्धतेपरादाः । शिक्षाशचीवःशचीभिः ॥ १९ ॥ वयमुत्वातदिदर्थ्याऽइंद्रत्वायंतःसखायः । कण्वाऽउ

(८।१।२) इदं वसोसुतमिति द्विचत्वारिंशद्वचस्य सूक्तस्य मेधातिथिरांगिरसः प्रियमेधश्चेत्युभावृषीअंत्ययोर्द्वयोः काण्वोमेधातिथिर्कविर्इंद्रः
 अंत्ययोर्विभिर्दुर्गायत्रीअष्टाविंशत्यनुष्टुप् । (विभिर्दोर्दानस्तुतिः)

कथेभिर्जरंते ॥ नधेमन्यदापपनवज्जिन्नपसोनविष्टौ । तवेदुस्तोमैचिकेत ॥ इच्छंतिदेवाःसुन्वंतंनस्वमायस्पृहयंति ।
 यंतिप्रमादमतैद्राः ॥ ओषुप्रयाहिवाजैभिर्माहूणीथाऽअभ्यःस्वान् । महौंऽइवयुवजानिः ॥ मोष्वःद्यदुर्हणावान्त्सा
 यंकरदारेऽअस्मत् । अश्रैरऽइवजामाता ॥ २० ॥ विद्वाह्यस्यवीरस्यभूरिदावरींस्तुमतिं । त्रिषुजातस्यमनांसि ॥
 आतूषिंचकण्वमंतंनघाविद्वशवसानात् । यशस्तरंशतमूतेः ॥ ज्येष्ठेनसोतरिंद्रायसोमंवीरायशक्राय । भरापिबन्नर्याय ॥
 योवेदिष्टोऽअव्यथिष्वश्वान्तंजरितृभ्यः । वाजैस्तोतृभ्योगोमंतं । पन्यपन्यमित्सोतारऽआधावतमघाय । सोमंवीराय
 शूराय ॥ २१ ॥ पातावृत्रहासुतमाघागमन्नारेऽअस्मत् । नियमतेशतमूतिः ॥ एहहरीं ब्रह्मयुजाशग्मावक्षतःसखा
 यं । गीभिःश्रुतंगिर्वणसं ॥ स्वादवःसोमाऽआयाहिश्रीताःसोमाऽआयाहि । शिप्रिन्नृषीवःशचीवोनायमच्छासधमा
 दं ॥ स्तुतश्चयास्त्वावर्धतिमहेराधसेनृम्णाय । इंद्रकारिणंवृधंतः ॥ गिरश्चयास्तेगिर्वाहऽउक्थाचतुभ्यंतानि । सत्रा
 दधिरेशवांसि ॥ २२ ॥ एवेदेषतुविकूर्मिर्वाजाऽएकोवज्रहस्तः । सनादमृक्तोदयते ॥ हंतावृत्रंदक्षिणेनेंद्रःपुरुपुरुहूतः ।
 महान्महीभिःशचीभिः ॥ यस्मिन्विश्वश्चर्षणयऽउतच्यौलाज्रयांसिच । अनुधेन्मंदीमघोनः ॥ एषऽएतानिचकारे
 द्रोविश्वायोतिशृण्वे । वाजदावामघोनां ॥ प्रभर्तारथंगव्यंतमपाकाच्चिधमवति । इनोवसुसहिवोह्वा ॥ २३ ॥
 सनिताविप्रोऽअर्वहर्हतावृत्रंनृभिःशूरैः । सत्योविताविधंतं ॥ यजध्वैनंप्रियमेधाऽइंद्रं सत्राचामनसा । योभूत्सोमैः

ऋक्सं.
अ. ५ अ. ७
॥ ४८ ॥

सत्यमद्वा ॥ गाथश्रवसंसत्पतिंश्रवस्कामंपुरुत्मानं । कण्वांसोगातवाजिनं ॥ यऽऋतेचिद्वास्पदेभ्योदात्सखानृभ्यःश
चीवान् ॥ येऽअस्मिन्काममश्रियन् ॥ इत्थाधीवैतमद्रिवःकाण्वमेध्यातिथिं । मेपोभूतोऽभियन्तयः ॥ शिक्षाविभिं
दोऽअस्मैचत्वार्ययुताददत् ॥ अष्टापरःसहस्रा ॥ उतसुत्येपयोवृधामाकीरणस्यनृह्या । जन्तित्वनार्यमामहे ॥ २४ ॥
(८।१।३) पिबासुतस्यरसिनोमत्स्वानऽइंद्रगोमतः । आपिनोबोधिसधुमाद्योवृधेऽस्माँऽअवंतुतेधियः ॥ भूयाम
तेसुमतौवाजिनोवयमानःस्तरभिमातये । अस्मान्चित्राभिरवतादभिष्टिभिरानःसुन्नेषुयामय ॥ इमाऽउत्वापुरुवसो
गिरोवर्धतुयामम । पावकवर्णाःशुचयोविपश्चितोभिस्तोमैरनूषत ॥ अयंसहस्रमृषिभिःसहस्कृतःसमुद्रऽइवपप्रथे ।
सत्यःसोऽअस्यमहिमागृणेशवोयज्ञेषुविप्राज्ये ॥ इंद्रमिहेवतातयऽइंद्रप्रयत्यध्वरे । इंद्रं समीकेवनिनोहवामहऽइंद्रं
धनस्यसातये ॥ २५ ॥ इंद्रोमहारोदसीपप्रथच्छवऽइंद्रःसूर्यमरोचयत् । इंद्रेहविश्वाभुवनानियेमिरऽइंद्रं सुवानास
ऽइंद्रवः ॥ अभित्वापूर्वपीतयऽइंद्रस्तोमैभिरायवः । समीचीनासऽऋभवःसमस्वरन्नुद्रागृणंतपूव्यं ॥ अस्येदिंद्रोवावृ
धेवृष्ण्यंशवोमर्देसुतस्यविष्णावि । अद्यातमस्यमहिमानमायवोनुष्टुवंतिपूर्वथा ॥ तत्त्वायामिसुवीर्यतद्ब्रह्मपूर्वचित्तये ।

(८।१।३) पिबासुतस्येतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेध्यातिथिरिंद्रःअंत्यचतसृणांपाकस्थामादेवता प्रथमाद्येकोनविंशताअयुजो
बृहत्यःद्वितीयादिविंशतायुजःसतोबृहत्यःअंत्याश्रतसःक्रमेणानुष्टुब्गायज्यौबृहतीच ।

मंडलं ८
अनु. १

॥ ४८ ॥

येनायतिभ्योभृगवेधनेहितेयेनप्रस्कण्वमाविथ ॥ येनासमुद्रमसृजोमहीरपस्तदिंद्रवृष्णितेशवः । सद्यःसोऽअस्यम
हिमानसंनशेयंक्षोणीरनुचक्रदे ॥ २६ ॥ शग्धीनोऽइंद्रयत्त्वारयियामिसुवीर्यं । शग्धिनाजायप्रथमंसिपांसतेशग्धि
स्तोमायपूव्यं ॥ शग्धीनोऽअस्ययद्धपौरमाविथधियऽइंद्रसिपांसतः । शग्धियधारुशमंश्यावकंकृपामिंद्रप्रावःस्वर्णरं ॥
कन्नव्योऽअतसीनांतुरोगृणीतमर्त्यः । नहीन्वस्यमहिमानमिंद्रियंस्वर्गृणंतऽआनशुः ॥ कदुस्तुवंतऽऋतयंतदेवतऽऋ
षिःकोविप्रऽओहते । कदाहवमघवन्निद्रसुन्वतःकदुस्तुवतऽआगमः ॥ उदुत्येमधुमत्तमागिरःस्तोमासऽईरते । सत्रा
जितोधनसाऽअक्षितोतयोवाजयंतोरथाऽइव ॥ २७ ॥ कण्वाऽइवभृगवःसूर्याऽइवविश्वमिद्धीतमानशुः । इंद्रंस्तोमै
भिर्महयंतऽआयवःप्रियमंधासोऽअस्वरन् ॥ युक्ष्वाहिवृत्रहन्तमहरीऽइंद्रपरावतः । अर्वाचीनोमघवन्त्सोमपीतयऽ
उग्रऽऋष्वेभिरागहि ॥ इमेहितेकारवोवावृशुर्धियाविप्रासोमधसातये । सत्वंनोमघवन्निद्रगिर्वणोवेनोनशृणुधीहयं ॥
निरिंद्रबृहतीभ्योवृत्रधनुभ्योऽअस्फुरः । निरर्बुदस्यमृगयस्यमायिनोनिःपर्वतस्यगाऽआजः ॥ निरग्नयोरुरुचुर्निरुसू
योनिःसोमऽइंद्रियोरसः । निरंतरिक्षादधमोमहामहिंकृषेतदिंद्रपौस्यं ॥ २८ ॥ यमेदुरिंद्रोमरुतःपाकस्थामाकौर
याणः । विश्वेषांत्मनाशोभिष्टमुपेवदिविधावमानं ॥ रोहितंमेपाकस्थामासुधुरैकक्ष्यप्रां । अदाद्रायोविवोधनं ॥ य
स्माँऽअन्येदप्रतिधुरंवहतिवह्नयः । अस्मिन्नयोनतुष्ट्यं ॥ आत्मापितुस्तनूवासऽओजोदाऽअभ्यंजनं । तुरीयमिद्रो

हितस्यपाकस्यामानंभोजंदातारमब्रवं ॥ २९ ॥ (८।१।४) यदिद्रप्रागपागुदुडन्यग्वाहयसेनृभिः । सिमापुरुनृषू
तोऽअस्यानवेसिप्रशर्धतुर्वशे ॥ यद्धारुमेरुशमेर्यावकेकृपऽइंद्रमादयसेसचा । कण्वासरु ॥ अह्निभिःस्तोमवाहसऽइंद्राय
च्छंत्यागहि ॥ यथागौरोऽअपाकृतंतप्यन्नेत्यवोरिणं । आपित्वेनःप्रपित्वेतूयमार्गहिकण्वेषुसुप्तचापिब ॥ मंदंतुत्वा
मघवन्निद्रेंदवोराधोदेयायसुन्वते । आमुष्यासोममपिबश्चमूसुतंज्येष्ठतदधिषेसहः ॥ प्रचक्रेसहसासहोबभंजमन्युमो
जसा । विश्वेतऽइंद्रपृतनायवोयहोनिवृक्षाऽइवयेमिरे ॥ ३० ॥ सहस्रेणवसचतेयवीयुधायस्तऽआनलुपस्तुतिं । पुत्रं
प्रावर्गकृणुतेसुवीर्येदाश्रोतिनमऽउक्तिभिः ॥ माभेममाश्रमिष्मोग्रस्यसख्येतव । महत्तेवृष्णोऽअभिचक्ष्यंकृतंपश्येमतु
र्वशयदु ॥ सव्यामनुस्फिग्यंवावसेवृषानदानोऽअस्यरोषति । मध्वासंपृक्ताःसारघेणधेनवस्तूयमेहिद्रवापिब ॥ अश्वी
रधीसूरुपऽइद्रोमाऽइदिद्रतेसखा । श्वात्रभाजावयसासचतेसदाचंद्रोयातिसभामुप ॥ ऋदयोनतृष्यन्नवृषानमार्गहि
पिबासोमंवशाऽअनु । निमेघमानोमघवन्दिवेदिवऽओजिष्ठदधिषेसहः ॥ ३१ ॥ अध्वर्योद्रावयात्वंसोममिंद्रःपिपास
ति । उपनूनयुज्येवृषणाहरीऽआचंजगामवृत्रहा ॥ स्वयंचित्समन्यतेदाशुरिर्जनोयत्रासोमस्यतृपसि । इदंतेऽअ

॥ ४९ ॥

(८।१।४) यदिद्रेत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरिंद्रःअत्यतिसृणांकुरुंगः अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यःअत्यापुरउणिक्
(प्रपूषणमित्यादिचतसृणांपूषादेवतावा) ।

अयुज्यंसमुक्षितंतस्येहिप्रद्रवापिब ॥ रधेष्ठायाध्वर्यवःसोममिंद्रायसोतन । अधिब्रध्नस्याद्रयोविचक्षतेसुन्वंतोदाश्वध्वरं ॥
उपब्रध्नवावातावृषणाहरीऽइंद्रमपसुवक्षतः । अर्वाचंत्वाससयोध्वरश्रियोवहंतुसवनेदुप ॥ प्रपूषणंवृणीमहेयुज्यायपुरु
वसुं । सशक्रशिक्षपुरुहूतनोधियातुजैरायेविमोचन ॥ ३२ ॥ संनःशिशिहिभुरिजोरिवक्षुरंरास्वरायोविमोचन । त्वेत
न्नःसुवेदमुस्त्रियंवसुयंत्वंहिनोषिमर्त्यं ॥ वेभित्वापूषन्नृजसेवेमिस्तोतवऽआघृणे । नतस्यवेम्यरणंहितद्रसोस्तुषेपज्रायसा
न्ने ॥ परागावोयवसंकाच्चिदाघृणेनित्यंरेकणोऽअमर्त्यं । अस्माकंपूषन्नविताशिवोभवमंहिष्ठोवाजसातये ॥ स्थूरंराधः
शताश्वंकुरुंगस्यदिविष्टिषु । राजस्त्वेषस्यसुभगस्यरातिषुतुर्वशेष्वमन्महि ॥ धीभिःसातानिक्वाण्वस्यवाजिनःप्रियमेधै
रभिद्युभिः । षष्टिसहस्रानुनिर्मजामजेनिर्युधानिगवामृषिः ॥ वृक्षाश्चिन्मेऽअभिपित्वेऽअरारणुः । गांभंजंतमेहनाश्व
भजंतमेहना ॥ ३३ ॥ इतिपंचमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

एकोनचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि ८ ऋचः १६५ ॥ त्यागः ॥ पर्जन्याये.९ मंडूकेभ्य.१० इंद्रासोमाभ्या.७ इंद्राये.
सोमाये. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सोमाये.२ अग्नय. इंद्रासोमाभ्यामि. इंद्राये. ग्रावभ्यइ. मरुभ्य. इंद्राये.४ वसिष्ठाशीःपृथिव्यंतरिक्षेभ्य.
इंद्रासोमाभ्या.२ इंद्राये.२९ आसंगायात्मने.४ आसंगाये.१ इंद्राये.४० विभिंदव.२ इंद्राये. २० पाकस्थान्न.४ इंद्राये.१८
कुरुंगाये.३ ॥ इतिपंचमेसप्तमः ॥

दूरादेकाक्षचत्वारिंशद्ब्रह्मातिथिराश्विनैद्विबृहत्यनुष्टुबंतमंत्याः पंचार्धर्चांश्चैद्यस्य कशोर्दानस्तुतिर्मह्यं द्रोष्टा च
त्वारिंशद्वत्सस्तु चोत्त्यस्तिरिदिरस्य पार्श्वस्य दानस्तुतिः प्रयद्वः षट्त्रिंशत्पुनर्वत्सोमारुतमानस्वयधिकासध्वंसं
आश्विनं ह्यानुष्टुभं त्वानूनं सैकाशशकर्णौ त्वेगायत्र्या उपाद्ये चाद्याचतुर्थी षष्ठी चतुर्दश्याद्ये च बृहत्यः पंचमी ककुब्द
शम्याद्यास्त्रिष्टुब्धिराजगल्योयत्स्थः षट्प्रगाथोपश्यद्बृहतीमध्ये ज्योतिरनुष्टुबास्तारपंक्तिः प्रगार्धस्त्वमग्नेदशव
त्सं आग्नेयेगायत्रेत्यादैवी त्रिष्टुबाद्याप्रतिष्ठोपाद्यावर्धमाना ॥ ८ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८।१।५) दूरादिहेवयत्सत्यं रुणप्सुरशिश्वितत् । विभानुं विश्वधातनत् ॥ नृवदं स्वामनो युजा
रथेन पृथुपाजसा । सचैथेऽअश्विनोषसं ॥ युवाभ्यां वाजिनीवसूप्रतिस्तोमाऽअदक्षत । वाचं दूतो यथोहिषे ॥ पुरुप्रि
याणऽऊतयै पुरुमं द्रापुरुवसु । स्तुषे कणासोऽअश्विना ॥ मंहिष्ठावाजसातमेषयं ताशुभस्पती । गंतारादाशुषोगृहं
॥ १ ॥ तासुदेवायं दाशुषे सुमेधामवितारिणी । धृतैर्गव्यूतिमुक्षतं ॥ आनः स्तोममुपद्रवत्तूथैश्येनेभिराशुभिः । यात
मश्वेभिरश्विना ॥ योभिस्तिस्त्रः परावतो दिवो विश्वानिरोचना । त्र्यंऽरक्तूनपरिदीयथः ॥ उतनोगोमतीरिषऽउतसाती

(८।१।५) दूरादिहेवेत्येकोनचत्वारिंशद्वत्ससूक्तस्य काण्वो ब्रह्मातिथिराश्विनौ यथाचिच्चैद्यः कशुरित्यादिसार्धद्वयोः कशुर्गायत्री अंत्या
स्तिस्त्रः क्रमेण बृहत्यावनुष्टुपच ।

रहविंदा । विपथः सातयैसितं ॥ आनोगोमंतमश्विना सुवीरं सुरथं रयिं । वोढमश्वान्वतीरिषः ॥ २ ॥ वावृधानाशुभस्प
तीदस्त्राहिरण्यवर्तनी । पिबंतं सोम्यमधु ॥ अस्मभ्यां वाजिनीवसूप्रवर्धयश्च सप्रथः । छुर्दिर्येतमदाभ्यं ॥ निषुब्रह्मज
नानां यावधिष्टं तूयमागतं । मोष्वं न्याऽउपारतं ॥ अस्य पिबतमश्विना युवंमदस्य चारुणः । मध्वोरातस्य धिष्ण्या ॥
अस्मेऽआवहतरयिं शतवतंसहस्रिणं । पुरुक्षुं विश्वधायसं ॥ ३ ॥ पुरुत्राचिद्धिवां नराविह्वर्यते मनीषिणः । वाघद्विर
श्विनागतं ॥ जनांसो वृक्तबर्हिषो हविष्मंतोऽअरंकृतः । युवांहवन्तेऽअश्विना ॥ अस्माकं मद्यवां मयं स्तोमो वाहिष्ठोऽअंत
मः । युवाभ्यां भूत्वश्विना ॥ योहवांमधुनो हतिराहितोरथचर्षणे । ततः पिबतमश्विना ॥ तेन नो वाजिनीवसूप्रवर्धतो
कायशंगवे । वहतं पीवरीरिषः ॥ ४ ॥ उतनो दिव्याऽइषऽउतसिंधूरहविंदा । अपद्वारेव वर्षथः ॥ कदावातौ त्रयो
विधत्समुद्रेजहितो नरा । यद्वां रथो विभिष्पतात् ॥ युवं कणां यनासत्यापिरिप्ताय हृम्ये । शश्वदूतीर्दशस्यथः ॥ ताभि
रायातमूतिभिर्न च्यसीभिः सुशस्तिभिः । यद्वां वृषण्वसूहुवे ॥ यथाचित्कण्वमावतं प्रियमैधमुपस्तुतं । अत्रिंशिं जारं
मश्विना ॥ ५ ॥ यथोतकृत्येधनें शुंगोष्वगस्त्यं । यथावा जेषु सोभारं ॥ एतावद्वां वृषण्वसूऽअतो वाभूयोऽअश्विना ।
गुणंतः सुम्रमीमहे ॥ रथं हिरण्यवं धुरं हिरण्याभीशुमश्विना । आहिस्थार्थो दिविस्पृशं ॥ हिरण्यथीवां रभिरिषाऽअक्षो
हिरण्ययः । उभाचक्राहिरण्यया ॥ तेन नो वाजिनीवसूपरावतं श्रिदागतं । उपेमां सुष्टुतिं मम ॥ ६ ॥ आवहेथे पराका

तृर्वीरश्रंतावश्विना । इषोदासीरमर्त्या ॥ आनोद्युन्नैराश्रवोभिरारायायांतमश्विना । पुरुश्वद्रानासत्या ॥ एहवांप्र
षितस्सवोवयोवहंतुपर्णिनः । अच्छास्वध्वरंजनं ॥ रथं वामनुगायसंयऽइषावर्ततेसह । नचक्रमभिबाधते ॥ हिरण्य
येनुरथेनद्रवत्पाणिभिरश्वैः । धीजवनानासत्या ॥ ७ ॥ युवंमृगंजागृवांसस्वदथोवावृषण्वसू । तानःपुंक्तमिषार
यिं+ ॥ तामेऽअश्विनासनीनांविद्यातंनवानां । यथाचिच्चैद्यःकशुःशतमुष्ट्रानांददत्सहस्रादशगोनां ॥ योमेहिरण्यसं
दशोदशराज्ञोऽअमंहत । अधस्पदाऽइच्चैद्यस्यकृष्टयश्चर्मन्नाऽअभितोजनाः ॥ माकिरेनापथागाद्येनेमेयंतिचेदयः ।
अन्योनेत्सुरिरोहतेभूरिदावत्तरोजनः ॥ ८ ॥ (८।२।१) महांऽइंद्रोयऽओजसापर्जन्योवृष्टिमांऽइव । स्तोमैर्वत्स
स्यवावृधे ॥ प्रजामृतस्यपिप्रतःप्रयद्भरंतवह्नयः । विप्रऽऽकृतस्यवाहसा ॥ कण्वाऽइंद्रयदक्रतस्तोमैर्यज्ञस्यसाधनं ।
जामिब्रुवत्ऽआयुधं ॥ समस्यमन्यवेविशोविश्वानमंतकृष्टयः । समुद्रायैवसिंधवः ॥ ओजस्तदस्यतित्विषऽउभेयत्स
मवर्तयत् । इंद्रश्चमैवरोदसी ॥ ९ ॥ विचिद्रवत्सदोधतोवज्रेणशतपर्वणा । शिरोविभेदवृष्णिनां ॥ इमाऽअभिप्र
णोनुमोविपामग्रैषुधीतयः । अग्नेःशोचिर्नदिद्युतः ॥ गुहासतीरुपत्मनाप्रयच्छोचंतधीतयः । कण्वाऽऽकृतस्यधारया ॥
प्रतमिंद्रनशीमहिरयिगोमंतमश्विनं । प्रब्रह्मपूर्वचित्तये ॥ अहमिद्विपितुष्परिमेधामृतस्यजग्रभं । अहंसूर्यऽइवाज

(८।२।१) महांइंद्रइत्यष्टाचत्वारिंशद्वचस्यसूक्तस्यकाण्वोवत्सइंद्रोत्यतिसृणांतिरिदिरोगायत्री । (पार्श्वव्यस्यदानस्तुतिः)

नि ॥ १० ॥ अहंप्रलेनमन्मनागिरःशुंभामिकण्ववत् । येनेंद्रःशुष्ममिहृधे+ ॥ येत्वामिंद्रनतुष्टुवृक्षयोयेचंतुष्टुवुः ।
ममेद्वर्धस्वसृष्टुतः ॥ यदस्यमन्युरध्वनीद्विवृत्रंपर्वशोरुजन् । अपःसमुद्रमैरयत् ॥ निशुष्णऽइंद्रधर्णासिंवज्रंजघंधदस्य
वि । वृषाद्युग्रशृण्विषे+ ॥ नद्यावऽइंद्रमोजसानांतरिक्षाणिवज्रिणं । नविष्यचंतभूमयः ॥ ११ ॥ यस्तऽइंद्रमहीर
पःस्तंभूयमानऽआशयत् । नितंपद्यासुशिश्नयः ॥ यऽइमेरोदसीमहीसमीचीसमजग्रभीत् । तमोभिरिंद्रतंगुहः ॥
यऽइंद्रयतयस्त्वाभृगवोयेचंतुष्टुवुः । ममेदुग्रश्रुधीहवै ॥ इमास्तऽइंद्रपृथ्व्योघृतंदुहतऽआशिरं । एनामृतस्यपिप्यु
षीः ॥ याऽइंद्रप्रस्वस्त्वासागर्भमचक्रिरन् । परिधमैवसूर्य ॥ १२ ॥ त्वामिच्छवसस्यतेकण्वाऽउक्थेनवावृधुः । त्वांसु
तासऽइंद्रवः ॥ तवेदिंद्रप्रणीतिषुतप्रशस्तिरद्विवः । यज्ञोवितंतसाय्यः ॥ आनऽइंद्रमहीमिषपुरंनदर्षिगोमती । उत
प्रजांसुवीर्य ॥ उतत्यदाश्वश्व्यंयदिंद्रनाहुषीष्वा । अग्नेविश्वप्रदीदयत् ॥ अभिब्रजंनतक्षिषेसूरऽउपाकचक्षसं । यदिंद्र
मृळयासिनः ॥ १३ ॥ यदंगतविषीयसऽइंद्रप्रराजसिक्षितीः । महांऽअपारऽओजसा ॥ तंत्वाहविष्मंतीर्विशऽउप
ब्रुवतऽउतयै । उरुज्रयसमिंदुभिः ॥ उपहरेगिरीणांसंगधेचनदीनां । धियाविप्रोऽअजायत ॥ अतःसमुद्रमुद्रतश्चि
कित्वाऽअवपश्यति । यतोविपानऽएज्यति ॥ आदिप्रलस्यरेतसोज्योतिष्पश्यंतिवासरं । परोयदिध्यतैदिवा+
॥ १४ ॥ कण्वाऽइंद्रतेमतिविश्वैवर्धतिपाँस्यं । उतोशविष्ठवृण्यं ॥ इमामंऽइंद्रसुष्टुतिंजुषस्वप्रसुमामव ।

श्रवसं.

अ. ५ अ. ८

॥ ५२ ॥

उत्प्रवर्धयामतिं⁺ ॥ उत्तब्रह्मण्यावयंतुभ्यंप्रवृद्धवज्रिवः । विप्राऽअतक्षमजीवसे ॥ अभिकण्वाऽअनूषतापोनप्रवता
यतीः । इंद्रंवनन्वतीमतिः⁺ ॥ इंद्रमुक्थानिवावृधुःसमुद्रमिवसिंधवः । अनुत्तमन्युमजरै ॥ १५ ॥ आनोया
हिपरावतोहरिभ्यांहर्षताभ्यां । इममिंद्रसुतांपिब ॥ त्वामिंद्रहंतमजनासोवृक्तबर्हिषः । हवतेवाजसातये ॥
अनुत्वारोदसीऽउभेचक्रंनवत्येतंशं । अनुसुवानासऽइंदवः ॥ मंदस्वासुस्वर्णरऽउत्तेंद्रशर्यणावति । मत्स्वाविवस्वतो
मती⁺ ॥ वावृधानऽउपद्यविवृषावृज्यरोरवीत् । वृत्रहासौमपातमः ॥ १६ ॥ ऋषिर्हिपूर्वजाऽअस्येकऽईशानऽओ
जसा । इंद्रचोष्क्यसेवसु ॥ अस्माकंत्वासुताऽउपवीतपृष्ठाऽअभिप्रयः । शतंवहंतुहरयः ॥ इमांसुपूर्याधियंमधोर्धृत
स्यपिप्युषीं । कण्वाऽउक्थेनवावृधुः ॥ इंद्रमिद्विमहीनामधेवृणीतमर्त्यः । इंद्रसनिप्युरुतये ॥ अर्वाचैत्वापुरुष्टुतप्रि
यमेधस्तुताहरी । सोमपेयायवक्षतः ॥ शतमहंतिरिदिरेसहस्रपशावाददे । राधांसियाद्वानां ॥ त्रीणिशतान्यवतां
सहस्रादशगोनां । ददुष्पज्जायसाम्ने ॥ उदानदककुहोदिवमुष्ट्रान्वचतुर्युजोददत् । श्रवसायाद्वंजनं ॥ १७ ॥ (८।२।२)
प्रयद्वस्त्रिष्टुभमिषंमरुतोविप्रोऽअक्षरत् । विपर्वतेषुराजथ ॥ यदंगतविषीयवोयामंशुभ्राऽअचिध्वं । निपर्वताऽअहा
सत ॥ उदीरयंतवायुभिर्वाश्रासःशृश्रिमातरः । धुक्षंतपिप्युषीमिषं ॥ वपंतिमरुतोमिहंप्रवेपयंतिपर्वतान् । ययामं

(८।२।२) प्रयद्वइतिपदत्रिशदचस्यसूक्तस्यकाण्वःपुनर्वत्सोमरुतोगायत्री ।

मंडलं ८

अनु. २

॥ ५२ ॥

यांतिवायुभिः ॥ नियद्यामायवोगिरिर्निसिंधवोविधर्मणे । महेशुष्माययेमिरे⁺ ॥ १८ ॥ युष्माऽउनक्तमृतयेयुष्मा
न्दिवाहवामहे । युष्मान्प्रयत्यध्वरे⁺ ॥ उदुत्येऽअरुणस्संवश्चित्रायामेभिरीरते । वाश्राऽअधिष्णुनादिवः⁺ ॥ सृजं
तिरदिममोजसापंथांसूर्याययातवे । तेभानुभिर्वितस्थिरे ॥ इमामेमरुतोगिरिमिमंस्तोममृभुक्षणः । इममंवनताहवं ॥
त्रीणिसरांसिपृश्नयोदुदुहेवज्जिणेमधु । उत्संकवंधमुद्रिणं ॥ १९ ॥ मरुतोयद्ववोदिवःसुम्नायंतोहवामहे । आतूनऽ
उपगतन ॥ यूयंहिष्ठासुदानवोरुद्राऽअभुक्षणोदमे । उत्प्रचेतसोमदे ॥ आनोरयिमंदच्युतंपुरुधुंविश्वधायसं । इयं
तामरुतोदिवः⁺ ॥ अधीव्याद्विरीणांयामंशुभ्राऽअचिध्वं । सुवानैर्मदध्वऽइंदुभिः ॥ एतावतश्चिदेपांसुम्नंभिक्षेतम
र्त्यः । अदाभ्यस्यमन्मभिः ॥ २० ॥ येद्रप्साऽइवरोदसीधमंत्यनुवृष्टिभिः । उत्संदुहंतोऽअक्षितं ॥ उदुस्वानेभिरी
रतऽउद्रधैरुवुवायुभिः । उत्तोमैःशृश्रिमातरः ॥ येनावतुर्वशयंदुयेनकण्वंधनस्पृतं । रायेसुतस्यधीमहि ॥ इमाऽउ
वःसुदानवोघृतंनपिप्युषीरिषः । वर्धीन्काण्वस्यमन्मभिः ॥ केनूनंसुदानवोमदधावृक्तबर्हिषः । ब्रह्माकोवःसपर्यति
॥ २१ ॥ नहिष्मयद्ववःपुरास्तोमैर्भिवृक्तबर्हिषः । शर्धाऽअतस्यजिन्वथ ॥ समुत्येमहतीरपःसंक्षोणीरुमुसूर्य । संव
ज्रपर्वशोदधुः ॥ विवृत्रपर्वशोययुर्विपर्वताऽअराजिनः । चक्राणावृष्णिपौस्थं ॥ अनुत्रितस्ययुध्यतःशुष्मनावन्नतक्र
तुं । अन्विद्रवृत्रतूर्यै ॥ विद्युद्धस्ताऽअभिद्यवःशिप्राःशीर्षन्हिरण्ययीः । शुभ्राव्यंजतश्रिये⁺ ॥ २२ ॥ उशनायत्यं

रावतऽउक्ष्णोरंभ्रमयातन । द्यौर्नचक्रदक्षिया⁺ ॥ आनोमस्वस्यदावनेश्वैर्हिरण्यपाणिभिः । देवासऽउपगंतन ॥ यदे
षांपृषतीरथेप्रष्टिर्वहतिरोहितः । यांतिशुभ्रारिणन्नपः⁺ ॥ सुषोमेशर्यणावत्यार्जिकेपस्त्यावति । ययुर्निचक्रयानरः ॥
कदागच्छाथमरुतऽइत्थाविप्रह्वमानं । मर्द्धिकेभिर्नाधमानं ॥ २३ ॥ कद्धनूनकंधप्रियोयदिद्रुमजहातन । कोवः
सखित्वऽओहते ॥ सहोषुणोवज्रहस्तैःकण्वासोऽअग्निमरुद्भिः । स्तुषेहिरण्यवाशीभिः ॥ ओषुवृष्णःप्रयज्युनानव्यं
सेसुविताय । ववृत्यांचित्रवाजान् ॥ गिरयश्चिन्निजिहतेपर्शानासोमन्यमानाः । पर्वताश्चिन्निर्येमिरे ॥ आक्षण्यावा
नोवहंत्यंतरिक्षेणपततः । धातारःस्तुवतेवर्यः ॥ अग्निर्हिजानिपूर्यश्छंदोनसुरोऽअचिंषा । तेभानुभिर्वितस्थिरे
॥ २४ ॥ (८।२।३) आनोविश्वाभिरूतिभिरश्विनागच्छंतयुवं । दस्त्राहिरण्यवर्तनीपिवतंसोम्यमधु ॥ आनूनया
तमश्विनारथेनसूर्यत्वचा । भुजीहिरण्यपेशसाकवीर्गभीरचेतसा ॥ आयातंनहुषस्पर्यातरिक्षात्सुवृक्तिभिः । पिवा
थोऽअश्विनामधुकण्वांनांसवनेसुतं⁺ ॥ आनोयातंदिवस्पर्यातरिक्षादधप्रिया । पुत्रःकण्वंस्यवामिहसुषावसोम्यम
धु ॥ आनोयातमुपश्रुत्यश्विनासोमपीतये । स्वाहास्तोमस्यवर्धनाप्रकवीधीतिभिर्नरा ॥ २५ ॥ यच्चिद्धिवांपुरऽऋष
योजुहूरेवसेनरा । आयातमश्विनागतमुपेमांसुष्टुतिमम ॥ दिवश्चिद्रोचनादध्यानोंगतंस्वविदा । धीभिर्वत्सप्रचेतसा

(८।२।३) आनोविश्वाभिरिति त्रयोविंशत्युच्यसूक्तस्य काण्वः सध्वंसोश्विनावनुष्टुप् ।

स्तोमैर्भिर्हवनश्रुता ॥ किमन्येपर्यासतेस्मत्स्तोमैर्भिरश्विना । पुत्रःकण्वंस्यवामृषिर्गीर्भिर्वत्सोऽअवीवृधत् ॥ आवांविप्रऽ
इहावसेहस्तोमैर्भिरश्विना । अरिप्रावृत्रंहंतमातानोभूतमयोभुवा ॥ आयद्वांयोषणारथमतिष्ठद्वाजिनीवसू । विश्वान्य
श्विनायुवंप्रधीतान्यगच्छतं ॥ २६ ॥ अतःसहस्रनिर्णिजारथेनायातमश्विना । वत्सोवांमधुमद्वचोशंसीत्काव्यःक
विः ॥ पुरुमंद्रापुरुवसूमनोतरारयीणां । स्तोमैरेऽअश्विनाविममभिवह्नीऽअनूपातां ॥ आनोविश्वान्यश्विनाधत्तरा
धांस्यहया । कृतंनऽऋत्वियावतोमानोरीरधतंनिदे ॥ यन्नासत्यापरावतियद्वास्थोऽअध्यंवरं । अतःसहस्रनिर्णिजा
रथेनायातमश्विना ॥ योवांनासत्यावृषिर्गीर्भिर्वत्सोऽअवीवृधत् । नस्मैसहस्रनिर्णिजमिषंधत्तंघृतश्रुतं ॥ २७ ॥ प्रा
स्माऽऊर्जघृतश्रुतमश्विनायच्छंतयुवं । योवासुभ्रायंतुष्टवद्वसूयादानुनस्पती ॥ आनोगंतंरिशादसेमस्तोमैपुरुभुजा ।
कृतंनःसुश्रियौनरेमादातमभिष्टये ॥ आवांविश्वाभिरूतिभिःप्रियमैधाऽअहूपत । राजंतावध्वराणामश्विनायामह
तिषु ॥ आनोगंतमयोभुवाश्विनाशंभुवायुवं । योवांविपन्यूधीतिभिर्गीर्भिर्वत्सोऽअवीवृधत् ॥ याभिःकण्वमेधाति
थियाभिर्वशंदशंभ्रजं । याभिर्गोशर्यमावतंताभिर्नोवतंनरा ॥ २८ ॥ याभिर्नरात्रसदस्युमावतंकृत्येधने । ताभिः
ष्व।स्माऽअश्विनाप्रावतंवाजसातये ॥ प्रवांस्तोमाःसुवृक्तयोगिरोवर्धत्वश्विना । पुरुत्रावृत्रंहंतमातानोभूतंपुरुस्पृ

हा ॥ त्रीणिपदान्यश्विनोराविःसांतिगुहापरः । कवीऽकृतस्यपत्नभिरर्वाग्जीवेभ्यस्परि ॥ २९ ॥ (८।२।४) आ
नूनमश्विनायुवंवत्सत्यंगतमवसे । प्रासैयच्छतमष्टकं पृथुच्छर्दिर्द्युतंयाऽअरांतयः ॥ यदंतरिक्षेयद्विवियत्पंचमानुषां
ऽअनु । नृम्णतद्धत्तमश्विना ॥ येवांदसांस्यश्विनाविप्रासःपरिमामृशुः । एवेत्काण्वस्यबोधतं ॥ अयंवांघर्मोऽअश्वि
नास्तोमेनपरिषिच्यते । अयंसोमोमधुमान्वाजिनीवसूयेनवृत्रंचिकेतथः ॥ यदप्सुयद्वनस्पतौयदोषधीषुपुरुदंससाकृ
तं । तेनमाविष्टमश्विना ॥ ३० ॥ यन्नासत्याभुरण्यथोयद्वादेवभिषज्यथः । अयंवांवत्सोमतिभिर्नविंधतेहविष्मंतं
हिगच्छथः ॥ आनूनमश्विनोर्ऋषिःस्तोमंचिकेतवामया । आसोमंमधुमत्तमंघर्मैसिंचादर्थर्वणि ॥ आनूनरघुवर्तनिर
थंतिष्ठाथोऽअश्विना । आवांस्तोमाऽइमेममनभोनचुच्यवीरत ॥ यद्यवांनासत्योक्थैराचुच्युवीमहि । यद्वावाणी
भिरश्विनेवेत्काण्वस्यबोधतं ॥ यद्वाकक्षीवांऽउतयद्व्यश्वऽऋषिर्यद्वादीर्घतमाजुहाव । पृथीयद्वावैन्यःसादनेष्वेवेदतो
ऽअश्विनाचेतयेथां ॥ ३१ ॥ यातंछर्दिष्पाऽउतनःपरस्पाभूतंजगत्पाऽउतनस्तनूपा । वर्तिस्तोकायतनयाययातं ॥
यदिद्रेणसरथंयाथोऽअश्विनायद्वावायुनाभवथःसमोकसा । यदादित्येभिर्ऋभुभिःसजोषसायद्वाविष्णोर्विक्रमणेषुति

(८।२।४) आनूनमित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वःशशकणोश्विनावनुष्टुप् आद्याचतुर्थीषष्ठीचतुर्दशीपंचदश्योबृहत्यःद्वितीयातृतीया
विंशत्येकविंशयोगायत्र्यःपंचमीककुपद्दशमीत्रिष्टुबेकादशीविराट्द्वादशीजगती ।

ष्ठथः ॥ यदद्याश्विनावहंहुवेयवाजसातये । यत्पृत्सुतुर्वणेशहस्तच्छ्रेष्ठमश्विनोरवः ॥ आनूनयांतमश्विनेमाह
व्यानिंवाहिता । इमेसोमासोऽअधितुर्वशेयदाविमेकण्वेषुवामथ ॥ यन्नासत्यापराकेऽअर्वाकेऽअस्तिभेषजं ।
तेननूनंविमदायप्रचेतसाछर्दिर्वत्सारयच्छतं ॥ ३२ ॥ अभुत्स्युप्रदेव्यासाकंवाचाहमश्विनोः । व्यावर्देव्याम
तिविरातिमत्यैभ्यः ॥ प्रबोधयोषोऽअश्विनाप्रदेविसूनृतेमहि । प्रयज्ञहोतरानुषक्प्रमदायश्रवोबृहत+ ॥ यदु
षोयासिभानुनासंसूर्येणरोचसे । आहायमश्विनोरथोवर्तिर्यातिनृपाय्यं ॥ यदापीतासोऽअंशवोगावोनदुहऽऊर्धभिः ।
यद्वावाणीरनूषतप्रदेवयंतोऽअश्विना ॥ प्रद्युम्नायप्रशवसेप्रनृपाह्यायशर्मणे । प्रदक्षायप्रचेतसा ॥ यन्नूनंधीभिरश्वि
नापितुर्योनानिषीदथः । यद्वासुम्नेभिरुक्थ्या ॥ ३३ ॥ (८।२।५) यत्स्थोदीर्घप्रसन्ननियद्वादोरोचनेदिवः । यद्वा
समुद्रेऽअध्याकृतेगृहेतऽआयांतमश्विना ॥ यद्वायज्ञमनवेसंमिमिक्षुरेवेत्काण्वस्यबोधतं । बृहस्पतिविश्वान्देवांऽअहं
हुवऽइद्वाविष्णूऽअश्विनावाशुहेषसा ॥ त्यान्वश्विनाहुवेसुदंससागृभेकृता । ययोरस्तिप्रणःसख्यंदेवेष्वध्याप्यं ॥
ययोरधिप्रयज्ञाऽअसूरेसंतिसूरयः । तायज्ञस्याध्वरस्यप्रचेतसास्वधाभिर्यापिबतःसोम्यमधु ॥ यदद्याश्विनावपाग्य
त्माकस्थोवाजिनीवसू । यद्बृहव्यनवितुर्वशेयदौहुवेवामथमागतं ॥ यदंतरिक्षेपतथःपुरुभुजायद्वेमेरोदसीऽअनु । यद्वा

(८।२।५) यत्स्थइतिषडृचस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथोश्विनौक्रमेणबृहतीमध्येज्योतिरनुष्टुबास्तारपंक्तिर्बृहतीसतोबृहत्यः ।

ऋक्सं.
अ. ५ अ. ८
॥ ५५ ॥

स्वधाभिरधिष्ठिथोरथमतः आयातमश्विना ॥ ३४ ॥ (८।२।६) त्वमग्नेव्रतपाऽअसिदेवऽआमर्त्येष्वाम । त्वंयज्ञे
ज्वीज्यः ॥ त्वमसिप्रशस्योविदथेषुसहंत्य । अग्नेरथीरध्वराणां ॥ सत्वमस्मदपद्विषोयुयोधिजातवेदः । अदैवीरग्नेऽ
अरांतीः ॥ अंतिचित्संतमहयज्ञंमर्तस्यरिपोः । नोपवेषिजातवेदः ॥ मर्ताऽअमर्त्यस्यतेभूरिनाममनामहे । विप्रसोजा
तवेदसः ॥ ३५ ॥ विप्रंविप्रसोवसेदेवंमर्तासऽऊतये । अग्निंगीर्भिर्हवामहे ॥ आतेवत्सोमनोयमत्परमाच्चित्सध
स्थात् । अग्नेत्वाकामयागिरा⁺ ॥ पुरुत्राहिसदङ्कुसिविशोविश्वाऽअनुप्रभुः । समत्सुत्वाहवामहे ॥ समत्स्वग्निमवसे
वाजयंतोहवामहे । वाजेषुचित्रांधसं ॥ प्रलोहिकमीज्योऽअध्वरेषुसनाच्चहोतानव्यश्चसत्सि । स्वांचाग्नेतन्वंपिप्रयं
स्वाम्भ्यंचसौभगमायजस्व ॥ ३६ ॥ इतिपंचमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ इतिपंचमोऽष्टकः ॥ ५ ॥ ॥

चत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३६ सूक्तानि ७ ऋचः १८३ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्या. ३६ अधिकशुभ्य. कशव. २ इंद्राये. ४५ तिरिदि-
राये. ३ मरुद्भ्य. ३६ अश्विभ्या. ५० अग्नय. १० ॥ इतिपंचमेऽष्टमः ॥

(८।२।६) त्वमग्ने इति दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वोवत्सोमिर्गायत्री प्रथमा प्रतिष्ठा द्वितीया वर्धमानां त्वात्रिष्टुप् ।

मंडलं ८
अनु. २

॥ ५५ ॥

॥ इतिपंचमाष्टकःसमाप्तः ॥

॥ अथषष्ठाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ यइंद्रत्रयस्त्रिंशत्पर्वतऔष्णिहंत्विद्रःसुतेषुनारदोयदिंद्रपंचोनागोषूक्त्यश्वमूक्तिनौकाण्वायनौतम्भभिसप्तो
नौष्णिहप्रसम्भाजंद्वादशोरिंबिठिरायाहिपंचोनाप्रगाथांतमिदंहृदयधिकादित्यमौष्णिहमष्टम्यश्विभ्यांपराग्निसू
र्यानिळानां (देवेभिरित्यदितेरदितिर्नइतिचद्वे) तंगूर्ध्वयसप्तत्रिंशत्सोभरिराग्नेयंकाकुभंप्रागाथंहपितुर्नद्विपदां
त्येककुपंपंकीत्रसदस्योर्दानस्तुतिस्तत्पूर्वेऽष्णिक्सतोबृहत्यावादित्येभ्यआगतषड्विंशतिर्मारुतं ॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःओम् ॥ (८।२।७) यऽइंद्रसोमपातमोमदःशविष्ठचेतति । येनाहंसिन्यत्रिणंतमीम
हे ॥ येनादशग्वमघ्निगुंवेपयंतस्वर्णरं । येनासमुद्रमाविथातमीमहे ॥ येनसिंधुमहीरपोरथाऽइवप्रचोदयः । पंधाम
तस्ययातषेतमीमहे ॥ इमंस्तोममभिष्टयेधृतंनपूतमद्रिवः । येनानुसद्यऽओजसाववक्षिथ ॥ इमंजुषस्वगिर्वणःसमुद्र
इवपिन्वते । इंद्रविश्वाभिरूतिभिर्ववक्षिथ ॥ १ ॥ योनौदेवःपरावतःसखित्वनायमामहे । दिवोनवृष्टिप्रथयन्वव
क्षिथ ॥ ववधुरस्यकेतवऽउतवज्रोगभस्त्योः । यत्सूर्योनरोदसीऽअवर्धयत् ॥ यदिप्रवृद्धसत्पतेसहस्रमहिषाऽअघः ।
आदित्सऽइंद्रियमहिप्रवावृधे ॥ इंद्रःसूर्यस्यरश्मिभिर्न्यर्शसानमोषति । अग्निर्वनेवसासहिःप्रवावृधे ॥ इयंतऽऋ
त्वियावतीधीतिरेतिनवीयसी । सपर्यतीपुरुप्रियामिमीतऽइत् ॥ २ ॥ गर्भोयज्ञस्यदेवयुःऋतुपुनीतऽआनुषक् । स्तो

(८।२।७) यइंद्रेतित्रयस्त्रिंशदचस्यसूक्तस्यकाण्वःपर्वतइंद्रउष्णिक् ।

मैरिद्रस्यवावृधेमिमीतऽइत् ॥ सनिमित्रस्यप्रथमऽइन्द्रःसोमस्यपीतये । प्राचीवाशीवसुन्वतेमिमीतऽइत् ॥ यंविप्राऽ
उक्थवाहसोभिप्रमंदुरायवः । घृतंनर्पिष्यऽआसन्मृतस्ययत् ॥ उतस्वराज्ञेऽअदितिःस्तोममिन्द्रायजीजनत् । पुरुष
शस्तमृतयऽऽकृतस्ययत् ॥ अभिवह्यऽऽकृतयेनृषतप्रशस्तये । नदेवविम्रताहरीऽऽकृतस्ययत् ॥ ३ ॥ यत्सोममिन्द्रविष्णवि
द्वाघत्रितऽआस्ये । यद्वामरुत्सुमंदसेसमिंदुभिः ॥ यद्वाशक्रपरावतिसमुद्रेऽअधिमंदसे । अस्माकमित्सुतेरणासमिंदुभिः ॥
यद्वासिसुन्वतोवृधोयजमानस्यसत्पते । उक्थेवायस्यरण्यसिसमिंदुभिः ॥ देवंदेववोवसऽइंद्रमिंद्रगृणीषणि । अ
धायज्ञायतुर्वणेव्यानशुः ॥ युज्ञेभिर्यज्ञवाहसंसोमैभिःसोमपातमं । होत्राभिरिंद्रवावृधुर्व्यानशुः ॥ ४ ॥ महीरस्यप्र
णीतयःपूर्वीरुतप्रशस्तयः । विश्वावसूनिदाशुषेव्यानशुः ॥ इंद्रवृत्रायहंतवेदेवासोदधिरपुरः । इंद्रवाणीरनूषतास
मोजसे ॥ महान्तमहिनावयंसोमैर्भिर्हवनश्रुतं । अकैरभिप्रणोनमःसमोजसे ॥ नयंविंविंकोरोदसीनांतरिक्षाणिवज्रि
णं । अमादिदस्यतित्विषेसमोजसः ॥ यदिद्रपृतनाज्येदेवास्त्वादधिरपुरः । आदिस्तेहयताहरीववक्षतुः ॥ ५ ॥ यं
दावृत्रनंदीवृत्तंशवसावज्जिन्नवधीः । आदिस्ते ॥ यदातेविष्णुरोजसात्रीणिपदाविचक्रमे । आदिस्ते ॥ यदातेहयं
ताहरीवावृधातैदिवेदिवे । आदिस्तेविश्वाभुवनानियेमिरे ॥ यदातेमारुतीर्विशस्तुभ्यमिंद्रनियेमिरे । आदिस्ते ॥
यदासूर्यममुदिविशुक्रंज्योतिरधारयः ॥ आदिस्ते ॥ इमांतऽइंद्रसुष्टुतिविप्रऽइयतिधीतिभिः । जामिपदेवपिप्रतीपा

ध्वरे ॥ यदस्यधामनिप्रियेसमीचीनासोऽअस्वरन् । नाभायज्ञस्यदोहनाप्राध्वरे ॥ सुवीर्यस्वभ्यंसुगव्यमिंद्रदद्धिनः ।
होतेवपूर्वचित्तयेप्राध्वरे ॥ ६ ॥ (८।३।१) इंद्रःसुतेषुसोमेषुक्रतुंपुनीतऽउक्थ्यं । विदेवृधस्यदक्षसोमहान्हिषः ॥
सप्रथमेव्योमनिदेवानांसदनेवृधः । सुपारःसुश्रवस्तमःसमप्सुजित् ॥ तमहेवाजसातयऽइंद्रभरायशुष्मिणं । भवा
नःसुम्नेऽअंतमःसखावृधे ॥ इयंतऽइंद्रगिर्वणोरातिःक्षरतिसुन्वतः । मंदानोऽअस्यबर्हिषोविराजसि ॥ नूनंतादिंद्र
दद्धिनोयत्त्वासुन्वतऽईमहे । रयिनश्चित्रमाभरास्वविंद ॥ ७ ॥ स्तोतायस्तेविचर्षणिरतिप्रशर्धयद्विरः । वयाऽइवानु
रोहतेजुषंतयत् ॥ प्रज्ञवर्जानयागिरःशृणुधीजरितुहवं । मदेमदेववक्षिथासूकृत्वने ॥ क्रीळत्यस्यसूनृताऽआपोनप्र
वतायतीः । अयाधियायऽउच्यतेपतिर्दिवः ॥ उतोपतिर्यऽउच्यतेकृष्टीनामेकऽइंद्रशी । नमोवृधैरवस्युभिःसुतेर
ण ॥ स्तुहिश्रुतंविपश्चित्तरुहरीयस्यप्रसक्षिणा । गंतारादाशुषोगृहंनमस्विनः ॥ ८ ॥ तूतुजानोमहेमतेभ्यैभिःपुषितप्सु
भिः । आयाहियज्ञमाशुभिःशमिद्धिते ॥ इंद्रशविष्ठसत्पतेरयिगृणत्सुधारय । श्रवःसूरिभ्योऽअमृतैवसुत्वनं ॥ हवे
त्वासुरऽउदितेहवैमध्यादिनेदिवः । जुषाणऽइंद्रसासिभिर्नऽआगंहि ॥ आतूर्गहिप्रतुद्रवमत्स्वास्तस्यगोमतः । तंतुंतनुष्व
पूर्व्ययथाविदे ॥ यच्छक्रासिपरावतियदवावतिवृत्रहन् । यद्वासमुद्रेऽअंधसोवितेदसि ॥ ९ ॥ इंद्रवर्धतुनोगिरऽइंद्र

वृतीयेनुवाकेष्टसूक्तानि (८।३।१) इंद्रःसुतेष्वितित्रयस्त्रिंशदृचस्यसूक्तस्यकाण्वोनारदइंद्रउष्णिक् ।

सुतासुऽइंदवः । इंद्रेहविष्मतीर्विशोऽअराणिषुः ॥ तमिद्विप्राऽअवस्यवःप्रवत्त्वतीभिरुतिभिः । इंद्रेक्षोणीरवर्धयन्वयाऽ
इव ॥ त्रिकद्रुकेषुचेतनंदेवासोयज्ञमलत । तमिद्वर्धतुनोगिरःसुदावृधं ॥ स्तोतायत्तेऽअनुव्रतऽउक्थान्यृतुथादुधे ।
शुचिःपावकऽउच्यतेसोऽअद्भुतः ॥ तदिद्रुद्रस्यचेततियहंप्रलेषुधामसु । मनोयत्रावितदधुर्विचेतसः ॥ १० ॥ यदि
मेसख्यमावरऽइमस्यपाह्यंधसः । येनविश्वाऽअतिद्विषोऽअतारिम ॥ कृदातऽइंद्रगिर्वणःस्तोताभवातिशंतमः ।
कदानोगव्येऽअभ्येवसौदधः ॥ उततेसुष्टुताहरीवृषणावहतोरथं । अजुर्यस्यमदितमंयमीमहे ॥ तमीमहेपुरुष्टुतंयहं
प्रलाभिरुतिभिः । निबर्हिषिप्रियेसददधद्विता⁺ ॥ वर्धस्वासुपुरुष्टुतऽऋषिष्टुताभिरुतिभिः । धुक्षस्वपिप्युषीमिषम
वाचनः ॥ ११ ॥ इंद्रत्वमवितेदसीत्यास्तुवतोऽअद्रिवः । ऋतादियमितिधियंमनोयुजै ॥ इहत्यासंधमाद्यायुजानः
सोमपीतये । हरीऽइंद्रप्रतद्वसूऽअभिस्वर ॥ अभिस्वरंतुयेतवरुद्रासःसक्षतश्रियं । उतोमरुत्वतीर्विशोऽअभिप्रयः ॥
इमाऽअस्यप्रतूर्तयःपदंजुषंतयद्विवि । नाभायज्ञस्यसंदधुर्यथाविदे⁺ ॥ अयंदीर्घायुचक्षसेप्राचिप्रयत्यध्वरे । मिमीते
यज्ञमानुषग्विचक्ष्यं ॥ १२ ॥ वृषायमिंद्रेतरथऽउतोतेवृषणाहरी । वृषात्वंशतक्रतोवृषाहवः ॥ वृषाग्रावावृषामदोवृ
षासोमोऽअयंसुतः । वृषायज्ञोयमिन्वसिवृषाहवः ॥ वृषात्वावृषणंहवेवज्जिन्वित्राभिरुतिभिः । वावंथहिप्रतिष्टुतिं

वृषाहवः ॥ १३ ॥ (८।३।२) यदिद्राहंयथात्वमीशीयवस्वऽएकऽइत् । स्तोतामेगोषखास्यात् ॥ शिक्षेयमस्मैदित्से
यंशचीपतेमनीषिणे । यदहंगोपतिःस्यां⁺ ॥ धेनुष्टऽइंद्रसूनृतायजमानायसुन्वते । गामश्वपिप्युषीदुहे ॥ नतैवर्ता
स्तिराधंसऽइंद्रदेवोनमर्त्यः । यदित्संसिस्तुतोमधं⁺ ॥ यज्ञऽइंद्रमवर्धयद्यद्भूमिव्यवर्तयत् । चक्राणऽओपशंदिवि⁺
॥ १४ ॥ वावृधानस्यतेवयंविश्वाधनानिजिग्युषः । उतिमिंद्रावृणीमहे ॥ व्यं१तरिक्षमतिरन्मदेसोमस्यरोचना ।
इंद्रोयदभिंनद्वलं⁺ ॥ उद्राऽअजुदंगिरोभ्यऽआविकृण्वन्गुहांसतीः । अर्वाचंनुनुदेवलं ॥ इंद्रेणरोचनादिवोदृढा
निदंहितानिच । स्थिराणिनपराणुदे ॥ अपामूमिर्मदन्निवस्तोमऽइंद्राजिरायते । वितेमदाऽअराजिषुः ॥ १५ ॥
त्वंहिस्तोमवर्धनऽइंद्रास्युक्थवर्धनः । स्तोतृणामुतभद्रकृत्⁺ ॥ इंद्रमित्केशिनाहरीसोमपेयायवक्षतः । उपयज्ञसुरा
धंसं ॥ अपांफेनेननमुचेःशिरऽइंद्रोदवर्तयः । विश्वायदजयःस्पृधः ॥ मायाभिरुत्तिसृप्सतऽइंद्रद्यामारुरुक्षतः ।
अवदस्यैऽरधूनुथाः ॥ असुन्वामिंद्रसंसदंविषूचीव्यनाशयः । सोमपाऽउत्तरोभवंन् ॥ १६ ॥ (८।३।३) तम्बभि
प्रगायतपुरुहूतंपुरुहूतं । इंद्रेगीभिस्तविषमाविवासत ॥ यस्यद्विर्बहसोबृहत्सहोदाधारोदसी । गिरिरिज्ज्राऽअपःस्व

(८।३।२) यदिद्राहमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वायनौगोपूक्त्यश्वसूक्तिनाविद्रोगायत्री । (८।३।३) तम्बभीतित्रयोदशर्चस्य
सूक्तस्यकाण्वायनौगोपूक्त्यश्वसूक्तिनाविद्रोगायत्री ।

वृषत्वना⁺ ॥ सराजसिपुरुषुतं⁺ एकोवृत्राणिजिघ्रसे । इन्द्रजैत्राश्रवस्याचयंतवे ॥ तंतेमदैगृणीमसिवृषणंपृत्सुसांस
हिं । उलोककृत्तुमद्रिवोहरिश्रियं ॥ येनज्योतीष्यायवेमनवेचविवेदिथ । मंदानोऽस्यबर्हिषोविराजसि ॥ १७ ॥
तदुद्याचित्तोऽउक्थिनोनुष्टुवंतिपूर्वथा । वृषपत्नीरपोजयादिवेदिवे ॥ तवत्यदिद्वियंबृहत्तवशुष्ममुतकृतुं । वज्रैशिश
तिधिषणावरेण्यं ॥ तवद्यौरिंद्रपौस्यंपृथिवीवर्धतिश्रवः । त्वामापःपर्वतासश्चहिन्विरे ॥ त्वांविष्णुर्बृहन्क्षयोमित्रोऽ
णातिवरुणः । त्वांशधौमदत्यनुमारुतं ॥ त्वंवृषाजनानांमंहिष्ठइंद्रजज्ञिषे । सत्राविश्वास्वपत्यानिदधिषे ॥ १८ ॥
सत्रात्वंपुरुषुतं⁺ एकोवृत्राणितोशसे । नान्यऽइंद्रात्करणंभूयऽइन्वति ॥ यदिद्रमन्मशस्त्वानानाहवैतऽउतये । अ
स्माकैभिर्नृभिरत्रास्वर्जय ॥ अरंक्षयायनोमहेविश्वाकरूपाण्याविशन् । इंद्रजैत्रायहर्षयाशचीपतिं ॥ १९ ॥ (८।३।४)
प्रसम्राजैर्चर्षणीनामिंद्रस्तोतानव्यंगीभिः । नरंनृषाहमंहिष्ठं ॥ यस्मिन्नुक्थानिरण्यैतिविश्वा निचश्रवस्या । अपामवो
नसमुद्रे⁺ ॥ तंसुष्टुत्याविवासेज्येष्ठराजंभरैकृत्तुं । महोवाजिनंसनिभ्यः ॥ यस्यानूनागभीरामदाऽउरवस्तरुत्राः ।
हृषुमंतःशूरसातौ ॥ तमिद्धनेषुहितेष्वधिवाकायहवते । येषामिंद्रस्तेजयंति ॥ तमिच्च्यौर्बैरार्यैतितकृतेभिश्चर्षणयः ।
एषऽइंद्रोवरिवस्कृत⁺ ॥ २० ॥ इंद्रोब्रह्मोऽऋषिरिंद्रःपुरुषुरुहूतः । महान्महीभिःशचीभिः ॥ सःस्तोम्यःसहव्यः

(८।३।४) प्रसम्राजमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वइरिबिठिरिंद्रोगायत्री ।

सत्यःसत्वातुविकूर्मिः । एकश्चित्सन्नभिभूतिः ॥ तमकैभिस्तंसामभिस्तंगायत्रैश्चर्षणयः । इंद्रवर्धतिक्षितयः ॥ प्रणेता
रंवस्योऽअच्छाकर्तारंज्योतिःसमत्सु । सासहंसैयुधामित्रान् ॥ सनःपप्रिःपारयातिस्वस्तिनावापुरुहूतः । इंद्रोविश्वा
अतिद्विषः ॥ सत्वंनऽइंद्रवाजैर्भिर्दशस्याचगातुयाच । अच्छाचनःसुन्ननेषि ॥ २१ ॥ (८।३।५) आयाहिसुषुमा
हितऽइंद्रसोमंपिबाऽइमं । एदंबर्हिःसंदोममं ॥ आत्वाब्रह्मयुजाहरीवहतामिंद्रकेशिना । उपब्रह्माणिनःशृणु ॥ ब्र
ह्माणस्त्वावयंयुजासोमपामिंद्रसोमिनः । सुतावतोहवामहे ॥ आनोयाहिसुतावतोस्माकंसुष्टुतीरुप । पिबासुशिप्रि
भंधसः ॥ आतैसिंचामिकुक्ष्योरनुगात्राविधावतु । गृभायजिह्वयामधु ॥ २२ ॥ स्वादुष्टेऽअस्तुसंसुदेमधुमान्तन्वे
तव । सोमःशर्मस्तुतेहृदे⁺ ॥ अयमुत्वाविचर्षणेजनीरिवाभिसंवृतः । प्रसोमऽइंद्रसर्पतु ॥ तुविग्रीवोवपोदरःसुबा
हुरंधसोमदै । इंद्रोवृत्राणिजिघ्रते ॥ इंद्रप्रेहिपुरस्त्वंविश्वेशानऽओजसा । वृत्राणिवृत्रहन्जहि ॥ दीर्घस्तेऽअस्त्वंकु
शोयेनावसुप्रयच्छसि । यजमानायसुन्वते⁺ ॥ २३ ॥ अयंतऽइंद्रसोमोनितूतोऽअधिबर्हिषि । एहीमस्यद्रवापिबं ॥
शाचिगोशाचिपूजनायंरणायतेसुतः । आखंडलप्रह्वयसे ॥ यस्तेऽशृंगवृषो नपात्प्रणपात्कुंडपाय्यः । न्यस्मिन्दध्रऽआ

(८।३।५) आयाहीतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वइरिबिठिरिंद्रोगायत्रीअंत्येद्वेबृहतीसतोबृहत्यौ । त्वास्तोष्पतइत्यस्यावास्तोष्पतिदेव
तेतिशौनकः । उपांस्यायाअर्धर्चदेवोवास्तोष्पतिःस्तुतइतिहितद्वाक्यम् ।)

मनः ॥ वास्तोष्पतेध्रुवास्थूणांसंत्रंसोम्यानां । द्रप्सोभेत्तापुरांशश्वतीनामिंद्रोमुनीनांसखा ॥ पृदाकुमानुर्यजतोगवे
 षण्ऽएकःसन्नभिभूर्यसः । भूर्णिमश्वैनयत्तुजापुरोगृभेद्रंसोमस्यपीतये ॥ २४ ॥ (८।३।६) इदंहनूनमेषांसुम्रंभिधे
 तमर्त्यः । आदित्यानामपूर्व्यसर्वीमनि ॥ अनर्वाणोह्येषांपथाऽआदित्यानां । अदब्धाःसंतिपायवःसुगेवृधः ॥ तत्सु
 नःसविताभगोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । शर्मयच्छंतुसप्रथोयदीमहे ॥ देवेभिर्देव्यदितेरिष्टभर्मन्नागहि । स्मत्सूरिभिःपु
 रुषियेसुशर्मभिः ॥ तेहिपुत्रासोऽअदितेर्विदुर्द्वेषांसियोतवे । अंहोश्चिदुरुचक्रयोनेहसः ॥ २५ ॥ अदितिर्नोदिवाप
 शुमदितिर्नक्तमद्वयाः । अदितिःपात्वंहसःसदावृधा ॥ उतस्यानोदिवामतिरदितिरूत्यागमत् । साशंतातिमयस्कर
 दपस्त्रिधः ॥ उतत्यादैव्याभिषजाशंनःकरतोऽअश्विना । युयुयातामितोरपोऽअपस्त्रिधः ॥ शमग्निरग्निभिःकरच्छंन
 स्तपतुसूर्यः । शंवातोवात्वरपाऽअपस्त्रिधः ॥ अपामीवामपस्त्रिधमपसेधतदुर्मति । आदित्यासोयुयोतनानोऽअंहसः
 ॥ २६ ॥ युयोताशरुमस्मदाऽआदित्यासऽउतामति । ऋधग्द्वेषःकृणुतविश्ववेदसः ॥ तत्सुनःशर्मयच्छतादित्याय
 न्मुमोचति । एनस्वतंचिदेनसःसुदानवः ॥ यौनःकश्चिद्रिक्क्षतिरक्षस्त्वेनमर्त्यः । स्वैःषऽएवैरिषीष्टयुर्जनः ॥ स
 मित्तमधमश्रवद्दुःशंसमर्त्यरिपुं । योऽअस्मत्त्रादुहणावाऽउपद्वयुः+ ॥ पाकत्रास्थनदेवाहृतुजानीधमर्त्य । उपद्वयुंचा
 (८।३।६) इदहेतिद्वाविंशत्युचस्यसूक्तस्यकाण्वइरिविठिरादित्याःचतुर्थीषष्ठीसप्तमीनामदितिःअष्टम्याअश्विनौनवम्याअग्निसूर्यानिळा

द्वयुंचवसवः ॥ २७ ॥ आशर्मपर्वतानामोतापांवृणीमहे । द्यावाक्षामारेऽअस्मद्रपस्कृतं ॥ तेनोभद्रेणशर्मणायुष्मा
 कंनावावसवः । अतिविश्वानिदुरितापिपतन ॥ तुचेतनायतत्सुनोद्राधीयऽआयुर्जीवसे । आदित्यासःसुमहसःकृ
 णोतन ॥ यज्ञोहीळोवोऽअंतरऽआदित्याऽअस्तिमृळत । युष्मेऽइद्वोऽअपिष्मसिसजात्ये* ॥ बृहद्वरूथंमरुतांदेवत्रा
 तारमश्विना । मित्रमीमहेवरुणस्वस्तये ॥ अनेहोमित्रार्यमन्नवद्वरुणशंस्यं । त्रिवरूथंमरुतोयंतनश्छदिः+ ॥ येचि
 द्विमृत्युबंधवऽआदित्यामनवःस्मसि । प्रसूनऽआयुर्जीवसेतिरेतन ॥ २८ ॥ (८।३।७) तंगूर्धयास्वर्णरंदेवासोदे
 वमरतिंदधन्विरे । देवत्राहव्यमोहिरे ॥ विभूतरातिंविप्रचित्रशोचिषमग्निमीळिष्वयंतुरं । अस्यमेधस्यसोम्यस्यसो
 भरेप्रेमध्वरायपूर्व्यं ॥ यजिष्ठत्वाववृमहेदेवंदेवत्राहोतारममर्त्य । अस्ययज्ञस्यसुकृतं ॥ ऊर्जोनपातसुभगंसुदीदितिम
 ग्निश्रेष्ठशोचिषं । सनोमित्रस्यवरुणस्यसोऽअपामासुम्रंयक्षतेदिवि+ ॥ यःसमिधायऽआहुतीयोवेदेनदुदाशमतोऽअ
 ग्रये । योनमसास्वध्वरः+ ॥ २९ ॥ तस्येदर्वितोरंहयंतऽआशवस्तस्यद्युन्नितमंयशः । नतमंहोदेवकृतंकुतश्चननमर्त्यकृ

उष्णिक् । (८।३।७) तंगूर्धयेतिसप्तत्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यकाण्वःसोभरिरग्निः चतुस्त्रिंशीपंचत्रिंशयोरादित्याअंत्ययोर्द्वयोस्त्रसदस्युःप्रथमा
 दिपंचविंशंताअयुजःककुभःद्वितीयादिषड्विंशंतायुजःसतोबृहत्यः पितुर्नेतिसप्तविंशीद्विपदाअष्टाविंशीचिंशीद्वात्रिंशीषद्वित्रिंशःककुभः
 एकोनत्रिंशेकात्रिंशीत्रयस्त्रिंशीपंचत्रिंशःसतोबृहत्यःचतुस्त्रिंशुष्णिक्सप्तत्रिंशीपंक्तिः ।

तंनशत् ॥ स्वप्रयोवोऽग्निभिःस्यामसूनोसहसऽऊर्जोपते । सुवीरस्त्वमस्मयुः⁺ ॥ प्रशंसमानोऽअतिथिर्नमित्रियो
ग्रीरधोनवेद्यः । त्वेक्षेमासोऽअपिसंतिसाधवस्त्वंराजारीणी⁺ ॥ सोऽअद्वादाश्वध्वरोमेमर्तःसुभगसप्रशंस्यः । सधी
भिरस्तुसर्निता ॥ यस्यत्वमूध्वोऽअध्वरायतिष्ठसि क्षयद्वीरःससाधते । सोऽअर्वद्विःसर्नितासविपन्युभिःसशूरैःसर्नि
ताकृतं⁺ ॥ ३० ॥ यस्याग्निर्वपुर्गृहेस्तोमंचनोदधीतविश्ववार्यः । हव्यावावेविषद्विषः ॥ विप्रस्यवास्तुवतःसहसोय
होमक्षूतमस्यरातिषु । अवोदैवमुपरिमर्त्यकृधिवसोविविदुषोवचः ॥ योऽअग्निहव्यदातिभिर्नमोभिर्वासुदक्षमाविवा
सति । गिरावाजिरशोचिषं ॥ समिधायोनिशितीदाशददितिंधामभिरस्यमर्त्यः । विश्वेत्सधीभिःसुभगोजनाऽअति
द्युमैरुद्रऽइवतारिषत् ॥ तदग्नेद्युमभारयत्सासहस्तदनेकंचिद्विषां । मन्युंजनस्यदूढ्यः* ॥ ३१ ॥ येनचष्टेवरु
णोमित्रोऽअर्यमायेननासत्याभगः । वयंतत्तेशवसागातुवित्तमाऽइंद्रत्वोताविधेमहि ॥ तेघेदग्नेस्वाध्वोऽयेत्वाविप्रनि
दधिरेनृचक्षंसं । विप्रसोदेवसुकृतं ॥ तऽइद्वेदिंसुभगतऽआहुतितेसोतुंचक्रिरेदिवि । तऽइद्वाजैर्भिर्जिग्युर्महद्भनये
त्वेकामन्येरिरे⁺ ॥ भद्रोनोऽअग्निराहुतोभद्रारातिःसुभगभद्रोऽअध्वरः । भद्राऽउतप्रशस्तयः ॥ भद्रमनःकृणुष्ववृ
त्रतूर्येयेनासमत्सुसासहः । अवस्थिरातनुहिभूरिशार्धतांवनेमातेऽअभिष्टिभिः ॥ ३२ ॥ ईळेगिरामनुहितंयंदेवादूत
मरतिन्येरिरे । यजिष्ठंहव्यवाहनं ॥ तिग्मजैर्भायतरुणायराजतेप्रयोगायस्यमये । यःपिंशतैःसूनृताभिःसुवीर्यमग्निर्घृते

भिराहुतः ॥ यदीधृतेभिराहुतोवाशीमग्निर्भरतऽउच्चावच । असुरऽइवनिर्णिजं ॥ योहव्यान्यैरयतामनुहितोदेवऽ
आसासुगंधिना । विवासतेवार्याणिस्वध्वरोहोतादेवोऽअमर्त्यः ॥ यदग्नेमर्त्यस्त्वंस्यामहंमित्रमहोऽअमर्त्यः । सहसः
सूनवाहुत ॥ ३३ ॥ नत्वारसीयाभिश्स्तयेवसोनपापत्वार्यसंत्य । नमेस्तोतामतीवानदुहितःस्यादग्नेनपापया ॥
पितुर्नपुत्रःसुभृतोदुरोणऽआदेवाऽएतुप्रणोहविः⁺ ॥ तवाहमग्नऽऊतिभिर्नेदिष्ठाभिःसचेयजोषमावसो । सदादेवस्य
मर्त्यः ॥ तवक्त्वासनेयंतवरातिभिरग्नेतवप्रशस्तिभिः । त्वामिदाहुःप्रमतिंवसोममाग्नेहर्षस्वदातवे ॥ प्रसोऽअग्नेतवो
तिभिःसुवीराभिस्तिरतेवाजभर्मभिः । यस्यत्वंसख्यमावरः ॥ ३४ ॥ तवद्रप्सोनीलवान्वाशऽऋत्वियऽइंधानःसिष्ण
वाददे । त्वमंहीनामुषसांसिम्रियःक्षपोवस्तुषुराजसि ॥ तमागन्मसोभरयःसहस्रमुष्कंस्वभिष्टिमवसे । सम्राजंत्रास
दस्यवं ॥ यस्यतेऽअग्नेऽअन्येऽअग्नयऽउपक्षितोवयाऽइव । विपोनद्युम्रानियुवेजनानांतवक्षत्राणिवर्धयन् ॥ यमादि
त्यासोऽअद्बुहःपारंनयथमर्त्यं । मृधोनांविश्वेषांसुदानवः ॥ यूयंराजानःकंचिच्चर्षणीसहःक्षयंतमानुषाऽअनु । वयंते
वोवरुणमित्रार्यमन्त्स्यामेहतस्वरथ्यः* ॥ अदान्मेपौरुकुत्स्यःपंचाशतैत्रसदस्युर्वधूनां । मंहिष्ठोऽअर्यःसत्पतिः ॥ उत
मैप्रयियोर्वयियोःसुवास्त्वाऽअधितुर्वनि । तिसृणांसंतीनांश्यावःप्रणेतामुवदसुर्दियानांपतिः ॥ ३५ ॥ (८।३।८) आगं

तामारिषण्यतप्रस्थावानोमापस्थातासमन्यवः । स्थिराचिन्मयिष्णवः ॥ वीळुपविभिर्मरुतऽऋभुक्षणऽआरुद्रासः सु
 दीतिभिः । इषानोऽअद्यागतापुरुसृहोयज्ञमासोभरीयवः ॥ विद्वाहिर्द्विधाणांशुष्ममुग्रंमरुतांशिमीधतां । विष्णोरे
 षस्यमीक्षुषी ॥ विद्वीपानिपारपतंतिष्ठुच्छुनोभेयुजंतरोदसी । प्रधन्वान्यैरतशुभ्रखादयोयदेजथस्वभानवः ॥ अच्यु
 ताचिद्वोऽअज्मन्नानानदतिपर्वतासोवनस्पतिः । भूमिर्यामैषुरेजते ॥ ३६ ॥ अमायवोमरुतोयातवेद्यौर्जिहीतऽउत्तराबृ
 हत् । यत्रानरोदेदिशतेतनूष्वात्वक्षासिबाह्वोजसः ॥ स्वधामनुश्रियंनरोमहित्वेषाऽअमवंतोवृषस्तवः । वहतेऽअहुत
 प्सवः ॥ गोभिर्वाणोऽअज्यतेसोभरीणारथेकोशैर्हिरण्यैः । गोबंधवःसुजातासऽइषेभुजेमहांतोःस्पर्सेनु⁺ ॥ प्रति
 वोवृषदंजयोवृष्णेशर्धायमारुतायभरध्वं । हव्यावृषप्रयाव्णे ॥ वृष्णश्वेनमरुतोवृषस्तुनारथेनवृषनाभिना । आशये
 नासोनपक्षिणोवृथानरोहव्यानोवीतयेगत ॥ ३७ ॥ समानमंज्येषांविभ्राजतेरुक्मासोऽअधिबाहुषु । दर्विद्युत
 त्यृष्टयः ॥ तऽउग्रासोवृषणऽउग्रबाह्वोनकिंघ्नूषुयेतिरे । स्थिराधन्वान्यायुधारथेषुवोनीकेष्वधिश्रियः ॥ ये
 षामर्णोऽनसप्रथोनामत्वेषंशश्वतामेकमिन्द्रुजे । वयोनपित्र्यंसहः ॥ तान्वंदस्वमरुतस्ताऽउपस्तुहितेषांहिधुनीनां ।
 अराणानचरमस्तदैषांदानामह्नातदैषां ॥ सुभगःसवऽऊतिष्वासपूर्वासुमरुतोव्युष्टिषु । योवानूनमुतासंति ॥ ३८ ॥
 यस्यवायुयंप्रतिवाजिनोनरऽआहव्यावीतयेगथ । अभिषद्युमैरुतवाजसातिभिःसुस्त्रावोधूतयोनशत् ॥ यथारुद्रस्य

सूनवोदिवोवशंत्यसुरस्यवेधसः । युवानस्तथेदसत् ॥ येचार्हितिमरुतःसुदानवःसन्मीक्षुषश्चरंतिये । अतश्चिदानऽ
 उपवस्यसाहदायुवानऽआववृध्वं ॥ यून्ऽऊषुनविष्टयावृष्णःपावकाऽअभिसोभरेगिरा । गायगाऽइवचकृषत् ॥
 साहायेसंतिमुष्टिहेवहव्योविश्वांसुपृत्सुहोतृषु । वृष्णश्चंद्रान्नसुश्रवंस्तमान्गिरावंदस्वमरुतोऽअहं ॥ ३९ ॥ गावश्चि
 द्वासमन्यवःसज्जात्येनमरुतःसबंधवः । रिहतेककुभोमिधः⁺ ॥ मर्तश्चिद्वोनृतवोरुक्मवक्षसऽउपभ्रातृत्वमार्यति ।
 अधिनोगातमरुतःसदाहिंवऽआपित्वमस्तिनिधुवि ॥ मरुतोमारुतस्यनऽआभैषजस्यवहतासुदानवः । यूयंसंखायः
 सप्तयः ॥ याभिःसिंधुमवंथयाभिस्तूर्वंथयाभिर्दशस्यथाकिर्वि । मयोनोभूतोतिर्मर्मयोभुवःशिवाभिरसचद्विषः ॥
 यत्सिंधौयदसिन्त्रयांयत्समुद्रेषुमरुतःसुबर्हिषः । यत्पर्वतेषुभेषजं⁺ ॥ विश्वंपदयंतोविभृथातनूष्वातेनानोऽअधिवो
 चत । क्षमारपोमरुतऽआतुरस्यनऽइष्कर्ताविहृतं पुनः ॥ ४० ॥ इतिषष्ठाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

षष्ठाष्टकेसूक्तानि १२४ ऋचः १६५०

एकचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ४० सूक्तानि ९ ऋचः २०६ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. १२१ [भे. प. इंद्राये. ११९ वास्तोष्पतीद्राम्यामि.
 इंद्राये.] आदित्ये. ३ आदित्या. १ आदित्ये. १ आदित्या. २ अश्विन्या. अग्निसूर्यानिनेम्य. आदित्ये. १३ अग्नय. ३३ आदित्ये. २
 त्रसदस्यव. २ मरुच्य. २६ ॥ इतिषष्ठेप्रथमः ॥

वबभुनानां त्वेहृचेचित्रस्य दानस्तुतिरोत्यमाश्विनं त्रिप्रगाथादिबृहत्यनुष्टुबेकादश्याद्यैककुम्भधेज्योतिषी ईळि
ष्वत्रिंशद्विंशमनावैयश्वं आग्नेयमौष्णिहं सखायस्तु चोत्थं सौषाम्णस्य वरोदानस्तुतिरंत्यानुष्टुसावांचतुविंशति
मैत्रावरुणैश्च दशम्याद्यास्तिस्रो वैश्वदेव्योऽपांत्योष्णिगर्भायुवोऽपंचाधिकाव्यश्वोवांगिरसआश्विनैर्विंश्याद्यावाय
व्यास्तत्पूर्वाश्चतस्रो गायत्र्योऽत्यैकविंशयौ च विंशयानुष्टुबं गिरुक्थेऽधिकां मनुर्वैवस्वतो वैश्वदेवं प्रगाथं ये त्रिंशतिपं
चोपांत्या पुरउष्णिग्वभ्रुर्दशकश्यपो वामारीचो द्वैपदनं हिवश्चतुष्कं पुरउष्णिग्वहृत्यनुष्टुबं तं यो यजातिद्यूनां त्रेज्या
स्तवो यजमानप्रशंसा च येत्यादिपंचदंपत्योः शिष्टास्तदाशिषोनुष्टुपंचतुष्पंक्यंतं न वम्यनुष्टुब्दशमीपादनिचृत् ॥ २ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८१४१) वयमुत्त्वामपूर्वस्थूरनकच्चिद्भरैतो वस्यवः । वाजैश्चित्रं हवामहे ॥ उपत्वाकर्मभूतये
सनोयुवो ग्रश्च कामयो धृषत् । त्वामिदं वितां ववुमहे सखायऽइंद्रसानसिं ॥ आयाहीमऽइंद्रवोऽश्वपते गोपंतऽउर्व
रापते । सोमं सोमपते पिब ॥ वयं हित्वा बंधुमंतमबंधवो विप्रांसऽइंद्रये मिम । याते धामानि वृषभते भिरागं हि विश्वेभिः
सोमपीतये ॥ सीदंतस्ते वयो यथा गोश्रीते मधौ मदिरैर्विवक्षणे । अभित्वामिंद्रनो नुमः ॥ १ ॥ अच्छांच त्वैनानमसाव
दामसि किं मुहुश्चिद्विदीधयः । संतिकामा सो हरिवो द्दिष्टं स्मो वयं संति नो धियः ॥ नृणां इदिंद्रते वयमूतीऽअभूमन हि

चतुर्थेनुवाके दशसूक्तानि (८१४१) वयमुत्त्वयेष्टादशर्चस्य सूक्तस्य कण्वः सोमरिरिद्रोत्ययो द्वयोश्चित्रः अयुजः ककुभोयुजः सतो बृहत्यः ।

नूतेऽअद्रिवः । विद्यापुरापरीणसः ॥ विद्यासंखित्वमुत शूरभोज्यं मातेतावज्जिमीमहे । उतोसंमस्मिन्नाशिशीहि नो
वसो वाजै सुशिप्रगोमति ॥ योनऽइंद्रमिदं पुराप्रवस्यऽआनिनायतमुवःस्तुषे । सखायऽइंद्रमूतये ॥ हर्यश्वं सत्यं तिचर्ष
णीसहंसहिष्मायोऽअमंदत । आतुनः सर्वयति गव्यमश्व्यं स्तोतृभ्यो मघवांशतं ॥ २ ॥ त्वया हस्विद्युजा वयं प्रतिश्व
संतं वृषभब्रुवीमहि । संस्थे जनस्य गोमंतः ॥ जयेमकारे पुंरुद्रतकारिणो भित्तिष्ठेम दुह्यः । नृभिर्बृत्रं हन्यामं शुश्रूयाम् चा
वैरिद्रप्रणो धियः ॥ अत्रातृव्योऽअनात्वमनापिरिद्रजनुषां सनादसि । युधेदापित्वमिच्छसे ॥ न कीरेवंतं सखाय
विंदसे पीयंति ते सुराश्वः । यदा कृणोषि न दनुंसमूहस्वादित्पिते ब्रह्मसे ॥ मातेऽअमाजुरौ यथामुरासऽइंद्रसख्ये त्वाव
तः । निषदामसचासुते ॥ ३ ॥ माते गोदत्र निरामराधसऽइंद्रमाते गृहामहि । हृत्वा चिदुर्यः प्रमृशाभ्याभरनते दा
मानऽआदभे ॥ इद्रौ वाधेदियन्मघं सरस्वतीवासुभगाद दिवसु । त्वं वाचित्रदाशुषे ॥ चित्रऽइद्राजाराजकाऽइंद्रन्य
केयके सरस्वतीमनु । पर्जन्यऽइवत्तत नद्रिबुद्ध्या सहस्रमयुताददत् ॥ ४ ॥ (८१४२) ओत्यमहऽआरथमद्यादंसि
ष्ठमूतये । यमश्विना सुहवारुद्रवर्तनीऽआसूर्यायै तस्य धुः ॥ पूर्वापुषंसुहवै पुरुस्पृहं भुज्युवाजैषु पूथी । सचनावंतं सुम

(८१४२) ओत्यमह इत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य कण्वः सोमरिरिद्रोत्ययो द्वयोश्चित्रः अयुजः ककुभोयुजः सतो बृहत्यः
अष्टम्यनुष्टुप् नवमीत्रयोदशीपंचदशीसप्तदश्यः ककुभः दशमीचतुर्दशीषोडश्यष्टादश्यः सतो बृहत्यः एकादशीद्वादश्यौ ककुम्भधेज्योतिषी ।

तिभिः सोभरे विद्वेष समनेहसं ॥ ५ ॥ इहत्यापुरुभूतमादेवानमोभिरश्विना । अर्वाचीनास्ववसेकरामहेगंतारादाशुषौ
गृहं ॥ युवोरथस्यपरिचक्रमीयतऽईर्मान्यद्वामिषण्यति । अस्माऽअच्छासुमतिर्वीशुभस्पतीऽआधेनुरिवधावतु ॥
रथोयोवात्रिवंधुरोहिरण्याभीशुरश्विना । परिद्यावापृथिवीभूषतिश्रुतस्तेननासत्यागतं ॥ ५ ॥ दशस्यंतामनवेपूर्व्यं
दिवियंवृकैणकर्षथः । तावामद्यसुमतिभिः शुभस्पतीऽअश्विनाप्रस्तुवीमहि ॥ उपनोवाजिनीवसूयातमृतस्यपथि
भिः । येभिस्तृक्षिवृषणात्रासदस्यवंमहेक्षत्रायजिन्वथः ॥ अयं वामद्विभिः सुतः सोमोनरावृषण्वसू । आयातंसोमपी
तयेपिबतंदाशुषौगृहे ॥ आहिरुहंतमश्विनारथेकोशेहिरण्ययेवृषण्वसू । युंजाथापीवरीरिषः ॥ याभिः पृक्थमव
थोयाभिरभिगुंयाभिर्बभ्रुविजोषसं । ताभिर्नोमक्षतूर्यमश्विनागतंभिषज्यतंयदातुरं ॥ ६ ॥ यदभिगावोऽअभिगूऽ
इदाचिदहोऽअश्विनाहवामहे । वयंगीभिर्विपुन्यवः ॥ ताभिरायातंवृषणोपमेहवैविश्वप्सुविश्ववार्यं । इषामंहिष्ठा
पुरुभूतमानरायाभिः क्रिविवावृधुस्ताभिरागतं ॥ ताविदाचिदहानांतावश्विनावंदमानऽउपब्रुवे । ताऽऊनमोभिरीम
हे ॥ ताविदोषाताऽउषसिंशुभस्पतीतायामब्रुवर्तनी । मानोमर्तायरिपवैवाजिनीवसूपरोरुद्रावतिरुच्यतं ॥ आसु
गम्यायसुगम्यंप्रातारथेनाश्विनावासक्षणी । हुवेपितेवसोभरी ॥ ७ ॥ मनोजवसावृषणामदच्युतामधुंगमाभिरुति
भिः । आरात्ताच्चिद्भूतमस्मेऽअवसेपूर्वाभिः पुरुभोजसा ॥ आनोऽअश्ववदश्विनावर्तिर्यासिष्टमधुपातमानरा । गो

महस्त्राहिरण्यवत् ॥ सुप्रावर्गसुवीर्यसुष्ठुवार्यमनाधृष्टंरक्षस्विना । अस्मिन्नावामायानेवाजिनीवसूविश्वामानिधीम
हि ॥ ८ ॥ (८।४।३) ईळिष्वाहिप्रतीव्यं१यजस्वजातवेदसं । चरिण्युधूममगृभीतशोचिषं ॥ दामानैविश्वचर्ष
णेग्निर्विश्वमनोगिरा । उतस्तुषेविष्पर्धसोरथानां ॥ येषामाबाधऽऋग्मिर्यऽइषः पृक्षश्चनिग्रभे । उपविदावहिर्विदते
वसु ॥ उदस्यशोचिरस्थादीदियुषोव्यं१जरं । तपुर्जंभस्यसुद्युतोऽगणश्रियः ॥ उदुतिष्ठस्वध्वरस्तवानोदेव्याकृपा ।
अभिरुयाभासाबृहताशुशुक्रनिः ॥ ९ ॥ अग्नेयाहिसुंशस्तिभिर्हव्याजुह्वानऽआनुषक् । यथादूतोबभूथहव्यवाहनः ॥
अग्निवः पूर्व्यहुवेहोतारं चर्षणीनां । तमयावाचागृणेतमुवःस्तुषे ॥ यज्ञेभिरजुतक्रतुंयंकृपासूदयंतऽइत् । मित्रंनजने
सुधितमृतावनि ॥ ऋतावानमृतायवोयज्ञस्यसार्धनंगिरा । उपोऽएनंजुजुषुर्नमंसस्पदे ॥ अच्छानोऽअंगैरस्तमंय
ज्ञासोयंतुसंयतः । होतायोऽअस्तिनिक्ष्वायशस्तमः ॥ १० ॥ अग्नेतवत्येऽअजरेंधानासोबृहद्भाः । अश्वोऽइववृषण
स्तविषीयवः ॥ सत्वंनऽऊर्जापतेरयिरास्वसुवीर्यं । प्रावंनस्तोकेतनयेसमत्स्वा ॥ यद्वाऽउविशपतिः शितः सुप्रीतोम
नुषोविशि । विश्वेदग्निः प्रतिरक्षांसिसेधति ॥ शुश्रूग्नेनवस्यमेस्तोमस्यवीरविशपते । निमायिनस्तपुषारक्षसोदह ॥
नतस्यमाययाचनरिपुरीशीतमर्त्यः । योऽअग्रयेद्दाशहव्यदातिभिः ॥ ११ ॥ व्यश्वस्वावसुविदमुक्षयुरप्रीणाह

पिः । महोरायेतमुत्वासमिधीमहि ॥ उशनाकाव्यस्त्वानिहोतारमसादयत् । आयजित्वा मनवेजातवेदसं ॥ विश्वेहि
त्वासजोषसोदेवासौदूतमक्रत । श्रुष्टीदैवप्रथमोयज्ञियोभुवः ॥ इमंघावीरोऽमृतदूतकृष्णीतमर्त्यः । पावकं कृष्ण
वर्तनिविहायसं ॥ तंहुवेमयत्सुचः सुभासंशुक्रशौचिषं । विशामग्निमजरप्रलमीळ्य ॥ १२ ॥ योऽसैहव्यदाति
भिराहुतिमर्तोविधत् । भूरिपोषसधत्तेवीरवधशः ॥ प्रथमंजातवेदसमग्निंयज्ञेषुपूर्व्यं । प्रतिष्ठागेतिनमसाहुविष्मती ॥
आभिर्विधेमाग्रयेज्येष्ठाभिर्यश्ववत् । मंहिष्ठाभिर्मतिभिःशुक्रशौचिषे ॥ नूनमर्चविहायसेस्तोमेभिःस्थूरयूपवत् ।
ऋषेवैयश्वदम्यायाग्रये ॥ अतिथिमानुषाणांसुनुवनस्पतीनां । विप्राऽअग्निमवसेप्रलमीळते ॥ १३ ॥ महोविश्वोऽअ
भिषतोऽभिहव्यानिमानुषा । अग्नेनिषत्तिनमसाधिबहिषि ॥ वंस्वानोवार्योपुरुवंस्वरायःपुरुस्पृहः । सुवीर्यस्यप्रजा
वतोयशस्वतः ॥ त्वंवरसुषाम्णेजनायचोदय । सदावसोरातिर्यविष्ठशश्वते ॥ त्वंहिसुप्रतूरसित्वंनोगोमतीरिषः ।
महोरायःसातिमग्नेऽअपावृधि ॥ अग्नेत्वयंशाऽअस्यामित्रावरुणावह । ऋतावानास्रजापूतदक्षसा ॥ १४ ॥
(८।४।४) सखायऽआशिषामहिब्रह्मद्रायवज्जिणे । सुषऽऊषुवो नृतायधृष्णवे ॥ शर्वसाह्यसिभ्रुतोवृत्रहत्येनवृत्र
हा । मर्धमघोनोऽअतिशूरदाशसि ॥ सनःस्तवानऽआभररयिचित्रश्रवस्तमं । निरेकेचिद्योहरिवोवसुर्दुदिः+ ॥

(८।४।४) सखायइतित्रिंशद्वचस्यसूक्त्यवैयश्वोविश्वमनाद्द्रोत्यवृत्तस्यवरुणगंगत्यानुष्टुप् (वरुःसोषाम्णोरंराजा) ।

आनिरेकमुतप्रियमिन्द्रदर्षिजनानां । धृषताधृष्णोस्तवमानऽआभर ॥ नतेमव्यंनदक्षिणहस्तंवरंतऽआगुरः । नपरिधा
धोहरिवोगविष्टिषु ॥ १५ ॥ आत्वागोभिरिवजंगीभिर्क्रिणोम्यद्रिवः । आस्माकामंजरितुरामनःपृण ॥ दिश्वानि
विश्वमनसोधियानोवृत्रहंतम । उग्रप्रणेतरधिषूवसोगहि ॥ वयंतेऽअस्यवृत्रहन्विद्यामंशूरनव्यसः । वसोःस्पर्हस्य
पुरुहूतराधसः ॥ इन्द्रयथाह्यस्तितेपरीतंनृतोशवः । अमृक्कारातिःपुरुहूतदाशुषे ॥ आवृषस्वमहाभहमहेतुमराधमे ।
हृष्टश्चिहृष्टमघवन्मघत्तये ॥ १६ ॥ नूऽअन्यत्राचिदद्रिवस्त्वंनो जगमुराशसः । मघवन्छग्धितवत्तत्रऽअतिभिः ॥
नह्यं१गनृतोत्वदन्यंविदामिराधसे । रायेद्युन्नायशवसेचगिर्वणः ॥ एदुमिंद्रायसिंचतपिवातिसोम्यंमधु । प्रगार्धसा
चोदयातेमहित्वना+ ॥ उपोहरीणांपतिंदक्षंपूंचंतमब्रवं । नूनंश्रुधिस्तुवतोऽअश्वस्य ॥ नह्यं१गपुराचनऽज्जेवीरतर
स्वत् । नकींरायानैवथानभंदना ॥ १७ ॥ एदुमध्वोमदिन्तरंसिंचवाध्वयोऽअंधसः । एवाहिवीरःस्तवतेसदावृ
धः ॥ इंद्रस्थातहरीणांनकिंष्टेपूर्व्यस्तुतिं । उदानंशशवसानभंदना ॥ तंवोवाजानांपतिमहमहिश्रवस्यवः । अप्रायु
भिर्यज्ञेभिर्वावृधेन्यं ॥ एतोन्विद्रंस्तवामसखायःस्तोम्यंनरं । कृष्टीर्योविश्वोऽअभ्यस्त्येकऽइत् ॥ अगौरुधायगवि
षेद्युक्षायदस्यंवचः । घृतात्स्वादीयोमधुनश्चवोचत ॥ १८ ॥ यस्यामितानिबीर्याऽनराधःपर्यंतवे । ज्योतिर्नविश्व
मभ्यस्तिदक्षिणा ॥ सुहींद्रैव्यश्वदनूमिवाजिनंयमं । अयोंगयमंहमानंविदाशुषे ॥ एवानूनमुपस्तुहिर्वैयश्वदशमं

नवं । सुविद्वांसचकृत्यचरणीनां ॥ वेत्थाहिनिर्गतीनां वज्रहस्तपरिवृजं । अहरहःशुंध्युःपरिपदामिव ॥ तदिंद्रावऽ
आभरयेनादंसिष्ठकृत्त्वने । द्विताकुत्सायशिश्रथोनिचौदय ॥ १९ ॥ तमुत्त्वानूनमीमहेनव्यंदंसिष्ठसन्त्यसे । सत्वंनो
विश्वोऽअभिमातीःसक्षणिः ॥ यऽऽक्रक्षादंहसोमुचद्योवार्यात्सप्तसिंधुषु । वर्धदासस्यतुविनृग्णनीनमः ॥ यथावरो
सुषाम्णोसुनिभ्यऽआवहोर्यि । व्यंश्वेभ्यःसुभगेवाजिनीवति ॥ आनार्यस्यदक्षिणाव्यंश्वोऽएतुसोमिनः । स्थुरंचरा
धःशतवत्सहस्रवत् ॥ यत्त्वापृच्छादीजानःकुह्याकुह्याकृते । एषोऽअपश्रितोवलोगोमृतीमवतिष्ठति ॥ २० ॥
(८१४५) तावांविश्वस्यगोपादेवादेवेधुयज्ञिया । ऋतावानायजसेपूतदक्षसा ॥ मित्रातनानरथ्याधुवरुणोयश्चसु
ऋतुः । सनात्सुजातातनयाधूतव्रता ॥ तामाताविश्ववेदसासुर्यायप्रमहसा । महीजजानादितिक्रतावरी ॥ महांतां
मित्रावरुणासुषाजदेवावसुरा । ऋतावानावृतमाघोषतोबृहत् ॥ नपाताशर्वसोमहःसूनूदक्षस्यसुकृतू । सृप्रदानोऽ
इषोवास्त्वधिक्षितः ॥ २१ ॥ संयादानूनियेमथुर्दिव्याःपार्थिवीरिषः । नभस्वतीरावांचरंतुवृष्टयः ॥ अधियाबृहतो
दिवोऽभियूथेवपदयंतः । ऋतावानासुषाजानमसेहिता ॥ ऋतावानानिषेदतुःसाम्राज्यायसुकृतू । धृतव्रताक्षत्रिया
क्षत्रमाशतुः ॥ अक्षणाश्चिद्रातुवित्तरानुल्बणेनचक्षसा । निचिन्मिषंतांनिचिरानिचिक्यतुः ॥ उत्तनोद्व्यदितिरुह्य

(८१४५) तावांविश्वस्येतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यवैयश्वोविश्वमनामित्रावरुणौदशम्यादितिस्तृणांविश्वेदेवाउष्णिक्उपांत्योष्णिग्गर्भा ।

तांनासत्या । उरुह्यंतुमरुतोवृद्धशवसः ॥ २२ ॥ तेनोनावमुह्यतुदिवानकैसुदानवः । अरिष्यंतोनिपायुभिःसवे
महि ॥ अग्नतेविष्णवेवयमरिष्यंतःसुदानवे । श्रुधिस्वयावर्त्तिसधोपूर्वचित्तये ॥ तद्वार्यवृणीमहेवरिष्ठंगोपयत्यं ।
मित्रोयत्पांतिवरुणोयदर्यमा ॥ उत्तनःसिंधुरपांतन्मरुतस्तद्विना । इन्द्रोविष्णुर्मीढांसःसजोपसः ॥ तेहिष्मावनु
षोनरोभिमातिकर्यस्यचित् । तिग्मनक्षोदःप्रतिघ्नंतिभूर्णयः ॥ २३ ॥ अयमेकऽऽत्थापुरुचष्टेविविदपतिः । तस्य
व्रतान्यनुवश्चरामसि ॥ अनुपूर्वाण्योक्त्वांसाम्राज्यस्यसश्चिम । मित्रस्यव्रतावरुणस्यदोर्धश्चुत् ॥ परियोरश्मिनादि
वोतांन्ममेष्टुधियाः । उभेऽआपप्रौरोदसीमहित्वा ॥ उदुष्यशरणेदिवोज्योतिरयस्तसूर्यः । अग्निर्नशुकःसमिधान
ऽआहुतः ॥ वचोदीर्घप्रसङ्गानीशेवाजस्यगोमंतः । ईशहिपित्वोविषस्यदावने ॥ २४ ॥ तत्सूर्यरोदसीऽउभेदोषाव
स्तोरुपब्रुवे । भोजेष्वस्मांऽअभ्युच्चरासदा ॥ ऋचमुक्षण्याचनेरजतंहरयाणे । रथंयुक्तमसनामसुषामणि ॥ तामेऽअ
श्व्यानांहरिणांनितोशना । उत्तनुकृत्यानांनृवाहसा ॥ स्मदभीशुकशावंताविप्रानविष्ठयामृती । महोवाजिनावर्वा
तासचासनं ॥ २५ ॥ (८१४६) युवोरुधूरयहुवेसधस्तुत्यायसुरिषु । अतूर्तदक्षावृषणावृषण्वसू ॥ युवंवरोसुषा

(८१४६) युवोरुष्वितिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यांगिरसोव्यश्वोश्चिनावंत्यषणांवायुरुष्णिक् वा हिष्ठोवामित्यादिततस्त्रोगायत्र्यःविश्येक-
विश्यत्याअनुष्टुभः (व्यश्वोवेतिसर्वांनुक्रमोक्तावपिशौनकेनव्यश्वस्यैवमुख्यत्वद्योतनादत्रव्यश्वमुख्यत्वमाहतेनपाक्षिकोविश्वमनाः) ।

म्योमहेतनेनासत्या । अवोभिर्याथोवृषणावृषण्वसू ॥ तावामद्यह्वामहेह्व्योभिर्वाजिनीवसू । पूर्वोरिषऽइषयैताव
तिक्षपः+ ॥ आवांवाहिष्ठोऽअश्विनारथोयातुश्रुतो नरा । उपस्तोमान्तरस्यदर्शयःश्रिये+ ॥ जुहुराणाचिदश्विनाम
न्येथावृषण्वसू । युवंहिरुद्रापर्वथोऽअतिद्विषः ॥ २६ ॥ दुस्नाहिविश्वमानुषञ्जक्षूभिःपरिदीयथः । धियंजिन्वाम
धुवर्णाशुभस्पती ॥ उपनोयातमश्विनारायाविश्वपुषासह । मधवानासुवीरावनपच्युता ॥ आमैऽअस्यप्रतीच्यंमिं
द्रनासत्यागतं । देवादेवेभिर्द्यसचनस्तमा ॥ वयंहिवांहवामहऽउक्ष्णयंतोव्यश्ववत् । सुमतिभिरुपविप्राविहागतं ॥
अश्विनास्वृषेस्तुहिकुवित्तेश्वतोहवै । नेदीयसःकूळयातःपर्णीऽरुत+ ॥ २७ ॥ वैयश्वस्यश्रुतंनरोतोमैऽअस्यवेदथः ।
सजोषसावरुणोमित्रोऽअर्थमा+ ॥ युवादत्तस्यधिष्ण्यायुवानीतस्यसुरिभिः । अहरहर्वृषणामह्यंशिक्षतं ॥ योवांय
ज्ञेभिरावृतोधिवावधूरिव । सपर्यताशुभेचकातेऽअश्विना ॥ योवांमुरुव्यचस्तमंचिकेततितृपाय्यं । वृतिरश्विनापरि
यातमस्मयू+ ॥ अस्मभ्यंसुवृषण्वसूयातंवृतिर्नृपाय्यं । विषुद्रुहैयजमूहथुगिरा+ ॥ २८ ॥ वाहिष्ठोवांहवानांस्तोमोदूतोहुव
भरा । युवाभ्यांभूत्वश्विना ॥ यददोद्विषोऽअर्णवऽइषोवामदथोगृहे । श्रुतमिन्मैऽअमर्त्या ॥ उतस्याश्वेतयावरीवाहिष्ठा
वानंदीना । सिंधुहिरण्यवर्तनिः ॥ स्मदेतयासुकीर्त्याश्विनाश्वेतयाधिया । वहैथेशुभयावाना ॥ युश्वाहित्वंरथासहाय
वस्वपोष्यावसो । आन्नोवायोमधुपिबास्माकंसवनागहि ॥ २९ ॥ तववायवृतस्पतेत्वष्टुर्जीमातरद्भुत । अवांस्वावृणीमहे ॥

त्वष्टुर्जीमातरंवयमीशानंरायऽईमहे । सुतावतोवायुंद्युम्नाजनासः ॥ वायोयाहिशिवादिवोवहस्वासुस्वश्व्यं । वहस्व
महःपृथुपक्षसारथ्यं ॥ त्वाहिसुप्सरस्तमंनृषदनेषुहूमहे । ग्रावाणानाश्वपृष्ठमंहना ॥ सत्वंनोदेवमनसावायोमंदानोऽअग्नि
यः । कृधिवाजाऽअपोधियः ॥ ३० ॥ (८।४।७) अग्निरुक्थेपुरोहितोग्रावाणोवहिरध्वरे । ऋचायामिरुतोब्रह्मणस्पतिदे
वाऽअवोवरैष्यं ॥ आपशुंगांसिपृथिवीवनस्पतीनुषासानक्तमोषधीः । विश्वेचनोवसवोविश्ववेदसोधीनांभूतप्रावि
तारः ॥ प्रसूनऽएत्वध्वरोऽग्रादेवेषुपूर्यः । आदित्येषुप्रवरुणेधृतव्रतेमरुत्सुविश्वभानुषु ॥ विश्वेहिष्मामनवेविश्ववेदसोभु
वन्बुधेरिशादसः । अरिष्टेभिःपायुभिर्विश्ववेदसोयंतानोवृकच्छदिः+ ॥ आनोऽअद्यसमंनसोगंताविश्वेसजोषसः । ऋचा
गिरामरुतोदेव्यदितेसदनेपस्त्येमहि ॥ ३१ ॥ अभिप्रियामरुतोथावोऽअश्व्याह्व्यामित्रप्रयाधनं । आबहिरिद्रोवरुणस्तु
रानरऽआदित्यासःसदंतुनः ॥ वयंवोवृक्तबर्हिषोहितप्रयसऽआनुषक् । सुतसोमासोवरुणहवामहेमनुवदिद्वाग्रयः ॥
आप्रयातमरुतोविष्णोऽअश्विनापूषन्माकीनयाधिया । इन्द्रऽआयातुप्रथमःसन्मिष्युभिर्वृषायोवृत्रहागृणे+ ॥ विनोदे
वासोऽअद्रुहोच्छिद्रुशर्मयच्छत । नयहूराद्वसवोनूचिदंतितोवरूथमादुधर्षति ॥ अस्तिहिवःसज्जात्यैरिशादसोदेवांसोऽ

(८।४।७) अग्निरुक्थइति द्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यैवस्वतोमनुविश्वेदेवाः अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः । (अग्निरुक्थइत्यादिबैश्वदेवेषु
चतुःसूक्तेषुआद्ययोरंत्येचसर्वेविश्वेदेवाएवनात्रभेदः) ।

अस्त्याप्यं । प्रणः पूर्वस्मै सुविताय वोचत मधुसुम्नाय नव्यसे ॥ ३२ ॥ इदा हि वऽउपस्तुतिमिदा वामस्य भक्तये । उपवो विश्ववेद
 सोनमस्युराऽअसूक्ष्मन्यामिव ॥ उदुष्यवः सविता सुप्रणीतयोऽस्यादूर्ध्वो वरेण्यः । निद्विपादश्चुपादोऽअर्थिनोर्विश्रन्पत
 यिष्णवः ॥ देवदेवं वोवसे देवदेवमभिष्टये । देवदेवं हुवेमवाजसातये गुणंतो देव्याधिया+ ॥ देवासो हिष्मामनवे समन्य
 वो विश्वेसाकं सरातयः । तेनोऽअद्यतेऽअपरंतुचेतुनो भवतुवरिवोविदः ॥ प्रवः शंसाम्यद्ब्रह्मसंस्थऽउपस्तुतीनां । नतं
 धूर्तिर्वरुणमित्रमर्त्ययो वो धामभ्योर्विधत् ॥ प्रसक्षयतिरते विमहीरिषो यो वो वरायदाशति । प्रप्रजाभिर्जायते धर्मणस्प
 यैरिष्टः सर्वेऽएधते ॥ ३३ ॥ ऋते सविदते युधः सुगोभिर्यात्यध्वनः । अर्यमा मित्रो वरुणः सरातयो यत्रायते सजोषसः ॥
 अज्ज्ञेचिदस्मै कृणुथान्यंच नंदुर्गेचिदा सुसरणं । एषाचिदस्मादशनिः परोनुसास्त्रे धंती विनश्यतु ॥ यदद्य सूर्येऽउद्यतिमि
 यक्षत्राऽऽकृतं दध । यन्निष्ठाचिप्रबुधिविश्ववेदसो यद्वा मध्यं दिने दिवः+ ॥ यद्वाभिपित्वेऽअसुराऽऽकृतं यते छर्दियं मविदा
 शुषे । व्यंतद्वो वसवो विश्ववेदसऽउपस्थेयाममध्यऽआ+ ॥ यदद्य सूरऽउदिते यन्मध्यं दिनेऽआतुचि । वामंधत्थमनं
 वे विश्ववेदसो जुह्वानाय प्रचेतसे ॥ व्यंतद्वः सम्राजऽआवृणीमहे पुत्रो न ब्रह्मपाय्यं । अश्याम तदादित्या जुह्वतो हविर्येन
 वस्योनशामहै ॥ ३४ ॥ (८।४।८) ये त्रिंशतित्रयस्पोरो देवासो बर्हिर्वासदन् । विदन्नहद्विंशतासनन् ॥ वरुणो मित्रोऽ

(८।४।८) ये त्रिंशतीति पंचर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतो मनुर्विश्वेदेवा गायत्री चतुर्थी पुरउष्णिक् ।

अर्यमा स्मद्रातिषाचोऽअग्रयः । पत्नीवंतो वपदकृताः ॥ तेनो गोपाऽअपाच्यास्तऽउदक्तऽइत्थान्यक् । पुरस्तात्सर्व
 या विशा+ ॥ यथावशंति देवास्तथेदं सत्तदैषां नकिरामिनत् । अरावाचनमर्त्यः ॥ सप्तानां सप्तऽऽकृत्यः सप्तद्युम्नान्ये
 षां । सुप्तोऽअधिश्रियोधिरे ॥ ३५ ॥ (८।४।९) बभुरेको विष्णुः सूनरो युवांज्यं केहिरण्ययं ॥ योनिमेकऽआसंसा
 दद्योत नो तदेवेषु मेधिरे ॥ वाशीमेको बिभर्ति हस्तऽआयुसीमंतदेवेषु निधुविः ॥ वज्रमेको बिभर्ति हस्तऽआहितं तेन वृ
 त्राणि जिघ्रते ॥ तिग्ममेको बिभर्ति हस्तऽआयुधं शुचिरुग्रो जलाषभेषजः ॥ पृथऽएकः पीपायुतस्करो यथाऽएष वैदनि
 धीनां+ ॥ त्रीण्येकऽउरुगायो विचक्रमेयत्र देवासो मदंति ॥ विभिर्द्वाचरतऽएकया सह प्रप्रवासेव वसतः ॥ सदो द्वाच
 ऋतेऽउपमादिविस्मज्जासुती ॥ अर्चतऽएकमहिसाममन्वत तेन सूर्यमरोचयन् ॥ ३६ ॥ (८।४।१०) न हि
 वोऽअस्त्यर्भको देवासो न कुमारकः । विश्वे सतो महांतऽइत्+ ॥ इति स्तुता सोऽअसधारिशादसो ये स्थत्रयश्च त्रिंशच्च ।
 मनो देवा यज्ञियाः ॥ तेन स्वाध्वंते वततऽउनोऽअधि वोचत । मानः पृथः पित्र्यान्मानवा दधिदूरं नैष्टपरावतः ॥ ये देवा

(८।४।९) बभुरेक इति दशर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतो मनुर्विश्वेदेवा द्विपदा विराट् । (भेदपक्षे—सोमः १ अग्निः १ त्वष्टा १ इंद्रः १ रुद्रः
 १ पूषा १ विष्णुः १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ १ एवं दश । अस्मिन्मारीचः कश्यपः पार्ष्णिः पाक्षिकः) । (८।४।१०) न हि व
 इति चतुर्कं चस्य सूक्तस्य वैवस्वतो मनुर्विश्वेदेवा गायत्री पुरउष्णिग्बृहत्यनुष्टुभः ।

सऽहस्थनविश्वैवैश्वानराऽउत । अस्मभ्यंशर्मसुप्रयोगवैश्वयच्छत ॥ ३७ ॥ (८।५।१) योयजातिथिजातऽइ
त्सुनवच्चपचातिच । ब्रह्मेदिंद्रस्यचाकनत् ॥ पुरोळाशंयोऽअस्मैसोमंररतऽआशिरं । पादित्तंशक्रोऽअंहसः ॥ तस्य
घुमांऽअसद्रथोदेवजूतःसशूशुवत् । विश्वावन्वन्नमित्रिया ॥ अस्यप्रजावतीगृहेसंश्रंतीदिवेदिवे । इळाधेनुमतीदु
हे ॥ यादंपतीसर्मनसासुनुतऽआचधावतः । देवासोनित्ययाशिरा ॥ ३८ ॥ प्रतिप्राशुच्यौऽइतःसम्यंचाबर्हिरोशाते ।
नतावाजेषुवायतः ॥ नदेवानामपिहृतःसुमतिंनजुगुक्षतः । श्रवोबृहद्विवास्ततः ॥ पुत्रिणाताकुमारिणाविश्वमायुय्यं
भुतः । उभाहिरण्यपेशसा ॥ वीतिहोत्राकृतद्वसूदशस्यंतामृतायकं । समूधोरोमशंहतोदेवेषुकृणुतोदुवः ॥ आशर्म
पर्वतानांवृणीमहेनदीनां । आविष्णोःसच्चाभुवः ॥ ३९ ॥ ऐतुपूषारयिर्भगःस्वस्तिसर्वधातमः । उरुध्वास्वस्तये ॥
अरमतिरनर्वणोविश्वोदेवस्यमनसा । आदित्यानामनेहऽइत् ॥ यथानोमित्रोऽअर्यमावरुणःसंतिगोपाः । सुगाऽऋ
तस्यपंथाः ॥ अग्निंवःपूर्वगिरादेवमीळेवसूनां । सपर्यंतःपुरुप्रियंमित्रंनक्षेत्रसाधंसं ॥ मक्षूदेववर्तोरथःशूरोवापृत्सु

पंचमेनुवाकेद्वादशसूक्तानि (८।५।१) योयजातीत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यैवस्वतोमनुः यज्ञोदेवतातृतीयादिद्वयोर्यजमानःपंचम्यादीनांदंपती
दशम्यादिनवानांदंपत्याशिषोगायत्रीनवमीचतुर्दशपावनुष्टुभौदशमीपादनिचूदंत्याश्चतस्रःपंक्तयः (प्रथमयोर्द्वयोरिंद्रोदेवतेतिकेचित् दशम्या
यजमानपण्याशीःततोद्वयोःपूषाततएकस्यामित्रार्यमवरुणाःततएकस्याअग्निःअंत्यचतसृणांयजमानइतिशौनकाद्यभिप्रायेणकेचिदाहुः) ।

कासुचित् । देवानांयऽइन्मनोयजमानऽइयंक्षत्यभीदयज्वनोभुवत् ॥ नयजमानरिप्यसिनसुन्वाननदेवयो । देवा
नांय० ॥ नकिष्टंर्मणानशन्नप्रयोषन्नयोषति । देवानांय० ॥ असदत्रसुवीर्यमुतत्यदाश्वभ्यं । देवानांय० ॥ ४० ॥
इतिषष्ठाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्विचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ४० सूक्तानि ११ ऋचः २०४ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. १६ चित्राये. २ अश्विभ्या. १८ अग्नय. ३० इंद्राये. २७
वस्वइदं. ३ मित्रावरुणाभ्या. ९ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ मित्रावरुणाभ्या. १२ अश्विभ्या. १९ वायव. ६ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ४१ [भे. प. विश्वेभ्यो-
दे. २७ सोमाये. अग्नय. त्वष्ट. इंद्राये. रुद्राय. पूष्ण. विष्णव. अश्विभ्या. मित्रावरुणाभ्या. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ४] यज्ञाय. २
यजमानाय. २ दंपतीभ्या. ५ दंपत्याशीर्भ्य. ९ ॥ इतिषष्ठेद्वितीयः ॥

प्रकृतानित्रिंशन्मेधातिथिर्वयंघैकोनामेध्यातिथिर्बाहर्तंत्रिगायत्र्यनुष्टुवंतमंद्रयाहिब्यूनानीपातिथिरानुष्टुभैतृचो
त्योगायत्रस्तंसहस्रंवसुरोचिषोगिरसोपश्यन्नग्निनाचतुर्विंशतिःश्यावाश्वआश्विनमुपरिष्टाज्योतिषपंक्तिमहा
बृहतीपंत्यंतमंवितासिसप्तशाकरंमहापंत्यंतंमैदंमहापांकंमाद्यातिजगतीयज्ञस्यदशैद्राग्रमग्निमस्तोषिनाभा
कंआग्नेयंमहापांकंहीद्राग्रीद्वादशैद्राग्रमंत्यात्रिष्टुपद्वितीयाशक्यंस्माऊषुदशवारुणंत्वस्तभ्रात्पळर्चनानावात्रैष्टु

भमंत्यंवातृचमाश्विनमानुष्टुभमपश्यदिमेत्रयस्त्रिंशद्विरूपआंगिरसआग्नेयंतुसमिधाग्निंत्रिंशदाषद्विचत्वारिंश

त्रिशोकआद्याग्नेद्री ॥ ३ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

हरिःओम् ॥ (८।५।२) प्रकृतान्यृजीषिणःकण्वाऽइंद्रस्यगार्थया । मदेसोमस्यवोचत ॥ यःसृर्विदुमनर्षा
निपिप्रुदासमहीशुवं । वधीदुग्नोरिणक्षपः⁺ ॥ न्यर्बुदस्यविष्टपैवर्ष्माणं बृहतस्तिर । कृषेतदिद्रुपौस्यं ॥ प्रतिश्रुताय
वोधुषत्तूर्णांशंगिरेरधि । हुवेसुशिप्रमूतये ॥ सगोरश्वस्यविप्रजमंदानःसोम्येभ्यः । पुरंनशूरदर्षसि ॥ १ ॥ यदिमे
रारणःसुतऽउक्थेवादधसेचनः । आरादुपस्वधागहि ॥ वयंघातेऽअपिष्मसिस्तोतारंऽइंद्रगिर्वणः । त्वंनोजिन्वसोम
पाः⁺ ॥ उतनःपितुमाभरसंरराणोऽअविक्षितं । मघवन्भूरितेवसु ॥ उतनोगोमंतस्कृधिहिरण्यवतोऽअश्विनः ।
इळाभिःसंरभेमहि ॥ बृहदुक्थंहवामहेसृप्रकरस्त्रमूतये । साधुकृण्वंतमवसे ॥ २ ॥ यःसंस्थेचिच्छतक्रतुरादीकृणो
तिवृत्रहा । जरितृभ्यःपुरुवसुः ॥ सनःशक्रश्चिदाशंकहानवाँऽअंतराभरः । इंद्रोविश्वाभिरूतिभिः ॥ योरायोऽुवर्निर्म
हान्सुपारःसुन्वतःसखा । तमिंद्रमभिगायत ॥ आयंतारंमहिस्थिरं पृतनासुश्रवोजितं । भूरेरीशानमोजसा ॥ नकिं
रस्यशचीनांनियंतासूनृतानां । नकिर्वक्तानदादिति ॥ ३ ॥ ननूनं ब्रह्मणामृणं प्राशूनामस्ति सुन्वतां । नसोमोऽअप्र

(८।५।२) प्रकृतानीतित्रिंशदचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरिंद्रोगायत्री ।

तापये ॥ पन्यऽइदुपगायतपन्यऽउक्थानिंशंसत । ब्रह्माकृणोतपन्यऽइत्⁺ ॥ पन्यऽआदिर्दिरेच्छतासहस्रावाज्यवृ
तः । इंद्रोयोयज्वनोबुधः ॥ विषूचरस्वधाऽअनृकृष्टीनामन्वाहुवः । इंद्रपिबंसुतानीं ॥ पिबस्वधैनवानामुतयस्तुग्र्ये
सचा । उतायमिंद्रयस्तव ॥ ४ ॥ अतीहिमन्युषाविणंसुषुवांसंमुपारणे । इमंरातंसुतंपिब ॥ इहितिस्रःपरावतऽइहि
पंचजनाँऽअति । धेनाँऽइंद्रावचाकशत् ॥ सूर्योर्दिमयथासृजात्वायच्छंतुमेगिरः । निम्नमापोनसर्ध्यक्⁺ ॥ अध्व
र्यवातुहिषिंचसोमवीरायशिप्रिणै । भरांसुतस्यपीतये ॥ यऽइंद्रःफलिगंभिनन्यं^१ किंसधूँऽरवासृजत् । योगेषुपक्वं
धारयत् ॥ ५ ॥ अहंवृत्रमृचीषमऽऔर्णवाभमहीशुवं । हिमेनाविध्यदबुदं ॥ प्रवऽउग्रायनिष्टुरेषाढ्यायप्रसंक्षिणै ।
देवत्तंब्रह्मगायत ॥ योविश्वान्यभिव्रतासोमस्यमदेऽअंधसः । इंद्रोदेवेषुचेतति ॥ इहत्यासंधमाद्याहरीहिरण्यके
श्या । वोह्वामभिप्रयोहितं⁺ ॥ अवांचत्वापुरुष्टुतप्रियमैधस्तुताहरी । सोमपेयायवक्षतः ॥ ६ ॥ (८।५।३)
वयंघत्वासुतावैतऽआपोनवृक्तबर्हिषः । पवित्रस्यप्रस्रवणेषुवृत्रहन्पारिस्तोतारंऽआसते ॥ स्वरैतित्वासुतेनरोवसौनिरेकऽ
उक्थिनः । कदासुतंतृषाणऽओक्ऽआगमऽइंद्रस्वन्दीववंसंगः ॥ कण्वैभिर्धृष्णवाधुषद्वाजंदर्षिसहस्रिणै । पि
शंगरूपमघवन्विचर्षणेमक्षुगोमंतमीमहे ॥ पाहिगायांधंसोमदुऽइंद्रायमेध्यातिथे । यःसंमिश्रोहयोर्यःसुतेसचा

(८।५।३) वयंघेत्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेध्यातिथिरिंद्रोबृहतीषोडश्याद्यास्तिस्त्रोगायत्र्योन्यानुष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ. ६ अ. ३
॥ १६ ॥

वज्रीरथोहिरण्ययः ॥ यः सुष्यः सुदर्शिनः सुनोयः सुक्रतुर्गुणे । यः आकरः सहस्रायः शतामघः इंद्रोयः पूभिर्दारितः⁺
॥ ७ ॥ यो धृष्टितो यो वृत्तो योऽस्ति मश्रुषुश्रितः । विभूतद्युम्नयश्च वनः पुरुष्टुतः कत्वा गौरिव शाकिनः⁺ ॥
कईवेदसुते सचापि बतं कद्वयो दधे । अयं यः पुरो विभिनत्यो जसामं दानः शिष्यं धंसः ॥ दानामृगो न वारणः पुरुत्राचरथं
दधे । न किं दानियं मदा सुते गमो मह्यं श्वरस्यो जसा ॥ यः उग्रः सन्ननिः घृतः स्थिरो रणाय संस्कृतः । यद्विस्तो तुर्मघवांशु
णवद्धवं नेंद्रो योषत्या गमत् ॥ सत्यमिथा वृषेदसि वृषजुतिर्नो वृतः । वृषा ह्युग्रशृण्विषे परावति वृषोऽर्वावति श्रुतः
॥ ८ ॥ वृषणस्तेऽभीशवो वृषाकशा हिरण्ययी । वृषारथो मघवन्वृषणा हरी वृषा त्वं शतक्रतो ॥ वृषा सोता सुनो तु ते
वृषं जीपिन्नाभर । वृषा दधन्वे वृषणं नदीष्वतुभ्यं स्यात्तर्हरीणां ॥ एंद्रया हि पीतये मधुशविष्ठसोमं । नायमच्छा
ववांशुणवद्भिरो ब्रह्मोक्ता च सुक्रतुः ॥ वहंतु त्वारथेष्ठा माहरयोरथ युजः । तिरश्चिदग्यं सर्वना निवृत्रहन्नन्येषां याशतक्र
तो ॥ अस्माकं मद्यांतं मंस्तो मधिष्वमहामह । अस्माकं ते सर्वना संतु शंतं मामदाय द्युक्षसोमपाः ॥ ९ ॥ न हि पस्तवनो म
मशास्त्रेऽन्यस्य रण्यति । योऽस्मान्वीरः स आनयत् ॥ इंद्रश्चिद्धातदब्रवीत्स्त्रियाऽअंशास्यं मनः । उतोऽहं क्रतुर
धुं⁺ ॥ ससीचिद्धामदच्युता मिथुनावहतोरथं । एवेद्धवृष्णः उत्तरा ॥ अधः पश्य स्वमोपरि संतरां पादकौहर । मातेक

मंडलं ८
अनु. ५

॥ १६ ॥

शशु कौटं शन्तस्त्री हि ब्रह्मा बभूविथ ॥ १० ॥ (८।५।४) एंद्रया हि हरिं भिरुपकण्वस्य सुष्टुतिं । दिवोऽमुष्यशास
तो दिव्यय दिवावसो ॥ आत्वा ग्रावावदं निहसोमी घोषेण यच्छतु । दिवो० ॥ अत्राविनेमिरेषामुरांन धनुते वृकः ।
दिवो० ॥ आत्वा कण्वाऽइहावसे हवते वाजसातये । दिवो० ॥ दधामिते सुतानां वृष्णेन पूर्वपाय्यं । दिवो० ॥ ११ ॥
स्मत्पुंरधिर्नऽआगं हि विश्वतो धीर्नऽऊतये । दिवो० ॥ आनो या हि महेमते सहस्रो ते शतामघ । दिवो० ॥ आत्वा हो
तामनुर्हितो देवत्रावक्षदीज्यः । दिवो० ॥ आत्वा मदच्युता हरीं इयेन पक्षेव वक्षतः । दिवो० ॥ आया ह्ययऽआपरि स्वा
हा सोमस्य पीतये । दिवो० ॥ १२ ॥ आनो या ह्युपश्रुत्युक्थे पुंरण्याऽइह । दिवो० ॥ सरूपैरासुनो गहि संभृतैः संभृ
ताश्वः । दिवो० ॥ आया हि पर्वतेभ्यः समुद्रस्याधि विष्टपः ॥ दिवो० ॥ आनो गव्या न्यश्व्या सहस्रांशूरदईहि । दि
वो० ॥ आनः सहस्रशोभरा युतानि शतानि च । दिवो० ॥ आयदिंद्रश्च दद्वहे सहस्रं वसुरोचिषः । ओजिष्ठमश्व्यं पशुं⁺ ॥
यः क्रज्जावातरं हसोरुषासोरघुष्यदः । भ्राजते सूर्याऽइव ॥ पारावतस्य रातिषु द्रवच्च केष्वाशुषु । तिष्ठ वनस्य मध्यऽ
आ⁺ ॥ १३ ॥ (८।५।५) अग्निनेद्रेण वरुणेन विष्णुना दित्यै रुद्रैर्वसुभिः सचाभुवा । सजोषसाऽउषसा सूर्येण च सोमं
(८।५।४) एंद्रया हीत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वो नीपातिथि र्दिद्रः आयदिंद्र इत्यादिति सृणामांगिरसाः सहस्रवसुरोचिषः ऋषय इन्द्रोऽनुष्टुबं त्यास्ति
सो गायत्र्यः (८।५।५) अग्निनेद्रेणेति चतुर्विंशत्यृचस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वो धिना बुपरिष्ठाज्ज्योतिरं त्यास्ति सः क्रमेण पंक्तिमहावृहती पंक्तयः ।

पिबतमश्विना ॥ विश्वाभिधीभिर्भुवनेनवाजिनादिवापृथिव्याद्रिभिः सचाभुवा । सजोषसा० ॥ विश्वैर्देवैस्त्रिभिरे
कादशैरिहाद्रिर्मरुद्भिर्भृगुभिः सचाभुवा । सजोषसा० ॥ जुषेथायज्ञं बोधतं हवस्य मे विश्वे हदेवौ सवनावगच्छतं । स
जोषसाऽउषसासूर्येण चेषनो वो ह्यमश्विना ॥ स्तोमं जुषेथायुवशेर्वकन्यनां विश्वे हदेवौ सवनावगच्छतं । सजोषसा० ॥
गिरो जुषेथामध्वरं जुषेथा विश्वे हदेवौ सवनावगच्छतं । सजोषसा० ॥ १४ ॥ हारिद्रवेवपतथो वने दुपसोमं सुतं महिषे
वावगच्छथः । सजोषसाऽउषसासूर्येण च त्रिर्वितर्यातमश्विना ॥ हंसा विवपतथोऽअध्वगा विवसोमं सुतं महिषे वावग
च्छथः । सजोषसा० ॥ इयेना विवपतथो हव्यदातये सोमं सुतं महिषे वावगच्छथः । सजोषसा० ॥ पिबतं च तृष्णुतं चा
चगच्छतं प्रजांचधत्तं द्रविणंचधत्तं । सजोषसाऽउषसासूर्येण चोर्जं बोधत्तमश्विना ॥ जयतं च प्रस्तुतं च प्रचावतं प्रजांचध
त्तं द्रविणंचधत्तं । सजोषसा० ॥ हतं च शत्रून्यतं च मित्रिणः प्रजांचधत्तं द्रविणंचधत्तं ॥ सजोषसा० ॥ १५ ॥ मि
त्रावरुणवंताऽउत धर्मवंता मरुत्वं ताजरितुर्गच्छथो हव । सजोषसाऽउषसासूर्येण चादित्यैर्यातमश्विना ॥ अंगिरस्वंता
ऽउत विष्णुवंता मरुत्वं ताजरितुर्गच्छथो हव । सजोषसा० ॥ ऋभुमंता वृषणा वाजवंता मरुत्वं ताजरितुर्गच्छथो हव ।
सजोषसा० ॥ ब्रह्मजिन्वतमुत जिन्वतं धियो हतरक्षांसि सेधतममीवाः । सजोषसाऽउषसासूर्येण च सोमं सुन्वतोऽअ
श्विना ॥ क्षत्रजिन्वतमुत जिन्वतं नृहतरक्षांसि सेधतममीवाः । सजोषसा० ॥ धेनूजिन्वतमुत जिन्वतं विशो हतरक्षां

सिसेधतममीवाः । सजोषसा० ॥ १६ ॥ अत्रैरिव शृणुतं पर्वस्तुतिं श्यावाश्वस्य सुन्वतोर्मदच्युता । सजोषसाऽउष
सासूर्येण चाश्विना तिरोऽअह्वं ॥ सर्गाँ ईव सृजतं सुष्टुतीरुपश्यावाश्वस्य सुन्वतोर्मदच्युता । सजोषसा० ॥ रश्मीऽ
रिव यच्छतमध्वराँऽउपश्यावाश्वस्य सुन्वतोर्मदच्युता । सजोषसा० ॥ अर्वाग्रथं नियच्छतं पिबतं सोम्यं मधु । आया
तमश्विना गतमवस्युर्वामहं हुवेधत्तं रत्नानि दाशुषे ॥ नमो वाके प्रस्थितेऽअध्वरे नरा विवक्षणस्य पीतये । आयात० ॥
स्वाहा कृतस्य तृपतं सुतस्य देवा वंधसः । आयात० ॥ १७ ॥ (८।५।६) अवितासि सुन्वतो वृक्तबर्हिषः पिबा सोमं मदा
यकं शतक्रतो । यंतं भागमधारयन् विश्वाः सेहानः पृतनाऽउरुजयः समप्सु जिन्मरुत्वाँऽइंद्रसत्यते ॥ प्रावस्तो तारैर्मधव
भवत्वां पिबा सोमं मदायकं शतक्रतो । यंतं भाग० ॥ ऊर्जा देवाँऽअवस्यो जसात्वां पिबा सोमं मदायकं शतक्रतो । यंतं भा
ग० ॥ जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः पिबा सोमं मदायकं शतक्रतो । यंतं भाग० ॥ जनिता श्वानां जनिता गवामसि पि
बा सोमं मदायकं शतक्रतो । यंतं भाग० ॥ अत्रीणां स्तोमं मद्रिवो महस्कृधि पिबा सोमं मदायकं शतक्रतो । यंतं भाग० ॥
श्यावाश्वस्य सुन्वतस्तथा शृणुयथा शृणोरत्रेः कर्माणि कृण्वतः । प्रत्सदस्युमा विथित्व मेकऽइष्टृषा ह्यऽइंद्रब्रह्माणि वर्ध
यन् ॥ १८ ॥ (८।५।७) प्रेदं ब्रह्म वृत्रतूयैषा विथिप्रसुन्वतः शचीपतऽइंद्र विश्वाभिरुतिभिः । माध्वं दिनस्य सर्वन

(८।५।६) अवितासीति सप्तर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्व इन्द्रः शक्येत्यामहापंक्तिः । (८।५।७) प्रेदमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्व इन्द्रो-

स्यवृत्रहन्नेद्यपिवासोमस्यवज्रिवः ॥ सेहानऽउग्रपृतनाऽअभिद्रुहः शचीपतऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥
 एकराळस्यभुवनस्यराजसिशचीपतऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥ सस्थावानायवयसित्वमेकऽइच्छचीप
 तऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥ क्षेमस्यचप्रयुजंश्चत्वमीशिपेशचीपतऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदि
 नस्य ॥ क्षत्रायत्वमवसित्वमाविथशचीपतऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥ इयावाश्वस्यरेभंतुस्तथाश्र
 णुयथाश्रृणारत्रेः कर्माणि कृण्वतः । प्रत्रसदस्युमाविथत्वमेकऽइन्द्रषाह्यऽइन्द्रक्षत्राणिवर्धयन् ॥ १९ ॥ (८।५।८)
 यज्ञस्यहिस्यऽऋत्विजासस्त्रीवाजेषुकर्मसु । इंद्राग्नीतस्यबोधतः ॥ तोशासारथ्यावानावृत्रहणापराजिता । इंद्राग्नी ॥
 इदंवांमदिरंमध्वधुक्षन्नद्रिभिर्नरः । इंद्राग्नी ॥ जुषेथांयज्ञमिष्ट्यैसुतंसोमसधस्तुती । इंद्राग्नीऽआगतंनरा ॥ इमा
 जुषेथांसवनायेभिर्हव्यान्युहयुः । इंद्राग्नी ॥ इमां गायत्रवर्तनिंजुषेथांसुष्टुतिमम । इंद्राग्नी ॥ २० ॥ प्रातर्याव
 भिरागतंदेवोभिर्जेन्यावसू । इंद्राग्नीसोमपीतये ॥ इयावाश्वस्यसुन्वतोत्रीणांश्रणुतंहव । इंद्राग्नी ॥ एवावामहऽऋ
 तयेयथाहुवंतमेधिराः । इंद्राग्नी ॥ आहंसरस्वतीवतोर्द्वार्योरवोवृणे । याभ्यां गायत्रमृच्यते ॥ २१ ॥ (८।५।९)
 अग्निमस्तोप्यृगिमयमग्निमीळायजधै । अग्निदेवांऽअनक्तुनऽउभेहि विदधेकविरंतश्चरतिदूत्यं१नभैतामन्यकेसमे ॥
 महापंक्तिराद्यातिजगती । (८।५।८) यज्ञस्येतिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः इयावाश्वइंद्राग्नीगायत्री । (८।५।९) अग्निमितदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वो

न्यग्नेनव्यसावचस्तनूषुशंसमेषां । न्यरातीरराव्यांविश्वाऽअर्योऽअरातीरितोयुच्छंत्वामुरोनभंता ॥ अग्नेमन्मानि
 तुभ्यंकपृतंनजुहऽआसनि । सदेवेषुप्रचिकिद्धित्वंह्यसिपूर्यः शिवोदूतोविवस्वतो नभंता ॥ तत्तदग्निर्वयोदधेयथाय
 थाकृपण्यति । ऊर्जाहुतिर्वसूनांशंचयोश्चमयोदधेविश्वस्यदेवहृत्येनभंता ॥ सचिकेतसहीयसाग्निश्चित्रेणकर्मणा ।
 सहोताशश्वतीनां दक्षिणाभिरभीवृतऽइनोतिचप्रतीव्यं१नभंता ॥ २२ ॥ अग्निर्जातादेवानांमग्निर्वंदमतीनामपी
 च्यं । अग्निः सद्रविणोदाऽअग्निर्द्वाराव्यूर्णुतेस्वाहुतो नवीयसानभंता ॥ अग्निदेवेषुसंवसुः सविधुयज्ञियास्वा । समु
 दाकाव्यापुरुविश्वंभूमैवपुण्यतिदेवोदेवेषुयज्ञियो नभंता ॥ योऽअग्निः सप्तमानुषःश्रितोविश्वेषुसिंधुषु । तमागन्मत्रि
 पुस्त्यंमंधातुदेस्यहंतममग्निंयज्ञेषुपूर्येनभंता ॥ अग्निस्त्रीणित्रिधातून्याक्षेतिविदथाकविः । सर्वांऽरेकादशांऽइहय
 क्षच्चपिप्रयच्छनोविप्रोदूतःपरिष्कृतो नभंता ॥ त्वनोऽअग्नऽआयुपुत्वंदेवेषुपूर्येवस्वऽएकऽइरज्यसि । त्वामापःपरिस्सु
 तःपरिरयंतिस्वसेतवो नभंता ॥ २३ ॥ (८।५।१०) इंद्राग्नीयुवंसुनःसहंतादासथोर्यि । येनदृह्यासमत्स्वावीलुचित्साहिपीम
 ह्यग्निर्वेनैवातऽइन्नभंता ॥ नहिवावप्रयांमहेथेद्रमिधंजामहेशविधंनृणानरं । सनःकदाचिद्वैतागमदावाजसातयेगम
 दामेधसातयेनभंता ॥ ताहिमध्यंभराणामिंद्राग्नीऽअधिक्षितः । ताऽउकवित्वनाकवीपृच्छयमानासखीयतेसंधीतमंभुतं
 नाभाकोभिर्महापंक्तिः । (८।५।१०) इंद्राग्नीइतिदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोनाभाकइंद्राग्नीमहापंक्तिर्द्वितीयाशकथंत्यात्रिष्टुप् ।

नरानभंता० ॥ अभ्यर्चनभाक्वदिद्राग्नीयजसागिरा ॥ ययोर्विश्वमिदं जगदियं द्यौः पृथिवीमधु १ पस्थैर्विभृतोवसुनभंता० ॥
 प्रब्रह्माणिनभाक्वदिद्राग्निभ्यामिरज्यत । याससबुधमर्णवंजिह्ववारमपोर्णुतऽइंद्रऽईशानऽओजसानभंता० ॥ अपि
 वृश्चपुराणवद्वततैरिवगुप्तिमोजोदासस्यदंभय । वयंतदस्यसंभृतं वस्विद्रेणविभंजेमहिनभंता० ॥ २४ ॥ यदिद्राग्नीज
 नाऽइमेविह्वयंतेतनागिरा । अस्माकैभिर्नृभिर्वयंसासह्यामपृतन्यतोवनुयामवनुष्यतो नभंता० ॥ यानुश्वेताववोदि
 वऽउच्चरातऽउपद्युभिः । इंद्राग्रयोरनुव्रतमुहानायंति सिंधवोयान्त्सीबंधादमुंचतानभंता० ॥ पूर्वीष्टऽइंद्रोपमातयः
 पूर्वीरुतप्रशस्तयः सूनोहिन्वस्वहरिवः । वस्वोवीरस्यापृचोयानुसाधंतनोधियो नभंता० ॥ तंशिशीतासुवृक्तिभिस्त्वेपं
 सत्वानमृगमयं । उतोनुचिद्यऽओजसाशुष्णस्यांडानिभेदतिजेषत्स्वर्वतीरपो नभंता० ॥ तंशिशीतास्वध्वरंसत्यं सत्वा
 नमृत्वयं । उतोनुचिद्यऽओहतऽआंडाशुष्णस्यभेदत्यजैः स्वर्वतीरपो नभंता० ॥ एवेंद्राग्निभ्यापितृवन्नवीयोमंधातृवदं
 गिरस्वदवाचि । त्रिधातुनाशर्मणापातमस्मान्वयंस्यामपतयोरयीणां ॥ २५ ॥ (८१५११) अस्माऽऊपुप्रभृतयेवरुणायमरु
 ञ्योर्चाविदुष्टरेभ्यः । योधीतामानुषाणां पश्वोगाऽइवरक्षति नभंता० ॥ तमूपुसमनगिरापितृणांचमन्मभिः । नाभाक
 स्यप्रशस्तिभिः सिंधूनामुपोदयेसप्तस्वसासमध्यमोनभंता० ॥ सक्षपः परिपस्वजेन्युऽसोमाययादधेसविश्वं परिदर्श

(८१५११) अस्माऊष्वितिदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोनाभाकोवरुणोमहापक्तिः ।

तः । तस्यवेनीरनुव्रतमुषस्तिस्त्रोऽअवधयुन्नभंता० ॥ यःककुभोनिधारयः पृथिव्यामधिदर्शतः । समातापूर्यपदंतद्व
 रुणस्यसस्यंसहिगोपाऽइवेयोनभंता० ॥ योधर्ताभुवनानायऽउस्त्राणामपीच्याऽवेदनामानिगुह्या । सकविःकाव्या
 पुरुरूपंद्यौरिवपुष्यति नभंता० ॥ २६ ॥ यस्मिन्विश्वानिकाव्याचक्रेनाभिरिवश्रिता । त्रितंजुतीसंपर्यतव्रजेगावोन
 संयुजेयुजेऽअश्वोऽअयुक्षत नभंता० ॥ यऽआस्वत्कऽआशयेविश्वजातान्येषां । परिधामानिमर्मशृङ्गरुणस्यपुरोगये
 विश्वेदेवाऽअनुव्रत नभंता० ॥ ससमुद्रोऽअपीच्यस्तुरोद्यामिवरोहतिनियदामुयजुर्दधे । समायाऽअर्चिनापदास्तृणा
 न्नाकमारुहन्नभंता० ॥ यस्यश्वेतार्विचक्षणातिसोभूमीरधिक्षितः । त्रिरुत्तराणिपप्रतुर्वरुणस्यध्रुवंसदःससप्तानामिर
 ज्यति नभंता० ॥ यःश्वेताऽअधिनिणिजश्चक्रेकृष्णाऽअनुव्रता । सधामपूर्यममेयःस्कंभेनविरोदसीऽअजोनद्यामधा
 रयन्नभंता० ॥ २७ ॥ (८१५१२) अस्तभ्राह्म्यामसुरोविश्वेदेवाऽअमिमीतवरिमाणैपृथिव्याः । आसीद्विश्वाभु
 वनानिसस्त्राङ्गिश्चेत्तानिवरुणस्यव्रतानि ॥ एवावैदस्ववरुणबहंतैनमस्याधीरममृतस्यगोपां । सनःशर्मत्रिवरुणं वियंस
 त्पातंनोद्यावापृथिवीऽउपस्थे ॥ इमांधियंशिक्षमाणस्यदेवकृतुंदक्षवरुणसंशिशाधि । ययातिविश्वोदुरितातरैममुत
 मीणमधिनावरुहेम ॥ आवांश्रावाणोऽअश्विनाधीभिर्विप्राऽअचुच्यवुः । नासत्यासोमपीतये नभंता० ॥ यथावाम

(८१५१२) अस्तभ्रादितिषड्चस्यसूक्तस्यकाण्वोनाभाकृपिरंत्यानांतिसृणामात्रेयार्चनानाकृषिराद्यानांतिसृणांवरुणोऽत्यानांतिसृणामधिनावास्तिसृष्टिपुभोत्यास्तिस्रोनुष्टुभः ।

त्रिरश्विनागीभिर्विप्रोऽअजोहवीत् । नासत्यासोमपीतयेनभैता० ॥ एवावामहऽऊतयेयथाहुवंतमेधिराः । नासत्या
सोमपीतयेनभैता० ॥ २८ ॥ (८।६।१) इमेविप्रस्येधसोमेरस्तृतयज्वनः । गिरःस्तोमासऽईरते ॥ अस्मैतेप्रतिह
र्यतेजातवेदोविचर्षणे । अग्नेजनामिसुष्टुतिं⁺ ॥ आरोकाऽइवधेदहतिग्माऽअग्नेतवत्विषः । दृद्धिर्वनानिबप्सति ॥
हरयोधूमकैतवोवातजूताऽउपचवि । यतैतेवृथगग्नयः ॥ एतेत्येवृथगग्नयऽइद्धासःसमदक्षत । उषसामिवकेत
वः ॥ २९ ॥ कृष्णारजांसिपत्सुतःप्रयाणैजातवेदसः । अग्निर्यद्रोधतिक्षमि ॥ धासिकृष्णानऽओषधीर्वप्सदग्निर्नवा
यति । पुनर्यतरुणीरपि ॥ जिह्वाभिरहननंमदूर्चिषाजंजणाभवन् । अग्निर्वनेषुरोचते ॥ अप्सवग्नेसधिष्टवसौषधीरनु
रुध्यसे । गर्भेसंजायसेपुनः ॥ उदग्नेतवतद्धृतादूर्चीरोचतऽआहुतं । निसानंजुहोतुमुखे ॥ ३० ॥ उक्षान्नायवशान्नाय
सोमपृष्ठायवेधसे । स्तोमैर्विधेमाग्नये ॥ उतत्वानमसावयंहोतवरेण्यकतो । अग्नेसमिद्धिरीमहे ॥ उतत्वाभृगुवच्छु
चेमनुष्वदग्नऽआहुत । अंगिरस्वद्धवामहे ॥ त्वंह्यग्नेऽअग्निनाविप्रोविप्रेणसन्तसता । सखासख्यांसमिध्यसे ॥ सत्वं
विप्रायदाशुषेर्यिदैहिसहस्रिणं । अग्नेवीरवतीमिषं ॥ ३१ ॥ अग्नेभ्रातःसहस्कृतरोहिदश्वशुचिव्रत । इमंस्तोमंजुष
स्वमे ॥ उतत्वाग्नेमगस्तुतोवाश्रायंप्रतिहर्यते । गोष्ठंगावऽइवाशत ॥ तुभ्यंताऽअंगिरस्तमविश्वाःसुक्षितयःपृथक् ।

षष्ठेनुवाकेषद्रसूक्तानि (८।६।१) इमेविप्रस्येतित्रयस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यांगिरसोविरूपोभिर्गायत्री ।

अग्नेकामाययेमिरे ॥ अग्निधीभिर्मनीषिणोमेधिरासोविपश्चितः । अद्भ्यसद्यायहिन्विरे ॥ तंत्वामग्नेषुवाजिनैतन्वानाऽ
अग्नेऽअध्वरं । वद्धिंहोतारमीळते ॥ ३२ ॥ पुरुत्राहिसहस्रसिंविशोविश्वाऽअनुप्रभुः । समत्सुत्वाहवामहे ॥ तमीळिष्व
यऽआहुतोभिर्विभ्राजतेघृतैः । इमंनःशृणवद्धवं ॥ तंत्वावयंहवामहेशृण्वंतंजातवेदसं । अग्नेघ्नंतमपद्विषः ॥ विशांराजा
नमद्धृतमध्यक्षंधर्मणामिमं । अग्निमीळेसऽउश्रवत् ॥ अग्निविश्वार्युवेपसंमर्यनवाजिनैहितं । ससिनवाजयामसि ॥ ३३ ॥
घ्नन्मध्राण्यपद्विषोदहन्नक्षीसिविश्वहा । अग्नेतिग्मेनदीदिहि ॥ यंत्वाजनासऽइधतेमनुष्वदंगिरस्तम । अग्नेसबोधिमे
वचः ॥ यदग्नेदिविजाऽअस्यंस्सुजावासहस्कृत । तंत्वागीभिर्हवामहे ॥ तुभ्यंघेत्तेजनाऽइमेविश्वाःसुक्षितयःपृथक् ।
धासिंहिन्वत्यत्वे ॥ तेधेदग्नेस्वाध्योहाविश्वानृचक्षसः । तरंतःस्यामदुर्गहा ॥ ३४ ॥ अग्निमंद्रं पुरुप्रियंशीरंपावकशो
चिषं । दृद्धिर्मद्रेभिरीमहे ॥ सत्वमग्नेविभावसुःसृजन्त्सूर्योनरिभिरभिः । शर्धन्तमांसिजिघ्रसे ॥ तत्तैसहस्वऽईमहे
द्रात्र्यन्नोपदस्यति । त्वदग्नेवार्यवसु ॥ ३५ ॥ (८।६।२) समिधाग्निंदुवस्यतघृतैर्बोधयतातिथिं । आसिन्हव्या
जुहोतन ॥ अग्नेस्तोमंजुषस्वमेवधंस्त्वानेनमन्मना । प्रतिसूक्तानिहर्यनः ॥ अग्निंदूतपुरोदधेहव्यवाहुमुपभुवे । देवाऽ
आसादयादिह⁺ ॥ उस्तेवृहतोऽअर्चयःसमिधानस्यदीदिवः । अग्नेशुक्रासऽईरते ॥ उपत्वाजुहोतुममघृताचीर्यंतुहर्य

(८।६।२) समिधाग्निमितित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यांगिरसोविरूपोभिर्गायत्री ।

त । अग्नेहव्याजुषस्वनः ॥ ३६ ॥ मंद्रहोतारमृत्वजैचित्रभानुंविभावंसु । अग्निमीळेसऽउश्रवत् ॥ प्रलंहोतारमी
 ङ्यजुष्टमग्निंकविकेतुं । अध्वराणामभिश्चियं ॥ जुषाणोऽअंगिरस्तमेमाहव्यान्यानुषक् । अग्नेयज्ञंनयऽऋतुथा⁺ ॥
 समिधानऽउसंत्यशुक्रशोचऽइहावह । चिकित्वान्दैव्यंजनं ॥ विप्रंहोतारमद्रुहैधूमकेतुंविभावंसु । यज्ञानांकेतुमीम
 हे ॥ ३७ ॥ अग्नेनिपाहिन्स्वंप्रतिष्मदेवरीषतः । भिंधिद्वेपःसहस्कृत ॥ अग्निःप्रत्नेनमन्मनाशुभानस्तन्वं^१स्वां । क
 विविप्रेणवावृधे ॥ उजोनपातमाहुवेग्निपावकशोचिषं । अस्मिन्यज्ञेस्वध्वरे⁺ ॥ सनोमित्रमहस्त्वमग्नेशुक्लेणशोचि
 षा । देवैरासत्सिवाहिंषि ॥ योऽअग्नितन्वो^३दमैदेवंमर्तःसपर्यति । तस्माऽइहीदयद्वसु ॥ ३८ ॥ अग्निर्मूर्धादिवःककु
 त्पतिःपृथिव्याऽअयं । अपारेतांसिजिन्वति ॥ उदग्नेशुच्यस्तवशुक्राभ्राजैतऽईरते । तवज्योतींष्यर्चयः ॥ ईशिषेवा
 र्यस्यहिदात्रस्याग्नेस्वर्पतिः । स्तोतास्यांतवशर्मणि ॥ त्वामग्नेमनीषिणस्त्वांहिन्वंतिचित्तिभिः । त्वांवर्धतुनोगिरः ॥
 अदग्धस्यस्वधावतोदूतस्यरेभतःसदा । अग्नेःसख्यंवृणीमहे ॥ ३९ ॥ अग्निःशुचिंव्रततमःशुचिर्विप्रःशुचिःकविः ।
 शुचीरोचतऽआहुतः ॥ उत्तत्वाधीतयोममगिरावर्धतुविश्वहा । अग्नेसख्यस्यवोधिनः ॥ यदग्नेस्यामहंत्वंत्वाधास्या
 ऽअहं । स्युष्टेसत्याऽइहाशिषः ॥ वसुर्वसुपतिर्हिंक्रमस्यग्नेविभावंसुः । स्यामतेसुमतावपि ॥ अग्नेधृतव्रतायतेसमुद्राये
 वसिंधवः । गिरावाश्रासऽईरते ॥ ४० ॥ युवानंविश्वपतिकविंविश्वादैपुरुवेपसं । अग्निंशुभामिमन्मभिः ॥ यज्ञानां

रथ्यैवयंतिगमजैभायवीळ्वे । स्तोमैरिषेमाग्र्ये ॥ अयमग्नेत्वेऽअपिजरिताभूतुसंत्य । तस्मैपावकमृळय ॥ धीरोह्यस्य
 झसद्विप्रोनजागृविःसदा । अग्नेदीदयसिद्यवि ॥ पुराग्नेदुरितेभ्यःपुरामधेभ्यःकवे । प्रणऽआयुर्वसोतिर ॥ ४१ ॥
 (८।६।३) आघायेऽअग्निमिधतेस्तृणातिर्वहिरानुषक् । येषामिंद्रोयुवासखा ॥ बृहन्निदिध्मऽएषांभूरिशस्तपृथुःस्व
 रुः । येषामिंद्रोयुवासखा ॥ अयुद्धऽइद्युधावृतंशूरऽआजतिसत्वभिः । येषामिंद्रोयुवासखा ॥ आवुंदंवृत्रहाददेजा
 तःपृच्छद्विमातरं । कऽउग्राःकेहशृण्विर ॥ प्रतित्वाशवसीवदद्विरावप्सोनयोधिषत् । यस्तेशत्रुत्वमाचके⁺ ॥ ४२ ॥
 उत्तत्वंमघयन्छृणुयस्तेवष्टिववक्षितत् । यद्वीळ्यासिवीळुतत्⁺ ॥ यदाजियात्याजिकृदिंद्रःस्वश्वयुरूप । रथीतमोर
 थीनां ॥ विषुविश्वाऽअभियुजोवज्रिन्विष्वग्यथावृह । भवानःसुश्रवंस्तमः ॥ अस्माकंसुरथंपुरऽइंद्रःकृणोतुसातये ।
 नयंधूर्वैतिधूर्तयः ॥ वृज्यामतेपरिद्विषोरंतेशक्रदावने । गमेमेदिंद्रगोमतः ॥ ४३ ॥ शनैश्चिद्यंतोऽअद्विवोश्वावंतः
 शतग्विनः । विवक्षणाऽअनेहसः ॥ ऊर्ध्वाहितेद्विवेदिवेसहस्रासुनृताशता । जरितृभ्योविमंहते ॥ विद्माहित्वाधनं
 जयमिंद्रहृष्टार्चिदारुजं । आदारिणंयथागयं ॥ कुकुहंचित्त्वाकवेमंदंतुधृष्णविंदवः । आत्वापणियदीमहे ॥ यस्तेरे
 वाऽअदाशुरिःप्रममर्षमघसंये । तस्यनोवेदऽआभर ॥ ४४ ॥ इमऽउत्वाविचक्षतेसखायऽइंद्रसोमिनः । पुष्टावंतोय

(८।६।३) आघायइतिद्विचत्वारिंशच्चस्यसूक्तस्यकाण्वस्त्रिशोकइंद्रआशयाअग्नीद्रागायत्री ।

थापशुं ॥ उतत्वार्वधिरंवयंश्रुत्कर्णसंतमृतये । दूरादिहहवामहे ॥ यच्छुश्रूयाऽहमहवदुर्मर्षचक्रियाऽउत । भवे
रापिनोऽअंतमः ॥ यच्चिद्धितेऽअपिव्यार्थिर्जगन्वासोऽअमन्महि । गोदाऽइदिद्रबोधिनः ॥ आत्वारंभनजिप्रयोर
भ्माशवसस्यते । उश्मासित्वासधस्थऽआ ॥ ४५ ॥ स्तोत्रमिंद्रायगायतपुरुनृम्णायसत्त्वने । नकिर्यवृण्वतेयुधि ॥
अभित्वावृषभासुतेसुतंसृजामिपीतये । तृपाव्यश्रुहीमदं ॥ मात्वामूराऽअविष्यवोमोपहस्वानऽआदभन् । मार्कीत्र
हृद्विषोवनः ॥ इहत्वागोपरीणसामहेमंदतुराधसे । सरोगौरोयथापिब ॥ यावृत्रहापरावतिसनानवाचचुच्युवे ।
तासंसत्सुप्रवोचत ॥ ४६ ॥ अपिबत्कद्रुवःसुतामिंद्रःसहस्रबाहे । अत्रादेदिष्टपौस्यं ॥ सत्यंतत्तुर्वशेयदौविदानोऽ
अह्वाय्यं । व्यानदुतुर्वणेशमि ॥ तुरणिबोजनानात्रदंवाजस्यगोमतः । समानमुप्रशंसिषं ॥ ऋभुक्षणंनवर्तवऽउक्थे
षुतुड्यावृधं । इंद्रसोमेसचासुते ॥ यःकृतदिद्वियोन्यंत्रिशोकायगिरिपृथुं । गोभ्योगातुंनिरैतवे ॥ ४७ ॥ यदधि
षेमनस्यासिमंदानःप्रेदियक्षसि । मातत्करिंद्रमृळय ॥ दभ्रंचिद्धित्वावतःकृतंशृण्वेऽअधिक्षमि । जिगात्विद्रतेमनः ॥
तवेदुताःसुकीर्तयोसंभ्रुतप्रशस्तयः । यदिंद्रमृळयासिनः ॥ मानऽएकस्मिन्नागसिमाद्वयोरुतत्रिषु । वधीर्माशूरभूरि
षु ॥ बिभयाहित्वावतऽउग्रादभिप्रभंगिणः । दस्मादहमृतीषहः ॥ ४८ ॥ मासख्युःशूनमाविदेमापुत्रस्यप्रभूवसो ।
आवृत्वद्भूतुतेमनः ॥ कोनुमर्याऽअभिधितःसखासखायमब्रवीत् । जहाकोऽअस्मदीषते ॥ एवारैवृषभासुतेसिन्व

न्भूर्यावयः । श्वघ्नीवनिवताचरन् ॥ आतऽएतावचोयुजाहरीगृभ्णेसुमद्रथा । यदीब्रह्मभ्यऽइहदः ॥ भिंधिविश्वा
ऽअपद्विषःपरिबाधोजहीमृधः । वसुंस्पाहंतदाभर ॥ यद्वीळाविंद्रयत्थिरेयत्पर्शानेपराभृतं । वसुं ॥ यस्यतेविश्व
मानुषोभूरैदत्तस्यवेदति । वसुं ॥ ४९ ॥ इतिषष्ठाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

त्रिचत्वारिंशाप्यायेवर्गाः ४९ सूक्तानि १४ ऋचः २५८ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. ६७ अश्विभ्या. २४ इंद्राये. १४ इंद्राग्निभ्यां. १० अग्नय.
इंद्राग्निभ्या. १२ वरुणाये. १३ अश्विभ्या. ३ अग्नय. ६३ अग्नीद्राभ्या. इंद्राये. ४१ ॥ इतिषष्ठेतृतीयः ॥

त्वावतस्त्रयस्त्रिंशद्विशोभ्यंआसआदिकानीतस्यपृथुश्रवसोदानस्तुतिराद्यापादनिचृत्पंचम्यादिककुब्गायत्री
बृहत्यनुष्टुप्सतोबृहतीगायत्रीविपरीतोत्तराप्रगाथोद्विपदाचतुर्विंशिकाबृहतीपिपीलिकमध्याककुम्भ्यंकुशिरा
विराड्जगत्युपरिष्टाद्बृहतीबृहत्योविषमपदोत्तरापंक्तिःसंस्तारपंक्तिर्गायत्रीपंक्तिःप्रगाथोवायव्याचगायत्रीद्वि
पदोष्णिक्पंक्तिर्वायव्यागायत्रीमहिवोद्भूनात्रितआस्यआदित्येभ्योत्यादुःस्वप्नयःपंचोषसेपिमहापांक्तंस्वादोः
पंचोनाप्रगार्थःसौम्यंत्रैष्टुभंपंचमीजगत्यभिप्रदशप्रस्कण्वःप्रगाथंतत्सुश्रुतंपुष्टिगुर्यथामनौश्रुष्टिगुर्यथामना
वायुरूपमंत्वाष्टौमेध्रएतत्तेमातरिश्वानोविश्वइतिवैश्वदेवःप्रगाथोभूरीत्पंचकृशःप्रस्कण्वस्यदानस्तुतिर्गायत्रं
तुतृतीयांतेअनुष्टुभौप्रतितेष्टुषधौत्याग्निशौरिपंक्तिर्युवंदेवाचतुष्कमेध्याआश्विनंत्रैष्टुभंयमृत्विजस्तृचंवैश्वदेव

माद्यऋक्त्विकस्तुतिर्वैमानिवाससुपर्णैः प्राग्वहं जागतमग्न आविंशतिर्भर्गः प्रागाथ आग्नेयं प्रागाथं तूभयं ब्यूना
प्रोअस्मै द्वादश प्रगाथः पांक्तं सप्तम्याद्यास्तिस्त्रो बृहत्सः स पूव्यो गायत्री माद्या चतुर्थ्यादि द्वै सप्तमी चानुष्टुभौ गायत्री
त्यादैवी त्रिष्टुबुत्त्वायदिंद्रतरोभिः पंचोनाकलिः प्रागाथः प्रागाथं मत्यानुष्टुपत्यांनुसैकामत्स्यः सामदौ मैत्रावरुणि
मान्यो वा बहवो वामत्स्याजालनद्धा आदित्यानस्तुवन्दंशम्याद्यास्तिस्त्रोप्यदितेः ॥ ४ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८।६।४) त्वावतः पुरुवसो वयमिंद्र प्रणेतः । स्मसिंस्थातर्हरीणां ॥ त्वां हि सत्यमद्रिवो विद्मदा
तारमिषां । विद्मदा तारैरयीणां ॥ आयस्यते महिमानं शतमूतेशतं क्रतो । गीर्भिर्गृणंति कारवः ॥ सुनीधो घासमत्यो
यं मरुतो यमर्यमा । मित्रः पांत्यद्रुहः ॥ दधानो गोमदश्वत्सु वीर्यमादित्य जूतऽपधते । सदा राया पुरुस्पृहा ॥ १ ॥ त
मिंद्रं दानमीमहेशवसानमभीर्वे । ईशानं रायऽईमहे ॥ तस्मिन्हि संत्युतयो विश्वाऽअभीरवः सचा । तमावहंतु स

(८।६।४) त्वावत इति त्रयस्त्रिंशदक्षसूक्तस्याश्वो वशऋषिः पृथुश्रवदेवता आद्यानां विशत्युचामिंद्रो देवता आनो वायवित्यादि चत
सृणां शतं दास इत्यस्याश्ववायुर्देवता आद्यापादनिचृत्तद्वितीयादिति स्त्रो गायत्र्यः पंचम्याद्याः क्रमेण ककुब्जगायत्री बृहत्सुनुष्टुपसतो बृहती गायत्री
बृहती विपरीता द्विपदा गायत्री बृहती पिपीलिक मध्या ककुब्जं कुशिरा इजगत्युपरिष्ठा बृहती बृहती विषमपदा बृहती पक्तिस्तार पक्तिगाय-
त्री पक्ति बृहती सतो बृहती बृहती सतो बृहती गायत्री द्विपदा विराडुष्णिक् पक्तिगायत्र्यः । (पृथुश्रवाः कानी तोरा जातस्य दानस्तुतिः) ।

सयः पुरुवसुं मदाय हरयः सुतं ॥ यस्ते मदो वरेण्यो यऽईंद्रवृत्रहंतमः । यऽआदुदिः स्वर्गं नृभिः पृतना सुदुष्टरः ॥
यो दुष्टरो विश्वारश्रवाभ्यो वा जेष्वास्तिरुता । सनः शविष्ठसवना वसोगहि गमे गोमतित्रजे ॥ गव्योषुणा यथा पुरा
श्वयोतरथया । वरिवस्यमहामह ॥ २ ॥ न हितेशूरराधसो तं विदामि सत्रा । दशस्यानां मघवन्नचिदद्रिवोधि
यो वा जेभिराविथ ॥ यऽऋष्वः श्रावयत्स्वा विश्वेत्स वेदजनिमा पुरुष्टतः । तं विश्वेमानुपायुगेद्रै हवंते तविषयतस्तुचः ॥
सनो वा जेष्वा विता पुरुवसुः पुरस्थाता मघवा बृत्रहाभुवत् ॥ अभिवो वीरमंधसो मदे पुगाय गिरामहाविचेतसं । इंद्रनाम
श्रुत्यैशा किं न्वचो यथा ॥ ददीरे कणस्तन्वेदुर्दिवसुं दुर्दिवजैषु पुरुहूतवाजिनं । नूनमर्थ ॥ ३ ॥ विश्वेपामिरज्यंतं वसू
नां सासह्नां संचिदस्य वर्षसः । कृपयतो नूनमत्यर्थ ॥ महः सुवोऽअरं मिपेस्तवामहे मीहुपेऽअरं गमाय जग्मथे । यज्ञेभि
र्गीर्भिर्विश्वमनुषामरुतामियक्षसि गायेत्वा नमसा गिरा ॥ येषा तयंतेऽअज्मभिर्गिरीणां स्तुभिरेषां । यज्ञं हि प्वणी
नां सुभ्रंतु विष्वणीनां प्राध्वरे ॥ प्रभंगं दुर्मतीनामिंद्रं शविष्ठाभर । रयिमस्सभ्यं युज्यं चोदयन्मते ज्येष्ठं चोदयन्मते ॥
सनितः सुसनितरुप्रचित्रचेतिष्ठसूनुत । प्रासहासस्त्राहुरिंसहंतं भुज्युवा जेपूव्यं ॥ ४ ॥ आसऽएतु यऽईवदाऽअ
दैवः पूर्तमाददे । यथा चिद्वशोऽअश्व्यः पृथुश्रवसि कानी तेऽस्याव्युप्याददे ॥ पृष्टिं सहस्राश्व्यं स्वायुता सनमुष्ट्रानां
विंशतिं शता । दशश्यावीनां शता दशश्वरूपीणां दशगवांसहस्रा ॥ दशश्यावाऽऋधद्रयो वीतवारासऽआशवः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ४

॥ २४ ॥

मथानेमिनिवावृतुः ॥ दानांसः पृथुश्रवसः कानीतस्य सुरार्धसः । रथं हि रण्ययंददन्मंहिष्ठः सुरिरभूद्वर्षिष्ठमकृतश्रवः ॥
आनोवायोमहेतनेयाहिमस्यायपाजसे । वयंहितैचक्रुमाभूरिदावनेसद्यश्चिन्महिदावने ॥ ५ ॥ योऽअश्वेभिर्वहतेव
स्तऽउस्त्रास्त्रिः सप्तसतीनां । एभिः सोमैभिः सोमसुद्धिः सोमपादानायशुक्रपूतपाः ॥ योमऽइमंचिदुत्मनामंदच्चित्रंदाव
ने । अरुदेऽअक्षेनहुषेसुकृत्वनिसुकृत्तरायसुकृतुः ॥ उच्ये ३ वपुषियः स्वराळुतवायोघृतस्त्राः । अश्वेपितरजैपितंशुनैपितं
प्राज्मत्तदिदन्नुतत् ॥ अधप्रियमिषिरायषष्टिसहस्रासनं । अश्वानामिन्नवृष्णां ॥ गावोनयूथमुपयंतिवध्रयऽउपमायंति
वध्रयः ॥ अधयच्च रथेगणेशतमुष्टाऽअचिक्रदत् । अधश्विलैषुविंशतिंशता ॥ शतंदासेबल्वुधेविप्रस्तरुक्षऽआददे । तेते
वायविमेजनामदंतींद्रगोपामदंतिद्वगोपाः ॥ अधस्यायोषणामहीप्रतीचीवशमंश्वयं । अधिरुक्माविनीयते ॥ ६ ॥ (८।६।५)
महिबोमहतामवोरुणमित्रंदाशुषे । यमादित्याऽअभिद्रुहोरक्षथानेमघनंशदनेहसौवऽऊतयः सुऽऊतयोवऽऊतयः ॥
विदादेवाऽअघानामादित्यासोऽअपाकृतिं । पक्षावयोयथोपरिच्य १ स्मेशर्मयच्छतानेहसौ ॥ व्य १ स्मेऽअधिशर्मत
त्पक्षावयोनयंतन । विश्वानिविश्ववेदसोवरुथ्यामनामहेनेहसौ ॥ यस्माऽअरासतक्षयंजीवानुंचप्रचेतसः । मनो
विंश्वस्यघेदिमऽआदित्यारायऽईशतेनेहसौ ॥ परिणोवृणजन्घादुर्गाणि रथ्योयथा । स्यामेदिंद्रस्यशर्मण्यादित्या

(८।६।५) महिवइत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यायस्त्रित्वादित्या अंत्यपंचानामादित्योपसोमहापंक्तिः । (अंत्याः पंचदुःस्वप्नयः) ।

नामुतावस्यनेहसौ ॥ ७ ॥ परिहृतेदनाजनोयुष्मादत्तस्यवायति । देवाऽअदभ्रमाशवोयमादित्याऽअहेतनानेह
सौ ॥ नतंतिग्मंचनत्यजोनद्रासदुभितंगुरु । यस्माऽउशर्मसप्रथऽआदित्यासोऽअराध्वमनेहसौ ॥ युष्मेदेवाऽअ
पिष्मसियुध्यंतऽइववर्मसु । यूयमहोनऽएनंसोयूयमर्भादुरुष्यतानेहसौ ॥ अदितिर्नऽउरुष्यत्वदितिः शर्मयच्छतु ।
मातामित्रस्थैरवतौर्यम्णोवरुणस्यचानेहसौ ॥ यदेवाऽशर्मशरणंयद्भ्रंयदनातुरं । त्रिधातुयद्भ्रंरुथ्यं १ तदस्मासुवियं
तनानेहसौ ॥ ८ ॥ आदित्याऽअवहिर्यताधिकूलादिवस्त्रशः । सुतीर्थमर्वतोयुधानुनोनेषथासुगमनेहसौ ॥
नेहभद्रंरक्षस्विनेनावयैनोपयाऽउत । गवंचभद्रंधेनवैवीरायंचश्रवस्यतेनेहसौ ॥ यदाविर्यदपीच्यं १ देवासोऽअस्ति
दुष्कृतं । त्रितेतद्विश्वमाह्यऽअरेऽअस्मदधातनानेहसौ ॥ यच्चगोषुदुःष्वभ्यंयच्चास्मेदुहितर्दिवः । त्रितायतद्वि
भावयाऽह्यायपरावहानेहसौ ॥ निष्कंवाघाकृणवतेन्नजंवादुहितर्दिवः । त्रितेदुःष्वभ्यंसर्वमाह्येपरिदंनस्यनेहसौ ॥
॥ ९ ॥ तदन्नायतदपसेतंभागमुपसेदुषे । त्रितायंचद्वितायचोषोदुःष्वभ्यंवहानेहसौ ॥ यथाकलांयथाशफंयथऽ
ऋणंसंनयामसि । एवादुःष्वभ्यंसर्वमाह्येसंनयामस्यनेहसौ ॥ अजैष्माद्यासनामचाभूमानागसोवयं । उषोयस्मा
दुःष्वभ्यादभैष्मापतदुच्छत्वनेहसौ ॥ १० ॥ (८।६।६) स्वादोरभक्षिवयंसः सुमेधाः स्वाध्यावरिवोवित्तरस्य ।

(८।६।६) स्वादोरिति पंचदशर्चस्यसूक्तस्याण्वः प्रगाथः सोमस्त्रिष्टुप् पंचमीजगती ।

विश्वेयं देवाऽउत मर्त्याऽसोमधुब्रुवन्तोऽभिसंचरन्ति ॥ अंतश्च प्रागाऽअदितिर्भवास्य वया ताहरसोदैव्यस्य । इंदुविंद्र
स्य सख्यं जुषाणः श्रौष्टीं वधुरमनुरायऽक्रध्याः ॥ अपां सोमं ममृताऽअभूमागन्मज्योतिराविंदाम देवान् । किं नूनम
स्मान्कृणवदरातिः किमुधुतिरमृतमर्त्यस्य ॥ शनौ भवहृदऽआपीतऽईदोपितेव सोमसूनवे सुशेवः । सखेव सख्यंऽउरुशं
सधीरः प्रणऽआयुर्जावसे सोमतारीः ॥ इमे मापीतायशसऽउरुष्यवोरधं नगावः समनाहपर्वसु । ते मारक्षन्तु विस्रसंश्चरि
त्रादुत मास्त्रामाद्यवयं त्विंदवः ॥ ११ ॥ अग्निं न मां मथितं संदिदीपः प्रचक्षय कृणु हिवस्य सोनः । अधाहिते मद्ऽआसौ
ममन्यैरेवांऽइव प्रचरापुष्टिमच्छ ॥ इषिरेण ते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येवरायः । सोमराजन् प्रणऽआयूषितारीर
हानीवसूयं वासराणि ॥ सोमराजन्मृळ्यानः स्वस्ति तव स्मसि ब्रूत्याऽस्तस्य विद्धि । अलंति दक्षऽउत मन्युरिंदोमानोऽ
अर्योऽअनुकामं परादाः ॥ त्वंहिनस्तन्वः सोमगोपागात्रे गात्रे निषसत्थानृचक्षाः । यत्ते वयं प्रमिनाम ब्रतानि सनोमृळसु
षखादेव वस्यः ॥ ऋदुदरेण सख्या सचेयुऽमानरिष्येद्वैर्यश्वपीतः । अयं यः सोमोन्य धाय्यस्मे तस्माऽइंद्रं प्रति रमेम्यायुः
॥ १२ ॥ अपत्याऽअस्थुरनिराऽअभीवानिरत्र सन्तमिषीचीरभैषुः । आसोमोऽअस्माँऽअरुहद्विहायाऽअगन्मयत्रं प्र
तिरंतऽआयुः ॥ यो नऽइंदुः पितरो हृत्सुपीतो मर्त्यो मर्त्याऽआविवेश । तस्मै सोमाय हविषा विधेम मृळीकेऽअस्य सुमतौ
स्याम ॥ त्वंसोमपितृभिः संविद्वानो नुद्यावापृथिवीऽआततं थ । तस्मै तऽइंदो हविषा विधेम वयं स्याम पतयोरयीणां ॥

त्रातारो देवाऽअधिबोचतानोमानो निद्राऽईशतमो तजल्पिः । वयं सोमस्य विश्वहं प्रियासः सुवीरा सोविदथुमावदेम ॥
त्वं नः सोम विश्वतो वयोधास्त्वं स्वर्विदा विंशानृचक्षाः । त्वं नऽइंदऽऊतिभिः सजोपाः पाहि पश्चात्तादुत वापु रस्तात् ॥ १३ ॥
(अथवालखित्यानि ॥ (१) अभिप्रवः सुराधं समिद्रं मर्चयथा विदे । योजरितृभ्यो मघवापुरुवसुः सहस्रेणेव शिक्
ति ॥ शतानीके व्रजिगाति धृष्णया हंति वृत्राणि दाशुषे । गिरोरिव प्ररसाऽअस्य पिन्विरे दत्राणि पुरुभोजसः ॥ आत्वा
सुतासऽइंदवो मदायऽइंद्रगिर्वणः । आपो न वज्रिन्नन्वो क्यं सरः पृणति शूरराधसे ॥ अनेह संप्रतरणं विवक्ष्णं मध्वः
स्वादिष्ठमीपिव । आयथा मंदसानः किरासिनः प्रक्षुद्रे वत्मना धृषत् ॥ आनः स्तोममुपद्रवद्वियानोऽअश्वोनसोतृभिः ।
यं ते स्वधा वन्त्स्वदयं ति धेनवऽइंद्रकण्वेषुरातयः ॥ १४ ॥ उग्रं न वीरं न मसोपसेदिम विभूतिमक्षितावसुं । उद्रीव वज्रि

१ अथैकादशसूक्तात्मकं वालखिल्याख्यं भागं पाठका अस्मिन्नध्याये पठन्ति सवेदपारायणादौ निष्यते खिलत्वात् ।—“सूक्तसहस्रं सप्तदश-
कमृवेदपारायणपाठे शाकल्ये” इत्यत्र सिद्धान्तितायाः सप्तदशाधिकसहस्रसूक्तसंख्यायाः खिलरहितसंहितयेव पूर्तेश्च । यश्च सर्वानुक्रम-
ण्यामेवामनुक्रमो दृश्यते सविचारणीयो वैदिकयुरीणैः । सत्यप्येवमेषां पारायणादौ निषेधेऽध्ययनाध्यापनादावृष्यादिज्ञानश्रेयोहेतुरित्यभि-
प्रेत्य दृष्टसर्वानुक्रमानुसारेण सूक्तप्रतीकांशलिख्यते ।

(१) अभिप्रेतिदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वइंद्रः अयुजोऽवृहत्योयुजः सतोवृहयः ।

अवतोनासिंचतेक्षरंतींद्रधीतयः ॥ यद्धनूनयद्वायज्ञेयद्वापृथिव्यामधि । अतो नोयज्ञमाशुभिर्महेमतऽउग्रऽउग्रेभिराग
हि ॥ अजिरासोहरयोयेतऽआशवोवाताऽइवप्रसक्षिणः । येभिरपत्यंमनुषःपरीयसेयेभिर्विंश्वंस्वईशे ॥ एतावतस्तऽ
ईमहऽइंद्रसुस्रस्यगोमतः । यथाप्रावोमघवन्मेधातिथिंयथानीपातिथिधने ॥ यथाकण्वेमघवन्त्रसदस्यवियथापक्वथे
दशव्रजे । यथागोशयेंऽअसनोऽक्रजिश्वनींद्रगोमद्धिरण्यवत् ॥ १५ ॥ (२) प्रसुश्रुतंसुरार्धसमर्चाशक्रमभिष्टये ।
यःसुन्वतेस्तुवतेकाम्यंवसुसहस्रेणैवमंहते ॥ शतानीकाहेतयोऽअस्यदुष्टराऽइंद्रस्यसमिषोमहीः । गिरिर्नभुज्जामघव
त्सुपिन्वतेयदीसुताऽअमंदिषुः ॥ यदीसुतासुऽइंदवोभिप्रियममंदिषुः । आपोनर्घायिसर्वनमऽआवसोदुर्घाऽइवोपदा
शुषे ॥ अनेहसंवोहवमानमृतयेमध्वःक्षरंतिधीतयः । आत्वावसोहवमानासुऽइंदवऽउपस्तोत्रेषुदधिरे ॥ आनःसोमै
स्वध्वरऽइयानोऽअत्योनतोशते । यंतैस्वदावन्स्वदतिगूर्तयःपौरैश्छंदयसेहव ॥ १६ ॥ प्रवीरमुग्रंविर्विचिधनस्पृतंवि
भूतिरार्धसोमहः । उद्रीववज्रिन्नवतोवसुत्वनासदापीपेथदाशुषे ॥ यद्धनूनंपरावतियद्वापृथिव्यादिवि । युजानऽइ
ंद्रहरिर्भिर्महेमतऽऋक्सऽऋग्वेभिरागहि ॥ रथिरासोहरयोयेतऽअस्त्रिधुऽओजोवातस्यपिप्रति । येभिर्निदस्यंमनुषो
निघोषयोयेभिःस्वःपरीयसे ॥ एतावतस्तेवसोविद्यामशूरनव्यसः । यथाप्रावऽएतशंकृत्येधनेयथावशंदशव्रजे ॥

(२) प्रसुश्रुतमितिदशर्चस्यसूक्तस्यपुष्टिगुरिद्रःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

यथाकण्वेमघवन्मेधेऽअध्वरेदीर्घनीथेदमूनसि । यथागोशयेंऽअमिषासोऽअद्रिवोमयिगोत्रंहरिश्चियं ॥ १७ ॥ (३)
यथामनौसांवरणौसोममिंद्रापिबःसुतं । नीपातिथौमघवन्मेधातिथौपुष्टिगौश्रुष्टिगौसचा ॥ पार्षद्वाणःप्रस्कण्वंसम
सादयच्छयानंजिब्रिमुद्धितं । सहस्राण्यसिषासुद्रवामृषिस्त्वोतोदस्येववृकः ॥ यऽउक्थेभिर्नविंधतैचिकिचऽऋषिचो
दनः । इंद्रंतमच्छावदुनव्यस्यामत्यरिष्यंतंनभोजसे ॥ यसाऽअर्कसप्तशीर्षाणमानुचुस्त्रिधातुमुत्तमेपदे । सत्विभा
विश्वाभुवनानिचिक्रददादिजनिष्टपाँस्यं ॥ योनोदातावसूनामिंद्रंतंहमहेवयं । विद्वाहस्यसुमतिंनवीयसींगमेमगोमति
व्रजे ॥ १८ ॥ यस्मैत्वंवसोदानायशिक्षसिसरायस्पोषमश्रुते । तंत्वावयमंघवन्नंद्रगिर्वणःसुतावतोहवामहे ॥ कदा
चनस्तरीरसिनेंद्रसश्चसिदाशुषे । उपोपेन्नमंघवन्भूयऽइन्नुतेदानंदेवस्यपृच्यते ॥ प्रयोनंक्षेऽअभ्योजसाक्रिविंधः
शुष्णानिघोषयन् । यदेद्रस्तभीत्यथयन्नमूदिवमादिजनिष्टपार्थिवः ॥ यस्यायंविश्वऽआर्योदासःशेवधिपाऽअरिः ।
तिरश्चिदयैरुशमेपवीरवितुभ्येत्सोऽअज्यतेरयिः ॥ तुरण्यवोमधुमंतंघृतश्रुतंविप्रासोऽअर्कमानुचुः । अस्मेरयिःपप्रथे
वृष्णयंशवोस्मेसुवानासुऽइंदवः ॥ १९ ॥ (४) यथामनौविवस्वतिसोमंशक्रापिबःसुतं । यथात्रितेछंदऽइंद्रजुजो

(३) यथामनावितिदशर्चस्यसूक्तस्यपुष्टिगुरिद्रःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः । (४) यथामनावितिदशर्चस्यसूक्तस्यायुरिद्रः
अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

पस्यायौमादयसेसचा ॥ पृषध्रेमेध्रेमातरिश्वनीर्द्रसुवानेऽमर्दथाः । यथासोमं दशशिप्रेदशौण्येस्यूमरश्मावृजूनसि ॥
यऽउक्थाकेर्वलाद्धेयः सोमं धृषितापिबत् । यस्मै विष्णुस्त्रीणि पदा विचक्रमऽउपमित्रस्य धर्मभिः ॥ यस्य त्वमिन्द्रस्तोमे
पुचाकनोवाजेवाजिन्धतक्रतो । तं त्वावयं सुदुर्धामिव गोदुहो जुहूमसि श्रवस्य वः ॥ योनो दाता सनः पितामहोऽग्रऽई
शानकृत् । अयामल्लुग्रोमघवापुरुवसुगोर्श्वस्य प्रदातुनः ॥ २० ॥ यस्मै त्वं सोदानायमंहसे सरायस्पोषमिन्वति ।
वसुयवो वसुपतिं शतक्रतुं स्तोमैरिद्रं हवामहे ॥ कदाचन प्रयुच्छस्य भेनिपासिजन्मनी । तुरीयादित्यहर्वनंतऽइन्द्रियमातं
स्थावमृतं दिवि ॥ यस्मै त्वं मघवन्निद्रगिर्वणः शिक्षो शिक्षसि दाशुषे । अस्माकंगिरऽउत सुष्टुतिं वंसो कण्ववच्छृणुधीहव ॥
अस्ता विमन्मपूर्य ब्रह्मो द्रायवो चत । पूर्वां क्रतुं तस्य बृहतीरनूषतस्तोतु मेधाऽअसृक्षत ॥ समिन्द्रो रायो बृहतीरधूनुत संक्षो
णीसमुसूर्य । संशुक्रासः शुचयः संगवा शिरः सोमाऽइन्द्रममं दिषुः ॥ २१ ॥ (५) उपमं त्वामघोनां ज्येष्ठं च वृषभाणां ।
पूरिषं त्वं मघवन्निद्रगोविदमीशानं रायऽईमहे ॥ यऽआयुं कुत्सं मतिधिं गवर्दयो वा वृधानो दिवे दिवे । तं त्वावयं हर्यश्वं
शतक्रतुं वाजयंतौ हवामहे ॥ आनो विश्वेषां रसं मध्वः सिंचं त्वद्रयः । येषां रावतिं सुन्विरे जनेष्वायेऽअर्वावती देवः ॥ वि
श्वान्नेषां सिजहिचावचाकृधिविश्वैः सन्वंत्वावसु । शीष्टेषु चित्ते मदिरासोऽअंशवो यत्रासोमं स्य तृपसि ॥ २२ ॥ इन्द्रने

(५) उपमं त्वेत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य मेध्य इन्द्रः अयुजो बृहत्योयुजः सतो बृहत्यः ।

दीयऽएदिहिमितमैधाभिरूतिभिः । आशतमशतं माभिरभिष्टिभिरास्वापेस्वापिभिः ॥ आजितुरं सत्पतिं विश्वचर्षणिं
कृधिप्रजास्वाभंगं । प्रसूतिराशचीभिर्येतऽउक्थिनः क्रतुं पुनतऽआनुषक् ॥ यस्तेसाधिष्ठो वसेते स्यामभरेषुते । वयं हो
त्राभिरुत देवहूतिभिः ससवांसो मनामहे ॥ अंहिते हरिवो ब्रह्मवाजयुराजियामिसद्रोतिभिः । त्वामिदेव तममेसमं
श्वयुर्गव्युरग्रेमथीनां ॥ २३ ॥ (६) एतत्तऽइन्द्रवीर्यगीर्भिर्गृणांति कारवः । तेस्तोभैतऽऊर्जमावन्धृतश्चुतौ पौरासौ न
क्षन्धीतिभिः ॥ नक्षतऽइन्द्रमवसे सुकृत्यया येषां सुतेषु मंदसे । यथा संवर्तेऽअमंदो यथा कृशऽएवास्मेऽइन्द्रमत्स्व ॥ आ
नो विश्वैः सजोषसो देवांसो गंतो पनः । वसवोरुद्राऽअवसेनऽआगमन्च्छ्रुवंतु मरुतो हव ॥ पूषा विष्णुर्हर्वनं मे सरस्वत्यव
तु सप्तसिंधवः । आपो वातः पर्वतासो वनस्पतिः शृणोतु पृथिवी हव ॥ २४ ॥ यदिन्द्राधोऽअस्ति ते माघो नं मघवत्तम ।
तेन नो बोधिसधमाद्यौ बुधे भगौ दानाय वृत्रहन् ॥ आजिपते नृपते त्वमिन्द्रिनो वाजऽआवक्षिसुक्रतो । वीती होत्राभिरुत दे
ववीतिभिः ससवांसो विशृण्वरे ॥ संतिह्यार्यऽआशिषऽइन्द्रऽआयुर्जनानां । अस्मान्नक्षस्वमघवन्नृपावसे धुक्षस्व पिप्यु
षीमिष ॥ वयंतऽइन्द्रस्तोमैर्भिर्विधेम त्वमस्माकं शतक्रतो । महिस्थूरं शशयं राधोऽअहं यं प्रस्कण्वाय नितौ शय ॥ २५ ॥

(६) एतत्तइत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य मातरिश्वान इन्द्रस्तृतीयाचतुर्थ्यो विश्वे देवाः अयुजो बृहत्योयुजः सतो बृहत्यः ।

(७) भूरीदिद्रस्यवीर्यं व्यख्यमभ्यायति । राधस्तेदस्यवेवृक ॥ शतंश्वेतासंऽउक्ष्णोदिवितारोनरोचते । महादि
वंनतस्तभुः ॥ शतंवेणून्नुतंशुनःशतंचर्माणिम्लानानि । शतंमैबल्वजस्तुकाऽअरुषीणांचतुःशतं ॥ सुदेवाःस्थका
ण्वायनावयोवयोविचरंतः । अश्वानासोनचक्रमत ॥ आदित्साप्तस्यचकिरन्नानूनस्यमहिश्रवः । श्यावीरतिध्वसन्पथ
श्चक्षुषाचनसंनशे ॥ २६ ॥ (८) प्रतितेदस्यवेवृकराधोऽअदृश्यहयं । द्यौर्नप्रथिनाशवः ॥ दशमह्यपौतकृतःसह
स्रादस्यवेवृकः । नित्याद्रायोऽअमंहत ॥ शतंमैगर्द्भानांशतमूर्णावतीनां । शतंदासांऽअतिस्रजः ॥ तत्रोऽअपिप्रा
णीयतपूतकृतायैव्यका । अश्वानामिन्नयूथ्या* ॥ अचेत्यग्निश्चिकितुर्हव्यवाट्सुमद्रथः । अग्निःशुक्लेणशोचिषाबृह
त्सूरोऽअरोचतदिविसूर्योऽअरोचत ॥ २९ ॥ (९) युवंदेवाकृतुनापूव्येणयुक्कारथेनतविषंयजत्रा । आगच्छतं
नासत्याशचींभिरिदंतृतीयंसर्वनंपिबाधः ॥ युवांदेवास्त्रयऽएकादशासःसत्याःसत्यस्यददशेपुरस्तात् । अस्माकंयज्ञंस
र्वनंजुषाणापातंसोममश्विनादीद्यग्नी ॥ पनाय्यंतदश्विनाकृतंवांवृषभोदिवोरजसःपृथिव्याः । सहस्रंशंसाऽउतयेगवि
ष्टौसर्वाऽइत्ताऽउपयातापिबन्धै ॥ अयंवांभागोनिर्हितोयजत्रेमागिरोनासत्योपयातं । पिबंतंसोममधुमंतमस्मेप्रदा

(७) भूरीदितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकृशद्वेगायत्रीतृतीयापंचम्याबनुष्टुभौ । (८) प्रतितइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यपृषधद्वेगायत्रीतृतीयापंचम्याबनुष्टुभौ । (९) युवंदेवेतिचतुर्चस्यसूक्तस्यमेध्योधिनात्रिष्टुप् ।

श्वान्संवतंशचींभिः ॥ २८ ॥ (१०) यमृत्विजोबहुधाकल्पयंतःसचेतसोयज्ञमिमंवहति । योऽअनुचानोब्राह्मणो
युक्तऽआसीत्कास्वित्त्रयजमानस्यसंवित् ॥ एकऽएवाग्निर्बहुधासमिद्धऽएकःसूर्योविश्वमनुप्रभूतः । एकैवोषाःसर्व
मिदंविभात्येकंवाऽइदंविबभूवसर्वं ॥ ज्योतिष्मंतंकेतुमंतंत्रिचक्रंसुखंरथंसुषदंभूरिवारं । चित्रामघायस्ययोगेधिजज्ञे
तंवांहुवेऽअतिरिक्तंपिबन्धै ॥ २९ ॥ (११) इमानिवांभागधेयानिसिन्नतऽइंद्रावरुणाप्रमहेसुतेषुवां । यज्ञेयज्ञेहस
वंनाभुरण्यथोयत्सुन्वतेयजमानायशिक्षथः ॥ निःषिध्वरीरोषधीरापऽआस्तामिंद्रावरुणामहिमानमाशत । यासिन्न
तरजसःपारेऽअध्वनोययोःशत्रुर्नकिरादैवऽओहते ॥ सत्यंतदिंद्रावरुणाकृशस्यंवांमध्वऽअमिदुहतेसप्तवाणीः । ता
भिर्दाश्वान्संवतंशुभस्पतीयोवामदब्धोऽअभिपातिचित्तिभिः ॥ घृतपुषःसौम्याजीरदानवःसप्तस्वसारःसदनऽऋत
स्य । याह्वामिंद्रावरुणाघृतश्रुतस्ताभिर्धत्तंयजमानायशिक्षतं ॥ ३० ॥ अवोचाममहतेसौभगायसत्यंत्वेषामभ्यामहि
मानमिद्वियं । अस्मान्निस्वैंद्रावरुणाघृतश्रुतस्त्रिभिःसाप्तेभिरवतंशुभस्पती ॥ इंद्रावरुणायहृषिभ्योमनीषांवाचोमतिं
श्रुतमदत्तमग्ने । यानिस्थानान्यसृजंतधीरायज्ञंतन्वानास्तपसाभ्यपश्यं ॥ इंद्रावरुणासौमनसमहंस्त्रायस्पोषंयजमा

(१०) यमृत्विजइतिवृचस्यसूक्तस्यमेध्योविधेदेवास्त्रिष्टुप् (आद्यायाऋत्विजोदेवतावा) । (११) इमानिवामितिसप्तर्चस्यसूक्त
स्यसुपर्णइंद्रावरुणौजगती ।

नेषुधत्तं । प्रजापुष्टिभूतिमस्मासुधत्तदीर्घायुत्वायप्रतिरतंनऽआयुः ॥ ३१ ॥ इतिवालखिल्यानि ॥) (८।७।१)
 अग्नऽआयाह्यग्निभिर्होतारंत्वावृणीमहे । आत्वामनक्तुप्रयताहविष्मतीयजिष्ठं बहिरासदे ॥ अच्छाहित्वांसहसःसूनो
 ऽअंगिरःसुचश्चरंत्यध्वरे । ऊजोनपातंघृतकेशमीमहेम्रियज्ञेषुपूर्व्य+ ॥ अग्नेकविर्वेधाऽअसिहोतापावकयक्षयः । मं
 द्रोयजिष्ठोऽअध्वरेष्वीक्योविप्रैभिःशुक्रमन्मभिः ॥ अद्रोघमावहोशतोयविष्ठ्यदेवांऽअजस्रवीतये । अभिप्रयांसिसु
 धितावसोगहिमदंस्वधीतिभिर्हितः+ ॥ त्वमित्सप्रथाऽअस्यग्नेत्रातर्कृतस्कृतिः । त्वांविप्रासःसमिधानदीदिवऽआवि
 वासंतिवेधसः ॥ ३२ ॥ शोचाशोचिष्ठदीदिहिविशेमयोरास्वस्तोत्रेमाहंऽअसि । देवानांशर्मन्मसंतुसूरयःशत्रूपाहः
 स्वग्रयः ॥ यथाचिद्धृद्धमंतसमग्नेंसंजूर्वसि क्षमि । एवादहमित्रमहोयोऽअस्मधुगुर्दुर्मन्माकश्चवेनति ॥ मानोमर्तायरि
 पवैरक्षस्विनेमाघशंसायरीरधः । अस्त्रैधद्भिस्तरणिभिर्यविष्ठ्यशिवेभिःपाहिपायुभिः ॥ पाहिनोऽअग्नऽएकयापाह्यु
 तद्वितीयया । पाहिगीर्भस्तिस्मिभिरूजापतेपाहिचतसृभिर्वसो ॥ पाहिविष्वस्माद्रक्षसोऽअराण्यःप्रस्मवाजेषुनोव ।
 त्वामिद्धिनेदिष्ठं देवतातयऽआपिनक्षामहेवृधे+ ॥ ३३ ॥ आनोऽअग्नेवयोवृधंरयिपावकशंस्य । रास्वाचनऽउपमा
 तेपुरुस्पृहंसुनीतीस्वयंशस्तरं ॥ येनवंसामपृतनासुशर्धतस्तरंतोऽअर्यऽआदिशः । सत्वंनोवर्धप्रयसाशचीवसोजिन्वा

सप्तमेनुवाकेदशसूक्तानि (८।७।१) अग्नआयाहीतिविंशत्यृचस्यसूक्तस्यप्रागाथोभर्गोभिःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्तयः ।

धियोवसुविदः ॥ शिशानोवृषभोयथाग्निःशृंगेदविध्वत् । तिग्माऽअस्यहनवोनप्रतिधृषेसुजंभःसहसोयहुः+ ॥ नहि
 तैऽअग्नेवृषभप्रतिधृषेजंभांसोयद्वितिष्ठसे । सत्वंनोहोतःसुहृतंहविष्कृधिवंस्वानोवार्योपुरु+ ॥ शेषेवनेषुमात्रोःसंत्वा
 मर्तासइंधते । अतंद्रोहव्यावहसिहविष्कृतऽआदिहेवेषुराजसि ॥ ३४ ॥ सप्तहोतारस्तमिदीळतेत्वाग्नेंसुत्यजमहयं ।
 भिनत्स्यद्रितपसाविशोचिषाप्राग्नेतिष्ठजनांऽअति ॥ अग्निमग्निवोऽअधिगुह्वेमवृक्तवर्हिषः । अग्निहितप्रयसःशश्वती
 प्वाहोतारंचर्षणीनां ॥ केतैर्नशर्मन्सचतेसुषामण्यग्नेतुभ्यंचिकित्वना । इषण्ययानःपुरुषपुमाभंरवाजंनेदिष्ठमूतये ॥
 अग्नेजर्तरिर्विदपतिस्तेपानोदेवरक्षसः । अप्रोषिवान्गृहपतिर्महंऽअसिदिवस्पायुर्दुरोणयुः+ ॥ मानोरक्षऽआवेशीदा
 घृणीवसोमायानुर्यातुमावतां । परोगव्यृत्यनिरामपक्षुधमग्नेसेधरक्षस्विनः ॥ ३५ ॥ (८।७।२) उभयैशृणवच्चनऽइ
 द्रोऽअर्वागिदंवचः । सत्राच्यामघवासोमपीतयेधियाशविष्ठऽआगमत् ॥ तंहिस्वराजंवृषभंतमोजसेधिषणेनिष्ठतक्ष
 तुः । उतोपमानांप्रथमोनिषीदसिसोमकामंहितेमनः ॥ आवृषस्वपुरुषसोसुतस्येद्रांधसः । विद्याहित्वाहरिवःपुत्ससा
 सहिमधृष्टंचिहधृष्वणि ॥ अप्रामिसत्यमघवन्तथेदसदिंद्रकृत्वायथावशः । सनेमवाजंतवशिप्रिन्नवसामक्षुचिधंतोऽ
 अद्रिवः ॥ शग्भ्युष्टुशचीपतऽइंद्रविश्वाभिरूतिभिः । भगंनहित्वायशसैवसुविदमनुशूरचरामसि ॥ ३६ ॥ पौरोऽ

(८।७।२) उभयमित्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यप्रागाथोभर्गइंद्रः अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्तयः ।

अश्वस्यपुरुकृद्गवामस्युत्सोदेवहिरण्ययः । नकिहिंदानं परिमर्धिष्वेयद्यद्यमितदाभर ॥ त्वंह्येहिचेरवेविदाभगंवसु
त्तये । उद्गावृषस्वमघवन्गविष्टयऽउदिद्राश्वमिष्टये ॥ त्वंपुरुसहस्राणिशतानिचयुथादानार्यमंहसे । आपुरंदरंचक
मविप्रवचसऽइंद्रंगायंतोवसे ॥ अविप्रोवायदविधुद्विप्रौवेद्रतेवचः । सप्रममंदत्वायाशतक्रतोप्राचामन्योऽअहंसन ॥
उग्रबाहुर्षक्षकृत्वापुरंदरोयदिमेशृणवद्धवै । वसूयवोवसुपतिंशतक्रतुंस्तोमैरिंद्रहवामहे ॥ ३७ ॥ नपापासौमनामहे
नारायासोनजल्हवः । यदिह्विद्रं वृषणंसचासुतेसखायंकृणवामहे ॥ उग्रयुयुज्मपृतनासुसासहिमृणकातिमदाभ्यं ।
वेदाभूमचित्सनितारथीतमोवाजिनंयमिदूनशत् ॥ यतऽइंद्रभयामहेतोनोऽअभयंकृधि । मघवन्छगिधतवत्तन्नऽ
ऊतिभिर्विद्विषोविमृधोजहि ॥ त्वंहिराधस्पतेराधसोमहःक्षयस्यासिविधतः । तंत्वावयंमघवन्निद्रगिर्वणःसुतावंतोह
वामहे ॥ इंद्रःस्पळुतवृत्रहापरस्पानोवरैण्यः । सनौरक्षिषच्चरमंसमध्यमंसपश्चात्पातुनःपुरः+ ॥ ३८ ॥ त्वन्नःपश्चा
दधरादुत्तरात्पुरऽइंद्रनिपाहिविष्वतः । आरेऽअस्मत्कृणुहिदैव्यभयमारेहेतीरदैवीः ॥ अद्याद्याश्वश्वऽइंद्रत्रास्वपरे
चनः । विश्वाचनोजरितृन्त्सत्पतेऽअहादिवानक्तं चरक्षिषः ॥ प्रभंगीशूरोमघवांतुवीमघःसंभिश्लोवीर्यायकं । उभाते
बाह्वृषणाशतक्रतोनियावज्रमिमिक्षतुः ॥ ३९ ॥ (८।७।३) प्रोऽअस्माऽउपस्तुतिंभरतायज्जुजोषति । उक्थैरिंद्र

(८।७।३) प्रोअस्माइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रःपंक्तिःसप्तम्याद्यास्तिस्त्रोबृहत्तयः ।

स्यमाहिन्नवयोवर्धतिसोमिनोभद्राऽइंद्रस्यरातयः ॥ अयुजोऽअसमो नृभिरैकःकृष्टीरयास्यः । पूर्वीरतिप्रवावृधेविश्वं
जातान्योजसाभद्रा० ॥ अहितेनचिदर्वताजीरदानुःसिषासति । प्रवाच्यमिंद्रतत्तववीर्याणिकरिष्यतोभद्रा० ॥
आयाहिकृणवामतऽइंद्रब्रह्माणिवर्धना । येभिःशविष्ठचाकनोभद्रमिहश्रवस्यतेभद्रा० ॥ धृषतश्चिद्रूपन्मनःकृणोपी
द्वयत्वं । तीव्रैःसोमैःसपयेतोमोभिःप्रतिभूषतोभद्रा० ॥ अवचष्टऽऋचीषमोवताऽइवमानुषः । जुष्टीदक्षस्यसोमि
नःसखायंकृणुतेयुजैभद्रा० ॥ ४० ॥ विश्वेतऽइंद्रवीर्यदेवाऽअनुक्रतुंददुः । भुवोविश्वस्यगोपतिःपुरुष्टुतभद्रा० ॥
गणेतदिंद्रतेशवऽउपमंदेवतातये । यद्धंसिवृत्रमोजसाशचीपतेभद्रा० ॥ समनेववपुष्यतःकृणवन्मानुषायुगा । विदे
तदिंद्रश्चेतनमधश्रुतोभद्रा० ॥ उज्जातमिंद्रतेशवऽउच्चामुत्तवक्रतुं । भूरिगोभूरिवावृधुर्मघवन्तवशर्मणिभद्रा० ॥
अहंचत्वंचवृत्रहन्त्संयुज्यावसनिभ्यऽआ । अरातीवाचिदद्रिवोर्नौशूरमंसतेभद्रा० ॥ सत्यमिद्राऽउतंवयमिंद्रंस्तवा
मनानृतं । महांऽअसुन्वतोवधोभूरिज्योतीषिसुन्वतोभद्रा० ॥ ४१ ॥ (८।७।४) सपूज्योमहानावेनःक्रतुभिरान
जे । यस्यद्वारामनुष्पितादेवेषुधियऽआनजे+ ॥ दिवोमानंनोत्सदन्त्सोमपृष्ठासोऽअद्रयः । उक्थाब्रह्मचशंस्या ॥
सविद्वाऽअंगिरोभ्यऽइंद्रोगाऽअवृणोदप । सुषेतदस्यपौस्यं ॥ सप्रत्नथाकविवृधऽइंद्रोवाकस्यवक्षणिः । शिवोऽअर्क

(८।७।४) सपूर्वइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोत्यायादेवागायत्रीआद्याचतुर्थीपंचमीसप्तम्योनुष्टुभःअंसात्रिष्टुप ।

स्यहोमन्यस्मन्नागंत्ववसे ॥ आदूनुतेऽनुक्रतुंस्वाहावरस्ययज्यवः । श्वात्रमर्काऽअनूषतेद्रगोत्रस्यदावने ॥ इंद्रेवि
श्वानिवीर्याकृतानिकर्तवीनिच । यमर्काऽअध्वरंविदुः⁺ ॥ ४२ ॥ यत्पांचजन्ययाविशेद्रेघोपाऽअसृक्षत । अस्तृणाद्व
ह्नाविपोऽयोमानस्यसक्षयः ॥ इयमुतेऽअनुष्टुतिश्चकृषेतानिपौस्या । प्रावश्चक्रस्यवर्तनिं⁺ ॥ अस्यवृष्णोव्योदनऽउ
रुक्रमिष्टजीवसे । यवंनपश्वऽआददे ॥ तद्धानाऽअवस्यवोयुष्माभिर्दक्षपितरः । स्याममरुत्वतोवृधे⁺ ॥ बहृत्विया
यधानऽऋकभिःशूरनोनुमः । जेषामेद्रत्वयायुजा⁺ ॥ अस्मेरुद्रामेहनापर्वतासोवृत्रहृत्येभरंहृतौसजोषाः । यःशंसते
स्तुवतेधायिपञ्चऽइंद्रज्येष्ठाऽअस्माँऽअवंतुदेवाः⁺ ॥ ४३ ॥ (८।७।५) उत्त्वामंदंतुस्तोमाःकृणुष्वराधोऽअद्रिवः ।
अवब्रह्मद्विषोऽजहि ॥ पदापणींऽरराधसोनिबाधस्वमहाँऽअसि । नहिवाकश्चनप्रति ॥ त्वमीशिषेसुतानामिंद्रत्वमसु
तानां । त्वंराजाजनानां ॥ एहिप्रेहिक्षयोदिव्याऽघोषंन्चर्षणीनां । ओभेपृणासिरोदसी ॥ त्यंचित्पर्वतंगिरिशतवंतस
हृस्त्रिणं । विस्तोतृभ्योरुरोजिथ ॥ व्यमुत्वादिवासुतेवयंनक्तहवामहे । अस्माकंकाममापृण ॥ ४४ ॥ केश्यवृषभो
युवातुविप्रीवोऽअनानतः । ब्रह्माकस्तंसपर्यति ॥ कस्यस्वित्सवनंवृषाजुजुष्वाँऽअवगच्छति । इंद्रंकऽउस्विदाचके ॥
कंतेद्वानाऽअसक्षतवृत्रहृन्कंसुवीर्या । उक्थेकऽउस्विदंतमः । अयंतेमानुषेजनेसोमःपुरुषसूयते । तस्येहिप्रद्रवापि

(८।७।५) उत्त्वामंदंत्वितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोगायत्री ।

ब ॥ अयंतेशर्यणावतिसुषोमायामधिप्रियः । आर्जीकीयेमदिन्तमः ॥ तमघराधसेमहेचारुमदायघृष्वये । एहीमिंद्र
द्रवापिब ॥ ४५ ॥ (८।७।६) यदिंद्रप्रागपागुदङ्गन्यग्वाहूयसेनृभिः । आयाहितूर्यमाशुभिः ॥ यद्वाप्रस्रवणेदि
वोमादयासेस्वर्णरे । यद्वासमुद्रेऽअंधसः ॥ आत्वागीर्भिर्महामुरुहुवेगामिवभोजसे । इंद्रसोमस्यपीतये ॥ आतऽइ
द्रमहिमानंहरयोदेवतेमहः । रथेवहंतुबिभ्रंतः ॥ इंद्रगृणीषऽउस्तुपेमहाँऽउग्रऽइंशानकृत् । एहिनःसुतंपिब ॥
सुतावतस्त्वावयंप्रयस्वतोहवामहे । इदंनोबहिरासदे ॥ ४६ ॥ यच्चिद्धिशश्वतामसीद्रसाधारणस्त्वम् । तंत्वावयंह
वामहे ॥ इदंतैसोम्यमध्वधुक्षन्नद्रिभिर्नरः । जुषाणऽइंद्रतत्पिब ॥ विश्वाँऽअर्योर्विपश्चितोतिरुयस्तूयमागहि । अ
स्मेधेहिश्रवोबृहत्⁺ ॥ दातामेपृषतीनाराजाहिरण्यवीना । मादेवामघवारिपत् ॥ सहस्रेपृषतीनामधिश्चंद्रंबृहत्पथु ।
शुक्रंहिरण्यमाददे ॥ नपातोदुर्गहस्यमेसहस्रेणसुरार्धसः । श्रवोद्वेष्ण्वकृत ॥ ४७ ॥ (८।७।७) तरोभिर्वोविदद्व
सुमिंद्रैस्बाधऽऊतये । बृहद्वायंतःसुतसोमेऽअध्वरेहुवेभरंनकारिणं ॥ नयंदुधावरंतेनस्थिरामुरोमदैसुशिप्रमंधसः ।
यऽआहत्याशशमानायसुन्वतेदाताजरित्रऽउक्थ्यं^० ॥ यःशक्रोमृक्षोऽअश्वयोयोवाकीजोहिरण्ययः । सऽऊर्वस्यरेज

(८।७।६) यदिंद्रेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोगायत्री । (८।७।६) तरोभिरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यप्रागाथःकलिरिंद्रः
प्रथमादित्रयोदशयंताअयुजोबृहत्यःद्वितीयादियुजःसतोबृहत्सोऽयानुष्टुप् ।

यत्त्वपावृत्तिमिंद्रोगव्यस्यवृत्रहा⁺ ॥ निखातंचिद्यःपुरुसंभूतंवसूदिद्वपतिदाशुषे । वज्रीसुशिप्रोहयंश्चइत्करदिंद्रःक
 त्यायथावशत् ॥ यद्वावंथपुरुष्टुतपुराचिच्छूरनृणां । वयंतत्तंइंद्रसंभरामसियज्ञमुक्थंतुरंवचः ॥ ४८ ॥ सचासोमे
 शुपुरुहूतवज्रिवोमदायद्युक्षसोमपाः । त्वमिद्धिब्रह्मकृतेकाम्यंवसुदेष्टःसुन्वतेभुवः ॥ वयमेनमिदाह्योपीपेमेहवज्रिणं ।
 तस्माऽउऽअद्यसंमनासुतंभरानुनंभूषतश्रुते⁺ ॥ वृकंश्चिदस्यवारणऽउरामधिरावयुनेषुभूषति । सेमनःस्तोमंजुजुषाणऽ
 आगहींद्रप्रचित्रयाधिया⁺ ॥ कदून्वं^१स्याकृतमिंद्रस्यास्तिपौंस्यं । केनोनुकंश्रोमतेननशुश्रुवेजनुषःपरिवृत्रहा⁺ ॥
 कदूमहीरघृष्टाऽअस्यतविषीःकदुवृत्रघ्नोऽअस्तुतं । इंद्रोविश्वान्वेकनाटोऽअहर्हृशऽउतक्रत्वापूर्णोऽरभि⁺ ॥ ४९ ॥
 वयंघातेऽअपुव्योद्रब्रह्माणिवृत्रहन् । पुरुतमांसःपुरुहूतवज्रिवोभूतिनप्रभरामसि ॥ पूर्वींश्चिद्वित्वेतुविकर्मिन्नाशसोह
 वंतऽइंद्रोतयः । तिराश्चिदर्यःसवनावसोगहिशविष्ठश्रुधिमेहवं ॥ वयंघातेत्वेऽइद्विद्रविप्राऽअपिष्मसि । नहिवद
 न्यःपुरुहूतकश्चनमघंवन्नस्तिमडिता⁺ ॥ त्वनोऽअस्याऽअमतेरुतक्षुधो^३ भिशस्तेरवस्पृधि । त्वनंऽऊतीतवचित्रयाधि
 याशिक्षाशचिष्ठातावित्⁺ ॥ सोमऽइद्वःसुतोऽअस्तुकलयोमाविभीतन । अपेदेषध्वस्मार्यतिस्वयंघैपोऽअपायति
 ॥ ५० ॥ (८।७।८) त्यान्नृक्षत्रियांऽअवऽआदित्यान्याचिषामहे । सुमृळीकांऽअभिष्टये ॥ मित्रोनोऽअत्यंहतिवरु
 (८।७।८) त्यान्नृक्षत्रियांऽअवऽआदित्यान्याचिषामहे । सुमृळीकांऽअभिष्टये ॥ मित्रोनोऽअत्यंहतिवरु

णःपर्षदर्यमा । आदित्यासोयथाविदुः⁺ ॥ तेषांहिचित्रमुक्थ्यं^१वरूथमस्तिदाशुषे । आदित्यानामरंकृते ॥ महिवो
 महतामवोवरुणमित्रार्यमन् । अवांस्यावृणीमहे ॥ जीवान्नोऽअभिधेतनादित्यासःपुराहथात् । कद्धस्थहवनश्रुतः
 ॥ ५१ ॥ यद्वःश्रांतायंसुन्वतेवरूथमस्तियच्छर्दिः । तेनानोऽअधिबोचत ॥ अस्तिदेवाऽअंहोरुर्वस्तिरलमनागसः ।
 आदित्याऽअद्भुतैनसः ॥ मानःसेतुःसिषेदयंमहेवृणक्तुनस्परि । इंद्रऽइद्विश्रुतोवशी⁺ ॥ मानोमृचारिपूणांवृजिना
 नामविष्यवः । देवाऽअभिप्रमृक्षत ॥ उतत्वामदितेमह्यहंदेव्युपब्रुवे । सुमृळीकामभिष्टये ॥ ५२ ॥ पार्षदीनेगभीर
 ऽआँऽउग्रपुत्रेजिघांसतः । मार्किस्तोकस्यनोरिषत् ॥ अनेहोनऽउरुव्रजऽउरुचिविप्रसर्तवे । कृधितोकायजीवसे ॥
 येमूर्धानःक्षितीनामदग्धासःस्वयंशसः । व्रतारक्षंतोऽअद्भुहः ॥ तेनऽआस्त्रोवृकाणामादित्यासोमुमोचंत । स्तेनंवद्ध
 मिवादिते ॥ अपोषुणऽइयंशरुरादित्याऽअपदुर्मतिः । अस्मदेत्वज्रघ्नुषी ॥ ५३ ॥ शश्वद्विवःसुदानवऽआदित्याऽ
 ऊतिभिर्वयं । पुरानूनंबुभुज्महे ॥ शश्वतंहिप्रचेतसःप्रतियंतंतिचिदेनसः । देवाःकृणुधजीवसे ॥ तत्सुनोनव्यंसन्यसऽ
 आदित्यायन्मुमोचति । बंधाद्वद्धमिवादिते ॥ नास्माकमस्तितत्तरऽआदित्यासोऽअतिष्कदे । यूयमस्मभ्यंमृळत ॥
 मानोहेतिर्विस्वतऽआदित्याःकृत्रिमाशरुः । पुरानुजरसोवधीत् ॥ विषुद्वेषोव्यंहतिमादित्यासोविसंहितं । विष्व
 गिवृहत्तारपः ॥ ५४ ॥ ॥ इतिषष्ठाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ५

॥ ३३ ॥

चतुश्चत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ५४ सूक्तानि ११ ऋचः १८८ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. २० पृथुश्रवस. ४ वायव. ४ पृथुश्रवसे. ३ वायव. पृथुश्रवसे. आदित्येभ्य. १३ आदित्योभ्य. ५ सोमाये. १५ अग्रय. २० इंद्राये. ४१ देवेभ्य. इंद्राये. ३९ आदित्येभ्य. ९ अदित्या. ३ आदित्येभ्य. ९ ॥ इतिषष्ठेचतुर्थः ॥

आत्वैकोनाप्रियमेधआदावनुष्टुम्मुखास्तृ चाश्चत्वारोत्याः षष्ठ्याश्वमेधयोदानस्तुतिः प्रप्रवृत्तानुष्टुभं द्विवृत्तं द्वितीयोष्णिक् चतुर्थ्यास्तिस्रो गायत्र्यः षोडशेकादश्यापंक्ती अपाद्वैश्वदेवोर्ध्वचस्त्रयोवारुणा योराजापंचाना पुरुहन्माबार्हतं त्रिप्रगाथाद्युष्णिगनुष्टुप्पुरउष्णिगंतं त्वनः सुदीति पुरुमीह्वं तयोर्वान्यतर आग्नेयं तं त्रिप्रगाथातं ह विवृत्ताना हर्यतः प्रागाथो ह विषांस्तुतिर्वोदीराथांगोपवन आत्रेयः ससवध्रिर्वाश्विनं विशो विशोवः पंचोनाग्रयं त्वनुष्टुम्मुखास्तृ चाश्चत्वारोत्यास्तिस्रोनुष्टुभं आर्क्षस्य श्रुतवर्णोदानस्तुतिर्युश्वाहिषोडशविरूपं इमं नुद्वादशकुरुमुतिः का ण्वो जज्ञान एकादशप्रगाथातं पुरोळाशंदशबृहत्तं तमयंकृत्तुर्नवकृत्तुर्भार्गवः सौम्यमं त्यानुष्टुभं ह्यन्यंदशकृत्तुर्नो ध सोगायत्रं त्यादैवी त्रिष्टुवातूनो नवकुसीदीकाण्वः ॥ ५ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८१७९) आत्वारथं यथोतये सुम्रायवर्तयामसि । तु विकुर्मि मृती पृथुमिदं शविष्ठमर्पते ॥ तु

(८१७९) आत्वेत्येकोनविंशत्यृचस्य सूक्तस्यांगिरसः प्रियमेध इंद्रश्चतुर्दश्यादिषणा मृक्षाश्वमेधौ गायत्री आद्या चतुर्थी सप्तमी दशम्योनुष्टुभः ।

विंशुष्म तु विकृतो शचीवो विश्वयामते । आपप्राथमहित्वना ॥ यस्य ते महिनामहः परिज्मायंतमीयतुः । हस्तावज्रै हि रण्ययं ॥ विश्वानरस्य वस्पतिमना नतस्य शर्वसः । एवंश्च चर्षणीनामती हुवे रथानाम् ॥ अभिष्टये सदा धृष्वमीहे पुयं न रः । नानाहवैतऽऊतये ॥ १ ॥ परोमात्रमृचीषमिन्द्रमुग्रं सुराधंसं । ईशानं चिद्वसूनां ॥ तंतमिद्राधमेमहऽइंद्रं चो दामिपीतये । यः पूव्यामनुष्टुतिमीशैकृष्टीनां नृतुः ॥ नयस्य तेशवसानसख्यमानं शमत्यः । नक्तिः शवांसितेन शत् ॥ त्वोतासस्त्वायुजाप्सुसूर्ये महद्धनं । जयेमपत्सु वज्रिवः ॥ तं त्वायज्ञेभिरीमहेतंगीभिर्गिर्वणस्तम । इन्द्रयथाचिदाविथ वाजेषु पुरुमाय्यं ॥ २ ॥ यस्य ते स्वादुसख्यं स्वाद्वीप्रणीतिरद्विवः । यज्ञो वि तंतसाय्यः ॥ उरुणस्तन्वे इतनऽउरुक्षयायन स्कृधि । उरुणोयं धिजीवसे ॥ उरुं नृभ्यऽउरुंगवऽउरुं रथायुपंधी । देववीतिमनामहे ॥ उपमापद्वाद्वा नरः सोमस्य ह र्या । तिष्ठति स्वादुरातयः ॥ ऋज्राविद्रोतऽआदं देहरीऽऋक्षस्य सूनवि । आश्वमेधस्य रोहिता ॥ ३ ॥ सुरथाऽआ तिथिग्वेस्वभीशूराक्षं । आश्वमेधे सुपेशसः ॥ षष्ठ्याऽआतिथिग्वऽइंद्रोतेव धूमतः । सचापतक्रतौ सनं ॥ एषु चेतुः षण्वत्यंतं ऋज्रेष्वरुषी । स्वभीशुः कशावती ॥ नयुष्मेवाजवंधो नि नित्सुश्च नमत्यः । अवद्यमधिदीधरत् ॥ ४ ॥ (८१७१०) प्रप्रवस्त्रिष्टुभमिषं मंदद्वीरायें देवे । धियावो मेधसातये पुरंध्या विवासति ॥ नदं वऽओदतीनां नदं यो

(८१७१०) प्रप्रवइत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः प्रियमेध इंद्रः अपादिद्रइत्यस्य विश्वे देववरुणा देवताः मुदेवइत्यस्य वरुणोनुष्टुप् द्वितीयो

मंडलं ८

अनु. ७

॥ ३३ ॥

युवतीनां । पतिवोऽअज्ञानां धेनुनामिषुध्यसि ॥ ताऽअस्यसूददोहसः सोमैश्रीणंतिपृथ्वयः । जन्मन्देवानां विशस्त्रि
 प्वारोच्चेदिवः ॥ अभिप्रगोपतिगिरेंद्रमर्चयथाविदे । सुनुसत्यस्यसत्पतिं ॥ आहरयः ससृज्जिरेरुंषीरधिबर्हिषि । य
 त्राभिसंनवामहे ॥ ५ ॥ इंद्रायगावऽआशिरंदुदुहेवज्जिणेमधु । यत्सीमुपहरेविदत् ॥ उद्यद्भस्यविष्टपैगृहमिंद्र
 श्रगन्वहि । मध्वःपीत्वासंचेवहित्रिःसप्तसरयुःपदे ॥ अर्चतप्रार्चतप्रियमेधासोऽअर्चत । अर्चतुपुत्रकाऽउतपुरंन
 धृष्णवर्चत ॥ अवस्वरातिगरीरोगोधापरिसनिष्वणत् । पिंगापरिचनिष्कदुदिंद्रायब्रह्मोद्यतं ॥ आयत्पतैत्येन्यःसुदु
 घाऽअनपस्फुरः । अपस्फुरंगृभायतसोममिंद्रायपातवे ॥ ६ ॥ अपादिंद्रोऽअपादग्निर्विश्वेदेवाऽअमत्सत । वरुणऽ
 इदिहक्षयत्तमापोऽअभ्यनूषतवत्संसंशिश्वरीरिव ॥ सुदेवोऽअसिवरुणयस्यतेसप्तसिंधवः । अनुक्षरंतिकाकुदैसूर्यसु
 चिरामिव ॥ योव्यतींरफाणयत्सुयुक्ताऽउपंदाशुषे । तकोनेतातदिद्वपुरुपमायोऽअमुच्यत ॥ अतीदुश्शक्रऽओहत
 ऽइंद्रोविश्वाऽअतिद्विषः । भिनत्कनीनऽओदुनपच्यमानंपरोगिरा ॥ अर्भकोनकुमारकोधितिष्ठन्नवरथं । सपक्षन्म
 हिषमंगपित्रेमात्रेविभुक्रतुं ॥ आतूसुशिप्रदपतेरथंतिष्ठाहिरण्यं । अधद्युक्षंसंचेवहिसहस्रपादमरुषंस्विगामनेह
 स ॥ तंधेमिस्थानमस्विनऽउपस्वराजमासते । अर्थचिदस्यसुधितयदेतवऽआवर्तयतिदावने ॥ अनुप्रत्नस्यौकसःप्रि
 णिक्चतुर्ध्यास्तिस्रो गायत्र्यः एकादशीषोडश्यौपंक्ती अंत्येद्वेबृहत्यौ ।

यमेधासऽएषां । पूर्वामनुप्रयतिवृक्तबर्हिषोहितप्रयसऽआशत ॥ ७ ॥ (८।८।१) योराजाचर्षणीनांयातारथेभिर
 धिगुः । विश्वासांतरुतापृतनानांज्येष्ठोयोवृत्रहागृणे ॥ इंद्रंतंशुंभपुरुहन्मज्जवंसेयस्यद्विताविधुर्तरि । हस्तायवज्रःप्रति
 धायिदर्शतोमहोदिवेनसूर्यः ॥ नकिष्टं कर्मणानशद्यश्चकारसदावृधं । इंद्रंनयज्ञैर्विश्वगूर्तमृभ्वंसमधृष्टधृष्णवोजसं ॥
 अषाढमुग्रं पृतनासुसासंहियस्मिन्महीरुरुजयः । संधेनवोजायमानेऽअनोनवुर्धावःक्षामोऽअनोनवुः ॥ यद्व्यावऽइंद्रते
 शतंशतंभूमीरुतस्युः । नत्वावज्जिन्त्सहस्रसूर्याऽअनुनजातमष्टरोदसी ॥ ८ ॥ आपंप्राथमहिनावृष्ण्यावृषन्विश्वाश
 विष्टशवंसा । अस्मांऽअवमघवन्गोमतिव्रजेवाज्जिन्वित्राभिरूतिभिः ॥ नसीमदेवऽआपदिषं दीर्घायोमर्त्यः । एतं गवा
 च्चिद्यऽएतंशायुयोजतेहरीऽइंद्रोयुयोजते ॥ तं वोमहोमहाय्यमिंद्रदानायसंक्षणि । योगाधेपुयऽआरणेषुहव्योवाजेव
 स्तिहव्यः ॥ उदूषुणोवसोमहेमृशस्वशूरार्धसे । उदूषुमह्यमघवन्मघत्तयऽउदिंद्रश्रवंसेमहे ॥ त्वंनऽइंद्रऽऽकृतयुस्त्वा
 निदोनिर्तपसि । मध्येवसिष्वतुविनृम्णोवोर्निदासांशिश्रधोहथैः ॥ ९ ॥ अन्यप्रतममानुषमयज्वानमदेवयुं । अव
 स्वःसखादुधुवीतपर्वतःसुभ्रायदस्यंपर्वतः ॥ त्वंनऽइंद्रासांहस्तेशविष्ठदावने । धानानांनसंगृभायास्सयुद्धिःसंगृभाया

अष्टमेनुवाकएकादशसूक्तानि (८।८।१) योराजेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःपुरुहन्मेंद्रोबृहती द्वितीयाचतुर्थीषष्ठयःसतोबृहत्यः
 त्रयोदश्युणिक्चतुर्विंशयनुष्टुबंत्यापुरउज्णिक् ।

स्युः⁺ ॥ सखायः क्रतुमिच्छतकथाराधामशरस्य । उपस्तुतिभोजः सूरियोऽअह्यः ॥ भूरिभिः समहऽऽकृषिभिर्बहि
र्मन्निःस्तविष्यसे । यदित्थमेकमेकमिच्छरवत्सान्पराददः ॥ कर्णगृह्यामिधवाशौरदेव्योवत्संनस्त्रिभ्यऽआनयत् । अजां
सुरिर्नधातवे ॥ १० ॥ (८।८।२) त्वनोऽअग्नेमहोभिः पाहिविश्वस्याऽअरातेः । उतद्विषोमर्त्यस्य ॥ नहिमन्युः
पौरुषेयऽईशेहिवः प्रियजात । त्वमिदसि क्षपावान् ॥ सनोविश्वेभिर्देवेभिरुजोनपाद्भ्रशोचे । रयिर्देहिविश्ववारं ॥
नतमग्नेऽअरातयोमर्तियुवंतरायः । यन्त्रायसेदाश्वासं ॥ यत्वंविप्रमेधसातावग्नेहि नोषिधनाय । सतवोतीगोषुगता
॥ ११ ॥ त्वरयिंपुरुवीरमग्नेदाशुषेमर्तीय । प्रणोनयवस्योऽअच्छ ॥ उरुष्याणोमापरादाऽअघायतेजातवेदः । दुरा
ध्येऽमर्तीय ॥ अग्नेमाकिष्टेदेवस्यरातिमदेवोयुयोत । त्वमीशिषेवसूनां ॥ सनोवस्वऽउपमास्यूजोनपान्माहिनस्य ।
सखेवसोजरितृभ्यः ॥ अच्छानः शीरशोचिषंगिरोयंतुदर्शतम् । अच्छायज्ञासोनमसापुरुवसुंपुरुप्रशस्तमृतये ॥ १२ ॥
अग्निसूनुंसहसोजातवेदसंदानायवार्याणां । द्वितायोभूदमृतोमर्त्येष्वाहोतामद्रतमोविशि⁺ ॥ अग्निवोदेवयज्यया
ग्निप्रयत्यध्वरे । अग्निधीषुप्रथममग्निमर्वत्यग्निक्षेत्रायसाधसे ॥ अग्निरिषांसख्येददातुनऽईशेयोवार्याणां । अग्निं तोके

(८।८।२) त्वनोअग्ने इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य सुदीतिपुरुमीह्यावग्निर्गायत्री दशमीद्वादशीचतुर्दश्योबृहत्यः एकादशीत्रयोदशीपंचद-
श्यः सतोबृहत्यः । (अत्र सुदीतिपुरुमीह्योरन्यतरोवाक् ऋषिः) ।

तनये शश्वदीमहेवसुंसंततनपां⁺ ॥ अग्निमीळिष्वावसेगाथाभिः शीरशोचिषं । अग्निरायेपुरुमीह्यश्रुतनरोग्निसुदीतये
छर्दि⁺ ॥ अग्निद्वेषोयोतवैनो गृणीमस्यग्निशंयोश्चदातवे । विश्वासुविश्ववितेवहव्योभुवद्वस्तुर्कृषूणां⁺ ॥ १३ ॥
(८।८।३) हविष्कृणुध्वमागमदध्वर्युर्वेनतेपुनः । विद्वाँऽअस्यप्रशासनं ॥ नितिग्ममभ्यं शुंसीदद्धोतामनावधि ।
जुषाणोऽअस्यसख्यं⁺ ॥ अंतरिच्छंति तजनेरुद्रंपरोमनीषया । गृभ्णंति जिह्याससं⁺ ॥ जाम्यतीतपधनुर्वयोधाऽअ
रुहद्वनं । दृषदं जिह्यावधीत् ॥ चरन्वत्सोरुशन्निहनिं दातारं न विंदते । वेतिस्तोतवऽअव्यं^{*} ॥ १४ ॥ उतोन्वस्य
न्महदश्वावद्योजनंबृहत् । दामारथस्यदृशे ॥ दुहंति सप्तैकामुपद्वापंचसृजतः । तीर्थेसिंधोरधिस्वरे⁺ ॥ आदुशभि
र्विस्वतऽईंद्रः कोशमचुच्यवीत् । खेदयान्निवृतादिवः⁺ ॥ परित्रिधातुरध्वरं जुणिरंति नवीयसी । मध्वाहोतारोऽअं
जते ॥ सिंचंति नमसावतमुच्चाचक्रं परिग्मानं । नीचीनवारमक्षितं ॥ १५ ॥ अभ्यारमिदद्रयोनिषिक्तं पुष्करेमधु ।
अवतस्यविसर्जने ॥ गावऽउपावतावतं महीयज्ञस्यरसुदा । उभाकर्णाहिरण्यया ॥ आसुतेसिंचतश्रियंरोदस्योरभि
श्रियं । रसादधीतवृषभं⁺ ॥ तेजानतस्वमोक्षं संवत्सासोनमातृभिः । मिथोनसंतजामिभिः ॥ उपस्रक्केषुवसंतः
कृण्वतेधरुणं दिवि । इंद्रेऽअग्नानमःस्वः^{*} ॥ १६ ॥ अधुक्षत्पिप्युषीमिषमूर्जसप्तदीमरिः । सूर्यस्यसप्तदिमभिः ॥

(८।८।३) हविरित्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य प्रागाथोहर्यतोभिर्गायत्री । (हविषांस्तुतिर्वादेवता)

सोमस्यमित्रावरुणोर्दितासुरऽआहदे । तदातुरस्यभेषजं ॥ उतोन्वस्ययत्पदंहर्यतस्यनिधान्यं । परिधाजिह्वातन
त् ॥ १७ ॥ (८।८।४) उदीराथामृतायतेयुजाथामश्विनारथं । अंतिषद्भृतुवामवः ॥ निमिषश्चिज्वीयसारथेना
यातमश्विना । अंति० ॥ उपस्तृणीतमत्रयेहिमेनधर्ममश्विना । अंति० ॥ कुहस्थःकुहजग्मथुःकुहदयेनेवपेतथुः ।
अंति० ॥ यदुद्यकहिर्कहिर्चिच्छुश्रूयातमिमंहव । अंति० ॥ १८ ॥ अश्विनायामहूतमानेदिष्ठयाम्याप्यं । अंति० ॥
अवंतमत्रयेगृहंकृणुतयुवमश्विना । अंति० ॥ वरेथेऽअग्निमातपोवदतेवल्गवत्रये । अंति० ॥ प्रसप्तवधिराशसाधारा
मग्नेरशायत । अंति० ॥ इहागतंवृषण्वसृष्टुतमंऽइमंहव । अंति० ॥ १९ ॥ किमिदंवांपुराणवज्जरतोरिवशस्य
त । अंति० ॥ समानंवांसजात्यंसमानोबधुरश्विना । अंति० ॥ योवांरजांस्यश्विनारथोवियातिरोदसी । अंति० ॥
आनोगव्येभिरश्वैःसहस्रैरुपगच्छतं । अंति० ॥ मानोगव्येभिरश्वैःसहस्रैर्भिरतिरुयतं । अंति० ॥ अरुणप्सुरुषाऽ
अभूदकज्योतिर्ऋतावरी । अंति० ॥ अश्विनासुविचाकंशदृक्षंपरशुमांऽइव । अंति० ॥ पुरंनधृष्णवारुजकृष्णयाबा
धितोविशा । अंति० ॥ २० ॥ (८।८।५) विशोविशोवोऽअतिथिवाजयंतःपुरुप्रियं । अग्निवोदुर्यवचःस्तुषेशूष

(८।८।४) उदीराथामित्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोगोपवनोश्विनौगायत्री । (सप्तवधिराशः) (८।८।५) विशोविशइतिपंच
दशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोगोपवनोभिरत्यतिसृणांशुतर्वागायत्री आद्याचतुर्थीसप्तमीदशम्यस्ययोदश्यादितिस्रश्चानुष्टुभः ।

स्यमन्मभिः ॥ यंजनासोहृविष्मंतोमित्रंनसर्पिरासुति । प्रशंसंतिप्रशस्तिभिः ॥ पन्यांसजातवेदसंयोदेवतात्युद्यता ।
हृव्यान्यैरयद्विषां ॥ आगन्मवृत्रहंतमंज्येष्ठमग्निमानवं । यस्यश्रुतर्वाबृहन्नाक्षोऽअनीकऽएधते ॥ अमृतंजातवेदसं
तिरस्तमांसिदर्शतं । घृताहवनमीड्यं ॥ २१ ॥ सबाधोयंजनाऽइमेऽग्निहव्येभिरीळते । जुह्वानासोयतस्त्रुचः ॥
इयंतेनव्यसीमतिरग्नेऽअधाय्यस्मदा । मद्रसुजातसुक्रतोमूरदस्मातिथे ॥ सातेऽअग्नेशंतमाचनिष्ठाभवतुप्रिया ।
तयावर्धस्वसुष्टुतः ॥ साद्युमैर्द्युमिनीबृहदुपोपश्रवसिश्रवः । दधीतवृत्रतूर्ये ॥ अश्वमिद्गारंथप्रांत्वेषमिद्रंनसत्पतिं ।
यस्यश्रवांसितुर्वथपन्यंन्यचकृष्टयः ॥ २२ ॥ यंत्वागोपवनोगिराचनिष्ठदग्नेऽअंगिरः । सपावकश्रुधीहव ॥ यंत्वा
जनांसऽईळतेसबाधोवाजसातये । सबोधिवृत्रतूर्ये ॥ अहंहुवानऽआक्षेपश्रुतर्वणिमदच्युति । शधीसीवस्तुकाविनामृ
क्षाशीर्षाचतुर्णां ॥ मांचत्वारऽआशवःशर्विष्ठस्यद्रविलवः । सुरथासोऽअभिप्रयोवक्षन्वयोननुम्यं ॥ सत्यमित्त्वाम
हेनदिपरुष्णयवदेदिशं । नेमापोऽअश्वदातरःशर्विष्ठादस्मित्यः ॥ २३ ॥ (८।८।६) युक्वाहिदेवहूतमांऽअश्वोऽ
अग्नेरधीरिव । निहोतापूर्व्यःसंदः ॥ उतनोदेवदेवांऽअच्छावोचोविदुष्टरः । श्रद्धिश्वावायीकृधि ॥ त्वंह्यद्यविष्ठ
सहसःसूनवाहुत । ऋतावायज्ञियोभुवः ॥ अयमग्निःसहस्रिणोवाजस्यशतिनस्पतिः । मूर्धाकवीरयीणां ॥ तंनेमि

(८।८।६) युक्वाहीतिषोडशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोविरूपोभिर्गायत्री ।

मृभवौयथानमस्वसहृतिभिः । नेदीयोयज्ञमंगिरः ॥ २४ ॥ तस्मै नूनमभिद्यवेवाचारिरूपनित्यया । वृष्णे चोदस्व सु
ष्टुतिं⁺ ॥ कमुष्विदस्य सेनयाग्नेरपाकचक्षसः । पणिगोषुस्तरामहे ॥ मानो देवानां विशः प्रभ्रातीरिधोस्त्राः । कृशं न हा
सुरङ्ग्याः ॥ मानः समस्य दृढ्यः परिद्वेषसोऽअंहतिः । ऊर्मिर्ननावमावधीत् ॥ नर्मस्तेऽअग्रोऽओजसे गुणं तदेव कृष्ट
यः । अमैरमित्रमर्दय ॥ २५ ॥ कुवित्सुनोगविष्टये त्रे संवेपिषोरयि । उरुकृदुरुणस्कृधि ॥ मानोऽअस्मिन्महाधनेप
रावर्गभारभृद्यथा । संवर्गसंरयिजय ॥ अन्यमस्मद्वियाऽइयमग्नेसिषक्तुदुच्छुना । वर्धनोऽअमवच्छवः ॥ यस्याजु
षन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्यवा । तं घेदग्निर्वृधावति ॥ परस्याऽअधिसंवतो वराऽअभ्यातर । यत्राहमस्मिताऽअव ॥
विज्ञाहिते पुरावयमग्रे पितुर्यथावसः । अधाते सुन्नमीमहे ॥ २६ ॥ (८।८।७) इमं नुमायिनै हुवऽइंद्रमीशानमोज
सा । मरुत्वंतं न वृजसे ॥ अयमिंद्रो मरुत्सखा विवृत्रस्याभिनच्छिरः । वज्रेण शतपर्वणा ॥ वावृधानो मरुत्सखेन्द्रो विवृ
त्रमैरयत् । सृजन्तस्मद्वियाऽअपः⁺ ॥ अयं हयेन वाऽइदं स्वर्मरुत्वताजितं । इंद्रेण सोमपीतये ॥ मरुत्वंतं मृजीषिण
मोजस्वंतं विरग्निनै । इंद्रं गीर्भिह्वामहे ॥ इंद्रं प्रलेन मन्मना मरुत्वंतं ह्वामहे । अस्य सोमस्य पीतये ॥ २७ ॥ मरुत्वा
ऽइंद्रमीदुः पिवासोमं शतक्रतो । अस्मिन्यज्ञे पुरुष्टुत ॥ तुभ्येदिंद्रमरुत्वंतं सुताः सोमासोऽअद्रिवः । हृदा ह्वयंतऽउक्विथ

(८।८।७) इमं न्विति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः कुरुसुतिरिंद्रो गायत्री ।

नः ॥ पिबेदिंद्रमरुत्सखा सुतंसोमं दिविष्टिषु । वज्रं शिशानोऽओजसा ॥ उत्तिष्ठन्नोजसा सहपीत्वीशिप्रेऽअवेपयः ।
सोममिंद्रचमू सुतं⁺ ॥ अनुत्वारोदसीऽउभे कक्षमाणमकृपेतां । इंद्रयद्दस्युहाभवः ॥ वाचमष्टापदीमहं न वसक्तिमृत
स्पृशं । इंद्रात्परितन्वममे ॥ २२ ॥ (८।८।८) जज्ञानो नु शतक्रतुविपृच्छदिति मातरं । कऽउग्राः केहशृण्विरे ॥
आदीशवस्य ब्रवीदौर्णवाभमहीशुर्वम् । सेपुत्रसंतुनिष्ठुरः ॥ समित्तान्वृत्रहाखिदत्त्वेऽअराऽइव खेदया । प्रवृद्धोदस्य
हाभवत् ॥ एकया प्रतिधापि बत्साकं सरांसि त्रिंशतं । इंद्रः सोमस्य काणुका⁺ ॥ अभिगंधर्वमृतुणदबुधेषुरजः स्वा ।
इंद्रो ब्रह्मभ्यऽइदृधे⁺ ॥ २९ ॥ निराविध्यद्विरभ्यऽआधारयत्पक्रमोदुनं । इंद्रो बृदं स्वातितं ॥ शतब्रह्मऽइषुस्तवस
हन्नपणऽएकऽइत् । यमिंद्रचकृषेयुजं ॥ तेन स्तोत्रभ्यऽआभरन् नृभ्यो नारिभ्योऽअत्तवे । सद्योजातऽक्रभुष्ठिर ॥ एता
च्यौ ह्वानिते कृतावर्षिष्ठानि परीणसा । हृदा वीडधारयः ॥ विश्वेत्ताविष्णुराभरदुरुक्रमस्त्वेषितः । शतं महिषान्क्षीर
पाकमोदुनं वराहमिंद्रऽएमुषं⁺ ॥ तुविक्षंतं सुकृतं सुमयंधनुः साधुर्बुदोर्हिरण्ययः । उभातैर्बाहूरण्यासु संस्कृतऽक्रदूपेधि
ददुवृधा ॥ ३० ॥ (८।८।९) पुरोळाशं नोऽअंधसऽइंद्रं सहन्नमाभर । शताचं शूरगोनां ॥ आनोभरव्यं जंनंगामश्व

(८।८।८) जज्ञान इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः कुरुसुतिरिंद्रो गायत्री अंत्ये द्वे बृहती सतो बृहत्यौ । (८।८।९) पुरोळाशमिति दशर्च
स्य सूक्तस्य काण्वः कुरुसुतिरिंद्रो गायत्र्यंत्या बृहती ।

मम्यंजनं । सचामुनाहिरण्यया ॥ उतनःकर्णशोभनापुरुषिधृष्णवाभर । त्वंहिशृण्विषेवसो ॥ नकीवृधीकऽइंद्रते
नसुषानसुदाऽउत । नान्यस्त्वच्छूरवाधतः ॥ नकीमिद्रोनिकर्तवेनशक्रःपरिशकवे । विश्वंशृणोतिपश्यति ॥ ३१ ॥
समन्युमर्त्यानामदग्धोनिचिकीषते । पुरानिदक्षिकीषते ॥ कत्वऽइत्पूर्णमुदरंतुरस्यास्तिविधतः । वृत्रघ्नःसोमपात्रः ॥
त्वेवसुनिसंगताविश्वाचसोमसौभगा । सुदात्वपरिहृता ॥ त्वामिद्यव्युर्ममकामौगव्युहिरण्ययुः । त्वामश्वयुरेषते ॥
तवेदिद्राहमाशसाहस्तेदात्रचनाददे । दिनस्यवामघवन्त्संभृतस्यवापुर्धियवस्यकाशिना ॥ ३२ ॥ (८।८।१०)
अयंकुक्षुरगृभीतोविश्वजिदुज्जित्सोमः । ऋषिर्विप्रःकाव्येन ॥ अभ्यूषोति यज्ञंभिषक्तिविश्वंयत्तुरं । प्रेमंधःख्य
ज्ञिःश्रोणोभूत् ॥ त्वंसोमतनकृद्भ्योद्वेषोभ्योन्यकृतेभ्यः । उरुयंतासिवरूथं ॥ त्वंचित्तीतवदक्षैर्दिवऽआपृथिव्याऽ
ऋजीप्ति । यावीरघस्यचिद्वेषः ॥ अर्थिनोयंतिचेदर्थगच्छानिदुषोरातिं । ववृज्युस्तृप्यतःकामं ॥ ३३ ॥ विदद्य
त्पूर्यनष्टमदीमृतायुमीरयत् । प्रेमायुस्तारीदतीर्णं ॥ सुशेषो नोमृच्छयाकुरदसक्रतुरवातः । भवानःसोमशंहदे ॥
मानःसोमसंवीविजोमाविबीभिषथाराजन् । मानोहार्दित्विषावधीः ॥ अवयत्स्वेसधस्येदेवानां दुर्मतीरीक्षे । राजन्

(८।८।१०) अयंकुक्षुरिति नवर्चस्यसूक्तस्य कुक्षुर्भागवः सोमो गायत्र्यं त्यानुष्टुप् ।

पद्विषःसेधमीद्वोऽअपस्त्रिधःसेध ॥ ३४ ॥ (८।८।११) नह्यन्यंबळाकरंमर्दितारैशतक्रतो । त्वंनऽइंद्रमृळ्य ॥
यो नःशश्वत्पुराविधामृधोवाजसातये । सत्वंनऽइंद्रमृळ्य ॥ किमंगरंभ्रचोदनःसुन्वानस्यावितेदसि । कुविर्स्विद्रणः
शक्रः ॥ इंद्रप्रणोरथमवपश्चाच्चित्संतमद्विवः । पुरस्तादेनमेकृधि ॥ हंतोनुकिमाससेप्रथमंनोरथंकृधि । उपमंवाजयु
श्रवः ॥ ३५ ॥ अवानोवाजयुरथंसुकरंतेकिमित्तरि । अस्मान्सुजिग्युषस्कृधि ॥ इंद्रहृह्यस्वपूरसिभद्रातऽएतिनि
ष्कृतं । इयंधीर्कृत्वियावती ॥ मासीमवद्यऽआभागुर्वीकाष्ठाहितंधनं । अपावृक्ताऽअरलयः ॥ तुरीयंनामयज्ञियंय
दाकरंस्तदुदमसि । आदित्यतिर्नऽओहसे ॥ अवीवृधद्वोऽअमृताऽअमंदीदेकृद्युदेवाऽउतयाश्चदेवीः । तस्माऽउरा
धःकृणुतप्रशस्तंप्रातर्मक्षधियावसुर्जगम्यात् ॥ ३६ ॥ (८।९।१) आतूनऽइंद्रक्षुमंतंचित्रंग्राभंसंगृभाय । महाह
स्तीदक्षिणेन ॥ विद्माहित्वातुविकुर्मितुविदेष्णंतुवीमघं । तुविमात्रमवोभिः ॥ नहित्वाशूरदेवानमर्तासोदित्संतं ।
भीमंनगांवारयंते ॥ एतोन्विद्रंस्तवामेशानंस्वःस्वराजं । नराधंसामर्धिषन्नः ॥ प्रस्तोषदुर्पगासिषच्छवत्सामंगीयमा
नं । अभिराधसाजुगुत् ॥ ३७ ॥ आनोभरदक्षिणेनाभिसव्येनप्रमृश । इंद्रमानोवसोर्निर्भीक् ॥ उपक्रमस्वाभर

(८।८।११) नह्यन्यमिति दशर्चस्यसूक्तस्य नौधस एकचूरिद्रोत्यायादेवा गायत्र्यं त्यानुष्टुप् ॥ नवमेनुवाके त्रयोदशसूक्तानि (८।९।१)
आतूनश्चित्तिनवर्चस्यसूक्तस्य काण्वः कुसीदीद्रो गायत्री ।

धृषताधृष्णोजनानाम् । अदाशृष्टरस्यवेदः ॥ इन्द्रयऽनुतेऽस्तिवाजोविप्रेभिःसर्नित्वः । अस्माभिःसुतंसनुहि ॥
सद्योजुर्वस्तेवाजाऽअस्मभ्यविश्वश्चन्द्राः । वशैश्चमक्षूजंरते ॥ ३८ ॥ इतिषष्ठाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

पंचचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३८ सूक्तानि १४ ऋचः १९५ ॥ त्यागः ॥ इन्द्राये. १३ ऋक्षाश्वमेधाभ्या. ६ इन्द्राये. १० विश्वदेववरुणेभ्य.
वरुणाये. इन्द्राये. २१ अग्नय. ३३ अश्विभ्या. १८ अग्नय. १२ श्रुतर्वणाये. ३ अग्नय. १६ इन्द्राये. ३३ सोमाये. ९ इन्द्राये. ९ देवेभ्य. इन्द्राये. ९
॥ इतिषष्ठेपंचमः ॥

आप्रदेवानांवैश्वदेवंप्रेष्ठमुशनाकाव्यआग्नेयमामेकृष्णआश्विनंह्युभाहिपंचविश्वकोवाकार्ष्णिर्जागर्तद्युम्नीषडा
सिष्ठोवाद्युम्नीकःप्रियमेधोवाप्रागाथंहंतवोदस्मनोधाबृहदिन्द्रायसप्तनृमेधपुरुमेधौद्व्यनुष्टुब्बहृत्यंतमानोविश्वा
सुषट्कन्यावाःसप्तात्रेय्यपालेतिहासपेंद्रानुष्टुभंद्विपंकत्यादिपांतत्रयस्त्रिंशच्छ्रुतकक्षःसुकक्षोवाद्यानुष्टुबुद्धच
तुस्त्रिंशत्सुकक्षोत्त्यैद्रार्भवीगौर्धयतिद्वादशबिंदुःपूतदक्षोवामारुतमात्वानकतिरश्नीरांगिरसानुष्टुभमस्मैसैका
द्युतानोवामारुतस्त्रैष्टुभंचतुर्थीविराळिष्यामितिमारुतःपादःपरैद्रावार्हसत्यायाइंद्रपंचोनारेभःकाश्यपोवार्ह
तमतिजगत्युपरिष्टाद्बृहत्यावतिजगतींत्रिष्टुब्जगतीत्यंततः ॥ ६ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (८।९।२) आप्रदेवपरावतोर्वावतश्चवृत्रहन् । मध्वःप्रतिप्रभर्मणि ॥ तीव्राःसोमासुऽआगंहि
सुतासोमादयिष्णवः । पिबादधृग्यथोचिषे+ ॥ इषामेदस्वादुतेरंवरायमन्यवे । भुवत्तइंद्रशंहदे+ ॥ आत्वशत्रवागं
हिन्युक्थानिचहूयसे । उपमेरोचनेदिवः+ ॥ तुभ्यायमद्रिभिःसुतोगोभिःश्रीतोमदायकं । प्रसोमंइंद्रहूयते
॥ १ ॥ इंद्रश्रुधिसुमेहवमस्मेसुतस्यगोमतः । विपीतितृप्तिमंश्रुहि ॥ यऽइंद्रचमसेष्वासोमश्चमूषुतेसुतः । पिवेदस्य
त्वमीशिषे ॥ योऽअप्सुचंद्रमाऽइवसोमश्चमूषुददंशे । पिबे० ॥ यंतेश्येनःपदाभरत्तिरोरजांस्यस्पृते । पिवे० ॥ २ ॥
(८।९।३) देवानामिदवोमहत्तदावृणीमहेवयं । वृष्णामस्मभ्यमृतये ॥ तेनःसंतुयुजःसदावरुणोमित्रोऽअर्यमा ।
वृधासंश्चप्रचेतसः ॥ अर्तिनोविष्पितापुरुनौभिरपोनर्पथ । युयमृतस्यरथ्यः ॥ वामनोऽअस्त्वयमन्वामंवरुणशंस्यं ।
वामंह्यावृणीमहे ॥ वामस्यहिप्रचेतसऽईशानासोरिशदसः । नेमादित्याऽअघस्ययत्+ ॥ ३ ॥ वयमिद्वःसुदानवः
क्षियंतोयांतोऽअध्वन्ना । देवावृधायहमहे ॥ अधिनऽइंद्रैषांविष्णोसजात्यानां । इतामरुतोऽअश्विना ॥ प्रभ्रातृ
त्वंसुदानवोर्ध्वद्वितासमान्या । मातुर्गर्भेभरामहे ॥ यूयंहिष्टासुदानवऽइंद्रज्येष्ठाऽअभिद्यवः । अधाचिद्वऽउतब्रुव

(८।९।२) आप्रदेवइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःकुसीदीद्रोगायत्री । (८।९।३) देवानामितिनवर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःकुसीदीविश्वेदेवा
गायत्री । (भेदपक्षे-विश्वेदेवाः ३ अर्यमवरुणौ १ विश्वेदेवाः ५ एवं ९)

॥ ४ ॥ (८१९।४) प्रेष्ठवोऽअतिथिस्तुपेमित्रमिवप्रियं । अग्निरथंनवेद्यं ॥ कविमिवप्रचेतसंयं देवासोऽअधद्विता ।
 निमत्यैवाद्भुः+ ॥ त्वयविषदाशुषोर्नृःपाहिशृणुधीगिरः । रक्षातोऽकमुतत्मना ॥ कयातेऽअग्नेऽअगिरऽऊर्जौनपा
 दुपस्तुतिं । वरायदेवमन्यवे ॥ दाशेमकस्यमनसायज्ञस्यसहसोयहो । कदुवोचऽइदंनमः ॥ ५ ॥ अधात्वंहिनस्करो
 विश्वाऽअस्मभ्यंसुक्षितीः । वाजद्रविणसोगिरः ॥ कस्यनूनंपरीणसोधियोजिन्वसिदंपते । गोषातायस्यतेगिरः ॥ तं
 मर्जयंतसुक्रतुंपुरोयावानमाजिषु । स्वेषुक्षयेषुवाजिनै ॥ क्षेतिक्षेमैभिःसाधुभिर्नकिर्यंतिहंतियः । अग्नेसुवीरऽएध
 ते ॥ ६ ॥ (८१९।५) आमेहवैनासत्याश्विनागच्छंतयुवं । मध्वःसोमस्यपीतये ॥ इममेस्तोममश्विनेममेशृणुतंह
 वै । मध्वःसो ॥ अयंवांकृष्णोऽअश्विनाहवतेवाजिनीवसू । मध्वःसो ॥ शृणुतंजरितुहंवंकृष्णस्यस्तुवतो नरा । म
 ध्वःसो ॥ छुर्दिर्यंतमदाभ्यविप्रायस्तुवतेनरा । मध्वःसो ॥ ७ ॥ गच्छंतदाशुषोगृहमित्थास्तुवतोऽअश्विना ।
 मध्वःसो ॥ युंजाथारासंभरथेवीङ्गेवृषण्वसू । मध्वःसो ॥ त्रिवंधुरेणत्रिवृतारथेनायातमश्विना । मध्वःसो ॥ नूमे
 गिरौनासत्याश्विनाप्रावतंयुवं । मध्वःसो ॥ ८ ॥ (८१९।६) उभाहिदस्त्राभिषजामयोभुवोभादक्षस्यवचंसोवभूव

(८१९।४) प्रेष्ठवइतिनवर्चस्यसूक्तस्याव्यउशनाअग्निर्गायत्री । (८१९।५) आमेहवमितिनवर्चस्यसूक्तस्यागिरसःकृष्णोश्विनौ-
 गायत्री । (८१९।६) उभाहीतिपंचर्चस्यसूक्तस्यागिरसःकृष्णोश्विनौजगती । (अत्रकार्ष्णिर्विश्वकऋषिःपाक्षिकः) ।

युः । तावांविश्वकोहवतेतनूकृथेमानोवियौष्टसख्यामुमोचंतं ॥ कथानूनंवांविमनाऽउपस्तवद्युवंधियंददधुर्वस्यऽइष्ट
 ये । तावांविश्वकोहवतेतनूकृथेमानो ॥ युवंहिन्मापुरुभुजेममेधुतुंविष्णाप्वेददधुर्वस्यऽइष्टये । तावांविश्वकोहवते
 तनूकृथेमानो ॥ उतत्यवीरंधनसामृजीषिणंदूरेचित्संतमवसेहवामहे । यस्यस्वादिष्ठासुमतिःपितुर्यथामानो ॥
 ऋतेनदेवःसंविताशमायतऽऋतस्यशृंगमुर्वियाविपप्रथे । ऋतंसासाहमहिचित्पृतन्यतोमानो ॥ ९ ॥ (८१९।७)
 द्युम्नीवांस्तोमोऽअश्विनाक्रिबिर्नसेकऽआगतं । मध्वःसुतस्यसद्विप्रियोनरापातंगौराविवेरिणे ॥ पिबंतधर्ममधुमंत
 मश्विनावर्हिःसीदंतनरा । तामंदसानामनुषोदुरोणऽआनिपातवेदसावयः ॥ आवांविश्वाभिरूतिभिःप्रियमैधाऽअ
 हूषत । तावर्तिर्यातमुपवृक्तबर्हिषोजुष्टयज्ञंदिर्विष्टिषु ॥ पिबंतसोममधुमंतमश्विनावर्हिःसीदंतसुमत् । तावांवृधाना
 ऽउपसुष्टुतिंदिवोगंतंगौराविवेरिणं ॥ आनूनंयातमश्विनाश्वेभिःप्रुषितप्सुभिः । दस्त्राहिरण्यवर्तनीशुभस्पतीपातंसो
 ममृतावृधा ॥ वयंहिवांहवामहेविपन्यवोविप्रासोवार्जसातये । तावल्गूदस्त्रापुरुदंससाधियाश्विनाश्रुष्यागतं ॥ १० ॥
 (८१९।८) तंवोदस्ममृतीषहंवसोमंदानमंधसः । अभिवत्संनस्वसरेषुधेनवऽइंद्रंगीभिर्नवामहे ॥ द्युक्षंसुदानुंतवि

(८१९।७) द्युम्नीवामितिषड्वचस्यसूक्तस्यागिरसःकृष्णोश्विनौअयुजोवृहत्योयुजःसतोवृहत्यः । (अत्रवासिष्ठोद्युम्नीकआंगिरसः
 प्रियमेधश्चेत्युभावृषीवैकल्पिकौ) । (८१९।८) तंवोदस्ममितिषड्वचस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाइंद्रःअयुजोवृहत्योयुजःसतोवृहत्यः ।

पीभिरावृत्तं गिरिं न पुरुभोजसं । क्षुमंतं वा जंशति नैसहृषिणं मक्षूगोमैतमीमहे ॥ नत्वा बृहंतोऽद्रयो वरैतऽइंद्रवीळवः ।
यदित्सं सितुवते मावते वसुन किष्टदामिनातिते ॥ योद्धासि कत्वा शर्वसोतदंसना विश्वाजाताभि मज्मना । आत्वाय
मर्कऽउतयेव वर्तति यंगोतमाऽअजीजनन् ॥ प्रहिरि रिक्षऽओजसादिवोऽअतैभ्यस्परि । नत्वा विव्याचरजऽइंद्रपाथि
वमनुस्वधां ववक्षिथ ॥ नकिः परिष्टिर्मघवन्मघस्य ते यद्वा शुषेदशस्यसि । अस्माकं बोध्युचयस्य चोदितामंहिष्ठो वाजसा
तये ॥ ११ ॥ (८।९।९) बृहदिंद्राय गायतमरुतो वृत्रहंतमं । येन ज्योतिरज्जनयन्नता वृधो देवं देवाय जागृवि ॥ अ
पाधमदभिशस्तीरशस्तिहायेद्रौघक्या भवत् । देवास्तऽइंद्रसख्याय येमिरे बृहन्नानोमरुद्ग ॥ प्रवऽइंद्राय बृहतेमरु
तो ब्रह्मार्चत । वृत्रं हनति वृत्रहाशतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ अभिप्रभरधृषता धृषन्मनः श्रवश्चित्तेऽअसद्बृहत् । अर्ष
त्वापो जवसा विमातरो हनो वृत्रं जयास्वः* ॥ यज्जायथाऽअपूर्वमघवन् वृत्रहत्याय । तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्त आऽउत
द्यां+ ॥ तत्तैयज्ञोऽअजायत तदर्कऽउत हस्कृतिः । तद्विश्वमभिभूरसिय ज्ञातं यच्च जंतव ॥ आमासुपक्रमैरयऽआसूर्य
रोहयो दिवि । धर्मनसामन्तपतासु वृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वेणसे बृहत्+ ॥ १२ ॥ (८।९।१०) आनो विश्वा सुहव्यऽइंद्रः स

(८।९।९) बृहदिंद्रायेतिसप्तर्चस्य सूक्तस्यांगिरसौ नृमेधपुरुमेधाविद्रो बृहती द्वितीया चतुर्थ्यौ सतो बृहत्योपंचमीषष्ठयावनुष्टौ ।
(८।९।१०) आनो विश्वास्वितिषट्चस्य सूक्तस्यांगिरसौ नृमेधपुरुमेधाविद्रोऽअयुजो बृहत्योयुजः सतो बृहत्यः ।

मत्सुभूषतु । उपब्रह्माणिसर्वनानि वृत्रहापरमज्याऽऽक्लृचीषमः ॥ त्वं दाता प्रथमो राधसामस्यसि सत्यऽईशानकृत् ।
तुविद्युन्नस्य युज्यावृणीमहे पुत्रस्य शर्वसोमहः+ ॥ ब्रह्मातऽइंद्रगिर्वणः क्रियंतेऽअनतिष्ठता । इमा जुषस्व हर्यश्वयोजने
द्रयातेऽअमन्महि ॥ त्वंहि सत्योमघवन्नानातो वृत्राभूरिन्युजसे । सत्वं शविष्ठवज्रहस्तदा शुषेर्वाचैरयिमा कृधि ॥ त्व
मिंद्रयशाऽअस्य जीषीशवसस्पते । त्वं वृत्राणि हंस्यप्रतीन्येकऽइदनुत्ताचर्षणीधृता ॥ तमुत्वानूनमसुरप्रचैतसं राधोभा
गमिवेमहे । महीवकृतिः शरणातऽइंद्रप्रतै सुन्नानोऽअश्रवन् ॥ १३ ॥ (८।९।११) कन्याऽइवारवायती सोममपि स्नुता
विदत् । अस्तं भरैत्यब्रवीदिंद्राय सुनवैत्वा शक्राय सुनवैत्वा ॥ असौ यऽएषि वीरको गृहं गृहं विचाकशत् । इमं जंभसुतं
पिबधानावतं करं भिणमपुपवैतमुक्थिनं ॥ आचनत्वा चिकित्सामोधि च नत्वानेमसि । शनैरिव शनकैरिवेद्रायेद्रोपरि
स्रव ॥ कुविच्छकत्कुवित्करत्कुविभ्रोवस्यसंस्करत् । कुवित्पतिद्विषोयतीरिद्रेण संगमामहै ॥ इमानि त्रीणि विष्टपातानी
द्रविरोहय । शिरस्तस्योर्वरामादिदंमऽउपोदरे ॥ असौ चयानऽउर्वरादिमांतन्वैमम । अथोततस्य यच्छिरः सर्वाता
रोमशाकृधि ॥ खेरथस्य खेनसः खेयुगस्य शतक्रतो । अपालामिंद्रत्रिष्पुत्यकृणोः सूर्यत्वचं ॥ १४ ॥ (८।९।१२) पांत

(८।९।११) कन्यावारितिसप्तर्चस्य सूक्तस्यात्रेयपालेद्रोनुष्टुबाद्ये द्वेपंक्षी । (८।९।१२) पांतमिति त्रयस्त्रिंशद्वचस्य सूक्तस्यांगिरसः
श्रुतकक्षद्विंशो गायत्र्याद्यानुष्टुप् (सुकक्षोवाश्रुषिः) ।

मावोऽअंधसऽइंद्रमभिप्रगायत । विश्वासाहंशतक्रतुंमंहिषं चर्षणीनां⁺ ॥ पुरुहूतंपुरुष्टुतंगाधान्यं^१सनश्चुतं । इंद्रऽइ
तिब्रवीतन ॥ इंद्रऽइन्द्रोमहानांदातावाजानानंतुः । महौऽअभिश्वायमत् ॥ अपादुशिप्र्यधंसःसुदक्षस्यप्रहोषिणः ।
इंदोरिंद्रोयवाशिरः ॥ तम्भभिप्रार्चतेद्रंसोमस्यपीतये । तदिद्व्यस्यवर्णनं ॥ १५ ॥ अस्यपीत्वामदानांदेवोदेवस्यौजसा । वि
श्वाभिभुवनाभुवत् ॥ त्यमुवःसत्रासाहंविश्वासुगीर्ध्वयंतं । आच्यावयन्युतये ॥ युध्मंसंतमनर्वाणंसोमपामनपच्युतं ।
नरमवार्यक्रतुं ॥ शिक्षाणऽइंद्रायऽआपुरुविद्वांसक्रचीपम । अवानःपार्येधने ॥ अतश्चिदिंद्रणऽउपायाहिशतवाजया ।
इषासहस्रवाजया ॥ १६ ॥ अयामधीवतोधियोर्वद्भिःशक्रगोदरे । जयमपृत्सुर्वज्रिवः ॥ वयमुत्वाशतक्रतोगावोनय
वसेष्वा । उक्थेषुरणयामसि ॥ विश्वाहिमर्त्यत्वनानुकामाशतक्रतो । अगन्मवज्रिन्नाशसः ॥ त्वेषुपुत्रशवसोवृत्र
न्कामकातयः । नत्वामिंद्रातिरिच्यते ॥ सनोवृषन्तसनिष्ठयासंधोरयाद्रवित्वा । धियाविहिपुरंध्या ॥ १७ ॥ यस्ते
नूनंशतक्रतुर्विद्रुघ्नितमोमदः । तेननूनमदमदेः ॥ यस्तेचित्रश्रवस्तमोयऽइंद्रवृत्रहन्तमः । यऽओजोदातमोमदः ॥
विद्याहियस्तेऽअद्रिवस्त्वादत्तःसत्यसोमपाः । विश्वासुदस्मकृष्टिषु ॥ इंद्रायमद्वनेसुतपरिष्टोभंतुनोगिरः । अर्कम
चंतुकारवः ॥ यस्मिन्विश्वाऽअधिश्रियोरणतिसप्तसंसदः । इंद्रसुतेहवामहे ॥ १८ ॥ त्रिकद्रुकेषुचेतनदेवासोयज्ञम
हत् । तमिद्वर्धंतुनोगिरः ॥ आत्वाविशंत्विदवःसमुद्रमिवसिंधवः । नत्वामिंद्रातिरिच्यते ॥ विव्यकथमहिनावृष

न्भक्षंसोमस्यजागृवे । यऽइंद्रजठरेषुते ॥ अरैतऽइंद्रकुक्षयेसोमोभवतुवृत्रहन् । अरंधामभ्यऽइंद्रवः ॥ अरमश्वाय
गायतिश्रुतकक्षोऽअरंगवे । अरमिंद्रस्यधाम्ने ॥ अरंहिष्मांसुतेषुणःसोमैष्विद्रभूषसि । अरैतेशक्रदावने ॥ १९ ॥
पराकात्ताच्चिदद्रिवस्त्वानक्षंतनोगिरः । अरंगमामतेवयं⁺ ॥ एवाह्यसिवीरयुरेवाशूरऽउतस्थिरः । एवातेराध्यमनः ॥
एवारातिस्तुवीमघृविश्वैभिर्धायिधातृभिः । अधाचिदिंद्रमेसचा ॥ मोषुब्रह्मेवतंद्रयुर्भुवोवाजानापते । मत्स्वासुत
स्यगोमतः ॥ मानऽइंद्राभ्याइदिशःसूरोऽअकुष्वार्यमन् । त्वायुजावनेमतत्⁺ ॥ त्वयोदिंद्रयुजावयंप्रतिब्रुवीमहि
स्पृधः । त्वमस्माकृतवस्ससि ॥ त्वामिद्वित्वायवोनोनोनुवतश्चरान् । सखायऽइंद्रकारवः ॥ २० ॥ (८।९।१३)
उद्वेदुभिश्चुतामघंवृषभनर्यापसं । अस्तारमेषिसूर्य ॥ नवयोनवतिपुरौविभेदवाहो जसा । अहिचवृत्रहावधीत् ॥
सनऽइंद्रःशिवःसखाश्वावद्रोमद्यवमत् । उरुधारेवदोहते ॥ यद्यकचवृत्रहनुदगाऽअभिसूर्य । सर्वतदिंद्रतेवशे ॥
यद्वाप्रवृद्धसत्पतेनमराऽइतिमन्यसे । उतोतत्सत्यमित्तव ॥ २१ ॥ येसोमांसःपरावतियेऽअर्वावर्तिसुन्विरे । सर्वा
स्तांऽइंद्रगच्छसि ॥ तमिंद्रवाजयामसिमहेवृत्रायहंतवे । सवृषावृषभोभुवत् ॥ इंद्रःसदामनेकृतऽओजिष्ठःसमदेहि
तः । द्युन्नीश्लोकीससोम्यः⁺ ॥ गिरावज्जोनसंभृतःसबलोऽअनपच्युतः । ववक्षऽअश्वोऽअस्तृतः ॥ दुर्गेचिन्नःसुग

(८।९।१३) उद्वेदभीतिचतुस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यांगिरसःसुकक्षइंद्रोत्यायाइंद्रर्भवोगायत्री ।

कृधिगृणानऽइंद्रगिर्वणः । त्वंचमघवन्वशः ॥ २२ ॥ यस्यतेनूचिदादिशंमिनंतिस्वराज्यं । नदेवोनाधिगुर्जनः ॥
 अधातेऽअप्रतिष्कुतं देवीशुष्मंसपर्यतः । उभेसुशिप्रोदसी ॥ त्वमेतदधारयः कृष्णासुरोर्हिणीषुच । परुष्णीषुरुशत्य
 यः ॥ वियदहेरधत्विषोविश्वेदेवासोऽअक्रमुः । विदन्मगस्यतांऽअमः ॥ आदुमेनिवरोभुवद्वृत्रहादिष्टपौस्यं । अजा
 तशत्रुरस्तृतः ॥ २३ ॥ श्रुतंवोवृत्रहन्तमंप्रशर्धचर्षणीनां । आशुषेराधसेमहे ॥ अयाधियाचंगव्यापुरुणामन्पुरु
 षुत । यत्सोमेसोमऽआभवः ॥ बोधिन्मनाऽइदस्तुनोवृत्रहाभूर्यासुतिः । शृणोतुशक्रऽआशिषं ॥ कयात्वंनऽऊत्या
 भिप्रमंदसेवृषन् । कयास्तोतृभ्यऽआभर ॥ कस्यवृषासुतेसचानियुत्वान्वृषभोरणत् । वृत्रहासोमपीतये ॥ २४ ॥
 अभीषुणस्त्वंरयिमंदसानःसहस्रिणीं । प्रयंताबोधिदाशुषं ॥ पत्नीवंतःसुताऽइमऽउशंतोयंतिवीतये । अपांजग्मिनि
 चुपुणः ॥ इष्टाहोत्राऽअसृक्षतेद्रवृधासोऽअध्वरे । अच्छावभृथमोजसा ॥ इहत्यासंधमाद्याहरीहिरण्यकेश्या । वो
 ह्यामभिप्रयोहितं ॥ तुभ्यंसोमाःसुताऽइमेस्तीर्णबर्हिर्विभावसो । स्तोतृभ्यऽइंद्रमावह ॥ २५ ॥ आतेदक्षंविरोच
 नादधद्रत्नाविदाशुषं । स्तोतृभ्यऽइंद्रमचेत ॥ आतेदधामीन्द्रियमुक्थाविश्वाशतक्रतो । स्तोतृभ्यऽइंद्रमृळय ॥
 भद्रंभद्रंनऽआभरेषमूर्जशतक्रतो । यदिंद्रमृळयासिनः ॥ सनोविश्वान्याभरसुवितानिशतक्रतो । यदिंद्र०
 ॥ त्वामिंद्रवृत्रहन्तमसुतावंतोहवामहे । यदिंद्रमृळयासिनः ॥ २६ ॥ उपनोहरिभिःसुतंयाहिर्मदानापते । उप

नोहरिभिःसुतं ॥ द्वितायोवृत्रहन्तमोविदऽइंद्रःशतक्रतुः । उप० ॥ त्वंहिवृत्रहन्नेषांपातासोमानामसि । उप० ॥
 इंद्रऽइपेददातुनऽअभुक्षणमभुरयिं । वाजीददातुवाजिनं ॥ २७ ॥ (८।१०।१) गौर्धयतिमरुतांश्रवस्युर्माता
 मघोनां । युक्तावह्नीरथानां ॥ यस्यादेवाऽउपस्थेव्रताविश्वेधारयते । सूर्यामासाहशेकं ॥ तत्सुनोविश्वेऽअर्य
 ऽआसदागृणंतिकारवः । मरुतःसोमपीतये ॥ अस्तिसोमोऽअयंसुतःपिवंत्यस्यमरुतः । उतस्वराजोऽअश्विनां ॥
 पिवंतिमित्रोऽअर्यमातनापूतस्यवरुणः । त्रिषधस्यस्यजावतः ॥ उतोन्वस्यजोषमांऽइंद्रःसुतस्यगोमतः । प्रातर्होति
 वमत्सति ॥ २८ ॥ कदत्विषंतसुरयस्तिरऽआपऽइवस्त्रिधः । अर्षतिपूतदक्षसः ॥ कद्रोऽअद्यमहानांदेवानामवोवृ
 णे । त्मनाचदस्मर्वचसां ॥ आयेविश्वापार्थियानिपप्रथन्नोचनादिवः । मरुतःसोमपीतये ॥ त्यान्नपूतदक्षसोदिवोवो
 मरुतोहुवे । अस्यसोमस्यपीतये ॥ त्यान्नयेविरोदसीतस्तुभुर्मरुतोहुवे । अस्य० ॥ त्यनुमारुतंगुणंगिरिष्ठांवृषणहुवे । अस्य०
 ॥ २९ ॥ (८।१०।२) आत्वागिरोरधीरिवास्थुःसुतेषुगिर्वणः । अभित्वासमनूषतेद्रवत्संनमातरं ॥ आत्वाशुक्रा
 ऽअच्युच्यवुःसुतासंऽइंद्रगिर्वणः । पिबात्वस्यांधसऽइंद्रविश्वासुतेहितं ॥ पिबासोममदावकमिंद्रयेनाभृतंसु
 दशमेनुवाकेदशसूक्तानि (८।१०।१) गौर्धयतीतिद्वादशचस्यसूक्तस्यांगिरसोबिर्दुर्मरुतोगायत्री (पूतदक्षोवाक्विः) । (८।१०।२)
 आत्वागिरइतिनवचस्यसूक्तस्यांगिरसस्तिरधीरिद्रोनुष्टुप् ।

तं । त्वंहिशश्वतीनांपतीराजाविशामसि ॥ श्रुधीहवैतिरश्याऽइंद्रयस्त्वासपर्यति । सुवीर्यस्यगोमतोरायस्पूधिमहा
 ऽअसि ॥ इंद्रयस्तेनवीयसीगिरिमंद्रामजीजनत् । चिकित्विन्मनसंधियप्रलामृतस्यपिप्युषी ॥ ३० ॥ तमुष्टवामयं
 गिरऽइंद्रमुक्थानिवावुधुः । पुरुष्यस्यपौस्यासिषासंतोवनामहे ॥ एतोन्विद्रंस्तवामशुद्धंशुद्धेनसाम्ना । शुद्धैरुक्थै
 वीवृध्वासंशुद्धऽआशीर्वीन्ममत्तु ॥ इंद्रशुद्धोऽआर्गहिशुद्धःशुद्धाभिरूतिभिः । शुद्धोरयिनिधारयशुद्धोर्ममद्विसो
 म्यः+ ॥ इंद्रशुद्धोहिनोरयिशुद्धोरत्नानिदाशुषे । शुद्धोवृत्राणिजिघ्रसेशुद्धोवाजैसिषाससि ॥ ३१ ॥ (८११०३)
 अस्माऽउषासऽआतिरंतयाममिद्रायनक्तमूर्याःसुवाचः । अस्माऽआपोमातरःसप्ततस्थुर्नभ्यस्तरायसिधवःसुपाराः+ ॥
 अतिविद्धाविधुरेणाचिदस्त्रात्रिःसप्तसानुसंहितागिरीणां । नतद्देवोनमत्यस्तुतुर्याद्यानिप्रवृद्धोवृषभश्चकार ॥ इंद्रस्य
 वज्रऽआयसोनिमिश्रऽइंद्रस्यबाहोर्भूर्यिष्ठमोजः । शीर्षांनिद्रस्यक्रतवोनिरेकऽआसन्नेषंतश्रुत्याऽउपाके+ ॥ मन्ये
 त्वायज्ञिययज्ञियानामन्येत्वाच्यवन्मच्युतानां । मन्येत्वासत्त्वनामिद्रकेतुमन्येत्वावृषभंचर्षणीनां+ ॥ आयद्वज्रंवा
 होरिंद्रधत्सेमदच्युतमहयेहंतवाऽऽ । प्रपर्वताऽअनवंतप्रगावःप्रब्रह्माणोऽअभिनक्षंतऽइंद्र ॥ ३२ ॥ तमुष्टवामयऽ
 इमाज्जानविश्वाजातान्यवराण्यस्मात् । इंद्रेणमित्रादिधिपेमगीभिरुपोनमोभिवृषभंविशेम ॥ वृत्रस्यत्वाश्वसथादी
 (८११०३) अस्माद्व्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यांगिरसस्तिरश्रीरिंद्रश्चतुर्दश्याइंद्रामरुतःपंचदश्याइंद्रावृहस्पतीत्रिष्टुप्चतुर्थीविराट्(शुतानोवाक्.)

षमाणाविश्वेदेवाऽअजहुर्येसखायः । मरुद्भिर्दिद्रसख्यंतैऽअस्त्वथेमाविश्वाःपृतनाजयासि ॥ त्रिःषष्टिस्त्वामरुतोवा
 वृधानाऽउस्त्राऽइवराशयोयज्ञियासः । उपत्वेमःकृधिनोभागधेयंशुष्मंतऽएनाहविषाविधेम ॥ तिग्ममायुधंमरुताम
 नीकंकस्तऽइंद्रप्रतिवज्रंदधर्ष । अनायुधासोऽअसुराऽअदेवाश्चक्रेणतांऽअपवपऽऋजीषिन् ॥ महऽउग्रायतवसेसुवृ
 क्तिप्रेरयशिवतमायपश्वः । गिर्वाहसेगिरऽइंद्रायपूर्वीधेहितन्वेकुविदंगवेदत् ॥ ३३ ॥ उक्थवाहसेविश्वेमनीपाद्रु
 णानपारमीरयानदीनां । निस्पृशधियातन्विश्रुतस्यजुष्टरस्यकुवि० ॥ तद्विविद्वियत्तऽइंद्रोजुजोषस्तुहिसुष्टुतिनम
 सार्विवास । उपभूषजरितमार्कवण्यःश्रावयावाचकुवि० ॥ अवद्रप्सोऽअंशुमतीमतिष्ठदियानःकृष्णोदशभिःमहंभ्रः ।
 आवत्तमिद्रःशच्याधमंतमपस्नेहितीर्नमणाऽअधत्त ॥ द्रप्समपश्यविषुणचरंतमुपहरेनद्योऽअंशुमत्याः । नभोनकृ
 णमवतस्थिवांसमिष्यामिवोवृषणोयुध्यताजौ+ ॥ अधद्रप्सोऽअंशुमत्याऽउपस्थेधारयत्तन्वैतित्विपाणः । विशोऽ
 अदेवीरभ्याऽचरंतीवृहस्पतिनायुजेंद्रःससाहे ॥ ३४ ॥ त्वंहृत्यत्सभ्योजायमानोशत्रुभ्योऽअभवःशत्रुरिंद्र । गृहं
 द्यावापृथिवीऽअन्वविंदोविभुमन्योभुवनेभ्योरणंधाः ॥ त्वंहृत्यदप्रतिमानमोजोवज्रैणवज्रिन्धृषितोजधंध । त्वंशुण्ण
 स्यावातिरोवधत्रैस्त्वंगाऽइंद्रश्च्येदविंदः ॥ त्वंहृत्यदृषभचर्षणीनांघनोवृत्राणांतविषोवभूध । त्वंसिधूंऽरसृजस्तस्त
 भानान्वमपोऽअजयोदासपत्नीः ॥ सस्रुतुरणितायःसुतेष्वनुत्तमन्युर्योऽअहेवरेवान् । यऽएकऽइन्द्रयपामिकर्ताम

वृत्रहाप्रतीदन्यमाहुः ॥ सर्वत्रहेंद्रशर्षणीधृत्संसृष्ट्याहव्यंहुवेम । सप्रावितामध्वानोधिक्कासवाजस्यश्रवस्यस्यदा
ता⁺ ॥ सर्वत्रहेंद्रऽश्रुभुक्षाःसद्योज्ञानोहव्योबभूव । कृण्वन्नपांसिनर्यापुरुणिसोमोनपीतोहव्यःसखिभ्यः ॥ ३५ ॥
(८११०१४) याऽइंद्रभुजऽआभरःस्वर्वाऽअसुरेभ्यः । स्तोतारमिन्मधवन्नस्यवर्धययेध्वत्वेष्टुक्तबर्हिषः ॥ यमिंद्रद
धिषेत्वमश्वंगांभागमव्ययं । यजमानेसुवतिदक्षिणावतितस्मिन्तर्धेहिमापणौ⁺ ॥ यऽइंद्रसस्त्यत्रतोनुष्वापमदेवयुः ।
स्वैःषऽएवैर्भुमुत्पोष्यैरयिसनुतर्धेहितंततः ॥ यच्छक्रासिपरावतियदर्वावतिवृत्रहन् । अतस्त्वागीभिर्द्युगदिद्रकेशि
भिःसुतावांऽआविवासति ॥ यद्वासिरोचनेदिवःसमुद्रस्याधिविष्टपि । यत्पार्थिवेसदनेवृत्रहन्तमयदंतरिक्षऽआग
हि ॥ ३६ ॥ सनःसोमेषुसोमपाःसुतेषुशवसस्पते । मादयस्वराधसासूनृतावतेंद्रायापरीणसा ॥ मानऽइंद्रपरावृ
णम्भवानःसधुमाद्यः । त्वनऽऊतीत्वमिन्नऽआप्यमानऽइंद्रपरावृणक् ॥ अस्मेऽइंद्रसचासुतेनिषदापीतयेमधु । कृ
धीज्रिरेमधवन्नवोमहदस्मेऽइंद्रसचासुते⁺ ॥ नत्वादेवासऽआशतनमर्त्यासोऽअद्रिवः । विश्वाज्जातानिशवसाभिभू
रसिनत्वादेवासऽआशत ॥ विश्वाःपृतनाऽअभिभूतंरनरैसज्जस्तंतक्षुरिंद्रैजजनुश्चराजसे । क्रत्वारिष्टंवरऽआमुरिमु
तोग्रमोजिष्टंतवसंतरस्विनै ॥ ३७ ॥ समीरेभासोऽअस्वरभिंद्रसोमस्यपीतये । स्वर्पतियदीवृधेधृतव्रतोह्योजसासमु

(८११०१४) याइंद्रेतिपंचदशर्चस्यसूक्त्यकाशपोरेभइंद्रोबृहतीदशम्याद्याःक्रमेणातिजगत्युपरिष्टाद्बृहतीजगतीत्रिष्टुपूजगत्यः ।

तिभिः ॥ नेमिनमंतिचक्षसामेपंविप्राऽअभिस्वरा । सुदीतयोवोऽअद्रुहोपिकर्णेतरस्विनःसमृक्कभिः ॥ तमिंद्रजोहवी
मिमध्वानमुग्रसत्रादधानमप्रतिष्कुतंशवांसि । मंहिष्ठोगीभिंराचयज्ञियोववर्तद्रायेनोविश्वसुपथाकृणोतुवज्री⁺ ॥
त्वंपुरऽइंद्रचिकिदेनाव्योजसाशविष्टशक्रनाशयधै । त्वद्विश्वानिभुवनानिवज्जिन्द्यावारिजेतेपृथिवीचभीषा⁺ ॥
तन्मऽअतमिंद्रशूरचित्रपात्वपोनवज्जिन्दुरितातिपार्षिभूरि । कदानऽइंद्रायऽआदशस्येर्विश्वस्त्र्यस्यस्पृहयार्यस्यरा
जन् ॥ ३८ ॥ इतिषष्ठाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

षट्चत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३८ सूक्तानि १६ ऋचः १९७ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये.९ विश्वेभ्योदेवेभ्य.९ [मे. प. विश्वेभ्योदे.३ अर्य-
मवरुणाम्यामि. विश्वेभ्योदेवेभ्य.५] अग्नय. ९ अश्विभ्यामि.२० इंद्राये.९२ इंद्रभूम्य. मरुद्भ्य.१२ इंद्राये.२२ इंद्रामरुद्भ्य. इंद्राबृहस्प-
तिभ्या. इंद्रायेदं.२१ ॥ इतिषष्ठेष्टः ॥

इंद्रायद्वादशनुमेधऔष्णिहंससम्युपांत्येचककुभौत्यानवम्यौपुरउष्णिहौत्वामिदाष्टौप्रागार्थमयंतेद्वादशनेमो
भार्गवस्त्रैष्टुभंषष्ठीजगतीपरास्तिन्नोनुष्टुभोयमितिदृचेनेंद्रआत्मानमस्तौदुपांत्येवाच्यावृधक्षोळशजमदग्निर्भा
र्गवोमैत्रावरुणंप्रागार्थंत्रिष्टुबंतंतीयादिगायत्रीपरासतोबृहतीस्तोत्रंराजश्वृक्सपादादित्याश्विन्यौवायव्ये
सौर्यौबृहत्युषस्यासूर्यप्रभास्तुतिर्वीपावमानीगव्यैत्वमग्नेद्व्यधिकाभार्गवःप्रयोगौबार्हस्पत्योवाग्निःपावकःसहस

स्तुतयोर्वाभ्योर्गृहपतिर्यविष्ठयोर्वाभ्योन्यतर आग्नेयं त्वदशिषलूनासो भरिर्वाहर्तपंचमी विराड् रूपसप्तम्याद्युजः
सतो बृहत्योष्टम्यादियुजः ककुब्धसीयसी ककुबनुष्टुवंत्याग्निमारुती नवमं मंडलं पावमानं सौम्यं स्वादिष्ठया दशम
धुच्छंदाः पवस्व मेधातिथिरेष शुनः शेषः सनहिरण्यस्तूपः समिद्ध एकादश काश्यपो सितो देवलो वा विंशतिः सूक्ता
न्याद्यमा प्रियंश्चतुरनुष्टुवंतं मद्रयानवासृग्रमेते सोमाः परिप्रिया प्रस्वानासं उपास्मै सोमा असृग्रं ॥ ७ ॥

हरिः ओम् ॥ (८१०१५) इन्द्राय सामं गायत विप्राय बृहते बृहत् । धर्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥ त्वमिन्द्राभिभूरं
सित्वं सूर्यमरोचयः । विश्वकर्मा विश्वदेवो महोऽसि ॥ विश्वाजन्त्योतिषास्वर्गं चोरोचनं दिवः । देवास्तं इन्द्रम
ख्याययेमिरे ॥ एन्द्रो गधिप्रियः सत्राजिदगौह्यः । गिरिर्न विश्वतस्पृधुः पतिर्दिवः+ ॥ अभिहितस्य सोमपाऽउभेव भू
थरोदसी । इन्द्रासि सुन्वतो बृधः पतिः ॥ त्वंहि शश्वतीनामिन्द्रं दर्तापुरामसि । हुंतादस्योर्मनो बृधः पतिः ॥ १ ॥ अ
धाहीन्द्रगिर्वणऽउपत्वा कामान्महः संसृज्महे । उदेवयंतं उदभिः ॥ वार्ष्णात्या व्याभिर्वर्धति शूरब्रह्माणि । वावृध्वांसं
चिदद्रिवो दिवे दिवे । युजंति हरीऽइषिरस्य गार्थयोरौरथं उरुयुगे । इन्द्रवाहा वचोयुजा ॥ त्वं न इन्द्राभरंऽओजो नृगं शत
क्रतो विचर्षणे । आवीरं पृतनाय ह ॥ त्वंहिनः पिता वसो त्वं माता शतक्रतो बभूविथ । अधांते सुम्रमीमहे ॥ त्वां शुष्मिन्पुरु

(८१०१५) इन्द्राय सामेति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो नृमेध इन्द्र उष्णिक्सप्तमी दशम्येकादश्यः ककुभो नवम्यं त्रेपुर उष्णिहौ ।

हूतवाजयंतमुपब्रुवेशतक्रतो । सनोरास्वसुवीर्यं ॥ २ ॥ (८१०१६) त्वामिदाह्योनरोपीप्यन्वज्जिन्भूर्यः । सऽ
इन्द्रस्तोमवाहसामिह श्रुध्युपस्वसरमागहि ॥ मत्स्वासुशिप्रहरिवस्तदीमहे त्वेऽआभूषंति वेधसः । तव श्रवांस्युपमान्यु
कथ्यासुतेष्विन्द्रगिर्वणः ॥ श्रायंतं इव सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत । वसूनि जाते जनमानऽओजसा प्रार्तिमागं नदीधिम ॥
अनर्शरातिवसुदामुपस्तुहि भद्राऽइन्द्रस्य रातयः । सोऽअस्य कामं विधुतो नरो षतिमनो दानाय चोदयन् ॥ त्वमिन्द्र प्रतूतिं
भिविश्वाऽअसि स्पृधः । अशस्तिहाजनिता विश्वतूरसित्वं तूर्यतरुण्यतः+ ॥ अनुते शुष्मं तुरयं तमीयतुः क्षोणी शिशुं न मात
रा । विश्वास्ते स्पृधः श्रथयंतं मन्यवै वृत्रं यदिन्द्रतूर्वसि ॥ इतऽऊतीवोऽअजरं प्रहेतारमप्रहितं । आशुं जेतारं हेतारं रथीतं
मम तूर्ततुभ्यावृधं ॥ इत्कर्तारमनिष्कृतं सहस्कृतं शतमूर्तिं शतक्रतुं । समानमिन्द्रमवसेहवामहे वसवानं वसूजुवं ॥ ३ ॥
(८१०१७) अयंतं एमि तन्वापुरस्ताद्विश्वे देवाऽअभिमायंति पश्चात् । यदामह्यं दीधरो भागमिन्द्रादिन्मया कृण
वो वीर्याणि ॥ दधामि ते मधुनो भक्षमग्रे हितस्ते भागः सुतोऽअस्तु सोमः । असंश्च त्वं दक्षिणतः सखा मेधावृत्राणि जघनाव

(८१०१६) त्वामिदेत्यष्टर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो नृमेध इन्द्रः अयुजो बृहत्योयुजः सतो बृहत्यः । (८१०१७) अयंत इति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य
भार्गवो नेमः ऋषिः अयंत इति द्वयोरिन्द्र ऋषिः इन्द्रो देवता मनोजवा इत्यस्याः सुपर्णो देवता समुद्र इत्यस्याव अयं द्वागवदंतीति द्वयोर्वा देवता त्रिष्टुप्
षष्ठीजगती सप्तम्याद्यास्तिस्रो नुष्टुभः ।

भूरि ॥ प्रसुप्तोर्मभरतवाजयंतऽइंद्रायसत्यंयदिसत्यमस्ति । नेंद्रोऽस्तीतिनेमऽउत्वऽआहर्कईददर्शकमभिष्टवाम ॥
 अयमस्मिजरितः पश्यमेहविश्वजातान्यभ्यस्मिमाहा । ऋतस्यमाप्रदिशोवर्धयंत्यादिरोभुवनादर्दरीमि ॥ आयन्मा
 वेनाऽअरुहभृतस्यऽएकमासीनंहर्यतस्यपृष्ठे । मनश्चिन्मेहृदऽआप्रत्यवोचदचिक्कदन्धिभुमंतःसखायः ॥ विश्वेत्ताते
 सर्वनेषुप्रवाच्यायाचकर्थमघवन्निद्रसुन्वते । पारावतंत्यत्पुरुसंभृतवस्वपावृणोःशरभायऽऋषिबंधवे ॥ ४ ॥ प्रनूनंघा
 वतापृथङ्गेहयोवोऽअवावरीत् । निर्षीवृत्रस्यमर्मणिवज्रमिंद्रोऽअपीपतत् ॥ मनोजवाऽअर्यमानऽआयसीमंतरत्पुरं ।
 दिवंसुपर्णो गत्वायसोमं वज्रिणऽआभरत् ॥ समुद्रेऽअंतःशयतऽउद्गावज्रोऽअभीवृतः । भरत्यस्मैसंयतःपुरःप्रस्रवणा
 बलिं ॥ यद्वाग्वदत्यविचेतनानिराष्ट्रीदेवानां निषसादमंद्रा । चतस्रऽअर्जुदुहेपयांसिक्स्विदस्याःपरमंजंगाम ॥
 देवीवाचमजनयंतदेवास्तां विश्वरूपाः पशवोवदन्ति । सानोमंद्रेषुमूर्जदुहानाधेनुर्वागस्मानुपसुष्टुतैतु ॥ सखेविष्णोवि
 तरं विक्रमस्वद्यौर्देहिलोकं वज्राय विष्कभे । हनाववृत्रं रिणचावसिंधुनिद्रं स्ययंतु प्रसवे विसृष्टाः ॥ ५ ॥ (८१९०१८) ऋधं

(८१९०१८) ऋधगित्येतिषोळशर्चस्यसूक्तस्यभार्गवोजमदमिर्ऋषिर्मित्रावरुणौदेवते पंचम्यामित्रावरुणादित्यादेवताःषष्ठ्याआदि
 त्याःसप्तम्यष्टम्योरश्विनौनवमीदशम्योर्वायुरेकादशीद्वादशयोःसूर्यस्त्रयोदश्यावषाश्वतुर्दश्याःपवमानस्ततोद्वयोगोर्बृहती द्वितीयाचतुर्थी-
 षष्ठ्यष्टम्यःसतोबृहत्यःतृतीयागायत्र्यंत्यास्तिस्रस्त्रिष्टुभः ।

गित्यासमर्त्यःशशमेदेवतातये । योनूनंमित्रावरुणावभिष्टयऽआचक्रेहव्यदातये ॥ वर्षिष्ठक्षत्राऽउरुचक्षसानरा
 राजानादीर्घश्रुत्तमा । ताबाहुतानदंसनारथर्यतःसाकंसूर्यस्वरश्मिभिः ॥ प्रयोवांमित्रावरुणाजिरोदूतोऽअद्रवत् ।
 अयःशीर्षामदैरघुः ॥ नयःसंपृच्छेनपुनर्हवीतवेनसंवादायुरमते । तस्मान्नोऽअद्यसमृतेरुरुष्यतंबाहुभ्यांनऽउरुष्यतं ॥
 प्रमित्रायप्रार्थम्योसंचथ्यमृतावसो । वरुथ्यंवरुणेछंद्यवचःस्तोत्रंराजसुगायत ॥ ६ ॥ तेहिंन्विरेऽअरुणंजेन्यंवस्वे
 कं पुत्रं तिसृणां । तेधामान्यमृतामर्त्यानामदंन्धाऽअभिचक्षते ॥ आमेवचांस्युद्यंताद्युमत्तमानिकर्त्वा । उभायांतना
 सत्यासजोषसाप्रतिहव्यानिवीतये ॥ रातियद्वामरक्षसंहवामहेयुवाभ्यांवाजिनीवसू । प्राचीं होत्रांप्रतिरंतावितनरा
 गृणानाजमदग्निना ॥ आनोयज्ञादिविस्पृशंवायोंयाहिसुमन्मभिः । अंतःपवित्रंऽउपरिंश्रीणानोऽयंशुक्रोऽअयामि
 ते ॥ वेत्यध्वर्युःपथिभीराजिष्ठैःप्रतिहव्यानिवीतये । अधानियुत्वऽउभयंस्यनःपिबथुचिसोमंगवाशिरं ॥ ७ ॥ बण्म
 हाऽअसिसूर्यबळादित्यब्रह्माऽअसि । महस्तेसतोर्महिमापनस्यतेद्धादैवमहाऽअसि ॥ बट्सूर्यश्रवसामहाऽअसिसत्रा
 दैवमहाऽअसि । महादेवानामसूर्यःपुरोहितोविभुज्योतिरदाभ्यं ॥ इयंयानीच्यर्किणीरूपारोहिण्याकृता । चित्रेव
 प्रत्यंदश्यायत्यंतर्दशसुबाहुषु ॥ प्रजाहंतिस्रोऽअत्यायमीयुन्यंन्याऽअर्कमभितोविविश्रे । बृहद्धतस्यौभुवनेष्वंतः
 पवमानोहरितऽआविवेश ॥ मातारुद्राणांदुहितावसूनांस्वसादित्यानाममृतस्यनाभिः । प्रनुवोचंचिकितुषेजनाय

मागामनागामदितिवधिष्ट ॥ वचोविदवाचमुदीरयतीं विश्वाभिर्धीभिरुपतिष्ठमानां । देवीऽदेवेभ्यः पर्येयुषीगामा
मावृकमत्यौदुश्चेताः ॥ ८ ॥ (८।१०।९) त्वमग्नेबृहद्वयोदधासिदेवदाशुषे । कुविर्गृहपतिर्युवा ॥ सनऽईळान
यासहदेवाऽअग्नेदुवस्युवा । चिकिर्द्विभानुवावह ॥ त्वयाहस्विद्युजावयंचोदिष्ठेनयविष्ठय । अभिष्मोवार्जसातये ॥
और्वभृगुवच्छुचिममवानवदाहुवे । अग्निंसमुद्रवाससं ॥ हुवेवातस्वनंकविंपर्जन्यक्रंदंसहः । अग्निं० ॥ ९ ॥ आस
वंसंषितुर्यथाभगस्येवभुजिहुवे । अग्निं० ॥ अग्निवोवृधंतमध्वराणांपुरुतमं । अच्छानप्त्वेसहस्वते ॥ अयंयथानऽआ
भुवत्त्वष्टारूपेवतस्या । अस्यक्रत्वायशस्वतः ॥ अयंविश्वाऽअभिश्चिद्वेदेवेषुपत्यते । आवाजैरुपनोगमत् ॥ वि
श्वेषामिहस्तुहिहोदणायशस्तमं । अग्निंयज्ञेषुपूर्य्य ॥ १० ॥ शीरंपावकशौचिषंज्येष्ठोयोदमेष्वा । दीदायदीर्घश्रुत्त
मः ॥ तमर्वतंसानसिं गृणीहि विप्रशुष्मिणं । मित्रंनयातयज्जनं ॥ उपत्वाजामयोगिरोदेदिशतीहविष्कृतः । वायोर
नीकेऽअस्थिरन् ॥ यस्यत्रिधात्वर्तुतर्हस्तस्थावसंदिनं । आपश्चिद्विदधापदं ॥ पदंदेवस्यमीहुषोनाघृष्टाभिरूति
भिः । भद्रासूर्यऽइवोपदृक् ॥ ११ ॥ अग्नेधृतस्यधीतिभिस्तेपानोदेवशोचिषा । आदेवान्वक्षियक्षिच ॥ तंत्वाजनं

(८।१०।९) त्वमग्ने इति द्वाविंशत्युचस्यसूक्तस्य भार्गवः प्रयोगोऽग्निर्गायत्री । अस्मिन्सूक्ते एतत्तत्तद्विकल्प्यन्ते—बार्हस्पत्योऽग्निः पावकः
यद्वासहसः पुत्रौ गृहपतियविष्ठौ अनयोरन्यतरोवा) ।

तमातरः कुविदेवासोऽअंगिरः । हव्यवाहुममर्त्य ॥ प्रचेतसंत्वाकुवेग्नेदूतं वरेण्यं । हव्यवाहुनिषेदिरे ॥ नहिमेऽअ
स्त्यह्नानस्वधित्विर्वनन्वति । अथैतादृग्भरामिते ॥ यदग्नेकानिकानिचिदातेदारूणिदध्मसि । ताजुषस्वयविष्ठय ॥
यदत्युपजिहिंकायद्वश्चोऽअतिसर्पति । सर्वतदस्तुतेघृतं ॥ अग्निमिंधानोमनसाधिर्यसचेतमर्त्यः । अग्निमीधेवि
वस्वभिः ॥ १२ ॥ (८।१०।१०) अदर्शिगातुवित्तमोयस्मिन्त्रतान्यादधुः । उपोषुजातमार्यस्यवर्धनमाग्निंनक्षंतनो
गिरः ॥ प्रदैवोदासोऽअग्निर्देवाऽअच्छानमज्मना । अनुमातरं पृथिवीं विवावृतेतस्थानाकस्यसानवि ॥ यस्माद्रेजैतकृ
ष्टयश्चकृत्यानि कृष्वतः । सहस्रसांमेधसाताविवत्मनाग्निधीभिः संपर्यत ॥ प्रयंरायेनिनीषसिमर्तोयस्तेवसोदाशत् ।
सवीरंधत्तेऽअग्नऽउक्थशंसिन्तमनासहस्रपोषिणं ॥ सहृष्टेचिद्विभितृणत्तिवाज्मर्वतासधत्तेऽअक्षितिश्रवः । त्वेदेवत्रा
सदापुरुवसोविश्वावामानिधीमहि ॥ १३ ॥ योविश्वादयतेवसुहोतामंद्रोजनानां । मधोर्नपात्राप्रथमान्यस्मैप्रस्तोमा
यंत्यग्रये ॥ अश्वंनगीर्भीरुर्ध्वंसुदानवोमर्मज्यंतदेवयवः । उभेतोकेतनयेदसविदपतेपर्षिराधोमघोनां ॥ प्रमंहिष्ठाय
गायतऽऋतामैबृहतेशुक्रशोचिषे । उपस्तुतासोऽअग्रये ॥ आवैसतेमघवावीरवृधशः समिद्धोद्युक्ताहुतः । कुविन्नोऽ

(८।१०।१०) अदर्शीतिचतुर्दशस्यसूक्तस्य काण्वः सोभरिरग्निरंत्यायाअग्रामरुतोबृहतीपंचमीविराउपासप्रम्याद्ययुजःसतोबृहद्वयो
ऽष्टम्यादियुजःक्रमेणककुब्हसीयसीककुबनुष्टुमः ।

अस्यसुमतिर्नवीयस्यच्छावाजैभिरागमत् ॥ प्रेष्ठमुप्रियाणांस्तुह्यासावार्तिथिं । अग्निरथानांयमं ॥ १४ ॥ उर्दितायो
निर्दितावेदितावस्वायज्ञियोवर्तति । दुष्टरायस्यप्रवणेनोर्मयोधियावाजंसिषासतः ॥ मानोहणीतामतिथिर्वसुरग्निः
पुरुप्रशस्तऽएषः । यःसुहोतास्वध्वरः+ ॥ मोतेरिषन्येऽअच्छोक्तिभिर्वसोमेकेभिश्चिदेवैः । कीरिश्चिद्वित्वामीदृदुत्या
यरातहव्यःस्वध्वरः+ ॥ आग्नेयाहिमस्तस्त्वारुद्रेभिःसोमपीतये । सोमर्याऽउपसुष्टुतिमादयस्वस्वर्णरे ॥ १५ ॥ ॥
(इतिप्रागाथमष्टममंडलंअत्रसूक्तानि ९२) ॥ (९।१।१) स्वादिष्ठयामदिष्ठयापर्वस्वसोमधारया । इंद्रायपातवेसु
तः+ ॥ रक्षोहाविश्वचर्षणिरभियोनिमयोहतं । दुष्णासधस्थमासदत् ॥ वरिवोधातमोभवमंहिष्ठोवृत्रहन्तमः । पषि
राधोमघोनाम् ॥ अभ्यर्षमहानांदेवानांवीतिमंधसा । अभिवाजमुतश्रवः ॥ त्वामच्छाचरामसितदिदर्थदिवेदिवे ।
इंदोस्वेनऽआशंसः ॥ १६ ॥ पुनार्तितेपरिस्त्रुतंसोमसूर्यस्यदुहिता । वारेणशश्वतातना ॥ तमीमण्वीःसमर्यऽआग
भ्यंतियोषणोदश । स्वसारःपार्येदिवि+ ॥ तमींहिन्वत्युवोधमतिबाकुरंहति । त्रिधातुवारणमधु ॥ अभीऽमम
दयाऽउतश्रीणंतिधेनवःशिशुं । सोममिंद्रायपातवे ॥ अस्येदिंद्रोमेदेष्वाविश्ववृत्राणिजिघ्रते । शूरोमघाचमंह

पावमानेनवमेमंडलेसप्तानुवाकाःतत्रप्रथमेनुवाकेचतुर्विंशतिसूक्तानि (९।१।१) स्वादिष्ठयेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाः
पवमानसोमोगायत्री ।

ते ॥ १७ ॥ (९।१।२) पर्वस्वदेववीरतिपवित्रंसोमरंह्या । इंद्रमिंदोवृषाविश ॥ आवच्यस्वमहिप्सरोवृषेदोद्युम्रव
त्तमः । आयोनिधर्णसिःसदः ॥ अधुक्षतप्रियमधुधारासुतस्यवेधसः । अपोवसिष्टसुक्रतुः ॥ महांतंत्वामहीरन्वापो
ऽअर्षतिसिधवः । यद्रोभिर्वासयिष्यसे ॥ समुद्रोऽअप्सुमामृजेविष्टंभोधरुणोदिवः । सोमःपवित्रेऽअस्मयुः+ ॥ १८ ॥
अचिक्रद्वृषाहरिर्महान्मित्रोनदर्शतः । संसूर्येणरोचते ॥ गिरस्तऽइंद्रोऽओजसामर्मज्यंतैऽअपस्युवः । याभिर्मदाय
शुभंसे ॥ तंत्वामदायुधृष्यऽउलोककृलुमीमहे । तवप्रशस्तयोमहीः+ ॥ अस्मभ्यमिदविंद्रयुर्मध्वःपवस्वधारया ।
पर्जन्योवृष्टिमांऽइव ॥ गोषाऽइंदोनुषाऽअस्यश्वसावाजसाऽउत । आत्मायज्ञस्यपर्व्यः+ ॥ १९ ॥ (९।१।३) एष
देवोऽअमर्त्यःपर्णवीरिवदीयति । अभिद्रोणान्यासदं ॥ एषदेवोविपाकृतोतिह्वरांसिधावति । पर्वमानोऽअदाभ्यः ॥
एषदेवोविपन्युभिःपर्वमानऽऋतायुभिः । हरिर्वाजायमृज्यते ॥ एषविश्वानिवायार्याशूरोयन्निवसत्वभिः । पर्वमानःसि
षासति ॥ एषदेवोरथर्यतिपर्वमानोदशस्यति । आविष्कृणोतिवग्वनुं+ ॥ २० ॥ एषविप्रैरभिष्टुतोपोदेवोविगाहते ।
दधद्रत्नानिदाशुषे ॥ एषदिवंविधावतितिरोरजांसिधारया । पर्वमानःकनिक्रदत् ॥ एषदिवंव्यासरत्तिरोरजांस्यस्पृ

(९।१।२) पवस्वेतिदशर्चस्यसूक्तस्यकावोमेधातिथिःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।३) एषदेवइतिदशर्चस्यसूक्तस्याजीगतिः
शुनःशेषःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातःपवमानसोमोगायत्री ।

तः । पवमानः स्वध्वरः⁺ ॥ एषप्रत्नेन जन्मना देवो देवेभ्यः सुतः । हरिः पवित्रेऽर्षति ॥ एषऽउत्स्य पुरुषतो जज्ञानो ज
नयन्निषः । धारया पवते सुतः⁺ ॥ २१ ॥ (९।१।४) सनाचसोमजेषिचपवमानमहिश्रवः । अथानोवस्यसस्कृ
धि ॥ सनाज्योतिः सनास्वविंश्वाचसोमसौभगा । अथा० ॥ सनादक्षमुतक्रतुमपसोममृधोजहि । अथा० ॥ पवी
तारः पुनीतनसोममिद्रायपातवे । अथा० ॥ त्वंसूर्येनऽआर्भजतवक्रत्वातवोतिभिः । अथा० ॥ २२ ॥ तवक्रत्वात
वोतिभिर्ज्योक्पश्येमसूर्य । अथा० ॥ अभ्यर्षस्वायुधसोमद्विबर्हसंरयिं । अथा० ॥ अभ्यर्षानपच्युतोरयिसमत्सु
सासहिः । अथा० ॥ त्वांयज्ञैरवीवृधन्पवमानविधर्मणि । अथा० ॥ रयिनश्चित्रमश्विनमिदोविंश्वायुमाभर । अ
था० ॥ २३ ॥ (९।१।५) समिद्धोविंश्वातस्पतिः पवमानो विराजति । प्रीणन्वृषाकनिकदत् ॥ तनूनपात्पवमानः
शृंगेशिशानोऽर्षति । अंतरिक्षेणरारजत् ॥ ईळेन्यः पवमानोरयिर्विराजतिद्युमान् । मधोर्धाराभिरोजसा ॥ बर्हिः
प्राचीनमोजसापवमानस्तृणन्हरिः । देवेषु देवऽईयते ॥ उदातैर्जिहते बृहद्धारो देवीर्हिरण्ययीः । पवमानेन सुष्टु

(९।१।४) सनाचेति दशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो हिरण्यस्तूपः पवमानसोमोगायत्री । (९।१।५) समिद्ध इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो
सितः क्रमेण धमस्तनूनपादि षोडशर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो देवो द्वार उपासान्कादैर्व्योहोतारौ तिस्रो देव्यः सरस्वती ळाभारत्यस्त्वष्टा वनस्पतिः स्वाहाकृतयोगायत्री-
अंत्याश्च तस्मिन्नुष्टुभः । (इत आरभ्य विंशति सूक्तेषु काश्यपो देवलोऽसितेन सह विकल्पते) ।

ताः ॥ २४ ॥ सुशिल्पे बृहतीमही पवमानो वृषयति । नक्तोषासानदर्शते⁺ ॥ उभा देवान् चक्षसा होतारौ दैव्या हुवे । पव
मानऽइंद्रो वृषा ॥ भारती पवमानस्य सरस्वती ळामही । इमं नो यज्ञमागमन्ति स्रो देवीः सुपर्शसः ॥ त्वष्टारमग्रजांगोपां
पुरोयावान्माहुवे । इंदुरिंद्रो वृषा हरिः पवमानः प्रजापतिः ॥ वनस्पतिं पवमानमध्वासमं धिधारया । सहस्रवल्शं हरिं
तंभ्राजमानं हिरण्ययं ॥ विश्वे देवाः स्वाहाकृतिं पवमानस्यागत । वायुर्बृहस्पतिः सूर्योऽग्निरिंद्रः सजोषसः ॥ २५ ॥
(९।१।६) मंद्रयासोमधारया वृषा पवस्व देवयुः । अव्योवारेष्वस्मयुः⁺ ॥ अभित्यंमद्यंमदमिदं विद्रुऽइतिक्षर । अ
भिवाजिनोऽर्षतः ॥ अभित्यं पृथ्व्यंमदं सुवानोऽर्षपवित्रऽआ । अभिवाजमुतश्रवः ॥ अनुद्रप्तासऽइंदवऽआपो
नप्रवतासरन् । पुनानाऽइंद्रमाशत ॥ यमत्यमिव वाजिनं मृजंति योषणोदश । वने क्रीळंतमत्यविं ॥ २६ ॥ तंगोभि
वृषणंरसंमदाय देववीतये । सुतंभराय संसृज ॥ देवो देवाय धारयेंद्राय पवते सुतः । पयोयदस्य पीपयत् ॥ आत्मायज्ञ
स्य रं ह्यासुष्वाणः पवते सुतः । प्रलंनिपातिकाव्यं ॥ एवापुनानऽइंद्रयुर्मदमदिष्ठवीतये । गुहाचिद्वधिषेगिरः ॥ २७ ॥
(९।१।७) असृग्रमिदं देवः पथाधर्मनृतस्य सुश्रियः । विद्वानाऽअस्य योजनं ॥ प्रधारामध्वोऽअग्रियोमहीरपोविगाह

(९।१।६) मंद्रयेति नवर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमोगायत्री । (९।१।७) असृग्रमिति नवर्चस्य सूक्तस्य काश्यपोऽसितः
पवमानसोमोगायत्री ।

ते । हविर्हविष्पुवंधः ॥ प्रयुजोवाचोऽग्निप्रियोवृषावचक्रद्वने । सद्भाभिसृत्योऽअध्वरः⁺ ॥ परित्यक्ताव्याकविर्नृ
 म्णावसानोऽअर्षति । स्वर्वाजीसिषासति ॥ पवमानोऽअभिस्पृधोविशोराजैवसीदति । यदीमृण्वंतिवेधसः ॥ २८ ॥
 अव्योवारेपरिप्रियोहरिर्वनेषुसीदति । रेभोवनुष्यतेमती⁺ ॥ सवायुमिंद्रमश्विनासाकंमदेनगच्छति । रणायोऽअस्य
 धर्मभिः ॥ आमित्रावरुणाभगंमध्वःपवंतऽऊर्मयः । विदानाऽअस्यशकर्मभिः ॥ अस्मभ्यंरोदसीरयिमध्वोवाजस्य
 सातये । श्रवोवसूनिर्सजितं ॥ २९ ॥ (९।१।८) एतेसोमाऽअभिप्रियमिंद्रस्यकाममक्षरन् । वर्धतोऽअस्यवी
 र्यं ॥ पुनानासंश्चमूषदोगच्छंतोवायुमश्विना । तेनोधांतुसुवीर्यं ॥ इंद्रस्यसोमराधसेपुनानोहादिचोदय । ऋतस्य
 योनिमासदं ॥ मृजंतित्वादशक्षिपोहिन्वांतिसप्तधीतयः । अनुविप्राऽअमादिषुः ॥ देवेभ्यस्त्वामदायकंसृजानमति
 मेष्ठ्यः । संगोभिर्वासयामसि ॥ ३० ॥ पुनानःकलशेष्वावस्त्राण्यरुषोहरिः । परिगव्यान्व्यव्यत ॥ मधोनऽआपंव
 स्वनोजहिविश्वाऽअपद्विषः । इंदोसखायमाविश ॥ वृष्टिंदिवःपरिस्रवद्युम्रं पृथिव्याऽअधि । सहोनःसोमपृत्सुधाः ॥
 नृक्षसंत्वावयमिंद्रपीतंस्वविदं । भक्षीमहिप्रजामिषं ॥ ३१ ॥ (९।१।९) परिप्रियादिवःकविर्वयांसिनृह्योहि
 तः । सुवानोयातिकविक्रतुः ॥ प्रप्रक्षयायपन्यसेजनायुजुष्टोऽअद्रुहं । वीत्यर्षचर्निष्ठया ॥ ससूनुर्मातराशुचिर्जातो
 (९।१।९) एतेसोमाइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।९) परिप्रियेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमान

जातेऽअरोचयत् । महान्महीऽऋतावृधा ॥ सप्तधीमितिभिर्हितोनृयोऽअजिन्वदद्रुहः । याऽएकमक्षिवावृधुः⁺ ॥
 ताऽअभिसंतमस्तृतंमहेयुवानमादधुः । इंदुमिंद्रतवव्रते⁺ ॥ ३२ ॥ अभिवह्निरमर्त्यःसप्तपश्यतिवावहिः । क्रिविदं
 वीरतर्पयत् ॥ अवाकल्पेषुनःपुमस्तमांसिसोमयोध्या । तानिपुनानजंघनः ॥ नूनव्यसेनवीयसेसुक्तायसाधयापथः ।
 प्रत्नवद्रोचयारुचः ॥ पवमानमहिश्रवोगामश्वंरासिवीरवत् । सनामेधांसनास्वः^० ॥ ३३ ॥ (९।१।१०) प्रस्वा
 नासोरथाऽइवावतोनश्रवस्यवः । सोमासोरायेऽअक्रमुः ॥ हिन्वानासोरथाऽइवदधन्विरेगभस्त्योः । भरांसःकारि
 णामिव ॥ राजानोनप्रशस्तिभिःसोमासोगोभिरंजते । यज्ञोनसप्तधातृभिः ॥ परिस्वानासऽइंदवोमदायबर्हणागि
 रा । सुताऽअर्षतिधारया ॥ आपानासाविवस्वतोजनैतऽउपसोभगं । सूरऽअण्वंवितन्वते ॥ ३४ ॥ अपद्वारामती
 नांप्रत्नाऽऋण्वंतिकारवः । वृष्णोहरंसऽआयवः ॥ समीचीनासऽआसतेहोतारःसप्तजामयः । पदमेकस्यपिप्रतः ॥ ना
 भानाभिर्नऽआददचक्षुश्चित्सूर्येसचा । कवेरपत्यमादुहे ॥ अभिप्रियादिवस्पदमध्वर्युभिर्गुहाहितं । सूरःपश्यतिचक्षसा
 ॥ ३५ ॥ (९।१।११) उपास्मैगायतानरःपवमानायैदेवे । अभिदेवाऽइयक्षते ॥ अभितेमधुनापयोर्धवाणोऽअशि

सोमोगायत्री । (९।१।१०) प्रस्वानासइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।११) उपास्माइति
 नवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री ।

श्रयुः । देवदेवायदेवयु⁺ ॥ सनःपवस्वशंगवेशंजनायशमर्वते । शंराजज्ञोषधीभ्यः ॥ वभ्रवेनुस्वतवसेरुणायदिवि
स्पृशे । सोमायगाथमर्चत ॥ हस्तच्युतेभिरद्रिभिःसुतंसोमैपुनीतन । मधावाधावतामधु ॥ ३६ ॥ नमसेदुपसीदत
दुधेदुभिर्श्रीणीतन । इंदुमिद्रेदधातन ॥ अमित्रहाविचर्षणिःपवस्वसोमशंगवे । देवेभ्योऽनुकामकृत्⁺ ॥ इंद्राय
सोमपातवेमदायपरिषिच्यसे । मनश्चिन्मनसस्पतिः ॥ पवमानसुवीर्यरयिसौमरिरीहिनः । इंदुविद्रेणनोयुजा⁺
॥ ३७ ॥ (९।१।१२) सोमाऽअसृग्रमिदंवःसुताऽऋतस्यसादने । इंद्रायमधुमत्तमाः ॥ अभिविप्राऽअनूषतगावो
वत्संनमातरः । इंद्रंसोमस्यपीतये ॥ मदच्युत्क्षेतिसादनेसिंधोरुर्माविपश्चित् । सोमोगौरीऽअधिश्चितः⁺ ॥ दिवो
नाभाविचक्षणोव्योवारैमहीयते । सोमोयःसुक्रतुःकविः⁺ ॥ यःसोमःकुलशेष्वाऽअंतःपवित्रऽआहितः । तमिंदुः
परिषस्वजे ॥ ३८ ॥ प्रवाचमिंदुरिष्यतिसमुद्रस्याधिविष्टपि । जिन्वन्कोशमधुश्रुतं ॥ नित्यस्तोत्रोवनस्पतिर्धना
मंतःसबर्दुधः । हिन्वानोमानुषायुगा⁺ ॥ अभिप्रियादिवस्पदासोमोहिन्वानोऽअर्षति । विप्रस्यधारयाकविः⁺ ॥
आपवमानधारयरयिसहस्रवर्चसं । अस्मेऽइदोस्वाभुवं ॥ ३९ ॥ इतिषष्ठाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

(९।१।१२) सोमाअसृग्रमिति नवर्चस्यसूक्तस्य काश्यपोऽसितःपवमानसोमोगायत्री ।

सप्तचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३९ सूक्तानि १८ ऋचः १९८ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये.२७ सुपर्णाय.१ वज्राय.१ वाचे.२ इंद्राये. मित्राव-
रुणाभ्या.४ मित्रावरुणादित्येभ्य. आदित्येभ्य. अधिभ्या.२ वायव.२ सूर्याये.२ उषस. पवमानाये. गवह०२ अग्नय.३५ अग्रा-
मरुद्भ्य. पवमानायसोमाये.४० समिद्धायाम्नय. तनूनपात. इळाये. बर्हिषइ. देवीभ्योद्गार्भ्य. उपासानक्ताभ्या. दैविभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्या.
सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट्र. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. पवमानायसोमाये.६३ ॥ इतिषष्ठेसप्तमः ॥

सोमःपरिप्राष्टावेषधियाप्रतेप्रनिम्नेनेवपरिसुवानःससयत्सोमप्रकविरेतेधावन्येतेसोमासःसोमाअसृग्रंप्रसोमा
सःपवस्वषट्दृढच्युतआगस्त्यस्तममृक्षंतैधमवाहोदार्ढच्युतएषकविर्नृमेधएषवाजीप्रियमेधःप्रास्यनृमेधःप्रधार
बिंदुःप्रसोमासोगोतमःप्रसोमासःश्यावाश्वःप्रसोमासस्त्रितःप्रसुवानआनःपवस्वप्रभूवसुरसर्जिससुतोर्हूगण
एषउस्यआशुरर्षबृहन्मार्तिःपुनानःप्रयेगावोमेध्यातिथिर्जनयन्योअत्यइव ॥ ८ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (९।१।१३) सोमःपुनानोऽअर्षतिसहस्रधारोऽअत्यविः । वायोरिंद्रस्यनिष्कृतं⁺ ॥ पवमान
मवस्यवोविप्रमभिप्रगायत । सुष्वाणंदेववीतये ॥ पवतेवाजसातयेसोमाःसहस्रपाजसः । गृणानादेववीतये ॥ उत
नोवाजसातयेपवस्वबृहतीरिषः । द्युमदिंदोसुवीर्यं ॥ तेनःसहस्रिणैरयिपवतामासुवीर्यं । सुवानादेवासऽइदंवः ॥

(९।१।१३) सोमःपुनानइतिनवर्चस्यसूक्तस्य काश्यपोऽसितःपवमानसोमोगायत्री ।

॥ १ ॥ अत्याहियानानहेतुभिरसृग्प्रवाजसातये । विवारमव्यमाशवः ॥ वाश्राऽअर्षतींदवोभिवत्संनधेनवः । दध
न्विरेगभस्त्योः ॥ जुष्टऽइंद्रायमत्सरः पवमानकनिकदत् । विश्वाऽअपद्विषौजहि ॥ अपघ्नतोऽअराव्णः पवमानाः
स्वर्हशः । योनावृतस्यसीदत् ॥ २ ॥ (९।१।१४) परिप्रासिष्यदत्कृविःसिंधोरुर्मावाधिश्रितः । कारंविभ्रत्पुरुष
हं ॥ गिरायदीसबंधवः पंचव्राताऽअपस्यवः । परिष्कृण्वतिधर्णसिं⁺ ॥ आदस्यशुष्मिणोरसेविश्वेदेवाऽअमत्सत ।
यदीगोभिर्वसायते ॥ निरिणानोविधावतिजहृच्छर्याणितान्वा । अत्रासंजिघ्रतेयुजा⁺ ॥ नृसीभिर्योविवस्वतः शुभ्रो
नमामृजेयुवा । गाः कृण्वानोननिर्णिजं ॥ ३ ॥ अतिश्रितीतिरश्चतागव्याजिगात्यण्व्या । वृग्मुभियतियंविदे⁺ ॥ अ
भिक्षिपः समंमतमर्जयतीरिषस्पतिं । पृष्ठागृभ्णतवाजिनः ॥ परिदिव्यानिमर्मृशद्विश्वांसिसोमपार्थिवा । वसूनि
याह्यस्मयुः⁺ ॥ ४ ॥ (९।१।१५) एषधियायात्यण्व्याशूरोरथेभिराशुभिः । गच्छन्निद्रस्यनिष्कृतं⁺ ॥ एषपुरुधि
यायतेबृहतेदेवतातये । यत्रामृताऽअसते ॥ एषहितोविनीयतेतः शुभ्रावतापथा । यदीतुंजंतिभूर्णयः ॥ एषभृं
गाणिदोधुवच्छिशीतेयुध्योऽवृषा । नृणादधानऽअजंसा ॥ एषरुक्मिभिरीयतेवाजीशुभ्रेभिरंशुभिः । पतिःसिंधु
नांभवन् ॥ एषवसूनिपिबन्नापरुषाययिवांऽअति । अवशादेपुगच्छति ॥ एतंमृजंतिमर्ज्यमुपद्रोणेष्वायवः । प्रच

(९।१।१४) परिप्रेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितः पवमानसोमोगायत्री । (९।१।१५) एषधियेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितः

क्राणंमहीरिषः ॥ एतमुत्पदशक्षिपोमृजंतिंसधितयः । स्वायुधंमदितं ॥ ५ ॥ (९।१।१६) प्रतेसोतारंऽओ
ण्योऽरसंमदायृष्ट्वये । सर्गोनतुक्तयेतशः ॥ कृत्वादक्षस्यरथ्यमपोवसानमंधसा । गोषामण्वेषुमश्विम ॥ अनंसम
प्सुदुष्टरंसोमंवित्रेऽआसृज । पुनीर्हीद्रायपातवे ॥ प्रपुनानस्यचेतसासोमः पवित्रेऽअर्पति । कृत्वासधस्थमासदत्⁺ ॥
प्रत्वानमोभिरिदंऽइंद्रसोमाऽअसृक्षत । महेभरायकारिणः ॥ पुनानोरूपेऽअव्ययेविश्वाऽअर्पन्नभिश्चयः । शूरोन
गोषुतिष्ठति ॥ दिवोनसानुपिप्युषीधारासुतस्यवेधसः । वृथापवित्रेऽअर्पति । त्वंसोमविपश्चितंतनापुनानऽआयु
षु । अव्योवारंविधावसि ॥ ६ ॥ (९।१।१७) प्रनिम्नेनेवसिंधवोघ्नतोवृत्राणिभूर्णयः । सोमाऽअसृग्रमाशवः ॥
अभिसुवानासऽइंद्रवोवृष्टयः पृथिवीमिव । इंद्रसोमासोऽअक्षरन् ॥ अत्यूमिर्मत्सरोमदः सोमः पवित्रेऽअर्पति । विघ्न
त्रक्षांसिदेवयुः⁺ ॥ आकलशेषुधावतिपवित्रेपरिपिच्यते । उक्थैर्यज्ञेषुवर्धते ॥ अतित्रीसोमरोचनारोहन्नभ्राजसेदि
वं । इण्णन्तसूर्यनचोदयः ॥ अभिविप्राऽअनूपतमर्धन्यज्ञस्यकारवः । दधानाश्चक्षसिप्रियं⁺ ॥ तमुत्वावाजिनंनरो
धीभिर्विप्राऽअवस्यवः । मृजंतिदेवतातये ॥ मधोर्धारांमनुक्षरतीव्रः सधस्थमासदः । चारुक्रतायपीतये ॥ ७ ॥

पवमानसोमोगायत्री । (९।१।१६) प्रतेसोतारइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितः पवमानसोमोगायत्री । (९।१।१७) प्रनिम्नेनेवेत्य
ष्टर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितः पवमानसोमोगायत्री ।

(९।१।१८) परिस्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमोऽअक्षाः । मदैषु सर्वधाऽअसि ॥ त्वं विप्रस्त्वं कविर्मधुप्रजा तमंधंसः । मदैषु ॥ तव विश्वे सजोष सो देवासः पीतिमांशत । मदैषु ॥ आयो विश्वानि वार्यावसूनि हस्तयोर्दधे । मदैषु ॥ यऽइमे रोदसीमहीसमा तरे वदो हते । मदैषु ॥ परियो रोदसीऽउभे सद्यो वा जेभिरर्षति । मदैषु ॥ सशुष्मी कुलशेष्वा पुनानोऽअचिक्रदत् । मदैषु ॥ ८ ॥ (९।१।१९) यत्सोमचित्रमुक्थ्यं दिव्यं पाधि वंसु । तन्नः पुनानऽआभर ॥ युवं हि स्थः स्वर्पतीऽइंद्रश्च सोमगोपती । ईशाना पिप्यतं धियः ॥ वृषा पुनानऽआयुषु स्तनयन्नाधि बर्हिषि । हरिः सन्यो निमांसदत् ॥ अवा वशंत धीतयो वृषभस्याधिरेतसि । सुनोर्वत्सस्य मातरः ॥ कुविद्वृषण्यंतीभ्यः पुनानो गर्भमादधत् । याः शुक्रं दुहते पर्यः ॥ उपशिक्षापतस्थुषोभियसमाधे हि शत्रुषु । पवमानविदारयि ॥ निशत्रोः सोमवृषण्यं निशुष्मं निवर्यस्तिर । दूरे वासतोऽअर्तिवा ॥ ९ ॥ (९।१।२०) प्रकुविद्वं वीतये व्योवारैभिरर्षति । साह्वान्विश्वाऽअभिस्पृधः ॥ सहिष्माजरितृभ्यऽआवाजंगो मंतमिन्वति । पवमानः सहस्रिणी ॥ परिविश्वानि चेतसामुशसे पवंसे मती । सनः सोमश्रवो विदः ॥ अभ्यर्षबृहद्यशोमघवन्नो ध्रुवरयि । इषंस्तोतृभ्यऽआभर ॥ त्वं राजे वसुव्रतो गिरः सोमा

(९।१।१८) परिस्वान इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री । (९।१।१९) यत्सोमेति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री । (९।१।२०) प्रकुविरिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री ।

विवेशिथ । पुनानो वहेऽअद्भुत ॥ सवहिरप्सु दुधरो मृज्यमानो गभस्त्योः । सोमश्च मूषु सीदति ॥ क्रीलुर्मखोनमंहयुः पवित्रं सोमगच्छसि । दधत्स्तोत्रे सुवीर्यं ॥ १० ॥ (९।१।२१) एते धावंती दवः सोमाऽइंद्राय घृष्वयः । मत्सरासः स्वर्विदः ॥ प्रवृष्वंतोऽअभियुजः सुष्वये वरिवो विदः । स्वयंस्तोत्रे वयस्कृतः ॥ वृधा क्रीळंतऽइंद्रवः सधस्थं मभ्येकमिति । सिंधो रूर्मा व्यक्षरन् ॥ एते विश्वानि वार्या पवमानासऽआशत । हितान सप्तयोरथे ॥ आस्मिन् पिशंगं मिंदवो दधातावे नमादिशे । योऽअस्मभ्यमरावा ॥ ऋभुर्नरथ्यं न वंदधाता केतमादिशे । शुक्राः पवध्वमर्णसा ॥ एतऽउत्येऽअवीवशन्काष्ठा वाजिनोऽअक्रत । सतः प्रासाविषुर्मति ॥ ११ ॥ (९।१।२२) एते सोमासऽआशवोरथाऽइव प्रवाजिनः । सर्गाः सृष्टाऽअहेषत ॥ एते वाताऽइवोरवः पर्जन्यस्येव वृष्टयः । अग्नेरिव भ्रमावृथा ॥ एते पूता विपश्चितः सोमा सोदध्याशिरः । विपाव्यानशुर्धियः ॥ एते मृष्टाऽअमर्त्याः ससृवांसो नशंश्रमुः । इयं क्षंतः पथोरजः ॥ एते पृष्टानि रोदसो विप्रयंतो व्यानशुः । उतेदमुत्तमं रजः ॥ तंतुं तन्वानमुत्तममनुप्रवतऽआशत । उतेदमुत्तमाय्यं ॥ त्वंसोमपणिभ्यऽआवसुगव्यानि धारयः । तंतं तंतुमचिक्रदः ॥ १२ ॥ (९।१।२३) सोमाऽअसृग्रमाशवोमधोर्मदस्य धारया । अभिवि

(९।१।२१) एते धावंतीति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री । (९।१।२२) एते सोमास इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री । (९।१।२३) सोमा असृग्रमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री ।

श्रानिकाया ॥ अनुप्रसासऽआयवःपदंनवीयोऽअकमुः । रुचेजनंतस्यै ॥ आपवमाननोभरायोऽअदांशुषोगयं ।
 कुधिप्रजावतीरिषः ॥ अभिसोमासऽआयवःपवंतेमद्यंमदं । अभिकोशैमधुश्रुतं ॥ सोमोऽअर्षतिधर्णसिर्दधानऽइंद्रि
 यंरसं । सुवीरोऽअभिज्ञस्तिपाः⁺ ॥ इंद्रायसोमपवसेदेवेभ्यःसधमाद्यः । इंद्रोवाजैसिषाससि ॥ अस्यपीत्वामदाना
 मिंद्रोवृत्राण्यप्रति । जघानजघनंनु⁺ ॥ १३ ॥ (९।१।२४) प्रसोमासोऽअधन्विषुःपवमानासऽइंद्रवः । श्रीणा
 नाऽअप्सुमृजत ॥ अभिगावोऽअधन्विषुरापोनप्रवतायतीः । पुनानाऽइंद्रमाशत ॥ प्रपवमानधन्वसिसोमोद्रायपा
 तवे । नृभिर्यतोविनीयसे ॥ त्वंसोमनृमादनःपवस्वचर्षणीसहे । सस्त्रियोऽअनुमाद्यः ॥ इंद्रोयदद्रिभिःसुतःपवित्रं
 परिधावसि । अरमिंद्रस्यधाने ॥ पवस्ववृत्रहन्तमोक्थेभिरनुमाद्यः । शुचिःपावकोऽअद्भुतः ॥ शुचिःपावकऽउच्य
 तेसोमःसुतस्यमध्वः । देवावीरघशंसहा⁺ ॥ १४ ॥ (९।२।१) पवस्वदक्षस्मधनोदेवेभ्यःपीतयेहरे । मरुद्भ्योवाय
 वेमदः ॥ पवमानधियाहितोभियोनिर्कनिक्रदत् । धर्मेणावायुमाविंश ॥ संदेवैःशोभतेवृषाकवियोनावधिप्रियः ।
 वृत्रहादेववीतमः ॥ विश्वारूपाण्याविशन्पुनानोयातिहर्यतः । यत्रामृतासऽआसते ॥ अरुषोजनयन्गिरःसोमःपव

(९।१।२४) प्रसोमासइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री ॥ द्वितीयेनुवाकेषद्विंशत्सूक्तानि । (९।२।१)
 पवस्वेतिषडृचस्यसूक्तस्यागस्त्योदहृच्युतःपवमानसोमोगायत्री ।

तऽआयुषक् । इंद्रंगच्छन्कविक्रतुः ॥ आपवस्वमदिन्तमपवित्रंधारयाकवे । अर्कस्ययोनिमासदै ॥ १५ ॥ (९।२।२)
 तममृक्षंतवाजिनमुपस्थेऽअदितेरधि । विप्रसोऽअण्व्याधिया⁺ ॥ तंगावोऽअभ्यनूषतसहस्रधारमक्षितं । इंद्रुधर्ता
 रमादिवः⁺ ॥ तंवैधामेधयाह्यन्पवमानमधिद्यवि । धर्णसिंभूरिधायसं ॥ तमह्यन्भुरिजोर्धियासंवसानंविस्वतः ।
 पतिवाचोऽअदाभ्यं ॥ तंसानावधिजामयोहरिंहिन्वत्याद्रिभिः । हर्यतंभूरिचक्षसं ॥ तत्वाहिन्वतिवेधसःपवमानगि
 रावृधं । इंद्रुविद्रायमत्सरं⁺ ॥ १६ ॥ (९।२।३) एषकविरभिष्टुतःपवित्रेऽअधितोशते । पुनानोमृन्नपस्त्रिधः ॥
 एषऽइंद्रायवायवेस्वर्जित्सरिषिच्यते । पवित्रेदक्षसाधनः ॥ एषनृभिर्विनीयतेद्विवोमूर्धावृषासुतः । सोमोवनेषुविश्व
 वित्⁺ ॥ एषगव्युरचिक्रदत्पवमानोहिरण्ययुः । इंद्रुःसत्राजिदस्तृतः ॥ एषसूर्येणहासतेपवमानोऽअधिद्यवि ।
 पवित्रेमत्सरोमदः ॥ एषशुष्यसिष्यददंतारिक्षेवृषाहरिः । पुनानऽइंद्रुरिद्रमा⁺ ॥ १७ ॥ (९।२।४) एषवाजीहि
 तोनृभिर्विश्वविन्मनसस्पतिः । अव्योवारंविधावति ॥ एषपवित्रेऽअक्षरत्सोमोदेवेभ्यःसुतः । विश्वाधामान्याविश
 न्⁺ ॥ एषदेवःशुभायतेधियोनावमर्त्यः । वृत्रहादेववीतमः ॥ एषवृषाकनिक्रदद्दशभिर्जामिभिर्यतः । अभिद्रोणा

(९।२।२) तममृक्षंतेतिषडृचस्यसूक्तस्यदार्ढ्युतइध्मवाहःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३) एषकविरितिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसो
 नृमेधःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।४) एषवाजीतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसःप्रियमेधःपवमानसोमोगायत्री ।

निधावति ॥ एषसूर्यमरोचयत्पर्वमानोविचर्षणिः । विश्वाधामानि विश्ववित्⁺ ॥ एषशुष्म्यदाभ्युःसोमः पुनानोऽअर्षति । देवावीरघसंहा⁺ ॥ १८ ॥ (९।२।५) प्रास्यधाराऽअक्षरन्वृणः सुतस्यौजसा । देवाऽअनुप्रभूषतः ॥ ससिमृजन्ति तेषो गृणन्तः कारवो गिरा । ज्योतिर्जज्ञानमुक्थ्य^{*} ॥ सुषहा सोमता निते पुनाना यप्रभूवसो । वर्धांसमुद्रमुक्थ्य^{*} ॥ विश्वावसूनि मजयन् पर्वस्वसोमधारया । इनुद्वेषांसि सध्यक् ॥ रक्षासुनोऽअररुपः स्वनात्समस्यकस्य चित् । निदोयत्रमुमुचमहे ॥ एन्द्रोपाधि वरयि दिव्यं पर्वस्वधारया । द्युमन्तं शुष्ममाभर ॥ १९ ॥ (९।२।६) प्रधाराऽअस्य शुष्मिणो वृथा पवित्रेऽअक्षरन् । पुनानो वाचमिष्यति⁺ ॥ इन्दुर्हियानः सोतृभिर्मज्यमानः कर्निक्रदत् । इयंति वृमिन्द्रियं⁺ ॥ आनः शुष्मं नृषा ह्यवीरवैतं पुरुषहृ ॥ पर्वस्वसोमधारया ॥ प्रसोमोऽअतिधारया पर्वमानोऽअसिष्यदत् । अभिद्रोणा न्यासद ॥ अप्सुत्वामधुमत्तमं हरिं हिन्वंत्यद्रिभिः । इन्दुर्विद्रायपीतये ॥ सुनोतामधुमत्तमं सोममिन्द्राय वज्रिणे । चारुं शर्धायमत्सरं⁺ ॥ २० ॥ (९।२।७) प्रसोमांसः स्वाध्वः पर्वमाना सोऽअक्रमुः । रयिं कृण्वन्ति चेत्तनं ॥ दिवस्पृथिव्याऽअधिभवेदोद्युन्नवर्धनः । भवावाजानां पतिः ॥ तुभ्यं वाताऽअभिप्रियस्तुभ्यमर्षति सिधवः ।

(९।२।५) प्रास्यधारा इति षडृचस्य सूक्तस्यांगिरसो नृमेधः पर्वमानसोमोगायत्री । (९।२।६) प्रधारा इति षडृचस्य सूक्तस्यांगिरसो बिंदुः पर्वमानसोमोगायत्री । (९।२।७) प्रसोमांस इति षडृचस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमः पर्वमानसोमोगायत्री ।

सोमवर्धति ते महः ॥ आप्यायस्वसमेतु ते विश्वतः सोमवृण्यं । भवावाजस्य संग्रहे⁺ ॥ तुभ्यं गावो घृतं पयो बभ्रौ दुदुहेऽअक्षितं । वर्षिष्ठेऽअधिसानवि ॥ स्वायुधस्य ते सुतो भुवनस्य पतेव्यं । इन्द्रोऽसखित्वमुश्मसि ॥ २१ ॥ (९।२।८) प्रसोमांसोमदच्युतः श्रवसेनोमघोनः । सुताविदधेऽअक्रमुः ॥ आदीन् त्रितस्य योषणो हरिं हिन्वंत्यद्रिभिः । इन्दुमिन्द्राय पीतये ॥ आदीं हंसो यथा गृणं विश्वस्या वीवशन्मति । अत्योनगोभिरज्यते ॥ उभे सोमावचाकं शन्मृगोन तत्कोऽअर्षसि । सीदन्नृतस्य योनिमा⁺ ॥ अभिगावोऽअनूषत योषां जारमिव प्रियं । अगन्नाजियथाहितं⁺ ॥ अस्मेधे हि द्युमघशो मघवन्त्यश्चमह्यं च । सनिं मे धामुत श्रवः ॥ २२ ॥ (९।२।९) प्रसोमांसो विपश्चितो पांनयं त्युर्मयः । वनानि महिषाऽइव ॥ अभिद्रोणानि वभ्रवः शुक्राऽअतस्यधारया । वाजंगोमैतमक्षरन् ॥ सुताऽइन्द्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः । सोमाऽअर्षति विष्णवे ॥ तिस्रो वाचऽउदीरते गावो भिमन्ति धेनुवः । हरिरेतिकर्निक्रदत् ॥ अभिब्रह्मीरनूषत यद्दीर्घतस्य मातरः । मर्मज्यन्ते दिवः शिशु ॥ रायः समुद्रांश्चतुरोऽस्मभ्यं सोम विश्वतः । आपर्वस्वसहस्रिणः ॥ २३ ॥ (९।२।१०) प्रसुवानो धारया तनैर्दुहिन्वानोऽअर्षति । रुजदृढाव्यो जसा ॥ सुतऽइन्द्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः । सोमोऽअर्षति

(९।२।८) प्रसोमांस इति षडृचस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वः पर्वमानसोमोगायत्री । (९।२।९) प्रसोमांस इति षडृचस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितः पर्वमानसोमोगायत्री । (९।२।१०) प्रसुवान इति षडृचस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितः पर्वमानसोमोगायत्री ।

विष्णवे ॥ वृषाणवृषभिर्यतंसुन्वतिसोममद्रिभिः । दुहन्तिशक्मनापयः ॥ भुवन्त्रितस्यमर्ज्योभुवर्दिद्रायमत्सरः । सं
रूपैरज्यतेहरिः ॥ अभीमृतस्यविष्टपदुहतेपृश्निमातरः । चारुप्रियतमंहविः⁺ ॥ समेनमहुताऽहमागिरोऽअर्षतिसु
स्रुतः । धेनूर्वाश्रोऽअवीवशत् ॥ २४ ॥ (९।२।११) आनःपवस्वधारयापवमानरयिपृथुं । ययाज्योतिर्विदा
सिनः ॥ इंदोसमुद्रमीखयपवस्वविश्वमेजय । रायोधर्तानाऽओजसा ॥ त्वयावीरेणवीरवोभिष्यामपृतन्यतः । क्षरा
णोऽअभिवार्य ॥ प्रवाजमिंदुरिष्यतिसिषासन्वाजसाऽऋषिः । व्रताविदानाऽआयुधा ॥ तंगीभिर्वाचमीखयपुनानं
वासयामसि । सोमंजनस्यगोपतिं ॥ विश्वोयस्यव्रतेजनोदाधारधर्मणस्यतैः । पुनानस्यप्रभूवसोः ॥ २५ ॥ (९।२।१२)
असर्जिरथ्योयथापवित्रेचम्बोःसुतः । कार्मन्वाजीन्यक्रमीत् ॥ सवहिःसोमजागृविःपवस्वदेववीरतिं । अभिकोशं
मधुश्रुतं ॥ सनोज्योतीषिपूर्वपवमानविरोचय । ऋत्वेदक्षायनोहिनु ॥ शुभमानऽऋतायुभिर्मृज्यमानोगर्भस्त्योः ।
पवतेवारोऽअव्ययै ॥ सविश्वादाशुषेवसुसोमोदिव्यानिपाथिवा । पवतामांतरिक्ष्या ॥ आदिवस्पृष्टमश्वयुर्गव्ययुः
सोमरोहसि । वीरयुःशंवसस्पते ॥ २६ ॥ (९।२।१३) ससुतःपीतयेवृषासोमःपवित्रेऽअर्षति । विघ्नन्नक्षीसिदेवयुः⁺ ॥

(९।२।११) आनःपवस्वेतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसःप्रभूवसुःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१२) असर्जीतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसः
प्रभूवसुःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१३) ससुतइतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसोरहूगणःपवमानसोमोगायत्री ।

सपवित्रेविचक्षुणोहरिरर्षतिधर्णसिः । अभियोनिर्कनिकदत् ॥ सवाजीरोचनादिवःपवमानोविधावति । रक्षोहावारम
व्ययै ॥ सत्रितस्याधिसानविपवमानोऽअरोचयत् । जामिभिःसूर्यसह⁺ ॥ सवृत्रहावृषासुतोवरिवोविददाभ्यः । सोमो
वाजमिवासरत् ॥ सदेवःकविनेषितोऽभिद्रोणानिधावति । इंदुरिद्रायमंहना ॥ २७ ॥ (९।२।१४) एषऽउस्यवृषार
थोव्योवारोभिरर्षति । गच्छन्वाजसहस्रिणं ॥ एतन्त्रितस्ययोषणोहरिंहिन्वात्यद्रिभिः । इंदुमिद्रायपीतये ॥ एतं त्यं
हरितोदशमर्मृज्यतैऽअपस्युवः । याभिर्मदायशुभते ॥ एषस्यमानुषीष्वाश्येनोनविक्षुसीदति । गच्छन्जारोनयोषि
तै ॥ एषस्यमद्योरसोवचष्टेदिवःशिशुः । यऽइंदुर्वारमाविशत् ॥ एषस्यपीतयेसुतोहरिरर्षतिधर्णसिः । क्रंदन्योनि
मभिप्रियं⁺ ॥ २८ ॥ (९।२।१५) आशुरर्षबृहन्मतेपरिप्रियेणधाम्ना । यत्रदेवाऽइतिब्रवन् ॥ परिष्कृण्वन्ननि
ष्कृतंजनाययातयन्निषः । वृष्टिंदिवःपरिस्त्रव ॥ सुतऽएतिपवित्रऽआत्विषिंदधानाऽओजसा । विचक्षाणोविरोचय
न् ॥ अयंसयोदिवस्परिरघुयामापवित्रऽआ । सिंधोरूमाव्यक्षरत् ॥ आविवासन्परावतोऽअथोऽअर्वावतःसुतः ।
इंद्रायसिच्यतेमधु ॥ समीचीनाऽअनूषतहरिंहिन्वात्यद्रिभिः । योनावृतस्यसीदत ॥ २९ ॥ (९।२।१६) पुनानो

(९।२।१४) एषऽउस्यइतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसोरहूगणःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१५) आशुरर्षेतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसो
बृहन्मतिःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१६) पुनानइतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसोबृहन्मतिःपवमानसोमोगायत्री ।

ऽअक्रमीदभिविश्वामृधोविचर्षणिः । शुभंतिविप्रं धीतिभिः ॥ आयोनिमरुणोरुहद्वमदिदं वृषासुतः । भ्रुवेसदसिसी
दति ॥ नूनोरयिमहामिदोस्मभ्यंसोमविश्वतः । आपवस्वसहस्रिणं ॥ विश्वासोमपवमानद्युन्नानीद्वभाभर । वि
दाःसहस्रिणीरिषः ॥ सनःपुनानऽआभररायिस्तोत्रेसुवीर्यं । जरितुर्वर्धयागिरः ॥ पुनानऽइद्वभाभरसोमद्विबर्हसरयिं ।
वृषन्निदोनऽउक्थ्यं* ॥ ३० ॥ (९।२।१७) प्रयेगावोनभूर्णयस्त्वेषाऽअयासोऽअक्रमुः । घ्नंतःकृष्णामपत्वचं ॥
सुवितस्यमनामहेतिसेतुंदुराव्यं । साह्वांसोदस्युमव्रतं+ ॥ शृण्वेवृष्टेरिवस्वनःपवमानस्यशुष्मिणः । चरंतिविद्युतो
द्वि+ ॥ आपवस्वमहीमिषंगोमदिदोहिरण्यवत् । अश्ववद्व्राजवत्सुतः+ ॥ सपवस्वविचर्षणऽआमहीरोदसीपृण ।
उषाःसूर्योनरश्मिभिः ॥ परिणःशर्मयंत्याधारयासोमविश्वतः । सरारसेवविष्टपै ॥ ३१ ॥ (९।२।१८) जनय
न्नोचनादिवोजनयन्नसुसूर्यं । वसानोगाऽअपोहरिः ॥ एषप्रलेनमन्मनादेवोदेवेभ्यस्परि । धारयापवतेसुतः+ ॥
वावृधानायतूर्धयेपवतेवाजसातये । सोमाःसहस्रपाजसः ॥ दुहानःप्रलमित्पयःपवित्रेपरिषिच्यते । क्रंदन्देवाँऽअ
जीजनत् ॥ अभिविश्वानिवार्याभिदेवाँऽअक्रतावृधः । सोमःपुनानोऽअर्षति ॥ गोमन्नःसोमवीरवदश्ववद्व्राजवत्सुतः

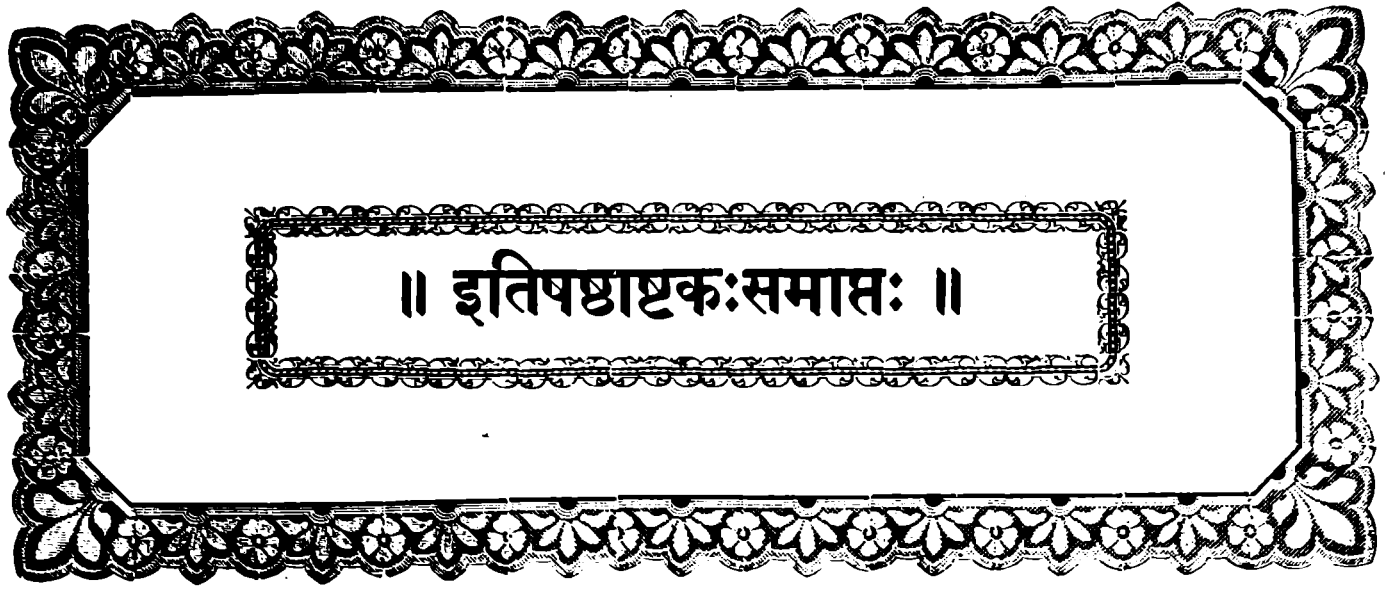
(९।२।१७) प्रयेगावइतिषडृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेध्यातिथिःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१८) जनयन्नितिषडृचस्यसूक्तस्य
काण्वोमेध्यातिथिःपवमानसोमोगायत्री ।

पवस्वबृहतीरिषः ॥ ३२ ॥ (९।२।१९) योऽअत्यऽइवमृज्यतेगोभिर्मदायहर्यतः । तंगीर्भिर्वासयामसि ॥ तनो
विश्वोऽअवस्युवोगिरःशुभंतिपूर्वथा । इंदुमिंद्रायपीतयै ॥ पुनानोयातिहर्यतःसोमोगीर्भिःपरिष्कृतः । विप्रस्यमेध्या
तिथेः ॥ पवमानविदारयिमस्मभ्यंसोमसुश्रियं । इंदोसहस्रवर्चसं ॥ इंदुरत्योनवाजसूक्तनिर्कंतिपवित्रऽआ । यद
क्षारतिदेवयुः+ ॥ पवस्ववाजसातयेविप्रस्यगृणतोवृधे । सोमरास्वसुवीर्यं ॥ ३३ ॥ इतिषष्ठाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

अष्टचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि ३१ ऋचः २०४ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमायेदं. २०४ ॥ इतिषष्ठेऽष्टमः ॥

(९।२।१९) योअत्यइवेतिषडृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेध्यातिथिःपवमानसोमोगायत्री ।

॥ इतिषष्ठाष्टकःसमाप्तः ॥

॥ अथसप्तमाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ प्रणोयास्यः सपवस्वांसुग्रन्नायासोमः पंचकविर्भागवस्तंत्वापवस्वोत्ते शुष्मास उचथ्यो ध्वयो परिद्युक्ष उत्ते चतु
ष्कमवत्सारोऽस्य प्रज्ञायवयवैपरिसोमः प्रतेधारास्तरत्सपवस्वप्रगायत्रेणोपांत्यापुर उर्ध्विण गयावीती त्रिंशदमहीयु
रेतेऽसुग्रंजमदग्निरापवस्वनिध्रुविः काश्यपो वृषासोमकश्यपः ॥ १ ॥

हरिः ओम् ॥ (९।२।२०) प्रणऽइंदोमहेतनऽऊर्मिनविभ्रदर्षसि । अभिदेवाँऽअयास्यः ॥ मतीजुष्टोभिया
हितः सोमो हिन्वेपरावति । विप्रस्यधारयाकृविः+ ॥ अयंदेवेषु जागृविः सुतऽएतिपवित्रऽआ । सोमो याति विचर्ष
णिः ॥ सनः पवस्ववाजयुश्चक्राणश्चारुमध्वरं । बर्हिष्माँऽआविवासति ॥ सनो भगायवायवे विप्रवीरः सदावृधः । सो
मो देवेष्वायमत् ॥ सनोऽअद्यवसुत्तये क्रतुविद्रातुवित्तमः । वाजं जेषि श्रवो बृहत् ॥ १ ॥ (९।२।२१) सपवस्वमदाय
कं नृचक्षादेव वीतये । इंदुर्विद्रायपीतये ॥ सनोऽअर्षाभिदूत्यं १ त्वमिन्द्राय तोशसे । देवान्त्सखिभ्यऽआवरं ॥ उतत्वा
मरुणं वयंगोभि रैऽमोमदायकं । विनोरायेदुरो वृधि ॥ अत्यूपवित्रमक्रमी द्वाजीधुरं नयामनि । इंदुर्देवेषु पत्यते ॥ स
मीसखायोऽअस्वरन्वने क्रीळतमत्यविं । इंदुर्नावाऽअनूषत ॥ तयापवस्वधारयाययापीतो विचक्षसे । इंदोस्तोत्रे सु

(९।२।२०) प्रण इंदुर्वितिषडृचस्य सूक्तस्यांगिरसो यास्यः पवमानसोमो गायत्री । (९।२।२१) सपवस्वेतिषडृचस्य सूक्तस्यांगिरसो
यास्यः पवमानसोमो गायत्री ।

श्रवस्त.
अ. ७ अ. १
॥ २ ॥

वीर्यं ॥ २ ॥ (१।२।२२) असृग्प्रन्देववीतयेत्यासः कृत्वाऽइव । क्षरैतः पर्वतावृधः ॥ परिष्कृतासऽइद्वोयोषेवपि
श्यावती । वायुंसोमाऽअसृक्षत ॥ एतेसोमासऽइद्वः प्रयस्वतश्चमसुताः । इद्वर्धतिकर्मभिः ॥ आधावतासुह
स्त्यः शुक्रागृभ्णीतमंथिना । गोभिः श्रीणीतमत्सरं⁺ ॥ सपवस्वधनं जयप्रयंताराधसोमहः । अस्मभ्यंसोमगातुवि
त्⁺ ॥ एतंमृजंतिमर्ज्यपवमानंदशक्षिपः । इद्रायमत्सरंमदं ॥ ३ ॥ (१।२।२३) अयासोमः सुकृत्यामहश्चि
दुभ्यवर्धत । मंदानऽउद्धृषायते ॥ कृतानीदस्य कर्त्वाचेतैतदस्युतर्हणा । ऋणाचधृष्णुभ्यते ॥ आत्सोमऽइद्विद्वोर
सोवज्रः सहस्रसाभुवत् । उक्थंयदस्य जायते ॥ स्वयंकविर्विधर्तरिविप्रायरत्नमिच्छति । यदीमर्मज्यतेधियः ॥ सि
षासतूरयीणांवाजेष्वर्वतामिव । भरेषुजिग्युषामसि ॥ ४ ॥ (१।२।२४) तंत्वानृग्नानिबिभ्रतंसधस्थेषुमहोदि
वः । चारुंसुकृत्ययेमहे ॥ संवृक्तधृष्णुमुक्थ्यमहामहिप्रतमदं । शतंपुरोरुरुक्षणि ॥ अतस्त्वारयिमभिराजानंसुक्रतो
दिवः । सुपर्णोऽअव्यधिर्भरत् ॥ विश्वस्माऽइत्स्वर्हशेसाधारणंरजस्तुरै । गोपामतस्यविर्भरत् ॥ अधाहिन्यानऽइ
द्वियंज्यायामहित्वमानशे । अभिष्टिकृद्विचर्षणिः ॥ ५ ॥ (१।२।२५) पवस्ववृष्टिमासुनोपामूर्मिदिवस्परि । अ

(१।२।२२) असृग्प्रमितिषड्वचस्यसूक्तस्यांगिरसोयास्यः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२३) अयासोमइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यभार्गवः कविः
पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२४) तंवेतिपंचर्वस्यसूक्तस्यभार्गवः कविः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२५) पवस्वेतिपंचर्वस्यसूक्तस्य

मंडलं ९
अनु. २

॥ २ ॥

युष्माबृहतीरिषः ॥ तयापवस्वधारयाययागावऽइहागमन् । जन्यासऽउपनोगृहं⁺ ॥ घृतंपवस्वधारयायज्ञेषुदेववीतमः ।
अस्मभ्यंवृष्टिमापव ॥ सनऽऊर्जेव्यव्ययंपवित्रंधावधारया । देवासः शृणवन्हिकं ॥ पवमानोऽअसिष्यद्रक्षांस्यपजंघ
नत् । प्रलवद्रोचयत्रुचः ॥ ६ ॥ (१।२।२६) उत्तेशुष्मासऽईरतेसिंधोरूमैरिवस्वनः । वाणस्यचोदयापविं⁺ ॥ प्रसवेतऽ
उदीरतेतिस्त्रोवाचोमखस्युवः । यदव्यऽएषिसानवि ॥ अव्योवारेपरिप्रियंहरिंहिन्वत्यद्रिभिः । पवमानमधुश्रुतं ॥
आपवस्वमदितमपवित्रंधारयाकवे । अर्कस्ययोनिमासदं ॥ सपवस्वमदितमगोभिर्जानोऽअक्तुभिः । इद्विद्रायपी
तयै ॥ ७ ॥ (१।२।२७) अध्वर्योऽअद्रिभिः सुतंसोमंपवित्रऽआसृज । पुनीहीद्रायपातवे ॥ दिवः पीयूषमुत्तमंसो
ममिंद्रायवज्जिणै । सुनोतामधुमत्तमं ॥ तवत्यऽइदोऽअंधसोदेवामधोव्यंश्रते । पवमानस्यमरुतः ॥ त्वंहिसो
मवर्धयन्त्सुतोमदायभूर्णये । वृषन्त्सोतारंमूतयै ॥ अभ्यर्षविचक्षणपवित्रंधारयासुतः । अभिवाजंमुतश्रवः ॥ ८ ॥
(१।२।२८) परिद्युक्षः सनद्रयिर्भरद्वाजैनोऽअंधसा । सुवानोऽअर्षपवित्रऽआ⁺ ॥ तवंप्रलेभिरध्वभिरव्योवारे
परिप्रियः । सहस्रधारोयात्तना ॥ चरुर्नयस्तमीखयंदोनदानमीखय । वधैर्वधस्तवीखय ॥ निशुष्ममिंदवेपांपुरुहूत

भार्गवः कविः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२६) उत्तेशुष्मासइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यांगिरसउचध्यः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२७) अध्व
र्योइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यांगिरसउचध्यः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२८) परिद्युक्षइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यांगिरसउचध्यः पवमानसोमोगायत्री

जनानां । योऽअस्माँऽआदिदेशति ॥ शतंनंऽइदंऽकृतिभिःसहस्रंवाशुचीनां । पर्वस्वमंहयद्रयिः ॥ ९ ॥ (९।२।२९)
उत्तेशुष्मासोऽअस्थूरक्षोभिंदंतोऽअद्रिवः । नुदस्व्याःपरिस्पृधः ॥ अयानिजग्निरोजसारथसंगेधनेहिते । सत्वाऽअ
त्रिभ्युपाहृदा⁺ ॥ अस्यव्रतानिनाधृषेपर्वमानस्यदूह्या । रुजयस्त्वापृतन्यति ॥ तंहिन्वंतिमदच्युतंहरिंनदीषुवाजिनं ।
इंदुमिद्रायमत्सरं⁺ ॥ १० ॥ (९।२।३०) अस्यप्रत्नामनुद्युतंशुक्रंदुदुहेऽअहयः । पर्यःसहस्रसामृषिं । अयंसूर्यंऽइवोपहृग्यं
मरांसिधावति । सप्तप्रवतऽआदिवं ॥ अयंविश्वानितिष्ठतिपुनानोभुवनोपरि । सोमोदेवोनसूर्यः ॥ परिणोदेववीतये
वाजाँऽअर्षसिगोमतः । पुनानऽइदविद्रयुः⁺ ॥ ११ ॥ (९।२।३१) यवयवनोऽअंधसापुष्टंपुष्टंपरिस्त्रव । सोमवि
श्वाचसांभगा ॥ इंदोयथातवस्तवोयथातेजातमंधसः । निबर्हिषिप्रियेसदः ॥ उत्तनोगोविदंश्ववित्पर्वस्वसोमंध
सा । मक्षतमेभिरहंभिः ॥ योजिनातिनजीयतेहंतिशत्रुमभीत्य । सपर्वस्वसहस्रजित् ॥ १२ ॥ (९।२।३२) परि
सोमंऽऋतंवृहदाशुःपवित्रेऽअर्पति । विघ्नन्नक्षांसिदेवयुः ॥ यत्सोमोवाजमर्षेतिशतंधाराऽअपस्युवः । इंद्रस्यसख्य

(९।२।२९) उत्तेशुष्मासइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३०) अस्यप्रत्नामितिचतुर्कचस्य
सूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३१) यवयवमितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री ।
(९।२।३२) परिसोमइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री ।

माविशन्⁺ ॥ अभित्वायोषणोदशजारंनकन्यानूषत । मृज्यसेसोमसातये ॥ त्वमिंद्रायविष्णवेस्वादुरिंदोपरिस्त्रव ।
नन्तस्तोदग्याह्वंसः ॥ १३ ॥ (९।२।३३) प्रतेधाराऽअसश्चतौदिवोनयैतिवृष्टयः । अच्छावाजैसहस्रिणं ॥ अ
भिप्रियाणिकाव्याविश्वाचक्षाणोऽअर्पति । हरिस्तुंजानऽआयुधा ॥ समर्मृजानऽआयुभिरिभोराजैवसुम्रतः ।
इयेनोनवंसुपीदति ॥ सनोविश्वादिबोवसुतोपृथिव्याऽअधि । पुनानऽइदवाभर ॥ १४ ॥ (९।२।३४) तरत्समं
दीधावतिधारासुतस्यांधसः । तरत्समंदीधावति ॥ उस्त्रावेदवसूनामर्तस्यदेव्यवसः । तरत्स० ॥ ध्वस्रयोःपुरुषंत्यो
रासहस्राणिदद्महे । तरत्स० ॥ आययोस्त्रिशतंतनासहस्राणिचदद्महे । तरत्स० ॥ १५ ॥ (९।२।३५) पर्वस्व
गोजिदंश्वजिद्विश्वजित्सोमरण्यजित् । प्रजावद्रत्नमाभर ॥ पर्वस्वान्नोऽअदाभ्यःपवस्वौषधीभ्यः । पर्वस्वधिषणां
भ्यः ॥ त्वंसोमपर्वमानोविश्वानिदुरितातर । कविःसीदनिबर्हिषि ॥ पर्वमानःस्वर्विंदोजायमानोभवोमहान् । इंदो
विश्वाँऽअभीदसि ॥ १६ ॥ (९।२।३६) प्रगायत्रेणगायतपर्वमानंविचर्षणिं । इंदुंसहस्रचक्षसं ॥ तंत्वासहस्रचक्ष

(९।२।३३) प्रतेधाराइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३४) तरत्समंदीतिचतुर्कचस्यसूक्तस्य
काश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३५) पवस्वेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३६) प्रगाय
त्रेणेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्रीतृतीयापुरउष्णिक् ।

समथोसहस्रभर्णसं । अतिवारमपाविषुः ॥ अतिवारान्पर्वमानोऽसिष्यदत्कलशांऽअभिधावति । इंद्रस्यहाद्यां
विशन्+ ॥ इंद्रस्यसोमराधंसेशंपवस्वविचर्षणे । प्रजावद्रेतऽआभर ॥ १७ ॥ (९।३।१) अयावीतीपरिस्त्रव्य
स्तऽइंदोमदेष्वा । अवाहन्नवतीर्नव ॥ पुरःसद्यऽइत्थाधिथेदिवोदासायशंवरं । अधृत्यंतुर्वशंयदुं ॥ परिणोऽअ
श्वमश्वविद्गोमदिंदोहिरण्यवत् । क्षरासहस्रिणीरिषः ॥ पर्वमानस्यतेवयंपवित्रमभ्युदतः । सखित्वमावृणीमहे ॥
येतेपवित्रमर्मयोभिर्क्षरंतिधारया । तेभिर्नःसोममृळय ॥ १८ ॥ सनःपुनानऽआभररयिवीरवतीमिषं । ईशानःसो
मविश्वतः ॥ एतमुत्यंदशक्षिपोमृजंतिसिंधुमातरं । समादित्येभिंरख्यत ॥ समिंद्रेणोतवायुनासुतऽएतिपवित्रऽआ ।
संसूर्यस्यरदिमभिः ॥ सनोभगायवायवैपूष्णेपवस्वमधुमान् । चारुमित्रेवरुणेच ॥ उच्चातेजातमंधसोदिविषद्भूम्या
ददे । उग्रशर्ममहिश्रवः ॥ १९ ॥ एनाविश्वान्यय्यऽआद्युन्नानिमानुषाणां । सिषासंतोवनामहे ॥ सनऽइंद्राययज्य
वेवरुणायमरुद्भ्यः । वरिवोवित्परिस्त्रव ॥ उपोषुजातमसुरंगोभिर्भगंपरिष्कृतं । इंदुं देवाऽअयासिषुः ॥ तमिद्वर्धंतु
नोगिरोवत्संसंशिश्वरीरिव । यऽइंद्रस्यहृदंसनिः ॥ अषाणःसोमशंगवेषुक्षस्वपिप्युषीमिषं । वर्धंसमुद्रमुक्थ्यं*
॥ २० ॥ पर्वमानोऽअजीजनद्विचित्रंनतन्यतुं । ज्योतिर्वैश्वानरंबृहत्+ ॥ पर्वमानस्यतेरसोमदौराजन्नदुच्छुनः ।

तृतीयेनुवाकेसप्तसूक्तानि (९।३।१) अयावीतीतित्रिंशदृचस्यसूक्तसांगिरसोऽमहीयुःपर्वमानसोमोगायत्री ।

विवारमव्यमर्षति ॥ पर्वमानुरसस्तवदक्षोविराजतिद्युमान् । ज्योतिर्विश्वंस्वर्दृशे+ ॥ यस्तेमदोवरेण्यस्तेनापवस्वांध
सा । देवावीरघशंसहा+ ॥ जग्निर्वृत्रममित्रियंसस्त्रिर्वाजदिवेदिवे । गोषाऽउऽअश्वसाऽअसि ॥ २१ ॥ संमिश्रोऽअ
रुषोभवसूपस्थाभिर्नधेनुभिः । सीदन्त्येनोनयोनिमा+ ॥ सपवस्वयऽआविथेन्द्रवृत्रायहंतवे । वृत्रिवांसैमहीरपः+ ॥
सुवीरासोवयंधनाजयेमसोममीदुः । पुनानोवर्धनोगिरः ॥ त्वोतासस्तवावसास्यामवन्वतऽआमुरः । सोमव्रतेषुजा
गृहि ॥ अपघ्नन्पवतेमृधोपसोमोऽअराग्णः । गच्छन्निद्रस्यनिष्कृतं+ ॥ २२ ॥ महोनोरायऽआभरपर्वमानजहीमृ
धः । रास्वेदोवीरवृघशः ॥ नत्वाशतंचनहुतोराधोदित्संतमामिनन् । यत्पुनानोमस्वस्यसे ॥ पर्वस्वेदोवृषासुतःकृधी
नोयशसोजने । विश्वाऽअपद्विषोऽजहि ॥ अस्यतेसख्येवयंतवैदोद्युम्नऽउत्तमे । सासह्यामपृतन्यतः+ ॥ यातेभीमा
न्यायुधातिग्मानिसंतिधूर्वणे । रक्षासमस्यनोनिदः+ ॥ २३ ॥ (९।३।२) एतेऽअसृग्रमिदवस्तिरःपवित्रमाशवः ।
विश्वान्यभिसौभगा ॥ विघ्नंतोदुरितापुरुसगातोकायवाजिनः । तनाकृण्वंतोऽअर्वते ॥ कृण्वंतोवरिवोगवेभ्यर्षतिसु
ष्टुतिं । इळांसमभ्यंसंयतं ॥ असाव्यंशुर्मदायाप्सुदक्षौगिरिष्ठाः । इयेनोनयोनिमासदत् ॥ शुभ्रमंधोदेववातमप्सु
धूतोनृभिःसुतः । स्वदंतिगावःपयोभिः ॥ २४ ॥ आदीमश्वंनहेतारोशंशुभ्रमृताय । मध्वोरसैसधुमादे ॥ यास्ते

(९।३।२) एतेअसृग्रमितित्रिंशदृचस्यसूक्तस्यभार्गवोजमदग्निःपर्वमानसोमोगायत्री ।

श्रवसं.

अ. ७ अ. १

॥ ५ ॥

धारांमधुश्रुतोसृग्रमिदंऽकृतये । ताभेःपवित्रमासदः ॥ सोऽअर्षेद्रायपीतयेतिरोरोमाण्यव्यया । सीदन्योनावने
प्वा⁺ ॥ त्वमिदोपरिस्वस्वाद्विष्टोऽअंगिरोभ्यः । वरिवोविदधृतं पर्यः ॥ अयंविचर्षणिहितःपर्वमानःसचेतति ।
हिन्वानऽआप्यंवृहत्⁺ ॥ २५ ॥ एषवृषावृषव्रतःपर्वमानोऽअशस्तिहा । कर्द्वसूनिदाशुषे ॥ आपवस्वसहस्रिणैर
यिगोमैतमश्विनं । पुरुश्चंद्रं पुरुस्पृहं ॥ एषस्यपरिषिच्यतेमर्मज्यमानऽआयुभिः । उरुगायःकविक्रतुः ॥ सहस्रोतिः
शतामघोविमानोरजसःकविः । इंद्रायपवतेमदः ॥ गिराजातऽइहस्तुतऽइंदुरिद्रायधीयते । वियोनावसताविं
॥ २६ ॥ पर्वमानःसुतो नृभिःसोमोवाजमिवासरत् । चमूषुशक्मनासदं ॥ तं त्रिपृष्ठे त्रिवंधुरे रथेयुजंति यातवे । ऋषी
णांससधीतिभिः ॥ तंसोतारोधनस्पृतमाशुवाजाययातवे । हरिं हिनोतवाजिनं ॥ आविशन्कलशंसुतो विश्वाऽअर्षेभ्य
भिश्चियः । शूरोनगोषुतिष्ठति ॥ आतऽइंदोमदायकंपयोदुहंत्यायवः । देवादेवेभ्योमधु ॥ २७ ॥ आनःसोमंपवि
त्रऽआसृजतामधुमत्तमं । देवेभ्योदेवश्रुत्तमं ॥ एतेसोमाऽअसृक्षतगृणानाःश्रवसेमहे । मदिन्तमस्यधारया ॥ अभि
गव्यानिवीतयेनृम्णापुनानोऽअर्षसि । सनद्वाजःपरिस्व ॥ उतनोगोमतीरिषो विश्वाऽअर्षपरिष्टुभः । गृणानोजमद
ग्निना ॥ पर्वस्ववाचोऽअग्निःसोमंचित्राभिरूतिभिः । अभिविश्वानिकाव्या ॥ २८ ॥ त्वंसमुद्रियाऽअपौग्नियोवाच
ऽईरयन् । पर्वस्वविश्वमेजय ॥ तुभ्येमाभुवनाकवेमहिम्नेसोमतस्थिरे । तुभ्यमर्षेति सिंधवः ॥ प्रतेदिवोनवृष्टयोधा

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ५ ॥

रायंत्यसश्चतः । अभिशुक्रामुपस्तिरं ॥ इंद्रायेंदुपुनीतनोग्रं दक्षायसाधनं । ईशानंवीतिराधसं ॥ पर्वमानऽऋतःकविः
सोमःपवित्रमासदत् । दधत्स्तोत्रेसुवीर्यं ॥ २९ ॥ (१।३।३) आपवस्वसहस्रिणैरयिसोमसुवीर्यं । अस्मेश्रवांसि
धारय ॥ इषमर्जचपिन्वसऽइंद्रायमत्सरिन्तमः । चमूष्वानिषीदसि ॥ सुतऽइंद्रायविष्णवेसोमःकलशेऽअक्षरत् ।
मधुमांऽअस्तुवायवे ॥ एतेऽअसृग्रमाशवोतिह्वरांसिबभ्रवः । सोमाऽऋतस्यधारया ॥ इंद्रवर्धतोऽअसुरःकृण्वंतोवि
श्वमार्थं । अपघ्नतोऽअराण्यः ॥ ३० ॥ सुताऽअनुस्वमारजोभ्यर्षेतिबभ्रवः । इंद्रंगच्छंतऽइंदवः ॥ अयापवस्वधार
याययासूर्यमरोचयः । हिन्वानोमानुषीरपः⁺ ॥ अयुक्तसूरऽएतंशंपर्वमानोमनावधि । अंतरिक्षेणयातवे ॥ उतत्या
हरितोदशसूरोऽअयुक्तयातवे । इंदुरिद्रऽइतिब्रुवन्⁺ ॥ परीतोवायवेसुतंगिरऽइंद्रायमत्सरं । अव्योवारैषुसिंचत
॥ ३१ ॥ पर्वमानविदारयिमस्मभ्यंसोमदुष्टरं । योदूणाशोवनुन्यता⁺ ॥ अभ्यर्षसहस्रिणैरयिगोमैतमश्विनं । अभि
वाजमुतश्रवः ॥ सोमोदेवोनसूर्योद्विभिःपवतेसुतः । दधानःकलशोरसं ॥ एतेधामान्यार्याशुक्राऽऋतस्यधारया ।
वाजंगोमैतमक्षरन् ॥ सुताऽइंद्रायवज्रिणेसोमांसोदध्याशिरः । पवित्रमत्यक्षरन् ॥ ३२ ॥ प्रसोममधुमत्तमोरायेऽ
अर्षपवित्रऽआ । मदोयोदेववीतमः ॥ तमीमृजंत्यायवोहरिं नदीषुवाजिनं । इंदुमिंद्रायमत्सरं⁺ ॥ आपवस्वहिरण्य

(१।३।३) आपवस्वेतित्रिंशच्चसूक्तस्यकाश्यपोजिघ्रुविःपर्वमानसोमोगायत्री ।

वदन्वावत्सोमवीरवत् । वाजंगोमैतन्मभर ॥ परिव्राजेनवाजयुमव्योवारेषुसिंचत । इन्द्रायमधुमत्तमं ॥ कविमृजंति
मर्ज्यधीभिर्विप्राऽअवस्यवः । वृषाकर्निकदरुति ॥ ३३ ॥ वृषणंधीभिरसुरंसोममृतस्यधारया । मतीविप्राःसमस्वर
न् ॥ पवस्वदेवायुषगिंद्रंगच्छतुतेमदः । वायुमारोहधर्मेणा ॥ पवमाननितोशसेरयिसोमश्रवाय्यै । प्रियःसमुद्रमा
विंश ॥ अपघ्नन्पवसेमृधःऋतुवित्सोममत्सरः । नुदस्वादेवयुंजनै ॥ पवमानाऽअसृक्षतसोमाःशुक्रासऽइंदवः । अभि
विश्वानिकाव्या ॥ ३४ ॥ पवमानासऽआशवःशुभ्राऽअसृग्रमिंदवः । घंतोविश्वाऽअपद्विषः ॥ पवमानादिवस्पर्य
तारिक्षादसृक्षत । पृथिव्याऽअधिसानवि ॥ पुनानःसोमधार्येदोविश्वाऽअपस्त्रिधः । जहिरक्षांसिसुक्रतो ॥ अपघ्न
न्सोमरक्षसोभ्यर्षकर्निकदत् । द्युमतंशुष्ममुत्तमं ॥ अस्मेवसूनिधारयसोमदिव्यानिपार्थिवा । इंदोविश्वानिवार्या
॥ ३५ ॥ (९।३।४) वृषासोमद्युमाऽअसिर्वृषादेववृषव्रतः । वृषाधर्माणिदधिषे ॥ वृष्णास्तेवृष्ण्यंशवोपृषावनंवृषा
मदः । सत्यंवृषन्वृषेदसि ॥ अश्वोनचक्रदोवृषासंगाऽइंदोसमवतः । विनोरायेदुरोवृधि ॥ असृक्षतप्रवाजिनोगव्या
सोमासोऽअश्वया । शुक्रासोवीरयाशवः ॥ शुभमानाऽऋतायुभिर्मृज्यमानागभस्त्योः । पवतेवारोऽअव्ययै ॥ ३६ ॥
तेविश्वादाशुषेवसुसोमादिव्यानिपार्थिवा । पवतामांतरिक्ष्या ॥ पवमानस्यविश्ववित्प्रतेसर्गाऽअसृक्षत । सूर्यस्येव

(९।३।४) वृषासोमेतित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्वमारीचःकश्यपःपवमानसोमोगायत्री ।

रश्मयः ॥ केतुकृण्वन्दिवस्परिविश्वारूपाभ्यर्षसि । समुद्रःसोमपिन्वसे ॥ हिन्वानोवाचमिष्यसिपवमानविधर्मणि ।
अक्रान्देवोनसूर्यः ॥ इंदुःपविष्टचेतनःप्रियःकवीनामती । सृजदश्वरधीरैव ॥ ३७ ॥ ऊर्मिर्यस्तैपवित्रऽआदेवावीः
पर्यक्षरत् । सीदन्नृतस्ययोनिमा ॥ सनोऽअर्षपवित्रऽआमदोयोदेववीतमः । इंदुविद्रायपीतये ॥ इषेपवस्वधारया
मृज्यमानोमनीषिभिः । इंदोरुचाभिगाऽइहि ॥ पुनानोवरिवस्कृध्यूर्जजनायगिर्वणः । हरैस्सृजानऽआशिरै ॥ पुना
नोदेववीतयऽइंद्रस्ययाहिनिष्कृतं । द्युतानोवाजिर्भिर्यतः ॥ ३८ ॥ ग्रहिन्वानासऽइंदवोच्छासमुद्रमाशवः । धि
याज्रताऽअसृक्षत ॥ मर्मृजानासऽआयवोवृथासमुद्रमिंदवः । अगमन्नृतस्ययोनिमा ॥ परिणोयाह्यस्मयुर्विश्वावसू
न्योजसा । पाहिनःशर्मवीरवत् ॥ मिमातिवह्निरेतशःपदंयुजानऽऋक्कभिः । प्रयत्समुद्रऽआहितः ॥ आयद्योनिहि
रण्ययमाशुर्ऋतस्यसीदति । जहात्यप्रचेतसः ॥ ३९ ॥ अभिवेनाऽअनूषतेयक्षंतिप्रचेतसः । मज्जंत्यविचेतसः ॥
इंद्रायेंदोमरुत्वतेपवस्वमधुमत्तमः । ऋतस्ययोनिमासदं ॥ तंत्वाविप्रावचोविदुःपरिष्कृण्वन्तिवेधसः । संत्वामृजंत्या
यवः ॥ रसैस्तेमित्रोऽअर्यमापिबैतिवरुणःकवे । पवमानस्यमरुतः ॥ त्वंसोमविपश्चित्पुनानोवाचमिष्यसि । इंदोस
हस्रभर्णसं ॥ ४० ॥ उतोसहस्रभर्णसंवाचंसोममस्वयुवं । पुनानऽइंदवाभर ॥ पुनानऽइंदवेषांपुरुहूतजनानां ।
प्रियःसमुद्रमाविंश ॥ दर्विद्युतत्यारुचापरिष्टोभंत्याकृपा । सोमाःशुक्रागवाशिरः ॥ हिन्वानोहेतुर्भिर्यतऽआवाजै

वाज्यक्रमीत् । सीदंतो वनुषो यथा ॥ ऋधक्सोमस्वस्त्यै संजग्मानो दिवः कविः । पर्वस्वसूर्यो ह्यशो ॥ ४१ ॥ इति स
समाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तमाष्टके सूक्तानि ११६ ऋचः १२६३

एकोनपञ्चाशाप्यायेवर्गाः ४१ सूक्तानि २१ ऋचः २०० ॥ त्यागः ॥ पवमानाय सोमायेदं २०० ॥ इति सप्तमे प्रथमः ॥
हिन्वंति भृगुर्वारुणिर्जमदग्निर्वापवस्वशतं वै खानसा अष्टादश्यनुष्टुप्परास्तिन्न आग्नेय्यस्त्वं सोमा सिद्धा त्रिंशद्भर
द्वाजः कश्यपो गोतमो त्रिर्विंश्वामित्रो जमदग्निर्वसिष्ठ इतीह नृचाः सप्तर्षयः शेषे पवित्रो वसिष्ठो वोभौ वापवस्व सो
मतिन्नो नित्यद्विपदा गायत्र्योऽवितानस्तिन्नः पौष्ण्यो वायस्ते पवित्रं पञ्चाग्नेय्यः सावित्र्यग्निसावित्री वैश्वदेवी वासा
मंत्यास्त्रिंशी पुरउष्णिक्समविंश्यनुष्टुबंत्ये च ते पावमाना ग्ध्येतुस्तुतीं जागतमूर्ध्वं प्रागुशनसः प्रदेवं दशवत्सप्रिर्भा
लंदनस्त्रिष्टुबंतं हेष्टुर्न हिरण्यस्तूपौत्ये त्रिष्टुभौ ॥ त्ररस्मै रेणुरादक्षिणानवऋषभस्तौ वैश्वामित्रौ हरिहरिर्मतः स्रक्केपि
त्रः शिशुर्न कक्षी वांस्त्रिष्टुबष्टम्याभिप्रियाणि पंचकविः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ हरिः ओम् ॥ (९।३।५) हिन्वंति सूरमुद्युः स्वसारो जामयस्पतिं । महामिदं महीयुवः ॥ पवमानरुचारुचा

(९।३।५) हिन्वंतीति त्रिंशदचस्य सूक्तस्य वारुणिर्भृगुः पवमानसोमो गायत्री । (अत्र भार्गवो जमदग्निः पाक्षिकः) ।

देवो देवेभ्यस्परि । विश्वात्रसून्याविंश ॥ आपवमानसुष्टुतिं वृष्टिं देवेभ्यो दुवः । इषे पवस्व संयतं ॥ वृषा ह्यसि भानुना
द्युमंतं त्वाहवामहे । पवमानः स्वाध्यः* ॥ आपवस्वसुवीर्यमंदमानः स्वायुध । इहोष्विदुवागहि ॥ १ ॥ यदद्भिः प
रिषिच्यसे मृज्यमानो गभस्त्योः । द्रुणां सधस्य मश्रुषे ॥ प्रसोमाय व्यश्वत्पवमानाय गायत । महसहस्रं चक्षसे ॥ य
स्य वर्णमधुश्रुतं हरिं हिन्वंत्यद्रिभिः । इंदुमिंद्राय पीतये ॥ तस्य ते वाजिनो वयं विश्वाधनानि जिग्युषः । सुखित्वमावृणो
महे ॥ वृषापवस्वधारयामरुत्वते च मत्सरः । विश्वाधानोऽओजसा ॥ २ ॥ तत्वाधर्तारमोण्योऽऽपवमानस्वर्हशं ।
हिन्वेवाजेषु वाजिनं ॥ अयाचितो विपानया हरिः पवस्वधारया । युजं वाजेषु चोदय ॥ आनोऽइंदो महीमिषं पवस्व विश्वद
शतः । अस्मभ्यं सोमगातु वित् ॥ आकलशाऽअनूषते दोधाराभिरोजसा । एंद्रस्य पीतये विश ॥ यस्य ते मधुरसंतीतं
दुहंत्यद्रिभिः । स पवस्वः भिमातिहा ॥ ३ ॥ राजा मेधाभिरीयते पवमानो मनावधि । अंतरिक्षेण यातवे ॥ आनोऽ
इंदो शतं ग्विनंगवां पोषस्वभ्यं । तद्वाभर्गत्तिमूतये ॥ आनोऽसोमसहो जुवोरूपं नवर्चं सेभर । सुष्वाणो देववीतये ॥ अ
र्षो सोमद्युमत्तमो भिद्रोणानिरोरुवत् । सीदन्त्येनो नयो निमा ॥ अप्साऽइंद्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः । सोमोऽअ
र्षति विष्णवे ॥ ४ ॥ इषंतो कार्यनो दधदस्मभ्यं सोम विश्वतः । आपवस्वसहस्रिणं ॥ ये सोमासः परावतियेऽअर्वावति
सुन्विरे । ये वादः शर्यणावति ॥ यऽआर्जीकेषु कृत्वंसु ये मध्ये पस्त्यानां । ये वाजनेषु पंचसु ॥ तेनो वृष्टिं दिवस्परिपवता

ऋक्सं.

७ अ. २

॥ ८ ॥

मासुवीर्यं । सुवानादेवासइंदवः ॥ पर्वतेहर्यतोहरिर्गृणानोजमदग्निना । हिंवानोगोरधित्वचि⁺ ॥ ५ ॥ प्रशुक्रा
सौवयोजुवोहिंन्वानासोनसस्यः । श्रीणानाऽअप्सुमृजत ॥ तंत्वासुतेष्वाभुवोहिन्विरेदेवतातये । सर्पवस्वानयारु
चा⁺ ॥ आतेदक्षमयोभुवंवहिमद्यावृणीमहे । पांतमापुरुस्पृहं ॥ आमंद्रमावरैण्यमाविप्रमामनीषिणं । पांतमा० ॥
आरयिमासुचेतुनमासुक्रतोतनूष्वा । पांतमा० ॥ ६ ॥ (९।३।६) पर्वस्वविश्वचर्षणेभिविश्वानिकाव्या । सखासखि
भ्यऽईड्यः ॥ ताभ्यांविश्वस्यराजसियेपवमानधामनी । प्रतीचीसोमतस्थतुः ॥ परिधामानियानितेत्वंसोमासिविश्व
तः । पर्वमानऽऋतुभिःकवे ॥ पर्वस्वजनयन्निषोभिविश्वानिवार्या । सखासखिभ्यऽऊतये ॥ तवशुक्रासोऽअर्चयो
दिवस्पृष्टेवितन्वते । पवित्रंसोमधामभिः ॥ ७ ॥ तवेमेसससिंधवःप्रशिषंसोमसिसते । तुभ्यंधावन्तिधेनवः ॥ प्रसो
मयाहिधारयासुतऽइंद्रायमत्सरः । दधानोऽअक्षितिश्रवः ॥ समुत्वाधीभिरस्वरन्हिन्वतीःसप्तजामयः । विप्रमाजा
विवस्वतः ॥ मृजंतित्वासमग्रुवोव्येजीरावधि वणिं । रेभोयदुज्यसेवने ॥ पर्वमानस्यतेकवेवाजिन्तसर्गाऽअसृक्षत ।
अर्वेतोनश्रवस्यवः ॥ ८ ॥ अच्छाकोशमधुश्रुतमसृग्रंवारैऽअव्यये । अवावशंतधीतयः ॥ अच्छासमुद्रमिंदुवोस्तांवाोन

(९।३।६) पवस्वेतित्रिंशदचस्यसूक्तस्यशतंवैखानसाःपवमानसोमएकोनविंश्यादितिस्तृणामग्निःपवमानोगायत्र्यष्टादशयनुष्टुप् (शतं
वैखानसाएतेस्वायंभुवाःअतएषांगोत्रंनस्तिएवमप्रेपिनारायणादयउक्षाः) ।

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ८ ॥

धेनवः । अगमंभृतस्ययोनिमा⁺ ॥ प्रणऽइंदोमहेरणऽआपोऽअर्षतिसिंधवः । यद्गोभिर्वासयिष्यसे ॥ अस्यतेसख्येवयमि
यक्षंतस्त्वोतयः । इंदोसखित्वमुंश्मसि ॥ आपवस्वगविष्टयेमहेसोमनृचक्षसे । इंद्रस्यजठरैविश ॥ ९ ॥ महांऽअंसिसो
मज्येष्टऽउग्राणामिंदुऽओजिष्ठः । युध्वासन्धश्चजिगेथ ॥ यऽउग्रेभ्यश्चिदोजीयान्छूरेभ्यश्चिच्छूरेतरः । भरिदाभ्य
श्चिन्महीयान् ॥ त्वंसोमसूरऽएषस्तोकस्यसातातनूना । वृणीमहेसख्यायवृणीमहेयुज्याय ॥ अग्रऽआयूषिपवसऽ
आसुवोर्जमिषंचनः । आरेबाधस्वदुच्छुना ॥ अग्निकृषिःपर्वमानःपांचजन्यःपुरोहितः । तर्मीमहेमहागयं⁺ ॥ १० ॥
अग्नेपर्वस्वस्वपाऽअस्मेवर्चःसुवीर्यं । दधद्रयिमयिपोषं ॥ पर्वमानोऽअतिस्निधोभ्यर्षतिसुष्टुतिं । सूरोनविश्वदर्शतः ॥
समर्मृजानऽआयुभिःप्रयस्वान्प्रयसेहितः । इंदुरत्योविचक्षणः⁺ ॥ पर्वमानऽऋतंबृहच्छुक्रंज्योतिरजीजनत् । कृष्णा
तर्मांसिजघनत् ॥ पर्वमानस्यजंघ्रतोहरेशंद्राऽअसृक्षत । जीराऽअजिरशोचिषः ॥ ११ ॥ पर्वमानोरधीतमःशुभ्रे
भिःशुभ्रशस्तमः । हरिश्चंद्रोमरुद्रणः ॥ पर्वमानोव्यश्रवद्रश्मिभिर्वाजसातमः । दधत्स्तोत्रेसुवीर्यं ॥ प्रसुवानऽइंदुं
रक्षाःपवित्रमत्यव्ययं । पुनानऽइंदुरिंद्रमा ॥ एषसोमोऽअधित्वचिगवांकीळत्यद्रिभिः । इंद्रमदायजोहुवत् ॥ यस्य
तेद्युन्नवत्पयःपर्वमानाभृतंदिवः । तेननोमृळजीवसे ॥ १२ ॥ (९।३।७) त्वंसोमासिधारयुर्मंद्रऽओजिष्ठोऽअध्व

(९।३।७) त्वंसोमासीतिद्वात्रिंशदचस्यसूक्तस्याद्यानांसप्तानांतृचानांभरद्वाजकश्यपगोतमात्रिविश्वामित्रजमदग्निवसिष्ठाऋषयःशिष्टाना

रे । पर्वस्वमंहयद्रयिः ॥ त्वंसुतोनुमादोनोदधन्वान्मत्सरिन्तमः । इन्द्रायसुरिरंधसा ॥ त्वंसुष्वाणोऽर्द्धिभिरभ्यर्षकनिर्कदत् । द्युमंतंशुष्ममुत्तमं⁺ ॥ इंदुर्हिन्वानोऽर्षतितिरोवारण्यव्यया । हरिर्वाजमचिक्रदत् ॥ इंदोव्यव्यमर्षसिविश्रवांसिविसौभगा । विवाजान्सोमगोमतः ॥ १३ ॥ आनऽइंदोशतग्विनैरयिगोमैतमश्विनै । भरांसोमसहस्रिणं ॥ पर्वमानासऽइंदवस्तिरःपवित्रमाशवः । इंद्रयामैभिराशत ॥ ककुहःसोम्योरसऽइंदुरिद्रायपूर्यः । आयुःपवतऽआयवै ॥ हिन्वंतिसूरमुन्नयःपर्वमानंमधुश्रुतं । अभिगिरासमस्वरन् ॥ अवितानोऽअजाश्वःपूषायामनियामनि । आभक्षत्कन्यासुनः ॥ १४ ॥ अयंसोमःकपर्दिनैघृतंनपवतेमधु । आभ० ॥ अयंतऽआघृणेतुतोघृतंनपवतेशुचि । आभ० ॥ वाचोजंतुःकवीनांपर्वस्वसोमधारया । देवेषुरक्षधाऽअसि ॥ आकलशेषुधावतिश्येनोवर्मविगाहते । अभिद्रोणाकनिर्कदत् ॥ परिप्रसोमतेरसोसर्जिकलशेषुतः । श्येनोनतक्तोऽर्षति ॥ १५ ॥ पर्वस्वसोममंदयन्निद्रायमधुमत्तमः । असुग्रन्देववीतयेवाजयंतोरथाऽइव ॥ तेसुतासोमदिन्तमाःशुक्रावायुमसृक्षत ॥ ग्राणांतुन्नोऽ

मांगिरसःपवित्रऋषिः (अत्रवसिष्ठोवापवित्रवसिष्ठौवेतिविपक्षौ) पवमानसोमोदेवता दशम्यादितिसृणांपूषावा यत्तेपवित्रमित्यादिपंचानामग्निःअंत्ययोर्द्वयोःपावमान्यधेतागायत्री षोडश्याद्यास्तिस्रोद्विपदागायत्र्यःत्रिंशीपुरउष्णिक्सप्तविंशयेकत्रिंशीद्वात्रिंशोनुष्टुभः (पंचविंश्यादितिसृणांक्रमात्सविताग्निसवितारौविश्वेदेवाइतिदेवताअग्निनासहविकल्पते) ।

अभिष्टुतःपवित्रंसोमगच्छसि । दधत्स्तोत्रेसुवीर्यं ॥ एषतुन्नोऽअभिष्टुतःपवित्रमर्तिगाहते । रक्षोहावारमव्ययं ॥ १६ ॥ यदंतियच्चदूरकेभयंविंदतिमामिह । पर्वमानवितज्जहि ॥ पर्वमानःसोऽअद्यनःपवित्रेणविचर्षणिः । यःपोतासपुनातुनः ॥ यत्तेपवित्रमर्चिष्यग्रेविततमंतरा । ब्रह्मतेनपुनीहिनः ॥ यत्तेपवित्रमर्चिष्यदग्रेतेनपुनीहिनः । ब्रह्मसवैःपुनीहिनः ॥ उभाभ्यांदेवसवितःपवित्रेणसवेनच । मांपुनीहिर्विश्वतः ॥ १७ ॥ त्रिभिष्टुंदेवसवितर्वर्षिष्ठैःसोमधामभिः । अग्नेदक्षैःपुनीहिनः ॥ पुनंतुमांदेवजनाःपुनंतुवसवोधिष्या । विश्वेदेवाःपुनीतमाजातवेदःपुनीहिमा ॥ प्रप्यायस्वप्रस्यंदस्वसोमविश्वैभिरंशुभिः । देवेभ्यऽउत्तमंहविः⁺ ॥ उपप्रियंपनिप्रतंयुवानमाहुतीवृधं । अगन्मबिभ्रतो नमः ॥ अलाय्यस्यपरशुर्ननाशतमापर्वस्वदेवसोम । आखुंचिदेवदेवसोम ॥ यःपावमानीरध्येत्यृषिभिःसंभृतरसं । सर्वसपूतमश्रातिस्वदितंमातरिर्श्वना ॥ पावमानीर्योऽअध्येत्यृषिभिःसंभृतरसं । तस्मैसरस्वतीदुहेक्षीरंसर्पिमधूदकं ॥ १८ ॥ (परिशिष्टं ॥ पावमानीःस्वस्त्ययनीःमुदुधाहिघृतश्रुतः । ऋषिभिःसंभृतोरसोब्राह्मणेष्वमृतंहितं ॥ पावमानीर्दिशंतुनऽइमंलोकमथोऽअमुं । कामान्त्समर्धयंतुनोदेवीर्देवैःसुमार्हिताः ॥ येनदेवाःपवित्रेणात्मानंपुनतेसदा । तेनसहस्रधारेणपावमान्यःपुनंतुमां ॥ प्राजापत्यंपवित्रंशतोद्यामंहिरण्मयं । तेनब्रह्मविदोव्यंपूतंब्रह्मपुनीमहे ॥ इंद्रःपुनीतीसहमापुनातसोमःस्वस्त्यावरुणःसमीच्या । यमोराजाप्रमृणाभिःपुनातुमाजातवेदामूर्जयैत्यापुनातु ॥ ऋषयस्तुतपस्तेपुःसर्वेस्वर्गजिगीषवः । तप

सस्तपसोऽर्थतुपावमानीर्ऋचोर्ब्रवीत् ॥ १ ॥ यन्मेगर्भेवसंतःपापमुग्रंयजायमानस्यचकिंचिदन्यत् । जातस्यचयच्चा
पिचवर्धतोमेतत्पावमानीभिरहंपुनामि ॥ मातापित्रोर्यन्नकृतंचौमेयत्स्थावरंजंगममाबभूव । विश्वस्यतत्प्रहृषितंव
चौमेतत्पावमानीभिरहंपुनामि ॥ गोघ्नात्तस्करत्वात्स्त्रीवधाद्यच्चकिर्लिबं । पापकंचचरणेभ्यस्तत्पावमानीभिरहंपु
नामि ॥ ब्रह्मवधात्सुरांपानात्स्वर्णस्तेयादृषल्लिगमनमैथुनसंगमात् । गुरोर्दाराधिगमनाच्चतत्पावमानीभिरहंपुनामि ॥
बालघ्नान्मातृपितृवधाद्भूमितस्करात्सर्ववर्णगमनमैथुनसंगमात् । पापेभ्यश्चप्रतिग्रहात्सद्यःप्रहरतिसर्वदुष्कृतंतत्पाव
मानीभिरहंपुनामि ॥ क्रयविक्रयाद्योर्निदोषाद्भिक्षाद्भोज्यात्प्रतिग्रहात् । असंभोजनाच्चापिनृशंसंतत्पावमानीभिरहंपु
नामि ॥ २ ॥ दुर्यष्टदुरधीतंपाप्यच्चाज्ञानतोक्तं । अयाजिताश्चासंयाज्यास्तत्पावमानीभिरहंपुनामि ॥ अमंत्रमन्त्रय
त्किंचिद्भूयतेचहुताशने । संवत्सरकृतंपापंतत्पावमानीभिरहंपुनामि ॥ ऋतस्ययोनयोमतस्यधामविश्वादेवेभ्यःपुण्यं
गंधाः । तानऽआपःप्रवहंतुपापंशुद्भागच्छामिसुकृतामुलोकंतत्पावमानीभिरहंपुनामि ॥ पावमानीःस्वस्त्ययनीर्या
भिर्गच्छतिनांदनं । पुण्यांश्चभुक्षान्भक्षयत्यमृतत्वंचगच्छति ॥ पावमानीःपितृन्देवान्ध्यायेद्यश्चसरस्वतीं । पितृस्त
स्योपवर्तेतत्क्षीरंसर्पिर्मधूदुकं ॥ पावमानंपरंब्रह्मशुक्रंज्योतिःसनात्तनं । ऋषीस्तस्योपतिष्ठेतत्क्षीरंसर्पिर्मधूदुकं ॥ पाव
मानंपरंब्रह्मयेपठेतिमनीषिणः । सप्तजन्मभवेद्विप्रोधनाढ्योवेदुपारंगाः ॥ दशोत्तराण्यृचाश्चैवपावमानीःशतानिषट् ।

एतज्जुह्वन्जपेन्मंत्रंघोरमृत्युभयंहरेत् ॥ ३ ॥ इतिपरि०) (१।४।१) प्रदेवमच्छामधुमंतुऽइंदुवोसिंष्यदंतगावऽआ
नधेनवः । बहिर्षदौवचनावतऽऊर्ध्वभिःपरिस्त्रुतमुस्त्रियानिर्णिजैधिरे ॥ सरोरुवदभिपूर्वाऽअचिक्रददुपारुहःश्रथय
न्त्स्वादतेहरिः । तिरःपवित्रंपरियन्तुरुन्नयोनिशर्याणिदधतेदेवऽआवरं ॥ वियोममेयम्यांसंयतीमदःसाकंवृधापय
सापिन्वदक्षिता । महीऽअपारेरजसीविवेविंददभिब्रजन्नक्षितंपाजुऽआददे ॥ समातराविचरन्वाजयन्नपःप्रमोर्धरः
स्वधयापिन्वतेपदं । अंशुर्यवैनपिशेयतो नृभिःसंजामिभिर्नसंतेरक्षतेशिरः ॥ संदक्षेणमनसाजायतेकविकृतस्यग
भोनिहितोयमापरः । यूनाहसंताप्रथमंविजज्ञतुर्गुहाहितंजनिमनेममुद्यतं ॥ १९ ॥ मंद्रस्यरूपंविंविदुर्मनीषिणः
श्येनोयदंधोऽअभरत्परावतः । तमंजयंतसुवृधंनदीष्वाऽउशंतंमंशुपरियंतमृग्मियं ॥ त्वांमृजंतिदशयोषणःसुतंसोम
ऽऋषिभिर्मतिभिर्धीतिभिर्हितं । अव्योवारैर्भिरुतदेवहूतिभिर्नृभिर्भृतोवाजमादर्षिसातये ॥ परिप्रयंतैवय्यंसुषंसदं
सोममनीषाऽअभ्यनूषतस्तुभः । योधारयामधुमाँऽऊर्मिणादिवऽइयतिवाचैरयिषाळमर्त्यः ॥ अयंदिवऽइयतिविश्व
मारजुःसोमःपुनानःकलशेषुसीदति । अद्भिर्गोभिर्मृज्यतेऽअद्भिभिःसुतःपुनानऽइंदुर्वरिवोविदस्त्रियं+ ॥ एवानःसो

मपरिषिच्यमानोवयोदधश्चित्रतमंपवस्व । अद्वेषेद्यावापृथिवीहुवेमदेवाधत्तरयिमस्मेसुवीरं ॥ २० ॥ (९।४।२) इषुर्न
धन्वन्प्रतिधीयतेमतिर्वत्सोनमातुरुपसज्यूर्धनि । उरुधारेवदुहेऽग्रऽआयत्यस्यव्रतेष्वपिसोमऽइष्यते ॥ उपो
मतिःपृच्यतैसिच्यतेमधुमंद्राजनीचोदतेऽअंतरासनि । पर्वमानःसंतनिःप्रघ्नतामिवमधुमान्द्रप्सःपरिवारंमर्षति ॥
अव्येवधुयुःपवतेपरित्वचिश्रंभीतेनसीरदितेर्कृतंयते । हरिरक्रान्यजतःसंयतोमदोनृम्णाशिशानोमहिषोनशोभते ॥
उक्षामिमातिप्रतिंयतिधेनवोदेवस्यदेवीरुपयंतिनिष्कृतं । अत्यक्रमीदर्जुनंवारमव्ययमत्कननिकंपरिसोमोऽअव्यत ॥
अमृत्केनरुशतावाससाहरिरमर्त्योनिर्णिजानःपरिव्यत । दिवस्पृष्ठंबर्हणानिर्णिजेकृतोपस्तरणंचम्वोर्नभस्मयं ॥ २१ ॥
सूर्यस्येवरश्मयोद्रावयिल्लवोमत्सरासःप्रसुपःसाकमीरते । तंतुतंतपरिसर्गासऽआशवोनेंद्राहृतेपवतेधामकिंचन+ ॥
सिंधोरिवप्रवणेनिम्नऽआशवोवृषच्युतामदासोगातुमाशत । शनोनिवेशेद्विपदेचतुष्पदेस्मेवाजाःसोमतिष्ठंतुकृष्टयः ॥
आनःपवस्ववसुमद्विरण्यवदश्वावद्गोमद्यवमत्सुवीर्यं । यूयंहिसोमपितरोममस्थनदिवोमूर्धानःप्रस्थितावयस्कृतः ॥
एतेसोमाःपर्वमानासऽइंद्रंरथाऽइवप्रययुःसातिमच्छ । सुताःपवित्रमतिंयत्यव्यंहित्वीवत्रिहरितोवृष्टिमच्छ ॥ इंदुवि

(९।४।२) इषुर्नेतिदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपःपवमानसोमोजगत्यंतेद्वेत्रिष्टुभौ ।

द्रायबृहतेपवस्वसुमृत्लीकोऽअनवद्योरिशदाः । भराचंद्राणिगृणतेवसूनिदेवैर्द्यावापृथिवीप्रावतंनः ॥ २२ ॥ (९।४।३)
त्रिरस्मैसप्तधेनवोदुदुहेसत्यामाशिरं पूव्येव्योमनि । चत्वार्यन्याभुवनानिनिर्णिजेचारुणिचक्रेयदृतेरवर्धत ॥ सभि
क्षमाणोऽअमृतस्यचारुणऽउभेद्यावाकाव्येनाविश्रथे । तेजिष्ठाऽअपोमंहनापरिव्यतयदीदेवस्यश्रवसासदोविदुः+ ॥
तेऽअस्यसंतुकेतवोमृत्यवोदाभ्यासोजनुषीऽउभेऽअनु । येभिर्नृम्णाचंदेव्याचपुनतऽआदिद्राजानंमननाऽअगृभ्यत ॥
समृज्यमानोदशभिःसुकर्मभिःप्रमध्यमासुमातृषुप्रमेसचा । व्रतानिपानोऽअमृतस्यचारुणऽउभेनृचक्षाऽअनुपश्यते
विशौ ॥ समर्मृजानऽइंद्रियायुधायसऽओभेऽअंतारोदसीहर्षतेहितः । वृषाशुष्मेणवाधतेविदुर्मतीरादेर्दिशानःशर्य
हेवंशुरुधः ॥ २३ ॥ समातरानदृशानऽउस्त्रियोनानंददेतिमरुतामिवस्वनः । जानन्नृतंप्रथमंयत्स्वर्णरंप्रशस्तयेकम
वृणीतसुकृतुः ॥ रुवतिभीमोवृषभस्तविष्ययाशृंगेशिशानोहरिणीविचक्षणः । आयोर्निसोमःसुकृतंनिषीदतिगव्ययी
त्वग्भवतिनिर्णिगव्ययी ॥ शुचिःपुनानस्तन्वमरेपसमव्येहरिर्न्यधाविष्टसानंवि । जुष्टोमित्रायवरुणायवायवैत्रिधा
तुमधुक्रियतेसुकर्मभिः ॥ पवस्वसोमदेववीतयेवृषेद्रस्यहादिसोमधानमाविश । पुरानोबाधाहुरितातिपारयक्षेत्रविद्धि
दिशऽआहाविपृच्छते ॥ हितोनसासिरभिवाजमर्षेद्रस्येदोजठरमारपवस्व । नावानसिधुमतिपर्षिविद्वान्छूरोनयुध्यन्न

(९।४।३) त्रिरस्मादितिदशर्चस्यक्तसूयवैश्वामित्रोरेणुःपवमानसोमोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

वनोनिदस्पः ॥ २४ ॥ (९।४।४) आदक्षिणासृज्यतेशुष्म्याऽसद्वेतिद्रुहोरक्षसःपातिजागृविः । हरिरोपशंकृणु
तेनभस्पर्यऽउपस्तिरेचम्वोऽर्ब्रह्मनिर्णिजे ॥ प्रकृष्टिहेवशुषऽएतिरोरुवदसूर्यवर्णनिरिणीतेऽअस्यतं । जहातिवर्णिपि
तुरैतिनिष्कृतमुपप्रुतैकृणुतेनिर्णिजंतना ॥ अद्रिभिःसुतःपवतेगभस्त्योवृषायतेनभसावेपतेमती । समोदतेनसतेसा
धतेगिरानैनिक्तेऽअप्सुयजतेपरीमणि ॥ परिद्युक्षंसहसःपर्वतावृधंमध्वःसिंचतिहर्म्यस्यसक्षणि । आयस्मिन्नावःसुहु
तादऽऊधनिमूर्धन्नीणंत्यग्रियंवरीमभिः ॥ समीरयन्भुरिजैरहेषतदशस्वसारोऽअर्दितेरुपस्थऽआ । जिगादुपन्नय
तिगोरपीच्यपदयदस्यमनुधाऽअजीजनन् ॥ २५ ॥ इयेनोनयोनिंसदनंधियाकृतंहिरण्ययमासददेवऽएषति । एरि
णतिबर्हिषिप्रियंगिराश्वोनदेवाऽअप्येतियज्ञियः ॥ पराव्यकोऽअरुषोदिवःकविर्वृषात्रिपृष्ठोऽअनविष्टगाऽअभि ।
सहस्रणीतिर्यतिःपरायतीरेभोनपूर्वीरुषसोविराजति ॥ त्वेषरूपंकृणुतेवर्णोऽअस्यसयत्राशयत्समृतासेधतिस्त्रिधः ।
अप्सायातिस्वधयादैव्यंजनंसंसुष्टुतीनसतेसंगोऽअग्रया ॥ उक्षेवयूथापरियन्नरावीदधित्विषीरधितसूर्यस्य । दिव्यः
सुपर्णोवचक्षतक्षांसोमःपरिकृतुनापश्यतेजाः+ ॥ २६ ॥ (९।४।५) हरिमृजंत्यरुषोनयुज्यतेसंधेनुभिःकलशेसोमो

(९।४।४) आदक्षिणेतिनवर्चस्यसूक्तस्यैश्वामित्रऋषभःपवमानसोमोजगत्संत्यात्रिष्टुप् । (९।४।५) हरिमृजंतीतिनवर्चस्यसूक्तस्यां
गिरसोहरिमंतःपवमानसोमोजगती ।

ऽअज्यते । उद्वाचमीरयतिहिन्वतेमतीपुरुष्टुतस्यकतिचित्परिप्रियः ॥ साकंवदतिब्रह्मोमनीषिणऽइंद्रस्यसोमंजठरेय
दादुहुः । यदीमृजंतिसुगभस्त्योनरःसनीळाभिर्दशभिःकाम्यंमधु ॥ अरममाणोऽअत्येतिगाऽअभिसूर्यस्यप्रियंदुहि
तुस्तिरोरव । अन्वस्मैजोषमभरद्विनंगृसःसंद्वयीभिःस्वसृभिःक्षेतिजामिभिः ॥ नृधूतोऽअद्रिषुतोवर्हिषिप्रियःपतिर्ग
वांप्रदिवऽइंदुर्कृत्वियः । पुरंधिक्वान्मनुषोयज्ञसाधनःशुचिर्धियापवतेसोमंऽइंद्रते ॥ नृबाहुभ्यांचोदितोधारयासुतो
नुष्वधंपवतेसोमंऽइंद्रते । आप्राःकृतन्तसमजैरध्वरेमतीर्वेनद्रुषच्चम्वोऽरासदद्धरिः ॥ २७ ॥ अंशुंदुहंतिस्नयंतम
क्षितंकविकवयोपसोमनीषिणः । समीगावोमतयोयतिसंयतऽकृतस्ययोनासदनेपुनर्भुवः ॥ नाभापृथिव्याधरुणोम
होदिवोऽपामूमौसिंधुवंतरुक्षितः । इंद्रस्यवज्रोवृषभोविभूवसुःसोमोहृदेपवतेचारुमत्सरः+ ॥ सतूपवस्वपरिपाधिंव
रजस्तोत्रेशिक्षन्नाधून्वतेचसुकृतो । मनोनिर्भाग्वसुनःसादनस्पृशोरयिपिशंगैबहुलंवसीमहि ॥ आतूनऽइंदोशतदा
त्वभ्यंसहस्रदातुपशुमद्धिरण्यवत् । उपमास्वबृहतीरेवतीरिपोधिस्तोत्रस्यपवमाननोगहि ॥ २८ ॥ (९।४।६) स्रक्
द्रप्सस्यधमतःसमस्वरन्नतस्ययोनासमरंतनाभयः । त्रीन्समृधोऽअसुरश्चक्रऽआरभेसत्यस्यनावःसुकृतमपीपरन् ॥
सम्यक्सम्यंचोमहिषाऽअहेपतुतिधोरूमावधिवेनाऽअवीक्षित् । अधोर्धाराभिर्जनयंतोऽअर्कमिस्त्रियामिंद्रस्यतन्व

(९।४।६) स्रक्द्रप्ससोतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःपथित्रःपवमानसोमोजगती ।

मवीवृधन् ॥ पवित्रं बतः परिवाचमासते पितृषां प्रलोऽभिरक्षति व्रतं । महःसमुद्रं वरुणस्तिरोदधे धीराऽइच्छेत् कुर्धरुणे
 प्वारभं ॥ सहस्रधारे वते समस्वरन्दिवो नाके मधुजिह्वाऽअसृश्रतः । अस्य स्पशोननिर्मिपंति भूर्णयः पदे पदे पाशिनः सं
 तिसेतवः ॥ पितुर्मातुरध्याये समस्वरं नृचाशो चैतः संदहतोऽब्रतान् । इंद्रद्विष्टामपधमंति मायया त्वचमसिंक्तीं भूमं
 नो दिवस्पतिं ॥ २९ ॥ प्रलान्माना दध्याये समस्वरं नृच्छोकं यत्रासोरभसस्य मंतवः । अपानक्षासो बधिराऽअहासतऽऋ
 तस्य पंथानंतरं तिदुष्कृतः ॥ सहस्रधारे वितते पवित्रऽआवाचं पुनंति कवयो मनीषिणः । रुद्रासंऽएषामिषिरासोऽअद्रु
 हः स्पशः स्वंचः सुदृशो नृचक्षसः ॥ ऋतस्य गोपानदभाय सुकृतुस्त्रीषु पवित्राहृद्यं तरादधे । विद्वान्त्सविश्वाभुवनं अभि
 पश्यत्यवा जुष्टान्विध्यतिकर्तंऽअब्रतान् ॥ ऋतस्य तंतुर्विततः पवित्रऽआजिह्वायाऽअग्रे वरुणस्य मायया । धीराश्चित्त
 त्समिनंक्षंतऽआशुतात्रा कर्तमवपदात्य प्रभुः ॥ ३० ॥ (९।४।७) शिशुर्न जातो वचक्रदुदने स्वर्ग्यद्वाज्यं रुषः सिषां
 सति । दिवोरेतसा स च ते पयो वृधातमीमहे सुमती शर्मस प्रथः ॥ दिवो यस्कं भोधरुणः स्वाततऽआपूर्णोऽअंशुः पर्येति वि
 श्वतः । सेमे महीरोदसी यक्षदा वृता समीचीने दाधार समिषः कविः ॥ महिप्सरः सुकृतं सोम्यं मधुर्वीगव्यूतिरदिते क
 तं यते । ईशो यो वृष्टेरितऽउच्चियो वृषा पांनेता यऽइतऽऊर्तिकृमि यः ॥ आत्मन्वन्न भो दुह्यते घृतं पर्यऽऋतस्य नाभिरमृतं

॥ १३ ॥

(९।४।७) शिशुर्नेति नवर्चस्य सूक्तस्य दैर्घ्यतमसः कक्षीवान्पत्रमानसो मोजगत्यष्टमी त्रिष्टुप् ।

विजायते । समीचीनाः सुदानवः प्रीणंति तं नरो हितमवमेहंति परेवः ॥ अरावीदंशुः सचमानऽऊर्मिणा देवाव्यं मनुषेपि
 न्वतित्वचं । दधाति गर्भमदिते रूपस्यऽआयेन तो कंचत नयं च धामहे ॥ ३१ ॥ सहस्रधारे वताऽअसृश्रतस्तृतीयं संतुर
 जसि प्रजावतीः । चतस्रो नाभो निर्हिताऽअवो दिवो हविर्भरं त्यमृतं घृतं श्रुतः ॥ श्वेतरूपं कृणुते यत्सिषासति सोमो मीढाऽ
 असुरो वेदभूमनः । धिया शमी स च ते सेमभिप्रवह्नि वस्क्वंधमवदर्षदुद्रिणं ॥ अधश्चेतं कलशंगो भिरक्तं कार्पर्मन्नावाज्यं
 क्रमीत्सुवान् । आहिंन्विरे मनसा देवयंतः कक्षीव ते शतहिं मायुगो नां ॥ अद्भिः सोमपृचानस्य ते रसो व्योवारं विपव
 मानधावति । समृज्यमानः कविर्भिर्मदिन्तमस्वदस्वेंद्राय पवमानपीतये ॥ ३२ ॥ (९।४।८) अभिप्रियाणि पवते च
 नो हितो नामानियहोऽअधियेषु वर्धते । आसूर्यस्य बृहतो बृहन्नधिरथं विष्वंचमरुद्विचक्षणः ॥ ऋतस्य जिह्वा पवते म
 धुप्रियं वक्ता पतिर्धियोऽअस्याऽअदाभ्यः । दधाति पुत्रः पित्रो रपीच्यं नाम तृतीयमधिरोचने दिवः ॥ अवद्युतानः क
 लशांऽअचिक्रदन्नृभिर्येमानः कोशऽआहि रण्यये । अभीमृतस्य दोहनाऽअनूषताधिं त्रिपृष्ठऽउषसो विराजति ॥ अद्भि
 मिः सुतो मतिभिश्च नो हितः प्ररोचयन्नोदसी मातरा शुचिः । रोमाण्यव्यासमया विधावति मधोर्धारा पिन्वमाना दिवो दि

(९।४।८) अभिप्रियाणीति पंचर्चस्य सूक्तस्य भार्गवः कविः पवमानसो मोजगती ।

वे ॥ परिसोमप्रधन्वास्वस्तये नृभिः पुनानोऽभिवांसया शिरैः । ये ते मदाऽआह न सो विहाय सस्ते भिरिन्द्रं चोदय दातवे
मधं ॥ ३३ ॥ इति सप्तमः षष्ठे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

पंचाशत्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि ११ ऋचः १६३ ॥ त्यागः ॥ पवमानाय सोमाये. ४८ अग्नये पवमानाय. ३ पवमानाय सोमाये. ३१
[मे. प. पवमानाय सो. १८ पूष्णे पवमानाय सोमाये. ३ पवमानाय सोमाये. १०] अग्नये पवमानाय. ५ [मे. प. अग्नये प. २ सवित्र. अग्नि-
सवितृभ्या. विद्येभ्यो देवेभ्य.] पवमानाय सोमाये. ३ पावमान्य च्येतुभ्य. २ पवमानाय सोमाये. ७१ ॥ इति सप्तमे द्वितीयः ॥

धर्तैः प्रराजा चोदसः सोमस्य वसुभारद्वाजः प्रसोमस्या सावीति त्रिष्टुबन्तं पवित्रं ते पवित्रः पथस्ववाच्यः प्रजापतिरि
द्रायद्वादशवेनो भार्गवो द्वित्रिष्टुबन्तं प्रतेष्टा चत्वारिंशद्विष्टा दशर्चा अकृष्टामाषाः प्रथमैः सिकतानि वावरी द्विती
ये पृश्नियोजास्तृतीयैः त्रयश्चतुर्थैः पंचां त्यागृत्समर्दः प्रतुनवो शनायं सोमो ह्यौ प्रोस्य सप्तप्रहिन्वानः षड्वसिष्ठः ॥ ३ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (९।४।९) धर्ता दिवः पवते कृत्वोर सो दक्षो देवानां मनुमाद्यो नृभिः । हरिः सृजानोऽत्यो न स
त्वभिर्वृथा पाजौ सिकृणु ते न दीष्वा ॥ शूरो न धत्तऽआयुधागभस्त्योः स्वः १ सिषा सन्नधिरो गा विष्टिषु । इन्द्रस्य शुष्ममी
रयन्नपस्युभिरिन्द्रहिन्वानोऽअज्यते मनीषिभिः ॥ इन्द्रस्य सोमपर्वमानऽऊर्मिणा त विष्यमाणो जठरेष्वाविंश । प्रणः पि

(९।४।९) धर्तैः तिपंचर्चस्य सूक्तस्य भार्गवः कविः पवमानसोमोजगती ।

नवविद्युदभ्रेवरोदसी धियानवाजौऽउपमासि शश्वतः ॥ विश्वस्य राजा पवते स्वर्दशऽऋतस्य धीति मृषिषाळवीवशत् ।
यः सूर्यस्यासिरेण मृज्यते पितामतीनामसमष्टकाव्यः ॥ वृषेव युथापरि कोशमर्षस्य पामुपस्थे वृषभः कर्निकदत् । स इन्द्राय
पवसे मत्सरिन्तमो यथा जेषामसमिधे त्वोतयः ॥ १ ॥ (९।४।१०) एष प्रकोशमधुमाऽअचिक्रदुदिन्द्रस्य वज्रो वपुषो वपुष्ट
रः । अभीमृतस्य सुदुघाघृतश्रुतो वाश्राऽअर्षतिपयं सेवधेनवः ॥ स पूर्यः पवते यं दिवस्पारिदयेनो मधाय दिषितस्तिरोर
जः । समध्वऽआयुवतेर्विजानऽइत्कृशानोरस्तुर्मनसा हविभ्युषा ॥ तेनः पूर्वासऽउपरासऽइंदवो महेवाजाय धन्वंतु गो
मते । ईक्षेण्यामोऽअहो न चारवो ब्रह्मब्रह्मये जुजुर्हविर्विहविः ॥ अयं नो विद्वान्वनवद्वनुष्यत इंदुः सत्राचामनसा पुरुष्ट
तः । इनस्य यः स दने गभमादधे गवां मुञ्जमभ्यर्षति ब्रजं ॥ चर्किर्दिवः पवते कृत्वोर सोमहाऽअदब्धो वरुणो हुरुग्य
ते । असा विमित्रो वृजनैषु यज्ञियो त्यो नयुधे वृष्युः कर्निकदत् ॥ २ ॥ (९।४।११) प्रराजा वाचं जनयन्नसिष्यददपो
वसानोऽअभिगाऽइयक्षति । गृभ्णातिरिप्रमविरस्य तान्वां शुद्धो देवानां मुपयाति निष्कृतं ॥ इन्द्राय सोमपरिषिच्यसे
नृभिर्नृचक्षाऽऊर्मिः कविरज्यसे वने । पूर्वीर्हितैस्तुतयः संतियात वे स हस्त्रमश्वाहरयश्च मूषदः ॥ समुद्रियाऽअप्सरसो म
नीषिणमासीनाऽअंतरभिसोममक्षरन् । ताऽइहिन्वांति हर्म्यस्य संक्षणिं याचते सुभ्रं पर्वमानमक्षितं ॥ गोजिन्नः सोमोर

(९।४।१०) एष इति पंचर्चस्य सूक्तस्य भार्गवः कविः पवमानसोमोजगती । (९।४।११) प्रराजेति पंचर्चस्य सूक्तस्य भार्गवः कविः पवमानसोमो

धजिद्धिरण्यजित्स्वार्जिदजित्पवतेसहस्रजित् । यंदेवासश्चक्रिरेपीतयेमदंस्वादिष्ठद्रप्समरुणंमयोभुवं ॥ एतानिसोम
पवमानोऽअस्मयुःसत्यानि कृण्वन्द्रविणान्यर्षसि । जहिशत्रुमंतिकेदूरकेचयऽउर्वोगव्यूतिमभयंचनस्कृधि ॥ ३ ॥
(९।४।१२) अचोदसोनोधन्वंत्विदवःप्रसुवानासोबृहद्देवेषुहरयः । विचनशन्नऽइषोऽअरातयोर्योनिशंतसानिषंत
नोधियः ॥ प्रणोधन्वंत्विदवोमदच्युतोधनावायेभिरर्वतो जुनीमसि । तिरोमर्तस्यकस्यचित्परिहृतिव्यंधनानि विश्व
धाभरेमहि ॥ उत्तस्वस्याऽअरात्याऽअरिहिषऽउतान्यस्याऽअरात्यावृकोहिषः । धन्वन्नतृष्णासमरीततांऽअभिसोम
जहिपवमानदुराध्यः ॥ दिवितेनाभापरमोयऽआददेष्टुधिव्यास्तैरुरुहुःसानविक्षिपः । अद्रयस्त्वाबप्सतिगोरधित्व
च्य१सुत्वाहस्तैर्दुहुर्मनीषिणः ॥ एवातऽइंदोसुभ्वंसुपेशंसंरसंतुंजतिप्रथमाऽअभिश्रियः । निदनिदंपवमाननिता
रिषऽआविस्तेशुष्मोभवतुप्रियोमदः ॥ ४ ॥ (९।४।१३) सोमस्यधारापवतेनृचक्षसऽऋतेनदेवानहवतेदिवस्परि ।
बृहस्पतेरवधेनाविदिद्युतेसमुद्रासोनसर्वनानिविच्युः ॥ यत्वावाजिन्नऽअभ्यनूषतायोहंतयोनिमारोहसिद्युमा
न् । मघोनामायुःप्रतिरन्महिश्रवऽइंद्रायसोमपवसेवृषामदः ॥ एंद्रस्यकुक्षापवतेमदिन्तमऽऊर्जवसानःश्रवसेसुमंग

जगती । (९।४।१२) अचोदसइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यभार्गवःकविःपवमानसोमोजगती । (९।४।१३) सोमस्येतिपंचर्वस्यसूक्तस्य
भारद्वाजोवसुःपवमानसोमोजगती ।

लः । प्रत्यङ्सविश्वाभुवनाभिपप्रथेक्रीळ्हरित्यःस्यंदतेवृषा ॥ तत्वादेवेभ्योमधुमत्तमंनरःसहस्रधारंदुहतेदशक्षि
पः । नृभिःसोमप्रच्युतोप्रावभिःसुतोविश्वान्देवांऽआपवस्वासहस्रजित् ॥ तत्वाहस्तिनोमधुमंतमद्रिभिर्दुहंत्यसुवृ
षभंदशक्षिपः । इंद्रसोममादयन्दैव्यंजनंसिंधोरिवोमिःपवमानोऽअर्षसि ॥ ५ ॥ (९।४।१४) प्रसोमस्यपवमानस्यो
र्मयऽइंद्रस्ययंतिजठरंसुपेशसः । दुभायदीमुक्रींतायशसागवादानायशूरमुदमंदिषुःसुताः+ ॥ अच्छाहिसोमःकलशां
ऽअसिग्यदुदत्योनवोह्वारघुवर्तनिर्वृषा । अथादेवानामुभयस्यजन्मनोविद्वांऽअश्रोत्यमुतऽइतश्चयत्+ ॥ आनःसोमप
वमानःकिरावस्विदोभवमघवाराधसोमहः । शिक्षावयोधोवसुवेसुचेतुनामानोगयमारोऽअस्मत्परासिचः ॥ आनःप
षापवमानःसुरातयोमित्रो गच्छंतुवरुणःसजोषसः । बृहस्पतिर्मरुतोवायुरश्विनात्वष्टासवितासुयमासरस्वती ॥ उ
भेद्यावापृथिवीर्विश्वमिन्वेऽअर्यमादेवोऽअदितिर्विधाता । भगोनृशंसऽऊर्व१तरिक्षंविश्वेदेवाःपवमानंजुषंत ॥ ६ ॥
(९।४।१५) असाविसोमोऽअरुषोवृषाहरीराजैवदुस्सोऽअभिगाऽअचिक्रदत् । पुनानोवारंपर्येत्यव्ययंइयेनोनयो
निधृतवंतमासदं ॥ कविर्वेधस्यापर्येषिमाहिन्मत्योनमृष्टोऽअभिवाजमर्षसि । अपसेधन्दुरितासोममृळ्यघृतंवसानः

(९।४।१४) प्रसोमस्येतिपंचर्वस्यसूक्तस्यभारद्वाजोवसुःपवमानसोमोजगत्यत्रिष्टुप् । (९।४।१५) असावीतिपंचर्वस्यसूक्तस्य
भारद्वाजोवसुःपवमानसोमोजगत्यत्रिष्टुप् ।

परियासिनिणिजं ॥ पर्जन्यः पितामहिषस्यपणिंनोनाभापृथिव्यागिरिषुक्षयंदधे । स्वसारऽआपोऽअभिगाऽउतासरं
न्तसंग्रावंभिर्नसतेवीतेऽअध्वरे⁺ ॥ जायेवपत्यावधिशेवंमहसेपज्जायागर्भशृणुहिब्रवीमि ते । अंतर्वाणीषुप्रचरासुजी
वसेनिंद्योवृजनेसोमजागृहि ॥ यथापूर्वेभ्यः शतसाऽअमृधः सहस्रसाः पर्ययावार्जमिंदो । एवापवस्वसुवितायनव्यसेत
वव्रतमन्वापः सचंते ॥ ७ ॥ (९।४।१६) पवित्रंतेवितंतंब्रह्मणस्पतेप्रभुर्गात्राणिपर्येषिविश्वतः । अतस्तनूनतदा
मोऽअश्रुतेश्रुतासुऽइद्वहंतस्तत्समाशत ॥ तपोप्पवित्रं वितंतं दिवस्पदेशोचंतोऽअस्यतंतवोव्यस्थिरन् । अवैत्यस्यपवी
तारमाशवोदिवस्पृष्टमार्धितिष्ठतिचेतसा ॥ अरुरुचदुषसः पृश्निरग्रियऽउक्षाबिभर्तिभुवनानिवाजयुः । मायाविनोममिरे
ऽअस्यमाययानृचक्षसः पितरोगर्भमादधुः ॥ गंधर्वऽइत्थापदमस्यरक्षतिपातिदेवानांजनिमान्यद्भुतः । गृभ्णातिरिपुं
निधयानिधार्पतिः सुकृत्तमामधुनोभक्षमाशत ॥ हविर्हविष्मोमहिसद्वाद्व्यंनभोवसानः परियास्यध्वरं । राजापवित्रं
धोवाजमारुहः सहस्रभृष्टिर्जयसिश्रवोबृहत्⁺ ॥ ८ ॥ (९।४।१७) पवस्वदेवमादनोविचर्षणिरप्साऽइंद्रायवरुणाय
वायवे । कृधीनोऽअद्यवरिवः स्वस्तिमदुरुक्षितौगृणीहिद्व्यंजनं ॥ आयस्तस्योभुवनान्यमत्योविश्वानिसोमः प

(९।४।१६) पवित्रंतइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यांगिरसः पवित्रः पवमानसोमोजगती । (९।४।१७) पवस्वेतिपंचर्वस्यसूक्तस्यवाच्यः
प्रजापतिः पवमानसोमोजगती ।

रितान्यर्षति । कृण्वन्संचृतंविचृतंमभिष्टयऽइंदुः सिषक्त्युषसंसूर्यः ॥ आयोगोभिःसूज्यतऽओषधीष्वादेवानांसु
न्नऽइषयन्नुपावसुः । आविद्युतापवतेधारयासुतऽइंद्रसोमोमादयन्दैव्यंजनं ॥ एषस्यसोमः पवतेसहस्रजिद्धिन्वानो
वाचमिषिरामुषुर्बुधं । इंदुः समुद्रमुदियतिवायुभिरेंद्रस्यहार्दिकलशेषुसीदति ॥ अभित्यंगावः पर्यसापयोवृधंसोमंश्री
णंतिमतिभिःस्वविंदं । धनंजयः पवतेकृत्योरसोविप्रः कविः काव्येनास्वर्चनाः ॥ ९ ॥ (९।४।१८) इंद्रायसोमसु
षुतः परिरुवापामीवाभवतुरक्षसासह । मातेरसंस्यमत्सतद्वयाविनोद्रविणस्वंतऽइहसंत्विंदवः ॥ अस्मान्तसमयेपवमा
नचोदयदक्षोदेवानामसिहिप्रियोमदः । जहिशत्रूंश्चभ्याभंदनायुतः पिबेद्रसोममवनोमृधोजहि ॥ अदब्धऽइंदोपव
सेमदिन्तमऽआत्मंद्रस्यभवसिधासिरुत्तमः । अभिस्वर्तबृहवोमनीपिणोराजानमस्यभुवनस्यनिंसते ॥ सहस्रणीधः
शतधारोऽअद्भुतऽइंद्रायेंदुः पवतेकाम्यंमधु । जयन्क्षेत्रंभ्यर्षाजयन्नपऽउरुनोगातुकृणुसोममीदृः ॥ कर्निकदत्कल
शेगोभिर्ज्यसेव्यंव्ययंसमयावारमर्षसि । मर्मज्यमानोऽअत्योनसानसिर्निद्रस्यसोमजठरेसमक्षरः ॥ स्वादुः पवस्व
दिव्यायजन्मनेस्वादुरिंद्रायसुहवीतुनाम्ने । स्वादुर्मित्रायवरुणायवायवेबृहस्पतयेमधुमाँऽअदाभ्यः ॥ १० ॥ अ
त्यैमृजंतिकलशेदशक्षिपः प्रविप्राणांमत्योवाचऽईरते । पवमानाऽअभ्यर्षतिसुष्टुतिमैद्विशंतिमदिरासुऽइंदवः ॥

(९।४।१८) इंद्रायेतिद्वादशर्वस्यसूक्तस्यभार्गवोवेनः पवमानसोमोजगत्येवेद्वेविष्टुभौ ।

पर्वमानोऽअभ्यर्षासुवीर्यमुर्वीगव्यूतिमहिर्गमसुप्रथः । मार्किनोऽअस्यपरिपूतिरीशुतेंदोजयैमत्वयाधनंधनं ॥ अधि
द्यामस्थादृषभोर्विचक्षणोरुरुचद्विद्विरोरोचनाकविः । राजापवित्रमत्येतिरोरुवहिवःपीयूषंदुहतेनृचक्षसः ॥ दिवो
नाकेमधुजिह्वाऽअसश्चतोर्विनादुहन्त्युक्षणंगिरिष्ठां । अप्सुद्रुप्संवावृधानंसमुद्रऽआसिंधोरुर्मामधुमंतपवित्रऽआ⁺ ॥
नाकेसुपर्णमुपपसिवांसंगिरोर्विनानामकृपंतपूर्वाः । शिशुरिहंतिमतयःपनिप्रतंहिरण्ययैशकुनंक्षामणिस्थां⁺ ॥ ऊर्ध्वो
गंधर्वोऽअधिनाकेऽअस्थाद्विश्वांरूपाप्रतिचक्षाणोऽअस्य । भानुःशुक्लेणशोचिषाव्यद्यौत्मारुरुचद्रोदसीमातराशुचिः
॥ ११ ॥ (९।५।१) प्रतऽआशवःपवमानधीजवोमदाऽअर्षतिरघुजाऽइवत्मना । दिव्याःसुपर्णामधुमंतऽइंदवो
मदिन्तमासःपरिकोशमासते ॥ प्रतेमदासोमदिरासंऽआशवोसुक्षतरथ्यासोयथापृथक् । धेनुर्नवत्संपयसाभिवज्रि
णमिंद्रमिंदवोमधुमंतऽऊर्मयः ॥ अत्योनर्हियानोऽअभिवाजमर्षस्वर्विकोशंदिवोऽअद्रिमातरं । वृषापवित्रेऽअधि
सानोऽअव्ययेसोमःपुनानऽइंद्रियायधायसे ॥ प्रतऽआश्विनीःपवमानधीजुवोदिव्याऽअसृग्रन्पयसाधरीमणि । प्रां

पंचमेववाकेएकादशसूक्तानि (९।५।१) प्रतआशवइत्यष्टाचत्वारिंशदृचस्यसूक्तस्यआद्यानांदशानामकृष्टामाषाऋषयःएकादश्यादि
दशानांसिकतानिवावरीएकविंश्यादिदशानांपृभियोजाःएकत्रिंश्यादिदशानामत्रयःएकचत्वारिंश्यादिपंचानांभौमोत्रिःअंत्यानांसिस्तृणां
शौनकोगृत्समदःपवमानसोमोजगती ।

तर्कषयःस्थाविरीरसृक्षतयेत्वामृजंत्यृषिषाणवेधसः ॥ विश्वाधामानिविश्वचक्षऽऋभ्वंसःप्रभोस्तेसुतःपरिर्यंतिकेतवः ।
व्यानृशिःपवसेसोमधर्मभिःपतिर्विश्वस्यभुवनस्यराजसि ॥ १२ ॥ उभयतःपवमानस्यरश्मयोध्रुवस्यसुतःपरिर्यंतिके
तवः । यदीपवित्रेऽअधिमृज्यतेहरिःसत्तानियोनाकुलशेषुसीदति ॥ यज्ञस्यकेतुःपवतेस्वध्वरःसोमोदेवानामुपयाति
निष्कृतं । सहस्रधारःपरिकोशमर्षतिवृषापवित्रमत्येतिरोरुवत् ॥ राजासमुद्रंनद्योऽविगाहतेपामूमिसंचतेसिंधुपुश्रि
तः । अर्ध्यस्थात्सानुपर्वमानोऽअव्ययनाभापृथिव्याधुरणोमहोदिवः⁺ ॥ दिवोनसानुस्तनयन्नचिक्रदृह्योश्चयस्यपृ
थिवीचधर्मभिः । इंद्रस्यसुर्यंपवतेविवेविंदुसोमःपुनानःकुलशेषुसीदति ॥ ज्योतिर्यज्ञस्यपवतेमधुप्रियं पितादेवा
नांजनिताविभूवसुः । दधातिरत्नंस्वधयोर्पीच्यंमदिन्तमोमत्सरऽइंद्रियोरसः ॥ १३ ॥ अभिक्रंदंक्लशंवाज्यर्ष
तिपतिर्दिवःशतधारोविचक्षणः । हरिर्मित्रस्यसदनेषुसीदतिमर्मृजानोर्विभिःसिंधुभिर्वृषा ॥ अग्रेसिंधूनांपवमानोऽ
अर्षत्यग्रेवाचोऽअग्रियोगोषुगच्छति । अग्रेवाजस्यभजतेमहाधनंस्वायुधःसोतृभिःपूयतेवृषा ॥ अयंमतवांछकुनोय
थाहितोव्येससारपवमानऽऊर्मिणा । तवक्रत्वारोदसीऽअंतराकवेशुचिर्धियापवतेसोमऽइंद्रते ॥ द्रापिवसानोयज
तोर्दिविस्पृशमंतरिक्षप्राभुवनैष्वर्पितः । स्वर्जज्ञानोभसाभ्यक्रमीत्प्रलमस्यपितरमाविवासति ॥ सोऽअस्यविशेमहि
र्गमयच्छतियोऽअस्यधामप्रथमंव्यानृशे । पदंयदस्यपरमेव्योमन्यतोविश्वाऽअभिसंयातिसंयतः ॥ १४ ॥ प्रोऽअं

यासीदिंदुरिंद्रस्यनिष्कृतंसखासख्युर्नप्रमिनातिसंगिरं । मय्येइवयुवतिभिःसमर्षतिसोमःकलशेशतयाम्नापथा⁺ ॥
 प्रवोधियोमंद्रयुवोविपन्युवःपनस्युवःसंवसनेष्वक्रमुः । सोममनीषाऽअभ्यनूषतस्तुभोभिधेनवःपयसेमशिश्युः ॥
 आनःसोमसंयतैपिप्युषीमिषमिदोपवस्वपवमानोऽअस्त्रिधं । यानोदोहतेत्रिरहन्नसंश्रुषीक्षुमद्वाजवन्मधुमत्सुवीर्यं ॥
 वृषामतीनांपवतेविचक्षणःसोमोऽअहःप्रतरीतोषसोदिवः । काणासिंधूनांकलशांऽअवीवशदिंद्रस्यहाद्यांविशन्मनी
 षिभिः ॥ मनीषिभिःपवतेपूर्वःकविर्नृभिर्यतःपरिकोशांऽअचिक्रदत् । त्रितस्यनामजनयन्मधुक्षरदिंद्रस्यवायोःस
 ख्यायकर्तवे ॥ १५ ॥ अयंपुनानऽउषसोविरोचयदयंसिंधुभ्योऽअभवदुलोककृत् । अयंत्रिःसप्तदुदुहानऽआशिरं
 सोमोहृदेपवतेचारुमत्सरः⁺ ॥ पवस्वसोमदिव्येषुधामसुसृजानऽइदोकलशेषवित्रऽआ । सीदन्निंद्रस्यजठरेकनिक्रद
 न्मभिर्यतःसूर्यमारोहयोदिवि⁺ ॥ अद्रिभिःसुतःपवसेपवित्रऽआऽइद्विंद्रस्यजठरेष्वाविशन् । त्वंनृचक्षाऽअभवोवि
 चक्षणसोमगोत्रमंगिरोभ्योवृणोरप ॥ त्वासोमपवमानंस्वाध्योनुविप्रासोऽअमदन्नवस्यवः । त्वासुपर्णऽआभरद्वि
 सरिंदोविश्वाभिर्मतिभिःपरिष्कृतं ॥ अव्येपुनानंपरिवारऽऊर्मिणाहरिनवंतेऽअभिसप्तधेनवः । अपामुपस्थेऽअध्या
 यवःकविमृतस्ययोनामहिषाऽअहेषत ॥ १६ ॥ इंदुःपुनानोऽअतिगाहतेमृधोविश्वातिकृण्वन्सुपधानियज्यवे ।
 गाःकृण्वानोनिर्णिजहर्त्यतःकविरत्योनक्रीळन्परिवारमर्षति ॥ असश्चतःशतधाराऽअभिश्चियोहरिनवंतेवताऽउद

न्युवः । क्षिपोमृजंतिपरिगोभिरावृतंतृतीयेषुष्टेऽअधिरोचनेदिवः⁺ ॥ तवेमाःप्रजादिव्यस्यरेतसस्त्वविश्वस्यभुवन
 स्यराजसि । अथेदंविश्वपवमानतेवशेत्वमिदोप्रथमोधामधाऽअसि ॥ त्वंसमुद्रोऽअसिविश्ववित्कवेतवेमाःपंचप्रदि
 शोविधर्मणि । त्वंघांचपृथिवींचार्तिजश्रिषेतवज्योतीषिपवमानसूर्यः ॥ त्वंपवित्रेजसोविधर्मणिदेवेभ्यःसोमपव
 मानपूयसे । त्वामुशिजःप्रथमाऽअगृभ्णततुभ्येमाविश्वाभुवनानियेमिरे ॥ १७ ॥ प्ररेभऽएत्यतिवारमव्ययंवृषाव
 नेष्ववचक्रदद्धरिः । संधीतयोवावशानाऽअनूषतशिशुरिहंतिमतयःपनिप्रतं ॥ ससूर्यस्यरश्मिभिःपरिव्यतंतुंत
 न्वानस्त्रिवृतंतयथाविदे । नयन्नृतस्यप्रशिषोनवीयसीःपतिर्जनीनामुपयातिनिष्कृतं⁺ ॥ राजासिंधूनांपवतेपतिर्दिवऽ
 क्रतुस्ययातिपृथिभिःकनिक्रदत् । सहस्रधारःपरिषिच्यतेहरिःपुनानोवाचजनयन्नुपावसुः ॥ पवमानमह्यर्णोविधावसि
 सूरोनचित्रोऽअव्ययानिपव्यया । गर्भस्तिपूतोनृभिरद्रिभिःसुतोमहेवाजायधन्यायधन्वसि ॥ इषमूर्जपवमानाभ्यर्ष
 सिश्येनोनवंसुकलशेषुसीदसि । इन्द्रायमह्यमद्योमदःसुतोदिवोविष्टंभऽउपमोविचक्षणः⁺ ॥ १८ ॥ सप्तस्वसारोऽअभि
 मातरःशिशुनवजज्ञानंजेन्यंविपश्चितं । अपांगंधर्वदिव्यंनृचक्षंसंसोमंविश्वस्यभुवनस्यराजसे ॥ ईशानऽइमाभुवना
 निवीयसेयुजानऽइदोहरितःसुपर्णः । तास्तैक्षरंतुमधुमदृतंपयस्तव्रतेसोमतिष्ठंतुकृष्टयः ॥ त्वंनृचक्षाऽअसिसोमवि
 श्वतःपवमानवृषभताविधावसि । सनःपवस्ववसुमद्विरण्यवद्वयंस्यामभुवनेषुजीवसे ॥ गोवित्पवस्ववसुविद्विरण्य

विद्रेतोधाऽइदोभुवनेष्वर्पितः । त्वंसुवीरोऽसिसोमविश्ववित्तत्वाविप्राऽउपगिरेमऽआसते ॥ उन्मध्वऽऊर्मिर्वनना
 ऽअतिष्ठिपदपोवसानोमहिषोविगाहते । राजापवित्ररथोवाजमारुहसहस्रभृष्टिर्जयतिश्रवोबृहत् ॥ १९ ॥ सभं
 दनाऽउदियतिप्रजावतीर्विश्वायुर्विश्वाःसुभराऽअहर्दिवि । ब्रह्मप्रजावद्रथिमश्वपस्त्यपीतऽइदविद्रमस्मभ्यंयाचता
 त् ॥ सोऽअग्नेऽअह्नाहरिर्हर्यतोमदःप्रचेतसाचेतयतेऽअनुद्युभिः । द्वाजनायातयन्नंतीयतेनराचशंसंदैव्यंचधर्त
 रि ॥ अंजतेव्यंजतेसमंजतेक्रतुरिहंतिमधुनाभ्यंजते । सिंधोरुच्छ्रासेपतयंतमुक्षणैरिण्यपावाःपशुमासुगृभ्णते ॥
 विपश्चितेपर्वमानायगायतमहीनधारात्यन्धोऽअर्षति । अहिर्नजूर्णामतिर्सर्पतित्वचमत्योनक्रीळन्नसरदृषाहरिः ॥
 अग्नेगोराजाप्यस्तविष्यतेविमानोऽअह्नाभुवनेष्वर्पितः । हरिर्धृतस्तुःसुहृशीकोऽअर्णवोज्योतीरथःपवतेरायऽओक्वः*
 ॥ २० ॥ असर्जिस्कंभोदिवऽउद्यंतोमदःपरित्रिधातुर्भुवनान्यर्षति । अंशुरिहंतिमतयःपनिमंतंगिरायदिनिर्णिजमृ
 ग्मिणोययुः+ ॥ प्रतेधाराऽअत्यण्वानिमेष्यःपुनानस्यंसंयतोयंतिरंहयः । यद्गोभिरिदोचभ्वोःसमज्यसऽआसुवानः
 सोमकलशेषुसीदसि ॥ पर्वस्वसोमक्रतुविन्नऽउक्थ्योव्योवारेपरिधावमधुप्रियं । जहिविश्वात्रक्षसऽइदोऽअत्रिणोबृ
 हद्देमविदथैसुवीराः ॥ २१ ॥ (९।५।२) प्रतुद्रवपरिकोशंनिषीदन्तुभिःपुनानोऽअभिवाजमर्ष । अश्वन्तवावा

(९।५।२) प्रतुद्रवेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाव्यउशनापवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

जिनमर्जयंतोच्छाबर्हिरिशुनाभिर्नयंति ॥ स्वायुधःपवतेदेवऽइंदुरशस्तिहावृजनंरक्षमाणः । पितादेवानांजनितासु
 दक्षोविष्टंभोदिवोधरुणःपृथिव्याः ॥ ऋषिर्विप्रःपुरऽएताजनानामुभूधिरऽउशनाकाव्येन । सचिद्विवेदनिहितंयदा
 सामपीच्यैगुह्यंनामगोनां ॥ एषस्यतेमधुमाँऽइंद्रसोमोवृषावृष्णेपरिपवित्रेऽअक्षाः । सहस्रसाःशतसाभूरिदावाश
 श्वत्तमंबर्हिरावाज्यस्थात् ॥ एतेसोमाऽअभिगव्यासहस्रामहेवाजायामृतायश्रवांसि । पवित्रेभिःपर्वमानाऽअसृग्र
 न्द्रवस्यवोनपृतनाजोऽअत्याः ॥ २२ ॥ परिहिष्मापुरुहृतोजनानांविश्वासंरज्जोर्जनापूयमानः । अथाभरदयेनभृत
 प्रयांसिरयितुंजानोऽअभिवाजमर्ष ॥ एषसुवानःपरिसोमःपवित्रेसर्गोनसृष्टोऽअदधावदवा । तिग्मेशिशानोमहिषो
 नभृंगेगागव्यन्नभिशूरोनसत्वा ॥ एपाययौपरमादंतरद्रेःकूचित्सतीरुर्वेगाविवेद । दिवोनविद्युत्स्तनयंत्यभ्रैःसोमं
 स्यतेपवतऽइंद्रधारा ॥ उतस्मराशिपरियासिगोनामिद्रेणसोमसरथंपुनानः । पूर्वोरिषोबृहतीर्जीरदानोशिक्षाशचीव
 स्तवताऽउपपृष्टत्+ ॥ २३ ॥ (९।५।३) अयंसोमऽइंद्रतुभ्यंसुन्वेतुभ्यंपवतेत्वमस्यपाहि । त्वंहयंचकृषेत्वंववृषऽइ
 दंमदाययुज्यायसोमं ॥ सऽइंद्रथोनभुरिषाळयोजिमहःपुरुणिसातयेवसूनि । आदींविश्वानहुष्याणिजातास्वर्षाताव
 नऽऊर्ध्वानंवन्त ॥ वायुर्नयोनियुत्वाँऽइष्टयामानासत्येवहवऽआशंभविष्ठः । विश्ववारोद्रविणोदाऽइवत्मन्पूषेवधीज

(९।५।३) अयंसोमइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकाव्यउशनापवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

वनोसिसोम ॥ इन्द्रोनयोमहाकर्माणिचक्रिर्हतावृत्राणामसिसोमपुर्भित् । पैद्वोनहित्वमहिनाम्नांहताविश्वस्यासिसोम
दस्योः ॥ अग्निर्नयोवनऽआसृज्यमानोवृथापाजांसिकृणुतेनदीषु । जनोनयुध्वामहत्ऽउपन्दिरियर्तिसोमःपर्वमानऽ
ऊर्मिः ॥ एतेसोमाऽअतिवारण्यव्यादिव्यानकोशासोऽअश्रवर्षाः । वृथासमुद्रंसिंधवोननीचीःसुतासोऽअभिकल
शोऽअसृग्रन् ॥ शुष्मीशर्धोनमारुतंपवस्वानभिशस्तादिव्यायथाविद् । आपोनमक्षूसुमतिर्भवानःसहस्राप्साःपृतना
षाण्णयज्ञः ॥ राज्ञोनुतेवरुणस्यप्रतानिबृहद्भीरंतवसोमधाम । शुचिष्टमसिप्रियोनमित्रोदक्षाय्योऽअर्थमेवासिसो
म ॥ २४ ॥ (९।५।४) प्रोस्यवह्निःपृथ्याभिरस्यान्दिवोनवृष्टिःपर्वमानोऽअक्षाः । सहस्रधारोऽअसदृज्यस्मेमा
तुरुपस्थेवनऽआचसोमः ॥ राज्ञासिंधूनामवसिष्टवासऽऋतस्यनावमारुहद्रजिष्ठां । अप्सुद्रप्सोवावृधेऽयेनजूतोदुहऽ
ईपितादुहऽईपितुर्जा ॥ सिंहंनसंतमध्वोऽअयासंहरिमरुषंदिवोऽअस्यपतिं । शूरोयुत्सुप्रथमःपृच्छतेगाऽअस्यच
क्षसापारिपात्युक्षा ॥ मधुपृष्ठघोरमयासमश्वरंथंयुजंत्युरुचक्रऽऋष्वं । स्वसारऽईजामयोमर्जयंतिसनाभयोवाजिन
मूर्जयंति ॥ चतस्रऽईघृतदुहःसचंतेसमानेऽअंतर्धरुणेनिषत्ताः । ताऽईमर्षतिनमसापुनानास्ताऽईविश्वतःपरिषंति
पूर्वीः ॥ विष्टंभोदिवोधरुणःपृथिव्याविश्वाऽउतक्षितयोहस्तेऽअस्य । असत्तऽउत्सोगृणतेनियुत्वान्मध्वोऽअंशुःप

(९।५।४) प्रोस्यवह्निरितिसप्तर्षस्यसूक्तस्यकाव्यउशनापवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

वतऽइन्द्रियाय ॥ वन्वन्नवातोऽअभिदेववीतिमिंद्रायसोमवृत्रहापवस्व । शग्धिमहःपुरुश्चंद्रस्वरायःसुवीर्यस्यपतयः
स्याम ॥ २५ ॥ (९।५।५) प्रहिन्वानोजनितारोदस्योरथोनवाजंसनिष्यन्नयासीत् । इंद्रंगच्छत्रायुधासंशिशानो
विश्वावसुहस्तयोरादधानः ॥ अभित्रिपृष्ठवृषणवयोधामागूषाणामवावशंतुवाणीः । वनावसानोवरुणोनसिंधुन्विर
कधादयतेवार्योणि ॥ शूरग्रामःसर्ववीरःसहावान्जेतापवस्वसनिताधनानि । त्रिमायुधःक्षिप्रधन्वासमत्स्वषाढःसा
हान्पृतनासुशत्रून् ॥ उरुगव्यूतिरभयानिकृष्वन्त्समीचीनेऽआपवस्वापुरंधी । अपःसिषासन्नषसःस्वर्गाःसंचिक्र
दोमहोऽअस्मभ्यंवाजान् ॥ मत्सिसोमवरुणंमत्सिमित्रंमत्सींद्रमिंदोपवमानविष्णुं । मत्सिशर्धोमारुतंमत्सिदेवान्म
त्सिमहामिंद्रमिंदोमदाय ॥ एवाराजैवक्रतुमाँऽअमेनविश्वाधनिघ्नहुरितापवस्व । इंदोसुक्तायवचंसवयोधायुयंपा
तस्वस्तिभिःसदानः ॥ २६ ॥ ॥ इतिसप्तमाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

एकपंचाशाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १५ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमायेदं १३५ ॥ इतिसप्तमेतृतीयः ॥

असर्जिकइयपःपरिसुवानःसाकमुक्षःपंचनोधाअधियत्कण्वःकनिक्रंतिप्रस्कण्वःप्रसेनानीश्चतुर्विंशतिर्देवोदासिः
प्रतर्दनोस्यप्रेषाष्टापंचाशदाद्यंतृचंवसिष्ठोपश्यदुत्तरानवपृथग्वासिष्ठाइंद्रप्रमतिवृषणोमन्युरुपमन्युर्व्याघ्रपा

(९।५।५) प्रहिन्वानइतिषट्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

च्छक्तिः कर्णश्रुन्मृळीकोवसुकइतिचतुर्दशपराशरोत्याः कुत्सोभिन्नोद्वादशांबरीषऋजिश्वाचानुष्टुभंहृहृत्युपां
त्याहर्हतायाद्यैरेभसूनुकाश्यपोबृहत्याद्याभीनवंतेनव ॥ ४ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (९।५।६) असर्जिज्वक्कारथ्येयथाजौधियामनोताप्रथमोमनीषी । दशस्वसारोऽधिसानोऽ
अव्येजतिवह्निंसदनान्यच्छ ॥ वीतीजनस्यदिव्यस्यकव्यैरधिसुवानोनहुष्यैभिरिदुः । प्रयोनृभिरमृतोमत्यैभिर्मृ
जानोर्विभिर्गोभिर्द्भिः+ ॥ वृषावृष्णेरोरुवदंशुरस्मैपवमानोरुशदीर्तेपयोगोः । सहस्रमृकापधिभिर्वचोविदध्वस्
भिःसुरोऽअण्वंवियाति ॥ रुजाहृद्वाचिद्रक्षसःसदांसिपुनानऽइदऽऊर्णुहिविवाजान् । वृश्चोपरिष्ठात्तुजतावधेनयेऽ
अंतिदुरादुपनायमेषां ॥ सप्रज्ञवन्नव्यसेविश्ववारसूक्तार्थपथःकृणुहिप्राचः । येदुःषहासोवनुषाबृहंतस्तांस्तेऽअद्याम
पुरुकृत्पुरुक्षो ॥ एवापुनानोऽअपःस्वर्गाऽअस्मभ्यंतोकातनयानिभूरि । शनःक्षेत्रमुरुज्योतीषिसोमज्योद्भूःसूर्यहृश
यैरिरीहि ॥ १ ॥ (९।५।७) परिसुवानोहरिरंशुःपवित्रेयोनसर्जिसनयैहियानः । आपच्छोकमिंद्रियंपूयमानःप्र
तिदेवाँऽअजुषतप्रयोभिः ॥ अच्छानुचक्षाऽअसरत्पवित्रेनामदधानःकविरस्योनौ । सीदन्होतैवसदनेचमूषपेमग्म
भृष्यःसप्तविप्राः ॥ प्रसुमेधागातुविद्विष्वदेवःसोमःपुनानःसदऽएतिनित्यं । भुवद्विष्वेषुकाव्येषुरंतानुजनान्यततेपं
(९।५।६) असर्जिषिषडृचस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् । (९।५।७) परिसुवानइतिषडृचस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपःपवमा

चधीरः ॥ तवत्येसोमपवमाननिण्येविश्वेदेवास्त्रयऽएकादशासः । दशस्वधाभिरधिसानोऽअव्येमृजंतित्वानद्यःसप्त
यह्नीः+ ॥ तनुसत्यंपवमानस्यास्तुयत्रविश्वेकारवःसनसैत । ज्योतिर्यदह्नेऽअकृणोदुलोकंप्रावन्मनुदस्यवेकरभीकं ॥
परिसन्नेवपशुमांतिहोताराज्ञानसत्यःसमितीरियानः । सोमःपुनानःकलशोऽअयासीत्सीदन्मृगोनमहिषोवनेषु ॥ २ ॥
(९।५।८) साकमुक्षोमर्जयंतस्वसारोदशधीरस्यधीतयोधनुत्रीः । हरिःपर्यद्रवजाःसूर्यस्यद्रोणंनक्षेऽअत्योनवा
जी+ ॥ संमातृभिर्नशिगुर्वावशानोवृषादधन्वेपुरुवारोऽअद्भिः । मयोनयोषामभिनिष्कृतंयन्तसंगच्छतेकलशऽउसि
याभिः ॥ उतप्रपिप्यऽऊर्ध्वरघ्यायाऽइंदुर्धाराभिःसचतेसुमेधाः । मूर्धानंगावःपर्यसाचमूष्वभिश्चीणंतिवसुभिर्ननि
कैः+ ॥ सनोदेवेभिःपवमानरुदैरयिमश्विनैवावशानः । रथिरायतामुशतीपुरंधिरस्मद्व्यगादावनेवसूनां ॥ नृ
नोरयिमुपमास्वनवंतंपुनानोवाताप्यैविश्वश्चंद्रं । प्रवेदितुरिंदोतार्यायुःप्रातर्मक्षुधियावसुर्जगम्यात् ॥ ३ ॥ (९।५।९)
अधियदस्मिन्वाजिनीवशुभःस्पर्धतेधियःसूर्येनविशः । अपोवृणानःपवतेकवीयन्त्रजंनपशुवर्धनायमन्म ॥ द्विता
व्यूर्ण्वन्नमृतस्यधामस्वविदेभुवनानिप्रथंत । धियःपिन्वानाःस्वसरेनगावऽऋतायंतीरभिवावश्रऽइंदुं ॥ परियत्कविः

नसोमस्त्रिष्टुप् । (९।५।८) साकमुक्षइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोन्धाःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् । (९।५।९) अधियदितिपंचर्चस्यसूक्तस्य
घौरःकण्वःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

काव्याभरतेशूरोनरथोभुवनानिविश्वा । देवेषुयशोमतीयभूषन्दक्षायरायःपुरुभूषुनच्यः ॥ श्रियेजातःश्रियऽआनिरिया
युश्रियंवयोजरितृभ्योदधाति । श्रियंवसानाऽअमृतत्वमायन्भवैतिसत्यासमिथामितद्रौ ॥ इषमूर्जमभ्यर्षाश्वंगामुरु
ज्योतिःकृणुहिमत्सिदेवान् । विश्वानिहिसुषुहातानितुभ्यंपवमानबाधसेसोमशत्रून् ॥ ४ ॥ (१।५।१०) कनिकंतिहरि
रासुज्यमानःसीदुन्वनस्यजठरैपुनानः । नृभिर्यतःकृणुतेनिणिजंगाऽअतोमतीर्जनयतस्वधाभिः ॥ हरिःसृजानःपथ्या
मृतस्येयतिवाचमरितेवनावै । देवोदेवानांगुह्यानिनामाविष्कृणोतिबर्हिषिप्रवाचै ॥ अपामिवेदूर्मयस्तुंराणाःप्रमनी
षाऽईरतेसोममच्छ । नमस्यंतीरुपचयंतिसंचाचविशंत्युशतीरुशंतै ॥ तंमर्मृजानंमहिषनसानावंशुदुहंत्युक्षणैगिरिष्ठां ।
तंवावशानंमतयःसचंतेत्रितोविभर्तिवरुणंसमुद्रे ॥ इष्यन्वाचमुपवक्केवहोतुःपुनानऽईदोविष्यामनीषां । इंद्रश्चयत्क्ष
ययःसौभगायसुवोर्यस्यपतयःस्याम ॥ ५ ॥ (१।५।११) प्रसेनानीःशूरोऽअग्रेरथानांगव्यज्ञैतिहर्षतेऽअस्यसेना ।
भद्रान्कृण्वनैर्द्रह्वान्तसस्त्रिभ्यऽआसोमोवस्त्रारभसानिदत्ते ॥ समस्यहरिहरयोमृजंत्यश्वहुर्यैरनिशितंनमोभिः ।
आतिष्ठतिरथमिंद्रस्यसखाविद्वाऽएनासुमतिंयात्यच्छ ॥ सनोदेवदेवतातेपवस्वमहेसोमप्सरसऽइंद्रपानः । कृण्वन्न

(१।५।१०) कनिकंतीतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकण्वःप्रस्कण्वःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् । (१।५।११) प्रसेनानीरितिचतुर्विंशत्युच्यस्यसूक्तस्य
देवोदासिःप्रवर्देनःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

पोवर्षयन्धामुतेमामुरोरानोवरिवस्यापुनानः ॥ अजीतयेहतयेपवस्वस्वस्तयेसर्वतातयेबृहते । तदुशंतिविश्वेऽइमेस
खायस्तदुहंविमपवमानसाम ॥ सोमःपवतेजनितामतीनांजनितादिवोजनितापृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनितासूर्यस्य
जनितेद्रस्यजनितोतविष्णोः ॥ ६ ॥ ब्रह्मादेवानांपदवीःकवीनामृषिर्विप्राणामहिषोमृगाणां । श्येनोगृध्राणांस्वधितिव
नानांसोमःपवित्रमत्यैतिरेभन् ॥ प्रावौविपद्वाचऽऊर्मिनसिंधुगिरिःसोमःपवमानोमनीषाः । अंतःपश्यन्वृजनेमावरा
ण्यातिष्ठतिवृषभोगोषुजानन् ॥ समत्सरःपृत्सुवन्वन्नवातःसहस्ररेताऽअभिवाजमर्ष । इंद्रायेंदोपवमानोमनीष्यं
शोरुर्मिमीरयगाऽइषुण्यन् ॥ परिप्रियःकुलशेदेववातऽइंद्रायसोमोरण्योमदाय । सहस्रधारःशतवाजऽइंद्रवाजीन
सस्तिःसमनाजिगाति ॥ सपूव्योवसुविजायमानोमृजानोऽअप्सुदुहानोऽअद्रौ । अभिशस्तिपाभुवनस्यराजाविद
द्रातुंब्रह्मणेपूयमानः ॥ ७ ॥ त्वयाहिनःपितरःसोमपूर्वैकर्मणिचक्रुःपवमानधीराः । वन्वन्नवातःपरिधीऽरपोर्णवीरे
भिरश्वैर्मघवाभवानः ॥ यथापवधामनवेवयोधाऽअमित्रहावरिवोविद्धविष्मान् । एवापवस्वद्रविणंदधानऽइंद्रेसंति
ष्ठजनयायुधानि ॥ पवस्वसोममधुमाऽऽकृतावापोवसानोऽअधिसानोऽअव्ये । अवद्रोणानिघृतवातिसीदमदिन्तमो
मत्सरऽइंद्रपानः ॥ वृष्टिदिवःशतधारःपवस्वसहस्रसावाजयुदेववीतौ । संसिंधुभिःकुलशेवावशानःसमुच्चियाभिः
प्रतिरन्नऽआयुः ॥ एषस्यसोमोमतिभिःपुनानोत्योनवाजीतरतीदरातीः । पयोनदुग्धमदितेरिपिरमुर्विवगातुःसुयमो

॥ २३ ॥

पष्ठेनुवाकेसप्तसूक्तानि (१।६।१) अस्यप्रेषेत्यष्टपंचाशद्वचस्यसूक्तस्याद्यानांतिस्त्रिणांमैत्रावरुणिर्वसिष्ठश्चतुर्ध्यादितिस्त्रिणांवासिष्ठोऽद्रप्रमतिः
ततःद्वितीयादिनववृत्तानांपवमानसोमस्त्रिष्टुप् सप्तम्यादितिस्त्रिणांवासिष्ठोवृषणगोदशम्यादितिस्त्रिणांवासिष्ठोमन्युख्योदश्यादितिस्त्रिणांवा
सिष्ठोउपमन्युःषोडश्यादितिस्त्रिणांवासिष्ठोव्याघ्रपादेकोनविंश्यादितिस्त्रिणांवासिष्ठःशक्तिर्द्वाविंश्यादितिस्त्रिणांवासिष्ठःकर्णश्रुत्पंचविंश्यादि

तिसृणांवासिष्ठोमृत्नीकोष्टविंश्यादितिसृणांवासिष्ठोवसुकृष्णकन्निश्यादिचतुर्दशानांशक्त्यः पराशरः पञ्चचत्वारिंश्यादिचतुर्दशानामांगिर
सः कुत्सकृष्णयः पवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

॥ २३ ॥

रिद्रस्यसख्यं जुषाणो देवो देवस्य मत्सरो मदाय ॥ अभिप्रियाणि पवते पुनानो देवो देवान्त्वेन रसेन पंचन् । इदुर्धमाप्य
तुथावसानो दक्षिणोऽव्यतसानोऽव्ये ॥ वृषाशोणोऽभिकर्त्तिकदत्तानदयन्नेति पृथिवीमुत्तथा । इन्द्रस्येव वमु
राशृण्वऽआजौ प्रचेतयन्नर्षति वाचमेमां ॥ रसायः पर्यसापिन्वमानऽईरयन्नेषि मधुमंतमंशुं । पवमानः संतनिमेषि
कृण्वन्निद्राय सोमपरिषिच्यमानः ॥ एवापवस्वमदिरो मदायो दग्धाभस्य नमयन्वधस्त्रैः । परिवर्णभरमाणो रुशं तंगव्यु
नोऽअर्षपरिसोमसिक्तः ॥ १३ ॥ जुष्टीनऽइंदो सुपथा सुगान्युरौ पवस्व वरिवांसि कृण्वन् । घनेव विष्वग्दुरितानि वि
घ्नन्निधिष्णुना धन्वसानोऽव्ये ॥ वृष्टिनोऽअर्षदिव्यां जिगृह्णुमिच्छावतीं शंगर्यां जीरदानुं । स्तुक्कैव वीता धन्वा विचिन्व
न्वधूऽरिमांऽअवरांऽइंदो वायून् ॥ ग्रंथिन विष्यग्रधितं पुनानऽऋजुं चंगातुं वृजिनं च सोम । अत्योनक्रदो हरिरासं जा
नो मर्यो देव धन्वपस्त्यावान् ॥ जुष्टो मदाय देवतां तऽइंदो परिष्णुना धन्वसानोऽव्ये । सहस्रधारः सुरभिरदब्धः परिस्र
ववाजं सातौ नृषव्यै ॥ अरश्मानो यैरथाऽअयुक्ताऽअत्यासोन संसृजाना संऽआजौ । एतेशु कासौ धन्वंति सोमा देवां सस्तां
ऽउपयाता पिवध्वै ॥ १४ ॥ एवानऽइंदोऽअभिदेववीतिं परिस्त्रवन् भोऽअर्णश्च मूषु । सोमोऽअस्मभ्यं काम्यं बृहंतं रयिं ददा
तु वीरवंतमुग्रं ॥ तक्षद्यदीमनं सोवेन तो वाग्ज्येष्ठस्य वाधर्मणि क्षोरनीके । आदीमायन्वरमावावशाना जुष्टं पतिं कलशे
गावऽइंदुं ॥ प्रदानुदो दिव्यो दानु पिन्वऽऋतमृताय पवते सुमेधाः । धर्माभुवद्वृज न्यस्य राजा प्ररश्मिभिर्दशभिर्भारिभूम ॥

पवित्रैभिः पवमानो नृचक्षाराजो देवानामुत्तमर्त्यानां । द्विताभुवद्रयिपती रयीणामृतं भरत्सुभृतं चाविंदुः ॥ अर्वोऽइव श्र
वसेसातिमच्छेद्रस्य वायोरभिवीतिमर्ष । सनः सहस्राबृहतीरिषो दाभवा सोमद्रविणो वित्पुनानः ॥ १५ ॥ देवाव्यो
नः परिषिच्यमानाः क्षयं सुवीरं धन्वंतु सोमाः । आयज्यवः सुमतिं विश्ववाराहो तारो नदि विजयो मद्रतमाः ॥ एवादेव दे
वताते पवस्वमहे सोमप्सरसे देवपानः । महश्चिद्धिष्मसिंहिताः संमर्ये कृधि सुष्ठाने रोदसी पुनानः ॥ अश्वोनक्रदो वृष
भिर्युजानः सिंहो नभीमो मनसोजवीयान् । अर्वाचीनैः पथिभिर्यरजिष्ठाऽआपवस्वसौमनसं नऽइंदो ॥ शतंधारां देवजां
ताऽअसृग्रन्तसहस्रमेनाः कवयो मृजंति । इंदो सनित्रं दिवऽआपवस्वपुरऽएतासि महतो धनस्य ॥ दिवोनसर्गाऽअससृ
ग्रमङ्गां राजानमित्रं प्रमिनातिधीरः । पितुर्न पुत्रः क्रतुभिर्यतानऽआपवस्वविशेऽअस्याऽअजीति ॥ १६ ॥ प्रतेधारां म
धुमती रसृग्रन्वारान्यत्पुतोऽअत्येव्यव्यान् । पवमानपवसे धामगोनां जज्ञानः सूर्यमपिन्वोऽअकैः ॥ कर्त्तिकददनुपथा
मृतस्य शुक्रो विभास्यमृतस्य धाम । सऽइंद्राय पवसे मत्स्रवान् हिन्वानो वाचं मतिभिः कवीनां ॥ दिव्यः सुपणो वचक्षि
सोमपिन्वन्धाराः कर्मणा देववीतौ । एंदो विशकलशं सोमधानं कंदन्निहिसूर्यस्योपरश्मिं ॥ तिष्ठो वाचऽईरयति प्रवहं
ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वावशानाः ॥ सोमं गावो धेनवो वावशा
नाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूर्यतेऽअज्यमानः सोमोऽअर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ॥ १७ ॥ एवानः सोम

रिद्रस्यसख्यं जुषाणो देवो देवस्य मत्सरो मदाय ॥ अभिप्रियाणि पवते पुनानो देवो देवान्त्वेनुरसेन पंचन् । इंदुर्धर्माण्यु
तुथावसानो दक्षिणोऽव्यतसानोऽव्ये ॥ वृषाशोणोऽभिकर्त्तिकदद्धान्दयन्नेति पृथिवीमुतधां । इंद्रस्येव वमु
राश्रुण्वऽआजौ प्रचेतयन्नर्षति वाचमेमां ॥ रसाय्यः पर्यसापिन्वमानऽईरयन्नेषिमधुमंतमंशुं । पर्वमानः संतनिमैषि
कृण्वन्निद्राय सोमपरिषिच्यमानः ॥ एवापवस्वमदिरो मदायोदग्राभस्य नमयन्वधस्त्रैः । परिवर्णभरमाणो रुशतंगव्यु
नोऽअर्षपरिसोमसिक्तः ॥ १३ ॥ जुष्टीनऽइंदो सुपथासुगान्युरौ पवस्ववरिवांसि कृण्वन् । घनेव विष्वग्दुरितानि वि
घ्नन्निधुष्णनाधन्वसानोऽव्ये ॥ वृष्टिनोऽअर्षदिव्यां जिगृह्णुमिळावतीं शंगर्यां जीरदानुं । स्तुक्कैव वीताधन्वा विचिन्व
न्वधूऽरिमांऽअवरांऽइंदो वायून् ॥ ग्रंथिनविष्यग्रथितं पुनानऽऋजुचंगातुं वृजिनंच सोम । अत्योनक्रदो हरिरासृजा
नो मयौ देवधन्वपस्त्यावान् ॥ जुष्टो मदाय देवतातऽइंदो परिष्णुनाधन्वसानोऽव्ये । सहस्रधारः सुरभिरदब्धः परिस्त्र
ववाजं सातौ नृषह्ये ॥ अरुमानो यैरथाऽअयुक्ताऽअत्यासोन संसृजानासंऽआजौ । एतेशु कासौ धन्वन्ति सोमा देवां सस्तां
ऽउपयाता पिवध्वे ॥ १४ ॥ एवानऽइंदोऽअभिदेववीतिं परिस्त्रवन् भोऽअर्णश्च मूषु । सोमोऽअस्मभ्यं काम्यं बृहन्तरयिंददा
तुवीरवंतमुग्रं ॥ तक्षद्यदीमनं सोवेन तो वाग्ज्येष्ठस्य वाधर्मणि क्षोरनीके । आदीमायन्वरमावावशाना जुष्टं पतिं कलशे
गावऽइंदुं ॥ प्रदानुदो दिव्यो दानुपिन्वऽऋतमृताय पवते सुमेधाः । धर्माभुवद्वृज न्यस्य राजा प्ररश्मिभिर्दशभिर्भारिभूम ॥

पवित्रैभिः पर्वमानो नृचक्षाराजा देवानामुत मर्त्यानां । द्विताभुवद्रयिपती रयीणामृतं भरत्सुभृतं चाविंदुः ॥ अर्वोऽइव श्र
वंसेसातिमच्छेद्रस्य वायो रभिवीतिमर्ष । सनः सहस्रा बृहतीरिषो दाभवा सोमद्रविणो वित्पुनानः ॥ १५ ॥ देवाव्यो
नः परिषिच्यमानाः क्षयं सुवीरधन्वंतु सोमाः । आयज्यवः सुमतिं विश्ववाराहो तारो नदिं विजयो मद्रतमाः ॥ एवादेव दे
वताते पवस्वमहे सोमप्सरसे देवपानः । महश्चिद्विष्मसिंहिताः संमये कृधि सुष्ठाने रोदसी पुनानः ॥ अश्वोनक्रदो वृष
भिर्युजानः सिंहो नभीमो मनसोजवीयान् । अर्वाचीनैः पृथिभिर्ये रजिष्ठाऽआपवस्वसौमनसं नऽइंदो ॥ शतंधारा देवजा
ताऽअंसुग्रन्तसहस्रमेनाः कवयो मृजंति । इंदो सनित्रं दिवऽआपवस्वपुरऽएतासि महतो धनस्य ॥ दिवोनसर्गाऽअससृ
ग्रमङ्गां राजानमित्रं प्रमिनातिधीरः । पितुर्न पुत्रः क्रतुर्भिर्यतानऽआपवस्वविशेऽअस्याऽअजीति ॥ १६ ॥ प्रतेधारा म
धुमती रसुग्रन्वारान्यत्पुतोऽअत्येव्यव्यान् । पर्वमानपर्वसेधामगो नां जज्ञानः सूर्यमपिन्वोऽअकैः ॥ कर्त्तिकददनुपथा
मृतस्य शुक्रो विभास्यमृतस्य धाम । सऽइंद्राय पवसे मत्स्रवान् हिन्वानो वाचं मतिभिः कवीनां ॥ दिव्यः सुपणो वचक्षि
सोमपिन्वन्धाराः कर्मणा देववीतौ । एंदो विशकलशं सोमधानं कंदन्निहिसूर्यस्योपरि रश्मिं ॥ तिष्ठो वाचऽईरयति प्रवहि
ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वावशानाः ॥ सोमं गावो धेनवो वावशा
नाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूर्यतेऽअज्यमानः सोमोऽअर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ॥ १७ ॥ एवानः सोम

परिचिन्थमानऽआपवस्वपूयमानः स्वस्ति । इन्द्रमाविशबृहतारवेणवर्धयावाचंजनयापुरंधि ॥ आजार्गुविर्विप्रऽऋता
मंतीनासोमः पुनानोऽअंसदच्चमूषु । सपैतियंभिधुनासोनिकामाऽअध्वर्यवोरधिरासः सुहस्ताः ॥ सपुनानऽउपसूरेन
धातोभेऽअप्रारोदसीविषऽआवः । प्रियाचिद्यस्यप्रियसासऽऋतीसतूधनैकारिणेनप्रयसत् ॥ सर्वर्धितावर्धनः पूयमा
नः सोमोमीढाँऽअभिनोज्योतिषावीत् । येनानः पूर्वपितरः पदज्ञाः स्वर्विदोऽअभिगाऽअद्रिमुष्णन्+ ॥ अक्रान्तसमुद्रः
प्रथमेविधर्मन्जनयन्प्रजाभुवनस्यराजा । वृषापवित्रेऽअधिसानोऽअव्येबृहत्सोमोवावृधेसुवानऽइंदुः ॥ १८ ॥ मह
त्तसोमोमहिषश्चकारापांयद्रभोवृणीतदेवान् । अदधादिंद्रेपवमानऽओजोर्जनयत्सूर्येज्योतिरिंदुः ॥ मत्सिवायुमिष्ट
येराधेसेचमत्सिमित्रावरुणापूयमानः । मत्सिशर्धोमारुतंमत्सिदेवान्मत्सिद्यावापृथिवीदेवसोम ॥ ऋजुः पवस्ववृजि
नस्यहंतापामीवांवाधमानोमृधश्च । अभिश्रीणन्पयः पर्यसाभिगोनामिंद्रस्यत्वंतव्वयंसखायः ॥ मध्वः सूर्यपवस्व
स्वऽउत्संवीरंचनऽआपवस्वाभगंच । स्वदस्वेद्रायपवमानऽइंदोरयिंचनऽआपवस्वासमुद्रात्+ ॥ सोमः सुतोधारया
त्योनहित्वासिंधुर्ननिम्नमाभेवाज्यक्षाः । आयोनिंवन्मसदत्पुनानः समिंदुर्गोभिरसरत्समद्भिः ॥ १९ ॥ एषस्यते
पवतऽइंद्रसोमश्चमूषुभीरऽउशतेतवस्वान् । स्वर्चक्षारधिरः सत्यशुष्मः कामोनयोदेवयतामसर्जि ॥ एषप्रत्नेनवयसापु
नानस्तिरोवपीसिदुहितुर्दधानः । वसानः शर्मत्रिवरूथमप्सुहोतेवयातिसमनेषुरभन् ॥ नूनस्त्वरंधिरोदेवसोमपरिस्त्र

वचस्वोः पूयमानः । अप्सुस्वार्दिष्टोमधुमौऽऋतावादेवोनयः सवितासत्यमन्मा ॥ अभिवायुंवीत्यर्षागृणानोऽभिमि
त्रावरुणापूयमानः । अभीनरंधीजवनंरथेष्टामभींद्रवृषणंवज्रबाहुं ॥ अभिवस्त्रासुवसनान्यर्षाभिधेनूः सुदुघाः पूयमा
नः । अभिचंद्राभर्तवेनोहिरण्याभ्यश्वात्रधिनोदेवसोम ॥ २० ॥ अभीनोऽअर्षदिव्यावसून्यभिविश्वापार्थिवापूय
मानः । अभियेनद्रविणमश्रवामाभ्यार्षेयंजमदग्निवन्नः ॥ अयापवापवस्वनावसूनिमांश्चत्वऽइंदोसरसिप्रधन्व । ब्र
धश्चिदत्रवातो नजुतः पुरुमेधश्चित्तकवेनरंदात् ॥ उतनऽएनापव्यापवस्वाधिश्रुतेश्रवाय्यस्यतीर्थ । षष्टिसहस्रानैगुतो
वसूनिवृक्षंनपक्वधूनवद्रणाय ॥ महीमेऽअस्यवृषनामशूषेमांश्चत्वेवापृशनेवावधत्रे । अस्वापयन्निगुतस्नेहयच्चापामि
त्राँऽअपाचितौऽअचेतः+ ॥ संत्रीपवित्राविततान्येष्यन्वेकंधावसिपूयमानः । असिभगोऽअसिंदात्रस्यंदातासिमघ
वामघवन्त्यऽइंदो ॥ २१ ॥ एषविश्ववित्पवतेमनीषीसोमोविश्वस्यभुवनस्यराजा । द्रप्ताँऽईरयन्विदधोष्विंदुर्विवार
मव्यंसमयाति याति ॥ इंदुरिहंतिमहिषाऽअदब्धाः पदेरैभंतिक्वयोनगृध्राः । हिन्वंतिधीरादशभिः क्षिपाभिः समंज
तेरूपमपारंसेन ॥ त्वयावयंपवमानेनसोमभरेकृतंविचिनुयामशश्वत् । तन्नोमित्रो ॥ २२ ॥ (१।६।२) अभि
नोवाजसातमंरयिमर्षपुरुस्पृहं । इंदोसहस्रभर्णसंतुविद्युन्मंविश्वसहं ॥ परिष्यसुवानोऽअव्ययंरथेनवर्माव्यत ।

(१।६।२) अभिनइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यांबरीषऋजिश्वा नोपवमानसोमोनुष्टुबेकादशीबृहती ।

परिषिच्यमानऽआपवस्वपूयमानः स्वस्ति । इन्द्रमाविशबृहतारवेणवर्धयावाचंजनयापुरंधि ॥ आजगृविर्विप्रऽऋता
मंतीनासोमः पुनानोऽअसदच्चमूषु । सपैतियंभिधुनासोनिकामाऽअध्वर्यवोरधिरासः सुहस्ताः ॥ सपुनानऽउपसूरेन
धातोभेऽअप्रारोदसीविषऽआवः । प्रियाचिद्यस्यप्रियसासऽऋतीसतूधनैकारिणेनप्रयंसत् ॥ सर्वर्धितावर्धनः पूयमा
नः सोमोमीढाँऽअभिनोज्योतिषावीत् । येनानः पूर्वेपितरः पदज्ञाः स्वर्विदोऽअभिगाऽअद्रिमुष्णन्+ ॥ अक्रान्तसमुद्रः
प्रथमेविधर्मन्जनयन्प्रजाभुवनस्यराजा । वृषापवित्रेऽअधिसानोऽअव्येबृहत्सोमोवावृधेसुवानऽइंदुः ॥ १८ ॥ मह
त्तसोमोमहिषश्चकारापांयद्रभोवृणीतदेवान् । अर्द्धादिद्रेपवमानऽओजोर्जनयत्सूर्येज्योतिरिंदुः ॥ मत्सिवायुमिष्ट
येराधेसेचमत्सिमित्रावरुणापूयमानः । मत्सिशर्धोमारुतंमत्सिदेवान्मत्सिद्यावापृथिवीदेवसोम ॥ ऋजुः पवस्ववृजि
नस्यहंतापामीवांबाधमानोमृधश्च । अभिश्रीणन्पयः पर्यसाभिगोनामिंद्रस्यत्वंतव्वयंसखायः ॥ मध्वः सूर्यपवस्व
स्वऽउत्सवीरंचनऽआपवस्वाभगंच । स्वदस्वेद्रायपवमानऽइंदोरयिंचनऽआपवस्वासमुद्रात्+ ॥ सोमः सुतोधारया
त्योनहित्वासिंधुर्ननिम्नमाभेवाज्यक्षाः । आयोनिंवन्मसदत्पुनानः समिंदुर्गोभिरसरत्समद्भिः ॥ १९ ॥ एषस्यते
पवतऽइंद्रसोमश्चमूषुभीरऽउशतेतवस्वान् । स्वर्चक्षारधिरः सत्यशुष्मः कामोनयोदेवयतामसर्जि ॥ एषप्रत्नेनवयसापु
नानस्तिरोवपीसिदुहितुर्दधानः । वसानः शर्मत्रिवरूथमभुहोतेवयातिसमनेषुरभन् ॥ नूनस्त्वरधिरोदेवसोमपरिस्त्र

वचस्वोः पूयमानः । अप्सुस्वार्दिष्टोमधुमौऽऋतावादेवोनयः सवितासत्यमन्मा ॥ अभिवायुंवीत्यर्षागृणानोऽभिमि
त्रावरुणापूयमानः । अभीनरंधीजवनंरथेष्टामभींद्रवृषणंवज्रबाहुं ॥ अभिवस्त्रासुवसनान्यर्षाभिधेनूः सुदुधाः पूयमा
नः । अभिचंद्राभर्तवेनोहिरण्याभ्यश्वात्रधिनोदेवसोम ॥ २० ॥ अभीनोऽअर्षदिव्यावसून्यभिविश्वापार्थिवापूय
मानः । अभियेनद्रविणमश्रवामाभ्यार्षेयंजमदग्निवज्रः ॥ अयापवापवस्वैनावसूनिमांश्चत्वऽइंदोसरसिप्रधन्व । ब्र
धश्चिदत्रवातो नजुतः पुरुमेधश्चित्तकवेनरंदात् ॥ उतनऽएनापव्यापवस्वाधिश्चुतेश्रवाय्यस्यतीर्थ । षष्टिसहस्रानैगुतो
वसूनिवृक्षंनपक्कधूनवद्रणाय ॥ महीमेऽअस्यवृषनामशूषेमांश्चत्वेवापृशनेवावधत्रे । अस्वापयन्निगुतस्नेहयच्चापामि
त्राँऽअपाचितोऽअचेतः+ ॥ संत्रीपवित्राविततान्येष्यन्वेकंधावसिपूयमानः । असिभगोऽअसिंदात्रस्यदातासिमघ
वामघवन्म्यऽइंदो ॥ २१ ॥ एषविश्ववित्पवतेमनीषीसोमोविश्वस्यभुवनस्यराजा । द्रप्साँऽईरयन्विदधोष्विंदुर्विवार
मव्यंसमयातियाति ॥ इंदुरिहंतिमहिषाऽअदग्धाः पदेरैभंतिक्वयोनगृधाः । हिन्वंतिधीरादशभिः क्षिपाभिः समंज
तेरूपमपारसेन ॥ त्वयावयंपवमानेनसोमभरेकृतंविचिनुयामश्वत् । तन्नोमित्रो ॥ २२ ॥ (९।६।२) अभि
नोवाजसातमंरयिमर्षपुरुस्पृहं । इंदोसहस्रभर्णसंतुविद्युन्मर्विश्वासहं ॥ परिष्यसुवानोऽअव्ययंरथेनवर्माव्यत ।

इंदुरभिद्रुणाहितोहिंयानोधारभिरक्षाः ॥ परिष्यसुवानोऽअक्षाऽइंदुरव्येमदच्युतः । धारायऽऊर्ध्वोऽअध्वरेभ्राजा
नैतिगव्ययुः+ ॥ सहित्वंदैवशश्वतेवसुमतीयदाशुषे । इंदोसहस्रिणैर्यिशतात्मानंविवाससि ॥ वयंतेऽअस्यवृत्रह
न्वसोवस्वःपुरुस्पृहः । निनेदिष्ठतमाऽइषःस्यामसुस्रस्याधिगो ॥ द्विर्यपंचस्वयंशसंस्वसारोऽअद्रिसंहतं । प्रियमिंद्रं
स्यकाम्यैप्रस्तापयैत्यमिणं ॥ २३ ॥ परित्यंहर्त्यतंहरिर्बभ्रुपुनंतिवारैण । योदेवान्विभ्राँऽइत्परिमदेनसहगच्छति ॥
अस्यवोह्यवसापांतोदक्षसाधनं । यःसुरिषुश्रवोबृहद्भेस्व१र्णहर्त्यतः+ ॥ सर्वायज्ञेषुमानवीऽइंदुर्जनिष्टरोदसी । देवो
देवीगिरिष्ठाऽअस्त्रेधंतंतुविष्वणि ॥ इद्रायसोमपातवेवृत्रघ्नेपरिषिच्यसे । नरेचदक्षिणावतेदेवायसदनासदे ॥ तेप्र
स्तासोव्युष्टिषुसोमाःपवित्रेऽअक्षरन् । अपप्रोथतःसनुतहुरश्चितःप्रातस्ताँऽअप्रचेतसः ॥ तंसंस्वायःपुरोरुचैयूयंवयंच
सूरयः । अश्यामवाजगंधंस्नेमवाजपरत्यं ॥ २४ ॥ (९।६।३) आहर्त्यतायधृष्णवेधनुस्तन्वतिपौंस्यं । शुक्रां
यंत्यसुरायनिर्णिजंविपामघ्रेमहीयुवः ॥ अधक्षपापरिष्कृतोवाजोअभिप्रगाहते । यदीविस्वतोधियोहरिंहिन्वति
यातवे ॥ तमस्यमजयामसिमदोयऽईद्रपातमः । यंगावऽआसभिर्दधुःपुराननंचसरयः ॥ तंगार्थयापुराण्यापुनान
मभ्यनूषत । उतोऽकृपंतधीतयोदेवानानामबिभ्रंतीः ॥ तमुक्षमाणमव्ययेवारपुनंतिधर्णासिं । दूतंनपूर्वचित्तयऽआ

(९।६।३) आहर्त्यतायेत्यष्ट्वस्यसूक्तस्यकाश्यपौरेभसूनूपवमानसोमोनुष्टुवाद्यावृहती ।

शासतेमनीषिणः ॥ २५ ॥ सपुनानोमदिन्तमःसोमश्चमूषुसीदति । पशौनरेतऽआदधत्पतिर्वचस्यतेधियः+ ॥ समृ
ज्यतेसुकर्मभिर्देवोदेवेभ्यःसुतः । विदेयदासुसंददिर्महीरपोविगाहते ॥ सुतऽइदोपवित्रऽआनृभिर्यतोविनीयसे ।
इद्रायमत्सरिन्तमश्चमूष्वानिषीदसि ॥ २६ ॥ (९।६।४) अभीनवंतेऽअद्रुहःप्रियमिंद्रस्यकाम्यं । वत्संनपूर्वऽआ
युनिजातरिंहंतिमातरः ॥ पुनानऽइद्रवाभरसोमद्विबहंसरयिं । त्वंसूनिपुण्यसिर्विश्वानिदाशुषोगृहे+ ॥ त्वंधियंम
नोयुजंसृजावृष्टिनंतन्यतुः । त्वंसूनिपार्थिवादिव्याचंसोमपुण्यसि ॥ परितेजिग्युषोयथाधारासुतस्यधावति । रंह
माणार्च्य१व्यंवारंवाजीवसानसिः+ ॥ ऋत्वेदक्षायनःकवेपवस्वसोमधारया । इद्रायपातवेसुतोमित्रायवरुणायच
॥ २७ ॥ पवस्ववाजसातमःपवित्रेधारयासुतः । इद्रायसोमविष्णवेदेवेभ्योमधुमत्तमः ॥ त्वारिंहंतिमातरोहरिपवि
त्रेऽअद्रुहः । वत्संजातंनधेनवःपवमानविधर्मणि ॥ पवमानमहिश्रवश्चित्रेभिर्यासिरश्मिभिः । शर्धन्तमांसिजिघ्रसे
विश्वानिदाशुषोगृहे ॥ त्वंघांचमहिषतपृथिवीचातिजत्रिषे । प्रतित्द्रापिमंचधाःपवमानमहित्वना+ ॥ २८ ॥ इति
सप्तमाष्टकेचतुर्थाऽध्यायः ॥ ४ ॥

द्विपंचाशाध्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १० ऋचः १३८ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमायेदं. १३८ ॥ इतिसप्तमेचतुर्थः ॥

(९।६।४) अभीनवंतइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपौरेभसूनूपवमानसोमोनुष्टुप् ।

पुरोजितीषोळशांधीगुः श्यावाभिर्ययातिर्नाहुषोनहुषोमानवोमनुः सांवरणइतितृचाः शेषेप्रजापतिरुपाद्येगाय
त्र्यौक्राणाष्टौ त्रित औष्णिहंवैप्रपुनानायषड्द्वित आस्यः सखायः पर्वतनारदौ काश्यपौ द्वे शिखंडिन्यौ वाप्सरसौ
तंव इंद्रमच्छषट्नाग्निश्चाधुषश्चधुर्मानवोमनुराप्सवइतितृचाः पंचाग्निः परीतः षड्विंशतिः सप्तऋषयः प्रागाथं तृ
तीयाषोळश्र्यौ द्विपदे अष्टम्याद्येचबृहत्यापवस्वषोळशर्गौरिवीतिर्द्विचंशक्तिरेकामूर्कजिश्चोर्ध्वसद्माकृतयशा
ऋणंचय इत्यृषयोदृचास्तिस्त्रः शक्तिः काकुभाः प्रागाथाः ससुन्वेगायत्रीयवमध्यापरासतोबृहतीपरिद्व्यधिकाग्न
योधिष्ण्याऐश्वरयोद्वैपदं पर्युषद्वादशत्र्यरुणत्रसदस्यूराजानौ तिस्रोनुष्टुभः पिपीलिकमध्याषल्लध्वबृहत्यस्तिस्त्र
श्वविराजोयारुचातृचमनानतः पारुच्छेपिरात्यष्टनानानंचतुष्कं शिशुः पाङ्कहिंशर्यणावत्येकादशकश्यपोयइंदो
श्वतुष्कंदशमंडलमग्रेससत्रितः पिप्रीहीनः प्रतएकः ॥ ५ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (९।६।५) पुरोजितीषोऽअंधंसः सुतायमादयि लवै । अपश्वानैश्चथिष्टनसखायोदीर्घजिह्वयै ॥ योधा
रयापावकयापरिप्रस्यंदते सुतः । इंदुरश्वोनकृत्यः ॥ तंदुरोषमभीनरः सोमैर्विश्वाच्याधिया । यज्ञंहिंन्वत्याद्रिभिः ॥

(९।६।५) पुरोजितीषोळशर्चस्यसूक्तस्याद्यानां तिसृणां श्यावाभिरंधीगुश्चतुर्भ्यादिति तिसृणां नाहुषोययातिः सप्तम्यादिति तिसृणां मान
वोनहुषोदशम्यादिति तिसृणां सांवरणोमनुस्त्रयोदश्यादिचतसृणां वैश्वामित्रः प्रजापतिः पवमानसोमोनुष्टुप् द्वितीयातृतीयेगायत्र्यौ ।

सुतासोमधुमत्तमाः सोमाऽइंद्रायमंदिनः । पवित्रवंतोऽअक्षरन्देवान्गच्छंतुवोमदाः ॥ इंदुरिंद्रायपवतुऽइतिदे
वासोऽअब्रुवन् । वाचस्पतिमखस्यतेविश्वस्येशानुऽओजसा ॥ १ ॥ सहस्रधारः पवतेसमुद्रोवाचमीखयः । सोमः प
तीरयीणांसखेद्रस्यदिवेदिवे ॥ अयंपषारयिर्भगुः सोमः पुनानोऽअर्षति । पतिर्विश्वस्यभूमनोव्यख्यद्रोदसीऽउभे⁺ ॥
समुप्रियाऽअनूषतगावोमदायघृष्वयः । सोमासः कृण्वतेपथः पवमानासुऽइंदवः ॥ यऽओजिष्ठस्तमाभरपवमानश्रवा
य्यं । यः पंचचर्षणीरभिरयियेनुवनामहै ॥ सोमाः पयंतुऽइंदवोस्मभ्यं गातुवित्तमाः । मित्राः सुवानाऽअरेपसः स्वाध्यः
स्वविंदः ॥ २ ॥ सुष्वाणासोव्याद्रिभिश्चितानागोरधित्वचि । इषमस्मभ्यमभितुः समस्वरन्वसुविदः ॥ एतेपूतावि
पश्चितः सोमासोदध्याशिरः । सूर्यासो नदंशतासो जिगल्वोभ्रुवाधृते⁺ ॥ प्रसुन्वानस्यांधसोमर्तोनवृततद्वचः । अप
श्वानमराधसंहतामखनभृगवः ॥ आजामिरत्केऽअव्यतभुजेनपुत्रऽओण्योः । सरज्जारोनयोषणां वरोनयोनिमास
दं ॥ सवीरोदक्षसाधनोवियस्तस्तभरोदसी । हरिः पवित्रेऽअव्यतवेधानयोनिमासदं ॥ अव्योवारैभिः पवतेसोमोग
व्येऽअधित्वचि । कर्निकददृषाहरिरिंद्रस्याभ्येतिनिष्कृतं⁺ ॥ ३ ॥ (९।६।६) क्राणाशिशुर्महीनांहिन्वन्नतस्यदी
धितिं । विश्वापरिप्रियाभुवदधद्विता⁺ ॥ उपत्रितस्यपाप्योऽइरभक्त्यद्ब्रुहापदं । यज्ञस्यसप्तधामभिरधप्रियं⁺ ॥ त्री

(९।६।६) क्राणाशिशुरित्यष्टर्चस्यसूक्तस्याप्यस्त्रितः पवमानसोमउष्णिक् ।

गित्रितस्यधारयापृष्ठेष्वेरयारयिं । मिमीतेऽस्ययोजनविमुक्तुः ॥ जज्ञानंससमातरौवेधामशासतश्रिये । अयंभु
 वोरयीणांचिकेतयत्+ ॥ अस्यव्रतेसजोषसोविश्वेदेवासोऽब्रुहः । स्पार्हाभवंतिरंतयोजुषंतयत्+ ॥ ४ ॥ यमीगर्भमृतावृ
 धोहृशेचारुमजीजनन् । कविमंहिष्ठमध्वरेपुरुस्पृहं ॥ समीचीनेऽभित्मनायह्वीऽकृतस्यमातरा । तन्वानायज्ञमानु
 षग्यदैजते+ ॥ कत्वाशुक्रेभिरक्षभिर्ऋणोरपत्रजंदिवः । हिन्वन्नृतस्यदीधितिंप्राध्वरे ॥ ५ ॥ (९।६।७) प्रपुनाना
 यवेधसेसोमायवच्चऽउद्यतं । भूतिनभरामतिभिर्जुजोषते ॥ परिवाराण्यव्यागोभिरंजानोऽअर्षति । त्रीषधस्था
 पुनानःकृणुतेहरिः ॥ परिकोशमधुश्रुतमव्ययेवारैऽअर्षति । अभिवाणीर्ऋषीणांससन्नूषत ॥ परिणेतामतीनांविश्वदै
 वोऽअदाभ्यः । सोमःपुनानश्चभ्वोर्विशद्धरिः ॥ परिदैवीरनुस्वधाऽइंद्रेणयाहिसरथं । पुनानोवाघद्वाघद्विरमर्त्यः ॥
 परिसिर्नवाजयुदेवोदेवेभ्यःसुतः । व्यानशिःपवमानोविधावति ॥ ६ ॥ (९।७।१) सखायऽआनिषीदतपुना
 नायप्रगायत । शिशुनयज्ञैःपरिभूषतश्रिये+ ॥ समीवत्सनमातृभिःसृजतांगयसाधनं । देवाव्यंमदमभिद्विशवसं ॥
 पुनातादक्षसाधनंयथाशर्धायवीतये । यथामित्रायवरुणायशतमः ॥ अस्मभ्यंत्वावसुविदमभिवाणीरनूषत । गोभि

(९।६।७) प्रपुनानायेतिषडृचस्यसूक्तस्याधोद्वितःपवमानसोमउष्णिक् ॥ सप्तमेनुवाकेएकादशसूक्तानि (९।७।१) सखायइ
 तिषडृचस्यसूक्तस्यात्रयपौपर्वतनारदौपवमानसोमउष्णिक् (शिखंडिन्यावत्सरसौऋषिकेत्रपाक्षिके किंचपर्वतनारदौकाण्वावपि) ।

हृवर्णमभिवांसयामसि ॥ सनोमदानापतऽइंदोदेवप्सरऽअसि । सखेवसख्येगातुवित्तमोभव ॥ सनेमिऋध्यंस्म
 दारक्षसंकंचिदत्रिणं । अपादेवंद्वयुमंहोयुयोधिनः ॥ ७ ॥ (९।७।२) तंवःसखायोमदायपुनानमभिगायत । शि
 शुनयज्ञैःस्वदयंतगूर्तिभिः ॥ संवत्सऽइवमातृभिरिंदुहिंन्वानोऽअज्यते । देवाधीर्मदोमतिभिःपरिष्कृतः ॥ अयंदक्षा
 यसाधनोयंशर्धायवीतये । अयंदेवेभ्योमधुमत्तमःसुतः+ ॥ गोमन्नऽइंदोऽअश्ववत्सुतःसुदक्षधन्व । शुचितेवर्णमधि
 गोषुदीधरं ॥ सनोहरीणांपतऽइंदोदेवप्सरस्तमः । सखेवसख्येनयोरुचेभव ॥ सनेमित्वमस्मदाऽअदेवंकंचिदत्रिणं ।
 साह्याऽइंदोपरिबाधोऽअपद्वयुं+ ॥ ८ ॥ (९।७।३) इंद्रमच्छेत्सुताऽइमेवृषणंयंतुहरयः । श्रुष्टीजातामऽइंदवःस्व
 विदः ॥ अयंभरायसानसिरिंद्रायपवतेसुतः । सोमोजैत्रस्यचेततियथाविदे+ ॥ अस्येदिंद्रोमदृग्वाग्राभंगृष्णीतसा
 नसि । वज्रचवृषणंभरत्समस्सुजित्+ ॥ प्रधन्वासोमजागृविरिंद्रायिंद्रोपरिस्व । शुमंतंशुष्ममाभरास्वविदं ॥ इंद्रा
 यवृषणंमदंपवस्वविश्वदर्शतः । सहस्रयामापथिकृद्विचक्षणः+ ॥ ९ ॥ अस्मभ्यंगातुवित्तमोदेवेभ्योमधुमत्तमः ।
 सहस्रयाहिपथिभिःकनिकदत् ॥ पवस्वदेववीतयऽइंदोधाराभिरोजसा । आकलशंमधुमान्तसोमनःसदः ॥ तवद्र

(९।७।२) तंवइतिषडृचस्यसूक्तस्यपर्वतनारदौपवमानसोमउष्णिक् । (९।७।३) इंद्रमच्छेत्तितुर्दशर्चस्यसूक्तस्याद्यानांतिमृणां
 चाक्षुषोभिश्चतुर्ध्यादितिमृणांमानवश्चक्षुःसप्तम्यादितिमृणामाप्सवोमनुर्दशम्यादिपंचानांचाक्षुषोभिःपवमानसोमउष्णिक् ।

प्साऽऽदप्रुतऽइंद्रमदायवावृधुः । त्वां देवासोऽमृतायकंपपुः ॥ आनः सुतासऽइंदवः पुनानाधावतारयिं । वृष्टिद्या
वोरीत्यापः स्वविंदः ॥ सोमः पुनानऽऊर्मिणाव्योवारं विधावति । अग्रेवाचः पवमानः कर्निकदत् ॥ १० ॥ धीभिर्हि
न्वतिवाजिनं वने क्रीळंतमत्यविं । अभित्रिपृष्ठं मतयः समस्वरन् ॥ असर्जिकलशांऽअभिमीह्वेससिर्नवाजयुः । पुनानो
वाचं जनयन्नसिष्यदत् ॥ पवते हर्यतो हरिरिति हरांसिरं ह्या । अभ्यर्षन्स्तोतृभ्यो वीरवद्यशः ॥ अयापवस्वदेव युर्मधो
धाराऽअसृक्षत । रेभन्पवित्रं पर्येषि विश्वतः ॥ ११ ॥ (१।७।४) परीतोषिंचता सुतंसोमोयऽउत्तमंहविः । दधन्वा
यो नयोऽअप्स्वऽतरा सुषावसोममद्रिभिः ॥ नूनं पुनानो विभिः परिस्रवादब्धः सुरभितरः । सुते चित्त्वाप्सु मदामोऽअंध
साश्रीणंतो गोभिरुत्तरं ॥ परिसुवानश्चक्षुसे देवमादनः क्रतुरिदुर्विचक्षणः+ ॥ पुनानः सोमधारया पोवसानोऽअर्पसि ।
आरंभधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो देवहिरण्ययः ॥ दुहानऽऊधर्दिग्यं मधुप्रियं प्रत्नं सधस्थमासदत् । आपृच्छयंधरुणं
वाज्यर्षति नृभिर्धुतो विचक्षणः+ ॥ १२ ॥ पुनानः सोमजागृविरव्योवारे परिप्रियः । त्वं विप्रोऽअभवांगिरस्तमोमध्वा

(१।७।४) परीत इति षड्विंशत्युच्यते सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजो मारीचः कश्यपो राहूगणो गोतमो भौमो त्रिर्गाथिनो विश्वामित्रो भार्गवो
जमदग्नेर्भ्रातृवृण्विसेष्टः ऋषयः पवमानसोमो देवता आशाचतुर्थी पद्मगृहीनवमी दशमी द्वादशी चतुर्दश्यः सप्तदश्याद्युजश्च बृहत्यः द्विती
यापंचमी सप्तम्येकादशी त्रयोदशी पंचदश्यो द्वादश्यादियुजश्च सतो बृहत्यः तृतीया षोडशी च द्विपदा विराट् ।

यज्ञं मिमिक्षनः ॥ सोमो मीढान्पवते गातु वित्तमऽऊषिर्विप्रो विचक्षणः ॥ त्वं कविरभवो देववीतमऽआसूर्यरोहयो द्विवि+ ॥
सोमऽउषुवाणः सोतृभिरधिष्णुभिरवीनां । अश्वेव हरितायाति धारया मंद्रयायाति धारया ॥ अनुपेगोमान्गोभिर
क्षाः सोमो दुग्धाभिरक्षाः । समुद्रं संवरणान्यग्मन्मदीमदायतो शते ॥ आसोमसुवानोऽअद्रिभिस्तिरोवाराण्यव्य
या । जनो न पुरिचम्वो विंशद्वरिः सद्रोवनेषु दधिषे ॥ १३ ॥ समा मृजेतिरोऽअण्वानि मेप्योमीह्वेससिर्नवाजयुः । अ
नुमाद्यः पवमानो मनीषिभिः सोमो विप्रैर्भिरुक्कभिः ॥ प्रसोमदेववीतये सिधुर्नपिप्येऽअर्णसा । अंशोः पर्यसामद्रिरो न
जागृविरच्छाकोशं मधुश्चुतं ॥ आहर्यतोऽअर्जुनेऽअत्केऽअव्यतप्रियः सनुनं मर्ज्यः । तमीहि न्वत्यपसोयधारधनं दीप्त्वा
गमस्त्योः ॥ अभिसोमासऽआयवः पवते मद्यं मदं । समुद्रस्याधि विष्टपि मनीषिणो मत्सरासः स्वविंदः ॥ तरत्समुद्रं पव
मानऽऊर्मिणाराजा देवऽऊतं बृहत् । अर्षन्मित्रस्य वरुणस्य धर्मणा प्रहिंन्वानऽऊतं बृहत्+ ॥ १४ ॥ नृभिर्येमानो हर्य
तो विचक्षणो राजा देवः समुद्रियः ॥ इंद्राय पवते मदः सोमो मरुवते सुतः । सहस्रधारोऽअत्यव्यमर्षति तमीमृजंत्याय
वः ॥ पुनानश्चमूजनयन्मतिक्रविः सोमो देवेषु रण्यति । अपोवसानः परिगोभिरुत्तरः सीदन्वनेष्वव्यत ॥ तवाहं सोम
रारणसख्यऽइदो दिवे दिवे । पुरुणिबभ्रो निचरंति मामवपरिधीं सरति तां इहि ॥ उता हं नक्तं मुतसोमते दिवा सख्याय
बभ्रुऽऊधनि । घृणातपंतमति सूर्यपरः शकुनाऽइव पक्षिम ॥ १५ ॥ मृज्यमानः सुहस्त्यसमुद्रे वाचमिन्वसि । रयिं पि

शंगैबहुलंपुरुष्यहंपवमानाभ्यर्षसि ॥ मृजानोवारेपवमानोऽव्ययेवृषावचक्रदोवने । देवानांसोमपवमाननिष्कृतं
गोभिरंजानोऽर्षसि ॥ पवस्ववाजसातयेभिविश्वानिकाव्या । त्वंसमुद्रप्रथमोविधारयोदेवेभ्यःसोममत्सरः+ ॥
सतूपवस्वपरिपार्थिवंरजोदिव्याचंसोमधर्मभिः । त्वाविप्रासोमतिभिर्विचक्षणशुभ्रंहिन्वतिधीतिभिः ॥ पवमाना
ऽअसृक्षतपवित्रमतिधारया । मरुत्वंतोमत्सराऽइंद्रियाहयामेधामभिप्रयांसिच ॥ अपोवसानःपरिकोशमर्षती
दुर्हियानःसोतृभिः । जनयन्ज्योतिर्मदनाऽअवीवशद्वाःकृण्वानोननिणिजं ॥ १६ ॥ (९।७।५) पवस्वमधु
मत्तमऽइंद्रायसोमकतुवित्तमोमदः । महिद्युक्षतमोमदः ॥ यस्यतेपीत्वावृषभोवृषायतेस्यपीतास्वविदः । मसु
प्रकेतोऽअभ्यक्रमीदिषोच्छावाजंनैतशः ॥ त्वंह्यगदैव्यापवमानजनिमानिद्युमत्तमः । अमृतत्वायप्रोषयः ॥ य
नानवंगवोदध्यङ्गपोर्णुतेयेनविप्रासऽआपिरे । देवानांसुम्नेऽअमृतस्यचारुणोयेनश्रवांस्यानशुः+ ॥ एषस्यधारयासुतो
व्योवारेभिःपवतेमदिन्तमः । क्रीळन्नूर्मिरपामिव ॥ १७ ॥ यऽउस्त्रियाऽअप्याऽअंतरश्मनोनिर्गाऽअकंतदोजसा ।

(९।७।५) पवस्वेतिषोळशर्चस्यसूक्तस्याद्ययोर्द्वयोःशक्तयोगैरिवीतिस्मृतीयायावसिष्ठःशक्तिश्रुत्यादिद्वयोरांगिरसउरुःपष्ठयादि-
द्वयोर्भारद्वाजःक्रजिश्वाष्टम्यादिद्वयोरांगिरसऊर्वसद्वादशम्यादिद्वयोरांगिरसःकृतयशद्वादश्यादिद्वयोर्केणचयश्रतुर्दश्यादितिस्मृणांवासि
ष्ठःशक्तिरित्युषयःपवमानसोमोदेवता अयुजःककुभोयुजःसतोबृहत्यःसमुन्वेयइतियवमध्यागायत्री ।

अभिप्रजंतंलिषेगव्यमभ्यवर्मीवधृष्णवारुज ॥ आसोतापरिर्षिचताश्वंनस्तोममसुरैरजस्तुरै । वनक्रक्षमुदप्रुतं ॥
सहस्रधारंवृषभंपयोवृधंप्रियंदेवायजन्मने । ऋतेनयऽऋतजातोविवावृधेराजादेवऽऋतंबृहत्+ ॥ अभिद्युम्नंबृहद्य
शऽइषस्पतेदिदोहिदैवदेवयुः । विकोशमध्यमंयुव ॥ आवच्यस्वसुदक्षचम्बोःसुतोविशावह्निर्नविशपतिः । वृष्टिंदिवः
पवस्वरीतिमपांजिन्वागविष्टयेधियः ॥ १८ ॥ एतमुत्थंमदच्युतंसहस्रधारंवृषभंदिवोदुहः । विश्वावसूनिबिभ्रतं ॥
वृषाविजज्ञेजनयन्नमर्त्यःप्रतपन्ज्योतिषातमः ॥ ससुष्टुतःकविभिर्निणिजंदधेत्रिधात्वस्यदंससा ॥ ससुन्वेयोवसूनांयो
रायामानेतायऽइळानां । सोमोयःसुक्षितीनां+ ॥ यस्यनऽइंद्रःपिबाद्यस्यमरुतोयस्यवार्यमणाभगः । आयेनमित्रावरु
णाकरामहऽइंद्रमवसेमहे+ ॥ इद्रायसोमपातवेनृभिर्यतःस्वायुधोमदिन्तमः । पवस्वमधुमत्तमः ॥ इंद्रस्यहादि
सोमधानमाविंशसमुद्रमिवसिंधवः । जुष्टोमित्रायवरुणायवायवैदिवोविष्टंभऽउत्तमः+ ॥ १९ ॥ (९।७।६)
परिप्रधन्वंद्रायसोमस्त्रादुमित्रायपूष्णेभगाय ॥ इंद्रस्तेसोमसुतस्यपेयाःक्रत्वेदक्षायविश्वेचदेवाः+ ॥ एवामृतायम
हेक्षयायसशुक्रोऽअर्षदिव्यःपीयूषः ॥ पवस्वसोममहान्तंसमुद्रःपितादेवानांविश्वाभिधाम ॥ शुक्रःपवस्वदेवेभ्यःसोम
दिवेपृथिव्यशंचप्रजायै ॥ दिवोधर्तासिशुक्रःपीयूषःसत्येविधर्मन्वाजीपवस्व ॥ पवस्वसोमद्युम्नीसुधारोमहामधीनाम

(९।७।६) परिप्रेतिद्वाविंशत्युचस्यसूक्तस्येश्वरयोधिण्याग्रयःपवमानसोमोद्विपदाविराट् ।

नुपूर्यः+ ॥ नृभिर्येमानोज्ञानःपुतःक्षरद्विभानिमंद्रःस्ववित्+ ॥ इंदुःपुनानःप्रजामुराणःकरद्विभानिद्रविणानि
नः ॥ पवस्वसोमक्रत्वेदक्षायाम्नोनिकोवाजीधनाय ॥ २० ॥ तंतैसोतारोरसंमदायपुनंतिंसोमंमहेद्युन्नाय ॥ शिशुं
जज्ञानंहरिमृजंतिपवित्रेसोमंदेवेभ्यऽइं ॥ इंदुःपविष्टचारुर्मदायामुपस्थैकविर्भगाय ॥ विभर्तिचाविद्रस्यनाम
येनविश्वानिवृत्राजघान ॥ पिबंत्यस्यावेदेवासोमगोभिःश्रीतस्यनृभिःसुतस्य ॥ प्रसुवानोऽअक्षाःसहस्रधारस्तिरःप
वित्रंविवारमव्यम् ॥ सवाज्यक्षाःसहस्ररेताऽअद्भिर्मृजानोगोभिःश्रीणानः+ ॥ प्रसोमयाहींद्रस्यकुक्षानृभिर्येमानोऽ
अद्भिभिःसुतः+ ॥ असर्जिवाजीतिरःपवित्रमिंद्रायसोमःसहस्रधारः ॥ अंजत्येनंमध्वोरसेनंद्रायवृष्णऽइंदुमदाय ॥
देवेभ्यस्त्वावृथापाजसेपोवसानंहरिमृजंति ॥ इंदुरिंद्रायतोशतेनितोशतेश्रीणान्प्रोरिणन्नपः+ ॥ २१ ॥ (९।७।७)
पर्युषुप्रधन्ववाजसातयेपरिवृत्राणिसक्षणिः । द्विषस्तरध्याऽऋणयानऽईयसे ॥ अनुहित्वासुतंसोममदामसिमहेसम
युराज्ये । वाजाऽअभिपवमानप्रगाहसे ॥ अजीजनोहिपवमानसूर्यविधारेःशकमनापयः । गोजीरयारंहमाणःपुरंध्या ॥
अजीजनोऽअमृतमत्यैष्वाऽऋतस्यधर्ममृतस्यचारुणः । सदासरोवाजमच्छासनिष्यदत् ॥ अभ्यभिहिश्रवसातत

(९।७।७) पर्युष्वितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यत्रयरुणत्रसदस्युराजानौपवमानसोमःआद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभःपिपीलिकमध्याःचतुर्ध्यादिषट्कध्व-
बृहत्योऽत्यास्तिस्त्रोविराजः ।

दिथोत्संनकंचिज्जनपानमक्षितं । शर्याभिर्नभरमाणोगभस्त्योः ॥ आदीकेचित्पश्यमानासऽआप्यवसुरुचौदिव्याऽ
अभ्यनूषत । वारंनदेवःसविताव्यूर्णुते ॥ २२ ॥ त्वेसोमप्रथमावृक्तबर्हिषोमहेवाजायश्रवसेधियैदधुः । सत्वंनोवी
रवीर्यायचोदय ॥ दिवःपीयूषैपूर्य्ययदुक्थ्यमहोगाहादिवऽआनिरधुक्षत । इंद्रमभिजायमानंसमस्वरन् ॥ अधय
दिमेपवमानरोदसीऽइमाचविश्वामुर्वनाभिमज्मना । युधेननिःषावृषभोवितिष्ठसे ॥ सोमःपुनानोऽअव्ययेवारेःशिशु
र्नक्रीळन्पवमानोऽअक्षाः । सहस्रधारःशतवाजऽइंदुः ॥ एषपुनानोमधुमाऽऋतावेद्रायेंदुःपवतेस्वादुरुर्मिः । वाज
सनिर्वरिवोविद्वयोधाः+ ॥ सपवस्वसहमानःपृतन्यूनत्सेधत्रक्षांस्यपदुर्गहाणि । स्वायुधःसासहान्तसोमशत्रून् ॥ २३ ॥
(९।७।८) अयारुचाहरिण्यापुनानोविश्वाम्द्वेषासितरतिस्वयुग्वभिःसूरोनिस्वयुग्वभिः । धारासुतस्यरोचतेपुनानो
अरुषोहरिः । विश्वायद्रूपापरियात्यृक्कभिःसप्तास्यैभिर्क्रकभिः ॥ त्वंत्यत्पणीनांविदोवसुसंमातृभिर्मर्जयसिस्वऽआद
मऽऋतस्यधीतिभिर्दमे । परावतो नसामतद्यत्रारणतिधीतयः । त्रिधातुभिररुषीभिर्वयोदधेरोचमानोवयोदधे ॥
पूर्वमनुप्रदिशंयातिचेकितत्सरश्मिभिर्यततेदर्शतोरथोदैव्योदर्शतोरथः । अगमन्नुक्तानिपौस्येंद्रंजत्रायहर्षयन् ।

(९।७।८) अयारुचेतिवृचस्यसूक्तस्यपारुच्छेपिरनानतःपवमानसोमोत्यष्टिः ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥ ३२ ॥

वज्रश्चयद्भवयोऽनपच्युतासमत्स्वनपच्युता ॥ २४ ॥ (९।७।९) नानानवाऽर्जनोधियोविभ्रतानिजनानां ।
तक्षारिष्टंरुतंभिषग्ब्रह्मासुन्वंतमिच्छतींद्रायेंदोपरिस्त्रव ॥ जरतीभिरोषधीभिःपर्णेभिःशकुनानां । कार्मारोऽअश्मभि
द्युभिर्हिरण्यवंतमिच्छतीं ॥ कारुरहंततोभिषगुपलप्रक्षिणींनना । नानाधियोवसूयवोनुगाऽइवतस्थिमेंद्रां ॥ अ
श्वोवोह्नासुस्तरंधहसनामुपमंत्रिणः । शेपोरोमण्वंतौभेदौवारिन्मंडूकऽइच्छतीं ॥ २५ ॥ (९।७।१०) शर्यणाव
तिसोममिद्रःपिबतुवृत्रहा । बलंदधानऽआत्मनिकरिग्यन्वीर्यमहदिंद्रां ॥ आपवस्वदिशांपतऽआर्जीकात्सोममी
दुः । ऋतवाकेनसत्येनश्रद्धयातपसासुतऽइंद्रां ॥ पर्जन्यवृद्धमहिषंतसूर्यस्यदुहिताभरत् । तंगंधर्वाःप्रत्यगृभ्णन्तं
सोमेरसमादधुरिंद्रां ॥ ऋतंवदभृतद्युमसत्यंवदन्तसत्यकर्मन् । श्रद्धांवदन्तसोमराजन्धात्रासोमपरिष्कृतऽइंद्रां ॥
सत्यमुग्रस्यबृहत्संस्त्रवंतिसंस्त्रवाः । संयतिरसिनोरसाःपुनानोब्रह्मणाहरऽइंद्रां ॥ २६ ॥ यत्रब्रह्मापवमानछंदस्यां
वाचंवदन् । ग्राष्णासोमेमहीयतेसोमेनानंदंजनयन्निंद्रां ॥ यत्रज्योतिरजस्रंयस्मिँल्लोकेस्वाहितं । तस्मिन्माधेहिप
वमानामृतैल्लोकेऽअक्षितऽइंद्रां ॥ यत्रराजवैतस्वतोयत्रावरोधनंदिवः । यत्रामूर्यहतीरापस्तत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥

(९।७।९) नानानमितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यांगिरसःशिशुःपवमानसोमःपंक्तिः । (९।७।१०) शर्यणावतीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्य
मारीचःकश्यपःपवमानसोमःपंक्तिः ।

मंडलं ९

अनु. ७

॥ ३२ ॥

यत्रानुकामंचरणंत्रिनाकेत्रिदिवेदिवः । लोकायत्रज्योतिष्मंतस्तत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रकामानिकामाश्चयत्रब्र
ह्मविष्टपं । स्वधाचयत्रतृप्तिश्चतत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रानंदाश्चमोदाश्चमुदःप्रमुदऽआसते । कामस्ययत्रासाःका
मास्तत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ २७ ॥ (९।७।११) यऽइंद्रोःपवमानस्यानुधामान्यक्रमीत् । तमाहुःसुप्रजाऽइतिय
स्तैसोमाविधन्मनऽइंद्रां ॥ ऋषेभंत्रकृतांस्तोमैःकश्यपोद्धयन्गिरः । सोमैनमस्यराजानयोज्ञेवीरुधांपतिरंद्रां ॥
सप्तदिशोनानासूर्याःसप्तहोतारऽऋत्विजः । देवाऽआदित्यायेसप्ततेभिःसोमाभिरक्षन्ऽइंद्रां ॥ यत्तेराजन्धृतंहविस्ते
नसोमाभिरक्षनः । अरातीवामानस्तारीन्मोचनःकिंचिनाममदिंद्रां ॥ २८ ॥ (इतिपावमानंनवममंडलंसमाप्तं
सूक्तानि ११४ ॥) (॥ परिशिष्टं ॥ यत्रतत्परमंपदंविष्णोल्लोकैमहीयते । देवैःसुकृतकर्मभित्तत्रमाममृतंकृधीं
द्रां ॥ यत्रतत्परमाय्यंभूतानामधिपतिं । भावभावीचयोगीश्चतत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रलोकास्तनूत्यजः
श्रद्धयातपसाजिताः । तेजश्चयत्रब्रह्मचतत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रदेवामहात्मानःसेंद्राश्चमरुद्गणाः । ब्रह्मा
चयत्रविष्णुश्चतत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रगंगाचयमुनायत्रप्राचीसरस्वती । यत्रसोमेश्वरोदेवस्तत्रमाममृतं

(९।७।११) यंद्रोरितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपःपवमानसोमःपंक्तिः ।

कृधीद्रा० ॥ १ ॥) (१०१११) अग्नेर्बृहन्नुपसामूर्ध्वोऽअस्थाभिर्जगन्वान्तमसोज्योतिषागात् । अग्निर्भानुनारु
शतास्वंगऽआजातोविश्वासद्धान्यप्राः ॥ सजातोर्गर्भोऽअसिरोदस्योरग्रेचारुर्विभृतऽओषधीषु । चित्रःशिशुःपरित
मांस्यक्तून्प्रमातृभ्योऽअधिकर्निक्रदद्गाः ॥ विष्णुरित्थापरमस्यविद्वान्जातोबृहन्नभिपातितृतीयं । आसायदस्यपयो
ऽअकृतस्वसंचेतसोऽअभ्यर्च्यत्र ॥ अतऽउत्वापितुभृतोजनित्रीरन्नावृधंप्रतिचरंत्यन्नैः । ताऽईप्रत्येषिपुनरन्यरूपाऽ
असित्वंविधुमानुषीषुहोता ॥ होतारंचित्ररथमध्वरस्ययज्ञस्ययज्ञस्यकेतुरुशंतं । प्रत्याधिदेवस्यदेवस्यमहाश्रियात्वंऽग्नि
मतिथिंजनानां ॥ सतुवस्त्राण्यधपेशनानिवसानोऽअग्निर्नाभापृथिव्याः । अरुषोजातःपदऽइच्छायाःपुरोहितोराज
न्यक्षीहदेवान्+ ॥ आहिद्यावापृथिवीऽअग्नऽउभेसदापुत्रोनमातराततंथं । प्रयाह्यच्छौशतोयंविष्टाथावहसहस्येहदे
वान्+ ॥ २९ ॥ (१०११२) पिप्रीहिदेवांऽउशतोयंविष्टविद्वांऽऽकृतूँऽऽकृतुपतेयजेह । येदैव्याऽऽकृत्वजस्तेभिरग्ने
त्वंहोतृणामस्यायजिष्ठः ॥ वेषिहोत्रमुतपोत्रंजनानांमंधातासिद्रविणोदाऽऽकृतावा । स्वाहावयंकृणवामाहर्वाषिदेवोदे

दशमेमंडलेदशानुवाकाः । तत्रप्रथमेनुवाकेषोडसूक्तानि । (१०१११) अग्नेर्बृहन्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्याह्यन्नितोमिषिष्टुप् ।
(१०११२) पिप्रीहीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्याह्यन्नितोमिषिष्टुप् ।

वान्यजत्वग्निरहन् ॥ आदेवानामपिपंथामगन्मयच्छक्रवामुतदनुप्रवोहं । अग्निर्विद्वान्त्सयंजात्सेदुहोतासोऽअध्वरा
न्त्सऽऽकृतून्कल्पयाति ॥ यद्वोवयंप्रमिनामंत्रतानिविदुषांदेवाऽअविदुष्टरासः । अग्निष्टद्विष्वमापृणातिविद्वान्येभि
र्देवांऽऽकृतुभिःकल्पयाति ॥ यत्पाकत्रामनसादीनदक्षानयज्ञस्यमन्वतेमर्त्यासः । अग्निष्टद्धोताऽकृतुविद्विजानन्यजि
ष्ठोदेवांऽऽकृतुशोयंजाति ॥ विश्वेषांह्यध्वराणामनीकंचित्रंकेतुंजनितात्वाज्जानं । सऽआयजस्वनृवतीरनुक्षाःस्पार्हा
ऽइषःक्षुमतीर्विश्वजन्याः ॥ यंत्वाद्यावापृथिवीयंत्वापस्त्वष्टायंत्वासुजनिमाज्जानं । पंथामनुप्रविद्वान्पितृयणैद्युम
दग्नेसमिधानोविभाहि ॥ ३० ॥ (१०११३) इनोराजन्नरतिःसमिद्धोरौद्रोदक्षायसुषुमांऽअदर्शि । चिकिद्भिभा
तिभासाबृहतासिक्रीमेतिरुशंतीमपाजन् ॥ कृष्णायदेनीमभिवर्पसाभूज्जनयन्योषांबृहतःपितुर्जा । ऊर्ध्वभानुंसूर्यस्य
स्तभायन्दिवोवसुभिररतिर्विभाति ॥ भद्रोभद्रयासचमानऽअगात्स्वसारंजारोऽअभ्यैतिपश्चात् । सुप्रकेतैर्द्युभिरग्नि
र्वितिष्ठन्नशद्भिर्वर्णैरभिराममस्थात् ॥ अस्ययामासोबृहतोनवभूनिंधानाऽअग्नेःमख्युःशिवस्य । ईज्यस्यवृष्णोबृहतः
स्वासोभामासोयामन्नक्तवश्चिकित्रे ॥ स्वनानयस्यभामासःपवैतरोचमानस्यबृहतःसुदिवः । ज्येष्ठेभिर्यस्तोर्जिष्ठैःक्री
लुमद्भिर्वर्षिष्ठेभिर्भानुभिर्नक्षत्रिणां+ ॥ अस्यशुष्मासोददृशानपवैर्जेहमानस्यस्वनयन्नियुद्धिः । प्रलेभिर्योरुशद्भिर्देव

(१ नात्रस्वाहाकारःकिंतुमंत्रांतएवहविःप्रक्षेपः ।) (१०११३) इनोराजन्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्याह्यन्नितोमिषिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥ ३४ ॥

तमो विरेभं द्विरतिर्भाति विभ्वा ॥ सऽआर्वक्षिमहि नऽआर्चसत्सिदिवस्पृथिव्योरतिर्युवत्योः । अग्निः सुतुकः सुतुकै
भिरश्वैरभस्वद्भीरभस्वाऽएहगम्याः ॥ ३१ ॥ (१०।१।४) प्रतैयक्षिप्रतऽइयमिमन्मभुवो यथा वंद्यो नो हवेषु । धन्वं
भिवप्रपाऽअसित्वमग्नऽइयुक्षवैपूरवैप्रक्षराजन् ॥ यं त्वाजना सोऽअभिसंचरंति गावऽउष्णाभि वव्रजं यविष्ठ । दूतो देवा
नामसिमर्त्यानामंतर्महंश्चरसिरोचनेन ॥ शिशुं न त्वाजेन्यैवर्धयंती माता बिभर्तिसचनस्यमाना । धनोरधिप्रवताया
सिहयन्जिगीषसे पशुरिवावसृष्टः ॥ मूराऽअमूरनवयाचैकित्वोमहित्वमग्नेत्वमंगवित्से । शयैवमिश्ररतिजिह्यादत्रैरि
ह्यतैर्युवतिविस्पतिः सन् ॥ कूचि जायते सनया सुनव्यो वने तस्थौ पलितो धूमकेतुः । अस्त्रातापो वृषभो न प्रवैतिसचैत
सोयंप्रणयंतु मर्ताः ॥ तनूत्यजेव तस्करावनगूरुशनाभिर्दशभिरभ्यधीताः । इयंतैऽअग्नेन व्यसीमनीषायुक्षवारथं न शुच
यद्भिरंगैः ॥ ब्रह्मचते जातवेदो नमश्चैयं चगीः सदा मे द्वर्धनी भूत् । रक्षाणोऽअग्ने तनयानितो कारक्षो तनस्तन्वोऽअप्रयु
च्छन् ॥ ३२ ॥ (१०।१।५) एकः समुद्रो धरुणोरयीणामस्मद्भूदो भूरिजन्मा विचष्टे । सिषक्त्युर्धर्निष्योरुपस्थऽउ
त्सस्यमध्ये निहितं पदं देवः ॥ समानं नीळं वृषणो वसानाः सजग्मिरेमहिषाऽअर्वतीभिः । ऋतस्य पदं कवयो निपांति गुहा
नामानि दधिरे पराणि ॥ ऋतायिनी मायिनी सं दधाते मित्वा शिशुं जज्ञतुर्वर्धयंती । विश्वस्य नाभं चरतो ध्रुवस्य कवेश्चित्सं

(१०।१।४) प्रतइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्याप्यखितोमिच्छिष्टुप् । (१०।१।५) एकः समुद्रइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्याप्यखितोमिच्छिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १

॥ ३४ ॥

तुमनसा वियंतः ॥ ऋतस्य हि वर्तनयः सुजातमिषो वा जायप्रदिवः सचैते । अधीवा संरोदसी वावसाने धृतैरन्नैर्वा वृधाते
मधूनां ॥ सप्तस्वसूरुषीर्वा वशानो विद्वान्मध्वऽउज्जभारादृशेकं । अंतयैमेऽअंतरिक्षे पुराजाऽइच्छन्वत्रिमविदत्पूषण
स्य ॥ सप्तमर्यादाः कवयस्ततक्षुस्तासामेकामिदृभ्यं हुरोगात् । आयोर्हस्क्रंभऽउपमस्य नीळे पथां विसर्गे धरुणेषु तस्थौ ॥
असंच सचं परे व्योमन्दक्षस्य जन्मन्नदितेरुपस्थे । अग्निर्हैनः प्रथमजाऽऋतस्य पूर्वऽआयुनि वृषभश्च धेनुः ॥ ३३ ॥
इतिसप्तमाष्टके पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रिपंचाशाध्याये वर्गाः ३३ सूक्तानि १९ ऋचः १८९ ॥ त्यागः ॥ पवमानाय सोमाये. १५४ अग्नय इदं. ३५ ॥ इतिसप्तमे पंचमः ॥

अयं स्वस्ति प्रकेतुनानवत्रिशिरास्त्वाष्टृत्वां त्यऐंद्र आपो हि सिंधुद्वीपो वा वरीषापां गायत्रं द्यनुष्टुबंतं पंचमीवर्ध
माना सप्तमी प्रतिष्ठौ चित्पलूनां वैवस्वतयो र्यमयम्योः संवादः षष्ठ्ययुग्मिभ्यमीमिथुनार्थयमं प्रोवाच सतां नवमीयु
ग्मिभरनिच्छन्प्रत्याचष्टे वृषानवांगिर्हविर्धानं आग्नेयं तु त्रिष्टुबंतं द्यावायुजे पंचविवस्वान्वादित्यो हाविर्धानं जग
त्यंतं परेयिवांसं षोडशयमोयामं षष्ठीलिंगोक्तदेवतापराश्रतिस्रः पित्र्यावातृचः श्वभ्यां पराऽअनुष्टुभौ बृहत्यापां
त्यायामायनाः परे पंचोदीरतां षलूनां शंखः पित्र्यं जगत्येकादशीमैनंदमनऽआग्नेयं चतुरनुष्टुबंतं त्र्यष्टादेवश्रवां द्वे
सरण्युदेवते पौष्ण्यश्चतस्रः सारस्वत्यस्तिस्रः पंचाप्योद्रप्सस्तिस्रः सौम्योवांत्ये अनुष्टुभा उपां त्यापुरस्ताद्बृहतीवापरं

मृत्योः संकुसुके श्वतसो मृत्युदेवताः पराधात्री परात्वाष्ट्री पराः पितृमेधा एकादशी प्रस्तारपङ्क्तिर्जगत्युपांत्यां त्यानुष्टुप्
प्राजापत्यावासानिरुक्ता ॥ ६ ॥

॥ हरिः ॐ ॥ (१०।१।६) अयंसयस्य शर्मन्नवो भिरग्रेरेधते जरिताभिष्टौ । ज्येष्ठैर्भिर्यो भानुभिर्ऋषूणां पुर्येति परि
वीतो विभावा ॥ यो भानुभिर्विभावा विभात्यग्निर्देवेभिर्ऋतावाजस्रः । आयो विवायसख्यासखिभ्यो परिहृतोऽत्यो
नसतिः ॥ ईशो यो विश्वस्या देववीतेरीशे विश्वायुरुषसो व्युष्टौ । आयस्मिन्मना हवींष्यग्नावरिष्टरथः स्कन्नातिशूषैः⁺ ॥
शूषेभिर्वृधोजुषाणोऽकैर्देवाऽअच्छारधुपत्वाजिगाति । मद्रो होता स जुह्वा इयजिष्ठः संमिश्रोऽअग्निराजिघर्ति देवा
न्⁺ ॥ तमुस्वामिन्द्रं नरेजमानमग्निं गीर्भिर्नमो भिराकृणुध्वं । आयं विप्रांसो मतिभिर्गृणंति जातवैदसं जुह्वं सहानां ॥ संय
स्मिन्विश्ववसूनि जग्मुर्वाजेनाश्वाः ससीवंतऽएवैः । अस्मेऽऋतीरिन्द्रं वाततमाऽअर्वाचीनाऽअग्रऽआकृणुष्व ॥ अधा
ह्यग्नेमहानिषद्यासद्योजज्ञानो हव्यो बभूथ । तंते देवासोऽअनुकेतमायन्नधावर्धत प्रथमासऽऊर्माः ॥ १ ॥ (१०।१।७)
स्वस्तिनो दिवोऽअग्रे प्रधिव्या विश्वायुर्धेहि यजथाय देव । सचेमहितवदस्म प्रकृतैरुरुष्याणोऽउरुभिर्देवशंसैः ॥ इमाऽ
अग्नेमतयस्तुभ्यं जाता गोभिरश्वैरभिर्गृणंति राधः । यदा ते मतोऽअनुभोगमान इदो दधानो मतिभिः सुजात ॥ अग्निं

(१०।१।६) अयंस इति सप्तर्चस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितोमिच्छिष्टुः । (१०।१।७) स्वस्तिन इति सप्तर्चस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितोमिच्छिष्टुः ।

मन्ये पितरं मग्निमापि मग्निभ्रातरं सदमित्सखायं । अग्नेरनीकं बृहत् संपर्यद्विशुक्रयं जतं सूर्यस्य ॥ सिद्धाऽअग्ने धियो
ऽअस्मे सनुत्रीर्यत्रायं सेदमऽआनित्य होता । ऋता वा सरोहिदश्वः पुरुधुर्द्युभिरस्माऽअहंभिर्वा ममस्तु ॥ द्युभिर्हितं मित्र
मिव प्रयोगं प्रलमृत्विजमध्वरस्य जारं । बाहुभ्यामग्निमायवो जनंत विधुहोतारं न्यसादयंत ॥ स्वयं यजस्व दिवि देवदे
वान्किंतेपाकः कृणवदप्रचेताः । यथायं जऽऋतुभिर्देवदेवानेवायं जस्वतन्वै सुजात ॥ भवानोऽअग्ने वितो गोपा भवावय
स्कृदुतनो वयोधाः । रास्वाचनः सुमहो हव्यदातिं त्रास्योतनस्तन्वो इ प्रयुच्छन् ॥ २ ॥ (१०।१।८) प्रकेतुना बृह
तायात्यग्निरारोदसी वृषभो रोरवीति । दिवश्चिदंताऽउपमाऽउदानलपामुपस्थेमहिषो ववर्ध ॥ मुमोद्गर्भो वृषभः ककु
द्धानस्त्रेमावत्सः शिमीवाँऽअरावीत् । स देवतात्युद्यतानि कृण्वन्त्स्वेषु क्षयेषु प्रथमो जिगाति ॥ आयो मूर्धानं पित्रोरं
वध्न्यध्वरेदधिरसूरोऽअर्णः । अस्य पत्नरुषीरश्वं बुधाऽऋतस्य योनौ तन्वो जुपंत ॥ उपऽउपो हि वसोऽअग्रमे पित्वं य
मयोरभवो विभावा । ऋतायं सप्तदधिषेपदानि जनयन्मित्रंतन्वे इ स्वायै ॥ भुवश्चक्षुर्महऽऋतस्य गोपा भुवो वरुणो यदृता
यवेषि । भुवोऽअपां न पाजातवेदो भुवो दूतो यस्य हव्यं जुजोषः ॥ ३ ॥ भुवायं जस्य रजसश्च नेता यत्रानियुद्धिः सच से
शिवाभिः । दिवि मूर्धानं दधिषेस्पर्षा जिह्वामग्ने च कृषे हव्यवाहं ॥ अस्य त्रितः क्रतुना वव्रेऽअंतरिच्छन्धीति पितुरेवै परं

(१०।१।८) प्रकेतुनेति नवर्चस्य सूक्तस्याष्टाष्टि शिरा अग्निः अंत्यतृचस्यैर्द्विच्छिष्टुः ।

स्य । सचस्यमानः पित्रोरुपस्थेजामिब्रुवाणऽआयुधानिवेति ॥ सपित्र्याण्यायुधानिविद्वानिद्रेषितऽआस्योऽअभ्ययु
 ध्यत् । त्रिशीर्षाणंससरश्मिजघन्वान्वाष्टस्यचिन्निःसंसृजेत्रितोगाः⁺ ॥ भूरीर्दिद्रेऽउदिनक्षंतमोजोवाभिनत्सत्पति
 र्मन्यमानं । त्वाष्टस्यचिद्विश्वरूपस्यगोनामाचक्राणस्त्रीणिशीर्षापरवर्क ॥ ४ ॥ (१०।१।९) आपोहिष्ठांमयोभुव
 स्तानऽऊर्जेदधातन । महेरणायचक्षसे ॥ योवःशिवतमोरसस्तस्यभाजयतेहनः । उशतीरिषमातरः ॥ तस्माऽअरंग
 मामवोयस्यक्षयायजिन्वथ । आपोजनयथाचनः ॥ शनोदिवीरभिष्टयऽआपोभवंतुपीतये । शंयोरभिर्भवंतुनः ॥ ई
 शानावार्याणांक्षयंतीश्चर्षणीनां । अपोर्याचामिभेषजं⁺ ॥ अप्सुमेसोमोऽअब्रवीदंतर्विश्वानिभेषजा । अग्निंचविश्वशं
 भुवं ॥ आपःपृणीतभेषजंवरूथंतन्वेऽमम । ज्योक्चसूर्यदृश⁺ ॥ इदमापःप्रवहतयत्किंचदुरितंमयि । यद्वाहमभि
 दुद्रोहयद्वाशेषऽउतानृतं ॥ आपोऽअद्यान्वचारिपरसैनसमंगस्महि । पर्यस्वानग्नऽआगहितंमांसंसृजवर्चसा ॥ (प
 रिशिष्टं ॥ सस्रुषीस्तदपसोदिवानक्तंचसस्रुषीः । वरेण्यक्रतूरहमादेवीरवसेहुवे) ॥ ५ ॥ (१०।१।१०) ओचि
 (१०।१।९) आपोहिष्ठेतिनवर्चस्यसूक्तस्यांवरीषःसिंधुद्वीपआपोगायत्रीपंचमीवर्धमानासप्तमीप्रतिष्ठात्येद्वेअनुष्टुभौ । आपोहिसिंधुद्वीपोवां
 वरीषइत्येवमनुक्रमण्यांसिंधुद्वीपस्यपाक्षिकत्वस्वीकारपूर्वोक्तस्त्रिशिराःप्राप्नोतितथापिप्रयोक्तृभिःसिंधुद्वीपएवाद्वयते । (१०।१।१०) ओचि
 दितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यनवमीवर्धमानामयुजांषष्ठ्याश्चैवस्वतीयमीऋषिकायमोदेवतापष्ठीवर्धमानांयुजांनवम्याश्चैवस्वतीयमीत्रिष्टुप् ।

त्सखायंसखाववृत्त्यातिरःपुरुचिदर्णवंजगन्वान् । पितुर्नपातमादधीतवेधाऽअधिक्षमिप्रतरंदीध्यानः ॥ नतेसखांस
 ख्यंवष्ट्येतत्सलक्ष्मायद्विषुरुपाभवाति । महस्पुत्रासोऽअसुरस्यवीरादिवोधर्तारऽउर्वियापरिख्यन् ॥ उशंतिघातेऽ
 अमृतांसऽएतदेकस्यचित्त्यजसंमत्यस्य । नितेमनोमनसिधाय्यस्मेजन्युःपतिस्तन्व^१माविविश्याः ॥ नयत्पुराचक्रमा
 कद्धनूनमृतावदंतोऽअनृतरपेम । गंधर्वाऽअप्स्वप्याच्योपासानोनाभिःपरमंजामितत्रौ ॥ गर्भेनुनांजनितादप
 तीकदेवस्त्वष्टासविताविश्वरूपः । नकिरस्यप्रमिनंतिव्रतानिवेदनावस्यपृथिवीऽउतद्याः⁺ ॥ ६ ॥ कोऽअस्यवेदप्र
 थमस्याहःकऽईददर्शकऽइहप्रवांचत् । बृहन्मित्रस्यवरुणस्यधामकदुव्रवऽआहनोवीच्यानृत्⁺ ॥ यमस्यमायभ्य^१
 कामऽआगन्तस्मानेयोनांसहशेय्याय । जायेवपत्येतन्वरिरिच्यांविचिद्वृहेवरथ्येवचक्रा⁺ ॥ नतिष्ठंतिननिमिप
 त्येतेदेवानांस्पशऽइहयेचरंति । अन्येनमदाहनोयाहितूर्यतेनविवृहुरथ्येवचक्रा⁺ ॥ रात्रीभिरस्माऽअहभिर्दशस्येत्सू
 रस्यचक्षुर्महुरुन्मिमीयात् । दिवापृथिव्यामिथुनासर्वधूर्यमीर्यमस्यविभृयादजामि ॥ आघातागच्छानुत्तरायुगानि
 यत्रजामयःकृणवन्नजामि । उपवर्बृहिवृषभायवाहुमन्यामिच्छस्वसुभगेपतिमत्⁺ ॥ ७ ॥ किंभ्रातासचदंताथंभवा
 तिकिमुखसायन्निर्गतिर्निगच्छात् । काममृतावहोऽतद्रपामितन्यामेतन्व^१संपिपृग्धि ॥ नवाऽउततन्यातन्व^१संपिपृ
 च्यांपापमाहुर्यःस्वसारंनिगच्छात् । अन्येनमत्प्रमुदःकल्पयस्वनतेभ्रातासुभगेवष्टेतत्⁺ ॥ वतोव्रतासियमनैवतेम

नोहृदयंचाविदाम । अन्याकिलत्वांकक्षयैवयुक्तं परिष्वजाते लिबुजेववृक्षं⁺ ॥ अन्यमृषुत्वंयंभ्यन्यऽउत्वां परिष्वजाते
लिबुजेववृक्षं । तस्यवात्वंमनऽइच्छासवातवाधाकृणुष्वसंविदंसुभद्रां ॥ ८ ॥ (१०।१।११) वृषावृष्णोदुहेदोहे
सादिवःपयांसियुहोऽअदितेरदाभ्यः । विश्वंसर्वेद्वरुणोयथाधियासयज्ञियोयजतुयज्ञियांऽऋतून्⁺ ॥ रपद्वंध्वार
प्याचयोषणानदस्यनादेपरिपातुमेमनः । इष्टस्यमध्येऽअदितिर्निधातुनोभ्रातानोग्येष्ठःप्रथमोवित्रोचति ॥ सोचि
नुभद्राक्षुमतीयशस्वत्युषाऽउवासमनवेस्वर्वती । यदीमुशंतमुशतामनुक्रतुमग्निहोतारंविदथायजीजनन् ॥ अधत्यद्र
पंसंविभ्वंविचक्षणंविराभरदिषितःश्येनोऽअध्वरे । यदीविशोवृणतेदस्ममार्याऽअग्निहोतारमधधीरजायत ॥ सदा
सिरण्वोयवसेवपुष्यतेहोत्राभिरग्नेमनुषःस्वध्वरः । विप्रस्यवायच्छशमानऽउक्थ्यंवाजैससवांऽउपयासिभूरिभिः
॥ ९ ॥ उदीरयपितराजारऽआभगमियक्षतिहर्षतोहृत्तऽइष्यति । विवक्तिवह्निःस्वपस्यतेमुखस्तविष्यतेऽअसुरोवेप
तेमती⁺ ॥ यस्तेऽअग्नेसुमतिमर्तोऽअक्षत्सहसःसूनोऽअतिसप्रशृण्वे । इषंदधानोवहमानोऽअश्वैरासद्युमांऽअमवानभू
षतिद्युन्⁺ ॥ यदग्नऽएषासमितिर्भवातिदेवीदेवेषुयजतायजत्र । रत्नाचयद्विभजासिस्वधावोभाग्नोऽअत्रवसुमंतं
वीतात् ॥ श्रुधीनोऽअग्नेसदनेसधस्थैयुक्ष्वारथममृतस्यद्रविलुं । आनोवहरोदसीदेवपुत्रेमाकिदेवानामपभूरिहस्याः

(१०।१।११) वृषावृष्णइतिनवर्चस्यसूक्तसांगिहविधानोऽग्निजगतीअंत्यास्तिन्वस्त्रिष्टुभः ।

॥ १० ॥ (१०।१।१२) द्यावाहक्षामाप्रथमेऽऋतेनाभिश्चावेभवतःसत्यवाचा । देवोयन्मर्तान्यजथायकृण्वन्त्सी
दुद्धोताप्रत्यङ्स्वमसुंयन्⁺ ॥ देवोदेवान्परिभूक्ततेनवहानोहव्यंप्रथमश्चिकित्वान् । धूमकैतुःसमिधाभाऽऋजीकोमं
द्रोहोतानित्योवाचायजीयान् ॥ स्वावृग्देवस्यामृतंयदीगोरतोजातासोधारयंतऽउर्वी । विश्वेदेवाऽअनुतत्तेयजुर्गुदु
हेयदेनीद्विव्यधृतंवाः⁺ ॥ अर्चांमिवांवर्धायापोधृतस्त्रुद्यावाभूमीशृणुतरोंदसीमे । अहायह्यावोसुनीतिमयन्मध्वानो
ऽअत्रपितरांशिशीतां ॥ किंस्विन्नोराजाजगृहेकदस्यातिव्रतंचक्रुमाकोविवेद । मित्रश्चिद्विष्माजुहुराणोदेवान्छोको
नयातामपिवाजोऽअस्ति ॥ ११ ॥ दुर्मत्वत्रामृतस्यनामसलक्ष्मायद्विपुरुषाभवाति । यमस्ययोमनवतेसुमंत्वग्नेतमृ
ष्वपाह्यप्रयुच्छन् ॥ यस्मिन्देवाविदधैमादयंतेविवस्वतःसदनेधारयंते । सूर्येज्योतिरदधुमास्यैकून्परिद्योतनिचर
तोऽअजस्त्रा ॥ यस्मिन्देवामन्मनिसंचरंत्यपीच्येनव्यमस्यविज्ञ । मित्रोऽअत्रादितिरनागान्त्सवितादेववरुणा
यवोचत् ॥ श्रुधीनोऽअग्नेसदनेसधस्थैयुक्ष्वारथममृतस्यद्रविलुं । आनोवहरोदसीदेवपुत्रेमाकिदेवानामपभूरिहस्याः
॥ १२ ॥ (१०।१।१३) युजेवांब्रह्मपूर्य्यनमोभिर्विश्वेऽएतुपथ्येवसुरेः । शृण्वंतुविश्वेऽअमृतस्यपुत्राऽआयेधा

(१०।१।१२) द्यावाहेतिनवर्चस्यसूक्तस्यहविधानोऽग्निष्टुभः । (१०।१।१३) युजेवामितिपंचर्चस्यसूक्तस्यादित्योविवस्वान्हविधान-
स्त्रिष्टुवंत्याजगती ।

मानिदिव्यानि तस्थुः ॥ यमेऽइव यतमानेयदैतंप्रवाभरन्मानुषादेवयंतः । आसीदतंस्वमुलोकं विदाने स्वास्थे भवत
मिदं वेनः ॥ पंचपदानिरूपोऽअन्वरोहं चतुष्पदीमन्वैमित्रतेन । अक्षरेण प्रतिमिमऽएतामृतस्य नाभावधिसंपुनामि ॥
देवेभ्यः कमवृणीतमृत्युं प्रजायैकममृतं नावृणीत । बृहस्पतिर्यज्ञमकृण्वतऽऋषिप्रियां यमस्तन्वैप्रारिरेचीत् ॥ सप्तश्र
रंति शिशवे मरुत्वं तपित्रे पुत्रासोऽअप्यवीवतन्नृतं । उभेऽइदस्योभयस्य राजतऽउभेयतेतेऽउभयस्य पुण्यतः ॥ १३ ॥
(१०।१।१४) परेयिवांसं प्रवतो महीरनु बह्व्यः पंथामनु पस्पशानं । वैवस्वतं संगमनं जनानां यमराजानं हविषा दुव
स्य ॥ यमोनो गातुं प्रथमो विवेद नैषागव्यूतिरपमर्तवाऽउ । यत्रानः पूर्वे पितरः परेयुरेनाजज्ञानाः पृथ्वाऽनु स्वाः ॥
मातलीक्यैर्यमोऽअंगिरोभिर्बृहस्पतिर्ऋकं भिर्वावृधानः । यांश्च देवा वावृधुर्यं च देवान्त्वाहान्ये स्वधयान्यमदंति ॥
इमं यमप्रस्तरमाहि सीदांगिरोभिः पितृभिः संविदानः । आत्वामंत्राः कविशस्तावहं त्वेनाराजन्हविषामादयस्व ॥ अं
गिरोभिरागहियज्ञियेभिर्यमवैरूपैरिहमादयस्व । विवस्वतं हुवेयः पिता तेस्मिन्यज्ञे बर्हिष्यानि पद्य ॥ १४ ॥ अंगिरसो
नः पितरो न वग्वाऽअथर्वाणो भृगवः सोम्यासः । तेषां वयं सुमतां यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ प्रेहि प्रेहि पथिभिः

(१०।१।१४) परेयिवांसमिति षोडशर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतोयमत्र विः यमो देवता पृथ्वा अंगिरः पितृवर्चभृगुसोमाः दशम्यादिति सृणां
श्वानौ त्रिष्टुपत्रयोदशी चतुर्दशी षोडशो नुष्टुभः पंचदशी बृहती (प्रेहि प्रेहीत्यादिति सृणां पितृदेवता वैकल्पिकी) ।

पूयैर्भिर्यत्रानः पूर्वे पितरः परेयुः । उभाराजानां स्वधयामदंतायमपंश्यासि वरुणं च देवं ॥ संगच्छस्व पितृभिः संयमेने
ष्टापुतेन परमेव्योमन् । हित्वायावद्यं पुनरस्तमे हि संगच्छस्व तन्वा सुवर्चाः ॥ अपेतवीतविचसर्पवातोऽस्माऽएतं पितरो
लोकमकृन् । अहोभिरद्भिरकुभिर्यैकं यमो ददात्यवसानं मसै ॥ अतिद्रवसारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ साधुना प
था । अथापितृन् सुविदत्रांऽउपैहियमेनेयं सधमादंमदंति ॥ १५ ॥ यौ ते श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षीन् चक्ष
सौ । ताभ्यामिनं परिदेहिराजन्त्वास्तिचास्माऽअनमीव च धेहि ॥ उरूणसावसुतृपाऽउदुंबलौ यमस्य दूतौ चरतो जनांऽ
अनु । तावस्मभ्यं हृशये सूर्याय पुनर्दातामसुमद्येह भद्रं ॥ यमाय सोमं सुनुत यमाय जुहुता हविः । यमं हयज्ञो गच्छत्य
ग्निदूतोऽअरंकृतः ॥ यमाय धृतवद्भुविर्जुहोत प्रचतिष्ठत । सनो देवेष्वार्यमहीर्धमायुः प्रजीवसे ॥ यमाय मधुमत्तमं रा
ज्ञे हव्यं जुहोत न । इदं नमऽऋषिभ्यः पूर्वजैभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृद्भ्यः ॥ त्रिकद्वकेभिः पतति षड्वीरेकमिद्वहत् । त्रिष्टुगा
यत्री छंदांसि सर्वातायमऽआहिता ॥ १६ ॥ (१०।१।१५) उदीरतामवर्ऽउत्परासऽउन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः ।
असुं यऽईयुरवृकाऽऋतज्ञास्तेनो वंतु पितरो हवेषु ॥ इदं पितृभ्यो नमोऽअस्त्वद्येपूर्वा सोयऽउपरासऽईयुः । ये पार्थिवे
रजस्यानिषत्तायेवानूनं सुवृजनां सुविश्व ॥ आहं पितृन् सुविदत्रांऽअवित्सिनपातं च विक्रमणं च विष्णोः । बर्हिषदो ये स्व

(१०।१।१५) उदीरतामिति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य यामायनः शंखः पितरस्त्रिष्टुबेकादशी जगती ।

धयांसुतस्यभजैतपित्वस्तऽह्नागमिष्ठाः ॥ बर्हिषदःपितरऽकृत्य१र्वागिमावोहव्याचकृमाजुषध्वं । तऽआगतावसाशं
 तमेनाथानःशंयोररपोदधात ॥ उपहृताःपितरःसोम्यासोबर्हिष्येषुनिधिषुप्रियेषु । तऽआगमंतुतऽह्नाश्रुवत्वाधिब्रुवं
 तुतैवत्वस्मान् ॥ १७ ॥ आच्याजानुदक्षिणतोनिषद्येमंयज्ञमभिगृणीतविश्वे । माहिसिष्टपितरःकेनचिन्नोयद्वाऽआ
 गःपुरुषताकराम ॥ आसीनासोऽअरुणीनामुपस्थैरयिंधत्तदाशुषेमर्त्याय । पुत्रेभ्यःपितरस्तस्यवस्वःप्रयच्छततऽहोर्जद
 धात ॥ येनःपूर्वेपितरःसोम्यासोनूहिरेसोमपीथंवसिष्ठाः । तेभिर्यमःसंरराणोहवीष्युशन्नशद्भिःप्रतिकाममस्तु ॥ ये
 तातृषुदैवत्राजेहमानाहोत्राविदःस्तोमंतष्टासोऽअकैः । आग्नेयाहिसुविदत्रैभिरवाङ्मृत्यैःकव्यैःपितृभिर्धर्मसद्भिः ॥
 येसत्यासोहविरदोहविष्पाऽइंद्रेणदेवैःसरथंदधानाः । आग्नेयाहिसहस्रंदेववंदैःपरैःपूर्वैःपितृभिर्धर्मसद्भिः ॥ १८ ॥
 अग्निष्वात्ताःपितरऽएहगच्छतसदःसदःसदतसुप्रणीतयः । अत्ताहवीषिप्रयतानिबर्हिष्यथारयिसर्ववीरंदधातन ॥
 त्वमग्नऽईळितोजातवेदोवाह्व्यानिंसुरभीणिंकृत्वी । प्रादाःपितृभ्यःस्वधयातेऽअक्षन्नद्वित्वंदेवप्रयताहवीषि ॥ येचेह
 पितरोयेचनेहयाँश्चविद्ययाँऽउचनप्रविद्य । त्ववैत्ययतितेजातवेदःस्वधाभिर्यज्ञसुकृतंजुषस्व ॥ येऽअग्निदग्धायेऽअ
 नग्निदग्धामध्येदिवःस्वधयामादयंते । तेभिःस्वराळसुनीतिमेतांयथावशंतन्वैकल्पयस्व ॥ १९ ॥ (१०।१।१६) मैत

(१०।१।१६) मैतमितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्ययामायनोदमनोमिषिष्ठुबंत्याश्चतस्रोनुष्टुभः ।

मग्नेविदहोमाभिर्शोचोमास्यत्वचचिक्षिपोमाशरीरं । यदाश्रुतंकृणवोजातवेदोथेमेनंप्रहिणुतात्पितृभ्यः ॥ श्रुतंय
 दाकरसिजातवेदोथेमेनंपरिदत्तात्पितृभ्यः । यदागच्छात्यसुनीतिमेतामथादेवानावशनीर्भवाति ॥ सूर्यचक्षुर्गच्छतु
 वातमात्माद्यांचगच्छपृथिवीचधर्मणा । अपोवागच्छयदितत्रतेहितमोषधीषुप्रतिष्ठिताशरीरैः ॥ अजोभागस्तपसातं
 तपस्वतंतेशोचिस्तपतुतंतैऽअर्चिः । यास्तेशिवास्तन्वोजातवेदस्ताभिर्वहैनंसुकृतामुलोकं ॥ अवसृजपुनरग्नेपितृभ्यो
 यस्तऽआहुतश्चरतिस्वधाभिः । आयुर्वसानुऽउपवेतुशेषःसंगच्छतांतन्वाजातवेदः ॥ २० ॥ यत्तेकृष्णःशकुनऽआतु
 तोदपिपीलःसर्पऽउतवाश्वापदः । अग्निष्टद्विश्वाद्गदंकृणोतुसोमश्चयोब्राह्मणाँऽआविवेश ॥ अग्नेर्वर्मपरिगोभिर्व्यय
 स्वसंप्रोणुष्वपीवसामेदसाच । नेत्वाधृष्णुर्हरसाजहृषाणोद्धृग्विधक्ष्यन्पर्युखयाते ॥ इममग्नेचमसंसाविजिह्वरःप्रियो
 देवानामुतसोम्यानां । एषयश्चमसोदेवपानस्तस्मिन्देवाऽअमृतामादयंते ॥ ऋव्यादमग्निप्रहिणोमिदूरंयमराज्ञोगच्छ
 तुरिप्रवाहः । इहैवायमितरोजातवेदादेवभ्योहव्यंवहतुप्रजानन् ॥ योऽअग्निःऋव्यात्प्रविवेशवोगृहमिमंपश्यन्नि
 तरंजातवेदसं । तंहरामिपितृयज्ञायदेवंसधर्ममिन्वात्परमेसधस्थे ॥ २१ ॥ योऽअग्निःऋव्यवाहनःपितृन्यक्षहतावृ
 धः । प्रेदुहव्यानिवोचतिदेवेभ्यश्चपितृभ्यऽआ ॥ उशंतस्त्वानिधीमह्युशंतःसमिधीमहि । उशन्नशतऽआवहपितृन्ह
 विषेऽअक्षवे ॥ यंत्वमग्नेसमदहस्तमुनिर्वापयापुनः । क्रियाम्बवत्ररोहतुपाकदूर्वाव्यल्कशा ॥ शीर्तिकेशीर्तिकावतिहा

दिकेहार्दिकावति । मंडूक्याऽसुसंगमऽइमंस्वप्रिहर्षय ॥ २२ ॥ (१०।२।१) त्वष्टादुहित्रेवहतुंकृणोतीतीदं
विश्वंभुवनंसमेति । यमस्यमातापर्युह्यमानामहोजायाविवस्वतो ननाश ॥ अपागूहमृतांमर्त्यैःकृत्वीसर्वणामददु
विवस्वते । उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहादुद्वामिथुनासरण्यूः⁺ ॥ पृषात्वेतश्चयावयतुप्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्यगो
पाः । सत्वैतेभ्यःपरिददत्पितृभ्योभिर्देवेभ्यःसुविद्वित्रियैभ्यः ॥ आयुर्विश्वायुःपरिपासतित्वापृषात्वापातुप्रपथेपुर
स्तात् । यत्रासंतेसुकृतोयत्रतेययुस्तत्रत्वादेवःसंवितादधातु ॥ पृषेमाऽआशाऽअनुवेदसर्वाःसोऽअस्माँऽअभयतमेन
नेषत् । स्वस्तिदाऽआर्घुणिःसर्ववीरोप्रयुच्छन्पुरऽएतुप्रजानन्⁺ ॥ २३ ॥ प्रपथेपथार्मजनिएषाप्रपथेदिवःप्रपथेपृथि
व्याः । उभेऽअभिप्रियतमेसधस्थेऽआचपरिचरतिप्रजानन्⁺ ॥ सरस्वतीदेवयंतोहवन्तेसरस्वतीमध्वरेतायमाने ।
सरस्वतीसुकृतोऽअह्वयंतसरस्वतीदाशुषेवार्यदात् ॥ सरस्वतियासरथययार्थस्वधाभिर्देविपितृभिर्मदती । आसद्या
स्मिन्बर्हिषिमादयस्वानमीवाऽइषऽआर्धेह्यस्मे⁺ ॥ सरस्वतीयांपितरोहवन्तेदक्षिणायज्ञमभिनक्षमाणाः । सहस्रार्धमि
होऽअत्रभागरायस्पोष्यजमानेषुधेहि ॥ आपोऽअस्मान्मातरःशुधयंतुघृतेननोघृतत्वंःपुनंतु । विश्वंहिरिप्रप्रवहतिदेवी

द्वितीयेनुवाकेत्रयोदशसूक्तानि (१०।२।१) त्वष्टादुहित्रइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्ययामायनोवेदश्रवाऋषिःआद्ययोर्द्वयोःसरण्यूदेवताततश्चत
सृणांपृषाततस्मिन्सृणांसरस्वतीततःपंचानामापक्षिष्टुपुंअंत्येद्वेअनुष्टुभौ(द्रप्सश्चस्कन्देति तिसृणांसोमोदेवतावाउपात्यापुरस्ताद्बृहतीवेतिच) ।

रुदिदाभ्यःशुचिरापुतऽएमि ॥ २४ ॥ द्रप्सश्चस्कंदप्रथमाँऽअनुद्युनिमंचयोनिमनुयश्चपूर्वः । समानंयोनिमनुसं
चरंतद्रप्संजुहोम्यनुसहोत्राः ॥ यस्तैद्रप्सःस्कंदतियस्तैऽअंशुर्बाहुच्युतोधिषणायाऽउपस्थात् । अध्वर्योर्वामरिवायःप
वित्रातंतेजुहोमिमनसावषट्कृतं ॥ यस्तैद्रप्सःस्कन्नोयस्तैऽअंशुरवश्चयःपरःसुचा । अयंदेवोबृहस्पतिःसंतंस्सिचतुराध
से ॥ पर्यस्वतीरोषधयःपर्यस्वन्मामकंवचः । अपापयस्वदित्पयस्तेनमासहशुधत ॥ २५ ॥ (१०।२।२) परमृत्यो
ऽअनुपरैहिपथांयस्तेस्वऽइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेशृण्वतेतैब्रवीमिमानःप्रजारीरिषोमोतवीरान्⁺ ॥ मृत्योःपदं
योपर्यंतोयदैतद्राधीयऽआयुःप्रतरंदधानाः । आप्यायमानाःप्रजयाधनेनशुद्धाःपूताभवतयज्ञियासः ॥ इमेजीवावि
मृतैराववृत्रभ्रूद्रादेवहृतिनोऽअद्य । प्रांचोऽअगामनृतयेहसायद्राधीयऽआयुःप्रतरंदधानाः ॥ इमेजीवेभ्यःपरि
धिदधामिमेषानुगादपरोऽअर्थमेतं । शतंजीवंतुशरदःपुरुचीरंतमृत्युंदधतांपर्वतेन ॥ यथाहान्यनुपूर्वभवतियथऽ
ऋतवऽऋतुभिर्यतिसाधु । यथानपूर्वमपरोजहात्येवाधातरायूषिकल्पयैषां⁺ ॥ २६ ॥ आरोहतायुर्जरसंवृणानाऽअ
नुपूर्वयतमानायतिष्ठ । इहत्वष्टासुजनिमासुजोषादीर्घमायुःकरतिजीवसेवः ॥ इमानारीरविधुवाःसुपत्नीरांजनेनस

(१०।२।२) परमृत्योइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्ययामायनःसंकुसुकःआद्यानांचतसृणांमृत्युःपंचम्याधाताषष्ठ्यास्त्वष्टाशिष्टानांपितृमेधा
क्षिष्टुपुंकादशीप्रस्तारपंक्तिःत्रयोदशीजगत्अंत्येद्वेअनुष्टुभौ (अंत्यायाःप्रजापतिर्वादेवता) ।

पिंषासंविशंतु । अनश्रवौ नमीवाः सुरक्षाऽआरोहंतु जनयो यो निमग्रे ॥ उदीर्घ्वनार्यभिर्जीव्रलोकंगता सुमेतमुपशेषऽए
हि । हस्तग्राभस्यदिधिषोस्तवेदंपत्युर्जनित्वमभिसंबभूथ ॥ धनुर्हस्तादादनोमतस्यास्मैक्षत्रायवर्चसेबलाय । अत्रैव
त्वमिहवयंसुवीराविश्वाः स्पृधौऽअभिमातीर्जयेम ॥ उपसर्पमातरं भूमिमेतामुर्व्यर्चसं पृथिवीं सुशेवा । ऊर्णमदायुव
तिर्दक्षिणावतऽएषात्वापातुनिर्ऋतेरूपस्थात् ॥ २७ ॥ उच्छ्वचस्वपृथिविमानिबाधथाः सुपायनास्मैभवसूपवंचना ।
मातापुत्रं यथासिचाभ्येनं भूमऽऊर्णहि ॥ उच्छ्वंचमानापृथिवीसुतिष्ठतु सहस्रं मितऽउपहिश्रयंतां । ते गृहासौ घृतश्रुतौ
भवंतु विश्वाहास्मैशरणाः संत्वत्र ॥ उत्तैस्तभ्यामिपृथिवीं त्वत्परीमं लो गं निदधन्मोऽअहंरिषं । एतांस्थूणां पितरो धारयं
तु ते त्रायमः सादना तेमिनोतु ॥ प्रतीचीने मामहनीष्वाः पर्णमिवादधुः । प्रतीचीं जग्रभावाचमश्वैरशनया यथा ॥ २८ ॥
इतिसप्तमाष्टके षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

चतुःपंचाशाध्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १३ ऋचः १४१ ॥ त्यागः ॥ अग्नय. २० इंद्राये. ३ अश्वि. ९ यमाये. यम्याइ. यमाये.
यम्याइ. यमाये. ३ यम्या. ३ यमाये. यम्या. यमाये. यम्या. अग्नय. १८ हविर्धानाये. ५ यमाये. ५ अंगिरःपित्रधर्वभृगुसोमेभ्यः.
यमाये. ३ श्वानाम्यामि. ३ यमाये. ४ पितृभ्य. १४ अग्नय. १४ सरण्यव. २ पूष्ण. ४ सरस्वत्या. ३ अश्व. ५ मृत्यव. ४ धात्रइ.
त्वष्ट्रइ. पितृमेधाये. ८ ॥ इतिसप्तमेष्टः ॥

निवर्तध्वमष्टौमयितो भृगुर्वा(वा)रुणिर्भार्गवश्च्यवनोवापंगव्यंवानुष्टुभमग्नीषोमीयोद्वितीयोर्ध्वः षष्ठीगायत्रीस
ष्टोत्तराण्यैद्रोविमदः प्राजापत्योवावासुक्रोवसुकृद्वाभद्रं दशाग्रेयंतु गायत्रमाद्यैकपदापादएववाशांत्यर्थः परानुष्टु
बंत्येविराट्त्रिष्टुभावाग्निनाष्टावास्तारपांक्तंकुहपंचोनापुरस्ताद्वाहंतं त्रिष्टुबंतं त्वं त्याचिदानस्त्वं नोनुष्टुभौ यजाम
हे सप्ताद्यां त्ये त्रिष्टुभौ पंचम्यभिसारिणीं द्रसोमं षष्ठास्तारपांक्तं त्वां श्विन्यो त्यास्ति स्रोनुष्टुभौ भद्रमेकादशसौम्यं प्रहि
नवपौष्णमानुष्टुभमाद्याचतुर्थ्याऽउष्णिहावसत्सुचतुर्विंशतिरैद्रोवसुक्रोविश्वोहिद्वादशैद्रवसुक्रयोः संवाद ऐंद्रः
सूक्तस्य प्रथमयेद्रस्य स्तुषा परोक्षवदिंद्रमाहेंद्रस्य युजः शेषा ऋषेश्चतुर्थी च वनेनाष्टौ प्रदेवत्रापंचोना कवषऽऐलूप आ
पमपोनप्रीयं वान एकादशवैश्वदेवै प्रसुग्मं तानवपंचाद्या जगत्यः ॥ ७ ॥

॥ हरिः ओम् (१०।२।३) निवर्तध्वं मानुगातास्मान्तिषक्तेरेवतीः । अग्नीषोमापुनर्वसूऽअस्मेधारयतं रयिं + ॥
पुनरेतानि वर्तय पुनरेतान्याकुरु । इंद्रऽएणानियच्छत्वग्निरेनाऽउपाजंतु ॥ पुनरेतानि वर्ततामस्मिन्पुष्यंतु गोपंतौ ।
इहैवाग्नेनिधारये हतिष्ठतु यारयिः + ॥ यन्नियानुन्ययनं संज्ञानं यत्प्रायणं । आवर्तनं निवर्तनं योगोपाऽअपितं हुवे ॥

(१०।२।३) निवर्तध्वमित्यष्टर्चस्य सूक्तस्य यामायनोमयितः ऋषिः आपो देवताः आद्याया अबग्नीषोमा अनुष्टुप् षष्ठीगायत्री । (अत्र सूक्ते
वारुणिर्भृगुर्भार्गवश्च्यवनश्चेमौ पाक्षिका वृषीगौर्वा देवता) ।

यऽउदानइव्यनयऽउदानदपरायणं । आवर्तननिवर्तनमपिगोपानिवर्ततां ॥ आनिवर्तनिवर्तयपुनर्नऽइंद्रगादेहि ।
जीवाभिर्भुनजामहै ॥ पारैवोविश्वतोदधऽऊर्जाघृतेनपर्यसा । येदेवाःकेचयज्ञियास्तेरय्यासंसृजंतुनः ॥ आनिवर्त
नवर्तयनिनिवर्तनवर्तय । भूम्याश्चतस्रःप्रदिशस्ताभ्यऽएनानिवर्तय ॥ १ ॥ (१०।२।४) भद्रनोऽअपिवातयमनः ॥
अग्निमीळेभुजांयविष्ठंशासामित्रंदुर्धरीतुं । यस्यधर्मन्स्वरेनीःसपर्यतिमातुरुधः ॥ यमासाकृपनीळभासाकेतुवर्ध
यति । आर्जतेश्रेणिदन् ॥ अयोविशांगातुरेतिप्रयदानइदिवोऽअंतान् । कविरभ्रंदीघानः ॥ जुषद्भव्यामानुषस्यो
ध्वस्तस्यावृभ्वायज्ञे । मिन्वन्तसन्नपुरऽएति ॥ सहिक्षेमोहविर्यज्ञःश्रुष्टीदस्यगातुरेति । अग्निदेवावाशीमंतं ॥ २ ॥
यज्ञासाहंदुवऽइषेग्निपूर्वस्यशेवस्य । अद्रैःसुनुमायुमाहुः ॥ नरोयेकेचास्मदाविश्वेत्तेवामऽआस्युः । अग्निहविषावर्ध
तः ॥ कृष्णःश्वेतोरुषोयामोऽअस्यब्रध्नऽकृञ्जऽउतशोणोयशस्वान् । हिरण्यरूपंजनिताजजान ॥ एवातेऽअग्नेविम
दोमनीषामूर्जोनपादमृतैभिःसजोषाः । गिरऽआवक्षत्सुमतीरियानऽइषमूर्जसुक्षितिविश्वमाभाः ॥ ३ ॥ (१०।२।५)
आग्निंस्ववृकिभिर्होतारंत्वावृणीमहे । यज्ञायस्तीर्णबहिषेविवोमदैशीरंपावकशोचिषंविबक्षसे ॥ त्वामुतेस्वाभुवः

(१०।२।४) भद्रमितिदशर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदोग्निर्गायत्रीआद्यैकपदाविराट्द्वितीयानुष्टुबंयेविराट्त्रिष्टुभौ (भद्रनःप्रभृतिसप्तसूक्तेषु
यणैद्रोविमदःसप्राजापत्योवैकल्पिकः किंचवासुकोवसुकृद्वा) । (१०।२।५) आग्निनेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदोग्निरास्तारपंक्तिः ।

शुभंत्यश्वराधसः । वेतित्वामुपसेचनीविवोमदऽऊर्जीतिरभ्रऽआहुतिर्वि० ॥ त्वेधर्माणऽआसतेजुह्वभिःसिचतीरिव ।
कृष्णारूपाण्यर्जुनाविवोमदेविश्वऽअधिश्रियोधिषेवि० ॥ यमग्नेमन्यसेरयिंसहसावन्नमत्य । तमानोवाजसातयेवि
वोमदैयज्ञेषुचित्रमाभरावि० ॥ अग्निर्जातोऽअथर्वणाविदद्विश्वानिकाव्या । भुवद्भूतोविवस्वतोविवोमदैप्रियोयमस्यका
म्योवि० ॥ ४ ॥ त्वांयज्ञेर्ष्वीळतेग्नेप्रयत्यध्वरे । त्वंसूनिकाम्याविवोमदेविश्वऽआसिदाशुषेवि० ॥ त्वांयज्ञेष्वृत्विजंचारु
मग्नेनिषेदिरे । घृतप्रतीकमनुषोविवोमदैशुक्रंचेतिष्ठमक्षभिर्वि० ॥ अग्नेशुक्लेणशोचिषोरुप्रथयसेबृहत् । अभिक्रंदन्वृषा
यसेविवोमदेगर्भेदधासिजामिषुवि० ॥ ५ ॥ (१०।२।६) कुहश्रुतऽइंद्रःकस्मिन्नद्यजनैमित्रोनश्रूयते । ऋषीणां
वायःक्षयेगुहावाचकृपेगिरा⁺ ॥ इहश्रुतऽइंद्रोऽअस्मेऽअद्यस्तवेवज्युचीषमः । मित्रोनयोजनेष्वायशश्चक्रेऽअसा
म्या⁺ ॥ महोयस्पतिःशर्वसोऽअसाम्यामहोनृम्यस्यतूतुजिः । भर्तावज्रस्यधृष्णोःपितापुत्रमिवप्रियं⁺ ॥ युजानोऽअ
श्वावातस्यधुनीदेवोदेवस्यवज्रिवः । स्यंतापथाविरुक्मेतासृजानःस्तोष्यध्वनः ॥ त्वंत्याचिद्धातस्याश्वागाऽकृञ्जात्म
नावहंध्यै । ययोर्देवोनमत्यौयंतानकिर्विदार्यः ॥ ६ ॥ अधर्गमंतोशनापृच्छतेवांकर्दर्थान्ऽआगृहं । आर्जमधुःपरा
काहिवश्चमश्चमत्यै ॥ आनऽइंद्रपृक्षसेस्माकंब्रह्मोद्यतं । तत्त्वायाचामहेवःशुष्णंयद्धन्नमानुषं ॥ अकर्मदस्युरभि

(१०।२।६) कुहश्रुतइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदइंद्रःपुरस्ताद्बृहतीपंचमीसप्तमीनवम्योनुष्टुभौत्यात्रिष्टुप् ।

नोऽअमंतुरन्यत्रतोऽअमानुषः । त्वंतस्यामित्रहन्वर्धदासस्यदंभय ॥ त्वंनऽइंद्रशूरशूरैरुतंतवोतासोबर्हणा । पुरुत्रा
तेविपुर्तयोनवतक्षोणयोयथा ॥ त्वतान्वृत्रहत्येचोदयोनृन्कार्पाणेशूरवज्रिवः । गुहायदीकवीनांविशानक्षत्रशवसां
॥ ७ ॥ मधूतातऽइंद्रदानामंसऽआक्षणेशूरवज्रिवः । यद्धशुष्णस्यदंभयोज्ञातंविश्वंसयावभिः ॥ माकुर्ध्यगिंद्रश
रवस्वीरस्मेभूवन्नभिष्टयः । वयंवयंतऽआसांसुन्नेस्यामवज्रिवः ॥ अस्मेतातऽइंद्रसंतुसत्याहिंसंतीरुपस्पृशः । विद्या
मयासांभुजोधेनूनांनवज्रिवः ॥ अहस्तायदपदीवर्धतक्षाःशचींभिर्वेद्यानां । शुष्णंपरिंप्रदक्षिणिद्विश्वायवेनिशिश्नथः ॥
पिबापिबेदिंद्रशूरसोमंमारिषण्योवसवानवसुःसन् । उतत्रायस्वगृणतोमघोनोमहश्चरायोरेवतस्कृधीनः ॥ ८ ॥
(१०।२।७) यजामहऽइंद्रवज्रदक्षिणंहरिणांरथ्यंविब्रतानां । प्रश्मश्रुदोधुवदूर्ध्वधाभूद्विसेनाभिर्दयमानोविरा
धसा ॥ हरीन्वस्ययावनेविदेवस्विद्रोमधैर्मघवावृत्रहाभुवत् । ऋभुर्वाजऽऋभुक्षाःपत्यतेशवोवक्ष्णौमिदासस्यनामचि
त् ॥ यदावज्रंहिरण्यमिदधारथंहरीयमस्यवहतोविसुरिभिः । आतिष्ठतिमघवासनश्रुतऽइंद्रोवाजस्यदीर्घश्रवस्सप
तिः ॥ सोचिसुवृष्टिर्यथ्याऽस्वासचोऽइंद्रःश्मश्रूणिहरिताभिप्रुणुते । अववेतिसुक्षयंसुतेमधूदिद्रुनोतिवातोयथाव
नं ॥ योवाचाविवाचोमधुवाचःपुरुसहस्राशिवाजघानं । तत्तदिदस्यपौंस्यंगृणीमसिपितेवयस्तविषीवावृधेशवः ॥

(१०।२।७) यजामहइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदइंद्रो जगत्याद्यांतेत्रिष्टुभौपंचम्यभिसारिणी ।

स्तोमैतऽइंद्रविमदाऽअजीजनन्नपूर्व्यपुरुतमंसुदानवे । विद्याह्यस्यभोजनमिनस्ययदापशुनगोपाःकरामहे ॥ मार्कि
र्नऽएनासख्यावियौषुस्तवचेंद्रविमदस्यचऽऋषैः । विद्याहितेप्रमतिदेवजामिवदस्मेतेसंतुसख्याशिवानि ॥ ९ ॥
(१०।२।८) इंद्रसोममिमं पिबमधुमंतंचमूसुतं । अस्मेरयिनिधारयविवोमदेसहस्रिणपुरुवसोविवक्षसे ॥ त्वांयज्ञे
भिरुक्थैरुपहृव्येभिरीमहे । शचीपतेशचीनांविबोमदेश्रेष्ठनोधेहिवार्यवि० ॥ यस्पतिर्वार्याणामसिर्ध्रस्यचोदिता ।
इंद्रस्तोत्राणामविताविवोमदैद्विषोनःपाह्यंहसोवि० ॥ युवंशक्रामायाविनासमीचीनिरमंथतं । विमदेनयदीक्षिताना
संत्यानिरमंथतं ॥ विश्वेदेवाऽअकृपंतसमीच्योर्निष्पतंत्योः । नासत्यावब्रुवन्देवाःपुनरावहतादिति ॥ मधुमन्मेप
रायणंमधुमत्पुनरायनं । तानोदेवादेवतयायुवंमधुमतस्कृतं ॥ १० ॥ (१०।२।९) भद्रनोऽअपिवातयमनोदक्षमु
क्तुं । अधातेसख्येऽअंधसोविवोमदेरणगावोनयवसेविवक्षसे ॥ हृदिस्पृशस्तऽआसतेविश्वेषुसोमधामसु । अधा
कामाऽइमेममविवोमदेवितिष्ठतेवसूयवोवि० ॥ उतप्रतानिसोमतेप्राहंमिनामिपाक्या । अधापितेवसूनवेविवोमदे
मृळानोऽअभिचिद्धधाद्वि० ॥ समुप्रयतिधीतयःसर्गासोवतांऽइव । क्रतुनःसोमजीवसेविवोमदेधारयाचमसांऽइव

(१०।२।८) इंद्रसोममितिषडृचस्यसूक्तस्यैद्रोविमदइंद्रोत्यतिसृणामधिनावास्तारपंक्तिरंत्यास्तिस्रोनुष्टुभः । (१०।२।९) भद्रमित्ये
कादशर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदःसोमआस्तारपंक्तिः ।

वि० ॥ तवत्येसोमशक्तिभिर्निकामासोवृण्वरे । गृत्सस्यधीरास्तवसोविवोमदैव्रजंगोमैतमश्विनंविर्वक्षसे ॥ ११ ॥
 पशुनःसोमरक्षसिपुरुत्राविष्ठितंजगत् । समकृणोषिजीवसेविवोमदेविश्वासंपश्यन्भुवनावि० ॥ त्वनःसोमविश्वतो
 गोपाऽअदाभ्योभव । सेधराजन्नपस्त्रिधोविवोमदेमानोदुःशंसंऽईशतावि० ॥ त्वनःसोमसुक्रतुर्वयोधेयायजागृहि ।
 क्षत्रचित्तेरोमनुषोविवोमदैद्रुहोनेःपाह्यंहसोवि० ॥ त्वनोवृत्रहंतर्मेद्रस्येदोशिवःसखा । यत्सीहवतेसमिथेविवोमदेयु
 ध्यमानास्तोकसांतौवि० ॥ अयंघसतुरोमदुऽइंद्रस्यवर्धतप्रियः । अयंकक्षीवतोमहोविवोमदेमतिंविप्रस्यवर्धयद्वि० ॥
 अयंविप्रायदाशुषेवाजोऽइयतिंगोमतः । अयंसप्तभ्यऽआवरंविवोमदेप्राधंश्रोणंचतारिषद्वि० ॥ १२ ॥ (१०।२।१०)
 प्रह्यच्छामनीषाःस्पार्हायंतिनियुतः । प्रदस्नानियुद्रथःपूषाऽअविष्टुमाहिनः ॥ यस्यत्यन्महित्वंवाताप्यमयंजनः ।
 विप्रऽआवैसद्धीतिभिश्चिकेतसुष्टुतीनां ॥ सवैदसुष्टुतीनामिदुर्नपूषावृषा । अभिप्सुरःप्रुषायतिव्रजंनऽआप्रुषायति ॥
 मंसीमहिंत्वावयमस्माकंदेवपूषन् । मतीनांचसाधनंविप्राणांचाध्वं+ ॥ प्रत्यर्धिर्यज्ञानामश्वहयोरथानां । ऋषिःस
 योमनुर्हितोविप्रस्ययावयत्स्रः+ ॥ १३ ॥ आधीषमाणायःपतिःशुचायाश्चशुचस्यच । वासोवायोर्वीनामावासां
 सिममृजत् ॥ इनोवाजानांपतिरिनःपुष्टीनांसखा । प्रमश्रुहर्षतोदूधोद्विष्टायाऽअदाभ्यः ॥ आतेरथस्यपूषन्नजा

(१०।२।१०) प्रह्यच्छेतिनवर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदःपूषानुष्टुप्आद्याचतुर्ध्यावुगिहौ ।

धुरंववृत्युः । विश्वस्यार्धिनःसखासनोजाऽअनपच्युतः ॥ अस्माकमूर्जारथपूषाऽअविष्टुमाहिनः । भुवद्वाजानांवृध
 ऽइमनःशृणवद्वै ॥ १४ ॥ (१०।२।११) असत्सुमैजरितःसाभिवेगोयत्सुन्वतेयजमानायशिक्षं । अनाशीर्दाम
 हमस्मिप्रहंतासत्यध्वतंवृजिनायंतमाभुं+ ॥ यदीदहंयुधयेसनयान्यदेवयून्तन्वाइशुशुजानान् । अमातेतुष्ववृषभंप
 चानितिप्रसुतंपंचदशनिषिंचं ॥ नाहंतवेदयऽइतिब्रवीत्यदेवयून्तमरणेजघन्वान् । यदावाख्यत्समरणमृधावदादि
 ऽमेवृषभाप्रब्रुवंति ॥ यदज्ञातेषुवृजनेष्वासंविश्वेसतोमघवानोमऽआसन् । जिनामिवेक्षेमऽआसंतमाभुंप्रतंक्षिणां
 पर्वतेपादगृह्य ॥ नवाऽउमांवृजनेवारयंतेनपर्वतासोयदहंमनस्ये । ममस्वनात्कृधुकर्णोभयातऽएवेदनुद्यन्किरणःस
 मैजात् ॥ १५ ॥ दर्शन्वत्रश्रुतपांऽअनिंद्रान्बाहुक्षदुःशरवेपत्यमानान् । घृषुंवायेनिनिदुःसखायमध्यन्वेषुपवयौव
 वृत्युः ॥ अभूवौक्षीर्व्यु१आयुरानुदृषन्पूषोऽअपरोनुदृषत् । द्वेपवस्तेपरितनभूतोयोऽअस्यापारेरजसोविवेष ॥ गा
 योयवंप्रयुताऽअयोऽअक्षन्ताऽअपश्यंसहगोपाश्चरंतीः । हवाऽइदयोऽअभितःसमायन्कियंदासुस्वपतिश्छंदयाते ॥
 संयद्वयंयवसादोजनानामहंयवादऽउर्वज्जेऽअंतः । अत्रायुकोवसातारमिच्छादथोऽअयुक्तंयुनजद्वन्वान्+ ॥ अत्रे
 दुमेमंससेसत्यमुक्तंद्विपाच्यचतुष्पात्संसृजानि । स्त्रीभिर्योऽअत्रवृषणंपृतन्यादयुद्धोऽअस्यविभजानिवेदः ॥ १६ ॥

(१०।२।११) असत्स्वितिचतुर्विंशत्युचस्यसूक्तस्यैद्रोवसुकइंद्राभिष्टुप् ।

यस्यानक्षादुहिताजात्वासक्तस्तांविद्वाँऽअभिमन्यातेऽअंथां । कतरोमेनिप्रतितंमुचातेयऽईवहातेयऽईवावरेयात्⁺ ॥
 कियतीयोषामर्यतोवधूयोःपरिप्रीतापन्यसावार्येण । भद्रावधूर्भवतियत्सुपेशाःस्वयंसामित्रंवनुतेजनेचित् ॥ पत्तोर्ज
 गारप्रत्यंचमत्तिशीर्ष्णाशिरःप्रतिदधौवरूथं । आसीनऽउर्ध्वामुपसिक्षिणातिन्यङ्कुत्तानामन्वेतिभूमिं ॥ बृहक्षच्छा
 योऽअपलाशोऽअर्वातस्थौमाताविषितोऽअस्तिगर्भः । अन्यस्यावत्संरिहतीमिमायकयाभुवानिदधेधेनुरूधः ॥ सप्त
 वीरासोऽअधरादुदायन्नष्टोत्तरात्तात्समजगिरन्ते । नवपश्वातात्स्थिविमंतऽआयन्दशप्राक्सानुवितिरंत्यश्वः ॥ १७ ॥
 दशानामेकंकपिलंसमानंतंहिन्वतिऋतवेपार्याय । गर्भमातासुधितवक्षणास्ववेनंततुषयतीविभर्ति ॥ पीवानंमेषमप
 चंतवीरान्युसाऽअक्षाऽअनुदीवऽआसन् । द्वाधनूबृहतीमप्वैतःपवित्रवंताचरतःपुनंतां ॥ विक्रोशनासोविष्वंच
 ऽआयन्पचातिनेमोनहिपक्षदुर्धः । अयंमेदेवःसंवितातदाहृद्भ्रंऽइद्वनवत्सपरिर्भ्रः ॥ अपश्यंग्रामंवहमानमारादच
 क्रयास्वधयावर्तमानं । सिषत्त्यर्यःप्रयुगाजनानांसद्यःशिश्नाप्रमिनानोनवीयान् ॥ एतौमेगावौप्रमरस्ययुक्तौमोषुप्र
 सेधीमुहुर्निर्ममधि । आपश्चिदस्यविनशंत्यर्थसूरश्चमर्कऽउपरोबभूवान्⁺ ॥ १८ ॥ अयंयोवन्नःपुरुधाविवृत्तोवःसूर्य
 स्यबृहत्ःपुरीषात् । श्रवऽइदेनापरोऽअन्यदस्तिदव्यधीजर्माणस्तंरति ॥ वृक्षेवृक्षेनियतामीमयद्रौस्ततोवयःप्रप
 तान्पूरुषादः । अथेदंविश्वंभुवनंभयात्ऽइंद्रायसुन्वदृषयेचशिक्षत् ॥ देवानांमानेप्रथमाऽअतिष्ठन्कृतत्रादेशामुपरा

ऽउदायन् । त्रयस्तपंतिपृथिवीमनुपाद्वाबृवृकंवहतःपुरीषं ॥ सातैर्जीवातुरुततस्यविद्धिमास्मैताहगपंगूहःसमयं ।
 आविःस्वःकृणुतेगूहतेबुसंसपादुरस्यनिर्णिजोनमुच्यते ॥ १९ ॥ (१०।२।१२) विश्वोह्योन्योऽअरिराजगामममे
 दहृश्वशूरोनाजगाम । जक्षीयाद्धानाऽउतसोमंपपीयात्स्वाशितःपुनरस्तैजगायात् ॥ सरोरुवदृषभस्तिग्मशृंगोवर्षम
 न्तस्थौवरिमन्नापृथिव्याः । विश्वेष्वेनंवृजनैषुपामियोमैकुक्षीसुतसोमःपृणार्ति ॥ अद्रिणातेमंदिनऽइंद्रतूयान्तसुन्वं
 तिसोमान्पित्रसित्वमेषां । पचंतितेवृषभांऽअत्सितेषांपृक्षेणयन्मघवन्हूयमानः ॥ इदंसुमेजरितराचिकिद्धिप्रतीपंशा
 पंनद्योवहति । लोपाशःसिंहप्रत्यंचमत्साःक्रोष्टावरंहनिरतक्तकक्षात् ॥ कथातऽएतदहमाचिकेतुंगृत्सस्यपाकस्तवसो
 मनीषां । त्वनोविद्वाँऽऋतुथाविवोचोयमर्धतेमघवन्क्षेम्याधूः⁺ ॥ एवाहिमांतवसंवर्धयंतिदिवश्चिन्मेबृहत्ऽउत्तरा
 धूः । पुरुसहस्रानि शिशामिसाकर्मशत्रुहिमाजनिताज्जानं ॥ २० ॥ एवाहिमांतवसंजजुरुग्रंक्रमन्कर्मन्वृषणमिंद्रदेवाः ।
 वर्धोवृत्रवज्रेणमंदसानोपप्रजमंहिनादाशुषेवं ॥ देवासऽआयन्परशूरैर्बिभ्रन्वनावृश्रंतोऽअभिविद्धिरायन् । निसुद्रं

(१०।२।१२) विश्वोहीतिद्वादशचैत्यसूक्तस्यआद्यायाइंद्रक्षुषाऋषिकाद्वितीयादिचतुर्थीवर्जानांयुजामिंद्रऋषिःचतुर्थीसहितानाम
 युजांवसुऋषिःचतुर्थीवर्ज्यानांयुजांवसुक्रोदेवताशिष्टानामिंद्रक्षिष्टुः । (अत्रसूक्तेप्रथमर्चिइंद्रनुषार्षत्वेविकल्पंशौनकोमन्यतेतत्पक्षेतत्र
 वसुक्रोविज्ञेयः) ।

दधतोवक्षणासुयत्राकृपीटमनुतदहंति ॥ शशःक्षुरप्रत्यंचैजगाराद्रिलोगेनव्यभेदमारात् । बृहंतंचिदहतेरंधयानिव
यद्दत्तोवृषभंशुवानः ॥ सुपर्णऽइत्थानस्वमासिषायावरुद्धःपरिपदनसिंहः । निरुद्धश्चिन्महिषस्तर्प्यावान्गोधात
स्माऽअयथैकर्षदेतत्+ ॥ तेभ्योगोधाऽअयथैकर्षदेतद्येब्रह्मणःप्रतिपीयंत्यज्ञैः । सिमऽउक्ष्णोवसृष्टाऽअदंतिस्वयंबला
नितन्वःशृणानाः+ ॥ एतेशमीभिःसुशमीऽअभूवन्येहिन्विरेतन्वः१सोमऽउक्थैः । नृवद्वदुत्तुपनोमाहिवाजान्दि
विश्रवोदधिषेनामवीरः+ ॥ २१ ॥ (१०।२।१३) वनेनवायोन्यधायिचाकन्धुचिर्वास्तोमोभुरणावजीगः । यस्ये
दिंद्रःपुरुदिनेषुहोतानृणांनयोनृतमःक्षपावान् ॥ प्रतेऽअस्याऽउषसःप्रापरस्यानृतौस्यामनृतमस्यनृणां । अनुत्रिशो
कःशतमावहृन्नुक्तसेनरथोयोऽअसत्सवान्+ ॥ कस्तेमदऽइंद्ररत्योभूदुरोगिरोऽअभ्यु१प्रोविधाव । कद्वाहोऽअ
र्वागुपमामनीषाऽआत्वाशक्यामुपमंराधोऽअज्ञैः ॥ कदुद्युम्नमिद्रत्वावतोनृन्कयाधियाकरसेकन्नऽआगन् । मित्रोन
सत्यऽउरुगायभृत्याऽअज्ञैसमस्यदसन्मनीषाः+ ॥ प्रेरयसुरोऽअर्थेनपारंयेऽअस्यकामैजनिधाऽइवगमन् । गिरश्चये
तैतुविजातपूर्वीनरऽइंद्रप्रतिशिक्षंत्यज्ञैः ॥ २२ ॥ मात्रेनुतेसुमितेऽइंद्रपूर्वीद्यौर्मज्मनापृथिवीकाव्येन । वरायतेष्ट
तवंतःसुतासःस्वाङ्गन्भवंतुपीतयेमधूनि ॥ आमध्वोऽअस्माऽअसिचन्नमत्रमिंद्रायपूर्णसहित्यराधाः । सर्वावृधेव

(१०।२।१३) वनेनेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यैद्रोवसुकइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

रिमन्नापृथिव्याऽअभिक्रत्वानर्यःपौंस्यैश्च ॥ व्यानळिंद्रःपृतनाःस्वोजाऽआस्मैयतंतेसख्यायपूर्वीः । आस्मारथंनपृत
नासुतिष्ठयंभद्रयासुमत्याचोदयासे ॥ २३ ॥ (१०।३।१) प्रदेवत्रात्रहणेतुर्देवपोऽअच्छामनसोनप्रयुक्ति ।
महींमित्रस्यवरुणस्यधासिंपृथुज्रयसेरीरधासुवृक्तिं+ ॥ अध्वर्यवोहविष्मंतोहिभूताच्छापऽइतोशतीरुशंतः । अव्या
श्चष्टेऽअरुणःसुपर्णस्तमास्यध्वममिमद्यासुहस्ताः ॥ अध्वर्यवोपऽइतासमुद्रमपांनपातंहविषायजध्वं । सयौदददुर्मि
द्यासुपूतंतस्मैसोममधुमंतंसुनोत ॥ योऽअनिध्मोदीदयदुप्स्व१तयर्विप्रासऽइळतेऽअध्वरेषु । अपांनपान्मधुमतीरपो
द्रायाभिरिंद्रावावृधेवीर्याय ॥ याभिःसोमोमोदतेहर्षतेचकल्याणीभिर्युवतिभिर्नमर्यः । ताऽअध्वर्योऽअपोऽअच्छा
परैहियदासिंचाऽओषधीभिःपुनीतात् ॥ २४ ॥ एवद्यूनैयुवतयोनमंतयदीमुशन्नुशतीरेत्यच्छ । संजानतेमनसासं
चिकित्रेध्वर्यवोधिषणापश्चदेवीः+ ॥ योवोवृताभ्योऽअकृणोदुलोकंयोवोमह्याऽअभिःशस्तेरमुचत् । तस्माऽइंद्रायम
धुमंतमूमिदेवमादनंप्रहिणोतनापः ॥ प्रास्मैहिनोतमधुमंतमूमिर्गभोयोवःसिंधवोमध्वऽउत्सः । घृतपृष्ठमीड्यमध्वरे
ष्वापोरिवतीःशृणुताहवमे ॥ तंसिंधवोमत्सरमिंद्रपानमूमिप्रहैतयऽउभेऽइयति । मदच्युतमौशाननभोजापरित्रितंतु
विचरंतमुत्सं ॥ आववृततीरधनुद्विधारागोपुयुधोननियंवचरंतीः । ऋषेजनित्रीभुवनस्यपलीरपोवदस्वसृधःसयो

तृतीयेनुवाकेत्रयोदशसूक्तानि (१०।३।१) प्रदेवत्रेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यैत्त्रपःकवपआपस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ७

॥ ४७ ॥

नीः ॥ २५ ॥ हिनोतानोऽअध्वरं देवयज्याहिनोतब्रह्मसनये धनानां । ऋतस्ययोगे विप्यध्वमधः श्रुष्टीवरीभूतनास्म
भ्यमापः ॥ आपोरेवतीः क्षयथाहिवस्वः क्रतुचभद्रं विभूथामृतं च । रायश्चस्थः स्वपत्यस्यपत्नीः सरस्वती तद्रुणतेवयोधा
त् ॥ प्रति यदापोऽअहं श्रमायतीर्धृतं पयांसि बिभ्रतीर्मधूनि । अध्वर्युभिर्मनसा संविदानाऽइंद्राय सोमं सुषुतं भरतीः ॥
एमाऽअगमन्नेवतीर्जीवधन्याऽअध्वर्यवः सादयतासस्त्रायः । निबर्हिषिधत्तनसोम्यासोपांनप्त्वा संविदानां सऽएनाः ॥
आगमन्नापऽउशतीर्बहिरेदन्यध्वरेऽअसदन्देवयंतीः । अध्वर्यवः सुनुतेंद्राय सोममभूदुवः सुशकादेवयज्या ॥ २६ ॥
(१०।३।२) आनो देवानामुपवेतुशंसो विश्वेभिस्तुरैरवसेयजत्रः । तेभिर्वयं सुषस्त्रायो भवेमतरतो विश्वादुरितास्या
म ॥ परिचिन्मर्तो द्रविणं ममन्यादृतस्य पथानमसा विवासेत् । उतस्वेन क्रतुना संवदेत श्रेयांसं दक्षं मनसा जगृभ्यात् ॥
अधायिधीतिरसं सुग्रमं शास्तीर्थेन दस्ममुपयंत्यूमाः । अभ्यानश्मसुवितस्य शूषं न वेद सोऽअमृतानामभूम ॥ नित्यंश्चा
कन्यात्स्वपतिर्दमूनायस्माऽउदेवः सविता जजान । भगोवागोभिर्यमेमनज्यात्सोऽअस्मं चारुदृच्छदयदुतस्यात् ॥ इयं
साभूयाऽउषसा मि वक्षायद्धक्षुमंतः शर्वसासमारयन् । अस्य स्तुतिं जरितुर्भिक्षमाणाऽआनः शुग्मासऽउपयंतुवाजाः
॥ २७ ॥ अस्ये देषासु मतिः पप्रथाना भवत्पूर्याभूमनागौः । अस्य सनीळाऽअसुरस्य यो नोसमानऽआभरणे विभ्रमा

(१०।३।२) आनो देवानामित्येकादशर्चस्य सूक्तस्यैलूषः कवषो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे-विश्वे देवाः ९ अध्वर्यगर्भाश्मी १ उपोमी १ एवं ११) ।

णाः ॥ किंस्विद्वनंकऽउसवृक्षऽअस्यतोद्यावापृथिवीर्निष्टतक्षुः । संतस्थानेऽअजरेऽइतऽउतीऽअहानि पूर्वीरुषसोज
रंत ॥ नैतावदेनापरोऽअन्यदस्त्युक्षासद्यावापृथिवीर्बिभर्ति । त्वचं पवित्रं कृणुत स्वधावान्यदीर्ग्युनहरितो वहति ॥
स्तेगोनक्षामत्येति पृथ्वीमिहं नवातो विहवातिभूम । मित्रोयत्रवरुणोऽअज्यमानो मित्रेनेन व्यसृष्टशोकं ॥ स्तरीयत्सूत
सद्योऽअज्यमाना व्यथिरव्यथीः कृणुत स्वगोपा । पुत्रो यत्पूर्वः पित्रोर्जनेष्टशम्यांगौर्जगारयद्धपृच्छान् ॥ उत कण्वं नृ
षदः पुत्रमाहुरुत दयावोधनमादत्तवाजी । प्रकृष्णाय रुशं दपि न्वतो धर्कृतमत्र न किरस्माऽअपीपेत् ॥ २८ ॥ (१०।३।३)
प्रसुग्मं ताधियसानस्य सक्षणिर्विरो भिर्वराऽअभिषुप्रसीदतः । अस्माकमिंद्रऽउभयं जुजोषतियत्सोम्यस्यांधसोवुवोधति ॥
वींद्रयासि दिव्यानि रोचना विपार्थिवा निरजसा पुरुष्टुत । येत्वा वहति मुहुरध्वराऽउपते सुवन्वतु वग्वनाऽअराधसः ॥
तदिन्मेच्छन्तस्वद्वेषोवपुष्टं पुत्रो यज्जानं पित्रोर्धीयति । जायापतिवहतिवग्वना सुमत्पुंसऽइन्द्रो वहनुः परिष्कृतः ॥
तदित्सधस्थं भिचारुदीधयगावो यच्छासं न्वहतुं न धेनवः । मातायन्मंतुर्युथस्य पूर्याभिवाणस्य सप्तधा तुरिजनः ॥
प्रवोच्छारिरिचेदेव युष्पदमेकौ रुद्रेभिर्यातितुर्वणिः । जरावायेष्वमृते पुदावने परि वऽउमेभ्यः सिंचतामधु ॥ २९ ॥
निधीयमानमपगृह्णमप्सु प्रमेदेवानां व्रतपाऽउवाच । इंद्रो विद्राऽअनुहित्वा च चक्षते नाहमग्नेऽअनुशिष्टऽआगां ॥ अक्षेत्र

(१०।३।३) प्रसुग्मं तेति नवर्चस्य सूक्तस्यैलूषः कवष इन्द्रो जगती अंत्याश्च तस्त्रिष्टुभः ।

मंडलं १०

अनु. ३

॥ ४७ ॥

वित्क्षेत्रविदं ह्यप्रादसप्रैतिक्षेत्रविदानुशिष्टः । एतद्वै भद्रमनुशासनस्योतस्तुतिर्विदत्यंजसीनां ॥ अद्येदुप्राणीदममन्निमा
हापीवृतोऽअध्ययन्मातुरुधः । एमैनमापजरिमायुवानमहैल्वसुःसुमनाबभूव ॥ एतानि भद्राकलशक्रियामकुरुश्रवण
ददतोमघानि । दानऽइद्वोमघवानः सोऽअस्त्वयंचसोमोहृदियंविभर्मि ॥ ३० ॥ इतिसप्तमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

पंचपंचाशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १४ ऋचः १५३ ॥ त्यागः ॥ अज्योमीषोमाभ्या. अज्य. ७ अग्नय. १८ इंद्राये. २५ अधि-
भ्या. ३ सोमाये. ११ पूष्ण. ९ इंद्राये. २५ वसुकाये. इंद्राये. ३ वसुकाये. इंद्राये. वसुकाये. इंद्राये. वसुकाये. इंद्राये. वसुकाये. इंद्राये. ८
अज्य. १५ विश्वेभ्योदेवेभ्यः ११ [भे. प. विश्वेभ्योदे. ९ अश्वत्थगर्भायैशम्याइ. उषसेग्नय.] इंद्राये. ९ ॥ इतिसप्तमेसप्तमः ॥

प्रमाद्यावैश्वदेव्यैः प्रगार्थः परागायत्र्योद्वेकुरुश्रवणस्यत्रासदस्वस्यदानस्तुतिः पराभिर्मृतेमित्रातिथौराज्ञैत
त्त्रेहादृषिरुपमश्रवसंपुत्रमस्यव्यशोक्यत्प्रावेपाः पलूनामौजवान्वाक्षोक्षकृषिप्रशंसाचाक्षकितवनिंदाचंसप्तमी
जगत्बुधंलुशोधानाकोवैश्वदेवंतुद्वित्रिष्टुवंतंतूषासानक्तानमोद्वादशसौर्योभितपाः सौर्यं जागतं त्रिष्टुदशम्य
स्मिन्नः पंचमुष्कवानिंद्रोयोवांपलूनाकाक्षीवतीघोषाश्विनंहित्रिष्टुवंतं रथं यांतं समानंतृचंसुहस्त्योघौपेयोस्तेवैका
दशकृष्णोच्छामेद्वित्रिष्टुवंतं त्वायातु त्रिष्टुबादिदिवस्परिद्वादशंवत्सप्रिराग्रेयंतु ॥ ८ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (१०।३।४) प्रमायुयुज्रेप्रयुजो जनानां वहामि सपूषणमंतरेण । विश्वेदेवासोऽअधुमामरक्षन्दुः
शासुरागादितिघोषऽआसीत् ॥ संमातपंत्यभितः सपूषीरिवपरीवः । निबाधतेऽअमर्तिर्नम्रताजसुर्वेनैवीयतेम
तिः+ ॥ मूषोनशिश्नाच्यदंतिमार्थः स्तोतारं तैशतक्रतो । सकृत्सुनोमघवन्निद्रमृळयाधापितेवनोभव ॥ कुरुश्रवण
मावृणिराजानंत्रासदस्यवं । मेहिष्ठं वाघतामृषिः ॥ यस्यमाहरितोरथैतिस्त्रोवहंति साधुया । स्तवैसहस्रदक्षिणे ॥ १ ॥
यस्यप्रस्वादसो गिरऽउपमश्रवसः पितुः । क्षेत्रं नरुण्वमूचुषे ॥ अधिपुत्रोपमश्रवो न पान्मित्रातिथेरिहि । पितुष्टेऽअ
स्मि वंदिता+ ॥ यदीशीयामृतानामुतवामर्त्यानां । जीवेदिन्मघवामम ॥ न देवानामर्तिव्रतं शतात्माचनजीवति । तथा
युजाविवावृते ॥ २ ॥ (१०।३।५) प्रावेपामाबृहतोमादयंतिप्रवातेजाऽइरिणेववृतानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभ
क्षोविभीदकोजागृविर्मह्यमच्छान् ॥ नमामिमेथनजिहीलऽएषाशिवासखिभ्यऽउतमह्यमासीत् । अक्षस्याहमेकपर
स्यहेतोरनुव्रतामपजायामरोधं ॥ द्वेष्टिश्चरूपजायारुणज्जिननाथितोविंदतेमर्दितारै । अश्वस्येवजरतोवरुयस्यनाहं

(१०।३।४) प्रमायुयुज्रे इति नवर्चस्यसूक्तस्यैल्लपः कवचः ऋषिः आद्याया विश्वेदेवाः ततोद्वयोरिंद्रः चतुर्थी पंचम्योः कुरुश्रवणः षष्ठ्यादि चतसृ
णामुपश्रवा आद्यात्रिष्टुपद्वितीयाबृहतीतृतीयासतोबृहतीशेषाः षड्गायत्र्यः । (१०।३।५) प्रावेपा इति चतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यमौजवानक्ष
ऋषिः आद्यासप्तमीनवमीद्वादशीनामक्षादेवताः त्रयोदश्याः कृषिः शिष्टानामक्षनिंदादेवता त्रिष्टुपसप्तमी जगती ।

विंदामिकितवस्यभोगं ॥ अन्येजायांपरिमृशंत्यस्यस्यागृधद्वदनकाज्यक्षः । पितामाताभ्रातरऽएनमाहुर्नजानी
मोनयताबद्धमेतं ॥ यदादीधेनदविषाण्येभिः परायण्योर्वहीयेसखिभ्यः । न्युसाश्चब्रह्मवोवाचमक्रतुंऽएमीदेषांनि
कृतंजारिणीव ॥ ३ ॥ सभामेतिकितवःपृच्छमानोजेप्यामीतितन्वाऽशूशुजानः । अक्षासोऽअस्यवित्तिरंतिकामप्र
तिदीप्तेदधतऽआकृतानि ॥ अक्षासऽइदंकुशिनोनिनितोदिनोनिनित्वानस्तपनास्तापयिष्णवः । कुमारदेष्णाजयतःपुन
र्हणोमध्वासंपृक्ताःकितवस्यबर्हणा ॥ त्रिपंचाशःक्रीळतिव्रातऽएषांदेवऽइवसवितासत्यधर्मा । उग्रस्यचिन्मन्यवेनानं
मंतैराजाचिदेभ्योनमऽइत्कृणोति ॥ नीचावर्ततऽउपरिस्फुरंत्यहस्तासोहस्तवंतंसहंते । दिव्याऽअंगाराऽइरिणेन्यु
प्ताःशीताःसंतोहदयंनिर्दहंति ॥ जायातप्यतेकितवस्यहीनामातापुत्रस्यचरंतःकस्वित् । ऋणावाविभ्यद्धनमिच्छमा
नोन्येषामस्तमुपनर्कमेति ॥ ४ ॥ स्त्रियंहृष्टायकितवंततापान्येषांजायांसुकृतंचयोनं । पूर्वाह्णेऽअश्वान्युजेहिब्र
न्त्सोऽअग्नेरंतैवृषलःपपाद ॥ योर्वःसेनानीर्महतोगुणस्यराजाज्ञातस्यप्रथमोवभूव । तस्मैकृणोमिनधनारुणध्मिदशा
हंप्राचीस्तदृतंवदामि ॥ अक्षैर्मादीव्यःकृषिमित्कृषस्ववित्तेरमस्वबहुमन्यमानः । तत्रगावःकितवतत्रजायातन्मेविच
ष्टेसवितायमर्यः+ ॥ मित्रंकृणुध्वंस्वलुमळतानोमानोघोरेणचरताभिधृष्णु । निवोनुमन्युर्विशतामरातिरन्योवभ्रू

णांप्रसितौन्वस्तु ॥ ५ ॥ (१०।३।६) अबुध्रमुत्स्यऽइंद्रवंतोऽअग्नयोज्योतिर्भरंतऽउषसोव्युष्टिषु । महीद्यावापृथि
वीचैततामपोद्यादेवानामवऽआवृणीमहे ॥ दिवस्पृथिव्योरवऽआवृणीमहेमादन्तिसधुन्पर्वतान्छर्यणावतः । अना
गास्त्वंसूर्यमुषासमीमहेभद्रसोमःसुवानोऽअद्याकृणोतुनः ॥ द्यावानोऽअद्यपृथिवीऽअनागसोमहीत्रायेतांसुविताय
मातरा । उषाऽउच्छंत्यपवाधतामघंस्वस्त्यग्निंसमिधानमीमहे ॥ इयंनऽउस्त्राप्रथमासुदेव्यैरेवत्सनिभ्योरेवतीव्यु
च्छतु । आरेमन्युर्दुर्विदत्रस्यधीमहिस्वस्त्यग्निं० ॥ प्रयाःसिस्रतेसूर्यस्यरश्मिभिर्ज्योतिर्भरंतीरुषसोव्युष्टिषु । भद्रा
नोऽअद्यश्रवसेव्युच्छतस्वस्त्यग्निं० ॥ ६ ॥ अनमीवाऽउषसऽआचरंतुनऽउदग्रयोजिहतांज्योतिपावृहत् । आयु
क्षातामश्विनातुर्तुजिर्यंस्वस्त्यग्निं० ॥ श्रेष्ठनोऽअद्यसवितर्वरेण्यंभागमासुवसहिरलधाऽअसि । रायोजनित्रीधि
षणामुपेवृषेस्वस्त्यग्निं० ॥ पिपर्तुमातहतस्यप्रवाचनंदेवानायन्मनुष्याऽअमन्महि । विश्वाऽइदुस्त्राःस्पृष्टुदैतिसूर्यः
स्वस्त्यग्निं० ॥ अह्वेषोऽअद्यबर्हिषःस्तरीमणिप्राव्यायोगेमन्मनःसाधेऽइमहे । आदित्यानांशर्मणिस्थाभुरण्यसिस्त्र
स्त्याग्निं० ॥ आनोवर्हिःसंध्रमादेवहृद्विदेवाऽइळेसादयाससहोतुन । इंद्रमित्रंवरुणंसातयेभगंस्वस्त्यग्निं० ॥ ७ ॥ तऽ
आदित्याऽआगतासर्वतातयेवृधेनोयज्ञमवतासजोषसः । बृहस्पतिपूषणमश्विनाभगंस्वस्त्यग्निं० ॥ तन्नोदेवायच्छत

(१०।३।६) अबुध्रमितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यधानाकोलुशोविश्वेदेवाजगत्तयेद्वेद्विष्टुभौ(भेद-विश्वेदेवाः ३ उपसोमिः २ विश्वेदेवाः ९ एवं १४)

सुप्रवाचनं छुर्दिगादित्याः सुभरं नृपार्यं । पश्वेतो कायतनयाय जीवसे स्वस्त्यं ११ मि० ॥ विश्वेऽअद्य मरुतो विश्वेऽऊती
विश्वे भवंत्वग्रयः समिद्धाः । विश्वे नो देवाऽअवसागं मनु विश्वं मस्तु द्रविणं वाजोऽअस्मे ॥ यं देवा सो वधं वाजसातौ यं
त्रायध्वेयं पिपृथा त्यंहः । यो वोगो पीथेन भयस्य वेद ते स्याम देववीतयेतुरासः ॥ ८ ॥ (१०।३।७) उषासानका बृह
ती सुपेशसाद्यावाक्षामावरुणो मित्रोऽअर्यमा । इन्द्रो हवे मरुतः पर्वताऽअपऽआदित्यान्द्यावापृथिवीऽअपः स्वः* ॥ द्यौ
श्चनः पृथिवी च प्रचेतसऽअतावरीरक्षतामंहं सोरिषः । मादुर्विदत्रानिर्क्रतिर्नऽईशततद्देवानामवोऽअद्यावृणीमहे ॥
विश्वस्मान्नोऽअदितिः पाल्वंहं सोमाता मित्रस्यवरुणस्य रेवतः । स्वर्वज्योतिरवृकनं शीमहितद्दे० ॥ प्रावावदन्नपरक्षां
सिसेधतु दुःष्वयं निर्क्रतिं विश्वं मित्रिणं । आदित्यं शर्म मरुतामशीमहितद्दे० ॥ एन्द्रो बर्हिः सीदतु पिन्वतामिच्छा बृहस्पतिः
सामं भिर्क्रकोऽअर्चतु । सुप्रकेतं जीवसे मन्मधीमहितद्दे० ॥ ९ ॥ दिवि स्पृशं यज्ञमस्माकं मश्विना जीराध्वरं कृणुतं सुस्रमिष्ट
ये । प्राचीनं रश्मिमाहुतं घृतेन तद्दे० ॥ उपह्वये सुहवमं मरुतं गणं पावकमृष्वंसं रुयायं शंभुवै । रायस्योषं सौश्रवसाय धीम
हितद्दे० ॥ अपां पेरुं जीवधन्यं भरामहे देवा व्यंसुहवमं ध्वरश्चिथं । सुरश्मिंसोमं मिद्वियं यमीमहितद्दे० ॥ सने मृतत्सं
नितासनि त्वभिर्वयं जीवा जीवपुत्राऽअनागसः । ब्रह्मा द्विषो विष्वगे नो भरेरत तद्दे० ॥ ये स्याम नो र्यज्ञियास्ते शृणोत नयद्द्वौ
(१०।३।७) उषासानकेति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य धानाकोलुशो विश्वे देवा जगत्यं लेद्वे त्रिष्टुभौ (भेदपक्षे—विश्वे देवाः १३ सविता १ एवं १४) ।

देवाऽईमहेतद्देवातन । जैत्रं क्रतुं रयिमद्वीरव्यशस्तद्दे० ॥ १० ॥ महदद्यमं हतामावृणीमहे वो देवानां बृहतामनुवर्णां ।
यथावसुवीरजातं नशामहेतद्दे० ॥ महोऽअग्नेः समिधानस्य शर्मण्यनागामित्रेवरुणे स्वस्तये । श्रेष्ठे स्याम सवितुः सर्वांम
नितद्दे० ॥ ये सवितुः सत्यसंवस्य विश्वे मित्रस्य व्रतेवरुणस्य देवाः । ते सौभंगवीर्यवद्भो मदभो दधातु न द्रविणं चित्रमस्म ॥
सविता पश्चात्तात्सविता पुरस्तात्सवितो उत्तरात्तात्सविता धरात्तात् । सवितानः सुवनुसर्वतांति सवितानो रासतां दीर्घमा
युः ॥ ११ ॥ (१०।३।८) नमो मित्रस्यवरुणस्य चक्षसे महो देवाय तद्देवतं संपर्यत । दूरे ह शो देवजाताय केतवे दिवस्पुत्रा
यसूर्याय शंसत ॥ सामासत्योक्तिः परिपातु विश्वतोद्यावाचयत्रतत नन्नहानिच । विश्वमन्यन्निर्विशतेयदे जति विश्वाहा
पो विश्वाहो देति सूर्यः ॥ न तेऽअदेवः प्रदिवो निवासतेय देतेशेभिः पतरैरथर्यसि । प्राचीनमन्यदनुवर्तते रजऽउदन्येन
ज्योतिषायासि सूर्य ॥ येन सूर्यज्योतिषा बाधसेतमोजगच्च विश्वमुदियाभिमानुना । तेनास्मद्विश्वामर्नि रामनाहुतिमपा
मीवामपदुःष्वयं सुव ॥ विश्वस्य हि प्रेषितोरक्षसि व्रतमहे छयन्नृचरसि स्वधाऽअनु । यद्यत्वा सूर्योपब्रवांमहे तं नो देवा
ऽअनुमंसीरत क्रतुं ॥ तं नोद्यावापृथिवी तन्नऽआप इन्द्रः शृण्वतु मरुतो हवंवचः । माशने भूमसूर्यस्य संदृशि भद्रं जीवंतो
जरुणामंशीमहि ॥ १२ ॥ विश्वाहात्वा सुमनसः सुचक्षसः प्रजावतोऽअनमीवाऽअनागसः । उद्यंतं त्वामित्रमहो दिवे

(१०।३।८) नमो मित्रस्येति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य सौर्योभितपाः सूर्यो जगती दशमी त्रिष्टुप् ।

दिवेज्योग्जीवाःप्रतिपश्येमसूर्य ॥ महिज्योतिर्बिभ्रतंत्वाविचक्षणभास्वतंचक्षुषेचक्षुषेमयः । आरोहतंबृहतःपाजसु
स्परिव्यंजीवाःप्रतिपश्येमसूर्य ॥ यस्यतेविश्वामुर्वनानिकेतुनाप्रचरेतेनिचविशंतैऽअक्तुभिः । अनागास्त्वेनहरिके
शसूर्याहोहानोवस्यसावस्यसोर्दिहि ॥ शनोभवचक्षसाशनोऽअह्नाशंभानुनाशंहिमाशंघृणेन । यथाशमध्वच्छमसहु
रोणेतत्सूर्यद्रविणंधेहिचित्रं ॥ अस्माकंदेवाऽउभयायजन्मनेशमयच्छतद्विपदेचतुष्पदे । अदत्पिबदूर्जयमानमाशि
तंतदुस्मेशंयोररपोदधातन ॥ यद्वोदेवाश्चक्रमजिह्वागुरुमनसोवाप्रयुतीदेवहेळनं । अरावायोनोऽअभिदुच्छुनायते
तस्मिन्तदेनोवसवोनिधेतन ॥ १३ ॥ (१०।३।९) अस्मिन्नऽइंद्रपृत्सुतौयशस्वतिशिमीवतिर्दसिप्रावसातये ।
यत्रगोपाताधृषितेषुखादिषुविष्वक्पतैतिदिद्यवोनृपाह्ये ॥ सनःक्षुमंतंसदनेव्यूर्णहिगोऽअर्णसंरयिर्भिद्रश्रवाय्यं । स्या
मतेजयतःशक्रमेदिनोयथाव्यमुश्मसितद्वसोकृधि ॥ योनोदासऽआर्योवापुरुष्टुतादेवऽइंद्रयुधयेचिकेतति । अस्मा
भिष्टेसुषहाःसंतुशत्रवस्त्वयाव्यंतान्वनयामसंगमे ॥ योदुभ्रेभिर्हव्योयश्चभूरिभिर्योऽअभीकैवरिवोविन्नृपाह्ये । तं
विखादेसस्मिन्मद्यश्रुतंनरमर्वाचमिन्द्रमवसेकरामहे ॥ स्ववृजंहित्वामहमिन्द्रशुश्रवानानुदंवृषभरध्रचोदनं । प्रमुंचस्व

(१०।३।९) अस्मिन्नइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमुष्कवानिद्रइंद्रोजगती ।

परिकुत्सादिहागहिकिमुत्वावान्मुष्कयोर्बद्धऽआसते ॥ १४ ॥ (१०।३।१०) योवांपरिज्मासुवृदश्विनारथोदोषा
मुषासोहव्योहविष्मता । शश्वत्तमासस्तमुवामिदंवयंपितुर्ननामसुहवंहवामहे ॥ चोदयतंसुनृताःपिन्वतंधियऽउत्पुर्
धीरीरयतंतदुश्मसि । यशसंभागंकृणुतंनोऽअश्विनासोमंनचारुमघवत्सुनस्कृतं ॥ अमाजुरश्चिद्रवथोयुवंभगोनाशो
श्चिदवितारापमस्यचित् । अंधस्यचिन्नासत्याकृशस्यचिद्युवामिदाहुभिषजारुतस्यचित् ॥ युवंच्यवानंसनयंयथारथं
पुनर्युवानंचरथायतक्षथुः । निष्टौड्यमहथुरद्व्यस्परिविश्वेत्तावांसवनेषुप्रवाच्या ॥ पुराणावांवीर्याऽप्रव्रवाजनेधोहा
सथुभिषजामयोभुवा । तावानुनव्याववसेकरामहेयंनसत्याश्रदुरिर्यथादधत् ॥ १५ ॥ इयंवामहेशृणुतंमेऽअश्वि
नापुत्रायेवपितरामह्यंशिक्षतं । अनापिरज्ञाऽअसजात्यामतिःपुरातस्याऽअभिज्ञस्तेरवस्पृतं ॥ युवंरथेनविमदायशं
ध्युवंन्यूहथुःपुरुमित्रस्ययोषणां । युवंहवैवधिमत्याऽअगच्छतंयुवंसुषुतिचक्रथुःपुरंधये ॥ युवंविप्रस्यजरणामुपेगुषःपु
नःकलेरंकृणुतंयुवद्वयः । युवंवंदनमृश्यदादुदूपथुर्युवंसद्योविश्लामेतवेकथः ॥ युवंहरेभंवृषणागुहाहितमुदैरयतंम
मृवांसमश्विना । युवमृबीसंमुततप्तमत्रयऽओमंन्वतंचक्रथुःसप्तवधये ॥ युवंश्वेतंपदेवैश्विनाश्वेनवभिर्वाजैर्नवतीच
वाजिनै । चर्कृत्यंददथुर्द्राव्यत्सखंभगंनृभ्योहव्यमयोभुवं ॥ १६ ॥ नतराजानावदितेकुतश्चननांहोऽअश्रोति

(१०।३।१०) योवामितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यकाक्षीवतीघोषाश्विनौजगत्यात्रिष्टुप् ।

दुरितं न किं भयं । यमं श्विना सुहवारुद्रवर्तनी पुरो रथं कृणुथः पक्ष्या सह ॥ आतेन यातुं मनसो जवीयसारथ्यं वा मुभवश्च
 क्रुरश्विना । यस्य योगे दुहिता जायते दिवऽउभेऽअहनी सुदिनै विवस्वतः ॥ तावतिर्यातं जयुषा विपर्वतमपि न्वतं शयवे
 धेनुमश्विना । वृकस्य चिद्वर्तिकामं तरास्याद्युवंशचीं भिर्प्रसिताममुंचतं ॥ एतं वांस्तोममश्विनावकर्मात् क्षामभृगवो न
 रथं । न्यमृक्षामयोषणां नमर्ये नित्यं न सुनुतं नयं दधानाः ॥ १७ ॥ (१०।३।११) रथं यातं कुहकोहं वानरा प्रतिद्युमंतं
 सुविताय भूषति । प्रातर्यावाणं विभ्वं विशे विशे वस्तोर्वस्तोर्वहमानं धिया शर्मि ॥ कुहस्विदोषा कुहवस्तोरश्विना कुहाभि
 पित्वं करतः कुहोषतुः । कोवांशयुत्रा विधवे देवरं मर्यं नयोषा कृणुते सधस्थऽआ ॥ प्रातर्जरे धे जरणे वकार्पया वस्तोर्व
 स्तो र्यजता गच्छथो गृहं । कस्य ध्वस्ना भवथः कस्य वानरा राजपुत्रे वसवना वगच्छथः ॥ युवांमृगे ववारणामृगण्यवो दोषा
 वस्तोर्हविषानि ह्वयामहे । युवं होत्रा मृतुधा जुहते नरेषु जनाय व हथः शुभस्पती ॥ युवां हघोषा पर्यश्विना यतीराज्ञऽऊचे
 दुहिता पृच्छे वानरा । भूतं मेऽअहऽउत भूतमकवे श्वावते रधि नै शक्तमवर्ते ॥ १८ ॥ युवं कवीष्टः पर्यश्विनारथं विशोन
 कुत्सो जरितुर्न शायथः । युवोर्हमक्षा पर्यश्विना मध्वासा भरत निष्कृतं नयोषणा ॥ युवं हभुज्यु युवमश्विनावशं युवां शिंजा
 रमुशना मुपारथुः । युवोररावापरि सख्यमासते युवोरहमवसा सुम्नमाचके ॥ युवं हकृशं युवमश्विना शयुं युवं विधतं विध

(१०।३।११) रथं यातं मिति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य काक्षीवती घोषाश्विनौ जगती ।

वांमुरुष्यथः । युवं सनिभ्यः स्तनयन्तमश्विना पत्रजमूर्णुथः सप्तास्यं ॥ जनिष्टयोषा पतयत्कनीन कोविचारुहन्वीरुधोदं
 सनाऽअनु । आस्मैरीयं ते निवने वसिंधवोऽस्माऽअहं भवति तत्पतित्वनं ॥ जीवं रुदंति विमर्यं तेऽअध्वरे दीर्घा मनुप्रसि
 तिं दीधियुर्नरः । वामं पितृभ्यो यऽइदं समे ररे मयुः पतिभ्यो जनयः परिष्वजे ॥ १९ ॥ न तस्य विद्मत्तदुषु प्रवोचत युवाह
 यद्युवत्याः क्षेतियोनिषु । प्रियोस्त्रियस्य वृषभस्य रेतिनो गृहं गमे माश्विना तदुदमसि ॥ आवांमगन्तुमतिर्वाजिनी वसुन्य
 श्विना हृत्सुकामाऽअयंसत । अभूतं गोपामिधुना शुभस्पती प्रियाऽअर्यम्णो दुय्याऽअशीमहि ॥ तामंदसानामनुषोदुरो
 णऽआधत्तरयिं सहवीरं वचस्यवे । कृतं तीर्थं सुप्रपाणं शुभस्पती स्थाणुं पंधेष्ठामपदुर्मतिहंतं ॥ कस्विदुद्यकतमास्वश्विना
 विक्षुदस्त्रामादयेतेशुभस्पती । कऽई निये मे कतमस्य जग्मतुर्विप्रस्य वायजमानस्य वा गृहं ॥ २० ॥ (१०।३।१२)
 समानमुत्पं पुरुहूतमुक्थ्यं १२ रथं त्रिचक्रं सर्वनागनिगमतं । परिज्मानं विद्व्यं सुवृक्तिभिर्वयं व्युष्टाऽउषसो हवामहे ॥ प्रा
 तर्युजना सत्या धितिष्ठथः प्रातर्यावाणं मधुवाहनं रथं । विशो येन गच्छथो यज्वरीर्नरा कीरेश्चिद्यज्ञं होतुं मंतमश्विना ॥ अ
 ध्वर्युवामधुपाणिं सुहस्त्यं मग्निधं वाधूतदक्षं दमूनसं । विप्रस्य वायत्सर्वनागि गच्छथो तऽआयातं मधुपेयं मश्विना ॥ २१ ॥
 (१०।३।१३) अस्ते वसुप्रतरं लायमस्य नभूषं भिवप्रभरास्तोममस्मै । वाचा विप्रास्तरतवाचं मर्यो निरामय जरितः सोम

(१०।३।१२) समानमिति चतस्य सूक्तस्य घोषेयः सुहस्योश्विनौ जगती । (१०।३।१३) अस्ते वेत्येकादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः कृष्णइन्द्रस्त्रिष्टुप ।

ऽइंद्रं ॥ दोहेनगामुपशिक्षासखायंप्रबोधयजरितर्जारमिंद्रं । कोशंनपूर्णवसुनान्यृष्टमाच्यावयमघदेयायशूरं ॥ कि
मंगत्वामघवन्भोजमाहुःशिश्रीहिमाशिशयंत्वाभृणोमि । अग्रस्वतीममधीरस्तुशक्रवसुविदंभर्गमिन्द्राभरानः ॥ त्वांज
नाममसत्येष्विद्रसंतस्थानाविहृतंतेसमीके । अत्रायुजैकृणुतेयोहविष्मान्नासुन्वतासख्यंवंष्टिशूरः ॥ धनंनस्पद्रंवंहुलं
योऽअस्मैतीव्रान्तसोमोऽआसुनोतिप्रयस्वान् । तस्मैशत्रून्सुतुकान्प्रातरहोनिस्वष्टान्युवतिहंतिवृत्रं ॥ २२ ॥ यस्मै
न्वयंदधिमाशंसमिंद्रेयःशिश्रायमघवाकाममस्मे । आराचित्सन्भयतामस्यशत्रुर्न्यस्मैद्युम्नाजन्यानमंतां ॥ आराच्छ
त्रुमपबाधस्वदूरमुग्रोयःशंबःपुरुहूततेन । अस्मेधेहियवमद्भोमदिंद्रकृधीधियैजरित्रेवाजरत्नां ॥ प्रयमंतवृषसवासोऽ
अग्मन्तीव्राःसोमावहुलान्तासऽइंद्रं । नाहदामानंमघवानियैसन्निषुन्वतेवहतिभूरिवामं ॥ उतप्रहामतिदीव्याजया
तिकृतंयच्छुग्नीविचिनोतिकाले । योदेवकामोनधनारुणद्विसमित्तरायासृजतिस्वधावान् ॥ गोभिष्टरेमामतिदुरेवाय
वेनक्षुधंपुरुहूतविश्वौ । वयंराजभिःप्रथमाधनान्यस्माकेनवृजनेनाजयेम ॥ बृहस्पतिर्नःपरिपातुपश्चादुतोत्तरस्मादध
रादघायोः । इंद्रःपुरस्तादुतमध्यतोःसखासखिभ्योवरिवःकृणोतु ॥ २३ ॥ (१०।४।१) अच्छामऽइंद्रमतयःस्व
विदःसग्नीचीर्विश्वाऽउशतीरनूषत । परिष्वजंतेजनयोयथापतिर्मथेनशुंध्युमघवानमृतये ॥ नघात्वद्रिगपवेतिमेमन

चतुर्थेनुवाकेष्टादशसूक्तानि । (१०।४।१) अच्छामइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकृष्णइंद्रो जगत्येद्वेदत्रिष्टुभौ ।

स्वेऽइत्कामंपुरुहूतशिश्रय । राजेवदस्मनिषुदोधिवहिंभ्यस्मिन्सुसोमैवपानमस्तुते ॥ विषूवदिंद्रोऽअमतेरुतक्षुधःस
ऽइद्रायोमघवावस्वऽईशते । तस्येदिमेप्रवृणेतसप्तसिंधवोवयोवर्धतिवृषभस्यशुष्मिणः ॥ वयोनवृक्षंसुपलाशमासद
न्तसोमासऽइंद्रंमदिनश्चमुषदः । प्रेषामनीकंशर्वसादविद्युतद्विदस्वर्गमनवेज्योतिरार्यं ॥ कृतंनश्चग्नीविचिनोतिदेव
नेसंवर्गयन्मघवासूर्यजयत् । नतत्तेऽअन्योऽअनुवीर्यशकन्नपुराणोमघवन्नोतनूतनः ॥ २४ ॥ विशंविशंमघवापर्य
शायतजनानांधेनाऽअवचाकेशदृषा । यस्याहंशक्रःसर्वनेषुरण्यतिसतीत्रैःसोमैःसहतेपृतन्यतः+ ॥ आपोनसिंधुम
भियत्समक्षरन्तसोमासऽइंद्रंकुल्याऽइवहृदं । वर्धतिविप्रामहोऽअस्यसादनेयवंनवृष्टिर्दिव्येनदानुना ॥ वृषानक्रु
द्धःपंतयद्रजःस्वायोऽअर्यपत्नीरकृणोदिमाऽअपः । ससुन्वतेमघवाजीरदानवेविंदज्योतिर्मनवेहविष्मते ॥ उज्जा
यतांपरशुज्योतिषासहभूयाऽऋतस्यसुदुधापुराणवत् । विरोचतामरूपोभानुनाशुचिःस्वर्गशुक्रंशुशीतसत्पतिः ॥
गोभिष्टरेमामतिदुरेवायवेनक्षुधंपुरुहूतविश्वौ । वयंराजभिःप्रथमाधनान्यस्माकेनवृजनेनाजयेम ॥ बृहस्पतिर्नःप
रिपातुपश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः । इंद्रःपुरस्तादुतमध्यतोःसखासखिभ्योवरिवःकृणोतु ॥ २५ ॥ (१०।४।२)
आयात्विद्रःस्वपतिर्मदाययोधर्मणातूतुजानस्तुविष्मान् । प्रत्वक्षाणोऽअतिविश्वाराहोस्यपारेणमहतावृष्णयेन ॥

(१०।४।२) आयात्वित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकृष्णइंद्रो जगतीआयास्तिस्रोत्येद्वेदत्रिष्टुभः ।

सुष्ठामारथः सुयमाहरीतेमिम्यक्ष्वज्जोनृपतेगभस्तौ । शीभैराजन्सुपथायाह्यर्वाङ्वर्धोमतेपुषोवृष्ण्यानि ॥ एन्द्र
वाहोनृपतिवज्रबाहुमुग्रमुग्रासस्तविषासऽएनं । प्रत्वक्षसंवृषभंसत्यशुष्ममेमस्मत्रासधमादोवहंतु ॥ एवापतिद्रो
णसाचंसचेतसमूर्जः स्कंभंधुरुणऽआवृषायसे । ओजःकृष्वसंगृभायत्वेऽअप्यसोयथाकेनिपानामिनोवृधे ॥ गम
अस्मेवसून्याहिशंसिषंस्वाशिषंभरमायाहिसोमिनः । त्वमीशिषेसास्मिन्नासत्सिबर्हिष्यनाधृष्यातवपात्राणिधर्मेणा
॥ २६ ॥ पृथक्प्रायन्प्रथमादेवहृतयोऽकृष्वतश्रवस्यानिदुष्टरा । नयेशेकुर्यज्ञियानावमारुहमीमैवतेन्यविशंतके
पयः ॥ एवैवापागपरेसंतुद्वयोश्वायेषांदुर्युजऽआयुयुजे । इत्यायेप्रागुपरेसंतिदावनेपुरुणियत्रवयुनानिभोजना ॥
गिरींऽरज्जात्रेजमानांऽअधारयह्यौःऋददंतरीक्षाणिकोपयत् । समीचीनेधिषणेविष्कभायतिवृष्णः पीत्वामदऽउ
क्त्यानिशंसति ॥ इमंविभर्मिसुकृतंतेऽअंकुशंयेनारुजासिमघवच्छफारुजः । अस्मिन्सुतेसवनेऽअस्त्वोक्वसुतऽइष्टौ
मघवन्बोध्याभगः ॥ गोभिष्टरेमामतिंदुरेवांयवेनक्षुधंपुरुहूतविश्वा । वयंराजभिःप्रथमाधनान्यस्माकेनवृजनैनाजये
म ॥ बृहस्पतिर्नःपरिपातुपश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः । इंद्रःपुरस्तादुतमध्यतोःसखासखिभ्योवरिवःकृणो
तु ॥ २७ ॥ (१०।४।३) दिवस्परीप्रथमंजज्ञेऽअग्निरस्मद्वितीयंपरिजातवेदाः ॥ तृतीयमप्सुनृमणाऽअजस्रमिधान

(१०।४।३) दिवस्परीतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यभालंदनोवत्सप्रिरग्निष्ठिषु ।

ऽएनंजरतेस्वाधीः ॥ विद्मातेऽअग्नेत्रेधात्रयाणि विद्मातेधामविभृतापुरुत्रा । विद्मातेनामपरमंगुहायद्विद्मातमु
त्संयतऽआजगंथं ॥ समुद्रेत्वानृमणाऽअप्स्वैतर्नृचक्षाऽईधेदिवोऽअग्नऽऊधन् । तृतीयैत्वारजसितस्थिवांसमपामु
पस्थेमहिषाऽअवर्धन् ॥ अकंददग्निःस्तनयन्निवद्योःक्षामारेरिहद्वीरुधःसमंजन् । सद्योजज्ञानोविहीमिद्धोऽअख्यदा
रोदसीभानुनाभाल्यंतः ॥ श्रीणामुदारोधरुणोरयीणांमनीषाणांप्रापणःसोमगोपाः । वसुःसुनुःसहसोऽअप्सुराजा
विभात्यग्रऽउपसामिधानः ॥ विश्वस्यकेतुर्भुवनस्यगर्भऽआरोदसीऽअपृणाजार्जमानः । वीळुंचिदद्रिमभिनत्परा
यन्जनायदग्निमयंजंतपंच ॥ २८ ॥ उशिकृपावकोऽअरतिःसुमेधामतैष्वग्निरमृतोनिधायि । इयतिंधूममरुषभारिश्च
दुच्छुक्केणशोचिषाद्यामिनक्षन् ॥ हृशानोरुक्मऽउर्वियाव्यद्यौहुर्मर्षमायुःश्रियेरुचानः । अग्निरमृतोऽअभवद्वयोभि
यदेनंद्यौर्जनयत्सुरेताः ॥ यस्तैऽअद्यकृणवद्भद्रशोचेपुपंदैवधृतवैतमग्रे । प्रतनयप्रतरंवस्योऽअच्छाभिसुम्रंदेवभक्तंय
विष्ठ ॥ आतंभजसौश्रवसेष्वग्रऽउक्थऽउक्थऽआभजशस्यमाने । प्रियःसूर्येप्रियोऽअग्नाभवात्युजातेनभिनदुदुजनि
त्वैः ॥ त्वामग्नेयजमानाऽअनुद्यन्विश्वावसुदधिरेवार्याणि । त्वयासहद्रविणमिच्छमानाव्रजंगोमैतमुशिजोविविबुः ॥
अस्ताव्यग्निर्नरांसुशेवोर्विश्वानरऽऋषिभिःसोमगोपाः । अद्वेषेद्यावापृथिवीहुवेमदेवाधत्तरयिमस्मेसुवीर ॥ २९ ॥
॥ ॥ इतिसप्तमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥ ५५ ॥

षट्पंचाशाध्यायेवर्गाः २९ सूक्तानि १३ ऋचः १४४ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये.२ कुरुश्रवणाय.२ उपमश्रवस.४
अक्षेभ्य. अक्षकितवाये.५ अक्षेभ्य. अक्षकितवाये. अक्षेभ्य. अक्षकितवाये.२ अक्षेभ्य. कृष्याइ. अक्षकितवाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य.२८
[भे. प. विश्वेभ्योदे.३ उपसेमय.२ विश्वेभ्योदेवेभ्य.२२ सवित्र. १] सूर्याये.१२ इंद्राये.५ अश्विभ्यामि.३१ इंद्राये.३३ अग्नय.१२
॥ इतिसप्तमेष्टमः ॥

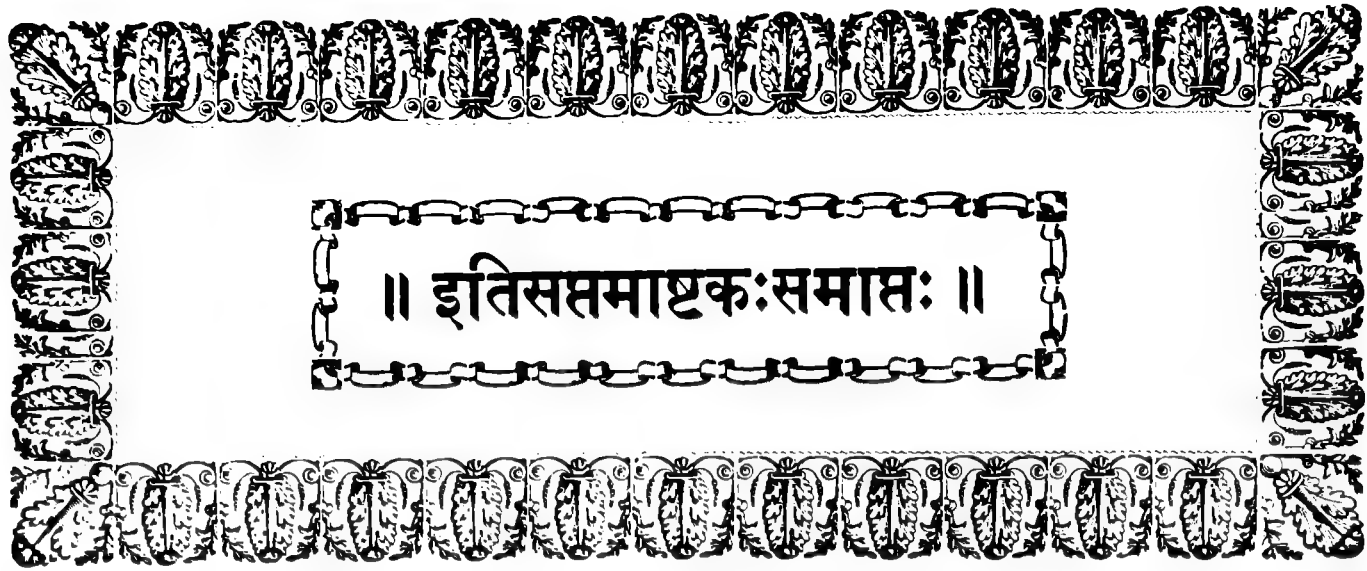
॥ इतिसप्तमाष्टकः समाप्तः ॥

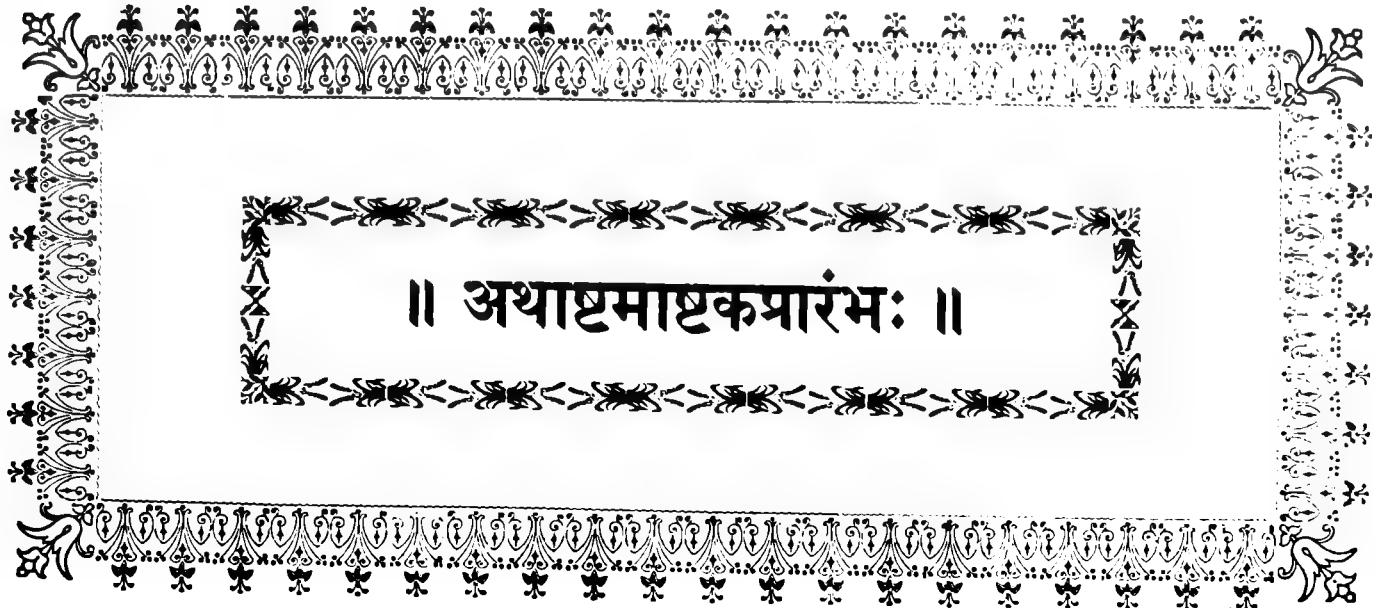
मंडलं १०

अनु. ४

॥ ५५ ॥

॥ इतिसप्तमाष्टकः समाप्तः ॥

॥ अथाष्टमाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ प्रहोतादशजगृभ्माष्टौसप्तगुर्वैकुण्ठमिन्द्रं तुष्टावैकुण्ठानामासुरीन्द्रतुल्यं पुत्रमिच्छंतीं महत्तपस्तेपेतस्याः स्वयमे
 वेंद्रः पुत्रोजज्ञे सप्तगुस्तुतिसंहृष्ट आत्मानमुत्तरैस्त्रिभिस्तुष्टावाहं भुवमेकादशां त्ये त्रिष्टुभौ सप्तमीचाहं दामं त्यो
 पाद्ये च त्रिष्टुभौ प्रवोमहे सप्तद्विजगत्याद्यंतकेते भिसारिण्यौ वषट्कारेण वृक्केषु भ्रातृषु सौचीको ग्निरपः प्रविश्य दे
 वैः समवददुत्तरैस्त्रिभिर्महत्तन्नवात्रयुजो ग्निवाक्यं विश्व इत्युत्तरं च षट्कं मयुजो देवानां यमैच्छामेत्युत्तरं चैकादश
 कैतदद्येतु दृचो मेस्तंतु माद्याजगत्योष्टमीवर्जितां सुषट्बृहदुक्थो वामदेव्यो वा दूरेष्टाविदंते सप्तवैश्वदेवंतु चतु
 र्ध्याद्यास्त्रिजगत्यः पराणि च त्वारिसूक्तान्युक्ता ऋषयो द्वैपदे त्वत्रिमंडलैथ हंश्वाकोराजा समातिर्गां पायनान्वं
 ध्वादीन्पुरोहितांस्त्यक्त्वा न्यौमायाविनौ श्रेष्ठतमौ मत्वा पुरोदधे तमितरे क्रुद्धा अभिचेरु रथतौ मायाविनौ सुवंधोः
 प्राणानाचिक्षिपतुरथास्य भ्रातरस्त्रयो माप्रगामेति षट्कं गायत्रं स्वस्त्ययनं जह्वाय त इति द्वादशर्चमानुष्टुभै मन आ
 वर्तनं जेषुः प्रतारीति दशर्चे च तस्त्रौ निर्ऋत्यपनोदार्थं जेषुश्चतुर्थ्या सोमं चास्तु वन्मृत्योरपगमायोत्तराभ्यां देवीमसु
 नीतिसप्तम्यां लिङ्गोक्तदेवताः शिष्टाभिः पङ्क्तिमहापङ्क्तिपङ्क्त्युत्तराभिर्द्यावापृथिव्यौ समिन्द्रेतीन्द्रं चार्धर्चेना जनमि
 ति द्वादशर्चमानुष्टुभै चतसृभिरसमातिमस्तु वन्पंचम्यैर्द्रव्यागस्त्यस्य स्वसामातैषां राजानमस्तौ त्पराभिः सुवं

धोर्जीवमाह्वयंस्तमंत्ययालब्धसंज्ञमस्पृशन्पंचाद्यागायत्र्योष्टम्याद्येपङ्गीइदमित्थासप्ताधिकानाभानेदिष्टोमा
नवोवैश्वदेवंतत् ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (१०।४।४) प्रहोताजातोमहान्नभोविभृषद्वासीददुपामुपस्थे । दधियोधायिसतेवर्यासियंतावसू
निविधुतेतनूपाः+ ॥ इमंविधंतोऽअपांसधस्थेपशुननष्टंपदैरनुगमन् । गुहाचतंतमुशिजोनमोभिरिच्छंतोधीराभृगवो
विदन् ॥ इमंत्रितोभूर्यविंददिच्छन्वैभूवसोमूर्धन्यघ्यायाः । सशेवृधोजातऽआह्वय्येपुनाभिर्युवाभवतिरोचनस्य ॥
मंद्रहोतारमुशिजोनमोभिःप्रांचयज्ञेतारमध्वराणां । विशामकृण्वन्नरतिपावकंहव्यवाहंदधतोमानुषेषु ॥ प्रभूर्जयं
तमहाविपोधामूराऽअमूरंपुरांदर्माणं । नयंतोगर्भवनांधियंधुर्हिरिश्मश्रुनावीणधनर्च ॥ १ ॥ निपस्त्यासुत्रितःस्तभू
यन्परिवीतोयोनौसीददंतः । अतःसंगृभ्याविशांदमूनाविधर्मणायंत्रैरीयतेनून्+ ॥ अस्याजरासोदुमामरित्राऽअचं
दूमासोऽअग्रयःपावकाः । श्वितीचयःश्वात्रासोभुरण्यवोवनर्पदोवायवोनसोमाः ॥ प्रजिह्वयाभरतेवेपोऽअग्निःप्रव
युनानिचेतसापृथिव्याः । तमायवःशुचयंतपावकमंद्रहोतारंदधिरियाजिष्ठं ॥ द्यावायमग्निपृथिवीजनिष्टामापस्त्वष्टा
भृगवोयंसहोभिः । ईळेन्यंप्रथममातरिश्वादेवास्तत्क्षुर्मनवेयजत्रं ॥ यत्वादेवादधिरहव्यवाहंपुरुस्पृहोमानुपासोय

(१०।४।४) प्रहोतेतिदशर्चस्यसूक्तस्यभालंदनोवत्सप्रिरभिस्त्रिष्टुप् ।

जत्रं । सयामन्नप्रेस्तुवतेवयोधाःप्रदेव्यन्यशसःसंहिपूर्वीः+ ॥ २ ॥ (१०।४।५) जगृभ्मातेदक्षिणमिंद्रहस्तैवसुय
वोवसुपतेवसूनां । विद्याहित्वागोपतिशूरगोनामस्मभ्यंचित्रंवृषणंरयिदाः ॥ स्वायुधंस्ववसंसुनीधंचतुःसमुद्रंधरुणं
रयीणां । चकृत्यंशंस्यंभूरिवारमस्मभ्यं० ॥ सुब्रह्माणंदेववैतंबूहंतंमुरुंगभीरंपृथुबुधमिद्र । श्रुतऽऋषिमुग्रमभिमाति
षाहमस्मभ्यं० ॥ सनद्वाजंविप्रवीरंतरुत्रंधनस्पृतंशूशुवासंसुदक्षं । दस्युहनंपूर्भिदमिंद्रसत्यमस्मभ्यं० ॥ अश्वावंतर
थिनंवीरवैतंसहस्त्रिणंशतिनंवाजमिद्र । भद्रव्रातंविप्रवीरंस्वर्षामस्मभ्यं० ॥ ३ ॥ प्रसप्तगुमृतधीतिसुमेधांबृहस्पतिंम
तिरच्छाजिगाति । यऽआंगिरसोनमसोपसद्योस्मभ्यं० ॥ वनीवानोममदूतासऽइंद्रंस्तोमाश्चरतिसुमतीरयानाः ।
हृदिस्पृशोमनसावच्यमानाऽअस्मभ्यं० ॥ यत्त्वायामिद्विजितंस्त्रासऽइंद्रबृहंतंक्षयमसमंजनानां । अभितह्यावापृथिवी
गृणीतामस्मभ्यं० ॥ ४ ॥ (१०।४।६) अहंभुवंवसुनःपूर्यस्पतिरंहधनानिसंजयामिशश्वतः । मांहवंतेपितरंनजं
तवोहंदाशुषेविभंजामिभोजनं ॥ अहमिंद्रोरोधोवक्षोऽअथर्वणस्त्रितायगाऽअजनयमहेरधि । अहंदस्युभ्यःपरिनुग्न
माददेगोत्राशिष्ठं इधीचेमातरिश्वने ॥ मह्यंत्वष्टावज्रमतक्षदायसंमयिदेवासौवृजन्नपिक्तुं । ममानीकंसूर्यस्वेवदुष्टं

(१०।४।५) जगृभेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसप्तगुर्वैकुण्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०।४।६) अहंभुवमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवैकुण्ठइंद्रोवैकुण्ठइंद्रो
जगतीसप्तमीदशम्येकादशयस्त्रिष्टुभः ।

मामार्थितिकृतेन कर्त्तव्येन च ॥ अहमेतंगव्ययमभ्युपशुं पुरीषिणं सायकेनाहिरण्ययं । पुरुसहस्रानि शिशामि दाशुपेयन्मा
सोमासऽउक्थिनोऽअमैदिषुः ॥ अहमिंद्रोनपराजिग्यऽइन्द्रनंनमृत्यवेवतस्येकदाचन । सोममिन्मासुन्वतोयाचताव
सुनमेपूरवःसख्येरिषाथन ॥ ५ ॥ अहमेतान्छाश्वंसतोद्वाद्धेद्रंयेवज्जयुधयेकृण्वत । आह्वयमानांऽअवहन्मनाहनं
ह्वावदन्ननमस्युर्नमस्विनः ॥ अभीष्टुदमेकमेकोऽअस्मिनिष्पाळभीद्वाकिमुत्रयःकरंति । खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरि किं
मानिंदंति शत्रवो निद्राः+ ॥ अहंगुग्भ्योऽअतिथिग्वमिष्करमिषंनवृत्रतुरविधुधारयं । यत्पर्णयन्नऽउतवाकरंजहेप्रा
हंमहेवृत्रहत्येऽअशुश्रवि ॥ प्रमेनमीसाप्यऽइषेभुजेभूद्रवामेषेसख्याकृणुतद्विता । दिद्युयदस्यसमिधेषुमंहयमादिदे
नंशंस्यमुक्थ्यंकरं ॥ प्रनेमस्मिन्ददशेसोमोऽअंतर्गोपानेममाविरस्थाकृणोति । सतिग्मश्रृंगवृषभंयुयुत्सन्दुहस्तस्यौ
बहुलेबद्धोऽअंतः+ ॥ आदित्यानां वसूनां रुद्रियाणां देवो देवानां नमिनामिधाम । तेमाभद्रायशर्वसेततक्षुरपराजितम
स्तृतमषाहं ॥ ६ ॥ (१०।४।७) अहंदांगुणतेपूर्व्यवस्वहं ब्रह्मकृणवंमह्यंवर्धनं । अहंभुवंयजमानस्यचोदितायज्व
नःसाक्षिविश्वास्मिन्भरे ॥ मांधुरिंद्रनामदेवतादिवश्चग्मश्चापांचजंतवः । अहंहरीवृषणावित्रतारघूऽअहंवज्रंशर्वसेधू
ष्वाददे ॥ अहमत्कंकवयेशिश्रयंहयैरहंकुत्समावमाभिरूतिभिः । अहंशुष्णस्यश्रथितावर्धयमनयोररऽआर्यनामद

(१०।४।७) अहं दामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्य वैकुण्ठं द्रोवैकुण्ठं द्रो जगती द्वितीयां त्रेष्टुभौ ।

स्यवे ॥ अहंपितेववेतसूरभिष्टयेतुप्रकुत्सायस्मदिभंचरंधयं । अहंभुवंयजमानस्यराजनिप्रयद्भरेतुजयेनप्रियाधृषे ॥
अहरंधयंमृगयंश्रुतर्वणेयन्माजिहीतव्युनाचनानुषक् । अहंवेशनस्त्रमायवैकरमहंसव्यायपङ्गुभिर्मरंधयं ॥ ७ ॥ अ
हंसयोनववास्त्वंबुहद्रथंसंवृत्रेवदासंवृत्रहारुजं । यद्वर्धयंतप्रथयंतमानुषगदूरेपारेरजसोरोचनाकरं ॥ अहंसूर्यस्यपरि
याम्याशुभिःप्रैतशेभिर्वहमानोऽओजसा । यन्मासावोमनुषऽआहनिर्णिजऽऽक्रधकृषेदासंकृत्यंहयैः ॥ अहंसंहानहु
षोनहुष्टःप्राश्रावयंशर्वसातुर्वशयदुं । अहंन्यऽन्यंसहसासहस्करंनवप्राधतोनवतिचवक्षयं ॥ अहंसस्रवतोधारयंवृ
षाद्रवित्त्वःपृथिव्यांसीराऽअधि । अहमर्णासिवितिरामिसुकलुर्युधाविदंमनवेगातुमिष्टये ॥ अहंतदासुधारयंयदासु
नदेवश्चनत्वष्टाधारयद्रुशत् । स्पार्हगवामूधःसुवक्षणास्वामधोर्मधुश्वाज्यंसोममाशिरं ॥ एवादंवाऽइंद्रोविद्येनृन्प्रच्यौ
क्षेनमघवासत्यराधाः । विश्वेत्तातैहरिवःशचीवोभितुरासःस्वयशोगृणति ॥ ८ ॥ (१०।४।८) प्रवोमहेमंदमाना
यांधसोर्चांविश्वानरायविश्वामुवे । इंद्रस्ययस्यसुमंखंसहोमहिश्रवो नृम्णंचरोदसीसपर्यतः ॥ सोचिन्नसख्यानर्थऽइन्द्र
स्तुतश्चकृत्यऽइंद्रोमावतेनरं । विश्वासुधूर्षुवाजकृत्येषुसत्पतेवृत्रेशाप्स्वभिशूरमंदसे ॥ केतेनरऽइंद्रयेतऽइषेयेतेसु
न्नसंधन्यऽमियक्षान् । केतेवाजायासुर्यायहिन्विरेकेऽअसुस्वासूर्वासुपौस्ये ॥ भुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहान्भुवोविश्वे

(१०।४।८) प्रवोमह इति सप्तर्चस्यसूक्तस्य वैकुण्ठं द्रोवैकुण्ठं द्रो जगती तृतीया चतुर्थ्या वमिसारिण्यौ पंचमी त्रेष्टुप ।

पुसर्वनेषुयज्ञियः । भुवोर्नृण्यौसोविश्वस्मिन्भरेज्येष्ठश्चमंत्रोविश्वचर्षणे ॥ अवानुकंज्यायान्यज्ञर्वनसोमहीतऽओमा
त्रांकृष्टयोविदुः । असोनुकंमजरोवर्धीश्चविश्वेदेतासर्वनातूतुमाकृषे ॥ एताविश्वासर्वनातूतुमाकृषेस्वयंसूनोसहसोया
निदधिषे । वरायतेपात्रंधर्मणेतनायज्ञोमंत्रोब्रह्मोद्यतंवचः ॥ येतैविप्रब्रह्मकृतःसुतेसचावसूनांचवसुनश्चदावने ।
प्रतेसुम्रस्यमनसापथाभुवन्मदेसुतस्यसोम्यस्यांधसः ॥ ९ ॥ (१०।४।९) महत्तदुत्वंस्थविरंतदासीद्येनाविष्टितःप्र
विवेशिथापः । विश्वाऽअपश्यद्बहुधातेऽअग्नेजातवेदस्तन्वोदेवऽएकः ॥ कोमाददर्शकतमःसदेवोयोमेतन्वोबहुधाप
र्यपश्यत् । काहमित्रावरुणाक्षियंत्यग्नेर्विश्वाःसमिधोदेव्यानीः ॥ ऐच्छामत्वाबहुधाजातवेदःप्रविष्टमग्नेऽअप्स्वोष
धीषु । तंत्वायमोऽअचिकेच्चित्रभानोदशांतरूप्यादतिरोचमानं ॥ होत्रादहंवरुणबिभ्यंदायभेदेवमायुनजृमन्नदेवाः ।
तस्यमेतन्वोबहुधानिर्विष्टाऽएतमर्थनचिकेताहमग्निः+ ॥ एहिमनुर्देवयुर्यज्ञकामोरंकृत्यातमसिक्षेप्यग्ने । सुगान्पथः
कृणुहिदेवयानान्वहहव्यार्निमुमनस्यमानः ॥ १० ॥ अग्नेःपूर्वेभ्रातरोऽअर्थमेतंरथीवाध्वानमन्वावरीवुः । तस्मा
द्विधावरुणदूरमायंगौरोनक्षेत्रोर्विजेज्यायाः ॥ कुर्मस्तऽआयुरजर्यदग्नेयथायुक्तोजातवेदोनरिष्याः । अधावहासि
सुमनस्यमाचोभागदेवेभ्योहविषःसुजात ॥ प्रयाजान्मेऽअनुयाजांश्चकेवलानूर्जस्वतंहविषोदत्तभागं । घृतंचापांपुरु
(१०।४।९) महत्तदितिनवचंस्यसूक्तस्यद्वितीयादियुगवांसौचीकोमिर्ऋषिःअयुजादेवाऋषयःयुजादेवादेवताःअयुजामग्निर्देवतात्रिष्टुप् ।

पंचौषधीनामग्नेश्चदीर्घमायुरस्तुदेवाः ॥ तवप्रयाजाऽअनुयाजाश्चकेवलऽऊर्जस्वतोहविषःसंतुभागाः । तवाग्नेयज्ञोऽ
यमस्तुसर्वस्तुभ्यैनमंतांप्रदिशश्चतस्रः ॥ ११ ॥ (१०।४।१०) विश्वेदेवाःशास्तनमायथेहहोताष्टतोमनवैयन्निष
द्य । प्रमेवृतभागधेयंयथावोयेनपथाहव्यमावोवहानि ॥ अहंहोतान्यसीदंयजीयान्विश्वेदेवामरुतोमाजुनंति । अहं
रहरश्विनाध्वर्यवंवांब्रह्मासमिद्धवतिसाहुतिर्वा ॥ अयंयोहोताकिरुसयमस्यकमप्यूहेयत्समंजंतिदेवाः । अहरहर्जाय
तेमासिमाम्यथादेवादधिरेहव्यवाहं ॥ मांदेवादधिरेहव्यवाहमपम्लुक्तंबहुकृच्छ्राचरंतं । अग्निर्विद्वान्यज्ञनःकल्पया
तिपंचयामंत्रिष्टुतंससतंतुं ॥ आवोयक्ष्यमृतत्वंसुवीर्यथावोदेवावरिवःकराणि । आबाहोर्वज्रमिंद्रस्यधेयामथेमावि
श्वाःपृतनाजयाति ॥ त्रीणिशतात्रीसहस्राण्यग्निंत्रिंशच्चदेवानवचासपर्यन् । औक्षन्धृतैरस्तृणन्बर्हिर्ऋस्माऽआदिद्धो
तारंन्यसादयंत ॥ १२ ॥ (१०।४।११) यमैच्छाममनसासोऽयमागाद्यज्ञस्यविद्वान्परुषश्चित्त्वान् । सनोयक्षहेव
तातायजीयान्निहिषत्सदंतरःपूर्वोऽअस्मत् ॥ अराधिहोतानिषदायजीयानभिप्रयांसिसुधितानिहिर्यत् । यजामहैय
ज्ञियान्हंतदेवांऽईळांमहाऽईड्यांऽआज्येन ॥ साध्वीमकदेववीर्तिनोऽअद्ययज्ञस्यजिह्वामविदामगुह्यां । सऽआयुरागां

(१०।४।१०) विश्वेदेवाइतिषडृचस्यसूक्तस्यसौचीकोमिर्देवास्त्रिष्टुप् । (१०।४।११) यमैच्छामेत्येकादशचर्चस्यसूक्तस्यदेवाऋषयः
चतुर्थीपंचम्योःसौचीकोमिर्ऋषिःअग्निर्देवताचतुर्थीपंचम्योर्देवादेवताजगतीअश्मन्वतीरितित्रिष्टुप् ।

त्सुरभिर्वसानोभद्रामकर्देवहतिनोऽअद्य⁺ ॥ तदद्यवाचःप्रथममंसीययेनासुराऽअभिदेवाऽअसाम । ऊर्जादऽउतयज्ञि
यासःपंचजनाममहोत्रं जुषध्वं ॥ पंचजनाममहोत्रं जुषतांगो जाताऽउतयेयज्ञियासः । पृथिवीनःपार्थिवात्पात्वंहसोतरिक्षं
दिव्यात्पात्वस्मान्⁺ ॥ १३ ॥ तंतुं तन्वन्नजसोभानुमन्विहिज्योतिष्मतःपथोरक्षधियाकृतान् । अनुत्बणं वयतजोगुवामपो
मनुर्भवजनयादैव्यंजनं ॥ अक्षानहोनह्यतनोतसोम्याऽइष्कृणुध्वंरशनाऽओतपिंशत । अष्टावैधुरंवहताभितोरथ्येन
देवासोऽअनयन्नभिप्रियं⁺ ॥ अश्मन्वतीरीयतेसरंभध्वमुत्तिष्ठतप्रतरतासखायः । अत्राजहामयेऽअसन्नशैवाःशिवा
न्वयमुत्तरेमाभिवार्जान् ॥ त्वष्टामायावेदुपसामपस्तमोबिभ्रत्पात्रादेवपानानिशंतमा । शिशीतेनूनंपरंशुंस्वायसंयेनवृ
श्वादेतशोब्रह्मणस्पतिः ॥ सतोनूनंकवयःसंशिशितवाशीभिर्याभिरमृतायतक्षथ । विद्वांसःपदागुह्यानिकर्तनयेनदे
वासोऽअमृतत्वमानशुः⁺ ॥ गर्भैयोषामदधुर्वत्समासन्त्यपीच्येनमनसोतजिह्वया । सविश्वाहासुमनायोग्याऽअभिसि
षासनिर्वनतेकारऽइज्जिति ॥ १४ ॥ (१०।४।१२) तांसुतेकीर्तमघवन्महित्वायत्त्वाभीतेरोदसीऽअह्येतां । प्रा
वोदेवाऽआतिरोदासमोजःप्रजायैत्वस्यैयदाशिक्षऽइंद्र ॥ यदचरस्तन्वावावृधानोबलानीद्रप्रब्रुवाणोजनेषु । माये
त्सातेयानियुद्धान्याहुर्नाद्यशत्रुननुपुराविवित्से ॥ कऽउनुतेमहिमनःसमस्यास्मत्पूर्वऽऋष्योतमापुः । यन्मातरं चपितरं

(१०।४।१२) तांसुतइतिषट्चस्यसूक्तस्यवामदेव्योबृहदुक्थइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

चसाकमजनयथास्तन्वः^१ःस्वायाः ॥ चत्वारितेऽअसुर्याणिनामादाभ्यानिमहिषस्यंसंति । त्वमंगतानिविश्वानिवि
त्सेयेभिःकर्माणिमघवन्चकथं ॥ त्वंविश्वादधिषेकेवलानिन्यान्याविर्याचगुहावसूनि । काममिन्मेमघवन्मावितारी
स्त्वमाज्ञातात्वमिंद्रासिदाता⁺ ॥ योऽअदधाज्योतिषिज्योतिरंतयोऽअसृजन्मधुनासंमधूनि । अधप्रियंशूषमिंद्रायमन्म
ब्रह्मकृतोबृहदुक्थादवाचि ॥ १५ ॥ (१०।४।१३) दूरेतन्नामगुह्यंपराचैर्यत्त्वाभीतेऽअह्येतांवयोधै । उदस्तभ्राःपृ
थिवीद्यामभीकेभ्रातुःपुत्रान्मघवन्तित्विषाणः⁺ ॥ महत्तन्नामगुह्यंपुरुष्ययेनभूतंजनयोयेनभव्यं । प्रलंजातंज्योति
र्यदस्यप्रियंप्रियाःसमंविशंतपंच ॥ आरोदसीऽअपृणादोतमध्यंपंचदेवाऽऋतुशःसप्तसप्त । चतुस्त्रिंशतापुरुधाविचष्ट
सरूपेणज्योतिषाविव्रतेन ॥ यदुष्टऽऔच्छःप्रथमाविभानामजनयोयेनपुष्ट्यपुष्टं । यत्तेजामित्वमवरंपरस्यामहन्मह
त्याऽअसुरत्वमेकं ॥ विधुंदद्राणंसमनेबहूनायुवानंसंतंपलितोजगार । देवस्यपश्यकाव्यमहित्वाद्याममारसह्यःसमा
न ॥ १६ ॥ शाकर्मनाशाकोऽअरुणःसुपर्णऽआयोमहःशूरःसनादनीळः । यच्चिकेतसत्यमितन्नमोघंवसुस्पार्हमुतजे
तोतदाता ॥ ऐभिर्देववृष्ण्यापौस्यानियेभिरौक्षद्वृत्रहत्यायवज्री । येकर्मणःक्रियमाणस्यमहऽऋतेकर्ममुदजायंतदे
वाः⁺ ॥ युजाकर्माणिजनयन्विश्वौजाऽअशस्तिहाविश्वमनास्तुराषाद । पीत्वीसोमस्यदिवऽआवृधानःशूरोनियुधाधम

(१०।४।१३) दूरेतदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवामदेव्योबृहदुक्थइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. १

॥ ६ ॥

हस्यून ॥ १७ ॥ (१०।४।१४) इदंतऽएकंपरऽऊतऽएकंतृतीयैर्नज्योतिषासंविशस्व । संवेशनेतन्व१श्चारुरेधिप्रि
योदेवानांपरमेजनित्रै ॥ तनूष्टेवाजिन्तन्व१नयंतीवाममस्मभ्यं धातुशर्मतुभ्यं । अहुतोमहोधरुणाय देवान्दिवीव
ज्योतिःस्वमामिमीयाः ॥ वाज्यसिवाजिनेनासुवेनीः सुवितः स्तोमं सुवितो दिवंगाः । सुवितो धर्मप्रथमानुसत्या सुवितो दे
वान्सुवितो नुपत्म ॥ महिम्नऽएषांपितरंश्चनेशिरे देवा देवेष्वदधुरपि क्रतुं । समविच्य चुरुतयान्यत्विषुरैषां तनूषु निवि
विशुः पुनः ॥ सहोभिर्विश्वं परिचक्रमूरजः पूर्वाधामान्यमितामिमांसाः । तनूषु विश्वाभुवनानियेमिरे प्रासारयंत पुरुध
प्रजाऽअनु ॥ द्विधासुनवोसुरंस्वविदमास्थापयंत तृतीयैर्नकर्मणा । स्वांप्रजांपितरः पित्र्यंसहऽआवरैष्वदधुस्तुमातं
तं ॥ नावानक्षोदः प्रदिशः पृथिव्याः स्वस्तिभिरतिदुर्गाणि विश्वा । स्वांप्रजांबृहदुक्थो महित्वावरैष्वदधादापरेषु ॥ १८ ॥
(१०।४।१५) माप्रगामपथो वयं मायज्ञादिद्रसोमिनः । मातस्थुनोऽअरातयः ॥ योयज्ञस्य प्रसाधनस्तुतुर्देवेष्वातं
तः । तमाहुतं नशीमहि ॥ मनोन्वाहुवामहे नाराशंसे नसोमेन । पित्राणां च मनमभिः ॥ आतऽएतुमनः पुनः क्रत्वेदक्षाय

(१०।४।१४) इदंत इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य वामदेव्यो बृहदुक्थो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् चतुर्ध्यादिति स्रोजगत्तः । (१०।४।१५) माप्रगामे
ति षडृचस्य सूक्तस्य गौपायनाबंधुः श्रुतबंधुर्विप्रबंधुर्विश्वे देवा गायत्री । (भेदपक्षे—इंद्रः १ अग्निस्तुः १ विश्वे देवाः ३ सोमः १ एवं ६ । माप्रगामे
तिसूक्तानां बंध्वाद्या ऋषय इत्याषानुक्रमण्यां शौनकः) । अत्रैषां गौपायनत्वमेव न लौपायनत्वं तथा सुबंधुर्लोपश्च सर्वा. भा.) ।

जीवसे । ज्योक्चसूर्यहृशे ॥ पुनर्नः पितरो मनोददातु दैव्योजनः । जीवन्नातंस चेमहि ॥ वयंसोमव्रते तव मनस्तनू
षु विभ्रतः । प्रजावतः स चेमहि ॥ १९ ॥ (१०।४।१६) यत्तेयमवैवस्वतं मनोजगामदूरकं । तत्तऽआवर्तयामसीह
क्षयाय जीवसे ॥ यत्ते दिवं यत्पृथिवीमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते भूमिं चतुर्भुष्टिमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥
यत्ते चतस्रः प्रदिशो मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते समुद्रमर्णवं मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते मरीचीः प्रवतो मनो
जगामदूरकं । तत्तः ॥ २० ॥ यत्तेऽअपो यदोषधीर्मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते सूर्ययदुषसं मनोजगामदूरकं ।
तत्तः ॥ यत्ते पर्वतान्बृहतो मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते विश्वमिदं जगन्मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्तेऽपराः
वरावतो मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते भूतचमव्यं च मनोजगामदूरकं ॥ तत्तः ॥ २१ ॥ (१०।४।१७) प्रता
र्यायुः प्रतरं नवीयः स्थातारिव क्रतुमतारथस्य । अधच्यवानऽउत्तवीत्यर्थे परातरं सुनिर्कृतिर्जिहीतां ॥ सामञ्जुराये निधि
मन्वन्नंकरामहे सुपुरुधश्च वासि । तानो विश्वानि जरिताममत्तु परा ॥ अभीष्व १ र्यः पौंस्यैर्भवेमद्यौर्नभूमिगिरयो ना

(१०।४।१६) यत्तेयमिति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य गौपायनाबंधुः श्रुतबंधुर्विप्रबंधुर्मनोनुष्टुप् । (१०।४।१७) प्रतार्यायुरिति दशर्चस्य
सूक्तस्य गौपायनाबंध्वाद्य ऋषयः आद्यानां च तसृणां निर्कृतिर्देवता चतुर्ध्या निर्कृति सोमौपचमीषष्ठयोरसुनीति देवी सप्तम्याः पृथिवीद्यावन्तरि
क्षसोमपूषपथ्यास्वस्तयो देवताः अंत्यानां तिसृणां चावापृथिव्यौ त्रिष्टुप् अंत्यार्धर्चस्येन्द्रः अंत्यास्त्रिः क्रमेण पंक्तिमहापंक्तिपंचयुत्तराः ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥ ६ ॥

जान् । तानोविश्वानिजरिताचिकेतपरा० ॥ भोषुणःसोममृत्यवेपरादाःपश्येमनुसूर्यमुच्चरंतं । द्युभिर्हितोजरिमासु
नोऽअस्तुपरा० ॥ असुनीतेमनोऽअस्मासुधारयजीवातवेसुप्रतिरानुऽआयुः । रारं धिनःसूर्यस्यसंहशिषुतेनत्वंतन्वैव
र्धयस्व ॥ २२ ॥ असुनीतेपुनरस्मासुचक्षुःपुनःप्राणमिह नो धेहिभोगै । ज्योक्पश्येमसूर्यमुच्चरंतमनुमतेमृळ्यानिःस्व
स्ति+ ॥ पुनर्नोऽअसुं पृथिवीददातुपुनर्द्यौर्देवीपुनरंतरिक्षं । पुनर्नःसोमस्तन्वैददातुपुनःपूषापथ्यांइयास्वस्तिः+ ॥
शरोदसीसुबंधवेयह्रीऽऽकृतस्यमातरा । भरतामपयद्रपोद्यौःपृथिविक्षमारपोमोषुतेकिंचनाममत् ॥ अवद्वक्त्रेऽअव
त्रिकादिवश्चरंतिभेषजा । क्षमाचरिण्वैकंभरतामपयद्रपोद्यौःपृथिविक्षमारपोमोषुतेकिंचनाममत् ॥ समिद्रेरय
गामनडाह्यंऽआवहदुशीनराण्याऽअनः । भरतामपयद्रपोद्यौःपृथिविक्षमारपोमोषुतेकिंचनाममत् ॥ २३ ॥
(१०।४।१८) आजनन्त्वेषसंहशंमार्हीनानामुपस्तुतं । अगन्मबिभ्रतोनमः ॥ असंमार्तिनितोशनंत्वेपंनिययिनं
रथं । भजेरथस्यसत्यंति ॥ योजनान्महिषांऽइवातितस्यौपवीरवान् । उतापवीरवान्युधा+ ॥ यस्यैक्ष्वाकुरुपप्रतेरे
वान्मराय्येधते । दिवीवपंचकृष्टयः ॥ इंद्रेक्षत्रासमातिपुरथंप्रोपेपुधारय । दिवीवसूर्यहृशे+ ॥ अगस्त्यस्यनमःस

(१०।४।१८) आजनमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगौपायनाबंवाद्ययःषष्ठ्याअगस्त्यस्वसाकृषिकाआधानांचतसृणांषष्ठ्याआसमाति
देवतापंचम्याइंद्रःसप्तम्यादिपंचानांजीवःद्वादश्याहस्तोऽनुष्टुप् आद्याःपंचगायत्र्यःअष्टमीनवम्यौपंक्ती ।

सीयुनक्षिरोहिता । पृणीक्यक्रमीरभिविश्वान्राजन्नराधसः ॥ २४ ॥ अयंमातायंपितायंजीवातुरागमत् । इदंतवप्र
सर्पणंसुबंधवेहिनिर्हि ॥ यथायुगंवरत्रयानह्यंतिधरुणायकं । एवादाधारतेमनोजीवातवेनमृत्यवेथोऽअरिष्टतात
ये ॥ यथेयंपृथिवीमहीदाधारेमान्वनस्पतीन् । एवादाधार० ॥ यमादहंवैवस्वतात्सुबंधोर्मनुऽआभरं । जीवातवेनमृ
त्यवेथो० ॥ न्यग्वातोर्ववातिन्यक्तपतिसूर्यः । नीचीनमद्भ्यादुद्वेन्यग्भवतुतेरपः ॥ अयमेहस्तोभगवानयंभगव
त्तरः । अयमेविश्वभेषजोयंशिवाभिर्मर्शनः ॥ २५ ॥ (१०।५।१) इदमित्यारौद्रगूर्तवचाब्रह्मकृत्वाशच्यामंतरा
जौ ॥ क्राणायदस्यपितरामहनेष्टाःपर्वत्यक्थेऽअहन्नासप्तहोदन् ॥ सऽइहानायदभ्यायवन्वच्यवानःसूदैरमिमीतवे
दि । तूर्वयाणोगूर्तवचस्तमःक्षोदोनरेतऽइतऽऽकृतिसिंचत् ॥ मनोनयेषुहवनेषुतिग्मंविपःशच्यावनुथोद्रवता । आयः
शर्याभिस्तुविनुम्णोऽअस्याश्रीणीतादिशंगभस्तौ ॥ कृष्णायद्रोष्वरुणीषुसीदद्विवोनपाताश्विनाहुववां । वीतंमैयज्ञ
मागतंमेऽअन्नंवन्वांसानेषमस्मृतधू ॥ प्रथिष्टयस्यवीरकर्ममिष्णदनुष्ठितंनुनर्योऽअपौहत् । पुनस्तदावृहतियत्कना

पंचमेनुवाकेष्टसूक्तानि । (१०।५।१) इदमित्येतिसप्तविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमानवोनाभानेदिष्टोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—रुद्रः २
अश्विनौ २ रुद्रः २ विश्वेदेवाः १ वास्तोष्पतिरुद्रौ १ वास्तोष्पत्यग्नी १ अंगिरसः १ इंद्रः ३ अग्निः १ नासत्येन्द्राः १ सोमः १ अग्निः १ आदित्यनाभाने
दिष्टौ १ नाभानेदिष्टधेनु १ अग्निः १ इंद्राग्नी १ इंद्रः १ मित्रावरुणनाभानेदिष्टाः १ वरुणः १ मित्रावरुणौ १ वरुणः १ देवाः १ एवं २७) ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. १

॥ ८ ॥

यादुहितुराऽनुभृतमनुर्वा⁺ ॥ २६ ॥ मध्यायत्कर्त्तृमभवदभीकेकामैकृष्णानेपितरियुवत्यां । मनानमेतो जहतुर्वि
यंतासानौनिषिकंसुहृतस्योनौ ॥ पितायत्स्वांदुहितरमधिष्कन्मयारेतःसंजग्मानोनिषिचत् । स्वाधौजनयन्त्रहा
देवावास्तोष्पतिप्रतृपांनिरतक्षन् ॥ सऽईवृषानफेनमस्यदाजौस्मदापरैर्दपदुअचेताः । सरत्पदानदक्षिणापरावृड्न्
तानुमेपृशन्त्योजगृत्रे ॥ मक्षूनवह्निःप्रजायाऽउपन्दिर्प्रिननन्मऽउपसीदुदूधः । सनितेध्मंसनितोतवाजंसधर्ताजंशे
सहसायवीयुत्⁺ ॥ मक्षूकनायाःसख्यनवग्वाऽऋतंवदैतऽऋतयुकिमग्मन् । द्विबर्हसोयऽउपगोपमागुरदक्षिणासोऽ
अच्युतादुदुक्षन् ॥ २७ ॥ मक्षूकनायाःसख्यनवीयोराधोनरेतऽऋतमितुरण्यन् । शुचियत्तेरेक्णऽआयजंतसबर्दु
घायाःपर्यऽउस्त्रियायाः ॥ पश्चायत्पश्चावियुताबुधंतेतिब्रवीतिवक्त्ररीररणः । वसोर्वसुत्वाकारवोनेहाविश्वैविवेष्टिद्र
विणमुपक्षु⁺ ॥ तदिह्वस्यपरिषद्धानोऽअगमन्पुरुसदैतोनार्षदंविभित्सन् । विशुष्णस्यसंप्रथितमनुर्वाविदत्पुरुप्रजा
तस्यगुहायत्⁺ ॥ भर्गोहनामोतयस्यदेवाःस्वर्णयेत्रिषधस्थेनिषेदुः । अग्निहनामोतजातवेदाःश्रुधीनोहोतऋतस्य
होताधुक् ॥ उतत्यामेरौद्रावर्चिमंतानासत्याविद्रगूर्तयैयजधै । मनुष्वदूकबर्हिषेरराणामंदूहितप्रयसाविधुयज्य
॥ २८ ॥ अयंस्तुतोराजावदिवेधाऽअपश्चविप्रस्तरतिःस्वसेतुः । सकक्षीवैतरेजयत्सोऽअग्निनेमिनचक्रमवैतोरघुदु⁺ ॥
सद्विबंभुवैतरणोयष्टासबर्धुधेनुमस्वदुहधै । संयन्मित्रावरुणावृजऽउक्थैज्यैष्टैभिर्यमणंवरूथैः ॥ तद्वैधुःसूरिर्दिवि

मंडलं १०

अनु. ५

॥ ८ ॥

तैधियंधानाभानेदिष्टोरपतिप्रवेनन् । सानोनाभिःपरमास्यवाघाहंतत्पश्चाकतिथश्चिदास ॥ इयंमेनाभिरिहमेसधस्थ
मिमेमैदेवाऽअयमस्मि सर्वैः । द्विजाऽअहप्रथमजाऽऋतस्येदंधेनुरदुहजायमाना ॥ अधासुमंद्रोऽअर्तिविभावावस्य
तिद्विवर्तनिर्वनेषाद् । ऊर्ध्वायच्छ्रेणिर्नेशिशुर्दन्मक्षूस्थिरंशेवृधंसूतमाता⁺ ॥ २९ ॥ अधागावऽउपमातिकृनायाऽअ
नुश्वांतस्यकस्यचित्परेयुः । श्रुधित्वंसुद्रविणोन्स्त्वयाळाश्वघ्नस्यवावृधेसूताभिः ॥ अधत्वमिंद्रविज्यैऽस्मान्महोरा
येनृपतेवज्रबाहुः । रक्षाचनोमघोनःपाहिसूरीननेहसस्तेहरिवोऽअभिष्टौ ॥ अधयद्राजानागविष्टौसरत्सरण्युःकारवै
जरण्युः । विप्रःप्रेष्टुःसहोषांबभूवपराचवक्षदुतर्षदेनान् ॥ अधान्वस्यजेन्यस्यपुष्टौवृथारेभैतऽईमहेतदनु । सरण्युर
स्यसूनुरश्चोविप्रश्चासिश्रवसश्चासातौ⁺ ॥ युवोर्यदिस्त्रयायास्मेशर्थायस्तोमंजुजुषेनमस्वान् । विश्वत्रयस्मिन्नागिरःस
मीचीःपूर्वीवगातुर्दाशसूनृतायै ॥ सगृणानोऽअद्भिर्देववानितिसुबंभुनेमसासूक्तैः । वर्धदुक्थैर्वचोभिराहिनुनव्यध्वै
तिपर्यसऽउस्त्रियायाः ॥ तऽऊषुणोमहोयजत्राभूतदैवासऽऊतयैसजोषाः । येवाजाऽअनयतावियंतोयेस्थानिचेता
रोऽअमूराः ॥ ३० ॥ इत्यष्टमाकेप्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अष्टमाष्टकेसूक्तानि १४५ ऋचः १२९३

सप्तपंचाशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १६ ऋचः १६१ ॥ त्यागः ॥ अग्नय. १० वैकुण्ठायेंद्राये. ३७ अग्नय. देवेम्य. अग्नय.

नुष्टुभः षष्ठीबृहतीसप्तमीसतोबृहतीदशमीगायत्रीअंत्यात्रिष्टुप् (भेदपक्षे—अंगिरसः ६ विश्वेदेवाः १ सावर्णिः ४ एवं ११ । अंगिरसोनुक्रम
प्यां पाक्षिका उक्ताः) । येयज्ञेनेति चतसृणां त्रिष्टुप्छंदस्त्वंकश्चिद्रूतेतद्बहुविरुद्धं । विरोधास्तु—षष्ठंगिरसांस्तुतिर्वांत्यात्रिष्टुप्बित्यनुक्रमाच्छेषा
जगत्पृथ्वीतिपरिभाषाव्याघात एकः । तासां त्रिष्टुप्छंदस्त्वेनादेशपरिभाषया तासामंत्यायाश्च त्रिष्टुप्त्वेसिद्धंत्यात्रिष्टुप्चितिसिद्धानुवादलक्षणदोषा
विष्करणद्वितीयः । दशमीत्वस्य गायत्रीजगत्पृथ्वीविनोत्तमामिति शौनकवचनात्तानेन स्वेच्छया व्याख्यानमिति तृतीयश्चेति ।)

जै ॥ २ ॥ (१०।५।३) परावतोयेदिधिषंतऽआप्यमनुप्रीतासोजनिमाविस्वतः । युयातेयेनहुष्यस्यबर्हिषिदेवा
ऽआसतेतेऽअधिब्रुवन्तुनः ॥ विश्वाहिवोनमस्यानिवंधानामानिदेवाऽउतयज्ञियानिवः । येस्थजाताऽअदितेरन्यस्य
रियेपृथिव्यास्तेमऽइहश्रुताहवै ॥ येभ्योमातामधुमत्पिन्वतेपयःपीयूषंघौरदितिरद्रिबर्हाः । उक्थशुष्मान्वृषभरा
न्स्वमंसस्ताऽआदित्याऽअनुमदास्वस्तये ॥ नृचक्षसोऽअनिमिषंतोऽअर्हणाबृहदेवासोऽअमृतत्वमानशुः ॥ ज्योतीर
थाऽअहिमायाऽअनागसोदिवोवर्ष्माणंवसतेस्वस्तये ॥ सन्वाजोयेसुवृधोयज्ञमाययुरपरिहृतादधिरेदिविक्षयं । तां
आविवासनमसासुवृक्तिभिर्महोऽआदित्याऽअदितिस्वस्तये ॥ ३ ॥ कोवःस्तोमराधतियंजुजोषथविश्वेदेवासोमनुषो
यतिष्ठन । कोवोध्वरंतुविजाताऽअरंकरद्योनःपर्षदत्यंहःस्वस्तये ॥ येभ्योहोत्राप्रथमामायेजेमनुःसमिद्धाग्निर्मनसास
सहोतृभिः । तऽआदित्याऽअभयंशर्मयच्छतसुगानःकर्तसुपथास्वस्तये ॥ यऽईशिरेभुवनस्यप्रचेतसोविश्वस्यस्थानुर्ज
गतश्चमंतवः । तेनःकृतादकृतादेनसस्पर्धद्यादेवासःपिपृतास्वस्तये ॥ भरेष्विन्द्रसुहवंहवामहोमुचंसुकृतदैव्यंजनं ।
अग्निमित्रवरुणसातयेभगंधावापृथिवीमरुतःस्वस्तये ॥ सुत्रामाणंपृथिवींघामनेहसंसुशमाणमदितिसुप्रणीतिं । दैवी

(१०।५।३) परावतइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगयःप्रातोविश्वेदेवाःपंचदशीषोडश्योःपथ्यास्वस्तिर्जगत्येद्वेप्रिष्टुभौस्वस्तिस्त्रिष्टुन्वा ।
(भेदपक्षे—विश्वेदेवाः९दिवः१विश्वेदेवाः४पथ्यास्वस्ति२विश्वेदेवाः१एवं१७) । गयःप्रातइत्यत्रप्रातोगयोविश्वेदेवाइत्यपिकचित्प्रयुजते) ।

नावैस्वरित्रामनागसमस्त्रवंतीमारुहेमास्वस्तये ॥ ४ ॥ विश्वेयजत्राऽअधिवोचतोतयेत्रायध्वनोदुरेवायाऽअभिहुतः ।
सत्ययावोदेवहृत्याहुवेमशृण्वतोदेवाऽअवसेस्वस्तये ॥ अपामीवामपविश्वामनाहुतिमपारातिदुर्विदत्रामघायुतः ।
आरेदेवाद्वेषोऽअस्मद्युयोतनोरुणःशर्मयच्छतास्वस्तये ॥ अरिष्टःसमतोविश्वेऽएधतेप्रप्रजाभिर्जायतेधर्मेणस्परि ।
यमादित्यासोनयथासुनीतिभिरतिविश्वानिदुरितास्वस्तये ॥ यंदेवासोवंधवाजसातौयंशूरसातामरुतोहितेधने । प्रा
तर्यावाणंरथमिन्द्रसानुसिमरिष्यंतमारुहेमास्वस्तये ॥ स्वस्तिनःपथ्यासुधन्वसुस्वस्त्यः१सुवृजनेस्वर्वति । स्वस्तिनःपु
त्रकृथेषुयोनिषुस्वस्तिरायेमरुतोदधातन ॥ स्वस्तिरिद्विप्रपथेऽश्रेष्ठारकणस्वत्यभियावाममेति । सानोऽअमासोऽअरं
णेनिपातुस्वावेशाभवतुदेवगोपा ॥ एवापुतेःसुनुरवीवृधद्वोविश्वेऽआदित्याऽअदितेमनीषी । ईशानासोनरोऽअम
त्येनास्ताविजनोंद्वियोगयेन ॥ ५ ॥ (१०।५।४) कथादेवानांकृतमस्ययामनिसुमंतुनामशृण्वतामनामहे । को
मृळातिकतमोनोमयस्करत्कृतमऽउतीऽअभ्याववर्तति ॥ क्रतूयंतिःक्रतवोहृत्सुधीतयोवेनैतिवेनाःपतयंत्यादिशः ।
नमर्दितारविद्यतेऽअन्यऽएभ्योदेवेषुमेऽअधिकामाऽअयंसत ॥ नरावाशंसैपूषणमगोह्यमग्निदेवेद्धमभ्यर्चसेगिरा ।

(१०।५।४) कथादेवानामितिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगयःप्रातोविश्वेदेवाजगतीद्वादशीषोडशीसप्तदश्यस्त्रिष्टुभः (भेदपक्षे—विश्वे-
देवाः४ आदित्यार्यमणः१विश्वेदेवाः३नद्यः१विश्वेदेवाः४द्यावापृथिव्यौ१विश्वेदेवाः३एवं१७) ।

सूर्यामासांचंद्रमसायमंदिवित्रितंवातमुषसंमकुमश्विना ॥ कथाकविस्तुवीरवान्कयागिराबृहस्पतिर्वावृधतेसुगृक्ति
भिः । अजऽएकपात्सुहवैभिर्ऋकभिरहिःशृणोतुबुभ्योऽहवीमनि ॥ दक्षस्यवादितेजन्मनिब्रतेराजानामित्रावरुणावि
वाससि । अतूर्तपंथाःपुरुथोऽअर्यमासप्तहोताविषुरूपेषुजन्मसु ॥ ६ ॥ तेनोऽअर्धतोहवनश्रुतोहवविश्वेशृण्वंतुवा
जिनोमितद्रवः । सहस्रसामेधसातावित्मनामहोयेधनंसमिथेषुजन्त्रिरे+ ॥ प्रवोवायुरंधयुजंपुरंधिस्तोमैःकृणुध्वंस
ख्यायंपूषणं । तेहिदेवस्यसवितुःसवीमनिऋतुंसचैतसचितःसचैतसः ॥ त्रिःसप्तसन्नानद्योमहीरपोवनस्पतीन्पर्वतांऽ
अग्निमूतये । कृशानुमस्तृन्तिष्यंसधस्यऽआरुद्रंरुद्रेषुरुद्रियंहवामहे ॥ सरस्वतीसरयुःसिंधुरूमिर्भिर्महोमहीरवसायंतु
वक्षणीः । देवीरापोमातरःसूदयित्वोघृतवत्पयोमधुमन्नोऽअर्चत ॥ उतमाताबृहद्दिवाशृणोतुनस्त्वष्टादेवेभिर्जनि
भिःपितावचः । ऋभुक्षावाजोरथस्पतिर्भगोरण्वःशंसःशशमानस्यपातुनः ॥ ७ ॥ रण्वःसंदृष्टापितुमांऽइवक्षयोभद्रा
रुद्राणांमरुतामुपस्तुतिः । गोभिःष्यामयशसोजनेष्वासदादेवासऽइळयासचेमहि ॥ यांमेधियंमरुतऽइंद्रदेवाऽअद
दातवरुणमित्रयूयं । तांपीपयतपयसेवधेनुंकुविद्विरोऽअधिरथेवहाथ ॥ कुविदंगप्रतियथाचिदस्यनःसजात्यस्यमरु
तोबुबोधथ । नाभायत्रप्रथमंसंनसामहेतत्रजामित्वमदितिर्दधातुनः ॥ तेहिद्यावापृथिवीमातरामहीदेवीदेवान्जन्म
नायज्ञियेऽइतः । उभेर्विभृतऽउभयंभरीमभिःपूरुरेतांसिपितृभिश्चसिंचतः ॥ विषाहोत्राविश्वमश्रोतिवार्यबृहस्पति

रमतिःपनीयसी । ग्रावायत्रमधुषुदुच्यतेवृहदवीवशंतमतिभिर्मनीपिणः ॥ एवाकविस्तुवीरवांऽऋतज्ञाद्रविणस्यु
द्रविणसश्चकानः । उक्थेभिरत्रमतिभिश्चविप्रोपीपयुऽयोदिव्यानिजन्म ॥ एवाप्लुतेःसुनुरवीवृधद्वोविश्वेऽआदित्याऽ
अदितेमनीषी । ईशानासोनरोऽअमर्त्येनास्ताविजनोदिव्योगयेन ॥ ८ ॥ (१०।५।५) अग्निरिंद्रोवरुणोमित्रोऽअर्यमा
वायुःपूषासरस्वतीसजोषसः । आदित्याविष्णुर्मरुतःस्वर्बृहत्सोमोरुद्रोऽअदितिर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ इंद्राग्नीवृत्रहत्येपुस
त्पतीमिथोहिन्वानातन्वाऽसमोकसा । अंतरिक्षमह्यापमुरोजसासोमोघृतश्रीर्महिमानमीरयन् ॥ तेषांहिमहामहता
मनर्वणांस्तोमांऽइयंभृतज्ञाऽऋतावृधा । येऽअप्सवमर्णवंचित्रराधसस्तेनोरासंतामहयेसुमित्र्याः+ ॥ स्वर्णरमंतरि
क्षाणिरोचनाद्यावाभूमीपृथिवीस्कंभुरोजसा । पूषाऽइवमहयंतःसुरातयोदेवाःस्तवंतेमनुषायसूरयः ॥ मित्रायशिक्ष
वरुणायदाशुषेयासन्नाजामनसानप्रयुच्छतः । ययोर्धामिधमणारोचतेवृहद्ययोरुभेरोदसीनाधसीवृता ॥ ९ ॥ यागा
वर्तनिंपर्येतिनिष्कृतंपयोदुहानाव्रतनीरवारतः । साप्रब्रुवाणावरुणायदाशुषेदेवेभ्योदाशद्विषाविवस्वते ॥ द्विवक्ष
सोऽअग्निजिह्वाऽऋतावृधऽऋतस्ययोनैविमृशंतऽआसते । द्यांस्कभित्य१ पऽआचक्रुरोजसायज्ञंजनिन्वीतन्वी३ नि

(१०।५।५) अग्निरिंद्रइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवासुक्रोवसुकर्णोविश्वेदेवाजगत्सत्यात्रिष्टुप् ! (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः ४ मित्रावरुणौ १
गौः १ विश्वेदेवाः १ द्यावापृथिव्यौ १ विश्वेदेवाः ३ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः ३ एव १५) ।

मामृजुः ॥ परिक्षितापितरापूर्वजावरीऽऋतस्ययोनाक्षयतःसमोकसा । द्यावापृथिवीवरुणायसम्रतेधृतवत्पयोमहि
 पायपिन्वतः ॥ पर्जन्यावातावृषभापुरीपिणोद्रवायूवरुणोमित्रोऽर्च्यमा । देवाऽऽदित्योऽअदितिहवामहेयेपार्थि
 वासोदिव्यासौऽअप्सुये+ ॥ त्वष्टारंवायुमृभवोयऽओहतेदैव्याहोताराऽउपसंस्वस्तये । बृहस्पतिंवृत्रखादंसुमेधसं
 मिद्रियंसोमंधनसाऽउऽईमहे ॥ १० ॥ ब्रह्मगामश्वंजनयंतऽओषधीर्वनस्पतीन्पृथिवीपर्वताऽअपः । सूर्यदिविरोह
 यंतःसुदानवऽआर्याव्रतार्विसृजंतोऽअधिक्षमि ॥ भुज्युमंहसःपिपृथोनिर्ऽश्विनाश्यावंपुत्रं वधिमत्याऽअजिन्वतं । क
 मद्युर्विमदायोहथुर्युर्विष्णाव्वं ॥ विश्वकायावसृजथः ॥ पार्वीरवीतन्यतुरेकपादजोदिवोधर्तासिंधुरापःसमुद्रियः ।
 विश्वेदेवासःशृणवन्वचांसिमेसरस्वतीसहधीभिःपुरंध्या ॥ विश्वेदेवासहधीभिःपुरंध्यामनोर्यजत्राऽअमृताऽऋत
 ज्ञाः । रातिषाचोऽअभिषाचःस्वविदःस्व ॥ गिरोब्रह्मसूक्तंजुषेरत ॥ देवान्वसिष्ठोऽअमृतान्ववंदेयेविश्वामुर्वनाभिप्र
 तस्थुः । तेनोरासंतामुरुगायमद्ययंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ११ ॥ (१०।५।६) देवान्हवेवृहच्छवसःस्वस्तयेज्योति
 ष्कृतोऽअध्वरस्यप्रचेतसः । येवावृधुःप्रतरंविश्ववेदसऽइंद्रज्येष्ठासोऽअमृताऽऋतावृधः ॥ इंद्रप्रसूतावरुणप्रशिष्टा
 येसूर्यस्यज्यातिषोभागमानुशुः । मरुद्रणेवृजनेमन्मधीमहिमाघोनेयज्ञंजनयंतसूरयः ॥ इंद्रोवसुभिःपरिपातुनोगयं
 (१०।५।६) देवान्दुवइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवासुक्रोवसुकर्णोविश्वेदेवाजगत्स्यान्निष्ठुप् (पक्षे-विश्वेदेवाः ६ अग्नीषोमो १ विश्वेदेवाः ८ एवं १५) ।

मादित्यैर्नोऽअदितिःशर्मयच्छतु । रुद्रोरुद्रेभिर्देवोमृळयातिनस्त्वष्टानोग्राभिःसुवितायजिन्वतु ॥ अदितिर्द्यावापृ
 थिवीऽऋतंमहदिद्राविष्णूमरुतःस्वर्वहत् । देवाऽऽदित्योऽअवसेहवामहेवसृज्जुद्रान्तसवितारंसुदंसं ॥ सरस्वान्धी
 भिर्वरुणोधृतव्रतःपुषाविष्णुर्महिमावायुरश्विना । ब्रह्मकृतोऽअमृताविश्ववेदसःशर्मनोयंसन्त्रिवरूथमंहसः ॥ १२ ॥
 वृषायज्ञोवृषणःसंतुयज्ञियावृषणोदेवावृषणोहविष्कृतः । वृषणाद्यावापृथिवीऽऋतावरीवृषापर्जन्योवृषणोवृषस्तुभः ॥
 अग्नीषोमावृषणावाजसातयेपुरुप्रशस्तावृषणाऽउपब्रुवे । यावीजिरेवृषणोदेवयज्ययातानःशर्मन्त्रिवरूथंविद्यंसतः ॥
 धृतव्रताःक्षत्रियायज्ञनिष्कृतोबृहद्दिवाऽअध्वराणामभिश्चियः । अग्निहोतारऽऋतसापोऽअद्भुहोपोऽअसृजन्ननुवृत्र
 तूर्यं ॥ द्यावापृथिवीजनयन्नभिप्रतापऽओषधीर्वनिनानियज्ञिया । अंतरिक्षंस्वरापंप्ररुतयेवशदेवासस्तन्वी ॥ निमा
 मृजुः ॥ धर्तारोदिवऽऋभवःसुहस्तावातापर्जन्यामहिषस्यतन्यतोः । आपऽओषधीःप्रतिरंतुनोगिरोभगौरातिर्वाजि
 नोयंतुमेहव ॥ १३ ॥ समुद्रःसिंधुरजोऽअंतरिक्षमजऽएकपात्तनयितुरर्णवः । अहिर्बुध्न्यःशृणवद्वचांसिमेविश्वेदेवा
 संऽउत्तसूरयोममं ॥ स्यामवोमनवोदेववीतयेप्रांचनोयज्ञंप्रणयतसाधुया । आदित्यारुद्रावसंवःसुदानवऽइमाव्रह्मश
 स्यमानानिजिन्वत ॥ दैव्याहोताराप्रथमापुरोहितऽऋतस्यपंध्यामन्वेमिसाधुया । क्षेत्रस्यपतिंप्रतिवेशमीमहेविश्वेदेवा
 ऽअमृताऽअप्रयुच्छतः ॥ त्रिमिष्टासःपितृवद्वाचमरुतदेवाऽईळानाऽऋषिवत्स्वस्तये । प्रीताऽईवज्ञातयःकाममेत्या

स्मेदेवासोवधूनुतावसु ॥ देवान्वसिष्ठोऽमृतां न्ववंदेये विश्वाभुवनाभिप्रतस्थुः । तेनोरासंतामुरुगायमद्ययुं पात
स्वस्तिभिः सदानः ॥ १४ ॥ (१०।५।७) इमां धियं सप्तशीर्ष्णां पितान् ऋतप्रजातां बृहतीमविंदत् । तुरीयं स्वज
नयद्विष्वजन्योयास्यऽउक्थमिंद्राय शंसन् ॥ ऋतं शंसतऽऋजुदीध्यानादिवस्पुत्रासोऽअसुरस्य वीराः । विप्रं पदमंगि
रसो दधानायज्ञस्य धामप्रथमं मनंत ॥ हंसैरेव सखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि न हनाव्यस्यन् । बृहस्पतिरभिकर्त्तिक
द्वद्वाऽउत्प्रास्तौ दुश्चविद्वांऽअगायत् ॥ अवोद्वाभ्यां परऽएकया गागुहातिष्ठतीरनृतस्य सेतौ । बृहस्पतिस्तर्मसिज्यो
तिरिच्छद्भुदुस्त्राऽआकर्विहितिस्रऽआवः ॥ विभिद्यापुरं शयथेमपां चोनिस्त्रीणि साकमुदधेरंकृतत् । बृहस्पतिरुषसं
र्यगामर्कं विवेदस्तनयं विवद्यौः⁺ ॥ इंद्रो वलं रक्षितारं दुधानां करेणैव विचकर्तारवेण । स्वेदां जिभिराशिरमिच्छमानो
रोदयत्पणिमागाऽअमुष्णात् ॥ १५ ॥ सऽईसत्येभिः सखिभिः शुचिर्द्भिर्गोधां यसं विधनसैरददः । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभि
र्वराहैर्धर्मस्वेदेभिर्द्रविणं व्यानद् ॥ ते सत्येन मनसा गोपतिंगाऽइयानासऽइषणयंतधीभिः । बृहस्पतिर्मिथोऽअवद्यपे
भिरुदुस्त्रियाऽअसृजतस्वयुग्भिः ॥ तंवर्धयंतो मतिभिः शिवाभिः सिंहमिव नानंदतंसधस्ये । बृहस्पतिर्वृषणं शूरसातौ
भरैर्भरैऽअनुमदेमजिष्णुं⁺ ॥ यदावाजमसं न द्विष्वरूपमाद्यामरुक्षदुत्तराणि सद्य । बृहस्पतिर्वृषणं वर्धयंतो नानासंतो

(१०।५।७) इमां धियमिति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसोऽयास्यो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

विभ्रंतो ज्योतिरासा⁺ ॥ सत्यामाशिषैकृणुतावयो धैकीरिचिह्नवथस्वेभिरेवैः । पश्चामृधोऽअपभवंतु विश्वास्तद्रोद
सी शृणुतं विश्वमिन्वे⁺ ॥ इंद्रो मंहामहतोऽअर्णवस्य विमूर्धानमभिनदबुदस्य । अहन्नहिमरिणात्सप्तसिंधून् देवैर्घावा
पृथिवीप्रावतनः ॥ १६ ॥ (१०।५।८) उदप्रुतो नवयोरक्षमाणवावदतोऽअभ्रियस्येव घोषाः । गिरिभ्रजो नोर्म
योमदैतो बृहस्पतिमभ्यर्च्य^१ काऽअनावन् ॥ संगोभिरांगिरसो नक्षमाणो भगऽइवेदर्यमणं निनाय । जनेभिन्नो न दंपतीऽ
अनक्ति बृहस्पते वाजयाशूरिवाजौ⁺ ॥ साध्वर्याऽअतिथिनीरिषिराः स्पर्हाः सुवर्णाऽअनवद्यरूपाः । बृहस्पतिः पर्वते
भ्यो वितूर्यानिर्गाऽऊपेयवमिव स्थिविभ्यः ॥ आप्रुषाय नमधुनऽऋतस्य योनिमवक्षिपन्नर्कऽउल्कामिवद्योः । बृहस्प
तिरुद्धरभ्रमनोगाभूम्याऽउद्वेवित्वचैविभेद ॥ अपज्योतिषा तमोऽअंतरिक्षादुद्गः शीपालमिव वातऽआजत् । बृह
स्पतिरनुमृश्यावलस्याभ्रमिव वातऽआचक्रऽआगाः⁺ ॥ यदा वलस्य पीयंतो जसुं भेद्वहस्पतिरग्नितपोभिरर्कैः । दद्भि
र्न जिह्वापरिविष्टमाददाविर्निर्धोरकृणोदुस्त्रियाणां ॥ १७ ॥ बृहस्पतिरमतहित्यदासां नाम स्वरीणां सदाने गुहायत् ।
आंडेव भित्त्वाशकुनस्य गर्भमुदुस्त्रियाः पर्वतस्य त्मना जत् ॥ अश्रापिनद्वं मधुपर्यपश्यन्मत्स्यं नदीनऽउदनिक्षियंतं । नि
ष्टर्जभारचमसं न वृक्षाद्बृहस्पतिर्विरवेणा विकृत्य ॥ सोषामविंदत्सः स्व^१ सोऽअग्निसोऽअर्केण विबबाधेत मांसि । बृह

(१०।५।८) उदप्रुतइति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसोऽयास्यो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

स्पतिर्गोवपुषोवलस्यनिर्मज्जाननपर्वणोजभार ॥ हिमेवपर्णामुषितावनानिबृहस्पतिनाकृपयद्वलोकाः । अनानुकृत्य
मपुनश्चकारयात्सूर्यामासांमिथऽउच्चरातः ॥ अभिज्ञावंनकृशनेभिरश्वंनक्षत्रेभिःपितरोद्यामपिशन् । रात्र्यांतमोऽ
अदधुज्योतिरहन्बृहस्पतिर्भिनदद्विविदद्वाः⁺ ॥ इदमकर्मनमोऽअभियाययःपूर्वीरन्वानोनवीति । बृहस्पतिःसहि
गोभिःसोऽअश्वैःसवीरेभिःसन्निभिनोवयोधात् ॥ १८ ॥ (१०।६।१) भद्राऽअग्नेर्वध्यश्वस्यसंहशोवामीप्रणीतिः
सुरणाऽउपेतयः । यदीसुमित्राविशोऽअग्रऽइधतेधृतेनाहुतो जरतेदविद्युतत् ॥ धृतमग्नेर्वध्यश्वस्यवर्धनं धृतमन्नं धृत
म्बस्यमेदनं । धृतेनाहुतऽउर्वियाविपप्रथेसूर्यऽइवरोचतेसपिरासुतिः ॥ यत्सेमनुर्यदनीकंसुमित्रःसमीधेऽअग्नेतदिदं
नवीयः । सरेवच्छोचसगिरौजुषस्वसवाजैर्दर्विसऽइहश्रवोधाः ॥ यत्वापूर्वमीळितोवध्यश्वःसमीधेऽअग्नेसऽइदंजुष
स्व । सनःस्तिपाऽउतभवातनुपादात्रंरक्षस्वयदिदंतेऽअस्मे⁺ ॥ भवाद्युन्नीवाभ्यश्वोतगोपामात्वातारीदुभिमातिर्जना
नां । शूरऽइवधृष्णुश्चयवनःसुमित्रःप्रनुवोचंवाध्यश्वस्यनाम ॥ समज्यापर्वत्याइवसूनिदासावृत्राण्यार्याजिगेथ ।
शूरऽइवधृष्णुश्चयवनो जनानांत्वमग्नेपृतनायूरभिष्याः ॥ १९ ॥ दीर्घतैतुर्बृहदुक्षायमग्निःसहस्रस्तरीःशतनीधऽक्र
भ्वा । द्युमान्द्युमत्सुनृभिर्मृज्यमानःसुमित्रेषुदीदयोदेव्यत्सु ॥ त्वेधेनुःसुदुधाजातवेदोसश्चतैवसमनासवर्धुक् । त्वं

षष्ठेनुवाकेषोऽशसूक्तानि (१०।६।१) भद्राअग्नेरितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवाध्यश्वःसुमित्रोभिषिष्टुबाद्येद्वेजगलौ ।

नृभिर्दक्षिणावद्भिरग्नेसुमित्रेभिरिध्यसेदेव्यद्विः ॥ देवाश्चित्तेऽअमृताजातवेदोमहिमानवाध्यश्वप्रवोचन् । यत्संपृ
च्छमानुषीर्विशऽआयन्त्वनृभिरनयस्त्वावृधेभिः ॥ पितेवपुत्रमबिरुपस्थेत्वामग्नेवध्यश्वःसपर्यन् । जुषाणोऽअस्य
समिधैयविष्टोतपूर्वाऽअवनोव्राधतश्चित् ॥ शश्वदग्निर्वध्यश्वस्यशत्रूभिर्जिगायसुतसोमवद्भिः । समनंचिददहश्चि
त्रभानोवव्राधतमभिनद्धाश्चित् ॥ अयमग्निर्वध्यश्वस्यवृत्रहासनकात्प्रेद्धोनमसोपवाक्यः । सनोऽअजामीरुतवावि
जामीनभित्तिष्ठशर्धतोवाध्यश्व ॥ २० ॥ (१०।६।२) इमामेऽअग्नेसमिधंजुषस्वेळस्पदेप्रतिहर्याधृताचीं । वर्ष्म
नृथिव्याःसुदिनत्वेऽअहामध्वोभवसुक्रतोदेवयज्या⁺ ॥ आदेवानामग्रयावेहयातुनराशंसोविश्वरूपेभिरश्वैः । क्रत
स्यपथानमसामिधोदेवेभ्योदेवतमःसुषूदत् ॥ शश्वत्तममीळतेदूत्यायहविष्मंतोमनुष्यासोऽअग्निं । वहिष्ठैरश्वैःसु
वृत्तारधेनादेवान्वक्षिनिषदेहहोता ॥ विप्र्यतांदेवजुष्टंतिरश्वादीर्घद्राघ्मासुरभिभूत्वस्मे । अहेळतामनसादेववहिरि
द्रज्येष्ठाऽउशतोयक्षिदेवान् ॥ दिवोवासानुस्पृशतावरीयःपृथिव्यावामात्रयाविश्रयध्वं । उशतीर्द्वारोमहिनामह
द्विदेवैरथैरथुधौरयध्वं ॥ २१ ॥ देवीदिवोदुहितरासुशिल्पेऽउषासानकासदतानियोनां । आवांदेवासऽउशती

(१०।६।२) इमामेऽइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवाध्यश्वःसुमित्रइध्मोनराशंसइळोत्रहिंदेवीर्द्वारउषासानकादैव्यौहोतारौप्रचेतसौसरस्व
तीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयक्षिष्टुप ।

उशंतः उरौसीदंतु सुभगेऽपस्ये ॥ ऊर्ध्वोऽग्रावा बृहदग्निः समिद्धः प्रियाधामान्यदितेरुपस्ये । पुरोहितावृत्विजायज्ञेऽ
अस्मिन्विदुष्टराद्रविणमायजेथां ॥ तिस्रो देवीर्बाह्विर्दिवरीयऽआसीदतचक्रुमावः स्योनं । मनुष्वद्यज्ञं सुधिताहवींषी
ळादेवीघृतपदीजुषंत ॥ देवत्वष्टर्यद्धचारुत्वमानज्यदंगिरसामभवः सचाभूः । सदेवानां पाथऽउपप्रविद्वानुशान्यक्षि
द्रविणोदः सुरक्षः ॥ वनस्पतेरशनयानियूयादेवानां पाथऽउपवक्षिविद्वान् । स्वदातिदेवः कृणवद्धवीष्यवतां द्यावापृ
थिवीहवैमे ॥ आग्नेवहवरुणमिष्टयेनऽइंद्रादिवोमरुतोऽअंतरिक्षात् । सीदंतु बर्हिर्विष्वऽआयजत्राः स्वाहा देवाऽअमृ
तामादयतां ॥ २२ ॥ (१०।६।३) बृहस्पतेप्रथमं वाचोऽअग्रयत्प्रैरतनामधेयं दधानाः । यदैषां श्रेष्ठं यदरिप्रमासी
त्येणातदैषां निहितं गुहाविः+ ॥ सक्तुमिव तितउनापुनंतो यत्र धीरामनसा वाचमकृत । अत्रासखायः सख्यानिजान
ते भद्रैर्षालुक्ष्मीर्निहिता धिवाचि+ ॥ यज्ञेन वाचः पदवीयमायन्तामन्वाविंदुमृषिषु प्रविष्टां । तामाभृत्याव्यदधुः पुरुत्रा
तां ससरेभाऽअभिसंनवंते ॥ उत त्वः पश्यन्नदं दर्शवाचमुत त्वः शृण्वन्नशृणोत्येनां । उतो त्वस्मै तन्वां विस्त्रेजायेवपत्यं
ऽउशती सुवासाः ॥ उत त्वं सख्ये स्थिरपीतमाहुर्नैनं हिन्वंत्यपि वाजिनेषु । अन्धेन्वा चरति माययैष वाचं शुश्रुवांऽअफ
लामपुष्पां+ ॥ २३ ॥ यस्ति त्याजं सचि विदं सखायं न तस्य वाच्यपि भागोऽअस्ति । यदीं शृणोत्यलंकं शृणोति न हि प्रवेदं

(१०।६।३) बृहस्पतइत्येकादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो बृहस्पतिर्ज्ञानं त्रिष्टुप् नवमी जगती ।

सुकृतस्य पंथां ॥ अक्षण्वंतः कर्णवंतः सखायो मनोजवेष्वासावभूवुः । आदघ्नासऽउपकृक्षासऽउत्वेहृदाऽइव स्नात्वाऽ
उत्वेददृश्रे ॥ हृदा तष्टेषु मनसोजवेषु यद्वाह्मणाः संयजंतं ते सखायः । अत्राहत्वं विजहुर्वेद्याभिरोह ब्रह्माणो विचरंत्युत्वे ॥
इमे येनार्वाङ्गपरश्चरंति न ब्राह्मणा सो न सुते कंरासः । तऽएते वाचमभिपद्यं पापया सिरीस्तत्रैतन्वतेऽअप्रजज्ञयः ॥ सर्वे न
दंतियशसागतेन सभासाहेन सख्या सखायः । कित्विषस्पृष्टितुषणिर्होषामरं हितो भवति वाजिनाय ॥ ऋचां त्वः पोष
मास्ते पुष्वान्गायत्रं त्वो गायति शकरीषु । ब्रह्मा त्वो वदति जातविद्यां यज्ञस्य मात्रां विमिमीतऽउत्तवः ॥ २४ ॥ ॥ इत्य
ष्टमाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अष्टपंचाशाध्यायेवर्गाः २४ सूक्तानि १० ऋचः १३३ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ७ [भे. प. अंगिरोभ्यः ६ विश्वेभ्यो देवेभ्यः १]
सावर्ण्यः ४ विश्वेभ्यो देवेभ्यः १४ [भे. प. विश्वेभ्यो दे. ९ दिवे. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ४] पथ्यायै स्वस्तयः २ विश्वेभ्यो दे. ४७ [भे. प. विश्वेभ्यो दे. ४
अदित्यर्यमभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ३ नदीभ्यः विश्वेभ्यो दे. ४ द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ७ मित्रावरुणाभ्या. गवइ. विश्वेभ्यो देवेभ्यः
द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ३ अश्विभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ९ अग्नीषोमाभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ८] बृहस्पतयः २४ अग्रयः १२ समि-
द्धायग्नयः नराशंसाये. इळाये. बर्हिषइ. देवीभ्यो द्वाभ्यइ. उपासानक्ताभ्या. देवीभ्यां होतृभ्यां प्रचेतोभ्या. सरस्वतीळाभारतीभ्यः त्वष्टइ.
वनस्पतयः स्वाहाकृतीभ्यः ज्ञानाये. ११ ॥ इत्यष्टमे द्वितीयः ॥

देवानां नवलौक्योवाबृहस्पतिर्दाक्षायण्यदितिर्वादैवमानुष्टुभं जनिष्ठा एकादशगौरिवीतिर्वसूनां षट्प्रसुनवसिंधुक्षि
 त्रैयमेधो नदीस्तुतिर्जागतैत्वा वोष्टौ सर्पे रावतो जरत्कर्णो ग्राव्णोस्तौ दध्नप्रुषः स्यूमरिर्मभर्गवो मारुतं तु पंचमी
 जगती विप्रा सो द्वितीया पंचम्याद्याश्च तिस्रो जगत्यो पश्यं सप्त सौची को प्रिवैश्वानरो वाससिर्वा वाजं भरऽ आग्नेयं त्वं
 मिः ससिं य इमा विश्वा विश्वकर्मा भौवनो वैश्वकर्माणं तु द्वितीया विराड्पाचक्षुषो यस्ते मन्यो मन्युस्तापसो मान्यवं
 त्वाद्या जगती त्वयामन्यो चतुर्जगत्यं तं सत्येन सप्त चत्वारिंशत्सावित्री सूर्यात्मदैवतमानुष्टुभं पंचभिः सोममस्तौ त्व
 राभिः स्वविवाहं सप्त दश्या देवान् परया सोमार्कौ परया चंद्रमसं परानृणां विवाहमंत्रा आशीः प्रायाः परा देहीति द्वेव
 धूवासः संस्पर्शनिं दार्थं परायस्मिन् शिनी दंपत्योर्न वोनवस्ति स्त्री नृक्षरा गृष्णामीति द्वे द्वे यदश्विना पूषा घोरचक्षुरि
 ति त्रिष्टुभं स्तुष्टुमुरो बृहती पूर्वा परं मिह प्रियमानः प्रजां जगत्यः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ हरिः ओम् ॥ (१०।६।४) देवानां नुवयं जाना प्रवोचाम विपन्यया । उक्थेषु शस्यमानेषु यः पश्यादुत्तरेयु
 मे+ ॥ ब्रह्मणस्पतिरेता संकुमारं इवाधमत् । देवानां पूव्ययुगे संतः सदा जायत ॥ देवानां यूगे प्रथमे संतः सदा जायत ।
 तदा शाऽअन्वजायंत तदुत्तानपदोऽस्परि ॥ भूर्जं जऽउत्तानपदो भुवऽआशाऽअजायंत । अदितेर्दक्षोऽअनायतदक्षोऽ
 (१०।६।४) देवानामिति नवर्चस्य सूक्तस्य लौक्यो बृहस्पतिर्देवा अनुष्टुप् । (आंगिरसो वा बृहस्पतिरपि दाक्षायण्यदितिर्वा ऋषिका) ।

दितिः परि ॥ अदितिर्जनिष्ट दक्ष्यादुहिता तव । तां देवाऽअन्वजायंत भद्राऽअमृतबंधवः ॥ १ ॥ यद्देवाऽअदः
 संलिले सुसैरन्धाऽअतिष्ठत । अत्रावो नृत्यतामिव तीव्रो रेणुरपायत ॥ यद्देवायतं यो यथा भुवनान्यपि न्वत । अत्रास
 मुद्रऽआगूह मासूर्यं मजभर्तन ॥ अष्टौ पुत्रा सोऽअदिते र्ये जातास्तन्वऽस्परि । देवाऽउपप्रैत्सप्तभिः परा मातां डमास्य
 त् ॥ सप्तभिः पुत्रैरदितिरुपप्रैत्पूव्ययुगं । प्रजायैमृत्यवै त्वत्पुनर्मार्तां डमाभरत् ॥ २ ॥ (१०।६।५) जनिष्ठाऽउग्रः
 सहसेतुरायं मद्रऽओजिष्ठो बहुलाभिमानः । अवर्धन्निद्रमरुतश्चिद्रमातायद्वीरं दधनं द्रुनिष्ठा ॥ द्रुहो निषत्ता पृशनी
 चिदेवैः पुरुशं सैनवा वृधुष्ट इंद्रं । अभीवृते वतामहापदेन ध्वांता त्रपित्वा दुदरन्तर्गर्भाः ॥ ऋष्वते पादा प्रयजिगास्यव
 धन्वा जाऽउत्तये चिदत्र । त्वमिंद्रसाला वृकान्सहस्रमासन्दधिषेऽअश्विनाववृत्त्याः ॥ समना तूष्णीं रूपया सियज्ञमाना
 संत्यास ख्यायं वक्षि । वसाव्यामिंद्रधारयः सहस्राश्विनां शूरददतुर्मघानि ॥ मन्दमानऽऽकृतादधिप्रजायै सखिभिर्निद्रं
 इषिरेभिरर्थं । आभिर्हिमायाऽउपदस्युमागान्मिहः प्रतस्त्राऽअवपत्तमांसि ॥ ३ ॥ सनामानाचिद्धस्योन्यस्माऽअ
 वाहन्निद्रऽउषसो यथानः । ऋष्वैरगच्छः सखिभिर्निकांमैः साकंप्रतिष्ठाहृद्याजघंध ॥ त्वं जघंध न मुचिं मखस्युं दासं कृ
 ष्णानऽऽपश्ये विमायं । त्वंचकर्थमनवे स्यो नान्यथो देवत्रान्जसे वयानान् ॥ त्वमेतानि पप्रिषे विनामेशानऽइंद्रदधिषे

(१०।६।५) जनिष्ठा इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तो गौरिवीतिरिंद्रबिष्टुप् ।

गभस्तौ । अनुत्वादेवाः शर्वसामदंत्युपरिबुभान्वनिनश्चकथ ॥ चक्रयदस्याप्स्वानिषत्तमुतोतदसैमध्विच्छद्यात् । पृ
थिव्यामतिषितं यदूधः पयो गोष्वदधाऽओषधीषु ॥ अश्वदिद्यायेति यद्वदंत्यो जसोजातमुतमन्यऽएनं । मन्योरियाय
हर्म्येषु तस्थौ यतः प्रजज्ञऽइंद्रोऽस्य वेद ॥ वयः सुपर्णाऽउपसेदुरिंद्रं प्रियमेषाऽऋषयो नार्धमानाः । अपध्वांतमूर्णु
हि पृथिचक्षुर्मुमुग्ध्य ॥ स्माग्निधये वबद्धान् ॥ ४ ॥ (१०।६।६) वसूनां वाचकृषऽइयक्षन्धियावायज्ञैर्वारोदस्योः ।
अर्वतो वायेरयिमंतः सातौ वनुं वाये सुश्रुणं सुश्रुतो धुः ॥ हवऽएषामसुरो नक्षतृघांश्रवस्यतामनसानि सतृक्षां । चक्षाणा
यत्र सुविताय देवाद्यौ न वारैभिः कृणवत स्वैः ॥ इयमेषाममृतानां गीः सर्वताताये कृपणं तरसं । धिर्यचयज्ञं च साधं तस्ते
नो धांतु वसव्य ॥ मसामि ॥ आतत्तऽइंद्राय वः पनताभियऽऊर्वगो मंतं तितृत्सान् । सकृत्स्वं ॥ ये पुरुपुत्रां मही सहवधा
रां बृहतीं दुर्दक्षन् ॥ शची वऽइंद्रमवसे कृणुध्वमनानतं दमयंतं पृतन्यून । ऋभुक्षणं मधवानं सुवृकिं भर्ता यो वज्रं न र्थे पुरु
क्षुः ॥ यद्वावानं पुरुतमं पुराषाळा वृत्रहेंद्रो नामान्य प्राः । अचैति प्रासहस्यति स्तुविष्मान्यदीमुश्मसि कर्तवै कर्त्तत् ॥ ५ ॥
(१०।६।७) प्रसुवऽआपो महिमानं मुत्तमं कारुवो चातिसदने विवस्वतः । प्रसप्तसत्रे धाहि चक्रमुः प्रसृत्वं रीणामति सि
धुरो जसा ॥ प्रतेरद्वरुणो यातवे पथः सिंधो यद्वाजोऽअभ्यद्रवस्त्वं । भूम्याऽअधिप्रवतायासि सानुनाय देषामग्रं जगतामि
(१०।६।६) वसूनामितिषदृचस्य सूक्तस्य शाक्तयो गौरिवीतिरिंद्रश्चिष्टुः । (१०।६।७) प्रसुवइति नवर्चस्य सूक्तस्य प्रैयमेधः सिंधुक्षिप्रं योजगती ।

ज्यसि ॥ दिविस्वनो यतते भूम्यो पर्यनंतं शुष्ममुदियति भानुना । अश्वार्दिवप्रस्तनयंति वृष्टयः सिंधुर्यदेति वृषभोनरो ह
वत् ॥ अभित्वासिंधो शिशुमिन्नमातरो वाश्राऽअर्षेति पर्यसेवधेनवः । राजेव युध्वानयसित्वमित्सिचौ यदासामग्रं प्रव
तामिनक्षसि ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वतिशुतुद्रिस्तोमं स च तापरुण्या । असिक्त्यामं रुद्रधेवितस्तयाजी कीये शृणुह्यासु
षोमया ॥ ६ ॥ (परिशिष्टं ॥ सितासिते सरिते यत्र संगंथेत त्राप्नुता सो दिवमुत्पतंति । ये वै तन्वं ॥ विसृजंति धीरास्ते ज
ना सोऽअमृतत्वं भजंते ॥ १ ॥) तृष्टामया प्रथमं यातवे सजुः सुसर्त्वारसया श्वेत्यात्या । त्वंसिंधो कुभया गोमतीं कुमुमेह
त्वासरथं याभिरीयसे ॥ ऋजीत्येनी रुशंती महित्वा परिज्रयां सिभरते रजौ सि । अदब्धासिंधुरपसामपस्तमाश्चानचि
त्रावपुंषी वदंता ॥ स्वश्वासिंधुः सुरथा सुवासा हिरण्ययी सुकृता वाजिनी वती । ऊर्णावती युवतिः सीलमावत्युताधि
वस्ते सुभगां धुवृथं ॥ सुखं रथं युयुजे सिंधुरश्विनं तेन वाजं सनिषदस्मिन्नाजौ । महान्धस्य महिमापनस्य ते दब्धस्य स्वयं
शसो विरिणः ॥ ७ ॥ (१०।६।८) आवऽऋजसऽऊर्जा व्युष्टिष्विंद्रं मरुतो रोदसीऽअनक्तन । उभेयधानोऽअह
नी सचाभुवासदः सदो वरिवस्यातऽउद्भिदा ॥ तदुश्रेष्ठं सर्वनं सुनोतनात्यो न हस्तं यतोऽअद्रिः सोतरि । विदध्य ॥ योऽअ
भिभूतिपौ स्यं महोरायो चित्तरुते यदर्वतः ॥ तदिद्व्यस्य सर्वनं विवेरपो यथापुरामनवेगा तुमश्रेत् । गोऽअर्णसित्वाष्ट्रेऽअ

(१०।६।८) आवऽऋजस इत्यष्टवर्चस्य सूक्तस्यैरावतो जरत्कर्णः सपो प्रावाणो जगती ।

श्वनिर्णिजिप्रमध्वरेष्वध्वराँऽअंशिश्चयुः ॥ अपहतरक्षसोभंगुरावतःस्कभायतनिर्ऋतिंसेधतामतिं । आनोर्यिसर्ववी
रंसुनोतनदेवाव्यभरतश्चोक्तमद्रयः ॥ दिवश्चिदावोमवत्तरेभ्योविभ्वनाचिदाश्वपस्तरभ्यः । वायोश्चिदासोमरभस्त
रेभ्योमेश्चिदर्चपितुकृत्तरेभ्यः ॥ ८ ॥ भुरंतुनोयशसःसोत्वंधसोप्रावाणोवाचादिवितादिवित्मता । नरोयत्रदुहतेका
म्यमध्वाधोषयंतोऽअभितोमिधस्तुरः ॥ सुन्वंतिसोमैरधिरासोऽअद्र्योनिरस्यरसंगविषोदुहंतिते । दुहंत्यूर्ध्वरुपसेच
नायकंनरोहव्यानमर्जयंतऽआसभिः ॥ एतेनरःस्वपसोऽअभूतनयऽइंद्रायसुनुयसोममद्रयः । वामंवांमवोदिव्या
यधाम्नैवसुवसुवःपार्थिवायसुन्वते⁺ ॥ ९ ॥ (१०।६।९) अत्रप्रुषोनवाचाप्रुषावसुहविष्मैतो नयज्ञाविजानुषः । सुमारु
तंनब्रह्माणमर्हसेगुणमस्तोप्येषानशोभसे ॥ श्रियेमर्यासोऽअंजीऽरकृष्वतसुमारुतंनपूर्वोरतिक्षपः । दिवस्पुत्रासऽ
एतानयेतिरऽआदित्यासस्तेऽअकानवावृधुः ॥ प्रयेदिवःपृथिव्यानबर्हणात्मनारिरित्रेऽअत्रात्रसूर्यः । पाजस्वंतो
नवीराःपनस्यवोरिशदसोनमर्याऽअभिद्यवः ॥ युष्माकंबुध्रेऽअपांनयामनिविधुर्यतिनमहीश्रंथर्यति । विश्वप्सुर्यज्ञो
ऽअर्वाग्यंसुवःप्रयस्वंतो नसत्राचऽआगत ॥ यूयंधूर्ध्वप्रयुजोनरश्मिभिर्योतिष्मंतो नभासाव्युष्टिषु । श्येनासोनस्वयं
शसोरिशदसःप्रवासोनप्रसितासःपरिप्रुषः ॥ १० ॥ प्रयद्वहध्वेमरुतःपराकाद्ययमहःसंवरणस्यवस्वः । विदानासो

(१०।६।९) अत्रप्रुषइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःस्यूरश्मिर्मरुतस्त्रिष्टुपंचमीजगती ।

वसवोराध्वस्याराच्छिद्रेषःसनुतर्युयोत ॥ यऽउहचियज्ञेऽअध्वरेष्टामरुन्धोनमानुषोददाशत् । रेवत्सवयोदधतेसुवीरंस
देवानामपिगोपीथेऽअस्तु ॥ तेहियज्ञेषुयज्ञियांसऽऊमाऽआदित्येननाम्नाशंभविष्ठाः । तेनोवंतुरथतूर्मेनीषामहश्चयाम
श्चध्वरेचकानाः⁺ ॥ ११ ॥ (१०।६।१०) विप्रासोनमन्मभिःस्वाध्यादेवाव्योऽनयज्ञैःस्वप्नसः । राजानोनचित्राः
सुसंहशःक्षितीनानमर्याऽअरेपसः ॥ अग्निर्नयेभ्राजसारुक्मवक्षसोवातासोनस्वयुजःसद्यऽऊतयः । प्रज्ञातारोनज्ये
ष्ठाःसुनीतयःसुशर्माणोनसोमाऽअकृतंयुते⁺ ॥ वातासोनयेधुनयोजिगलवोऽग्नीनांनजिह्वाविरोकिणः । वर्मण्वंतोनयो
धाःशिमीवंतःपितृणांनशंसाःसुरातयः ॥ रथानानयेराःसनाभयोजिगीवांसोनशूराऽअभिद्यवः । वरेयवोनमर्याधृ
तप्रुषोभिस्वर्तारोऽअर्कनसुष्टुभः ॥ अश्वांसोनयेज्येष्ठासऽआशवोदिधिष्वोनरथ्यःसुदानवः । आपोननिष्पैरुदभिर्जि
गलवोविश्वरूपाऽअंगिरसोऽनसामभिः ॥ १२ ॥ प्रावाणोनसूरयःसिंधुमातरऽआददिरासोऽअद्र्योनविश्वहा ।
शिशूलानक्रीडयःसुमातरौमहाग्रामोनयाम्भुतत्विषा⁺ ॥ उषसानकेतवोध्वरश्रियःशुभंयवोनांजिभिर्व्यश्वितन् ।
सिंधवोनययियोभ्राजहृष्टयःपरावतोनयोजनानिमिरे ॥ सुभागाभोदेवाःकणुतासुरत्नानस्मान्तोदन्मरुतोवावृधा

(१०।६।१०) विप्रासइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःस्यूरश्मिर्मरुतस्त्रिष्टुपृथ्वीयापंचम्याद्याश्रतस्रजगत्यः ।

नाः । अधिस्तोत्रस्यसुख्यस्यगातसनाद्धिबोरमधेयानिसंति ॥ १३ ॥ (१०।६।११) अपश्यमस्यमहुतोमहित्वम
मर्त्यस्यमर्त्यासुविधु । नानाहनुविभृतेसंभरेतेऽअसिन्वतीबप्सतीभूर्यत्तः ॥ गुहाशिरोनिहितमृधगक्षीऽअसिन्वन्न
त्तिजिह्वावनानि । अत्राण्यस्मैपङ्क्तिःसंभरंत्युत्तानहस्तानमसाधिविधु⁺ ॥ प्रमातुःप्रतरंगुह्यमिच्छन्कुमारोनवीरुधः
सर्पदुर्वीः । ससंनपक्रमविदच्छुचंतंरिरिह्वांसैरिपऽउपस्थेऽअंतः⁺ ॥ तद्दामृतरोदसीप्रब्रवीमिजार्थमानोमातरागर्भो
ऽअत्ति । नाहंदेवस्यमर्त्यश्चिकेताग्निरंगविचेताःसप्रचेताः ॥ योऽअस्माऽअन्नंतृष्वाद्दधात्याज्यैर्घृतैर्जुहोतिपुष्यति ।
तस्मैसहस्रमक्षभिर्विचक्षेत्रैर्विश्वतःप्रत्यङ्मुसित्वं⁺ ॥ किंदेवेषुत्यजऽएनश्चकृर्थाग्रेपृच्छामिनुत्वामविद्वान् । अक्नीळन्की
ळन्हरिरत्तवेदन्विपर्वशश्चकर्तृगामिवासिः⁺ ॥ विषूचोऽअश्वान्युयुजवनेजाऽऋजीतिभीरशनाभिर्गृभीतान् । चक्ष
देमित्रोवसुभिःसुजातःसमानृधेपर्वभिर्वावृधानः⁺ ॥ १४ ॥ (१०।६।१२) अग्निःसप्तैवाजंभरंददात्यग्निर्वीरंश्रु
त्यंकर्मनिःष्ठा । अग्नोरोदसीविचरत्समन्जन्नग्निरावीरकुक्षिंपुरंधिं ॥ अग्रेरमसःसमिदस्तुभद्राग्निरुहीरोदसीऽआवि
वेश । अग्निरैकचोदयत्समत्स्वग्निरुवाणिदयतेपुरुणि ॥ अग्निर्हृत्यंजरतःकर्णमावाग्निरुज्योनिरदहज्जरूथं । अग्निरत्रि

(१०।६।११) अपश्यमिति सप्तर्चस्यसूक्तस्यसौचीकोमिरभिस्त्रिष्टुप् (वैश्वानरोमिर्वाजंभरःसप्तिरितीमावृषीपाक्षिकौ) । (१०।६।१२)
अग्निःसप्तिमिति सप्तर्चस्यसूक्तस्यसौचीकोमिरभिस्त्रिष्टुप् (वैश्वानरोमिर्वाजंभरःसप्तिरितीमावृषीपाक्षिकौ) ।

धर्मऽउरुष्यदंतरग्निर्नृमेधप्रजयासृजत्सं⁺ ॥ अग्निर्दाद्रविणंवीरपेशाऽअग्निर्कषिंयःसहस्रासनोति । अग्निर्दिविहव्यमा
तंतानाग्नेर्धामानिविभृतापुरुत्रा⁺ ॥ अग्निमुक्थैर्ऋषयोविह्वयंतेग्निरोयामनिबाधितासः । अग्निवयोऽअंतरिक्षेपतं
तोमिःसहस्रापरियातिगोनौ ॥ अग्निविशऽईळतेमानुषीर्याऽअग्निमनुषोनहुषोविजाताः । अग्निर्गोधर्वीपथ्यामृतस्याग्ने
र्गव्यूतिर्घृतऽआनिषत्ता ॥ अग्नयेब्रह्मऽऋभवस्ततधुरग्निमहामवोचामासुवृत्तिं । अग्नेप्रावजरितारंयविष्ठाग्नेमहिद्रवि
णमायजस्व ॥ १५ ॥ (१०।६।१३) यऽइमाविश्वाभुवनानिजुह्वद्विहोतान्यसीदत्पितानः । सऽआशिषाद्रविण
मिच्छमानःप्रथमच्छदवरंऽआविवेश ॥ किंस्विदासीदधिष्ठानमारंभणंकतमत्स्वित्कथासीत् । यतोभूमिंजनयन्वि
श्वकर्माविद्यामौर्णोन्महिनाविश्वचक्षाः ॥ विश्वतश्चश्रुतविश्वतोमुखोविश्वतोबाहुरुतविश्वतस्पात् । संबाहुभ्यांध
मत्तिसंपतत्रैद्यावाभूमिंजनयन्देवएकः ॥ किंस्विद्वनंकऽउसवृक्षऽआसयतोद्यावापृथिवीनिष्टतधुः । मनीषिणोमनं
सापृच्छतेदुतद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानिधारयन् ॥ यातेधामानिपरमाणियावमायामध्यमाविश्वकर्मजुतेमा । शिक्षासखि
भ्योहविषिस्वधावःस्वयंयजस्वतन्वंवृधानः⁺ ॥ विश्वकर्मन्हविषावावृधानःस्वयंयजस्वपृथिवीमुतद्यां । मुहूर्त्तन्येऽ
अभितोजनासऽइहास्माकंमघवासूरिरस्तु ॥ वाचस्पतिंविश्वकर्माणमूतयेमनोजुवंवाजेऽअद्याहुवेम । सनोविश्वानि

(१०।६।१३) यऽइमाविश्वेति सप्तर्चस्यसूक्तस्यभौवनोविश्वकर्माविश्वकर्मात्रिष्टुप्द्वितीयाविराड् रूपा ।

श्रवसं.

अ. ८ अ. ३

॥ २० ॥

हवनानिजोषद्विभ्रवशभूरवसेसाधुर्कर्मा ॥ १६ ॥ (१०।६।१४) चक्षुषःपितामनसाहिधीरौघृतमैनेऽअजनन्ममा
ने । यदेदंताऽअदहहतपूर्वऽआदिह्यावापृथिवीऽअप्रथेतां ॥ विश्वकर्माविर्मनाऽआद्विहायाधाताविधातापरमोतसं
दृक् । तेषामिष्टानिसमिषामंदंति यत्राससऽश्वीन्परऽएकमाहुः⁺ ॥ योनःपिताजनितायोविधाताधामानिवेदभुवना
निविश्वा । योदेवानानामधाऽएकएवतंसंप्रभ्रंभुवनायंत्यन्या⁺ ॥ तऽआयजंतद्रविणंसमस्माऽश्रवयःपूर्वेजरितारोन
भुना । अस्तेसूतेरजसिनिषत्तेयेभूतानिसमकृण्वन्निमानि ॥ परोदिवापरऽएनापृथिव्यापरोदेवेभिरसुरैर्यदस्ति । कंस्वि
द्भर्भप्रथमंदंभ्रऽआपोयत्रदेवाःसमपश्यंतविश्वे ॥ तमिद्भर्भप्रथमंदंभ्रऽआपोयत्रदेवाःसमगच्छंतविश्वे । अजस्यनाभा
वध्येकमर्षितंत्यस्मिन्विश्वानिभुवनानितस्थुः⁺ ॥ नतंविदाथयऽइमाजनानान्यद्युष्माकमंतरंबभूव । नीहारेणप्रार्वृता
जल्प्याचासुतृपऽउक्थशासंश्चरंति ॥ १७ ॥ (१०।६।१५) यस्तेमन्योर्विधद्वज्रसायकसहऽओजःपुण्यतिविश्वमा
नुषक् । साह्यामदासमार्यत्वयायुजासहस्कृतेनसहसासहस्वता ॥ मन्युरिद्रोमन्युरेवासंदेवोमन्युर्होतावरुणोजातवे
दाः । मन्युर्विशऽईळतेमानुषीर्याःपाहिनोमन्योतपसासजोषाः ॥ अभीहिमन्योतवसस्तवीयान्तपसायुजाविजहिश

(१०।६।१४) चक्षुषइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यभौवनोविश्वकर्माविश्वकर्मात्रिष्टुप् । (१०।६।१५) यस्तेमन्यवितिसप्तर्चस्यसूक्तस्य
तापसोमन्युर्भन्युस्त्रिष्टुप्वाजागती ।

मंडलं १०

अनु. ६

॥ २० ॥

त्रून । अमित्रहावृत्रहादस्युहाचविश्वावसून्याभरात्वनः ॥ त्वंहिमन्योऽअभिभूत्योजाःस्वयंभूर्भामौऽअभिमातिषा
हः । विश्वर्चर्षणिःसहुरिःसहावानस्मास्वोजःपृतनासुधेहि ॥ अभागःसन्नपपरेतोऽअस्मितवक्रत्वातविषस्यप्रचेतः ।
तंत्वामन्योऽअकृतुजिहीळाहंस्वातनूर्बलदेयायमेहि ॥ अयंतेऽअस्म्युपमेह्यर्वाङ्प्रतीचीनःसहुरेविश्वधायः । मन्यो
वज्रिन्नाभिमामाववृत्स्वहनावदस्यूरुतबोध्यापेः⁺ ॥ अभिप्रेहिदक्षिणतोभवामेधावृत्राणिजघनावभूरि । जुहोमितेध
रुणमध्वोऽअग्रमुभाऽउपांशुप्रथुमर्षिबाव ॥ १८ ॥ (१०।६।१६) त्वयामन्योसरथमारुजंतोहर्षमाणासोधृषिता
मरुत्वः । तिग्मेषवऽआयुधासंशिशानाऽअभिप्रयन्तुनरोऽअग्निरूपाः ॥ अग्निरिवमन्योत्वषितःसहस्वसेनानीर्नःसह
रेहृतऽएधि । हत्वायशत्रून्विभजस्ववेदऽओजोमिमानोविमृधौनुदस्व ॥ सहस्वमन्योऽअभिमातिमस्मेरुजन्मणन्प्र
मृणन्प्रेहिशत्रून् । उग्रंतेपाजोनन्वारुरुध्वेशीवशनयसऽएकजत्वं⁺ ॥ एकोबहूनामसिमन्यवीळितोविशैविशंयुधयेसं
शिशधि । अकृत्तरुक्त्वयायुजाव्यंद्युमन्तंधोषंविजयार्यकृण्महे ॥ विजेषकृदिद्रऽइवानवन्नवोऽस्माकमन्योऽअधिपा
मवेह । प्रियंतेनामसहुरेगृणीमसिविद्यातमुत्संयतऽआबभूथ ॥ आभूत्यासहजावज्रसायकसहोबिभर्भ्यभिभूतऽउत्त
रं । कृत्वानोमन्योसहमेद्यैधिमाधनस्यपुरुहूतसंसृजि ॥ संसृष्टधनमुभयैसमाकृतमस्मभ्यंदत्तावरुणश्चमन्युः । भि

(१०।६।१६) त्वयामन्यवितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यतापसोमन्युर्भन्युर्जगतीआद्यास्तित्रिष्टुभः ।

यंदधानाहृदयेषुशत्रवः पराजितासोऽपनिलयंतां ॥ १९ ॥ (१०।७।१) सत्येनोत्तमिताभूमिः सूर्येणोत्तमिताद्यौः ।
 ऋतेनादित्यास्तिष्ठंतिदिविसोमोऽअधिश्चितः ॥ सोमैनादित्याबलिनः सोमैनपृथिवीमही । अथोनक्षत्राणामेषामुपस्थे
 सोमऽआहितः ॥ सोममन्यतेपपिवान्यत्संपिषंत्योषधिं । सोमंयंत्रह्मणोविदुर्नतस्याश्रातिकश्चन⁺ ॥ आच्छद्विधा
 नैर्गुपितोबाहंतैः सोमरक्षितः । ग्राव्यामिच्छृण्वन्तिष्ठसिनतैऽअश्रातिपार्थिवः ॥ यत्त्वादेवप्रपिबंतिततऽआप्यायसे
 पुनः । वायुः सोमस्यरक्षितासमानांमासऽआकृतिः ॥ २० ॥ रैभ्यासीदनुदेयींनाराशंसीन्योचनी । सूर्यायाभद्रमि
 द्वासोणार्थयैतिपरिष्कृतं ॥ चित्तिराऽउपबर्हणं चक्षुराऽअभ्यंजनं । द्यौर्भूमिः कोशऽआसीद्यदयात्सूर्यापतिं ॥ स्तोमा
 ऽआसन्प्रतिधयः कुरीरंछंदऽओपशः । सूर्यायाऽअश्विनावराग्निरासीत्पुरोगवः⁺ ॥ सोमोवधूयुरभवदश्विनास्तामुभा
 वरा । सूर्यायत्यत्यं सतीमनसासविताददात् ॥ मनोऽअस्याऽअनऽआसीद्दयौरासीदुतच्छदिः । शुक्रावन्डाहावास्तां

सप्तमेनुवाकेषदसूक्तानि । (१०।७।१) सत्येनेतिसप्तचत्वारिंशद्वचस्यसूक्तस्यसूर्यासावित्रीऋषिकापंचानांसोमोदेवताततएकादशानां
 सूर्याविवाहः सप्तदश्यादेवाः अष्टादश्याः सोमाकौ एकोनविंश्याश्चंद्रमाः ततोवनानां नृणां विवाहमंत्रा आशीः प्रायाः ततोद्वयोर्वधूवांसोदेवता
 एकत्रिंश्यायक्ष्महासिष्टानासृचांसूर्यासावित्री अनुष्टुप्चतुर्दशी एकोनविंश्यादितिस्रस्रयोर्विंशीचतुर्विंशीषड्विंशीषद्विंशीसप्तत्रिंशीचतुश्च
 त्वारिंश्यश्चत्रिंशुभः अष्टादशीसप्तविंशीत्रिचत्वारिंश्यश्चजगत्यः चतुर्विंशयुरोबृहती ।

यदयात्सूर्यागृहं⁺ ॥ २१ ॥ ऋक्सामाभ्यामभिहितौगावैतिसामनावितः । श्रोत्रैतेचक्रेऽआस्तादिविपंथाश्चराचरः⁺ ॥
 शुचीतेचक्रेयात्याव्यानोऽअक्षऽआहतः । अनोमनस्मर्यसूर्यारोहत्प्रयतीपतिं ॥ सूर्यायावहतुः प्रागात्सवितायमुवा
 सृजत् । अघ्नसुहन्त्यंतेगावोर्जुन्योः पर्युह्यते ॥ यदश्विनापृच्छमानावयातंत्रिचक्रेणवहतुंसूर्यायाः । विश्वेदेवाऽअनु
 तद्वामजानन्पुत्रः पितराववृणीतपूषा⁺ ॥ यदयातंशुभस्पतीवरेयंसूर्यामुप । कैकैचक्रंवामासीत्कंदेष्टायतस्थथुः ॥ २२ ॥
 द्वेतेचक्रेसूर्येब्रह्मणऽऽस्तुथाविदुः । अथैकैचक्रंयद्गृहातदद्वातयऽइद्विदुः ॥ सूर्यायैदेवेभ्योमित्रायवरुणायच । ये
 भूतस्यप्रचेतसऽइदंतेभ्योकरंनमः ॥ पूर्वापरंचरतोमाययैतौशिशूक्रीळैतौपरियातोऽअध्वरं । विश्वान्यन्योभुवनाभि
 चष्टऽऽतूरन्योविदधजायतेपुनः ॥ नवोनवोभवतिजायमानोहोक्तेरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचं
 द्रमास्तिरतेदीर्घमायुः ॥ सुकिंशुकंशल्मलंविश्वरूपंहिरण्यवर्णंसुवृतंसुचक्रं । आरोहसूर्येऽअमृतस्यलोकंस्योनंपत्येव
 हतुकृणुष्व ॥ २३ ॥ उदीर्ष्वातः पतिवतीह्येऽुषाविश्वावसुंनमसागीर्भिर्रीळे । अन्यामिच्छपितृषदंव्यक्तांसतेभागोज
 नुषातस्यविद्धि ॥ उदीर्ष्वातोविश्वावसोनमसेळामहेत्वा । अन्यामिच्छप्रफुर्व्यं^१ संजायांपत्यासृज ॥ अनुक्षराऽऽज
 वः संतुपंथायेभिः सखायोयंतिनोवरेयं । समर्यमासंभगोनोनिनीयात्संजास्पत्यंसुयममस्तुदेवाः ॥ प्रत्वांमुंचामिवरुण
 स्यपाशाद्येनत्वाबध्नात्सवितासुशेवः । ऋतस्योनौसुकृतस्यलोकेरिष्टांत्वासहपत्यादधामि ॥ प्रेतोमुंचामिनामुतः सुव

दाममुतस्करं । यथेयमिंद्रमीढः सुपुत्रासुभगासंति ॥ २४ ॥ पृषात्वेतो नयतु हस्तगृह्याश्विनात्वा प्रवहतां रथेन । गृहा
 न्गच्छ गृहपत्नीयथासौ वशिनी त्वं विदथ मा वदासि ॥ इह प्रियं प्रजयाते समृद्धतामस्मिन् गृहे गार्हपत्याय जागृहि । एना
 पत्या तन्वं १ संसृज स्वाधा जिब्री विदथ मा वदाथः ॥ नीललोहितं भवति कृत्या सक्तिर्व्यज्यते । एधंतेऽस्या ज्ञातयः पतिं
 वैधेषु वध्यते ॥ परादे हि शामुल्यं ब्रह्मभ्यो विभं जावसु । कृत्यैषा पद्धती भूत्वा जाया विशते पतिं ॥ अश्रीरात नू र्भवति रु
 शंती पापया मुया । पतिर्यद्वध्वोऽवा ससास्वमंगमभिधित्सते ॥ २५ ॥ येवध्वश्चंद्रं वहुतुं यक्ष्मायंति जनादनु । पुनस्ता
 न्यज्ञियादेवानयंतु यतऽआगताः ॥ माविदन्परिपंथिनो यऽआसीदंति दंपती । सुगोभिर्दुर्गमतीतामपद्रान्वरातयः ॥
 सुमंगली रियं वधूरिमां समेत पश्यत । सौभाग्यमस्यैदृत्वा याथास्तं विपरेतन ॥ तृष्टमे तत्कटुकमेतदपाष्ठवद्विषवन्नैतद
 त्वे । सूर्यायो ब्रह्मा विद्यात्सऽइद्वा धूयमर्हति ॥ आशसनं विशसनमथोऽअधिविकर्तनं । सूर्यायाः पश्यरूपाणि तानि
 ब्रह्मा तु शुधति ॥ २६ ॥ गृभ्णानितेसां भगत्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर्यथासः । भगोऽअर्यमा सविता पुरंधिर्मह्यं त्वा
 दुर्गाहं पत्या देवाः ॥ तां पूषन्निवतं मामेयस्वयस्यां वीजं मनुष्याऽवपति । यानऽऽरूऽऽशती विश्रयाते यस्यामुशतः
 प्रहरां मशेपं ॥ तुभ्यमग्रे पर्यं वहन्सूर्या वहुतुना सह । पुनः पतिभ्यो जायां दाऽअग्रे प्रजया सह ॥ पुनः पत्नीमग्निं दादा
 युपासहवर्चसा । दीर्घायुरस्यायः पतिर्जीवाति शरदःशतं ॥ सोमः प्रथमो विविदे गंधर्वा विविदऽउत्तरः । तृतीयोऽ

अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः ॥ २७ ॥ सोमो ददद्रंध्रव्याय गंधर्वो ददद्रघ्ये । रयिंच पुत्रांश्चादादग्निर्मह्यमथोऽह
 मां ॥ इहैव स्तं मा वियौष्टं विश्वमायुर्व्यंश्रुतं । क्रीळंतौ पुत्रैर्न सृभिर्मोदमानौ स्वे गृहे ॥ आनः प्रजां जनयतु प्रजापतिरा
 जरसाय समनक्त्वर्यमा । अदुर्मंगलीः पतिलोकमा विशशं नो भवद्विपदेशं चतुष्पदे ॥ अघोरचक्षुरपतिह्येधिशिवाप
 शुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः । वीरसूदेव कामास्यो नाशनो भवद्विपदेशं चतुष्पदे ॥ इमां त्वमिंद्रमीढः सुपुत्रां सुभगां कृणु ।
 दशास्यां पुत्राना धेहि पतिमेकादशं कृधि ॥ सस्त्राज्ञी श्वशुरे भव सस्त्राज्ञी श्वश्र्वां भव । ननां दारि सस्त्राज्ञी भव सस्त्राज्ञीऽअ
 धिदेवृषु ॥ समं जंतु विश्वे देवाः समापो हृदयानि नौ । संमातरि श्वासं धाता समुदेष्टी दधातु नौ ॥ २८ ॥ (॥ परिशि
 ष्टं ॥ ॥ अविधवा भव वर्षाणि शतं संग्रंतु सुव्रता । तेजस्वी चर्यशस्वी च धर्मपत्नी पतिव्रता ॥ जनयद्बहुपुत्राणि मा च
 दुःखं लभेत्कचित् । भर्ता ते सोमपानित्यं भवेद्धर्मपरायणः ॥ अष्टपुत्रा भव त्वंच सुभगा च पतिव्रता । भर्तुं श्रैव पितुर्भ्रातु
 र्दद्यानं दिनी सदा ॥ इन्द्रस्य तु यथेन्द्राणी श्रीधरस्य यथाश्रिया । शंकरस्य यथागौरी तद्भर्तुरपि भर्तारि ॥ अत्रैर्यथानुस
 यास्याद्वसिष्ठस्याप्यरुंधती । कौशिकस्य यथासती तथा त्वमपि भर्तारि ॥ ध्रुवैधिपोष्यामयिमह्यं त्वादाद्बृहस्पतिः ।
 मया पत्या प्रजावती संजीव शरदःशतं ॥) इत्यष्टमाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

एकोनषष्ट्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १४ ऋचः १४८ ॥ त्यागः ॥ देवेभ्यः ९ इंद्राये. १७ नदीभ्यः ९ प्रावभ्यः ८ मरुद्भ्यः १६ अग्नयः १४ विश्वकर्मणः १४ मन्यवः १४ सोमाये. ५ सूर्याविवाहाये. ११ देवेभ्यः सोमार्काभ्याः चंद्रमसः सूर्यासावित्र्या. ९ वधूवाससइ. २ दंपती-राजयक्ष्ममृद्. सूर्यासावित्र्या. १६ ॥ इत्यष्टमेतृतीयः ॥

विहित्र्यधिकैद्रोवृषाकपिरिंद्राणीद्रश्चसमूदिरेपाङ्गैरक्षोहणंपंचाधिकापायुराग्नेयंराक्षोघ्नैचतुरनुष्टुवंतंहविरेको
नांगिरसोमूर्धन्वान्वामदेव्योवासौर्यवैश्वानरीयमिंद्रंस्तबह्यूनारेणुःपंचम्यैद्रासोमीसहस्रशीर्षाषोळशनारायणः
पौरुषमानुष्टुभंत्रिष्टुवंतंतुसंजागृवद्भिःपंचोनारुणोवैतहव्यआग्नेयैयज्ञस्यशार्यातोमानवोवैश्वदेवंतुजागतंमहि
तान्वःपार्थ्यःप्रस्तारपाङ्गैपुरस्ताद्बृहत्यंतत्रयोदशयुपाद्येचानुष्टुभौनवम्यक्षरैःपाङ्गैरेकादशीन्यंकुसारिणीप्रैतेष
लूनासर्पोर्बुदःकाद्रवेयोआव्णोस्तौत्सप्तम्यंत्येत्रिष्टुभौपंचमीच ॥ ४ ॥

॥ हरिःॐ ॥ (१०।७।२) विहिसोतोरिसृक्षतुनेंद्रदेवमंसत । यत्रामंददृषाकपिर्यःपुष्टेषुमत्सखाविश्वस्मा

(१०।७।२) विहिसोतोरिति त्रयोविंशत्युचस्यसूक्तस्यआद्याष्टम्येकादशीद्वादशीचतुर्दशीनामेकोनविंश्यादिचतुष्टेणान्वेद्राक्षिःसप्त
मीत्रयोदशीत्रयोविंशतीनामैद्रोवृषाकपिःशिश्रानामेकादशर्चामिंद्राणीऋषिकाइंद्रःपंक्तिः । (अत्रयस्यवाक्यमितिपरिभाषांस्वीकृत्य-
इंद्रेद्राणीवृषाकपीनांविभागशोदेवतात्वंकेचिन्मन्यंतेतद्वाध्यकारादिविरुद्धं) ।

दिंद्रऽउत्तरः ॥ पराहीन्द्रावसि वृषाकपेरतिव्यथिः । नोऽअहप्रविंदस्यन्यत्रसोमपीतयेविश्वं ॥ किमयत्वांवृषाकपिश्च
कारहरितोमृगः । यस्माऽइरस्यसीदुन्व१योवापुष्टिमद्वसुविश्वं ॥ यमिमत्वंवृषाकपिंप्रियमिंद्राभिरक्षसि । श्वान्वस्यजं
भिषदपिकर्णैवराहयुविश्वं ॥ प्रियातृष्टानिमेकपिर्व्यक्ताव्यदूदुषत् । शिरोन्वस्यराविषंनसुगंदुष्कृतेभुवंविश्वं ॥ १ ॥
नमत्स्त्रीसुभसत्तरानसुयाशुतराभुवत् । नमत्प्रतिच्यवीयसीनसक्थ्युद्यमीयसीविश्वं ॥ उवेऽअंबसुलाभिकेयथेवांगभं
विष्यति । भसन्मेऽअंबसक्थिथमेशिरोमेवीवहृष्यतिविश्वं ॥ किंसुबाहोस्वंगुरेपृथुष्टोपृथुजाघने । किंशूरपलि
नस्त्वमभ्यमीषिवृषाकपिंविश्वं ॥ अवीरामिवमामयंशराहुरभिमन्यते । उताहमस्मिवीरिणींद्रपत्नीमरुत्सखावि
श्वं ॥ संहोत्रंस्मपुरानारीसमनंवावगच्छति । वेधाऽऋतस्यवीरिणींद्रपत्नीमहीयतेविश्वं ॥ २ ॥ इंद्राणीमासु
नारिषुसुभगामहमश्रवं । नह्यस्याऽअपरंचनजरसामरतेपतिविश्वं ॥ नाहमिंद्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेर्ऋते । यस्ये
दमप्यंहविःप्रियंदेवेषुगच्छतिविश्वं ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रऽआदुसुस्तुषे । घसत्तऽइंद्रऽउक्ष्णःप्रियंकाचित्करंह
विर्विश्वं ॥ उक्ष्णोहिमेपंचदशसाकंपचैतिविंशतिं । उताहमग्निपीवऽइदुभाकुक्षीपृणंतिमेविश्वं ॥ वृषभोनतिगमश्रं
गोतर्यथेषुरोहवत् । मंथस्तऽइंद्रशंहृदेयंतिसुनोतिभावयुर्विश्वं ॥ ३ ॥ नसंशेयस्यरंवतैतरासक्थ्याऽकपृत् । सेदीशे
यस्यरोमशंनिषेदुषोविजृभतेविश्वं ॥ नसंशेयस्यरोमशंनिषेदुषोविजृभते । सेदीशेयस्यरंवतैतरासक्थ्याऽकपृद्विश्वं ॥

अयमिन्द्रवृषाकपिः परस्वंतं हतं विदत् । असिंसुनानं वचरुमादेधस्यानऽआचितं विश्वं ॥ अयमेमिविचाकशद्विचिन्वन्दा
समर्थ । पिबामिपाकृत्तुत्वनोभिधीरमचाकशं विश्वं ॥ धन्वचयत्कृतं तत्रैकतिस्वित्तावियोजना । नेदीयसोवृषाकपे
स्तमेहिगृहोऽउपविश्वं ॥ पुनरेहि वृषाकपे सुविताकल्पयावहै । यऽएषः स्वभ्रनंशनोस्तमेषिपथापुनर्विश्वं ॥ यदुदैचोवृ
षाकपे गृहमिन्द्राजगंतन । कृत्स्नपुल्वघोमृगः कर्मगन्जनयोपनोविश्वं ॥ पशुर्हनाममानवीसाकंससुवविशति । भद्रं भ
ल्यस्याऽअभुघस्याऽउदरमामयद्विश्वं ॥ ४ ॥ (१०।७।३) रक्षोहणैवाजिनमार्जिघर्मि मित्रं प्रथिष्ठमुपयामिशर्म । शिशो
नोऽअग्निः क्रतुभिः समिद्धः सनोदिवासरिषः पातुनक्तं ॥ अयोदंष्ट्रोऽअर्चिषायातुधानानुपस्पृशजातवेदः समिद्धः । आजि
ह्यामूरदेवान्नभस्वक्रव्यादोवृक्त्व्यापि धत्स्वासन् ॥ उभोभयाविष्णुपधेहिदंष्ट्राहिंस्रः शिशानोवरंपरैच । उतांतारिक्षेपरि
याहिराज्जंभैः संधैह्यभियातुधानान् ॥ यज्ञैरिषूः सन्नममानोऽअग्नेवाचाश्रुत्याऽअशनिभिर्दिहानः । तार्भिर्विध्यहृद
येयातुधानान्प्रतीचोबाहून्प्रतिभङ्ध्येषां ॥ अग्नेत्वचं यातुधानस्यभिधिहिंसाशनिर्हरसाहंत्वेन । प्रपर्वाणि जातवेदः श्र
णीहिक्रव्यात्कविष्णुर्विचिनोतुवृक्ण ॥ ५ ॥ यत्रेदानीं पश्यसि जातवेदस्तिष्ठतमग्नऽउतवाचरंतं । यद्वांतारिक्षेपथिभिः पतं
तंतमस्ताविध्यशर्वाशिशानः ॥ उतालब्धं स्पृणुहि जातवेदऽआलेभानादृष्टिभिर्यातुधानात् । अग्ने पूर्वो निजहिशो शुचानऽ

(१०।७।३) रक्षोहणमिति पंचविंशत्युक्तस्य सूक्तस्य भारद्वाजः पायूरक्षोहामिन्निष्ठुपंत्याश्रतस्त्रोतुष्टुभः ।

आमादः क्षिंकास्तमदंत्वेनीः ॥ इहप्रब्रूहियतमः सोऽअग्नेयोयातुधानो यऽइदं कृणोति । तमारभस्वसमिधायविष्णुच
क्षसश्चक्षुषेरंधयेन ॥ तीक्ष्णेनाग्नेचक्षुषारक्षयज्ञं प्रांचवसुभ्यः प्रणयप्रचेतः । हिंस्रक्षीस्यभिश्चोशुचानं मात्वादभन्यातुधा
नानृचक्षः ॥ नृचक्षारक्षः परिपश्यविष्णुतस्य त्रीणि प्रतिशृणीह्यग्रा । तस्याग्नेपृष्ठीर्हरसाश्रुणीहि त्रेधामूलं यातुधानस्य वृ
श्च ॥ ६ ॥ त्रिर्यातुधानः प्रसितितऽएत्वृतं योऽअग्नेऽअनृतेन हंति । तमर्चिषास्फूर्जयन् जातवेदः समक्षमेनं गृणते निवृ
द्धिः ॥ तदग्नेचक्षुः प्रतिधेहि रेभेशफारुजयेन पश्यसि यातुधानं । अथर्ववज्रयोतिषादैव्येन सत्यं धूर्वतमचितन्त्योष ॥ यद
ग्नेऽअद्यमिधुनाशपातोयद्वाचस्तृष्टं जनयंतरेभाः । मन्योर्मनसः शरव्या ॥ जायते यातया विध्यहृदये यातुधानान् ॥ पराश्र
णीहितपसायातुधानान्पराग्नेरक्षोहरसाश्रुणीहि । परार्चिषामूरदेवाच्छुणीहि परासुतृपोऽअभिश्चोशुचानः ॥ पराद्य
देवावृजिनं शृणुत्प्रत्यगेनं शपथायंतुष्टाः । वाचास्तेनं शरवऽऋच्छंतुमर्मन्विश्वस्यैतुप्रसितियातुधानः ॥ ७ ॥ यः पौ
रुषेयेण क्रविषासमङ्केयोऽअश्व्येन पशुना यातुधानः । योऽअह्यायाभरतिक्षीरमग्नेतेषां शीर्षाणि हरसापिवृश्च ॥ संवत्स
रीणं पयऽउस्त्रियायास्तस्य माशीद्यातुधानो नृचक्षः । पीयूषमग्नेयतमस्ति तृप्सात्तं प्रत्यंचमर्चिषा विध्यमर्मन् ॥ विपंगवा
यातुधानाः पिबंत्वावृश्च्यंतामदितयेदुरेवाः । परैरानन्देवः सविता ददातु पराभागमोषधीनां जयंतां ॥ सुनादग्नेमृणसि
यातुधानान्नत्वारक्षांसि पृतनासु जिग्युः । अनुदहसहमूरान्क्रव्यादोमातेहेत्यामुक्षतदैव्यायाः ॥ - त्वनोऽअग्नेऽअध

रादुदक्तात्त्वपश्चादुतरक्षापुरस्तात् । प्रतितेतेऽअजरासस्तपिष्ठाऽअघशंसंशोश्चतोदहंतु ॥ ८ ॥ पश्चात्पुरस्तादधरा
दुदक्तात्कविः काव्येनपरिपाहिराजन् । सखेसखायमजरोजरिग्नेमेमर्ताऽअमर्त्यस्त्वनः ॥ परित्वाग्नेपुरवयंविप्रसह
स्यधीमहि । धृषद्वर्णदिवेदिवेहंतारंभंगुरावतां ॥ विषेणभंगुरावतःप्रतिष्मरक्षसोदह । अग्नेतिग्मेनशोचिषातपुरग्रा
भिर्ऋष्टिभिः ॥ प्रत्यग्नेमिथुनादहयातुधानाकिमीदिना । संत्वाशिशामिजागृह्यदब्धविप्रमन्मभिः ॥ प्रत्यग्नेहरसाह
रःशृणीहिविश्वतःप्रति । यातुधानस्यरक्षसोबलंविरुजवीर्यं ॥ ९ ॥ (१०।७।४) हविष्पांतमजरस्वर्विदिदिविष्ट
श्याहुतंजुष्टमग्नौ । तस्यभर्मेणभुवनायदेवाधर्मेणेकस्वधयापप्रथंत ॥ गीर्णभुवनंतमसापगूहमाविःस्वरभवज्जातेऽअ
ग्नौ । तस्यदेवाःपृथिवीद्यौरुतापोरणयन्नोषधीःसरुयेऽअस्य ॥ देवेभिर्निविषितोयज्ञियैभिरग्निस्तोषाण्यजरबृहंतं । यो
भानुनापृथिवीद्यामुतेमामाततानरोदसीऽअंतरिक्षं ॥ योहोतासीत्प्रथमोदेवजुष्टोयंसमाजन्नाज्येनावृणानाः । सपत
त्रीत्वरंस्थाजगद्यच्छात्रमग्निरकृणोज्जातवेदाः ॥ यज्जातवेदोभुवनस्यमूर्धन्नतिष्ठोऽअग्नेसहरोचनेन । तंत्वाहेममति
भिर्गीर्भिरूक्यैःसयज्ञियोऽअभवोरोदसिप्राः⁺ ॥ १० ॥ मूर्धाभुवोभवतिनक्तमग्निस्ततःसूर्योजायतेप्रातरुद्यन् । मा

(१०।७।४) हविष्पांतमित्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यांगिरसोमूर्धन्वान्सूर्यवैश्वानरौत्रिष्टुप् । (मरीचिः—हविष्पांतं द्विदैवत्यंसौर्य-
वैश्वानरीयकमिति द्वेदेवते अत्र । तेन सूर्यवैश्वानर इत्यग्नेर्गुण इति वदंतः परास्ताः) ।

यामुतयज्ञियानामेतामपोयत्तृणिंश्चरतिप्रजानन्⁺ ॥ हुशेन्योयोमहिनासमिद्धोरोचतदिवियोनिर्विभावा । तस्मिन्न
ग्नौसूक्तवाकेनदेवाहविर्विश्वऽआजुहवुस्तनुपाः⁺ ॥ सूक्तवाकंप्रथममादिद्गिमादिद्धविरजनयंतदेवाः । सऽएषांय
ज्ञोऽअभवत्तनुपास्तंघावैदुतंपृथिवीतमार्पः ॥ यंदेवासोजनयंताग्निंयस्मिन्नाजुहवुर्भुवनानिविश्वा । सोऽअर्चिषापृथिवीं
द्यामुतेमामृज्यमानोऽअतपन्महित्वा⁺ ॥ स्तोमैर्नहदिविदेवासोऽअग्निमर्जीजनन्छक्तिभीरोदसिप्रां । तमूऽअकृ
ण्वन्त्रेधाभुवेकंसऽओषधीःपचतिविश्वरूपाः ॥ ११ ॥ यदेदेनमदधुर्यज्ञियासोदिविदेवाःसूर्यमादितेयं । यदाच
रिष्णूमिथुनावभूतामादिप्रापश्यन्भुवनानिविश्वा ॥ विश्वस्माऽअग्निभुवनायदेवावैश्वानरंकेतुमहामकृण्वन् ।
आयस्ततानोषसोविभातीरपोऽअर्णोतितमोऽअर्चिषायन्⁺ ॥ वैश्वानरंकवयोयज्ञियासोग्निदेवाऽअजनयन्नजुर्यं ।
नक्षत्रं प्रलमर्भिनच्चरिष्णुयक्षस्याध्यक्षंतविप्रबृहंतं ॥ वैश्वानरंविश्वहादीद्वासंसंत्रैरग्निं कविमच्छावदामः । योमहि
न्नापरिवभ्रवोर्वीऽउतावस्तादुतदेवःपरस्तात् ॥ द्वेसुतीऽअशृणवंपितृणामहंदेवानामुतमर्त्यानां । ताभ्यामिदंविश्व
मंजत्समेतियदैतरापितरंमातरंच ॥ १२ ॥ द्वेसमीचीविभृत्श्चरंतशीर्षतोजातमनसाविमृष्टं । सप्रत्यङ्गविश्वभुव
नानितस्थावप्रयुच्छन्तरणिर्भ्राजमानः ॥ यत्रावदेतेऽअवरःपरश्चयज्ञन्योःकतरोर्नाविवेद । आशंकुरित्संधमादंस
खायो नक्षंतयज्ञंकऽइदंविवाचत् ॥ कत्यग्रयःकतिसूर्यासःकत्युषासःकत्युस्विदापः । नोपस्पिजवःपितरोवदामिपृ

च्छामिवः कवयो विद्यनेकं⁺ ॥ यावन्मात्रमुषसोनप्रतीकं सुपण्यो^३ वसते मातरि श्वः । तावदधात्युपयज्ञमायन्ब्राह्म
णो होतुरवरो निषीदन् ॥ १३ ॥ (१०।७।५) इन्द्रस्तवानृतमयस्यमहाविबबाधेरोचनाविज्मोऽअंतान् । आयःप
प्रौचर्षणीधृद्वरोभिः प्रसिंधुभ्योरिरिचानोमहित्वा⁺ ॥ ससूर्यः पर्युर्वरास्येद्रोववृत्त्याद्रथ्येवचक्रा । अतिष्ठतमपस्य^१
नसर्गकृष्णातमांसित्विष्याजघान ॥ समानमस्माऽअनपावृदर्वक्ष्मयादिवोऽअसमं ब्रह्मनव्यं । वियःपृष्ठेवजनिमा
न्यय^२ऽइन्द्रश्चिकायनसखायमीषे⁺ ॥ इन्द्रायगिरोऽअनिशितसर्गाऽअपः प्रेरयंसर्गरस्यबुभात् । योऽअक्षेणेवचक्रिया
शचीभिर्विष्वक्स्तंभपृथिवीमुतद्यां⁺ ॥ आपांतमन्युस्तूपलप्रभर्माधुनिः शिमीवान्छरुमाऽअज्जीषी । सोमोविश्वान्य
तसावनां निनार्वगिंद्रप्रतिमानानिदेभुः ॥ १४ ॥ नयस्यद्यावापृथिवीनधन्वनान्तरिक्षं नाद्रयः सोमोऽअक्षाः । यद
स्यमन्युरधिनीयमानः शृणाति वीळुरुजतिस्थिराणि ॥ जघानवृत्रं स्वाधितिर्वनैवरुजपुरोऽअरदुन्नसिंधून् । बिभेद
गिरिनवमिन्नकुंभमागाऽइन्द्रोऽअकृणुतस्वयुग्भिः ॥ त्वंहृत्यहण्याऽइन्द्रधीरोसिर्नपर्ववृजिनाशृणासि । प्रयेमित्रस्य
वरुणस्य धामयुजं नजनामिनंति मित्रं⁺ ॥ प्रयेमित्रं प्रार्यमणंदरेवाः प्रसंगिरः प्रवरुणंमिनंति । न्य^१मित्रेषुवधमिद्रुतुषं
वृषन्वृषाणमरुषं शिशीहि ॥ इन्द्रोदिवऽइन्द्रोऽईशेपृथिव्याऽइन्द्रोऽअपामिद्रुऽइत्यवतानां । इन्द्रोवृधामिद्रुऽइन्मेधिरा

(१०।७।५) इन्द्रस्तवेत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्य वैश्वामित्रोरेणुरिन्द्रः पंचन्या इन्द्रासोमौ त्रिष्टुप् ।

णामिद्रुः क्षेमेयोगेहव्यऽइन्द्रः ॥ १५ ॥ प्राक्तुभ्यऽइन्द्रः प्रवृधोऽअहभ्यः प्रांतरिक्षात्प्रसमुद्रस्यधासेः । प्रवातस्यप्रथसः
प्रज्मोऽअंतात्प्रसिंधुभ्योरिरिचेप्रक्षितिभ्यः ॥ प्रशोशुचत्याऽउपसोनकेतुरसिन्वातेवततामिद्रहेतिः । अश्मेवविध्य
दिवऽआसृजानस्तपिष्ठेनहेषसाद्रोधमित्रान् ॥ अन्यहमासाऽअन्विद्वनान्यन्वोषधीरनुपर्वतासः । आन्वेद्वरोदसी
वावशानेऽअन्वापोऽअजिहतजार्यमानं ॥ कर्हिस्वित्सातऽइन्द्रचेत्यासदघस्ययद्भिनदोरक्षऽएषत् । मित्रक्रुवोयच्छस
नेनगावः पृथिव्याऽआपृगमुयाशयते ॥ शत्रूयंतोऽअभियेनस्तत्क्षेमहित्रार्धतऽओगुणासऽइन्द्र । अंधेनामि
त्रास्तमसासचंतांसुज्योतिषोऽअक्वस्ताऽअभिप्युः ॥ पुरुणिहित्वासवनानां ब्रह्माणिमदंगृणतामृषीणां ।
इमामाधोषन्नवसासहृतिंतिरोविश्वोऽअर्चतोयाह्यर्वाङ्⁺ ॥ एवातेवयमिद्रभुंजतीनां विद्यामसुमतीनां नवानां ।
विद्यामवस्तोरवसागुणंतोविश्वामित्राऽउततऽइन्द्रनूनं ॥ शुनहुंवेममघवानमिद्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वंत
मुग्रमूतयैसमत्सुभ्रंतवृत्राणिसंजितंधनानां ॥ १६ ॥ (१०।७।६) सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । सभूमिं
विश्वतोवृत्वात्यतिष्ठदशांगुलं⁺ ॥ पुरुषऽएवेदंसर्वयद्भृत्यच्चभयं । उतामृतत्वस्येशानोयदभेनातिरोहति ॥ एता
वानस्यमहिमातो ज्यायांश्चपूरुषः । पादोस्यविश्वामृतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि⁺ ॥ त्रिपादूर्ध्वऽउदैत्पुरुषः पादोस्येहा

(१०।७।६) सहस्रशीर्षेतिषोडशर्चस्यसूक्तस्य नारायणः पुरुषोनुष्टुप् त्रिष्टुप् ।

भवत्पुनः । ततोविष्वङ्कामत्साशनानशनेऽभि⁺ ॥ तस्माद्विराज्जायतविराजोऽधिपूरुषः । सजातोऽअ
त्यरिच्यतपश्चाद्भूमिमयोपुरः⁺ ॥ १७ ॥ यत्पुरुषेणहविषादेवायज्ञमतन्वत । वसंतोऽअस्यासीदाज्यं ग्रीष्मऽह्मः
शरद्धविः⁺ ॥ तंयज्ञं बर्हिषिप्रौक्षन्पुरुषंजातमग्रतः । तेनदेवाऽअयजंतसाध्याऽऋषयश्चये⁺ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतःसं
भृतं पृषदाज्यं । पशून्तांश्चक्रेवायव्यानारण्यान्ग्राम्याश्चये⁺ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतऽऋचःसामानिजज्ञिरे । छंदोसिज
ज्ञिरेतस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥ तस्मादश्वाऽअजायंतयेकेचोभयादतः । गवोहजज्ञिरेतस्मात्तस्माज्जाताऽअजावर्यः
॥ १८ ॥ यत्पुरुषं व्यदधुःकतिधाव्यकल्पयन् । मुखं किमस्य कौबाहूकाऽऊरूपादाऽउच्येते ॥ ब्राह्मणोऽस्यमुखमासी
द्बाहूराज्यं कृतः । ऊरूतदस्ययद्वैश्यः पश्यांश्चद्रोऽअजायत ॥ चंद्रमामनंसोजातश्चक्षोःसूर्योऽअजायत । मुखादि
द्रश्चाग्निश्चप्राणाद्वायुरजायत ॥ नाभ्याऽआसीदंतर्निक्षंशीर्ष्णोद्यौःसमवर्तत । पश्याभूमिर्दिशःश्रोत्रात्तथालोकोऽ
अकल्पयन् ॥ सप्तास्यासन्परिधयस्त्रिःसप्तसमिधःकृताः । देवायद्यज्ञंतन्वानाऽअबध्नन्पुरुषं पशुं⁺ ॥ यज्ञेनयज्ञमय
जंतदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानं सचंतयत्रपूर्वसाध्याःसंतिदेवाः⁺ ॥ १९ ॥ (१०।८।१)
संजागृवद्भिर्जरमाणऽइध्यतेदमेदमूनाऽइष्यन्निळस्पदे । विश्वस्यहोताहविषोवरैष्योविभुर्विभावाःसुषस्वासस्वीयते⁺ ॥

अष्टमेनुवाकेनवसूक्तानि । (१०।८।१) संजागृवद्भिरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवैतहव्योरुणोभिर्जगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

सदर्शतश्रीरतिथिर्गृहेगृहेवनेवनेशिश्रियेतकवीरिव । जनंजनंजन्योनातिमन्यतेविश्वऽआक्षेतिविश्योऽविश्वंविशं ॥
सुदक्षोदक्षैःऋतुनासिसुक्रतुरग्रेकविःकाव्येनासिविश्ववित् । वसुर्वसूनांक्षयसित्वमेकऽइह्यावाचयानिपृथिवीचपुष्य
तः ॥ प्रजानन्नग्रेतवयोर्निमृत्वियमिळायास्पदेघृतवतमांसदः । आतेचिकित्रऽउषसामिवेतयोरेपसःसूर्यस्येवरश्मयः ॥
तद्यश्रियोवर्ष्यस्येवविद्युतश्चित्राश्चिकित्रऽउषसानंकेतवः । यदोषधीर्भिसृष्टोवनानिचपरिस्वयंचिनुषेऽअन्नमास्ये
॥ २० ॥ तमोषधीर्दधिरेगर्भमृत्वियंतमापोऽअग्निंजनयंतमातरः । तमित्समानं वनिनश्चवीरुधोतर्वतीश्चसुवतेचवि
श्वहा ॥ वातोपधूतऽइषितोवशाऽअनुतृषुयदन्नावेविषद्वितिष्ठसे । आतेयतंतेरथ्योऽयथापृथक्शर्धीस्यग्रेऽअजरा
णिधक्षतः ॥ मेधाकारंविदधस्यप्रसाधनमग्निंहोतारंपरिभूतममतिं । तमिदमेहविष्यासमानमित्तमिन्महेवृणतेना
न्यत्वत्⁺ ॥ त्वामिदन्नवृणतेत्वायवोहोतारमग्नेविदधेपुवेधसः । यद्वैवयंतोदधतिप्रयांसितेहविष्मंतोमनवोवृक्तवर्हि
षः ॥ तवाग्नेहोत्रंतवपोत्रमृत्वियंतवनेष्ट्वमग्निहृतायतः । तवप्रशास्त्रंत्वमध्वरीयसिब्रह्माचासिगृहपतिश्चनोदमे
॥ २१ ॥ यस्तुभ्यमग्नेऽअमृतायमर्त्यैःसमिधादाशदुतवाहविष्कृति । तस्यहोताभवसियासिदृत्यमुपब्रूषेयस्यध्व
रीयसि ॥ इमाऽअस्मैमतयोवाचोऽअस्मदाऽऋचोगिरःसुष्टुतयःसमंगमत । वसूयवोवसवेजातवेदसेवृद्धासुचिद्धर्धनो
यासुचाकनत् ॥ इमांप्रजायसुष्टुतिनवीयसीवोचेयमस्माऽउज्ञतेभृणोतुनः । भूयाऽअंतराहृद्यस्यनिस्पृशेजायेवपत्यऽ

उशतीसुवासाः ॥ यस्मिन्मन्त्रासः ऋषभासः उक्षणो वृशामेषाः अवसृष्टाः स आहुताः । कीलालपेसोमं पृष्ठाय वेधसे हृदा
मूर्तिर्जनये चारुमग्रये ॥ अहाव्यग्ने हविरास्येते सुचीं वपृतं च मवीं वसोमः । वाजसर्निरयिमस्मे सुवीरं प्रशस्तं धेहियशसंबु
हंतं ॥ २२ ॥ (१०।८।२) यज्ञस्य वो रथ्यं विदपतिं विशां होतारमक्कोरति धिं विभावसुं । शोचन्नुष्का सुहरिणी पुजभूरु
षां केतुर्यजतो धाम शायत ॥ इममं जस्पामुभयेऽ अकृण्वत धर्माणं मग्निं विदधस्य सार्धनं । अकुं न यद्दुषसः पुरोहितं तनू
नपातमरुषस्य निंसते ॥ बळस्य नीथा विपुणेश्च मन्महे वयाऽ अस्य प्रहुताऽ आसुरत्तवे । यदा घोरा सोऽ अमृतत्वमाश्रता
दिज्जनस्य दैव्यस्य चर्किरन् ॥ ऋतस्य हि प्रसिंति धारुरुव्यचो न मोमह्यं रमतिः पनीयसी । इंद्रो मित्रो वरुणः संचिकि त्रि
रेथो भगः सविता पूतदक्षसः ॥ प्ररुद्रेण ययिनां यंति सिंधवस्तिरो मही मरमतिं दधन्विरे । येभिः परिज्मापरियन्नुरुज्यो
विरोरुवज्जठरे विश्वमुक्षते ॥ २३ ॥ ऋणारुद्रामरुतो विश्वकृष्टयो दिवः श्येना सोऽ असुरस्य नीळयः । तेभिश्चष्टे वरुणो
मित्रोऽ अर्यमं द्रोदे वेभिर्वशेभिरर्वशः ॥ इंद्रे भुजं शशमानासऽ आशतसूरो दृशी केवृषणश्च पौंस्ये । प्रयेन्वस्यार्हणां ततक्षि
रे युजं वज्रं नृषदनेषु कारवः ॥ सूरश्चिदा हरिताऽ अस्य रीरमदिन्द्रादाकश्चिद्वयते तवीयसः । भीमस्य वृष्णां जठरादभिश्च
सो दिवे दिवसं हुरिस्तन्मबाधितः ॥ स्तोमं योऽ अघरुद्राय शिकं सेक्ष्य द्वां रायुनमसादिदिष्टन । येभिः शिवः स्ववाऽ एव

(१०।८।२) यज्ञस्येति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य भानवः शर्यातो विश्वे देवा जगती ।

यावभिर्दिवः संपत्तिस्वयं शानिकां मभिः ॥ तेहि प्रजायाऽ अभरंत विश्वो बृहस्पतिर्वृषभः सोमं जामयः । यज्ञैरथर्वा प्र
थमो विधारय हे वादक्षैर्भृगवः संचिकि त्रिरे ॥ २४ ॥ तेहिद्यावा पृथिवीभूरिरेतस्मानराशं सश्चतुरंगो यमोदितिः । देव
स्त्वष्टाद्रविणो दाऽ ऋभुक्षणः प्ररोदसी मरुतो विष्णुरहिरे ॥ उत्स्यन्ऽ उशिजामुर्विया कविरहिः शृणोतु बुभ्योऽ हवीं मनि ।
सूर्यामासा विचरंता दिवि क्षिता धिया शमीनहुषीऽ अस्य बोधतं ॥ प्रनः पृषाचरथै विश्वदेव्यो पांनपादवतु वायुरिष्टये ।
आत्मानं वस्योऽ अभिवातं मर्चत तदश्विना सुहवायामनिश्रुतं ॥ विशामा सामभयानाम धिक्षितं गीर्भिरुस्वयं शसंगृणी
मसि । ग्राभिर्विश्वाभिरादिति मन्वर्णमक्कोर्युवानं नृमणाऽ अधापति ॥ रेभदत्रं नृषा पूर्वोऽ अंगिरा प्रावाणऽ उद्ध्वाऽ
अभिचक्षुरध्वरं ॥ येभिर्विहायाऽ अभवद्विचक्षणः पार्थः सुमेकं स्वधितिर्वनन्वति ॥ २५ ॥ (१०।८।३) महिद्यावा
पृथिवीभूतमूर्वीनारीयुह्वीनरोदसी सदनः । तेभिर्नः पातं सद्यः स एभिर्नः पातं शूषणि ॥ यज्ञेयं ज्ञेयमत्यौ देवान्संपर्य
ति । यः सुम्नदीर्घश्रुतं स आविवासात्येनान् ॥ विश्वेषामिरज्यवो देवानां वामहः । विश्वे हि विश्वमहसो विश्वे यज्ञेषु
यज्ञियाः ॥ तेषां राजानोऽ अमृतस्य मद्राऽ अर्यमा मित्रो वरुणः परिज्मा । कद्रुद्रो नृणां स्तुतो मरुतः पृषणो भगः ॥ उत्त

(१०।८।३) महीति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य पार्थ्यस्तां न्वो विश्वे देवाः प्रस्तारं पंक्तिर्द्वितीया त्रयोदश्यनुष्टुभौ नवम्यक्षरैः पंक्तिरेकादशीन्यं
कुसारिण्यं त्यापुरस्ताद्बृहती ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ४

॥ २९ ॥

नोनक्तमपांष्वण्वसुसूर्यामासासदनायसधन्यो । सञ्चायत्साद्येषामर्हिवृधेभुधुः* ॥ २६ ॥ उतनोदेवावश्विनाशु
भस्पतीधामभिर्मित्रावरुणाऽऽरुण्यतां । महःसरायऽएषतेतिधन्वेवदुरिता+ ॥ उतनोरुद्राचिन्मृळतामश्विनाविश्वेदे
वासोरथस्पतिर्भगः । ऋभुर्वाजऽऋभुक्षणःपरिज्माविश्ववेदसः ॥ ऋभुर्ऋभुक्षाऽऋभुर्विधतोमदुऽआतेहरीजुजुवान
स्यवाजिना । दुष्टरंयस्यसामचिदधग्यज्ञोनमानुषः ॥ कृधीनोऽअहयोदेवसवितःसचस्तुषेमघोनां । सहोनऽइंद्रोव
हिभिर्न्येषांचर्षणीनांचक्रंरश्मिनयौयुवे ॥ ऐषुंघावापृथिवीधातंमहदस्मेवीरेषुविश्वचर्षणिश्रवः । पृक्षंवाजस्यसातये
पृक्षंरायोततुर्वणे ॥ २७ ॥ एतंशंसमिंद्रास्मयुष्टं कूचित्संतसहसावन्नभिष्टयेसदापाह्यभिष्टये । मेदतावेदतावसो ॥
एतंमेस्तोमैतनानसूर्यैद्युतघामानंवावृधंतनृणां । संवननंनाभ्यंतष्टेवानपच्युतं ॥ वावर्तयेषांरायायुकैषांहिरण्ययी ।
नेमधिंतानपौस्यावृथेवविष्टांतां ॥ प्रतदुःशीमेपृथवानेवेनेप्ररामेवौचमसुरेमघवत्सु । येयुक्त्वायपंचशतास्मयुपथावि
श्राव्येषां ॥ अधीन्वत्रसप्ततिंचसप्तच । सद्योदिदिष्टतान्वःसद्योदिदिष्टपार्थ्यःसद्योदिदिष्टमायवः+ ॥ २८ ॥ (१०।८।४)
प्रेतैवदंतुप्रवयंवदामग्रावभ्योवाचैवदतावदभ्यः । यदद्रयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंघोषंभरथेंद्रायसोमिनः ॥ एतेव
दंतिशतवत्सहस्रवदभिक्रंदंतिहरितेभिरासभिः । विष्टीग्रावाणःसुकृतैःसुकृत्ययाहोतुश्चित्पूर्वैहविरचमाशत ॥ एतेव

(१०।८।४) प्रेतइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यकाद्रवेयोर्बुदःसर्पोग्रावाणोजगतीपंचमीसप्तमीचतुर्दश्यस्त्रिष्टुभः ।

दंत्यविदन्ननामधुन्यूस्वयंतेऽअधिपक्वऽआमिषि । वृक्षस्यशाखामरुणस्यवत्संतस्तेसूर्भवावृषभाःप्रेमराविषुः ॥ बृहद्व
दंतिमदिरेणमंदिनेद्रंक्रोशंतोविदन्ननामधु । संरभ्याधीराःस्वसृभिरनतिषुराघोषयंतःपृथिवीमुपब्दिभिः ॥ सुपर्णा
वाचमक्रतोपद्यव्याखरेकृष्णाऽइषिराऽअनतिषुः । न्यु१ द्रियंत्युपरस्यनिष्कृतंपरुरेतोदधिरसूर्यश्वितः ॥ २९ ॥ उ
ग्राऽइवप्रवहंतःसमार्यमुःसाकयुक्तावृषणोबिभ्रंतोधुरः । यच्छुसंतोजग्रसानाऽअराविषुःशृण्वऽएषांप्रोथथोऽअर्वता
मिव ॥ दशावनिभ्योदशक्ष्येभ्योदशयोक्रेभ्योदशयोजनेभ्यः । दशाभीशुभ्योऽअर्चताजरंभ्योदशधुरोदशयुक्ताव
हभ्यः ॥ तेऽअद्रयोदशयंत्रासऽआशवस्तेषामाधानपयैतिहर्यंत । तऽऊंसुतस्यसोम्यस्यांधंसोशोःपीयूषंप्रथमस्यभेजिरे ॥
तेसोमाद्रोहरीऽइंद्रस्यनिसंतेशुंदुहंतोऽअध्यासतेगवि । तेभिर्दुग्धंपपिवान्तसोम्यमध्विद्रोवर्धतेप्रथतेवृषायते ॥ वृषा
वोऽअंशुर्नकिलारिषाथनेळावंतःसदमित्थनाशिताः । रैवत्येवमहसाचारवःस्थनयस्यग्रावाणोऽअजुषध्वमध्वरं+
॥ ३० ॥ तृदिलाऽअतृदिलासोऽअद्रयोश्रमणाऽअशृथिताऽअमृत्यवः । अनतुराऽअजराःस्थामविष्णवःसुपीवसो
ऽअतृषिताऽअतृष्णजः ॥ ध्रुवाऽएवंःपितरोयुगेयुगेक्षेमकामासःसदसोनयुंजते । अजुर्यःसोहरिषाचोहरिद्रवऽआ
द्यांरवैणपृथिवीमशुश्रुवुः ॥ तदिद्वदंत्यद्रयोविमोचनेयामंजस्पाऽइवघेदुपब्दिभिः । वपंतोबीजमिवधान्याकृतःपं

मंडलं १०

अनु. ८

॥ २९ ॥

चतिसोमं नमिनंति बप्संतः ॥ सुतेऽअध्वरेऽअधिवाचमक्रुताक्रीळयो नमातरं तु दंतः । विषुमुंचासुषुबुषोमनीषां विवर्तं
तामद्रयश्चायमानाः ॥ ३१ ॥ इत्यष्टमाष्टके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

पष्ठ्यायेवर्गाः ३१ सूक्तानि ९ ऋचः १६० ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. २३ रक्षोघ्नेऽग्नय. २५ सूर्यवैश्वानराये. १९ इंद्राये. ४ इंद्रासोमाभ्या.
इंद्राये. १३ पुरुषाये. १६ अग्नय. १५ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ३० [भे. प. विश्वेभ्यो दे. १ अग्नय. ३ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ३ इंद्राये. विश्वेभ्यो देवेभ्य. ७
द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्य. ६ इंद्राये. विश्वेभ्यो देवेभ्य. द्यावापृथिवीभ्या. इंद्राये. विश्वेभ्यो देवेभ्य. ४] प्रावभ्य इदं १४ ॥ इत्यष्टमे चतुर्थः ॥

हयेद्वानोर्वशीमैळः पुरुरवाः पूर्वोषितान्कामान् पुनरासाद्या वरोद्धुमैच्छत्सातमनिच्छंती प्रत्याचष्टे हयऽइषुर्याकदा
सुदेवोतरिक्षप्रांसचेतितिस्रश्चैलवाक्यं शिष्टाऽउर्वश्याः प्रतेससोनाबरुः सर्वहरिवैद्रो हरिस्तुतिर्द्वित्रिष्टुवंतयाऽओ
षधीरुयधिकाथर्वणोभिषगोपधिस्तुतिरानुष्टुभैबृहस्पतेर्द्वादशाष्टिषेणो देवापिर्वृष्टिकामो देवांस्तुष्टावकनो बभ्रो
वैखानस इंद्रदुवस्युर्वादनो वैश्वदेवं तु त्रिष्टुवंतमुद्बुध्यध्वं बुधः सौम्यं ऋत्विक्स्तुतिर्वानवम्यं त्येजगत्यौ पंचमी बृहती
गायत्र्योर्मध्ये प्रतेमुद्गलोभार्म्यश्वोद्गघणेन ऋषभेण च जिजिगायेति द्रौघणवाद्या तृतीयां त्याबृहत्यं आशुः सप्तो नै
द्रोप्रतिरथश्चतुर्थी बार्हस्पत्योपां त्याप्वादेव्यं त्यानुष्टुम्मारुतीवासाव्येकादशाष्टकौ वैश्वामित्रः कदाकौत्सो दुर्मित्रो
नाम्ना सुमित्रो गुणतः सुमित्रो वानाम्ना दुर्मित्रो गुणतऽऔष्णिहं हरीवचं पिपीलिकमध्वे त्रिष्टुवंत्याद्या गायत्री वा ॥ ५ ॥

हरिः ओम् ॥ (१०।८।५) हये जाये मनसा तिष्ठो रेवचांसि मिश्राकृणवाव हैनु । ननामंत्राऽअनुदिताऽएते म
यस्करन्परतरे च नाहन् ॥ किमेतावाचाकृणवातवाहं प्राक्रमिषमुषसामग्निथेव । पुरुरवः पुनरस्तं परं हि दुरापनावातऽ
इवाहमस्मि ॥ इषुर्नश्रियऽइषुधेरसनागोषाः शतसानरंहिः । अवीरे क्रतौ विदविद्युत्त्रोरानमायुंचितयंतधुनयः ॥
सावसुदधतीश्वशुरायवयऽउषोयदिवद्यंति गृहात् । अस्तं न नक्षेयस्मिन्वाकन्दिवानकैश्चथितावैतसेन ॥ त्रिःस्रमाहः
श्रथयोवैतसेनोतस्ममेव्यैषृणासि । पुरुरवो नुते केतमायं राजामेवीरतन्वस्तदासीः ॥ १ ॥ यासुजणिः श्रेणिः सु
न्नऽआपिर्हृदे च क्षुर्नग्रं धिनी चरुणुः । ताऽअंजयोरुणयो न संस्रुः श्रिये गावो न धेनवो न वंत ॥ समस्मिन् जायमानऽआसत्
ग्राऽउते मेवर्धन्नद्यः स्वगूर्ताः । महेयत्त्वा पुरुरवोरणायावर्धयन्दस्युहत्याय देवाः ॥ सचायदासुजहतीष्वत्कममा
नुषीषुमानुषो निषेवै । अपस्मत्तरसंती न भुज्युस्ताऽअत्र सन्नथस्पृशो नाश्वाः ॥ यदासुमतोऽअमृतासु निस्पृक्संक्षोणी
भिः क्रतुभिर्नपृके । ताऽआतयो न तन्वः शुभतस्वाऽअश्वांसो न क्रीळयो दंदशानाः ॥ विद्युन्नयापतंती दिविद्योद्भरंती मेऽ
अप्याकाम्यानि । जनिष्टोऽअपो नर्यः सुजातः प्रोर्वशीतिरतदीर्घमायुः ॥ २ ॥ जज्ञिषऽइत्थागोपी ध्यायहि दधात

(१०।८।५) हये जाये इत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य आद्या तृतीया षष्ठी नवम्यादि चतसृणां चतुर्दशी सप्तदशीत्येवं नवानामैळः पुरुरवाः ऋषिरुर्वशी
देवता शिष्टानामुर्वशी ऋषिका पुरुरवा देवता त्रिष्टुप् ।

तुंरुवोमऽओजः । अशासत्वाविदुषीसस्मिन्नहन्नमऽआशृणोः किमभुग्वदासि ॥ कदासूनुः पितरं जातऽइच्छाच्चक्रं
नाश्रुवर्तयद्विजानन् । कोदपंतीसमनसावियूयोदधयदग्निः श्वशुरेषु दीदयत् ॥ प्रतिब्रवाणिवर्तयतेऽअश्रुचक्रं नक्रंद
दाधेशिवायै । प्रतत्तेहिनवायत्तेऽअस्मपरेह्यस्तैनहिमूरमापः ॥ सुदेवोऽअद्यप्रपतेदनावृत्परावतैपरमांगंतवाऽउ ।
अधाशयीतनिर्ऋतेरुपस्थेधैनवृकारभसासोऽअद्युः+ ॥ पुंरुवोमामृथामाप्रपसोमात्वावृकासोऽअशिवासऽउक्षन् ।
नवैस्त्रैणानिसख्यानिंसतिसालावृकाणांहृदयान्येता+ ॥ ३ ॥ यद्विरूपाचरं मर्त्येष्ववसंरात्रीः शरदश्चतस्रः । घृतस्य
स्तोकंसकृदहऽआश्रांतादेवेदंतातृपाणाचरामि ॥ अंतरिक्षप्रारजसोविमानीमुपशिक्षाम्युर्वशीवसिष्ठः । उपत्वार
तिःसुकृतस्यतिष्ठात्रिवर्तस्वहृदयंतप्यतेमे ॥ इतित्वादेवाऽइमऽआहुरैल्यथैमेतद्भवसिमृत्युबधुः । प्रजातैदेवान्हवि
षायजातिस्वर्गऽउत्तमपिमादयासे ॥ ४ ॥ (१०।८।६) प्रतेमहेविदथैशंसिषंहरीप्रतैवन्वेवनुषोहर्यंतमद । घृतं
योहरिंभिश्चारुसेचतऽआत्वाविशंतुहरिर्वपसंगिरः ॥ हरिंहियोनिमभियेसमस्वरन्निह्वंतोहरीदिव्यंयथासदः । आ
यंपूणतिहरिर्भिर्निधेनवऽइंद्रायशूषंहरिवंतमर्चत ॥ सोऽअस्यवज्रोहरितोयऽआयसोहरिर्निकामोहरिरागभस्त्योः ।

(१०।८।६) प्रतइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोवरुहरिर्जगत्वंत्येद्वेत्रिष्टुभौ (ऐंद्रः सर्वहरिर्वधिरत्र । हरिरीतींद्रनाम । शौनकस्तु
मुखतएवैतत्सूक्तमैद्रमित्याह । हरिरीतींद्राश्वनामेतिषकश्चिन् । एवंहरिशब्दार्थेविप्रतिपत्ताव्याकरोदितहरिशब्दोच्चारणयुक्तमुत्पत्त्यामः) ।

द्युम्नीसुंशिप्रोहरिमन्युसायकऽइंद्रेनिरूपाहरितामिमिक्षिरे ॥ दिविनकेतुरधिधायिहर्त्यतोविच्यच्चज्रोहरितोनरं ह्या ।
तुददहिंहरिंशिप्रोयऽआयसः सहस्रशोकाऽअभवद्धरिभुरः+ ॥ त्वंत्वमहर्त्यथाऽउपस्तुतः पूर्वंभिरिंद्रहरिकेशयज्वभिः ।
त्वंहर्त्यसितवृषिष्वमुक्थ्य १ मसामिराधौहरिजातहर्त्यंत+ ॥ ५ ॥ तावज्जिणंमंदिनंस्तोम्यंमदऽइंद्रंथैवहतोहर्त्यताहरी ।
पुरुष्यस्मैसर्वनानिहर्त्यतऽइंद्रायसोमाहरयोदधन्विरे ॥ अरंकामायहरयोदधन्विरेस्थिरायहिन्वन्हरयोहरीतुरा ।
अर्वद्विथोहरिर्भिर्जोषमीयतेसोऽअस्यकामंहरिवंतमानशे ॥ हरिंश्मशारुहरिकेशऽआयसस्तुरस्पेयेयोहरिपाऽअवर्धत ।
अर्वद्विथोहरिर्भिर्वाजिनीवसुरतिविश्वादुरितापारिषद्धरी ॥ सुवेवयस्यहरिणीविपेततुःशिप्रैवाजायहरिणीदविध्वतः ।
प्रयत्कृतेचमसेमर्जुजद्धरीपीत्वामदस्यहर्त्यतस्यांधसः ॥ उत्तस्मसद्गहर्त्यतस्यपस्त्योऽरत्योनवाजंहरिवाऽअचिक्रदत् ।
महीचिद्धिधिषणाहर्त्यदोजसाबहद्वयोदधिषेहर्त्यतश्चिदा+ ॥ ६ ॥ आरोदसीहर्त्यमाणोमहित्वानव्यंनव्यंहर्त्यसिमन्मनुप्रियं ।
प्रपस्त्यमसुरहर्त्यंतगोराविष्कृधिहरयेसूर्याय ॥ आत्वाहर्त्यतंप्रयुजो जनानारथैवहतुहरिंशिप्रमिंद्र । पित्रायथाप्रतिभृत
स्यमध्वोहर्त्यन्यज्ञसंधमादेदशोणिं ॥ अपाःपूर्वेषांहरिवःसुतानामथोऽइंद्रं सर्वनंकेवलंते । ममद्विसोमंमधुमंतमिंद्रसत्रावृ
षन्जठरऽआवृषस्व ॥ ७ ॥ (१०।८।७) याऽओषधीः पूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियुगंपुरा । मनैनुवभ्रूणामहंशतंधामानिसप्तच्च ॥

(१०।८।७) याओषधीरितित्रयोविंशत्यृचस्यसूक्तस्यार्थवर्णोभिपणोषधयोनुष्टुप ।

शतंवोऽअंबधामानिसहस्रमुतवोरुहः । अधाशतक्रत्वोयुयमिममैऽअगदंकृत ॥ ओषधीःप्रतिमोदध्वंपुष्पवतीःप्रसूव
रीः । अश्वोऽइवसजित्वरीवीरुधःपारयिष्णवः* ॥ ओषधीरितिमातरस्तद्वोदेवीरुपब्रुवे । सनेयमश्वंगावासऽआत्मा
नंतवपूरुष ॥ अश्वत्थेवोनिषदनंपर्णेवोवसतिष्कृता । गोभाजऽइत्किलासथयत्सनवधपूरुष ॥ ८ ॥ यत्रौषधीःसमगम
तराजानःसमिताविव । विप्रःसऽउच्यतेभिषग्रक्षोहामीवचातनः ॥ अश्ववतीसोमावतीमूर्जयतीमुदोजसं । आवि
त्तिसर्वाऽओषधीरस्माऽअरिष्टतातये ॥ उच्छुष्माऽओषधीनांगावोगोष्ठादिवेरते । धनैःसनिष्यंतीनामात्मानंतवपू
रुष ॥ इष्कृतिर्नामवोमाताथोयुयस्थनिष्कृतीः । सीराःपतत्रिणीस्थनयदामयतिनिष्कृथ ॥ अतिविश्वाःपरिष्ठाःस्ते
नऽइवप्रजमक्रमुः । ओषधीःप्राचुच्यवुर्यत्किंचतन्वोऽरुपः ॥ ९ ॥ यदिमावाजयन्नहमोषधीर्हस्तऽआदधे । आत्मा
यक्ष्मस्यनश्यतिपुराजीवगृभोयथा ॥ यस्यौषधीःप्रसर्पधांगमंगंपरुष्परुः । ततोयक्ष्मंविबाधध्वऽउग्रोमध्यमशीरिव ॥
साकंयक्ष्मप्रपतचाषेणकिकिदीविना । साकंवातस्यध्राज्यासाकंनश्यनिहाकया ॥ अन्यावोऽअन्यामवत्वन्यान्यस्या
ऽउपावत । ताःसर्वाःसंविदानाऽइदमेप्रावतावचः ॥ याःफुलिनीर्याऽअफलाऽअपुष्पायाश्चपुष्पिणीः । बृहस्पतिप्र
सूतास्तानोमुंचंतव्हंसः ॥ १० ॥ मुंचंतुमाशपथ्याऽदुधोवरुण्यादुत । अथोयमस्यपड्डीशात्सर्वस्मादेवकित्विषात् ॥
अवपततीरवदन्दिवऽओषधयस्परि । यंजीवमश्रवामहैनसरिप्यातिपूरुषः ॥ याऽओषधीःसोमराज्ञीर्वहीःशतविच

क्षणाः । तासांत्वमस्युत्तमारं कामायशंहदे+ ॥ याऽओषधीःसोमराज्ञीर्विष्टिताःपृथिवीमनु । बृहस्पतिप्रसूताऽअस्यै
संदत्तवीर्यं* ॥ मावोरिषत्त्वनितायस्मैचाहंखनामिवः । द्विपच्चतुष्पदस्माकंसर्वमस्त्वनातुरं+ ॥ याश्चेदमुपशृण्वंति
याश्चदूरंपरांगताः । सर्वाःसंगत्यवीरुधोस्यैसंदत्तवीर्यं ॥ ओषधयःसंवदंतेसोमेनसहराज्ञा । यस्मैकृणोतिब्राह्मणस्तंरा
जन्पारयामसि ॥ त्वमुत्तमास्योषधेतववृक्षाऽउपस्तयः । उपस्तिरस्तुसोऽस्माकंयोऽअस्माऽअभिदासति ॥ ११ ॥
॥ (१०।८।८) बृहस्पतेप्रतिमेदेवतामिहिमित्रोवायद्वरुणोवासिपुषा । आदित्यैर्वायद्वसुभिर्मरुत्वान्तसपर्जन्यंशंतनवे
वृषाय ॥ आदेवोदूतोऽअजिराश्चिकित्वान्त्वद्देवापेऽअभिमामगच्छत् । प्रतीचीनःप्रतिमामाववृत्स्वदधामितेद्युमतीं
वाचमासन्+ ॥ अस्मैर्धेहिद्युमतींवाचमासन्बृहस्पतेऽअनमीवामिषिरां । ययावृष्टिशंतनवेवनावदिवोद्वप्सोमधुमाँऽ
आविवेश ॥ आनोद्वप्सामधुमंतोविशंत्विद्रद्वेह्यधिरथंसहस्रं । निषीदहोत्रमृतुथार्यजस्वदेवान्देवापेहविषासपर्यं ॥
आर्ष्टिषेणोहोत्रमृषिर्निषीदन्देवापिर्देवसुमतिंचिकित्वान् । मऽउत्तरस्मादधरंसमुद्रमपोदिव्याऽअसृजद्वर्ष्याऽअ
भि+ ॥ अस्मिन्समुद्रेऽअध्युत्तरस्मिन्नापोदेवेभिर्निवृताऽअतिष्ठन् । ताऽअद्रवन्नार्ष्टिषेणेनसृष्टादेवापिर्नाप्रेषितामृक्षि

(१०।८।८) बृहस्पतइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यार्ष्टिषेणोदेवापिर्देवाभिप्रुप । (शौनकस्त्वस्मिन्सूक्तेआद्यानांचतसृणांबृहस्पतिसतश्रत-
सृणांदेवास्ततःपंचानामग्निरित्येवंदेवताव्यवस्थामाह) ।

णीषु ॥ १२ ॥ यहेवापिः शतं न वेपुरोहितो होत्राय वृत्तः कृपयन्नदीधेत् । देवश्रुतैर्वृष्टिर्वनिरराणो बृहस्पतिर्वाचमस्माऽ
अयच्छत् ॥ यत्वा देवापिः शुशुचानोऽअग्रऽआर्ष्टिषेणोमनुष्यः समीधे । विश्वेभिर्देवैरनुमद्यमानः प्रपर्जन्यमीरयावृ
ष्टिमंतं ॥ त्वां पूर्वऽऋषयो गीर्भिरायन्त्वामध्वरेषु पुरुहूतविश्वे । सहस्राण्यधिरथान्यस्मेऽआनो यज्ञरोहिदुश्वोपयाहि ॥
एतान्यग्नेन वतिर्न वत्वेऽआहुतान्यधिरथा सहस्रा । तेभिर्वधस्वतन्वः शूरपूर्वादिर्वोनो वृष्टिर्मिषितो रीरिहि ॥ एतान्य
ग्नेन वतिसहस्रासंप्रयच्छवृष्णऽइंद्राय भागं । विद्वान्पथऽऋतुशो देवयानानप्यौलानं दिवि देवेषु धेहि ॥ अग्नेबाधस्व वि
मृधो विदुर्गहापामीवामपरक्षांसि सेध । अस्मात्समुद्राद्बृहतो दिवो नो पांभूमानमुपनः सृजेह ॥ १३ ॥ (१०।८।९)
कन्नश्चित्रभिषण्यसि चिकित्वान्पृथुग्मानं वाश्रं वा वृधधै । कतस्य दातुशर्वसोऽन्युष्टौ तक्षद्वज्रैर्वृत्रतुरमपि न्वत् ॥ सहिद्यु
ताविद्युतावेतिसामपृथुयोनिमसुरत्वासंसाद । ससनीं छेभिः प्रसहानोऽअस्य भ्रातुर्नऽऋते सप्तथस्य मायाः ॥ सबाजं
यातापदुष्पदायन्स्वर्षातापरिषदत्स निप्यन् । अनर्वायच्छतदुरस्य वेदोऽग्निरिन्द्रदेवाऽअभिवर्षसाभूत् ॥ सयह्योऽ
वनीगोण्वर्वाजुहोतिप्रधन्यासुसन्निः । अपादोयत्र युज्यासोरथाद्रोण्यश्वासऽईरते घृतं वाः ॥ सरुद्रेभिरशंसवारऽ
ऋभ्वाहित्वीगयमारेऽअवद्यऽआगात् । वस्यस्य मन्ये मिथुनाविवर्त्रीऽअन्नमभीत्यारोदयन्मुषायन् ॥ सऽइहासंतुवी

(१०।८।९) कन्न इति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य वैखानसो वज्रइंद्रविष्टुः ।

खंपतिर्दन्षच्छक्षत्रिशीर्षाणैर्दमन्यत् । अस्य त्रितो न्वोजसा वृधानो विपावराहमयोऽअग्रयाहन् ॥ १४ ॥ सद्रुहणे मनु
षऽऊर्ध्वसानऽआसाविषदर्शसानायशरं । सनृतमोनहुषोऽस्मत्सुजातः पुरोभिन्दर्हन्दस्य हत्ये ॥ सोऽअभ्रियोनयवस
ऽउदन्यन्क्षयाय गातुं विदन्नोऽअस्मे । उपयत्सीदुर्दिदुं शरीरैः श्येनो योपाष्टिर्हतिदस्यून ॥ सत्रार्धतः शवसानेभिरस्य कु
त्सायशुष्णकृपणे परादात् । अयंकविर्मनयच्छस्यमानमत्कं योऽअस्य सनि तोतनृणां ॥ अयंदंशस्य त्रयैर्भिरस्य दस्मो
देवेभिर्वरुणेन मायी । अयंकनीनऽऋतुपाऽअवेद्यभिर्मिताररुयश्चतुष्पात् ॥ अस्य स्तोमैर्भिरौशिजऽऋजिश्वाव्रजंदर
यद्वृषभेण पिप्रौः । सुत्वायद्यजतो दीदयद्भीः पुरऽइयानोऽअभिवर्षसाभूत् ॥ एवामहोऽअसुरवक्षथाय वस्रकः पडि
रुपसर्पादिर्द्रं । सऽइयानः करतिस्वस्तिमस्माऽइषमूर्जसुक्षितिं विश्वमाभाः ॥ १५ ॥ (१०।९।१) इंद्रहृद्यमघवन्त्वा
वदिद्भुजऽइहस्तुतः सुतपावो धिनो वृधे । देवेभिर्नः सविता प्रावतु श्रुतमासर्वतातिमर्दितिवृणीमहे ॥ भराय सुभरतभा
गमत्विषयं प्रवाय वैशुचिपेक्रंददिष्टये । गौरस्ययः पर्यसः पीतिमानशऽआसर्व ॥ आनो देवः सविता साविषद्वयऽऋजूय
तेयजमानाय सुन्वते । यथा देवान् प्रतिभूषेम पाकवदासर्व ॥ इंद्रोऽअस्मे सुमनाऽअस्तु विश्वहारा जासोमः सुवितस्या

नवमेनुवाके त्रयोदशसूक्तानि (१०।९।१) इंद्रहृद्येति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य वादनो दुवस्युर्विश्वे देवाजगत्यानिष्टुप् (भेदपक्षे - विश्वे देवाः १०
इंद्रादिती १ इंद्रः १ एवं १२) ।

धेतुनः । यथायथामित्रधितानिसंदधुरासर्वं ॥ इंद्रऽउक्थेनशर्वसापरुर्दधेबृहस्पतेप्रतरितास्यायुषः । यज्ञोमनुः
प्रमतिर्नःपिताहिक्रमासर्वं ॥ इंद्रस्यनुसुकृतंदैव्यंसहोभिर्गृहेजरितामेधिरःकविः । यज्ञश्चभूद्विदथेचारुरंतमुऽआस
र्वं ॥ १६ ॥ नवोगुहाचक्रमभूरिदुःकृतंनाविष्ट्यैवसवोदेवहेळनं । मार्किर्नोदेवाऽअनृतस्यवर्षसुऽआसर्वं ॥ अपा
मीवांसवितासाविषक्यग्वरीयऽइदपसेधन्वद्रयः । ग्रावायत्रमधुषुदुच्यतेबृहदासर्वं ॥ ऊर्ध्वोग्रावावसवोस्तुसोत
रिविश्वाद्वेषांसिसनुतयुयोत । सनोदेवःसवितापायुरीड्यऽआसर्वं ॥ ऊर्जगावोयवसेपीवोऽअत्तनऽऋतस्ययाःसद
नेकोशोऽअङ्घ्रवे । तनूरेवतन्वोऽअस्तुभेषजमासर्वं ॥ ऋतुप्रावाजरिताशश्वतामवऽइन्द्रऽइन्द्राप्रमतिःसुतावतां ।
पूर्णमूर्धदिव्ययस्यसिक्तयऽआसर्वं ॥ चित्रस्तेभानुःऋतुप्राऽअभिष्टिःसंतिस्पृधोजरणिप्राऽअधृष्टाः । रजिष्ठयार
ज्यापश्वऽआगोस्तूर्तुर्षेतिपर्यग्रदुवस्युः+ ॥ १७ ॥ (१०।९।२) उद्ध्यध्वंसमनसःसखायःसमग्निमिध्वंबहवःसनी
ळाः । दधिक्रामग्निमुषसंचदेवीमिन्द्रावतोवसेनिह्येवः ॥ मंद्राकृणुध्वंधियऽआतनुध्वंनावमरित्रपरणीकृणुध्वं । इ
कृणुध्वमायुधार्कृणुध्वंप्रांचैयज्ञप्रणयतासखायः ॥ युनक्तसीरावियुगातनुध्वंकृतेयोनौवपतेहबीजं । गिराचश्रुष्टिः

(१०।९।२) उद्ध्यध्वमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यसौम्योबुधोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्चतुर्थीषष्ठ्यागायत्र्यौपंचमीबृहतीनवमीद्वादश्यौजगत्यौ
(ऋत्विजोदेवतावा) ।

सभराऽअसंज्ञोनेदीयऽइत्सृण्यःपक्रमेयात् ॥ सीरायुंजंतिकवयोयुगावितन्वतेपृथक् । धीरादेवेषुसुम्रया+ ॥ निरा
हावान्कृणोतनुसंवरत्रादधातन । सिंचामहाऽअवतमुद्रिणव्यंसुषेकमनुपक्षितं ॥ इष्कृताहावमवतंसुवरत्रंसुषेचनं ।
उद्रिणंसिंचेऽअक्षितं ॥ १८ ॥ प्रीणीताश्वान्हितंजयाथस्वस्तिवाहुरथमित्कृणुध्वं । द्रोणाहावमवतममचक्रमंसत्र
कोशंसिंचतानुपाणं ॥ व्रजंकृणुध्वंसहिवोनुपाणोवर्मसीव्यध्वंबहुलापृथूनि । पुरःकृणुध्वमायसीरधृष्टामावःसुस्रोच्च
मसोहंहतातं+ ॥ आवोधियैयज्ञियावर्तऽऊतयेदेवादेवीयजतांयज्ञियामिह । सानोदुहीयद्यवसेवगत्वीसहस्रधाराप
यसामहीगौः+ ॥ आतूषिंचहरिमींद्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताश्मन्मयीभिः । परिष्वजध्वंदशकक्ष्याभिरुभेधुरौप्रतिव
हियुनक्त ॥ उभेधुरौवाहिरापिब्दमानोतयोनैवचरतिद्विजानिः । वनस्पतिंवनऽआस्थापयध्वंनिषूदधिध्वमस्वनंतऽ
उत्सं ॥ कपृन्नरःकपृथमुहधातनचोदयतखुदतवाजसातये । निष्टिग्यःपुत्रमाच्यावयोतयऽइंद्रसबाधऽइहसोमपीत
ये ॥ १९ ॥ (१०।९।३) प्रतेरथमिथुकृतमिंद्रोवतुधृणुया । अस्मिन्नाजौपुरुहूतश्रवाय्येधनभक्षेधुनोव ॥ उत्स

(१०।९।३) प्रतेरथमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यभार्ग्यश्वोमुद्रलोदुघणस्त्रिष्टुप्चाद्यातृतीयांत्याबृहत्यः । (प्रतेरथमितिःसूक्तदेवतावे
विप्रतिपत्तिःपरस्परमाचार्याणां । उक्तंचशौनकेन-प्रेतीतिहाससूक्तमुमन्यतेशाकटायनः । यास्कोद्वौघणमैत्रवावैश्वदेवंतुशौनकः । आजान
वेनंभार्ग्यश्वइंद्रासोमौतुमुद्रलइति ।)

वातोवहतिवासोऽस्याऽअधिरथयदजयत्सहस्रं । रथीरभून्मुद्गलानीगविष्टौभरैकृतंन्यचेदिद्रसेना ॥ अंतर्त्यच्छ
जिघांसतोवज्रमिन्द्राभिदासतः । दासस्यवामघवन्नार्थस्यवासनुतर्यवयावधं ॥ उद्गोहदमपिबज्रहृषाणःकूटस्मृतंहृद
भिमातिमेति । प्रमुष्कभारःश्रवऽश्चमानोजिरंबाहूऽअभरत्सिषासन् ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंतऽएनममैहयन्वृषभमध्य
ऽआजेः । तेनसूभवंशतवत्सहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगाय ॥ ककर्दवेवृषभोयुक्तऽआसीदवावचीत्सारथिरस्यकेशी ।
दुधैर्युक्तस्यद्रवतःसहानसऽक्रच्छंतिष्मानिष्पदोमुद्गलानी ॥ २० ॥ उत्तप्रधिमुदहस्यविद्वानुपायुनग्वंसंगमत्रशि
क्षन् । इंद्रऽउदावत्पतिमध्यानामरैहतपद्याभिःकुकुक्षान् ॥ शुनमष्टाव्यचरत्कपदीवरत्रायांदावानह्यमानः । नृम्णा
निकृष्वन्बहवेजनायगाःपस्पशानस्तविषीरधत्त ॥ इमंतंपश्यवृषभस्ययुंजकाष्ठायामध्योदुघणंशयानं । येनजिगायंश
तवत्सहस्रंगवांमुद्गलःपृतनार्ज्येषु ॥ आरेऽअघाकोन्वी१त्थाददर्शयंयुंजंतिताम्बास्थापयंति । नास्मैतृणोदकमाभर
न्त्युत्तरोधुरोवहतिप्रदेदिशत् ॥ परिवृक्तेवपतिविद्यमानदूपीप्यानाकूचक्रेणवसिंचन् । एषैष्याचिद्रथ्याजयेमसुमंगलंसि
नवदस्तुसातं ॥ त्वंविश्वस्यजगतश्चक्षुरिन्द्रासिचक्षुषः । वृषायदाजिवृषणासिषाससिचोदयन्वाध्रिणायुजा ॥ २१ ॥
(१०।९।४) आशुःशिशानोवृषभोनभीमोधनाघ्नःक्षोभणश्चर्षणीनां । संक्रंदनोनिमिषऽएकवीरःशतंसेनाऽअज

(१०।९।४) आशुःशिशानइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यैद्रोप्रतिरथइंद्रश्चतुर्ध्याबृहस्पतिर्द्वादश्याअप्वादेव्यंत्यायामरुतस्त्रिष्टुब्त्यानुष्टुप् ।

यत्साकमिन्द्रः ॥ संक्रंदनेनानिमिषेणजिष्णुनायुत्कारेणदुश्च्यवनेनधृष्णुना । तदिद्रेणजयततत्सहध्वंयुधोनरऽइषुह
स्तेनवृष्णा ॥ सऽइषुहस्तैःसनिषंगिभिर्वशीसंखट्टासयुधऽइंद्रोऽगणनं । संसृष्टजित्सोमपाबाहुशर्ध्व्यु१प्रधन्वाप्रतिहि
ताभिरस्ता ॥ बृहस्पतेपरिदीयारथेनरक्षोहामित्राऽअपबाधमानः । प्रभंजन्त्सेनाःप्रमृणोयुधाजयन्नस्माकमेध्यविता
रथानां ॥ बलविज्ञायःस्थविरःप्रवीरःसहस्वान्वाजीसहमानऽउग्रः । अभिवीरोऽअभिसत्वासहोजाजैत्रमिन्द्ररथमातिष्ठ
गोवित् ॥ गोत्रभिदैगोविद्वज्रबाहुंजयंतमज्मप्रमृणंतमोजसा । इमंसजाताऽअनुवीरयध्वमिन्द्रसखायोऽअनुसंरभ
ध्वं ॥ २२ ॥ अभिगोत्राणिसहसागाहमानोदयोवीरःशतमन्युरिन्द्रः । दुश्च्यवनःपृतनाषाळयुध्यो३स्माकंसेनाऽअव
तुप्रयुत्सु ॥ इंद्रऽआसानेताबृहस्पतिर्दक्षिणायज्ञःपुरऽस्तुसोमः । देवसेनानामभिभंजतीनांजयंतीनामरुतोयंत्व
मै ॥ इंद्रस्यवृष्णोवरुणस्यराज्ञऽआदित्यानामरुतांशर्धेऽउग्रं । महामनसांभुवनच्यवानांघोषोदेवानांजयंतामुदस्था
त् ॥ उद्धर्षयमघवन्नायुधान्युत्सत्त्वंनामामकानांमनांसि । उद्धृत्रहन्वाजिनांवाजिनान्युद्रथानांजयतांयंतुघोषाः ॥
अस्माकमिन्द्रःसमृतेषुध्वजेष्वस्माकंयाऽइषवस्ताजयंतु । अस्माकंवीराऽउत्तरेभवंत्वस्मांऽउदेवाऽअवताहवेषु ॥ अमी
षांचिचंप्रतिलोभयंतीगृहाणांगान्यप्येपरैहि । अभिप्रेहिनिदैहहृत्सुशोकैरंधेनामित्रास्तमसासत्तंतां ॥ प्रेताजयतानर

(आशुःशिशानःसूक्तोपांत्यायाअप्वादेवीत्यनुक्रमण्यामप्वादेवीतिशोनक्रीये)

श्रवसं.

अ. ८ अ. ५

॥ ३६ ॥

इंद्रोवःशर्मयच्छतु । उग्रावःसंतुबाहवोनाधुष्यायथासथ ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥ असौयासेनामरुतःपरेषामभ्यैतिनऽओज
सास्पधमाना । तांग्रहृततमसापप्रतेनयथामीषाऽअन्योऽअन्यनजानात् ॥ अंधाऽअमित्राभवताशीर्षाणाऽअहयऽइव ।
तेषां वोऽअग्निर्दग्धानामग्निर्मूढानामिंद्रोहंतुवरंवरं) ॥ २३ ॥ (१०।९।५) असाविसोमःपुरुहृतुभ्यंहरिभ्यांयज्ञ
मुपयाहितूर्यं । तुभ्यंगिरोविप्रवीराऽइयानादधन्विरऽइद्रुपिबासुतस्य ॥ अप्सुधूतस्यहरिवःपिबेहनृभिःसुतस्यजठरं
पृणस्व । मिमिक्षुर्यमद्रयऽइद्रुतुभ्यंतेभिर्वधस्वमदमुक्थवाहः ॥ प्रोग्रांपीतिवृष्णऽइयमिसत्यांप्रयैसुतस्यहयंश्वतुभ्यं ।
इंद्रधेनाभिरिहमादयस्वधीभिर्विश्वाभिःशच्यागृणानः+ ॥ ऊतीशचीवस्तववीर्येणवयोदधानाऽउशिजऽऋतज्ञाः ।
प्रजावदिंद्रमनुषोदुरोणेतस्थुर्गणतःसधमाद्यासः ॥ प्रणीतिभिष्टेर्यश्वसुष्टोःसुषुम्नस्यपुरुचोोजनासः । मंहिष्मतिं
वितिरेदधानाःस्तोतारऽइंद्रतवसूनुताभिः ॥ २४ ॥ उपब्रह्माणिहरिवोहरिभ्यांसोमस्ययाहिपीतयेसुतस्य । इंद्रत्वा
यज्ञःक्षममाणमानद्दाश्वाऽअस्यध्वरस्यप्रकेतः+ ॥ सहस्रवाजमभिमातिषाहसुतेरणमघवानंसुवृकिं । उपभूषंतिगि
रोऽअप्रतीतमिंद्रमस्याजरितुःपनंत ॥ सप्तपदेदिवीःसुरणाऽअमृक्कायाभिःसिंधुमतरऽइंद्रपुर्भित् । नवर्तिस्रोत्यान
वचस्रवतीदेवेभ्योगातुमनुषेचविंदः ॥ अपोमहीरभिशस्तेरमुंचोजागरास्वधिदेवऽएकः । इंद्रयास्त्वंवृत्रतूर्यचकर्थ

(१०।९।५) असावीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोष्टकइंद्रश्चिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ९

॥ ३६ ॥

ताभिर्विश्वायुस्तन्वैपुपुष्याः ॥ वीरेण्यःऋतुरिंद्रःसुशस्तिरुतापिधेनापुरुहृतमीष्टे । आर्देयद्वत्रमकृणोदुलोकंससाहेश
ऋःपृतनाऽअभिष्टिः+ ॥ शुनंहवेममघवानमिंद्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वंतमुग्रमूतयेसमत्सुम्रंतंवृत्राणिसंजि
तंधनानां ॥ २५ ॥ (१०।९।६) कृदावसोस्तोत्रंहर्यतऽआवश्मशारुधृद्वाः । दीर्घसुतंवाताप्याय ॥ हरीयस्यसुयु
जाविप्रतावेरवतानुशेषा । उभारजीनकेशिनापतिर्दन्+ ॥ अपयोरिंद्रःपापजऽआमतांनशश्रमाणोबिभीवान् । शुभे
यद्युयुजेतविषीवान् ॥ सचायोरिंद्रश्चक्रेषऽआँऽउपानसःसपर्यन् । नदयोरिविप्रतयोःशूरऽइंद्रः ॥ अधियस्तस्यैकेश
वंताव्यचस्वतानपुष्टै । वनोतिशिप्राभ्यांशिप्रिणीवान् ॥ २६ ॥ प्रास्तौहृष्वौजाऽऋष्वेभिस्ततक्षशूरःशर्वसा । ऋभु
र्नऋतुभिर्मातरिश्वा ॥ वज्रंयश्चक्रेसुहनायदस्यवेहिरीमशोहिरीमान् । अरुतहनुरहुतंनरजः ॥ अवनोवृजिनाशिशी
ह्युचावनेमानृचः । नाब्रह्मायज्ञऽऋध्वजोषतित्वे+ ॥ ऊर्ध्वायचैत्रेतिनीभूद्यज्ञस्यधूर्षुसद्मन् । सजूर्नावस्वयशसंसचा
योः+ ॥ श्रियेतेपृश्निरुपसेचनीभूच्छ्रियेदर्विररेपाः । यथास्वेपात्रैसिंचसऽउत्+ ॥ शतंवायदसुर्यप्रतित्वासुमित्रऽइ
त्थास्तौहुमित्रऽइत्थास्तौत् । आवोयहस्युहत्यैकुत्सपुत्रंप्रावोयहस्युहत्यैकुत्सवत्सं+ ॥ २७ ॥ इत्यष्टमाष्टकेप
चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

(१०।९।६) कदेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकौत्सोदुर्मित्रइंद्रउजिक् आद्यागायत्रीवा द्वितीयासप्तम्यौपिपीलिकमध्येअंत्यात्रिष्टुप् ।

एकषष्ट्याभ्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि ११ ऋचः १४९ ॥ त्यागः ॥ उर्वस्या. पुरुरवस. उर्वस्या. पुरुरवस.२ उर्वस्या. पुरुरवस. उर्वस्या.३ पुरुरवस. उर्वस्या. पुरुरवस. उर्वस्या. पुरुरवस.२ उर्वस्या. पुरुरवस. इंद्राये.१३ ओषधीभ्य.२३ देवेभ्य. १२ [भे. प. बृहस्पतय.३ देवेभ्य.४ अग्नय.५] इंद्राये.१२ विश्वेभ्योदेवेभ्य.२४ [भे. प. विश्वेभ्योदे.१० इंद्रादितिभ्या. इंद्राये. ऋत्विज.१२] द्रुषणाये.१२ इंद्राये.३ बृहस्पतय. इंद्राये.७ अप्वायैदेव्याइ. मरुद्भ्य. इंद्राये.२२ ॥ इत्यष्टमेपंचमः ॥

उभौभूतांशःकाश्यपआश्विनमाविर्दिव्योदक्षिणावाप्राजापत्यादक्षिणांतद्वात्वास्तौचतुर्थीजगतीकिमिच्छंती
पणिभिरसुरैर्निगूढागाअन्वेष्टुसरमांदेवशुनीमिंद्रेणप्रहितामयुग्भिःपणयोमित्रीयंतःप्रोचुःसातान्युग्मांत्याभि
रनिच्छंतीप्रत्याचष्टेतेवदन्तसप्तजुहूर्ब्रह्मजायांब्राह्मोवोर्ध्वनाभंवैश्वदेवंद्व्यनुष्टुबंतंसमिद्धऽएकादशजमदग्निस्त
त्सुतोवारामआप्रियःपरेचत्वारोवैरूपामनीषिणोदशाष्टादंष्ट्रंइंद्रपिबनभःप्रभेदनस्तमस्यशतप्रभेदनोत्यात्रिष्टुप्
घर्मासध्निस्तापसोवाघर्मांवैश्वदेवंचतुर्थीजगतीचित्रऽइन्नववाष्टिंहव्यउपस्तुतआग्नेयंजागतंत्रिष्टुप्शक्यंतंपिब
स्थौरोग्नियुतोग्नियूपोवानवाउभिधुर्धनान्नदानप्रशंसाचाद्येजगत्यावग्नेहंस्युरुक्षयऽआमहीयवऽआग्नेयंराक्षोमं
गायत्रंत्वितिवैससोनैद्रोलबआत्मानंतुष्टाव ॥ ६ ॥

॥

॥

॥

हरिःओम् ॥ (१०।९।७) उभाउन्नंतदिदर्थयेथेवितन्वाथेधियोवस्त्रापसेव । सध्रीचीनायातवेप्रेमजीगःसुदि
नैवपृक्षऽआतंसयेथे ॥ उष्टारैर्वर्षरेषुश्रयेथेप्रायोगेवश्वात्र्याशासुरेथः । दूतेवहिष्ठोयशसाजनैषुमापस्थातंमहिषवा
वपानात् ॥ साकंयुजाशकुनस्यैवपक्षापश्वेवचित्रायजुरागमिष्टं । अग्निरिवदेवयोदींदिवांसापरिग्मानेवयजथःपुरु
त्रा+ ॥ आपीवोऽअस्मेपितरैवपुत्रोमेवर्चाननृपतीवतुयं । इयैवपुष्टैकिरणैवभुज्यैश्रुष्टीवानेवहवमागमिष्टं ॥ वंसगेव
पूषर्याशिंवातामित्रेवऽऋताशतराशातपंता । वाजेवोच्चावयसाघर्म्येष्टामेषैवेषासपर्याऽपुरीषा ॥ १ ॥ सृण्येवजर्भ
रीतुर्फरीतूनैतोशेवतुर्फरीपफरीका । उदन्यजेवजेमनामदेरूतामैजराय्वजरंमरायु ॥ पञ्चेवचर्चरंजारंमरायुक्षद्वेवा
धेषुतर्तरीथऽउग्रा । ऋभूनापत्वरमज्जाखरज्जुर्वायुनैर्पफरत्क्षयद्रयीणां+ ॥ घर्मेवमधुजठरेसनेरूभगेवितातुर्फरीफा
रिवारं । पतरेवचचराचंद्रनिणिङ्मनऽऋगामनन्याऽनजग्मी ॥ बृहतेवगंभरेषुप्रतिष्ठांपादैवगाधंतरतेविदाथः । क
र्णैवशासुरनुहिस्मराथोशैवनोभजतंचित्रमभः ॥ आरंगरेवमध्वरेयेथेसारधेवगविनीचीनबारे । कीनारैवस्वेदमासि
ष्विद्वानाक्षामेवोर्जासूयवसात्संचेथे ॥ ऋध्यामस्तोमंसनुयामवाजमानोमंत्रंसुरथेहोपयातं । यज्ञोपपङ्कमधुगोष्वंतरा
भूतांशोऽअश्विनोःकाममप्राः ॥ (परिशिष्टं) हविर्भिरैकेस्वरितःसचैतेसुन्वतऽएकेसर्वनेषुसोमान् । शचीर्मदंतऽउत

(१०।९।७) उभाउन्नमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोभूतांशोऽश्विनौत्रिष्टुप् ।

दक्षिणाभिर्नेजिह्वायं त्यो न र्केपताम) ॥ २ ॥ (१०।९।८) आविरभून्महिमाघोनमेषां विश्वजीवंतमसोनिरमो
चि । महिज्योतिःपितृभिर्दत्तमागादुरुःपंधादक्षिणायाऽअदर्शि ॥ उच्चादिविदक्षिणावंतोऽअस्थुर्येऽअश्वदाःसहते
सूर्येण । हिरण्यदाऽअमृतत्वंभजंतेवासोदाःसौमप्रतिरंतऽआयुः ॥ दैवीपूतिर्दक्षिणादेवयज्यानकवारिभ्योनहितेपू
णंति । अथानरःप्रयतदक्षिणासोवद्यभियाबहवःपृणंति ॥ शतधारंवायुमकंस्वविंदंनचक्षुस्तेऽअभिचक्षतेहविः । ये
पृणंतिप्रचयच्छैतिसंगमेतेदक्षिणांदुहतेससमातरं ॥ दक्षिणावान्प्रथमोदूतऽएतिदक्षिणावान्ग्रामणीरग्रमेति । तमेव
मन्येनपतिंजनानांयःप्रथमोदक्षिणामाविवाय ॥ ३ ॥ तमेवऽऋषितमुब्रह्माणमाहुर्यज्ञन्यसामगामुक्थशासं । सशुक
स्यतन्वोवेदतिस्त्रोयःप्रथमोदक्षिणयारुरार्ध ॥ दक्षिणाश्वंदक्षिणागांददातिदक्षिणाचंद्रमुतयद्विरण्यं । दक्षिणाश्ववनु
तेयो नऽआत्मादक्षिणावर्मकृणुतेविजानन् ॥ नभोजामसुनन्यर्थमीयुर्नरिष्यंतिनव्यथंतेहभोजाः । इदंयद्विश्वंभुवं
नस्वश्चैतत्सर्वदक्षिणैभ्योददाति ॥ भोजाजिग्युःसुरभियोनिमग्रेभोजाजिग्युर्वध्वं१यासुवासाः । भोजाजिग्युरंतःपे
यंसुरायाभोजाजिग्युर्येऽअहूताःप्रयंति ॥ भोजायाश्वंसमृजंत्याशुभोजायास्तेकन्या३शुभमाना । भोजस्येदंपुष्करि

(१०।९।८) आविरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोदिव्योदक्षिणात्रिष्टुप्चतुर्थीजगती । (प्राजापत्यादक्षिणानाम्रीऋषिकावादक्षिणा-
दातारोवादेवता) ।

णीव्वेशमपरिष्कृतंदेवमानेवचित्रं ॥ भोजमश्वाःसुष्ठुवाहोवहंतिसुवृथोवर्ततेदक्षिणायाः । भोजंदैवासोवताभरेषु
भोजःशत्रून्समनीकेषुजेता ॥ ४ ॥ (१०।९।९) किमिच्छंतीसरमाप्रेदमानद्दूरेह्यध्वाजगुरिःपराचैः । कास्मेहि
तिःकापरितक्म्यासीत्कुधंरसायाऽअतरःपयांसि ॥ इंद्रस्यदूतीरिषिताचरामिमहऽइच्छंतीपणयोनिधीन्वः । अति
ष्कदोभियसातन्नऽआवत्तथारमायाऽअतरंपयांसि ॥ कीदृक्किंद्रःसरमेकादशीकायस्येदंदूतीरसरःपराकात् । आच
गच्छान्मित्रमैनादधामाधागवांगोपतिर्नोभवाति ॥ नाहंतवैददभ्यंदभत्सयस्येदंदूतीरसरंपराकात् । नतंगूहंतिस्रव
तोगभीराहताऽइंद्रेणपणयःशयध्वे ॥ इमागावःसरमेयाऽपेच्छःपरिदिवोऽअंतान्सुभगेपतंती । कस्तंऽएनाऽअव
सृजादयुध्व्युतास्माकमायुधासंतितिग्मा ॥ ५ ॥ असेन्यावःपणयोवचांस्यनिषव्यास्तन्वःसंतुपापीः । अधृष्टोवऽ
एतवाऽअस्तुपंधाबृहस्पतिर्वऽउभयानमृळात् ॥ अयंनिधिःसरमेऽअद्रिबुभ्रोगोभिरश्वैर्भिर्वसुभिर्न्यृष्टः । रक्षंति तं प
णयोयेसुगोपारेकुपदमलकुमाजगंथ ॥ एहगमन्नृषयःसोमशिताऽअयास्योऽअंगिरसोनवग्वाः । तऽएतमूर्वेविभजंत
गोनामयैतद्वचःपणयोवमन्नित् ॥ एवाचत्वंसरमऽआजगंथप्रबाधितासहसादैव्येन । स्वसारंत्वाकृण्वेमापुनर्गाऽ

(१०।९।९) किमिच्छंतीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यायुजांपणिनामासुराऋषयःयुजामेकादश्याश्चसरमानाम्रीदेवशुनीऋषिकाअयुजांसरमा
देवतायुजामेकादश्याश्चपणयस्त्रिष्टुप् ।

अपतेगवांसुभगेभजाम ॥ नाहंवैदभ्रातृत्वंनोस्वसृत्वमिंद्रोविदुरंगिरसश्चधोराः । गोकामामेऽअच्छदन्यदायमपा
तंऽइतपणयोवरीयः ॥ दूरमितपणयोवरीयऽउद्गावोयंतुमिनतीकृतेन । बृहस्पतिर्याऽअविदग्निगृह्णाःसोमोग्रावाण
ऽऋषयश्चविप्राः ॥ ६ ॥ (१०।९।१०) तेवदन्प्रथमाब्रह्मकिल्बिषेकूपारःसलिलोमातरिश्वा । वीळुहरास्तपऽउग्रो
मयोभूरापोदेवीःप्रथमजाऽऋतेन ॥ सोमोराजाप्रथमोब्रह्मजायांपुनःप्रायच्छदहणीयमानः । अन्वर्तितावरुणोमित्र
ऽआसीदग्निर्होताहस्तगृह्णानिनाय ॥ हस्तेनैवग्राह्यऽआधिरस्याब्रह्मजायेयमितिचेदवोचन् । नदूतायप्रह्येतस्थऽए
षातथाराष्ट्रंगुपितंक्षत्रियस्य ॥ देवाऽएतस्यामवदंतपूर्वसप्तऽऋषयस्तपसेयेनिषेदुः । भीमाजायाब्राह्मणस्योपनीनादु
र्धादधातिपरमेष्ठ्योमन् ॥ ब्रह्मचारीचरतिवेषिषद्विषःसदेवानांभवत्येकमंगं । तेनजायामन्वविंदद्बृहस्पतिःसोमेन
नीतांजुह्वीनदेवाः ॥ पुनर्वैदेवाऽअददुःपुनर्मनुष्याऽउत । राजानःसत्यंकृण्वानाब्रह्मजायांपुनर्ददुः ॥ पुनर्दायब्रह्म
जायांकृत्वीदेवैर्निकिल्बिषं । ऊर्जपृथिव्याभक्त्वायोरुगायमुपासते ॥ ७ ॥ (१०।९।११) समिद्धोऽअद्यमनुषो

(१०।९।१०) तेवदन्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यब्रह्मजायाजुह्विष्वेदेवास्त्रिष्टुबंत्येद्वेअनुष्ठुभौ । (ब्राह्मोवोर्ध्वनाभऋषिः) (१०।९।११)
समिद्धइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यभार्गवोजमदग्निरिध्मस्तनूनपादिळोबर्हिर्देवीद्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पति-
स्वाहाकृतयस्त्रिष्टुप् । (जामदग्निःपरशुरामोवा)

दुरोणेदेवोदेवान्यजसिजातवेदः । आचवहमित्रमहश्चिकित्वान्त्वंदूतःकविरसिप्रचेताः ॥ तनूनपात्यथऽऋतस्यया
नान्मध्वासमंजन्त्स्वदयासुजिह्व । मन्मानिधीभिरुतयज्ञमन्धन्देवत्राचकृणुह्यध्वरनः ॥ आजुह्वानऽईज्योवद्यश्वाया
ह्यग्नेवसुभिःसजोषाः । त्वंदेवानामसियह्वहोतासऽएनान्यक्षीषितोयजीयान् ॥ प्राचीनंबर्हिःप्रदिशापृथिव्यावस्तो
रस्यावृज्यतेऽअग्नेऽअह्ना । व्युप्रथतेवितरं वरीयोदेवेभ्योऽअर्दितयेस्योनं+ ॥ व्यचस्वतीरुर्वियाविश्रयंतांपतिभ्योनज
नयःशुभमानाः । देवीर्द्वारोबृहतीर्विश्वमिन्वादेवेभ्योभवतसुप्रायणाः+ ॥ ८ ॥ आसुष्वयंतीयजतेऽउपाकेऽउषा
सानक्तासदतानियोनौ । दिव्येयोषणेबृहतीसुरुक्मेऽअधिश्रियंशुकृपिशुंदधाने ॥ दैव्याहोताराप्रथमासुवाचामिमां
नायज्ञमनुषोयजध्वै । प्रचोदयंताविदथेषुकारूप्राचीनंज्योतिःप्रदिशादिशंतां ॥ आनोयज्ञभारतीतूर्यमेत्विळामनु
ष्वदिहचेतयंती । तिस्रोदेवीर्बर्हिरेदस्योनंसरस्वतीस्वपंसःसदंतु ॥ यऽइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुन्नुवनानि
विश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीयान्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान्+ ॥ उपावसृजत्मन्यासमंजन्देवानांपाथऽऋतुथाह
वीषि । वनस्पतिःशमितादेवोऽअग्निःस्वदंतुहव्यमधुनापृतेन ॥ सद्योजातोव्यमिमीतयज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरो
गाः । अस्यहोतुःप्रदिश्यतस्यवाचिस्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाः+ ॥ ९ ॥ (१०।९।१२) मनीषिणःप्रभरध्वमनीषां

(१०।९।१२) मनीषिणइतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैरूपोष्टादंष्ट्रंष्ट्रस्त्रिष्टुप् ।

यथायथामतयः संतिनृणां । इन्द्रस्यैररेरयामाकृतेभिः सहिवीरोर्गिर्वणस्युर्विदानः ॥ ऋतस्य हि स द सो धीतिरद्यौत्संगा
ष्टेयोवृषभोगोभिरानद् । उदतिष्ठत्तविषेणारवेणमहांतिचित्संविद्याचारनांसि ॥ इन्द्रः किल श्रुत्याऽअस्य वेदसहिजि
ष्णुः पथिकृत्सूर्याय । आन्मेनांकृष्वन्नच्युतो भुवद्भोः पतिर्दिवः संनजाऽअप्रतीतः ॥ इन्द्रो महामहतोऽअर्णवस्य व्रतामि
नादंगिरोभिर्गृणानः । पुरुणिचिभित्तानारजांसि द्वाधारयोधरुणसलताता ॥ इन्द्रो दिवः प्रतिमानं पृथिव्या विश्वावे
दुसवं नाहंति शुष्णं । महीं चिह्यामातनोत्सूर्येण चास्कं भचित्कं भनेन स्कभीथान् ॥ १० ॥ वज्रेण हिवृत्रहावृत्रमस्तरदेवस्य शू
शुवानस्य मायाः । विधृष्णोऽअत्र धृषताजघंथाथाभवो मघवन्बाह्वोजाः ॥ स चैतयदुषसः सूर्येण चित्रामस्य केतवोरामवि
दन् । आयन्नक्षत्रंददृशे दिवो न पुनर्यतो न किरद्भानुवेद ॥ दूरं किल प्रथमाजगमुरासामिन्द्रस्य याः प्रसवे स स्रुरापः । कं
स्विदग्रं कंबुध्रऽआसामापो मध्यं कंबो नूनमंतः ॥ सृजः सिंधूरहिनाजप्रसानांऽआदिदेताः प्रविविज्रेजवेन । मुमुक्षमा
णाऽउतयामुमुत्रेधेदेतानरमंते नितिकाः ॥ सधीचीः सिंधुमुशतीरि वायन्त्सनाज्जारऽआरितः पूर्भिदासां । अस्तमा
ते पार्थिवा वसून्स्यस्मेजग्मुः सूनृताऽइन्द्रपूर्वीः ॥ ११ ॥ (१०।९।१३) इन्द्रपिबप्रतिकामं सुतस्य प्रातः सावस्तव हि पू
र्वपीतिः । हर्षस्वहंतवेशूरशत्रून्कुप्येभिष्टेवीर्यांश्च प्रब्रवाम ॥ यस्ते रथो मनसो जवीयाने द्रुतेन सोमपयाययाहि । तूयमाते

(१०।९।१३) इन्द्रपिबेति दशर्चस्य सूक्तस्य वैरूपो नभः प्रभेद न इन्द्रसिद्धिः ।

हरयः प्रद्रवंतु येभिर्यासि वृषभिर्मदमानः ॥ हरित्वतावर्चसासूर्यस्य श्रेष्ठैरूपैस्तन्वैस्पर्शयस्व । अस्माभिरिन्द्रसखिभि
हुवानः संधीचीनो मादयस्वानिषद्य ॥ यस्य त्यत्तैर्महिमानं मदेष्विमे महीरोदसीना विविक्तां । तदोक्तऽआहरिभिरिन्द्रयु
क्तैः प्रियोभिर्याहि प्रियमन्नमच्छ ॥ यस्य शश्वत्पिवांऽइन्द्रशत्रून् नानुकृत्यारण्याचकथं । स ते पुरंधितं विषीमियति स ते
मदाय सुतऽइन्द्रसोमः ॥ १२ ॥ इदं ते पात्रं स न वित्तमिन्द्रपिबासो ममेनाशतक्रतो । पूर्णऽआहावो मद्रिरस्य मध्वोयं वि
श्वऽइदं भिहर्षति देवाः ॥ विहित्वामिन्द्रपुरुधाजनांसो हितप्रयसो वृषभह्वयंते । अस्माकं ते मधुमत्तमानीमा भुवन्त्सवं
नातेषु हर्ष ॥ प्रतऽइन्द्रपुर्व्याणि प्रनून् वीर्यावोचं प्रथमाकृतानि । सती न मन्युरश्रथायोऽअद्रिं सुवेदनाम कृणोर्ब्रह्मणे
गां ॥ निषुसीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कवीनां । नऽऽकृते त्वत्क्रियते किंच नारे महामर्कं मघवन् चित्रमर्च ॥ अभि
ख्यानो मघवन्नाधमानान्त्सखैवोधिर्वसुपते सखीनां । रणंकृधिरणकृतसत्यशुष्माम्केचिदाभं जारयेऽअस्मान् ॥
॥ १३ ॥ (१०।१०।१) तमस्य द्यावापृथिवी स चैतसा विश्वेभिर्देवैरनुशुष्ममावतां । यदैत्कृण्वानोर्महिमानं मिन्द्रियं
पीत्वी सोमस्य क्रतुमांऽअवर्धत ॥ तमस्य विष्णुर्महिमानमो जसां शुद्धं धन्वान्मधुनो विरंशते । देवेभिरिन्द्रां मघवांसया
वभिर्वृत्रं जघन्वांऽअभवद्दरेण्यः ॥ वृत्रेण यदहिना बिभ्रदायुधासमास्थिथायुधये शंसमाविदे । विश्वे तेऽअत्र मरुतः स

दशमेनुवाके षोडशसूक्तानि (१०।१०।१) तमस्येति दशर्चस्य सूक्तस्य वैरूपः शतप्रभेदो जगत्संख्या त्रिदुप् ।

हत्मनावर्धभ्रुग्रमहिमानमिन्द्रियं ॥ जज्ञानऽएवव्यवाधतस्पृधःप्रापश्यद्वीरोऽअभिपौस्यंरणं । अवृश्चदद्रिमवसस्य
दःसृजदस्तभ्राज्जाकस्वपस्ययापृथुं ॥ आदिंद्रःसत्रातविषीरपत्यतवरीयोद्यावापृथिवीऽअवाधत । अवाभरदृषितो
वज्रमायसंशेर्वमित्रायवरुणायदाशुषे ॥ १४ ॥ इंद्रस्यात्रतविषीभ्योविरिन्शिनऽऽरुघायतोऽअरंहयंतमन्यवे । वृत्रंय
दुग्रोव्यवृश्चदोजसापोविभ्रतंतमसापरीवृतं ॥ यावीर्याणिप्रथमानिकर्त्तवीमहित्वेभिर्यतमानौसमीयतुः । ध्वांतंतमो
वेदध्वसेहतऽइंद्रोमहापूर्वहृतावपत्यत ॥ विश्वेदेवासोऽअधवृष्ण्यानितेवर्धयन्त्सोमवत्यावचस्यया । रद्धवृत्रमहि
मिंद्रस्यहन्मनाग्निंजंभैस्तृष्वन्नमावयत् ॥ भूरिदक्षैर्भिवचनेभिर्ऋक्भिःसख्येभिःसख्यानिप्रवोचत । इंद्रोधुनैचचु
भुरिचंदभयन्ऋद्धामनस्याशृणुतेदभीतये ॥ त्वंपुरुण्याभरास्वश्यायेभिर्मसैनिवचनानिशंसन् । सुगेभिर्विश्वादुरि
तातरेमविदोषुणऽउर्वियागाधमद्य ॥ १५ ॥ (१०१०१२) घर्मासमंतात्रिवृतंव्यापतुस्तयोजुष्टिमातरिश्वाजगा
म । दिवस्पयोदिधिषाणाऽअवेषन्विदुर्देवाःसहसामानमर्कं ॥ तिस्रोदेष्टायनिर्ऋतीरुपासतेदीर्घश्रुतोविहिजानंति
वह्नयः । तासांनिचिकयुःकवयोनिदानंपरेषुयागुह्येषुव्रतेषु ॥ चतुष्कपदायुवतिःसुपेशाघृतप्रतीकाव्युनानिवस्ते ।
तस्यांसुपर्णावृषणानिषेदतुर्यत्रदेवादधिरेभागधेयं ॥ एकःसुपर्णःससमुद्रमाविवेशसऽइदंविश्वंभुवनंविचष्टे । तंपाके

(१०१०१२) घर्मेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैरूपःसध्रिर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप्चतुर्थीजगती । (तापसोघर्मोवाक्कषिः)

नमनसापश्यमंतितस्तमातारैर्द्विसऽउरेद्विमातरं ॥ सुपर्णविप्राःकवयोवचोभिरेकंसंतंबहुधाकल्पयंति । छंदोसिचद
धतोऽअध्वरेषुग्रहान्तसोमस्यमिमतेद्वादश ॥ १६ ॥ षट्त्रिंशांश्चतुरःकल्पयंतश्छंदोसिचदधतऽआद्वादशं । यज्ञंवि
मार्यकवयोमनीषऽऋक्सामाभ्यांप्ररथैवर्तयंति ॥ चतुर्दशान्येमहिमानोऽअस्यतंधीरावाचाप्रणयंतिसप्त । आमानं
तीर्थकऽइहप्रवोचद्येनपथाप्रपिबंतिसुतस्य ॥ सहस्रधापंचदशान्युकथायावह्यावापृथिवीतावदित्तत् । सहस्रधामहि
मानःसहस्रयावद्ब्रह्मविष्टितंतावतीवाक् ॥ कश्छंदसांयोगमावेदधीरःकोधिष्यांप्रतिवाचैपपाद । कमृत्विजामष्टमं
शूरमाहुर्हरीऽइंद्रस्यनिचिकायकःस्वित् ॥ भूम्याऽअंतपयैकैचरंतरिथस्यधूर्षुयुक्तसोऽअस्थुः । श्रमस्यदायंविभजं
त्येभ्योयदायमोभवतिहृम्येहितः ॥ १७ ॥ (१०१०१३) चित्रऽइच्छिशोस्तरुणस्यवक्षथोनयोमातरावप्येतिधा
तवे । अनुधायदिजीर्जनदधाचनुववक्षसद्योमहिदुत्यंश्चरन् ॥ अग्निर्हनामधायिदन्नपस्तमःसंयोजनायुवतेभस्मना
दता । अभिप्रमुराजुह्वास्वध्वरऽइनोनप्रोथमानोयवसेवृषा ॥ तंवोविन्द्रुषदंदेवमंधसऽइदुंप्रोथैतंप्रवपंतमर्णवं । आ
सावद्विनशोचिषाविरिन्शिनंमहिंभ्रतंसरजंतमध्वनः ॥ वियस्यतेज्रयसानस्याजरधक्षोर्नवाताःपरिसंत्यच्युताः ।
आरुण्वासोयुयुधयोनसत्वनंत्रितनंशंतमशिषंतऽइष्टये ॥ सऽइदग्निःकण्वतमःकण्वसस्वार्यःपरस्यांतरस्यतरुषः । अ

(१०१०१३) चित्रइतिनवर्चस्यसूक्तस्यवार्ष्टिहव्यउपस्तुतोभिर्जगतीअष्टमीनवम्यौत्रिष्टुप्शक्यौ ।

ग्निः पातु गृणतोऽग्निः सूरि नग्निर्देदा तु तेषामवोनः ॥ १८ ॥ वाजिन्तमायसहस्रेषु पित्र्यतृषु च्यवानोऽनुज्जातवेदसे ।
 अनुद्रेचिद्यो धृषतावरं सतेमहिन्तमायधन्वनेदविष्यते ॥ एवाग्निर्मतैः सहसुरिभिर्वेसुः हवे सहसः सूनरो नृभिः । मित्रा
 सोनये सुधिताऽऋता यवोद्यावोनद्युम्नैरभिसंतिमानुषान् ॥ ऊर्जोनपात्सहसावन्निर्तिवोपस्तुतस्य वन्दते वृषावाक् ।
 त्वांस्तोषामत्वया सुवीरा द्राघीयऽआयुः प्रतरं दधानाः ॥ इति त्वाग्ने वृष्टिहव्यस्य पुत्राऽउपस्तुताऽऽऋषयो वोचन् । तां
 श्रपाहि गृणतश्च सूरिन्वषड्वृषळित्यूर्ध्वासौऽअनक्षन्नमोनमऽइत्यूर्ध्वासौऽअनक्षन् ॥ १९ ॥ (१०।१०।४) पिबासो
 मम हतऽइन्द्रियाय पिबावृत्राय हंत वेशविष्ठ । पिबराये शर्वसे हूयमानः पिबमध्वस्तुपदिद्रावृषस्व ॥ अस्यापि बक्षुमतः प्र
 स्थितस्येन्द्रसोमस्य वरमासुतस्य । स्वस्तिदामनसामादयस्वार्वाचीनो रेवते सौभगाय ॥ ममत्तुत्वादि व्यः सोमऽइन्द्रमम
 त्तुयः सूयते पार्थिवेषु । ममत्तुयेन वरिवश्च कथं ममत्तुयेन निरिणासि शत्रून् ॥ आद्विबर्हीऽअमिनोया विद्रोवृषा हरिभ्या
 परिपिक्तमंधः । गव्यासुतस्य प्रभृतस्य मध्वः सत्राखेदामरुशहावृषस्व ॥ नितिग्मानि भ्राशयन् भ्राश्यान् यवस्थिरातनु
 हियातुजूनां । उग्राय तसहो वलंददामि प्रतीत्या शत्रून् विगदेषु वृश्च ॥ २० ॥ व्यर्थऽइन्द्रतनुहि श्रवांस्योजः स्थिरे वध
 न्वनोभिमातीः । अस्मद्गवावृधानः सहोभिरनिभृष्टस्तन्वावृधस्व ॥ इदं हविर्मध्वन्तुभ्यं रातं प्रति सन्नाळहणानो गृ

(१०।१०।४) पिबेति नवर्चस्य सूक्तस्य सौरोमियुत इन्द्रं विष्टुषु । (अग्रियूपोवाक्कविः)

भाय । तुभ्यं सुतो मध्वन्तुभ्यं पक्वोऽङ्गीद्रपिब च प्रस्थितस्य ॥ अङ्गीर्दिद्रप्रस्थिते माहवीषि च नोदधिष्वपचतो तसोमं ।
 प्रयस्वतः प्रतिहर्यामसित्वा सत्याः संतुयजमानस्य कामाः ॥ प्रेद्राग्निभ्यां सुवचस्यामियमिंसिधा विवप्रेरयं नावमर्कैः । अ
 याऽइव परिचरंति देवायेऽअस्मभ्यं धनं दाऽउद्भिदंश्च ॥ २१ ॥ (१०।१०।५) नवाऽउदेवाः क्षुधमिद्वधंददुरुताशि
 तमुपगच्छंति मृत्यवः । उत्तोरयिः पृणतो नोपदस्यत्युता पृणन्मर्द्धितारं न विंदते ॥ यऽआधाय च कमानाय पित्वोन्नवा
 न्सत्रं फितायोपजग्मुषे । स्थिरं मनः कृणुते सेवते पुरोतो चित्समर्द्धितारं न विंदते ॥ सऽइन्द्रो जोगो गृहवेददात्यन्नकामा
 यचरते कृशाय । अरंमस्मै भवतियामहताऽउतापरीषुकृणुते सखायं ॥ नससखायोनददाति सख्ये सचाभुवे सचमाना
 यपित्वः । अपास्मात्प्रेयान्नतदोकोऽअस्ति पृणंतं मन्यमरणं चिदिच्छेत् ॥ पूणीयादिन्नाधमानाय तव्यान् द्राघीयांसुमनु
 पश्येत् पंधां । ओहि वर्तते रथ्ये वचक्रान्यमन्यमुपतिष्ठं तरायः ॥ २२ ॥ मौघमन्नं विंदतेऽअप्रचेताः सत्यं ब्रवीमिव धऽ
 इत्सतस्य । नार्यमणं पुष्यति नो सखायं केवलं घोभवतिके वलादी ॥ कृषन्निष्कालऽआशितं कृणोति यन्नध्वानमपवृ
 ङ्गे चरित्रैः । वदन् ब्रह्मावदतो वर्नीयान् पृणन्नापिरपृणंतं मभिष्यात् ॥ एकपाद्भूयो द्विपदो विचक्रमे द्विपात्रिपादमुभ्येति
 पश्चात् । चतुष्पादेति द्विपदामभिस्वरे संपश्यन्पंक्तीरुपतिष्ठमानः ॥ समौ चिद्धस्तौ न समं विविष्टः संमातरा चिन्नसमं दु

(१०।१०।५) नवा इति नवर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो भिक्षुर्धनान्नदानं त्रिष्टुबाद्ये जगत्वा ।

हाते । यमयोश्चिन्नसमावीर्याणि ज्ञातीचित्संतौनसमंपृणीतः ॥ २३ ॥ (१०।१०।६) अग्नेहंसिन्यत्रिणंदीघन्मत्ये
ष्वा । स्वेक्षयेषुचित्रत ॥ उत्तिष्ठसिस्वाहुतोघृतानिप्रतिमोदसे । यत्वास्त्रुचंसमस्तिरन् ॥ सऽआहुतोविरोचतेगिरी
ठेन्योगिरा । सुचाप्रतीकमज्यते ॥ घृतेनाग्निःसमज्यतेमधुप्रतीकऽआहुतः । रोचमानोविभावसुः ॥ जरमाणःस
मिध्यसेदेवेभ्योहव्यवाहन । तंत्वाहवतुमर्त्याः ॥ २४ ॥ तंमर्ताऽअमर्त्यघृतेनाग्निसंपर्यत । अदाभ्यंगृहपतिं ॥ अ
दाभ्येनशोचिषाग्नेरक्षस्त्वंदह । गोपाऽऋतस्यदीदिहि ॥ सत्वमग्नेप्रतीकेनप्रत्योषयातुधान्यः । उरुक्षयेषुदीघत् ॥
तंत्वाग्नीभिर्रुक्षयाहव्यवाहंसमीधिरे ॥ यजिष्ठमानुषेजनै ॥ २५ ॥ (१०।१०।७) इतिवाऽइतिमेमनोगामश्वंस
नुयामिति । कुवित्सोमस्यापामिति ॥ प्रवाताऽइवदोधतऽउन्मापीताऽअयंसत । कुवि० ॥ उन्मापीताऽअयंसतर
धमश्वाऽइवाशवः । कुवि० ॥ उपमामतिरस्थितवाश्रापुत्रमिवप्रियं । कुवि० ॥ अहंतष्टैवबंधुरंपर्यंचामिहृदामति ।
कुवि० ॥ नहिमैऽअक्षिपच्चनाच्छान्तसुःपंचकृष्टयः । कुवि० ॥ २६ ॥ नहिमेरोदसीऽउभेऽअन्यंपक्षंचनप्रति ।
कुवि० ॥ अभिद्यामहिनाभुवमभीऽमांष्टिर्वीमही । कुवि० ॥ हंताहंपृथिवीमिमानिदधानीहवेहवा । कुवि० ॥

(१०।१०।६) अग्नेहंसीतिनवर्षस्यसूक्तस्यामहीयवउरुक्षयोरक्षोहाभिर्गायत्री । (१०।१०।७) इतिवाइतित्रयोदशर्षस्यसूक्तस्यैदो
लबोगायत्री ।

ओषमित्पृथिवीमहंजंघनानीहवेहवा । कुवि० ॥ द्विविमैऽअन्यःपक्षोऽधोऽअन्यमचीकृषं । कुवि० ॥ अहमस्मि
महामहोभिन्नभ्यमुदीषितः । कुवि० ॥ गृहोयाम्यरंकृतोदेवेभ्योहव्यवाहनः । कुवि० ॥ २७ ॥ इत्यष्टमाष्टके
षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्विषष्ट्यध्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि १४ ऋचः १४० ॥ त्यागः ॥ अश्विन्या. ११ दक्षिणाया. ११ सरमाया. पणिभ्य. सरमाया.
पणिभ्य. सरमाया. पणिभ्य. सरमाया. पणिभ्य. सरमाया. पणिभ्य. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ७ समिद्धायाम्नय. तनूनपात. इळाये. बर्हिष.
देवीभ्योद्वार्य. उपासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्या. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट्र. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. इंद्राये. ३० विश्वे-
भ्योदेवेभ्य. १० [भे. प. विश्वेभ्योदे. ३ परमात्मनइंद्राये. २ यज्ञायपरमात्मन. २ मय्यमायैवाच. गायत्र्यादिछंदोभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य.]
अमय. ९ इंद्राये. ९ धनान्नाय. ९ रक्षोघ्नेभ्य. ९ ऐंद्रायलवाये. १३ ॥ इत्यष्टमेषष्ठः ॥

तदिन्नवाथर्वणोबृहद्विर्वोहिरण्यगर्भोदशहिरण्यगर्भःप्राजापत्यःकार्यवसुंनाष्टौचित्रमहावासिष्ठआग्नेयंजागतं
माद्यांपंचमीचतैर्यवेनोवैन्यमिमंनोनवैद्युत्तमानिहवोऽग्निरुणसोमानामाद्याग्नेयीतिस्रश्चाग्नेरात्मस्तवःशिष्टाय
थानिपातंसप्तमीजगत्हमष्टौवागांभृण्यात्मानंतुष्टावद्वितीयाजगतीनंतंशैलूषिःकुल्मलबर्हिषोवामदेव्योवांहो
मुग्वैश्वदेवमुपरिष्टाद्धारतमंत्यात्रिष्टुप्परात्रीकुशिकःसौभरौरात्रिर्वाभारद्वाजीरात्रिस्तवंगायत्रममाग्नेनवविह

व्योवैश्वदेवं जगत्वंतनासत्सप्तप्रजापतिः परमेष्ठीभाववृत्तं तु योज्यो यज्ञः प्राजापत्यो जगत्याद्यापप्राचः सुकीर्तिः
काक्षीवतो मध्येनुष्टुप् सोत्तराचाश्विन्यावीजानंशकपूतो नार्मेधो मैत्रावरुणं न्यंकुसारिण्याद्यालिङ्गोक्तदेवतां त्या
महासतो बृहत्युपाद्योपांत्ये प्रस्तारपंक्तीं शेषाविराड्पाः प्रोषुसुदाः पैजवनः शाकरमहापांकावाद्यौतृचौत्रिष्टुवंतमु
भेयन्मां धातायौ वनाश्वो महापांक्पंकिरंत्यातामध्यर्धा गोधापश्यद्यस्मिन्कुमारो यामायनो याममानुष्टुभं हि के
शीमुनयो वातरशनां जूतिर्वातजूतिर्विप्रजूतिर्वृषाणकः करिः कृतं एतशक्र इयं शृंगश्चैकर्चाः कैशिनमुत देवाः सप्तक्र
ष्य एकर्चा वैश्वदेवं तवत्येष ङंगऽ औरवो जागत सूर्यरश्मिर्देवगंधर्वो विश्वावसुरात्मानमस्तौ तूर्ध्वसवितारमग्ने
तवाग्निः पावक आग्नेयं विष्टारपंक्तीति सः सतो बृहत्युपरिष्टाज्योतिरग्ने अच्चाग्निस्तापसो वैश्वदेवमानुष्टुभं ह्ययम
ष्टौष्टुचाः शाङ्गाजरीताद्रोणः सारिसृकः स्तंबमित्राग्नेयं माद्ये जगत्यौ च तस्त्रिष्टुभः ॥ ७ ॥ ॥ ॥
हरिः ओम् (१०१०१८) तदिदासु भवनेषु ज्येष्ठयतो जज्ञऽ उग्रस्त्वेष नृग्नः । सद्यो जज्ञानो निरिणातिशत्रुननुयं
विश्वेमदंत्यूमाः ॥ वावृधानः शवंसाभूयोजाः शत्रुर्दासाय भियसं दधाति । अव्यनच्चव्यनच्च सस्त्रिसंतैनवंतप्रभृतामदे
षु ॥ त्वेक्रतुमर्पिवृजंति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवंत्यूमाः । स्वादोः स्वादीयः स्वादुनां सृजा समदः सुमधुमधुनाभियोधीः ॥

(१०१०१८) तदिदिति नवर्चस्य सूक्तस्याथर्वणो बृहद्विष्टुपः ।

इति चिद्धित्वा धनाजयंतं मदेऽनुमदंति विप्राः । ओजीयो धृष्णो स्थिरमातनुष्वमात्वादभन्यातु धानादुरेवाः ॥
त्वया वयं शाश्वद्देहेरेणेषु प्रपश्यंतो युधेन्यानि भूरि । चोदयामितऽ आयुधावचोभिः संतं शिशामि ब्रह्मणा वयांसि ॥ १ ॥
स्तुषेय्यं पुरुवर्षं मृभ्वमिनतं ममास्यमाद्यानां । आदर्षते शवंसासप्तदानुं प्रसाक्षते प्रतिमानानि भूरि ॥ नितदधिषेवर्परं
चयस्मिन्नाविधावसादुरोणे । आमातरां स्थापयसे जगत्सु अतऽ इनोषिकर्वरापुरुणि ॥ इमा ब्रह्मवृहद्विबोऽविवृक्तीं द्राय
शूपमग्निः स्वर्षाः । महोगोत्रस्य क्षयतिस्वराजोदुरश्च विश्वाऽअवृणोदपस्वाः ॥ एवामहान्वृहद्विबोऽअधर्वावोच
त्स्वांतन्वमिदमेव । स्वसारोमातरि भ्वरीररि प्राहिन्वंति च शवंसावर्धयंति च ॥ २ ॥ (१०१०१९) हिरण्यगर्भः
समवर्तताग्नेभूतस्य जातः पतिरेकऽ आसीत् । सदाधारपृथिवीं द्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ यऽ आत्मदा बल
दायस्य विश्वऽ उपासते प्रशिष्यस्य देवाः । यस्य छाया मृत्यस्य मृत्युः कस्मै ॥ यः प्राणतो निमिषतो महिष्वैकऽ इद्राजा
जगतो बभूव । यऽ ईशऽ अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै ॥ यस्य मेहिमवैतो महित्वायस्य समुद्रं सयां सहाहुः । यस्येमाः
प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै ॥ येन द्यौरग्रापृथिवी च हृद्वा येन स्वः स्तभितं येन नाकः । योऽ अंतरिक्षे रजसो विमानः कस्मै ॥
॥ ३ ॥ यं क्रंदसीऽ अवसातस्तभानेऽ अभ्यैक्षेतां मनसारेजमाने । यत्राधिसूरऽ उदितो विभातिकस्मै ॥ आपो ह्यद्रु

(१०१०१९) हिरण्यगर्भ इति दशर्चस्य सूक्तस्य प्राजापत्यो हिरण्यगर्भः प्रजापतिश्चिष्टुपः ।

हृतीर्विश्वमायुन्गर्भदधानाजनयंतीरग्निं । ततोदेवानांसमवर्ततासरेकःकस्मै० ॥ यश्चिदापोमहिनापर्यपश्यदक्षंदधा
नाजनयंतीर्यज्ञं । योदेवेष्वधिदेवऽएकऽआसीत्कस्मै० ॥ मानोहंसीजनितायःपृथिव्यायोवादिवैसत्यधर्माज्जानं ।
यश्चापश्चंद्राबृहतीर्ज्जानकस्मै० ॥ प्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वान्जातानिपरिताबभूव । यत्कामास्तेजुहुमस्तन्नोऽअ
स्तुवयस्यामपतयोरयूणां॥ ४ ॥ (१०।१०।१०) वसुंनचित्रमहसंगृणीषेवामंशेवमतिथिमद्विषेण्यं । सरासते
शुरुधौविश्वधायसोमिहोतागृहपतिःसुवीर्यं ॥ जुषाणोऽअग्नेप्रतिहर्यमेवचोविश्वानिविद्वान्वयुनानिसुकृतो । घृतनि
र्णिग्ब्रह्मणेगातुमेरयतवदेवाऽअजनयन्ननुव्रतम्॥ सप्तधामानिपरियन्नमत्योदाशहाशुषेसुकृतैमामहस्व । सुवीरेण
रयिणाग्नेस्वाभुवायस्तऽआनंदसमिधातंजुषस्व ॥ यज्ञस्यकेतुंप्रथमंपुरोहितंहविष्मंतऽईळतेसप्तवाजिनं । शृण्वंतमाग्निं
घृतपृष्ठमुक्षणंपुणतंदेवंपृणतेसुवीर्यं ॥ त्वंदतःप्रथमोवरैण्यःसह्यमानोऽअमृतायमत्स्व । त्वामर्जयन्मरुतोदाशुषोऽग
हेत्वांस्तोमेभिर्भृगवोविरुरुचुः ॥ ५ ॥ इषंदुहन्सुदुर्धाविश्वधायसंयज्ञप्रियेयजमानायसुकृतो । अग्नेघृतस्त्रिर्ऋता
निदीद्यद्वैतिर्यज्ञंपरियन्त्सुकृतूयसे ॥ त्वामिदस्याऽउषसोव्युष्टिषुदुतंकृण्वानाऽअयजंतमानुषाः । त्वांदेवामहया
य्यायवावृधुराज्यमग्नेनिमृजंतोऽअध्वरे॥ नित्वावसिष्ठाऽअहंतवाजिनंगुणंतोऽअग्नेविदथेषुवेधमः । रायस्पोष्य

(१०।१०।१०) वसुमित्यष्टर्वस्यसूक्तस्यवासिष्ठश्चित्रमहाअभिर्जंगतीआद्यापंचम्यौत्रिष्टुभौ ।

जमानेषुधारययूयं० ॥ ६ ॥ (१०।१०।११) अयंवेनश्चोदयत्पृथिव्यामर्ज्योतिर्जरायूरजसोविमाने । इममपांसंग
मेसूर्यस्यशिशुन्नविप्रामतिभीरिहंति ॥ समुद्रादूर्मिमुदियतिवेनोभोजाःपृष्ठंहर्यतस्यदशि । ऋतस्यसानावधिचिष्टपि
आदसमानंयोनिमभ्यनूषतव्राः॥ समानंपूर्वांरभिवावशानास्तिष्ठन्वत्सस्यमातरःसनीळाः । ऋतस्यसानावधिचक्र
माणारिहंतिमध्वोऽअमृतस्यवाणीः ॥ जानंतोरूपमकृपंतविप्रामृगस्यघोषैमहिषस्यहिगमन् । ऋतेनयंतोऽअधिसिंधुम
स्थुविंदद्रध्वोऽअमृतानिनाम ॥ अप्सराजारमुपसिष्मियाणायोषाविभर्तिपरमेव्योमन् । चरंप्रियस्ययोनिषुप्रियः
सन्सीदत्पक्षेहिरण्ययेसवेनः॥ ७ ॥ नाकैसुपर्णमुपयत्पतंतंदावेनंतोऽअभ्यचक्षतत्वा । हिरण्यपक्षंवरुणस्यदुतय
मस्ययोनौशकुनंभुरण्युं॥ ऊर्ध्वोर्गंधर्वोऽअधिनार्कैऽअस्थात्प्रत्यङ्चित्राविभ्रदस्यायुधानि । वसानोऽअत्कंसुरभिं
हृशेकंस्वर्णनामजनतप्रियाणि ॥ द्रुपःसमुद्रमभियजिगातिपश्यन्गृध्रस्यचक्षसाविधर्मन् । भानुःशुक्रेणशोचिषा
चकानस्तृतीयैचक्रेरजसिप्रियाणि ॥ ८ ॥ (१०।१०।१२) इमंनोऽअग्नऽउपयज्ञमेहिपंचयामंत्रिवृतंसप्ततंतुं । अ
सौहव्यवाळुतनःपुरोगाज्योगेवदीर्घतमऽआशयिष्ठाः ॥ अदेवाहेवःप्रचतागुहायन्प्रपद्यमानोऽअमृतत्वमैमि । शि

(१०।१०।१२) अयमित्यष्टर्वस्यसूक्तस्यभार्गवोवेनोवेनस्त्रिष्टुपः । (१०।१०।१२) इमंनइतिनवर्वस्यसूक्तस्याद्यायाःपंचम्यादिचतसृणांचा
भिर्वरुणसोमाऋषयःद्वितीयादितिसृणामभिर्ऋषिःआद्यानांचतसृणामभिःपंचमीसप्तम्यष्टमीनांवरुणःषष्ठ्याःसोमोनवम्याःसोमंद्वौत्रिष्टुप्-

वयत्संतमशिंजो जहामि स्वात्सख्यादरणीनाभिमेभि ॥ पश्यन्नन्यस्याऽअतिथिवयायाऽऋतस्य धामविमिमे पुरुणि ।
 शंसांमिपित्रेऽअसुराय शेषं मयज्ञियाद्यज्ञिर्यं भागमेभि ॥ बह्वीः समाऽअकरमंतरस्मिन्निद्रवृणानः पितरं जहामि । अग्निः
 सोमो वरुणस्ते च्यवंते पर्यावर्द्राष्टं तदवाम्यायन् ॥ निर्मायाऽउत्येऽअसुराऽअभूवन्त्वं च मावरुणकामयासे । ऋतेन रा
 जन्ननृतं विविचन्ममराष्ट्रस्याधिपत्यमेहि ॥ ९ ॥ इदं स्वरिदमिदां सवाममयं प्रकाशऽउर्वीऽतरिक्षं । हनाववृत्रं निरेहि
 सोमहविष्टासंतं हविषाय जाम ॥ कविः कवित्वादिविरूपमासजदप्रभृतीवरुणो निरपः सृजत् । क्षेमं कृण्वानाजनयोन
 सिंधवस्ताऽअस्य वर्णं शुचयो भरिभ्रति ॥ ताऽअस्य ज्येष्ठमिन्द्रियं संचते ताऽईमाक्षेति स्वधयामदंतीः । ताऽई विशो नरा
 जानं वृणाना बीभत्सुवोऽअपवृत्रादतिष्ठन् ॥ बीभत्सूनां सयुजं हंसमाहुरपां दिव्यानां सख्ये चरंतं । अनुष्टुभमनुचर्चुर्य
 माणमिन्द्रं निचिक्युः कवयो मनीषा ॥ १० ॥ (१०।१०।१३) अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वे देवैः ।
 अहं मित्रावरुणो भाविर्भर्ग्यहमिन्द्राग्नीऽअहमश्विनो भा ॥ अहं सोममाह न स विभर्ग्यहं त्वष्टारमुत पूषणं भगं । अहं दधा
 मि द्रविणं हविष्मते सुप्रान्येयं यजमानाय सुन्वते ॥ अहं रार्ष्टीं संगमनीव सूनां चिकितुषीं प्रथमायज्ञियानां । तां मा देवा
 व्यदधुः पुरुत्राभूरिस्थात्राभूर्या विशयतीं ॥ मया सोऽअन्नं मत्तियो विपश्यति यः प्राणितियऽई शृणोत्युक्तं । अमंतवो मां

सप्तमी जगती । (१०।१०।१३) अहं रुद्रेभिरित्यष्टर्चस्य सूक्तस्यां भृणिर्वागां भृणिर्वाक्त्रिष्टुप् द्वितीया जगती ।

तऽउपक्षियंति श्रुधि श्रुतश्च द्विवंतैव दामि ॥ अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिः । यं कामयेत तं मुग्रं कृ
 णो मितं ब्रह्माणं तमृषितं सुमेधा ॥ ११ ॥ अहं रुद्राय धनुरातनो मित्रह्वा द्विषे शरं वेहं तवाऽउ । अहं जनाय समदं कृणोम्य
 हं द्यावापृथिवीऽआविवेश ॥ अहं सुवे पितरं मस्य मूर्धन्ममयो निरप्स्वंऽतः संमुद्रे । ततो वितिष्ठे भुवनानु विश्वोतामूं द्याव
 र्मणो पस्पृशामि ॥ अहमेव वातऽइव प्रवाग्यारभमाणो भुवनानि विश्वा । परो दिवा परऽएनापृथिव्यं तावतीमहिना सं
 वभूव ॥ १२ ॥ (१०।१०।१४) नतमं हो नदुरितं देवासोऽअष्टमर्त्यं । सजोषसो यमर्यमा मित्रो नर्यति वरुणोऽअति
 द्विषः ॥ तद्विवयं वृणीमहे वरुण मित्रार्यमन् । येना निरंहसो यूयं पाथने धाचमर्त्यमतिद्विषः ॥ तेनूनं नो यमुत ये वरुणो
 मित्रोऽअर्यमा । नर्येष्टाऽउनो नेषणि पषिष्टाऽउनः पषण्यतिद्विषः ॥ यूयं विश्वं परिपाथ वरुणो मित्रोऽअर्यमा । युष्मा
 कं शर्मणि प्रिये स्याम सुप्रणीतयोतिद्विषः ॥ आदित्या सोऽअतिस्त्रिधो वरुणो मित्रोऽअर्यमा । उग्रं मरुद्भीरुद्रं हुवे मेन्द्रमग्निं
 स्वस्तयेतिद्विषः ॥ नेतारऽऊषुर्णास्तिरो वरुणो मित्रोऽअर्यमा । अतिविश्वानि दुरिताराजानश्चर्षणीनामतिद्विषः ॥ शुनम
 सभ्यं मूतये वरुणो मित्रोऽअर्यमा । शर्मयच्छंतु सप्रथऽआदित्या सोयदीमहेऽअतिद्विषः ॥ यथा हृत्य द्वसवो गौर्यचित्प

(१०।१०।१४) नतमित्यष्टर्चस्य सूक्तस्य शैल्लुषिः कुल्मलबर्हिषो विश्वे देवा उपरिष्ठा बृहत्सं तया त्रिष्टुप् । (अत्र वामदेव्यो होमुक्पाक्षिकऋषिः ।
 कुल्मलबर्हिष इत्यदंतं प्रातिपदिकं) ।

दिष्टिताममुचतायजत्राः । एवोष्व१स्मन्मुचताव्यहःप्रतार्यग्रेप्रतरन्नऽआयुः ॥ १३ ॥ (१०१०१५) रात्रीव्य
ख्यदायतीपुरुत्रादेव्य१क्षभिः । विश्वाऽअधिश्रियोधित ॥ ओर्वप्राऽअमर्त्यानिवतोदेव्यु१द्वतः । ज्योतिषाबाधते
तमः ॥ निरुस्वसारमस्कृतोषसंदेव्यायती । अपेदुहासतेतमः ॥ सानोऽअद्यस्यावयंनितेयामन्नविक्षमहि । वृक्षेनव
सृतिवयः ॥ निग्रामासोऽअविक्षतनिपद्वंतोनिपक्षिणः । निश्येनासश्चिदर्थिनः ॥ यावयावृक्ष्य१वृक्ष्यवयस्तेनमूर्म्ये ।
अथानःसुतराभव ॥ उपमापेपिशुत्तमःकृष्णव्यक्तमस्थित । उषऽऽकृणेवयातय ॥ उपतेगाऽइवाकरंवृणीष्वदुहितर्दिवः ।
रात्रिस्तोमंनजिग्युषे ॥ १४ ॥ (परिशिष्टं) आरात्रिपार्थिवंरजःपितरःप्रायुधामभिः । दिवःसदांसिबृहतीवितिष्ठसऽआ
त्वेषंवर्ततेतमः ॥ येतैरात्रीनृचक्षंसोयुक्तासौनवतिर्नव । अशीतिःसत्त्वष्टाऽउतोतैसप्तसप्ततीः ॥ रात्रीप्रपद्येज्जननीसर्वभू
तनिवेशनी । भद्रांभगवतीकृष्णाविश्वस्यजगतोनिशां ॥ संवेशिनीसैयमिनीग्रहनक्षत्रमालिनी । प्रपन्नोहंशिवारात्री
भद्रेपारमशीमहिभद्रेपारमशीमह्योनमः ॥ १ ॥ स्तोष्यामिप्रयतोदेवीशरण्याबहुचप्रियां । सहस्रसंमितांदुर्गाजातवेद
सेसुनवामसोमै ॥ शांत्यर्थतद्भिजातीनामृषिभिःसोमपाश्रिताः । ऋग्वेदेत्वंसमुत्पन्नारातीयतोनिर्दहातिवेदः ॥ येत्वा
देविप्रपद्यंतिब्राह्मणाहव्यवाहनी । अविद्याबहुविद्यावासनःपर्षदतिदुर्गाणिविश्वा ॥ येऽअग्निवर्णाशुभांसौम्यकीर्त

(१०१०१५) रात्रीत्यष्टर्चसूक्तस्यसौभरःकुशिकोरात्रिर्गायत्री । (अत्रभारद्वाजीरात्रिकृषिकापाक्षिकी) ।

यिष्यंतियेद्विजाः । तान्तरयतिदुर्गाणिनावेवसिंधुदुरितात्यग्निः ॥ २ ॥ दुर्गेषुविषमेघोरेसंग्रामेरिपुसंकटे । अग्निचो
रनिपातेषुदुष्टग्रहनिवारणे ॥ दुर्गेषुविषमेषुत्वंसंग्रामेषुवनेषुच । मोहयित्वाप्रपद्यंतेतेषामेऽअभयंकुरुतेषामेऽअभयंकुरु ॥
केशिनीसर्वभूतानांपंचमीतिचिनामच । सामांसमानिशादेवीसर्वतःपरिरक्षतुसर्वतःपरिरक्षत्वोन्नमः ॥ ३ ॥ तामग्निवर्णा
तपसाज्वलंतीवैरोचनीकर्मफलेषुजुष्टा । दुर्गादेवीशरणमहंप्रपद्येसुतरसितरसेनमःसुतरसितरसेनमः ॥ दुर्गादुर्गेषुस्थाने
षुशंनोदेवीरभिष्टये । यऽइमंदुर्गास्तवंपुण्यंरात्रौरात्रौसदापठेत् ॥ रात्रिःकुशिकसौभरोरात्रिर्वाभारद्वाजीरात्रिस्तवांगा
यत्री । रात्रीसूक्तजपेन्नित्यंतत्कालमुपपद्यते ॥ उलूकयातुंशुशुलूकयातुंजहिव्यातुमुतकोकयातुं । सुपर्ण्यातुमुतगृ
ध्रयातुंहृषदेवप्रमृणरक्षऽइंद्र ॥ पिशंगभृष्टिमंभृणपिशाचिमिंद्रसंमृण । सर्वरक्षोनिर्बहय ॥ ४ ॥ हिमस्यत्वाजरायु
णाशालेपरिव्ययामसि । उतहृदोहिंनोधियोभिर्ददातुभेषजं ॥ शिशीतहृदोहिंनोधियोभिर्ददातुभेषजं । अंतिकाम
न्निमजनयदूर्वातःशिशुलागमत् ॥ अजातपुत्रपक्षायाहृदयंममदूयते । विपुलंवनंब्रह्माकाशंचरजातवेदःकामाय ॥
मांचरक्षपुत्रांश्चशरणमभूत्तव । पिंगाक्षलोहितग्रीवकृष्णवर्णनमोस्तुते ॥ अस्मान्निर्बहंरस्येनासागरस्योर्मयोयथा ।
इंद्रःक्षत्रंदातुवरुणमभिषिचतु ॥ शत्रुवोनिधनंयांतुजयत्वंब्रह्मतेजसा ॥ ५ ॥ कपिलजटींसर्वभक्षचाग्निप्रत्यक्षदै
वतं ॥ वरुणंचवशाभ्यग्रेमपुत्रांश्चरक्षतुमपुत्रांश्चरक्षत्वोन्नमः ॥ साग्रवर्षशतंजीवपिब्रवादचमोदच ॥ दुःखितांश्चाद्वि

जांश्चैवप्रजांचपशुपालय ॥ यावदादित्यस्तपतिथावद्भाजतिचंद्रमाः । यावद्वायुःप्लवायतितावज्जीवजयाजय ॥ येन
केनप्रकारेणकोहिनामनुजीवति । परेषामुपकारार्थयज्जीवतिसजीवति । एतावैश्वानरीसर्वदेवानामोस्तुते ॥ नचोर
भयंनचसर्पभयंनचव्याघ्रभयंनचमृत्युभयं । यस्यापमृत्युर्नचमृत्युःसर्वलभतेसर्वजयते ॥ ६ ॥ इतिपरिशिष्टं ॥)
(१०।१०।१६) ममाग्नेवचोविह्वेष्वस्तुवयंत्वेधानास्तन्वपुषेम । मह्यंनमंतांप्रदिशश्चतस्त्रस्वयाध्यक्षेणपृतनाजये
म ॥ ममदेवाविह्वेसंतुसर्वेऽइंद्रवंतोमरुतोविष्णुरग्निः । ममांतरिक्षमुरुलोकमस्तुमह्यंवातःपवतांकामेऽअस्मिन्+ ॥
मयिदेवाद्रविणमायंजंतांमय्याशीरस्तुमयिदेवहूतिः । दैव्याहोतारोवनुषंतपूर्वेरिष्टाःस्यामतन्वासुवीराः ॥ मह्यंयजं
तुममयानिहव्याकूतिःसत्यामनसोमेऽअस्तु । एनोमानिगांकतमच्चनाहंविश्वेदेवासोऽअधिबोचतानः ॥ देवीःषलु
वोरुरुनःकृणोतविश्वेदेवासऽइहवीरयध्वं । माहास्महिप्रजयामातनूभिर्मारिधामद्विषतेसोमराजन् ॥ १५ ॥ अग्नेम
न्युंप्रतिनुदन्परेषामदब्धोगोपाःपरिपाहिनस्त्वं । प्रत्यंचोयंतुनिगुतःपुनस्तेऽमेषांचित्तंप्रबुधांविनेशत् ॥ धाताधातृ
णांभुवनस्यस्यस्पर्तिर्देवंत्रातारमभिमातिषाहं । इमंयज्ञमश्विनोभाबृहस्पतिर्देवाःपातुयजमानंन्यर्थात्+ ॥ उरुव्यचा
नोमहिषःशर्मयंसदस्मिन्हवैपुरुहूतःपुरुक्षुः । सनःप्रजायैर्हर्यश्वमृळ्येद्रमानोरिरिषोमापरादाः ॥ येनःसपत्न्याऽअपते

(१०।१०।१६) ममाग्नेइतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोविहव्योविश्वेदेवास्त्रिष्टुब्जयाजगती ।

भवंत्विद्राग्निभ्यामववाधामहेतान् । वसवोरुद्राऽआदित्याऽउपरिस्पृशौमोग्रचेत्तारमधिराजमक्रन् ॥ (परिशिष्टं ॥
अर्वाचमिंद्रममुतोहवामहेयोगोजिद्धंनजिदंश्वजिद्यः । इमंनोयज्ञंविह्वेषुषस्वास्यकुल्मोहरिवोमेदिनंत्वा) ॥ १६ ॥
(परिशिष्टं ॥ आयुष्यैवर्चस्यंरायस्पोषमौद्भिदं । इदंहरिण्यंवर्चस्वजैत्रायाविशतादिमाम् ॥ उच्चैर्वाजीपृतनाषादसं
भासाहंधनंजयं । सर्वाःसमग्राऽऋद्धयोहिरण्येस्मिन्समाहिताः ॥ शुनमहंहरिण्यस्यपितुर्मानेवजग्रभं । तेनमांसूर्यं
त्वचमकरंपुरुषुप्रियं ॥ सम्राजंचविराजंचाभिष्टिर्याचमेध्रुवा । लक्ष्मीराष्टस्ययामुखेतयामामिद्रसंसृज ॥ अग्नेःप्रजा
तंपरियद्धिरण्यममृतंयज्ञेऽअधिमर्त्येषु । यऽएनद्वेदसइदेनमर्हतिजरामृत्युर्भवतियोविभर्ति ॥ १ ॥ यद्वेदुराजावरु
णोयदुदेवीसरस्वती । इंद्रोयद्वृत्रहावेदतन्मेवर्चसऽआयुषे ॥ नतद्रक्षांसिनापिशाचाश्चरंतिदेवानामोजःप्रथमजंह्ये
तत् । योविभर्तिदाक्षायणाहिरण्यंसदेवेषुकृणुतेदीर्घमायुःसमनुष्येषुकृणुतेदीर्घमायुः ॥ यदाबध्नाक्षायणाहिरण्यंश
तानींकायसुमनस्यमाना । तन्नऽआबध्नामिश्रतशारदायायुष्मान्जरदष्टिर्यथासत् ॥ घृतादुर्लभंमधुमत्सुवर्णधनंजयंध
रुणंधारयिष्णु ॥ ऋणकृत्सपत्न्यादधरांश्चकृण्वदारौहमांमहतेसौभगाय ॥ प्रियंमांकुरुदेवेषुप्रियंराजसुमांकुरु । प्रियं
विश्वेषुगोप्लेषुमयिधेहिरुचारुचं ॥ अग्निर्येनविराजतिसूर्योयेनविराजति ॥ विराज्येनविराजतितेनास्मान्ब्रह्मणस्पते

विराजसमिधं कुरु ॥ २ ॥ इति परिशिष्टं ॥) (१०१११) नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजो नोव्यो मापरो
यत् । किमावरीवः कुहकस्य शर्मभ्रंभः किमासीद्रहनंगभीरं+ ॥ नमृत्युरासीदमृतं नतर्हि नराध्याऽअहऽआसीत्प्रकेतः ।
आनीदवातं स्वधया तदेकं तस्माद्भान्यन्नपरः किंच नास ॥ तमऽआसीत्तमसा गृह्णमग्रे प्रकेतं संलिलं सर्वमाऽइदं । तुच्छये
नाभ्वपिहितं यदासीत्तपसस्तन्महिना जायतैकं ॥ कामस्तदग्रे समवर्तताधिमनसोरेतः प्रथमं यदासीत् । सतो बंधुमसंति
निरविंदन् हृदि प्रतीष्या कुवयो मनीषा+ ॥ तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषामधः स्विदासीद्दुपरि स्विदासीत् ॥ रेतोधाऽ
आसन्महिमानं आसन्स्वधाऽअवस्तात्प्रयतिः परस्तात् ॥ कोऽअद्भवेदुक्ऽइह प्रवोचत्कुतऽआजाता कुतऽइयं विसृ
ष्टिः । अर्वाग्देवाऽअस्य विसर्जने नाथा को वेदयत्तऽआबभूव ॥ इयं विसृष्टिर्यत्तऽआबभूव यद्विवाद्भेयदिवान । योऽअ
स्याध्यक्षः परमेव्यो मन्तसोऽअंगवेदयदिवान वेद ॥ १७ ॥ (१०१११२) यो यज्ञो विश्वतस्तुं भिस्ततऽएकशतं देवक
र्मेभिरायतः । इमे वयंति पितरो यऽआययुः प्रवयापवयेत्यासते तते+ ॥ पुमाँऽएनंतनुतऽउत्कृणत्तिपुमान्वितं स्वेऽअधि
नाकैऽअस्मिन् । इमे मयूखाऽउपसेदुरूसदः सामानि चक्रुस्तसराण्योतवे ॥ कासीत्प्रमाप्रतिमार्किं निदानमाज्यं किमासी

एकादशेनुवाके त्रयोविंशतिसूक्तानि (१०११११) नासदिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य परमेष्ठी प्रजापतिर्भाववृत्तिस्त्रिष्टुप् । (१०१११२) यो यज्ञ
इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य प्राजापत्यो यज्ञो भाववृत्तिस्त्रिष्टुप् बाद्याजगती ।

त्यरिधिः कऽआसीत् । छंदः किमासीत्प्रऽउगं किमु कथं यद्देवा देवमयं जंतु विश्वे ॥ अग्नेर्गायत्र्यं भवत्सयुग्वोष्णिहयासवि
तासंबभूव । अनुष्टुभासोमऽउक्थैर्महस्वान्बहुस्पतेर्वृहतीवाचमावत् ॥ विराणिमत्रावरुणयोरभि श्रीरिंद्रस्य त्रिष्टुविह
भागोऽअहः । विश्वान्देवान्जगत्या विवेश तेन चाकृप्रऽऽरुषयो मनुष्याः ॥ चाकृप्रेतेनऽऽरुषयो मनुष्या यज्ञे जाते पितरो
नः पुराणे । पश्यन्मन्ये मनसा चक्षसातान्यऽइमं यज्ञमयं जंतु पूर्वं ॥ सहस्रो माः सहस्रं दसऽआवृतः सहस्रं माऽऽरुषयः सप्त
दैव्याः । पूर्वेषां पंथामनु दृश्यधीराऽअन्वाले भिरैरथ्यो नृन् इमीन्+ ॥ १८ ॥ (१०१११३) अपप्राचंऽइंद्रविश्वं
ऽअमित्रानपापांचोऽअभिभूतेनुदस्व । अपो दींचोऽअपशूराधराचंऽउरौ यथा तव शर्मन्मदेम ॥ कुविदं गयवमंतो यवंचि
द्यथादांत्यनु पूर्ववियूय । इहेहैषां कृणुहि भोजनानिये बहिषो नमो वृत्किं न जग्मुः+ ॥ न हि स्थूर्युतथायातमस्तिनोतश्रवो
विविदे संगमेषु । गव्यं तऽइंद्रं सख्याय विप्राऽअश्वान्यंतो वृषणं वाजयंतः ॥ युवं सुराममश्विनानमुचावा सुरे सचा । वि
पिपाना शुभस्पतीऽइंद्रं कर्मस्वावतं ॥ पुत्रमिव पितरां श्विनो भेद्रावधुः काव्यैर्दसनाभिः । यत्सुरामं त्यापि ब्रुः शचीभिः
सरस्वतीत्वामघवन्नभिष्णक् ॥ इंद्रः सुत्रामास्ववाँऽअवोभिः सुमृलीको भवतु विश्ववैदाः । बाधतां द्वेपोऽअभयं कृणो
तु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ तस्य वयं सुमंतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम । स सुत्रामास्ववाँऽइन्द्रोऽअस्मेऽआराचिद्वे

(१०१११३) अपप्राच इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काक्षीवतः सुकीर्तिरिंद्रश्चतुर्थीपंचम्योरधिनौ त्रिष्टुप् चतुर्थ्यनुष्टुप् ।

पः सनुतयुयोतु ॥ १९ ॥ (१०।११।४) ईजानमिह्यौर्गुतावसुरीजानंभूमिरभिप्रभूषणि । ईजानंदेवावश्वि
नावभिसुस्त्रैर्वर्धतां ॥ तावांमित्रावरुणाधारयत्क्षितीसुषुम्नेषितत्वतायजामसि । युवोःक्राणायसख्यैरभिव्यामरक्ष
सः ॥ अधाचिन्नुयद्विधिषामहेवामभिप्रियरेकणःपत्यमानाः । द्वावायत्पुष्यतिरेकणःसम्वारन्नाकिरस्यमघानि ॥
असावन्योऽअसुरसूयतद्यौस्त्वंविश्वेषांवरुणासिराजा । मूर्धारथस्यचाकन्नैतावतैनसांतकधुक् ॥ अस्मिन्त्वेतच्छ
कपूतऽएनोहितेमित्रेनिगंतान्हन्तिवीरान् । अवोर्वायद्वाप्तनूष्ववःप्रियासुयज्ञियास्वर्वा ॥ युवोर्हिमातादितिर्विचेत
साद्योर्नभूमिःपयसापुपूतनि । अवप्रियादिदिष्टनसूरोनिनिकरुदिमभिः ॥ युवंह्यमराजावसीदतंतिष्ठद्वथंनधूर्षदंवन
र्षदं । तानःकणूकयतीर्नमेधस्तत्रेऽअंहसःसुमेधस्तत्रेऽअंहसः ॥ २० ॥ (१०।११।५) प्रोष्वस्मैपुरोरथमिन्द्रायशुष
मंचत । अभीकैचिदुलोककृत्संगेसमत्सुवृत्रहास्माकंबोधिचोदितानभैतामन्यकेषांन्याकाऽअधिधन्वसु ॥ त्वंसिंधूर
यासृजोधराचोऽअहन्नहि । अशत्रुरिन्द्रजज्ञिषेविश्वंपुष्यसिवार्यंतत्वापरिष्वजामहेनभैता० ॥ विषुविश्वऽअरातयो
योनंशंतनोधियः । अस्तासिशत्रवेवधंयोनऽइंद्रजिघांसितियातैरातिर्दिवसुनभैता० ॥ योनऽइंद्राभितोजनोवृका

(१०।११।४) ईजानमिति नर्मस्यसूक्तस्यनामैधःशकपूतोमित्रावरुणावाद्यायाशुभूम्यधिनोविराड् रूपाःआद्यान्यंकुसारिणीद्वितीयाषष्ठ्यौ
प्रस्तारपंक्तीअंलामहासतोवृहती । (१०।११।५) प्रोष्विति सप्तर्चस्यसूक्तस्यसुदाःपैजवनइंद्रःशकरीचतुर्थ्यादितिसोमहापंक्तयोल्यात्रिष्टुप् ।

युरादिदैशति । अधस्पदंतर्मीकृधिविबाधोऽअसिसासहिर्नभैता० ॥ योनऽइंद्राभिदासतिसनाभिर्यश्चनिष्ठः । अव
तस्यबलैतिरमहीवद्यौरधृत्मनानभैता० ॥ व्यमिन्द्रत्वायवःसखित्वमारभामहे । ऋतस्यनःपथानयातिविश्वानिदुरि
तानभैता० ॥ अस्मभ्यंसुत्वमिन्द्रतांशिक्षयादोहतेप्रतिवरंजरित्रे । अच्छिद्रोभीपीपयद्यथानःसहस्रधारापयसामहीगौः+
॥ २१ ॥ (१०।११।६) उभेयदिन्द्रोदसीऽआपप्राथोषाऽइव । महांतंत्वामहीनांसम्राजंचर्षणीनांदेवीजनित्र्यजी
जनद्राजनित्र्यजीजनत् ॥ अवस्मदुर्हणायतोमर्तस्यतनुहिस्थिरं । अधस्पदंतर्मीकृधियोऽअस्मांऽआदिदैशतिदेवी० ॥
अवत्याबृहतीरिषोविश्वश्चैद्राऽअमित्रहन् । शचीभिःशक्रधूनहीद्रविश्वोभिरूतिभिर्देवी० ॥ अवयत्त्वंशतक्रतुविद्रवि
श्वानिधूनुषे । रयिनसुन्वतेसचासहस्रिणींभिरूतिभिर्देवी० ॥ अवस्वेदाऽइवाभितोविष्वक्पतंतुदिद्यवः । द्यौया
ऽइवतंतवोव्यस्रस्मदैतुदुर्मतिर्देवी० ॥ दीर्घहंकुशंयथाशक्तिंविभर्षिंमंतुमः । पूर्वेणमघवन्पदाजोव्यांयथायमोदेवी० ॥
नकिर्देवामिनीमसिनकिरायोपयामसिमंत्रश्रुत्यंचरामसि । पक्षेभिरपिपक्षेभिरत्राभिसंरभामहे ॥ २२ ॥ (१०।११।७)
यस्मिन्वृक्षेसुपलाशेदेवैःसंपिबतेयमः । अत्रानोविश्वपतिःपितापुराणोऽअनुवेनति ॥ पुराणोऽअनुवेनैतंचरंतंपापया

(१०।११।६) उभेयदितिसप्तर्चस्यसूक्तस्ययौवनाश्वोमांधातेंद्रःअंलानांतिसृणामर्धर्चागोधेंद्रोमहापंक्तिरंलपंक्तिः । (१०।११।७) यस्मि
न्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्ययामायनःकुमारोयमोनुष्टुप् ।

मुया । असूयन्नभ्यचाकशंतस्माऽअस्पृह्यंपुनः ॥ यंकुमारनवरथमचक्रमनसाकृणोः । एकैषंविश्वतःप्रांचमपश्यन्न
धितिष्ठसि ॥ यंकुमारप्रावर्तयोरथंविप्रैभ्यस्परि । तंसामानुप्रावर्ततुसमितोनाव्याहितं ॥ कःकुमारमजनयद्रथंकोनि
रवर्तयत् । कःस्वित्तदुद्यनोब्रूयादनुदेयीयथाभवत् ॥ यथाभवदनुदेयीततोऽअग्रमजायत । पुरस्ताद्बुधऽआततःप
श्चाग्निरयणंकृतं ॥ इदंयुमस्यसादनंदेवमानंयदुच्यते । इयमस्यधम्यतेनालीरयंगीर्भिःपरिष्कृतः ॥ २३ ॥
(१०।११।८) केश्यश्मिकेशीविषंकेशीर्विभर्तिरोदसी । केशीविश्वंस्वर्हशेकेशीदंज्योतिरुच्यते ॥ मुनयोवातरश
नाःपिशंगावसतेमला । वातस्यानुभ्राजियंतियद्देवासोऽअविक्षत ॥ उन्मदितामौनैयेनवातांऽआतस्थिमावयं । शरी
रेदस्माकंयुयंमर्तासोऽअभिपश्यथ ॥ अंतरिक्षेणपततिविश्वारूपावचाकशत् । मुनिर्देवस्यदेवस्यसौकृत्यायसखाहि
तः ॥ वातस्याश्वोवायोःसखाथोदेवेषितोमुनिः । उभौसमुद्रावाक्षेतिथश्चपूर्वेऽउतापरः ॥ अप्सरसांगंधर्वाणांमृगा
णांचरणेचरन् । केशीकेतस्यविद्वान्सखास्वादुर्मदिन्तमः ॥ वायुरस्माऽउपामंथत्पिनष्टिस्माकुनन्मा । केशीविषस्य

(१०।११।८) केशीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवातरशनाजूतिर्वातजूतिर्विप्रजूतिर्वृषाणकःकरिकृतएतशक्रष्यशृंगइतिक्रमेणैकर्चाक्रषयः
केश्यमिसूर्यवायवोदेवताअनुष्टुप् ।

पात्रेणयद्रुद्रेणापिबत्सह ॥ २४ ॥ (१०।११।९) उतदेवाऽअवहितदेवाऽउन्नयथापुनः । उतागश्चक्रुषंदेवादेवा
जीवयथापुनः ॥ द्वाविमौवातौवातऽआसिंधोरापरावतः । दक्षंतेऽअन्यऽआवातुपरान्धंवातुयद्रपः ॥ आवातवा
हिभेषजंविवातवाहियद्रपः । त्वंहिविश्वभेषजोदेवानांदूतऽईयसे ॥ आत्वागमंशतातिभिरथोऽअरिष्टतातिभिः ।
दक्षंतेभद्रमाभार्षपरायक्षमसुवामिते ॥ त्रायंतामिहदेवास्त्रायतांमरुतांगुणः । त्रायंतांविश्वाभूतानियथायमरपाऽअ
सत् ॥ आपऽइद्वाऽउभेषजीरापोऽअमीवचातनीः ॥ आपःसर्वस्यभेषजीस्तास्तेकृण्वन्तुभेषजं ॥ हस्ताभ्यांदशशाखा
भ्यांजिह्वावाचःपुरोगवी । अनामयितुभ्यांत्वाताभ्यांत्वोपस्पृशामसि ॥ २५ ॥ (१०।११।१०) तवत्यऽइंद्रसख्ये
षुवह्यऽऽकृतमंन्वानाव्यददिरुर्वलं । यत्रादशस्यनुपसोरिणन्नपःकुत्सायुमन्मन्नह्यश्चदंसयः ॥ अवासृजःप्रस्वःश्वंच
योगिरीनुदाजऽउन्नाऽअपिबोमधुप्रियं । अवर्धयोवनिनोऽअस्यदंससाशुशोचसूर्यऽऽकृतजातयागिरा ॥ विसूर्योम
ध्येऽअमुचद्रधंदिवोविदहासायप्रतिमानुमार्यः । दृष्टानिपिप्रोरसुरस्यमायिनऽइंद्रोव्यास्यच्चक्रुवाऽऽकृजिष्वना ॥ अ
नाधृष्टानिधृषितोव्यास्यन्निधीऽरदेवाऽअमृणद्यास्यः । मासेवसूर्योवसुपुर्यमाददेगृणानःशत्रूँऽरशृणाद्विरुक्मता ॥

(१०।११।९) उतेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजःकश्यपोगौतमोत्रिविधमित्रोजमदमिर्वसिष्ठइतिक्रमेणैकर्चाक्रषयोविश्वेदेवाअनुष्टुप् ।
(भेदपक्षे-देवाः १ वातः ३ विश्वेदेवाः १ आपः २ एवं ७) । (१०।११।१०) तवत्यइतिषडृचस्यसूक्तस्यौरवोंगंद्रोजगती ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ७

॥ ५२ ॥

अयुद्धसेनोविश्वाविभिंदुतादाशद्वृत्रहातुज्यानितेजते । इंद्रस्यवज्रादविभेदभिश्चः प्राक्रामच्छुधूरजहादुषाऽनः ॥
एतात्याते श्रुत्यानिकेवलायदेकऽएकमकृणोरयज्ञं । मासांविधानमदधाऽअधिद्यवित्वयाविभिन्नं भरतिप्रधिपिता+ ॥
॥ २६ ॥ (१०।११।११) सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्तात्सविताज्योतिरुदयांऽअजस्रं । तस्यपूषाप्रसवेयातिविद्वान्सं
पश्यन्विश्वाभुवनानिगोपाः+ ॥ नृचक्षाऽएषद्विवोमध्यऽआस्तऽआपप्रिवाज्रोदसीऽअंतरिक्षं । सविश्वाचीरभिचष्टेष्ट
ताचीरंतरापूर्वमपरंचकेतुं+ ॥ रायोबुधःसंगमनोवसूनांविश्वारूपाभिचष्टेशचीभिः । देवऽइवसवितासत्यधर्मद्रो
तस्थौसमरेधनानां ॥ विश्वावसुंसोमगंधर्वमापोदहृशुषीस्तदृतेनाव्यायन् । तदन्ववैदिंद्रोरारहाणऽआसांपरिसूर्यस्य
परिधींऽरपश्यत् ॥ विश्वावसुरभितन्नोऽगृणानुद्व्योगंधर्वोरजसोविमानः । यद्वाघासत्यमुतयन्नविद्वधियोहिन्वा
नोधियऽइन्नोऽअव्याः ॥ सस्तिमविंदृचरणेनदीनामपावृणोहुरोऽअश्मव्रजानां । प्रासांगंधर्वोऽअमृतानित्रोचदिंद्रो
दक्षंपरिजानादहीनां ॥ २७ ॥ (१०।११।१२) अग्नेतवश्रवोवयोमहिभ्राजंतेऽअर्चयोविभावसो । बृहद्भानोशवसा
वाजमुक्थ्यं१दधासिदाशुषेकवे ॥ पावकवर्चाःशुक्रवर्चाऽअनूनवर्चाऽउदियर्षिभानुना । पुत्रोमातराविचरन्नुपावसि
(१०।११।११) सूर्यरश्मिरितिषडृचस्यसूक्तस्यदेवगंधर्वोविश्वावसुःसवितांत्यतिसृणांदेवगंधर्वोविश्वावसुस्त्रिष्टुप् । (१०।११।१२)
अग्नेतवेतिषडृचस्यसूक्तस्यपावकोमिरभिःसतोबृहतीआद्येविष्टारपंक्तीअंत्योपरिष्टाज्योतिः ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥ ५२ ॥

पूणक्षिरोदसीऽउभे+ ॥ ऊर्जोनपाजातवेदःसुशस्तिभिर्मंदस्वधीतिभिर्हितः । त्वेऽइष्टुःसंदधुर्भूरिवर्षसश्चित्रोतयो
वामजाताः ॥ इरज्यन्नग्नेप्रथयस्वजंतुभिर्स्मेरायोऽअमर्त्य । सदर्शतस्यवपुषोविराजसिपूणक्षिसानसिंक्रतुं ॥ इष्क
तारमध्वरस्यप्रचेतसंक्षयंतराधसोमहः । रातिवामस्यसुभगांमहीमिषंदधासिसानसिर्यि+ ॥ ऋतावानंमहिषंविश्वद
र्शतमग्निंसुमनायदधिरेपुरोजनाः । श्रुत्कर्णसुप्रथस्तमत्वागिरादैव्यमानुषायुगा+ ॥ २८ ॥ (१०।११।१३) अग्नेऽ
अच्छावदेहनःप्रत्यङ्गःसुमनाभव । प्रनोयच्छविशस्पतेधनदाऽअसिनस्त्वं+ ॥ प्रनोयच्छत्वर्थमाप्रभगःप्रबृहस्पतिः ।
प्रदेवाःप्रोतसुनृतारायोद्वीददातुनः ॥ सोमंराजानमवसेग्निंगीर्भिर्हवामहे । आदित्यान्विष्णुंसूर्यंब्रह्माणं चबृहस्प
तिं ॥ इंद्रवायूबृहस्पतिंसुहवेहवामहे । यथानुःसर्वेऽइज्जनःसंगत्यांसुमनाऽअसत् ॥ अर्थमणंबृहस्पतिमिंद्रदानां
यचोदय । वातंविष्णुंसरस्वतींसवितारंचवाजिनं ॥ त्वनोऽअग्नेऽअग्निभिर्ब्रह्मयज्ञंचवर्धय । त्वनोदेवतातयेरायो
दानायचोदय ॥ २९ ॥ (१०।११।१४) अयमग्नेजरितात्वेऽअभुदपिसहसःसूनोन्हा१न्यदस्त्याप्यं । भद्रंहिश
भंत्रिवरूथमस्तितऽआरेहिसानामपदिद्युमाकृधि ॥ प्रवत्सेऽअग्नेजनिमापितूयतःसाचीवविश्वाभुवनान्यृजसे । प्रस

(१०।११।१३) अग्नेअच्छेतिषडृचस्यसूक्तस्यतापसोमिर्विधेदेवाअनुष्टुप् । (१०।११।१४) अयमग्नेजनिमापितूयतःसाचीवविश्वाभुवनान्यृजसे । प्रस
जरितावृतीयाचतुर्थ्योःशाङ्गोद्रोणःपंचमीषष्ठ्योःशाङ्गःसारिसूक्तःसप्तम्यष्टम्योःशाङ्गस्तन्मित्रोमित्रिष्टुप्आद्येजगत्यावत्येअनुष्टुभौ ।

संयः प्रसनिषंतनो धियः पुरश्चरंति पशुपाऽइव त्मना ॥ उत वाऽउपरिवृणस्त्रिबन्सद्दुहोरं प्रऽउलपस्य स्वधावः । उत स्त्रि
ल्याऽउर्वराणां भवंति मातैर्हेतितं विषीं चक्रुधाम ॥ यदुद्धतौ निवतो यासि बन्सत्पृथगेषि प्रगर्धिनीं वसेना । यदा ते वातो
ऽअनुवाति शोचिर्वस्त्रे वश्मश्च वपसि प्रभूम् ॥ प्रत्यस्य श्रेणयो ददृशुऽएकं नियानं बहवोरथासः । बाह्वयदग्नेऽअनुमर्मजा
नोन्यङ्कुत्तानामन्वेषिभूमिं ॥ उत्ते शुष्मा जिहता मुत्तेऽअचिरुत्तेऽअग्ने शशमानस्य वाजाः । उच्छ्रै च स्वनिर्मवर्धमानऽ
आत्वाद्य विश्वे वसवः सदंतु ॥ अपामिदं न्ययनं समुद्रस्य निवेशनं । अन्यं कृणुष्वेतः पंथां तेन याहि वशाऽअनु ॥ आर्य
नेते परार्यणे दूर्वारो हंतु पृष्णिणीः । हृदाश्च पुंडरीकाणि समुद्रस्य गृहाऽइमे ॥ ३० ॥ इत्यष्टमाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

त्रिपद्यध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि २३ ऋचः १७२ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. ९ प्रजापतय. १० अग्नय. ८ वेनाये. ८ अग्नय. ४
वरुणाये. सोमाये. वरुणाये. २ सोमैद्राम्या. आभृण्यैवाच. ८ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ८ रात्र्या. ८ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ९ [भे. प. विश्वेभ्यो दे. अग्नय.
विश्वेभ्यो देवेभ्य. ४ अग्नय. विश्वेभ्यो देवेभ्य. इंद्राये. विश्वेभ्यो देवेभ्य.] भाववृत्तय. १४ इंद्राये. ३ अश्विभ्यामि. २ इंद्राये. २ शुभ्रभ्यश्चिभ्य.
मित्रावरुणाभ्या. ६ इंद्राये. ११ गोबेद्राये. ३ यमाये. ७ केश्यमिसूर्यवायुभ्य. ७ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ७ [भे. प. देवेभ्य. वाताये. ३ विश्वेभ्यो
देवेभ्य. १ अग्नय. २] इंद्राये. ६ सवित्रइ. ३ देवगंधर्वाय. विश्वावसव. ३ अग्नय. ७ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ५ अग्नय. ८ ॥ इत्यष्टमे सप्तमः ॥

त्यंषट्सां ख्योत्रिराश्विनमयं हिताक्षर्यपुत्रः सुपर्णो यामायनो बोध्वकृशनो गायत्री बृहती गायत्र्यौ सतो बृहती विष्टा
रपङ्क्तिरिमाभिर्द्राण्युपनिषत्सपत्नी बाधनमानुष्टुभंतु पङ्क्त्यंतं मरण्यान्यैरंमदो देवमुनिररण्यानीं तुष्टावश्रत्तेपंच
सुवेदाः शैरोषिस्त्रिष्टुबंतं सुष्वाणासः पृथुर्वै न्यः सविता च तोहैरण्यस्तूपः सावित्रं समिद्धो मृळीको वासिष्ठऽआग्नेयं
वार्हतमं त्येऽउपरिष्टाज्योतिषी जगत्युपां त्यावाश्रद्धयाश्रद्धा कामायनीं श्राद्धमानुष्टुभंतु शासः शासो भारद्वाज ई
खयं तीर्देव जामयं इंद्रमातरो गायत्रं सोमो यमी भाववृत्तमानुष्टुभं त्वरायि शिरिं बिठौ भारद्वाजोऽलक्ष्मीं द्वितीयातृ
तीया ब्राह्मणस्पत्ये अंत्या वैश्वदेव्यग्निं केतुराग्नेयं आग्नेयं गायत्रमिमानुं कभुवनऽआस्यः साधनो वाभौ वनो वैश्वदेवं द्वै
पदं त्रैष्टुभं सूर्यो नश्चक्षुः सौर्यः सौर्यं गायत्रं मुदसौ षट्पां लोमीं शच्यात्मानं तुष्टावानुष्टुभं तीव्रस्य पंच पूरणो वैश्वामित्रो
मुंचामित्वा प्राजापत्यो यक्ष्मनाशनो राजयक्ष्मघ्नं मत्यानुष्टुब्ब्रह्मणा षट्ब्राह्मोरक्षो हागर्भसंज्ञावे प्रायश्चित्तमानुष्टुभं
ह्यक्षीभ्यां विवृहाकाश्यपो यक्ष्मघ्नमपेहि पंच प्रचेतादुःस्वप्नघ्नं पत्त्यंतं त्रिष्टुभमध्यं देवानैर्ऋतः कपोतः कपोतोपहतौ
प्रायश्चित्तं वैश्वदेवं मृषभमृषभो वैराजः शाकरो वासपलघ्नमानुष्टुभं महापत्त्यंतं तुभ्येदं चतुष्कं विश्वामित्रजमदग्नी
जागतं तृतीया लिंगोक्तदेवता वातस्यामिलो वातायनो वायव्यं मयोभूः शंबरः काक्षीवतोगव्यं विभ्राट् विभ्राट्सौ
र्यः सौर्यं जागतं मास्तारपत्त्यंतं त्वं त्यमिदो भार्गवो गायत्रं माया हि संवर्त उषस्यं द्वैपदमात्वा षट्ध्रुवो राज्ञः स्तुतिस्त्वा

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ८

॥ ५४ ॥

नुष्टुभं त्वं भीवर्तेन पंचाभीवर्तैः प्रवञ्चतुष्कमूर्ध्वोऽग्रावासपोर्बुद्धिर्माग्णोऽसौ द्रायत्रं प्रसूनवः सूनुराभवं आग्नेयमानु
ष्टुभं द्वितीया गायत्र्याद्यार्भवीपतंगंतु चंपतंगः प्राजापत्यो मायाभेदं जगत्यादित्यमूर्ध्वरिष्टनेमिस्तार्क्ष्यमुत्तिष्ठतैक
र्चाः शिबिरौशीनरः काशिराजः प्रतर्दनोरोहिदश्वोवसुमना आद्यानुष्टुप् प्रससाहिषेजयेन्द्रः प्रथश्चैकर्चाः प्रथोवासि
ष्टः सप्रथोभारद्वाजो घर्मः सौर्यो वैश्वदेवं बृहस्पतिस्तपुर्मूर्धो बार्हस्पत्यो बार्हस्पत्यमपश्यं प्रजावान् प्राजापत्यो न्वृचं
यजमानपत्नी होत्राशिषो विष्णुस्त्वष्टागर्भकर्ता विष्णुर्वा प्राजापत्यो गार्भार्थाशीर्लिङ्गोक्तदैवतमानुष्टुभं महिसत्यष्टु
तिर्वारुणिरादित्यं स्वस्त्ययनं गायत्रं वैवातो वातायन उलोवायव्यं प्राग्नेये पंचाग्नेयो वत्स आग्नेयं तु प्रनूनं तु चमाग्नेयः
श्येनो जातवेदस्य मायंगौः सार्षपाश्चात्मदैवतं सौर्येव ऽऋतं च माधुच्छंदसो ऽघमर्षणो भाववृत्तमानुष्टुभं तु संसंचतु
ष्कं संवननः संज्ञानमाद्याग्नेयी तृतीया त्रिष्टुप तृतीया त्रिष्टुप् ॥ ८ ॥ तदेतत्सूक्तसहस्रं सप्तदशकं सपादाधिकं मृ
ग्वेदेपारायणपाठे शाकल्ये शैशिरीयके नमः शौनकाय नमः शौनकाय ॥ १ ॥ ॥ ॥
हरिः ओम् ॥ (१०१११५) त्वंचिदत्रिमृतजुरमर्थमश्वं नयातवे । कक्षीवैतं यदीपुनारथं न कृणुथोनव ॥ त्वं
चिदश्वं नवाजिनमरेण वोयमल्लत । दृढं ग्रंथिनं विष्यतु मन्त्रियं विष्टुमारजः ॥ नरादंसिष्ठावत्रये शुभ्रासिषासतंधियः ।

(१०१११५) त्वंचिदिति षडृचस्य सूक्तस्य सार्वभौमिना वनुष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥ ५४ ॥

अथाहिवाँदिवोनरापुनस्तोमोनविशसे ॥ चितेतद्वांसुराधसारातिः सुमतिरश्विना । आयन्नः स दने पृथौ समने पर्वथोन
रा ॥ युवंभुज्युं संमुद्रऽआरजसः पारऽईखितं । यातमच्छापतत्रिभिर्नासत्यासातयेकृतं ॥ आवाँसुम्रैः शंयूऽईवमंहि
ष्टाविश्ववेदसा । समस्मेभूषतं नरोत्संनपिप्युषीरिषः ॥ १ ॥ (१०१११६) अयंहितेऽअमर्त्यऽइंदुरत्योनपत्यते ।
दक्षो विश्वायुर्वेधसे ॥ अयमस्मासुकाव्यऽऋभुर्वज्रोदास्वते । अयं बिभर्त्युर्ध्वकृशं नमदमृभुर्न कृत्व्यं मदं ॥ घृष्टुः श्येना
यकृत्वनऽआसुस्वासुवंसंगः । अवदीधेदहीशुवः ॥ यंसुपर्णः परावतः श्येनस्य पुत्रऽआभरत् । शतचक्रं योऽह्योवर्त
निः+ ॥ यंतेश्येनश्चारुमवृकंपदाभरदरुणं मानमंधसः । एनावयो वितार्यायुर्जीवसऽएनाजांगारबंधुता ॥ एवातादिं
द्रुऽइंदुना देवेषु चिद्धारयाते महित्यजः । कत्वावयो वितार्यायुः सुकृतो कत्वायमस्मदासुतः+ ॥ २ ॥ (१०१११७)
इमांस्तेनाभ्योषधिं वीरुधं बलवत्तमां । यया सपत्नी बाधते यया संविदते पतिं ॥ उत्तानपर्णे सुभगे देवजूते सहस्वति । सप
त्नी मे पराधमपतिं मे केवलं कुरु ॥ उत्तराहमुत्तरऽउत्तरे दुत्तराभ्यः । अथासपत्नीयाममाधरासाधराभ्यः ॥ न ह्यस्याना
मंगृष्णामिनोऽअस्मिन्नमतेजने । परामेव परावतं सपत्नीं गमयामसि ॥ अहमस्मि सहमाना धृत्वमसि सासहिः । उभेस

(१०१११६) अयं हीति षडृचस्य सूक्तस्य तार्क्ष्यपुत्रः सुपर्ण इन्द्रो गायत्री द्वितीया बृहती पंचमी सतो बृहती षष्ठी विष्टारपंक्तिः (यामायन
ऊर्ध्वकृशनोवात्र ऋषिः) । (१०१११७) इमामिति षडृचस्य सूक्तस्य त्राणी सपत्नीनाशनमनुष्टुबंत्यापंक्तिः ।

ह्रस्वतीभूत्वीसपत्नीमेसहावहे ॥ उपतेधांसहमानामभित्वाधांसहीयसा । मामनुप्रतेमनोवत्संगौरिवधावतुपथावारि
वधावतु ॥ ३ ॥ (१०१११८) अरण्यान्यरण्यान्यसौयाप्रेवनश्यसि । कथाग्रामंनपृच्छसिनत्वाभीरिवविंदती ३ ॥
वृषारवायवदतेयदुपावतिचिच्चिकः । आघाटिभिरिवधावयन्नरण्यानिर्महीयते ॥ उतगावऽइवादंत्युतवेदमेव
दश्यते । उतोऽअरण्यानिःसायंशंकटीरिवसर्जति ॥ गामुगैषऽआह्वयतिदार्वेगैषोऽअपावधीत् । वसन्नरण्यान्यांसा
यमक्रुक्षदितिमन्यते ॥ नवाऽअरण्यानिर्हत्यन्यश्चेन्नाभिगच्छति । स्वादोःफलस्यजग्ध्वाययथाकामंनिपद्यते ॥ आं
जनगंधिसुरभिबह्वन्नामकृषीवलां । प्राहंमृगाणांमातरंमरण्यानिमंशंसिषं ॥ ४ ॥ (१०१११९) अत्तैदधामिप्र
थमायमन्यवेहन्यद्वृत्रनयंविश्वेः । उभेयत्त्वाभवतोरोदसीऽअनुरेजतेऽशुष्मात्पृथिवीचिदद्रिवः ॥ त्वंमायाभिरनव
द्यमायिनंश्रवस्यतामनसावृत्रमर्दयः । त्वामिन्नरोवृणतेगविष्टिषुत्वांविश्वासहव्यास्विष्टिषु ॥ ऐषुचाकंधिपुरुहूतसुरि
षुवृधासोयेमधवन्नानुशुर्मधं । अर्चतितोकेतनयेपरिष्टिषुमेधसांतावाजिनमर्हयेधने ॥ सऽइन्द्रारायःसुभृतस्यचाकन
न्मदंयोऽअस्यरंष्ट्रंचिकेतति । त्वावृधोमधवन्दाश्वध्वरोमक्षसवाजैरभतेधनानृभिः ॥ त्वंशर्धायमहिनागृणानऽउरु

(१०१११८) अरण्यानीतिषड्वचस्यसूक्तस्यैरमदोदेवमुनिररण्यान्यनुष्टुप् । (१०१११९) अत्तइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यशैरीषिः
सुवेदाइद्रोजगत्यत्यात्रिष्टुप् ।

कृधिमधवन्नुग्धिरायः । त्वंनोमित्रोवरुणोनमायीपित्वोनदस्मदयसेविभक्ता⁺ ॥ ५ ॥ (१०११२०) सुष्वाणा
सऽइन्द्रस्तुमसित्वाससवांसंश्चतुविनृम्णवाजं । आनोभरसुवितयस्यचाकन्मनातनासनुयामत्वोताः ॥ ऋष्वस्त्व
मिन्द्रशूरजातोदासीर्विशःसूर्येणसह्याः । गुहाहितंगुह्यंगूह्यमप्सुबिभृमसिप्रस्रवणेनसोमं ॥ अयोवागिरोऽअभ्यर्चवि
द्वानृषीणांविप्रःसुमतिंचकानः । तेष्यामयेरणयंतसोमैरेनोततुभ्यैरथोह्वभक्षः⁺ ॥ इमाब्रह्मद्रतुभ्यैशंसिदानृभ्योनृणां
शूरशवः । तेभिर्भवसक्रतुर्येषुचाकन्नतत्रायस्वगृणतऽउतस्तीन्⁺ ॥ श्रुधीहवमिन्द्रशूरपृथ्याऽउतस्तवसेवेन्यस्याकैः ।
आयस्तेयोनिंघृतवतमस्वारुर्मिर्निर्निश्चैर्द्रवयंतवकाः ॥ ६ ॥ (१०११२१) सवितायंत्रैःपृथिवीमरम्णादस्कंभने
सविताद्यामदहत् । अश्वमिवाधुक्षद्वनिमंतरिक्षमतूतैबद्धंसवितासमुद्रं⁺ ॥ यत्रासमुद्रःस्कंभितोव्यौनदपांनपात्स
वितातस्यवेद । अतोभूरतऽआऽउत्थितंरजोतोद्यावापृथिवीऽअप्रथेतां ॥ पश्चेदमन्यदभवद्यजत्रममर्त्यस्यभुवनस्य
भूना । सुपर्णोऽअंगसवितुर्गुरुमान्पूर्वोजातःसऽउऽअस्यानुधर्मं ॥ गावऽइवग्रामंयूयुधिरिवाश्वान्वाश्रवेवत्संसुमना
दुहाना । पतिरिवजायामभिन्नोन्धेतुधर्तादिवःसविताविश्ववारः ॥ हिरण्यस्तूपःसवितर्यथात्वांगिरसोजुह्वेवाजेऽ

(१०११२०) सुष्वाणासइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैन्यःपृथुरिन्द्रस्त्रिष्टुप् । (१०११२१) सवितेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यहिरण्यस्तूपो
र्चंसवितात्रिष्टुप् ।

अस्मिन् । एवात्वाचमवसेवदमानः सोमस्येवांशुप्रतिजागराहं ॥ ७ ॥ (१०।१।१२२) समिद्धश्चित्समिध्यसेदे
वेभ्योहव्यवाहन । आदित्यैरुद्रैर्वसुभिर्नऽआगहिमृळीकार्यनऽआगहि ॥ इमंयज्ञमिदं वचो जुजुषाणऽउपागहि । म
र्तासस्त्वासमिधानहवामहेमृळीकार्यहवामहे ॥ त्वामुजातवेदसंविश्ववारंगृणेधिया । अग्नेदेवांऽआर्वहनः प्रियव्रता
न्मृळीकार्यप्रियव्रतान् ॥ अग्निदेवो देवानामभवत्पुरोहितोऽग्निमनुष्याऽऽरुषयः समीधिरे । अग्निमहो धनसातावहं हवे
मृळीकंधनसातये ॥ अग्निरत्रिभूरद्वाजंगविष्ठिरं प्रावन्नः कण्वं त्रसदस्युमाहवे । अग्निं वसिष्ठो हवते पुरोहितो मृळीकार्य
पुरोहितः ॥ ८ ॥ (१०।१।१२३) श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया ह्वयते हविः । श्रद्धां भगस्यमूर्धनि वचसा वेदयामसि ॥
प्रियं श्रद्धे ददतः प्रियं श्रद्धे दिदासतः । प्रियं भोजेषु यज्वस्विदं सऽउदितं कृधि ॥ यथा देवाऽअसुरेषु श्रद्धामुप्रेषु च क्रिरे ।
एवं भोजेषु यज्वस्वस्माकमुदितं कृधि ॥ श्रद्धां देवाय जमाना वायुगोपाऽउपासते । श्रद्धां हृदय्यया कृत्या श्रद्धया विद
ते वसु ॥ श्रद्धां प्रातर्हवामहे श्रद्धां मध्यं दिनं परि । श्रद्धां सूर्यस्य निमृचि श्रद्धे श्रद्धां पयं हनः ॥ ९ ॥ (परिशिष्टं ॥ मे
धामह्यमंगिरसो मेधांससऽऽरुषयो ददुः । मेधां मिद्रश्वाग्निश्च मेधां धाता ददातुते ॥ मेधां ते वरुणो राजा मेधां देवी सरस्व

(१०।१।१२२) समिद्ध इति पंचर्चस्य सूक्तस्य वासिष्ठो मृळीको मिर्बृहती अंत्ये द्वे उपरिष्ठा ज्योतिषी (उपांत्या जगतीत्रा) (१०।१।१२३)
श्रद्धयेति पंचर्चस्य सूक्तस्य श्रद्धा कामायनी श्रद्धानुष्टुप् ।

ती । मेधां तेऽअश्विनौ देवा वाधत्तां पुष्करस्रजा ॥ यामेधाऽअप्सरस्तु गंधर्वेषु च यन्मनः । दैवीयामानुषी मेधा सामामा
विंशतादिमां ॥ यन्मेनोक्तं तद्रवतां शक्यं यदनुब्रुवे । निशामतं निशामहे मयि व्रतं सह व्रतेषु भूयासं ब्रह्मणा संगमेमहि ॥
शरीरं मे विचक्षणं वाङ्ममधुमहुहा । अवृद्धमहमसौ सूर्यो ब्रह्मणानीत्यः श्रुतं मे मा प्रहासीः ॥ मेधां देवीं मनसारेजमानां गं
धर्वजुष्टां प्रतिनोजुषस्व । मह्यं मेधां वदमह्यं श्रियं वदमेधावी भूयासमजरं जरिष्णु ॥ सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिंद्रस्य
काम्यं । सनिं मेधामया सिषं ॥ यामेधां देवगणाः पितरं श्रोपासते । तयामामेधयामे मेधाविनं कुरु ॥ मेधाव्यहंसुमनाः
सुप्रतीकः श्रद्धामनाः सत्यमतिः सुशेवः । महायज्ञाधारयिष्णुः प्रवक्ता भूयासमस्मै शरया प्रयोगे ॥ १ ॥ इति परिशिष्टं ॥)
(१०।१२।१) शासऽइत्थामहांऽअस्य मित्रखादोऽअद्भुतः । नयस्य हन्यते सखानजीयते कदाचन ॥ स्वस्तिदा वि
शस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी । वृषेद्रः पुरऽएतुनः सोमपाऽअभयं कुरः ॥ विरक्षो विमृधो जहिवि वृत्रस्य हनूरुज । विम
न्युमिंद्रवृत्रहन् मित्रस्याभिदासतः ॥ विनऽइंद्रमृधो जहिनी चार्यं च्छृतन्यतः । योऽअस्मांऽअभिदासत्यधरंगमया
तमः ॥ अपेंद्रद्विषु तोमनोपजिग्यासतो वधं । विमन्योः शर्मयच्छवरीं योयवया वधं ॥ १० ॥ (१०।१२।२) ईखयं

द्वादशेनुवाके चत्वारिंशत्सूक्तानि (१०।१२।१) शास इति पंचर्चस्य सूक्तस्य भारद्वाजः शास इन्द्रोनुष्टुप् । (१०।१२।२) ईखयं तीरिति
पंचर्चस्य सूक्तस्य देवजामय इन्द्रमातर इन्द्रो गायत्री ।

तीरपस्युवऽइंद्रं जातमुपासते । भेजानासः सुवीर्यं ॥ त्वमिंद्रबलादधिसहसोजातऽओजसः । त्वंवृषन्वृषेदसि ॥ त्वमिंद्रासिवृत्रहाव्यं तारिक्षमतिरः । उह्यामस्तभ्राऽओजसा ॥ त्वमिंद्रसजोषसमर्कविभर्षिबाहोः । वज्रं शिशानऽओजसा ॥ त्वमिंद्राभिभूरसिविश्वाजातान्योजसा । सविश्वाभुवऽआभवः ॥ ११ ॥ (१०।१२।३) सोमऽएकैभ्यः पवते घृतमेकऽउपासते । येभ्यो मधुप्रधावतितांश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ तपसायेऽअनाधृष्यास्तपसायेस्वर्ययुः । तपोये चक्रिरे महस्तांश्चि० ॥ येयुधंते प्रधनेषु शूरा सोयेत नृत्यजः । ये वासहस्रदक्षिणास्तांश्चि० ॥ येचित्पूर्वऽऋतसापऽऋतावानऽऋतावृधः । पितृन्तपस्वतोयमतांश्चि० ॥ सहस्रणीधाः कवयो ये गोपायंति सूर्यं । ऋषीन्तपस्वतोयमतपो जाऽअपि गच्छतात् ॥ १२ ॥ (१०।१२।४) अरायिकाणे विकटे गिरिगच्छसदान्वे । शिरिबिठस्य सत्त्वमिस्तेभिष्टाचा तयामसि ॥ चत्तोऽइतश्चत्तामुतः सर्वाभ्रूणान्यारुषी । अराय्यं ब्रह्मणस्पते तीक्ष्णं शृंगोदृषन्निहि ॥ अदोय हारुष्वते सिंधोः पारेऽअपूरुषं । तदारं भस्वदुर्हणो ते न गच्छ परस्तरं ॥ यद्वा प्राचीरजंगंतो रोमं दूरधाणि कीः । हताऽइंद्रस्य शत्रवः सर्वे बुद्धया शवः ॥ परीमे गामनेषु तपर्यग्निमहपत । देवेष्वंक्रतुश्रवः कऽइमांऽआदर्धति ॥ १३ ॥ (१०।१२।५) अग्निहि

(१०।१२।३) सोम इति पंचर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतीयमीभाववृत्तिरनुष्टुप् । (१०।१२।४) अरायि तपंचर्चस्य सूक्तस्य भारद्वाजः शिरिबिठोऽलक्ष्मीनाशनो द्वितीयावृत्तीययोर्ब्रह्मणस्पतिरित्याया विश्वेदेवा अनुष्टुप् । (१०।१२।५) अग्निमिति पंचर्चस्य सूक्तस्याग्नेयः केतुरग्निर्गायत्री ।

न्वतु नो धियः ससिमाशुमिवाजिषु । तेन जेष्मधनं धनं ॥ ययागाऽआकरामहे सेनया ग्रेतवो त्या । तां नो हि न्वमघत्तये ॥ आग्नेस्थूरं रयिभरपृथुंगोमैतमश्विनं । अङ्घ्रिखं वृत्तयापणिं ॥ अग्नेन क्षत्रमजरमासूर्यरोहयोदिवि । दधज्ज्योतिर्जनेभ्यः ॥ अग्नेकैतुर्विशामसि प्रेष्ठः प्रेष्ठऽउपस्थसत् । बोधास्तोत्रे वयोदधत् ॥ १४ ॥ (१०।१२।६) इमानुकं भुवनासीषधामेद्रंश्च विश्वे च देवाः ॥ यज्ञं च नस्तन्वं च प्रजांचादित्यैरिंद्रः सह चीकृपाति ॥ आदित्यैरिंद्रः सगणो मरुद्भिर्स्माकं भूत्ववितातनूनां ॥ हत्वार्यदेवाऽअसुरान्यदार्थन्देवादेव त्वमभिरक्षमाणाः ॥ प्रत्यंचमर्कमनयन्लचीभिरादित्स्वधामिषिरांपर्यपश्यन् ॥ १५ ॥ (१०।१२।७) सूर्यो नो दिवस्पातुवातोऽअंतरिक्षात् । अग्निर्नः पार्थिवेभ्यः ॥ जोषासवितुर्यस्य ते हरः शतं सवाँऽअर्हति । पाहि नो दिद्युतः पतंत्याः ॥ चक्षुर्नो देवः सविता चक्षुर्नऽउतपर्वतः । चक्षुर्धाता दधातुनः ॥ चक्षुर्नो धेहि चक्षुषे चक्षुर्विख्ये तनूभ्यः । संचेदं विचपश्येम ॥ सुसंहं श्वावयं प्रतिपश्येम सूर्यं । विपश्येम नृचक्षसः ॥ १६ ॥ (१०।१२।८) उदसौ सूर्योऽअगादुदयं मामकोभगः । अहंत द्विद्वलापतिमभ्यसाक्षि विषासहिः ॥ अहं केतुरहं मूर्धाहमग्राविवाचनी । ममेदनु कतुं पतिः सेहानायाऽउपाचरेत् ॥ मम पुत्राः शत्रु

(१०।१२।६) इमान्विति पंचर्चस्य सूक्तस्याध्वोभुवनो विश्वेदेवा द्विपदा त्रिष्टुप् । (अत्र भौवनः साधनो वैकल्पिकः) (१०।१२।७) सूर्यो न इति पंचर्चस्य सूक्तस्य सौर्यश्चक्षुर्मानवः सूर्यो गायत्री । (१०।१२।८) उदसाविति षडृचस्य सूक्तस्य पौलोमीशचीशच्यनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ८

॥ ५८ ॥

हणोथोमेदुहिताविराड् । उताहमस्मिंसंजयापत्यौमेभ्लोकऽउत्तमः+ ॥ येनेद्रोहविषाकृत्यभवत्युत्तमः । इदंतद
क्रिदेवाऽअसपत्नाकिलाभुवं ॥ असपत्नासपत्नीजयंत्यभिभूवरी । आवृक्षमन्यासांवचोराधोऽअस्थेयसामिव ॥
समजैषमिमाऽअहंसपत्नीरभिभूवरी । यथाहमस्यवीरस्यविराजानिजनस्यच ॥ १७ ॥ (१०।१२।९) तीव्रस्याभिव
यसोऽअस्यपाहिसर्वरथाविहरीऽइहमुंच । इद्रमात्वायजमानासोऽअन्येनिरीरमन्तुभ्यमिमेसुतासः ॥ तुभ्यंसुतास्तु
भ्यमुसोत्वास्त्वांगिरःश्वाच्याऽआह्वयंति । इद्रेदमद्यसर्वनंजुषाणोविश्वस्यविद्वांसिहपाहिसोमं ॥ यऽउंशतामनसा
सोममस्मंसर्वहृदादेवकामःसुनोति । नगाऽइद्रस्तस्यपराददातिप्रशस्तमिच्छारुमस्मैकृणोति ॥ अनुस्पष्टोभवत्येषोऽअ
स्ययोऽअस्मैरेवान्नसुनोतिसोमं । निररुलौमघवातंदधातिब्रह्मद्विषोहंत्याननुदिष्टः ॥ अश्वायंतोगव्यंतोवाजयंतोहवा
महेत्वोपगतंवाऽउं । आभूषंतस्तेसुमतांनवायांवयमिद्रत्वाशुनहुवेम ॥ १८ ॥ (१०।१२।१०) मुंचामित्वाहविषा

(१०।१२।९) तीव्रस्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःपूर्णइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।१०) मुंचामित्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यप्राजापत्योयक्ष्म
नाशनइंद्राग्नीत्रिष्टुवंत्यानुष्टुप् । (मुंचाभीतिसूक्तेराजयक्ष्मप्रमित्युक्तेराजयक्ष्मनाशनोदेवतेतिकेचित् अन्येप्रजापतिमाहुः इंद्राग्नीइतितुयास्कः
इत्थंमतवैविध्येपि 'पळाहुतिश्चरुमुंचामित्वाहविषाजीवनायकमित्येतेनेति' गृहसूत्रानुसारिवृत्तिकृत्कारिकाकारादिभिरस्यसूक्तस्यैंद्राग्नि-
देवतात्वनिर्देशात्तेष्वस्माभिरुक्ते) ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥ ५८ ॥

जीवनायकमज्ञातयक्ष्मादुतराजयक्ष्मात् । ग्राहिर्जग्राह्यदिंवैतदेनंतस्याऽइंद्राग्नीप्रमुमुक्तमेनं ॥ यदिक्षितायुर्यदि
वापरेतोयदिमृत्योरैतिकर्तनीतऽएव । तमाहरामिनिर्कृतेरुपस्थादस्पर्शमेनंशतशारदाय ॥ सहस्राक्षेणशतशारदेनश
तायुषाहविषाहार्षमेनं । शतंयथेमंशरदोनयातींद्रोविश्वस्यदुरितस्यपारं+ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानःशतंहैमंतान्छ
तमुवसंतान् । शतमिंद्राग्नीसंविताबृहस्पतिःशतायुषाहविषेमपुनर्दुः ॥ आहार्षत्वाविदंत्वापुनरागाःपुनर्नव । सर्वा
गसर्वतेचक्षुःसर्वमायुश्चतेविदं ॥ १९ ॥ (१०।१२।११) ब्रह्मणाग्निःसंविदानोरक्षोहाबाधतामितः । अमीवायस्ते
गर्भदुर्णामायोनिमाशये ॥ यस्तेगर्भममीवादुर्णामायोनिमाशये । अग्निष्टंब्रह्मणासहनिष्कव्यादमनीनशत् ॥ यस्तेहं
तिपतयंतनिष्त्तुंयःसरीसृपं । जातंयस्तेजिघांसतितमितोनाशयामसि ॥ यस्तऽऊरुविहरत्यंतरादंपतीशये । योनिं
योऽअंतरारेद्धितमितोनाशयामसि ॥ यस्त्वाभ्रातापतिर्भूत्वाज्जारोभूत्वानिपद्यते । प्रजांयस्तेजिघांसतितमितोनाश

(१०।१२।११) ब्रह्मणाग्निरितिषट्चस्यसूक्तस्यब्राह्मोरक्षोहाप्रजापतिरनुष्टुप् । (अत्रसूक्तेऽनुक्रमण्यवष्टंभेनदेवतानिर्णयोनभवति ।
यतस्तत्रगर्भस्यविषयश्चित्तिरित्युक्तंतेनसूक्तस्यप्रभावमात्रंद्योत्यतेनतुदेवता । अतोत्रप्रजापतिर्देवताप्राह्य । तथाच शौनकः 'मंत्रेपुष्टानिरु
क्तेषुदेवतांक्रमेतोवदेत् । मंत्रतःकर्मणाचैवप्रजापतिरसंभवे' इति । भाष्यकारैरपिप्रजापतिरेवोक्तः । बृहदेवतायांतुराक्षोप्राप्तेयमित्युक्तं
तत्रयुक्तयुक्तंसद्भिर्विचारणीयम्) ।

यामसि ॥ यस्वास्वमेनतमसामोहयित्वानिपद्यते । प्रजायस्तेजिघांसतितमितोनशयामसि ॥ २० ॥ (१०।१२।१२)
 अक्षीभ्यातेनासिकाभ्यांकर्णाभ्यांछुबुकादधि । यक्षमंशीर्षण्यमस्तिष्काजिह्वायाविवृहामिते ॥ ग्रीवाभ्यस्तऽउष्णिहा
 भ्यःकीकसाभ्योऽअनूक्यात् । यक्षमंदोषण्यमंसभ्यांबाहुभ्यांवि० ॥ आत्रेभ्यस्तेगुदाभ्योवनिष्ठोर्हदयादधि ।
 यक्षमंतस्त्राभ्यांयुक्तःप्लाशिभ्योवि० ॥ ऊरुभ्यांतेऽअष्टीवज्रापाणिभ्यांप्रपदाभ्यां । यक्षमंश्रोणिभ्यांभासदाहंससो
 वि० ॥ मेहनाद्वनंकरणाहोमभ्यस्तेनखेभ्यः । यक्षमंसर्वस्मादात्मनस्तमिदंवि० ॥ अंगादंगाल्लोभ्रोलोभ्रोजातंपर्वणि
 पर्वणि । यक्षमंसर्वस्मादात्मनस्तमिदंवि० ॥ २१ ॥ (१०।१२।१३) अपेहिमनसस्पतेपक्रामपरश्चर । परोनिर्ऋ
 त्याऽआचक्ष्वबहुधाजीवतोमनः ॥ भद्रवैवरवृणतेभद्रयुंजंतिदक्षिणं । भद्रवैवस्वतेचक्षुर्बहुत्राजीवतोमनः ॥ यदाश
 सानिःशसाभिःशसोपारिमजाग्रतोयत्स्वपंतः । अग्निर्विश्वान्यपदुष्कृतान्यजुष्टान्यारेऽअस्मदधातु ॥ यदिद्रब्रह्मणस्प
 तेभिद्रोहंचरामसि । प्रचेतानऽआंगिरसोद्विषतांपात्वंहसः ॥ अजैष्माद्यासनामचाभुमानांगसोवयं । जाग्रत्स्वप्नःसं
 कल्पःपापोयंदिष्मस्तंसऽऋच्छतुयोनोद्वेष्टितमृच्छतु ॥ २२ ॥ (१०।१२।१४) देवाःकपोतऽइषितोयदिच्छन्दूतो

(१०।१२।१२) अक्षीभ्यामितिषड्वचस्यसूक्तस्यकाश्यपोविबृहायक्षमहानुष्टुप् । (१०।१२।१३) अपेहीतिपंचर्वचस्यसूक्तस्यांगिरसः
 प्रचेतादुःस्वप्ननाशनोनुष्टुप्तृतीयात्रिष्टुप्अंत्यापंक्तिः । (१०।१२।१४) देवाइतिपंचर्वचस्यसूक्तस्यनैऋतःकपोतोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

निर्ऋत्याऽइदमाजुगाम । तस्माऽअर्चामकृण्वामनिष्कृतिंशनोऽअस्तुद्विपदेशंचतुष्पदे ॥ शिवःकपोतऽइषितोनोऽ
 अस्त्वनगादेवाःशकुनोगृहेषु । अग्निर्हिविप्रोजुषतांहविर्नःपरिहेतिःपक्षिणीनोवृणक्तु ॥ हेतिःपक्षिणीनदभात्यस्मा
 नाष्ट्यापदंकृणुतेऽअग्निधाने । शनोगोभ्यश्चपुरुषेभ्यश्चास्तुमानोहिंसीदिहदेवाःकपोतः ॥ यदुलूकोवदतिमोघमेत
 द्यत्कपोतःपदमग्नौकृणोति । यस्यदूतःप्रहितऽएषऽएतत्तस्मैयमायुनमोऽअस्तुमृत्यवे ॥ ऋचाकपोतंनुदतप्रणोदमिषं
 मदंतःपरिगानंयध्वं । संयोपयंतोदुरितानिविश्वाहित्वानऽऊर्जंप्रपतात्पतिष्ठः ॥ २३ ॥ (१०।१२।१५) ऋषभंमा
 समानानांसपत्नानांविषासहिं । हुंतारंशत्रूणांकृधिविराजंगोपतिंगवां ॥ अहमस्मिसपत्नहंद्रऽइवारिष्टोऽअक्षतः ।
 अधःसपत्नमेपदोरिमेसर्वेऽअभिष्टिताः ॥ अत्रैववोर्पिनद्याभ्युभेऽआर्लीऽइवज्यया । वाचस्पतेनिषेधेमान्यथामदध
 रंवदान् ॥ अभिभूरहमार्गमंविश्वकर्मणधाम्ना । आवश्चित्तमावोव्रतमावोहंसमितिददे ॥ योगक्षेमंवऽआदायाहंभू
 यासमुत्तमऽआवोमूर्धानमकर्मि । अधस्पदान्मऽउद्धदतमंडूकाऽइवोदकान्मंडूकाऽउदकादिव ॥ २४ ॥ (१०।१२।१६)
 तुभ्येदमिद्वपरिषिच्यतेमधुत्वंसुतस्यकुलशस्यराजसि । त्वरयिंपुरुवीरामुनस्कृधित्वंतपःपरितप्याजयःस्वः* ॥ स्व

(१०।१२।१५) ऋषभमितिपंचर्वचस्यसूक्तस्यवैराजऋषभःसपत्ननाशनोनुष्टुबंत्यामहापंक्तिः । (शाकरोवाऋषिः) । (१०।१२।१६)
 तुभ्येदमितिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यगाथिभार्गवोविश्वामित्रजमदग्नींद्रस्तृतीयायाःसोमवरुणबृहस्पत्यनुमतिधारुविधातारोजगती ।

श्रवसं.

अ. ८ अ. ८

॥ ६० ॥

जित्तमहिमं दानमंधसो हवामहे परिश्रुं सुतां ऽउप । इमं नो यज्ञमिह बोध्या गहि स्पृधोजयंतं मधवानमीमहे ॥ सोमस्य
राज्ञो वरुणस्य धर्मणि बृहस्पतेरनुमत्या ऽउशर्मणि । तवाहमद्य मधवन्नुपस्तुतौ धातुर्विधातः कलशो ऽअभक्षयं ॥ प्रसूतो
भक्षमकरं चरावपिस्तोमं चेमं प्रथमः सूरिरुन्मृजे । सुतेसातेनयद्यागमं वांप्रति विश्वामित्रजमदग्नीदमे ॥ २५ ॥
(१०।१२।१७) वातस्यनुमहिमानं रथस्यरुजभैतिस्तनयं स्यघोषः । दिविस्पृग्यात्यरुणानि कृण्वन्नुतो ऽएति पृथि
व्यारेणुमस्यन् ॥ संप्रेरते ऽअनुवातस्य विष्ठा ऽएनंगच्छंति सभं ननयोषाः । ताभिः सयुक्सरथं देव ऽईयते स्य विश्वस्य भुवं
नस्य राजा ॥ अंतरिक्षे पृथिभिरीयमानो न निविशते कतमच्छनाहः । अपांसखा प्रथमजा ऽऋतावाकं स्विजातः कुत ऽआ
बभूव ॥ आत्मा देवानां भुवं स्य गभो यथा वशं चरति देव ऽएषः । घोषा ऽइदस्य शृण्विरेन रूपं तस्मे वाताय हविषा विधेम
॥ २६ ॥ (१०।१२।१८) मयोभूर्वातो ऽअभिवातुस्मा ऽऊर्जस्वतीरोषधीरारिशतां । पीवस्वतीर्जीवधन्याः पिबंत्वव
सायं पृथुतैरुद्रमृळ ॥ याः सरूपा विरूपा ऽएकरूपायासां मग्निरिष्टानामानिवेद । या ऽअंगिरसस्तपसे ह चक्रुस्ताभ्यः प
र्जन्यमहिशर्मयच्छ ॥ या देवेषु तन्वमैरयंतयासां सोमो विश्वारूपाणि वेद । ता ऽअसभ्यं पर्यसापिन्वमानाः प्रजावती

(१०।१२।१७) वातस्येति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य बातायनो निलो बायुस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।१८) मयोभूरिति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य काक्षीवतः
शंबरो गावस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १२

H ६० ॥

रिद्रगोष्ठेरिरीहि ॥ प्रजापतिर्मह्यमेतारराणो विश्वैर्देवैः पितृभिः संविदानः । शिवाः सुतीरुपनोगोष्ठमाकृतासां वयं प्र
जया संसदेम ॥ २७ ॥ (१०।१२।१९) विश्वाद्बृहत्पिबतु सोम्यमध्वायुर्दधं द्यज्ञपतावविहुतं । वातजूलोयो ऽअ
भिरक्षति त्मना प्रजाः पुषोष पुरुधा विराजति ॥ विश्वाद्बृहत्सुभृतं वाज्रसातं मधर्मं न्दिवो धरुणे सत्यमपितं । अमित्रहावृ
त्रहादस्युहंतं मज्योतिर्जज्ञे ऽअसुरहासं पल्लहा ॥ इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं विश्वजिद्धं न जिदुच्यते बृहत् । विश्व
आइश्वाजोमहिसूर्यो ह्यश ऽउरुप्रथे सह ऽओजो ऽअच्युतं ॥ विश्वाजं ज्योतिषां स्वर्गच्छोरोचनं दिवः । येनेमावि
श्वाभुवनान्याभृता विश्वकर्मणा विश्वदेव्यावता ॥ २८ ॥ (१०।१२।२०) त्वं त्यमिदं तोरथमिद्रप्रावः सुतावतः ।
अशृणोः सोमिनो हव ॥ त्वं मखस्य दोधंतः शिरो वत्सु चोभरः । अगच्छः सोमिनो गृहं ॥ त्वं त्यमिद्रमर्त्यमास्त्रबुभार्यवे
न्यं । मुहुः श्रद्धामनस्यवे ॥ त्वं त्यमिद्रसूर्यपश्चासंतं पुरस्कृधि । देवानां चित्तिरोवशं ॥ २९ ॥ (१०।१२।२१) आ
याहि वनसा सहगावः सचंतवर्तं नित्यदूधभिः ॥ आयाहि वस्य धिया मंहिष्ठो जारयन्मखः सुदानुभिः ॥ पितुभृतो नतं

(१०।१२।१९) विश्वाडिति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य सौर्यो विश्वाद्सूर्यो जगत्यांस्तारपंक्तिः । (१०।१२।२०) त्वं त्यमिति चतुर्ऋचस्य
सूक्तस्य भार्गव इद्रो गायत्री । (१०।१२।२१) आयाहीति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य गिरसः संवर्त उषा द्विपदा विराट् ।

तुमित्सुदानवः प्रतिदध्मोयजामसि ॥ उषाऽअपस्वसुसुतमः संवर्तयति वर्तनिं सुजातता ॥ ३० ॥ (१०१२१२२) आत्वा
हर्षमन्तरेधि ध्रुवस्तिष्ठा विचाचलिः । विशस्वा सवीवां छन्तुमात्वद्राष्ट्रमधिभ्रंशत् ॥ इहैवैधिमार्पच्योष्ठाः पर्वतऽइवा
विचाचलिः । इंद्रऽइवेह ध्रुवस्तिष्ठे हराष्ट्रमुधारय ॥ इममिन्द्रोऽअदीधरद्भुवं ध्रुवेण हविषा । तस्मै सोमोऽअधिब्रवत्त
स्माऽउब्रह्मणस्पतिः ॥ ध्रुवाद्यौ ध्रुवापृथिवी ध्रुवासः पर्वताऽइमे । ध्रुवं विश्वमिदं जगद्भुवो राजा विशामयं ॥ ध्रुवं तेरा
जावरुणो ध्रुवं देवो बृहस्पतिः । ध्रुवं तऽइन्द्रश्चाग्निश्चराष्ट्रं धारयतां ध्रुवं ॥ ध्रुवं ध्रुवेण हविषा भिसोमैर्मृशामसि । अथोत
ऽइन्द्रः केवलीर्विशो बलिहृतस्करत् ॥ ३१ ॥ (१०१२१२३) अभीवर्तेन हविषा येनेन्द्रोऽअभिवावृते । तेनास्मान्ब्र
ह्मणस्पते भिराष्ट्राय वर्तय ॥ अभिवृत्य सपत्नान् भियानोऽअरातयः । अभिपृतन्यंतं तिष्ठाभियोनऽइरस्यति ॥ अभि
त्वा देवः सविता भिसोमोऽअवीवृत्त । अभित्वा विश्वं भूतान्यभीवर्तयथासंसि ॥ येनेन्द्रो हविषा कृत्य भवद्भ्युत्त
मः । इदं तदक्रिदेवाऽअसपत्नः किलाभुवं ॥ असपत्नः सपत्नहाभिराष्ट्रो विषासहिः । यथाहमेषां भूतानां विराजानिज
नस्यच ॥ ३२ ॥ (१०१२१२४) प्रवोग्रावाणः सविता देवः सुवतु धर्मेणा । धूर्षयुज्यध्वंसुनुत ॥ ग्रावाणोऽअप

(१०१२१२२) आत्वेति षडृचस्य सूक्तस्यांगिरसो ध्रुवो राजानुष्टुप् । (१०१२१२३) अभीवर्तेनेति पंचर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो भीवर्तो
राजानुष्टुप् । (१०१२१२४) प्रवइति चतुर्चस्य सूक्तस्योर्ध्वग्रावार्बुदः सर्पऋषिपुत्रो ग्रावाणोगायत्री ।

दुच्छुनामपसेधत दुर्मतिं । उस्त्राः कर्तनभेषजं ॥ ग्रावाणऽउपरैष्वामहीयंते सजोषसः । वृष्णे दधंतो वृष्ण्यं ॥ ग्रावा
णः सवितानुवो देवः सुवतु धर्मेणा । यजमानाय सुवन्ते ॥ ३३ ॥ (१०१२१२५) प्रसूनवऽऋभूणां बृहन्नवंतवृज
ना । क्षामाये विश्वधाय सोऽअन्धे नूनमातरं ॥ प्रदेवं देव्याधिया भरता जातवेदसं । हव्यानो वक्षदानुषक् ॥ अयमु
ष्यप्रदेव्युहोताय ज्ञायनीयते । रथोनयोरभीवृतो घृणीवान्चेत तित्मना ॥ अयमग्निरुष्यत्यमृता दिवजन्मनः । सह
सश्चित्सहीयान् देवो जीवातवेकृतः ॥ ३४ ॥ (१०१२१२६) पतंगमक्तमसुरस्य मायया हृदा पश्यंति मनसा विपश्चि
तः । समुद्रेऽअंतः कृवयो विचक्षते मरीचीनां पदमिच्छंति वेधसः ॥ पतंगो वाचं मनसा बिभर्ति तां गंधर्वो वदद्भेऽअंतः ।
तां द्योतमानां स्वर्ग्यमनीषामृतस्य पदे कृवयो निपांति ॥ अपश्यंगो पामनि पद्यमानमाच पराचपधिभिश्चरंतं । सप्तभीचीः
सविषूचीर्वसानोऽआवरीवर्ति भुवनेष्वंतः ॥ ३५ ॥ (१०१२१२७) त्र्यम्बुवाजिनं देवजतंस हावानंत रुतारं रथा
नां । अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्तये तार्क्ष्यमिहा हुवेम ॥ इंद्रस्येवरातिमाजो हुवानाः स्वस्तये नारामिवारुहेम । उर्वीन
पृथ्वी बहूले गभीरे मावा मेतौ मा परेतौ रिषाम ॥ सद्यश्चिद्यः शवसापंचकृष्टीः सूर्योऽइव ज्योतिषापस्ततान् । सहस्रसाः श

(१०१२१२५) प्रसूनवइति चतुर्चस्य सूक्तस्योर्ध्वः सूनुरग्रावायाऋभवो नुष्टुपद्वितीया गायत्री । (१०१२१२६) पतंगमिति चतुर्चस्य
सूक्तस्य प्राजापत्यः पतंगो मायाभेदस्त्रिष्टुप् आद्याजगती । (१०१२१२७) त्र्यम्बुविति चतुर्चस्य सूक्तस्य तार्क्ष्यो रिष्टनेमिस्तार्क्ष्यस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ८

॥ ६२ ॥

तसाऽअस्यरहिनस्मावरंतेयुवतिनशर्या ॥ ३६ ॥ (१०।१२।२८) उत्तिष्ठतावपश्यतेद्रस्यभागमृत्वियं । यदिश्रा
तो जुहोतनयद्यश्रातोममत्तनं ॥ श्रातंहविरोष्विद्रप्रयाहिजगामसूरोऽअध्वनोविमध्यं । परित्वासतेनिधिभिःसखा
यःकुलपानप्राजपतिंचरंतं ॥ श्रातंमन्युऽऊधनिश्रातमग्रासुश्रातंमन्येतदृतनवीयः । माध्यंदिनस्यसर्वनस्यदध्नःपिबे
द्रवज्जिन्पुरुकृज्जुषाणः+ ॥ ३७ ॥ (१०।१२।२९) प्रससाहिषेपुरुहूतशत्रून्येष्टस्तेशुष्मंऽइहरातिरस्तु । इंद्राभं
रदक्षिणेनावसूनिपतिःसिंधूनामसिरेवतीनां ॥ मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाःपरावतऽआजगंधापरस्याः । सूकंसंशा
यपविमैद्रतिगंविशत्रून्ताडिविमृधोनुदस्व ॥ इंद्रक्षत्रमभिवाममोजोयाथावृषभचर्षणीनां । अपानुदोजनममि
त्रयंतमुरुंदेवेभ्योऽअकृणोरुलोकं+ ॥ ३८ ॥ (१०।१२।३०) प्रथंश्चयस्यप्रथंश्चनामानुष्टुभस्यहविषोहविर्यत् ।
धातुर्द्युतानात्सवितुश्चविष्णोरथंतरमार्जभारावसिष्ठः ॥ अविंदन्तेऽअतिहितंयदासीद्यज्ञस्यधामपरमंगुहायत् । धा
तुर्द्युतानात्सवितुश्चविष्णोर्भरद्वाजोबृहदाचकेऽअग्नेः+ ॥ तैविंदन्मनसादीध्यानायजुःष्कन्नंप्रथमंदैवयानं । धातुर्द्यु

(१०।१२।२८) उत्तिष्ठतेतितृचस्यसूक्तस्यौशीनरःशिबिः१ काशिराजःप्रतर्दनो२ रोहिदश्वोवसुमना३ इतिक्रमेणैकचांद्रस्त्रिष्टुवा
द्यानुष्टुप् । (१०।१२।२९) प्रससाहिषइतिवृचस्यसूक्तस्यैद्रिजयइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।३०) प्रथंश्चेतिवृचस्यसूक्तस्यवासिष्ठःप्रथो १
भारद्वाजःसप्रथ२ सौर्योषम३ ऋकचांनिश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥ ६२ ॥

तानात्सवितुश्चविष्णोरासूर्यादभरन्धर्ममेते+ ॥ ३९ ॥ (१०।१२।३१) बृहस्पतिर्नयतुदुर्गहातिद्रःपुनर्नषदधशंसा
यमन्म । क्षिपदशस्तिमपदुर्मतिहृन्नथाकरद्यजमानायशंयोः+ ॥ नराशंसोनोवतुप्रयाजेशंनोऽअस्त्वनुयाजोहवेषु ।
क्षिपद० ॥ तंपुर्मूर्धातपतुरक्षसोयेब्रह्मद्विषःशरवेहंतवाऽउ । क्षिपद० ॥ ४० ॥ (१०।१२।३२) अपश्यंत्वामनं
साचेकितानंतपसोजातंतपसोविभूतं । इहप्रजामिहरयिरराणःप्रजायस्वप्रजयापुत्रकाम ॥ अपश्यंत्वामनंसादीध्या
नांस्वायांतनूऽऋतव्येनाधमानां । उपमामुच्चायुवतिर्बभूयाःप्रजायस्वप्रजयापुत्रकामे ॥ अहंगर्भमदधामोषधीष्वहंवि
श्वेषुभुवनेष्वंतः । अहंप्रजाऽअजनयंपृथिव्यामहंजनिभ्योऽअपरीपुपुत्रान्+ ॥ ४१ ॥ (१०।१२।३३) विष्णुर्यो
निकल्पयतुत्वष्टारूपाणिपिशतु । आसिंचतुप्रजापतिर्धातागर्भंदधातुते ॥ गर्भधेहिसिनीवालिगर्भधेहिसरस्वति ।
गर्भतेऽअश्विनौदेवावाधत्तांपुष्करस्रजा ॥ हिरण्ययीऽअरणीयंनिर्मथतोऽअश्विनां । तंतेगर्भहवामहेदशमेमासिसू
तंवे ॥ ४२ ॥ (अथपरिशिष्टं ॥ नेजमेषपरांपतंसुपुत्रःपुनरापत । अस्थमेषपुत्रकामायैगर्भमार्धेहियःपुमान् ॥ यथेयंपृ

(१०।१२।३१) बृहस्पतिरिति वृचस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्यस्तपुर्मूर्धा बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।३२) अपश्यमितिवृचस्यसूक्तस्य प्रा-
जापत्यः प्रजावानृषिः यजमानो यजमानपत्नी होता इतिक्रमेण देवतास्त्रिष्टुप् । (अपश्यंत्वेत्येतस्याद्यया यजमानमीक्षते द्वितीयाया पत्नी तृतीयाया
त्मानं आ० श्रौ०) (१०।१२।३३) विष्णुरिति वृचस्यसूक्तस्य गर्भकर्ता त्वष्टा आद्याया विष्णुत्वष्टृ प्रजापति धातारो द्वितीयायाः सिनीवालि सरस्वत्य

धिवीमद्युत्तानागर्भमादधे । एवंतंगर्भमाधेहिदशमेमासिसूतवे ॥ विष्णोःश्रेष्ठेनरूपेणास्यानार्यागवीन्यां । पुमांसं
पुत्रानाधेहिदशमेमासिसूतवे ॥ १ ॥ (१०।१२।३४) महित्रीणामवोस्तुद्युक्षमित्रस्यार्यम्णः । दुराधर्षवरुणस्य ॥
नहितेषाममाचननाध्वसुवारणेषु । ईशोरिपुर्घशंसः ॥ यस्मैपुत्रासोऽअदितेःप्रजीवसेमर्त्याय । ज्योतिर्यच्छत्यर्जसं
॥ ४३ ॥ (१०।१२।३५) वातऽआवातुभेषजंशंभुमयोभुनोहृदे । प्रणऽआर्यूपितारिषत् ॥ उतवातपितासिनऽउ
तश्चातोतनःसखा । सनोजीवातवेकृधि ॥ यद्दोवाततेगृहेऽमृतस्यनिधिर्हितः । ततो नोदेहिजीवसे ॥ ४४ ॥
(१०।१२।३६) प्राप्नयेवाचमीरयवृषभायक्षितीनां । सनःपर्षदतिद्विषः ॥ यःपरस्याःपरावतस्तिरोधन्वातिरोचं
ते । सनः० ॥ योरक्षांसिनिजृवंतिवृषाशुकेणशोचिषा । सनः० ॥ योविश्वामिषिपश्यतिभुवनंसंचपश्यति ।
सनः० ॥ योऽअस्यपारेरजसःशुक्रोऽअग्निरजायत । सनः० ॥ ४५ ॥ (परिशिष्टं ॥ अनीकवंतमूतयेग्निंगीभिर्हवा

धिनस्तृतीयायाअश्विनावनुष्टुप् । (प्राजापत्योविष्णुर्वाऋषिः) । (१०।१२।३४) महीतितृचस्यसूक्तस्यवारुणिःसत्यधृतिरादित्या
गायत्री । (महिसत्यधृतिर्वारुणिरादित्यंस्वस्त्ययनमित्यनुक्रमण्याअदितिर्देवतायस्येत्यादित्यंआदित्योदेवतायस्येत्यादित्यमितिद्वैविध्येनप्राप्ता
वप्यत्रादित्यानामेवदेवतात्वंनादितेः 'माहित्रयन्महित्रीणामादित्यानांस्तुतिर्विदुः' इतिशौनकोक्तेः) । (१०।१२।३५) वातइतितृचस्य
सूक्तस्यवातायनउलोवायुर्गायत्री । (१०।१२।३६) प्राप्नयइतिपंचर्चस्यसूक्तस्याग्नेयोवत्सोमिर्गायत्री ।

महे । सनः०) ॥ (१०।१२।३७) प्रनूनंजातवेदसम्भ्वंहिनोतवाजिनं । इदंनोवाहिरासदे ॥ अस्यप्रजातवेदसोविप्रवी
रस्यमीदृषः । महीमियमिसुष्टुतिं ॥ यारुचोजातवेदसोदेवत्राह्व्यवाहनीः । ताभिर्नोयज्ञमिन्वतु ॥ ४६ ॥ (१०।१२।३८)
आयंगौःपृश्निरकमीदसदन्मातरंपुरः । पितरंचप्रयन्स्वः* ॥ अंतश्चरतिरोचनास्यप्राणादपानती । व्यख्यन्महिषो
दिवं ॥ त्रिंशद्धामविराजतिवाक्पतंगायधीयते । प्रतिवस्तोरहद्युभिः ॥ ४७ ॥ (१०।१२।३९) ऋतंचसत्यंचा
भीद्धात्तपसोर्धजायत । ततोरात्र्यजायतततःसमुद्रोऽअर्णवः+ ॥ समुद्रादर्णवाधिसंवत्सरोऽअजायत । अहोरा
त्राणिविदधद्विश्वस्यमिषतोवशी+ ॥ सूर्याचंद्रमसौधातायधापूर्वमकल्पयत् । दिवंचपृथिवींचांतरिक्षमथोस्वः*
॥ ४८ ॥ (१०।१२।४०) संसमिद्युवसेवृषन्नग्नेविश्वान्युर्यऽआ । इळस्पदेसमिध्यसेसनोवसून्याभर ॥ संगच्छध्वं
संवदध्वंसंवोमनांसिजानतां । देवाभांगयधापूर्वेसंजानानाऽउपासते ॥ समानोमंत्रःसमितिःसमानीसमानमनःसह

(१०।१२।३७) प्रनूनमितितृचस्यसूक्तस्याग्नेयःइयेनोजातवेदाअग्निर्गायत्री । (१०।१२।३८) आयंगौरितितृचस्यसूक्तस्यसार्पराज्ञी
सूर्योर्गायत्री । (अत्रयद्यपिसार्पराज्ञ्यात्मदैवतमित्यनेनप्रकृतासार्पराज्ञीदेवताप्राप्नोति तथापिप्रयोक्तृभिःसूर्यस्यग्रहणात्पाक्षिकोपिसूर्योऽस्माभि
रुपात्तः) । (१०।१२।३९) ऋतंचेतितृचस्यसूक्तस्यमाधुच्छंदसोघमर्षणोभाववृच्चिरनुष्टुप् । (१०।१२।४०) संसमितिचतुर्ऋचस्य
सूक्तस्यांगिरसःसंवन्नःआद्यायाअभिस्ततस्तिस्तृणांसंज्ञानमनुष्टुप्तृतीयात्रिष्टुप् ।

चित्तमपां । समानमंत्रमभिमंत्रयेवः समानेन वोहविषा जुहोमि ॥ समानीवऽआकूतिः समानाहृदयानिवः । समानमस्तुत्रो मनो यथावः सुसहासति ॥ ४९ ॥ इत्यष्टमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ (परिशिष्टं ॥ संज्ञानमुशनावदत्संज्ञानंवरुणोवदत् । संज्ञानमिंद्रश्चाग्निश्च संज्ञानं सवितावदत् ॥ संज्ञानं नश्वेभ्यः संज्ञानमरणेभ्यः । संज्ञानमश्विनायुवमिहास्मासुनिर्यच्छतां ॥ यत्कक्षीवांसंवननं पुत्रोऽअंगिरसाभवेत् । तेन नोद्युविश्वे देवाः संप्रियांसमजीजनन् ॥ संवो मनांसि जानतां समाकूतिर्मनांसि । असौ यो विर्मनामनः संसमावर्तयामसि ॥ १ ॥ नैहुस्त्यं सेनादरणं परिवर्त्मेतु यद्वयिः । तेनामित्राणां बाहून् हविषा शोषयामसि ॥ परिवर्त्मान्येषां मिंद्रः पूषा च सस्रतुः । तेषां वोऽअग्निर्दग्धानामग्निमूहानामिंद्रो हंतुवरंवरं ॥ एषु न ह्यवृषाजिनं हरिणस्य धिर्ययथा । परांऽअमित्रांऽएषत्वर्वाचीं गौरुपार्जतु ॥ प्राध्वराणां पतय मोहोतुर्वरण्यकतो । तुभ्यं गायत्रमृच्यते ॥ गोकामोऽअन्नकामः प्रजाकामऽउत कश्यपः । भूतं भविष्यत्प्रस्तौति सहब्रह्मकमक्षरं बहुब्रह्मकमक्षरं ॥ २ ॥ यदक्षरं भूतकृतं विश्वे देवाऽउपासते । महऽअक्षि मस्य गोप्ता रं जमदग्नि रकुर्वतं ॥ जमदग्निराप्यायते छंदोभिश्चतुरुत्तरैः । राजा सोमस्य भक्षेण ब्रह्मणा वीर्यावतां ॥ शिवानः प्रदिशो दिशः सत्यानः प्रदिशो दिशः । अजो यत्तेजो ददृश्रुक्रं ज्योतिः परो गुहा ॥ यदृषिः कश्यपः स्तौतिसत्यं ब्रह्म चराचरं ध्रुवं ब्रह्म चराचरं । त्र्यायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्र्यायुषमगस्त्यस्य त्र्यायुषं ॥ यद्देवानां त्र्यायुषं तन्मेऽअस्तु त्र्यायुषं सर्वमस्तु शतायुषं बलायुषं ॥

तच्छं योरावृणीमहे गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतये । दैवीं स्वस्तिरस्तु नः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वजिगातु भेषजं शनोऽअस्तु द्विपदेशं चतुष्पदे ॥ ३ ॥ (इति परिशिष्टं ॥)

चतुःपद्यध्यायेवर्गाः ४९ सूक्तानि ४९ ऋचः २१८ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्या. ६ इंद्राये. ६ सपत्नीनाशनाये. ६ अरण्यान्या. ६ इंद्राये. १० सवित्र. ५ अग्नय. ५ श्रद्धाया. ५ इंद्राये. १० भाववृत्तय. ५ अलक्ष्मीनाशनाये. ब्रह्मणस्पतय. २ अलक्ष्मीनाशनाये. विश्वेभ्यो-देवेभ्य. अग्नय. ५ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ सूर्याये. ५ शच्याइ. ६ इंद्राये. ५ इंद्राग्निभ्या. ५ प्रजापतय. ६ यक्ष्मन्नइ. ६ दुःस्वप्नाशनाये. ५ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ [मे. प. विश्वेभ्योदे. ३ यमाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य.] सपत्नीनाशनाये. ५ इंद्राये. २ सोमवरुणबृहस्पत्यनुमतिधातृविधातृभ्य. इंद्राये. वायव. ४ गोभ्य. ४ सूर्याये. ४ इंद्राये. ४ उपस. ४ राज्ञइदं. ११ प्रावभ्यइ. ४ ऋभुभ्य. अग्नय. ३ मायाभेदाये. ३ ताक्ष्याये. ३ इंद्राये. ६ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ बृहस्पतय. ३ यजमानाय. यजमानपत्न्या. होत्रइदं. विष्णुत्वमृप्रजापतिधातृभ्य. सिनीवालिसरस्वयश्विभ्य. अश्विभ्या. आदित्येभ्य. ३ वायव. ३ अग्नय. ५ जातवेदसेग्नय. ३ सूर्याये. ३ भाववृत्तय. ३ अग्नय. संज्ञानायेदं. ३ ॥ इत्यष्टमेऽष्टमः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ अधनिविदध्यायः ॥ ओम् अग्निर्देवेद्धः ॥ अग्निर्मन्विद्धः ॥ अग्निःसुषामत् ॥ होतादेव
वृतः ॥ होतामनुवृतः ॥ प्रणीर्यज्ञानां ॥ रथीरध्वराणाम् ॥ अतूर्तोहोता ॥ तूर्णिर्हव्यवाद् ॥ आदेवोदेवान्वक्षत् ॥
यक्षदग्निर्देवोदेवान् ॥ सोअध्वराकरतिजातवेदाः ॥ १२ ॥ १ ॥ इंद्रोमरुत्वान्सोमस्यपिबतु ॥ मरुत्स्तोत्रोमरुद्ग
णः ॥ मरुत्सखामरुद्धुधः ॥ घ्नन्वृत्रासृजदपः ॥ मरुतामोजसासह ॥ यईमेनंदेवाअन्वमदन् ॥ असूर्येवृत्रतूर्ये ॥
शंवरहत्येगविष्टौ ॥ अर्चंतंगुह्यापदा ॥ परमस्यांपरावति ॥ आदीं ब्रह्माणिवर्धयन् ॥ अनाधृष्टान्योजसा ॥ कृण्व
न्देवेभ्योदुवः ॥ मरुद्भिःसखिभिःसह ॥ इंद्रोमरुत्वांइहश्रवदिहसोमस्यपिबतु ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥
प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्रश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ २० ॥ २ ॥
इंद्रोदेवःसोमंपिबतु ॥ एकजानांवीरतमः ॥ भूरिदानंतवत्समः ॥ हर्योःस्थाता ॥ पृश्नेःप्रेता ॥ वज्रस्यभर्ता ॥ पुरां
भेत्ता ॥ पुरांदर्मा ॥ अपांस्रष्टा ॥ अपांनेता ॥ सत्वानांनेता ॥ निजग्निर्दूरेश्रवाः ॥ उपमातिकृद्दंसनावान् ॥
इहोशंदेवोबभूवान् ॥ इंद्रोदेवइहश्रवदिहसोमस्यपिबतु ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ।
प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु । चित्रश्चित्राभिरूतिभिः । श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ २० ॥ ३ ॥ सवितादेवःसोमस्य
पिबतु ॥ हिरण्यपाणिःसुजिह्वः ॥ सुबाहुःस्वंगुरिः ॥ त्रिरहन्सत्यसवनः ॥ यःप्रासुवद्बसुधीती ॥ उभेजोष्ट्रीसवीम

नि ॥ श्रेष्ठंसावित्रमासुवं ॥ दोग्ध्रींधेनुं ॥ वोढारमनइवाहं ॥ आशुंससिं ॥ पुरंधियोषां ॥ जिष्णुरंधेष्ठां ॥ सभेयं
युवानं ॥ परामीवांसाविषत्पराघशंसं ॥ सवितादेवइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ।
प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं । प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु । चित्रश्चित्राभिरूतिभिः । श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ २० ॥ ४ ॥
द्यावापृथिवीसोमस्यमत्सतां ॥ पिताचमाताच ॥ पुत्रश्चप्रजननंच ॥ धेनुश्चऋषभश्च ॥ धन्याचधिषणाच ॥ सुरे
ताश्चसुदुघाच ॥ शंभूश्चमयोभूश्च ॥ ऊर्जस्वतीचपयस्वतीच ॥ रेतोधाश्चरेतोभृच्च ॥ द्यावापृथिवीइहश्रुतामिहसो
मस्यमत्सतां ॥ प्रेमांदेवीदेवहूतिमवतांदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतां ॥ चित्रेचित्राभि
रूतिभिः ॥ श्रुताब्रह्माण्यावसागमतां ॥ १५ ॥ ५ ॥ ऋभवोदेवाःसोमस्यमत्सन् ॥ विष्ट्रीस्वपसः ॥ कर्मणासुह
स्ताः ॥ धन्याधनिष्ठाः ॥ शग्ध्याशमिष्ठाः ॥ शच्याशचिष्ठाः ॥ येधेनुंविश्वजुवंविश्वरूपामरक्षन् ॥ अरक्षन्धेनुमभ
वद्विश्वरूपी ॥ अयुंजतहरीअयुर्देवाँउप ॥ अबुध्नन्संकनीनामदंतः ॥ संवत्सरेस्वपसोयज्ञियंभागमायन् ॥ ऋभवो
देवाइहश्रवन्निहसोमस्यमत्सन् ॥ प्रेमांदेवादेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवं
तु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमन् ॥ १७ ॥ ६ ॥ विश्वेदेवाःसोमस्यमत्सन् ॥ विश्वेवैश्वा
नराः ॥ विश्वेहिविश्वमहसः ॥ महिमहांतः ॥ तक्कानानेमतिथीवानः ॥ अस्क्राःपचतवाहसः ॥ वातात्मानोअग्नि

दूताः ॥ येद्यांचपृथिवीचातस्थुः ॥ अपश्चस्वश्च ॥ ब्रह्मचक्षत्रं च ॥ बर्हिश्चवेदिं च ॥ यज्ञंचोरुचांतरिक्षं ॥ येस्थत्रय
एकादशाः ॥ त्रयश्चत्रिंशच्च ॥ त्रयश्चत्रीचशता ॥ त्रयश्चत्रीचसहस्रा ॥ तावंतोभिषाचः ॥ तावंतोरातिषाचः ॥
तावतीःपत्नीः ॥ तावतीर्गाः ॥ तावंतउदरणे ॥ तावंतोनिवेशने ॥ अतोवादेवाभूयांसःस्थ ॥ मावोदेवाअपिशसा
मापरिशसावृक्षि ॥ विश्वेदेवाइहश्रवन्निहसोमस्यमत्सन् ॥ प्रेमांदेवादेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥
प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमन् ॥ ३० ॥ ७ ॥ अग्निर्वैश्वानरःसो
मस्यमत्सत् ॥ विश्वेषांदेवानांसमित् ॥ अजस्रंदैव्यंज्योतिः ॥ योविद्भ्योमानुषीभ्योअदीदेत् ॥ द्युषुपूर्वासुदिद्यु
तानः ॥ अजरउषसामनीके ॥ आयोद्यांभात्यांपृथिवीम् ॥ ओर्वंतरिक्षं ॥ ज्योतिषायज्ञायशर्मयंसत् ॥ अग्निर्वैश्वा
नरइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥
चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ १५ ॥ ८ ॥ मरुतोदेवाःसोमस्यमत्सन् ॥ सुष्टुभःस्वर्काः ॥
अर्कस्तुभोबृहद्वयसः ॥ शूराअनाधृष्टरथाः ॥ त्वेषासःपृश्निमातरः ॥ शुभ्राहिरण्यखादयः ॥ तवसोभंददिष्टयः ॥
नभस्यावर्षनिर्णिजः ॥ मरुतोदेवाइहश्रवन्निहसोमस्यमत्सन् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्ष
त्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमन् ॥ १४ ॥ ९ ॥ अग्निर्जा

तवेदाःसोमस्यमत्सत् ॥ स्वनीकश्चित्रभानुः ॥ अप्रोषिवान्गृहपतिः ॥ तिरस्तमांसिदर्शतः ॥ घृताहवनईज्यः ॥
बहुलवर्मास्तृतयज्वा ॥ प्रतीत्याशत्रूनृजेतापराजितः ॥ अग्नेजातवेदोभिद्युन्नमभिसहआयच्छस्व ॥ तुशोअमुशः ॥
समेद्धारंस्तोतारमंहसस्पाहि ॥ अग्निर्जातवेदाइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रे
दंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ १६ ॥ १० ॥
अस्यमदेजरितरिंद्रःसोमस्यमत्सत् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोहिमहन् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोवृत्रमहन् ॥ अस्यमदेज
रितरिंद्रोपांवेगमैरयत् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोजिन्वदजुवोपिन्वदगितः ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रउदार्थवर्णमतिरदव
दासीदिशोअस्तभ्रात् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रउद्यामस्तभ्रादप्रथयत्पृथिवीं ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोदिविसूर्यमैरयद्व्यंत
रिक्षमतिरत् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रःसमुद्रंप्रकुपितमरम्णात् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रःऋष्याँइवपंपणतःपर्वतान्प्रकुपि
ताँअरम्णात् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदं
क्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ १६ ॥ ११ ॥ अग्निर्द्वाद
श ॥ इंद्रोमरुत्वानिंद्रोदेवःसवितादेवःपृथग्विंशतिः ॥ द्यावापृथिवीपंचदश ॥ ऋभवोदेवाःसप्तदश ॥ विश्वेदेवास्त्रिं
शत् ॥ अग्निर्वैश्वानरःपंचदश ॥ मरुतोदेवाश्चतुर्दश ॥ अग्निर्जातवेदाअस्यमदेपृथक्षोळश ॥ ॥ इतिनिविदध्यायः ॥

अथकुंतापांध्यायः ॥ अथनाराशंस्यः ॥ ओम् ॥ इदंजनाउपश्रुतनराशंसस्तविष्यते ॥ षष्टिसहस्रानवतिचकौरम
आरुशमेषुदद्महे ॥ उष्ट्रायस्यप्रवाहणोवधूमंतोद्विर्दश ॥ वर्ष्मारथस्यनिजिहीळतेदिवईषमाणाउपस्पृशः ॥ एषइया
यमामहेशतंनिष्कान्दशस्रजः ॥ त्रीणिशतान्यर्वतांसहस्रादशगोनां ॥ ३ ॥ इतितिस्रोनाराशंस्यः ॥ ॥ अथरैभ्यः ॥
वच्यस्वरेभवच्यस्ववृक्षेनपक्षेशकुनः ॥ नष्टेजिह्वाचर्चरीतिक्षुरोभुरिजोरिव ॥ प्ररेभासोमनीषयावृथागावइवेरते ॥
अमोतपुत्रकाएषाममोतकाइवासते ॥ प्ररेभधियंभरस्वगोविदंवसुविदं ॥ देवत्रेमांवाचंश्रीणीहीर्षुर्नवीरमस्तारं ॥ ३ ॥
इतितिस्रोर्भ्यः ॥ ॥ अथपारिक्षित्यः ॥ राज्ञोविश्वजनीनस्ययोदेवोमर्त्याअति ॥ वैश्वानरस्यसुष्टुतिमासुनोतापरिक्षि
तिः ॥ परिक्लिन्नःक्षेममकरत्तमासुनुमासरं ॥ मरायन्कुर्वन्कौरव्यःपतिर्वदतिजायया ॥ कतरत्तआहराणिदधिमंथां
परिक्षुतां ॥ जायापतिविपृच्छतिराष्ट्रेराज्ञःपरिक्षितः ॥ अभीवर्ष्मप्रजिहातेयवःपक्कःपथोबिलं ॥ जनःसभद्रमैधत्त
राष्ट्रेराज्ञःपरिक्षितः ॥ इतिचतस्रःपारिक्षित्यः ॥ ॥ अथकारव्याः ॥ इंद्रःकारुमवूबुधदुत्तिष्ठविचराजनं ॥ ममेदुग्र
स्यचर्कृधिसर्वाइत्तेपृणादुरिः ॥ इहगावःप्रजायध्वमिहाश्वाइहपूरुषाः ॥ इहोसहस्रदक्षिणोवीरस्त्रातानिषीदतु ॥
नेमाइंद्रगावोरिषन्मोआसांगोपतीरिषत् ॥ मासाममित्रयुर्जनइंद्रमास्तेनईशत ॥ उपवोनरएमसिसूक्तेनवचसावयं
भद्रेणवचसावयं ॥ चनोदधिध्वंनोअंगिरोनरिष्येमकदाचन ॥ ४ ॥ इतिचतस्रःकारव्याः ॥ ॥ अथदिशांकृतयः ॥

यःसभेयोविदथ्यःसुत्वायज्वाचपूरुषः ॥ सूर्यचाभूरिशादसंतंदेवाःप्रागकल्पयन् ॥ योजाम्याअप्रत्तदमद्यःसखाय
न्नित्सति ॥ ज्येष्ठोयदिप्रचेतास्तदाहुरधरागिति ॥ यद्भद्रस्यपुरुषस्यपुत्रोभवतिदाधृषिः ॥ तद्विप्रोअब्रवीदुदगं
धर्वःकाव्यंवचः ॥ यश्चपणिरभुजिष्योयश्चरेवाँअदाशुरिः ॥ धीराणांशश्वतामहंतदपागितिशुश्रुम ॥ येचदेवाअय
जंताथोयेचपराददिः ॥ सूर्योदिवमिवगत्वामघवानोविरपशते ॥ ५ ॥ इतिपंचदिशांकृतयः ॥ ॥ अथजनकल्पाः ॥
योनाक्ताक्षोअनभ्यक्तोमणिवोअहिरण्यवः ॥ अब्रह्माब्रह्मणस्पुत्रस्तोताकल्पेषुसंमितः ॥ यआक्ताक्षःस्वभ्यक्तःसुम
णिःसुहिरण्यवः ॥ सुब्रह्माब्रह्मणस्पुत्रस्तोताकल्पेषुसंमितः ॥ अप्रपाणाचयेशंतारेवाँअप्रददिश्वयः ॥ सुयभ्राकन्या
कल्याणीतोताकल्पेषुसंमितः ॥ सुप्रपाणाचयेशंतारेवान्सुप्रददिश्वयः ॥ सुयभ्राकन्याकल्याणीतोताकल्पेषुसंमि
तः ॥ वावाताचमहिष्यंनस्ताचयुधिगमः ॥ अनाशुरश्वआयामीतोताकल्पेषुसंमितः ॥ परिवृक्ताचमहिषीविश्व
स्त्याचयुधिगमः ॥ स्वाशुरश्वआयामीतोताकल्पेषुसंमितः ॥ इतिषड्जनकल्पाः ॥ ॥ अथेंद्रगाथाः ॥ यदि
द्रोदाशराज्ञेमानुषंव्यगाहथाः ॥ विरूपःसर्वस्माआसीत्सहृगक्षायवंचते ॥ त्वंविषाक्षंमघवन्नम्रंपर्याकरोरभि ॥ त्वं
रौहिणंव्यास्यस्त्वंवृत्रस्याभिनच्छिरः ॥ यःपर्वतान्व्यदधाद्योअपोव्यगाहथाः ॥ योवृत्रोवृत्रहन्हस्तस्माइंद्रनमोस्तु
ते ॥ षष्टिंधावंतंहयोर्रौचैःश्रवसमब्रवं ॥ स्वस्त्यश्वजैत्रायेंद्रमावहसुस्रजं ॥ यत्त्वाश्वेतोच्चैःश्रवसंहयोंयुजंतिदक्षिणं ॥

मूर्धानमश्वंदेवानाबिभ्रदिंद्रमहीयसे ॥ इतिपंचेंद्रगाथाः ॥ ॥ अथैतशप्रलापाः ॥ एताअश्वआप्लवंते ॥ प्रतीपंप्राति
सत्वनं ॥ तासामेकाहरिहिका ॥ हरिहिकेकिमिच्छसि ॥ साधुपुत्रंहरिण्ययं ॥ काहकंपरास्यः ॥ यत्रामृस्तिन्नः
शिशपाः ॥ परित्रयःपृदाकवः ॥ शृंगंधमंतआसते ॥ अयंमहांतेअवहि ॥ १० ॥ सइत्थकंसएवकं ॥ सघाघतेस
घागमे ॥ गोमीघमोमिनीरभिः ॥ पुमान्भूमेनिनित्सति ॥ बद्धबथोइति ॥ बद्धबोअथोइति ॥ अजकोरकोविका ॥
अश्वस्यवालोगोशफः ॥ केशिनीइयेनीएनीवा ॥ अनामयोपजिहिका ॥ २० ॥ कोअंबकुलिमायुनि ॥ कोअर्जुन्याः
पयः ॥ कोअसिन्मयाःपयः ॥ एतंपृच्छकुहंपृच्छ ॥ कुहाकंपक्कंपृच्छ ॥ यआयंतिश्वभिष्कुभिः ॥ अकुभ्यंतःकुभा
यवः ॥ आमणकोमणत्थकः ॥ देवत्तःप्रतिहूर्यः ॥ पिनष्टिपतिकाहविः ॥ ३० ॥ प्रबुद्धोमथायति ॥ शृंगउत्पत ॥
मात्वांबिसस्वानाविदन् ॥ वशायाःपुत्रमायांतं ॥ इराचेंद्रममंदत ॥ इयंनियंनिति ॥ अथोइयंनिति ॥ अथोज्याय
स्तरोभुवत् ॥ इयंकाशलाकका ॥ आमिणोतिनिभज्यते ॥ ४० ॥ तस्याअनुनिभंजनं ॥ वरुणोयातिवभ्रुभिः ॥
शतंबभ्रोरभीशवः ॥ शतंकशाहिरण्ययीः ॥ शतरंथाहिरण्ययाः ॥ आहलकुःशवर्तकुः ॥ आयवनेनतेजनिः ॥
शफेनपीवओहति ॥ वनिष्टुनोपनृत्यति ॥ इयंमह्यमदुरिति ॥ ५० ॥ तेवृक्षाःसहतिष्ठंति ॥ पाकवलिःशकवलिः ॥
अश्वत्थःखबुरोधवः ॥ अरदुःपरमःशये ॥ हतइवपापपूरुषः ॥ अदोहमितपीयूषकं ॥ द्वाँचहस्तिनौदती ॥ अध्य

धंचपरस्वतः ॥ आदलाबुकमेककं ॥ अलाबुकंनिरवातकं ॥ ६० ॥ कर्करिकोनिरवातकः ॥ तद्वातउन्मथाइति ॥
कुलायंकरवाँइति ॥ उग्रंबलिशदाततं ॥ नबलिशनदाततं ॥ कएषांकर्करींरिखत् ॥ कएषांदुंदुभिंहनत् ॥ यदींहन
त्कथंहनत् ॥ दैलींहनत्कथंहनत् ॥ पर्याकारंपुनःपुनः ॥ ७० ॥ इतिसप्ततिपदान्यैतशप्रलापाः ॥ ॥ अथप्रवहिकाः ॥
विततौकिरणौद्वौतावापिनष्टिपूरुषः ॥ नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिमन्यसे ॥ मातुष्टेकिरणौद्वौनीवीतःपुरुषादते ॥
नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिमन्यसे ॥ निगृह्यकर्तकौद्वौनिरायच्छसिमध्यमां ॥ नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिम
न्यसे ॥ उत्तानायैशयानायैतिष्ठन्नेवावगूहसि ॥ नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिमन्यसे ॥ श्रृक्षणायाश्रृक्षिणायांश्रृ
क्षणेवावगूहसि ॥ नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिमन्यसे ॥ अवश्रृक्षणमवभ्रशदंतल्लोमवतिहदे ॥ नवैकुमारितत्त
थायथाकुमारिमन्यसे ॥ इतिषट्प्रवहिकाः ॥ ॥ अथाजिज्ञासेन्याः ॥ इहेत्थप्रागपागुदगधराक् ॥ अरालाउदभं
थते ॥ इहेत्थप्रागपागुदगधराक् ॥ वत्साःमुषंतआसते ॥ इहेत्थप्रागपागुदगधराक् ॥ सवीपुत्सीलिलीशये ॥ इहे
त्थप्रागपागुदगधराक् ॥ स्थालीपाकोविलीयते ॥ इतिचतस्रआजिज्ञासेन्याः ॥ ॥ अथप्रतिराध्यः ॥ भुगित्यभिगतः ॥
शरित्यभिष्ठितः ॥ फलित्यपक्रांतः ॥ इतितिस्रःप्रतिराध्यः ॥ ॥ अथातिवादः ॥ वीमेदेवाअक्रंसताध्वर्योक्षिप्रंचर ॥
सुशस्तिरिद्ववामस्यतिप्राक्खिदसोमहै ॥ इत्यतिवादः ॥ ॥ अथदेवनीथाः ॥ आदित्याहजरितरंगिरोभ्योदक्षिणामन

यन् ॥ तांहजरितर्नप्रत्यायन् ॥ तामुहजरितःप्रत्यायन् ॥ तांहजरितर्नप्रत्यगृभ्णन् ॥ तामुहजरितःप्रत्यगृभ्णन् ॥
 अहानेतसंनविचेतनानि ॥ जज्ञानेतसन्नपुरोगवासः ॥ उत्तश्वेतआशुपत्वा ॥ उत्तोपद्याभिर्जविष्टः ॥ उतेमाशुमानं
 पिपतिं ॥ आदित्यारुद्रावसवस्त्वेळते ॥ इंदराधःप्रतिगृष्णीहंगिरः ॥ इंदराधोबृहत्पृथु ॥ देवाददत्तावरं ॥ तद्वो
 अस्तुसुचेतनं ॥ युष्मेअस्तुदिवेदिवे ॥ प्रत्येवगृभायत ॥ इतिसप्तदशपदानिदेवनीथाः ॥ अथभूतेच्छदः ॥ त्वमिं
 द्रशर्मरिणाहव्यंपरावतेभ्यः ॥ विप्रायस्तुवतेवसूनिजुरश्रवसेमहे ॥ त्वमिंद्रकपोतायच्छिन्नपक्षायवंचते ॥ इयामा
 कंपकंपीलुचवारस्माअकृणोद्वहु ॥ अरंगरोवावदीतित्रेधाबद्धोवरत्रया ॥ इरामुहप्रशंसत्यनिरामपबाधतां ॥ इतितिस्रो
 भूतेच्छदः ॥ ॥ अथाहनस्याः ॥ यदस्याअंहभेद्याःपृथुस्थूरमुपातसत् ॥ मुष्काविदस्याएजतेगोशफेशकुलाविव ॥ य
 दास्थूरेणपससाअनूमुष्काउपावधीत् ॥ विष्वंचावस्याअर्दतेसिकतास्विवगर्दभः ॥ यदल्पिकास्वल्पिकाकंकंधुकेवप
 च्यते ॥ वासंतिकमिवतेजनोयभ्यमानावितन्वते ॥ यदेवासोललागमुंप्रपिष्टीपिनमापिषुः ॥ सक्भ्रादेदृश्यतेनरःस
 कथ्यःसाक्षीवगोयथा ॥ महाणश्युपब्रुतेअश्वस्यावेशितंपसः ॥ ईदृक्फलस्यवृक्षस्यशूर्पंशूर्पंभजेमहि ॥ महाणश्यदृशं
 हिसोक्रंददस्तमासरत् ॥ शक्रुकाननाशकामशकंसकथ्युद्यमत ॥ महाणश्युलूखलमतिक्रामंत्यब्रवीत् ॥ यथैवतेवनस्प

तेपिप्रतितथैवमे ॥ महान्वैभद्रोबिल्वोमहान्पक्वउदुंबरः ॥ महौअभिजुवाधतेमहतःसाधुखोदनं ॥ इत्यष्टावाहन
 स्याः ॥ इतिकुंतापाध्यायःसमाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथपुरोरुक् ॥ वायुरग्रेगायज्ञप्रीःसाकंगन्मनसायज्ञं ॥ शिवोनियुद्धिःशिवाभिः ॥ १ ॥ हिरण्यवर्तनीनरादेवा
 पतीअभिष्टये ॥ वायुश्चंद्रश्चसुमुखः ॥ २ ॥ काव्याराजानाक्रत्वादक्षस्यदुरोणे ॥ रिशादसासधस्थआ ॥ ३ ॥ दै
 व्याअध्वर्यूआगतंरथेनसूर्यत्वचा ॥ मध्वायज्ञंसमंजाथे ॥ ४ ॥ इंद्रउक्थेभिर्मदिष्ठोवाजानांचवाजपतिः ॥ हरिवां
 सुतानांसखा ॥ ५ ॥ विश्वान्देवान्हवामहेस्मिन्यज्ञेसुपेशसः ॥ तइमंयज्ञमागमंदेवासोदेव्याधिया ॥ ६ ॥ जुषा
 णाअध्वरेमदोयेयज्ञस्यतनूकृतः ॥ विश्वआसोमपीतये ॥ ७ ॥ वाचमहंदेवीवाचास्मिन्यज्ञेसुपेशसा ॥ सरस्वतींह
 वामहे ॥ ८ ॥ इत्यष्टौपुरोरुक् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथप्रैषाः ॥ होतायक्षदग्निंसमिधासुषमिधासमिद्धंनाभापृथिव्याःसंगथेवामस्य ॥ वर्ष्मन्दिवइळस्पदेवेत्वाज्य
 स्यहोतर्यज ॥ १ ॥ होतायक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भंभुवनस्यगोपां ॥ मध्वाद्यदेवोदेवेभ्योदेवयानान्पथोअनक्तुवेत्वा
 ज्यस्यहोतर्यज ॥ २ ॥ होतायक्षन्नराशंसंतृशस्त्रंनृःप्रणेत्रं ॥ गोभिर्वपावान्तस्याद्वीरैःशक्तीवान्रथैःप्रथमयावाहिरण्यं
 श्रंद्रीवेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ३ ॥ होतायक्षदग्निमीळईळितोदेवोदेवांऽआवक्षदूतोहव्यवाळमूरः ॥ उपेमंयज्ञमुपेमां

देवोदेवहूतिमवतुवेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ४ ॥ होतायक्षद्वर्हिःसुष्टरीमोर्णम्रदाअस्मिन्यज्ञेविचप्रचप्रथतांस्वासस्यंदे
वेभ्यः ॥ एमेनदद्यवसवोरुद्राआदित्याःसदंतुप्रियमिंद्रस्यास्तुवेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ५ ॥ होतायक्षदुरऋष्याःकव
प्योकोषधावनीरुद्राताभिर्जिहतांविपक्षोभिःश्रयतां ॥ सुप्रायणाअस्मिन्यज्ञेविश्रयंतामृतावृधोव्यंत्वाज्यस्यहोतर्यज
॥ ६ ॥ होतायक्षदुषासानक्काबृहतीसुपेशसानुःपतिभ्योयोनिंकृण्वाने ॥ संस्मयमानेइंद्रेणदेवैरेदंवर्हिःसीदतांवीता
माज्यस्यहोतर्यज ॥ ७ ॥ होतायक्षद्वैव्याहोतारामंद्रापोताराकवीप्रचेतसा ॥ स्विष्टमद्यान्यःकरदिषास्वभिगूर्तम
न्यऊर्जासतवसेमंयज्ञंदिविदेवेषुधत्तांवीतामाज्यस्यहोतर्यज ॥ ८ ॥ होतायक्षत्तिस्त्रोदेवीरपसामपस्तमाअच्छिद्रमद्ये
दमपस्तन्वतां ॥ देवेभ्योदेवीर्देवमपोव्यंत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ९ ॥ होतायक्षत्त्वष्टारमचिष्टमपाकरेतोधांविश्रवसंय
शोधां ॥ पुरुरूपमकामकर्शनंसुपोषःपोषैःस्यात्सुवीरोवीरैर्वेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ १० ॥ होतायक्षद्वनस्पतिमुपावस्त्र
क्षद्वियोजोष्टारंशशमंनरः ॥ स्वदान्स्वधितिर्क्रतुथाद्यदेवोदेवेभ्योहव्यवाडेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ११ ॥ अजैदग्निरसन
द्वाजंनिदेवोदेवेभ्योहव्यवाट्प्रांजोभिर्हिन्वानोधेनाभिःकल्पमानोयज्ञस्यायुःप्रतिरन्नुपप्रेष्यहोतर्हव्यादेवेभ्यः ॥ १२ ॥
होतायक्षदग्निस्वाहाज्यस्यस्वाहामेदसःस्वाहास्तोकानांस्वाहास्वाहाकृतीनांस्वाहाहव्यसूक्तीनां ॥ स्वाहादेवाज्य
पाजुषाणाअग्नआज्यस्यव्यंतुहोतर्यज ॥ १३ ॥ इतिप्रयाजप्रैषः ॥ ॥ होतायक्षदग्निमाज्यस्यजुषतांहविर्होतर्यज

॥ १४ ॥ होतायक्षत्सोममाज्यस्यजुषतांहविर्होतर्यज ॥ १५ ॥ होतायक्षदग्नीषोमौष्ठागस्यवपायामेदसोजुषेतांहवि
र्होतर्यज ॥ १६ ॥ होतायक्षदग्नीषोमौपुरोळाशस्यजुषेतांहविर्होतर्यज ॥ १७ ॥ होतायक्षदग्निपुरोळाशस्यजुषतांह
विर्होतर्यज ॥ १८ ॥ होतायक्षदग्नीषोमौष्ठागस्यहविषआत्तामद्यमध्यतोमेदजुष्टंपुराद्वेषोभ्यःपुरापांरुषेय्यागृभः ॥
यस्ताभूनंधासेअज्राणायवसप्रथमानांसुमत्क्षराणांशतरुद्रियाणामग्निष्वात्तानांपीवोपवसनानांपार्श्वतःश्रोणितःशिताम
तउत्सादतोगादंगादवत्तानांकरतएवाग्नीषोमौजुषेतांहविर्होतर्यज ॥ १९ ॥ देवेभ्योवनस्पतेहवींषिहिरण्यपर्णप्रदिवस्ते
अर्थ ॥ प्रदक्षिणिद्रशनयानियूयऋतस्यवक्षिपथिभीरजिष्ठैः ॥ होतायक्षद्वनस्पतिमभिहिपिष्टतमयारभिष्टयारशनयाधि
त ॥ यत्राग्नेराज्यस्यहविषःप्रियाधामानियत्रसोमस्याज्यस्यहविषःप्रियाधामानियत्राग्नीषोमयोऽष्ठागस्यहविषःप्रियाधा
मानियत्रवनस्पतेःप्रियापाथांसियत्रदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियत्राग्नेर्होतुःप्रियाधामानितत्रैतंप्रस्तुत्येवोपस्तुत्येवो
पावस्त्रक्षदग्नीषांसमिवकृत्वीकरदेवंदेवोवनस्पतिर्जुषतांहविर्होतर्यज ॥ २० ॥ वनस्पतेरशनयानियूयपिष्टतमयावयुना
निविद्वान् ॥ वहदेवत्रादिधिषोहवींषिप्रचदाताममृतेषुवोचः ॥ होतायक्षदग्निस्विष्टकृतमयाळग्निरग्नेराज्यस्यहविषःप्रि
याधामान्ययाट्सोमस्याज्यस्यहविषःप्रियाधामान्ययाळग्नीषोमयोऽष्ठागस्यहविषःप्रियाधामान्ययाड्वनस्पतेःप्रियापाथां
स्ययाड्वदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुः

जातवेदाजुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ २१ ॥ इतिपाशुकप्रैषाः ॥ ॥ अथानुयाजप्रैषाः ॥ देवंबर्हिःसुदेवंदेवैःस्यात्सुवीरंवीरै
र्वस्तोर्वृज्येताक्तोःप्रश्नियेतान्यन्यात्रायाबर्हिष्मतोमदेमवसुवनेवसुधेयस्यवेतुयज ॥ २२ ॥ देवीद्वारःसंघातेविद्वीर्यामंछि
थिराधुवादेवहूतौवत्सईमेनास्तरुणआमिमीयात्कुमारोवावनजातौमैनाअर्वारेणुककाटःपृणगवसुवनेवसुधेयस्यव्यंतुयज
॥ २३ ॥ देवीउषासानकाद्यास्मिन्यज्ञेप्रयत्यहेतामपिनूनंदैवीर्विशःप्रायासिष्टांसुप्रीतेसुधितेवसुवनेवसुधेयस्यवीतांयज
॥ २४ ॥ देवीजोष्टीवसुधितेययोरन्याद्याद्वेषांसियुयवदान्यावक्षद्वसुवार्याणियजमानायवसुवनेवसुधेयस्यवीतांयज
॥ २५ ॥ देवीऊर्जाहुतीइषमूर्जमन्यावक्षत्सर्गिंसपीतिमन्यानवेनपूर्वदयमानास्यामपुराणेननवंतामूर्जमूर्जाहुतीऊर्जय
मानेअधातांवसुवनेवसुधेयस्यवीतांयज ॥ २६ ॥ देवादैव्याहोतारापोतारानेष्टाराहताघशंतावाभरद्वसुवनेवसुधेयस्यवी
तांयज ॥ २७ ॥ देवीस्तिन्नस्तिन्नोदेवीरिळासरस्वतीभारतीद्यांभारत्यादित्यैरस्पृक्षत्सरस्वतीमंरुद्रैर्यज्ञमावीदिहैवेळया
वसुमत्यासधमादंमदेमवसुवनेवसुधेयस्यव्यंतुयज ॥ २८ ॥ देवोनराशंसस्त्रिशीर्षाषष्ठक्षःशतमिदेनंशितिपृष्ठाआदधति
सहस्रमीप्रवहंतिमित्रावरुणेदस्युहोत्रमर्हतोबृहस्पतिस्तोत्रमश्विनाध्वर्यवंवसुवनेवसुधेयस्यवेतुयज ॥ २९ ॥ देवोवनस्प
तिर्वर्षप्रावाघृतनिर्णिक्द्यामग्नेणास्पृक्षदांतरिक्षमध्येनाप्राःपृथिवीमपरेणाहंहीद्वसुवनेवसुधेयस्यवेतुयज ॥ ३० ॥ देवंब
र्हिर्वारितीनानिधेधासिप्रच्युतीनामप्रच्युतंनिकामधरणंपुरुस्थाह्यशस्विदेनांबर्हिन्याबर्हिष्यभिष्यामवसुवनेवसुधेयस्य

वेतुयज ॥ ३१ ॥ देवोअग्निःस्विष्टकृत्सुद्रविणामंद्रःकविःसत्यमन्मायजीहोताहोतुर्होतुरायजीयानग्नेयांदेवायनयाज्यां
अपिप्रेर्येतेहोत्रेअमत्सततांससनुषीहोत्रांदेवंगमांदिविदेवेषुयज्ञमेरयेमंस्विष्टकृच्चामेहोताभूर्वसुवनेवसुधेयस्यनमोवाकेवी
हियज ॥ ३२ ॥ ॥ अथसूक्तवाकप्रैषाः ॥ अग्निमद्यहोतारमवृणीतायंयजमानःपचन्पक्तीःपचन्पुरोळाशंगृह्णन्नग्रयआज्यं
गृह्णन्सोमायाज्यंबध्नन्नग्नीषोमाभ्यांछागंसूपस्थाअद्यदेवोवनस्पतिरभवदग्रयआज्येनसोमायाज्येनाग्नीषोमाभ्यांछागेना
द्यस्तंतमेदस्तःप्रतिपचताग्रभीष्टामवीवृधेतांपुरोळाशेनत्वामद्यर्षआर्षेयक्रषीणांनपादवृणीतायंयजमानोवब्रुभ्यआसंगथे
भ्यः ॥ एषमेदेवेषुवार्यादक्षयतइतितायादेवादेवदानान्यदुस्तान्यस्माआचशास्वाचगुरस्वेषितश्चहोतरसिभद्रवाच्यायप्रे
षितोमानुषःसूक्तवाकायसूक्ताब्रू ३ हि ॥ ३३ ॥ ॥ अथसुत्यायांसवनीयप्रैषाः ॥ होतायक्षदग्निंछागस्यवपायामेदसो
जुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ ३४ ॥ होतायक्षदिंद्रंहरिवाँइंद्रोधानाअत्तुपूषण्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्या
पूपः ॥ मित्रावरुणयोःपयस्याप्रातःप्रातःसावस्पपुरोळाशाँइंद्रःप्रस्थितांजुषाणोवेतुहोतर्त्यज ॥ ३५ ॥ होतायक्षदग्निंपु
रोळाशानांजुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ ३६ ॥ होतायक्षद्वायुमग्नेगामग्नेयावाणमग्नेसोमस्यपातारंकरदेवंवायुरावसागमज्जुषतां
वेतुपिबतुसोमंहोतर्त्यज ॥ ३७ ॥ होतायक्षदिंद्रवायूअर्हतार्हाणांगव्याभिर्गोमंताभ्रियंतांवीरयाशुक्रयाएनयोर्नियुतोगो
अग्रावीरोपशाश्वपुरस्त्यास्तासामिहप्रयाणमस्त्वहविमोचनंकरतएवंद्रवायूजुषेतांवीतांपिबतांसोमंहोतर्त्यज ॥ ३८ ॥

होतायक्षन्मित्रावरुणासुक्षत्रारिशदसानिचिन्मिषंतानिचिरानिचिर्यासाक्षणाश्चिद्वातुवित्तरानुल्बणेनचक्षसकृतमृतमि
तिदीध्यानाकरतएवंमित्रावरुणाजुषेतांवीतांपिबतांसोमंहोतयज ॥ ३९ ॥ होतायक्षदश्विनानासत्यादीद्यग्रीरुद्रवर्तिनी
न्यतरेणचक्रेणवामीरिषऽऊर्जावहतंसुवीराः सनुतरेणाररुषोबाधेतांमधुकशयेमंयज्ञंयुवानामिमिक्षतांकरतएवाश्विना
जुषेतांपिबतांवीतांसोमंहोतयज ॥ ४० ॥ होतायक्षदिंद्रं प्रातः प्रातः सावस्यार्वावतो गमदापरावतओरोरंतरिक्षादास्वात्स
धस्थादिमेअस्मैशुक्रामधुश्रुतः प्रस्थिताइंद्रायसोमास्तांजुषतांवेतुपिबतुसोमंहोतयज ॥ ४१ ॥ होतायक्षदिंद्रं होत्रात्सजूर्दि
वआपृथिव्याऋतुनासोमंपिबतुहोतयज ॥ ४२ ॥ होतायक्षन्मरुतःपोत्रात्सुष्टुभःस्वर्काऋतुनासोमंपिबतुपोतयज ॥ ४३ ॥
होतायक्षद्वावोनेष्ट्रात्त्वष्टासुजनिमासजूर्देवानांपत्नीभिर्ऋतुनासोमंपिबतुनेष्टयज ॥ ४४ ॥ होतायक्षदग्निमाग्नीधादतुना
सोमंपिबत्वग्नीधज ॥ ४५ ॥ होतायक्षदिंद्रो ब्रह्मा ब्राह्मणादतुनासोमंपिबतुब्रह्मन्यज ॥ ४६ ॥ होतायक्षन्मित्रावरुणौ
प्रशास्तारौ प्रशास्त्रादतुनासोमंपिबतांप्रशास्तयज ॥ ४७ ॥ होतायक्षहेवंद्रविणोदां होत्रादतुभिः सोमंपिबतुहोतयज ॥ ४८ ॥
होतायक्षहेवंद्रविणोदां पोत्रादतुभिः सोमंपिबतुपोतयज ॥ ४९ ॥ होतायक्षहेवंद्रविणोदानेष्ट्रादतुभिः सोमंपिबतुनेष्टयज
॥ ५० ॥ होतायक्षहेवंद्रविणोदामपाद्धोत्रादपात्पोत्रादपान्नेष्ट्रात्तुरीयंपात्रममृक्तममर्त्यमिंद्रपानंदेवोद्रविणोदाद्राविणो
दसः स्वयमायूयाः स्वयमभिगूर्याः स्वयमभिगूर्तया होत्रयऋतुभिः सोमस्यपिबत्वच्छगवाकयज ॥ ५१ ॥ होतायक्षदश्विना

ध्वर्यू आध्वर्यवादतुनासोमंपिबतामध्वर्यूयजतं ॥ ५२ ॥ होतायक्षदग्निगृहपतिं गार्हपत्यात्सुगृहपतिस्त्वयाग्नेयंसुन्वन्यज
मानस्यात्सुगृहपतिस्त्वमनेन सुन्वतायजमानेनाग्निगृहपतिं गार्हपत्यादतुनासोमंपिबतुगृहपतेयज ॥ ५३ ॥ होतायक्षद
ग्निपुरोळाशस्यजुषतांहविर्होतयज ॥ ५४ ॥ होतायक्षदिंद्रं हरिवाँ इन्द्रो धाना अत्तुपूषण्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्प
रिवापइंद्रस्यापूपः ॥ माध्यंदिनस्यसवनस्यपुरोळाशाँ इन्द्रः प्रस्थितांजुषाणोवेतुहोतयज ॥ ५५ ॥ होतायक्षदग्निपुरोळाशा
नांजुषतांहविर्होतयज ॥ ५६ ॥ होतायक्षदिंद्रं माध्यंदिनस्यसवनस्यनिष्केवल्यस्यभागस्यात्तारंपातारंश्रोतारंहवमागंता
रमस्याधियोवितारंसुन्वतोयजमानस्यवृधं ॥ ओभाकुक्षीपृणतां वार्त्रं घ्नं च माघो नंचे मे अस्मैशुक्रामधुश्रुतः प्रस्थिताइंद्रायसो
मास्तांजुषतांवेतुपिबतुसोमंहोतयज ॥ ५७ ॥ होतायक्षदिन्द्रं मरुत्वंतमिंद्रो मरुत्वान्जुषतांवेतुपिबतुसोमंहोतयज ॥ ५८ ॥
होतायक्षदादित्यान्प्रियान्प्रियधाम्नः प्रियव्रतान्महस्वरस्यपतीनुरोरंतरिक्षस्याध्यक्षान्स्वादित्यानवोदधतस्मै सुन्वतेय
जमानायकरन्नेवमादित्याजुषतांमदंताव्यंतुपिबंतुसोमंहोतयज ॥ ५९ ॥ होतायक्षदग्निं छागस्यहविषाददद्यमध्यतोमे
दउद्धृतंपुराद्वेषोभ्यः पुरापौरुषेय्यागृभः ॥ घसन्नूनंघासे अज्जाणांयवसप्रथमानांसुमत्क्षराणां शतरुद्रियाणामग्निश्चात्तानां
पीवोपवसनानांपार्श्वतः श्रोणितः शितामतउत्सादतोंगादंगादवत्तानांकरदेवाग्निर्जुषतांहविर्होतयज ॥ ६० ॥ (होताय
क्षद्वनस्पतिमभिहिपिष्टतमयारभिष्टयारशनयाधित ॥ यत्राग्नेराज्यस्यहविषः प्रियाधामानियत्रसोमस्याज्यस्यहविषः प्रि

याधामानियत्राग्नेश्छागस्यहविषःप्रियाधामानियत्रवनस्पतेःप्रियापाथांसियत्रदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियत्राग्नेर्होतुःप्रियाधामानितत्रैतंप्रस्तुहोवोपस्तुत्येवोपावस्रक्षद्रभीयांसमिवकृत्वीकरदेवंदेवोवनस्पतिर्जुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ होतायक्षदग्निस्विष्टकृतमयाळग्निरग्नेराज्यस्यहविषःप्रियाधामान्ययाद्रसोमस्याज्यस्यहविषःप्रियाधामान्ययाळग्नेश्छागस्यहविषःप्रियाधामान्ययाद्रवनस्पतेःप्रियापाथांस्ययाद्रदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षत्स्वमहिमानमायजतामेज्याऽऽषकृणोतुसोऽध्वराजातवेदाजुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ होतायक्षदिंद्रंहरिवांऽइंद्रोधानाअत्तुपूषण्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूपः ॥ तृतीयस्यसवनस्यपुरोळाशांइंद्रःप्रस्थितांजुषाणोवेतुहोतर्त्यज ॥ ६१ ॥ होतायक्षदग्निपुरोळाशानांजुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ ६२ ॥ होतायक्षदिंद्रंतृतीयस्यसवनस्यऋभुमतोविभुमतोवाजवतोबृहस्पतिवतोविश्वदेव्यावतःसमस्यमदाःप्रातस्तनाअगमतसंमाध्यंदिनाः समिदातनास्तेषांसमुक्षितानांगौरइवप्रगाह्यावृषायस्वायूयावाहुभ्यामुपयाहिहरिभ्यांप्रमुध्याशिप्रेनिप्यृध्यऋजीषमिमेअस्मैतीव्राआशीर्वतःप्रस्थिताइंद्रायसोमास्तांजुषतांवतुपिवतुसोमंहोतर्त्यज ॥ ६३ ॥ होतायक्षदेवंसवितारंपरामीवांसाविषत्पराघशंसंसुसावित्रमासाविषदस्मैसुन्वतेयजमानायकरदेवंदेवःसविताजुषतांमदेतांवतुपिवतुसोमंहोतर्त्यज ॥ ६४ ॥ अग्निमद्यहोतारमवृणीतायंसुन्वन्यजमानःपचन्पक्तीःपचन्पुरोळाशान्गृह्णन्नयऽआज्यंगृह्णन्सोमायाज्यंवभन्नय्येछागंसुन्वंनिद्रायसोमंभृजन्हरिभ्यांधानाःसूपस्था

अद्यदेवोवनस्पतिरभवदग्नय आज्येनसोमायाज्येनाग्नेश्छागेनेंद्रायसोमेनहरिभ्यांधानाभिरघत्तंमेदस्तःप्रतिपचग्रभीदवीवृधतपुरोळाशैरपादिंद्रःसोमंगवाशिरंयवाशिरंतीव्रांतंवहुदमध्यमुपोत्थामदाश्रौद्विमदाँआनळवीवृधतांगूपैस्त्वामद्यर्षआप्यंयऋषीणांनपादवृणीतायंसुन्वन्यजमानोबहुभ्यआसंगधेभ्यः ॥ एपमेदेवेषुवसुवार्यायक्ष्यतइतितायादेवादेवदानान्यदुस्तान्यस्माआचशास्वाचगुरस्वेपितश्चहोतरसिभद्रवाच्यायप्रेषितोमानुषःसूक्तवाकायसूक्ताब्रू ३ हि ॥ ६५ ॥ धानासोमानामिंद्राद्विचपित्रचवर्धांतंहरीधानाउपऋजीपंजिघ्रतामारथचर्षणेसिंचस्वयत्त्वापृच्छाद्विपन्पत्नीःकामीमदथाइत्यस्मिन्मुन्यतियजमानेतस्मैकिमराथाः सुष्टुसुवीर्ययज्ञस्यागुरउदचयद्यदचीकमतोतोतत्तथाभूद्धोतर्त्यज ॥ ६६ ॥ होतायक्षदश्विनासोमानांतिरोअह्वयानांत्रिर्वतिर्यातंत्रिहमादयेथामुतोतुरीयंनासत्यावाजिनायधेनुःसजूरप्तीरोहिदश्वोघृतस्तुःसजरूपाअरुणीभिःसजूःसूर्यएतशेनसजोषावश्विनादंसोभिःकरतएवाश्विनाजुषेतांमदेतांपिवतांसोमंहोतर्त्यज ॥ ६७ ॥ होतायक्षदश्विनामरस्वतीमिंद्रंसुत्रामाणंसोमानांसुराम्णांजुषतांव्यंतुपिवंतुमदंतुसोमान्सुराम्णोहोतर्त्यज ॥ ६८ ॥ होतायक्षत्प्रजापतिमहिम्नोजुषतांवतुपिवतुसोमंहोतर्त्यज ॥ ६९ ॥ इतिप्रैषाध्यायःसमाप्तः ॥ ॥ ७३ ॥

॥ इति अष्टमाष्टकः समाप्तः ॥

॥ ऋग्वेदसंहितार्चामकारादिक्रमकोशः ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अंगाद्गालोमोलोमो	८ ८ २१	अंतरैश्चकैस्तनयाय	५ १ २	अन्तेत्वामरुतःखादयः	५ ४ २४	अक्षममीमदंतुहि	१ ६ ३
अंगिरसोनःपितरः	७ ६ १५	अंतदूतोरौदसीदस्मईयते	८ २०	अहोयुवंस्तन्वस्त्वतेवि	४ ३ ७	अक्षानहोनह्यतन	८ १ १४
अंगिरस्वताउतविष्णुवंता	६ ३ १६	अंतयच्छजिवांसतः	८ ५ २०	अकर्मतेस्वपसोअभूम	३ ४ १९	अक्षामुदृक्कुशिनः	७ ८ ४
अंगिरोभिरागंहि	७ ६ १४	अंतह्यमृदयसे	२ ५ २७	अकर्मोदस्युरभिर्नोअमंतुः	७ ७ ७	अक्षितोतिःसनेष्टिमं	१ १ १०
अंजतिवामध्वरे	३ १ ३	अतश्चप्रागाअदितिः	६ ४ ११	अकारितइष्टुगातमेभिः	१ ५ ५	अक्षीभ्यांतिनासिकाभ्यां	८ ८ २१
अंजतियंप्रथयंतोनविप्राः	४ २ २१	अतश्चरतिरोचना	८ ८ ४७	अकारिब्रह्मसमिधान्	३ ५ ५	अक्षेत्रबिःक्षेत्रविदं	७ ७ ३०
अंजतेन्यजते	७ ३ २०	अतिचित्संतमहं	५ ८ ३५	अकारिबामधंसो	५ १ ३	अक्षमादीव्यःकृषिमिन्	७ ८ ५
अंजत्सेनंमध्वोरसेन	७ ५ २१	अतिवामादुरेमित्रमुच्छः	५ ५ २४	अक्रंदुमिस्तनयन्	७ ८ २८	अक्षोदयच्छवसाक्षामं	३ ६ १
अंतरिक्षप्रांरजसो	८ ५ ४	अंबयोयंत्यध्वमिः	१ २ ११	अक्रविहस्तासुकृते	४ ३ ३१	अक्षोनचक्रयांशूर	४ ६ २७
अंतरिक्षेणपतति	८ ७ २४	अंबितमेनदीतमे	२ ८ १०	अक्रान्समुद्रःप्रथमे	७ ४ १८	अक्ष्णश्चिद्रातुवित्तरा	६ २ २०
अंतरिक्षेपथिमिः	८ ८ २६	अंशुदुहंतिस्तनयन्तं	७ २ २८	अक्रोनबभ्रिःसंमिथे	२ ८ १५	अगच्छतंकृपमाणं	१ ८ २१
अंतरिक्षेतिजने	६ ५ १४	अंसेषुवक्रयः	४ ३ १६	अक्षवतःकणीवतः	८ २ २४	अगच्छतुविप्रतमः	३ २ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अगंशिद्धावोबुद्धे	३ २ २२	अग्निं तं मन्ये यो बभूवुः	३ ८ २२	अग्निं विधाई कृते	८ ३ १५	अग्निना तुर्षं शुंयदुं	१ ३ ११
अगं नमः हानमसा	५ २ १५	अग्निं दूतं पुरो दधे	६ ३ ३६	अग्निं विधायु वेपसं	६ ३ ३३	अग्निना रयिमं भवत्	१ १ १
अगं च्युति स्नेह मार्गम्	७ ७ ३३	अग्निं दूतं वृणीमहे	१ १ २२	अग्निं विधां अभिष्टुक्षः	१ ५ १६	अग्निने द्रेण वरुणेन	६ ३ १४
अगस्त्यः स्नानमानः	२ ४ २२	अग्निं दूतं प्रतिपत्	२ ३ ४	अग्निं वो देवमग्निभिः	५ २ ३	अग्निः पूर्वं भिक्षुर्षिभिः	१ १ १
अगस्त्यं स्य नमः	८ १ २४	अग्निं देवासो मानुषीषु	२ ५ २४	अग्निं वो देवयज्यया	६ ५ १३	अग्निः प्रलेन मन्मना	६ ३ ३८
अगोरुधायगुविषे	६ २ १८	अग्निं देवासो अग्निं	४ ५ ३०	अग्निं वो वधंते	६ ७ १०	अग्निमग्निवः समिधां	४ ५ १८
अम्रयाया हि वीतये	४ ५ २२	अग्निं देवो यो तवै नो	६ ५ १३	अग्निं सुदीतिं सुरक्षां	३ १ १७	अग्निमग्निवो अग्निं	६ ४ १७
अम्रयाया ह्यग्निभिः	६ ४ ३२	अग्निं धीभिर्मनीषिणः	६ ३ ३२	अग्निं सुज्ञायं दधिरे	२ ८ १७	अग्निमग्निहवीं मभिः	१ १ २२
अम्रयायु विपवसु	७ २ १०	अग्निं नमामयितं संदिदीपः	६ ४ १२	अग्निं सुनुं सनं भुतं	३ १ ९	अग्निमच्छादेवयतां	३ ८ १२
अम्रं दृक्का समिधसे	३ १ २४	अग्निं नरो दीधितिभिः	५ १ २३	अग्निं सुनुं सहसो जातवेदसं	५ १३	अग्निमस्तोप्युग्मिभ्यं	६ ३ २२
अम्रं दृक्का दामुष्ये	३ १ २५	अग्निं मं द्रं पुरुषिभ्यं	६ ३ ३५	अग्निं स्तोमै न बोधय	४ १ ६	अग्निमिधानो मनसा	६ ७ १२
अम्रं दृक्का वरुणमित्र	४ २ २८	अग्निं मन्ये पितरं मग्निमापि	६ २	अग्निं हि न्वतु नो धियः	८ ८ १४	अग्निमीळिष्वावसे	६ ५ १३
अम्रं ओजिष्ठमाभर	४ १ २	अग्निं यंतु रमसुरं	३ १ ३०	अग्निं होतारं प्रवृणे	३ १ १९	अग्निमीकेन्यकुवि	४ १ ६
अम्रयेव बभूवुः कुभवं	८ ३ १५	अग्निं वः पूज्यगिरा	६ ३ ४०	अग्निं होतारं मन्ये दास्वंतं	२ १ १२	अग्निमीके पुरोहितं	१ १ १
अम्रायो मर्यादुर्बो	४ ५ १६	अग्निं वः पूज्यदुवे	६ २ १०	अग्निं होतारमीळते	२ १ १५	अग्निमीके भुजांयविष्टं	७ ७ २
अग्निं धृतेन वाह्युः	४ १ ६	अग्निं वधंतु नो गिरां	३ १ ८	अग्निनाभिः समिधये	१ १ २२	अग्निमूकथैऋषयः	८ ३ १५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्निमुषसमधिना	३ १ २०	अग्निं जातो अथर्वणः	७ ७ ४	अग्निं मूर्धा दिवः कुरुत्	६ ३ ३९	अग्निं श्रियो मरुतो	३ १ २६
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	८ ८ ८	अग्निं जातो अरोचत	४ १ ६	अग्निं वस्त्रे सुवीर्यमभिः	१ ३ ११	अग्निं स्वात्ताः पितरः	७ ६ १२
अग्निं रप्तामृतीषहं	४ ५ १६	अग्निं जुषत नो गिरः	४ १ ५	अग्निं वृत्राणि जघनत्	४ ५ २७	अग्निः सनोति वीर्याणि	३ १ २५
अग्निं रस्मिजन्मना	३ १ २७	अग्निं ददाति सत्यंति	४ १ १८	अग्निं ह्यंजरतः कर्णं	८ ३ १५	अग्निः ससिवाजभरं	८ ३ १५
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	४ ५ १६	अग्निं ददाति विणवीरपेशाः	८ ३ १०	अग्निं ह्यं नमः पायिदन्	८ ६ १८	अग्निं स्तिग्मेन शोचिषां	४ ५ २६
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	८ २ ९	अग्निं देवेभिर्मनुष्यैः	२ ८ २१	अग्निं हि जानिपूर्यः	५ ८ २४	अग्निं स्तुवि श्रवस्तमं	४ १ १७
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	८ ३ १९	अग्निं देवेभिराजति	४ १ १७	अग्निं हि वाजिनं विशे	३ ८ २२	अग्निं स्त्रीणि त्रिधातुनि	६ ३ २३
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	६ ५ १३	अग्निं देवेभिरुसं वसुः	६ ३ २३	अग्निं हि विष्मनां निदः	४ ५ १६	अग्निं पजं न्याववतं	४ ८ १६
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	५ २ १४	अग्निं देवो देवानां भवत्	८ ८ ८	अग्निं ह्यं तां कुबिकेतुः	१ १ १	अग्निं रक्षांसि सेधति	५ २ १९
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	३ ५ १२	अग्निं र्थावापृथिवी	३ १ २५	अग्निं ह्यं तां गृहपतिः	४ ५ १९	अग्निं पोमाचेतितत्	१ ६ २८
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	३ ८ ७	अग्निं धिया संचेतति	३ १ ९	अग्निं ह्यं तां दास्वतः	४ १ १	अग्निं पोमापिपुतं	१ ६ २९
अग्निं रुचये पुरोहितः	६ २ ३०	अग्निं नये भ्राजसा	८ ३ १२	अग्निं ह्यं तां नो अध्वरे	३ ५ १५	अग्निं पोमाय आहुतिं	१ ६ २८
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	७ २ १०	अग्निं नये वनं आ	७ ३ २४	अग्निं ह्यं तां न्यसीदत्	३ ८ १२	अग्निं पोमायो अघवां	१ ६ २८
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	३ २ ५	अग्निं नये शुक्लं वनं	४ ६ ५	अग्निं ह्यं तां पुरोहितो	३ १ ९	अग्निं पोमावनेनवां	१ ६ २९
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	४ २ २५	अग्निं नये भगं हव	३ १ २०	अग्निः शुचिं व्रततमः	६ ३ ४०	अग्निं पोमाविमानिनः	१ ६ २९
अग्निं रश्मिंश्च द्वाजं	६ ३ २३	अग्निं नये यज्ञमुपवेतु	४ १ ३	अग्निं श्रयन्मरुतो	४ ३ २५	अग्निं पोमाविमं सुमं	१ ६ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्नीषोमाहवणा	८ २ १३	अग्नेतवत्येअजर	६ २ ११	अग्नेनक्षत्रमजरं	८ ८ १४	अग्नेमाकिष्टेदेवस्य	६ ५ १२
अग्नीषोमासवेदसा	१ ६ २९	अग्नेतवत्ववोवयो	८ ७ २८	अग्नेनयसुपथाराये	२ ५ १०	अग्नेमुकमहांसि	३ ५ ९
अग्नीषोमाहविषः	१ ६ २९	अग्नेततीयेसवनेहि	३ १ ३१	अग्नेनिपाहिस्त्वं	६ ३ ३८	अग्नेयजस्वहविषा	२ ६ १
अग्नेअच्छाददेहनः	८ ७ २९	अग्नेतीतिवाजिना	३ १ २०	अग्नेनेमिराहव	४ १ ५	अग्नेयजिष्टोअध्वरे	३ १ ८
अग्नेअपांसमिष्यसे	३ १ २५	अग्नेत्वचंयातुधानस्य	८ ४ ५	अग्नेपरीरिहावह	१ २ ५	अग्नेयत्तेदिविवचः	३ १ २२
अग्नेकदातभानुषक्	३ ५ ६	अग्नेत्वनोर्जतमः	४ १ १६	अग्नेपवस्वस्वपा	७ २ ११	अग्नेयदृष्टविशो	४ ५ १९
अग्नेकविर्वेधासि	६ ४ ३२	अग्नेत्वपारयानव्यः	२ ५ १०	अग्नेपावकरोचिषा	४ १ १९	अग्नेयाहिदृत्यं	५ २ १२
अग्नेकैतुर्विशामसि	८ ८ १४	अग्नेत्वमस्मद्युयोधि	२ ५ १०	अग्नेपूर्वाअनूषसा	१ ३ २९	अग्नेयाहिसुश्रामिभिः	६ २ १०
अग्नेपुतस्यधीतिभिः	६ ७ १२	अग्नेत्वयशाअस्या	६ २ १४	अग्नेपूर्वेभ्रातरः	८ १ ११	अग्नेयुद्वाहियेतव	४ ५ २९
अग्नेचिकिष्यंस्थनः	४ १ १४	अग्नेदादाशुषेरिषि	३ १ २४	अग्नेबाधस्वविमृधोवि	८ ५ १३	अग्नेययज्ञमध्वरं	१ १ १
अग्नेजरस्वस्वपत्यआयुनि	२ ८ २१	अग्नेदिवोअर्णमच्छा	३ १ २२	अग्नेभवसुपमिधा	५ २ २३	अग्नेरमसःसमिदस्तु	८ ३ १५
अग्नेजरीतर्विद्वपतिः	६ ४ ३५	अग्नेदिवःसुनुरसि	३ १ २५	अग्नेभूरीणितव	३ १ २०	अग्नेरक्षाणोअहंसः	५ २ २०
अग्नेजुषस्वनोहविः	३ १ ३१	अग्नेदेवाहवाहजज्ञानः	१ १ २२	अग्नेभ्रातःसहस्वकृत	६ ३ ३२	अग्नेरिदस्यसोमस्य	२ ५ २९
अग्नेजुषस्वप्रतिहृत्यतद्वचः	२ २ १३	अग्नेदेवाहवाहसादया	१ १ २८	अग्नेमन्मानितुभ्यं	६ ३ २२	अग्नेगायत्र्यभवत्	८ ७ १८
अग्नेतमृषाभनस्तोमैः	३ ५ १०	अग्नेष्टुभेनजागृवे	३ १ २४	अग्नेमन्युप्रतिनूदन्	८ ७ १६	अग्नेवैमपरिगोभिः	७ ६ २१
अग्नेतवत्यदुक्थ्यं	१ ७ २२	अग्नेष्टुतमतायते	६ ३ ४०	अग्नेमरुद्भिःशुभवद्भिः	४ ३ २५	अग्नेवयप्रथमस्यामृतानां	१ २ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्नेवाजस्यगोमंतः	१ ५ २७	अग्नेसहस्वपुतनाः	३ १ २४	अचंतिदिवोदुहिता	५ ५ २५	अच्छामहीवृहतीशतमा	४ २ २१
अग्नेविष्वस्वदुषसः	१ ३ २८	अग्नेसुतमेरये	१ १ २४	अचंत्यमिभिकितुः	६ ४ २७	अच्छायवोमरुतः	५ ४ २
अग्नेविश्वानिवायौ	३ १ १०	अग्नेसुतस्वपीतये	४ ३ ५	अचोदसोनोचम्बन्तु	७ ३ ४	अच्छायोगंतानाधमानः	३ ६ १९
अग्नेविश्वेभिरमिभिः	३ १ २४	अग्नेस्तोममनामहे	४ १ ५	अच्युताचिद्रोअउमन्	६ १ ३६	अच्छावदतवसंगीभिः	४ ४ २७
अग्नेविश्वेभिरागहि	४ १ १९	अग्नेस्तोमजुषस्वमे	६ ३ ३६	अच्छक्रवेमार्कतंगणं	४ ३ १०	अच्छावदातनागिरा	१ ३ १७
अग्नेविश्वेभिःस्वनीक	४ ५ २०	अग्नेहसिन्धुःत्रिणं	८ ६ २४	अच्छाकुविन्मणोगाः	३ ५ १८	अच्छाविविक्मरोदसी	३ ४ २
अग्नेवीहिपुरोकाशं	३ १ ३१	अग्नेपिषामधुनांसुतं	३ ७ २२	अच्छाकोशमधुक्रुतं	७ २ ९	अच्छावोअग्निमवसे	४ १ १७
अग्नेवीहिहविषा	५ २ २३	अग्नेगोराजाप्यस्तविद्यते	७ ३ २०	अच्छागिरोमतयो	५ २ १३	अच्छावोचेयशुशुचानं	३ ४ १५
अग्नेवृषानआहुतिं	३ १ ३१	अग्नेवृषसामुध्वौ	७ ५ २९	अच्छाचत्वनानमसा	६ २ २	अच्छावोदेवीमुषसं	३ ४ ८
अग्नेशुकमेतव्यं	३ १ २८	अग्नेसिधूनांपवमानः	७ ३ १४	अच्छानूचक्षाअसरत्	७ ४ २	अच्छासमुद्रमिदवः	७ २ ९
अग्नेशार्धतमागुणं	४ ३ १९	अग्नेशार्धतमागुणं	८ ३ २८	अच्छानोअगिरस्तमं	६ २ २०	अच्छासिधुमातुतमा	३ २ १२
अग्नेशार्धमहुतेसौभगाय	४ १ २२	अग्नेतेविष्णवेव्यं	६ २ २३	अच्छानोमित्रमहो	४ ५ २	अच्छाहिसोमःकलशान्	७ ३ ६
अग्नेशुक्रेणशोचिषाविश्वेभिः	१ १ २३	अचिकित्वान्चिकितुषः	२ ३ १५	अच्छानोमित्रमहो	४ ५ १६	अच्छाहिरासहसःसूनो	६ ४ ३२
अग्नेशुक्रेणशोचिषोह	७ ७ ५	अचिक्रदुब्रुषाहरिः	६ ७ १९	अच्छानोयाद्यावह	४ ५ २९	अच्छिद्राशमंजरितः	३ १ १५
अग्नेसक्षेत्रतपाः	४ ५ ३	अचितीयचक्रमा	३ ८ ५	अच्छानःशुरिशोचिषं	६ ५ १२	अच्छिद्रासूनोसहसोनो	१ ४ २४
अग्नेसहतामभर	४ १ १५	अचंतिदस्त्रान्युनाकं	२ २ ३	अच्छामहंमृतयः	७ ८ २४	अजाअन्यस्यवह्नयो	४ ८ २३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अजातशत्रुमजरास्वर्षती	४ २ ३	अज्येष्ठातोअकनिष्ठासः	४ ३ २५	अतिथिमानुषाणां	६ २ १३	अतोनानानतिथीन्	४ ३ ४
अजातशत्रुमजरास्वर्षती	२ ४ १६	अज्येष्ठिद्वस्मैकृणुथा	६ २ ३४	अतिद्वस्मैकृणुथा	७ ६ १५	अतोवयमंतमेभिर्द्युजानाः	२ ३ २४
अजातशत्रुमजरास्वर्षती	४ ८ २४	अतःपरिज्मन्नागहि	१ १ १२	अतिनःसुश्रुतोनय	१ ३ २५	अतोविश्वान्यमुता	१ २ १८
अजिरामुस्तदपः	४ ३ १	अतःसमुद्रमुद्रतः	५ ८ १४	अतिनोषिप्तितापुरु	६ ६ ३	अत्यंमृजंतिकलक्षे	७ ३ ११
अजिरामोहरयोयेत	६ ४ १५	अतःसहस्रनिणिजा	५ ८ २७	अतिवायोससुतोयाहि	२ १ २५	अत्यंहविःसंचतेसहधातु	४ ३ २३
अजीजनमृत्तमत्यांसो	३ ३ ३४	अतःउत्वापितुभृतः	७ ५ २९	अतिवायोमरुतो	४ ८ १४	अत्यायातमश्विना	४ ४ १५
अजीजनोअमृतं	७ ५ २२	अतःप्यमानेअवसावती	२ ५ २	अतिवारान्पवमानो	७ १ १७	अत्यावृध्वजरोहिता	३ ४ १६
अजीजनोहिपवमान	७ ५ २२	अतश्चिदिदृणउप	६ ६ १६	अतिविद्याविधुरेणाचित्	६ ६ ३२	अत्यासोनयेमरुतः	५ ४ २५
अजातयेहतये	७ ४ ६	अतस्स्वारयिमभि	७ १ ५	अतिविश्वाःपरिष्ठाः	८ ५ ९	अत्याहियानानहेतुभिः	६ ८ २
अजैष्माद्यासनामच	६ ४ १०	अतारिपुर्भरतागव्यवःसं	३ २ १४	अतिश्रुतीतिरश्रुता	६ ८ ४	अत्यूपविश्रमकमीत्	७ १ २
अजैष्माद्यासनामच	८ ८ २२	अतारिष्मत्तमसस्पाारमस्य	५ ५ २०	अतिष्ठतीनामनिवेशानां	२ ३ ७	अत्यूर्मिर्मत्सरोमदः	६ ८ ७
अजोनक्षांधारदृष्टिर्वी	१ ५ ११	अतारिष्मत्तमसस्पाारं	१ ६ २५	अतीदुःशक्राहते	६ ५ ७	अत्योनहियानोअभि	७ ३ १२
अजोभागस्तपमातं	७ ६ २०	अतारिष्मत्तमसस्पाारं	२ ४ २९	अतीयामनिदमिरः	४ ३ १३	अत्योनाज्मन्सर्गप्रतक्तः	१ ५ ९
अजोहवीदधिनानातोऽयो	१ ८ १५	अतारिष्मत्तमसस्पाारमस्य	२ ५ १	अतीहिमन्युषाविणं	६ ३ ५	अत्रातेरूपमुत्तमं	२ ३ १२
अजोहवीदधिनानातिका	१ ८ १६	अतिवृष्टववक्षिथ	३ १ ५	अतृप्युवतंबियतमं	३ ६ १	अत्राविनेमिरैपां	६ ३ ११
अजोहवीक्षासत्याकुरावां	१ ८ १०	अतित्रीसांसरोचना	६ ८ ७	अतोदिवाअवतुनः	१ २ ७	अत्राहगोरमन्वत	१ ६ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्राहृतद्वहेथेमभ्वआहुति	१ २५	अदग्धेभिल्लवंगोपाभिः	४ ५ १०	अदग्धमस्यकेतवः	१ ४ ७	अद्विभिःसुतोमतिभिः	७ २ ३३
अग्राहृतद्वहेथेमभ्वआहुति	३ ६ ८	अदग्धरुत्तमस्यजोबिखानि	४ १ ३२	अदग्धान्हत्यायती	२ ५ १४	अद्विभिःसुतःपवते	७ २ २५
अग्रिमनुस्वराज्यं	२ ५ २९	अदग्धिगातुरुववरीयसी	२ १ २६	अदग्धिद्वृत्रहागोपतिर्गाः	३ २ ८	अद्विभिःसुतःपवसेपवित्रे	७ ३ १६
अग्रियंद्रांमवरोहन्	४ ४ १९	अदग्धिगातुवित्तमः	६ ७ १३	अदग्धेवादेवःप्रचता	८ ७ ९	अदग्धमावहोशतो	६ ४ ३२
अग्रान्गामोममद्रिवो	६ ३ १८	अदग्धेपोरुक्तस्यः	६ १ ३५	अदग्धेवनमनसा	२ ६ ३१	अदग्धमत्यंतवृत्तन्महित्वं	३ २ १०
अग्रदुमेममसेमत्यमुक्तं	७ ७ १६	अदग्धेयनगोचिपां	८ ६ २५	अदग्धेयद्वारुवते	८ ८ १३	अदग्धेचिदस्माअतदुरोणे	१ ५ १४
अग्ररिवशृणुतंपथ्यम्युति	६ ३ १७	अदग्धेभ्योभुवनानि	३ ८ ४	अदग्धेदिदृप्रस्थितेमा	८ ६ २१	अदग्धेपोअद्यत्रहिंयः	७ ८ ७
अग्रववोपिनह्यामि	८ ८ २४	अदग्धेभ्यःपुरगता	३ १ ९	अद्विःसांसपृचानस्य	७ २ ३२	अदग्धेपोनोमरुतो	४ ४ ३४
अग्रानेअगिरममः	१ ५ २३	अद्वितीयांवाशृष्टिरीकृतं	८ २ १२	अद्याचिष्चिचिदपो	४ ७ २	अधकृत्वांमधवन्नुभ्यं	४ १ २३
अग्रानेअंतमानां	१ १ ७	अद्वितीयांरदितिरतारिक्षं	१ ६ १६	अद्यादूतंवृणीमहे	१ ३ २८	अधक्षपापरिष्कृतः	७ ४ २५
अग्रानेअभयपां	१ २ २१	अद्विनिर्नउरुष्यतु	६ ४ ८	अद्यादेवाउदितासूर्यस्य	१ ८ ७	अधमंतानहुपोहवंसुरेः	२ १ ३
अग्रयादयनेवापाणि	२ ३ ३	अद्विनिर्नोदिवा	६ १ २६	अद्याद्याश्वश्वद्वः	६ ४ ३९	अधमंतोशानापृच्छतेवां	७ ७ ७
अदग्धाभाममहने	१ ४ ११	अद्विनिर्नजनिष्ट	८ ३ १	अद्यानोदिवसवितः	४ ४ २५	अधजिह्वापापतीति	४ ५ ८
अदग्धेद्वेदोपवसे	७ ३ १०	अद्विनिर्नमिवरुणे	२ ७ ८	अद्यामुरीययदियातुधानः	७ ७ ७	अधज्जोअधवादिबः	५ ७ १३
अदग्धस्यस्वधावतः	६ ३ ३९	अद्विनिर्नचिदाष्टणे	४ ८ १७	अद्येदुप्राणीदममन्	७ ७ ३०	अधतेविश्वमनुहासदिष्ट	१ ४ २२
अदग्धेभिःसवितः	५ १ १५	अद्विनिर्नस्वपांको	४ ५ १३	अद्विणातेमंदिनः	७ ८ २०	अधत्यंद्रप्संविभवं	७ ६ ९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अध्वर्युमिद्विदि	८ १ ३०	अध्वर्युतंकुलुगोमिरकं	६ ३ १६	अध्वर्युहिनस्वरः	६ ६ ६	अध्वर्युयुवममेवावा	३ ४ १८
अध्वर्युहतेमहः	४ ६ २	अध्वर्युतंकुलुगं	७ २ ३२	अध्वर्युहोमोहतेवा	४ ३ १०	अध्वर्युयुतोअभिना	५ ५ २१
अध्वर्युवाविषेपुरः	४ ६ २	अध्वर्युयुवत्यार्वः	४ १ १	अध्वर्युहोविहसोभग	१ ३ २५	अध्वर्युहोकाव्यायुवं	४ ४ ४
अध्वर्युविषीमाअभ्योजसा	२ ६ २८	अध्वर्युस्मातेषणयो	४ ६ २०	अध्वर्युहोम्यजेम्यस्व	८ १ ३०	अध्वर्युहोम्यनइद्रियं	७ १ ५
अध्वर्युप्लोअनुमत्याउपस्व	६ ६ ३४	अध्वर्युस्मानुदवता	२ ७ १४	अध्वर्युहोम्यस्वसंदाजगन्वान्	६ १०	अध्वर्युहोविहवीह्योसि	४ ५ २
अध्वर्युतानःपित्रोः	३ ५ २	अध्वर्युस्मानोवृषेभ्य	४ ७ २९	अध्वर्युहोम्येवृहवसुयैम्	४ ७ २	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	६ ७ २
अध्वर्युवाश्रितेअपसा	४ ६ २	अध्वर्युस्मात्पनवति	४ ५ १४	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	१ ७ १९	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	४ ४ ३५
अध्वर्युवार्यामध्वा	७ ४ १३	अध्वर्युस्मात्पनवति	६ ४ ६	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	५ २ २०	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	४ १ ८
अध्वर्युपदयस्वमोपरि	६ ३ १०	अध्वर्युस्मानुदवति	१ ६ ३२	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	४ १८	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	३ ५ १०
अध्वर्युप्रजोतारणिर्मम	१ ८ २५	अध्वर्युस्मानुदवति	१ ३ १६	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	४ १९	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	७ ६ १
अध्वर्युमिषिराय	६ ४ ६	अध्वर्युस्मानुदवति	१ ८ २३	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	७ ७ २७	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	७ ३ ११
अध्वर्युवागिरतिदासत्	५ ७ १६	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	२ ६ १०	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	२ ६ १९	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	१ ६ ४
अध्वर्युवागिरतिदासत्	६ ४ ६	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	२ ६ १९	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	२ ६ २४	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	६ ६ ४
अध्वर्युदिमेपवमान	७ ५ २३	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	८ १ ३०	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	४ ३ ३०	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	७ ८ २
अध्वर्युवागिरतिदासत्	८ १ ३०	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	८ ७ २०	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	१ २ २	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	१ ६ २४
अध्वर्युवागिरतिदासत्	५ २ २६	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	६ ६ २३	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	८ १ २९	अध्वर्युहोम्येवृषेभ्यः	४ ७ २६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अध्वर्युदस्मिन्वाजिनीव	७ ४ ४	अध्वर्युवोपहृतासमुद्र	७ ७ २४	अध्वर्युवोवीरप्रमहे	४ ७ १८	अध्वर्युवोवीरप्रमहे	२ ६ ३१
अध्वर्युम्यस्यैकशवंता	८ ५ २६	अध्वर्युवोभरुनेद्राय	२ ६ १३	अध्वर्युवोभरुनेद्राय	२ ३ १९	अध्वर्युवोभरुनेद्राय	३ ५ १३
अध्वर्युवावृहोदिवः	६ २ २२	अध्वर्युवोयउरण	२ ६ १३	अध्वर्युवोयउरण	६ ८ ६	अध्वर्युवोयउरण	३ ५ १३
अध्वर्युविद्येदुहिता	५ १ ३	अध्वर्युवोयउरण	२ ६ १४	अध्वर्युवोयउरण	७ ८ ७	अध्वर्युवोयउरण	१ ८ ८
अध्वर्युविद्येदुहिता	१ ५ १८	अध्वर्युवोयउरण	२ ६ १३	अध्वर्युवोयउरण	३ ४ ५	अध्वर्युवोयउरण	३ ५ ३
अध्वर्युविद्येदुहिता	१ ५ ३०	अध्वर्युवोयउरण	२ ६ १४	अध्वर्युवोयउरण	६ १ २५	अध्वर्युवोयउरण	३ ७ २४
अध्वर्युविद्येदुहिता	८ ४ २८	अध्वर्युवोयउरण	२ ६ १३	अध्वर्युवोयउरण	२ ५ १२	अध्वर्युवोयउरण	१ १ ३२
अध्वर्युविद्येदुहिता	५ ८ २०	अध्वर्युवोयउरण	२ ६ १४	अध्वर्युवोयउरण	७ ३ ३	अध्वर्युवोयउरण	३ २ ८
अध्वर्युविद्येदुहिता	२ २ ६	अध्वर्युवोयउरण	२ ६ १३	अध्वर्युवोयउरण	२ २ २२	अध्वर्युवोयउरण	५ ३ २७
अध्वर्युविद्येदुहिता	६ ७ १८	अध्वर्युवोयउरण	२ ६ १३	अध्वर्युवोयउरण	३ ७ ७	अध्वर्युवोयउरण	५ ४ ५
अध्वर्युविद्येदुहिता	६ ५ १७	अध्वर्युवोयउरण	५ ६ २३	अध्वर्युवोयउरण	१ १ १२	अध्वर्युवोयउरण	४ ६ २०
अध्वर्युविद्येदुहिता	१ ६ १६	अध्वर्युवोयउरण	७ ७ २४	अध्वर्युवोयउरण	४ १ २९	अध्वर्युवोयउरण	६ ७ ३
अध्वर्युविद्येदुहिता	२ ६ १४	अध्वर्युवोयउरण	३ १ २	अध्वर्युवोयउरण	१ २१	अध्वर्युवोयउरण	२ ३ २५
अध्वर्युविद्येदुहिता	२ ६ १४	अध्वर्युवोयउरण	७ ८ २१	अध्वर्युवोयउरण	४ ४ २६	अध्वर्युवोयउरण	५ ९ २२
अध्वर्युविद्येदुहिता	४ २ २०	अध्वर्युवोयउरण	७ १ ८	अध्वर्युवोयउरण	८ ७ २६	अध्वर्युवोयउरण	८ ८ २६
अध्वर्युविद्येदुहिता	६ ३ ५	अध्वर्युवोयउरण	५ ७ ३२	अध्वर्युवोयउरण	२ ६ २७	अध्वर्युवोयउरण	३ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अनुत्वारोदसीउभे	६ ५ २८	अनुह्रित्वासुतंसोम	७ ५ २२	अन्येजायापरिभृशंस्व	७ ८ ३	अपुद्गारामतीनां	६ ७ ३५
अनुत्वारोदसीउभेचक्रं	५ ८ १६	अनुनोदन्नहस्तयतोअग्निः	४ २ २७	अन्योअन्यमनुगृष्णाति	५ ७ ३	अपनःशोभुषद्वं	१ ७ ५
अनुत्वाहिह्रेअधदेव	४ ६ ६	अनुपेगोमान्मोभिरक्षाः	७ ५ १३	अन्वपास्वान्यतुतमोजसा	५ ६ २	अपुम्राधद्विषां	८ ७ १९
अनुष्ठावापृथिवी	४ ६ ६	अनुक्षराक्षवः	८ ३ २४	अन्वस्यस्थूरंदरक्षोपुरस्तात्	७ १६	अपयोरिद्वःपापजे	८ ५ २६
अनुष्टप्सासुदंभवः	६ ७ २६	अनेनोबोमरुतो	५ १ ८	अन्वहमासाअन्विद्वानामि	८ ४ १६	अपक्षिदेषविम्बोऽदमृनाः	३ २ ८
अनुद्वाजहितानयो	३ ६ २२	अनेहसंप्रतरणविवक्षणं	६ ४ १४	अन्वेकोवदतियद्दाति	२ ६ १०	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	३ ३ २०
अनुपूर्वाण्योक्त्या	६ २ २४	अनेहसंवोहवमानमूतये	६ ४ १६	अपन्नतोअराण्याः	६ ८ २	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ३५
अनुप्रवस्योक्तसः	१ २ २९	अनेहोदात्रमदितेरनव	२ ५ २	अपन्नन्तोमरक्षसः	७ १ ३५	अपश्यंगामंवहमानं	७ ७ १८
अनुप्रवस्योक्तसः	६ ५ ७	अनेहोनेउरुजजे	६ ४ ५३	अपन्नन्तोविपवमान	७ ४ १०	अपश्यंगामनसा	८ ८ ४१
अनुप्रवसासंआयवः	६ ८ १३	अनेहोमित्रार्यमन्	६ १ २८	अपन्नन्ववतेसृधः	७ १ २२	अपश्यंगामनसादीध्यानां	८ ८ ४१
अनुप्रयजेजनआजो	४ ७ ८	अन्यदृष्टकर्वरमन्यदु	४ ६ १७	अपन्नन्ववतेसृधः	७ १ ३४	अपश्यमस्यमहतो	८ ३ १४
अनुयदीमरुतोमन्दसानं	४ १ २३	अन्यमस्मद्विपाइयं	६ ५ २६	अपज्योतिषातमो	८ २ १७	अपस्वसुखसोनग्निहीते	५ ५ १८
अनुवृतावरन्धयश्चपन्नजा	१ ४ १०	अन्यमपुत्रवंयम्यन्यः	७ ६ ८	अपत्याअस्थुरनिरा	६ ४ १३	अपहतरक्षसोभंगुरावतः	८ ३ ८
अनुश्रुताममतिवधत्	४ ३ ३०	अन्यमृतममानुषं	६ ५ १०	अपत्येतायबोयथा	१ ४ ७	अपागूहृष्टतां	७ ६ २३
अनुस्पष्टोभवत्येपः	८ ८ १८	अन्यस्यावत्संरिहृती	३ ३ ३०	अपत्यंपरिपुंथिनं	१ ३ २४	अपाङ्ग्राहेतिस्वधया	२ ३ २१
अनुस्वधामक्षरक्षापो	१ ३ ३	अन्यावोअन्यामवतु	८ ५ १०	अपत्यंजिनरिपुं	४ ८ १३	अपादहृस्तोअष्टतन्यत्	१ २ ३७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अपादितउदुनश्चित्तमः	४ ७ १०	अपाच्यत्वाधसो	२ ६ २३	अपेद्विषतोमनः	८ ८ १०	अप्राप्तिसत्यमध्वन्तयेत्	६ ४ ३६
अपादिद्वोअपादिभिः	६ ५ ७	अपारोबोमहिमा	४ ४ ३४	अपेहिमनसस्पते	८ ८ २२	अप्सरसांगधर्वाणां	८ ७ २४
अपादुशिष्यधंसः	६ ६ १५	अपांगर्भेदशुतमोवधीनां	२ ८ १५	अपोदेवीरुपंक्षये	१ २ ११	अप्सराराजमुपसिप्ति	८ ७ ७
अपादेतिप्रथमापृद्धतीनां	२ २ २२	अपांनपातमवसे	१ २ ५	अपोमहीरभिज्ञस्ते	८ ५ २५	अप्साइद्रायवायवे	७ २ ४
अपादोब्रादुतपोत्रादमत्र	२ ८ १	अपांनपादाहस्थादुपस्थं	२ ७ २३	अपोयदद्विपुरुहृत	३ ५ १८	अप्सुत्वामधुमत्तमं	६ ८ २०
अपाधमदुभिज्ञस्ती	६ ६ १२	अपापेर्जजीवधन्यं	७ ८ १०	अपोवसानःपरिकोशं	७ ५ १६	अप्सुधृतस्यहरिवः	८ ५ २४
अपान्यदेत्यभ्यन्यदेति	२ १ ५	अपाफेनेननमुचेः	६ १ १६	अपोवृत्रवन्निवांसं	३ ५ १८	अप्सुमेसोमोअबवीत्	१ २ ११
अपामतिष्ठद्रुणःहरंतमः	१ ४ १८	अपांमध्येतस्थिवांसं	५ ६ ११	अपोषाअनसःसरत्	३ ६ २०	अप्सुमेसोमोअबवीत्	७ ५ ५
अपामसोमममृताअभूम	६ ४ ११	अपाःपूर्वेषांहरिवः	८ ५ ७	अपोषुण्डयंशरुः	६ ४ ५३	अप्सुमेसोमोअबवीत्	७ ५ ५
अपामिदंन्ययनं	८ ७ ३०	अपाःसोममस्तमिदं	३ ३ २०	अपोसुम्यक्षवरुण	२ ७ १०	अप्सुमेसोमोअबवीत्	७ ५ ५
अपामिवेदुमेयस्तुंराणाः	७ ४ ५	अपिपंधामगन्महि	४ ८ १३	अपोषोषामजुषंतदेवाः	३ ७ २	अप्सुमेसोमोअबवीत्	७ ५ ५
अपामीवामपविश्या	८ २ ५	अपिबत्कद्रुवःसुतं	६ ३ ४७	असूयैमरुतआपिः	३ ३ १६	अबुध्रमुत्यद्भवंतः	७ ८ ६
अपामीवामपविश्या	६ १ २६	अपिबृश्चपुराणवत्	६ ३ २४	अम्रस्वतीमभिनावाचं	१ ७ ३७	अबोधिजारउषसा	५ २ १२
अपामीवासविता	८ ५ १७	अपिष्टुतःसविता	५ ४ ५	अम्रक्षितंवसुविभाषिहस्तं	१ ४ १०	अबोधिहोतायज्या	३ ८ १२
अपामुपस्थंमहिषा	४ ५ १०	अपुष्यापुरुतमा	४ ७ ४	अम्रतीतो जयतिसंधनामि	३ ७ २७	अबोधिमिर्मैउदेतिसूर्यः	२ २ २७
अपामूर्मिमदक्षिव	६ १ १५	अपेतवीतविचसर्पतातः	७ ६ १५	अप्रयुक्तप्रयुक्तद्विभे	२ २ १२	अबोधिमिःसमिधा	३ ८ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अवजामुक्थैरहिः	५ ३ २६	अभितेमधुनापयः	६ ७ ३६	अभित्वावृषभासुते	६ ३ ४६	अभिप्रशूरधृषता	६ ६ १२
अभागाःसज्जपपरंतः	३ ८ १८	अभित्यंगावःपयसा	७ ३ ९	अभित्वाशूरनोनुमः	५ ३ २१	अभिप्रयांसिवाहसा	३ १ १०
अभिकृषांनूपत	५ ८ १५	अभित्यंपूय्यमदं	६ ७ २६	अभिवांसिधोशिशुमित्	८ ३ ६	अभिप्रयांसिसुधितानि	४ ५ १९
अभिल्लयाविदद्रिवः	२ १ २२	अभित्यमद्यमदं	६ ७ २६	अभिषांमहिनामुव	८ ६ २७	अभिप्रवंतसमनेव	३ ८ ११
अभिकृत्वेद्रभुग्ध	५ ३ ४	अभित्यमेपुखूतमृग्मयं	४ ९ ९	अभियुज्जानिवनिनः	३ ३ २	अभिप्रवःसुरार्धसः	६ ४ १४
अभिकंदन्कुलशं	७ ३ १४	अभित्यवीरगिर्वेणसं	४ ८ ९	अभियुज्जबृहणसः	७ ५ १८	अभिप्रस्थाताहव	५ ६ २५
अभिकंदस्तनय	४ ४ २८	अभित्रिपुष्टवृषणं	७ ३ २६	अभिद्रोणानिबभ्रवः	६ ८ २३	अभिप्रियाणिकाव्या	७ १ १४
अभिक्षिपःसमगमत	६ ८ ४	अभित्वागोतमागिरा	१ ५ २६	अभिद्रिजन्मात्रिदृदं	२ २ ५	अभिप्रियाणिपवते	७ २ ३३
अभिल्यानोमधवन्	८ ६ १३	अभित्वागोतमागिरा	३ ६ २८	अभिद्रिजन्मात्रीरोचनानि	२ २ १८	अभिप्रियाणिपवते	७ ४ १३
अभिराप्रयंमनृणत्	६ ५ २९	अभित्वादेवसवितः	१ २ १३	अभिनद्व्यायुथस्यमाता	४ २ १६	अभिप्रियादिवस्पदा	६ ७ ३९
अभिराग्यानिवीतये	७ १ २८	अभित्वादेवःसविता	८ ८ ३२	अभिनक्षतोअभियेतं	२ ७ २	अभिप्रियादिवस्पदं	६ ७ ३५
अभिरागोअधन्विपुः	६ ८ १४	अभित्वा.नक्षीरुषसः	२ ५ २०	अभिनोदेवीरवसा	१ २ ६	अभिप्रियामंरुतोयावो	६ २ ३२
अभिरागोअनूपतयोषा	६ ८ २२	अभित्वापाजोरक्षसो	४ ६ १२	अभिनोनयंवसुं	४ ८ १७	अभिप्रेहिदक्षिणतः	८ ३ १८
अभिरागोअनूपतयोषा	८ ५ २३	अभित्वापूर्वपीतये	१ १ ३७	अभिनोवाजसातमं	७ ४ २३	अभिराह्वीरनृषत	६ ८ २३
अभिराजरीरसवंचतस्त्रुधानं	३ २ ५	अभित्वापूर्वपीतये	५ ७ २६	अभिप्रगोपतिगिरा	६ ५ ५	अभिरुवेभिभंगाय	२ ६ २७
अभिराजरीरसवंचतस्त्रुधानं	३ २ २३	अभित्वायोपगोदश	७ १ १३	अभिप्रदंद्रुजनयो	३ ६ १	अभिरुहमागमं	८ ८ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अभियुज्जगृणीहिनः	१ १ २८	अभिरावोअपेप्यावतोवृन्	२ १४	अभिहितसत्यसोमपाः	६ ७ १	अभीष्टवःपौत्यैः	८ २ २२
अभियेत्वाविभावरि	४ ४ २१	अभिरावोदेवीधियं	५ ३ २५	अभीकआसांपदवीर	३ ४ १	अभीहिमन्योतवसः	८ ३ १८
अभियेमियोवनुषः	५ ४ ५	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	४ ३	अभीनआववृत्स्व	३ ६ २४	अभुत्सुप्रदेव्या	५ ८ ३३
अभियोमहिनादिबं	३ ४ ६	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	३ ३ २२	अभीनवन्तेअद्रुहः	७ ४ २७	अभुदिवयुनमोपुभूपत	२ ४ २७
अभियंदेवीनिर्कृतिः	५ ४ ४	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	५ ८ १३	अभीनोअप्रउकथमित्	२ २ ७	अभुदुपारमेतवे	१ ३ ३५
अभियंदेव्यादितिः	५ ४ ५	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	८ २ १७	अभीनोअर्धदिव्या	७ ४ २१	अभुदुभाउअंशव	१ ३ ३४
अभिरावोसुवसनानि	७ ४ २१	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	१ ५ ३१	अभी३दमेकमेकः	८ १ ६	अभुदुवोविधुतेरत्नधेयं	३ ७ ३
अभिरावोसुवसनानि	६ १ ३	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	६ ५ १	अभी३ममद्व्याउत	६ ७ १७	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	५ ५ २६
अभिरावोसुवसनानि	६ ७ ३३	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	१ ३ ३	अभी३ममद्व्याउत	१ ४ ९	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	४ ४ १६
अभिरावोसुवसनानि	५ ५ १२	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	५ ८ ७	अभी३ममद्व्याउत	२ २ १३	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	३ ८ ५
अभिरावोसुवसनानि	७ ४ २०	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	१ ३ २५	अभी३ममद्व्याउत	६ ८ २४	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	४ ७ २३
अभिरावोसुवसनानि	६ ७ ३८	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	६ ८ १३	अभी३ममद्व्याउत	८ ८ ३२	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	४ ७ ३
अभिरावोसुवसनानि	६ ८ ७	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	७ ५ १४	अभी३ममद्व्याउत	१ ३ ६	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	७ ७ १६
अभिरावोसुवसनानि	६ ८ ३२	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	५ ४ २३	अभी३ममद्व्याउत	५ ३ २१	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	७ ५ २२
अभिरावोसुवसनानि	८ ८ ३२	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	६ १ १२	अभी३ममद्व्याउत	६ ६ २५	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	६ ३ २४
अभिरावोसुवसनानि	७ १ ४०	अभिरावोवीरमन्त्रसोमदेवु	१ ४ १२	अभी३ममद्व्याउत	३ ६ २४	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	३ ८ ११

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अभ्यर्चयद्वाचः	६ ८ १०	अमंदास्त्वोमान्प्रभरे	२ १ ११	अमूराविश्वानृषणाविमा	५ ५ ३	अयंतेजस्व्युपमेवावाह	८ ३ १८
अभ्यर्चयद्वाचां	६ ७ १६	अमन्महीदनाशवः	५ ७ १२	अमूरोहोताभ्यंसादि	३ ५ ४	अयंतेमानंवेजने	६ ४ ४५
अभ्यर्चयद्विष्णुं	७ १ ८	अमाजुरिन्द्रवधोयुव	७ ८ १५	अमूर्या उपसूर्ये	१ २ ११	अयंतेयोनिर्ऋत्विजः	३ १ ३३
अभ्यर्चयत्सहस्रिणं	७ १ ३२	अमाजुरिवपित्रोः	२ ६ २०	अमृतेनरुशता	७ २ २१	अयंतेशर्यणावति	६ ४ ४५
अभ्यर्चयत्स्वायुष	६ ७ २३	अमादेवाभियसा	४ ३ २४	अमृतंजातवेदसं	६ ५ २१	अयंतेस्तोमोअग्निः	१ १ ३१
अभ्यर्चयन्पशुतः	६ ७ २३	अमायवोमरुतो	६ १ ३७	अमेवः सुहवा	२ ७ २५	अयं दक्षायसाधनः	७ ५ ८
अभ्यर्चयत्स्थाः प्रजायंते	४ १ ११	अमित्रहाविर्चर्षणिः	६ ७ ३७	अम्यक्सातं द्रुक्छिस्ते	२ ४ ८	अयं दक्षायस्त्रयैभिः	८ ५ १५
अभ्यारमिददयः	६ ५ १६	अमित्रायुधोमरुतामिव	३ १ ३४	अयंकविरकंविषु	५ २ ५	अयं दिवद्वयतिं विष्णु	७ २ २०
अभ्युणोति यज्ञं	६ ५ ३३	अमिनतीदैव्यामित्रतानि	२ १ ७	अयंकूलगुमीतः	६ ५ ३३	अयं दीर्घायचक्षते	६ १ १२
अभ्युषो नवाचा	८ ३ १०	अमीयक्रभानिहितास	१ २ १४	अयं प्रसतुरोमदः	७ ७ १२	अयं देवः सहसा	४ ७ २०
अभ्राजिशाधोमरुतो	४ ३ १५	अमीये देवास्थन	१ ७ २०	अयंचक्रमिषणत्सूर्यस्य	३ ५ २३	अयं देवानामपसामपसमो	३ ३ ३
अभ्रातरो नयोषणो	३ ५ १	अमीये पंचोक्षणः	१ ७ २१	अयं जायतमनुषोचरीमणि	१ १४	अयं देवायजन्मने	१ २ १
अभ्रातव्यो अनात्वं	६ २ ३	अमीये सप्तमयः	७ १ २१	अयं त आष्टुणसुतः	७ ५ १५	अयं देवेषु जागृविः	७ १ १
अभ्रातवपुंस एति प्रतीची	२ १ ८	अमीवहावास्तोष्पते	५ ४ २२	अयं तं द्रुक्षोमो	६ १ २४	अयं छावाष्टुधित्री	४ ७ २०
अमंयिष्टा भारता	३ १ २३	अमीषां चित्तं प्रतिलोभयती	५ २३	अयं त एमितन्वापुरस्तात्	६ ७ ४	अयं योतयद्युतो	४ ७ ११
अमं दन्मामरुतस्तोमः	२ ३ २६	अमूरः कविरदिति	५ २ १२	अयं ते अस्तु हर्यतः	३ ३ ८	अयं नाभा वदति वल्गुवां	८ २ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अयं निधिः सरमे	८ ६ ६	अयं यो वज्रः पुरुषा	७ ७ १९	अयं वृत्तश्चातयते	३ ५ २२	अयं सोमं द्रुतुभ्यं	७ ३ २४
अयं नो विद्वान्भवत्	७ ३ २	अयं यो होता किरुस	८ १ १२	अयं वेनश्चोदयत्	८ ७ ७	अयं सोमं श्रमू सुतो	४ ३ ५
अयं पथा अनुविशतः	३ ५ २५	अयं यः सृजये पुरो	३ ५ १५	अयं वो यज्ञं क्रभवो	३ ७ ३	अयं सोमः कपादेन	४ २ १५
अयं पुनान उषसः	७ ३ १६	अयं रोचयदुरुचो	४ ७ ११	अयं शृण्वे अयं जयकृत	३ ५ २२	अयं स्तुतो राजा वदि	८ १ २९
अयं पृथारिभंगः	७ ५ २	अयं वां कृष्णो अभिना	६ ६ ७	अयं संमहमातन्	१ ८ २३	अयं स्वादुरिहमदिष्टः	४ ७ ३०
अयं भरायसानुसिः	७ ५ ९	अयं वां घर्मो अभिना	५ ८ ३०	अयं सयस्य शर्मन्	७ ६ १	अयं हय द्वादेव्या उ	५ ५ १४
अयं मतवा न्छकुनः	७ ३ १४	अयं वां पारिषिच्यते	३ ७ २५	अयं स यो दिवस्पति	६ ८ २९	अयं हये नवाद्रुद	६ ५ २७
अयं माताय पिता	८ १ २५	अयं वां भागो निहितो	६ ४ २८	अयं स यो वरिमाण	४ ७ ३०	अयं हिते अमर्त्यः	८ ८ २
अयं मित्रस्य वरुणस्य	१ ६ ३२	अयं वामदिभिः सुतः	६ २ ६	अयं स शिङ्गे येन गौः	२ ३ १९	अयं हिनेता वरुणः	५ ४ ७
अयं मित्राय वरुणाय शंतमः	१ १ २६	अयं वां मधुमत्तमः	१ ४ १	अयं स ह त्रसृषिभिः	५ ७ २५	अयं होता प्रथमः	४ ५ ११
अयं मित्रो नमस्यः	३ ४ ५	अयं वां मित्रावरुणा	२ ८ ७	अयं स होता यो द्विजन्मा	२ २ १८	अयं मं कृणो दुपसः	४ ७ २०
अयं मे पीत उदियति	४ ७ ३०	अयं विचर्षणिर्हितः	७ १ २५	अयं सुतु र्धं वरुणस्वधावः	५ ६ ८	अयं मं प्रिरुह्यति	८ ८ ३२
अयं मे हस्तो भगवान्	८ १ २५	अयं विद्विषिर्ऋशीकं	४ ७ ३०	अयं सूर्यं द्वोपहृक्	७ १ ११	अयं मं प्रिवं ध्युष्यत्यं	८ २ २०
अयं यज्ञो देव्या अयं	२ ४ २०	अयं विप्राय दानुषे	७ ७ १२	अयं सो अमिराहुतः	५ १ २६	अयं मं मिः सहस्रिणः	६ ५ २४
अयं यथान आभुवत्	६ ७ १०	अयं विश्वा अमिश्रियः	६ ७ १०	अयं सो अमिर्यस्मिन्	३ १ २२	अयं मं मिः सुवीर्यस्येश	३ १ १६
अयं यो निश्चक्रमायं वयन्ते	३ ४ २०	अयं विश्वानितिष्ठति	७ १ ११	अयं सोमं द्रुतुभ्यं सुन्वआ	३ १३	अयं मं प्रेजं रितारवे	८ ७ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अयममृतेष्वपि	६ ३ २१	अयाचितोविषानया	७ २ ३	अयाहृत्समाययाबाधुधानं	६ १४	अरंमउन्नयान्गे	३ ६ ३०
अयमस्मान्बनस्पतिर्मा	३ ३ २२	अयातैअमेभिधेम	२ ५ २७	अयुजोअसमोनुभिः	६ ४ ४०	अरंमेगंतं हवनाय	५ १ ३
अयमस्मासुकाण्यः	८ ८ २	अयातैअमेसमिषा	३ ४ २५	अयुजंतइद्रविषकुटीः	२ ४ ८	अरंहिष्मासुतेषुणः	६ ६ १९
अयमस्मिजरितः पश्यमेह	६ ७ ४	अयाधियाचंगव्यया	६ ६ २४	अयुक्तससंशुष्युवः	१ ४ ८	अरण्यान्यरण्यानि	८ ८ ४
अयमिंद्रवृषाकपिः	८ ४ ४	अयानिजगिरोजसा	७ १ १०	अयुक्तसहुरितः	५ ५ १	अरण्योनिहितो ज्ञातवेदाः	३ १ ३२
अयमिंद्रोमरुसखा	६ ५ २७	अयापवस्वदेव्युः	७ ५ ११	अयुक्तसुरपतंशु	७ १ ३१	अरमतिरनवणः	६ २ ४०
अयमिहप्रथमोधापि	३ ५ ६	अयापवस्वधारया	७ १ ३१	अयुद्धइषुधाहृतं	६ ३ ४२	अरममाणोअत्यंति	७ २ २७
अयमुत्तेसमतस्ति	१ २ २८	अयापवापवस्वैना	७ ४ २१	अयुद्धसेवोविभवा	८ ७ २६	अरमयःसरपसः	२ ६ १२
अयमुत्तेसरस्वतिवसिष्ठः	५ ६ १९	अयामपीवतोधिष्यः	६ ६ १७	अयुत्सघनवधस्यसेना	१ ३ २	अरमधायगायति	६ ६ १९
अयमुत्वाविचर्षणे	६ १ २३	अयामिधोषहृद्र	५ ३ ७	अयोद्धोअचिषा	८ ४ ५	अरमनोयेरथाः	७ ४ १४
अयमुवापुस्तमोरयीणां	३ ४ ९	अयामितेनमंडकिं	३ १ १४	अयोद्धेवमुमंदआहिजुहे	१ २ ३७	अराहवेदचरमा	४ ३ २३
अयमुनामःपर्याद्रि	४ ७ ११	अयारुचाहरिण्या	७ ५ २४	अरकामायहरयः	८ ५ ६	अराधितोतानिपदा	८ १ १३
अयमुष्यप्रदेव्युः	८ ८ ३४	अयाबाजदेवहितं	४ ६ ३	अरकृण्वतुवेदि	२ ४ १०	अराधितोतास्वनिपतः	१ ५ १४
अयमुष्यसुमहां	५ २ ११	अयावीतीपरिज्व	७ १ १८	अरक्षायनोमहे	६ १ १९	अराधिकोणविकटे	८ ८ १३
अयमेकद्वेषापुरु	६ २ २४	अयासममेसुक्षिति	२ ७ २४	अरतंद्रकुक्षयं	६ ६ १९	अरावीदंशुःसचमानः	७ २ ३१
अयमेमिषाकशत्	८ ४ ४	अयासोमःसुकृत्या	७ १ ४	अरंसासनमीळुपंकराणि	६ ८	अरित्रंवादिवरपृथु	१ ३ ३४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अरिष्टःसमतोविष	८ २ ५	अणीसिचित्प्रथाना	५ २ २४	अवाडेहिसोमकामंत्वाहुः	१ ७ १९	अपांसोमधुमत्तमः	७ २ ४
अरुणप्सुरुवाअभूत्	६ ५ २०	अर्थमिद्राडअयिनः	१ ७ २७	अवाहृत्रिचक्रोमधुवाहनो	२ २ २७	अपाणःसोमशंगवं	७ १ २०
अरुणोमासुकृदकः	१ ७ २३	अर्थिनोयतिचेदर्थ	६ ५ ३३	अवाहृद्रादेव्येनावसा	५ ६ ३	अहंतोयेसुदानवं	४ ३ ८
अरुषस्यदुहितरा	४ ८ ५	अर्थवीरस्यश्रुतपां	५ २ २७	अवाहृवश्रवसेसाति	७ ४ १५	अहंभिभर्षिसायकानि	२ ७ १७
अरुषोजनयन्गिरः	६ ८ १५	अर्थकोनकुमारकः	६ ५ ७	अवाचमधयय्यनवाहणं	२ ८ १	अलानुणोवलद्वद्वजोगोः	३ २ २
अरुचदुषलःपृभि	७ ३ ८	अर्थमणंरुहस्पति	८ ७ २९	अवाचंवापुरुष्टुत	६ ३ ३	अलायस्यपरशुर्ननाश	७ २ १८
अरोरवीहृष्णाअस्य	२ ६ ४	अर्थमणंवरुणमित्रमेवां	३ ४ १६	अवाचंवापुरुष्टुत	५ ८ १७	अवंतमत्रयेगृहं	६ ५ १९
अचंतप्राचंत	६ ५ ६	अर्थमाणोअदितिः	३ ३ २७	अवाचंवासुखेरथे	३ ३ ४	अवक्रक्षिणंनृपभयंथानुरं	५ ७ १०
अचंदृषावृषभिः	२ ४ १३	अर्थम्यंवरुणमित्र्येवा	४ ४ ३१	अवाचंदैव्यजनं	१ ३ ३२	अवक्रंदक्षिणनोगृहाणां	२ ८ ११
अचंतएकेमहिसाममन्वत	६ २ ३६	अर्थोवागिरिअभ्यर्थ	८ ८ ६	अवाचांवाससयः	१ ४ २	अवंतुनःपितरःसुप्रवाचनं	१ ७ २४
अचंतस्वाहवामहे	४ १ ५	अर्थोविशांगातुरेति	७ ७ २	अवाचांअद्याभवता	२ ७ ११	अवंतुमामुषसो	४ ८ १४
अचंतिनारीरपसोन	१ ६ २४	अर्वद्विरमेअर्वतो नृभिः	१ ५ २०	अवाचीनोवसोभव	३ ६ २९	अवंशोचामस्तभाय	२ ६ १५
अचोदिवेबहुतेश्वर्यं	१ ४ १७	अर्वतो नश्रवसो	५ ६ १२	अवाचीनंसुतेमनः	३ २ २१	अवःपरंणपरुनावरेण	२ ३ १७
अचोमितेसुमति	३ ४ २४	अर्वतो नश्रवसो	५ ६ १२	अवाचीसुभगेभव	३ ८ ९	अवःपरंणपितर्यः	२ ३ १७
अचोमिवावर्धायारपः	७ ६ ११	अर्वाप्रथंनियच्छतं	६ ३ १७	अर्वावतो नआगहि	३ २ २२	अवक्षिपदिवोअइमान	२ ७ १२
अचोशक्रायशक्रिने	१ ४ १७	अर्वाप्रथंविश्वारते	४ ७ ९	अर्वावतो नआगहि	३ ३ २	अवचष्टर्कचपमः	६ ४ ४०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अवतेहेहोवर्णनमोभिः	१ २ १५	अवर्महद्ददाहिशुचीनः	१ २ २२	अवस्वरातिगौरः	६ ५ ६	अविप्रचिद्रयोदधत्	४ ७ २१
अवत्सनाभरतेकेतवेदाः	१ ७ १८	अवर्षीवर्षमुदुषू	४ ४ २८	अवस्वदाहवामितः	८ ७ २२	अविप्रोवायद्विधत्	६ ४ ३७
अवत्याहुतीरिषः	८ ७ २२	अवविद्धतोऽयमप्सु	२ ४ २८	अवाकल्पेषुनःपुमः	६ ७ ३३	अविष्टधीःश्वशिनानासु	५ ५ १३
अवत्वेद्दप्रवतो	४ ७ ३२	अववेदिहोत्राभिर्यजेत	५ ५ २	अवाचक्षपदमस्यसुखः	४ १ २६	अविष्टोअस्मान्विश्वासु	५ ३ २६
अवद्यमिवमन्यमाना	३ ५ २५	अवसिंधुवरुणोद्यौरिव	५ ६ ९	अवानुकृज्यायात्	८ १ ९	अवाचोअग्निहव्यान्	५ ३ २६
अवद्युतानःकृलशान्	७ २ ३३	अवसृजपुनरमे	७ ६ २०	अवानोअम्रऊतिभिः	१ ५ २८	अवीरामिवमामयं	८ ४ २
अवदृप्तोअंशुमतीमतिष्ठ	६ ६ ३४	अवसृजनुपमना	२ २ ११	अवानोवाज्युरथं	६ ५ ३६	अवावृषद्भोअमृताअमंदी	६ ५ ३६
अवदृग्धानिपिण्यासृजानोऽ	६ ८	अवसृजावनस्पते	१ १ २५	अवावशतधीतयः	६ ८ ९	अवावृषंतगतमा	३ ६ २९
अवद्वेकअवत्रिका	८ १ २३	अवसृष्टापरापत	५ १ २२	अवासांमघवज्जहि	२ १ २२	अवेयमश्चयुवतिःपुरस्तात्	२ १ ९
अवनोवृजिनाशिशीहि	८ ५ २७	अवसृष्टिपितरंयोधि	३ ८ १७	अवासृजंतजिन्नयोन	३ ६ १	अवाचामकुवयेमेध्याय	३ ८ १३
अवपतंतीरवदन्	८ ५ ११	अवस्मदुर्हणायतः	८ ७ २२	अवासृजःप्रस्वःश्चयः	८ ७ २६	अवाचामनमोअस्मा	१ ८ ६
अवयच्छयेनोअस्वनी	३ ६ १६	अवस्मयस्यवेवणे	३ ४ २४	अवितानोअजाश्वः	७ २ १४	अवाचामनिवचनानि	२ ५ ११
अवयत्वंशतक्रतो	८ ७ २२	अवस्यतेस्तुवतेकृष्ण्याय	१ ८ २	अवितानोअजाश्वः	६ ३ १८	अवाचाममृतेसौभगाय	६ ४ ३१
अवयत्वेसुधये	६ ५ ३४	अवस्यशूराध्वनोनाते	३ ५ १७	अविद्वद्भूमिप्रो	४ ७ १७	अवाचामरहृगणः	१ ५ २६
अवत्यांशुनआत्राणि	३ ५ २६	अवस्युर्मैवचिन्वती	३ ४ ८	अविद्वद्विबोनिहितंगुहा	२ १ १८	अवाद्याभ्यांपुरणकया	८ २ १५
अवर्धयन्त्यभगांसुधयहीः	२ ८ १३	अवस्वयुक्तादिवआवृथा	२ ४ ६	अविद्वदतेअतिहितं	८ ८ ३९	अवाग्निथावांश्चादेयः	५ १ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अवोवीनूनमश्विनायुवाकुः	५ ५ १२	अश्वंस्वावारवंतं	१ २ २२	अश्वोसोनयेज्येष्टासः	८ ३ १२	अश्विनास्वृषेस्तुहि	६ २ २७
अव्येपुनानंपरिवारं	७ ३ १६	अश्वस्थेवानिषदनं	८ ५ ८	अश्वोसोयेवामुपदाशुयो	५ ५ २१	अश्विनाहरिणाविव	४ ४ १९
अव्येवधुयुःपवते	७ २ २१	अश्वमिद्वारधमां	६ ५ २२	अश्विनापरिवामिपः	३ ४ ४	अश्विनोरसनंरथं	१ ८ २३
अव्योवारेपरिप्रियं	७ १ १	अश्वस्यस्यमनारव्यस्य	३ ७ १६	अश्विनापिबतंमधु	१ १ २९	अश्वीरथीसुरूपइत्	५ ७ २१
अव्योवारेपरिप्रियः	६ ७ २९	अश्वस्याव्रजनिमा	२ ७ २३	अश्विनापुरदंससा	१ १ ५	अश्ववचित्रारूपी	३ ८ ३
अव्योवारंभिःपवते	७ ५ ३	अश्वोवेदेरुषासः	४ ३ २४	अश्विनामधुमत्तमं	१ ४ १	अश्वोनक्रंदोजनिभिः	३ १ २६
अशोच्यमिःसमिधानो	५ ५ १२	अश्वोदियायेतियद्वदंति	८ ३ ४	अश्विनामधुपुत्तमः	३ ४ ४	अश्वोनक्रंदोवृषभिः	७ ४ १६
अश्वपिनकुंमधुपयं	८ २ १८	अश्वानयावाजिनां	५ १ ९	अश्विनायज्वरीरिषः	१ १ ५	अश्वोनचक्रोवृषां	७ १ ३६
अश्वमन्वतीरीयते	८ १ १४	अश्वायंतोगव्यंतो	८ ८ १८	अश्विनायद्वकहिचित्	४ ४ १४	अश्वोवोहोसुखंरथं	७ ५ २५
अश्वमत्समवतंमहाणः	२ ७ १	अश्ववतिप्रथमोगोषु	१ ६ ४	अश्विनायामहृतमा	६ ५ १९	अश्वयोवारोअभवः	१ २ ३८
अश्वामतेसुमतिदेवयज्य	१ ७ ५	अश्ववतीर्गोमंतीनः	५ ४ ८	अश्विनावतिरसदा	१ ६ २७	अपाह्वमृपृतनासु	६ ५ ८
अश्वामतंकांमममे	४ ५ ७	अश्ववतीर्गोमंतीनंउषासः	५ ५ २७	अश्विनावजिनीवसू	४ ४ १९	अपाह्वोअमेवृषभो	३ १ १५
अश्ववंहिभूरिदावत्तरावां	१ ७ २८	अश्ववतीर्गोमंतीविश्ववारा	१ ६ ३	अश्विनावयुनायुवं	३ ४ ४	अपाह्वयुसुपृतनासुप्रि	१ ६ २३
अश्वीरातनुर्भवति	८ १ २५	अश्ववतीर्गोमंतीः	१ ४ ३	अश्विनावेहगच्छतं	४ ४ १६	अष्टमहोदिवआदोहरी	१ ८ २५
अश्वनगीर्भोरथ्यसुदानवः	६ ७ १४	अश्ववतीर्गोमंतीः	८ ५ ९	अश्विनावेहगच्छतं	४ ४ १९	अष्टोपुत्रासोअदितेः	८ ३ ७
अश्वनगूहमश्विनासुदेवैः	८ ११	अश्ववतंरथिनं	८ १ ३	अश्विनासुविचाकंशत्	६ ५ २०	अष्टोव्यत्यक्कुभः	१ ३ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
असंभृष्टो जायते मात्रोः	४ १ ३	असंभृष्टा मघवन्नपोहि	५ ५ १३	असुनीते पुनरस्मासु	८ १ २३	अस्ताविमन्मपूयं	६ ४ २१
असंभृष्टा परमेष्ठ्यामन्	७ ५ ३३	असंभृती भूरिधारे	५ १ १४	असुनीते मनो अस्मासु	८ १ २२	अस्ताग्यभिः शिमीवन्निः	२ २ ९
असत्सु मेजरितः	७ ७ १५	असा विवृतो वह्निः	५ २ १०	असुन्यतं संमजहि	२ ४ १९	अस्ताग्यभिर्नरा सुशेवः	७ ८ २९
असदत्र सुवीर्यं	६ २ ४०	असामयथा सुपत्न्याः	२ ४ १४	असुन्वा मिदं संसदं	६ १ १६	अस्ति देवा अहोरुह	६ ४ ५२
असन्नित्वे आवहवाने	५ २ ११	असामिहि प्रयज्यवः	१ ३ १९	असुत पूर्वां वृषभोज्यायान्	२ २ २३	अस्तिसोमो अयं सुतः	६ ६ २८
असपत्न्या सपत्नी	८ ८ १७	असाम्यो जेविभृता	१ ३ १९	असुत शुभिर्महते रणाय	२ ४ ७	अस्ति हिवा मिहस्तोता	४ ४ १४
असपत्नः सपत्नहा	८ ८ ३२	असावन्त्यो असुर	८ ७ २०	असुत प्रवाजिनः	७ १ ३६	अस्ति हि वः सजात्यं	६ २ ३२
असंमधुमसंमामनीषा	१ ४ १९	असाविते जुषाणाय	४ २ २०	असुप्रदेववीतये	७ १ ३	अस्ति हिष्मामदायवः	१ ३ १४
असंमतिं नितोशनं	८ १ २४	असाविदेवंगो क्रजीकं	५ ३ ३	असुप्रदेववीतये	७ २ १६	अस्तीदमधि मन्धनं	३ १ ३२
असंजि कुलशां अभि	७ ५ ११	असाविसोमं हृदते	१ ६ ५	असुप्रमिदं वः पथा	६ ७ २८	अस्तु औषध पुरो अभि	२ २ ३
असंजि रथ्यो यथा	६ ८ २६	असाविसोमो अरुषः	७ ३ ७	असुप्रमिदं ते गिरः	१ १ १७	अस्ते वसुप्रतरलायं	७ ८ २२
असंजि वक्रारथ्यं	७ ४ १	असाविसोमः पुरुहूत	८ ५ २४	असेन्यावः पणयो	८ ६ ६	अस्तो हंस्तो म्यामक्षणा मे	२ १ ९
असंजि वांस्थ विरावेधसा	२ ४ २६	असांथ्यं शुर्मदाय	७ १ २४	असां चयान उर्वरा	६ ६ १४	अस्थुरुचित्रा उपसः	३ ८ १
असंजि वाजी तिरः पवित्रं	७ ५ २१	असिं न्यायं जमानो न होतः	५ २ ३	असां य एषि वीरकः	६ ६ १४	अस्य भ्यामिदं विद्रुयुः	६ ७ १९
असंजि स्तुं भो दिवः	७ ३ २१	असियुमो अस्यादित्यः	२ ३ ११	असां यः पंथा आदित्यः	१ ७ २१	अस्य भ्यं गातु वित्तमः	७ ५ १०
असंभृतः शतधाराः	७ ३ १७	असि हि वीरि सेन्यः	१ ६ १	अस्तज्ञा हयामसुरो	६ ३ २८	अस्य भ्यं तद्विवो अज्यः	२ ८ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अस्य भ्यं तद्वसो दानाय	२ ६ १२	असाह दुत्वष्टा तक्षन्	१ ४ २८	अस्माकं वृष्णयारयो	३ ६ २६	अस्माकमिद्रावरुणा	५ ६ ३
अस्य भ्यं तद्वसो दानाय	२ ६ १४	असाह दुप्रतवसे तुराय	१ ४ २७	अस्माकमित्रावरुणा	२ ७ १४	अस्माकमिद्रेहि नः	४ २ ६
अस्य भ्यं तां अपा वृषि	३ ६ २६	असाह दुप्रभरात्तु जानः	१ ४ २९	अस्माकं वह्निं दसुमसि	२ १ १६	अस्माकमिद्रः सद्यं ते बु	८ ५ २३
अस्य भ्यं रवावसु विदं	७ ५ ७	असाह दुप्रयं हवप्रयं सि	१ ४ २७	अस्माकं शिप्रिणीनां	१ २ ३०	अस्माकमुत्तमं कृषि	३ ६ २६
अस्य भ्यं रोदसी रयि	६ ७ २९	असाह दुससि मि व	१ ४ २७	अस्माकं सुरथं परः	६ ३ ४३	अस्माकं मूर्जारथं	७ ७ १४
अस्य भ्यं वाजिनी वसु	५ ८ ३	असाह दुस्तोमं सं	१ ४ २७	अस्माकं मग्ने अध्वरं	३ ८ १९	अस्माकं भिः सत्वाभिः	२ ७ १३
अस्य भ्यं सुत्वमिद्र तान्	८ ७ २१	असाह दुत्थाय पर्वतस्य	४ २ २६	अस्माकं मग्ने मघवत्सु दीदि	२ २ ६	असाह दुहं तं विवादीषमाणः	२ ४ ११
अस्य भ्यं सुवृषण्वसु	६ २ २८	असाह दुतेमहि महे	४ ४ ३६	अस्माकं मग्ने मघवत्सु	४ ५ १०	असान्तं संमर्षे पवमान	७ ३ १०
असां अवतु ते शतं	३ ६ २५	असाह दुषास आतिरं तथा मे	६ ३ २२	अस्माकं मत्रपितरं	३ ७ १८	असान्तं सुतत्र चोदव	१ १ १८
असां अविद्वि विश्वहा	३ ६ २६	असाह दुषुप्रभृतये	६ ३ २६	अस्माकं मत्रपितरो मनुष्या	३ ४ १४	अस्मि बह्वं द्रुत्सुतो	७ ८ १४
असां हव वृणीष्व	३ ६ २६	असाह दुतद्विष्यं चैव	४ ७ ६	अस्माकं मघवा मयं	५ ८ ४	अस्मिन्तं मुद्रे अच्युतरसि	८ ५ १२
असां असाह दुदं सो	४ ७ १४	असाह दुतन्महागं	४ ७ ६	अस्माकं मघांतं मे	६ ३ ९	अस्मिन्त्वे तच्छकपूत	८ ७ २०
असाह दुमाश्रिदेवपत्नीः	१ ४ २८	असाकं जोष्यध्वरं	३ ५ २९	अस्माकं मायुर्वधयं	३ ४ ११	अस्मिन्पदे परमे	२ ७ २४
असाह दुकाव्यं वचः	४ २ १०	असाकं त्वामतीनां	३ ६ ९	अस्माकं मित्सु शृणुहि	३ ६ ८	अस्मिन्पदे अदाभ्या	४ ४ १६
असाह दुत्यदनु दायेषां	१ ४ २९	असाकं त्वा सुतां उप	५ ८ १७	अस्माकं मिद्रदुष्टं	४ २ ६	असो आवहतरं यि	५ ८ ३
असाह दुत्यमुपमं	१ ४ २७	असाकं देवा उभयाय	७ ८ १३	अस्माकं मिद्रभृतते	४ ७ २६	असो हं सचा सुते	६ ६ ३७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अस्मेद्वावृहस्पती	३ ७ २५	अस्मेवीरोमरुतः	५ ४ २६	अस्यदेवस्यमीळहुषः	५ ४ ७	अस्ययामासोवृहतः	७ ५ ३१
अस्मेद्वावरुणाविश्ववारं	५ ६ ६	अस्मेद्दोवरुणो	५ ६ ५	अस्यदेवस्यसंसदि	५ २ ५	अस्यरुणास्वस्येवपुष्टिः	२ ५ २४
अस्मेद्दोवरुणोमित्रो	५ ६ ३	अस्मेभ्रेष्टेभिर्भानुभिर्वि	५ ५ २४	अस्यपिबक्षमतः	८ ६ २०	अस्यवामस्यपलितस्य	२ ३ १४
अस्मेऊषुवृषणामादयेथां	२ ५ १	अस्मेसावांमाध्वीरातिः	२ ५ १	अस्यपिबतमक्षिना	५ ८ ३	अस्यवासाउर्विषा	४ १ ९
अस्मेतदिंदावरुणा	३ ४ ९	अस्मेसोमश्रियमधि	१ ३ २७	अस्यपिबयस्यजज्ञानः	४ ७ १२	अस्यवीरस्यबर्हिषि	१ ६ ११
अस्मेतातद्दंसंतु	७ ७ ८	अस्मेतिषोअव्यध्याय	२ ७ २२	अस्यपीत्वामदानांदिवो	६ ६ १६	अस्यवृष्णोव्योदने	६ ४ ४३
अस्मेधेहिद्युमतीं	८ ५ १२	अस्मेतिप्रतिहयते	६ ३ २९	अस्यपीत्वामदानां	६ ८ १३	अस्यवोद्यवसा	७ ४ २४
अस्मेधेहिद्युमघाः	६ ८ २२	अस्मेबहुनामवमाय	२ ७ २४	अस्यपीत्वाशतकृतो	१ १ ८	अस्यमृतानिनाद्ये	७ १ १०
अस्मेधेहिश्रवोवृहत्	१ १ १८	अस्मेभीमायनमसा	१ ४ २२	अस्यप्रजातवेदसः	८ ८ ४६	अस्यमृतेसजोषसः	७ ५ ४
अस्मेप्रयधिमघवृज्जीविनः	२ २ २०	अस्मेवययद्वावानं	४ ६ १५	अस्यप्रजावतीगृहे	६ २ ३८	अस्यशासुरुभयासःसचंते	४ २ ६
अस्मेरयिनस्वर्धु	२ २ ९	अस्यक्रवाविचेतसः	४ १ ९	अस्यप्रज्ञामनुद्युतं	७ १ १०	अस्यमुष्मासोददृशानपवे	५ ३ १
अस्मेरायोदिदेदिदे	३ ५ ८	अस्यघावीरईवतः	३ ५ १५	अस्यप्रेषाहेमना	७ ४ ११	अस्यश्रवोनघःसप्तविभ्रति	५ १ ४
अस्मेरुद्रामेहनापर्वतासः	१ ४ ४३	अस्यतेसुख्येवयंतव	७ १ २३	अस्यमदानोमध्वो	२ ६ २३	अस्यश्रियेसमिधानस्य	३ ५ ३
अस्मेवर्षिष्ठाङ्गुहि	३ ६ ८	अस्यतेसुख्येवयमियक्षंतः	७ २ ९	अस्यमदेवैरुवर्षासि	४ ७ १८	अस्यश्रेष्ठासुभगस्य	३ ४ १३
अस्मेवसुनिधारय	७ १ ३५	अस्यत्रितःकनुना	७ ६ ४	अस्यमदेवैरुवर्षासि	१ ८ २४	अस्यश्रोषत्वाभुवः	१ ६ ११
अस्मेवत्सपरिपंतंनविदन्	१ ५ १७	अस्यत्वेषाअजराअस्य	२ २ १२	अस्यमद्यावापृथिवी	२ ७ १५	अस्यश्लोकोदिवीयते	२ ५ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अस्यसुवानस्यमंदिनः	२ ६ ६	अस्येदेवश्रवसाशुषंतं	१ ४ २८	अहंपुरोमंदसानो	३ ६ १५	अहंहितेहरिवोवृहत्	६ ४ २३
अस्यस्युपेहिमघस्यराधः	२ १ २	अस्येदेवासुमतिःपप्रधाना	७ ७ २८	अहंभुववसुनः	८ १ ५	अहंहुवानआर्धे	६ ५ २३
अस्यस्तोमंभिराशिजः	८ ५ १६	अस्वमजस्तरणयः	३ ४ २५	अहंभूमिमददामार्याय	३ ६ १५	अहंहोतान्वसीदु	८ १ १२
अस्यस्तोमंमघोनः	४ १ ८	अस्वापयहमीतये	३ ६ २३	अहमनुरभवसूर्यश्चाहं	३ ६ १५	अहंज्ञापर्वतेशिश्रियाणं	१ २ ३६
अस्यहिस्वयशस्तरं	४ ४ २५	अहंकेतुरहमर्धा	८ ८ १७	अहंरघयन्मृगयं	८ १ ७	अहंक्षिद्रोअदहदमि	३ ६ १७
अस्यहिस्वयशस्तरः	४ १ ९	अहंगर्भमदधा	८ १ ४१	अहंराजावरुणोमह्यं	३ ७ १७	अहंनुमृत्वीपमः	६ ३ ६
अस्याऊषुण्डपसातयं	२ २ २	अहंगुभ्योअतिथिग्व	८ १ ६	अहंराष्ट्रीसंगमनी	८ ७ ११	अहंनुवृत्रवृत्रतर्ग्यं	१ २ ३६
अस्याजरासोदमां	८ १ २	अहंचत्वंचवृत्रहन्	६ ४ ४१	अहंरुद्रायधनुरा	८ ७ १२	अहमकंकवये	८ १ ७
अस्येदिद्रोमदेष्व	६ ७ १७	अहंचनतस्तरिभिः	४ ६ २२	अहंरुद्रेभिर्वसुभिः	८ ७ ११	अहमपोअपिन्वमुक्षमाणा	३ ७ १७
अस्येदिद्रोमदेष्व	७ ५ ९	अहतदासुधारयं	८ १ ८	अहंसप्तवतः	८ १ ८	अहमस्मिमहामहा	८ ६ २७
अस्येदिद्रोवावृधेवृष्यं	५ ७ २६	अहतधेववधुरं	८ ६ २६	अहंससहानहुषः	८ १ ८	अहमस्मिसपलहा	८ ८ २४
अस्येदुत्वेषसारंतसिध्वः	१ ४ २९	अहंताविश्वचकरं	३ ७ १८	अहंसयोनववास्व	८ १ ८	अहमस्मिसहमाना	८ ८ ३
अस्येदुप्रवृहिपूष्याणि	१ ४ २९	अहंदागृणतेपूष्यं	८ १ ७	अहंसुवेपितरमस्य	८ ७ १२	अहमिद्विपितुष्पारि	५ ८ १०
अस्येदुभ्रियागिरयश्च	१ ४ २९	अहंज्ञापरिज्ञायानमर्गः	३ २ ११	अहंसूर्यस्यपरिप्यामि	८ १ ८	अहमिद्रोनपराजिग्ये	८ १ ५
अस्येदुमातुःसर्वनेषुसद्यः	१ ४ २८	अहंप्रजेनमन्मना	५ ८ ११	अहंसोअस्मिन्पुरासुते	१ ७ २१	अहमिद्रोरोधोवक्षः	८ १ ५
अस्येदेवप्ररिचि	१ ४ २८	अहंप्रितेववेतसून्	८ १ ७	अहंसोममाहनसं	८ ७ ११	अहमिद्रोवरुणस्तेमहित्वा	३ ७ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अहमेतंगव्ययमश्वयं	८ १ ५	आग्नेश्चस्तेगुदाश्चः	८ ८ २१	आगन्मवृद्धतमं	६ ५ २१	आषाढेभूमिर्मिषुते	६ ३ ४२
अहमेतान्छाश्वसतः	८ १ ६	आकुरेवसोर्जिता	३ ३ १५	आगावोभग्मभुतभद्रं	४ ६ २५	आषाढोषेवसुनरी	१ ४ ३
अहमेववातइव	८ ७ १२	आकलशाभनूषत	७ २ ३	आगोमतानासत्यारथेन	५ ५ १९	आचत्वामेतावृषणा	३ ३ ७
अहमेवस्वयमिदं	८ ७ ११	आकलशेषुधावति	६ ८ ७	आग्नाभद्रहावसे	१ २ ५	आचनरवाविकित्तामा	६ ६ १४
अहश्चकृष्णमहरजुनं	४ ५ ११	आकलशेषुधावतिष्येनः	७ २ १५	आग्निस्वहृक्तिभिः	७ ७ ४	आचनोवर्हिःसदता	५ ४ २९
अहस्तायदपदी	७ ७ ८	आक्रीसूयैत्यरोचनात्	१ १ २७	आग्निर्गामिभारतः	४ ५ २४	आचर्षणिमाकृषभः	२ ४ २०
अहानिगुध्राःपर्याव	१ ६ १४	आकुण्ठेनरजसावर्तमानः	१ ३ ६	आग्नेगिरोदिवआ	५ ४ ६	आचवहासिताइह	१ ५ २२
अहायदिद्रसुदिना	५ ३ १४	आक्रेनिपासोअहभिः	३ ७ २१	आग्नेयाहिमस्तस्त्वा	६ ७ १५	आचवहासोपायो	५ ३ ३५
अहाव्यमेहविरास्ये	८ ४ २२	आक्रेद्यबलमाजो	४ ७ ३५	आग्नेवहवर्णमिष्टयेनः	८ २ २२	आचिकितानसुकृतं	४ ४ ४
अहितेनचिद्वता	६ ४ ४०	आक्षिप्त्वास्वपरा	३ ३ २८	आग्नेवहविराघाय	५ २ १४	आच्युजानुदक्षिणतः	७ ६ १८
अहिरियभागैःपयैति	५ १ २१	आक्षोदोमहिवतं	४ ६ ३	आग्नेधूर्यंभर	८ ८ १४	आच्छादितानेगुपितः	८ ३ २९
अहमेयज्ञपथामुराणाः	५ ५ २०	आक्षेप्यावानोबहन्ति	५ ८ २४	आग्मेषापउशतीर्वाहिः	७ ७ २६	आजंघितिसामवेधा	५ १ २४
अहेयातारंक्रमपश्यइदं	१ २ ३८	आगंधितापरिगंधिता	२ १ ११	आग्नावभिरहन्येभि	४ ३ २	आजनायद्रुणे	४ ६ १४
अहेलतामनसाश्रुष्टि	२ ७ १५	आगंतामारिषण्यत	६ १ २६	आघृत्वावन्त्सनासः	१ २ ३०	आजनैवेषसंहता	८ १ २४
अहेलमानुपयाहि	४ ७ १३	आगन्देवक्रतुमिर्धंतु	३ ८ ४	आघागमद्यद्विभवंत्	२ २ २९	आजागृविर्विप्रक्रता	७ ४ १८
आंजनगंधिसुरभि	८ ८ ४	आगन्मभूणामिह	३ ७ ५	आघातागच्छानुत्तरा	७ ६ ७	आजातंजातबैदसि	४ ५ २९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आजामिरकेभ्यत	७ ५ ३	आतिष्ठतंमुत्तंभोरयः	२ ४ २९	आतेभद्रक्रुचादुहिः	३ ८ २२	आतेसुपर्णाभिमिनंतैवैः	१ ५ २७
आजासःपृषणरथे	४ ८ २१	आतिष्ठतंपरिषिषेभभूषन्	२ २ ३३	आतेकारोभ्रणवासा	३ २ १३	आतेस्वस्तिमीमहे	४ ८ २२
आजिपतेनृपतेत्वमिद्वि	६ ४ २५	आतिष्ठरथंभूषणंभूषाते	२ ४ २०	आतेदक्षेमयोभुवं	७ २ ६	आतेहनूहरिवःशूरशिप्रे	४ २ ७
आजितुंस्वयंति	६ ४ २३	आतिष्ठवृद्धप्रथं	१ ६ ५	आतेदक्षमिरोचना	६ ६ २६	आत्मन्वज्जभोदुहते	७ २ ३१
आजुहोतावुव्यता	४ १ २२	आतृगंधिप्रमुद्रव	६ १ ९	आतेदधामीत्रिचं	६ ६ २६	आत्मातेवातोर्जआ	५ ६ ९
आजुहोतास्वभूरं	३ १ ६	आतृनंइंद्रकौशिक	१ १ २०	आतेनयातंमनसः	७ ८ १७	आत्मानैतेमनसारा	८ ८ २६
आजुहोतानेइन्द्रोषधः	८ ६ ८	आतृनंइंद्रधुमंतं	६ ५ ३७	आतेपितर्मस्तासुह	२ ७ २६	आत्मानैतेमनसारा	२ ३ १२
आजुहोतानेइन्द्रोषधः	२ ५ ८	आतृनंइंद्रममह	३ ३ ३	आतेमहइंद्रोषुप्र	५ ३ ९	आत्मापितुस्तनूवासः	५ ७ २९
आतंभजसोश्रवसेषु	७ ८ २९	आतृनंइंद्रवृत्रहन्	३ ६ २७	आतेरथस्वपूषन्	७ ७ १४	आत्मायज्ञस्यूरंहा	५ ७ २७
आतंइंद्रोमदायकं	७ १ २७	आतृनंइंद्रोशतदातु	७ २ २८	आतेरुचःपर्वमानस्य	७ ४ १०	आत्वद्यस्यस्तुतिं	५ ७ १३
आतंइंद्रमहिमानं	६ ४ ४६	आतृनंइंद्राकिरेतपरिहात्	२ २ २०	आतेवस्तोमनोयमत्	५ ८ ३६	आत्वद्यस्यस्तुतिं	५ ७ ११
आतंएतावद्योयुजा	६ ३ ४९	आतृषिचकण्वमतं	५ ७ २१	आतेवृषन्वृषणो	४ ७ १९	आत्वद्यस्यस्तुतिं	६ ६ १
आतंएतुमनुःपुनः	८ १ १९	आतृषिचहरिमीन्द्रो	८ ५ १९	आतेवोवैरंथं	४ २ ५	आत्वाकण्वाअहूषत	१ १ २६
आतंएतस्यसिमुष्यं	१ ७ ३२	आतृसुशिप्रवंपते	६ ५ ७	आतेमुष्मोवृषभपंतु	४ ६ ८	आत्वाकण्वाइहावसे	६ ३ ११
आतंएतइन्द्राचयः	८ ३ ५	आतंभद्राचमीमहि	३ ८ २२	आतेसपयूजवसे	३ ३ १४	आत्वागमंशंतातिभिः	८ ७ २५
आतंसेदधमंतुमः	१ ३ २४	आतंभद्रक्रुचादुहिः	४ ५ ३०	आतेसिचामिकुशयोः	६ १ २२	आत्वागिरोर्यीरिव	६ ६ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आत्वागीमिमहामुखं	१ ४ ४८	आत्वासुतासुहृदवः	१ ४ १४	आद्यावश्येनोवभर	३ ६ १५	आदित्यैरिन्द्रःसर्गणः	८ ८ १५
आत्वागोभिर्विषमजं	१ २ १६	आत्वाहरयोवृषणो	४ ७ १९	आद्गरोवीमतीनां	१ ३ ३३	आदिस्सासस्वर्चकिरन्	६ ४ २६
आत्वाग्रावावदक्षिह	१ ३ ११	आत्वाहृयैतंप्रयुजः	८ ५ ७	आदिद्रःसुत्रातविषीः	८ ६ १४	आदिद्वेनेमहृद्विषं	३ ६ १२
आत्वाजुवोरारहाणाजमि	२ १ २३	आत्वाहार्षमंतरिभि	८ ८ ३१	आदितेजस्यवीर्यस्य	२ १ २०	आदिद्वोतारं वृणते	२ २ ९
आत्वाबृंहंतोहरयः	३ ३ ७	आत्वाहोतामनुहितः	१ ३ १२	आदितेविश्वेकर्तुंजुवंत	१ ५ १२	आदिन्मादुराविश्या	२ २ ८
आत्वामध्ययुजाहरी	६ १ २२	आत्वेतानिषीदत	१ १ ९	आदित्यब्राह्मबुधाना	३ ४ १५	आदिवस्युष्टमंशुयुः	६ ८ २६
आत्वामद्वयुताहरी	६ ३ १२	आत्सोमहृद्वियोरसः	७ १ ४	आदित्यमज्यरेतसः	५ ८ १४	आदींकेचित्स्यमानासः	७ ५ २२
आत्वारयैहिरण्यये	५ ७ १४	आधर्वजायाश्चिनादधीषे	१ ८ १७	आदित्याभवहिर्यत	६ ४ ९	आदींश्रितस्योषणः	६ ८ २२
आत्वारथंययोतये	६ ५ १	आर्दगिराःप्रथमदधिरे	१ ६ ४	आदित्यानामवसा	५ ४ १८	आदींशवस्यमवीत्	६ ५ २९
आत्वारभञ्जिज्वयो	६ ३ ४५	आदक्षिणाद्युज्यते	७ २ २५	आदित्यानां वसूनां	८ १ ६	आदींहुसोयपागणम्	६ ८ २२
आत्वाविहंतुहरयः	१ १ ३०	आदक्षिकाःशवसा	३ ७ १२	आदित्यारुद्रावसंवः	३ १ ४	आदीमश्वनहेतारः	७ १ २५
आत्वाविश्राभचुष्यवुः	१ ३ ३२	आदुशाभिर्विवस्वतः	६ ५ १५	आदित्यारुद्रावसंवः	५ ३ ३०	आदुमेनिवरोभुवत्	६ ६ २३
आत्वाविश्रान्ताशवः	१ १ १०	आदस्यतेष्वसयंतः	२ २ ५	आदित्याविश्वेमरुतः	५ ४ १८	आदुनुतेअनुक्रुतु	६ ४ ४२
आरवाविश्रान्तिदवः	६ ६ १९	आदस्वशुष्मिणोरसे	६ ८ ३	आदित्यासोअतिस्त्रिषः	८ ७ १३	आद्भोतिहृषिकृतिं	१ १ ३५
आरवाशुक्राभचुष्यवुः	६ ६ ३०	आदस्यमाननसा	३ ५ १८	आदित्यासोअदितयः	५ ४ १९	आदेवानामप्रयावां	८ २ २१
आत्वासुहृत्समाश्रुतम्	५ ७ १४	आदहस्वधामनु	१ १ ११	आदित्यासोअदितिः	५ ४ १८	आदेवानामपिपंथी	७ ५ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आदेवानामभवःकेतुरमे	२ ८ १६	आधेनवःपर्यसात्पृथ्वीयाः	४ २ २०	आनःस्तुतउपबाजे	३ ६ १८	आनामभिर्मरुतोवक्षि	४ २ २१
आदेवोददेवुह्या	५ २ ९	आधेनवोभुनयता	३ ३ ३१	आनःसोममुपद्रवत्	५ ८ २	आनार्यस्यदक्षिणा	६ २ २०
आदेवोदुतोअजिरः	८ ५ १२	आधेनवोमामतेयं	२ २ २२	आनःसोममुपद्रवत्	६ ४ १	आनासत्यागच्छतंहूयते	१ ३ ५
आदेवोयातुसविता	५ ४ १२	आधेनचित्तद्वेकं	५ २ २७	आनहृदोमहीमिषं	७ २ ३	आनासत्यात्रिभिरेकादशै	१ ३ ५
आदैव्यानिपायैवान्नि	४ २ १६	आनःपवस्वधारया	६ ८ २५	आनहृदोशतग्विनं गवां	७ २ ४	आनिरेकमुतप्रियं	६ २ १५
आदैव्यानिम्रताचिकित्वा	१ ५ १४	आनःपवस्ववसुमत्	७ २ २३	आनहृदोशतग्विनं	७ २ १४	आनिवर्तेनवर्तयु	७ ७ १
आदैव्यावृणीमहेवांसि	५ ६ २१	आनःपृषापवमानः	७ ३ ६	आनहृदपृषसे	७ ७ ७	आनिवर्तनिवर्तयुपुनः	७ ७ १
आधायमानुमो	३ ८ १३	आनःप्रजाजनयतु	८ ३ २८	आनहृदमहीमिषं	५ ८ १३	आनूनमश्चिनोऋषिः	५ ८ ३१
आधातनोषिरश्मिभिः	३ ८ ३	आनःशुष्मंनृषाद्यं	६ ८ २०	आनहृद्रावृहस्पती	३ ७ २५	आनूनमश्चिनायुवं	५ ८ ३०
आद्गोदसीवितरंभि	४ १ २३	आनःसहस्रशोभर	६ ३ १३	आनहृद्रोदूरादानं	३ ६ ३	आनूनयातमश्चिना	५ ८ २५
आद्गम्याहारिभ्यां	२ ६ २१	आनःसुतासुहृदवः	७ ५ १०	आनहृद्रोहरिभि	३ ६ ३	आनूनयातमश्चिना	६ ६ १०
आद्विबर्हीअमिनः	८ ६ २०	आनःसोमपवमानःकिरा	७ ३ ६	आनहृद्रोमिर्विदये	२ ५ ४	आनूनयातमश्चिनेमा	५ ८ ३२
आधर्गसिबृहद्विबोरराणः	४ २ २१	आनःसोमसहोयुवः	७ २ ४	आनऊर्जैवहतमश्चिनायुवं	२ २ २७	आनूनरघुवर्तनि	५ ८ ३१
आधावतासुहृत्स्यः	७ १ ३	आनःसोमसंयतं	७ ३ १५	आनपातःशवसोयात्	३ ७ ४	आनाअग्नेरयिभर	१ ५ २८
आधीषमाणयाःपतिः	७ ७ १४	आनःसोमंस्वधरः	६ ४ १६	आनस्तुजैर्यिभरांशै	३ ३ ९	आनोअग्नेवयोवृषं	६ ४ ३४
आधृष्वसैदधाता	५ ३ २५	आनःसोमंपवित्रया	७ १ २८	आनस्तेगंतुमत्सरः	३ ४ १८	आनोअग्नेसुचेतुनां	१ ५ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आनोअधसमनसः	६ २ ३१	आनोदेवःसविता	८ ५ १६	आनोभरभगमिद्रुपुमंत	३ २ ७	आनोयातद्विबस्परि	५ ८ २५
आनोअथावदधिना	६ २ ८	आनोदेववर्षसा	५ ३ १४	आनोभरवृषणमुष्म	४ ६ ८	आनोयाहिपरावतः	६ ८ १६
आनोअधिनानिब्रुता	१ ३ ५	आनोदेवानामुपबेतु	७ ७ २७	आनोभरवृषजंनगामथ	६ ५ ३१	आनोयाहिमहेमते	६ ३ १२
आनोगतंमयोभुवा	५ ८ २८	आनोदेवेभिरुप	५ २ १७	आनोभरवृक्षिणे	६ ५ ३८	आनोयाहिसुतावतो	६ १ २२
आनोगतंरिषादसा	७ ४ ९	आनोदेवेभिरुपयातमर्वा	५ ५ १९	आनोभद्राःकृतबोयंतु	१ ६ १५	आनोयाह्युपश्रुति	६ ३ १३
आनोगतंरिषादसा	५ ८ २८	आनोपुष्पैराअबोमिः	५ ८ ७	आनोमखस्यदावने	५ ८ २३	आनोरक्षानिबिभ्रता	४ ४ १५
आनोगव्यान्धश्या	६ ३ १३	आनोपुष्पामधुमतः	८ ५ १२	आनोमहीमरमतिस्त्रजोषा	४ २ २१	आनोराधिसिसवितः	५ ८ २०
आनोगव्येमिरुष्यैर्बस्यैः	४ ८ २९	आनोनावामतीनां	१ ३ ३४	आनोमित्रसुदीतिभिः	४ ४ २	आनोराधिसिसवितः	५ ४ ४
आनोगव्येमिरुष्यैः	६ ५ २०	आनोनियुजिःश्रुतिनीभिः	२ १ २४	आनोमित्रावरुणा	३ ४ ११	आनोरुद्रस्यसूनवो	४ ८ ८
आनोगहिसुखेभिः	२ ८ १६	आनोनियुजिःश्रुतिनीभिः	५ ६ १४	आनोमित्रावरुणा	५ ५ ७	आनोवायोमहेतने	६ ४ ५
आनोगोत्रादरंहिगोपते	३ २ ४	आनोवृष्टिःसंधमादे	७ ८ ७	आनोयज्ञदिर्विष्टुश	६ ७ ७	आनोविश्वारुक्तागमंतु	२ ५ ४
आनोगोमंतमधिना	५ ८ २	आनोवृष्टिरिषादसः	१ २ २०	आनोयज्ञमोवृषं	३ ३ ७	आनोविश्वान्यधिना	५ ८ २७
आनोदक्षिणाःपृथ्वा	५ ४ ११	आनोवृष्टतावृष्टीभि	३ ७ १६	आनोयज्ञभारती	८ ६ ९	आनोविश्वामिरुतिभिः	५ ३ ८
आनोदिवापृथिव्या	५ ३ ८	आनोवृष्टाधिमस्तः	२ ७ २०	आनोयज्ञायतक्षतम्	१ ७ २८	आनोविश्वामिरुतिभिः	५ ८ २५
आनोदिबोवृहतःपर्वतादा	४ २ २२	आनोमजप्रमेतु	१ २ २२	आनोयातनुपश्रुति	५ ३ २५	आनोविश्वामिरुतिभिः	६ ३ १३
आनोदेवःसविता	४ ८ ९	आनोभरवृक्षिणेना	६ ५ ३८	आनोयातद्विबोअच्छा	३ ७ २०	आनोविश्वेपारथ	६ ४ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आनोविश्वसुजोषसा	६ ४ २४	आपवमानसुपुति	७ २ १	आपानासोविबस्वतः	६ ७ ३४	आप्यायस्वमदितम	१ ६ २२
आनोवोभिर्मस्तोयान्तु	२ ४ ४	आपवस्वगविष्टये	७ २ ९	आपातमग्युस्तुपलप्रभर्मा	८ ४ १४	आप्यायस्वसमेतुते	१ ६ २२
आन्यद्विवोमातरिषा	१ ६ २८	आपवस्वदिष्टापते	७ ५ २६	आपीवोअस्मेपितरेव	८ ६ १	आप्यायस्वसमेतुते	६ ८ २१
आपःपृणीतभेषजं	१ २ १२	आपवस्वमदितम	६ ८ १५	आपुत्रासोनमातरं	५ ४ १०	आप्रद्वपरावतः	६ ६ १
आपःपृणीतभेषजं	७ ६ ५	आपवस्वमदितम	७ १ ७	आपूणोअत्यकुलशः	३ २ ११	आप्रद्ववहरिवोमाविवेनः	४ १ २९
आपद्वृद्धाउमेषजीः	८ ७ २५	आपवस्वमहीमिषं	६ ८ ३१	आपुपंचित्रबर्हिषं	१ २ १०	आप्रयातमस्तोविष्णो	६ २ ३२
आपक्यासोभलानता	५ २ २५	आपवस्वसहस्रिणं	७ १ २६	आपोअष्टान्वचारिषं	१ २ १२	आप्रारजसिदिव्यानि	३ ८ ४
आपथयोविपथयो	४ ३ ९	आपवस्वसहस्रिणं	७ १ ३०	आपोअष्टान्वचारिषं	७ ६ ५	आप्रुषायन्मधुन	८ २ १७
आपप्राथमहिनावृष्या	६ ५ ९	आपवस्वसुवीर्यं	७ २ १	आपोअष्टान्मातरः	७ ६ २४	आबुदंष्ट्रहाददे	६ ३ ४२
आपप्रुषीपाथिवानि	४ ८ ३२	आपवस्वहिरण्यवत्	७ १ ३३	आपोनदेवीरुपयति	१ ६ ४	आभदमानेउपाके	२ २ ११
आपप्रुषीविभावरि	३ ८ ३	आपुशुंगासिपृथिवी	६ २ ३१	आपोनसिधुमसियत्	७ ८ २५	आभदमानेउपसाउपाके	२ ८ २३
आपप्रुषीपाथिवरजः	१ ६ १	आपुश्रुतासासत्यापुरस्ता	५ ५ १९	आपोभूयिष्ठाहृत्येको	२ ३ ५	आमचवोअस्माअसिचन्	७ ७ २३
आपरमाभिरुत	५ १ २	आपुश्रुतासासत्यापुरस्ता	५ ५ २०	आपोयवःप्रथमं	५ ४ १४	आमनीयामंतरिक्षस्य	१ ७ ३१
आपवतस्यमस्तो	३ ८ ६	आपुश्रुतिप्युःस्त्यः	५ ३ ७	आपोरेवतीःक्षयथाहि	७ ७ २६	आमद्रमावरेण्यं	७ २ ६
आपवमानधारय	६ ७ ३९	आपुश्रुदस्यैपिन्वत	५ ३ २५	आपोहृयद्वृहतीर्विष	८ ७ ४	आमद्रस्वसनिप्यंतो	२ ८ १७
आपवमाननोभर	६ ८ १३	आपुश्रुद्विस्वयशासः	५ ६ ७	आपोहिष्टामयोभुवः	७ ६ ५	आमद्रैरिद्वहरीभिः	३ ३ ९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आभाजुनापाधिबानि	४ ५ ८	आमिषेवरुणेव	४ ४ १०	आयुजीवाजसातमा	१ २ २६	आयुर्वासीयक्षसा	४ ४ ४
आभात्यमिरुचसा	४ ४ १०	आमूरजप्रसावर्तव	४ ४ १५	आयुर्देवैवमर्त्यः	४ १ १९	आयनेतेपरायणे	८ ७ ३०
आभारंतशिखंतवज्रबाहु	१ ७ २९	आमेवप्रतीत्यै	६ २ २७	आयत्पतत्येन्वः	६ ५ ६	आयकःपक्षीर्गमन्	५ ३ २६
आभारंतीभारंतीभिः	५ २ २	आमेवचास्युद्यता	६ ७ ७	आयत्साकंयक्षसो	५ ४ २	आयन्मवेनामरुहकुतस्य	६ ७ ४
आभारंतीभारंतीभिः	२ ८ २३	आमेवर्वासासुखा	६ ६ ७	आयद्वान्वनन्वतः	५ ७ १६	आयन्मेवम्वनदःपतंतः	२ ५ २४
आभिरष्टधोमिथी	४ ६ १९	आभंगौःपृथिरकसीव	८ ८ ४७	आयदिद्रुवद्वहे	६ ३ १३	आयमधसुकृतंम्रातरिच्छ	२ १ १०
आभिषेधेमाग्नये	६ २ १३	आयंजनाममिषे	४ १ ३१	आयदिपेनूपतितेजआनद	१ ५ १६	आययोःक्षिवातंतना	७ १ १५
आमिष्टेअत्यगीभिः	३ ५ १०	आयुतारंमहिस्वरे	६ ३ ३	आयदुर्वाःशतकतो	१ २ ३०	आयस्तंतयुरोदसी	४ ४ ३६
आभूत्यासहजावज्र	८ ३ १९	आयपुनर्तिदिवि	१ ४ ४२	आयदुर्वाःशतकतो	२ ३ २६	आयस्तस्योऽनुवर्नानि	७ ३ ९
आभूषेण्यवोमरुतो	४ ३ १७	आयद्वरःसुदानवो	४ ३ १२	आयद्वरीद्रुविमता	१ ५ ४	आयस्तोममृदुधते	५ १ २४
आभोग्यंमयदिच्छंत	१ ७ ३०	आयद्वस्तेनस्त्रादिनै	४ ५ २८	आयद्योनिर्हिरण्यय	७ १ ३९	आयस्तोममृदुधते	३ ८ २५
आमन्येयामागंत	३ ४ ३	आयःपुमौजावमानः	४ ५ १२	आयद्योनिर्हिरण्यय	४ ४ ५	आयस्मिन्वेस्वपाके	४ ५ १४
आमापुषुपद्व	४ ८ ३	आयःपुमौभानुना	४ ८ २	आयद्वहाववरुणाश्वनाव	५ ६ १०	आयस्मिन्सुसुस्मयः	२ ५ २६
आमामिषावरुणेह	५ ४ १७	आयःपुरवासीमीमदीदे	२ २ १८	आयद्वहाववरुणाश्वनाव	६ ६ ३२	आयस्मिन्स्तेनयोमि	४ ७ १
आमासुपकमेरयः	६ ६ १२	आयःसोमेनजुठरमपिप्रत	४ २ ३	आयद्वहाववरुणाश्वनाव	५ ८ २६	आयस्तोममृदुधते	६ ४ १
आमित्रावरुणाभर्ग	६ ७ २९	आयःस्वर्गभानुना	२ ५ २९	आयद्वहाववरुणाश्वनाव	४ ४ ११	आयस्तोममृदुधते	५ ८ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आयातमित्रावरुणा	५ १ ९	आयाद्वमेसमिषानोऽर्वा	२ ८ २३	आयोमूर्धनपिप्रो	७ ६ ३	आरेसावःसुदानवः	२ ४ १२
आयातमित्रावरुणा	५ ५ ११	आयाद्वमेसमिषानो	५ २ २	आयोयोनिर्देवकृतं	५ २ ५	आरोकाववेदहः	३ ६ २९
आयातमरुतोदिवः	४ ३ १२	आयाद्वमिःसुतं	४ २ ११	आयोबनाताकृषाणः	२ ५ २५	आरोदसीअपृणदास्वः	२ ८ १८
आयातमुपभूषतं	५ ५ २१	आयाद्वमिःसुतं	६ ३ १२	आविवायसचयाय	२ २ २६	आरोदसीअपृणजावमान	८ २ २६
आयात्विद्वःस्वपति	७ ८ २६	आयाद्वमिःसुतं	३ ३ ७	आयोविश्वानिवायौ	६ ८ ८	आरोदसीअपृणदाव	८ १ १६
आयात्विद्वोदिवआ	३ ६ ५	आयाद्वमिःसुतं	७ ६ २३	आरंगरेवमचरेयेये	७ ६ २	आरोदसीवृतीवेविदाना	५ ५ १७
आयात्विद्वोवसुउप	३ ६ ५	आयाद्वमिःसुतं	४ ८ ७	आरयिमासुचेतुनै	७ २ ६	आरोदसीहयैमाणो	८ ५ ७
आयाद्विकुणवामते	६ ४ ४०	आयाद्वमिःसुतं	३ ४ १९	आराच्छत्रमपवाचस्व	७ ८ २३	आरोदसीहयैमाणो	७ ६ २७
आयाद्विपुर्वैतभ्यः	६ ३ १३	आयेतुनैतिरिदिमिः	१ १ ३७	आराजानामहकृतस्य	५ ५ ६	आर्चक्षत्रमहतःसस्मिन्ना	१ ४ १४
आयाद्विपुर्वैरति	३ ३ ७	आयेतुस्थुःपृथंतीवु	४ ३ २५	आरिखकिराकृणु	४ ८ १८	आलाकायारुहरीर्षी	५ १ २१
आयाद्विवनंसासुह	८ ८ ३०	आयेरजसितविधीमि	२ ४ १	आरुमैरायुधानरं	४ ३ ९	आवसतेमधवावीरवधस	६ ७ १४
आयाद्विवस्त्राधिवा	८ ८ ३०	आयेविश्वस्वपत्यानिर्दुष्टु	५ १ ८	आरुद्रासुद्रवतः	४ ३ २१	आवःकुलसमिद्वयस्मिन्	१ ३ ३
आयाद्विवाधुनाता	४ ७ १२	आयेविश्वपाधिबानि	६ ६ २९	आरेअघाकोन्वी	८ ५ २१	आवःशमैवभंतुद्र्यासु	१ ३ ३
आयाद्विसुषुमाहिते	६ १ २२	आयोगोभिःसुज्यते	७ ३ ९	आरेअघाकोन्वी	३ ५ ११	आवहंक्षिबिद्यथा	१ २ २८
आयाद्विमहद्वः	६ २ १	आयोनिर्मिषुतवैतम	२ ८ २५	आरेतैगोममृतपुरुषं	१ ८ ६	आवक्रजसजुर्जा	८ ३ ८
आयाद्विमेपुण्यानु	५ २ १०	आयोनिर्मिषुतवैतम	६ ८ ३०	आरेमन्युदुर्विद्वत्स	७ ८ ६	आवक्षिदेवाहुर्विप्र	३ ७ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आवच्यस्वमहिस्वरः	६ ७ १८	आवारयैपुष्पावमनोऽनु	६ ८ २०	आवांसुहृद्वरय	३ ७ २२	आखिरभूमिमाधोनं	८ ६ ३
आवच्यस्वसुदक्षचम्बोः	७ ५ १८	आवारयैयुवतिस्तिष्ठवध	१ ८ १८	आवासुमेवारिमन्	५ १ ४	आविवांसम्परावतः	६ ८ २९
आवदिद्वयसुना	५ २ २७	आवारयमवमस्यांयुष्टौ	५ ५ १८	आवासुमेःसुयुष्टव	८ ८ १	आविशङ्कलनीसुतः	७ १ २७
आवदंस्वशकुनेभद्रमा	२ ८ १२	आवारयोअश्विना	१ ८ १८	आवाजायातोपनक्रमुक्षा	३ ७ ३	आविशतःप्रत्यर्थ	२ ६ २
आवद्वैततीरधनुहिधारा	७ ७ २५	आवारयोनियुत्वांम्वअ	२ १ २४	आवातवाहिमेवजं	८ ७ २५	आविशदेवसत्पति	४ ४ २६
आवहंतीपोऽयावायौमि	१ ८ ३	आवारयोरथानां	४ ४ १४	आवातस्यप्रजतो	५ ४ १	आविशवाराश्विनागतनः	५ ५ १७
आवहंतीपोऽयावायौमि	३ ५ १४	आवारयोरोदसीवद्वानः	५ ५ १६	आवागमनसुमतिर्वा	७ ८ २०	आविशोवर्धतेचारुसु	१ ७ १
आवहेयेपराकात्	५ ८ ७	आवारयोवनिर्न	२ ४ २५	आवायोभूषणुचिपाठपनः	६ १४	आवृत्रहणावृत्रहभिः	४ ८ २७
आवांम्रावाणोअश्विना	६ ३ २८	आवांराजानावप्वरे	५ ६ ६	आवामासोअभि	५ १ १३	आवृषस्वपुरुषसो	६ ४ ३६
आवांदानायववृतीयदन्ना	२ ४ २३	आवांवयोवांसो	५ १ ४	आवामासःसुचयः	२ ४ २५	आवृषस्वमहामह	६ २ १६
आवांभियोववृत्सुरध्वान्	१ २४	आवांवाहिहोहृते	३ ५ १४	आवामासःसुयुजो	४ ३ ३०	आवृषस्वमहामह	६ ४ १८
आवांनरामनोयुजो	४ ४ १६	आवांवाहिहोअश्विना	६ २ २६	आवांमुपस्यमदुहा	२ ८ १०	आवेधसंनीलदृढवृहते	४ २ २२
आवांभूषण्मिथयोजम्	२ २ २०	आवांविप्रहृदावते	५ ८ २६	आवांमुतायकेसिनी	२ २ २१	आवांभियैयुशिर्वा	८ ५ १९
आवांमित्रावल्गाहृष्यु	२ २ २२	आवांविश्वामिहृतिभिः	५ ८ २८	आवांमुतायकेसिनी	२ ६ २१	आवांभूतनायकं	१ ३ १९
आवांयेहाश्विनाहृष्यै	४ २ १३	आवांविश्वामिहृतिभिः	६ ६ १०	आविशुम्भमिर्मरुतः	१ ६ १४	आवांयेदयमृतत्वं	८ १ १२
आवांरथंदुहितासूर्यस्य	१ ८ ११	आवांयेनासोअश्विना	१ ८ १८	आविबाध्यापरिराप	२ ६ २९	आवांयेदयमृतत्वं	२ ४ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आवांयत्तद्वाहासः	४ ३ २३	आशुष्वतेअरपिताय	३ ४ २०	आसुग्यायसुगम्यै	६ २ ७	आस्वमयैयुवमानोअजरः	१ ४ २३
आवोराजानमध्वरस्य	३ ४ २०	आश्वेनस्यजवसानूतनेन	१ ८ १९	आसुतोसिचतत्रियं	६ ५ १६	आहंसरस्वतीवतोः	६ ३ २१
आवांरुक्म्युमौशिजो	२ १ १	आश्वत्कर्णध्रुवीहवं	१ १ २०	आसुष्टुतीनमसावर्तयध्वै	४ २ २०	आहंपिदन्सुविदत्रान्	७ ६ १७
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	६ ९ ९	आश्विनावश्वावति	१ २ ३१	आसुष्माणोमघवन्	४ ७ १९	आहरयःससृजिरे	६ ५ ५
आवांवाहिहोवहतु	५ ४ ३	आश्वेनस्यजंतवः	४ १ ११	आसुष्वयैतीयजते	८ ६ ९	आहयतायधृष्णवे	७ ४ २५
आवांहोताजीहवीति	५ ४ २५	आश्वेनोहोत्रमृषिः	८ ५ १२	आसुर्येणरश्मयोध्रुवासः	१ ४ २५	आहयतोअर्जुनेअक्के	७ ५ १४
आशर्मपर्वतानामोता	६ १ २८	आसंयतमिद्रणः	४ ६ १४	आसुर्योअरुहचक्रमणः	४ २ २७	आहायमश्विनोरथः	५ ८ ३३
आशर्मपर्वतानांरुणीमहे	६ २ ३९	आसंयतयईवदा	६ ४ ५	आसुर्योअनुमन्निः	४ ५ ६	आहार्यत्वाविदंत्वा	८ ८ १९
आशर्मनंविशसनं	८ ३ २६	आसंखायःसबर्दुघां	४ ८ ३	आसुर्योयानुसुताश्वः	४ २ २७	आहिद्यावांशुयिबीअमे	७ ५ २९
आश्वित्यानव्यायाहि	२ ६ २२	आसत्योयातुमघवां	३ ५ १७	आसोतापरिधिचत	७ ५ १८	आहिरुहंतमश्विना	६ २ ६
आशुदधिक्रांतमुनुद्वाम	३ ७ १३	आसुवंसवितुयैथा	६ ७ १०	आसोमसुवानोअद्रिभिः	७ ५ १३	आहिष्मायातिनयं	३ ६ १८
आशुदूतंविबस्वतो	३ ५ ६	आसुस्त्राणासःशवसानं	४ ७ ९	आस्तुतासोमरुतो	५ ४ २७	आहिष्मासूनवपिता	१ २ २०
आशुःशिशानोवृषभः	८ ५ २२	आसुहृद्वपुषिभिः	४ ६ ६	आस्थापयंतयुवतियुवानः	२ ४ ५	आहोतामंद्रोविदथा	३ १ १४
आशुभिश्चिद्याम्बिमुचाति	२ ८ २	आसांपूर्वासामहसु	२ १ ८	आश्वोवृकस्यवर्तिका	१ ८ १०	इदंविदयवृहते	७ २ २२
आशुआयातमश्विना	५ ५ १४	आसीनासोअरुणीनां	७ ६ १८	आस्मारयैवृषपाणेषु	१ ४ ११	इदुःपविष्टचारुर्मदाय	५ ७ २१
आशुरपहृहम्मते	६ ८ २९	आसीमरोहत्सुयमा	३ १ १	आस्मिन्पिशांगमिद्वः	६ ८ ११	इदुःपविष्टचेतनः	७ १ ३७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
हं दुःपुनानो अति	७ ३ १७	हं दुःतं शुभपुरुहन्मन्त्रवरे	६ ५ ८	हं दुःवृत्राय हन्तवे देवा	६ १ ५	हं दुःसूर्यस्वरिमभिः	६ १ २
हं दुःपुनानः प्रजामुराणः	७ ५ २०	हं दुःनरो नेमि धिता	५ ३ ११	हं दुःवाविश्वतस्परि	१ १ १४	हं दुःस्वर्पा जूनयुजहानि	३ २ १५
हं दुःरत्यो नवा जस्रत्	६ ८ ३३	हं दुःबोनरः सत्याय	४ ७ १	हं दुःसोमस्य पीतः	३ ३ ५	हं दुःस्वाहा पिबन्	३ ३ १४
हं दुःरिद्राय पवते	७ ५ १	हं दुःनो अग्नेव मुभिः	५ २ १३	हं दुःस्तवानु नमं	८ ४ १४	हं दुःआशा भ्युस्परि	२ ८ ९
हं दुःरिद्राय तोषते	७ ५ २१	हं दुःपरेवर मध्यमासः	३ ६ १४	हं दुःकिलः श्रुत्या भूस्व	८ ६ १०	हं दुःआसां नेना वृहस्पतिः	८ ५ २३
हं दुःरिहंति महिषाः	७ ४ २२	हं दुःप्रलेन मन्मना	६ ५ २७	हं दुःपुभिदातिर हासमकैः	३ २ १५	हं दुःहस्तो मपा एकैः	५ ७ १७
हं दुःदेवाना मुपमूल्य	७ ४ ११	हं दुःप्रातर्हं वामहे	१ १ ३०	हं दुःप्रणः पुराणेव	४ ७ ३१	हं दुःहृदयोः सख	१ १ १३
हं दुःवाजी पवते	७ १ २	हं दुःमति हं आवृत्यमाना	३ २ २५	हं दुःसदामने कुतः	६ ६ २२	हं दुःहसो महानां	६ ६ १५
हं दुःहिन्वानो अपति	७ २ १३	हं दुःमित्रवरुणमभिमाहुः	२ ३ २२	हं दुःसुमस्य जमान मायं	२ १ १९	हं दुःपेदा नुनः	६ ६ २७
हं दुःहियानः सो नृभिः	१ ८ २०	हं दुःमित्रवरुणमभिमतये	१ ७ २४	हं दुःसहस्रदा ह्या	१ १ ३२	हं दुःउक्थेनु शर्वसा	८ ५ १६
हं दोय धातवस्तवः	७ १ १२	हं दुःवयं महाधने	१ १ १३	हं दुःसीतानि गृह्णातु	३ ८ ९	हं दुःक्रभुभिर्वाजवद्विः	३ ४ ७
हं दोयदद्विभिः सुतः	६ ८ १४	हं दुःवधेनु नो गिरः	६ १ १०	हं दुःसुनेपुमो मपु	६ १ ७	हं दुःक्रभुभिर्वाजिभिः	३ ४ ७
हं दोय्यमपमि	७ २ १३	हं दुःवधेता अमरः	७ १ ३०	हं दुःसुत्रामास्ववः	४ ७ ३२	हं दुःक्रभुमान्वाजवान्	३ ४ ७
हं दोयमुद्रमी खय	६ ८ २५	हं दुःवाणीरनुत्तमन्युं	५ ३ १६	हं दुःसुत्रामास्ववान्	८ ७ १९	हं दुःओपधीरसनो दहानि	३ २ १६
हं दुःकामा वसुयंतां	३ ५ १९	हं दुःविश्वं अवीवृजन्	१ १ २१	हं दुःसुपुता वृषणा	३ ४ २	हं दुःकनुन आभर	५ ३ २१
हं दुःकस्तो वृत्रहणं शपीपति	७ ७ २४	हं दुःवृत्राय हन्तवे पुरु	३ २ २१	हं दुःसुशिप्रामयवातरुत्रः	३ २ १	हं दुःकनुविदमुतं	३ ३ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
हं दुःभ्रममभिवामं	८ ८ ३८	हं दुःरक्षामघवन्	८ ५ १६	हं दुःमरुतवृहपाहि	३ ३ १६	हं दुःवायुज्यं सुतः	३ ७ २२
हं दुःभ्रमासमः निपु	८ १ २४	हं दुःरक्षायामकोशा अभूवन्	२ ३ ३	हं दुःमित्के शिनाहरीं	६ १ १६	हं दुःवायुहमे सुता	१ १ ३
हं दुःगृणी पडंस्तुष	६ ४ ४६	हं दुःरक्षस्व परसि	६ ५ ३६	हं दुःमित्रा गिरोम मां	३ ३ ५	हं दुःवायुवृहस्पतिं	१ १ २६
हं दुःजहिपु मां सयातु धानं	५ ७ ९	हं दुःनेदीयुपदिहि	६ ४ २३	हं दुःमित्रा धिनो बृहत्	१ १ १३	हं दुःवायुवृहस्पतिं	८ ७ २९
हं दुःजामयउतये	४ ६ १९	हं दुःपिबन्तु भ्यं सुतो	४ ७ १२	हं दुःमिहवता तये	५ ७ २५	हं दुःवायुमनो जुवा	१ २ ८
हं दुःज्येष्ठान् वृहस्पतः	३ ८ ५	हं दुःपिबन्तु वृषधृतस्य	३ ३ ७	हं दुःमिहरीवहतो	१ ६ ५	हं दुःशविष्ठससत	६ १ ९
हं दुःज्येष्ठामरुद्रणाः	१ २ ९	हं दुःपिबप्रतिक्रामं	८ ६ १२	हं दुःमिहरीवहीनां	५ ८ १७	हं दुःशुद्धो न आगाहे	६ ६ ३१
हं दुःज्येष्ठामरुद्रणाः	२ ८ ९	हं दुःपिबस्व धया वित्सुतस्य	३ २ १८	हं दुःमिवेदुभये हि ज्यंत	३ ७ १३	हं दुःशुद्धो हि नो रथि	६ ६ ३१
हं दुःज्येष्ठेन आभर	४ ७ २७	हं दुःप्रणः पुराणे	४ ७ ३१	हं दुःमीशानमो जसा	१ १ २१	हं दुःश्रमकया तिनः	२ ८ ९
हं दुःतमा हि विष्ण्याम	२ ४ २७	हं दुःप्रणो धितावानं	३ ३ १	हं दुःमुकयानि वा वृधुः	५ ८ १५	हं दुःश्रवाय वेषां सुतानां	४ ३ ६
हं दुःतुभ्यमिदद्विवो	१ ५ ३०	हं दुःप्रणोरथं मव	६ ५ ३५	हं दुःमुकमबाजी वातुं	४ ७ ३१	हं दुःश्रवाय वेषां	३ ७ २३
हं दुःतुभ्यमिन्मघवन्	४ ७ १७	हं दुःप्रसुतावरुणप्रशिष्टा	८ २ १२	हं दुःमेव धिषणा सा तये	४ ६ ७	हं दुःश्रसो मं पिबतं	३ ७ २७
हं दुःत्रिधातु शरणं	४ ७ २८	हं दुःमेहि पुरस्वं	६ १ २३	हं दुःयउनुते अस्ति	६ ५ ३८	हं दुःश्रिद्धा तदमवीत्	६ ३ १०
हं दुःत्वमवितेदसि	६ १ १२	हं दुःमहाक्रियमाणो वृषस्व	४ १ २५	हं दुःयथा ह्यस्ति ते	६ २ १६	हं दुःश्रुधि सुमेहवं	६ ३ २
हं दुःवोतां सुआवयं	१ १ १५	हं दुःसमिक्विच्छदा	३ १ ११	हं दुःयस्तेन वीयसीं	६ ६ ३०	हं दुःश्रेष्ठानिद्विषिणानि	२ ६ २७
हं दुःत्वा वृषं भवयं	३ ३ १	हं दुःमच्छसुता इमे	७ ५ ९	हं दुःवाजेनु नोव	१ १ १३	हं दुःसोमं पिबन्तुनां	१ १ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंद्रसोमसोमपतेपिबेमं	३ २ ९	इंद्रस्यसोमपबमान	७ ३ १	इंद्राग्नीजरितुःसर्वा	३ १ ११	इंद्रावृहस्पतीव्यं	३ ७ २५
इंद्रसोममिमंषिष	७ ७ १०	इंद्रस्यसोमराधसे	७ १ १७	इंद्राग्नीतर्पतिमा	४ ८ २६	इंद्रायुगावआशिरं	६ ५ ६
इंद्रसोमाःसुताइमेतव	३ ३ १	इंद्रस्यसोमराधसे	६ ७ ३०	इंद्राग्नीतविषाणिवा	३ १ १२	इंद्रायुगिरोअनिक्षित	८ ४ १४
इंद्रसोमाःसुताइमेतान्	३ ३ ५	इंद्रस्यहादिसोमधानं	७ ५ १९	इंद्राग्नीनवृत्तिपुरो	३ १ १२	इंद्रायनूनमर्षत	१ ६ ५
इंद्रस्तुजोबहेणाआविवेश	३ २ १५	इंद्रस्यागिरसावेष्टौ	१ ५ १	इंद्राग्नीमित्रावरुणादिति	४ २ २८	इंद्रायपवतेमदः	७ ५ १५
इंद्रसोमसुतस्यपेयाः	७ ५ २०	इंद्रस्यात्रतविषीभ्यः	८ ६ १५	इंद्राग्नीयमर्षयः	४ ४ ३२	इंद्रायमद्वनेसुतं	६ ६ १८
इंद्रस्थातहरीणां	६ २ १८	इंद्रस्येवरातिमा	८ ८ ३६	इंद्राग्नीयुवोरपि	४ ८ २६	इंद्रायवृषणंमदं	७ ५ ९
इंद्रःस्पृकृतवृत्रहा	६ ४ ३८	इंद्राकुत्सावहमानारथेन	४ १ ३०	इंद्राग्नीयुवामिमे	४ ८ २८	इंद्रायसामगायत	६ ७ १
इंद्रस्यकर्मसुकृतापुरुणि	३ २ १०	इंद्राकोवावरुणा	३ ७ १५	इंद्राग्नीयुवसुनः	६ ३ २४	इंद्रायसुमदितंमं	५ ७ १३
इंद्रस्यदूतीरिषिता	८ ६ ५	इंद्राग्नीअर्षस्पर्युपं	३ १ १२	इंद्राग्नीरोचनादिवः	३ १ १२	इंद्रायसोमपरिष्वस्यसे	७ ३ ३
इंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवांचं	१ २ ३६	इंद्राग्नीअपादियं	४ ८ २६	इंद्राग्नीवृत्रहस्येषु	८ २ ९	इंद्रायसोमपवसे	६ ८ १३
इंद्रस्यनुसुकृतंवेद्यं	८ ५ १६	इंद्राग्नीअवसागतं	५ ६ १८	इंद्राग्नीशतदाग्नि	४ १ २१	इंद्रायसोमपातंवेनुभिः	७ ५ १९
इंद्रस्यवज्रोआयुसो	६ ६ ३२	इंद्राग्नीआगतंसुतं	३ १ ११	इंद्राग्नीशुण्तंहवं	४ ८ २९	इंद्रायसोमपातंवे	६ ७ ३७
इंद्रस्यवज्रोमरुतां	४ ७ ३५	इंद्राग्नीअहितंम्वते	४ ८ २६	इंद्राग्नीमासुनारिषु	८ ४ ३	इंद्रायसोमपातंवेवृत्रमे	७ ४ २४
इंद्रस्यवृष्णाअसुरस्य	८ ५ २३	इंद्राग्नीउक्थवाहसा	४ ८ ३६	इंद्रानुपूषणाव्यम	४ ८ २३	इंद्रायसोमसुपुतः	७ ३ १०
इंद्रस्यसुरव्यमभवः	३ ४ ७	इंद्राग्नीकोअस्यवां	४ ८ २५	इंद्रापवतावृहत्तारथेन	३ ३ १९	इंद्रायसोमाःप्रदिवो	३ २ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंद्रायहिषौरसुरोअनञ्जत	२ १ २०	इंद्रावरुणावभ्यातपति	५ ६ ४	इंद्रासोमावहिमपः	५ १ १६	इंद्राअश्रायिषुष्योनिरेके	१ ४ ११
इंद्रायाहिचित्रभानो	१ १ ५	इंद्रावरुणासुतपौ	५ १ १२	इंद्रासोमावासयथ	५ १ १६	इंद्राअस्यांअरुद्रज्जबाहुः	३ २ १३
इंद्रायाहितुजानः	१ १ ५	इंद्रावरुणासोमनसमदसं	६ ४ ३१	इंद्रासोमासमधसंसमस्य	५ ७ ५	इंद्राअस्सेसुमनाअस्तु	८ ५ १६
इंद्रायाहिप्रियेपितः	१ १ ५	इंद्राविष्णुतत्पनयार्यं	५ १ १३	इंद्राहयोवरुणाचक्र	३ ७ १५	इंद्राअंगमहद्वयं	२ ८ ८
इंद्रायुवंवरुणा	३ ७ १५	इंद्राविष्णुदृहिताःशंबरस्य	६ २४	इंद्राहरत्नवरुणा	३ ७ १५	इंद्रोतिभिर्बहुलाभिर्नो	३ ३ २३
इंद्रायुवंवरुणाभूतं	३ ७ १५	इंद्राविष्णुपिबतं	५ १ १३	इंद्रायाणिशतक्रतो	३ २ २२	इंद्रादधीचोअस्थभिः	१ ६ ७
इंद्रायदुपुनीतन	७ १ २९	इंद्राविष्णुमदपती	५ १ १३	इंद्राअमानमोबृहत्	५ ६ १७	इंद्रादिवइंद्रइरो	८ ४ १५
इंद्रायंदोमरुवते	७ १ ४०	इंद्राविष्णुहविषां	५ १ १३	इंद्रायाथमरथंसुते	३ ४ ७	इंद्रादिवःप्रतिमानं	८ ६ १०
इंद्रावरुणानुवां	१ १ ३३	इंद्रासोमातपंतरभउजतं	५ ७ ५	इंद्रायाजानिःसृजंत	८ २ २	इंद्रादीर्घायचक्षसे	१ १ १३
इंद्रावरुणयोर्हं	१ १ ३२	इंद्रासोमादुष्कृतोवमेअंत	५ ७ ५	इंद्रागरोचनादिवः	६ १ १५	इंद्रोनयोमहाकर्माणि	७ ३ २४
इंद्रावरुणवामहं	१ १ ३३	इंद्रासोमापक्रमाभासु	५ १ १६	इंद्रागंसंहिदक्षसे	१ १ १२	इंद्रोनेदिष्ठमवसा	४ ८ १५
इंद्रावरुणामधुमक्षमस्य	५ १ १२	इंद्रासोमापविवांभूतु	५ ७ ६	इंद्रागतेतृत्सवो	५ २ २६	इंद्रोमहोद्वक्त्रिः	३ १ २१
इंद्रावरुणायदिमानि	५ ६ २	इंद्रासोमामहितदा	५ १ १६	इंद्राभुजंशशमानासः	८ ४ ४	इंद्रोमदायवाहृषे	१ ६ १
इंद्रावरुणायहविभ्यो	६ ४ ३१	इंद्रासोमायुवमंग	५ १ १६	इंद्राविश्वानिनीर्यां	६ ४ ४२	इंद्रोमधुसंभृतमुजियायां	३ २ २६
इंद्रावरुणायुवमंभ्यारयनः	५ ६ २	इंद्रासोमावर्तयंतदिव	५ ७ ५	इंद्रावितेप्रसवंभिर्क्षमाणे	३ २ १२	इंद्रोमहासिधुमशायानं	२ ६ ४
इंद्रावरुणावचनाभिरप्रति	५ ६ ४	इंद्रासोमावर्तयंतदिवो	५ ७ ५	इंद्रादिमस्यंक्षसः	१ १ १७	इंद्रोमहामहतो	८ ६ ६६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंद्रोमहामहः	८ ६ १०	इंद्रोहृतमर्जुनं	३ ३ ८	इतोवासातिमीमहे	१ १ १२	इदंबचःशतसाः	५ २ ११
इंद्रोमहारादसीपप्रथ	५ ७ २६	इधंन्वमिधंनुभिः	२ ७ १९	इत्याचीवतमद्रिवः	५ ७ २४	इदंबपुनिर्वचनंजनासः	४ ३ १
इंद्रोयज्वनेष्टृणतेच	४ ६ २५	इधानोअभिवनवत्	२ ७ ४	इत्यायथातउतये	४ १ १२	इदंबसोसुतमंधः	५ ७ १७
इंद्रोयातुनामभवत्प	५ ७ ९	इधेराजासमयो	५ २ ११	इत्याहिसोमइन्मदे	१ ५ २९	इदंबासांहुविः	३ ७ २५
इंद्रोयातोवासितस्यराजा	१ २ ३८	इच्छंतरेतोमिथस्तनूषु	१ ५ १२	इदंक्वैरादित्यस्य	२ ७ ९	इदंबांमदिरंमधु	६ ३ २०
इंद्रोयाथामवतंकृणोति	४ १ २९	इच्छंतिस्वासोम्यासः	३ २ १	इदंतएकंपुरऊत	८ १ १८	इदंबिष्णुविचक्रमे	१ २ ७
इंद्रोराजाजगतः	५ ३ ११	इच्छंतिदेवाःसुन्वतं	५ ७ २०	इदंतेपात्रंसनवितं	८ ३ १३	इदंश्रेष्ठज्योतिषांज्योतिरा	१ ८ १
इंद्रोवलरभितारं	८ २ १६	इच्छन्नधस्ययच्छिरः	१ ६ ७	इदंतेसोम्यमधु	६ ४ ४७	इदंश्रेष्ठज्योतिषांज्योति	८ ८ २८
इंद्रो वसुभिःपरिपातु	८ २ १२	इतउतीवोअजरं	६ ७ ३	इदंत्यत्प्राप्तिमद्रपानं	४ ७ १९	इदंसुमेजरितुराचिकिदि	७ ७ २०
इंद्रोवाधेदिन्मधं	६ २ ४	इतिचिद्वित्वाधना	८ ७ १	इदंणावापृथिवीसत्यमस्तु	२ ५ ३	इदंस्वरिदमिदास	८ ७ १०
इंद्रोवाजस्यस्यविरस्य	४ ७ ९	इतिचिद्विप्रजायैपशुमत्यै	४ २ १६	इदंनमोवृषभायस्वराजं	१ ४ ११	इदंहनूनमेषां	६ १ २५
इंद्रोविधैर्वीर्यैः	३ ३ २६	इतिचिन्मन्युमग्निजः	३ ८ २५	इदंपितृभ्योनमोअस्तु	७ ६ १७	इदंह्यन्वो जसासुतं	३ ३ १६
इंद्रोवृत्रमवृणोच्छधेनीतिः	३ २ १५	इतिस्वाग्नेवृष्टिहव्यस्य	८ ६ १९	इदंपित्रेमरुतामुच्यते	१ ८ ६	इदंहुविमंधवन्	८ ६ २१
इंद्रोवृत्रस्यतवर्षी	१ ५ ३०	इतिस्वादेवाइमआहुः	८ ५ ४	इदंमैअग्रेकियते	३ ५ २	इदंहिवांप्रदिविस्थानं	४ ४ १७
इंद्रोवृत्रस्यदोधतः	१ ५ २९	इतिवाइतिमेमनः	८ ६ २६	इदंयमस्यसादनं	८ ७ २६	इदमकर्मनमो	८ २ १८
इंद्रोहरीयुयजेअश्विनारथं	२ ३ ५	इतिस्तुतासोअसथा	६ २ ३७	इदंवचःपजन्पायस्वराजं	५ ७ १	इदममेसुधितंदुधितादधि	२ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इदमापःप्रवहत	१ २ १२	इमंकाममंदयागोभिरधैः	३ २ ४	इमंविभमिंसुकृतंते	७ ८ २७	इमंस्तोमरोदसी	३ ३ २५
इदमापःप्रवहत	७ ६ ५	इमंकाममंदया	३ ३ १४	इमंमहेविद्व्याव	३ ३ २४	इमंस्तोमंसकतवो	२ ७ ६
इदमित्यारोद्रागुनेवचाः	८ १ २६	इमंघावीरोअमृतं	६ २ १२	इमंमैगङ्गेयमुने	८ ३ ६	इमंस्वस्मैहृदआसुतं	२ ७ २१
इदमत्यस्फुटमं	३ ८ १	इमंचनोगवेषणं	४ ८ २२	इमंमेवरुणभुधी	१ २ १९	इमआयातमिदंवः	२ २ १
इदमत्यन्महिमहा	३ ५ २	इमंजीवेभ्यःपरिधि	७ ६ २६	इमंमेस्तोममधिना	६ ६ ७	इमइद्रभरतस्य	३ ३ २३
इदमुदकंपिबतेत्यब्रवीतने	२ ३ ५	इमंजुषस्वगिर्वणः	६ १ १	इमंयज्ञमिदंवचः	१ ६ २०	इमइद्रायसुन्विरे	५ ३ १७
इदाहितउषोअदिसानो	५ १ ६	इमतंपश्यवृषभस्य	८ ५ २१	इमंयज्ञमिदंवचः	८ ८ ८	इमउत्वाविचक्षते	६ ३ ४५
इदाहितेवेविषतः	४ ६ ११	इमंत्रितोभूयंविद्वत्	८ १ १	इमंयज्ञचनोधा	४ ५ १२	इमममेचमसंमावि	७ ६ २१
इदाहिवसुपस्तुति	६ २ २३	इमंनरोमरुतः	३ १ १६	इमंयज्ञवमस्माकं	३ ६ ३	इममिद्रगवाशिरं	३ ३ ६
इदाहिवोविधते	५ १ ६	इमंनरोमरुतःसश्चता	५ २ २८	इमंयज्ञसहसावत्वचः	२ ८ १६	इममिद्रसुतंपिब	१ ६ ५
इदाहःपीतिमुतवोमदंधुः	३ ७ २	इमंनरःपर्वतास्तुभ्यमापः	३ २ १८	इमंयमप्रस्तरमाहि	७ ६ १४	इममिद्रोअदीधरत्	८ ८ ३१
इध्मेनामृच्छमानो	३ १ १८	इमंनुमायिनंहुवे	३ ५ २७	इमंरथमधिमेससतरथुः	२ ३ १४	इममत्यमथववन्	४ ५ २०
इध्मंयस्तंअभरं	३ ५ १२	इमंनुसोममंतितः	२ ४ २२	इमंविधंतोअपासधस्य	२ ५ २४	इममपुवोअतिधि	४ ५ १७
इनोतपृच्छजनिमाकवीनां	२ २ २३	इमंनोअमृउपयज्ञं	८ ७ ९	इमंविधंतोअपां	८ १ १	इममपुत्वमस्माकं	१ २ २२
इनोराजधरतिःसमिद्धः	७ ५ ३१	इमंनोअग्नेध्वरं	४ ५ १६	इमंस्तोमममिदये	६ १ १	इममंजस्यामभये	८ ४ २३
इनोवाजानांपतिः	७ ७ १४	इमंनोयज्ञममृतंयु	३ १ २१	इमंस्तोममहंतेजातवेदसे	१ ६ ३०	इमांखनाभ्योपधि	८ ८ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमां गावश्चर्तन्ति	६ ३ २०	इमां अक्षयिणीं नमः	५ ८ १०	इमां जुष्टानां युष्मदा	५ ६ १९	इमां मृगशिरसि	३ २ १९
इमां च नः पृथिवीं	३ ३ ३१	इमां अक्षयिणीं नमः	८ ४ २२	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	५ ६ १९	इमां मृगशिरसि	४ ४ ३०
इमां तद्दत्तं सुष्टुति	६ १ ६	इमां अक्षयिणीं नमः	६ १ १२	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	३ ३ ११	इमां मृगशिरसि	१ ८ ५
इमां ते विष्णुं प्रभरेमहो	१ ७ १४	इमां अक्षयिणीं नमः	३ ७ १६	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	१ १ ३०	इमां मृगशिरसि	५ ४ १३
इमां ते वाचं वसुं तं आयव	२ १ १९	इमां अक्षयिणीं नमः	५ २ २४	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	७ ६ २७	इमां मृगशिरसि	५ ८ १२
इमां त्वमिन्द्रमिन्द्रः	८ ३ २८	इमां अक्षयिणीं नमः	४ ६ ११	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	६ ६ १४	इमां मृगशिरसि	१ ५ ३१
इमां धियं शिक्षमाणस्य देव	६ ३ २८	इमां अक्षयिणीं नमः	४ ६ १२	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	६ ६ ३०	इमां मृगशिरसि	५ ५ १
इमां धियं सप्तशीर्ष्णीम्	८ २ १५	इमां अक्षयिणीं नमः	५ ७ २५	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	८ ८ १५	इमां मृगशिरसि	७ ६ २६
इमां प्रजाय सुष्टुति	८ ४ २२	इमां अक्षयिणीं नमः	४ ७ २५	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	८ ७ २	इमां मृगशिरसि	१ ४ २२
इमां मद्दत्तं सुष्टुति	५ ८ १५	इमां अक्षयिणीं नमः	४ ७ २६	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	४ ४ १२	इमां मृगशिरसि	५ ७ १८
इमां मे अग्ने स मिध	२ ५ २७	इमां अक्षयिणीं नमः	५ ५ २१	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	३ ३ ३	इमां मृगशिरसि	५ ४ २५
इमां मे अग्ने स मिध	८ २ २१	इमां अक्षयिणीं नमः	३ ४ ९	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	२ ८ १०	इमां मृगशिरसि	५ ५ २
इमां मे भरुतो गिरं	५ ८ १९	इमां अक्षयिणीं नमः	५ ८ २१	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	८ ८ ६	इमां मृगशिरसि	५ १ २५
इमां वां मित्रावरुणा	५ ४ १	इमां अक्षयिणीं नमः	८ ६ ५	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	१ २ ३५	इमां मृगशिरसि	३ ३ २०
इमां सुपुण्या विध	५ ८ १७	इमां अक्षयिणीं नमः	२ ७ ६	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	६ ६ १६	इमां मृगशिरसि	६ ४ ११
इमां अक्षयिणीं नमः	७ ६ २	इमां अक्षयिणीं नमः	५ ४ १२	इमां ते वाजिष्ठवामा जैना नि	४ ४ ३१	इमां मृगशिरसि	५ ५ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमे यामासस्त्वद्रिगमूवन्	६ ८ १७	इयं देवपुरोहितिर्युवम्बा	५ ५ ३	इयत्तकः कुर्षुभकः	२ ५ १६	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	६ ४ १२
इमे ये ते सुवायो बाहो जसः	२ १ २५	इयं न उज्ज्राप्रथमा सु	७ ८ ६	इयत्तिका शकुंतिका	२ ५ १६	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ २ २१
इमे ये नावां कूपरः	८ २ २४	इयं मद्वां प्रस्तुणीते	५ १ ९	इयं मद्वां प्रस्तुणीते	४ ८ ३०	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	८ ५ १
इमे रंध्रं चिन्मरुतो	५ ४ २५	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	५ ५ १७	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	५ ६ ६	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ १ ३
इमे वांसो मा अप्सवा सुता	२ १ २५	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	५ ५ १८	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	५ ६ ७	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	८ ७ २८
इमे विप्रस्य वेधसः	६ ३ २९	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	५ ६ २४	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	६ ४ ४३	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	६ ७ ३
इमे सोमांस इदेवः	१ १ ३१	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	८ १ २९	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	८ ३ ५	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	८ ५ १८
इमे हितं कुरवा वा वशु	५ ७ २८	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	६ ७ ८	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	५ ६ २४	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	६ ६ २५
इमे हितं ब्रह्मकृतः	५ ३ १७	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	५ ६ १७	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	४ ४ ७	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ ४ ५
इमो अग्ने वीततमामि	५ १ २६	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	७ ८ १६	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	४ ४ ७	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ ४ ५
इमौ देवौ जायमानौ जुषत	२ ८ ६	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	५ ६ २२	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	७ २ ५	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ ४ ५
इयं तं कृत्विषा वती	६ १ २	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	८ ७ १७	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	८ ७ ६	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ ४ ५
इयं तं इन्द्रमिर्वजः	६ १ ७	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	२ ३ २०	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	७ १ ३०	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ ४ ५
इयं तेन व्यसीमतिः	६ ५ २२	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	४ ८ ३०	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	७ ३ १८	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ ४ ५
इयं तं पूषा पृणे	३ ४ १०	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	७ ७ २७	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	७ ४ ४	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ ४ ५
इयं देवपुरोहितिर्युवम्बा	५ ५ २	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	२ ५ ५	इयं मन्तीषा इयं मन्तीषा	६ ६ १	इधिरिणं ते मनसा सुतस्य	७ ४ ५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमां गावश्चर्तन्ति	६ ३ २०	इमां अक्षिप्रणोनुमः	५ ८ १०	इमां जुषेथां सर्वना	६ ३ २०	इमाम्भुप्रभुलिंसातयेधाः	३ २ १९
इमां चनः पृथिवीं	३ ३ ३१	इमां अक्षमत्तयोवाचः	८ ४ २२	इमां जुह्वानायुष्मदा	५ ६ १९	इमाम्भुवासुरस्य	४ ४ ३०
इमां तद्दुष्टुति	६ १ ६	इमां अस्य प्रतयेयः	६ १ १२	इमां तेषां जिह्वामाजैनामि	३ ३ ११	इमारुद्राय तव सेकपुर्दिने	१ ८ ५
इमां तेषिं प्रभरेमहो	१ ७ १४	इमां हृदं वरुणमे	३ ७ १६	इमां धानां पुतस्तुवः	१ १ ३०	इमारुद्राय स्थिरधन्वने	५ ४ १३
इमां तेषां च वसुयंत आयव	२ १ १९	इमां उत्वापस्त्वधानासः	५ २ २४	इमानां रीरविधवाः	७ ६ २७	इमां स्तद्दुष्टुधयः	५ ८ १२
इमां त्वमिंद्रमिदुः	८ ३ २८	इमां उत्वापुरुतमस्य	४ ६ ११	इमानि त्रीणि विष्टपा	६ ६ १४	इमे चित्तवमन्यधे	१ ५ ३१
इमां धियं शिक्षमाणस्य देव	६ ३ २८	इमां उत्वापुरुशक	४ ६ १२	इमानि वां भागधेयानि	६ ४ ३०	इमे चेतारो अनृतस्य भूरः	५ ५ १
इमां धियं सप्तशीर्ष्णीम्	८ २ १५	इमां उत्वापुरुवसो	५ ७ २५	इमां कुंभुवना	८ ८ १५	इमे जीवा विमृतैः	७ ६ २६
इमां प्रसाय सुष्टुति	८ ४ २२	इमां उत्वाशतक्रतो	४ ७ २५	इमां ब्रह्मबुहर्दिवः	८ ७ २	इमे तद्दुष्टव्यपुरुष्टुत	१ ४ २२
इमां मद्दुष्टुति	५ ८ १५	इमां उत्वासुते सुते	४ ७ २६	इमां ब्रह्मणि वधैना	४ ४ १२	इमे तद्दुष्टसोमाः	५ ७ १८
इमां मे अग्नेसमिधं	२ ५ २७	इमां उवां दिविष्टयः	५ ५ २१	इमां ब्रह्मवाहः	३ ३ ३	इमे तुरं मरुतो	५ ४ २५
इमां मे अग्नेसमिधं	८ २ २१	इमां उवां भूमयोम	३ ४ ९	इमां ब्रह्मसरस्वति	२ ८ १०	इमे दिवो अनिमिषा	५ ५ २
इमां मे मरुतो गिरं	५ ८ १९	इमां उवः सुदानवः	५ ८ २१	इमां ब्रह्मद्रुतयं शंसि	८ ८ ६	इमे नरो ब्रह्महृत्	५ १ २५
इमां वां मित्रावरुणा	५ ४ १	इमां गावः सरमेयाः	८ ६ ५	इमां मे शरणिमीश्वरः	१ २ ३५	इमे भोजा अगिरसो	३ ३ २०
इमां सुपुण्याधिपं	५ ८ १७	इमां गिरं आदित्येभ्यो	२ ७ ६	इमां मुपुसो मसुतिमुपनः	५ ६ १६	इमे मापीताय वासं उरुष्यवः	६ ४ ११
इमां मे मत्तयस्तुभ्यं	७ ६ २	इमां गिरं सवितारं	५ ४ १२	इमां मुनुकवितमस्य	४ ४ ३१	इमे मित्रो वरुणो दुळभांसः	५ ५ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमे यामां सस्त्वद्रिगमृवन्	३ ८ १७	इयं देवपुरोहितिर्युवम्बा	५ ५ ३	इयत्तकः कुपुंभकः	२ ५ १६	इधिरिणेतमनंसासुतस्य	६ ४ १२
इमे ये ते सुवायो बाहो जसः	२ १ २५	इयं न उक्षाप्रथमा सु	७ ८ ६	इयत्तिका शकुंतिका	२ ५ १६	इपुनं धन्वन्प्रति	७ २ २१
इमे ये नावां कुपूरः	८ २ २४	इयं मद्वां प्रस्तुणीते	५ १ ९	इयं मद्वां भुसं	४ ८ ३०	इपुनं श्रिय इषुधेः	८ ५ १
इमे रंधं चिन्मरुतो	५ ४ २५	इयं मनीषा इयं मन्विनागीः	५ ५ १७	इयं मिद्रं वरुणमष्टमेगीः	५ ६ ६	इषे पवस्व धारया	७ १ ३
इमे वांसोमा अप्सवासुता	२ १ २५	इयं मनीषा इयं मन्विनागीः	५ ५ १८	इयं मिद्रं वरुणमष्टमेगीः	५ ६ ७	इष्कृता रंमध्वरस्य	८ ७ २८
इमे विप्रस्य वेधसः	६ ३ २९	इयं मनीषा इहृतीनुहंतः	५ ६ २४	इयं सुते अनुष्टुतिः	६ ४ ४३	इष्कृता रंमनिष्कृतं	६ ७ ३
इमे सोमांस इदवः	१ १ ३१	इयं मेना भिरिहमे	८ १ २९	इयं मेनामृता नांगीः	८ ३ ५	इष्कृता हावमवतं	८ ५ १८
इमे हितं कुरवो वा वशु	५ ७ २८	इयं यानी च्याकिणी	६ ७ ८	इयं ज्यक्षप्रथयस्व	८ ७ २८	इष्कृतिनामवोमाता	८ ५ ९
इमे हितं ब्रह्मकृतः	५ ३ १७	इयं वां मस्य मन्मनः	५ ६ १७	इरावती धेनुमती	४ ४ ७	इष्टा होत्रा असृक्षत	६ ६ २५
इमो अग्ने वीततं मामि	५ १ २६	इयं वां महे शृणुतं	७ ८ १६	इरावती वरुणधेनवो वां	४ ४ ७	इप्यन्वाचं मुपवक्षेव	७ ४ ५
इमो देवो जायमानौ जुषंत	२ ८ ६	इयं वां ब्रह्मणस्पते सुवृक्तिः	५ ६ २२	इषंतो कार्य नो दधत्	७ २ ५	इहत्या पुरुभूतमा	४ ४ ११
इयं तं कृत्विवावती	६ १ २	इयं विसृष्टिं तं आ	८ ७ १७	इषंतो हन्त्युदुषां	८ ७ ६	इहत्या पुरुभूतमा	६ २ ५
इयं तद्दुष्टमिर्वजः	६ १ ७	इयं वेदिः परो अंतः	२ ३ २०	इषमूर्जं च पिन्वसे	७ १ ३०	इहत्या सधमाया	६ १ १२
इयं तेन व्यसीमतिः	६ ५ २२	इयं शुष्मेभिर्विस्त्रा इव	४ ८ ३०	इषमूर्जं पवमाना	७ ३ १८	इहत्या सधमाया	६ ३ ६
इयं तं पूषा पृणे	३ ४ १०	इयं सा भूया उषसा मिब्रहाः	७ ७ २७	इषमूर्जं मय्यं १ भांशंगां	७ ४ ४	इहत्वं सुनो सहसो नो	३ ४ १६
इयं देवपुरोहितिर्युवम्बा	५ ५ २	इयं सा वो अको दीधितिः	२ ५ ५	इषां मं दुस्वादुते	६ ६ १	इहवर्धारमधियं	१ १ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इहत्वाभ्यां चरेत्पु	३ ४ २४	इहेहोममसावपुता	३ ४ ७	ईक्षेरायः क्षवस्य	३ ६ ४	ईशोयोविश्वस्यादेववीतौ	७ ६ १
इहत्वागोपरीणसा	६ ३ ४६	इहेहवः स्वतवसः	५ ४ ३०	ईजानमिहयौर्गुतावसुः	८ ७ २०	ईक्षेत्स्वामवस्यवः	१ १ २६
इहप्रजामिहरिषि	३ ७ ८	इहेवसंमाविषीष्ट	८ ३ २८	ईजेयशेभिः क्षशुमे	४ ५ ३	ईक्षानायावस्यवे	२ ५ २७
इहप्रमहियतमः	८ ४ ६	इहेवैषिमापंष्योहाः	८ ८ ३१	ईयिवांसुमतिस्त्रिधः	३ १ ५	ईक्षितोअम्रआवह	२ २ १०
इहप्रमाणमस्तुवा	३ ७ २२	इहोपयातशबसोनपातः	३ ७ ५	ईयुर्यनम्यय	५ २ २५	ईक्षितोअम्रआवहे	३ ८ २०
इहप्रियं प्रजयाते	८ ३ ३५	इक्षाममेपुरुदंसं	२ ८ १६	ईयुर्गोवोनवसः	५ २ २५	ईक्षितोअम्रेमनसानः	२ ५ २२
इहमवीतुयईमंगवेद	२ ३ १५	इक्षाममेपुरुदंसं सनिगोः	२ ८ २५	ईयुष्टेयेपूर्वतरामपश्यन्	१ ८ ३	ईक्षिष्वहिप्रतीव्यं	६ २ ९
इहभुतइद्रोअको	७ ७ ६	इक्षाममेपुरुदंसं सनिगोः	२ ८ २७	ईमातासः सिलिक	२ ३ १२	ईक्षेअग्निविपश्चितं	३ १ २८
इहागंतवृषणवसु	६ ५ १९	इक्षाममेपुरुदंसं	३ १ २	ईमान्यद्वपुने	४ ४ ११	ईक्षेअग्निस्ववंसं	४ ३ २५
इहितः परावतः	६ ३ ५	इक्षाममेपुरुदंसं	३ १ १५	ईशानइमाभुवनामि	७ ३ १९	ईक्षेगिरामनुहितं	६ १ ३३
इहेद्राभीउपह्वये	१ २ ३	इक्षाममेपुरुदंसं	३ १ २२	ईशानकृतोपुनयो	१ ५ ६	ईक्षेचत्वायजमानोहविभिः	८ १ ५
इहेद्राभीमुपह्वये	१ २ ६	इक्षाममेपुरुदंसं	३ १ २३	ईशानायप्रहृतियस्तभान	५ ६ १२	ईक्षेधावापृथिवी	१ ७ ३३
इहेवश्रवणेषां	१ ३ १२	इक्षायस्वापदेवयं	३ १ ३२	ईशानावार्योणां	७ ६ ५	ईक्षेन्योनमस्यः	३ १ ३०
इहेहजातासमवावशीतां	२ ४ २५	इक्षारस्वतीमही	१ १ २५	ईशानासोयेदधतेस्वर्णः	५ ६ १२	ईक्षेन्योवोमनुषो	५ २ १२
इहेहयद्रासमना	३ ७ १९	इक्षारस्वतीमही	३ ८ २१	ईशिषेवायस्यहि	६ ३ ३९	ईक्षेन्यवोअसुरं	५ २ १
इहेहयद्रासमनापपुक्षे	३ ७ २०	ईक्षयतीरपस्युवः	८ ८ ११	ईशोऽग्निरुतस्य	५ २ ६	ईक्षेन्यः पवमानः	६ ७ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उक्षयंचनशाल्यमानं	५ ७ १९	उग्रयुज्जुपुतनासु	६ ४ ३८	उच्छंतीमेयजता	४ ४ २	उतसासुरधीतमः	४ ८ २२
उक्षयउक्षेसोमइद्रं	५ ३ १०	उग्रयोजः स्थिरा	५ ४ २३	उच्छादिवोदुहितः	५ १ ६	उततेसुहृताहरी	६ १ ११
उक्षयतृत्तसामभृतं	५ ३ २४	उग्रबाहुर्भक्षुत्वापुरंदर	६ ४ ३७	उच्छिष्टचम्बोभर	१ २ २६	उतत्यंचमसंनवं	१ २ २
उक्षयमिद्रायुशस्यं	१ १ १९	उग्रस्तुराषाळभिभूत्योजाः	३ ३ १२	उच्छुष्माओषधीनां	८ ५ ९	उतत्यनोमारुतंशर्धभागमध	२ २ ८
उक्षयवाहसेविश्वेभनीषां	६ ६ ३४	उग्रार्हवप्रवहंतः सुमार्यसुः	८ ४ ३०	उच्छोषिषासहसस्पुत्र	३ १ १८	उतत्यंपुत्रमम्रवः	३ ६ २२
उक्षयेभिरवागवसे	१ ४ २	उग्रविधमिनामृधः	४ ८ २७	उच्छ्रयस्ववनस्पते	३ १ ३	उतत्यंभुज्यमंभिना	५ ५ १५
उक्षयेभिर्वृत्रहतमा	५ ६ १८	उग्रसंताहवामहे	१ २ ३	उच्छ्रयस्वपृथिविमा	७ ६ २८	उतत्यवीरंधनसामृजीपिणं	६ ६ ९
उक्षयेष्विष्टुनूरयेषु	२ ६ २	उग्रेष्विष्टुनूरमंदसानः	२ ६ ६	उच्छ्रयचमानापृथिवी	७ ६ २८	उतत्यदास्वर्यं	५ ८ १३
उक्षतेभर्थाअर्याहव	२ ७ १९	उग्रोजशेवीर्योय	५ ३ १	उज्जातमिद्रतेशवः	६ ४ ४१	उतत्यद्वाजुरते	५ ५ १५
उक्षायायवशायाय	६ ३ ३१	उग्रोवांकुहोययिः	४ ४ १२	उज्जायतापरशुः	७ ८ २५	उतत्यातुर्वशायदू	३ ६ २२
उक्षामहंअभिववक्ष्ये	२ २ १५	उक्षय्येऽवपुषिषः स्वराद	६ ४ ६	उतक्रतुभिर्क्रतुपाः	३ ३ ११	उतत्यादैव्याभिषजा	६ १ २६
उक्षामिमातिप्रति	७ २ २१	उक्षातंजातमंधसः	७ १ १९	उतकण्वंनृषदःपुत्रं	७ ७ २८	उतत्यामंयशसांशेतुनायै	२ १ १
उक्षासमुद्रोअरुषः	४ ३ १	उक्षादिषिदक्षिणावतः	८ ६ ३	उतगावह्वादंति	८ ८ ४	उतत्यामेरोद्रावर्चिमंता	८ १ २८
उक्षेवयुथापरियन्	७ २ २६	उच्छंतीयाकृणोषिमंहना	५ ६ १	उतमाज्जग्मिध्वर	३ ५ ९	उतत्यायजताहरी	३ ६ १६
उक्षोहिमेयंपचदश	८ ४ ३	उच्छंतीर्यचितयंत	३ ८ १	उतमाभ्यंतुदेवपंक्तीः	४ २ २८	उतत्यासृष्टआर्यो	३ ६ २२
उग्रनवीरंनमसोपसेविम	६ ४ १५	उच्छ्रयसः सुदिनाअग्निः	५ ६ १२	उतघानेनोअस्तुतः	४ ३ २७	उतत्याहरितोदश	७ १ ३१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उतत्वामेहवमाजम्भ्यात्	४ ८ ९	उतत्त्वामदितेमहि	६ ४ ५२	उतनःसुभगाँजुरिः	१ १ ८	उतनोदेव्यदितिः	६ २ २२
उतत्येदेवीसुभगे	२ ७ १४	उतत्त्वामरुणवयं	७ १ २	उतनहृत्वष्टागम्बष्ठासात्	५ ५ ५	उतनोभियोगोभ्राः	१ ६ १७
उतत्येनोमस्तो	५ ४ २	उतत्वाकीशशीवसी	४ ३ २७	उतनहृमतयोश्वयोगाः	२ ५ ५	उतनोनफमपां	८ ४ २६
उतत्येनःपर्वतासः	४ २ २८	उतदासस्यवर्चिनः	३ ६ २१	उतनहृमरुतोवृक्षसेनाः	२ ५ ५	उतनोमहाविव	३ १ १३
उतत्येमाध्वन्यस्यजुष्टाः	४ २ २	उतदासापरिबिधे	८ २ २	उतनएनापवया	७ ४ २१	उतनोरुद्राचिन्मकृत	८ ४ २७
उतत्येमापौरुत्सस्यसुरैः	४ २ २	उतदासंकौलितरं	३ ६ २१	उतनएनुष	५ ३ २६	उतनोवाजसावये	६ ८ १
उतत्येमाभाकृतावस्य	४ २ २	उतदेवाअवहितं	८ ७ २५	उतननयदिद्विधं	३ ६ ३३	उतनोविष्णुस्तत्रातो	४ २ २८
उतत्वंमधवमृगु	६ ३ ४३	उतद्यावापृषिवीभ्रत्र	४ ८ ८	उतनोगोमस्तृक्षि	६ ३ २	उतनोहिर्बुधयोमयस्कः	२ ५ ४
उतत्संसृज्येस्थिरपीतं	८ २ २३	उतद्युमस्युवीर्यं	१ ५ २२	उतनोगोमतीरिषः	४ ४ २२	उतनोहिर्बुधयः	४ ८ १०
उतत्संसृज्योसहसो	४ ८ ९	उतद्वारउशतीः	५ २ २३	उतनोगोमतीरिषः	५ ८ २	उतप्रधिसुदहस्य	८ ५ २१
उतत्सःपश्युषददर्श	८ २ २३	उतनःकर्णशोभमावा	६ ५ ३१	उतनोगोमतीरिषः	७ १ २८	उतप्रपिष्यऊधुरध्यायाः	७ ४ ३
उतत्वाभेममस्तुतः	६ ३ ३२	उतनःपितुमाभर	६ ३ २	उतनोगोविद्वक्षि	७ १ १२	उतप्रहामतिदीव्या	७ ८ २३
उतत्वाधीतयोममं	६ ३ ४०	उतनःप्रियाप्रियासु	४ ८ ३१	उतनोगोषणिषियं	४ ८ १८	उतप्रक्षण्यावयं	५ ८ १५
उतत्वाभमसावयं	६ ३ ३१	उतनःसिधुरपां	६ २ २३	उतनोदिव्याहवः	५ ८ ५	उतप्रक्षणाभमस्तोमेअस्य	४ १ २३
उतत्वाभधिरवयं	६ ३ ४५	उतनःसुत्रात्रोदेवगोपाः	५ १ १२	उतनोदेवदेवान्	६ ५ २४	उतप्रवन्तुजंतवः	१ ५ २१
उतत्वाभृगुवच्छुबे	६ ३ ३१	उतनःसुधोन्माजीराशः	२ २ ९	उतनोदेवाभिक्षिना	८ ४ २७	उतप्रवन्तुनोसिदो	१ १ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उतममृप्रेपुरयस्य	५ १ ४	उतवाँविष्णुमयास्वंधः	२ २ २३	उतस्मास्तन्यतोरिव	३ ७ १२	उतस्यावांरुशतोवत्ससः	२ ४ २६
उतमन्येपितुदुहः	२ ३ २	उतवःशंसमुषिजा	२ ७ १४	उतस्मास्त्यद्रवतः	३ ७ १४	उतस्याभेतथावरी	३ २ २९
उतमाताहृद्विवा	८ २ ७	उतमृतानिसोमते	७ ७ ११	उतस्मास्त्यपनयंति	३ ७ १२	उतस्वयातन्वा३ संवदेत	६ ८
उतमातामहिषमन्ववेन	३ ५ २६	उतमुष्णस्यष्टणुया	३ ६ २१	उतस्माहित्वामाहु	३ ६ २५	उतस्वराजोअदितिः	५ ५ ९
उतमप्रयिषोविययोः	६ १ ३५	उतासखास्यमिनोक्त	३ ८ ३	उतस्मैनवक्षमयिन	३ ७ ११	उतस्वराजोअदितिः	६ १ ३
उतमैवोचतादिति	४ ३ २९	उतसिधुषिबास्यं	३ ६ २१	उतस्यदेवःसविता	४ ८ १०	उतस्वस्याभरात्याः	७ ३ ४
उतमैरपयुवतिः	४ ३ २७	उतसुत्येपयोवृषा	५ ७ २४	उतस्यदेवोभुवनस्य	२ ७ १४	उतस्वानासोदिविषंत्व	३ ८ १५
उतवायःसहस्यप्रविहान्	२ २ १६	उतस्तुतासोमरुतो	५ ४ २७	उतस्यनहृद्रोविष्वर्चणिः	२ ७ १४	उतादःपुरुषेगवि	४ ८ २२
उतवासिसवितृकीणि	४ ४ २४	उतस्त्येपरुणया	४ ३ ९	उतस्यनउशिजामुर्विया	८ ४ २५	उताभयेपुरुहूतश्रवोमिः	३ २ १
उतयोमागुषेष्वा	१ २ १८	उतस्मतेवनस्पते	१ २ २६	उतस्यवाजीक्षिपणि	३ ७ १४	उतायंतसंगवेप्रातः	४ ४ १७
उतयोषणेद्विभ्येमही	५ २ २	उतस्मदुर्गुमीयसे	४ १ १	उतस्यवाजीसहुरि	३ ७ १२	उताक्कंभंसृणुहि	८ ४ ६
उतवाउपरिवृणक्षि	८ ७ ३०	उतस्मयंशिधुषया	४ १ १	उतस्यवाज्यरुषः	४ ३ २०	उताशिष्टाअनुमृण्वन्ति	२ ७ ३
उतवाजिनपुरुनिषिष्वानं	७ ११	उतस्मराक्षिपरि	७ ३ २३	उतस्यानःसरस्वती	४ ८ ३१	उतासिमैत्रावरुणो	५ ३ २४
उतवातपितासिनः	८ ८ ४४	उतस्मसगहृयुतस्य	८ ५ ६	उतस्यानःसरस्वती	५ ६ १९	उताहंनकमुतसोमतेदिवा	५ १५
उतवायस्यवाजिनः	१ ६ ११	उतस्मासुधहृत्पारि	३ ६ २५	उतस्यानोदिवा	६ १ २६	उतेदानींभगवंतः	५ ४ ८
उतवायोनोमर्चया	२ ६ ३०	उतस्मासुप्रथमःसरिष्य	३ ७ १२	उतस्यावांमउमन्मक्षिका	१ ८ २१	उतेक्षिषेप्रसवस्य	४ ४ २४

कवसं.

॥ २३ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उतोषातेपुरुष्याः	५ ३ १३	उत्तानायामबभरा	३ १ ३२	उत्पामंदंतुलोमाः	६ ४ ४४	उदस्यशोचिरस्थात्	५ २ २१
उतोनोंअस्यकस्यचित्	४ २ ९	उत्सिहृताबषयत	८ ८ ३०	उत्स्योबुहदुर्ष्यमेत्	५ ५ ४	उदस्यशोचिरस्थात्	६ २ ९
उतोनोंअस्याउषसांजुषेत	२ १ २०	उत्सिहृन्नूनमेषां	४ ३ १९	उत्स्मृतातोवहतिवासो	८ ५ २०	उदातौजिहतेबुहत्	६ ७ २४
उतोन्वस्यजोषमां	६ ६ २८	उत्सिहृजोअसासह	६ ५ २८	उदगादयमादित्यः	१ ४ ८	उदानदककुहोदिबं	५ ८ १७
उतोन्वस्ययत्पदं	६ ५ १७	उत्सिहृमृणस्पते	१ ३ २०	उदमेतवतदुतात्	६ ३ ३०	उदावतात्वक्षसा	४ ६ ५
उतोन्वस्ययन्महत्	६ ५ १५	उत्सिहृसिस्वाहुतः	८ ६ ४	उदमेतिष्ठप्रत्यातनुष्व	३ ४ २३	उदितायोनिदितावेदिता	६ ७ १५
उतोपस्तिर्युच्यते	६ १ ८	उत्सेबुहंतोअर्षयः	६ ३ ३६	उदमेभारतधुमत्	४ ५ २९	उदिस्वस्यरिच्यते	५ ३ १९
उतोपितृभ्यांप्रविदानु	३ १ २	उत्सेवयश्चिदसुतेरपसन्	२ १ ९	उदमेधुचयस्तव	६ ३ ३९	उदीरतामवरुत्	७ ६ १७
उतोसमष्टमिंदुमिः	१ २ १०	उत्सेवयश्चिदसुतेः	५ १ ५	उदपसदसौसूर्यः	२ ५ १५	उदीरतांसुताउत्पुंरीः	२ १ ५
उतोसहस्रंभणसं	७ १ ४१	उत्सेगताममघवचुच	१ ७ १५	उदपसद्वरुणाभानवोवृथा	१ ६ २४	उदीरयकुवितमंकवीनां	४ २ १७
उतोहिवांदात्रासंति	३ ७ ११	उत्सेशुष्माजिहृतां	८ ७ ३०	उदमुतोवयो	८ २ १७	उदीरयथामस्तः	४ ३ १७
उतोहिवांपूर्व्यांअविबिद्	३ ३ २४	उत्सेशुष्मासईरते	७ १ ७	उदभाणीवस्तनयन्	४ ७ १८	उदीरयपितरांजारः	७ ६ १०
उतोहिवारलुधेयामि	५ ४ २०	उत्सेशुष्मासोअस्थुः	७ १ १०	उदसौसूर्योभगात्	८ ८ १७	उदीरयंतवायुभिः	५ ८ १८
उत्तराहसुत्तरः	८ ८ ३	उत्सेसामिपृथिवीं	७ ६ २८	उदसंभीत्सुमिधानाकं	२ ८ २५	उदीराधामृतायते	६ ५ १८
उत्तानपणेषुभगे	८ ८ ३	उत्सुरस्तासूर्यः	२ ५ १५	उदस्यबाहूशिथिरा	५ ४ १२	उदीर्ध्वजीवोअसुर्नआगा	१ ८ ४
उत्तानायामजनयन्	२ ६ २	उत्सुर्णयुवामहे	४ ८ २३	उदस्यशुष्मांज्ञानुः	५ ३ २५	उदीर्ध्वनार्यमिजीवलोकं	७ ६ २७

कोशः

॥ २३ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उदीर्ध्वतःपतिवतीष्टे	८ ३ २४	उदुष्यदेवःसवितासुबायं	२ ८ २	उदुष्यध्वंसमनसः	८ ५ १८	उद्वेतिप्रसवीताजनानां	५ ५ ५
उदीर्ध्वतौविश्वावसो	८ ३ २४	उदुष्यदेवःसविता	५ १ १५	उद्यसहःसहस्रआजनिष्ट	४ १ २९	उद्वेतिसुभगांविश्वधक्षाः	५ ५ ५
उदुष्योतिरमृतंविश्वजन्यं	५ ५ २३	उदुष्यदेवःसवितादमूना	५ १ १५	उद्यदिद्रोमहतेदानवाय	४ १ ३३	उनत्तिभूमिपृथिवीं	४ ४ ३०
उदुतिष्ठसवितः	५ ४ ५	उदुष्यदेवःसविता	५ ४ ५	उद्यद्यमित्रमहः	१ ४ ८	उन्मदितामौनेयेन	८ ७ २४
उदुतिष्ठस्वध्वरः	६ २ ९	उदुष्यदेवःसवितासुप्रणीत	६ २ २३	उद्यद्भस्त्रविष्टपं	६ ५ ६	उन्मध्वकुर्मिर्वनतां	७ ३ १९
उदुत्तमंमुमुग्धिनः	१ २ १९	उदुष्यशरणेदिवः	६ २ २४	उद्ययमीतिसवितेवबाहू	१ ७ २	उन्मापीताअयंसत	८ ६ २६
उदुत्तमंवरुणपाशंमस्तत्	१ २ १५	उदुस्तोमासोअश्विनोरबुध	५ १ १९	उद्यस्यतेनवजातस्य	५ २ ३	उन्मामंदवृषभो	२ ७ १७
उदुत्यच्चभूर्महिमित्रयो	४ ८ ११	उदुत्तियाःसृजतेसूर्यःसचा	५ ६ १	उद्यमिवेत्तुष्णजो	५ ३ २२	उपक्रमस्वाभर	६ ५ ३८
उदुत्यदृशंतवपुः	५ ५ १०	उदुत्त्वानेभिरीरते	५ ८ २१	उद्वदंनमेरतंदसनाभिः	१ ८ १९	उपक्षत्रंवीतहंति	१ ३ २१
उदुत्येअरुणस्यवः	५ ८ १९	उदुअयांउपवक्तेव	५ १ १५	उद्वज्जमिःशम्याहंत्वापो	३ २ १४	उपक्षरंतिसिंधोमयोभुवः	१ १ १०
उदुत्येमधुमत्तमाः	५ ७ २७	उदुषुणोवसोमहे	६ ५ ९	उद्वत्स्वस्माअकृणोतना	२ ३ ६	उपक्षेतारस्तवसुप्रणीते	२ ८ १६
उदुत्येसुनवोगिरः	१ ३ १३	उद्वआजदं गिरोभ्यः	६ १ १५	उद्वयंतमसुस्परि	१ ४ ८	उपछायामिवघृणे	४ ५ २८
उदुत्यंजातवेदसं	१ ४ ७	उद्वतेवशकुनेसामगायसि	८ १२	उद्वचक्षुर्ध्वरुणसुप्रतीकं	५ ५ ३	उपतेगाइवाकरं	८ ७ १४
उदुत्यमृग्यैरत	५ ३ ७	उद्वेदभिश्चितामघं	६ ६ २१	उद्वपृक्षासोमधुमंत	३ ७ २१	उपतेधांसहमाना	८ ८ ३
उदुत्ययउपसोरोचमाना	५ १ ५	उद्वर्षयमघवचायुधानि	८ ५ २३	उद्वपृक्षासोमधुमंतो	५ ५ १	उपतेस्तोमान्पशुपाइवाकरं	८ ८ ६
उदुत्युतःसमिधायहोअघौ	२ ८ २५	उद्वोहृदमपिबजहंषाणः	८ ५ २०	उद्वहृरक्षःसहमूलमिद्व	३ २ ४	उपत्तमन्यावनस्पते	२ ५ ९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उपत्यावहीगमतोविश्वः	५ ५ २०	उपनोवाजाअध्वर	३ ७ ९	उपमाध्यावाःस्वनयेन	२ १ ११	उपस्रक्पुष्पस्तः	६ ५ १६
उपत्रितस्यपावोः	७ ५ ४	उपनोवाजिनीवसु	६ २ ६	उपमाध्वद्वाद्वा	६ ५ ३	उपहृताःपितरःसोम्यासः	७ ६ १७
उपत्वाकमैवतवे	६ २ १	उपनोहरिभिःसुतं	६ ६ २७	उपयमेतियुवतिः	५ १ २४	उपह्वयेसुवृषाधेनुमेतां	२ ३ १९
उपत्वाग्नेदिबोदेवे	१ १ २	उपप्रजिन्वन्नुती	१ ५ १५	उपयोनमोनमसि	३ ६ ५	उपह्वयेसुहवंमारुतं	७ ८ १०
उपत्वाजामयोगिरः	६ ७ ११	उपप्रयतोअध्वरं	१ ५ २१	उपवपुषेनमसाजिगीषा	२ ५ ४	उपहुरेगिरीणां	५ ८ १४
उपत्वाजुहोऽमम	६ ३ ३६	उपप्रागाच्छसनंवाज्यवा	२ ३ १३	उपवपुषेबंधंभिःशुषेः	४ २ १४	उपहुरेषुयदधिध्वं	१ ६ १३
उपत्वारण्वसं	४ ५ २८	उपप्रागात्परमंयस्तुष्यं	२ ३ १३	उपशिक्षापतस्तुष्यः	६ ८ ९	उपाजिरापुरुहृतायससिः	३ २ १७
उपत्वासातयेनरो	५ २ १९	उपप्रागात्सुमन्मैधायि	२ ३ ८	उपश्वासयपृथिवीं	४ ७ ३५	उपायातंदाशुषेमत्यांय	५ ५ १८
उपनःपितृवाध्वर	२ ५ ६	उपप्रियंपनिमत्तं	७ २ १८	उपसर्वायमीहृषः	५ २ १८	उपावसजुत्मन्या	८ ६ ९
उपनःसवनागहि	१ १ ७	उपप्रेतंकुशिकाभेतयध्वं	३ ३ २१	उपसर्पमातरंभूमिं	७ ६ २७	उपास्मेगायतानरः	६ ७ ३६
उपनःसुतमागतं	४ ४ ९	उपप्लवदमंडूकी	५ ७ ४	उपस्तुतिरौच्यमुह्ये	२ ३ १	उपेदुहंपनदामप्रतीतं	१ ३ १
उपनःसुतमागहि	१ १ ३०	उपप्लवदवातादृषणाहरीं	५ ७ ३२	उपस्तुतिंनमस्तुतयतिष	२ ५ १२	उपेमसृक्षिवाजुयु	२ ७ २२
उपनःसुतमागहि	३ ३ ५	उपप्लवदगिरिबः	८ ५ २५	उपस्तुतिप्रधमंरत्नध्वं	४ २ १८	उपेदमुपपन्नं	४ ६ २५
उपनःसूनवोगिरः	४ ८ १५	उपमंत्वामघोनीं	६ ४ २२	उपसृणीतमत्रये	६ ५ १८	उपांअदंशिगुण्युवोन	२ १ ७
उपनोदेवाअवसागमंतु	१ ७ २५	उपमापेपिशाक्तमः	८ ७ १४	उपस्यायमातरमक्षं	३ ३ १२	उपांनयस्ववृषणातपुष्यो	३ २ १७
उपनोयातमश्विना	६ २ २७	उपमामतिरस्थित	८ ६ २६	उपस्याध्वरतियस्तुमारुतं	२ २ १४	उपांपमेपरांमृशमामं	२ १ ११

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उपांमतिःपृष्यते	७ २ २१	उभाभ्यांदेवसवितः	७ २ १७	उरुनृम्यउरुगर्भं	६ ५ ३	उरौदेवाअनिबाधेत्याम	४ २ १९
उपोरयेपृष्यतीरयुग्मं	१ ३ १९	उभावांमिद्राभीआहुवध्वं	८ २ ९	उरुनोलोकमनुनेषि	४ ७ ३१	उरौदेवाअनिबाधेत्याम	४ २ २२
उपोरुक्पुष्यतिर्नयोर्वा	५ ५ २४	उभाशंसानयामामविष्टा	२ ५ ३	उरुनृम्यउरुगर्भं	५ ६ २४	उरौमहाअनिबाधेवध्वं	२ ८ १५
उपोपुजातममुरं	७ १ २०	उभाहिदृष्टाभिषजा	६ ६ ९	उरुहिराजावरुणश्चकारं	१ २ १४	उरौवायेअंतरिभेमदंति	२ ८ २७
उपोपुष्पग्रीगिरः	१ ६ ३	उभेअक्षेपीपयतः	२ ७ ८	उरुग्राव्युतिरभयासि	७ ३ २६	उवांपृथ्वीबहुले	२ ५ ३
उपोहृयद्विदंयवाजिनोगुः	५ ६ १५	उभेचिदिंद्रोदंसी	५ ३ १	उरुग्राव्युतिरभयासि	६ ५ ३	उवांसंघनीबृहतीकृतेन	२ ५ ३
उपोहरीणांपतिं	६ २ १७	उभेघावापृथिवी	७ ३ ६	उरुग्राव्युतिरभयासि	१ ७ २	उलूकयातुंशुशुलूकयातुं	५ ७ ९
उभयंतेनक्षीयते	२ ६ १	उभेधुरौवहिरापिन्दमानः	८ ५ १९	उरुग्राव्युतिरभयासि	३ ७ १९	उवाचमेवरुणामेधिराय	५ ६ ९
उभयंशुणवचन	६ ४ ३६	उभेधुरौवहिरापिन्दमानः	२ १ २२	उरुग्राव्युतिरभयासि	२ ३ ३	उवासोवाउच्छादनु	१ ४ ३
उभयतःपर्वमानस्य	७ ३ १३	उभेधुरौवहिरापिन्दमानः	१ ७ २	उरुग्राव्युतिरभयासि	५ ३ १६	उवेअंबसुलामिके	८ ४ २
उभयांसोजातवेदःस्याम	२ ५ २१	उभेधुरौवहिरापिन्दमानः	५ ६ २०	उरुग्राव्युतिरभयासि	८ ७ १६	उवोचिप्रहिमघवन्	५ ४ ३
उभाउन्नंतदिदंयवे	८ ६ १	उभेधुरौवहिरापिन्दमानः	८ ७ २२	उरुग्राव्युतिरभयासि	३ ४ ११	उशंतस्त्वानिधीमहि	७ ६ २२
उभाजिग्यधुर्नपरा	५ १ १३	उभेधुरौवहिरापिन्दमानः	३ ८ २३	उरुग्राव्युतिरभयासि	१ ६ २१	उशंतदूतानदभांयगोपा	५ ६ १३
उभादेवादिविष्टुषा	१ २ ८	उभेधुरौवहिरापिन्दमानः	६ ८ २२	उरुग्राव्युतिरभयासि	६ ५ १२	उशंतिघातेअमृतांसः	७ ६ ६
उभादेवानुचक्षसा	६ ७ २५	उभेधुरौवहिरापिन्दमानः	८ ४ ५	उरुग्राव्युतिरभयासि	७ ६ १६	उशानाकाध्यस्वा	६ २ १२
उभापिबतमश्विना	१ ३ ३५	उभेधुरौवहिरापिन्दमानः	३ ३ १०	उरुग्राव्युतिरभयासि	४ २ ९	उशानायत्परावतः	५ ८ २३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उशनायत्सहस्रं	४ १ २४	उषोनजारोविभावोत्तः	१ ५ १३	ऊर्जोदेवाँभवस्योजसात्वाँ	६ ३ १८	ऊर्ध्वाहितेतिवेदिवे	६ ३ ४४
उशबुधुणःसुमनाउपाके	३ ६ ३	उषोनजारःपृथुपार्जो	५ २ १३	ऊर्जोनपाजातवेदः	० ८ ७ २८	ऊर्ध्वाध्रीतिःप्रत्यस्यप्रयाम्	१ ८ २०
उक्षिक्पावकोअरतिः	७ ८ २९	उषोभद्रेभिरागहि	१ ४ ६	ऊर्जोनपातमध्वरे	३ १ ३०	ऊर्ध्वाँअग्निःसुमति	५ ४ ६
उक्षिक्पावकोवसु	१ ४ २६	उषोमघोन्वाबहुसूते	३ ८ ६	ऊर्जोनपातमाहुवे	६ ३ ३८	ऊर्ध्वाँगध्रवाँअधिनकै	७ ३ ११
उषःप्रतीवीभुवनानि	३ ४ ८	उषोयदुमिसुमियेषकथं	१ ८ २	ऊर्जोनपातंसहिनायम्	४ ८ १	ऊर्ध्वाँगध्रवाँअधि	८ ७ ८
उषभाभिहिभानुना	१ ४ ४	उषोयदुधभानुना	१ ४ ५	ऊर्जोनपातंसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वाँप्रावाँबहुदुमिः	८ २ २२
उषउषोहिवसोअग्रं	७ ६ ३	उषोयेतेप्रयामेभु	१ ४ ३	ऊर्जोनपात्सहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वाँप्रावाँवसवोस्तु	८ ५ १७
उषसःपूर्वाअध्वयत्	३ ३ २८	उषोवाजैनवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्णंअदाविप्रथस्थाभ्या	३ ८ २०	ऊर्ध्वानःपाहंसः	१ ३ १०
उषसंनकेतवाँ	८ ३ १३	उषोवाजंहिवंस्व	१ ४ ५	ऊर्ध्वकेतुसंवितादेवो	३ ५ १४	ऊर्ध्वोँभवप्रतिविध्या	३ ४ २३
उपस्तश्चित्रमाभरं	१ ६ २६	उष्टारैवक्वरेषु	८ ६ १	ऊर्ध्वनुनुद्रेवतंतओजसा	१ ६ १०	ऊर्ध्वोँवागातुरध्वरेअका	२ ८ २२
उपस्तमद्वयांयशसंसुवीरं	१ ६ २५	उष्ठावंदुधसूनां	७ १ १५	ऊर्ध्वभानुसंवितादेवो	३ ५ १३	ऊर्ध्वोँवामग्निरध्वरे	५ १ ३
उपाअपस्सुस्तमः	८ ८ ३०	ऊतीदेवावाँवयमिंद्रवंतः	२ १ २६	ऊर्ध्वऊषुणऊतयं	१ ३ १०	ऊर्ध्वोँह्यस्यादध्यंतरिसे	२ ७ १२
उषाउच्छन्तीसमिधाने	२ १ ७	ऊतीशवीवस्तव	८ ५ २४	ऊर्ध्वऊषुणोअध्वरस्य	३ ५ ४	ऊर्मियस्तेपवित्रा	७ १ ३८
उपासानकाष्टहृती	७ ७ ९	ऊरुभ्यंतेअष्टीवत्यां	८ ८ २१	ऊर्ध्वस्तिष्ठानऊतयं	१ २ २९	ऊक्कसामाभ्यामभिहितौ	८ ३ २२
उपोअयेहगोमति	१ ६ २६	ऊर्जगावोयवसे	८ ५ १७	ऊर्ध्वायत्तेतिनीभूत्	८ ५ २७	ऊक्काकपोतनुदत	८ ८ २३
उपोदेव्यमर्त्याविभाहि	३ ४ ८	ऊर्जोनौघौअपृथिवी	५ १ १४	ऊर्ध्वांसुस्वान्निदवः	५ ३ १६	ऊक्वाँवःपोषमाले	८ २ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
क्रुचोअक्षरेपरमेव्योमन्	२ ३ २१	क्रुतंबद्वृत्तयुञ्ज	७ ५ २६	क्रुतस्यबाकृशिनोयोग्या	२ ८ २७	क्रुतावायस्यरोदसी	३ १ १३
क्रुजिप्यईमिद्रावतोन्	३ ६ १६	क्रुतंबोचैनमसा	३ ५ ३	क्रुतस्यबोरध्यःपूतदक्षो	४ ८ १२	क्रुतुर्जनेनत्रीतस्या	२ ६ १०
क्रुर्जीतेपरिवृद्धि	५ १ २१	क्रुतंशंसंतक्रुदुधीध्यानाः	८ २ १५	क्रुतस्यहिधेनवावावशानः	५ २०	क्रुतेनक्रुतमपिहितं	४ ३ ३०
क्रुर्जीत्येनीरुशती	८ ३ ७	क्रुतज्येनक्षिप्रेण	२ ७ २	क्रुतस्यहिप्रसितिध्याः	८ ४ २३	क्रुतेनक्रुतंधरुणधारयंत	४ १ ७
क्रुर्जीपीन्येनोददमानो	३ ६ १५	क्रुतधीतयआगत	४ ३ ५	क्रुतस्यहिबतनयः	७ ५ ३३	क्रुतेनक्रुतनियंतमीळ	३ ४ २१
क्रुर्जीपीवप्रीवृषम	४ २ ११	क्रुतमृतेनसंपते	४ ४ ६	क्रुतस्यहिगुरुधःसंति	३ ६ १०	क्रुतेनदेवःसविताशमातय	६ ६ ९
क्रुजुनीतीनोवरुणः	१ ६ १७	क्रुतस्यगोपानदभाय	७ २ ३०	क्रुतस्यहिसदसो	८ ६ १०	क्रुतेनदेवीरमृता	३ ४ २२
क्रुजुःपंवसवृजिनस्य	७ ४ १९	क्रुतस्यगोपावधि	४ ४ १	क्रुतायिनीमायिनी	७ ५ २२	क्रुतेनमिश्रावरुणा	१ १ ४
क्रुजुरिच्छंसोवनवत्	२ ७ ५	क्रुतस्यजिह्वापवतेमधु	७ २ ३३	क्रुतावरीदिवोअकैरबोध्या	४ ८	क्रुतेनयावृतावृधा	१ २ ८
क्रुज्रमुध्रण्यायने	६ २ २५	क्रुतस्यतनुर्वितंतः	७ २ ३०	क्रुतावानक्रुतजाता	५ ५ १०	क्रुतेनहिष्मावृषभश्चिदकः	३ ४ २१
क्रुज्राविद्रोतआददे	६ ५ ३	क्रुतस्यरुह्याधरुणानि	३ ६ १०	क्रुतावानमृतायवो	६ २ १०	क्रुतेनाद्रिष्यसन्भिदंतः	३ ४ २२
क्रुतंचसत्यंचाम्रीडात्	८ ८ ४८	क्रुतस्यदेवाअनुवृता	१ ५ ९	क्रुतावाननिषेदनुः	६ २ २२	क्रुतेसर्वितेयुधः	६ २ ३४
क्रुतंचिकित्वक्रुतमित्	४ १ ४	क्रुतस्यपथिवेधा	४ ७ १७	क्रुतावानमहिषं	८ ७ २८	क्रुदुदरेणसख्यासचेय	६ ४ १२
क्रुतंदिवेतदवोचंपृथिव्यै	२ ५ ३	क्रुतस्यप्रेषाक्रुतस्यधीतिः	१ ५ १२	क्रुतावानंयज्ञियंबिप्रं	२ ८ १९	क्रुधक्सावामरुतो	५ ४ २७
क्रुतंदेवायकृष्वते	२ ७ १२	क्रुतस्यबुध्नउषसामिण्यन्	४ ८	क्रुतावानंविचेतसं	३ ५ ६	क्रुधक्सांमस्वस्त्ये	७ १ ४१
क्रुतंयमानक्रुतमिद्रो	३ ६ १०	क्रुतस्यरश्मिमन्यच्छमाना	१ ६	क्रुतावानःप्रतिचक्ष्यान्ता	७ २	क्रुधगित्थासमयः	६ ७ ६

[illegible]

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एतत्तुल्येभवीदशन्	६ ८ ११	एताभयंयल्लाभवंती	३ ५ २६	एतानोभम्रसौभगा	५ २ ४	एनेअसुप्रमाशवः	७ १ ३०
एतत्तुल्येपतयंतिश्चयातवः	५ ७ ८	एताउस्याउवसःकेतुमकत	१ ६ २४	एतानोभम्रसौभगा	५ २ ६	एतेअसुप्रमिदधः	७ १ २४
एतत्तुल्येप्रत्यदशन्	२ ५ १४	एताउस्याःप्रत्यदशन्पुरस्ता	५ ५ २५	एतान्व्यभेनवतिनव	८ ५ १३	एतेतद्वृजंतवः	१ ६ २
एतच्चनत्वोविधिकेतदेपां	२ २ २२	एताविकित्वोभूमनिपा	१ ५ १४	एतान्व्यभेनवतिसहस्रा	८ ५ १३	एतेयेभानवोदर्शताया	५ ५ २२
एतत्तद्वृद्धीयं	६ ४ २४	एताच्याहानितेकृता	६ ५ ३०	एतायाभोपगव्यंतद्वं	१ ३ १	एतेव्यैव्यंगभयः	६ ३ २९
एतत्तत्तद्वृणुणउकथं	१ ७ ११	एतातेअप्रउचथानिवेधः	१ ५ २०	एतावतश्चिदेपां	५ ८ २०	एतेपुष्टिभिर्विधं	५ २ १०
एतत्तत्तद्वृणुणउकथं	४ ६ २३	एतातेअप्रउचथा	३ ४ १९	एतावतस्तद्वृमहे	६ ४ १५	एतेधामान्याया	७ १ ३२
एतत्तत्तद्वृणुणउकथं	१ ६ १४	एतातेअप्रउजनिमासनानि	२ ८ १६	एतावतस्तेवसो	६ ४ १७	एतेधावंतीद्वः	६ ८ ११
एतदस्याभनःशये	३ ६ २१	एतास्यातेभुत्यानि	८ ७ २६	एतावद्वावृषणवसु	५ ८ ६	एनेनरुःस्वपसो	८ ३ ९
एतदेदुतवीर्यं	३ ६ २०	एताथैयैकृणवामासत्यावः	४ २ २७	एतावद्द्वेषस्त्वं	४ ४ २२	एतेनभ्रम्रहणावावृधस्व	१ २ ३५
एतद्वचोचरितमार्पिमृष्टाः	३ २ १३	एतानिबीरोनिष्ठा	५ ४ २३	एतावानस्यमहिमा	८ ४ १७	एतेपूताविपश्चितः	६ ८ १२
एतमुत्तं दशक्षिपः	६ ८ ५	एतानिभद्राकलशक्रियाम	७ ७ ३०	एताविशाचकुर्वोद्वं	४ १ २५	एतेपूताविपश्चितः	७ ५ ३
एतमुत्तं दशक्षिपः	७ १ १९	एतानिबामश्चिनावधना	२ ८ ५	एताविशाविदुषेनुम्यं	३ ४ २२	एतेपुष्टानिरोदसोः	६ ८ १२
एतमुत्तं दशक्षिपः	७ ५ १९	एतानिबामश्चिनावीर्याणि	१ ८ १७	एताविशासवना	८ १ ९	एतेमृष्टाअमर्त्याः	६ ८ १२
एताभम्राभ्रुपाणासद्वृष्टीः	५ ६ १६	एतानिबांशवत्यासुदान्	१ ८ १४	एतावोवैभ्यमुयता	२ ७ १४	एतेवदंतिशतवन्	८ ४ २९
एतार्थंतिहृद्यान्	३ ८ १०	एतानिसोमपवमानः	७ ३ ३	एतिमहोताम्रतमस्य	२ २ १३	एतेवदंत्यविद्वज्जना	८ ४ २९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एतेवाताह्वोरवः	६ ८ १२	एदमस्तोअभिना	४ १ २०	एवाअभिभुज्यमुः	३ ८ २३	एवातेवयमिद्रमुजतीनां	८ ४ १६
एतेविधाविवाया	६ ८ ११	एदुमध्वोमदितरं	६ २ १८	एवाअभिभुज्यवः	४ १ १८	एवातेहारिबोजनासुवृक्तिः	४ २९
एतेशमीभिःसुसमी	७ ७ २१	एनांगूषेणवयमिद्रवतः	१ ७ २३	एवाकुविस्तुवीरवौकृतज्ञा	८ २ ८	एवात्वामिद्रवमिद्रव	३ ६ १
एतेसोमाअतिवाराणि	७ ३ २४	एनामदानोजहिशूर	४ ७ १९	एवाभिंसहस्यं	५ ४ ९	एवादेवदेवताते	७ ४ १६
एतेसोमाअभिगव्या	७ ३ २२	एनावयपयसापिम्बमानाः	३ २ १२	एवाभिर्गोतमेभिर्कृतावा	१ ५ २५	एवादुवाइद्रोविष्टे	८ १ ८
एतेसोमाअभिप्रियं	६ ७ ३०	एनाविशान्यर्यभा	७ १ २०	एवाभिर्मतेःसह	८ ६ १९	एवानइद्रवार्यस्य	५ ३ ८
एतेसोमाअसृक्षत	७ १ २८	एनावोअभिन्नमसा	५ २ २१	एवाचत्वंसरमभा	८ ६ १	एवानइद्रवार्यस्य	५ ३ ९
एतेसोमाःपवमानासः	७ २ २२	एभिर्द्युभिःसुमनाएभिः	१ ४ १५	एवाजज्ञानसहसे	४ ७ १०	एवानइद्रोजभि	७ ४ १५
एतेसोमासआश्वः	६ ८ १२	एभिर्नइद्राहभिः	५ ३ १२	एवातइद्रोसुम्ब	७ ३ ४	एवानइद्रोतिभिर्ब	४ २ २
एतेसोमासइदवः	७ १ ३	एभिर्नभिर्दिद्रावुभिः	३ ५ २०	एवातइद्रोचयमहे	२ ६ २४	एवानइद्रोमघवाविर्पक्षी	३ ५ २४
एतेसोमानानृतम	५ २ ३०	एभिर्नोअकैर्भवानो	३ ५ १०	एवातदिद्रइदुना	८ ८ २	एवानपातोममतस्य	४ ८ १०
एतोन्व ३ वसुधयो ३ भवाम ४	२ २ २६	एभिर्भवसुमनाअमे	३ ४ २२	एवातमाहुतशृण्वः	५ ३ १०	एवानूनसुपस्तुहि	६ २ १९
एतोन्विद्रस्तवाम	६ २ १८	एमाअमम्रेवतीः	७ ७ २६	एवाताविश्वचकुवासं	४ ६ ३	एवानृभिर्दिद्रःसुअवस्था	२ ४ २१
एतोन्विद्रस्तवामेशा	६ ५ ३७	एमाअमाशवैभर	१ १ ८	एवातेअमेविमदो	७ ७ ३	एवानोअमेअमृतपु	२ ५ २१
एतोन्विद्रस्तवामशुद्धं	६ ६ ३१	एमेनंमृतेतन	४ ७ १३	एवातेअमेसुमतिचकानः	४ १ २१	एवानोअमेविश्व	५ ४ १०
एतोमिगावौभरस्य	७ ७ १८	एमेनंसृजतासुते	१ १ १७	एवातेगुत्समदाःशूर	२ ६ २४	एवानोअमेसुमिधावृधानः	१ ७ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एवानोअमेसुमिधावृधाना	१ ७ ४	एवाहृतायमहेक्षयाय	७ ५ २०	एवाहृत्स्यकाभ्या	१ १ १६	एवइद्रायवायवे	६ ८ १७
एवानःसोमपरिषिच्य	७ २ २०	एवाराजैवकृतुमान्	७ ३ २६	एवाहृत्स्यसुनृता	१ १ १६	एवउस्यपुरुमतः	६ ७ २१
एवानःसोमपरिषिच्य	७ ४ १८	एवारातिस्तुवीमघ	६ ६ २०	एवेंद्राभिभ्यापितुवक्षवीय	६ ३ ३५	एवउस्यवृपारथः	६ ८ २८
एवानःस्पृधःसमजा	४ ६ २०	एवारवृषभासुते	६ ३ ४९	एवेंद्राभिभ्यामहा	४ ४ ३२	एवएतानिचकार	५ ७ २३
एवापतिद्रोणसाचं	७ ८ २६	एवावदस्वरुणंभूतं	६ ३ २८	एवेंद्राभीपिवासासुतस्य	१ ७ २७	एवकुविर्भिष्टुतः	६ ८ १७
एवापवस्वमदिरः	७ ४ १३	एवावसिष्टइद्रं	५ ३ १०	एवेदिद्रायवृषभाय	३ ५ २०	एवक्षेतिरथवीतिः	४ ३ २९
एवापाहिमलथा	४ ६ १	एवावस्वइद्रःसत्यः	३ ६ ६	एवेदिद्रवृषणं	५ ३ ७	एवगग्युरचिकदत्	६ ८ १७
एवापित्रेविश्वदेवाय	३ ७ २७	एवावामहूतयं	६ ३ २१	एवेदिद्रःसुतेअस्तावि	४ ६ १६	एवम्रावैवजरीतातइद्रं	४ २ ७
एवापुनानइद्रयुः	६ ७ २७	एवावामहूतयं	६ ३ २८	एवेदिद्रःसुहव	४ ७ १	एवच्छागःपुरोअक्षेन	२ ४ ७
एवापुनानोअपस्वः	७ ४ १	एवास्यंमघवानायुवं	३ ६ १७	एवेदेतेप्रतिभारोचमाना	२ ३ २६	एवतुष्टोअभिष्टुतः	७ २ १७
एवाप्रुतेःसुनुरवीवृधद्रः	८ २ ५	एवाहितेविभूतयः	१ १ १६	एवेदेवतुविकूर्मिः	५ ७ २३	एवतेदवनेता	४ ३ ४
एवाप्रुतेःसुनुरवीवृधद्रः	८ २ ८	एवाहिशिस्वनसमुदे	२ ४ १४	एवेदेवापुरुतमादृदोकं	२ १ ८	एवदिवंविधावति	६ ७ २१
एवाबभ्रवृषभ	२ ७ १८	एवाहिवाश्रुतथायातय	४ १ ३३	एवेधूनयुवतयोनमंत	७ ७ २५	एवदिवंव्यासरत्	६ ७ २१
एवामहस्तुविज्ञातः	२ ५ १३	एवाहिमांतवसंजुः	७ ७ २१	एवेनसुधःपर्येतिपार्थिव	२ १ १४	एवदेव.शुभायते	६ ८ १८
एवामहान्वहृदिबः	८ ७ २	एवाहिमांतवसंवर्ययति	७ ७ २०	एवेधुनसिधुमेभिः	५ ३ २२	एवदेवोअमर्त्यः	६ ७ २०
एवामहोअसुर	८ ५ १५	एवाहसिवीर्युः	६ ६ २०	एवेवापागपरेसंतु	७ ८ २७	एवदेवोरथयति	६ ७ २०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एषदेवोर्वेपुमुभिः	६ ७ २०	एषवःस्तोमोमरुतइयंगीः	२ ४ ५	एषसुर्वैमरोचयत्	६ ८ १८	एषस्वमानुरुदिवर्ति	३ ७ २१
एषदेवोविपाकृतः	६ ७ २०	एषवःस्तोमोमरुतः	२ ४ ७	एषसुर्वैगहासते	६ ८ १७	एषस्वमघोरसः	६ ८ २८
एषद्वत्सोवृषभो	४ ७ १३	एषवःस्तोमोमरुतोमस्ता	२ ४ ११	एषसोमोअधित्वधि	७ २ १२	एषस्वमानुषीष्वा	६ ८ २८
एषधियायात्यग्न्या	६ ८ ५	एषवसुंमिपिदुना	६ ८ ५	एषःस्तोमोइतुभ्यमखे	२ ४ १५	एषस्वमित्रावरुणानुचक्षाः	५ ५ १
एषनुभिर्विनीयते	६ ८ १७	एषवादेवावश्विना	३ ५ १६	एषःस्तोमोअधिकदत्	५ ३ २	एषस्ववापुर्वगतैवमख्ये	५ ५ १३
एषपवित्रेअक्षरत्	६ ८ १८	एषवास्तोमोअश्विना	२ ५ १	एषःस्तोमोमहत्तुमार्थ	५ ३ ८	एषस्वसोमोमतिभिः	७ ४ ८
एषपुनानोमधुर्मा	७ ५ २३	एषवाजीहितोवृभिः	६ ८ १८	एषःस्तोमोवरुणमित्रतुभ्यं	५ ५ ६	एषस्वसोमःपवते	७ ३ ९
एषपुरुषिधायते	६ ८ ५	एषविमैरभिदुतः	६ ७ २१	एषःस्तोमोवरुणमित्रतुभ्यं	५ ५ ७	एषहितोविनीयते	६ ८ ५
एषप्रकोशेमधुमान्	७ ३ २	एषविश्ववित्यवते	७ ४ २२	एषःस्तोमोमारुतंक्षधोअच्छ	२ १९	एषागोभिररुणेभिः	४ ४ २३
एषप्रमेनजन्मना	६ ७ २१	एषविश्वानिवायी	६ ७ २०	एषस्यकारुर्जैरतेसुकैः	५ ५ १५	एषाजनेदर्शताबोधयंती	४ ४ २३
एषप्रमेनजन्मना	६ ८ ३३	एषवृषावृषमतः	७ १ २६	एषस्यतेतन्मोनुष्ठा	२ ७ २५	एषादिवोदुहिताप्रत्यदर्शि	१ ८ २
एषप्रमेनवयसा	७ ४ २०	एषवृषावृषमदत्	६ ८ १८	एषस्यतेपवते	७ ४ २०	एषादिवोदुहिताप्रत्यदर्शि	२ १ ७
एषप्रपूर्वरवतस्यचमिवः	१ ४ २१	एषशुभ्यसिष्यदत्	६ ८ १७	एषस्यतेमधुर्माइतु	७ ३ २२	एषानेत्रीराधंसःसुनृताना	५ ५ २३
एषरुमिभिरीयते	६ ८ ५	एषशुभ्यवाभ्यः	६ ८ १८	एषस्यधारवासुतः	७ ५ १७	एषप्रतीचीदुहिता	४ ४ २३
एषवःस्तोमोमरुतइयंगीः	२ ३ २६	एषशृंगाभिदोषुवत्	६ ८ ५	एषस्वपरिषिष्यते	७ १ २६	एषाययौपरमादुस्तः	७ ३ २३
एषवःस्तोमोमरुतइयंगीः	२ ४ ३	एषसुवानःपरितोमः	७ ३ २३	एषस्वपीतवैसुतः	६ ८ २८	एषायुक्परावतः	१ ४ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एषाव्यंभीभवति	४ ४ २३	एषुषुववाणितेभे	४ ५ २४	ओत्येनइद्रमृतयंगुः	१ ७ १८	ओच्छत्सारात्रीपरितकभ्या	१ २८
एषाशुभ्रानतन्मोविदा	४ ४ २३	एषुषुमत्वाबहुधाजातवेद	१ १०	ओमानमापोमानुपी	४ ८ ९	ओर्वभृगुवच्छि	६ ७ ९
एषास्यानभ्युमायुर्वधाना	५ ५ २७	एताअयंयुतस्युषः	४ ३ ११	ओमासश्रवणीष्टतो	१ १ ६	कंकतानकंकतो	२ ५ १४
एषास्यानोदुहिता	५ १ ७	एतुपूषारयिभंगः	६ २ ४०	ओर्वप्रभमत्या	८ ७ १४	कंतदानाअसक्षत	६ ४ ४५
एषास्यायुजानापराकात्	५ ५ २२	ऐभिरेम्रेदुवोमिरः	१ १ २६	ओश्रुष्टिर्विदुष्या	५ ४ ७	कनंश्रित्रमिषण्यसिचिक्रि	८ ५ १४
एषास्यावोमरुतनुभ्रान्	१ ६ १४	ऐभिरेम्रेसुर्यथाहवाङ्	२ ८ २७	ओषधयःसंवदन्ते	८ ५ ११	कंययिःकंहगच्छथः	४ ४ १४
एषोउषाअपूर्या	१ ३ ३३	ऐभिर्देदेवृण्यपौस्यानि	८ १ १७	ओषधीःप्रतिमोदध्वं	८ ५ ८	कुमारमजनयत्	८ ७ २३
एहगममृषयःसोम	८ ६ ६	ऐषुचाकन्धिपुरुहूत	८ ८ ५	ओषधीरितिमातरः	८ ५ ८	कःस्विदृक्षोनिष्ठितो	२ ४ २८
एहदेवामयोभुवा	१ ६ २७	ऐषुचेतदृषण्वती	६ ५ ४	ओषमितृष्टिवीमहं	८ ६ २७	कइमंदुशमिमं	३ ६ १२
एहवांपुषितसंवः	५ ८ ७	ऐषुधावापृथिवीयातं	८ ४ २७	ओषुष्टिराधसो	५ ४ २९	कइमंवांनिण्यमाचिकेत	१ ७ १
एहहरीब्रह्मयुजा	५ ७ २२	ऐषुधावीरवयसः	४ ४ २२	ओषुप्रयाहिवाजैभिः	५ ७ २०	कइवेदसुतेसचा	६ ३ ६
एहिमहिक्षयोदिधि	६ ४ ४४	ओकिवांसासुतेसचा	४ ८ २५	ओषुष्टिःप्रयज्यन्	५ ८ २४	कइव्यक्तानरःसनीळाः	५ ४ २३
एहिमनुद्वयुः	८ १ १०	ओचित्सखायसख्याववृ	७ ६ ६	ओषुस्वसारःकारवैश्रणोत	२ १३	कइषततुज्यतेकोवि	१ ६ ८
एहिवांविमुषोन	४ ८ २१	ओजस्तदस्यतिविवे	५ ८ ९	ओषुणांअग्नेश्वणुहित्वं	२ २ ४	कइस्वत्कःपृणात्कोयजाते	७ ३२
एहिसोमांअमिस्वर	१ १ १९	ओजिष्ठतेमप्यतो	३ १ २१	ओष्टाविष्मध्वास्त्रेवदंता	८ ५ ८	कउनुतेमहिमनःसमस्या	८ १ १५
एहमइहोतानिपीदा	१ ५ २४	ओत्यमंहभारथं	६ २ ५	ओसुष्टुतइद्रयाहि	२ ४ २०	कउश्रवक्तमोयज्ञियानां	३ ७ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ककुर्वेवृषभोवृषभोऽसीत्	५ २०	कथानूनवाधिमनाउपस्तव	६ ९	कदाभुवन्नथक्षयाणि	४ ७	कद्वक्तस्यधर्णसि	१ ७ २१
ककुर्वेवृषभो	६ ३ ४४	कथामहामहृषकस्यहेतुः	६ ९	कवामर्तमराधसं	१ ६	कद्वोअधमहानां	६ ६ २९
ककुर्वेऽतोमोरसः	७ २ १४	कथामहेरुष्टिभरावपुणे	३ ४ २१	कदावसोस्तोत्रंहर्यतः	८ ५ २६	कनिकदज्जुनयंप्रमुवाणः	२ ८ ११
कक्वाह्वभृगवःसुषोह्व	५ ७ २८	कथामहेरुष्टियाववाम	४ २ १५	कदावातोऽप्योविधत्	५ ८ ५	कनिकदत्कलशेगोभिरज्य	३ १०
कक्वाह्वयदकृत	५ ८ ९	कथाराधामसत्तायः	१ ३ २३	कदासूनुःपितरंजातइच्छा	५ ३	कनिकदनुपन्यामुतस्य	७ ४ १७
कक्वाह्वयतेमति	५ ८ १५	कथाशार्धायमरुतामृताय	३ ४ २१	कदिधानःपात्रंदेवयुतो	१ ८ २४	कनिकंतिहरिरासुज्यमानः	७ ४ ५
कक्वेभिर्दृष्ट्याधुषत्	६ ३ ५	कथाश्रुणोतिहृषमानमि	३ ६ ९	कदुषुष्माभिर्दृष्ट्वावतोनू	७ ७ २२	कनीनकेवविद्वधे	३ ६ ३०
कतरापूर्वाकतरापरायोः	२ ५ २	कथासबाधःशशमानो	३ ६ ९	कदुप्रियायधार्जेमनामहे	४ ३ २	कन्नय्योभतसीनां	५ ७ २७
कत्युभयःकतिसुषोसः	८ ४ १३	कथाहृतद्वरुणायत्वमग्ने	३ ४ २०	कदुप्रेष्टाविचारंयीणां	२ ४ २५	कन्याइववहतुमेतवाउ	३ ८ ११
कथाकदस्याउषसोभ्युष्टौ	३ ६ ९	कथोनुतेपरिचराणि	४ १ २५	कदुस्तुवतंक्तयंतदेव	५ ७ २७	कन्याउवारवायती	६ ६ १४
कथाकृत्स्नीवीरवान्	८ २ ६	कदतिवधंतसूर्यः	६ ६ २९	कदुन्नेऽस्याकृतं	६ ४ ४९	कन्यवतन्वाउशाशदाना	२ १ ५
कथातप्तदहमाधिकेतं	७ ७ २०	कदाक्षत्रभिन्यनरमा	१ २ १६	कदुमहीरुष्टाअस्य	६ ४ ४९	कपुष्परःकपुष्पमुहंघातन	८ ५ १९
कथातेअग्नेशुचयंतआयोः	२ २ १६	कदागच्छायमस्तः	५ ८ २३	कदूनंनकधप्रियः	१ ३ १५	कमुष्विदस्यसेनया	६ ५ २५
कथादाशेमनमसासुदान्	४ २ १६	कदाचनस्तरीरसि	६ ४ १९	कदूनंनकधप्रियः	५ ८ २४	कमेतंस्वयुवतेकुमारं	३ ८ १४
कथादाशेमाग्ने	१ ५ २५	कदाचनप्रयुच्छस्यु	६ ४ २१	कदिण्यासुवृषसानोअग्ने	४ २१	कयातच्छ्रुष्वेश्याशविष्ट	३ ६ ४
कथादेवानां कतमस्ययाम	८ २ ६	कदातइद्रुगिर्षणः	६ १ ११	कद्राप्रमचैतसे	१ ३ २६	कयतेअग्नेअग्निरः	६ ६ ५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
कयात्वंजुत्वा	६ ६ २४	कृविर्नुक्षामिर्नामचष्ट	३ ३ २५	कस्यवृषासुतेसर्वा	६ ६ २४	किनांअस्वद्विगंकद्वरत्वं	३ ५ ३
कयानश्चित्रआमुषदूती	३ ६ २४	कृविर्वेधस्थापयैषिमाहिर्नि	७ ३ ७	कस्यस्त्विसवनंवृषा	६ ४ ४५	किनांआतरगस्थं	२ ४ १०
कयानोभमक्रतयधृतेन	४ १ ४	कृवीनामित्रावरुणा	१ १ ४	कातउपतिर्मनसः	१ ५ २४	किंआतासुधदनाथंभवा	७ ६ ८
कयानोभमेषिवसःसुवृकिं	२ १ १	कश्छंदसायोगमावेदवीर	८ ६ १७	कातेअभ्यस्तकृतिःसूक्तः	५ ३ १३	किंमयस्विच्चमसण्यभास	३ ७ ५
कयाशुभासवयसः	२ ३ २४	कस्तउषःकथप्रिये	१ २ ३१	कामयादाव्युनाकड्वामं	३ ५ ३	किंस्त्रक्षकृण्वयंमहत्वं	३ ५ २५
करंभओषधेभव	२ ५ ७	कस्तमिंदृत्वावसुं	५ ३ १९	कामस्तदग्रेसमवर्तताधि	८ ७ १७	किंमुबाहोस्वंगरे	८ ४ २
कर्णगृह्यामघवाऔरदेव्यः	६ ५ १०	कस्तंजामिर्जनानां	१ ५ २३	कायमानोवनावं	३ १ ५	किंस्विदासीदधिष्ठानं	८ ३ १६
कहिंस्त्वित्तिद्वयधृभिर्नृन्	४ ७ ७	कस्तेमदहंद्वरंयोभूत्	७ ७ २२	काराध्वोप्राध्विनावां	१ ८ २२	किंस्विद्वनंकउत्सवृक्षभास	८ ३ १६
कहिंस्त्वित्तिद्वयजग्नि	४ ७ ७	कस्तंमातरंविधवामचक्रत्	३ ५ २६	कारुहंततोभिषक्	७ ५ २५	किंस्विद्वनंकउत्सवृक्षभास	७ ७ २८
कहिंस्त्वित्तातंद्वचेत्यासः	८ ४ १६	कस्तवाप्त्योमदानां	३ ६ २४	कावांभूदुपमातिःकयानः	३ ७ १९	किंस्विन्नोराजजगृहेकद	७ ६ ११
कविकेनुंघासिंभानुमद्रे	५ २ ९	कस्त्याजघसुजातय	४ ३ १३	काव्यंमिरदाभ्या	५ ५ ११	किंतवासोयद्रिर्दिरुपंदी	४ ४ ३१
कविंभृजंतिमर्ज्यं	७ १ ३३	कस्त्यनूंकतमस्यामृतानां	१ २ १३	कासीत्प्रमाप्रतिमाकिंनि	८ ७ १८	किंमगत्वाब्रह्मणःसोमगो	४ ८ १४
कविंशशासुःकवयोदंघा	३ ४ १८	कस्त्यनूनपरीणसः	६ ६ ६	कासुष्टुतिःशवसःसूनुं	३ ६ ११	किंमगत्वाभघवनभोजमा	७ ८ २२
कविःकवित्वादिरूपमा	८ ७ १०	कस्त्यमहाणिजुषुधुंवा	२ ३ २४	किंतंकृण्वंतीकीकटेषु	३ ३ २१	किंमंगरंभूचोदनः	६ ५ ३५
कविममिमुपंस्तुहि	१ १ २३	कविर्ननिण्यंविदयासि	३ ५ १७	किंदेवेषुत्यजएनंअकथं	८ १ १४	किमग्रदस्ताकृणुधः	२ ४ २७
कविर्मिषमचैतसं	६ ६ ५	करंभओषधेभव	२ ५ ७	किंनद्वृजिषांससि	२ ४ १०	किमन्येपर्यासते	५ ८ २६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
किमयंत्वावृषाकपिः	८ ४ १	कीरिद्रिद्विस्वामबसेजुहा ५	३ ४ १	कुबिद्रुपयंतीम्बः	६ ८ ९	कुतेचिदग्रमरुतोरणत	५ ४ २७
किमयमदेकिमवस्यपीता	४ ६ २३	कुतस्त्वमिन्द्रमाहिनः	२ ३ २४	कुबिद्रोअमिद्रुययस्य	२ २ १२	कुतचिद्रिद्विस्वामनेमिद्रुयः	३ ५ १०
किमाबंभासवरुणज्येष्ठ	५ ६ ८	कुत्राचिद्यस्यसमृत्तौ	३ ८ २४	कुबिद्रोअमिद्रुययस्य	३ ३ ७	कुतनश्चत्रीविचिनोतिदेव	७ ८ २४
किमादमंत्रस्तस्यसस्त्रिभ्यः	३ ६ १०	कुत्साएतेहयैश्चायशूषं	५ ३ ९	कुपुभकसद्वन्वीर	२ ५ १६	कुतनोयुश्विदयेपुषाहं	५ ६ ६
किमादुतासिद्विहन्	३ ६ २०	कुत्सायुष्मन्मशुपुनिबर्ही	३ ५ १९	कुहत्याकुहनुभुता	४ ४ १३	कुधिरमंसुसमितः	३ १ १
किमिच्छंतीसरमाग्नेदमा	८ ६ ५	कुमारभित्तिर	२ ७ १८	कुह्यातासुष्टुतिकाव्यस्य	१ ८ १५	कुपीनोअहयोदेव	८ ४ २७
किमितेविष्णोपरिचदयं	५ ६ २५	कुमारंमातायुवतिःसमुत्सृज्य	८ ८ १४	कुह्युतहंजःकसिचय	७ ७ ६	कुपीरलयजमानाय	५ २ २१
किमिदंवापुराणवत्	६ ३ २०	कुह्यवर्णमावृषि	७ ८ १	कुह्यःकुहजमनुः	६ ५ १८	कुषष्टिफालभाशितंकृणो	८ ६ २३
किमुभेष्टःकिमिद्विहो	२ ३ ४	कुमेस्तआयुजंरयदमे	८ १ ११	कुह्यिहोषाकुह्यस्तोरि	७ ८ १८	कुष्णतपमरुशतःपुरोभाः	३ ५ ७
किमुष्विदस्त्रेनिविदो	३ ५ २६	कुषिष्ठकंकुवित्कर्त्त	६ ६ १४	कुषिजायतेसनवासुनव्यः	७ २ ३२	कुष्णनियानंहरयःसुपर्णा	२ ३ २३
किमुनुवःकृणवामा	२ ७ ११	कुषित्सदेवीःसनयोनयो	३ ८ १	कुहादेवावधिना	४ ४ १३	कुष्णमुतोविविजेअस्य	२ २ ५
किमेतावाबाकृणवातवाहं	८ ५ १	कुषित्सस्यप्रहिमज	४ ७ २५	कुण्वपाजःप्रसितिन	३ ४ २३	कुष्णायदेनीममिवपैसा	७ ५ ३१
किमतीयोषामर्यतोबधु	७ ७ १७	कुषित्सुनोगविष्टये	६ ५ २६	कुणोतधुमवृषण	३ १ ३३	कुष्णःश्वेतोरुषोयामोअस्य	७ ७ ३
किमस्त्विद्विहोअप्येति	३ ५ २३	कुषिद्विहोमसायेवधासः	५ ६ १३	कुणोतस्त्ववरिवोयद्वत्या	३ ६ १२	कुष्णायद्रोष्वरुणीषसीद	८ १ २६
कियात्यायस्त्वमयाअवाति	१ ८ २	कुषिद्विहोमसायेवधासः	५ ६ १३	कुण्वतोवरिवोयद्वत्या	७ १ २४	कुष्णारजासिपत्सुतः	६ ३ ३०
कीरिद्रिद्विःसरमेकादशी	८ ६ ५	कुषिद्विहोमसायेवधासः	५ ६ १३	कुण्वतोवरिवोयद्वत्या	७ १ २४	कुण्वतुवन्दिवरपरि	७ १ ३७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
केतुकृष्णकृतव	१ १ ११	कोददशमयमंजायमानं	२ ३ १४	कोवेदनूनमेषां	४ ३ २८	कवःसमहृदिनता	५ ६ ११
केतुयजानांविदयस्य	२ ८ २०	कोदेवयंतमभवत्	१ ३ २१	कोवोतमैरुतःकृष्टिविद्यु	२ ४ ६	कव्यादममिद्राहिणोमिदूरं	७ ६ २१
केतंअमेरिपवेचंननास	४ १ ४	कोदेवानामवांअयावृणीते	३ ६ १३	कोवोमहातिमहतामुद	४ ३ २४	क्राणारुद्रामरुतोविश्वकृष्ट	८ ४ २४
केतेनरंहृयेतहृये	८ १ ९	कोनानामवचसासोग्याय	३ ६ १३	कोवोवर्षेष्टआनरो	१ ३ १३	क्राणारुद्रेभिर्वसुभिःपुरो	१ ४ २३
केतेनशमंत्सचतेसुषाम	६ ४ ३५	कोनुमर्याअमिथितः	६ ३ ४९	कृतप्रावाजरीताशश्वताम	८ ५ १७	क्राणाशिशुर्महीना	७ ५ ४
केममर्यकवियवतगोभिः	३ ८ १४	कोनुवांमित्रावरुणावृता	४ २ १३	कृत्यंतिकतवोहसुधीत	८ २ ६	क्रीळतोरश्मआभुवः	४ १ ११
केदय १मिकेदीविषं	८ ७ २४	कोनुवांमित्रास्तुतः	४ ४ ५	कृत्यंतिकतवोहसुधीत	८ २ ६	क्रीळतोरश्मआभुवः	४ १ ११
केहानरःश्रेष्ठतमाः	४ ३ २६	कोन्वत्रमरुतोमामहे	२ ३ २६	कृत्वहृत्पूणमुदरं	६ ५ ३२	क्रीळवःशधामारुतं	१ ३ १२
कोअमिमिद्विहविषा	१ ६ ८	कोमाददर्शकतमःसदेवः	८ १ १०	कृत्वादक्षस्यतरुविधर्म	२ ८ १७	क्रीळुर्मखोनमंहयुः	६ ८ १०
कोअदावेदकृहप्रवोचत्	३ ३ २४	कोमृत्कृतिकतमभागमि	३ ७ १९	कृत्वादक्षस्यतरुविधर्म	२ ८ १७	क्रीळुर्मखोनमंहयुः	६ ८ १०
कोअदावेदकृहप्रवोचत्	८ ७ १७	कोवःस्तोभंराधतियंजुजां	८ २ ४	कृत्वादक्षस्यतरुविधर्म	२ ८ १७	क्रीळुर्मखोनमंहयुः	६ ८ १०
कोअधनयौदेवकामः	३ ६ १३	कोवःस्तोभंराधतियंजुजां	८ २ ४	कृत्वादक्षस्यतरुविधर्म	२ ८ १७	क्रीळुर्मखोनमंहयुः	६ ८ १०
कोअधयुक्तेपुरिगा	१ ६ ८	कोवःस्तोभंराधतियंजुजां	८ २ ४	कृत्वादक्षस्यतरुविधर्म	२ ८ १७	क्रीळुर्मखोनमंहयुः	६ ८ १०
कोअस्यपीरःसधुमादमा	३ ६ ९	कोवःस्तोभंराधतियंजुजां	८ २ ४	कृत्वादक्षस्यतरुविधर्म	२ ८ १७	क्रीळुर्मखोनमंहयुः	६ ८ १०
कोअस्यवेदप्रथमस्याहः	७ ६ ७	कोवःस्तोभंराधतियंजुजां	८ २ ४	कृत्वादक्षस्यतरुविधर्म	२ ८ १७	क्रीळुर्मखोनमंहयुः	६ ८ १०
कोअस्यमुनंतविषी	४ १ ३३	कोवेदजानमेषां	४ ३ ११	कृत्वादक्षस्यतरुविधर्म	२ ८ १७	क्रीळुर्मखोनमंहयुः	६ ८ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
क१ स्यतेरुद्रशृङ्गपाकु	२ ७ १७	क्षेत्रस्यपतिनावयं	३ ८ ९	गुयस्कानोअमीवहा	१ ६ २१	गायत्सामनभृन्	२ ४ १३
क१ स्यवीरःकोअपश्यदि	४ १ २६	क्षेत्रस्यपतेमधुमंत	३ ८ ९	गभेनुनौजितादपतीकः	७ ६ ६	गायतित्वागायत्रिणः	१ १ १९
क१ स्यवृषभोयुवा	६ ४ ४५	क्षेत्रादपश्यंसनुत	३ ८ १४	गभेनुसंनन्वेपामवेद	३ ६ १६	गाहपत्येनसंत्य	१ १ २९
क१ स्यावामरुतःस्वधामी	२ ३ २५	क्षेमस्यचप्रयुजश्चत्वर्मादि	६ ३ १९	गभेमातुःपितृपिता	४ ५ २७	गावइवग्रामयूयुधिगिवा	८ ८ ७
कस्विदृषकतमास्वधिना	७ ८ २०	क्षेमोनमाधुःकतुर्नभद्रः	१ ५ ११	गभेयोपामदधुर्वत्समास	८ १ १४	गावउपावतावतं	६ ५ १६
कस्विदृष्यरजमोमहः	२ ४ ७	खेरथस्यखेनसः	६ ६ १४	गभेयुजस्यदवयुः	६ १ ३	गावश्चिद्वासमन्यवः	६ १ ४०
कस्विदामाकतमापुगणी	३ ८ २	गंतानोयज्ञंयज्ञियाः	४ ४ ३४	गभेयोअपांगभैः	१ ५ १४	गावोनयथमुपयंतिवध्रयः	६ ४ ६
कैयथुकदसि	५ ७ ११	गंतारहिस्थोवसे	१ १ ३२	गभेपेहिसिनीवालि	८ ८ ४२	गावोभगोगावइंद्रोमे	४ ६ २५
क्षुत्रजिन्वतमतजिन्वतं	६ ३ १६	गंत्यातिसवनाहरिभ्यां	४ ६ १५	गवामिवश्रियसेश्वंगमुत्त	४ ३ २४	गावोयवप्रयुताअर्योअक्षन्	७ ७ १६
क्षुत्रायवमवमिनित्वमावि	६ ३ १९	गंधर्वदृष्टापदमस्यरक्षति	७ ३ ८	गवाशिरंमथिर्नमिंद्रशुकं	३ २ ९	गिरयश्चिज्जिहते	५ ८ २४
क्षुत्रायवमवमिनित्वमावि	१ ८ २	गंधीराउदधोरिव	३ ३ ९	गव्यंतइंद्रंमुख्यायविप्राः	३ ५ २४	गिरश्चयामेगिर्वाहः	५ ७ २२
क्षपुस्त्रश्चदीदिहि	५ २ १९	गंधीरिणनउरुणामत्रिन्प्रपः	६ ६ १८	गव्योपुणोयथापरा	६ ४ २	गिरस्मइंद्राजसा	६ ७ १९
क्षुपोराजज्ञतःमना	१ ५ २७	गच्छतंटाशुपोगहं	६ ६ ८	गाथपतिमेधपति	१ ३ २६	गिराज्ञातइहस्मृतः	७ १ २६
क्षियंतंत्वमक्षियंतं	३ ५ २२	गुणानांवागुणपति	२ ६ २९	गाथश्रवसंसत्पति	५ ७ २४	गिरायगुतायुनजद्वरति	५ ४ १
क्षेतिक्षेमभिःसाधुभिः	६ ६ ६	गमद्वाजवाजयज्ञिद्रमस्यं	५ ३ १९	गामद्रैपआह्वयति	८ ८ ४	गिरायदीसवंधवः	६ ८ ३
क्षेत्रमिवविभमस्तेजनेन	१ ७ ३०	गमक्षस्तेवमन्याहिंशंसिषं	८ ८ २६	गायत्रेणप्रतिमिमीतेअकं	२ ३ १८	गिरावज्जोनमंभृतः	६ ६ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
गिरिनयःस्वतवाक्कुण्ड	३ ६ ४	गृष्टिःससुवस्थविरंतवा	३ ५ २६	गोमन्त्रःसोमवीरवत्	६ ८ ३२	ग्रावाणिवतदिदर्थजरेये	२ ८ ४
गिरिरंज्राज्रेजमानांअधार	७ ८ २७	गृहमेधासुआगत	५ ४ ३०	गोमोअप्रविर्माअश्वीयुजः	३ ४ १६	ग्रावाणोअपदच्छुना	८ ८ ३३
गिरांजुषेयामध्वरंजुषेयां	६ ३ १४	गृहोयाम्यरंकुतः	८ ६ २७	गोमांतरोयच्छुभयंते	१ ६ ९	ग्रावाणोनसुरयःसिधुमा	८ ३ १३
गिवैणःपाहिनःसुतं	३ ३ २	गोजिताबाह्अमितक्रतुः	१ ७ १५	गोमायुरदाजमायुरदात्	५ ७ ४	ग्रावावदक्षपुरक्षोसिसेध	७ ८ ९
गोणंभुध्नंतमसापंगळहं	८ ४ १०	गोजिज्ञःसोमोरथजिद्विर	७ ३ ३	गोमायुरकांअजमायुरकः	५ ७ ४	ग्रावाणांतसोअभिष्टुतः	७ २ १६
गोभिर्विष्टःप्रमंतिमिच्छ	५ ६ १५	गोत्रभिदंगोविद्वंज्रबाहुं	८ ५ २२	गोवित्पवस्ववसुविद्विरण्य	३ ३ १९	ग्रावाणांमहायुयुजानः	४ २ १२
गुहाशिरोनिहितमृधगक्षी	८ ३ १४	गोभिर्मिमिक्षुदधिरसुपा	३ ३ १४	गोपाइंदोनृपाअसि	६ ७ १९	ग्रीवाभ्यस्तउणिहाभ्यः	८ ८ २१
गुहामर्नारुपत्माना	५ ८ १०	गोभिर्यदीमन्येअस्वत्	५ ७ १८	गोषप्रज्ञास्तिवनेषुधिषे	१ ५ १४	घनेवविष्वग्विजह्य	१ ३ ११
गुहाहितंगुहंगळहं	२ ६ ३	गोभिर्वाणोअजयतेसोभरी	६ १ ३७	गौरीमीमेदनुवत्संमिषन्तं	२ ३ १९	घमासमंताविब्रुवन्त्यापनुः	८ ६ १६
गृहनांगुहंतमः	१ ६ १२	गोभिर्ष्टेमासंतिदुरेवां	७ ८ २३	गौरीमिमायसलिलानि	२ ३ २२	घर्मेवमधुजठरंमनेरु	८ ६ २
गृहंगृहमहनायात्य	२ १ ४	गोभिर्ष्टेमासंतिदुरेवां	७ ८ २५	गोर्धयतिमरुतां	६ ६ २८	घृतपृष्ठामनोयुजः	१ १ २६
गुणानाजमदग्निना	३ ४ ११	गोभिर्ष्टेमासंतिदुरेवां	७ ८ २७	ग्राश्रयश्वरश्चवावधंतं	५ १ ११	घृतप्रतीकंवरुतस्य	२ २ १२
गुणानोअगिरोभिः	१ ५ १	गोमदधावद्रथवत्सुवीरं	४ ३ २२	ग्रंथिनविष्यग्रथितंपुनानः	७ ४ १४	घृतंनपूतंतनूरेपाः	३ ५ १०
गुणेतदिद्वृतेशवः	६ ४ ४१	गोमदधुनासत्या	२ ८ ८	ग्रावाणःसवितानुवः	८ ८ ३३	घृतंपवस्वधारया	७ १ ६
गुमीतंतेमनइंद्रद्विर्वाहः	५ ३ ८	गोमद्विरण्यवद्रसु	५ ६ १८	ग्रावाणःसोमनोहिकं	४ ८ १३	घृतंमिमिक्षेधृतमस्य	२ ५ २३
गुणामितेसौभगत्वाय	८ ३ २७	गोमद्विदोअश्ववत्	७ ५ ८	ग्रावाणःउपरेश्वा	८ ८ २३	घृतप्रपःसौम्याजीर	६ ४ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पुतममेवैभ्यश्चस्यवर्धनं	८ २ १९	चक्रुवांसंक्रमवस्तदृष्टत २	३ ४	चतुर्विंशतिजिनोदेव	२ ३ १०	चर्षणीष्टतंमघवानमुष्यं	३ ३ १५
पुतवतीभुवनानामभिभि	५ १ १४	चक्रनवृत्तपुरुहूतवेपरं	४ २ ७	चतुःसहस्रगव्यस्यपुषः	४ १ २८	चाक्रुमतेनृपयोमनुष्याः	८ ७ १८
पुतवत्तमुपमासि	२ २ १०	चक्रयदस्याप्स्वानिषत्तं	८ ३ ४	चत्तोदृतश्चासुतः	८ ८ १३	चिकित्स्विन्मनसंत्वा	४ १ १४
पुतवत्तःपावकते	३ १ २१	चक्राणासःपरीणहृष्टिध्या १	३ २	चत्वारिंशतिभित्तिसमयंतः	४ ३ १	चितेतद्वांसुराधसा	८ ८ १
पुताहववदीदिवः	१ १ २२	चक्रायेहिस्रया १ कृनामभद्र १	७ २६	चत्वारितेअसुर्याणिनाम	८ १ १५	चितिमाचित्तिचिनवद्विषि	३ ४ १८
पुताहवनसंत्येमा	१ ३ ३१	चक्रिर्दिवःपवतेकृष्णोरसं	३ २	चत्वारिवाक्परिमितापदा	३ २२	चितिरपादमेविश्यायुः	१ ५ ११
पुतेनद्यावापृथिवीजुभि	५ १ १४	चक्रियोषिश्चाभुवना	३ १ १६	चत्वारिश्चक्रात्रयोभस्य	३ ८ १०	चितिराउपबर्हणं	८ ३ २१
पुतेनाभिःसमज्यते	८ ६ २४	चक्षुर्नोदेवःसविता	८ ८ १६	चत्वारिंशद्वातयस्य	२ १ ११	चित्रतद्वांसुरोयाम	२ ७ २०
पुतुपावकंभिनं	१ ५ ८	चक्षुर्नोधिचक्षुषे	८ ८ १६	चत्वारोमापैजवनस्यदानाः	५ २ २८	चित्रदेवानामुदगादनीकं	१ ८ ७
पुतुःस्येनायकृत्यने	८ ८ २	चक्षुर्भोत्रचमनश्च	४ ७ २०	चत्वारोमामशारस्य	२ १ ३	चित्रहृयद्वांसोर्जनवसि	५ ५ १४
मंतोवृत्रमतरावसी	१ ३ ९	चक्षुषःपितामनसाहिपीरः	८ ३ १७	चनितेदेवाओषधीष्यस्यु	५ ५ १७	चित्रहृच्छिरोस्तरणस्य	८ ६ १८
मन्मृग्राण्यपहिषः	६ ३ ३४	चतजहृषुतदुहःसचंते	७ ३ २५	चमूषच्छयेनःशकुनोविभु	७ ४ ९	चित्रहृद्वाजाराजकाहृदन्म	६ २ ४
चंद्रमभिचंद्रयंहरिमत	२ ८ २०	चनुरश्चिद्दमानाव	१ ३ २३	चरन्मसोहृशश्चिह	६ ५ १४	चित्रस्तेभानुःकतुप्राभि	८ ५ १७
चंद्रमाजुप्तं १ तरा	१ ७ २०	चतुर्दशान्येमहिमानोअ	८ ६ १७	चरित्रहिचेरिवाच्छेदिपुर्ण	१ ८ १०	चित्रावायेषुदीधितिः	४ १ १०
चंद्रमामनसोजातः	८ ४ १९	चतुर्भिःसाकंनवर्तिचनाम	२ २ २५	चरुनयस्समील्य	७ १ ९	चित्रैरभिभिर्बुधे	१ ५ ६
चकारताकृणवचनमन्या	५ ३ १०	चतुष्कपदायुवतिःसुपेशा	८ ६ १६	चर्कृत्यमरुतःपुसु	१ ५ ८	चित्रोयदभ्रादभेतोनविभु	५ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
चित्रोवांसुयामः	२ ४ १२	जज्ञानोनुगतकतुः	६ ५ २९	जनुभिद्रोमरुतस्त्वेष्येण	५ ४ २८	जानतांरूपमकृपंतविप्राः	८ ७ ७
चोदयंतसूनृताःपिन्वतं	७ ८ १५	जज्ञानोहरितोवृषा	३ ३ ८	जनेनशेषआहूयः	१ ५ १३	जानत्यहःप्रथमस्य	२ १ ५
चोदयित्रीसूनृतानां	१ १ ६	जज्ञिषइत्यागोपीध्यायहि	८ ५ ३	जनीयोमित्रावरुणा	२ १ २	जामिःसिधूनांभ्रातेव	१ ५ ९
छंदस्तुभःकुभन्यवः	४ ३ १०	जनवस्त्रिन्महिचिन्मन्य	४ ६ ८	जन्मन्जन्मश्चितोजात	२ ८ १६	जाम्यतीतपधनुः	६ ५ १४
छदित्यंतमदाभ्यं	६ ६ ७	जनयप्रोचनादिवः	६ ८ ३२	जयतंचप्रस्तुतंप्रचावतं	६ ३ १५	जायातप्यतेकितवस्यहीना	७ ८ ४
जंभयतमभितो	२ ४ २७	जनस्यगोपाभजनिष्टागृ	४ १ ३	जयसामिवतन्युतुः	१ २ १०	जायेदस्तमघवन्सेदुयोनि	३ ३ १९
जगतासिधुदिव्यस्तभाय	२ ३ १८	जनायचिद्यैवंतउलोकं	५ १ १७	जयंसकारेपुरुहूतकारिणः	६ २ ३	जायेवपत्यावघिदोवमहसे	३ ७ ७
जगृभमातेदक्षिणमिद्र	८ १ ३	जनासोअग्निदधिरसहः	१ ३ ८	जरतीभिरोषधीभिः	७ ५ २५	जिघम्याग्निहविषाघृतेन	२ ६ २
जवनेचोदृषां	४ ३ २६	जनासोवृक्षवर्हिषः	५ ८ ४	जरमाणःसमिध्यसे	८ ६ २४	जिह्वानुनुद्रेवततया	१ ६ १०
जघन्वाइंद्रमित्रेरु	२ ४ १७	जनितादिवोजनितापृथि	६ ३ १८	जराबोधतद्विषिद्वि	१ २ २३	जिह्वये ३ चरितवेमघोनी	८ १
जघन्वाउहरिभिःसंभृत	१ ४ १३	जनिताश्वानांजनितागवा	६ ३ १८	जागर्षितंभुवने	४ २ २५	जिह्वाभिरहननम	६ ३ ३०
जधानवृत्रस्वधितिर्बेनव	८ ४ १५	जनिष्टयोपापतयत्कीन	७ ८ १९	जातवेदसेसुनवामसोमं	१ ७ ७	जीमूतस्येवभवतिप्रतीकं	५ १ १९
जग्निवृत्रममित्रियं	७ १ २१	जनिष्टहिजेन्योअग्नेअह्ना	३ ८ १२	जातोअग्निरोचते	३ १ ३३	जीवाक्षांअभिधेतन	६ ४ ५१
जज्ञानंसप्तमातरः	७ ५ ४	जनिष्ठाउग्रःसहसेनुराय	८ ३ ३	जातोजायतेसुदिनये	३ १ ३	जीवरुदंतिबिमयंतेअध्व	७ ८ १९
जज्ञानःसोमंसहसेपपाय	५ ६ २३	जनिष्वादेववीतये	४ ५ २०	जातोयदंभुवनाव्यत्यः	१ १ १६	जजुरुषांनासत्योतवर्भि	१ ८ ९
जज्ञानपुवव्यबाधतस्पृधः	८ ४ १६	जनीयंतोन्वग्रवः	५ ६ २०	जामंतिवृज्यांअहवस्य	३ १ १	जषवृज्यामानुषस्य	७ ७ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
जुषस्वनःसमिधममेअष्ट	५ २ १	जेतानुभिरिदःपुस्तुशूरः	२ ४ २१	संगाबाजुम्यनूषत	६ ८ १६	तत्वापुतस्वामीमहे	४ १ १९
जुषस्वसप्रथस्तमं	१ ५ २३	जोषद्यमीसुयौसिचध्वै	२ ४ ४	संगीभिर्बाचमीख्यं	६ ८ २५	तत्वापुनंतमातरः	६ ७ १२
जुषस्वाग्निईक्यासजोषाः	३ ८ १८	जोषासवितयेस्यते	८ ८ १६	संगुतयेनेमक्षिपःपरीणस	१ ४ २१	तत्वापुतंकृष्णमहेयशस्तमं	५ २ २१
जुषाणोअग्नेप्रतिहयमेवचः	८ ७ ५	जोष्यमेसुमिधंजोष्याहुतिर	८ ८ १	संगुतयेनास्वर्णरं	६ १ २९	तत्वापुवेम्योमधुमसमंनरं	३ ५ ५
जुषाणोअग्निरस्तम	६ ३ ३७	जोहृत्रोअग्निःप्रथमः	२ ६ २	संगोभिर्बुध्नरसं	६ ७ २७	तत्वापुतारमोष्योः	७ २ ३
जुषेयायज्ञमिष्टये	६ ३ २०	जेयाभागंसहसानोवरेण	२ ६ २	संवेमिस्थानमस्विनः	१ ३ ९	तत्त्वानरोदमभा	१ ५ १९
जुषेयायज्ञबोधंतहवस्यमे	६ ३ १४	ज्मयाअत्रवसबोरंतदेवाः	५ ४ ६	संवेमिस्थानमस्विनः	६ ५ ७	तत्त्वानुष्णानिभिभ्रतं	७ १ ५
जुषेयायज्ञबोधंत	२ ७ २५	ज्यायांसमस्ययतुनस्यकेतु	४ २ २४	संतमिद्राधसेमहे	६ ५ २	तत्त्वामज्मेपुवाजिनं	६ ३ ३२
जुष्टद्वंदायमत्सरः	६ ८ २	ज्येष्ठआहचमसाहाकरेति	३ ७ १	संतुतन्वज्जतोभानुमन्वि	१ १४	तत्त्वामदायुष्यवे	६ ७ १९
जुष्टानरोमहाणावःपितृणां	५ ३ २२	ज्येष्ठंसोतरिंद्रायसोमं	५ ७ २१	संतुतन्वानमुत्तमं	६ ८ १२	तत्त्वामरुच्यतीपारि	५ ३ १६
जुष्टोदमूनाअतिथिर्दुरोणे	३ ८ १९	ज्योतिर्यज्ञस्वपवतेमधुमि	७ ३ १३	संतमदगृणीमसि	६ १ १७	तत्त्वामर्ताभगृभगत	३ १ ६
जुष्टोमदायदेवतातईदो	७ ४ १४	ज्योतिर्यज्ञायरोदसीभनु	३ २ २६	संतयव्यथागोभिः	५ ७ १७	तत्वायज्ञेभिरीमहे	६ ५ २
जुष्टोहिदुतोअसि	१ ३ २८	ज्योतिर्वृणीततमसोविजा	३ २ २६	संतसोतारोसंमदाय	७ ५ २१	तत्वाव्यपतिममेरयीणां	१ ४ २६
जुष्टीनईदोसुपथासुगानि	७ ४ १४	ज्योतिष्मंतंकेतुमंतं	६ ४ २९	सन्निपुष्टेभ्रंधरे	७ १ २७	तत्वाव्यपितोवचोभिः	२ ५ ७
जुहुराणाचिदक्षिना	६ २ २६	ज्योतिष्मतीमर्दितिधारय	१ २ २६	तत्वागीभिरुक्षया	८ ६ २५	तत्वाव्यविश्ववारा	१ २ २९
जुहुरेवित्तयंतः	४ १ ११	संगाथयापुराण्या	७ ४ २५	तत्वागीभिर्गिर्गणस	२ ५ २७	तत्वाव्यसुप्यो नव्यममे	४ ३ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तत्वाव्यहवामहे	६ ३ ३३	तत्प्रक्षयापूर्वथाविश्वेमथा	४ २ २३	तत्वाव्यव्यवसत्याः	१ ५ १०	तत्शुभमग्निमवसे	३ १ २६
तत्वाबाजेषुवाजिनं	१ १ ८	तत्सर्जयंतसुकुतु	६ ६ ६	तत्वार्यव्यमथाहुवेम	२ ४ २४	तत्संस्वायःपुरोरुचं	७ ४ २४
तत्वाविप्रोवचोविदः	७ १ ४८	तत्सर्ताअमत्यं	८ ६ २५	तत्वार्यव्यमथाहुवेम	३ ७ २०	तत्संधीचोरुतयोवृष्णानि	४ ७ ८
तत्वाविप्रोविपुन्यवा	३ १ ८	तत्समृजानमहिपंसानां	७ ४ ५	तत्वाधंमारुतंआजराष्टि	५ १ ८	तत्सबाधायुतमुचः	३ १ २९
तत्वाशोचिष्टदीदिवः	४ १ १६	तत्संज्ञसाधुमपिवात	२ १ १४	तत्वेधामेधायान्	६ ८ १६	तत्सानावाधिममयः	६ ८ १६
तत्वासुमिभिर्गिरः	४ ५ २३	तत्सुज्ञाहपिप्रोक्षन्	८ ४ १८	तत्वादुस्मृतीषह	६ ६ ११	तत्सिधवोमत्सरमिद्रपानं	७ ७ २५
तत्वांसहस्रचक्षसं	७ १ १७	तत्सुवंदवावक्षिना	३ ५ १६	तत्वादीर्घायुशोचिषं	४ १ १०	तत्सुप्रतीकसुशंस्वचं	४ ५ १८
तत्वांसुतेष्वाभुवः	७ २ ६	तत्सुजाधामंसोयोजवा	२ ४ २९	तत्वाधियानव्यस्याशविष्ट	४ ६ १४	तत्सुष्ट्याविवासे	६ १ २०
तत्वाहविष्मतीर्विशः	५ ८ १४	तत्सुवःशधमारुतंसुस्रयुः	२ ७ १३	तत्वाधियापरमयापुराजाः	४ ७ १०	तत्सातारोधनरुपुतं	७ १ २७
तत्वाहमिनोमधुमंतम	७ ३ ५	तत्सुवःशधेरधानां	४ ३ १२	तत्वाधिमहोमहायं	६ ६ ९	तत्स्मारथंमघवन्प्रावमात	१ ७ १४
तत्वाहिनवतिवेषसः	६ ८ १६	तत्सुवःशधेरथेशुभं	४ ३ २०	तत्वाबाजानांपतिं	६ २ १८	तत्हिन्वंतिमद्व्युतं	७ १ १०
तत्सुरोषमभीनरः	७ ५ १	तत्सुवःसखायोमदाय	७ ५ ८	तत्वाविश्वदुषददेवमंधसः	८ ६ १८	तत्हिशश्वतईकते	४ १ ६
तत्देवाभ्रजसः	२ ५ २०	तत्सुवःसखायःसंयथांसुतेपु	४ ६ १६	तत्सुगमासांअरुयासोअभा	५ ६ २२	तत्हिस्वराजंवृषभंतमोजसे	६ ४ ३६
तत्पृच्छतामजगामासवं	२ २ १४	तत्सुवःइंद्रचतिनमस्यशाकैः	४ ६ ७	तत्सुवःशधतीपुमानुषं	३ ५ ७	तत्सुवेमयतमुचः	६ २ १२
तत्पृच्छतीवजहस्तरथेष्टां	४ ६ १३	तत्सुवःइंद्रसुकुतु	४ ८ ३	तत्सिंशितासुवृक्तिभिः	६ ३ २५	तत्सुहोतारमध्वरस्यप्रचंतसं	५ २ २२
तत्पृच्छतोवरासःपराणि	४ ६ १२	तत्सुवःथंतोमतिभिःशिवा	८ २ १६	तत्सिंशितास्वध्वरं	६ ३ २५	तत्सुदित्याअगतामर्षतां	१ ७ २४

[illegible]

कोशः

॥ ३४ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तदिद्रुश्यचेतति	६ १ १०	तद्भद्रं तव दुस्सना	३ १ ६	तद्वाजामिद्विषमरुतः परं	२ ४ ३	तन्नस्तुरीपमधपोपयितु	२ ८ २३
तदिक्षकृतं दिव्यामहा माहुः	१ २ १५	तद्वाघां अथ सवितुर्वरेण्यं	२ ३ २	तद्वादिबोहृतिरोविभा	३ ८ २	तन्नस्तुरीपमधपोपयितु	५ २ २
तद्विक्रते करणंदक्षविप्र	४ १ ३०	तद्धः सुजातामरुतो महि	२ ४ २	तद्वायामिद्विषिंसयउत	४ ३ १६	नद्युस्यंपवमानस्यास्तु	७ ४ २
तदिन्मच्छन्सूद्रूपो वपुष्	७ ७ २९	तद्बुक्थस्य बृंहणा	४ ७ १७	तद्वावाजाक्रभवः सुप्रवाच	३ ७ ७	तन्नाकमयो अंगभीत	४ ३ १६
तदिह्वस्य परिपदानो अग्रम	८ १ २८	तद्वा नरा नासत्या वनुष्या	२ ४ २८	तन्त्यजेत्तरकरावनर्ग	७ ५ ३२	तन्वाचा मारभमाय	२ ४ १
तदिह्वस्य वृषभस्य धेनोः	३ २ २४	तद्वा नराशस्य पत्रियेण	१ ८ १४	तन्नपात्युक्तस्य या ना	८ ६ ८	तन्नेमि भवो यथा	६ ५ २४
तदिह्वस्य सवितुर्न किमे	३ २ २४	तद्वा नराशस्य राध्यै च	१ ८ १०	तन्नपाद्युक्तस्य ते गभिः	३ १ ३४	तन्नां अग्निमीनरः	४ १ १
तदुप्रयक्षतममस्य	१ ५ २	तद्वा नरासनयेदंस उग्रं	१ ८ १०	तन्नपात्युक्तस्य मानः	६ ७ २४	तन्नां अग्नेमपवव्यः पुरुषु	५ २ ८
तदुश्रेष्ठं सर्वं सुनोतना	८ ३ ८	तद्वा मृतं राक्षसी प्रमवीमि	८ ३ १४	तन्नपाद्युक्तस्य ते म	२ ५ ८	तन्नां अनुर्वासवितावरुथं	४ ३ ३
तदुचुपेमानुपेमा युगाणि	१ ७ १६	तद्वा यवृणीमहे	६ २ २४	तन्नुष्टया जित्स्वं नयती	८ १ १८	तन्नां दातमरुतो वाजिनं	२ ७ २०
तदुपुषामिना कृतं	४ ४ ११	तद्विप्रसो विपन्यवः	१ २ ७	तन्नइन्द्रस्तद्रह्यस्तदग्निः	१ ७ २५	तन्नां देवा यच्छत सुप्रवाच	७ ८ ८
तदंतं पृथिवि बृहत्	४ ४ ४	तद्वि विद्रियत् इंद्रो जुजोष	६ ६ ३४	तन्नः प्रबलस्य मे स्तु पुष्पे	४ ६ ४	तन्नां दद्यात् पृथिवी तन्न आ	७ ८ १२
तदेवस्य सवितुर्वार्यमहर	३ ८ ४	तद्विष्णाः परमं पदं	१ २ ७	तन्नइंद्रो वरुणे मित्रो अग्निः	५ ३ २७	तन्नां रायः पर्वतास्तज्ञ आपः	५ ३ २७
तदेवानां दिवतं भाय	२ ७ १	तद्दीर्घो वमरुतो महि वनं	४ ३ १४	तन्नइंद्रो वरुणे मित्रो अग्निः	५ ४ ६	तन्नां वाजा क्रमुक्षणः	२ ७ १०
तद्वियंवृणीमहे	८ ७ १३	तद्वा अग्रमनामहे	५ ५ १०	तन्नव्यसी हृद्रा जायमानं	१ ४ २६	तन्नां वातो मयो भुवान्तु	१ ६ १५
तद्वंधुः सरिदिति तं धियं धाः	८ १ २९	तद्वा गायमते सचा	४ ७ २५	तन्नस्तुरीपमद्रुतं	२ २ ११	तन्नां विवोचो यदिते पूरा चित्	४ ६ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तद्योविश्वामस्यवः	६ ८ ३३	तमधराधंसमहे	६ ४ ४५	तमानुनवृजनमन्वधाधि	४ ७ ७	तमिद्विप्रमिअस्यवः	६ १ १०
तद्योहिर्बुध्न्योअग्निर्कैः	४ ८ ७	तमध्वरेष्वाक्ये	४ १ ६	तमानोर्जकमसृतायुजुष्ट	५ ६ २१	तमिद्वोचेमाविदयेषु	१ ३ २१
तन्मक्रतमिद्वरचित्रपा	६ ६ ३८	तमप्संतशवसउत्सवेषु	१ ७ ९	तमिद्वमदुमागोहि	३ ३ ५	तमिद्वरोविद्वयंतेसमीके	३ ६ ११
तन्मिद्वस्यवरुणस्याभिष	१ ८ ७	तमसृक्षंतवाजिनं	६ ८ १६	तमिद्वजोहवीमिमुघवान	६ ६ ३८	तमिन्वेवृ वसमनासमा	३ ५ २
तपसायेअनाधुप्याः	८ ८ १२	तमर्केभिसंसाममिः	६ १ २१	तमिद्वदानमीमहे	६ ४ २	तमीहिन्वतिधीतयोदग	२ २ १३
तपंतिशत्रुस्त्रुणंभूम	५ ३ २६	तमर्बंतनसानसिमरुषं	३ ५ १६	तमिद्ववाजयामसि	६ ६ २२	तमीहिन्वत्यमुवः	६ ७ १७
तपुर्जभोवनआवातघोदि	१ ४ २३	तमर्बंतनसानसिगृणीहि	६ ७ ११	तमिद्वयोद्वैरायैति	६ १ २०	तमीहोतारमानुषक्	३ ५ ६
तपुर्धर्षातपनुरक्षसोये	८ ८ ४०	तमर्बोरायुवतयो	२ ७ २२	तमिद्वच्छंतिनसिमोविपु	२ २ १४	तमीकृतप्रथमंयज्ञसाधं	१ ७ ३
तपोष्वंशंअंतराभि	३ ८ ११	तमर्ब्यवावापृथिवीसचेत	८ ६ १४	तमिद्वस्सखित्वमीमहे	१ १ १९	तमीकृत्वयआहुतः	७ ३ ३३
तपोष्विद्विद्वितंतदिवस्य	७ ३ ८	तमर्ब्यपुक्षमुपरा	२ १ १२	तमिद्वस्तुह्यमग्निः	१ ५ २१	तमीकृत्वयोअर्चिषा	४ ८ २८
तमर्गिरस्वधमसासपथं	३ २ ८	तमर्ब्यमर्जयामसि	७ ४ २५	तमिद्वोषातमुषसियविद्वं	५ २ ३	तमीमण्वीःसमर्थआ	६ ७ १७
तमर्भासीत्तमसागूहममे	७ ७ १७	तमर्ब्यविष्णुर्मेहिमानुमो	८ ६ १४	तमिद्वच्छंतिजुहोस्त्वमध	२ २ १४	तमीमहृदंमस्यरायः	४ ६ १३
तमर्भिमस्तेवसवोन्मण्वन्	५ १ २३	तमर्ब्यराजावरुणस्तमधि	२ २ २६	तमिद्वर्भप्रथमंदध्रआपः	८ ३ १७	तमीमहेपुरुष्टंत	६ १ ११
तमर्भेपास्युततर्पिषां	४ ५ १९	तमर्हवाजसातये	६ १ ७	तमिद्वनैषुहितेषु	६ १ २०	तमीमृजंत्यायवः	७ १ ३३
तमर्भेष्टनाषहं	४ १ १५	तमर्हान्भुरिजोर्धिया	६ ८ १६	तमिद्वर्भसुहृद्वेभ	३ ५ २०	तमीशानंजगतः	१ ६ १५
तमर्भवःकेशिनीःसंहिरं	२ २ ६	तमागन्मसोभरयः	६ १ ३५	तमिद्वर्धतुनोगिरः	७ १ २०	तमृक्षमाणमव्ययं	७ ४ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तमृक्षमाणरजसिस्व	२ ५ २०	तमृष्टवामयंगिरः	६ ६ ३१	तयापवस्वधारया	७ १ २	तवत्यईदोअंधसः	७ १ ८
तमृज्येष्टनमसाहविभिः	५ ६ २१	तमृष्टहियोअभिभूत्योजाः	४ ६ ४	तयापवस्वधारया	७ १ ६	तवत्यदिद्विंयबृहत्	६ १ १८
तमृत्वागोतमागिरा	१ ५ २६	तमृष्टहियःस्विषुःसुध	४ २ १९	तयोरिदमवच्छवः	४ ४ ३२	तवत्येअग्नेअर्चयः	३ ८ २३
तमृत्वादध्यङ्कृषिः	४ ५ २३	तमृष्टर्हीद्वियोहस्त्वा	२ ४ १३	तयोरिदधसाव्यं	१ १ ३३	तवत्येअग्नेअर्चयः	४ १ २
तमृत्वानूनमसुरप्रचेतसं	६ ६ १३	तमृस्तुषुइद्वंतगृणीषे	२ ६ २७	तयोरिद्वतवत्यः	१ २ ६	तवत्येअग्नेहरितांयृतज्ञाः	३ ५ ५
तमृत्वानूनमीमहे	६ २ २०	तमृस्तुषुइद्वयोविदानः	४ ६ ११	तुरणिर्विधुतदर्शतः	१ ४ ७	तवत्येपितोददतः	२ ५ ६
तमृत्वापाध्योवृषां	४ ५ २३	तमृस्तोतारःपृथ्ययाविद	२ २ २६	तुरगिरित्सिषासति	५ ३ २०	तवत्येपितोरसारजांसि	२ ५ ६
तमृत्वायःपुरासिथ	४ ७ २३	तमृस्त्रामिद्वनरेजमानम	७ ६ १	तुरणिर्वोजनानां	६ ३ ४७	तवत्येसामपवमाननिण्ये	७ ४ २
तमृत्वावाजसातमं	१ ५ २६	तमृतथोरणयन्धूरसातौ	१ ७ ९	तुरत्समंदिधावति	७ १ १५	तवत्येसामशक्तिभिः	७ ७ ११
तमृत्वावाजिनंनरः	६ ८ ७	तमृर्मिमापोमधुमत्तमंवः	५ ४ १४	तुरत्समुद्रंपवमानज्मिणा	७ ५ १४	तवत्येनर्थनृतोपइद	२ ६ २८
तमृत्वावृत्रहतं	१ ५ २७	तमृषुसमनागिरा	६ ३ २६	तुरोर्भिवोविद्वंसुः	६ ४ ४८	तवत्रिधानुपृथिवीउतयोः	५ २ ७
तमृत्वासत्यसोमपाः	४ ७ २२	तमृत्विषाउपवाचः	२ ५ १२	तवक्रवातवतइंसनाभिः	४ ६ २	तवत्विषोर्जनमिमेजतयोः	३ ५ २१
तमृद्युमःपुर्वणीकहोतः	४ ५ १२	तमेवक्रषितमुद्राणमाहु	८ ६ ४	तवक्रत्वातवोतिभिः	६ ७ २३	तवद्युमतोअर्चयः	४ १ १८
तमृनूनंतविषीमंतमेषां	४ ३ २३	तमोपधीदधिरेगभमृत्वि	८ ४ २२	तवक्रत्वांसनेयंतवरातिभिः	६ १ १४	तवद्योर्दिद्विपौथ	६ १ १८
तमृनःपूर्वपितरोनवग्वा	४ ६ २३	तमृत्रभिप्रगायत	६ १ १७	तवद्योर्जानिर्वज्रहस्तता	५ २ २९	तवद्रप्साउदमुतः	७ ५ १०
तमृष्टवामयद्रमाजान	६ ६ ३३	तमृत्रभिप्रार्चत	६ ६ १५	तवत्यईद्वसत्येषुवह्वयः	८ ७ २६	तवद्रप्सोनीलवान्वाशक्र	६ १ ३५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तवप्रणीतींद्रजोहवानान् ५	३ १२	तवहृत्प्राद्विषमजो ४	६ १०	तस्माअग्निर्भरतःशर्मयस ३	६ १३	तस्यवयंसुमतायुजियस्य ४	७ ३२
तवप्रवेभिरध्वभिः ७	१ ९	तवमिहोब्रतवपोत्र २	५ १७	तस्माअपतिदिष्वा २	७ ४	तस्यवयंसुमतायुजियस्य ८	७ १९
तवप्रयक्षिसुदश ४	५ २२	तवमिहोब्रतवपोत्रमृविष ८	४ २१	तस्माहृदास्वहृषिः ५	७ २	तस्याःसमुद्राअग्निविष २	३ २२
तवप्रयाजाअनुयाजाश्च ८	१ ११	तवायंसोमस्त्वमेहवाङ् ३	२ १८	तस्माहृदिषेषुजयंत २	७ ४	तस्यद्वेतोरहयतआशवः ६	१ ३०
तवभ्रमासआशुयापतंति ३	४ २३	तवाहंसोररातिभिः १	१ २१	तस्माअशासबहुतकचः ८	४ १८	तस्यदिहस्त्वयवृण्यनि ३	६ ५
तवजायवृतस्पत ६	२ ३०	तवाहंसोमसरण ७	५ १५	तस्मादशाअजायंत ८	४ १८	तांआरुद्रस्यमीहृषोविवा ५	४ २८
तवविश्वेसुजोषसः ६	८ ८	तवाहमम्रकुतिभिः ४	१ १	तस्माअशास्वबहुतःसंभू ८	४ १८	तांआशिरपुरोकाशं ५	७ १९
तवमतेसुभगास २	७ ९	तवाहमम्रकुतिभिः ६	१ ३४	तस्माद्विराकजायत ८	४ १७	तांह्यानोमहिवरुथं २	७ २१
तवशरीरंपतयिष्ववर्बन् २	३ १३	तवेदविश्वमभितःपशव्यं ५	६ २३	तस्माअरगमाभवः ७	६ ५	तांउशतोविबाधय १	१ २२
तवशुक्रासोअचयः ७	२ ७	तवेदिंद्रप्रणीतिषु ५	८ १३	तस्मिन्निहसंयुतयः ६	४ २	तांउषस्वगिरमम ३	४ १०
तवश्रियासुदशोदेवदेवाः ३	८ १६	तवेदिंद्रावमंयु ५	३ २०	तस्मिन्निहसंयुतयः ६	४ २	तांपूषन्निवतमामेरयस्व ८	३ २७
तवश्रियेमरुतोमज्जयन्त ३	८ १६	तवेदिंद्राहमाक्षसा ६	५ ३२	तस्मातवस्यामनुदामि २	६ २६	तांपूषाःसुमतिवयं ४	८ २३
तवश्रियेव्यजिहीत २	६ ३२	तवेदुताःसुकीर्तयः ६	३ ४८	तस्मैन्नमभिधये ६	५ २५	तांवाधेनुनवांसरी २	२ १
तवश्रियोवयस्वेवविद्युतः ८	४ २०	तवेमाःप्रजादिव्यस्यरेतसः ७	३ १७	तस्येतेवाजिनोवयं ७	२ २	तांवादेवाःसुमतिमूर्जय ४	२ १६
तवस्यामपुरुवीरस्य २	७ ९	तवेमेसससिधवः ७	२ ८	तस्यधुमाअसद्रथः ६	२ ३८	तांसुतेक्रीतिमघवन्महि ८	१ १५
तवस्वाद्विष्टाभेसंहृष्टिः ३	५ १०	तवोतिभिःसचमानाअरि ४	२ १८	तस्यवज्रःकन्दतिस्मात्स्वर्षा १	७ १०	ताअन्नतवयुनवीरवक्षण ४	३ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ताअभिसंतमस्तुतं ६	७ ३२	तानःशक्रपाथैवस्य ४	४ ६	तामिरायातवृषणोपमेहव ६	२ ७	तावज्जिणमंदिनस्तोम्यमदे ८	५ ६
ताअस्यज्येष्ठमिद्रियं ८	७ १०	तानुभावोऽहमधिना २	८ ८	तामृज्युविभिरद्वयःसमुद्रा ५	१ २	तावदुषोराधोअस्मभ्यं ५	५ २६
ताअस्यनमसासहः १	६ ७	तानव्यसोजरमाणस्यम ५	१ १	ताभूरिपाशावनृतस्यसेत ५	५ ७	तावतिर्यातंजयुषाविपवतं ७	८ १७
ताअस्यप्रशनायुवः १	६ ७	तानस्तिपातनूपा ५	५ ८	ताभ्याविश्वस्यराजसि ७	२ ७	तावल्गादस्वापुरुषाकतमा ५	१ १
ताअस्यवर्णमायु २	५ २६	तानीद्रहानिबहुलान्यास ५	५ २३	तामदसानामनुषेदुरोण ७	८ २०	तावांगीभिर्विपन्यवः ५	६ १७
ताअस्यसूदोहसः ६	५ ५	तानृभ्यआसौश्रवसासुवी ४	५ १५	ताममेअसेहमेरयस्व ५	२ ८	तावांथियोवसेवाजयंती ३	७ १६
ताआचरंतिसमनापुरस्ता ३	८ २	तानोअथवनस्पती १	२ २६	तामस्वरीतिपरशोरिवप्र ४	३ २	तावांनरास्ववसेसुजाता १	८ १९
ताहृन्वे ३ वसमनासमानी ३	८ २	तानोरासप्रातिषाचोवसू ५	३ २७	तामहंतासदस्पती १	२ ३	तावांमित्रावरुणाधारयत् ८	७ २०
ताहृवर्षेतिमहस्यपौर्त्यं २	२ २५	तानोवाजवतीरिषः ४	८ २९	तामाताविश्वेदसा ६	२ २१	तावांवास्तृन्युदमसि २	२ २४
ताकृमांषतरास्मै २	४ १३	तान्यजत्रांक्रतावृधः १	१ २७	तामित्रस्यप्रशस्तये १	२ ३	तावांविश्वस्यगोपा ६	२ २१
तागृणीहिनमस्येभिःशुचैः ५	१ ११	तान्पूर्वयानिविदाहमहे १	६ १५	तामैअधिनाननीनां ५	८ ८	तावांसम्यगद्रुहाणा ४	४ ८
तावाताभद्राउषसःपुरासु ३	८ २	तान्वंदस्वमरुतस्तोउपस्तु ६	१ ३८	तामेअध्यानांहरिणां ६	२ २५	तावामघतावपरंहुवेम २	५ १
ताजिह्वयासदमेदंसुमेधा ५	१ १०	तान्वोमहोमस्तपव २	७ २१	तायज्ञमाशुचिभिश्चक्रमा ५	१ १	तावामघहवामहे ६	२ २६
तावृतेहृदमहृतोमहानि ३	६ ७	तावाहवांसुचेतुर्ना ४	४ २	तायज्ञेषुप्रशंसता १	२ ३	तावामियानोवसे ४	४ ३
तावृतेसत्यानुविनुज्यावि ३	६ ८	ताभिरागच्छतनरा ४	८ २८	तायोधिष्टमभिगाहृद्रनु ४	८ २७	तावामेधेरथानां ४	४ ४
तातेगृणतिषेधसः ३	६ २९	ताभिरायातमूतिभिः ५	८ ५	ताराजानाशुचिप्रता ४	५ २५	तावामेधेरथानां ४	४ ३२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ताविप्रचैयेजठरं पूजये	५ १ १०	ताहि श्रेष्ठवर्षसा	४ ४ ३	तिस्रोद्यावोनिहितांतरं	५ ६ ९	तुम्रांहुमुजुमश्चिनोदमेधे	१ ८ ८
ताविद्विद्वहानां	६ २ ७	ताहि श्रेष्ठदेवतातातुजा	५ १ ११	तिस्रोद्यावः सविमुद्यां	१ ३ ६	तुचेतनायतत्सुनः	६ १ २८
ताविहः शंसमर्थ	५ ६ १८	ताहुवेयोरिदं	४ ८ २७	तिस्रोभूर्मीधारयन्	२ ७ ७	तुजेनस्तेनपर्वताः संतु	४ २ १४
ताविहोषाताउषसिश्चुभ	६ २ ७	तिग्मचिदेममहिबर्षी	४ ५ ३	तिस्रोमातृक्षीन्पितृन्	२ ३ १५	तुभ्यंगावोधृतपयः	६ ८ २१
ताविद्वांसाहवामहेवां	१ ८ २२	तिग्मजंभायतरुणाय	६ १ ३३	तिस्रोयदमेगारदः	१ ५ १७	तुभ्यंघेतेजनाइमे	६ ३ ३४
तावृधंतावनुधुन्	४ ४ ३२	तिग्ममायुधंमरुतामनीं	६ ६ ३३	तिस्रोयद्वस्यसमिधः परि	२ ८ १८	तुभ्यंताअगिरस्तम	६ ३ ३२
तासुभ्राजाधृतासुती	२ ८ ८	तिग्ममेकांभिर्हितस्तथा	६ २ ३६	तिस्रोवाचईरयतिप्रवहः	७ ४ १७	तुभ्यंदक्षकविकृतो	३ १ १४
तासानसीशवसानाहिभू	५ ६ १५	तिग्मायदंतरशनिः पता	३ ५ २०	तिस्रोवाचउदीरते	६ ८ २३	तुभ्यंपयोयपितरावनीतां	१ ८ २४
तासुजिह्वासुपह्वये	१ १ २५	तिग्मायुधौतिमहेतीसुदो	५ १ १८	तिस्रोवाचः प्रवद्वज्योतिर	५ ७ १	तुभ्यं ब्रह्माणिगिरिइद्रतुभ्यं	३ ३ १६
तासुदेवार्यदाशुषे	५ ८ २	तिरः पुरुचिदधिनारजी	३ ४ ३	तीक्ष्णेनामिचक्षुषारक्षयः	८ ४ ६	तुभ्यंभरंतिक्षितयोयविष्ट	३ ८ १३
ताहृत्यद्वर्तियेदरं प्रमुद्रा	५ १ १	तिरश्चीनोविततोरदिमरे	८ ७ १७	तीव्रस्याभिव्यसोअस्यपा	८ ८ १८	तुभ्यंवाताअभिप्रियः	६ ८ २१
ताहिभ्रम्रमविदुतं	४ ४ ४	तिष्ठासुकंमघवन्मापरागाः	३ ३ १९	तीव्राः सोमासुआगहि	१ २ ८	तुभ्यंशुक्रासः शुचयस्तु	२ १ २३
ताहिभ्रम्रधारयेथेअनयू	५ १ १०	तिष्ठाहरीरथआयुज्यमाना	३ २ १७	तीव्राः सोमासुआगहि	६ ६ १	तुभ्यंश्चोतंयधिगो	३ १ २१
ताहिदेवानामसुराताव	५ ५ ७	तिस्त्रः क्षपश्चिरहातिवज	१ ८ ८	तीव्राण्योषांनृणवतेवृषपा	१ २०	तुभ्यंसुतास्तुभ्यंसुतोर्वा	८ ८ १८
ताहिमय्यभराणां	६ ३ २४	तिस्त्रोदंवीर्वाहिरिदं वरीयः	८ २ २२	तीव्रोवोमधुमाअयं	२ ८ ९	तुभ्यंसोमाः सुताइमे	६ ६ २५
ताहिशब्दतुङ्गंते	५ ६ १७	तिस्त्रोदेष्टानिर्कैतीरुपासते	८ ६ १६	तुजेतुजेयउत्तरे	१ १ १४	तुभ्यंस्तोकाधृतश्चता	३ १ २१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तुभ्यंहिन्वानोवसिष्ठ	२ ७ २५	तुविक्षंतेसुकृतंसुमयंघनुः	६ ५ ३०	तेआचरंतीसमनेवयोषां	५ १ १९	तेत्वामदाबृहद्विद्वस्वभावः	४ ६ १
तुभ्यमभ्रेय्यवहन्	८ ३ २७	तुविप्रिवावपोदरः	६ १ २३	तेभ्रोणीभिररुणेभिः	२ ७ २१	तेदशग्वाः प्रथमा	२ ७ २१
तुभ्यमुषासः शुचयः परा	२ १ २३	तुविप्रिवावृषभोवावृधानः	८ १५	तेगव्यतामनसादध्रमुब्धं	३ ४ १४	तेनः पूर्वास्तउपरासइदवः	७ ३ २
तुभ्यायमद्रिभिः सुतः	६ ६ १	तुविशुष्मतुविकृतो	६ ५ १	तेधाराजानोअमृतस्यमं	८ ४ २६	तेनः संतुयुजः सदा	६ ६ ३
तुभ्यायंसोमः परिपूतो	२ १ २४	तुतुजानोमहेमते	६ १ ९	तेधेदंस्वाभ्यः	६ १ ३२	तेनः सहस्रिणरयि	६ ८ १
तुभ्येदमभ्रेमधुमत्तमवचः	४ १ ३	तुवन्नोजीयान्तवसस्तवी	४ ६ ९	तेधेदंस्वाभ्यः	६ ३ ३४	तेनआस्रोवृकाणां	६ ४ ५३
तुभ्येदमिद्रपारिष्यतेम	८ ८ २५	तुणस्कंदस्यनुविशः	२ ४ १२	तेचिद्विपूर्वमिसंतिज्ञा	५ ४ १५	तेनइंद्रः पृथिवीक्षामवर्ध	४ ८ १३
तुभ्येदिमासवनाशूरविश्व	५ ३ ६	तुतीयेधानाः सवनेपुरुष्ट	३ ३ १८	तेजज्ञिरेदिवक्रुष्वासः	१ ५ ६	तेननासत्यागतं	१ ४ २
तुभ्येदिद्रमरुवते	६ ५ २८	तुदिलाअतदिलासोअद्रयः	४ ३ १	तेजानतस्वमोक्थं	६ ५ १६	तेननोवाजिनीवसूपश्चं	५ ८ ४
तुभ्येदिद्रस्वओक्थं	३ ३ ६	तुषुयन्नातुपुणाववक्षं	३ ५ ७	तेजिष्ठयातपनी	२ ६ ३१	तेनसत्येनजागृतं	१ २ ३
तुभ्येदेतेबहलाअद्रिदुग्धाः	१ ४ १८	तुष्टमेतत्कडुकमेतत्	८ ३ २६	तेजिष्ठायस्यारतिर्वेनेराद्र	४ ५ १४	तेनस्तोतुभ्यआमर	६ ५ ३०
तुभ्येदेनेमस्तः सुशेवाः	४ १ २७	तुष्टामयाप्रथमयातवेसजः	३ ७ ७	तेतंअम्रेत्वोताः	४ ५ २६	तेनस्वाधृतंवतत	६ २ २७
तुभ्येमाभुवनाकवे	७ १ २९	तेअज्येष्टाअकनिष्ठासउ	४ ३ २४	तेतंदेवनेतः	४ ३ ४	तेनूननोयमृतये	८ ७ १३
तूरण्यवोमधुमंतंघृतश्रुतं	६ ४ १९	तेअद्रयोदशयंत्रासआशवः	४ ३ ३०	तेतंदेवायदाशतः स्याम	५ २ २३	तेनोअबंतोहवनभृशतोहव	८ २ ७
तूरण्यवोंगिरसोनक्षत	५ ४ १९	तेअस्मभ्यंशमंयस	१ ६ १७	तेत्वामदाअमदंतानिवृ	१ ४ १६	तेनोगुणानेमहिनीमहिअ	२ ३ ३
तुरीयनामयुजियं	६ ५ ३६	तेअस्यसंतुकेतवोमृत्युवः	७ २ २३	तेत्वामदाइंद्रमादयंतु	५ ३ ७	तेनोगोपाअपाच्यः	६ २ ३५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तेनोनावमुरुष्यत	६ २ २३	तेरुणेभिर्वरमापिशंगैः	१ ६ १४	तेस्यामदेववरुण	५ ५ ९	तोशावृत्रहणाहुवे	३ १ ११
तेनोभद्रेणशर्मणा	६ १ २८	तेरुद्रासःसुमंखाअप्रयो	४ ४ ३४	तेस्यामयेअप्रये	३ ५ ८	तोशासारथ्यवावांना	६ ३ २०
तेनोमित्रोवरुणोअर्यमा	४ २ १३	तेवदत्प्रथमाम्रकस्त्रि	८ ६ ७	तेहिष्वावापृथिवीभूरिरस	८ ४ २५	रमनावहंतोदुरा	१ ५ १३
तेनोरक्षाभिधत्तु	१ २ २	तेवर्षतस्वतवसो	१ ६ १०	तेहिष्वावापृथिवीमातरा	८ २ ८	रमनासमत्सुहिनोतयुशं	५ ३ २५
तेनोरायोद्युमतोवाजवतः	४ ८ १०	तेर्विदन्मनसादीभ्याना	८ ८ ३९	तेहिष्वावापृथिवीविश्वसं	२ ३ ३	संविदर्वैतंगिरि	६ ४ ४४
तेनोरुद्रःसरस्वतीसुजो	४ ८ १०	तेविष्वादाशुषेवसु	७ १ ३७	तेहिन्विरेअरुणजेन्यवसु	६ ७ ७	संविदत्रिमृतशुर	८ ८ १
तेनोवसुनिकाम्या	४ ३ २९	तेवोहृदेमनसेसंतुयुश	३ ७ ९	तेहिपुत्रासोअदितेः	६ १ २५	संविदणीमधुपंशयानं	४ १ ३३
तेनोवृष्टिदिवरुपारि	७ २ ५	तेषांहिचित्रमुष्यं	६ ४ ५१	तेहिप्रजायाअमरंतुविश्व	८ ४ २४	संविदधुनवाजिनं	८ ८ १
तेप्रजासोम्युष्टिषु	७ ४ २४	तेषांहिमह्वामहतामनर्ब	८ २ ९	तेहियुशेषुयशियासऊमाः	५ ४ ६	संविदस्यक्रतुभिर्निषत्तं	४ १ ३२
तेभ्योगोधाअर्यकर्मदेत	७ ७ २१	तेसत्येनमनसागोपतिगाः	८ २ १६	तेहियुशेषुयशियासऊमाः	८ ३ ११	संविदित्रधाकल्पयंशयानं	४ १ ३२
तेभ्योद्युश्वहृदशः	४ ४ २२	तेसत्येनमनसादीभ्यानाः	५ ६ १२	तेहिवस्त्रोवसवानाः	१ ६ १७	संविदेवास्वधयामदंतं	४ १ ३२
तेमभाहृयार्थायुयुः	४ ३ ११	तेसीषत्तजोषमायज	५ ४ १०	तेहिअहंबर्षसस्तउन	४ ८ १२	संविद्विदीर्घपृथु	१ ३ १४
तेमन्वतप्रथमनामधेनोः	३ ४ १५	तेसुतासोमदितमाः	७ २ १६	तेहिष्मावनुषोनरः	६ २ २३	संनु मारुतंगुणं	६ ६ २९
तेमर्जुजतदृवांसोअग्नि	३ ४ १४	तेसुनवःस्वपंसःसुदंससः	२ ३ २	तेहिसत्याक्रतुष्टृशः	४ ४ ५	संन्व १ शिनाहुवे	५ ८ ३४
तेमायिनोमभिरसुप्रवैतसः	३ ३ २	तेसोमादोहरीइंद्रस्थनिंस	८ ४ ३०	तेहिस्थिरस्थशवसः	४ ३ ८	संसुमेधमहयास्त्रिर्विदं	१ ४ १२
तेरायातेसुवीर्यैः	३ ५ ८	तेस्पंद्रासोनीक्षणः	४ ३ ८	तोकेहितेतनयउर्वरासु	३ ७ १६	स्यमवोअग्रहणं	४ ७ १६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्यमुवःसत्रासाह	६ ६ १६	त्रिशाण्डतंविर्मिण्डद्रुसाकं	४ ६ २४	त्रिपादूर्ध्वजद्वैरुषः	८ ४ १७	त्रिर्वर्तियांतत्रिरनुव्रते	१ ३ ४
स्यमुषुवाजिनंदेवजुतं	८ ८ ३६	त्रिशादामविराजति	८ ८ ४७	त्रिभिःपुवित्रैरपु	३ १ २७	त्रिवंधुरेणत्रिवृता	१ ४ १
स्यस्यचिन्महतोनिर्मुगल्य	४ १ ३२	त्रिःषष्टिस्त्वामस्तोवाहृ	६ ६ ३३	त्रिभिष्टुदंभवितः	७ २ १८	त्रिवंधुरेणत्रिवृत्तारथेन	१ ८ १८
स्यानुक्षत्रियांअव	६ ४ ५१	त्रिःससमयूर्यःसस	२ ५ १६	त्रिमूर्धानंससरदिमगृणीवे	२ २ १५	त्रिवंधुरेणत्रिवृत्तारथेन	६ ६ ८
स्यानुपूतदक्षसः	६ ६ २९	त्रिःससयद्वाहान्तिवे	१ ५ १८	त्रिरंतरिक्षंसवितामहित्व	३ ८ ४	त्रिविष्टिधातुप्रतिमानमो	१ ७ १५
स्यानुयेविरोदसी	६ ६ २९	त्रिःससविष्पुलिङ्गाका	२ ५ १६	त्रिरश्विनासिंधुभिः	१ ३ ५	त्रिश्चिदुक्तोःप्रचिकितुर्षसु	५ २ १४
त्रयइंद्रस्यसोमाः	५ ७ १८	त्रिःससस्वानघोमहीरपः	८ २ ७	त्रिरस्यसधेनवोदुदुहे	७ २ २३	त्रिश्चिदुक्तोःप्रचिकितुर्षसु	५ २ १४
त्रयःकृण्वन्तिभुवनेपुरेतः	५ ३ २३	त्रिःस्ममाहःअथयोवैतसे	८ ५ १	त्रिरस्यतापरमासंतिस	३ ४ १३	त्रिषधस्थांसधधातुः	४ ८ ३२
त्रयःकेशिनंक्रतुया	२ ३ २२	त्रिकदुकेभिःपतति	७ ६ १६	त्रिरादिवःसवितर्वायौणि	३ ४ १	त्रिषधस्थेर्बहिषि	१ ४ १
त्रयःकोशासश्चोतंति	५ ७ १८	त्रिकदुकेषुचेतनं	६ १ १०	त्रिरादिवःसवितर्वायौषवी	३ ४ १	त्रीणिजानापरिभूषत्यस्य	१ ७ १
त्रयःपुवयोमधुवाहनेरथे	१ ३ ४	त्रिकदुकेषुचेतनं	६ ६ १९	त्रिरुतमादुणशरोचनानि	३ ४ १	त्रीणितआहुर्दुर्विबंधना	२ ३ १२
त्रातानोबोधिदृशानआ	३ ५ २४	त्रिकदुकेषुमहिषो	२ ६ २८	त्रिर्दिवःपृथिवीमेघतां	५ ६ २५	त्रीणित्रितस्यधाराया	७ ५ ४
त्रातारमिद्रमवितारमिद्रं	४ ७ ३२	त्रितःकृपेर्वहितोदेवान्	१ ७ २३	त्रिनौअश्विनादिव्यानि	१ ३ ४	त्रीणिपदान्यश्विनाः	५ ८ २९
त्रातारोदेवाअधिवोचता	६ ४ १३	त्रिधाहितपुणिभिर्गुह्यामा	३ ८ १०	त्रिनौअश्विनायजता	१ ३ ५	त्रीणिपदाविचक्रमे	१ २ ७
त्रातारोदेवाअधिवोचता	६ ४ १३	त्रिपंचाशःक्रीळतिवातप	७ ८ ४	त्रिनौअश्विनायजता	१ ३ ५	त्रीणिराजानाविदधेपुरुणि	३ २ २४
त्रायंतामिहदेवाः	८ ७ २५	त्रिपाजस्योष्टृषभोविश्वरू	३ ४ १	त्रियौतुधानःप्रसितितप	८ ४ ७	त्रीणिश्रुतात्रीसहस्रा	३ १ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
श्रीणिशुताश्रीसहस्रांशु	८ १ १२	स्वंगोत्रमंगिरोभ्योवृणोरप	४ ९	स्वतस्वद्वयाविनो	१ ३ २४	स्वदिवोबृहत्तःसानुकोपयः	४ १७
श्रीणिशुताम्यवैता	५ ८ १७	स्वचंसोमनोवशः	१ ६ २०	स्वतांमप्रउभयान्वि	२ ५ २१	स्वदुतःप्रथमोवरेण्यः	८ ७ ५
श्रीणिसरांसिपृच्छयः	५ ८ १९	स्वचितीतवदधैः	६ ५ ३३	स्वतांमोभयौअभिमान्	४ ७ ५	स्वदुतस्त्वमुनःपरस्याः	२ ६ १
श्रीण्यायुधितवजातवेद	३ १ १७	स्वचिचःशम्याअमेअस्याः	३ ४ २०	स्वतान्संचप्रतिचासि	२ ५ १९	स्वदुतोअमर्त्यः	४ ५ २२
श्रीण्येकउरगाबोविचक्रमे	२ ३ ६	स्वजघंयनमुधिमस्त्वस्यु	८ ३ ४	स्वतान्मृत्रहत्वेचोदयोनु	७ ७ ७	स्वदेविसरस्वति	४ ८ ३१
श्रीयच्छतामहिषाणामघो	१ २ ४	स्वजामिर्जनानां	१ ५ २३	स्वतान्मृत्रतरविदा	२ ४ ८	स्वच्छांचमहिमत	७ ४ २८
श्रीरोचनादिव्याधारयंत	२ ७ ७	स्वजिरोयनधनारुरोधि	१ ७ १५	स्वत्यत्पणीनांविदोवसु	७ ५ २४	स्वधियमनोयुजं	७ ४ २७
श्रीरोचनावक्रप्रीकृत	३ ४ ७	स्वतदुक्क्यामिद्रवर्हणाकः	४ ६ २१	स्वत्यमितोरथं	८ ८ २९	स्वधुनिरिद्रधुनिमतीः	२ ४ १७
श्रीयच्छतासिधवचिःक	३ ४ १	स्वतदेवजिह्वया	४ ५ २७	स्वत्यमिद्रस्यै	८ ८ २९	स्वधुनिरिद्रधुनिमतीः	४ ६ १०
अथं बकंयजामहे	५ ४ ३०	स्वतंत्रक्षणस्वते	१ १ ३४	स्वत्याचिदप्युता	४ ५ २	स्वच्छणोच्छृषतावीतहृष्यं	५ २ २९
अथंयमामनुषोदेवताता	४ १ २३	स्वतंत्रममेअसुतस्व	१ २ ३३	स्वत्याचिद्रातस्याभागाः	७ ७ ६	स्वनःपश्चादधरादुत्तरात्	६ ४ ३९
अथुदायंदेवहितंयथावः	३ ७ ९	स्वतंत्रमिद्रपर्वतनभोजसे	१ ४ १९	स्वत्याचिद्रदेवचित्रा	१ ५ ५	स्वनःपादहंसः	४ ५ २६
स्वकांजमुतपुण्यैवधीः	१ ४ १६	स्वतंत्रमिद्रपर्वतमहामुरुं	१ ४ २२	स्वत्येभिरागहि	१ २ ३१	स्वनःपादहंसः	५ २ २०
स्वकुर्विचोदयोर्कसांतौ	४ ६ २१	स्वतंत्रमिद्रमर्त्यै	४ २ ५	स्वत्वमहर्षयाउपस्तुतः	८ ५ ५	स्वनःसोमविश्वतः	७ ७ १२
स्वकुर्वेत्तुभ्यहत्वेव्याविध	१ ४ १०	स्वतंत्रमिद्रमर्त्यै	८ ८ २९	स्वदाताप्रथमोराधसाम	६ ६ १३	स्वनःसोमविश्वतोरक्ष	१ ६ २०
स्वकुर्वेत्तुनासिभुष्ममिद्र	४ ७ ३	स्वतंत्रमिद्रबावृधानो	२ १ २०	स्वदिवोवरुणविषभोजसा	४ २ १	स्वनःसोमविश्वतोवयोधाः	६ ४ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वनःसोमसुकुतः	७ ७ १२	स्वनोअमेअधरादुत्तरात्	८ ५ ८	स्वपाहीद्रसहीयसोवृन्	२ ४ ११	स्वरथंप्रभरोयोधमृष्वं	४ ६ २१
स्वनंमृद्रक्तयुः	३ ५ ९	स्वनोअमेअसुत	४ १ २	स्वपिमुंरुगयंशुनुवांसं	३ ५ १९	स्वरथिंपुरुवीरं	६ ५ १२
स्वनंमृद्रत्वाभिरुती	२ ६ २५	स्वनोअमेअगिरः	४ १ २	स्वपुरंमृद्रचिकिदनाभ्योज	६ ६ ३८	स्वराजैद्रयेचदेवाः	२ ४ १६
स्वनंमृद्ररावाचकृषसा	२ १ १७	स्वनोअमेअतवदेव	१ २ ३४	स्वपुरंरुचिष्वं	५ ७ १५	स्वराजैवसुमृतः	६ ८ १०
स्वनंमृद्ररावापरीणसा	२ १ १७	स्वनोअमेअपिप्रोरुपस्व	१ २ ३३	स्वपुरुष्याभरास्वक्या	८ ६ १५	स्ववरुणउतमित्रोअमे	५ २ १५
स्वनंमृद्रवाजयुः	५ ३ १५	स्वनोअमेअमहोमिः	६ ५ ११	स्वपुरुसहस्राणिशुतानिच	४ ३ ७	स्ववरोसुषाम्णे	६ २ १४
स्वनंमृद्रशूरशूरैः	७ ७ ७	स्वनोअमेअरुणस्यविद्वान्	३ ४ १२	स्वभगोनआहिरक्षमिषे	४ ५ १५	स्ववर्मासिसप्रथः	५ ३ १५
स्वनंमृद्रामरंभोजो	६ ७ २	स्वनोअमेअसनयेचनानां	१ २ ३३	स्वभुवःप्रतिमानंरुथिव्या	१ ४ १४	स्ववलस्वगोमतः	१ १ २१
स्वनंमृद्रासाहस्ते	६ ५ १०	स्वनोअसिभारतामं	२ ५ २८	स्वमस्वत्यदोधतः	८ ८ २९	स्वविश्वमदिवःसीदआसु	४ ५ ७
स्वनंमिद्रकुत्या	४ ८ २	स्वनोअस्यामृद्रदुर्हणायाः	१ ८ २६	स्वमहोमृद्रतुभ्यहृक्षाः	३ ५ २१	स्वविप्रस्वकविः	६ ८ ८
स्वनुचक्षांसिसोमविश्व	७ ३ १९	स्वनोअस्याअमतेरुतमुधः	६ ४ ५०	स्वमहोमृद्रयोहृष्यं	१ ५ ४	स्वविश्वस्यजगतः	८ ५ २१
स्वनुचक्षांश्चभानु	३ १ १५	स्वनोअस्याउपसां	३ १ १५	स्वमहीमवर्निविश्वधेनां	३ ६ २	स्वविश्वस्यधनदाअसि	५ ३ २०
स्वनुमिर्नमणोदेववीतौ	५ २ २९	स्वनोगोपाःपथिहृत्	२ ६ ३०	स्वमानेभ्यमृद्रविश्वजन्वा	२ ४ ९	स्वविश्वस्यमेधिर	१ २ १९
स्वनोअमृद्रायुधु	६ ३ २३	स्वनोवायवेचामपूयः	२ १ २३	स्वमायाभिरनवधमायिनं	८ ८ ५	स्वविश्वोदधिषेकेवलानि	८ ५ १५
स्वनोअमृद्रपुषा	४ १ २	स्वनोमृद्रहंतम	७ ७ १२	स्वमायाभिरपमायिनो	१ ४ ९	स्वविश्वेषांवरुणासि	२ ७ ७
स्वनोअमृद्रमिभिः	८ ७ २९	स्वपवित्रेजसोविधमणि	७ ३ १७	स्ववविष्टदाशुषः	६ ६ ५	स्वविष्णोसुमतिविश्वज	५ ६ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वंह्यानां चंद्र	२ १ १८	त्वंसौमनाभज	६ ७ २२	त्वंह्यदिद्रकुत्समावः	५ २ २९	त्वंहिशाश्वतीनां	६ ७ १
त्वंह्यानां चंद्रायां	४ ६ १०	त्वंसोमकृतुभिः सुक	१ ६ १९	त्वंह्यदिद्रबोदी	१ ५ ४	त्वंहिशूरः सनिता	२ ४ १८
त्वंह्यानां चंद्रानां	६ १ १८	त्वंसोमतनुहृद्यः	६ ५ ३३	त्वंह्यदिद्रसतयु	१ ५ ५	त्वंहिष्माण्डाय वयश्चर्युता	३ २ १
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्रस्य	४ ७ ३	त्वंसोमनुमादनः	६ ८ १४	त्वंह्यदिद्रारिषण्यन्	१ ५ ४	त्वंहिसत्योर्मधवक्षनानेतः	६ १३
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	८ ८ ५	त्वंसोमपणिष्ठ्याभा	६ ८ १२	त्वंह्यदिद्रारिषणीनां	८ ४ १५	त्वंहिसंप्रतरसि	२ ६ १४
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	४ ६ २२	त्वंसोमपविमानः	७ १ १६	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धयन्	७ १ ८
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	१ ५ ४	त्वंसोमपितृभिः संविदान	६ ४ १३	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ६ ४	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	३ २ १०	त्वंसोमप्रधिकितो	१ ६ १९	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ५ २४	त्वंहोतामनुहितः	१ १ २७
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	७ १ २९	त्वंसोममहेमगं	१ ६ २०	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ५ १	त्वंहोतामनुहितः	४ ५ २२
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	७ ३ १७	त्वंसोमविपुञ्चितं	६ ८ ६	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ४ १२	त्वंहोतामनुहितः	४ ५ १३
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	८ ७ २१	त्वंसोमविपुञ्चितं	७ १ ४०	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ७ २	त्वंहोतामनुहितः	६ ३ ३१
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	१ १ १०	त्वंसोमसुरपथः	७ २ १०	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ १ १८	त्वंहोतामनुहितः	२ २ १३
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	७ २ १३	त्वंसोमासिधारयुः	७ २ १३	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ १ १३	त्वंहोतामनुहितः	४ ४ ३५
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	७ २ १३	त्वंसोमासिसत्यतिः	१ ६ १९	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ४ ३८	त्वंहोतामनुहितः	३ ६ २८
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	५ ४ २२	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ६ ३५	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	७ १ ५	त्वंहोतामनुहितः	६ ४ ३७
त्वंह्यानां चंद्राणां चंद्राणां	१ ८ २६	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ६ ३५	त्वंह्यदिद्रामघर्षणीनां	६ ६ ३७	त्वंहोतामनुहितः	१७ ५ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वद्भोक्तायात्वन्मनीषाः	३ ५ ११	त्वमग्नेत्वष्टाविधुते	२ ५ १७	त्वमग्नेवज्रपुन्यतोनिपाहि	५ २ ६	त्वमपामपिधानावृणोरप	१ ४ ९		
त्वद्विपुत्रसहस्रो	३ १ १४	त्वमग्नेषुभिस्त्वर्मा	२ ५ १७	त्वमग्नेवरुणोजायसेषत्	३ ८ १६	त्वमपोयद्वेत्तुर्वशाया	४ १ ३०		
त्वद्वियाविशंआयुज्ञसि	५ २ ७	त्वमग्नेद्रविणोदा	२ ५ १८	त्वमग्नेवसृरिह	१ ३ ३१	त्वमपोयद्वज्रजघन्वान्	३ २ १०		
त्वद्वियेद्वपार्थिवालि	४ ७ ३	त्वमग्नेपुरूषोविशेविशे	३ ८ २६	त्वमग्नेवाधत्तसुप्रणीतिः	३ ४ १८	त्वमपोविदुरोविषूचीः	४ ७ २		
त्वद्वाजीवाजंभरोविहायाः	३ ५ ११	त्वमग्नेप्रथमोअंगिरा	१ २ ३२	त्वमग्नेवीरवधशः	५ २ २०	त्वमर्थमाभवसियत्	३ ८ १६		
त्वद्विप्रोजायतेवाज्यमे	४ ५ ९	त्वमग्नेप्रथमोअंगिरस्समः	१ २ ३२	त्वमग्नेवृजिनवर्तनि	१ २ ३३	त्वमसिप्रशस्यः	५ ८ ३५		
त्वद्विषासुभगसौभगानि	४ ५ १५	त्वमग्नेप्रथमोमातरिश्चने	१ २ ३२	त्वमग्नेवृषभःपुष्टिवर्धनः	१ २ ३२	त्वमस्माकमिद्विश्वथं	२ ४ १७		
त्वमंगजरितारंयविष्ट	३ ८ १७	त्वमग्नेप्रमतिः	१ २ ३३	त्वमग्नेव्रतपाअसि	५ ८ ३५	त्वमस्यपारेरजसोव्यामनः	१ ४ १४		
त्वमंगप्रशंसिषः	१ ६ ८	त्वमग्नेप्रयतदक्षिणं	१ २ ३४	त्वमग्नेशशमानाय	२ २ ९	त्वमायुसंप्रतिवर्तयोगोः	१ ८ २५		
त्वमग्नेइंद्रोद्वृषभः	२ ५ १७	त्वमग्नेबृहद्वयः	६ ७ ९	त्वमग्नेशोविषाशोशुचानः	५ २ १६	त्वमाविथन्यतुर्वशयदु	१ ४ १८		
त्वमग्नेइंद्रितोजातवेदः	७ ६ १९	त्वमग्नेमनवेधामवाशयः	१ २ ३२	त्वमग्नेसुप्रथमासिजुष्टो	४ १ ५	त्वमाविथसुश्रवस्तथोति	१ ४ १६		
त्वमग्नेउरुशांसायवाधत्ते	१ २ ३४	त्वमग्नेयुशानां	४ ५ २१	त्वमग्नेसहसासहत्तमः	२ १ १३	त्वमित्सुप्रथाअसि	६ ४ ३२		
त्वमग्नेक्रुभुराकेन	२ ५ १८	त्वमग्नेयज्यवेपायुः	१ २ ३४	त्वमग्नेसुभृतउत्तमं	२ ५ १९	त्वमिद्वनयुग्वाअवोनृन्	१ ८ २६		
त्वमग्नेअदितिर्देव	२ ५ १९	त्वमग्नेराजावरुणो	२ ५ १७	त्वमग्नेसहवारण्वसंरह	५ १ १७	त्वमिद्वप्रतूर्तिषु	६ ७ ३		
त्वमग्नेअमृतत्वत्तमे	१ २ ३३	त्वमग्नेरुद्रोअसुरो	२ ५ १८	त्वमग्नेधर्मजयमानः	३ ५ २२	त्वमिद्वबलादधि	८ ८ ११		
त्वमग्नेगहर्षतिः	५ २ २१	त्वमग्नेवज्रपुन्यतोनिपाहि	४ ५ १९	त्वमग्नेवज्रपुन्यतोनिपाहि	१ ६ ३१	त्वमिद्वयशाअसि	६ ६ १३		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वमित्रसुजोषं	८ ८ ११	स्वमेताग्निप्रियेभिनाम	८ १ ३	स्वदाक्षमेवरुणोपुतमतो	२ २ १	स्वाद्येभिरुक्थे	७ ७ १०
स्वमित्रवर्धितवाजपस्कः	५ ३ ३	स्वमेताजमराज्ञोद्विर्वा	१ ७ १६	स्वदाहिनेऽपितरःसोमपूर्व	७ ७ ८	स्वाद्येभ्युत्थिष्वार्य	७ ७ ५
स्वमित्रस्ववसाक्मुखाः	५ ४ ३	स्वमेताम्बुतोजहतः	१ ३ २	स्वद्येभिर्ब्रह्मजायं	६ ६ २०	स्वाद्येभ्युत्थिष्व	३ १ ७
स्वमित्राग्निभूरसि	८ ८ ११	स्ववाम्योसुरयमारुहं	८ ३ १९	स्वहोदुहित्रेभद्रुकुणोति	७ ६ ३३	स्वाद्येभ्योत्थिष्व	७ ७ ५
स्वमित्राग्निभूरसिष्वर्ध	६ ७ १	स्वयाववापुस्तमुदासो	२ ५ २५	स्वहोमावाधेदुपसोमपल	८ १ १७	स्वाद्येभ्योत्थिष्व	६ ७ २३
स्वमित्राग्निष्व	७ १ १३	स्ववायव्यसुतंमं	२ ६ ३०	स्वहावद्रजसुहंतं	१ ६ १०	स्वारिंहिसातरः	७ ७ २८
स्वमित्राग्निष्व	८ ८ ११	स्ववायव्यपयमानेनसोम	७ ७ २२	स्वहारंवायुंभजोहमोह	८ २ १०	स्वायंभिसितयःपृथिव्या	७ ७ ५
स्वमित्रोपरीष्व	७ १ २५	स्ववायव्यमंभयव्युष्ये	२ १ २१	स्वहारमद्रजागोषा	६ ७ २५	स्वावाजीहवसेवाग्निनेवः	७ ६ २१
स्वमित्राग्निष्व	१ ६ ३३	स्ववायव्यमंभयव्युष्ये	२ ७ २१	स्वहोपाग्निप्रभु	२ ५ १	स्वाविधेभ्युत्थिष्व	७ ५ ९
स्वमित्राग्निष्व	७ ५ २१	स्ववायव्यमंभयव्युष्ये	८ ७ १	स्वहोर्जासातरंयं	६ २ ३०	स्वाविधेभ्युत्थिष्व	६ २ ११
स्वमीशिषेवसुपतेवसुना	२ ७ १०	स्ववायव्यमंभयव्युष्ये	७ ७ २५	स्वाभिन्नमवसुमं	१ ३ ३२	स्वाविधेभ्युत्थिष्व	७ १ १३
स्वमीशिषेसुतानां	६ ७ ७७	स्ववायव्यमंभयव्युष्ये	२ ६ ३०	स्वाजनाममसुमेभिर्द्र	७ ८ २२	स्वाविधेभ्युत्थिष्व	६ १ १८
स्वमुत्समासोषधे	८ ५ ११	स्ववायव्यमंभयव्युष्ये	६ ८ २५	स्वादुतमंभेजसुतंयुगेयुगे	७ ५ १८	स्वाविधेभ्युत्थिष्व	६ ७ २
स्वमुत्साकृतुमिर्ब्रह्मनाद	१ ३ २	स्ववायव्यमंभयव्युष्ये	६ २ ३	स्वाद्येभ्युत्थिष्व	१ ७ १५	स्वाविधेभ्युत्थिष्व	३ ३ ६
स्वमेकस्यब्रह्मन्	७ ७ २१	स्ववायव्यमंभयव्युष्ये	६ ७ १	स्वापूर्वैरुक्थेभ्योभिरीय	८ ५ १३	स्वाविधेभ्युत्थिष्व	७ ३ १६
स्वमेतद्वारवः	६ ६ २३	स्ववायव्यमंभयव्युष्ये	२ ८ ३	स्वाभ्युत्थिष्व	७ २ २०	स्वाविधेभ्युत्थिष्व	१ १ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वाहृत्विद्वाणसातौ	१ ५ ५	स्वामिभ्रेप्रथममायु	१ २ ३४	स्वामिच्छवसस्पते	५ ८ १३	स्वामुतेस्वामुवः	७ ७ ४
स्वाहिंमद्रतममर्कशोकैः	४ ५ ६	स्वामिभ्रेप्रथमदैवयंतः	३ ५ ११	स्वामिद्वष्टृणतेत्वायवः	८ ४ २१	स्वायुजातवतत्सोमसख्यः	३ ६ १७
स्वाहिष्मार्चणयः	४ ५ १	स्वामिभ्रेप्रदिवआहुतधृतैः	३ ८ २६	स्वामिदस्ताडयसोम्यष्टिषु	८ ७ ६	स्वायुजानिखिंदरसूर्यस्य	३ ६ १७
स्वाहिसत्यमद्रिवः	६ ४ १	स्वामिभ्रेमनीषिणः	३ १ ७	स्वामिदाहोनरः	६ ७ ३	स्वायुद्रसोमसुषुमासुदक्ष	१ ७ १३
स्वाहिसुप्सरस्तमं	६ २ ३०	स्वामिभ्रेमनीषिणः	६ ३ ३९	स्वामिद्विवायवः	६ ६ २०	स्वावतोहोद्विक्खेअभि	५ ३ ९
स्वाह्रीं३ द्रावसेविवाचः	४ ७ ५	स्वामिभ्रेयजमानानुब्यून्	७ ८ २९	स्वामिद्विसहसस्पुत्र	१ ३ २०	स्वावतःपुरुवसो	६ ४ १
स्वाह्रिभ्रेसदमित्समन्यवः	३ ४ १२	स्वामिभ्रेमानुषीरीकतेवि	३ ८ २६	स्वामिद्विह्वामहे	४ ७ २७	स्वषीमंतोअध्वरस्वेवदि	५ १ ८
स्वादत्तेमीरुद्रशंतमेभिः	२ ७ १६	स्वामिभ्रेवसुपतिवसूनां	३ ८ १८	स्वामिघंवयुमर्म	६ ५ ३२	स्वेअभ्रज्राहवनाभिभूरि	५ १ २६
स्वामिभ्रेअगिरसोगुहाहितं४	१ ३	स्वामिभ्रेवाज्रसातमं	४ १ ५	स्वामिद्वृत्रहतम	४ २ ६	स्वेअभ्रेविश्वंअमृतसो	२ ५ १९
स्वामिभ्रेअतिथिपूर्य्यविशः	३ ८ २६	स्वामिभ्रेसमिधानोवसिंहः	५ २ १२	स्वामिद्वृत्रहतम	५ ८ १६	स्वेअभ्रेसुमतिमिक्ष	१ ५ २०
स्वामिभ्रेआदित्यासः	२ ५ १९	स्वामिभ्रेसमिधानंयविहय	३ ८ २६	स्वामिद्वृत्रहतमसुता	६ ६ २६	स्वेअभ्रेस्वाहुत	५ २ २२
स्वामिभ्रेअकृतायवःसमीषि	३ ८ २६	स्वामिभ्रेस्त्रार्थः	४ ५ २२	स्वामीकतेअजिरंदूत्वाय	५ २ १४	स्वेअसूर्यं१ वसवोन्यूष्वन्	५ २ ८
स्वामिभ्रेदमआवि	२ ५ १८	स्वामिभ्रेहरितोवावशानाः	५ २ ७	स्वामीकैअवष्टिता	४ ५ २१	स्वेइद्रेसुमर्गेयवि	१ ३ ९
स्वामिभ्रेधर्णसिंविश्वधावयं३	८ २६	स्वामिभ्रेहृविष्मंतः	४ १ १	स्वामुग्रमवसेचर्षणीसह	४ ७ २८	स्वेइंद्राप्र्यंभूमविप्रा	२ ६ ५
स्वामिभ्रेपितरमिष्टि	२ ५ १८	स्वामिभ्रेष्ठाचरामसि	६ ७ १६	स्वामुजातवेदसं	८ ८ ८	स्वेकृतुमपिर्वृजतिविश्वं	८ ७ १
स्वामिभ्रेपुष्करादधि	४ ५ २३	स्वामिभ्रेस्याम्यचिदेवपुर्वं	३ ८ १७	स्वामुतेदधिरेहृग्यबाहं	५ २ २३	स्वेधर्माणभासते	७ ७ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वमिन्द्रसजोबलं	८ ८ ११	त्वमेतानिप्रपिषेविनाम	८ १ ७	त्वयाकरोष्वेवर्गोपुतबतो	२ २ ९	त्वायुश्चेमिद्वयैः	७ ७ १०
त्वमिन्द्रअवितुबाजप्रसक्तः	५ ३ ३	त्वमेतांजनराजोर्हिर्दसा	१ ७ १६	त्वयाहिमःपितरःसोमपूर्व	७ ७ ८	त्वायुश्चेम्विष्णुषाई	७ ७ ५
त्वमिन्द्रस्वयंशाक्रभुक्षाः	५ ४ ३	त्वमेताम्युतो जज्ञतः	१ ३ २	त्वयोर्द्विद्रयुजायं	६ ६ २०	त्वायुश्चेम्विद्वै	३ १ ७
त्वमिन्द्राग्निभूरसि	८ ८ ११	त्वयामन्वोत्तरयंमारुतं	८ ३ १९	त्वष्टादुष्टिनेर्बहुस्तुकोति	७ ६ २३	त्वायुश्चेष्वाकरो	७ ७ ५
त्वमिन्द्राग्निभूरसित्वंसूर्य	६ ७ १	त्वयावयागुत्समदासो	२ ५ २५	त्वष्टामावाबंदुपसांमयस	८ १ १७	त्वायुश्चेरिषावचन्	६ ७ २३
त्वमिन्द्रायविष्णवे	७ १ १३	त्वयावयमुत्तमं	२ ६ ३०	त्वष्टावद्रसुहृतं	१ ६ १०	त्वारिंहतिमातरः	७ ४ २८
त्वमिन्द्रासिबृहदा	८ ८ ११	त्वयावयंपरबमानेनसोम	७ ४ २२	त्वष्टारंवायुश्चभगोहजोह	८ २ १०	त्वावर्षतिक्षितयःपृथिव्यां	४ ३ ३५
त्वमिन्द्रोपरिखव	७ १ २५	त्वयावयंमेषवमृष्यै	२ १ २१	त्वष्टारमप्रजागोपां	६ ७ २५	त्वावाजीहृदयेवाग्निनेषः	४ ६ २१
त्वमिमाओषधीःसोम	१ ६ ३३	त्वयावयंमेषवक्षिद्रक्षत्रं	२ ४ २१	त्वष्टारूपानिहिप्रभु	२ ५ ६	त्वाविष्णुमसुतजायमानं	४ ५ ९
त्वमिमावावापुरु	७ ५ २१	त्वयावयंशाशप्रदरेणेषु	८ ७ १	त्वष्टुर्जामातरंयं	६ २ ३०	त्वाविष्णुसजोबलः	६ २ ११
त्वमीशिषेवसुपतेवसूनां	२ ४ १०	त्वयावयंसंशम्य	४ ४ २५	त्वाविश्रजवस्तमं	१ ३ ३२	त्वाविष्णुसजोबलः	४ १ १३
त्वमीशिषेसुतानां	६ ४ ४४	त्वयावयंसुवृषां	२ ६ ३०	त्वाजनामसत्त्वोर्ध्व	७ ८ २२	त्वाविष्णुर्बृहन्मयः	६ १ १८
त्वमुत्तमास्योषधे	८ ५ ११	त्वयावीरेणवीरवः	६ ८ २५	त्वादूतमंम्रेअसूतंयुगेयुगे	४ ५ १८	त्वांभुष्मिन्पुरुहूतवाजयं	६ ७ २
त्वमुत्सांक्रुतमिर्ब्रधनावा	१ ३ २	त्ववाहित्वियुजायं	६ २ ३	त्वादेवेषुप्रयमंहवामहे	१ ७ १५	त्वांसुतस्यपीतयं	३ ३ ६
त्वमेकंत्वयुवत्रन्	४ ७ २१	त्ववाहित्वियुजायं	६ ७ ६	त्वापुर्वंक्रष्येवोगीभिरीय	८ ५ १३	त्वांसोमपबमानंस्वाभ्यः	७ ३ १६
त्वमेतदधारयः	६ ६ २३	त्ववाहित्वमभ्यम्युभागं	२ ८ ३	त्वांभुजंतिदशयोषणःसुतं	२ २ २०	त्वांसोमाभवीवृधन्	१ १ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वांहिस्वादित्राणसातौ	१ ५ ५	त्वामग्नेमयममायु	१ २ ३४	त्वामिच्छवसस्पते	५ ८ १३	त्वामुतेस्वामुबः	७ ७ ४
त्वाहिमद्रतमममर्कशोकैः	४ ५ ६	त्वामग्नेमयमदेवयंतः	३ ५ ११	त्वामिद्वद्रुणतेत्वायवः	८ ४ २१	त्वायुजातवतत्सोमसक्यः	३ ६ १७
त्वांहिष्माचर्चणयः	४ ५ १	त्वामग्नेमदिवआहुतंघृतैः	३ ८ २६	त्वामिद्वत्साउषतोभ्युष्टिषु	८ ७ ६	त्वायुजानिस्विदसूर्यस्य	३ ६ १७
त्वांहिसत्यमद्रिवः	६ ४ १	त्वामग्नेमनीषिणः	३ १ ७	त्वामिदाद्योनरः	६ ७ ३	त्वायद्रसोमंमुषुमासुदक्ष	१ ७ १३
त्वांहिसुप्सरस्तमं	६ २ ३०	त्वामग्नेमनीषिणः	६ ३ ३९	त्वामिद्विवायवः	६ ६ २०	त्वावतोर्होद्रकस्वेभक्ति	५ ३ ९
त्वाहोर्द्वावसेविवाचः	४ ७ ५	त्वामग्नेयजमानानुब्रू	७ ८ २९	त्वामिद्विसहसस्पुत्र	१ ३ २०	त्वावतःपुरुवसो	६ ४ १
त्वाहमेसदमित्समन्यवः	३ ४ १२	त्वामग्नेमानुषीरीकतेषि	३ ८ २६	त्वामिद्विहवामहे	४ ७ २७	त्विषीमंतोअध्वरस्यंवदि	५ १ ८
त्वादत्तेमीरुद्रांतमेभिः	२ ७ १६	त्वामग्नेवसुपतिवसुनां	३ ८ १८	त्वामिद्यवयुर्मम	६ ५ ३२	स्वेअग्नाहवनानिभूरि	५ १ २६
त्वामग्नेअगिरसोहृदिहंत	१ १ ३	त्वामग्नेवाजसातमं	४ १ ५	त्वामिद्वृत्रहंतम	४ २ ६	स्वेअग्नेष्विभुमृतासो	२ ५ १९
त्वामग्नेअतिथिपूर्य्विवाः	३ ८ २६	त्वामग्नेसमिधानोवसिहः	५ २ १२	त्वामिद्वृत्रहंतम	५ ८ १६	स्वेअग्नेसुमतिमिक्ष	१ ५ २०
त्वामग्नेअदित्यासः	२ ५ १९	त्वामग्नेसमिधानंवविहय	३ ८ २६	त्वामिद्वृत्रहंतमसुता	६ ६ २६	स्वेअग्नेस्वाहुत	५ २ २२
त्वामग्नेअक्रतायवःसमीधि	३ ८ २६	त्वामग्नेस्वाय्यः	४ ५ २२	त्वामीकतेअजिरद्वस्वाय	५ २ १४	स्वेअसूर्य्यं वसवोन्युष्वन्	५ २ ८
त्वामग्नेअदमआधि	२ ५ १८	त्वामग्नेहुरितोवावशानाः	५ २ ७	त्वामीक्रेअधद्रिता	४ ५ २१	स्वेहृद्रसुभगेयधि	१ ३ ९
त्वामग्नेअधर्णसिन्धवावयं	३ ८ २६	त्वामग्नेहृषिमंतः	४ १ १	त्वामुग्रमवसेचर्षमीसहं	४ ७ २८	स्वेहृद्राप्यभूमविप्रा	२ ६ ५
त्वामग्नेपितरमिष्टि	२ ५ १८	त्वामग्नेष्वाचरामसि	६ ७ १६	त्वामुजातवेदसं	८ ८ ८	स्वेकृतुमपिबुंजतिविश्वं	८ ७ १
त्वामग्नेपुष्करादधि	४ ५ २३	त्वामस्याभ्युषिदेवपूर्वं	३ ८ १७	त्वामतेवधिरद्वयवाहं	५ २ २३	स्वेधमार्णभासते	७ ७ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वामिन्द्रसुजोषसं	८ ८ ११	त्वमेतामिन्द्रपिबिनाम	८ ३ ४	त्वयाकंभेवरुणोभुतमतो	२ २ १	त्वांयेमिन्द्रवः	७ ७ १०
त्वामिन्द्रअवितबाअपस्कः	५ ३ ३	त्वमेताजंनराजोहिर्दसा	१ ४ १६	त्ववाहिनःपितरःसोमपूर्व	७ ७ ८	त्वांयेभ्युत्किजुंवाहं	७ ७ ५
त्वामिन्द्रस्वयंशाक्रभुक्षाः	५ ४ ३	त्वमेताम्वुतोजसतः	१ ३ २	त्वयेदिन्द्रपुजावयं	६ ६ २०	त्वांयेभ्युत्किवै	३ १ ७
त्वामिन्द्राभिभूरसि	८ ८ ११	त्वयामन्वोत्तरयमारुजं	८ ३ १९	त्वह्यदुष्टिमेवहुतुङ्गोति	७ ६ २३	त्वांयेभ्योक्तो	७ ७ ५
त्वामिन्द्राभिभूरसिखंख्यं	६ ७ १	त्वयावयंगुत्समदासो	२ ५ २५	त्वह्यमावावेदुपसामपस्त	८ १ १४	त्वांयेभ्योक्तो	६ ७ २३
त्वामिन्द्रायविष्णवे	७ १ १३	त्वयावयमुत्तमं	२ ६ ३०	त्वह्यवद्वज्रंमुक्तं	१ ६ १०	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वामिन्द्रासिहनुहा	८ ८ ११	त्वयावयंपयमानेनसोम	७ ४ २२	त्वह्यरंवायुष्टंमवोहोह	८ २ १०	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वामिन्द्रोपरिषाव	७ १ २५	त्वयावयंमेषवन्म्यं	२ १ २३	त्वह्यरमज्जागोपा	६ ७ २५	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वमिमाओषधीःसोम	१ ६ ३३	त्वयावयंमेषवधिज्ञसम्	२ ४ २३	त्वह्यरुपाणिहिप्रभु	२ ५ ९	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वमिमाबाबापुरु	७ ५ २१	त्वयावयंशाशप्रहेरनेषु	८ ७ १	त्वह्यजामातरंयव	६ २ ३०	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वमीशिषेवसुपतेवसुना	२ ४ १०	त्वयावयंस्तध्वं१स्वोताः३	४ २५	त्वार्तिहतिमातरः	१ ३ ३२	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वमीशिषेसुतानां	६ ४ ४४	त्वयावयंसुतानां	२ ६ ३०	त्वार्तिहतिमातरः	७ ८ २२	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वमुत्तमासोषधे	८ ५ ११	त्वयावीरेणवीरवः	६ ८ २५	त्वार्तिहतिमातरः	४ ५ १८	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वमुत्तमक्रतुमिन्द्रधानात्	१ ३ २	त्वयाहस्विपुजावयं	६ २ ३	त्वार्तिहतिमातरः	१ ७ १५	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वमेकस्ववृत्रहन्	४ ७ २१	त्वयाहस्विपुजावयं	६ ७ ९	त्वार्तिहतिमातरः	८ ५ १३	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८
त्वमेतदधारवः	६ ६ २३	त्वयाहितमन्त्रमप्युभांगं	२ ८ ३	त्वार्तिहतिमातरः	२ २०	त्वार्तिहतिमातरः	७ ७ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वांह्यदिन्द्राणंसातौ	१ ५ ५	त्वामग्नेप्रयममायु	१ २ ३४	त्वामिच्छवसस्पते	५ ८ १३	त्वामुतेस्वामुवः	७ ७ ४
त्वाहिमद्रतममकंशोकैः	४ ५ ६	त्वामग्नेप्रयमंदेवयंतः	३ ५ ११	त्वामिन्द्रवृणतेत्वायवः	८ ४ २१	त्वायुजातवतस्तोमसुख्यः३	६ १७
त्वाहिष्माचर्षणयः	४ ५ १	त्वामग्नेप्रदिवआहुतंभूतैः	३ ८ २६	त्वामिन्द्रस्याउचसोव्युष्टिषु	८ ७ ६	त्वायुजानिखिंदसूर्यस्य	३ ६ १७
त्वाहितस्यमद्रिवः	६ ४ १	त्वामग्नेमनीषिणः	३ १ ७	त्वामिन्द्राहोनरः	६ ७ ३	त्वार्थद्वसोमंसुषुमासुदक्ष	१ ७ १३
त्वाहितस्यरस्तमं	६ २ ३०	त्वामग्नेमनीषिणः	६ ३ ३९	त्वामिन्द्रिवायवः	६ ६ २०	त्वावतोहीन्द्रावेअस्मि	५ ३ ९
त्वाही३द्रावसेविवाचः	४ ७ ५	त्वामग्नेयजमानाअनुभून्	७ ८ २९	त्वामिन्द्रिसहसस्पुत्र	१ ३ २०	त्वावतःपुरुवसो	६ ४ १
त्वाह्यमसदमित्समन्यवः	३ ४ १२	त्वामग्नेमानुषीरीकतेषि	३ ८ २६	त्वामिन्द्रिहवामहे	४ ७ २७	त्वेषीमंतोमध्यरस्येवदि	५ १ ८
त्वादतोमीरुद्रसंतमेभिः	२ ७ १६	त्वामग्नेवसुपतिवसुनां	३ ८ १८	त्वामिन्द्रघवयुर्मम	६ ५ ३२	त्वेषमग्नेहवनानिभूरि	५ १ २६
त्वामग्नेअगिरसोगृहाहितं	१ १ ३	त्वामग्नेवाजसातमं	४ १ ५	त्वामिन्द्रहंतम	४ २ ६	त्वेषमग्नेविषंअमृतासो	२ ५ १९
त्वामग्नेअतिथिपूर्वविवाः	३ ८ २६	त्वामग्नेसमिधानोवसिष्ठः	५ २ १२	त्वामिन्द्रहंतम	५ ८ १६	त्वेषमग्नेसुमतिमिक्ष	१ ५ २०
त्वामग्नेआदित्यासः	२ ५ १९	त्वामग्नेसमिधानंयविष्ठय	३ ८ २६	त्वामिन्द्रहंतमसुता	६ ६ २६	त्वेषमग्नेस्वाहुत	५ २ २२
त्वामग्नेअतयवःसमीधि	३ ८ २६	त्वामग्नेस्वाध्वः	४ ५ २२	त्वामीकतेअजिरंदुत्वाय	५ २ १४	त्वेषमसूर्यं१वसवोन्युष्यन्	५ २ ८
त्वामग्नेदमआवि	२ ५ १८	त्वामग्नेहुरितोवावशानाः	५ २ ७	त्वामीकअवृत्तिता	४ ५ २१	त्वेषमद्वेसुभगेयवि	१ ३ ९
त्वामग्नेधर्णसिधिविषावयं	३ ८ २६	त्वामग्नेहृविष्मंतः	४ १ १	त्वामग्नेमवसेवर्षणीसह	४ ७ २८	त्वेषमद्राप्यभूमविप्रा	२ ६ ५
त्वामग्नेपितरिमिष्टि	२ ५ १८	त्वामग्नेष्ठाचरामसि	६ ७ १६	त्वामुजातवेदसं	८ ८ ८	त्वेषमक्रतुमपिद्वंजतिविषं	८ ७ १
त्वामग्नेपुष्करादधि	४ ५ २३	त्वामग्नेत्याम्युषिदेवपूर्व	३ ८ १७	त्वामुतेवधिरेहग्यवाहं	५ २ २३	त्वेषमोमंभासते	७ ७ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वेधेनु सुदुर्वाजातवेदः	८ २ २०	स्वेतोमप्रथमावुक्वर्हिषः	५ २ २३	दधामितेसुतानां	६ ३ ११	दशानुविश्वदर्शितं	१ २ १९
स्वेपितोमहानदिबानां	२ ५ ७	स्वेहयत्पितरश्चिह्नं ह	५ २ २४	दधिकाममिमुषसं	३ १ २०	दशोक्वत्र मृतपौर्जनिद्वान्	७ ७ १६
स्वेराय ह्यदुतोशतमाः	२ ४ ८	स्वोतासुस्त्वबाबसा	७ १ २२	दधिकामुनमसाबोधयतः	५ ४ ११	दविष्णुतत्प्राकृषा	७ १ ४१
स्वेवसुनिपुर्वणीकहोतः	४ ५ ७	स्वोतासुस्त्वबायुजा	६ ५ २	दधिकार्वानं बुधधानोभ	५ ४ ११	दशक्षिपोयुजयतेबाहूज	४ २ २०
स्वेवसुनिसंगता	६ ५ ३२	स्वोतासोमववश्चिह्नविप्राः	६ १८	दधिकार्वामप्रथमोवाज्यर्वा	५ ४ ११	दशक्षिपः पूर्व्वसी	३ १ २३
स्वेविष्वातविषीसध्वनिघ	१ ४ १०	स्वोतोवाज्यह्यो	२ ५ २२	दधिकार्वानुचकिराम	३ ७ १४	दशतेकुलशानां	३ ६ ३०
स्वेविष्वासरस्वति	२ ८ १०	दक्षस्यवादितेजन्मनिघ	८ २ ६	दधिकार्वानुचजोमहोय	३ ७ १३	दशमासान्छशयानः	४ ४ २०
स्वेवमिथासमरणंशिमी	२ २ २५	दक्षिणावतामिदिमानि	२ १ १०	दधिकार्वानुचभकारिच	३ ७ १३	दशरथान्प्रष्टिमतः	४ ७ ३४
स्वेवस्तेधूमऋषवति	४ ५ २	दक्षिणावाप्रथमोदुतपुति	८ ६ ३	दधिकार्वानुचप्रथममधिनीष	५ ४ ११	दशराजानः समिताभयज्य	६ ५ ५
स्वेपासोअग्नेरमवतो	१ ३ ११	दक्षिणाधुदक्षिणागांदा	८ ६ ४	दधिकार्वानुचउरसुतं	३ ३ १	दशरात्रीरशिवेनानवधून्	१ ८ १२
स्वेपंगुतवसंखादिहस्तं	४ ३ २३	ददानमिधुदभदंतमन्म	२ २ १७	दधुष्टाभृगवोमानुवेष्वा	१ ४ २४	दशश्यावाकृधद्वयः	६ ४ ५
स्वेपंरूपंकुणुतउत्तरयन्	१ ७ २	ददीरेकणस्तन्वेदुदितु	६ ४ ३	दधुष्टहमेजनुपुर्व्वी	२ २ ४	दशस्यतामनवेपुर्व्वीदिवि	६ २ ६
स्वेपंरूपंकुणुतेवर्णोअस्य	७ २ २६	दधुष्टतधनयस्य	१ ५ १५	दधुष्टविश्वहृदमुधवाचः	२ ४ १६	दशमहः पौतकृतः	६ ४ २७
स्वेपंरूपंकुणुतेवर्णोअस्य	१ ८ ५	दधुष्टवैवायदीमनु	२ ५ २६	दधुष्टमिधुष्टिहृदशियांसं	३ ६ २७	दशस्यतोमोमरुतोमृकुन्तु	५ ४ २५
स्वेपंशधोनमाहंततुविष्व	४ ८ ३	दधानोगोमदधव	६ ४ १	दधुष्टमिधुष्टिहृदशियांसं	३ ६ ४८	दशस्यानः पूर्व्वणीकहोतः	४ ५ १३
वेसुपुत्रशवसः	६ ६ १७	दधामितेमधुनोभक्षमम्रं	६ ७ ४	दधुष्टमनसोअपसोयेसहस्ताः	४ २ १९	दशानामेकंकपिलंसमानं	७ ७ १८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
दशोभनिम्योदशकद्वेभ्यः	८ ४ ३०	दामानंविश्वचर्षणे	६ २ ९	दिविद्विद्रोचनादधि	५ ८ २६	दिवोधर्तासेशुकः पीयूषः	७ ५ २०
दशोभान्दशकोशान्	४ ७ ३४	दशाराधेपरिधत्तावविष	५ ६ ५	दिवस्त्वक्वासाहृदवः	१ ३ ३४	दिवोधाममिर्वहण	५ ५ ११
दशोभंस्वहृजंयंतगर्भं	१ ७ १	दशोभकस्यमनसा	६ ६ ५	दिवस्परिप्रथमंजशेअभिः	७ ८ २८	दिवोनतुभ्यमान्निद्रसत्रा	४ ६ ९
दशोहिष्माहृषणं	२ १ १६	दशपक्षीरहिगोपाभतिह	१ २ ३८	दिवस्पृथिव्याअधि	६ ८ २१	दिवोनयस्यरेतसोदुर्धानाः	१ ७ ८
दशायुवाकं वः सुता	१ १ ५	दिरक्षतउचसोपाभमकोः	३ २ ३	दिवस्पृथिव्योरवभाणी	७ ८ ६	दिवोनयस्यविधुतोवनी	४ ५ ४
दशोहिषिमानुषक्	६ २ २७	दिरक्षेभ्यःपरिकाशसुजे	२ २ १५	दिवस्पृथिव्याः पर्योजउदृ	७ ३ ५	दिवोनसगांससप्रमहा	७ ४ १६
दस्यैच्छिप्यैश्चपुरुहंतपुर्व्वैः	१ ७ ११	दिवः पीयूषमुत्तमं	७ १ ८	दिवान्चित्तमः कृण्वति	१ ३ १६	दिवोनसानुपिप्युषी	६ ८ ६
दंडाहृवेद्रोअजनासभास	५ ३ २३	दिवः पीयूषं पूर्व्वयदुक्थं	७ ५ २३	दिवार्यातिमरुतोभूम्याभि	३ ३ ६	दिवोनसानुस्तनयंअधिक	३ ३ १३
दातामेपृथतीनां	६ ४ ४७	दिवसोअभिजिह्वाकृता	८ २ १०	दिविक्षयंतारजसः प्रथिव्यां	५ ५ ६	दिवोनाकेमधुजिह्वा	७ ३ ११
दाहृणावोवज्रमिद्रो	२ १ ८	दिवसोअधेनवो	३ १ १	दिवितेनाभापरमोयआददे	३ ४ ४	दिवोनाभाविष्मणः	६ ७ ३८
दाधारसेमोकोनर्	१ ५ १०	दिविस्तेहृदोजातवेदः	१ ४ २५	दिविनकेतुरधिधायिहृतः	८ ५ ५	दिवोनांवाहंमरुतोररीष्व	४ ४ २८
दानामृगोनवार्णः	६ ३ ८	दिविद्विदस्यवदिमाविपम	१ ४ १९	दिविमंअन्वः पक्षः	८ ६ २७	दिवोमान्नोरसदुन्	६ ४ ४२
दानायमनःसोमपावव	१ ७ २०	दिविद्विदातेरुचयंतरोकाः	२ ८ २७	दिविस्पृथिव्याशमस्त्राकम	७ ८ १०	दिवोयस्कभोधरुणः स्वात	२ ३ १
दानांसः प्रयुज्यवसः	६ ४ ५	दिविद्विदापूर्य्योजयमाना	३ २ २५	दिविस्वनोयततेभूम्योप	८ ३ ६	दिवोहृक्मउरुचक्षाउदंति	५ ५ ५
दानोअभेधियारि	५ १ २३	दिविद्विदावोमवचरेभ्यः	८ ३ ८	दिविदेवेसहृदीरन्धमधं	४ ७ ३४	दिवोवराहमरुचंकापिर्दि	१ ८ ५
दानोअभेदुहृतोदाः	२ ५ २१	दिविद्विदाहृदितरं	३ ६ २०	दिवोधर्तामुवनस्यप्रजाप	३ ८ ४	दिवोवासानुस्पृशतावरीष	८ २ २१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
दिव्यं न्यः सदनं चक्रुः २	८ १	दुहानः उर्ध्वं दिव्यं मुनिं ७	५ १२	देवं देवराधसे चोदयति ५	५ २६	देवानां दूतः पुत्रं प्रसूतः ३	३ २७
दिव्यं सुपुर्णं वायुसं बृहते २	३ २३	दुहानः प्रक्षमिष्यः ६	८ ३२	देवं देवो बंसहं ६	१ ४	देवानां नुवयं जानः ८	३ १
दिव्यः सुपुर्णो वचक्षि सोम ७	४ १७	दुहीयन्मिप्रधितये युवाकुः १	८ २३	देवं देवो बंसदेवं ६	२ ३३	देवानां पत्नी रुतातीरं वनु ४	२ २८
दिव्या आपां अभियदेनमा ५	७ ३	दूणां संसृज्यतव ४	७ २६	देवं नरः सवितारं ३	४ ११	देवानां भद्रा सुमतिं कंजू १	६ १५
दिशः सूर्यो नमिनाति ३	२ २	दूतं चो विष्वेदसं ३	५ ८	देवं चो अघसवितारं मेवं ४	३ ३	देवानां मानं प्रथमा अतिष्ठ ७	७ १९
दीदिवां समुप्यं ३	१ १३	दूरं किल प्रथमा जगमुरासां ८	६ ११	देवं चो देवयज्या ४	१ १३	देवानां युगे प्रथमे ८	३ १
दीर्घं कुशं यथा ८	७ २२	दूरमितपणयो बरीयः ८	६ ६	देवं स्वर्ग्यं दक्षारुत्वमानं २	२ २२	देवानां मिदवो महत् ६	६ ३
दीर्घतंतु बृहदुभयमभिः ८	२ २०	दूरादिवा बस्यो अस्य ४	७ १०	देवं हविर्धमानं २	५ २२	देवानां सिद्धो अमृतान्व ८	२ ११
दीर्घतमामा मतेयो २	३ १	दूरादिमनयश्चासुतेन ५	३ २२	देवं यतो यथा मति १	१ १२	देवानां सिद्धो अमृतान्व ८	२ १४
दीर्घत्वे अस्वकुशः ६	१ २३	दूरादि हेव्यस्सती ५	८ १	देवं स्वर्ग्यं सविता विश्वरूपः ३	३ ३१	देवानां यच्च कृमाक २	५ ३
दूराध्यां अर्धं तिले वयंत ५	२ २५	दूरेतश्चा मगुर्धराचैः ८	१ १६	देवं स्वर्ग्यं सवितुः सर्वा म ५	१ १५	देवानां हुवे बृहच्छ्वसः स्वस्त ८	२ १२
दुरो अभ्यस्य दुराद्रगोरसि १	४ १५	दूरेति बते वक्रमस्तु सख्यं ४	८ ४	देवं स्वर्ग्यं सवितुर्वयं ३	४ ११	देवानां परिषिष्वमानाः ७	४ १६
दुरो कशो विः कतुर्न १	५ १०	दूरा नो रुक्म उर्विया व्यधौ ७	८ २९	देवा हि तं जुगुप्सुर्द्रा दशस्य ५	७ ४	देवांश्चित्ते अमृता जातवेदः ८	२ २०
दुर्गो विष्वः सुगं कृषि ६	६ २२	दूरो न्यो यो मदिना सभिदः ८	४ ११	देवाः कपोतं हृषितो यदित्छ ८	८ २३	देवांश्चित्ते असुर्या यूपं ५	३ ४
दुर्मन्त्रा यतस्य नाम ७	६ १२	दूरा च दस्मा अनुदुः २	१ २२	देवा एतस्यां मवदंत पूर्वं ८	६ ७	देवांश्चित्ते असुर्यं प्रचे २	६ २९
दुहंति सैकामुप ६	५ १५	दूरा चिद्या बन्स्पतीन् ४	४ २९	देवानां चक्षुः सुभगा वहति ५	५ २४	देवांस आयन्परं रविश्च ७	७ २१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
देवासंस्वा बरुणो मित्रो १	३ ८	देवैर्नो दिव्यं दितिर्निपातु १	७ २४	धामिद्रो हरिं धायसं ३	३ ८	धृष्टी वांस्तोमो अश्विना ६	६ १०
देवासो हिष्मामनं वेसम ६	२ ३३	देवैर्नो दिव्यं दितिर्निपातु ३	८ ७	धावां चिदस्मं पृथिवी २	६ ९	धृष्टे बुधृतना जयं ३	२ २२
देवीता वमज्जनयंत देवाः ६	७ ५	देवो देवानां मसि मित्रो १	६ ३२	धावानो अघं पृथिवी अना ७	८ ६	धौ नयं द्रुद्राभि भूमा ४	६ ९
देवीः षडूर्ध्वरुनः कृणोत ८	७ १५	देवो देवान्यं निभूकृतेन ७	६ ११	धावानः पृथिवी इमं २	८ १०	धौ मं पिता जनितानाभि २	३ २०
देवी दिवो दुहितरा सुगि ८	२ २२	देवो देवाय धार्य ६	७ २०	धावां पृथिवी जनयश्चभि ८	२ १३	धौ वैः पिता पृथिवी २	५ १५
देवी देवस्य रोदसी जनित्री ५	६ २२	देवो नयः पृथिवी १	७ १९	धावां भूमी अदिते प्रासी ५	५ ४	धौ श्रत्वा पृथिवी यज्ञियांसः २	८ २६
देवी देवेर्मयं जतेय जत्रैः ३	८ ८	देवो नयः सविता सत्य १	५ १९	धावाय ममि पृथिवी जानि ८	१ २	धौ श्रनः पृथिवी च प्रचेतसा ७	८ ९
देवी यदित विषीत्वा वृधोत ४	२ १	देवो भगः सवितारा बोधं ४	२ १७	धावां दक्षामा ७	६ ११	धौ श्रिदस्यां मं वा अहेः १	४ १३
देवीं दारो विष्यं च ३	८ २०	देवो बोधं विष्णो दाः ५	२ ३२	धावो नयस्यं पुनयं ४	५ ५	धौ ३ पिताः पृथिविमातर ४	८ ११
देवेन नो मनसा देव सोम १	६ २३	देवी पूति दक्षिणा देवयज्या ८	६ ३	धावो नस्तु भिक्षित २	७ १९	द्रप्समं पश्यं विष्णो चरंतं ६	६ ३४
देवेभिर्दिव्यं दिते ६	१ २५	दैव्या होतारा प्रथमा वि २	५ २३	धृष्टं सुदानुत विषी मिराव ६	६ १	द्रप्सं श्रस्कं दप्रश्मो अनयू ७	६ २५
देवेभिर्विषितो यज्ञियं मिः ८	४ १०	दैव्या होतारा प्रथमा न्यजे २	८ २३	धृतं शोमानं बृहती मृतेन ४	४ २३	द्रप्सः समुद्रमभियजिगा ८	७ ८
देवेभ्यः कर्म बुधीत मृत्युं ७	६ १३	दैव्या होतारा प्रथमा ३	१ २	धृतं नवो अति यिस्वर्णं ४	५ १७	द्रवंतां त उचसा वाज ३	१ १४
देवेभ्यस्त्वाम दायकं ६	७ ३०	दैव्या होतारा प्रथमा पुरोहि ८	२ १४	धृमिर्कुभिः परिपातम १	७ ३७	द्रविणो दादं दानुनः १	१ २९
देवेभ्यस्त्वा वृषा पाजसे ७	५ २१	दैव्या होतारा प्रथमा सुवा ८	६ ९	धृमिर्हि तं मित्रमि वप्रयोगं ७	६ २	द्रविणो दादं विषसः १	१ २९
देवेभ्यो हि प्रयं यज्ञियं भ्यः ३	८ ५	दोहेन गामुपं क्षिप्वा सखां ७	८ २२	धृमं तं दक्षं धेद्यसे ४	७ १७	द्रविणो दादं विषसस्तु १	७ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
हविमोदाःपिषीवति	१ १ २९	हिमाताहोताविदेवैजुल	३ ३ २९	धन्वन्तकुतत्रैव	८ ४ ४	धियाचकेवरेण्यो	३ १ २९
हविषसांनोषजुतोदिवि	७ ३ १४	हिवैत्यंजीजनन्संभसा	३ ५ ५	धन्वनागाधन्वनाजिजये	१ १९	धियावदिविषुपयंतः	३ ६ ६
हुहोमिषसापुशनीविदेवैः	८ ३ ३	हिवैपंषस्वयसां	७ ४ २३	धन्वन्स्रोतःकृणुतेगातुं	१ ७ २	धिववध्रंगमस्त्योः	४ ७ २४
हुहुषिषांसंभ्रसंमनि	३ ६ १०	हिवोनोविषतोमुखाति	१ ७ ५	धर्तारोदिवभुमवःसुह	८ २ १३	धिववाशवःशूरयैनः	२ ६ ६
हुवांभमेरविनांविशति	४ ६ २४	हेहदस्यक्रमेस्वहसो	२ २ ३५	धर्तादिवोरजसस्पृह	३ ३ १३	धीभिरवद्विरवैतः	४ ७ २३
हविमोवातौवातः	८ ७ २५	हेतेचकेसुर्वेभ्राण	८ ३ २३	धर्तादिवःपंबतेकृत्योरसः	३ ३ १	धीमिहिंन्वतिवाजिनं	७ ५ ११
हावशाधन्वदगोहस्य	३ ७ २	हेनसुर्ववतःशतेगोः	५ ३ २८	धर्मेणामिप्रावरुणाविपश्चि	४ ४ १	धीभिःसातानिकाणवस्य	५ ७ ३३
हावसप्रधवश्चक	२ ३ २३	हेविरुपेचरतःस्वयं	१ ७ १	धाताधातुणामुबनस्य	८ ७ १६	धीरास्वस्वमहिनाजनैवि	५ ६ ८
हावशारेनहितभराय	२ ३ १६	हेदिशुभूरपजावारुणदि	७ ८ ३	धानावतंकरमिणं	३ ३ १७	धीरासःपदकुवयोनयति	२ २ १५
हासुपर्णासुयुजासत्वाया	२ ३ १७	हेसमीचीविभूतभरंतं	८ ४ १३	धामंतविषुसुवनमधिभि	८ ११	धीरोह्यस्यशसत्	६ ३ ४१
हितावकीकीस्तासः	२ १ १३	हेस्तुतीभमृणवपिपुणां	८ ४ १२	धार्योमिर्वायोयुज्येमिर्कै	५ ४	धुनेतयःसुप्रकेतमदंतः	३ ७ २६
हितावमुफवाहसे	४ १ १०	हुनःसर्पिरासुतिः	२ ५ २८	धारयंतआदित्यासो	२ ७	धूनयथापर्वतांदासुवे	४ ३ २१
हितायोहृप्रदंतमः	६ ६ २७	धनूर्हस्तादाददानोमृतस्य	७ ६ २७	धारावरामरुतो	३ ७ १९	धृतप्रताभादित्याहृषिरा	२ ७ ११
हिताविषवेसुमजासनीडि	१ ५ २	धननस्पुंयंबहुलंयोभस्मे	७ ८ २२	धासिंकृष्णानभोषपीः	६ ३ ३०	धृतप्रताःअत्रियायशनि	८ २ १३
हिताम्यूर्वहृस्तस्यवा	७ ४ ४	धनूर्हस्तादाददानोमृतस्य	७ ६ २७	धिष्यपूषाजिन्वतुविशमि	२ ८ १६	धृतप्रतोधनदाःसोमदृढः	६ ७
हिवांस्मनोसुरंस्वविदं	८ १ १८	धन्याचिद्विषेविषणाव	४ ५ १३	धिष्येवाजुप्सुदधिषेस्वर्षा	४ २ २७	धृषताभिदुधन्मनः	६ ४ ४०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
धृषतिबकलुहोसोममि	४ ७ ३१	नकिरेद्रुत्वदुतरः	३ ६ १९	नक्षोणीभ्यांपरिभ्वेत	२ ६ १७	नतमहोनदुरितंकुतश्चन	२ ६ २९
धेनुंनत्वांसुयवसेदुदुक्षन्	५ २ २४	नकिरेषानिंदितामत्येषु	३ २ २५	नधात्वद्रिगपवतिमेमवः	७ ८ २४	नतमहोनदुरितंदेवासो	८ ७ १३
धेनुःप्रबस्यकास्यं	३ ४ ३	नकिर्देवामिनीमसि	८ ७ २२	नधारोजेद्रुआदभक्षः	२ ४ २१	नतस्यमायथाचन	६ २ १२
धेनुहृद्रसूनुता	६ १ १४	नकिष्ठांजुनृषिवेदं	५ ४ २३	नधावसुनियमते	४ ७ २५	नतस्यविद्यतदुषुप्रवांचत	७ ८ २०
धेनूर्जिन्वतमुतजिन्वतुवि	६ ३ १६	नकिष्टपुतामृता	१ ५ १३	नधासमामपजोषजभार	३ ६ १६	नताअवारिणुककाटोअभुते	६ २५
ध्रुवतेराजावरुणः	८ ८ ३१	नकिष्टकर्मणानश	६ ५ ८	नधेमन्यदापपन	५ ७ २०	नतानशतिनदभातितस्क	६ २५
ध्रुवंध्रुवेणहृषिषा	८ ८ ३१	नकिष्टकर्मणानशश्चप	६ २ ४०	नजामयेतान्वांरिक्थमा	३ २ ५	नतामिनंतिमायिनोनपी	३ ४ १
ध्रुवंज्योतिर्निहितंशयेक	४ ५ ११	नकिष्टयतीतरः	१ ६ ६	नतंजिनंतिबहुवोनद्रु	३ ६ १३	नतिष्ठतिननिमिषयेते	७ ६ ७
ध्रुवाएववःपितरोयुगेयुने	८ ४ ३१	नकीमिद्रो निकर्तवे	६ ५ ३१	नतंतिगमंचनत्यजः	६ ४ ८	नतेअदेवःप्रदिवोनिवांसते	८ १२
ध्रुवाघोर्ध्रुवापृथिवी	८ ८ ३१	नकीरिवंतंस्वयार्थविदसे	६ २ ३	नतराजानावदितेकुतश्चन	७ ८ १७	नतेअतःशवसोधारयस्य	४ ७ १
ध्रुवासुत्वासुभित्तुभिय	५ ६ १०	नकीर्षुषीकहृद्रते	६ ५ ३१	नतंविदाधयद्रुमाजुजानं	८ ३ १७	नतेमिरोअपिष्टयेतुरस्य	५ ३ ५
ध्रुवस्योःपुरुषंत्योः	७ १ १५	नकोषासावर्णामेग्यानि	१ ७ ३	नतंइद्रुसुमतयोनरायः	५ २ २७	नतेतंइद्राभ्यांस्महृव	४ २ १
नकिःपरिर्दिर्मधवन्मघस्य	६ ६ ११	नकोषासासुपेशसा	१ १ २५	नतदिवानपृथिव्यानुमन्ये	८ १४	नतेद्रुपरमाचिद्रजांसि	३ २ १
नकिःसुदासोरथं	५ ३ १८	नक्षतंइद्रुमवसे	६ ४ २४	नतमभोतिकश्चन	८ १ २	नतेवतास्तिराधसः	६ १ १४
नकिरस्यशचीनां	६ ३ ३	नक्षत्रवमरुणीःपूर्यराट्	१ ८ २४	नतमभोतिकश्चन	८ १ २	नतेविणोजायमानोनजा	५ ६ २४
नकिरस्यसहस्य	१ २ २३	नक्षत्रोतापरिसंभ्रिताय	२ ४ १३	नतमहोनदुरितानिमत्यं	५ ६ ३	नतेसखासुख्यंवष्टयेतन्	७ ६ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नतैस्वयंनक्षिणं	१ २ १५	नद्यावद्भूमौजसा	५ ८ ११	नमसेवुपंसीदत	१ ७ ३७	नयविचिकोरोवसी	१ १ ५
नत्वागभीरःपुरुहूतसिंधुः	३ २ ११	ननुनक्षत्राणामुजं	१ ३ ४	नमस्तेभ्यमभोजसे	१ ५ २५	नयशुक्रोनदुराशीः	५ ७ १७
नत्वादुवासंआशत	१ ६ ३७	ननुनमस्तिनोद्यः	२ ४ १०	नमस्तदुद्व्यदातिस्वध्वरं	२ ८ १८	नयहिंसंतिधीतयोनवाणी	४ ७ १
नत्वाहोतापूर्वाभमेयजीया	८ १६	नपुंषभिर्देसभिर्कृष्टारमं	४ २ ३	नमोगरंनद्योमानृतमा	२ ३ १	नयःसंपृच्छेनपुनर्देवीतवे	१ ७ ६
नत्वाबहंतोभद्रयः	१ ६ ११	नपुंषताननद्योवरंतवः	४ ३ १८	नमातमद्यभमद्योत	२ ७ १३	नयईषंतेजनुषोया	५ १ ७
नत्वारासीयाभिशास्ये	१ १ ३४	नपाताशर्वसोमहः	१ २ २१	नमामिमेधनजिहीकृष्ण	७ ८ ३	नयजमानरिष्यसि	१ २ ४०
नत्वावरंतेअन्यथा	३ ६ २८	नपातोदुर्गहस्यमे	१ ४ ४७	नमस्तुरासीदुष्टतनंताहिं	८ ७ १७	नयसीद्वितिद्विषः	४ ७ २२
नत्वावांअन्योदिव्योनपा	५ ३ २१	नपापासोमनामहे	१ ४ ३८	नमृषाभ्रांतयद्वैतिदेवाः	२ ४ २२	नयस्यतेशवसान	१ ५ २
नत्वाशतंचनहुतः	७ १ २३	नपूषणमैथामसि	१ ३ २५	नमोदिषेहृतेरोदसीभ्यां	२ १ २६	नयस्यदेवादेवतानमतीः	१ ७ १०
नदक्षिणाधिचिकिते	२ ७ ८	नह्रीभियोविस्वतः	१ ८ ३	नमोमृष्टयोनमो	१ २ २४	नयस्यद्यावापृथिवीभनु	१ ४ १४
नदंनभिमममुयाशयानं	१ २ ३७	नप्रमियंसवितुदेव्यस्य	३ ८ ५	नमोमित्रस्यवरुणस्यचक्ष	७ ८ १२	नयस्यद्यावापृथिवीनय	८ ४ १५
नदंवाओदतीनां	१ ५ ५	नभोजाममृन्नन्यथमीयुः	८ ६ ४	नमोवाकेप्रस्थितेअध्वरे	१ १ १७	नयस्यवर्ताजनुषान्वलि	३ ६ ४
नदस्वमाश्चतःकाम	२ ४ २२	नमःपुरातैवरुणो	२ ७ १०	नयंजरंतिशरदोनमासा	४ ६ १८	नयस्यसातुर्जनितीर	३ ५ ५
नदुष्टीमत्योर्विंदतेवसु	५ ३ २१	नमद्दुष्टममभाविवासे	४ ८ १२	नयंदिपंसंतिदिप्सवः	१ २ १८	नयत्परोनांतरः	२ ८ ८
नदेवानामपिभूतं	७ ८ २	नमद्द्वेष्टनस्यस्यं	२ ६ २२	नयंदुभ्रावरंतेनस्थिरामुरः	४ ४ ४८	नयत्पराचक्रमाकडूनं	७ ६ ६
नदेवानामपिभूतः	१ २ ३९	नमस्त्रीसुभसत्तरा	८ ४ २	नयंरिषवोनरिष्यवो	२ २ १७	नयस्यद्रोवरुणोनमिन्नः	२ ८ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नयातवहंजुजुपुनः	५ ३ ३	नरोयेकेचास्वदा	७ ७ ३	नबोनवोभवतिजायमानः	८ ३ २३	नहितेपूतमक्षिपत्	४ ५ २४
नयुप्तेवाजबधवः	१ ५ ४	नवरवासःसुतसोमासुहृद्	१ २५	नवकुलोममग्रयं	५ २ १८	नहितेश्वरराक्षसः	१ ४ ३
नयेद्विबःपृथिव्याजंतं	१ ३ २	नवयदस्यनवतिचमोगाज	१ २४	नव्यतदुक्ष्यंहितं	१ ७ २२	नहितेषाममाचन	८ ८ ४३
नयोरुपनिद्रयः	१ ५ २२	नवयोनवतिपुरः	१ ६ २१	नसंस्कृतंप्रमिमीतोगमि	४ ४ १७	नहित्वारोदसीउमे	१ १ २०
नयोवरायमरुतां	२ २ १३	नवाभरण्यानिहंति	८ ८ ४	नसजीयतेमरुतो नहन्यते	४ ३ १५	नहित्वाशूरदेवान्	१ ५ ३७
नरागैरेवविद्युतंनृपाणा	५ ५ १६	नवाउपतन्त्रियसेनरि	२ ३ १०	नसराजाव्ययतेयस्मिन्नि	४ २ ८	नहिरवाशूरोनतुरोनधूषु	४ ६ १९
नरादंसिधावत्रये	८ ८ १	नवाउतेतन्वातन्व	७ ६ ८	नससस्त्रायोनददातिसस्यं	८ ६ २२	नहिदेवोनमस्यः	१ १ ३८
नरावाशंसंपूषणमगोहं	८ २ ६	नवाउदेवाःक्षुप्रमिद्वधं	८ ६ २२	नसःस्वोदक्षोवरुणधुतिःसा	५ ६ ८	नहिनृतंमहिमनःसमस्य	४ ६ २३
नराशंसमिहप्रियं	१ १ २४	नवाउमांजुर्नैवारयते	७ ७ १५	नसायकस्यधिकितेजनांसः	३ ३ २३	नहिनृयादधीमसि	१ ५ ३१
नराशंसस्यमहिमानमेवां	५ २ १	नवाउसोमोवृजिनहिंनो	५ ७ ७	नसीमदेवआपदिषं	६ ५ ९	नहिमन्युःपौरुषेयः	६ ५ ११
नराशंसो नोवतुप्रयाजे	८ ८ ४०	नवानानवतीनां	२ ५ १६	नसेशेयस्वरोमशं	८ ४ ४	नहिमंभक्षिपचन	८ ६ २६
नराशंसंवाजिनंवाजयन्निह	७ ७ २४	नवानोभद्रआमर	३ ८ २३	नसेशेयस्वरंरंते	८ ४ ४	नहिमेभस्त्यज्या	१ ७ १२
नराशंसंसुष्टमं	१ १ ३५	नविजानामियदिवेद	२ ३ २१	नसोमहंमसुतोममाद	५ ३ १०	नहिमेरोदसीउमे	८ ६ २७
नराशंसःप्रतिधामानि	२ ५ २२	नवीकवेनमतेनस्थिराय	४ ६ १८	नहिप्रभायरंणःसुशेवः	५ २ ६	नहिबःशानुर्विबिदे	१ ३ १८
नराशंसःसुष्टदति	३ ८ २०	नवेषसानतन्यते	१ ५ ३१	नहितेअमेष्टभप्रतिष्टे	६ ४ ३४	नहिबहुतिःपूतनासु	५ ४ २९
नरेवतापणिनांस्यमिदं	३ ६ १४	नवोगुहाचक्रममूरिदुष्क	८ ५ १७	नहितेअन्नसहनमन्युं	१ २ १४	नहिबभ्रमंभचन	५ ४ २९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नहिवाभस्तिवृके	१ २ ४	नानानवाडनोधिपः	७ ५ २५	नास्यैवियुचतन्यतुः	१ २ ३८	नितद्विषेवंपरंष	८ ७ २
नहिवाभस्तिवृके	६ ३ २४	नानाहिवाहवमानाजना	१ ७ १४	नास्यवर्तानतकृताम्बस्ति	५ १ ८	नितिक्रियोवार्णमच	४ ५ ५
नहिवोअस्यभेकः	६ २ ३०	नानाह्यभेवसि	४ ५ १६	नाहर्मिद्रागिरारण	८ ४ ३	नितिगमभ्यं शुं	६ ५ १४
नहिपस्तबनोमम	६ ३ १०	नानौकांसिदुयोविधमायु	८ २ २	नाहंतनुंविजानाम्योतु	४ ५ ११	नितिगमानिभ्राशयन्त्रा	८ ६ २०
नहिष्मयद्वःपुरा	५ ८ २२	नापाभूतनवोतीतृषा	३ ७ ४	नाहंतवेददभ्यं दभस्तः	८ ६ ५	नित्यंनसुनुंमधुविभ्रत	२ ४ १
नहिष्मातेज्ञातंचन	३ ६ २५	नाभानाभिनुआदवे	६ ७ ३५	नाहंवैदभ्रातृत्वनोस्वसु	८ ६ ६	नित्यश्चाकन्यात्स्वपतिर्दमू	७ ७ २७
नहिस्थयुंतायातमस्ति	८ ७ १९	नाभायुधियाधरणोमहो	७ २ २८	नाहंतवेदयइतिमवीति	७ ७ १५	नित्यस्तोत्रोवनस्पतिः	६ ७ ३९
नहीनुवोमरुतोअत्यसो	२ ४ ५	नाभियुजानांसवनरयीणा	४ ५ ९	नाहमतो निरयादुर्गहेतव	३ ५ २५	नित्येचिबुयंसदने	२ २ १७
नह्यं न्यंबकाकरं	६ ५ ३५	नाभ्याभासीदुतरिषं	८ ४ १९	निकाव्यविषसः शम्भ	१ ५ १७	नित्वादधेवरआ	३ १ २३
नह्यस्यानामगुभ्यामि	८ ८ ३	नामालितेशतकृतो	३ २ २१	निक्रमणनिषदनविचर्तन	२ ३ ९	नित्वादधेवरण्यं	३ १ २९
नह्यं गनुतोस्व	६ २ १७	नाबानक्षोदः प्रक्षिप्तः पृथि	८ १ १८	निस्त्रातविषः पुरुसंभूतव	६ ४ ४८	नित्वाभक्षयविषपते	५ २ १९
नह्यं गपुराचन	६ २ १७	नावेवनः पारयतयुगेव	२ ८ ४	निगांशुतामनसासेदुरकैः	३ २ ६	नित्वाभक्षेमुनदधे	१ ३ ११
नाकस्यपृष्ठमधि	२ १ १०	नासत्याभ्यां बहिरिषमहुंजे	८ ८ ८	निगव्यवोनवोदुष्टवक्ष	५ २ २६	नित्वायुजस्यसाधनं	१ ३ ३०
नाकैसुपणमुपपन्निवांसं	७ ३ ११	नासत्यामेपितरांभुपृष्ठ	३ ३ २७	निगाबोणोहेअसदन्	२ ५ १४	नित्वावसिद्धाभक्तवजि	८ ७ ६
नाकैसुपणमुपयत्यतंतं	८ ७ ८	नासदासीषोसदासीव	८ ७ १७	निगामासोअबिक्षत	८ ७ १४	नित्वाहोतारमृविजं	१ ३ ३२
नानाचक्रातेयस्य ३ वपुंषि	३ ३ ३०	नास्माकमस्तिनारः	६ ४ ५४	निचेतारोहिमरुतोगुणंतं	५ ४ २७	निदुरोणेअमृतोमत्यानां	२ ८ १६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
निदुर्गाहृदभयिहमित्रान्	५ ३ ९	निराहावान्कृणोतन	८ ५ १८	निशमंभक्तभगोमपिंश	७ ३ १	नीचीनवारंवरुणः कबंधं	४ ४ ३९
निधीयमानंमपगह्मपसु	७ ७ ३०	निरिणानोधिवावति	६ ८ ३	निशमंभोगामरिणीत	२ ३ ५	नीललोहितंभवति	८ ३ २५
निनोहोतावरण्यः	१ २ २०	निरिद्रवृहतीभ्यः	५ ७ २८	निषसादधृतमतः	१ २ १७	नून्यत्राचिद्विषः	६ २ १७
निपवतः साधप्रयुच्छन्	२ ६ ४	निरिद्रभूम्याभाधे	१ ५ २९	निःषिध्वरीरोषधी	६ ४ ३०	नूद्रथातेपूर्वथाचप्रवा	२ १ २१
निपस्त्यासुत्रितस्तभूयन्	८ १ २	निरुस्वसारमस्कृत	८ ७ १४	निःषिध्वरीस्तओषधीरुता	३ ३ ३१	नूद्ररायेवरिवस्फुपीनः	५ ३ ११
निमिषाश्चिजवीयसा	६ ५ १८	निर्मथितः सुधित	३ १ २३	निपीमिदन्नगुहादधानाः	३ २ २३	नूद्रशूरस्त्वमानजुती	५ २ ३०
निययामायवोगिरिः	५ ८ १८	निर्मायाउत्येअसुराअभूव	८ ७ ९	निपुष्टमजनानां	५ ८ ३	नूद्रगुणानोगुणतेप्रहराजन्	४ ७ ११
निययुवेथेनियुतः सुदान्	२ ४ २४	निर्यत्युतेवस्वधितिः शुचि	५ २ ४	निपुर्सादगणपतेगणेषु	८ ६ १३	नूचपुराचसदनरयीणास्	१ ७ ४
नियद्वृणक्षिप्तसुनस्यमूर्ध	१ ४ १७	निर्यदावृष्टान्महिषस्यव	२ २ ८	निषुनमातिमतिकयस्य	२ १ १६	नूचिस्सभेषतेजनोनरंषन्	५ ३ २
नियुवानानियुतः स्पाहवी	५ ६ १३	निर्युवाणोअशस्तीः	३ ७ २४	निष्कवांघाकृणवते	६ ४ ९	नूचिस्सहोजाअमृतोनिर्तु	१ ४ २३
नियुत्वंतोमामजितोयथा	४ ३ १५	निर्वतंभ्वमानुगत	७ ७ १	निष्वाययामिथुदशा	१ २ २७	नूचिस्सहृद्रांमघवासहृती	५ ३ ११
नियुत्वान्वायुवागहि	२ ८ ७	निवेवेतिपलितोदूतआसु	३ ३ २९	निसवसेनहपुर्धीरं	१ ३ १	नूचिस्सुतेमन्यमानस्यदुस्म	५ ३ ६
नियेनमुष्टिहृत्या	१ १ १५	निवोयामायमानुषः	१ ३ १३	निसामनामिधिरामिद्र	३ २ २	नूतआमिर्मिष्टिमिः	४ २ ९
नियेरिण्यो जसा	४ ३ १९	निशत्राः सोमवृण्यं	६ ८ ९	निहोताहोनृषदने	२ ६ १	नूतेपूर्वस्यावसोअधीतौ	२ ५ २५
निरमयोरुक्षनिंरुस्यैः	५ ७ २८	निशुण्णहृदधर्णसि	५ ८ ११	नीचावयाअभवदुत्रपुत्र	१ २ ३७	नूत्वाहृदिद्वतेवयं	६ २ २
निराविध्यद्विरिभ्यआ	६ ५ ३०	निशुप्ममिदवेपां	७ १ ९	नीचावतंतउपरि	७ ८ ४	नूत्वाममइमहेवसिंहाः	५ २ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नृत्वामग्रैर्महेशसिद्धः	५ २ ११	नृनध्यसेनवीषसे	६ ७ ३३	नृमेतिरोनासत्या	६ ६ ८	नृहुतईद्वनृगृणानः	३ ६ १२		
नृदेवासोवर्षिः कर्तमानः	५ ४ १५	नृनक्षिप्रं पुरुषाज्जिह्वी	५ ५ १२	नृमेघाण्यप्रउच्छसाधि	५ १ २६	नृहिरंस्तोवीरवत्	३ ५ ८		
नृनगं द्वापरावचक्ष	५ ७ ५	नृनस्वरं धिरो देवसोम	७ ७ २०	नृमेघाण्यप्रउच्छसाधि	५ १ २७	नृसप्तानं दिव्यं नक्षिदेवाः	४ ८ १३		
नृनयुनोर्विभिः परिख्य	७ ५ १२	नृनोअग्रउतये	४ १ २	नृमेघमाश्रुतं युवाना	५ ५ १३	नृषक्षोअनिमिषंतोअ	८ २ ३		
नृनंतर्दिद्वद्विभः	६ १ ७	नृनोअग्रयुकेभिः स्वसि	४ ५ ६	नृमेघमाश्रुतं युवाना	५ ५ १६	नृषक्षं संवाचयं	६ ७ ३१		
नृनंसाते प्रतिवरं जरि	२ ६ ६	नृनोगोमं दीरवदे हिरव	५ ५ २२	नृरोदसीअमिहुते बसिहैः	५ ४ ६	नृषक्षाण्यद्विबोमध्यभा	८ ७ २७		
नृनंसाते प्रतिवरं जरि	२ ६ १८	नृनोरं विपुरुवीरं बृहंत	३ ७ २०	नृरोदसीअमिहुते बसिहैः	५ ४ ७	नृषक्षाण्यः परिपश्यविधु	८ ४ २६		
नृनंसाते प्रतिवरं जरि	२ ६ २०	नृनोरं विमहामिदो	६ ८ ३०	नृरोदसीअहिनावाचयेन	३ ८ ७	नृणामुत्थानृतं मंगीभिः	३ ३ १५		
नृनंसाते प्रतिवरं जरि	२ ६ २२	नृनोरं विरं ध्यं चरणिप्र	४ ८ ७	नृरोदसीबृहजिर्नोवरूयैः	३ ८ ८	नृभूतोअद्रिपुतोवर्हिर्विभि	७ २ २७		
नृनंसाते प्रतिवरं जरि	२ ६ २४	नृनोरं विमुपं मास्व नृवतं	६ ४ ३	नृहुतईद्वनृगृणानः	३ ५ २०	नृबाहुभ्यां धादितो धारया	७ २ २७		
नृनंसाते प्रतिवरं जरि	२ ६ २६	नृनोरास्वसहस्रवत्	३ २ १३	नृहुतईद्वनृगृणानः	३ ५ २४	नृभिर्धृतः सुतोअसैः	५ ७ १७		
नृनंसाते प्रतिवरं जरि	२ ६ १६	नृमभावाचमुपवाहि वि	४ ६ १२	नृहुतईद्वनृगृणानः	३ ६ २	नृभिर्बमानोज्ञानः पूतः	७ ५ २०		
नृनद्विवाचं मासा	४ १ ९	नृमभ्यानएषां	२ ३ १०	नृहुतईद्वनृगृणानः	३ ६ ४	नृभियं मानो हयतो विचक्ष	७ ५ १५		
नृनईद्रावस्मागृणा	५ १ १२	नृमसोदयते सनिष्यन्	५ ६ २५	नृहुतईद्वनृगृणानः	३ ६ ६	नृवत्तईद्वनृतं मामिहूती	४ ६ ८		
नृनएहिवाचं ममे	४ १ ८	नृमित्रोवरूणोअयं मानः	५ ५ ४	नृहुतईद्वनृगृणानः	३ ६ ८	नृवद्विमानोयुजा	५ ८ १		
नृनमर्षिह्यायसे	६ २ १३	नृमित्रोवरूणोअयं मानः	५ ५ ५	नृहुतईद्वनृगृणानः	३ ६ १०	नृवद्वतोसदमिदं देवस्य	४ ४ ३६		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नेतारऋषिस्तितः	८ ७ १३	न्युप्रियोमनुषःसादिहोता	५ २०	पयस्वयःपरिपति	४ ८ ६	परःसोभस्तुतन्वा	३ तना	५ ७ ७	
नेमिनमतिचक्ष	६ ६ ३८	न्यु ३ पुवाचममहेभरामहे	४ १५	पदापणीरराक्षसः	६ ४ ४४	परःकृणासावीरध	२	७ १०	
नेशस्तमोदुधितरोचतद्यौः	३ ४ १५	पंचजनाममहोत्रजुवता	८ १ ३३	पदेहवनिहिते	३ ३ ३०	परःसुचिद्वितपति	३ ३ २३		
नेहभ्रवरंअस्निग्धः	६ ४ ९	पंचपदानिरूपोअम्बरोहं	६ १३	पदेपदेमेजसिमानिषायि	४ २ १५	परःस्थाभिषिंवतः	६ ५ २६		
नेतावदन्मेमरुतोषयेमे	५ ४ २७	पंचपादंपितरंद्वादशाकृति	२ ३ १६	पददेवस्यनमसाव्यंतः	४ ३ ५	पराकासाषिददिवः	६ ६ २०		
नेतावदेनापरोअन्यदस्ति	७ ७ २८	पंचारेचकेपरिवर्तमाने	२ ३ १६	पददेवस्यमीह्रुषः	६ ७ ११	परागावोयवसंकषिदाष्ट	५ ७ ३३		
न्यक्रुन्मविनामुधवाचः	५ २ ९	पञ्चैवचरंजरं	८ ६ २	पद्यावसेपुरुषा	३ ३ ३०	पराचिच्छीर्षावहृजुस्तद्	१ ३ १		
न्यक्रुदयक्षुपयंतपुनं	८ ५ २०	पतंगमकमसुरस्य	८ ८ ३५	पनाप्यंतदधिना	६ ४ २८	पराणुदस्वमघवममित्रान्	५ ३ २१		
न्य १ मिजातवेदंसं दधाता	४ १ १४	पतंगो शत्रुमनसा	८ ८ ३५	पन्यं पन्यमिस्सोतारः	५ ७ २१	परादेहिशामुयं	८ ३ २५		
न्य १ मिजातवदेसंहोत्रवा	४ १ २०	पताति कुंडुणा	१ २ २७	पन्यआददिरंष्टुता	६ ३ ४	पराष्टदेवावृजिनं	८ ४ ७		
न्यम्रेनव्यसावचः	६ ३ २२	पतिर्भवहृत्रहन्सूनुतानां	३ २ ८	पन्यहृदुपंगायत	६ ३ ४	परापूर्वांसुख्यावृणकि	४ ७ ३३		
न्य १ रवातोववाति	८ १ २५	पतिर्भयं पाराणां	१ ३ २९	पन्यांसजातवेदंसं	६ ५ २१	पराभेयंतिधीतयः	१ २ १९		
न्य १ न्यस्यमूर्धनि	१ २ ३१	पत्तो जगारप्रत्यं	७ ७ १७	पपुक्षेण्यमिद्वरेद्योजः	४ २ २	परायतीनामन्वेतिपाथः	१ ८ २		
न्यपुंदस्यविष्टयं	६ ३ १	पत्नीवंतः सुताइमे	६ ६ २५	पप्राथक्षामहिदंसोम्यु	४ ६ २	परायतीमातरं	३ ५ २५		
न्यस्यदेवीस्वधितिर्जिही	४ १ ३३	पत्नीवपुर्वहृति	२ १ १	पर्यस्वतीरोषधयः	७ ६ २५	परायाहमचवन्	३ ३ १९		
न्याविष्यदिशिषिषास्य	१ ३ ३	पथएकः पीपायतस्क्रोय	६ २ ३६	परंमृत्योअनुपरेहि	७ ६ २६	परावतोयेदिधिषंत	८ २ ३		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
परावतनासत्यानुदेयां	१ ८ ९	परिणोदुजज्ज्या	१ ४ ७	परिपूषापरस्तात्	४ ८ २०	परिवाराण्यव्या	७ ५ १
परावीरासपतन	४ ३ २६	परिणोहेतीहृत्स्यहृज्याः	२ ७ १८	परिप्रजातःकृत्वा	१ ५ १३	परिविशानिचेतसा	६ ८ १०
पराव्यक्तोअरुषः	७ २ २६	परिमुषिपृषीनां	४ ८ १७	परिप्रभुम्बेद्रायसोम	७ ५ २०	परिविशानिसुषिता	३ १ १०
पराशुभ्राअयासोयव्या	२ ४ ४	परितेजिगुषोयथा	७ ४ २७	परिप्रयतेवद्यसुषंसदं	७ २ २०	परिविष्टजाहुषविश्वतःसी	१ ८ ११
पराश्रणीहितपसा	८ ४ ७	परितेदुलभोरयो	३ ५ ९	परिप्रसोमतेरसः	७ २ १५	परिवृकेवपतिविष्ट	८ ५ २१
पराहृयस्त्वरंहृथ	१ ३ १८	परिमनामितदु	३ ५ ४	परिप्रासिष्यदत्कृषिः	६ ८ ३	परिवोविशतादधे	७ ७ १
पराहिमेविमन्यबः	१ २ १६	परित्यहृतंहरि	७ ४ २४	परिप्रियःकुलसे	७ ४ ७	परिपहांहरणस्येकणो	५ २ ६
पराहोदधावसि	८ ४ १	परित्रिधातुरध्वरं	६ ५ १५	परिप्रियादिवःकृषिः	६ ७ ३२	परिष्यसुवानोअक्षाः	७ ४ २३
परिकोशमधुश्रुतं	७ ५ ६	परित्रिविष्टध्वरं	३ ५ १५	परित्यक्तृषिःकाव्या	७ ४ ४	परिष्यसुवानोअव्ययं	७ ४ २३
परिभितापितरां	८ २ १०	परित्वाशिर्बणोगिरिः	१ १ २०	परित्यक्ताव्याकृषिः	६ ७ २८	परिष्कृष्यन्ननिष्कृतं	६ ८ २९
परिचिन्मर्तोद्विजं	७ ७ २७	परित्वाभेपुरंभव	८ ४ ९	परियर्षिद्रोदसीउमे	१ ३ २	परिष्कृतासहृदवः	७ १ ३
परिणःशर्मयन्त्या	६ ८ ३१	परिदिव्यानिमर्त्यैशत्	६ ८ ४	परियदेषामेकां	१ ५ १२	परिसमिन्वाजुयुः	७ ५ ६
परिणेतामतीनां	७ ५ ६	परिद्वीवरनुस्वाः	७ ५ ६	परियोरश्मिनादिवः	६ २ २४	परिसमैवपशुमाति	७ ४ २
परिणोअश्वमश्वित्	७ १ १८	परिपृक्षःसनद्रयिः	७ २ २५	परियोरोवसीउमे	६ ८ ८	परिसुवानश्चक्षसे	७ ५ १२
परिणोदेववीतये	७ १ ११	परिपृक्षःसनद्रयिः	७ १ ९	परिवाजपतिःकृषिः	३ ५ १५	परिसुवानासहृदवः	६ ७ ३४
परिणोयाहृत्स्युः	७ १ ३९	परिधामानियानिते	७ २ ७	परिवाजेनवाजुयुः	७ १ ३३	परिसुवानोगिरिष्ठाः	६ ८ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
परिसुवानोहरिः	७ ४ २	परोहिमत्यैरासि	४ ८ ४	पवमानकृतःकृषिः	७ १ २९	पवमानस्यतेवयं	७ १ १८
परिसोमकृतबृहत्	७ १ १३	पजन्यःपितामहिषस्य	७ ३ ६	पवमानकृतबृहत्	७ २ ११	पवमानस्यविश्वित्	७ १ ३७
परिसोमप्रधन्वा	७ २ ३३	पजन्यवातावृषभापृथि	४ ८ ६	पवमानधियाहितः	६ ८ १५	पवमानःस्वविदः	७ १ १६
परिस्पर्शोवरुणस्यस्मादिष्टा	५ ६ ९	पजन्यवृद्धमहिषंतं	७ ५ २६	पवमाननितोशसे	७ १ ३४	पवमानाअसृक्षत	७ १ ३४
परिहिष्मापुरुहूतः	७ ३ २३	पजन्यायप्रगायत	५ ७ २	पवमानमवस्यवः	६ ८ १	पवमानाअसृक्षत	७ ५ १६
परिहृतेदुनाजनः	६ ४ ८	पजन्यावातावृषभा	८ २ १०	पवमानमहिश्रवः	६ ७ ३७	पवमानादिवस्परि	७ १ ३५
पराधूनाचरतितित्विषे	१ ४ १३	पर्युप्रधन्वाजसातये	७ ५ २२	पवमानमहिश्रवः	७ ४ २८	पवमानासआशवः	७ १ ३५
परीतोषिचतासुतं	७ ५ १२	पवतश्चिन्महिबुद्धोविभाय	३ २ ५	पवमानमहाणो	७ ३ १८	पवमानासहृदवः	७ २ १४
परीतोवायवैसुतं	७ १ ३१	पशुहुनाममानवी	८ ४ ४	पवमानविदार्यि	६ ८ ३३	पवमानोअजीजनत्	७ १ २१
परीमेगामनेषत	८ ८ १३	पषितोकंतनयंपरुभिष्टं	४ ८ २	पवमानविदार्यि	७ १ ३२	पवमानोअतिसिधः	७ २ १०
परयिवासंप्रवतः	७ ६ १४	पषिदीनेगभीरौ	६ ४ ५३	पवमानरसस्तव	७ १ २१	पवमानोअभिसृष्टः	६ ७ २८
परोहिविग्रमस्तुतं	१ १ ७	पवतेवाजसातये	६ ८ १	पवमानरुचारुषा	७ २ १	पवमानोअभ्यर्षा	७ ३ ११
परोदिवापरएना	८ ३ १७	पवतेहृतोहारिः	७ २ ५	पवमानसुवीर्य	६ ७ ३७	पवमानोअसिष्यदत्	७ १ ६
परोमात्रयातन्वावृषान्	५ ६ २४	पवतेहृतोहारिः	७ ५ ११	पवमानस्यजंग्रतः	७ २ २१	पवमानोर्षीतमः	७ २ १२
परोमात्रसृषीषमं	६ ५ २	पवमानःसुतोदृभिः	७ १ २७	पवमानस्यतेकवे	७ २ ८	पवमानोव्यभवत्	७ २ १२
परोयस्वंपरमआजनिष्ठाः	४ १ २६	पवमानःसोअघनः	७ २ १७	पवमानस्यतेरसः	७ १ २१	पवस्वगोजिद्वजित्	७ १ १६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पवस्वजुनयुधिपः	७ २ ७	पवस्वदेवायुपक्	७ १ ३४	पवस्वसोममहान्समुद्रः	७ ५ २०	पातिमित्रावरुणावव्यात्	२ ४ ५
पवस्वदक्षसाधनः	६ ८ १५	पवस्वमधुमत्तमद्वाय	७ ५ १७	पवस्वाग्न्योअदाभ्यः	७ १ १६	पाकृत्रास्थनदेवाः	६ १ २७
पवस्वदेवमादनः	७ ३ ९	पवस्ववाचोअग्रियः	७ १ २८	पवस्वेदोपवमानः	७ ४ १०	पाकःपृच्छामिमनसावि	२ ३ १४
पवस्वदेववीतये	७ ५ १०	पवस्ववाजसातमः	७ ४ २८	पवस्वेदोवृषासुतः	७ १ २३	पातनोरुद्रापायुभिः	४ ४ ८
पवस्वदेववीरति	६ ७ १८	पवस्ववाजसातये	६ ८ ३३	पवित्रतेविततं	७ ३ ८	पातावृत्रहासुतं	५ ७ २२
पवस्वदेवायुपक्	७ १ ३४	पवस्ववाजसातयेभि	७ ५ १६	पवित्रवतःपरिवाचं	७ २ २९	पातासुतामिद्रोअस्तुसो	४ ६ १५
पवस्वमधुमत्तमद्वाय	७ ५ १७	पवस्वविश्वचर्पण	७ २ ७	पवित्रेभिःपवमानः	७ ४ १५	पातासुतामिद्रोअस्तुसोमं	४ ७ १८
पवस्ववाचोअग्रियः	७ १ २८	पवस्ववृत्रहन्तम	६ ८ १४	पवीतारःपुनीतन	६ ७ २२	पातिमित्र्यरिपोअग्रपदवेः	२ ८ २४
पवस्ववाजसातमः	७ ४ २८	पवस्ववृष्टिमासुनः	७ १ ६	पशुनःसोमरक्षसि	७ ७ १२	पारावतस्यरातिषु	६ ३ १३
पवस्ववाजसातये	६ ८ ३३	पवस्वसोमकृतवित्	७ ३ २१	पशुनचित्रासुभगा	१ ६ २६	पापद्राणःप्रस्कण्वं	६ ४ १८
पवस्ववाजसातयेभि	७ ५ १६	पवस्वसोमकृतविक्षाय	७ ५ २०	पश्चात्पुरस्तादधरात्	८ ४ ९	पावकयायश्चित्तयत्याकृपा	४ ५ १७
पवस्वविश्वचर्पण	७ २ ७	पवस्वसोमद्विष्येषु	७ ३ १६	पश्चेदमन्यदभवत्	८ ८ ७	पावकवचाःशुक्रवचाः	८ ७ २८
पवस्वदक्षसाधनः	६ ८ १५	पवस्वसोमदेववीतये	७ २ २४	पश्यन्नन्यस्याअतिथि	८ ७ ९	पावकशोचेतवहिक्षयंपरि	२ ८ १८
पवस्वदेवमादनः	७ ३ ९	पवस्वसोमद्युग्रीसुधारः	७ ५ २०	पश्वानतायुगुहा	१ ५ ९	पावकानःसरस्वती	१ १ ६
पवस्वदेववीतये	७ ५ १०	पवस्वसोममधुमोक्ततावा	७ ४ ८	पश्यात्पश्चावियुता	८ १ २८	पावमानीर्योअध्येति	७ २ १८
पवस्वदेववीरति	६ ७ १८	पवस्वसोममंदयन्	७ २ १६	पातमात्रोअधंसः	६ ६ १५	पावीरवीकृन्त्याचित्रायुः	४ ८ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पावीरवीकृन्त्याचित्रायुः	८ २ ११	पितृश्रिद्धंजुनपाविवेद	२ ८ १४	(पियांपिबेदिद्रशूर)	२ ५ ६	पीवोअक्षारयिबुधःसुमे	५ ६ १३
पाहिगायाधसोमदे	६ ३ ७	पितृःप्रबस्यजन्मना	१ ६ १३	पिबांपिबेदिद्रशूर	७ ७ ८	पीवोअश्वाःशुक्रद्रथाहिभू	३ ७ ९
पाहिनद्वद्रसुष्टुत	२ १ १७	पितेवपुत्रमविभः	८ २ २०	पियावधस्वतवघासुतासः	३ २ १९	पुत्रमिवपितरो	८ ७ १९
पाहिनांअमृणकया	६ ४ ३३	पित्रेचिचक्रुःसदनंसमसं	३ २ ७	पियासुतस्यरस्मिनः	५ ७ २५	पुत्रिणाताकुमारिणा	६ २ ३९
पाहिनांअमृपायुभिः	२ ५ १०	पित्रेवत्युपोमरुतःसुदानं	१ ५ ७	पियासोममभियमुष्टतदं	४ ६ १	पुत्रोनजातोरण्वो	१ ५ १३
पाहिनांअम्रेरक्षसः	१ ३ १०	पिपतुनोअदितिराजपुत्रा	२ ७ ७	पिबासोममिद्र	२ १ १८	पुनंतुमांदेवजनाः	७ २ १८
पाहिनांअम्रेरक्षसो	५ १ २५	पिपतुमातहतस्य	७ ८ ७	पियासोममिद्रमंदनु	५ ३ ५	पुनःपत्नीमभिरदात्	८ ३ २८
पाहि विश्वस्माद्रक्षसोअरा	६ ४ ३३	पिपीळिअंशुर्मद्योन	३ ६ ८	पिबासोममदायुक्	६ ६ ३०	पुनःपुनर्जायमाना	१ ६ ३५
पितायुजानामसुरोविप	२ ८ २०	पिपीहिदेवाउशतः	७ ५ ३०	पियासोममहते	८ ६ २०	पुनःसमव्यद्विततवयंती	२ ८ २
पितायस्वांदुहितरं	८ १ २७	पित्रेतेषुममधुमंतमधि	६ ६ १०	पित्रेदिद्रमरुसखा	६ ५ २८	पुनरेतानिवर्ततां	७ ७ १
पितुनुमोपमहो	२ ५ ६	पित्रेनचतुण्णतंचाचंगच्छ	६ ३ १५	पिशङ्गभृष्टिभंभृणं	२ १ २२	पुनरेतानिवर्तय	७ ७ १
पितुभूतोनतंतुमिन्	८ ८ ३०	पियतंसोममधुमंतमधि	६ ६ १०	पिशंगरूपःसुभरो	२ ५ २३	पुनरेहिवृषाकपे	८ ४ ४
पितुनपत्रःसुभृतोदुरोण	६ १ ३४	पिबनिमित्रोअयमा	६ ६ २८	पीपायधेनुरादितिः	२ २ २३	पुनर्दायब्रह्मजायां	८ ६ ७
पितुनपत्राःकृतं	१ ५ १२	पिबंत्यस्यविधेववासः	७ ५ २१	पीपायसःश्रवंसामत्येषु	४ ५ १२	पुनर्नोअसुंगृधिवी	८ १ २३
पितुमानुरध्यायेम	७ २ २९	पिबस्वधेनवानां	६ ३ ४	पीपिवांससरस्वतः	५ ६ २०	पुनर्नःपितरोमनः	८ १ १९
पितुश्रगमंजनिनुश्रवभ्रे	२ ८ १४	पिवास्वस्यगिर्वेणः	५ ७ १५	पीवानेमममपचेत	७ ७ १८	पुनर्येचक्रुःपितरायुवाना	३ ७ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पुनर्वैदेवाभददुः	८ ६ ७	पुनानोरूपेअव्यये	६ ८ ६	पुरुत्राचिद्विबानरा	५ ८ ४	पुरुतमंपुरुणांस्तोषुणां	४ ७ २६
पुनातादक्षसाधनं	७ ५ ७	पुनानोवरिवस्कृषि	७ १ ३८	पुरुत्राहिसद्वृत्ति	५ ८ ३६	पुरुयसंहृदसंत्युष्या	४ २ १
पुनातितेपरिस्तुतं	६ ७ १७	पुनीवेवामरक्षसमनीषां	५ ६ ७	पुरुत्राहिसद्वृत्ति	६ ३ ३३	पुरुवोमामृधामा	८ ५ ३
पुनानःकुलशेषा	६ ७ ३१	पुमोपनंतनुतउत्	८ ७ १८	पुरुवादाश्वाम्बोचे	२ २ १९	पुरुहणाचिद्व्यसि	४ ४ ८
पुनानःसोमजागृविः	७ ५ १३	पुरंदराक्षितंवज्रहस्ता	१ ७ २९	पुरुदप्साअजिमंतःसुदा	४ ३ २१	पुरुवपीत्यश्विनादधाना	१ ८ १४
पुनानःसोमधारया	७ १ ३५	पुरंनष्ट्यवाहज	६ ५ २०	पुरुप्रियाणकृत्ये	५ ८ १	पुरोगाअभिदेवानां	२ ५ ९
पुनानःसोमधारया	७ ५ १२	पुरःसद्यथाधिये	७ १ १७	पुरमंदापुरुवसु	५ ८ २७	पुरोजितीवोअधंसः	७ ५ १
पुनानहृदवाभर	७ ४ २७	पुराभेदुरितेभ्यः	६ ३ ४१	पुरुषएवेदंसर्व	८ ४ १७	पुरोवोमंददिव्यंसुवृत्ति	४ ५ १२
पुनानहृदवाभर	६ ८ ३०	पुराणमोकःसरुपं	३ ४ ४	पुरुष्टतस्यधामभिः	३ २ २१	पुरोळाअभेपचतः	३ १ ३१
पुनानहृदवेषां	७ १ ४१	पुराणावीवीयांइ प्रभवा	७ ८ २५	पुरहिवांपुरुभुजादेष्यं	५ १ ४	पुरोळाहृत्तुर्वशोयक्षु	५ २ २५
पुनानश्चमृजनयन्	७ ५ १५	पुराणांअनुवेनंत	८ ७ २३	पुरुहृतोयःपुरुगूतः	४ ७ ६	पुरोळावांचनोघसो	३ ३ १७
पुनानासश्चमृषदः	६ ७ ३०	पुरायस्तरस्तमसोअपीतेः	१ ८ २५	पुरुहृतं पुरुहृतं	६ ६ १५	पुरोळावांचनोघसो	३ ६ २९
पुनानेतन्वाभियः	३ ८ ८	पुरासंवाधादुभवावृत्त्य	२ ६ १८	पुरुणिदुस्त्रोनिर्दिनाति	२ २ १७	पुरोळाशंनोअधंसः	६ ५ ३१
पुनानोअकमीदुभि	६ ८ ३०	पुरांभिदुर्बुवाकृषिः	१ १ २१	पुरुगिहिरवासवना	८ ४ १६	पुरोळाशंपचत्यं	३ ३ १७
पुनानोदेववीतये	७ १ ३८	पुरीषयासोअग्रयः	३ १ २२	पुरुययंमेपुरुधात्वाया	४ ४ ३६	पुरोळाशंयोअसौ	६ २ ३८
पुनानोयातिहयतः	६ ८ ३३	पुरुकुत्सानीहिवामदाशतः	७ १८	पुरुतमंपुरुणामी	१ १ ९	पुरोळाशंसनश्रुत	३ ३ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पृष्टिर्नरुणाक्षितिर्न	१ ५ ९	पृथ्वीहोतरस्यनो	१ २ २०	पृष्टेताविश्वभुवनाववक्षि	७ १९	प्रक्षुभ्योदुतामिषवाच	३ ७ १
पृथ्याक्षेमेअभियोगेभवा	४ २ ८	पृषणंन्व १ जायं	४ ८ २१	पृक्षोवपुःपितुमान्	२ २ ८	प्रक्षुविदंबवीतये	६ ८ १०
पूर्वापरंचरतो	८ ३ २३	पृषण्वतंतेचक्रमा	३ ३ १८	पृच्छामित्वापरमंतपृथि	२ ३ २०	प्रकारवोमननावच्यमा	२ ८ २६
पूर्वापृषसुहवंपुरुषृह	६ २ ५	पृषण्वतंमरुवते	२ २ ११	पृच्छेतदेनोवरुणदिदक्षूपो	६ ८	प्रकाव्यमृशनेव	७ ४ १२
पूर्वामनुप्रदिसंयाति	७ ५ २४	पृषण्वतंमरुवते	४ ८ २०	पृणीयादिवाधमानाय	८ ६ २२	प्रकृतान्यजीपिणः	६ ३ १
पूर्वामनुप्रयति	२ १ २१	पृषण्वतंमरुवते	४ ८ २०	पृथक्प्रयायप्रथमा	७ ८ २७	प्रक्षुष्टिदेवशपणति	७ २ २५
पूर्वाविश्वस्माद्भुवना	२ १ ४	पृषागाअन्वेनुनः	४ ८ १९	पृथुपाजाअमत्यः	३ १ २८	प्रक्षुनुनावृहतायाति	७ ६ ३
पूर्वाभिर्हृददाशिम	१ ६ १२	पृषात्वेतश्यावयतु	७ ६ २३	पृथुकरक्षाबहुलागभस्ती	४ ६ ७	प्रक्षोदसाधायसासस	५ ६ १९
पूर्वास्त्यनिषिधो	३ ३ १५	पृषात्वेतोनेयतुहस्तगृह	८ ३ २५	पृथुरथोदक्षिणाया	२ १ ४	प्रगायताभ्यचांस	७ ४ ११
पूर्वरहृशरदःशश्रमाणा	२ ४ २२	पृषाराजानमाधुणिः	१ २ १०	पृदाकुसानुयजतोगवेषणः	६ १ २४	प्रगायत्रणगायत	७ १ १७
पूर्वारिद्रस्यरातयः	१ १ २१	पृषाविष्णुहवंनमे	६ ४ २४	पृषदश्वामरुतःपृथि	१ ६ १९	प्रधान्वस्यमहतोमहानि	२ ६ १५
पूर्वारुवसःशरदश्च	३ ६ २	पृषासुबंभुर्दिवआपृथि	४ ८ २४	पृषधेमेध्यमातरिश्नि	६ ४ २४	प्रचक्रमहमासहः	५ ७ ३०
पूर्वाश्चिद्वित्वेनुविकर्मिना	६ ४ ५०	पृषमाआशाअनुवेद	७ ६ २३	पृष्टोदिविधाय्यभिःपृथि	५ २ ७	प्रचपणिभ्यःपृतनाहवेषु	१ ७ २९
पूर्वाष्टद्रोपमातयः	६ ३ २५	पृषणश्चक्रनरिप्यनि	४ ८ १९	पृष्टोदिविपृष्टोअभिः	१ ७ ६	प्रचित्रमकृण्णतेतराय	५ १ ८
पूर्वाअध्वरजसो	२ १ ७	पृषप्रयजोद्विणःसुवाचः	३ १ २	पौरंचिश्चुपुतं	४ ४ १३	प्रचंतसंत्वाकवे	६ ७ १२
पूर्वादेवाभवतुसु	१ ६ ३१	पृषस्यवृष्णांअरुषस्यनू	४ ५ १०	पौराअश्वस्यपुरुक्षद्रवाम	६ ४ ३७	प्रच्यवांनाजुर्हपः	४ ४ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रजान्नमस्तुभ्योनं	८ ४ २०	प्रतआशवःपवमान	७ ३ १२	प्रतितेदस्यवेवृक	६ ४ २७	प्रतिपदापोअदधं	७ ७ २६
प्रजापतिर्महमेता	८ ८ २७	प्रतआश्विनीःपवमान	७ ३ १२	प्रतित्वाहमध्वरं	१ १ ३६	प्रतियत्स्यानीथादाशु	१ ७ १८
प्रजापतेनत्वदेतानि	८ ७ ४	प्रतइद्रपूर्याणिप्र	८ ६ १३	प्रतित्वादुहितदिवः	५ ६ १	प्रतिवपुनानमसाहमेमि	२ ४ ११
प्रजाभ्यःपुष्टिभिर्जंत	२ ६ १०	प्रततेअद्याशिपिविष्टनाम	५ ६ २५	प्रतित्वाद्यसुमनसोबुधंत	५ ५ २५	प्रतिवारथंनृपतीजरथं	५ ५ १२
प्रजामृतस्यपिप्रतः	५ ८ ९	प्रततेअद्याकरणंकृतंभूत्	४ ६ ६	प्रतित्वाशवसीवदत्	६ ३ ४२	प्रतिवांसूरुदितेमित्रं	५ ५ ९
प्रजावतावचसा	१ ५ २४	प्रतदुःशीमेवृथवाने	८ ४ २८	प्रतित्वास्तोमैरीळतेवसिं	५ ५ २३	प्रतिवांसूरुदितेसुकैः	५ ५ ७
प्रजावतीःसुयवंसं	४ ६ २५	प्रतद्विष्णुस्तवते	२ २ २४	प्रतिद्युतानामरुपासोअ	५ ५ २२	प्रतिवांनृपदंजयः	६ १ ३७
प्रजाहन्तिस्त्रोअत्यायमी	६ ७ ८	प्रतद्विचियंभव्याये	२ १ १७	प्रतिप्रानाभरत	३ ३ १८	प्रतिश्रुतायबोधुपत्	६ ३ १
प्रजिह्वयाभरतेवेपः	८ १ २	प्रतमिद्वनशीमहि	५ ८ १०	प्रतिनस्तोमंत्वष्टाजुवेत	५ ३ २७	प्रतिपीममिर्जरतेसामिद्वः	५ ५ २५
प्रणइंद्रोमहेतने	७ १ १	प्रतव्यसीनव्यसीं	२ २ १२	प्रतिप्रयाणमसुरस्यविद्वान्	३ ३ ३	प्रतिष्टोमंतिस्त्रिधवःपवि	२ ४ ७
प्रणइंद्रोमहेरणे	७ २ ९	प्रतव्यसोनमंडकितुरस्य	४ २ २१	प्रतिप्रयाहोद्रीमीळुपोनृन्	४ ९	प्रतिष्ट्यासुनरीजनीं	३ ८ ३
प्रणीतिभिष्टेहयंश्च	८ ५ २४	प्रतार्यायुःप्रतरं	८ १ २२	प्रतिप्राशुव्याहृतः	६ २ ३९	प्रतिस्तोमंभिरुपमंवासिष्टाः	५ ५ २७
प्रणृत्यविप्रमध्वरेपुसाधुं	३ ८ १३	प्रतोअभिर्बभसत्	३ ५ १	प्रतिप्रियतंमुरथं	४ ४ १५	प्रतिस्पशोवितृज	३ ४ २३
प्रणेतारंवस्योअच्छं	६ १ २१	प्रतिक्रितवःप्रथमाअदधन्	५ ५ २५	प्रतिप्रवाणिवर्तयते	८ ५ ३	प्रतिस्त्रेथांतुजयद्विरेवैः	५ ७ ६
प्रणोदेवीसरस्वती	४ ८ ३०	प्रतिघोराणामेतानाम	२ ४ ९	प्रतिभद्राअदधत्	३ ८ ३	प्रतीचीनेमामहनि	७ ६ २८
प्रणोधन्वांस्विदवः	७ ३ ४	प्रतिचक्षुर्विचक्षवंद्रं	५ ७ ९	प्रतिमेस्तोममर्दितिर्जगृ	४ २ १७	प्रतुद्रवपरिकोशं	७ ३ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रतुविद्युन्नस्यस्वविरस्य	४ ६ ६	प्रतेरथंमिथुकृतं	८ ५ २०	प्रत्यङ्गुदेवानांविशः	१ ४ ७	प्रदभिणिदुमिगृणंति	२ ८ १२
प्रतेअमयोभिभ्योवरं	५ १ २३	प्रतेरद्वृत्तणोयातवे	८ ३ ६	प्रत्यर्चोरुशदस्याः	१ ६ २४	प्रदानुदोद्वियोदांतु	७ ४ १५
प्रतेअमेहुविष्मंतीमिय	३ १ १९	प्रतेवोचामवीर्यां	३ ६ २८	प्रत्यधिर्यज्ञानां	७ ७ १३	प्रदीधितिर्विश्ववारा	२ ८ २२
प्रतेअभोतुकुहयोः	३ ३ १६	प्रतेसोतारंओण्याः	६ ८ ६	प्रत्यस्यैपिर्पावते	४ ७ १४	प्रदेवत्राब्रह्मणे	७ ७ २४
प्रतेअस्याउषसःप्रा	७ ७ २२	प्रतेविबकिमवकम्योयधुं	२ ४ ५	प्रत्यस्यैअणयोदहरे	८ ७ ३०	प्रदेवंदेववीतये	४ ५ २९
प्रतेदिवोनवृष्टयः	७ १ २९	प्रतवज्जनयागिरः	६ १ ८	प्रत्युअदश्यायुती	५ ६ १	प्रदेवमच्छामधुमंतः	७ २ १९
प्रतेधाराअत्यण्वानि	७ ३ २१	प्रतानमानादध्याये	७ २ ३०	प्रत्वक्षसुःप्रतवसः	१ ६ १४	प्रदेवंदेव्याधिया	८ ८ ३४
प्रतेधाराअसुश्रतः	७ १ १४	प्रतोहिकमीळ्वोअध्वरेषु	५ ८ ३६	प्रवांनृत्तंणीमहे	१ ३ ८	प्रदेवांदासोअभिः	६ ७ १३
प्रतेधारामधुमतीः	७ ४ १७	प्रतंरयीणांयुजं	४ ७ २४	प्रवानमोभिरिदवः	६ ८ ६	प्रद्यावायुज्ञैःपृथिवीकृता	२ ३ २
प्रतेनानुनसमने	२ ६ १८	प्रतंहोतारमीळ्वं	६ ३ ३७	प्रवांमुंचामिवरुणस्य	८ ३ २४	प्रद्यावायुज्ञैःपृथिवीनसो	५ ४ २०
प्रतेपूर्वाणिकरणानिविप्रा	३ ६ २	प्रत्यंचमकमनयन्	८ ८ १५	प्रथमंजातवेदसं	६ २ १३	प्रद्युम्नायप्रशवंसे	५ ८ ३४
प्रतेपूर्वाणिकरणानिवोचं	४ १ ३०	प्रत्यग्निरुषसश्चेकितानः	२ ८ २४	प्रथमभाजंयशसंवयोधां	४ ८ ६	प्रधेन्वासोमजागृविः	७ ५ ९
प्रतंभूविचक्षण	३ ६ ३०	प्रत्यग्निरुषसामप्र	३ ५ १३	प्रथमाहिसुवाचसा	२ ५ ९	प्रधारअस्यशग्मिणः	६ ८ २०
प्रतेमदासोमदिरासः	७ ३ १२	प्रत्यग्निरुषसंजात	३ ५ १४	प्रथमश्रयस्यसुप्रथश्च	८ ८ ३९	प्रधारामध्वोअग्रियः	६ ७ २८
प्रतेमहेविदधंशंसिधं	८ ५ ५	प्रत्यममिथुनादह	८ ४ ९	प्रथिष्टयस्यवीरकमं	८ १ २६	प्रनेःपूपाचरथंविश्वदेव्यः	८ ४ २५
प्रतेयक्षिप्रतंह्यामि	७ ५ ३२	प्रत्यमेहरसाहरः	८ ४ ९	प्रथिष्टयामनृथिवीचिदिषां	३ २ ३	प्रनव्यसासहसःसुनुमच्छं	५ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रनिक्रमेनैवसिधवः	६ ८ ७	प्रपीपयवृषभश्चिन्वबाजा	३ १ १५	प्रबोधयोषःपुणतो	२ १ ८	प्रमित्रयोर्वरुणयोः	५ ५ ८
प्रनुयदेषामहिनाशि	२ ५ ५	प्रपुनानस्यचेतसा	६ ८ ६	प्रब्रह्माणिनभाकृवत्	६ ३ २४	प्रमित्रायुप्रार्थुग्णे	६ ७ ६
प्रनुवयसुतेषातेकृतानि	४ १ २६	प्रपुनानायवेधसे	७ ५ ६	प्रब्रह्माणोअगिरसोनक्षत	५ ४ ९	प्रमेनमीसाव्यडूषे	८ १ ६
प्रनुवांचासुतेषुवा	४ ८ २५	प्रपुतास्तिग्मशोषिषे	१ ५ २८	प्रब्रह्मातुसदनादृतस्य	५ ४ १	प्रमेपथादेवयानाअदध्रन्	५ ५ २३
प्रनूनंजातवदसं	८ ८ ४६	प्रपूर्वेजेपितरानव्यसीमिः	५ ४ २०	प्रभंगीशूरोमघवातुवीमघः	६ ४ ३९	प्रमवित्रिकाअविदन्	३ ६ २
प्रनूनंजायतामयं	८ २ २	प्रपूषणंवृणीमहे	५ ७ ३२	प्रभंगदुर्मेतीनां	६ ४ ४	प्रयंतमित्परि	२ २ २२
प्रनूनंधावतापृथक्	६ ७ ५	प्रप्यायस्वप्रस्यंदस्व	७ २ १८	प्रभंतोरथाव्यंतं	५ ७ २३	प्रयंतियज्ञविपयंतिग्रहिः	५ ३ ३
प्रनूनंमहाणस्पतिः	१ ३ २०	प्रप्रक्षयायुपन्यसे	६ ७ ३२	प्रभूर्जयंतमहां	८ १ १	प्रयंरायेनिनीपसि	६ ७ १३
प्रनूंहित्वं वृषभस्य	१ ४ २५	प्रप्रपूष्णस्तुविजातस्य	२ २ २	प्रभ्रातृव्यसुदानवः	६ ६ ४	प्रयंतुवाजास्त्विपीमिरम	३ १ २६
प्रनूसमर्तःशवसा	१ ५ ८	प्रप्रवांश्चिष्टुभमिषं	६ ५ ५	प्रमंदिनेपितृमदर्थता	१ ७ १२	प्रयआहःशितपिष्टस्यधासेः	१ १ १
प्रनेमस्मिन्ददशो	८ १ ६	प्रप्रायमभिर्भरतस्यभृण्वे	५ २ ११	प्रमंहिष्टायगायत	६ ७ १४	प्रयज्ञपुतुहेत्वोनससिः	५ ४ १०
प्रनोयच्छत्वयमा	८ ७ २९	प्रप्रोवाअस्मेस्वयं	२ १ १७	प्रमंहिष्टायवृहतेवृहद्वये	१ ४ २२	प्रयज्ञपुतुवानुपक्	४ १ २०
प्रपयेपुथामजसिष्ट	७ ६ २४	प्रप्रअवेवृषभायश्चितीचे	२ ७ १७	प्रमन्महेशवसानाय	१ ५ १	प्रयज्यवोमरुतोआजदृष्टयः	३ ३ १७
प्रपर्वतानामुनातीउपस्था	३ २ १२	प्रबाहवांसिद्युतंजीवसेनः	५ ५ ४	प्रमातुःप्रतरंगुहं	८ ३ १४	प्रयत्तेअमेसूरयः	१ ७ ५
प्रपवमानधन्वसि	६ ८ १४	प्रबुधवावईरतेमहांसि	५ ४ २४	प्रमात्राभीरिरिचे	३ ३ १०	प्रयत्पितुःपरमात्	२ २ ८
प्रपस्यामुमदितिसिधुम	३ ८ ६	प्रबोधयोषोअश्विना	५ ८ ३३	प्रमायुयुजेप्रयुजः	७ ८ १	प्रयत्सिन्धवःप्रसंव्युधाय	३ २ २०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रयदग्नेःसहस्वतः	१ ७ ५	प्रयाःसिस्वतेसूर्यस्ये	७ ८ ६	प्रराजावाचंजनयन्	७ ३ ३	प्रवणुतेसुयुजोयामक्षिष्टये	४ २ २३
प्रयद्विधापरावतः	१ ३ १८	प्रयुजनीदिवएतिब्रुवाणा	४ ३ १	प्ररुद्रेणयथिनायति	८ ४ २३	प्रवताहिकृतां	३ ६ २४
प्रयद्विधामहिनाभ्यो	२ ४ १४	प्रयजोवाचोअग्रियः	६ ७ २८	प्ररेअपत्यतिवारं	७ ३ १८	प्रवत्तेअग्रजनिमा	८ ७ ३०
प्रयद्विद्वेष्टृणां	१ ७ ५	प्रयेगावोनभूणयः	६ ८ ३१	प्रवःपांतमघसो	२ २ २५	प्रवत्ततीयं पृथिवीमरुतः	४ ३ १५
प्रयद्वधुपृषतीरयु	१ ६ ५	प्रयेगृहादममदुस्वाया	५ २ २८	प्रवःपांतरधुमन्यवो	२ १ १	प्रवद्यामनासुवृत्तारधेन	१ ८ १८
प्रयद्विष्टुभमिषं	५ ८ १८	प्रयेजातामहिनायेचनुस्व	४ ४ ३३	प्रवःशर्धायुघृष्वये	१ ३ १२	प्रवतेयदिवोअश्मानमिद	५ ७ ८
प्रयद्वहध्वमरुतः	८ ३ ११	प्रयेदिवोवृहत्तःशृण्वरे	४ ४ ३३	प्रवःशुक्रायभानवेभरध्वं	५ २ ५	प्रवांदांसांस्वश्विनाववोचं	१ ८ १२
प्रयद्वहध्वमहिनारथस्य	२ ४ २४	प्रयेदिवःपृथिव्यान	८ ३ १०	प्रवःशंसाम्यद्वहः	६ २ ३३	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयद्वामित्रावरुणास्युधं	५ १ १०	प्रयेधामानिपूर्व्याण्यचां	३ ८ ६	प्रवःसखायोअग्रये	४ ५ २५	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयमंतवृषसुवासः	७ ८ २३	प्रयेमित्रप्रार्थमणं	८ ४ १५	प्रवःसतांजयेष्ठतमाय	२ ६ १७	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयाघोपेभृगवाणेनशोभं	१ ८ २२	प्रयेमंबध्वे	४ ३ १०	प्रवःस्पळकन्सुवि	४ ३ २४	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयाजान्मअनुयाजान्	८ १ ११	प्रयेयुरवृकासोरथाहव	५ ५ २१	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयाजिगातिखगलेवनक्तं	५ ७ ८	प्रयेवसुभ्यईवदानमोदुः	४ ३ ३	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयातशीभंमाशुभिः	१ ३ १४	प्रयेशुभंतेजनयो	१ ६ ९	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयाभिर्यासिदाश्वासुम	५ ६ १४	प्रयोननक्षेत्रयो	६ ४ १९	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयामहिन्नामहिनासुचे	४ ८ ३२	प्रयोवांसित्रावरुणा	६ ७ ६	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रवाजमिदुरिष्यति	६ ८ २५	प्रवेपयंतिपर्वतान्	१ ३ १८	प्रवोयुहंयुगुणां	१ ३ ८	प्रसक्ष्णोदिव्यः कण्वहोता	४ २ १३
प्रवाताइवदोधतः	८ ६ २६	प्रवोप्रावणः सविता	८ ८ ३३	प्रवोरयिक्तान्भरध्वं	४ २ १३	प्रसक्ष्यतिरतेविमही	६ २ ३३
प्रवातावातिपतयंतिविद्यु	४ ४ २७	प्रवोच्छारिरिचेदेवयुः	७ ७ २९	प्रवोवाजांअभिद्यवः	३ १ २८	प्रसद्योअग्नेअत्येप्यव्यान्	३ ८ १३
प्रवामंधांस्मिद्यान्यस्थुः	५ ५ १४	प्रवोदेवायामयं	३ १ १३	प्रवोवयुरथयुजं कृणुध्वं	४ २ १४	प्रससगुमृतधीति	८ १ ४
प्रवामचंयुविथनः	३ १ ११	प्रवोदेवांचित्सहसानमग्निं	५ २ १०	प्रवोवायुरथयुजं	८ २ ७	प्रससवधिराशसा	६ ५ १९
प्रवामवोचमश्निनाधिय	३ ७ २१	प्रवोधियोमंद्रयुवः	७ ३ १५	प्रशतमावरुणं दीधितिगीः	४ २ १७	प्रससहोतासनकादरोचत	३ १ ३४
प्रवामभ्रोतुसुष्टुतिः	१ १ ३३	प्रवोभ्रियंतुइंदवः	१ १ २६	प्रशंसमानोअतिथिनमि	६ १ ३०	प्रसमित्रमतौअस्तु	३ ४ ५
प्रवायुमच्छाबृहतीमनी	४ ८ ५	प्रवोमरुतस्तविषाउदन्य	४ ३ १४	प्रशंसगोवध्वयं	१ ३ १२	प्रसम्राजंबृहतेमन्मनु	५ १ १२
प्रवावृजेसुप्रयावहिरं	५ ४ ६	प्रवोमहीमरमतिकृणुध्वं	५ ४ २	प्रशधैआतेप्रथमं	३ ४ १४	प्रसम्राजंबृहदचर्गाभीरं	४ ४ ३०
प्रविशसामच्चत्रिवत्	४ १ १४	प्रवोमहेमतयांयंतुविष्णं	४ ४ ३३	प्रशधायमारुतायस्वभान	४ ३ १४	प्रसम्राजोअसुरस्यप्रशस्ति	५ २ ९
प्रविष्णवेशपमेतुमन्म	२ २ २४	प्रवोमहेमदमानायांसः	८ १ ९	प्रशकासोवयो जुवः	७ २ ६	प्रसम्राजंचर्षणीनां	६ १ २०
प्रवीरमुग्रबिबिचि	६ ४ १७	प्रवोमहेमहिबृधभरध्वं	५ ३ १६	प्रशकतुदेवीमनीषा	५ ३ २५	प्रसवेतुदर्दरते	७ १ ७
प्रवीरयायुच्योदद्विरेवां	५ ६ १२	प्रवोमहेमहिनमो	१ ५ १	प्रशधयुवंहृणायुप्रष्टां	५ ६ १०	प्रससाहिषेपुरुहूत	८ ८ ३८
प्रवीरायप्रवत्संतुराय	४ ८ ७	प्रवोमहेसइसा	२ १ १३	प्रशोशुचत्याउपसो	८ ४ १६	प्रसाकमुक्षेअर्धतागणाय	५ ४ २८
प्रवृषंतोअभियुजः	६ ८ ११	प्रवोमिन्नायगायत	४ ४ ६	प्रशयावाशधृणुया	४ ३ ८	प्रसाक्षितिरसुरया	२ २ २०
प्रवैधसंक्वयेवेणाय	४ २ ७	प्रवोयुजेपुदेवयंतोअचन्	५ ४ १०	प्रशयेनोनमदिरमंशुमस्यै	४ ६ १०	प्रसावाचिसुष्टुतिर्मघोनां	५ ४ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रसीमादित्योअसृजत्	२ ७ ९	प्रसूनवक्रभूणां	८ ८ ३४	प्रसोमोअतिधारया	६ ८ २०	प्राप्रयेतवसेंभरध्वंगिरं	५ २ ७
प्रसुमंताधियस्तानस्य	७ ७ २९	प्रसूनएत्वध्वरः	६ २ ३१	प्रस्कंअदेष्णाअनवृध	२ ४ २	प्राप्रयेतवृहतेयज्ञियाय	४ १ ४
प्रसुयेष्टंतिचिराभ्यां	२ १ २६	प्रसूमहेसुशरणायमेधां	४ २ १९	प्रस्तुतिवांधाम	२ २ २३	प्राप्रयेवाचमीरय	८ ८ ४५
प्रसुन्वानस्याधंसः	७ ५ ३	प्रसेनानीःशूरोअग्रं	७ ४ ६	प्रस्तोकइसुराधसस्तइंद्र	४ ७ ३४	प्राप्रयेविश्वशुचंषियंधे	५ २ १६
प्रसुमेधागातुवित्	७ ४ २	प्रसोअमृतवोतिभिः	६ १ ३४	प्रस्तोषदुपंगासिषत्	६ ५ ३७	प्राप्रवानंभन्वोअनवृका	२ ६ २
प्रसुवंआपोमहिमानं	८ ३ ६	प्रसोताजीरोअध्वरेव	५ ६ १४	प्रस्वानासोरथाइव	६ ७ ३४	प्राचीनंबाहःप्रदिशां	८ ६ ८
प्रसुवानइंदुरक्षाः	७ २ १२	प्रसोमदेववीतये	७ ५ १४	प्रहंसासस्तपलमन्युं	७ ४ १२	प्राचीनंबहिरोजसा	२ ५ ८
प्रसुवानोअक्षाःसहस्रं	७ ५ २१	प्रसोममधुमत्तमः	७ १ ३३	प्रहिकृतुवृहयोयं	२ ७ १३	प्राचीनोयज्ञःसुधितं	५ २ १०
प्रसुवानोधारयातनां	६ ८ २४	प्रसोमयाहिधारया	७ २ ८	प्रहित्वापूषजिर	२ २ २	प्राचीमुदेवाश्निनाधियं	५ ५ १२
प्रसुविश्वान्नक्षत्रांसो	१ ५ २४	प्रसोमयाहर्द्रस्य	७ ५ २१	प्रहिन्वानासुइंदवः	७ १ ३९	प्राचंयज्ञंचक्रमवधंतांगीः	२ ८ १३
प्रसुश्रुतंसुराधंसं	६ ४ १६	प्रसोमस्यपवंमानस्य	७ ३ ६	प्रहिन्वानोजनिता	७ ३ २६	प्रातःसुतमंपिबोहयंश्च	३ ७ ६
प्रसुषविभ्योमरुतो	३ ६ १५	प्रसोमायव्यश्ववत्	७ २ २	प्रहिरिर्दिक्षोजसा	६ ६ ११	प्रातरग्निप्रातरिंद्रहवाम	५ ४ ८
प्रसुष्टुतिःस्तनयंतंरुवंतं	४ २ १९	प्रसोमासःस्वाध्यः	६ ८ २१	प्रहोताजातोमहान्	८ १ १	प्रातरग्निःपुरुप्रियः	४ १ १०
प्रसुस्तोमंभरतवाजयंतः	६ ७ ४	प्रसोमासोअधन्विषुः	६ ८ १४	प्रहोत्रैपूष्यवचः	३ १ ७	प्रातर्जितंभगमुग्रहुवेम	५ ४ ८
प्रसुतइंद्रप्रवताहिरिभ्यां	३ २ २	प्रसोमासोमद्व्युतः	६ ८ २२	प्रहोत्रैपूष्यवचः	७ ७ १३	प्रातर्देवीमदितंजोहवी	४ ४ ७
प्रसुतोभक्षमकरचरौ	८ ८ २५	प्रसोमासोविपश्चितः	६ ८ २३	प्राकुभ्यइंद्रःप्रवृधः	८ ४ १६		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रातर्बज्रध्वनिनाहिनो	४ ४ १८	प्रासैहिनोत्तमधु	७ ७ २५	प्रेतोमुंचामिनामुतः	८ ३ २४	प्रोअस्माउपस्तुतिं	६ ४ ४०
प्रातर्यावभिरागतं	६ ३ २१	प्रास्यधाराअक्षरन्	६ ८ १९	प्रेदंमहावृत्रतृयंवाविथ	६ ३ १९	प्रोम्रापीतिवृष्णहयमि	८ ५ २४
प्रातर्यावाणप्रथमायजध्वं	४ ४ १८	प्रास्यधारावृहतीः	७ ४ १०	प्रेहोअमेदीदिहिपुरो	५ १ २३	प्रोतयेवरुणमित्रमिंद्रं	४ ६ १२
प्रातर्यावाणरथ्येववीरा	२ ८ ४	प्रियंदुग्धनकाभ्यं	४ १ ११	प्रेहृमिवांवृधेस्तोममिः	२ ८ २४	प्रोत्येअममोमिषु	३ ८ २३
प्रातर्याणःसहस्रकृत	१ ३ ३२	प्रियंअन्नेददतः	८ ८ ९	प्रेरयसूरोअथन	७ ७ २२	प्रोयुदशोनयवसेविष्य	५ २ ३
प्रातर्युजनासत्याभि	७ ८ २१	प्रियमेधवदप्रिवत्	१ ३ ३१	प्रेहमुप्रियाणां	६ ७ १४	प्रोद्रोणेहरयःकर्मागमन्	४ ७ ९
प्रातर्युजाविबोधय	१ २ ४	प्रियातृष्टानिमेकपिः	८ ४ १	प्रेहृवोअतिथिगुणीषे	२ ५ ४	प्रोरोमिंश्रावरुणा	५ ५ ३
प्रातारत्नप्रातरित्वा	२ १ १०	प्रियापदानिपशो	१ ५ ११	प्रेहृवोअतिथिस्तुषे	६ ६ ५	प्रोहेश्यावहेशुया	५ ४ २२
प्रातारथोनवांयोजि	२ ६ २१	प्रियावोनामहुवेतुराणां	५ ४ २३	प्रेहिप्रेहिपृषिभिः	७ ६ १५	प्रोस्वस्मिपुरोरथं	८ ७ २१
प्रात्यक्षकमवृहःसूर्यस्य	४ १ २४	प्रियासहस्रेमघवक्षमिष्टौ	५ २ ३०	प्रेक्षभीहिष्टृणहि	१ ५ २९	प्रोस्ववर्हिःपृथ्वाभिः	७ ३ २५
प्रावःस्तोतारंमघवक्षव	६ ३ १८	प्रियोनोअस्तुविश्रुतिः	१ २ २१	प्रेतुब्रह्मणस्पतिः	१ ३ २०	बदसूर्यश्रवसामहोअंसि	६ ७ ८
प्रावाःविपट्वाचकुम	७ ४ ७	प्रीणीताशान्द्रितंजयाथ	८ ५ १९	प्रेतेवदंतुप्रबयं	८ ४ २९	बण्महोअंसि सूर्य	६ ७ ८
प्रावेपामावृहतो	७ ८ ३	प्रंद्रस्यवोचंप्रथमाकृतानि	५ ६ २३	प्रेषामजमेपुष्टिथि	१ ६ १३	वतोवतासियमनैव	७ ६ ८
प्रातोद्वैजाकुस्वेभिः	८ ५ २७	प्रंद्राग्निभ्यामुवचस्यां	८ ६ २१	प्रेषःस्तोमःपृथिवीमंतरि	४ २ १९	वअनेनुस्वतवसे	६ ७ ३६
प्रास्माऊजेषुतश्चैत	५ ८ २८	प्रेताज्ययतानरः	८ ५ २३	प्रोअयासीदिदुरिद्रस्य	७ ३ १५	बभ्राणःसूनोसहस्रोव्यधौत	८ ८ १४
प्रास्मीगायत्रमर्षत	५ ७ ११	प्रेतायज्ञस्यशंभवा	२ ८ १०	प्रोअभिनवावसेकृणु	२ ५ ५	बभ्रेकोविषुणःसुनरः	६ २ ३६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
बहिःप्राचीनमोजसा	६ ६ २४	विमर्तिषाविद्रुस्यनाम	७ ५ २१	बृहत्तहस्येत	२ ६ ६	बृहस्पतेप्रतिमेदेवता	८ ५ १२
बहिर्नयस्त्वपत्याय	१ ६ ४	विमर्द्रुपिहिरुष्यय	१ २ १८	बृहत्तवगंभरेषु	८ ६ २	बृहस्पतेप्रथमंवाचः	८ २ २३
बहिर्बहःपितरकृती	७ ६ १७	वीभ्रस्युनासुयुजहंसं	८ ७ १०	बृहत्तवगंभरेषु	७ ७ १७	बृहस्पतेयापरमापरावत्	३ ७ २६
बर्हधेहितनृपुनो	३ ३ २२	बृहदुक्तयवामहे	६ ३ २	बृहच्चिदिष्मण्वा	६ ३ ४२	बृहस्पतेयुवमिद्रश्चवस्वो	५ ६ २२
बलविज्ञायःस्यविरः	८ ५ २२	बृहतीहवसूनवेरोदसी	१ ४ २५	बृहस्पतेहृद्रवधैतनः	३ ६ २७	बृहस्पतेयुवमिद्रश्चवस्वो	५ ६ २३
बहवःसूरचक्षसः	५ ५ ९	बृहत्सुक्तःप्रसवीतानिवेश	३ ८ ४	बृहस्पतिर्नःपरिपातु	७ ८ २३	बृहस्पतेसदुमिक्तःसुगं	१ ७ २४
बहूनापिताबहुरस्यपुत्रः	५ १ १९	बृहत्स्वब्रह्ममवयद्यदुक्त्यं	१ ४ १३	बृहस्पतिर्नःपरिपातु	७ ८ २५	बोधधन्माहरिभ्यां	३ ५ १६
बह्वीःसमाभकरमंतः	८ ७ ९	बृहदिद्रायगायत	६ ६ १२	बृहस्पतिर्नःपरिपातु	७ ८ २७	बोधमिअस्यवचंसो	२ २ १६
बलस्यनीयाविपुमेज	८ ४ २३	बृहदुगायिषेवचोसुयी	५ ६ २०	बृहस्पतिर्नयतुर्गहा	८ ८ ४०	बोधासुमेमधवन्वाचमेमां	३ ५ १६
बळित्यातहपुषे	२ २ ८	बृहज्जिरेअर्चिभिः	४ ८ २	बृहस्पतिःप्रथमंजायमानः३	७ २६	बोधिर्नमनसारध्या	४ ४ १५
बळित्यादेवनिष्कृतं	४ ४ ५	बृहद्दन्तिमदिरेण	८ ४ २९	बृहस्पतिःप्रथमंजायमानः३	७ २६	बोधिर्नमनाइदस्तुनः	६ ६ २४
बळित्यापर्वतानां	४ ४ २८	बृहदयोबृहतेतुम्बममे	४ ४ २२	बृहस्पतिःसमंजसहस्रं	५ १ १९	ब्रह्मगामर्ध्वजनयंतः	८ २ ११
बळित्यामहिमायां	४ ८ २५	बृहदयोमधवज्योदधात	५ ४ २८	बृहस्पतेअतियुक्तो	२ ६ ३१	ब्रह्मचतेजातवेदः	७ ५ ३२
बळित्यादियायुक्ता	६ ४ ४३	बृहदयोहिमानवे	६ १ ८	बृहस्पतेअतियुक्तः	३ ४ ९	ब्रह्मचारीचरतिषेवि	८ ६ ७
बाधस्तेजनामृषवेवमम्यु	४ ७ २७	बृहदुक्तंमहतां	६ १ २८	बृहस्पतेतपुष्पाजं	२ ७ १२	ब्रह्मजिन्वतमृतजिन्वतं	६ ३ १६
विभयादित्वावतः	६ ३ ४७	बृहत्तहस्येत	८ १५	बृहस्पतेसर्वदीप	८ ५ २२	ब्रह्मणस्पतिर्नृता	८ ३ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ब्रह्मणस्पतेरवमस्य	२ ६ ३२	ब्राह्मणादिहाराधसः	१ १ २८	भद्रमनःकृणुष्ववृत्रतूयं	६ १ ३२	भरायसुभरतभागं	८ ५ १५
ब्रह्मणस्पतेस्त्वमस्ययुता	२ ७ ३	ब्राह्मणासोऽतिरात्रेनसो	५ ७ ४	भद्रवैवरं वृणते	८ ८ २२	भरं पुहव्योनमंसोप	२ ६ ३१
ब्रह्मणस्पतेरभवृष्या	२ ७ ३	ब्राह्मणासः पितरः सोम्या	५ १ २०	भद्रमिदं रुचामा अग्ने अकृन्ध	१ २८	भरेष्विदं सुहव	८ २ ४
ब्रह्मणस्पतेसुयमस्य	२ ७ ३	ब्राह्मणासः सोमिनोवाच	५ ७ ४	भद्रमिदं द्राकृणवत्सर	५ ६ २०	भगो हनामोतयस्य	८ १ २८
ब्रह्मणाभिः संविदानः	८ ८ २०	ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्	८ ४ १९	भद्रा अग्ने वै ध्युष्यस्य	८ २ १९	भवान्युग्रीवा ध्युष्यस्य	८ २ १९
ब्रह्मणाते ब्रह्मयुजायुन	३ २ १७	भगधिष्यं वाजयंतः	२ ८ ३	भद्राते अग्ने स्वनीक	३ ५ ५	भवानो अग्ने वितोत	७ ६ २
ब्रह्मन् ग्रीर ब्रह्मकृति जुषाण	५ ३ १३	भग एव भगवो अस्तु देवाः	५ ४ ८	भद्रा अथा हरितः सूर्यस्य	१ ८ ७	भवानो अग्ने सुमना उपेतो	३ १ १८
ब्रह्मन् जावदाभर	४ ५ २८	भग प्रणेत भग सत्यरात्रः	५ ४ ८	भद्रा ते हस्ता सुकृतोत	३ ६ ६	भवामित्रो न शेव्यो	२ २ २६
ब्रह्मा कृणोति वरुणः	१ ७ २२	भगं भक्त्यते वयं	१ २ १३	भद्रा ददक्ष उचिया विभा	५ १ ५	भवावरुं थं गृणते विभा	१ ४ २४
ब्रह्माणं ब्रह्मवाहसं	४ ७ २२	भगस्य स्वसावरुणस्य	२ १ ४	भद्रा वक्षा समन्या	७ ४ ११	भवावरुं थं मचवन्मघोनां	५ ३ १८
ब्रह्माणं द्रोपया हि विद्वा	५ ३ १२	भजंत विश्वे देवत्वं	१ ५ १२	भद्रो नो अमिरा हुतः	६ १ ३२	भारती पवमानस्य	६ ७ २५
ब्रह्माणं स्वावयं यजा	६ १ २२	भद्रकर्णेभिः शृणुयाम	१ ६ १६	भद्रो भद्रया सचमानः	७ ५ ३१	भारती केसरस्वति	२ ५ ९
ब्रह्माणि हि चक्रुषे वर्यनामि	४ ६ १६	भद्रं ते अग्ने सहसि	३ ५ ११	भरषा दिविरतो	३ ६ १५	भास्वती नृश्री	१ ६ २५
ब्रह्माणि मे मतयुः शंसुतास	२ ३ २४	भद्रं नो अपि वातयुमनः	७ ७ २	भरद्वाजा यस्य प्रथः	४ ५ २७	भास्वती नृश्री सूनृतानां	१ ८ १
ब्रह्माते इदं गिर्वेणः	६ ६ १३	भद्रं नो अपि वातयु	७ ७ ११	भरद्वाजा याव बुधस्तद्विता	४ ८ ३	भिधि बिश्वो अपुद्विषः	६ ३ ४९
ब्रह्मा देवानां पदवीः	७ ४ ७	भद्रं भद्रं न आभर	६ ६ २६	भरामेधं कृणवा	१ ६ ३०	भिनः पुरो न वति	२ १ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
भिनत्रिरेशवसा	३ ५ २१	भूयामते सुमता वाजिनो	५ ७ २५	भूरी दिदृश्व वीर्यं	६ ४ २६	मंदिष्टयदुशनेकाव्ये सचा	१ ४ ११
भिनद्रुलमंगिरोभिः	२ ६ १६	भूयामो पुत्वावतः	३ ६ २८	भूर्जं ज उतानपदः	८ ३ १	मंद्रो होतारमृशिजोय विष्ट	५ २ १३
भीतायुना धमानाय	४ ४ २०	भूरि कर्मणे वृषभाय वृष्णो	१ ७ १७	भूषणयो धि वृषु	२ २ ६	मंद्रो होतारमृशिजः	८ १ १
भीमो विवेषायुधे भिरेशां	५ ३ ३	भूरि चकर्थ युज्येभिः	२ ३ २५	भूमिश्च द्वा मि तृजिः	३ ६ २७	मंद्रो होतारमृषिजं	६ ३ ३७
भुज्युमं हसः पिपृथः	८ २ ११	भूरि चक्रमरुतः पिप्याणि	५ ४ २६	भोजं त्वा मि द्रव्यं	२ ६ २०	मंद्रो होतारं शुचि मद्रया वि	२ ८ १९
भूरंतु नो युशसा	८ ३ ९	भूरि दं द्रवीर्यं १ तव	१ ४ २२	भोजमश्वा सुष्टुवाहः	८ ६ ४	मंद्रजिह्वा जुगुर्वणिः	२ २ ११
भुवश्चित्तस्य मज्यैः	६ ८ २४	भूरि दक्षे भिर्बचनेभिः	८ ६ १५	भोजाजिग्यु सुरभि	८ ६ ४	मंद्रया सोमधारया	६ ७ २६
भुवनस्य पितरं गीर्भिराभिः	४ ८ ६	भूरि दा भूरि देहि नो	३ ६ ३०	भोजायाश्च समजति	८ ६ ४	मंद्रस्य कवे दिव्यस्य वहेः	४ ७ ११
भुवश्चक्षुर्महकृतस्य	७ ६ ३	भूरि दा ह्यसि श्रुतः पुरुत्रा	३ ६ ३०	मंत्रमखं सुधितं सुपेशसं	५ ३ १९	मंद्रस्य रूपं विविदुः	७ २ २०
भुवस्त्वमिदं ब्रह्मणा	८ १ ९	भूरि नामवंदमानो दधाति	३ ८ १७	मंथतानरः कुबिमद्रयंतं	३ १ ३२	मद्रा कृणुष्व धियु आतनुध्वं	५ १ ८
भुवो जनस्य दिव्यस्य राजा	४ ६ १४	भूरिभिः समह कृषिभिः	६ ५ १०	मंदमान क्रता दधि	८ ३ ३	मंद्रो होता गृहपतिः	१ ३ ८
भुवो जज्ञस्य राजसः	७ ६ ४	भूरि हिते सवनमागुवेषु	५ ३ ६	मंदंतु त्वा मघवन्नि देवः	५ ७ ३०	मंसी महिवा वयं	७ ७ १३
भुवो वितावाम देवस्य	३ ५ २०	भूरि द्वे अचरं तीचरंतं	२ ५ २	मंदंतु त्वा मंदिनां	२ १ १३	मंहिष्ठा वाजसातमा	५ ८ १
भूम्या अंतर्पयं केचरंति	८ ६ १७	भूरीणि भद्रानयेषु	२ ४ २	मंदस्व होत्रा दनुजोषमं	२ ८ १	मंहिष्ठं वो मघोनां	४ २ १०
भूयद्वा द्रुधे वीर्या	४ ७ २	भूरीणि हि त्वेदधिरे अनी	३ १ १९	मंदस्वा सुखर्णर	५ ८ १६	मधुकनायाः सख्यं न वंगा	८ १ २७
भूयसा वस्त्रमं चरत्	३ ६ १२	भूरी दिदं उदिनक्षतं	७ ६ ४	मंदा महे दशतयस्य	२ १ ३	मधुकनायाः सख्यं न वीयः	८ १ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मन्त्रतातुह्रद्वानामसः	७ ७ ८	मत्स्वास्तुक्षिप्रहरिबलदीम	७ ३	मप्येहोतापुरोगेवर्हिषोरा	५ १४	मनोन्वाहुवामहे	८ १ १९
मन्त्रदेवतोरवः	६ २ ४०	मयीचदीविहोमा	२ २ १७	मध्वकुपुमधुयुवा	४ ४ १२	मन्युरिद्रोमन्युरेवासं	८ ३ १८
मन्त्रनवर्हिःप्रजायाः	८ १ २७	मयीचदीविभृतो	१ ५ १५	मध्वःपिबतमधुपेभिरास	३ ७ २१	मन्येत्वायश्चियंयश्चिपानां	६ ३ ३२
मन्त्रनयेपुहोहसेविदुषा	५ १ ७	मदप्युक्तेतिसादने	६ ७ ३८	मध्वःसुदपवस्व	७ ४ १९	ममन्त्रनतेमधवन	३ ५ २६
मन्त्रहिप्मागच्छयईवतोषु	७ ७ १९	मदेनेपितमर्द	५ ७ १४	मध्वःसोमंस्वाधिनमदा	१ ८ १३	ममन्त्रनवायुवतिः	३ ५ २६
मन्त्रस्वतेतविषत्यप्रजुति	३ २ १५	मदेमदेहिना	१ ६ २	मध्वोनाममारुतंयज	५ ४ २७	ममन्त्रत्वादित्यःसोमः	८ ६ २०
मन्त्रोनआपवस्वनः	६ ७ ३१	मधुनक्तुतोषतो	१ ६ १८	मनीषिणःप्रभरस्व	८ ५ १०	ममन्त्रनःपरिउमावसर्हा	२ १ १
मन्त्रोनःस्वधुनहत्येपुचोदव	३ ३ १९	मधुनोपावापृथिवीमिमि	५ १ १४	मनीषिभिःपवतेपूर्यः	७ ३ १५	ममन्त्रासुरउदिते	५ ७ १५
मन्त्रतःसोमपामुहं	३ ३ ३	मधुपृष्ठघोरमयासं	७ ३ २५	मनुस्वत्वाभिधीमहि	४ १ १३	ममन्त्रेवाविह्वेसंतु	८ ७ १५
मन्त्रीजुहोधिप्राहितः	७ १ १	मधुमतीरोषधीचापः	३ ८ ९	मनुस्वदग्नेअगिरस्वर्दगिरः	२ ३ ५	ममन्त्रिताराष्ट्रत्रयस्य	३ ७ १७
मन्त्रिनोवस्वहृदये	२ ४ १९	मधुमंततबनपाद	१ १ २४	मनुस्वदिद्वसर्वनजुषाणः	३ २ ९	ममपुत्राःशत्रुहणः	८ ८ १७
मन्त्रिवायुमिद्वे	७ ३ २६	मधुमन्मेपरायणं	७ ७ १०	मनोअस्याधनआसीत्	८ ३ ११	मममन्त्रेद्रयाष्टच्छ	२ ६ २२
मन्त्रिवायुमिद्वे	७ ४ १९	मधुमाष्टोवनस्वतिः	१ ६ १८	मनोजवसावृषणामदप्यु	६ २ ८	ममाम्निवर्चोविह्वेषु	८ ७ १५
मन्त्रिसोमवरुणं	७ ३ २६	मधुवाताक्रतायुते	१ ६ १८	मनोजवाअयमानः	६ ७ ५	मयासोअन्नमत्तियो	८ ७ ११
मन्त्र्यपायितेमहः	२ ४ १८	मधोर्धारामनुक्षर	६ ८ ७	मनोनयेषुहवनेषु	८ १ २६	मयिदेवाद्रविणमा	८ ७ १५
मत्स्वास्तुक्षिप्रमंविभिः	१ १ १७	मध्यायत्स्वममवत्	८ १ २७	मनोनयोऽध्वनः	१ ५ १६	मयोदधेमेधिरःपूतदक्षः	२ ८ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मयोभूर्वातोअमिवातू	८ ८ २७	मर्तांश्चिद्रोमृतबोरुमवक्ष	१ ४०	महोअमत्रोवृजनेविरुप्ती	३ २ १९	महान्सधस्येधुवआनिष	२ ८ २६
मरुतःपिबतक्रतुना	१ १ २८	मर्ताअमर्त्यस्यते	५ ८ ३५	महोअंसिमहिष	३ ३ १०	महिकेरवकुतयं	१ ३ ३१
मरुतोमारुतस्यनः	६ १ ४०	मर्माणितेवमैणाछादया	५ १ १२	महोअंसिसोमज्येष्ठः	७ २ १०	महिकेप्रपुरुश्वद्रोविद्वान्	३ २ ७
मरुतोयद्वदोदिवः	५ ८ २०	मर्मजानासआयवः	७ १ ३९	महोअस्यध्वरस्यप्रकेतो	५ २ १४	महिय्योतिर्निहितवक्षणा	३ २ ३
मरुतोयद्वदोबलं	१ ३ १४	मयोनशुभ्रस्तन्व	७ ४ ९	महोआदित्योनमसो	३ ४ ५	महिय्योतिर्बिभ्रंतत्वा	७ ८ १३
मरुतोयस्यहिक्षयं	१ ६ ११	महःसरायपुषंते	२ २ १८	महोइंद्रोनुवदाचर्षणिप्राः	४ ६ ७	महित्रीणामवास्तु	८ ८ ४३
मरुतोवीक्षुपाणिभिः	१ ३ १७	महःसुवोअरमिषेस्तवाम	६ ४ ४	महोइंद्रोयओअंसा	५ ८ ९	महिवाहूमर्जयतीरजुयं	३ १ १
मरुत्वतोअमतीतस्यजि	४ २ १८	महउम्रायतवसेसुवुकिं	६ ६ ३३	महोइंद्रःपरश्रतु	१ १ १५	महिधावापृथिवीभूतं	८ ४ २६
मरुत्वतमृजीषिणं	६ ५ २७	महत्तत्सोमोमहिषः	७ ४ १९	महोउम्रोवावृषेवीर्याय	३ २ १९	महिप्सरःसुकृतसोम्यं	७ २ ३७
मरुत्वतंवृषभं	३ ३ ११	महत्तदुत्वंत्यविरं	८ १ १०	महोउतासियस्यते	५ ३ १६	महिमहेतवसेदीध्येद्वन्	४ २ १
मरुत्वतंवृषभंवावृषानं	४ ६ ८	महत्तद्वःकवयः	३ ३ २७	महोअक्षिर्देवजा	३ ३ २०	महिमहेदिवेअर्वा	३ ३ २४
मरुत्वतंहवामहे	१ २ ९	महत्तद्वामगुह्यपुरुषृह	८ १ १६	महोतामित्रावरुणा	६ २ २१	महिह्रपपापितरः	८ १ १८
मरुत्वाहंमहीदुः	६ ५ २८	महदधमहतामावृणीमहे	८ १ १	महोतामहाविभ्योऽ	२ ४ ३	महिराधोविषजन्त्यंदधा	४ ७ ३४
मरुत्वाहंमहीदुः	३ ३ २१	महत्तद्वर्क्यवैतःक्रतुप्राः	३ ७ १३	महोतांकोशमुदचाभिषिच	४ २ ८	महिवोमहतामवः	६ ४ ७
मरुत्सुवोदवीमहि	७ ३ ८	महत्तद्वर्क्यमिद्वयतपुतान्	२ ४ ८	महोतांवांमहीरतु	६ ७ १८	महिवोमहतामवः	६ ४ ५१
मरुत्स्तोअस्यवृजनस्यगोपा	७ १३	महत्तद्वर्क्यमिद्वयतपुतान्	३ ५ १२	महोतांमहिनावयं	६ १ ५	महिवास्तोमायिनश्चित्र	१ ५ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
महीअन्नमहिनावार	२ २ २०	महोअर्णःसरस्वती	१ १ ६	माकसौभातमभ्यमित्रिणे	८ २३	मातारुद्राणां दुहितः वसू	६ ७ ८
महीचावापृथिवीहृज्येष्ठे	३ ८ ८	महोदेवान्यजसियध्यानु	४ ८ १	माकस्यनोअरुषो	५ ६ १८	मातुदिधियुमम्रव	४ ८ ५१
महीचौःपृथिवीचनः	१ २ ६	महोद्गोअपविशायुधा	४ ६ ९	माकस्ययक्षंसदमित्	३ ४ २२	मातुस्पदेपरमेशुकआयोः	४ २ २२
महीमित्रस्यसाधयः	३ ८ ८	महोः अग्रेसुवितस्य	५ १ २७	माकस्याद्रुतक्रत्	४ ४ ८	मातेअमाजुरोयथा	६ २ ३
महीमेअस्यवृषनाम	७ ४ २१	महोनारायआभर	७ १ २३	माकाकवीरमुद्रुहोवनस्प	४ ८ ४	मातेअस्यांसहसावन्परि	५ २ ३०
महीयदिधिषणाशिअये	३ २ ७	महोमहानिपनयस्य	३ २ १६	माकिरेनापथागात्	५ ८ ८	मातेगोदन्ननिरामराधसः	६ २ ४
महीरस्यप्रणीतयः	४ ७ २१	महोरुजाभिबंधुता	३ ४ २५	माकिनेएनासुर्यावि	७ ७ ७	मातेराधांसिमातउतयो	१ ६ ८
महीरस्यप्रणीतयः	६ १ ५	महोविश्वामिषतः	६ २ १४	माकिनेनुन्माकीरिषत्	४ ८ २०	मातेवयन्नरसेपप्रधानः	४ १ ७
महीवामतिरंधिनामयोभु	८ ८ २६	महोयस्पतिःशवसः	७ ७ ६	माकृष्यगिंद्रशूरवस्वीः	७ ७ ८	मातेहरीवृषणावीतष्टा	३ २ १७
महीसमैरन्नवा	३ ३ ३१	महोयजंतुममयानि	८ ७ १५	माचिदन्यद्विशंसत	५ ७ १०	मात्रपृषणाघृणइरस्यः	५ ४ ७
महेचनत्वामद्विवः	५ ७ १०	महोत्वष्टावज्रमतक्षत्	८ १ ५	माच्छेधरश्मैरितिनाध	१ ७ २८	मात्रेनुतेसुमिंते	७ ७ २३
महेनोअद्यबोधय	४ ४ २१	महोतेसुर्यवदिमशुकीः	३ २ ७	माजस्वनेवृषभनोररीथाः	४ ७ १८	मात्वाभिध्वनयीदुममंथिः	३ ३ ९
महेनोअद्यसुवितायबोधि	५ ५ २२	मांचत्वारंआशबः	६ ५ २३	मातलीकव्यैर्यमोअगिरो	६ १४	मात्वातपप्रियआत्मापि	२ ३ १०
महेयपिप्रहंस	१ ५ १५	मादेवादधिरैहव्यवाह	८ १ १२	माताचयत्रदुहिता	३ ३ ३०	मात्वांसूराअविर्यवः	६ ३ ४६
महेगुल्कायवरुणस्यनुवि	५ ६ ३	माधुरिद्रंनामदेवता	८ १ ७	मातादेवानामदिते	१ ८ ४	मात्वारुद्रचुकुधामानमो	२ ७ १६
महोअग्नेःसमिधानस्य	७ ८ ११	मानरःस्वधावाजयंतः	३ ७ १७	मातापितरंमृतआबंभाज	२ ३ १५	मात्वाइयेनउद्वधीन्मासुप	८ ११

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मात्वालोमस्यगवर्दया	५ ७ १३	मानिंदतयडुमां	३ ५ १	मानोमधुराभरा	३ ६ ४	मापूणंतोदुरित	२ १ १०
मादयस्वसुतेसचा	१ ६ २	मानोअग्नेदुभृतयेसचैषु	५ १ २७	मानोमहातमुतमानोअर्भ	१ ८ ६	माप्रगामपथोव्यं	८ १ १९
मादयस्वहारिभिर्येतइंद्र	१ ७ १३	मानोअग्नेमतये	३ १ १६	मानोमित्रोवरुणोअर्यमा	२ ३ ७	माभूमनिष्ठयाइवे	५ ७ १२
माध्यंदिनेसवनेजातवेदः	३ १ ३१	मानोअग्नेवसृजो	२ ५ १०	मानोमृचारिपूणां	६ ४ ५२	मामेममाअमिष्मः	५ ७ ३१
माध्यंदिनस्यसर्वनस्य	३ ३ १७	मानोअग्नेवीरतेपरादा	५ १ २६	मानोरक्षआवेशीदाघृणीव	४ ३५	मामामिमतवसंतमत्र	४ २ १२
मानःशंसोअरुपः	१ १ ३४	मानोअग्नेसुर्यापिथ्या	१ ५ १६	मानोरक्षाअभिनड्यातुमा	५ ७ ९	मायाभिरिद्रमायिनं	१ १ २१
मानःसमस्यदह्यः	६ ५ २५	मानोअज्ञातावृजनादुरा	५ ३ २१	मानोवधायहृत्वे	१ २ १६	मायाभिरुत्सिस्पसत्	६ १ १६
मानःसेतुःसिषेदयं	६ ४ ५२	मानोअरातिरीशत	२ ५ २८	मानोवधीरिद्रमापरादा	१ ७ १९	मायावांमित्रावरुणादिवि	४ ४ १
मानःसोमपरिवाधः	१ ३ २७	मानोअस्मिन्मघवन्	१ ४ १७	मानोवधीरुद्रमापरादाः	५ ४ १३	मारेअस्मद्विमुसुच	३ ३ ४
मानःसोमसंवाविजः	६ ५ ३४	मानोअस्मिन्महाघुने	६ ५ २६	मानोवधैवंरुणयेतइष्टौ	२ ७ १०	माजाल्यामृज्यतेस्वेदमू	३ ८ १३
मानस्तुनेभ्योयेअभि	२ ६ ३२	मानोगव्येभिरुधैः	६ ५ २०	मानोवृकायवृक्यंसमस्मै	४ ८ १२	मावृणोअन्यकृतंभुजेम	४ ८ १२
मानइंद्रपरावृणक्	६ ६ ३७	मानोगुह्यारिपआयोरहन्द	७ ७ १५	मानोहिंबुध्यारिवेधात्	५ ३ २६	मावांवृकोमावृकीः	२ ४ २९
मानइंद्रपीयूषव	५ ७ १९	मानोदेवानांविशः	६ ५ २५	मानोहिंसीजनितायः	८ ७ ४	माविदन्परिपंथिनः	८ ३ २६
मानइंद्राभ्यांउदिशः	६ ६ २०	मानोनिदेचवक्त्रे	५ ३ १५	मानोहेतिविंस्वतः	६ ४ ५४	मावोमंतंमाशपंतं	१ ३ २३
मानएकस्मिन्नागसि	६ ३ ४८	मानोमतांअभिद्रुहन्	१ १ १०	मापापत्वायनोनरंद्राभी	५ ६ १७	मावांदात्रान्मरुतोमिररा	५ ४ २६
मानस्तोकेतनयेमाना	१ ८ ६	मानोमतांयरिपवै	६ ४ ३३				

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मावोमृगोनयवसे	१ ३ १५	मित्रस्तुभ्यंवरुणः	३ १ १५	मिमातुषौरवित्वीतयवनः	२ २४	मृगोनशुभायदंति	७ ८ १
मावोसानितभाकुभा	४ ३ १२	मित्रस्तुभ्यंवरुणः	४ ४ १०	मिमीहिस्त्रोक्तमरुतं	१ ३ १०	मृगोनभीमःकुचरोगिरि	८ ८ ३८
मावोरिषत्सनिता	८ ५ १३	मित्रस्तुभ्यंवरुणोदेवोऽयुः	५ ५ ६	मिम्यभवेपुरोदसीनुदेवी	४ ८ ८	मृजंतिस्वादशुक्षिपः	६ ७ ३०
माशुनेभ्येनिषदामनुणां	५ १ २५	मित्रस्तुभ्यंवरुणोमामहंत	५ ४ १९	मिम्यक्षयेपुसुक्षिता	२ ४ ४	मृजंतिस्वासमभुवः	७ २ १
मासख्यःशुनमाविदे	६ ३ ४९	मित्रस्तुभ्यंवरुणोरोवसीच	५ ४ ७	मिहःपावकाःप्रतताभभुवः	२ ८ ८	मृजानोवारपर्वमानः	७ ५ २८
मासातेअस्त्वमुमतिविदे	१ ८ २६	मित्रस्तुभ्यंवरुणीदुतोवो	३ ४ ३	मीहुर्मतीवपृथिवीपराह	४ ३ १९	मृज्यमानःसुहस्त्य	७ ५ १६
मासीमवृषभाभाह	६ ५ ३६	मित्रातनानरुप्या	६ २ २१	मुचंतुमाशपृथ्या	८ ५ ११	मृत्योःपुदंयोपयंत	७ ६ २६
मास्वधतसोमिनोदक्षता	५ ३ १९	मित्रायुपंचयेमिरे	३ ४ ६	मुचामित्वाहुमिषाजीवना	८ ८ १९	मृकतनोमरुतोमावधि	४ ३ १८
माहमघोनोवरुण	२ ७ ८	मित्रायशिक्षवरुणाय	८ २ ९	मुनयोवातरशानाः	८ ७ २४	मृकानोरुद्रोतनोमयस्क	१ ८ ५
माहमघोनोवरुण	२ ७ १०	मित्रावरुणवंताउतधर्मव	६ ३ १६	मुमुक्षोःमनवे	२ २ ५	मृधंतुतेवक्ष्योयेभिरियसे	२ ८ १
माहमघोनोवरुण	२ ७ ११	मित्रोअग्निभवतिथत्समि	२ ८ २४	मुमोदगमौहृषभः	७ ६ ३	मृधकारंविदयस्व	८ ४ २१
मित्रंक्षुण्वंखलु	७ ८ ५	मित्रोअंहोमिदादुरु	४ ४ ३	मुषावसूयंकवे	२ ४ १८	मृधनाहृनंकरणात्	८ ८ २१
मित्रंनयंसिम्यागोषु	२ २ २०	मित्रोजनान्यातयति	३ ४ ५	मुराभमूरनवयं	७ ५ ३२	मैनमग्नेविदहोमा	७ ६ २०
मित्रंनयंसुषितंभृगवोद	४ ५ १७	मित्रोदेवेष्वायुषु	३ ४ ६	मूर्धादिवोनाभिरुभिः	१ ४ २५	मोघमर्चविदते	८ ६ २३
मित्रंनयंसुषितंभृगवोद	१ २ ८	मित्रोनोभत्यंहति	६ ४ ५१	मूर्धानंदिवोअरतिपृथि	४ ५ ९	मोतेरिषन्वेअच्छोक्तिमिर्व	७ १५
मित्रंनयंसुषितंभृगवोद	१ १ ४	मिमातिबहिरेतशः	७ १ ३९	मूर्धाभुवोभवतिनक्तं	८ ४ ११	मोपुणःपरापरा	१ ३ १६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मोषुत्वावाघतश्चन	५ ३ १७	यंत्रायंष्वदमिदं	५ ४ २९	यंदेवासोवधुवाजसातो	७ ८ ८	यःकुभोनिधारयः	६ ३ २६
मोषुत्वावाघतश्चन	१ ७ २०	यंत्रवममेतमदहः	७ ६ २२	यंदेवासोवधुवाजसातो	८ २ ५	यःकुक्षिःसोमपातमः	१ १ १६
मोषुणःसोममृत्यव	८ १ २२	यंत्रवरथमिदमेधसा	५ १ १६	यंधाहुतंविप्रिति	१ ३ २२	यःकृतदिद्वियोन्य	६ ३ ४७
मोषुप्रक्षेपतंयुः	६ ६ २०	यंत्रविप्रमेधसातो	६ ५ ११	यंमत्यःपुरुषृह	३ ८ २५	यःपरस्याःपरावतः	८ ८ ४५
मोषुवरुणमृन्मयंगृहं	५ ६ ११	यंत्रागोपवनोगिरा	६ ५ २३	यंमदुरिद्रोमरुतः	५ ७ २९	यःपंचचपणीरुभि	५ २ १८
मोषुवांअस्मदमिता	२ २ ४	यंत्राजनासहृषते	६ ३ ३४	यंयुज्जनयधानरः	१ ३ २२	यःपावमानीरुप्येति	७ २ १८
मोषुणंद्रात्रपृत्सुदेवः	२ ४ १५	यंत्राजनासहृकते	६ ५ २३	यंयुवंदाश्वधरायदेवा	५ १ १२	यःपुष्टिर्णाश्रप्रस्वश्च	२ ६ २१
मोषुणोअत्रजुहुरन्त	३ ३ २८	यंत्राजनासोअभिसं	७ ५ ३२	यंत्रक्षतिप्रचेतसः	१ ३ २२	यःपृथ्यायवधसे	२ २ २६
मोष्वंछदुहणावान्	५ ७ २०	यंत्रादेवाधिरिहृष्य	८ १ २	यंत्रधयंतीद्विरः	४ ७ १६	यःपृथिवीव्ययमाना	२ ६ ७
यंकुमारनवरथं	८ ७ २३	यंत्रादेवापिःशुशुचानः	८ ५ १३	यंत्रिमाउक्थवाहसः	६ १ ३	यःपोरुषेयेणकृविषा	८ ४ ८
यंकुमारप्रावतेयः	८ ७ २३	यंत्रादेवासोमनवेदधुरिह	३ ३ ९	यंत्रैसूर्यस्वभानुः	४ २ १२	यःप्रागतोनिमिपतः	८ ७ ३
यंरुदसीअवसा	८ ७ ४	यंत्राद्यावापृथिवीयं	७ ५ ३०	यंत्रसोमकृण्वन्तमसे	३ ५ १३	यःशक्रोमृक्षोअक्युः	६ ४ ४८
यंरुदसीसंयती	२ ६ ८	यंत्रापूर्वमीक्षितो	८ २ १९	यंत्रसोमनुप्रवतेवद्वतं	३ ७ ११	यःशमरतुविशमते	४ ७ १६
यंत्रनासोहविष्मंतः	६ ५ २१	यंत्रावाजिष्टयाअभि	७ ३ ५	यंत्रसुपर्णःपरावतः	८ ८ २	यःशश्वतोमद्योने	२ ६ ८
यंत्रेदयेनःपदाभरत्	६ ६ २	यंत्रेवासुखिरहृषायजंते	२ ८ २२	यंत्रसोममिद्रपृथिवी	३ ३ १०	यःशश्वत्पर्वते	२ ६ ९
यंत्रेदयेनश्वाहमवुकं	८ ८ २	यंत्रेवासोजनयंताभि	८ ४ ११	यंत्रापृच्छतिकुह	२ ६ ७	यःशक्रहृवसूर्यो	१ ३ २६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यः शूरोर्मिह्योयञ्चभीरु	१ ७ १२	यआधायचक्रमानाय	८ ६ २२	यइन्द्रायचक्रोयुजां	१ २ १	यउकथेभिर्नविधते	६ ४ १८
यः शूरोर्मिह्योयञ्चभीरु	६ ३ २७	यआनयत्परावतः	४ ७ २१	यइन्द्रायसुनवत्	३ ६ १२	यउमइवशयुहा	४ ५ २८
यः सत्रहाविचर्षणिः	४ ७ २७	यआपिनित्योवरुणप्रियः	५ ६ १०	यइमाविश्वाजातानि	४ ४ २६	यउमाअर्कमानुचुः	१ १ ३६
यः ससरदिमवृषभः	२ ६ ९	यआयुं कुत्समतिथिगव	६ ४ २२	यइमाविश्वाभुवनामि	८ ३ १६	यउमेभ्यश्चिदोजीयान्	७ २ १०
यः समिधायआहुती	६ १ २९	यआर्जीकेषुकृत्वसु	७ २ ५	यइमेउमेअहनी	४ ४ २६	यउग्रः सन्ननिष्टतः	६ ३ ८
यः सस्थेचिच्छ्रुतकृतः	६ ३ ३	यआस्तेयश्चरति	५ ४ २२	यइमेघावापृथिवी	८ ६ ९	यउदाजन्पितरो	८ २ १
यः सुनीधोददाशुषे	२ ५ २९	यआस्त्वकआशये	६ ३ २७	यइमेरोदसीउमे	३ ३ २१	यउदानुहव्ययनं	७ ७ १
यः सुन्वतमवन्तियः	२ ६ ९	यइन्द्राविवांसति	४ ८ २९	यइमेरोदसीमही	५ ८ १२	यउदाचियशेअध्वरेष्ठाः	८ ३ ११
यः सुन्वतेपचतेदुधः	२ ६ ९	यइन्द्रोः पवमानस्य	७ ५ २८	यइमेरोदसीमही	६ ८ ८	यउदाचिद्वेदगोपाः	१ ४ १६
यः सुषव्यः सुदक्षिणः	६ ३ ७	यइन्द्रचमसेष्वा	६ ६ २	यइस्त्रयतिपवतान्	१ १ ३७	यउद्रः फलिगंभिनत्	६ ३ ५
यः सुविदमनर्शनि	६ ३ १	यइन्द्रयतयस्वा	५ ८ १२	यइचकारनसोअस्यवेद	२ ३ २०	यउशतामनसासोमे	८ ८ १८
यः सोमसक्येतव	१ ६ २१	यइन्द्रशुभोमघवंतेअस्ति	५ ३ १०	यइचिकेतगुहा	१ ५ ११	यउश्रियादमेष्वादो	२ ५ २९
यः सोमः कुलशेष्वा	६ ७ ३८	यइन्द्रसस्त्रमृतः	६ ६ ३६	यइन्द्राजानावृत्तथा	५ १ २	यउस्त्रियाअप्याजंतः	७ ५ १८
यः स्त्रीहितीपुपूर्यः	१ ५ २१	यइन्द्रसोमपातमः	६ १ १	यइवहंतआशुभिः	४ ३ २८	यक्रक्षादहसोमुचत्	६ २ २०
यः स्वारुथानोगध्यासम	३ ७ २१	यइन्द्राग्नीचित्रतमोरथे	१ ७ २६	यइशिरेभुवनस्य	८ २ ४	यक्रजामहामामहे	५ ७ १६
यआत्मदाबलदायस्य	८ ७ ३	यइन्द्राग्नीसतेपुवां	४ ८ २५	यउकथाकेबलादधे	६ ४ २०	यक्रजावातरहसः	६ ३ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यक्रतेचिदभिश्चिषः	५ ७ १२	यच्चित्रमप्रउपसोवहती	१ ८ ४	यजंतैअस्यसक्यवयश्च	५ ४ १	यजइन्द्रमवर्धयत्	६ १ १४
यक्रतेचिद्विद्वत्पदेभ्यः	५ ७ २४	यच्चिद्वितेअपिव्यधिः	६ ३ ४५	यजमानायसुन्वते	४ १ १९	यजस्यकेतुप्रथमपुरोहितं	४ १ ३
यक्रतेनसूर्यमारां	८ २ १	यच्चिद्वितेगणाइमे	४ ४ २१	यजध्वैनप्रियमेधा	५ ७ २४	यजस्यकेतुप्रथमं	८ ७ ५
यक्रत्वः श्रावयत्सखा	६ ४ ३	यच्चिद्वितेपुरुष	३ ५ १२	यजस्ववीरप्रविहि	२ ३ ५	यजस्यकेतुः पवते	७ ३ १३
यक्रत्वाकृष्टिविद्युतः	४ ३ १०	यच्चिद्वितेविशोयथा	१ २ १६	यजस्वहोतरिषितोयजी	४ ५ १३	यजस्यवोरथ्यविशपतिं	८ ४ २३
यएकइष्टयावयति	३ ५ २१	यच्चिद्वितेवाजनाइमे	५ ७ १०	यजानोमित्रावरुणा	१ ५ २३	यजस्यहिस्थकृत्विजा	६ ३ २०
यएकइत्तमुष्टि	४ ७ २८	यच्चिद्वितेवंगदेगृहे	१ २ २५	यजामइक्षमसावृद्धमिदं	३ २ १०	यजानारथ्येवयं	६ ३ ४१
यएकइष्टव्यश्रषणीनां	४ ६ १३	यच्चिद्वितेवापुर्कपयः	५ ८ २६	यजामहइन्द्रवज्रं	७ ७ ९	यजायज्ञावोअग्रयं	४ ८ १
यएकइष्टिदयते	१ ६ ६	यच्चिद्विशश्वतातना	१ २ २१	यजामहेवांसहः सजोषा	२ २ २३	यजायज्ञावः समनातुतुर्व	२ ४ ६
यएकश्रषणीनां	१ १ १४	यच्चिद्विशश्वतामसि	३ ६ २९	यजिष्ठत्वायजमाना	२ १ १२	यज्ञासाहं दुवहृषे	७ ७ ३
यएकोअस्तिदंसना	५ ७ १५	यच्चिद्विशश्वतामसि	६ ४ ४७	यजिष्ठत्वावचमहे	६ १ २९	यज्ञेदिवोनृषदनेपृथिव्या	५ ६ २०
यएनमादिदेशति	४ ८ २२	यच्चिद्विसत्यसोमपा	१ २ २७	यजातवेदोभुवनस्य	८ ४ १०	यज्ञेनगातुमसुरो	२ ६ २७
यओजिष्ठइन्द्रतंसुनो	४ ७ ५	यच्छक्रासिपरावति	६ १ ९	यजायथाअपूर्य	६ ६ १२	यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाः	२ ३ २३
यओजिष्ठसमाभरं	७ ५ २	यच्छक्रासिपरावतियदं	६ ६ ३६	यजायथास्तदहरस्य	३ ३ १२	यज्ञेनयज्ञमयजंत	८ ४ १९
यओहतेरक्षांसदेवतौ	४ २ १८	यच्छल्मलोभवेतियद्धदी	५ ४ १७	यज्ञं चनस्तन्वंचप्रजांच	८ ८ १५	यज्ञेनवर्धतजातवेदंसं	२ ५ २०
यज्ञगोपुदुः प्वप्रयं	६ ४ ९	यच्छुश्रूयाइमंहवं	६ ३ ४५	यज्ञं पृच्छामयवमं	१ ७ २०	यज्ञेनवाचः पदवीयं	८ २ २३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यज्ञेभिरुतकृतुं	६ २ १०	यत्तुतीयसर्वनरकधेयं	६ ७ ६	यत्तंराजन्कुतंहुविः	७ ५ २८	यत्तंराजावैवस्वतः	७ ५ २७
यज्ञेभिर्यज्ञवाहसं	६ १ ४	यत्तंअपोयदोषधीः	८ १ ३१	यत्तेषिभिमिदंजगत्	८ १ २१	यत्तुवहिरिमिहितः	४ ३ ४
यज्ञेनेदमवसायकेअर्वा	३ २ ११	यत्तंकृष्णःशकुनः	७ ६ २१	यत्तंसमुद्रमर्णवं	८ १ २०	यत्तवेत्यंवनरपते	३ ८ २१
यज्ञेयज्ञेसमस्यः	८ ४ २६	यत्तेगात्रादिभिनापुष्यमाना	२ ३ ९	यत्तंसादेमहसा	२ ३ १०	यत्तंशूरासस्तन्वोवितन्वते	४ ७ २९
यज्ञेयवांमथुमः	१ ६ ४	यत्तेषतःप्रदिशः	८ १ २०	यत्तेसूर्ययदुषसं	८ १ २१	यत्तंचक्रुर्मृतागातुमसौ	५ ५ ५
यज्ञेरिषुःसुखमानः	८ ४ ५	यत्तेदित्सुमराप्यं	४ ३ १०	यत्तेसोमगवाशिरो	२ ५ ७	यत्तानंदाश्चमोदाश्च	७ ५ २७
यज्ञेवायस्रवाहसः	१ ६ ११	यत्तेदिवंयःपृथिवीं	८ १ २०	यत्तकामानिकामाश्च	७ ५ २७	यत्तानरःसमयतेकुतश्च	५ ६ ४
यज्ञःसंमिष्टाःपृथतीमिः	२ ७ २५	यत्तेपराःपरावतः	८ १ २१	यत्तकंचतेमनः	४ ५ २४	यत्तानुक्रामंचरणं	७ ५ २७
यज्ञोदेवानांप्रत्येतिसुखं	१ ७ २५	यत्तेपर्वतान्बृहत्	८ १ २१	यत्तमावापुधुभुभः	१ २ २५	यत्तावदेतेअवरः	८ ४ १३
यज्ञोहितइद्वर्षेनोभूत्	३ २ ११	यत्तेपुषित्रमर्चिवत्	७ २ १७	यत्तज्योतिरजसं	७ ५ २७	यत्तासमुद्रःस्कभितः	८ ८ ७
यज्ञोहिमंन्द्रकश्चिद्वधन्	२ ४ १५	यत्तेपुषिःमर्चिषि	७ २ १७	यत्तदेवांक्रुघायतो	३ ६ १९	यत्तासुपर्णाअमृतस्यभागं	२ ३ १८
यज्ञोहीहोवोअंतरः	६ १ २८	यत्तेभूतचभयं	८ १ २१	यत्तद्वाविवजघना	१ २ २५	यत्तदानींपश्यंसि	८ ४ ६
यत्तइद्वभयामहे	६ ४ ३८	यत्तेभूमिचतुर्भुष्टि	८ १ २०	यत्तनार्यपच्यवं	१ २ २५	यत्तोतबाधितेभ्यः	३ ६ १९
यत्तासुजर्णोरति	३ ५ ४	यत्तेमरीचीःप्रवतः	८ १ २०	यत्तबाणाःसंपर्तति	५ १ २२	यत्तोतमत्यायुकं	३ ६ २०
यत्किंचेदेवरुणदैव्येजने	५ ६ ११	यत्तेमन्यदनीकं	८ २ १९	यत्तमहापवमान	७ ५ २७	यत्तोषधीःसमगमत	८ ५ ९
यत्तदत्सूरपतशं	५ ७ १२	यत्तेयमवैवस्वतं	८ १ २०	यत्तसंधाविबुधते	१ २ २५	यत्तपञ्चयकनिकदत्	४ ४ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यत्पांक्रामनसा	७ ५ ३०	यत्तोमजासुतेनरं	५ ६ १८	यथापवथामनवे	७ ४ ८	यथावामत्रिरश्मिना	६ ३ २८
यत्पांचजन्ययाविशा	६ ४ ४३	यत्तोमचित्रमुबध्यं	६ ८ ९	यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यः	२ ४ १८	यथाविद्वांअंकरत्	२ ५ २६
यत्पुरुषेणहुविषा	८ ४ २८	यत्तोममिद्विष्णवि	६ १ ४	यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यः	२ ४ १९	यथाविप्रस्यमनुषो	१ ५ २४
यत्पुरुषंयदुधुः	८ ४ १९	यत्तोमोवाजमपति	७ १ १३	यथापूर्वेभ्यःशतसाः	७ ३ ७	यथाहृत्यद्वसवो	३ ५ १२
यत्पुष्यंमरुतोयज्ञनूतनं	४ ३ १८	यत्तोदीर्घमसघनि	५ ८ ३४	यथाभवदनुदेर्या	८ ७ २३	यथाहृत्यद्वसवोगौयं	८ ७ १३
यत्प्रायासिष्टपृथनीभिर	४ ३ २३	यथाकण्वंमघवक्षस	६ ४ १५	यथामनौसावरणौ	६ ४ १८	यथाहान्यनुपुत्रं	७ ६ २६
यत्स्वातुरीयमनुमिः	१ १ १९	यथाकण्वंमघवन्मेधेअध्व	६ ४ १७	यथामनोविवस्वति	६ ४ २०	यथाहोतुर्मनुषोदेवताता	४ ५ ५
यत्स्वादवप्रपिबन्ति	८ ३ २०	यथाकुलांयथाशुफं	६ ४ १०	यथायजोहोत्रममपृथि	३ १ १७	यथेयंपृथिवीमही	८ १ २५
यत्त्वापृच्छादंज्ञानः	६ २ २०	यथागौरोअपाकृतं	५ ७ ३०	यथायुगंवरत्रया	८ १ २५	यथोतकृत्येधने	५ ८ ६
यत्त्वायामिद्विदितः	८ १ ४	यथाचित्कण्वमावतं	५ ८ ५	यथारुद्रस्यसूनवः	६ १ ३९	यदंगतविपीयसं	५ ८ १४
यत्त्वासूर्यस्वर्भानुः	४ २ ११	यथाविद्वदमंतुसं	६ ४ २२	यथावःस्वाहाप्रयेदाशंम	५ २ ४	यदंगतविपीयवः	५ ८ १८
यत्त्वाहोतारमनजन्मियेधं	१ १ १९	यथाचिन्मन्यसेहृदा	४ ३ १९	यथावरोसुषाम्णं	६ २ २०	यदंगत्वाभरताःसंतरंयुः	३ २ १४
यत्स्वेषयामानदधंत	२ ४ १	यथादेवाअसुरेषु	८ ८ ९	यथावरोसुषाम्णं	६ २ ४०	यदंगदाशुपेत्वं	१ १ २
यत्संवरसंभुवोगामरक्ष	३ ७ १	यथानोअदितिःकरन्	१ ३ २६	यथावातःपुष्करिणीं	४ ४ २०	यदंतरांपरावतं	३ ३ २
यत्सानोःसानुमारुहत्	१ १ १९	यथानोमित्रोवरुणः	१ ३ २६	यथावातःपुष्करिणीं	४ ४ २०	यदंतरांपरावतं	३ ३ २
यत्सिंधौयदसिन्ध्यां	६ १ ४०	यथानोमित्रोअर्यमा	६ २ ४०	यथावातोयथावनं	४ ४ २०	यदंतरांपरावतं	५ ८ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यदन्ति यच्च दूरके	७ २ १७	यदग्निः परिषिच्यसे	७ २ २	यदब्रह्म वयमर्वां वृणाजः	१ ७ २७	यदापीतासो अंशवः	५ ८ ३३
यदकंदः प्रथमं जायमानः	२ ३ ११	यदद्यकहिकाहं चित्	६ ५ १८	यदयातं दिवा दासाय वृतिः	८ ११	यदा रमकं भुभवं पितृभ्यां	३ ७ १
यदमृगपासमिति	७ ६ १०	यदद्यात्वा पुरुषुत	४ ८ २२	यदयातं भुभस्पती	८ ३ २२	यदा वज्रं हिरण्यमिह	७ ७ ९
यदमे अघमिधुना	८ ४ ७	यदद्यात्वा प्रयति यज्ञे अस्मि	३ १ ३४	यदयुक्था अरुषा	१ ६ ३१	यदा वलस्य पीयतः	८ २ १७
यदमे कानिकानि चित्	६ ७ १२	यदद्य भागं विभजासि	२ १ ४	यदनुनसारमेय	५ ४ २२	यदा वाजमसनत्	८ २ १६
यदमे दिवि जाअसि	६ ३ ३४	यदद्य वांनासत्या	५ ८ ३१	यदधस्य कृषिषोमक्षिका	२ ३ ८	यदा विर्यं दीप्यं	६ ४ ९
यदमे मर्त्यस्त्वं	६ १ ३३	यदद्य सुर उदिते	५ ५ ८	यदधान्धुषुषुषतीरयुग्मं	४ ३ १८	यदा वीरस्य रेवतां दुरोणे	५ ४ ९
यदमे स्यामह	६ ३ ४०	यदद्य सुर उदिते	६ २ ३४	यदधाय वासं उपस्तृणति	२ ३ १०	यदा वृश्चं नदीवृत्तं	६ १ ६
यदचरस्तन्वा वावृधानः	८ १ १५	यदद्य सूर्य उद्यति	६ २ ३४	यदधिनो पृच्छमानौ	८ ३ २२	यदा शसनिः शसा	८ ८ २२
यदज्ञाते पुत्रजनेषु	७ ७ १५	यदद्य सूर्यमवोनागाः	५ ५ १	यदध्याधामं निमिषे	६ १ ६	यदा समर्प्य च	३ ६ १२
यदयुप जिहिका	६ ७ १२	यदद्य स्थः परावति	४ ४ ११	यदधस्य मन्युरध्वनीत्	५ ८ ११	यदा सुमर्तो अमृता सु	८ ५ २
यदधिगावो अग्निगू	६ २ ७	यदद्या धिना वपाक	५ ८ ३४	यदा जिवात्या जिहृत्	६ ३ ४३	यदा सूर्यं मुदि वि	६ १ ६
यदो दिवा अर्णवः	६ २ २९	यदद्या धिना वृह	५ ८ ३२	यदा ते मारुती विंशः	६ १ ६	यदि क्षिता युयुदिवा	८ ८ १९
यदो पितो अजगन्	२ ५ ७	यदन्वा सुवृषभो	३ ३ ३१	यदा ते बिष्णुरोजसा	६ १ ६	यदि द्रवित्रमेहना	४ २ १०
यदो वात ते गृहे	८ ८ ४४	यदपामो वषीनां	२ ५ ७	यदा ते ह्यता हरी	६ १ ६	यदि द्रते चतस्रः	४ २ ५
यदद्य कंच वृत्रहन्	६ ६ २१	यदस्यु यद्वनस्पती	५ ८ ३०	यदा दीप्येन दविषाणि	७ ८ ३	यदि द्रदि विपायै यद्यधक्	४ ७ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यदि द्राही पदुषुतुर्ब	४ ७ २८	यदि द्राही पदुषुतुर्ब	१ ७ २७	यदी धृते भिराहुतः	६ १ ३३	यद्वंध्यमदरस्यापवाति	२ ३ ८
यदि द्रपूवो अपरायुशि क्षन्	५ ३ २	यदि द्राहं प्रथमं जामहीनां	२ ३ ६	यदी दहं युधये	७ ७ १५	यदे दैनमदधुः	८ ४ १२
यदि द्रपूतनाज्ये	६ १ ५	यदि द्राहं यथात्वं	६ १ १४	यदी मन्थंति बाहुभिः	३ १ ३३	यदे मिप्रस्फुरच्चिव	५ ६ ११
यदि द्रप्रागपागुदह	५ ७ ३०	यदि द्रमसुरं याधो अंश	५ ८ ३२	यदी मातुरुपस्वसा	२ ५ २६	यदे वामन्यो अन्यस्य वाचं	५ ७ ३
यदि द्रप्रागपागुदह	६ ४ ४६	यदि द्रो अनयद्रितः	४ ८ ३३	यदी मिद्र अवाच्यं	४ २ ९	यदे पांषुषतीरये	५ ८ २३
यदि द्रमृगणस्पते	८ ८ २२	यदि मृदुदसपते	६ १ २	यदी मृतस्य पयसा	१ ५ २७	यद्रा युत्रे अधिगायत्रं	२ ३ १८
यदि द्रमन्मशास्त्रा	६ १ १९	यदि माध्याजयज्ञह	८ ५ १०	यदी मेनां उशतो अभ्यव	५ ७ ३	यद्रो पावददितिः शर्मभद्रं	५ ५ २
यदि द्रयावतस्त्वं	५ ३ २०	यदि मेराणः सुते	६ ३ २	यदी शीया मृत्तानां	७ ८ २	यह धिवे प्रदिवि चार्वचं	५ ६ २३
यदि द्रराधो अस्ति	६ ४ २५	यदि मे सुख्यमावरः	६ १ ११	यदी सुते भिरिन्दुभिः	४ ७ १४	यह धिवे मनस्यसि	६ ३ ४८
यदि द्रसर्गं अवैतः	४ ७ २९	यदि न्विद्रुषि वीदक्षभु	१ ४ १४	यदुत्तमे मरुतो मध्यमे वा	४ ३ ३५	यदे वा अदः सलिले	८ ३ २
यदि द्राप्री अवमस्यां	१ ७ २७	यदि वाहमनूत देव आसं	५ ७ ७	यदुदो वृषाकपे	८ ४ ४	यदे वानां मित्रमहः पुरोहि	१ ३ ३०
यदि द्राप्री उदिता सूर्य	१ ७ २७	यदि स्तुतस्य मरुतो अघी	५ ४ २४	यदुदीरत आजयो	१ ६ १	यदे वापिः शंतनवे	८ ५ १३
यदि द्राप्री जनोद्भवे	६ ३ २५	यदि स्तोमं मम अवव	५ ७ १२	यदुद्रतो निवतो यासि	८ ७ ३०	यदे वायतं योयथा	८ ३ २
यदि द्राप्री दिवि छे	१ ७ २७	यदी गणस्वरानामर्जीगः	३ ८ १२	यदुल्लको वदति मोघं	८ ८ २३	यदे वाः शर्म शरणं	६ ४ ८
यदि द्राप्री परमस्यी	१ ७ २७	यदी सुतासु हृदवः	६ ४ १६	यदुप आच्छः प्रथमा	८ १ १६	यदत्यद्रां पुरुमी हृत्स्य	२ २ २०
यदि द्राप्री मदयः स्वे	१ ७ २७	यदी सोमो गभुधतामं	४ १ २८	यदुपो यासि भानुना	५ ८ ३३	यदस्य निमित्रावरुणा	२ २ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यद्वनंनंपरावति	६ ४ १७	यद्वातजलोवना	१ ५ ९	यद्विजामन्यपरिवर्धनं	५ ४ १७	यद्वनमभ्यागतिं	४ ४ २
यद्वनंनयद्वायुहे	६ ४ १५	यद्वातुभामेघवद्वावाज	४ ७ २८	यद्विरूपाचरंमत्येषु	८ ५ ४	यद्वनंधीमिरशिना	५ ८ ३३
यद्वप्राचीरजगत	८ ८ १३	यद्वादिविपार्यैसुष्विमिदं	४ ६ १५	यद्वीकाविद्वयस्तिथे	६ ३ ४९	यद्वन्यसेवरण्यं	४ २ १०
यद्वयातिमरुतः	१ ३ १४	यद्वाप्रवृद्धसत्पते	६ ६ २१	यद्व्रतवचाशनिं	१ ५ ३१	यद्वनरुतःसभरसःस्वर्णरः	४ ३ १५
यद्विष्यमृतशोदेवयानं	२ ३ ७	यद्वाप्रसवणेदिवः	६ ४ ४६	यद्वादेवाश्चक्रम	७ ८ १३	यद्वमग्निमध्यातिषिः	१ ३ १०
यद्वस्यातद्द्वष्टिरस्ति	२ ४ २१	यद्वाभिपित्वेअसुराकृतंयु	६ २ ३४	यद्वावयंप्रमिनाम	७ ५ ३०	यद्वमग्नेपुस्तुमत्यं	१ २ २३
यद्वहिष्ठनातिविधंसुदान्	४ ३ ३१	यद्वामरुतःपरमेसुधस्यं	१ ७ १३	यद्वःश्रंतायसुन्वते	६ ४ ५२	यद्वमग्नेमन्यसेरयि	७ ७ ४
यद्यजतमरुतोरुक्मवक्षसः	२ ७ २०	यद्वायुजंमनवेसंमिमिक्ष	५ ८ ३४	यद्वहंदोजुजुषे	३ ६ ७	यद्वमग्नेवाजसातम	४ १ १२
यद्यजाथेवृषणमध्विना	२ २ २७	यद्वाकुरुमेशमेश्यावकेकुरु	५ ७ ३०	यद्वसासत्यापराके	५ ८ ३२	यद्वमत्यमिववाजिनं	६ ७ २६
यद्ययंपृथिमातरः	१ ३ १५	यद्वावन्यपुरुषुत	६ ४ ४८	यद्वसासत्यापरावति	१ ४ २	यद्वमध्विनादुदधुःषेतमध्वं	१ ८ ९
यद्योधयामहतोमन्यमा	५ ६ २३	यद्वावानपुरुतमं	८ ३ ५	यद्वसासत्यापरावति	५ ८ २७	यद्वमध्वीनित्यंमुपयाति	५ १ २५
यद्यावद्द्वदेशं	६ ५ ८	यद्वाशक्रपरावति	६ १ ४	यद्वसासत्याभुरण्ययः	५ ८ ३१	यद्वमस्यमायम्यं कामः	७ ६ ७
यद्वादीसीप्रदिवोअस्ति	५ ३ २	यद्वासिरोचनेदिवः	६ ६ ३६	यद्वक्षिणान्द्वयनं	७ ७ १	यद्वमाचिद्वयमसुरसूत	३ २ २५
यद्वाडविस्पतिः	६ २ ११	यद्वासिसुन्वतोवृधः	६ १ ४	यद्वक्षिणिजरेकणसाप्रावृ	२ ३ ७	यद्वमादहंबैवस्वतात्	८ १ २५
यद्वाग्वद्व्यविचेतनानि	६ ७ ५	यद्वाहिष्ठतदुग्रयं	४ १ १८	यद्वक्षिणंमोस्पचन्या	२ ३ ९	यद्वमादित्यासोअदुहः	६ १ ३६
यद्वाजिनोदामंसदानम	२ ३ ८	यद्वाकक्षीवाउत	५ ८ ३१	यद्वनुनकिःपृतनासु	३ ३ १३	यद्वमापोअद्रयोवना	४ ८ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यमायमपुमचमं	७ ६ १६	ययागाज्जकारामहे	८ ८ १४	यस्तित्याजसचिविदं	८ २ २४	यस्तेमदोवरण्यः	७ १ २१
यमायसोमंसुनुत	७ ६ १६	ययोरधिप्रयज्ञाः	५ ८ ३४	यस्तुभ्यमग्नेअमृताय	८ ४ २२	यस्तेमदःपृतनापाद	४ ६ ८
यमासाकूपनीकं	७ ७ २	यवंबुकेजाविनावपन्ता	१ ८ १७	यस्तुभ्यंदाग्राघोवा	१ ५ १२	यस्तेमन्योविधद्वज	८ ३ १३
यमिद्वदधिषेत्वं	६ ६ ३६	यवंबुकेजाविनावपन्ता	७ १ १२	यस्तंअग्नेममसायुग्मीहे	४ १ ४	यस्तेयज्ञेनसमिधायउकथैः	५ ५ ७
यमिद्वदधिषेत्वं	८ ४ १	यक्षिकेतससुकुतुः	४ ४ ३५	यस्तेअग्नेसुमतिमर्तैः	७ ६ १०	यस्तेरयोमनसो	८ ६ १२
यमीगर्भसुतावृधः	७ ५ ५	यक्षिदापोमहिना	८ ७ ४	यस्तेअष्टकृणवद्दशोचे	७ ८ २९	यस्तेरवोअदाशुरिः	६ ३ ४४
यमीहासवयसा	२ २ १३	यक्षिद्वितंइत्याभगः	१ २ १३	यस्तेअनुस्वधामसं	३ ३ १६	यस्तेश्वरुधोनपान	६ १ २४
यमुपर्वमहुवेतमिदंहुवे	२ ८ १	यक्षिद्वित्वाबुध्म्यः	१ ६ ६	यस्तेगर्भममीवा	८ ८ २०	यस्तेसाधिष्टोवसे	४ २ ५
यमेह्वयतमाने	७ ६ १३	यस्तुध्मंजभरस्ति	३ ४ १७	यस्तेचित्रावस्तमः	६ ६ १८	यस्तेसाधिष्टोवसेतेत्या	६ ४ २३
यमेनदुसंश्रितएनमायुन	२ ३ ११	यस्तुइन्द्रप्रियोज्जोददा	५ ३ २	यस्तेह्रस्वःस्कन्दतिथः	७ ६ २५	यस्तेसुनोसहसोगीभि	४ ५ १५
यमेरिरेभृगोविश्व	२ २ १२	यस्तुइन्द्रमहीरपः	५ ८ १२	यस्तेह्रस्वःस्कन्दतिथः	७ ६ २५	यस्तेस्तनःशत्रुयोयोमयो	२ ३ २३
यमेच्छामनससः	८ १ १३	यस्तुऊरुविहरति	८ ८ २०	यस्तेनूनशतक्रतो	६ ६ १८	यस्तेहन्तिपतयन्तं	८ ८ २०
यमोनोगानुप्रथमो	७ ६ १४	यस्तुस्तंभसहसाविजमोभ	३ ७ २६	यस्तेभरादनियते	३ ४ १७	यस्तेवाटोपायउपसिं	३ ४ १७
यमविजोबहुवाकुरप	६ ४ २९	यस्तुवाचकारसकुहस्त्रिदि	४ ६ ११	यस्तेमदोयुज्यश्वाकु	५ ३ ५	यस्तेवाटोपायउपसिं	३ ४ १७
यमोहजातोयमो	१ ५ १०	यस्तिमश्वगोवृषभोनभी	५ २ २९	यस्तेमदोवरण्यः	६ ४ २	यस्तेवाटोपायउपसिं	३ ४ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यस्त्वाममृदुनधते	३ ५ १२	यस्मिन्नासकृष्भासः	८ ४ २२	यस्मैपुत्रासोअदितेः	८ ८ ४३	यस्यत्यन्महिरव	७ ७ १३
यस्त्वाममेहविषपतिः	१ १ २३	यस्मिन्नुक्तानिरण्यन्ति	६ १ २०	यस्यगाअन्तरमनः	४ ७ १५	यस्यत्रिधात्ववृतं	६ ७ ११
यस्त्वास्वमेनतमसा	८ ८ २०	यस्मिन्वयंदधिमामा	७ ८ २३	यस्यगावावहृषा	४ ६ २४	यस्यत्रीपूर्णांमपुना	२ २ २४
यस्त्वास्वधःसुहिरण्यो	३ ४ २४	यस्मिन्विश्वअधिभियः	६ ६ १८	यस्यतीव्रसुतमदं	४ ७ १५	यस्यत्वममेअध्वरं	३ ४ ११
यस्त्वाहृदाकीरिणामन्य	३ ८ १९	यस्मिन्विश्वानिकान्या	६ ३ २७	यस्यतेअमेअन्येअमयः	६ १ ३५	यस्यत्वमिद्रस्तोमेषु	६ ४ २०
यस्पतिर्वायोणां	७ ७ १०	यस्मिन्विश्वानिभुवनानि	५ ७ १	यस्यतेष्टुन्नवरपयः	७ २ १२	यस्यत्वमूर्ध्वोअध्वराय	६ १ ३०
यस्माअन्येदशप्रति	५ ७ २९	यस्मिन्विश्वान्श्रवणयः	५ ७ २३	यस्यतेनृचिदादिशं	६ ६ २३	यस्यदतोअसिष्ये	१ ५ २१
यस्माअरासतक्षयं	६ ४ ७	यस्मिन्वृक्षेमध्वदःसुपर्णा	२ ३ १८	यस्यतेपीत्वावृषभः	७ ५ १७	यस्यद्यावापृथिवीपौत्यं	१ ७ १२
यस्माअकंससर्पाणां	६ ४ १८	यस्मिन्वृक्षेसुपलाशे	८ ७ २३	यस्यतेपृषन्सुष्ये	२ २ २	यस्यद्विबर्हसोबृहत्	६ १ १७
यस्माऊमासोअमृता	२ ४ १	यस्मैत्वमायजंसे	१ ६ ३०	यस्यतेमध्वरसं	७ २ ३	यस्यनृद्वःपिबाद्यत्यं	७ ५ १९
यस्मादिन्द्रावृहत्किंच	२ ६ १७	यस्मैत्वंवसोदानायुशिक्ष	६ ४ १९	यस्यतेमहिनामहः	६ ५ १	यस्यप्रयाणमन्वन्यद्वय	४ ४ २४
यस्मादृतेनसिष्यति	१ १ ३५	यस्मैरवंमघवाक्षिद्रगिर्षणः	६ ४ २१	यस्यतेविश्वमानुषः	६ ३ ४९	यस्यप्रस्वाद्सोगिरः	७ ८ २
यस्माद्वेजंतेकूटयः	६ ७ १३	यस्मैरवंसोदानायमहसे	६ ४ २१	यस्यतेविश्वभुवनानि	७ ८ १३	यस्यमदानोअधंसः	४ ७ १५
यस्माभक्ततेविजयन्ते	२ ६ ८	यस्मैरवंसुकृतेजातवेदः	३ ८ १९	यस्यतेस्वादुसख्यं	६ ५ ३	यस्यमापहृषाज्ञातं	४ १ २१
यस्मिन्देवामन्मनि	७ ६ १२	यस्मैरवंसुद्विणो	१ ६ ३२	यस्यत्यच्छंभर्मदे	४ ७ १५	यस्यमाहरितोरथे	७ ८ १
यस्मिन्देवाविदधे	७ ६ १२	यस्मैधायुरदधामत्याय	३ २ २	यस्यत्यत्तंमहिमानं	८ ६ १२	यस्यवर्णमधुश्रुतं	७ २ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यस्यवायुयंप्रतिवाजिनो	६ १ ३९	यस्यानामःसूर्यस्येवयामः	१ ७ ८	याआपोदिव्याउतवास्त्रवं	५ ४ १६	यातेक्राकुरुसुकृतायावरि	४ ७ १३
यस्यवायोरिवद्वत्	४ ७ २६	यस्यानूनागभीराः	६ १ २०	याइन्द्रप्रस्वस्त्वा	५ ८ १२	यातेजिह्वामधुमती	३ ४ २
यस्यविश्वानिहस्तयोः	२ ४ १९	यस्यामितानिवीर्या	६ २ १९	याइन्द्रभुजआभरः	६ ६ ३६	यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्प	५ ४ १३
यस्यविश्वानिहस्तयोः	४ ७ २२	यस्यायंविश्वआर्यो	६ ४ १९	याओषधीःपूर्वाजाता	८ ५ ८	यातेधामानिदिवि	१ ६ १९
यस्यवृतेपृथिवीनक्षमीति	४ ४ २७	यस्यारुशन्तोअचयः	१ ४ ५	याओषधीःसोमराज्ञी	८ ५ ११	यातेधामानिपरमाणि	८ ३ १६
यस्यशर्मसुपविशेजनासः	५ २ ९	यस्यावंधीत्पितरंयस्य	४ २ ३	याओषधीःसोमराज्ञीर्वि	८ ५ ११	यातेधामानिहविषा	१ ६ २२
यस्यत्राक्षरपिवाइन्द्र	८ ६ १२	यस्याश्वासःप्रदिशि	२ ६ ८	यागुंग्र्यांसिनीवाली	२ ७ १५	यातेभीमान्यायुध्रा	७ १ २३
यस्यश्रवरोदसीअन्तरु	५ २ २८	यस्यैक्ष्वाकुरुपप्रते	८ १ २४	योगोमंतीरुषसःसर्ववीरा	८ ४ ४	यादस्त्रासिन्धुमातरा	१ ३ ३३
यस्यश्वेताविचक्षणा	६ ३ २७	यस्येमेहिमवन्तः	८ ७ ३	यागोर्वतनिपयैति	८ २ १०	यादंपतीसमनसा	६ २ ३८
यस्यसंस्थेनवृषवते	१ १ ९	यस्यौषधीःप्रसपथ	८ ५ १०	याजामयोवृष्णइच्छन्ति	३ ४ २	याद्वेगवददशेतादगृच्यते	४ २ २४
यस्याअनन्तोअदुतः	४ ८ ३१	यांआभजोमरुतइन्द्रसो	३ २ १८	यातंऊतिरिमित्रहन्	४ ७ २३	यादेवेषुतन्त्रंमैरयन्त	८ ८ २७
यस्याभिर्षपुर्गहे	६ १ ३१	यांवादिबोदुहितवर्धय	५ ५ २४	यातंऊतिरवमायापरमा	४ ६ १९	याद्राध्वं१वरुणोयोनिम	२ ८ ३
यस्याजंशवसामानमु	१ ७ १०	यांपृषन्ब्रह्मचोदनी	४ ८ १८	यातंछेदिष्पाउतनःपर	५ ८ ३२	याधृतरारजसोरोचनस्यो	४ ४ ७
यस्यानुषन्नमस्विनः	६ ५ २५	यांमेधियमरुतः	८ २ ८	यातिदेवःप्रयतायात्युद्धता	१ ३ ६	याधारयन्तदेवाः	५ ५ ८
यस्यादेवाउपस्थं	६ ६ २८	याःप्रवतोनिवतः	५ ४ १७	यातेअमेपर्वतस्येव	३ ४ २	यानिस्थानान्यध्विनादधा	५ ५ १७
यस्यानक्षादुहिता	७ ७ १७	याःसरूपाविरूपा	८ ८ २७	यातेअष्टागोओपसा	४ ८ १८	यानांद्राप्तीचक्रधुर्वीर्या	१ ७ २६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वातुचेतावदुविदः	१ ३ २५	वाभिःकृत्तानुमसने	१ ७ ३७	वाभीरभंमिबुं	१ ७ ३३	वाभिःसांजमितारा	५ १ १३
वानःपीपरद्विना	१ ३ ३४	वाभिःकुत्समाजुनेयं	१ ७ ३७	वामयर्वामनुप्यिता	१ ५ ३१	वावीयाणिप्रथमानि	८ ६ १५
वात्रायेमर्तान्सुपुबो	१ ५ २०	वाभिःपुष्यमवयोवाभि	१ २ ६	वामुवेष्टाःसुभासोभिष्टाः	५ ७ २३	वावृत्रहापरावति	६ ३ ४६
वाम्बोनरोदेव्यतोमिमि	१ ६ ४	वाभिःपठर्वाजठरस्य	१ ७ ३६	वारुचोजातवेदसः	८ ८ ४६	वावोभेषजामरुतःवाची	२ ७ १८
वाघृतनासुदुष्टा	४ ४ ३२	वाभिःपवीर्विमदाय	१ ७ ३६	वावसरस्तम्बोऽुवावदो	५ ६ १३	वावोमायाभिमिदुहे	२ ७ ८
वाःकृत्तिनीबाकृत्ताः	८ ५ १०	वाभिःपरिज्जातनवस्य	१ ७ ३३	वावदिवसुबर्नविष्ट	१ ७ २६	वावःशमैशशमानाय	१ ६ १०
वाभिरंमिरोमवसा	१ ७ २६	वाभिःसषीभिर्बुषणा	१ ७ ३४	यावयद्वेषसन्वा	३ ८ ३	यावार्थायमास्तायस्वभा	४ ८ ३
वाभिरंतकुजसमान	१ ७ ३४	वाभिःसषीभिश्चमसां	३ ४ ७	यावयद्वेषाकृतपाकतेजाः	८ ८ ३	यावदेमुपवावन्ति	८ ५ ११
वाभिर्नरात्रसद्वसुं	५ ८ २९	वाभिःशांतातीभवयो	१ ७ २६	यावयापुष्पंऽुदुर्ग	८ ७ १४	यासांतिष्ठःपंचावातः	२ १ २२
वाभिर्नराशुयवाभिः	१ ७ ३६	वाभिःकुचन्तिधनसां	१ ७ ३४	यावन्मात्रमुक्तोव	८ ४ १३	यासाराजावरुणोवाति	५ ४ १६
वाभिर्नरगोपुयुधं	१ ७ ३७	वाभिःसिन्धुमधुमतं	१ ७ ३४	यावातेसामिदुष्टा	५ २ ४	यासिकुत्सेनसरथ	३ ५ १९
वाभिर्महामतिथिग्वं	१ ७ ३५	वाभिःसिन्धुमवयवाभि	६ १ ४०	यावाकशामधुमदी	१ २ ४	यासुज्जिःभेणिःसुक्ते	८ ५ २
वाभिर्वज्रविपियानं	१ ७ ३५	वाभिःसुदानुशौचिजाय	१ ७ ३५	यावांशतंनियुतोवाः	५ ६ १३	यासुनीयेशौचद्वये	४ ४ २१
वाभिर्विषलीधनसा	१ ७ ३४	वाभिःसुवर्परियायः	१ ७ ३५	यावांसन्तिपुस्तुहो	३ ७ २३	यासुबाहुःस्वगुरिः	२ ७ १५
वाभिःकण्वमभिर्हिमिः	१ ४ १	वाभिःसोमोमोदते	७ ७ २४	यावांसन्तिपुस्तुहः	४ ८ २८	यासुरयारवीर्तमा	१ २ ४
वाभिःकण्वमेधातिथि	५ ८ २८	वाभीरसांक्षोदसोदः	१ ७ ३५	यावित्थास्त्रोकनादिव	१ ६ २७	यासुराजावरुणोवासुसो	५ ४ १६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वाःस्यौरहिमभिरातुतान	५ ५ १४	युद्धवाहिदेवहृतमान्	६ ५ २४	युनक्तसीरावियुगा	८ ५ १८	युवनरास्तुधतेकृष्णिषाय	१ ८ २४
वास्तेधारामधुधृतः	७ १ २५	युद्धवाहिबाजिनी	१ ६ २६	युनक्तिमेतद्वाणा	१ ६ ३	युवनरास्तुवतेपञ्चियाय	१ ८ ९
वास्तेपुषाबाभंतःसमुद्रे	४ ८ २४	युद्धवाहिवृत्रहन्तम्	५ ७ २८	युयुषतःस्ववयसा	२ २ १३	युवनोयेपुवरुणा	४ ४ २
वास्तेप्रजाअमृतस्य	१ ३ २७	युद्धवाह्यरुपीरथे	१ १ २७	युयोताशरुमसदां	६ १ २७	युवंपयउन्त्रियायामधन्तं	२ ४ २३
वास्तेराकसुमतयःसुपेशंस	७ ७ १५	युगेयुगेविद्वधंगुणज्यः	४ ५ १०	युयोपनाभिरुपरस्यायोः	१ ७ १८	युवंपेदवपुरुवारमश्विना	१ ८ २१
युद्धध्वंहरुपीरथे	४ ३ २०	युजंहिमामकृयाआदिदि	४ १ २७	युवंकषायनासत्या	५ ८ ५	युवंपेदवाकृतुना	६ ४ २८
युजतेमनउतयुजतेधियः	४ ४ २४	युजाकर्माणिजनयन्	८ १ १७	युवंकवीष्टःपर्यश्चिनारथं	७ ८ १९	युवंप्रत्नस्यसाधथोमहोयत्	२ २ २४
युजंतेमध्वमरुषं	१ १ ११	युजानोअश्वावातस्य	७ ७ ६	युवंचिन्द्रधधुर्भोजनंनरा	५ ५ २१	युवंप्रज्युमवविद्धसमुद्रे	५ ५ १६
युजन्तिहरिहरित्यगाथं	६ ७ २	युजानोहरितारथे	४ ७ ३३	युवंच्यवानमश्विनःजरन्तं	१ ८ १५	युवंप्रज्युभरमाणंविभिर्गं	१ ८ २०
युजत्यस्यकाम्या	१ १ ११	युजेरथंगवेषणंहरिभ्यां	५ ३ ७	युवंच्यवानंजरसोमुमुक्तं	५ ५ १८	युवंप्रज्युसमुद्रा	८ ८ १
युजाथांरासंभरथं	६ ६ ८	युजेवांमध्वपूर्य	७ ६ १३	युवंच्यवानंसनयं	७ ८ १५	युवंप्रज्युसंजन्तं	४ ४ ३
युक्तसंभस्तदक्षिण	१ ६ ३	युधायुधमुपेदेधि	१ ४ १६	युवन्तमिन्द्रापर्वता	२ १ २१	युवंप्रज्युजागृवांसं	५ ८ ८
युक्तामातासींदुरिदक्षिणा	२ ३ १५	युधेद्रोमह्वारिविश्वकार	३ २ १६	युवन्तासीद्विष्य	१ ७ ३३	युवंप्रज्युमविमदाय	७ ८ १६
युकोहयद्वौतौऽयाय	२ ३ १	युध्मस्यतेवृषभस्य	३ ३ १०	युवन्तमायपूर्य्यभिरैवैः	१ ८ १५	युवंप्रज्युभरिपूतेरुह्यथः	१ ८ २१
युद्धवाहिकेशिनाहरी	१ १ १९	युध्मोअनवाखजकुत्सम	५ ३ १	युवंप्रज्युभरिपूतेरुह्यथः	१ १ २८	युवंप्रज्युसुषाभ्यं	६ ८ २६
युद्धवाहित्वरथासहा	६ २ २९	युध्मंसन्तमनवाणं	६ ६ १६	युवंप्रज्युभरिपूतेरुह्यथः	१ ८ १९	युवंप्रज्युणिपीवसा	२ २ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
युवंवन्दनं निरुक्तं जर्जरयया १	८ २१	युवंहिस्थः स्वर्पती १	८ २१	युवादेवाकायं एकादशासः ६	४ २८	युवोरथस्य परिचक्रमीयते ६	२ ५
युवंविप्रस्य जर्जरा ७	८ १६	युवंक्षमराजावसीदते ८	७ २०	युवाकुहिनाचीना १	१ ३२	युवोरक्षिनावपुषे युवायुजं १	८ २०
युवंशक्रामायाविना ७	७ १०	युवंह्यास्तं मुहोरन्युवं १	८ २३	युवादत्तस्य चिष्यया ६	२ २८	युवोराष्ट्रबुहद्विन्वतिष्ठोः ५	६ ६
युवंशपावायु रुशतीमदत्तं १	८ १४	युवमत्यस्वावनक्षयः २	४ २३	युवानंविश्वपतिकृवि ६	३ ४१	युवोरुषाभनश्चियं १	३ ३५
युवंश्रियं मध्विनादेवतासां ३	७ २०	युवमश्रयेवनीतायतसं १	८ १९	युवानापितरापुनः १	२ १	युवोरुषूरयं हुवे ६	२ २६
युवंश्रीमिदं शताभि ५	१ ४	युवमेतानि दिवि १	६ २८	युवानोरुद्राअजरा १	५ ६	युवोऋतरोदसी ३	३ २४
युवंश्रुतं पेदव हृद्रजुतं १	८ १९	युवमेतच्चक्रयुः सिन्धुषु प्रव २	४ २७	युवाभ्यां देवीधिषणामदा १	७ २८	युवोर्दोनाय सुभरा १	७ ३३
युवंश्रुतं पेदव ७	८ १६	युवांगोतमः पुरुमीढो २	४ २९	युवाभ्यामित्रावरुणा ४	४ २	युवोर्यदिसुल्यायास्मे ८	१ ३०
युवंसुराममध्विना ८	७ १९	युवांचिद्विष्माध्विनावनु २	४ २४	युवाभ्यां वाजिनीवसू ५	८ १	युवोर्हिमातादितिः ८	७ २०
युवंहकुशं युवमध्विना ७	८ १९	युवानं रापश्यमानासुजा ५	६ ४	युवामिद्युस्तुष्टनासुवह ५	६ ३	युवोः श्रियं परिपोषावृणीत ५	५ १६
युवंहगमं जगतीषु २	२ २७	युवांपूषे वाध्विनापुरंभिः २	४ २६	युवामिद्युस्त्वसे पृष्यायु ३	७ १६	युष्मां उत नक्तमृतयं ५	८ १९
युवंहगमं धुमन्तमश्रये २	४ २३	युवांमगोववारुणा ७	८ १८	युवामिद्राभीवसुनोविमा १	७ २८	युष्माकं देवाभवसाहनिमि ५	४ २९
युवंहगमं युवमध्विना ७	८ १९	युवांयज्ञैः प्रथमा २	२ २१	युवासमारुतो गणः ४	३ २८	युष्माकं बभ्रुअपाह ८	३ १०
युवंहरेभं वृष्णा ७	८ १६	युवांस्तोमैर्मिदं वयंसं २	२ ३	युवांसुवासाः पारंवीतुभा ३	१ ३	युष्माकं स्मारयां अनु ४	३ ११
युवंहस्थोभिपजां २	२ २०	युवांहोषोषार्थं ध्विनायुती ७	८ १८	युवोरजांसि सुयमास्तोम २	४ २३	युष्मादत्तस्य मरुतो विचेत ४	३ १६
युवंहिष्मापुरुभुजेममेषतु ६	६ ९	युवांहयंत उभयांस आजि ५	६ ५	युवोरत्रिभिरुक्तति ४	४ १२	युष्मे देवा अपिष्मसि ६	४ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
युष्मेभितो मरुतोमयैषित १	३ १९	युयं हरक्षं मचवस्तुधत्थ ५	४ ३	ये गोमंतं वाजवंतं सुवीरं ३	७ ४	ये ते शुष्मं येत विधीमवर्धन ३	२ ९
युष्मो तो विप्रो मरुतः शत ५	४ २८	युयं हि देवीं क्रंतयुग्मिरवैः ३	८ १	ये च पूर्वक्रवयो ये च नृजाः ५	३ ६	ये ते सरस्वतुर्मयो ५	६ २०
यून ऊषु न विष्टया ६	१ ३९	युयं हि ह्यासुदानवः ४	८ १३	ये चाकनन्त चाकनन्त नृते ४	१ ३१	ये ते संति दग्धाग्नयः ५	७ ११
युपवस्का उत ये यूपवाहाः ३	२ ८	युयं हि ह्यासुदानवः ५	८ २०	ये चाहंति मरुतः सुदानवः ६	१ ३९	ये त्रिशति त्रयस्परः ६	२ ३५
युयमस्मभ्यं धिषणाभ्यस्व ३	७ ८	युयं हि ह्यासुदानव इन्द्र ६	६ ४	ये चिपूर्वकृतसापः ८	८ १२	ये त्वां देवोस्त्रिकमन्य २	५ १२
युयमस्माभ्यं धिषण्यो अ ४	३ १८	ये अग्रयो न शोशु चित्राणां ५	१ ७	ये चिद्विवाभ्यः पूर्व १	४ ५	ये त्वां मिद्रनतुष्टुवः ५	८ ११
युयं गावो मे दयथा कुशं ४	६ २५	ये अग्निदग्धा ये अग्निद ७	६ १९	ये चिद्विपूर्वकृतसाप आस २	४ २२	ये त्वां हि हत्यं मघवन् ३	३ ११
युयंत सत्यशंसः १	६ १२	ये अग्ने चन्द्रतेगिरः ४	१ २	ये चिद्विमुत्तुं धवः ६	१ २८	ये देवानां यज्ञियां यज्ञियां ५	३ ३०
युयं देवाः प्रमतिर्युय २	७ ११	ये अग्ने रयन्ति ते ४	१ १२	ये च हपितरो ये च ७	६ १९	ये देवांसु हस्थन ६	३ ३७
युयं धूपमयुजोन ८	३ १०	ये अग्नेः पारं जजिरे ८	२ २	ये तातु देवत्रा ७	६ १८	ये देवा सो अभवता मुकृत्या ३	७ ६
युयं न उग्रामरुतः २	४ २	ये अवांचस्ता उपराच आहुः २	३ १७	ये त्रिरहन्स वितः सुवासः ३	८ ५	ये देवा सो दिव्येकादशास्थ २	२ ४
युयं मर्तं विपन्यवः ४	३ २८	ये अश्विना ये पितरायुजती ३	७ ४	ये तं पवित्रमर्मयः ७	१ १८	ये द्रप्सा इव रोदसी ५	८ २१
युयं रथिं मरुतः स्पाहवीरं ४	३ १६	ये अजिष्ये वाशीं सुष्मा ३	३ ११	ये तं पंथाः सवितः पूर्यासः १	३ ७	ये नः पूर्वपितरः ७	६ १८
युयं राजानमियं जनाय ४	३ २३	ये अस्याये अग्याः २	५ १५	ये तं विप्रम ह्यकृतः ८	१ ९	ये नः सुपत्ना अपते ८	७ १६
युयं राजानः कंचि चर्षणी ६	१ ३५	ये केच उग्रामहि नो भहिमा ४	८ १६	ये ते वृष्णो वृषभास इन्द्र २	४ २०	ये न चष्टे वरुणो मित्रो अर्यमा ६	१ ३२
युयं विश्वं परिपाथ ८	७ १३	ये गम्यताम न साशनुमाद ४	७ २८	ये ते शुक्रासः शुचयः शुचि ४	५ ८	ये न उगोतीप्यायवे ६	१ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
येनतोकायतनयाय	४ ३ १३	येनेमाविश्याच्यवना	२ ६ ७	येराधांसिपुद्वयकया	५ २ २२	येसोमांसःपरावति	७ २ ५
येनदीर्घमरुतः	२ ४ ३	येपाकशंसविहरैतएवैः	५ ७ ६	येबध्वजन्त्रवहंतुं	८ ३ २६	येस्तोतृभ्योगोअग्रा	२ ५ १९
येनसौरमापृथिवी	८ ७ ३	येपातयन्तेअजममिगिरी	६ ४ ४	येबाजिनैपरिपश्यन्ति	२ ३ ९	येस्तोतृभ्योगोअग्रां	२ ५ २१
येनमानांसक्षितबंतउस्त्रा	२ ४ ११	येपायबौमामतेयं	२ २ १६	येबायवहृद्रमादनासु	५ ६ १४	येस्यामनैर्यशियास्ते	७ ८ १०
येनवृद्धोनशबसा	४ ७ १६	येपायबौमामतेयं	३ ४ २५	येबावृधंतपार्थिवाः	४ ३ ९	येहृत्येतेसहमाना	३ ५ ५
येनवसांमपृतनासुअर्धतः	६ ४ ३३	येष्टपतीमिर्कृष्टिभिः	१ ३ १२	येवांदासांस्त्यग्निना	५ ८ ३०	येहरीमिधयोक्थामदन्तः	३ ७ २
येनांसमुद्रमसृजोमहीर	५ ७ २६	येभिःसूर्यमुचसंमन्दसानः	६ ६ १	येवृक्णासोअधिक्षमि	३ १ ४	योअम्रितन्वां३दमे	६ ३ ३८
येनसिधुमहीरपः	६ १ १	येभिस्तिलःपरावतः	५ ८ २	येनाभाघोरवर्षसः	१ १ ३६	योअम्रिदुववीतये	१ १ २३
येनसूयैज्योतिषा	७ ८ १२	येभ्योमातामधुमत्	८ २ ३	येषामजमेपुपृथिवी	१ ३ १३	योअम्रिहव्यदातिभिः	६ १ ३१
येनाकृष्याधिरोचने	१ १ ३७	येभ्योहोत्रांप्रथमा	८ २ ४	येषामर्णोनसप्रथः	६ १ ३८	योअम्रिःकृष्यवाहनः	७ ६ २२
येनादशगवमभिनुं	६ १ १	येमहोरजसोविदुः	१ १ ३६	येषामाबाधकृगमयः	६ २ ९	योअम्रिःकृष्यात्मविवेक	७ ६ २१
येनानवगवोदध्यङ्	७ ५ १७	येमूर्धानःक्षितीनां	६ ४ ५३	येषामिळाघतहस्ता	५ २ २२	योअम्रिःसुसमानुषः	६ ३ २३
येनापावकृषसा	१ ४ ८	येमपंचाशतदुदुः	४ १ १०	येषांभ्रियाधिरोदसी	४ ३ ३८	योअम्रीषोमाहविषां	१ ६ २९
येनावतुर्वशयदुं	५ ८ २१	येदजत्रायइहयाः	१ १ २७	येसत्यासंहविरदः	७ ६ १८	योअत्यहवमुजयते	६ ८ ३३
येनेद्रोहविषाकृषी	८ ८ १७	येयज्ञेनदक्षिणयासमक्ताः	८ २ १	येसवितुःसत्यसवस्यु	७ ८ ११	योअदधाजोतिषि	८ १ १५
येनेद्रोहविषाकृषी	८ ८ ३२	येयुष्यन्तेप्रधनेषु	८ ८ १२	येसोमांसःपरावति	६ ६ २२	योअद्विभित्प्रथमजाकृता	५ १ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
योअध्वरेषुशान्तम	१ ५ २५	योगर्भमेषवीनां	५ ७ २	योनःकश्चिद्विरक्षति	६ १ २७	योनोअग्नेअररिवां	२ २ १६
योअनिधोदीदयत्	७ ७ २४	योगृणतामिदासिध	४ ७ २४	योनःपिताजनितायो	८ ३ १७	योनोअग्नेदुरेवभा	४ ५ २७
योअपाचीनेतमसिमर्द	५ २ ९	योगेयोगेतवस्तुं	१ २ २९	योनःपूषन्नघोवृकः	१ ३ २४	योनोअग्नेभिदा	१ ५ २८
योअसुचन्द्रमाहव	६ ६ २	योजनान्महिषाहव	८ १ २४	योनःशश्वपुराविध	६ ५ ३५	योनोदातावसुनां	६ ४ १८
योअस्ताशुचिनादेव्येन	२ ७ २३	योजगार्तमृचःकाम	४ २ २५	योनःसनुत्यउतवा	२ ७ १३	योनोदातासनःपिता	६ ४ २०
योअयौर्मर्तभोजनं	१ ६ २	योजातएवप्रथमो	२ ६ ७	योनःसनुत्योअभिदास	४ ५ ७	योनोदामुआयांवा	७ ८ १४
योअवस्यदधिक्राव्योअ	३ ७ १३	योजिनातिनजीयते	७ १ १२	योनःस्वोअरणोय	५ १ २२	योनोदेवःपरावतः	६ १ २
योअशान्तायोगवांगोपति	१ ७ १२	योदुअभिहव्योयश्च	७ ८ १४	योनआगोअभ्येनोअरानि	३ ८ १७	योनोमरुतोअभितुहणायु	४ ३०
योअध्वमिर्वहतेवस्तुस्त्रा	६ ४ ६	योदुरोविश्ववारःश्रवाय्यु	४ २ २	योनहृदमिदपुरा	६ २ २	योनोमरुतोवृकतातिमत्यै	२ ७ २०
योअस्माअष्टतुषु	८ ३ १४	योदुवोदेवतमो	३ ६ ७	योनहृदःपितरोहसुपीतः	६ ४ १३	योनोरसुदिपसतिपित्वोअ	५ ७ ६
योअस्मिंसउतवायऊचं	४ २ ३	योदेहो३अनमयद्वध्वजैः	५ २ ९	योनहृदःभितोजनः	८ ७ २१	योअम्रहणसुसुमतिमायजाति	५ ५ २
योअस्मिहविषाविधत्	४ ८ १९	योद्धासिक्त्वाशवसोतदुं	६ ६ ११	योनहृदःभितासति	८ ७ २१	योअभानुभिर्विभावाविभा	७ ६ १
योअस्मिहव्यदातिभिः	६ २ १३	योधतांभुवनानां	६ ३ २६	योनोमरुतहवसुं	२ ६ ११	योअभूयिष्टनासत्याभ्यां	४ ४ १८
योअस्मिहव्यधृतव	२ ७ ५	योधारयापावकया	७ ५ १	योनिमेकआससादुयोतन	२ ३६	योमोजनचदयसे	२ ६ ११
योअस्यपारोजसः	८ ८ ४५	योधृपितोयोदृतः	६ ३ ८	योनिहृदःनिपदेअकारि	१ ७ १८	योमइतिप्रवोचति	४ १ २१
योगक्षेमवआदाया	८ ८ २४	योनोत्वान्यनमन्योज	२ ७ १	योनिहृदःसदनेअकारि	५ ३ ८	योमइमचिदुमना	६ ४ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
योमयैष्वश्रुतकृतावा	३ ४ १५	योराजंभ्यक्तनिभ्यो	२ ७ ८	योवाघतेददातिसुनरं वसु	१ ३ २०	योवःसुनोत्यमिपित्वेअह्नां	३ ७ ६
योमापाकेनमनसाचरंतं	५ ७ ६	योराजाचर्षणीनां	६ ५ ८	योवाचाविवाचोमुध्रवाच	७ ७ ९	योवःसेनानीमैहृतः	७ ८ ५
योमायातुंयानुधानेत्याह	५ ७ ८	योरायोत्रुवर्निर्महान्	१ १ ८	योवामभिनमनसोजवी	१ ८ १३	योव्यतारंफाणयत्	६ ५ ७
योमित्रायुवरुणाया	२ १ २६	योरायोत्रुवर्निर्महान्	६ ३ ३	योवामुह्यचस्तमं	६ २ २८	योव्यसंजाहपाणेन	१ ७ १२
योमुळयातिचकुपेचिदा	५ ६ ९	योरेवान्योअमीवहा	१ १ ३४	योवामुजवेकमणाय	५ १ १४	योहत्वाहिमरिणात्स	२ ६ ७
योमधेनूनांशतं	४ ३ २७	योरोहितौवाजिनौवाजि	४ २ ७	योविश्वतःसुप्रतीकः	१ ६ ३१	योहवामधुनोदतिः	५ ८ ४
योमैराजन्त्युज्यावा	२ ७ १०	योवेरेवजनविश्वयाविभु	२ ७ ३	योविश्वस्यजगतःप्राण	१ ७ १२	योहव्यान्यैरयतामनुहितः	६ १ ३३
योमैशुताचविशुतिचगो	४ १ २१	योवर्धेनओषधीनांयोअपां	७ ७ १	योविश्वदयतेवसु	६ ७ १४	योहस्यवीरशिवावस्तउखा	५ ५ १६
योमैहिरण्यसंदशः	५ ८ ८	योवांगतमनसातक्षदेतं	५ ५ ६	योविश्वान्यमिद्वता	६ ३ ६	योहोतासीत्प्रथमः	८ ४ १०
योयजातिज्यातइत्	६ २ ३८	योवांयज्ञैःशशमानो	२ २ २१	योविश्वामि विपश्यति	३ ४ १०	योतेश्वानांयमरक्षितारौ	७ ६ १६
योयज्ञस्यप्रसाधनः	८ १ १९	योवांनासत्याहुविः	५ ८ २७	योविश्वामि विपश्यति	८ ८ ४५	रक्षाणोअमृतव	३ ४ २२
योयज्ञोविश्वतस्तनुभिः	८ ७ १८	योवांपरिउमासुवृत्	७ ८ १५	योवत्रायस्तिनमत्रा	२ ७ १२	रक्षासुनोअरुषः	६ ८ १९
योरक्षासिनिजुवैति	८ ८ ४५	योवांयज्ञेभिरावृतः	६ २ २८	योवेदिहोअग्ययिषु	५ ७ २१	रक्षोहणवाजिनमा	८ ४ ५
योरक्षासिबिममेपाधिवा	४ ८ ७	योवांयज्ञोनासत्याहुवि	५ ५ १७	योवोदिवाघृतकुना	४ ८ १५	रक्षोहाविश्वचर्षणिः	६ ७ १६
योरधस्यचोदिता	२ ६ ८	योवांरजांस्त्रिना	६ ५ २०	योवांवृताभ्योअकृणोत्	७ ७ २५	रण्वःसंदष्टौपितृमान्	८ २ ८
योरयिबोरयितमः	४ ७ १६	योवांरयोनुपतीअस्तिवो	५ ५ १८	योवःशिवतमोरम्	७ ६ ५	रथनुमास्त्वय्य	४ ३ २०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
रथंयातंकुहकोह	७ ८ १८	रथोनयातःसिकभिः	२ २ ९	राजंतमध्वराणां	१ १ २	रायस्पर्धिस्वधावः	१ ३ १०
रथंयुजतेमस्तःशुभेसुखं	४ ४ १	रथोयोवांश्रिवन्धुरः	६ २ ५	राजानावनमिद्वहा	२ ८ ७	रायावयसंसवांसोमदे	३ ७ १८
रथंयेचकुःसुवृत्तंनरुष्टां	३ ७ २	रदत्पयोवरुणःसुयाय	५ ६ ९	राजानोनप्रशस्तिभिः	६ ७ ३४	रायाहिरण्ययामनिः	५ ५ ९
रथंयेचकुःसुवृत्तंसुचेतसः	३ ७ ७	रपत्कुषिरिद्राकसातौ	२ ४ १७	राजामेधाभिरीयते	७ २ ४	रायेनुयंजजनरोदसीमे	५ ६ १२
रथंवाभनुगायसु	५ ८ ७	रपद्रुधर्वोरप्वाच	७ ६ ९	राजाराष्ट्राणापेशानदीनां	५ ३ २६	रायोधारास्याष्टणे	४ ६ २१
रथंहिरण्यबंधुरं	३ ७ २२	रमध्वमेवचसेसोग्याय	३ २ १२	राजासमुद्रनद्यां३ वि	७ ३ १३	रायोबुध्नःसंगमनोवसुनां	१ ७ ४
रथंहिरण्यबंधुरं	५ ८ ६	रयिनचित्रासुरोन	१ ५ १०	राजासिधूनामवसिष्ट	७ ३ २५	रायोबुध्नःसंगमनोवसुनां	८ ७ २७
रथदाहंनहविरंस्थनाम	५ १ २०	रयिनयःपितृविचो	१ ५ १९	राजासिधूनांपवतेपतिः	७ ३ १८	रारधिसवनेपुनः	३ ३ ३
रथानानयेराः	८ ३ १२	रथिदिबोदुहितरोविभा	३ ८ २	राजवहजिनिभिःइयेष्ये	५ २ २४	रामिक्षयंरासिमित्र	२ ६ ५
रथायुनावसुतनो	२ २ ७	रथिनंश्रित्रमश्विनं	६ ७ २३	राजनोतवर्णस्य	१ ६ १९	रिशादम्ःसन्पतीरदन्धा	४ ८ ११
रथिरासोहरयोयेतंअस्ति	६ ४ १७	रथिसुक्षत्रंस्वपत्यमायुः	१ ८ ११	राजनोतवर्णस्य	७ ३ २४	रुजाहृज्जहाचिद्रक्षसुः	७ ४ १
रथीतमकपादिनं	४ ८ २१	ररेहव्यमतिभिर्यजिर्वानां	५ १ ६	रातिंयद्रामरक्षसंहवामहे	६ ७ ७	रुद्रस्ययेमीळुह्यःसंति	५ १ ७
रथीवृकश्याधौअमिक्षि	४ ४ २७	रर्मीरिवयच्छतमध्वरां	६ ३ १७	रात्रीभिरस्माअहमिः	७ ६ ७	रुद्राणांमेतिप्रदिशाविचक्ष	१ ७ १३
रथेतिष्ठयतिवाजिनः	५ १ २०	रसंतेमित्रोअर्थमा	७ १ ४०	रात्रीव्यंरुयदायती	८ ७ १४	रुवतिभीमोवृषभः	७ २ २४
रथेनष्टुपाजसा	३ ७ २२	रसाख्यःपयसा	७ ४ १३	रायःसमुद्रांश्चतुरः	६ ८ २३	रुशंद्रुत्माःरुशतीश्वेत्यागात्	८ १ १
रथेष्टायाध्वयवः	५ ७ ३२	राकामहंमहवांसुष्टुतीहुवेर	७ १५	रायस्कांमोवज्रहस्तंसदक्षि	३ १७	रूपंरूपंप्रतिरूपोबभूव	४ ७ ३३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
रूपरूपमधवाभोभीति	३ ३ २०	वच्यतेवांकुहासः	१ ३ ३३	वनस्पतेवसुजोपदेवा	५ २ २	वयंघातिअपूर्य	६ ४ ५०
रेभद्रजनुषापूर्वः	८ ४ २५	वसुमेकोभिर्तिहस्तभा	६ २ ३६	वनस्पतेवीङ्गोहिभूयाः	४ ७ ३५	वयंघातिवेहन्	६ ४ ५०
रेवतीर्नःसध्रमादे	१ २ ३०	वस्रंयश्चक्रेसुहनाय	८ ५ २७	वनस्पतेशतवङ्गोविरोह	३ १ ४	वयंचिद्धिवांजरितारःस	२ ४ २४
रेवहयोदधाय	२ २ २१	वज्रेणहिबृत्रहावृत्रं	८ ६ ११	वनीर्वाभोममदृतासः	८ १ ४	वयंजयेमत्वयायुजावृत्त	१ ७ १४
रेवाहृद्रेवतस्तोता	५ ७ १९	वघ्रासूनोसहसोनोबिहा	४ ५ १५	वनेनवायोन्यधायि	७ ७ २२	वयंतइद्रस्तोमेभिः	६ ४ २५
रेव्यासीदनुदेयी	८ ३ २१	वघ्राहिसूनोअस्यघसद्वा	४ ५ ५	वनेमतद्वोत्रया	२ १ १७	वयंतपुभिःपुरुहूतसख्यैः	४ ६ ८
रोदसीआवदता	१ ५ ७	वधीर्दिद्रावराशिसख्य	४ ६ २३	वनेमपूर्वार्यो	१ ५ १४	वयंतद्रःसम्राजआवृणीम	६ २ ३४
रोहिच्छयावासुमदैशुर्ल	१ ७ २१	वधीर्हिदस्युधमिर्नघनेन	१ ३ १	वनेपुजायुर्मेतपु	१ ५ ११	वयंतअग्रउक्थैर्विधेम	३ ८ १९
रोहितंमेपाकस्थामा	५ ७ २९	वधीर्वृत्रवज्रेणमंदसानः	२ ३ २५	वनेपुत्र्यःतरिक्षंततान	४ ४ ३०	वयंतअग्नेसमिधाविधेम	५ २ १७
वंदस्वमारुतगणं	१ ३ १७	वधूरियंपतिमिच्छत्येति	४ २ ८	वनोतिहिसुन्वन्	२ १ २२	वयंतअघरिमाहिकामं	३ १ १४
वंसगेवपूर्यांशुबाता	८ ६ १	वधेनदस्युप्रहिचातयस्व	३ ८ १९	वन्वच्चवातोअभि	७ ३ २५	वयंतअस्यवृत्रहन्	६ २ १६
वंस्वविश्वावायानिप्रचेत	५ २ २३	वधैर्दुःशांसांअप	१ ६ ३१	वपंतिसुतोमिहं	५ ८ १८	वयंतअस्यवृत्रहन्	७ ४ २३
वंस्तानोबावापुरु	६ २ १४	वनस्पतिरसृजसु	२ ५ २३	वपुर्नुतचिकितुषविदत्र	५ १ ७	वयंतअस्यामिद्रुघ्नहृत्तौ	४ ६ २२
वह्यंतीवेदार्गनीगंति	५ १ १९	वनस्पतिपवमान	६ ७ २५	वप्रीभिःपुत्रसद्युवो	३ ६ २	वयंततइद्रयेचंदेवा	५ ३ १४
वचोदीर्घप्रसन्ननि	६ २ २४	वनस्पतेरशानया	८ २ २२	वयंघासुतावतः	६ ३ ७	वयंततइद्रयेचनरः	४ २ १
वचोबिदुवाचमुदीरयंती	६ ७ ८	वनस्पतेवसुजोपदेवान्	२ ८ २३	वयंघातिअपिम्मसि	६ ३ २	वयंतवयइद्रविद्धि	२ ६ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वयंनानामप्रवामावृत्तस्य	३ ८ १०	वयमिद्रवायवः	८ ७ २१	वरिष्ठोअस्यदक्षिणामियु	४ ७ ९	वपटतेविष्णवासाकृणो	५ ६ २४
वयमित्रस्यावसि	४ ४ ३	वयमिद्रत्वेसचा	३ ६ २७	वरुणोमित्रोअयमा	६ २ ३५	वपटतेविष्णवासाकृणो	५ ६ २५
वयंवोवृक्षत्राहिषः	६ २ ३२	वयमुःवागृहपतेजनानां	४ ५ २०	वरुणवोरिशादसं	४ ४ २	वसाराजानंवसुतिजनां	३ ८ १४
वयंशूरैभिरस्तुमिः	१ १ १५	वयमुःवातदिदधाः	५ ७ २०	वरुणःप्राविताभुवत्	१ २ ९	वसिष्ठासःपितृवत्	८ २ १४
वयंसोमघतेतव	८ १ १९	वयमुःत्वादिसुते	६ ४ ४४	वरयेअग्निमातपः	६ ५ १९	वसिष्ठवरुणोनाव्याधा	५ ६ १०
वयंहितेअमन्महि	१ २ ३१	वयमुःत्वापथस्पते	४ ८ १७	वधंतीमापःपुन्वा	१ ५ ९	वसिष्वाहिमिधेध्य	१ २ २०
वयंहित्वाबंधुमंतं	६ २ १	वयमुःत्वामपूर्य	६ २ १	वधैरवापुर्पुरुषुत	६ १ ११	वसुरभिर्षसुश्रवाः	४ १ १६
वयंहिवाहवामहे	६ २ २७	वयमुःत्वाशतक्रतो	६ ६ १७	वधाद्यंयज्ञउतसोमइंद्रं	४ ७ १०	वसुर्वसुपतिहिक	६ ३ ४०
वयंहिवाहवामहेविपुन्य	६ ६ १०	वयमेनमिदाहः	६ ४ ४९	वधान्यपूर्वाःक्षपो	१ ५ १४	वसुनचित्रमहसं	८ ७ ५
वयःसुपर्णाउपसेदुः	८ ३ ४	वयश्चित्पतत्रिणः	१ ४ ६	वधान्यविश्वमस्तःसुजो	४ ६ ३	वसुनांवाचर्कूपे	८ ३ ५
वयमग्नेअवता	२ ५ २१	वयाइद्रेअग्रयंसे	१ ४ २५	वषंतुतेविभावरी	४ ४ २९	वसुरुद्रापुरुमंत	२ ३ १
वयमग्नेवनयामत्वोता	३ ८ १६	वयोनयेश्रेणीःपुमुरोजसा	४ ३ २४	वपिष्टक्षत्राउरुचक्षसानरा	६ ७ ६	वसोरिद्रंवसुपतिं	१ १ १८
वयमघेद्रस्यप्रेहा	२ ४ ५	वयोनवृक्षसुपलाशं	७ ८ २४	ववक्षइद्रोअमित	३ ५ १७	वस्याइद्रासिमेपितुः	५ ७ ११
वयमिद्रःसुदानवः	६ ६ ४	वराइयेद्रैवतासोहिरण्यैः	३ २५	ववक्षुरस्यकेतवः	६ १ २	वस्वातेअग्नेसंदष्टिः	४ ५ २५
वयमिद्रवायवो	३ ३ ४	वरिवोधातमोभव	६ ७ १६	ववाजासीमनदतीरद	२ ८ १५	वहतिसीमरुणामो	५ १ ५
वयमिद्रवायवः	५ ३ १५	वरिष्ठेनइद्रवंपुरेधाः	४ ७ ३१	ववासोनयेस्वजास्वतवसुः	४ ४ ६	वहतुवामनोयुजः	३ ७ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वाहृतुवारयेष्टां	६ ३ ९	वाक्पुसिवाजिनेना	८ १ १८	वायुवावाहिदशत	१ १ ३	वावसानाविवस्वतः	१ ३ ३५
वहृकुसमिद्वयस्मिन्वाक	२ ४ १६	वातुआवातुमेपजं	८ ८ ४४	वायुवावाहिवीतये	४ ३ ५	वावधानउपयवि	५ ८ १६
वहिष्ठेमिबिहरन्या	३ ५ १३	वातस्विषोमरुतोवर्षनि	४ ३ २१	वायुविद्वश्चचेतय	१ १ ३	वावधानस्येतेवयं	६ १ १५
वहियशसंविदथस्य	१ ४ ३६	वातस्यपरमजीहिता	३ ८ २१	वायुविद्वश्चशुमिणा	३ ७ २३	वावधानायुतवैये	६ ८ ३२
वाचंसुमित्रावरुणाविराव	४ ४ १	वातस्यनुमहिमानं	८ ८ २६	वायुविद्वश्चमुन्वतः	१ १ ४	वावधानाशुभस्पती	५ ८ ३
वाचस्पतिविश्वकर्माणं	८ ३ १६	वातस्ययुक्तान्स्युजश्चिब	४ १ ३०	वायुरस्माउपामंभत	८ ७ २४	वावधानोमुरुस्खा	६ ५ २७
वाचमष्टापदीमहं	६ ५ २८	वातस्याश्वोवायोःसखा	८ ७ २४	वायुनयोनिपुत्वा	७ ३ २४	वावधानःशर्वसाभूयोजाः	८ ७ १
वाचोजंतुःकवीनां	७ २ १५	वातासोनयेधुनयः	८ ३ १२	वायुयुक्तेरोहिता	२ १ २३	वाशांमंतऋष्टिमंतोमनी	४ ३ २१
वाजयज्ञिनूरथा	२ ५ २९	वातेवाजुर्वानधेवरीतिः	२ ८ ४	वायोनवंपृच्छती	१ १ ३	वाशीमेकोविभर्तिहस्ता	६ २ ३६
वाजिनीवतीसूर्यस्योषा	५ ५ २२	वातोपभूतहृषितः	८ ४ २१	वायांयाहिनिवादिबः	६ २ ३०	वाश्राअर्षतीदवः	६ ८ २
वाजितमायसस्रसे	८ ६ १९	वाममयसवितवामसुथो	५ १ १५	वायोयेतेसहस्त्रिणः	२ ८ ७	वाश्रेवविद्युन्ममाति	१ ३ १६
वाजीवाजेषुधैमते	३ १ २९	वामस्यहिप्रचेतस	६ ६ ३	वायोशुतहरीणां	३ ७ २४	वासयसीववेधसस्वतः	५ ४ ४
वाजेभिर्नोवाजसाता	१ ७ ३१	वामनोअस्वर्यमन्	६ ६ ३	वायोशुकोअयामिते	३ ७ २३	वास्तोष्पतेध्रुवास्थूणां	६ १ २४
वाजेवाजेवतवाजिनोनः	५ ४ ५	वामवामंतआदुरे	३ ६ २३	वाणैवायुव्याभिः	६ ७ २	वास्तोष्पतेप्रतरणोनपधि	५ ४ २१
वाजेषुसासहिर्भव	३ २ २२	वामीवामस्यभूतयः	४ ८ ४	वाग्नेह्यायुशवंसे	३ २ २१	वास्तोष्पतेप्रतिजानी	५ ४ २१
वाजोनृतेशवमस्यात्यंतं	४ १ ७	वायुउक्थेभिर्जरते	१ १ ३	वावतयेषाराया	८ ४ २८	वास्तोष्पतेशमयांससदा	५ ४ २१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वाहिष्ठोवाहवीनां	६ २ २९	वितिष्ठध्वंमरुतोविदिव	५ ७ ८	विदुष्टेअस्यवीर्यस्य	२ १ २०	विद्युदस्ताअभिध्ववः	५ ८ २२
विक्रोशनासोविध्वंघः	७ ७ १८	वितेवज्रासोअस्थि	१ ५ ३०	विदुष्टेविश्वामुवनानि	३ ७ १८	विद्युद्रथामरुतः	३ ३ २६
विध्रुवावांक्रतजातयं	२ ५ ११	वितेविश्ववातज्जासोअ	४ ५ ८	विदुष्टहानिंविददिवः	४ ७ २२	विद्युज्जयापतंतीदविधो	८ ५ २
विम्रतांदुरितापुरु	७ १ २४	वित्वक्षगःसमृताचक्रमास	२ ४ ४	विद्यातेअग्नेत्रेधा	७ ८ ८२	विद्युन्महसोनरोअश्मदि	४ ३ १४
विचक्रमेष्टुथिवीमेपतां	५ ६ २५	वित्वदापोनपर्वतस्यपृष्ठात्	६ १८	विद्यासखित्वमतशूरभो	६ २ २	विद्वाअग्नेव्युनानि	१ ५ १७
विचिद्रुद्रस्यदोधतः	५ ८ १०	विस्वाततस्त्रेमिथुना	२ १ २०	विद्याहितंपुरावयं	६ ५ २६	विद्वांसाविहुरःपृच्छेत्	१ ८ २२
विचेदुच्छत्यग्निनाउपासः	५ ५ १९	वित्वानरःपुरुत्रा	१ ५ १४	विद्याहित्वातुविकुर्म	६ ५ ३७	विद्वीपानिपापतंतिष्ठदुच्छु	६ १ ३६
विजनान्ध्यावाःशितिपा	१ ३ ६	विदद्यत्पुन्यंनष्टं	६ ५ ३४	विद्याहित्वाधनंजयं	३ ३ ६	विद्वंसीनुहिवधयेळां	४ ५ १२
विजयुषार्ध्याया	५ १ २	विदद्यदीसुरमारुणमद्रेः	३ २ ६	विद्याहित्वाधनंजयं	६ ३ ४४	विधुंद्राणसमने	८ १ १६
विजानीह्ययान्येचदस्यव	४ ४ १०	विदंतीमत्रनरो	१ ५ ११	विद्याहित्वाधनंजयं	१ १ २०	विधेमंतेपरमेजन्मंअग्ने	२ ६ १
विजिहीष्ववनस्पते	४ ४ २०	विदाचिष्ममहांतोयेवएवा	४ २ १५	विद्याहित्वाधनंजयं	६ ६ १८	विनंद्रुद्रमृधोजहि	८ ८ १०
विजेपकृदिद्रहव	८ ३ १८	विदादिवोविष्यद्भिमर्कथे	२ २६	विद्याहित्वाधनंजयं	६ १ ३६	विनोदेवासोअदुहः	६ २ ३२
विज्योतिषाबृहताभास्य	३ ८ १५	विदादेवाअधानां	६ ४ ७	विद्याहित्वाधनंजयं	५ ७ २१	विनोवाजाक्रमुक्षणः	३ ७ १०
वितधयुररुणयुग्मिभरश्वैः	५ १ ६	विदानासोजन्मनोवाजर	३ ७ ३	विद्याहित्वाधनंजयं	२ ७ ६	विनःपथःसुविताय	१ ६ १७
वितन्वतेधियोअस्माअपां	४ ३ १	विदुःपृथिव्यादिवोजनि	५ ३ २५	विद्याहित्वाधनंजयं	१ ४ ८	विनःसहस्रंशरुधोरदंतु	५ ५ ४
वितर्त्यतेमघवन्विपश्चि	५ ७ १०	विदुर्गाविद्विपःपुरः	१ ३ २२	विद्युतोज्योतिःपरिसंजि	५ ३ २३	विपथोवाजसातये	४ ८ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विपश्चितेपवमानाय	७ ३ २०	विभिद्यापुरंयथा	८ २ १५	वियदहेरधविपः	६ ६ २३	विरादसुभ्राद्	२ ५ ८
विपाजसापुथुनाशोशुचान्	१ १ १५	विभिद्राचरतृकृतयासह	६ २ ३६	वियदरांमिपवतस्य	३ ६ ६	विरागिमिप्रावरुणयोः	८ ७ १६
विपिप्रोरहिमायस्यदृष्टाः	४ ६ १०	विभुप्रभुप्रथममेहना	२ ७ २	वियद्राचंकीस्तासोभरते	५ १ १०	विरायओर्णोदुरः	१ ५ १२
विपूष्पारयातुद्	४ ८ १८	विभूतरातिविप्रचित्रां	६ १ २९	वियस्यतेप्रयसानस्या	८ ६ १८	विरूपासदृष्टयः	८ २ १
विपृक्षांअग्नेमघवानो	१ ५ १९	विभूषणप्रभुभयानुष	४ ५ १८	वियस्यतेपृथिव्यापाजो	५ २ ३	विविप्रोरहिमायस्यदृष्टाः	४ ६ १०
विपृच्छामिपाक्यानेदेवा	८ २२	विभ्राजंज्योतिपास्वः	६ ७ १	वियाजानातिजसुरिं	४ ३ २७	विवातजूतोअतसेपुतिष्ठते	४ ३ २३
विप्रविप्रासोवसे	५ ८ ३६	विभ्राजंज्योतिपास्वः	८ ८ २८	वियासृजतिसमनं	१ ४ ४	विवृक्षान्हन्युतहन्तिरक्ष	४ ३ २७
विप्रहोतरमदृहं	६ ३ ३७	विभ्राजमानउपसांमुपस्था	५ ५ ५	वियेच्युतंयूतासपंत	१ ५ ११	विवृत्रपर्वशोर्ययुः	५ ८ २२
विप्रथतादेवजुष्टं	८ २ २१	विभ्राद्वहस्विबतुसोम्यं	८ ८ २८	वियेतअग्नेभेजिरेअनीकं	५ १ २४	विवेपयन्माध्रिषणाजान	३ २ ११
विप्रस्यबास्तुवतःसहसो	६ १ ३१	विभ्राद्वहस्सुभृतं	८ ८ २८	वियेदुधुःशरदुमासमादहः	५ ५ १०	विव्यकथमहिनाकृषन्	६ ६ १९
विप्रायज्ञेपुमायुषेपुकारू	५ २ २	विमच्छायायरशना	२ ७ ९	वियेभ्राजतेसुमखास	१ ६ ९	विशंविशमघवापरि	७ ८ २५
विप्रासोनमन्मभिः	८ ३ १२	विमृळीकायतेमनः	१ २ १६	वियोममेयभ्यांसंयती	७ २ १९	विशांकुविविशपतिमानु	३ ८ १८
विप्रंभिर्विप्रसंय	४ ३ ५	विमेकणापतयतोविचक्षुः	४ ५ ११	वियोरजांसमिमीतसुक	४ ५ ९	विशांकुविविशपतिमानु	२ ८ १८
विभक्तारंहवामहे	१ २ ५	विमेषुरुप्रापतयंति	३ ३ २८	वियोररंशक्रपिभिः	३ ६ ३	विशांकुविविशपतिशश्वती	४ ४ ३६
विभक्तार्सिचित्रभानो	१ २ २३	वियतिरोधरुणमध्युतं	१ ४ २१	विशोवीहस्सुरोध	१ ५ ११	विशांगोपाअस्य	१ ६ ३०
विभावादेवःसुरणःपरिभिः	८ २ २१	वियदस्थाघजुतो	२ २ ९	विराभाविमृधांजहि	८ ८ १०	विशाराजानमद्रुतं	६ ३ ३३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विशामासामभयानां	८ ४ २५	विश्वमस्यानानामचक्षसे	१ ४ ४	विश्वोउतत्वयावयं	२ ५ २८	विश्वारूपाण्याविशन्	६ ८ १५
विशोयदहेनुभिः	१ ५ १३	विश्वमित्सवनंसुतं	१ १ ३१	विश्वद्वेपांसिजहिचाववा	६ ४ २२	विश्वारोधांसिप्रवतः	३ ६ ७
विशोविशुईयमध्वरेषु	४ ८ ५	विश्ववेदसोरयिभिः	१ ५ ७	विश्वधामानिविश्वचक्षः	७ ३ १२	विश्ववसुरभितक्रांगृणा	८ ७ २७
विशोविशोवोअतिथिं	६ ५ २१	विश्वस्माअग्निभुवनाय	८ ४ १२	विश्वानरस्यवृषतिं	६ ५ १	विश्ववसुसोमगन्धर्वमप	८ ७ २७
विश्वतियंहुमतिथिनरः	२ ८ २१	विश्वस्माहृत्स्वदंशे	७ १ ५	विश्वानिदेवसवितः	४ ४ २५	विश्ववसुसिसंजयन्	६ ८ १९
विश्वयंतामुर्विया	२ ५ २२	विश्वस्मात्सीमधमां	३ ६ १७	विश्वानिदेवीभुवना	१ ६ २५	विश्वसांगृहपतिविशाम	४ ८ २
विश्वयंतामृतावृधः	१ १ २४	विश्वस्माज्जोअदितिः	७ ८ ९	विश्वानिनोदुर्गहाजातवे	३ ८ १९	विश्वसांत्वाविशां	२ १ १३
विश्वयंतामृतावृधः	२ २ १०	विश्वस्यकेतुभुवनस्य	७ ८ २८	विश्वानिभद्रामरुतोरथेषु	२ ४ २	विश्वसोमपवमान	६ ८ ३०
विश्वपदयंतोविभृथातू	६ १ ४०	विश्वस्यराजापवते	७ ३ १	विश्वानिविश्वमनसः	६ २ १६	विश्वहात्वासुमनसः	७ ८ १३
विश्वप्रतीचीसप्रधाउदं	५ ५ २५	विश्वस्यहिशृष्टयेदेवऊर्ध्वः	२ ८ २	विश्वानिशक्रोनयाणि	३ ५ २८	विश्वहिमस्यत्वना	६ ६ १७
विश्वसत्यंमघवाना	२ ७ ३	विश्वस्यहिप्रचेतसा	४ ४ ९	विश्वान्देवावहसोमपी	१ ४ ५	विश्वहिवांनमस्यानि	८ २ ३
विश्वकर्मेन्हुविषां	८ ३ १६	विश्वस्यहिप्राणनंजीवनं	१ ४ ४	विश्वान्देवान्हवामहे	१ २ ९	विश्वहेंद्रोअधिवक्ता	१ ७ ११
विश्वकर्माविमनाः	८ ३ १७	विश्वस्यहिप्रेषितः	७ ८ १२	विश्वान्यन्योभुवनाजज्ञा	२ ८ ६	विश्वहेंद्रोअधिवक्ता	१ ७ १५
विश्वजितेधनजिते	२ ६ २७	विश्वान्अर्योविपश्चितः	६ ४ ४७	विश्वान्मिर्धोभिभुवनेनवा	६ ३ १४	विश्वअयमरुतोविश्व	७ ८ ८
विश्वतश्चक्षुरुत	८ ३ १६	विश्वःपृतनाअभिभूतरं	६ ६ ३७	विश्वान्मित्राअरासत	३ ३ २१	विश्वअस्यान्युषिमाहिना	४ २ २७
विश्वदानांसुमनसःस्या	४ ८ १४	विश्वान्अग्नेपदुहारातीर्ये	५ १ २४	विश्वारूपाणिप्रतिमुंचते	४ ४ २४	विश्वचनेदनात्वा	३ ६ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विश्वेतद्द्वीयं	६ ४ ४१	विश्वेदेवाः शृणुतेमहवमे	४ ८ १६	विश्वेहिवांमजोपपः	६ २ १८	विष्णोः अष्टान्ययुजे	८ ३ १४
विश्वेसातेः बनेषु प्रवाच्या	६ ७ ४	विश्वेदेवाः सहधीभिः	८ २ ११	विश्वेहिविश्वेदेवसः	४ ४ ५	विष्णुमथाजुः मुपादानमि	४ १ २७
विश्वेन चिष्णुराभरत्	६ ५ ३०	विश्वेदेवाः स्वाहाकृतिं	६ ७ २५	विश्वेहिमा मनवे विश्वेदेव	६ २ ३१	विष्णुविद्वोः अमतेः	७ ८ २४
विश्वेदुनरोधना अस्य	२ ६ ११	विश्वेभिरमेअभिभिः	१ २ २१	विश्वेह्यस्मय जुताय	२ ६ १७	विषेण भंगरावतः	८ ४ ९
विश्वेदेतेजनिमा	३ ३ २५	विश्वेभिः मोर्यमधु	१ १ २७	विश्वेदेवस्त्रिभिरेकादशे	६ ३ १४	विष्टभो युरुणादिवो	७ ३ २५
विश्वेदेवा अकूपत	७ ७ १०	विश्वेभ्यो हिवा भुवनेभ्यः	२ ६ ३२	विश्वेदेवस्य नेतुः	४ ३ ४	विष्टीशमीतरणि त्वेन वाघ	१ ७ ३०
विश्वेदेवा अनमस्य निभया	४ ५ ११	विश्वेयजत्रा अधि	८ २ ५	विश्वोयस्य व्रतेजनः	६ ८ २५	विष्णुरिः थापरममस्य	७ ५ २९
विश्वेदेवा कृतावृषः	४ ८ १५	विश्वेयद्रा मंहना मंदमानाः	५ १ ९	विश्वो विहाया	२ १ १५	विष्णुगोपाः परमं	३ ३ २९
विश्वेदेवा नो अद्या स्वस्त्ये	४ ३ ७	विश्वेपा मर्दितयिज्ञि	३ ४ १५	विश्वो ह्यन्यो अरिः	७ ७ २०	विष्णुयोऽनिकल्पयतु	८ ८ ४२
विश्वेदेवा मम शृण्वंतु यज्ञि	४ ८ १६	विश्वेपा मिरउपंतवसूनां	६ ४ ४	विषेण वायातुधानाः	८ ४ ८	विष्णुस्तोमांस पुरु	३ ३ २६
विश्वेदेवास आगत	२ ८ ९	विश्वेपा मिरज्यवः	८ ४ २६	विषा होत्रा विश्वमभोति	८ २ ८	विष्णोऽनुकंवीयाणि	२ २ २४
विश्वेदेवास आगत	४ ८ १५	विश्वेपा मिहस्तुहि	६ ७ १०	विषा ह्यग्रेगृणते	३ ५ ११	विष्णोः कर्माणि पश्यतु	१ २ ७
विश्वेदेवासो अधवृष्या	८ ६ १५	विश्वेपां वः मता ज्येष्ठतमा	५ १ ९	विषुद्वेपोयंहति	६ ४ ५४	विष्पधंसो नरानंशसैः	२ ४ १४
विश्वेदेवासो अमुरः	१ १ ६	विश्वेपां ह्यवराणा मर्वाकं	७ ५ ३०	विपुविश्व अभियुज	६ ३ ४३	विस्वो विश्वं दंदिता	५ २ २६
विश्वेदेवासो अत्विधः	१ १ ६	विश्वेपु हिवा सवनेषु	२ १ २०	विपु विश्वा अरातय	८ ७ २१	विस्वमार्णकृणुहि विस्वमेवां	२ १ ८
विश्वेदेवाः शास्त्रनमा	८ १ १२	विश्वेहिवास्तु जोषतः	४ १ १५	विपु चरस्वधा अनु	६ ३ ४	विस्वपर्णो अंतरिक्षाण्यस्य	१ ३ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विस्वो अमर्तितन अयंसा	४ २ २६	वीक्षपः मभिराशु हेमभिर्वा	८ ८ ८	वृषणस्ते अमीशवः	६ ३ ९	वृषापवस्वचारया	७ २ २
विस्वो मध्ये अमुचत्	८ ७ २६	वीक्षप विभिर्मरुत क्रभुक्ष	६ १ २६	वृषणः वा वयं वृषन्	३ १ ३०	वृषा पुनान आयुषु	६ ८ ९
विहित्वामिन्द्रपुत्रा	८ ६ १३	वीक्षासतीरभिधीरा अतु	३ २ ५	वृषणधी भिरमुरे	७ १ ३४	वृषामतीनां पवते	७ ३ १५
विहिसो तोरसंक्षत	८ ४ १	वृक्षादस्य वारुण उरामधि	६ ४ ४९	वृषादिद्रवृषपा	२ २ ४	वृषामदं हृद्रे श्लोक उक्ता	४ ६ १७
विहिहोत्रा अवीता	३ ७ २४	वृक्षा यच्चिजसमानाय शक्तं	५ ५ १५	वृषमंचर्षणीनां	३ ४ १०	वृषायज्ञो वृषणः	८ २ १३
विह्यत्यमनसा वस्य हृच्छ	१ ७ २८	वृक्षा श्रिन्मे अभिपित्वे अरा	७ ७ ३३	वृषभोन तिरम श्रुः	८ ४ ३	वृषायंते महे अत्यायपूर्वीः	३ १ २
वीतिहोत्रा त्वाकवे	४ १ १९	वृक्षे वृक्षे नियता मीमयत्	७ ७ १९	वृषा कपायिरेवति	८ ४ ३	वृषायमाणो वृणीतसामं	१ २ ३६
वीतिहोत्रा कृतद्रसु	६ २ ३९	वृज्यामते परिद्विषः	६ ३ ४३	वृषाग्रावा वृषामदः	४ २ ११	वृषायमिन्द्र तेरथः	६ १ १३
वीतीजनस्य दिव्यस्य	७ ४ १	वृजे ह्ययस्य मसा बहिरा	४ ५ १३	वृषाग्रावा वृषामदः	६ १ १३	वृषायुथे ववंसंगः	१ १ १४
वीतीयो देवं मतोऽनुवस्येत्	४ ५ ३०	वृते वयंतं बहुभिर्बलस्यैः	४ ४ ३५	वृषाजजान वृषणं रणाय	५ ३ १	वृषारवायुवदते	८ ८ ४
वीद्वयासि दिव्यानि	७ ७ २९	वृत्रस्वादो बलं रुजः	३ ३ ९	वृषाणं वृषभिर्युतं	६ ८ २४	वृषा विजशे जनयन्	७ ५ १९
वीरस्यनुस्वभ्यं	३ ३ ३१	वृत्रस्यत्वाभ्यसया दीपमा	६ ६ ३३	वृषां तु वज्र उतते	२ ६ १८	वृषा वृषधि चतुरः	३ ६ ७
वीरेण्यः क्रतुरिन्द्रः	८ ५ २५	वृत्राण्यन्यः समिधेषु जिह्म	५ ६ ५	वृषात्वा वृषणं वर्धतुघोः	४ २ ७	वृषा वृष्णे दुदुहे	७ ६ ९
वीरेभिर्वीरान्वनवत्	२ ७ ४	वृत्रणयदहिना बिभ्रत्	८ ६ १४	वृषात्वा वृषणं हुवे	४ २ ११	वृषा वृणोरो रुव	७ ४ १
वीक्षुचिदा रुजुभिः	१ १ ११	वृथा कीर्तत इंदवः	६ ८ ११	वृषात्वा वृषणं हुवे	६ १ १३	वृषा वो अंशुर्न किला	८ ४ ३०
वीक्षुचिद्वृद्धा पितरौ	१ ५ १५	वृषणं न मरुतो वृषं पुना	६ १ ३७	वृषान रुद्रः पतयत्	७ ८ २५	वृषा शोणो अभिकर्ति रुद्र	७ ४ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वृषासिदिवोवृषभःपृथि	४ ७ २०	वृष्णोऽस्तोषिभूयस्यग	४ २ १४	वेषिहध्वरीयतां	४ ५ २	वैश्वानरोमहिष्ठाविश्व	१ ४ २५
वृषासोतासुनोतुते	६ ३ ९	वेत्याहिनिक्तीनां	६ २ १९	वेपीद्वस्यदृत्य	३ ५ ९	वोचेमेदिदंमघवानमेनं	५ ३ १२
वृषासोमपुमांसि	७ १ ३६	वेत्याहिबेधोअध्वनः	४ ५ २१	वेयश्वस्यश्रुतनरा	६ २ २८	वोचेमेदिदंमघवानमेनं	५ ३ १३
वृषाहमेअजरः	४ ८ १	वेत्याहिबेधोअध्वनः	६ २ १९	वैश्वानरतवतत्सत्यमस्तु	१ ७ ६	वोचेमेदिदंमघवानमेनं	५ ३ १४
वृषाहसिभानुना	७ २ १	वेत्यग्रजनिवान्वाअतिस्पृ	४ २ २४	वैश्वानरतवतानिग्रतानि	४ ५ ९	व्यकृणोतचमसंचतुर्धा	३ ७ ५
वृषाहसिराधसे	४ २ ५	वेत्यध्वर्युःपथिभीरजिष्ठे	६ ७ ७	वैश्वानरतवधामान्याचं	२ ८ २१	व्य१कृन्हद्राव्याहानिशिक	४ ३ १४
वृषेवयथापरिकोशं	७ ३ १	वेदमासोधृतवतः	१ २ १७	वैश्वानरस्यदंसनाभ्योबृह	२ ८ २१	व्यचस्वनीरुवियावि	८ ६ ८
वृषोऽभिःसमिध्युते	३ १ ३०	वेदयस्त्रीणविधान्येपां	४ ८ ११	वैश्वानरस्यविमितानिच	४ ५ ९	व्यजतेदिवोअंतेष्वक्त्र	५ ५ २६
वृष्टिषावारीत्यापा	४ ४ ६	वेदवातस्यवर्तनि	१ २ १७	वैश्वानरस्यसुमतास्याम	१ ७ ६	व्यनिनस्यधनिनः	२ २ १९
वृष्टिदिवःपरिस्त्रव	६ ७ ३१	वेदायोवीनांपदं	१ २ १७	वैश्वानरंकवयो	८ ४ १२	व्य१जिभिर्दिवआतास्व	१ ८ ३
वृष्टिदिवःश्रुतधारः	७ ४ ८	वेदिषदेप्रियघामाय	२ २ ५	वैश्वानरंमनसामितिचा	३ १ २६	व्य१तरिक्षमतिरत्	६ १ १५
वृष्टिर्नोऽर्पदिव्याजिग	७ ४ १४	वेधाअदसोअभिर्वि	१ ५ १३	वैश्वानरंविश्वहा	८ ४ १२	व्य१त्रिभुयेपुमंदमानः	२ ६ ५
वृष्णःकोशःपवतेमध्वे	२ ६ १७	वेमिस्वापूषवृन्जसे	५ ७ ३३	वैश्वानरःप्रलयानाकृमाह	२ ८ १९	व्य१यद्वैदतनुहिश्रवांसि	८ ६ २१
वृष्णस्तेवृष्ण्यशवः	७ १ ३६	वेरध्वरस्यदृत्यानि	३ ५ ७	वैश्वानरायधिपणामृतावृ	२ ८ १६	व्य१यमावरणश्चेतिपंथा	३ ८ ६
वृष्ण्येतेवृष्णोऽर्कमर्चा	४ १ २९	वेविहोत्रमृतपोन्नजनानां	७ ५ ३०	वैश्वानरायवृधुपाजसेवि	२ ८ २०	व्य१शस्वावसविदः	६ २ १२
वृष्णाशायसुमन्त्रायवेध	१ ६ ६	वेषिहध्वरीयतां	३ ५ ९	वैश्वानरायमोहृषं	३ ५ १	व्य१स्तभ्राद्रोदसीमित्रोअ	४ ५ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
व्य१स्नेअधिशर्मतत्	६ ४ ७	शंनःसूर्यैरुचक्षाउदंतु	५ ३ २९	शंसांमहामिदं	३ ३ १३	शतंजावशरदोवधमानः	८ ८ १९
व्यानकिंघःपृतनाः	७ ७ २३	शंनःसोमोभवतुब्रह्मशं	५ ३ २९	शंसांमित्रस्यवरुणस्यधा	५ ५ ३	शतंतेराजन्मिभजःसहस्रं	१ २ १४
व्य१च्छन्तीहिरिमभिः	१ ४ ६	शंनोअग्निज्योतिरनीकोअ	५ ३ २८	शंसावाध्वर्योप्रतिमे	३ ३ १९	शतंतेशिप्रिभृतयःसुदासे	५ ३ ९
व्य१च्छादुहितदिवः	४ ४ २२	शंनोअजएकपादेवोअस्तु	५ ३ ३०	शंसेदुक्थंसुदानवः	५ ३ १५	शतंदासेबलवृथे	६ ४ ६
व्य१षाआवोदिविजाकृते	५ ५ २२	शंनोअदितिर्भवतुवृतेभिः	५ ३ २९	शुकमयधूममारादपश्यं	२ ३ २२	शतंधारादेवजाताः	७ ४ १६
व्य१षाआवःपृथ्या१ जनां	५ ५ २६	शंनोदेवःसवितात्रायमाण	५ ३ २९	शुकमेत्वासुमिधं	१ ६ ३०	शतंनहंदकुतिभिः	७ १ ९
व्य१षवृतीदिवोअंतां	१ ६ २६	शंनोदेवाविश्वदेवाभवंतु	५ ३ ३०	शुग्धिपृथिप्रयंसिच	१ ३ २५	शतंमंगदभानां	६ ४ २७
व्य१तुदिद्युष्टिषामशंवा	५ ३ २६	शंनोदेवीरभिष्टे	७ ६ ५	शुग्धिवाजस्यसुभगप्रजा	३ १ १६	शतंमेषान्वृकथंचक्षुदानं	१ ८ ११
व्य१जंरुणध्वंसहिवां	८ ५ १९	शंनोद्यावापृथिवीपृषं	५ ३ २८	शुग्धीनंहृदयत्वा	५ ७ २७	शतंमेषान्वृकथंमामहानं	१ ८ १६
व्य१तातेअग्नेमहतोमहानि	२ ८ २६	शंनोधाताशमुधतानां	६ ३ २८	शुग्धीनोअस्ययद्वपौरमा	५ ७ २७	शतंराजोनाथमानस्य	२ १ ११
व्य१तेनस्योभ्रवक्षमा	४ ४ १०	शंनोभगःशमुनःशंसोअ	५ ३ २८	शुग्ध्यु३ पुशचीपते	६ ४ ३६	शतंवायःशुचीनां	१ २ २८
व्य१तंवातंगणंगणसुशस्ति	३ १ २७	शंनोभवचक्षसांशं	७ ८ १३	शचीभिनेःशचीवसू	२ २ ३	शतंवायदसुर्यप्रतिवा	८ ५ २७
शंनंहृद्राप्तीभवतामवां	५ ३ २८	शंनोभवहृदआपीतहृदो	६ ४ ११	शचीवहृदपुरुहृदयुमतम्	१ ४ १५	शतंवायस्यदशंसाकं	२ ६ ११
शंनंहृद्रोवसुभिर्देवो	५ ३ २९	शंनोभवतुवाजिनोहवेषु	५ ४ ५	शचीवहृदमवसे	८ ३ ५	शतंवेणुच्छतंशुनः	६ ४ २६
शंनःकरत्यवते	१ ३ २७	शंनोमित्रःशंवरुणः	१ ६ १८	शचीवितस्तेपुरुशाकशाका	६ १७	शतंश्वेतासंउक्षणां	६ ४ २६
शंनःसत्यस्यपतंत्योभवंतु	५ ३ ३०	शंनोदसीसुबंधवे	८ १ २३	शच्याकतेपितरायुवानां	३ ७ ५	शतंवाअंधामानि	८ ५ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
गतक्रममणवैश्रिकिन्	३ ३ १५	शुम्पुवांमधुयवा	४ ४ १४	शश्वतोहिप्रचेतसः	६ ४ ५४	शिशुजज्ञानंहर्यतं	७ ४ ९
गतधारमुष्मक्षायमाणं	३ १ २७	शुयःपुरस्तादध	३ ३ २९	शश्वतोहिशत्रवोरारधुष्टे	५ २ २७	शिशुनत्वाजेन्यवर्धयति	७ ५ ३२
गतधारवायुमर्क	८ ६ ३	शरस्यचिदाचत्कल्यावता	१ ८ १२	शाकमनाशाकोअरुणः	८ १ १७	शिशुनजातोवचक्रदत्	७ २ ३१
गतपवित्राःस्वधयामदं	५ ४ १४	शरासःकुशरासो	२ ५ १४	शाचिगोशाचिपूजन	६ १ २४	शीर्तिकेशीर्तिकावति	७ ६ २२
गतमधुपुस्तव	६ ५ ३०	शधंशधवण्वां	४ ३ १३	शासद्व्यामहोअसि	८ ८ १०	शीरपावकशोचिषं	६ ७ ११
गतभुजिभित्तमभिहृते	२ ४ २	शधोमारुतमुच्छस	४ ३ ९	शासद्विदुहितुनेस्यगात्	३ २ ५	शीर्ष्णःशीर्ष्णोजगतस्तस्थु	५ ५ १०
गतमहतिरिन्दरे	५ ८ १७	शय्यणावतिसोमं	७ ५ २६	शिक्षाण्डद्रायआ	६ ६ १६	शुभमानक्रतायुभिः	६ ८ २४
गतमस्मन्मर्यानां	३ ६ २३	शवसाह्यसिधुतः	६ २ १५	शिक्षाविभिदोअसौ	५ ७ २४	शुभमानाक्रतायुभिः	७ १ ३६
गतमिन्नगरदो	१ ६ १६	शविष्ठनआभरशूरशवं	४ ६ ८	शिक्षेयमस्मैदित्स्यं	६ १ १४	शुकेषुमेहरिमाणं	१ ४ ८
गतानीकाहेतयो	६ ४ १६	शशःक्षुरप्रत्यचं	७ ७ २१	शिक्षेयमिन्महयतेदिवेदि	५ ३ २०	शुकतेअन्यघजतंतेअन्य	४ ८ २४
गतानीकवप्रजिगाति	६ ४ १४	शशमानस्यवानरः	१ ६ १२	शिप्रिन्वाजानापते	१ २ २७	शुकःपवस्वदेव्यःसोम	७ ५ २०
गतेनानोअमिष्टिभिः	३ ७ २२	शशत्तममीळते	८ २ २१	शिवःकपोतइषितोनों	८ ८ २३	शुकःशुष्काउषोन	१ ५ १३
गतैरपद्रन्पणयइद्रात्र	४ ६ ९	शश्वत्पुरोषाव्युवासदेव्य	१ ८ ३	शिवस्वहरिहागहि	३ ८ २१	शुकस्याधगवाशिरः	२ ८ ७
गतयतोअसियेनः	८ ४ १६	शश्वदुमिर्वैधुषस्यशान्नू	८ २ २०	शिवानःसुख्यासंतु	३ ५ १०	शुकैभिरगैरजआततन्वा	२ ८ १३
शनैश्चिंतोअद्रिवः	६ ३ ४४	शश्वदिद्रःपोमुयजिजिगा	१ २ ३१	शिशानोवृषभोर्यथा	६ ४ ३४	शुचिमकैदृहस्पतिं	३ ४ ९
शममिर्मिभिःकर्त्	६ १ २६	शश्वद्विवःसुदानवः	६ ४ ५४	शिशुजज्ञानंहरिष्टजति	७ ५ २१	शुचिरपःसूयवसा	२ ७ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
शुचिरसिपुरुनिष्ठाः	५ ७ १८	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ १६	शुनःशोपोहद्वभीतः	१ २ १५	शृंगाणीवेच्छुगिणांसंदह	३ १ ४
शुचिर्वेष्वापिता	२ २ ११	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ १८	शुभ्रमधोदेववातं	७ १ २४	शृंगवनःप्रथमागतमर्वा	२ ८ ४
शुचिनयामशिषिरस्ववि	२ ८ १९	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ २०	शुभ्रनुतेशुष्मवर्धयंतः	२ ६ ३	शृणुतंजरितुहर्वमिद्राभी	५ ६ १७
शुचिनुल्लोमनवजातम्	५ ६ १५	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ २४	शुभ्रवःशुष्मःकुष्मीमनां	५ ४ २३	शृणुतंजरितुहर्व	६ ६ ७
शुचिःपावकउच्यते	६ ८ १४	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ २६	शुभ्रवांसाचिदधिनापुरु	५ ५ १७	शृणोतुनऊर्जापतिगिरः	४ २ १५
शुचिःपावकवशोमं	२ ५ २८	शुनहुवेममघवानं	३ ३ ७	शृणुपिप्रंकुयववृत्रमिदं	१ ७ १७	शृण्वंतपूषणवयं	४ ८ २०
शुचिःपावकोअद्भुतः	२ २ १०	शुनहुवेममघवानं	३ ३ १२	शृण्मासोयेतैअद्रिवः	४ २ ९	शृण्वंतुनोवृषणः	३ ३ २७
शुचिःपुनानस्तन्व	७ २ २४	शुनहुवेममघवानं	३ ३ १३	शृष्मिन्तमज्ञउतयं	३ २ २२	शृण्वंतुस्तोमंमस्तः	१ ३ ३०
शुचिःपुयःस्वाअत्रिवत्	३ ८ २५	शुनहुवेममघवानं	३ ३ १४	शृष्मिन्तमोहितमदः	२ ४ २८	शृण्वेवीरउग्रमुग्रदमायन्	४ ७ ३३
शुचीतेचक्रेयात्या	८ ३ २२	शुनहुवेममघवानं	८ ४ १६	शृष्मीशधौनमारुतं	७ ३ २४	शृण्वेवुष्टरिवस्वनः	६ ८ ३१
शुचीनोहव्यामरुतःशुची	५ ४ २४	शुनहुवेममघवानं	८ ५ २५	शूरप्रामःसर्ववीरः	७ ३ २६	शृतयदाकरसि	७ ६ २८
शूननःकालाविकृपंतुभू	३ ८ ९	शूनमष्टाव्यचरत्	८ ५ २१	शूरस्येव्युप्यतो	३ ३ २९	शोवारिवार्यापुरु	५ ७ १४
शूनवाहाःशूननरः	३ ८ ९	शूनमसभ्यमृतये	८ ७ २३	शूराइवेयुयुषयो	१ ६ १०	शोषंनुतइद्रसस्मिन्योनौ	२ ४ १६
शूनहुवेममघवानमिदं	३ २ ४	शूनमधायभरमह्यत्सा	१ ८ १६	शूरोनचत्तआयुधा	७ ३ १	शेषेवनंयुमात्रोः	६ ४ ३४
शूनहुवेममघवानमिदं	३ २ ८	शूनमिष्टेपुमिदितंसहस्रा	८ ८ १५	शूरोवाशूरवनतेकरीरैः	४ ६ १९	शोचाशोचिष्टदीदिहि	६ ४ ३३
शूनहुवेममघवानमिदं	३ २ ११	शूनासीराविमावाचंजुषे	३ ८ ९	शूषेभिर्वृधोनुपाणः	७ ६ १	अथद्वत्रमुतसंनोतिवा	४ ८ २७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इयावाश्चस्यरेभतस्तथा ॥ १ ॥ १९	१ ॥ १९	आवयेदस्यकर्णौ ॥ १ ॥ १८	१ ॥ १८	अधीनोऽभ्येसदने ॥ ७ ॥ १०	७ ॥ १०	असित्यप्सुहुंसोनसीदन् ॥ १ ॥ ९	१ ॥ ९
इयावाश्चस्यसुन्वतस्तथा ॥ १ ॥ १८	१ ॥ १८	अियसेकभानुभिः ॥ १ ॥ १३	१ ॥ १३	अधीनोऽभ्येसदने ॥ ७ ॥ १२	७ ॥ १२	अित्यं चोमादक्षिणतस्कप ॥ ५ ॥ २२	५ ॥ २२
इयावाश्चस्यसुन्वतः ॥ १ ॥ २१	१ ॥ २१	अियेकवोऽधितनूषु ॥ १ ॥ १४	१ ॥ १४	अधीहर्वमिद्वमारिषण्युः ॥ २ ॥ १३	२ ॥ १३	अेतं रूपं कृणुतेयत् ॥ ७ ॥ २३	७ ॥ २३
इयेनआसामदितिः कृदयो ॥ २ ॥ २५	२ ॥ २५	अियेजातः अियआ ॥ ७ ॥ ४	७ ॥ ४	अधीहर्वतिरभ्या ॥ ६ ॥ १०	६ ॥ १०	अद्विशांश्चतुरः कुरुपय ॥ ८ ॥ १०	८ ॥ १०
इयेनाविवपतथोदुस्यदात ॥ ३ ॥ १५	३ ॥ १५	अियेतेपादादुवभा ॥ ४ ॥ ७	४ ॥ ७	अधीहर्वविपिपानस्यात्रेः ॥ ५ ॥ १५	५ ॥ १५	अद्वभारौ एकोऽचरन् ॥ ३ ॥ ४	३ ॥ ४
इयेनोनयोर्निसदनं ॥ ७ ॥ २६	७ ॥ २६	अियेतेष्टृभिरुपसेचनी ॥ ८ ॥ ५	८ ॥ ५	अधीहर्वविपिपानस्य ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अद्विसुहृन्नाभ्यस्यायुता ॥ ६ ॥ ४	६ ॥ ४
अत्तेदधामिप्रथमाय ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेषुषभिरुपतेवदेवा ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५	अष्टीवानोहिदाशुषे ॥ १ ॥ ३३	१ ॥ ३३	अद्विशां आतिथिगवे ॥ ६ ॥ ५	६ ॥ ५
अद्वयाभिः समिष्यते ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेमयांसोऽनजीन् ॥ ८ ॥ ३	८ ॥ ३	अष्टीवांयुशउद्यतः सजोषा ॥ १ ॥ ११	१ ॥ ११	असुदनेनानिमिषेज ॥ ८ ॥ ५	८ ॥ ५
अद्वादेवायजमानाः ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेसुहृन्नीरुपरस्ययास्तः ॥ २ ॥ २३	२ ॥ २३	अष्टीमेनवस्यमे ॥ ६ ॥ २१	६ ॥ २१	असंगच्छध्वंसवध्वं ॥ ८ ॥ ४९	८ ॥ ४९
अद्वामातहवामहे ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेक्षुपरस्थादिव ॥ १ ॥ ५	१ ॥ ५	अष्टीअमीक्षित्रभानुः ॥ २ ॥ ६	२ ॥ ६	असंगच्छमानेयुवति ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५
अवच्युरर्कणैर्यतेवसुनां ॥ ५ ॥ ३	५ ॥ ३	अियेणामुदारोधरणः ॥ ७ ॥ ८	७ ॥ ८	अष्टीनोऽयसंभितः ॥ ७ ॥ ८	७ ॥ ८	असंगच्छस्वपितृभिः सं ॥ ७ ॥ १५	७ ॥ १५
अवंःसूरियोऽभ्युतवसुत्व ॥ ६ ॥ १	६ ॥ १	अतंगांयुत्रंतकवानस्याहं ॥ १ ॥ ८	१ ॥ ८	अष्टीयविष्टभारतामै ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५	असंगोमदिहवाजवत् ॥ १ ॥ १८	१ ॥ १८
अवोबाजमिषमूर्जवहती ॥ ५ ॥ १	५ ॥ १	अतमैमित्रावरुणा ॥ २ ॥ १	२ ॥ १	अष्टीयविष्टमतिथिस्वाहु ॥ १ ॥ ३	१ ॥ ३	असंगोभिरांगिरसः ॥ ८ ॥ २	८ ॥ २
आतमैम्यऊर्ध्वनि ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अतवोवृत्रहन्तमै ॥ ६ ॥ ६	६ ॥ ६	अष्टीयः पेशोऽधिधायिदृश ॥ ७ ॥ ८	७ ॥ ८	असंघोषः शृण्वेवमैरिमित्रैः ॥ ३ ॥ २	३ ॥ २
आतहविरोऽधिद्रम्याहि ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अधिभुत्कणं वह्निभिः ॥ १ ॥ ३	१ ॥ ३	अष्टीजातस्यरुद्रश्रियासि ॥ २ ॥ ७	२ ॥ ७	असंघोषः शृण्वेवमैरिमित्रैः ॥ ३ ॥ २	३ ॥ २
आयंतद्वसुयं ॥ ६ ॥ ७	६ ॥ ७	अधीनइन्द्रह्यामसिरवा ॥ ४ ॥ ६	४ ॥ ६	अष्टीनामेकउदकंगामवाज ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५	असंघोषः शृण्वेवमैरिमित्रैः ॥ ३ ॥ २	३ ॥ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
संजभुराणस्तस्मिः सुतेष्ट ॥ ४ ॥ २३	४ ॥ २३	संभानुनायततेसुयस्य ॥ ४ ॥ २	४ ॥ २	संयन्मिथः परपृथानासो ॥ १ ॥ ८	१ ॥ ८	सः स्माकृणोति केतुमा ॥ ३ ॥ ८	३ ॥ ८
संजागृवद्भिर्जरमाण ॥ ८ ॥ ४	८ ॥ ४	संभूय्या अंताध्वसिरा ॥ ५ ॥ ६	५ ॥ ६	संयस्मिन्विधावसुनि ॥ ७ ॥ ६	७ ॥ ६	सः स्मितानस्तन्वद्वरोचनि ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संजानानाउपसीदन् ॥ १ ॥ ५	१ ॥ ५	संमाभेवर्षसासृज ॥ १ ॥ २	१ ॥ २	संयस्तुभोवनयो ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५	सआगमदिद्वोयोवसुनां ॥ ४ ॥ २	४ ॥ २
संतिष्ठ ॥ १ ॥ ५	१ ॥ ५	संमातपत्यभितः ॥ १ ॥ ७	१ ॥ ७	संयादानुनियेमधुः ॥ ६ ॥ २	६ ॥ २	सआनोयोर्निसदतुमेष्टो ॥ ५ ॥ ६	५ ॥ ६
संतेपयांसिसमु ॥ १ ॥ ६	१ ॥ ६	संमातपत्यमितः ॥ ७ ॥ ८	७ ॥ ८	संवत्सहवमानृभिः ॥ ७ ॥ ५	७ ॥ ५	सआवक्षिमहिनुभा ॥ ७ ॥ ५	७ ॥ ५
संम्रीपविश्रिततालि ॥ ७ ॥ ४	७ ॥ ४	संमानृभिर्नशिष्ठः ॥ ७ ॥ ४	७ ॥ ४	संवत्सुरंशशयानाः ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	सआहुतो विरोचते ॥ ८ ॥ ६	८ ॥ ६
संदक्षेणमनसा ॥ ७ ॥ २	७ ॥ २	संमिष्ठोऽरुणोभव ॥ ७ ॥ १	७ ॥ १	संवत्सरीणपयउस्त्रियायाः ॥ ८ ॥ ४	८ ॥ ४	सहजनेनसविशास ॥ ३ ॥ ७	३ ॥ ७
संदेवैः शोभतेवृषा ॥ ६ ॥ ८	६ ॥ ८	संमील्ययजुवनापर्यसर्पत ॥ ३ ॥ ६	३ ॥ ६	संवाकर्मणासमिषाहिनो ॥ ५ ॥ १	५ ॥ १	सहत्तुं सविजानास्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संनः शिशीहिभुरिजोरि ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	संयजनान्कतुभिः ॥ २ ॥ १	२ ॥ १	संवांशतानासत्यासहृत्वा ॥ ५ ॥ १	५ ॥ १	सहत्तुं सविजानास्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संनुवोचावहैपुनः ॥ १ ॥ २	१ ॥ २	संयजनौसुधनौविश्वशर्ध ॥ ४ ॥ २	४ ॥ २	संवत्सुरंशशयानाः ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	सहत्तुं सविजानास्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संनारायावृहताविश्वपंश ॥ १ ॥ ४	१ ॥ ४	संयत्तइन्द्रमन्यवः ॥ ३ ॥ ६	३ ॥ ६	संवत्सुरंशशयानाः ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	सहत्तुं सविजानास्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संपश्यमानाअमद्वक्षि ॥ ३ ॥ २	३ ॥ २	संयद्वनैतमन्युभिर्जना ॥ ५ ॥ ४	५ ॥ ४	संवत्सुरंशशयानाः ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	सहत्तुं सविजानास्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संपृषन्नध्वनस्तिर ॥ १ ॥ ३	१ ॥ ३	संयद्वयंयवसादः ॥ ७ ॥ ७	७ ॥ ७	संवत्सुरंशशयानाः ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	सहत्तुं सविजानास्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संपृषन्विदुषानय ॥ ४ ॥ ८	४ ॥ ८	संयन्मदायशुष्मिणः ॥ १ ॥ २	१ ॥ २	संवत्सुरंशशयानाः ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	सहत्तुं सविजानास्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संप्रेरतेअनुवातस्य ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	संयन्महीमिथतीरपथमा ॥ ५ ॥ ६	५ ॥ ६	संवत्सुरंशशयानाः ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	सहत्तुं सविजानास्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सहस्रोजोगोयुगहवे	८ ६ २२	सहस्रपुष्पोवनतेअप्रतीतः	४ ६ १०	सखीयतामविता	३ ५ २४	सवेदुतासिद्वहन्	३ ६ ३२
सहस्राजप्रतिजम्बानिबि	३ ७ २७	सहस्रधौरजायत	४ ८ ४	सखेविष्णोवितरविक्रम	६ ७ ५	सखेतयदुषसःसूर्येण	८ ६ ११
सहस्रनेनमस्युभिर्बचस्वते	१ ४ १९	सकेतुरध्वराणां	३ १ ७	सखेसखायमभ्या	३ ४ १२	सखेद्रोविप्रमत्यां	२ २ १९
सहस्रानउषसोराम्या	२ ५ २१	सकुमिवतितंडना	८ २ २३	सख्येतहंमवाजिनः	१ १ २१	सचक्रमेमहतोमिहं	४ ४ ३३
सहस्रानोवसुष्क	१ ५ २७	सक्षपःपरिपस्वजे	६ ३ २६	सगृणानोअग्निर्देववान्	८ १ ३०	सचस्वनायमवसेअमीकं	४ ६ १८
सहस्रायःसुभृतस्यु	८ ८ ५	सखायआनिषीदत	१ २ ५	सगृत्सोअग्निस्तरुणक्षिद	५ २ ५	सचायदासुजहतीषु	८ ५ २
सहस्रमहानिसमिथानि	१ ४ १९	सखायआनिषीदत	७ ५ ७	सगोमघाजरित्रेअश्व	४ ७ ७	सचायोरिद्विष्वक्	८ ५ २६
सहस्रहस्तेःसनिधुमिभिः	८ ५ २२	सखायआशिषामहि	६ २ १५	सगोरथस्यविज्जं	६ ३ १	सचासोमेधुपुरुहूतवज्रि	६ ४ ४९
सहस्राहियक्रुषीतीतरुत्रः	४ ६ १	सखायस्तहंविश्वहस्याम	५ ३ ४	सग्रामेभिःसर्नितासरथे	१ ७ ९	सचिकेतमहीयसा	६ ३ २२
सहस्रहोधिनिमैतो	२ ६ १५	सखायस्तेविष्णुनाअग्नये	४ १ ४	सघातंरुषेणरयमधि	१ ६ ३	सचित्रचित्रचितयंतमस्मे	४ ५ ८
सहस्रमृगोअप्योवन	२ २ १४	सखायस्त्वाववृमहे	३ १ ५	सघानःसूनुःशवसा	१ २ २२	सचंतयन्मनुषो	३ ४ १३
सहस्रधोनधुरिषाद्	७ ३ २४	सखायःकतुमिच्छत	६ ५ १०	सघानोदेवःसवितासहा	५ ४ १२	सजातर्भमाअध्वानओ	१ ७ १६
सहस्रभोनप्रतिवस्तुखाः	४ ५ ४	सखायःसंबःसंग्यथं	३ ८ २४	सघानोयोगआभुवत्	१ १ ९	सजातेभिर्वृत्रहासेदुह्यै	३ २ ७
सहस्रवृषाजनयुत्तासुगर्भं	२ ७ २४	सखायोब्रह्मवाहसे	४ ७ २१	सघायस्तेददाशति	३ १ ७	सजातोर्गर्भोअसि	७ ५ २९
सहस्रवृषानकेनमस्य	८ १ २७	सखासख्येअपचतुर्थमभिः	१ २ ४	सघाराजासर्पतिः	१ ४ १८	सजामिभिर्यत्समजाति	१ ७ १०
सहस्रसत्येभिःसखिभिः	८ २ १६	सखाह्वयत्रसखिभिर्नवगै	३ २ २५	सघावीरोरनिरप्यति	१ १ ३४	सजायतप्रथमः	३ ४ १४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सजायमानःपरमे	२ २ १२	सतुर्वर्णिर्महोअरेणु	१ ४ २१	सत्यमिस्त्वामहेनद्रि	६ ५ २३	सत्रासोमाअभवन्	३ ५ २२
सजायमानःपरमेव्योम	४ ५ १०	सतुवस्त्राण्यध्वेषानानि	७ ५ २९	सत्यमिथावृषेदसि	६ ३ ८	सत्रितस्याधिसानवि	६ ८ २७
सजायमानःपरमेव्योम	५ २ ८	सतुधुधिश्रुत्यायोदुवो	४ ७ ८	सत्यमिद्राउतवयं	६ ४ ४१	सत्रेहजाताविधितानमो	५ ३ २४
सजिम्बतेजुर्देधुप्रजग्नि	२ ८ १९	सतुधुधीद्वनूतनस्य	४ ६ १२	सत्यमिद्राउतअभिना	४ ४ १२	सत्वंदक्षस्यावृकोवृषोभूः	४ ५ १७
सजिह्वयाचतुरनीकक्रज	४ ३ २	सतुनोअभिर्नयतु	३ ४ १३	सत्यमुप्रस्यवृहतः	७ ५ २६	सत्वंनहंद्रिधियसानोअकैः	४ २ १
सजुतादित्यैर्बुभिः	४ ३ ६	सतुपवस्वपरिपार्थिवं	७ २ २८	सत्यमचूर्नरएवाहिचक्रुः	३ ७ २	सत्वंनहंद्रिवाजैभिः	६ १ २१
सजुदेवेभिर्पानपानं	५ ३ २६	सतुपवस्वपरिपार्थिवं	७ ५ १६	सत्यामाशिर्बकृणुता	८ २ १६	सत्वंनहंद्रिसूर्योअप्सु	१ ७ १९
सजुर्मित्रावरुणाभ्यां	४ ३ ६	सतेजानातिसुमर्तियविष्ट	३ ४ २४	सत्यासत्येभिर्महतीमह	५ ५ २२	सत्वंनहंद्रिकावामिः	४ ७ ५
सजुर्विश्वेभिर्देवेभिः	४ ३ ६	सतेजीयसामनसावोतः	३ १ १९	सत्येनोत्तमिताभूमिः	८ ३ २०	सत्वंनऊर्जापते	६ २ २१
सजोषसआदित्यैर्मादय	३ ७ ४	सतोनूनकंवयःसं	८ १ १४	सत्रातेअनुकृष्टयो	३ ६ १९	सत्वंनश्चित्रवज्रहस्तघृष्णु	४ ७ २७
सजोषस्वादिवोनरः	४ ५ १	सतोहोतानकृत्विग्यः	३ ३ ३	सत्रात्वंपुरुष्टुत	६ १ १९	सत्वंनोअग्नेवमो	३ ४ १२
सजोषाहंद्रवरुणसोमं	३ ७ ४	सतोहोतानमनुष्वदा	१ ७ २२	सत्रामदास्तव	४ ७ ८	सत्वंनोअवैश्विदायाः	४ ५ १४
सजोषाहंद्रसंगो	३ ३ ११	सत्यंतर्दिद्रावरुणा	६ ४ ३०	सत्रायदीर्भावरस्य	३ ६ ६	सत्वंनोदेवमनसा	६ २ ३०
सजोषापीराःपदैरनु	१ ५ ९	सत्यंतनुर्बशेयदौ	६ ३ ४७	सत्राहणदाष्टिं	३ ५ २२	सत्वंनोरायःशिरीहि	३ १ १६
सतकृषीषितस्त्यमग्ने	४ ५ ७	सत्यंखेपाअमवन्तः	१ ३ १६	सत्रासाहंवरुण्यंसहोदा	३ २ १६	सत्वंविप्रायदाशुषे	६ ३ ३१
सतःसतःप्रतिमानंपुरोभू	३ २ ६	सत्यमित्तनत्वावान्	४ ७ २	सत्रासाहोजनभक्षो	२ ६ २७	सत्वमग्नेप्रतीकेन	८ ६ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सर्वममेवविभावसुः	६ ३ ३५	सदेवः कृत्विनेपितः	६ ८ २७	सध्रीचीः सिधुमुशतीरिवा	६ ११	सनः स्ववानाभर	१ १ २३
सर्वममेसाभागव	१ ६ ३२	सदोद्वाचक्रातेउपमादिबि	२ ३६	सध्रीमायतिपरि	२ ६ १०	सनः स्ववानाभर	६ २ १५
सर्वमस्मदपद्विषः	५ ८ ३५	सद्येवप्राचोविर्मिमायु	२ ६ १५	सनः क्षमन्तसदने	७ ८ १४	सनहृदत्वयतायाइषेधाः	५ ३ २
सर्वाभरिपोगविचोदुव	३ ७ १४	सद्यश्चिद्यस्यचकृतिः	४ ८ ४	सनः पमिः पारयाति	६ १ २१	सनहृदत्वयतायाइषेधाः	५ ३ ४
सर्वाभदुहृषामदः	१ ५ २९	सद्यश्चिद्यः शवसापंच	८ ८ ३६	सनः पवस्ववाजयुः	७ १ १	सनहृदः शिवः सखा	६ ६ २१
सदर्शतश्रीरतिथिः	८ ४ २०	सद्यश्चिद्यतेमधवक्षभि	५ २ ३०	सनः पवस्ववांगवे	६ ७ ३६	सनहृदययययवे	७ १ २०
सदसस्पतिमकुतं	१ १ ३५	सद्यः सोअस्यमहिमा	५ ७ २६	सनः पावकदीदिवः	१ १ २३	सनहृदयानयासह	६ ७ ९
सदस्यमदेसदस्यपीता	४ ६ २३	सद्योअध्वरेरथिरंजनन्त	५ २ १०	सनः पावकदीदिहि	३ १ ८	सनकुर्जेययययय	७ १ ६
सदाकत्रीसुमतिमाचके	१ ८ १७	सद्योजातओषधीभिर्वव	२ ८ २५	सनः पितेवसूनवे	१ १ २	सनत्साश्वयपुशुं	४ ३ २६
सदापूणोयजतोविद्विषां	४ २ २५	सद्योजातस्यदृशानः	३ ५ ७	सनः पुनानआभर	६ ८ ३०	सनद्वाजं विप्रवीरं	८ १ ३
सदासिरण्योयवसेव	७ ६ ९	सद्योजातोयमिमीत	८ ६ ९	सनः पुनानआभर	७ १ १९	सनश्चिन्नाभिरद्विवो	३ ६ २७
सदासुगः पितृमान्	३ ३ २७	सद्योजातोवस्तेवाजाः	६ ५ ३८	सनः पृथुश्रवायुं	४ ५ २३	सनाचसोमजेषिच	६ ७ २२
सदिदितेतुविजातस्यम	४ ६ ४	सद्योजातोवृषभः	३ ३ १२	सनः शमीणिवीतये	३ १ १३	सनाज्योतिः सनास्वः	६ ७ २२
सदुतोविश्वदुभि	३ ४ १३	सद्यः कृण्मनुषः	८ ५ १५	सनः शक्रश्चिदाशकन्	६ ३ ३	सनात्तकाचिन्नुवना	२ ७ १
सदशीर्षसदशी	२ १ ५	सद्विबधुवैतरणः	८ १ २९	सनः सिधुमिबनावया	१ ७ ५	सनातातहृदन्मयभागुः	२ ४ १७
सद्वेचिदभिर्नृणस्तिवाज	६ ७ १३	सद्यारयत्युथिर्वीप्रथ	१ ७ १६	सनः सोमैषुलोमपाः	६ ६ ३७	सनातातहृदभोजनानि	५ २ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सनात्सनीकाभुवनारवा	१ ५ २	सनैमयेतऊतिभिः	२ ६ ६	सनोऽनियुजिः पुरुहूतवेधः	६ ४ १४	सनोवस्वउपमासि	६ ५ १२
सनादक्षमुतकतुं	६ ७ २२	सनैमिकृष्याः सुदा	७ ५ ७	सनोऽनृणां नृतमो	१ ५ २५	सनोवाजायश्रवसहृवेच	४ ६ ३
सनादक्षेष्टमृणसि	८ ४ ८	सनैमिचक्रमजरं विवा	२ ३ १६	सनोनेदिष्टुदृश	२ १ १३	सनोवाजेध्वनितापुरुव	६ ४ ३
सनादेवतवरायो	१ ५ ३	सनैमित्वमस्मदा	७ ५ ८	सनाबोधिपुरणतासुगेपु	४ ६ १२	सनाविभावाचक्षणिनव	४ ५ ५
सनादिवपरिभूमा	१ ५ २	सनैमित्वमस्मदा	१ ५ २	सनाबोधिपुरोकाशररा	४ ६ १६	सनोविश्रादिवोवसु	७ १ १४
सनापुराणमध्वेमि	३ ३ २५	सनैम्यस्मद्योतदिद्युं	५ ४ २३	सनाबोधिश्चधीहव	४ १ १६	सनोविश्रान्याभर	६ ६ २६
सनामानाचिद्धसयः	८ ३ ४	सनोअद्यवसुत्तये	७ १ १	सनाबोधिसहस्य	२ ५ २१	सनाविश्राहासुकतुः	१ २ १८
सनायुतेगोतमहृद	१ ५ ३	सनाअपपवित्रआ	७ १ ३८	सनाभगायवायवे	७ १ १	सनोविश्वभिद्वेभिः	६ ५ ११
सनायुवोनमसानव्यो	१ ५ ३	सनाअर्षाभिद्वत्यं	७ १ २	सनाभगायवायवे	७ १ १९	सनोवृषन्सनिष्ठया	६ ६ १७
सनितः सुसनितः	६ ४ ४	सनोऽज्योतीषिष्य	६ ८ २६	सनोमदानापते	७ ५ ७	सनोवृषन्सुचरं	१ १ १४
सनिताविप्रोअर्बद्विः	५ ७ २४	सनोदराद्यासान्	१ २ २२	सनोमद्राभिरध्वरे	४ ५ २१	सनोवृष्टिदिवस्परि	२ ५ २७
सनितासिप्रवतोदाशुपं	५ ४ ३	सनोदिवद्वताते	७ ४ ६	सनोमहोअनिमानः	१ २ २४	सनोवदोअमाथ	५ २ १८
सनिमित्रस्यप्रथः	६ १ ३	सनोदिवेभिः पवमान	७ ४ ३	सनोमित्रमहस्व	६ ३ ३८	सनोहरीणापते	७ ५ ८
सनीव्याभिर्जरितार्	४ ७ ४	सनाधीतीवरिष्ठया	४ १ १७	सनोयुवैद्रोजोहृषः	२ ६ २५	सपत्यतउभयोर्नृणमयोः	४ ६ २०
सनेमतसुसनिता	७ ८ १०	सनोनयैभिर्दृष	१ २ १९	सनोराधास्याभर	५ २ २०	सपप्रथानोअभिपंचभूम	५ ५ १६
सनेमतेवसानम्यहृद	४ ६ १०	सनोऽनियुजिद्राष्टुण	४ ७ २५	सनोरेवत्समिधानः	२ ५ २१	सपर्यवोभरमाणाअभिजु	५ २ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सपर्वण्यः सप्रियोविह्व	४ ४ ३१	ससक्षरन्तिशिवे	७ १ १३	ससास्यासन्परिधयः	८ ४ १९	सभृतयोहप्रथमाय	२ १ १९
सपर्वतो नध्रुणेष्वायुतः	१ ४ १२	ससत्वाहुरितोरथे	१ ४ ८	ससिंमृजन्तिवेधसः	१ ८ १९	सभ्रातरवरुणममृ	३ ४ १२
सपर्वस्वधनंजय	७ १ ३	ससदिशोनानासुषाः	७ ५ २८	ससीचिदामदुच्युता	६ ३ १०	समंजंतुविधेदेवाः	८ ३ २८
सपर्वस्वमदायकं	७ १ २	ससधामानिपरियन्	८ ७ ६	सप्रकेतउभयस्यप्रविद्वान्	५ ३ २४	समं दस्वाकांघसो	३ ३ ४
सपर्वस्वमदिन्तम	७ १ ७	ससभिः पुत्रैरदितिः	८ ३ २	सप्रजथाकविबुधः	६ ४ ४२	समं दस्वाकांघसः	४ ७ २६
सपर्वस्वयआविधेद्व	७ १ २२	ससमयोदाः कुवयः	७ ५ ३३	सप्रजथासहसाजायमानः	१ ७ ३	समं दस्वाकांघसो	४ ६ १६
सपर्वस्वविचरणे	६ ८ ३१	ससमैः ससशाकिनः	४ ३ १०	सप्रजवज्रवीयसा	४ ५ २५	समं दस्वाकांघसः	५ २ २३
सपर्वस्वसहमानः	७ ५ २३	ससयुजंतिरयमेकचक्रं	२ ३ १४	सप्रजवज्रव्यसे	७ ४ १	समं दस्वाकांघसः	८ ८ १७
सपर्वस्वविचक्षणः	६ ८ २७	ससवीरासोअधरात्	७ ७ १७	सप्रथमेव्योमनि	६ १ ७	समं दस्वाकांघसः	४ ६ ५
सपर्वस्वाण्यायुधानि	७ ६ ४	ससस्वसारोअभिमातरः	७ ३ १९	सप्रवोहन्परिगत्या	२ ६ १५	समं दस्वाकांघसः	८ २ १९
सपुनानउपसुरे	७ ४ १८	ससस्वसूरुषीर्वावशानः	७ ५ ३३	सप्रचीनान्पर्वतान्	२ ६ १९	समं दस्वाकांघसः	४ १ २७
सपुनानोमदितमः	७ ४ २६	ससहोतारस्त्वमिदीकते	६ ४ ३५	सबाधेयजनाइमे	६ ५ २२	समं दस्वाकांघसः	७ ४ ७
सपर्वयानि विदाकुव्य	१ ७ ३	ससहोत्राणिमनसावृणा	२ ८ २२	सबाधिसुरिर्मघवा	२ ५ २७	समं दस्वाकांघसः	२ ४ १४
सपर्वयः पवतेयं	७ ३ २	ससानांससक्रुधयः	२ ६ ३५	सभंदनाउदियति	७ ३ २०	समं दस्वाकांघसः	५ ८ ३६
सपर्वयोमहानां	६ ४ ४२	ससापोद्वीः सुरणः	८ ५ २५	सभामेति कितवः	७ ८ ४	समं दस्वाकांघसः	५ ४ ८
सपर्वयोवसुवित्	७ ४ ७	ससाधंगर्भाभुवनस्युरेतः	२ ३ २१	सभिक्षमाणोअमृतस्य	७ २ ३३	समं दस्वाकांघसः	८ ३ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
समनेववपुष्यतः	६ ४ ४१	समातरानदहशानः	७ २ २४	समानुवेवृजने	२ १ १५	समिधायस्तुआहुतिं	४ ५ १
समन्यायन्त्युपमयन्त्य	२ ७ २२	समातराविवरन्	७ २ १९	समानेअहृत्रिवधगोहना	३ ४ ४	समिधायोनिशितिदाश	६ १ ३१
समन्युमीः समदनस्यकृ	१ ७ ९	समातरासुयें	४ ७ ४	समानोअध्वास्वखोरनन्त	८ १	समिद्धमग्निं समिधागिरा	४ ५ १८
समन्युमत्यानां	६ ५ ३२	समातरिष्ठापुरुवार	१ ७ ३	समानोमंत्रः समितिः	८ ८ ४९	समिद्धस्मिन्मिथ्यसे	८ ८ ८
समतोअग्नेस्वनीक्रेवान्	५ १ २७	समाननीळंबुषणः	७ ५ ३३	समानोराजा	३ ३ २८	समिद्धस्यप्रमहसः	४ १ २२
सममृजानआयुभिः	७ १ १४	समानपूर्वोरमिवावशा	८ ७ ७	समान्यावियुते	३ ३ २५	समिद्धस्यअयमाणः पुर	३ १ ३
सममृजानआयुभिः प्रय	७ २ ११	समानवत्समभि	२ २ १५	समामृजेतिरोअण्वालि	७ ५ १४	समिद्धाभिर्धनवत्स्तीर्णव	४ २ ८
सममृजानहृन्दिषाय	७ २ २३	समानवांसजात्यं	६ ५ २०	समाववर्तिविष्टितोजिगी	२ ८ ३	समिद्धेअम्रासुतइंद्रसो	४ ७ १२
सममिनोरवसानूत	४ ४ १७	समानऊर्वेअधिसंगतासः	५ ५ २३	समाहिन्द्रोअर्णो	२ ६ २३	समिद्धेवमिष्टानजाना	१ ७ २६
सममिनोरवसानूत	४ ४ १८	समानमस्माननपावृत्	८ ४ १४	समित्तमघमभवत्	६ १ २७	समिद्धोअम्रावह	२ २ १०
सममिनोरवसानूतनेन	४ २ १९	समानमंज्येषां	६ १ ३८	समित्तान्वृत्रहाखिदत्	६ ५ २९	समिद्धोअम्राहुत	४ १ २२
सममिनोरवसानूतनेन	४ २ २२	समानमृत्युपुरुहुतं	७ ८ २१	समित्समिस्तुमनाबोध्य	२ ८ २२	समिद्धोअमिर्दिविशोषि	४ १ २२
समस्मिन्जायमानः	८ ५ २	समानमेतदुदकं	२ ३ २३	समिधामिदुवस्यत	६ ३ ३६	समिद्धोअमिर्निहितः	२ ५ २२
समस्यमन्यवेविशः	५ ८ ९	समानयांजनोहिवां	१ २ ३१	समिधाजातवेदसे	५ २ १७	समिद्धोअम्रमनुषो	८ ६ ८
समस्यहरिहरेयः	७ ४ ६	समानीवआकृतिः	७ ८ ४९	समिधानउंसन्त्य	६ ३ ३७	समिद्धोअम्रराजसि	२ ५ ८
समह्नाविधादुरितानि	५ २ १५	समानुषीषुदूळभो	३ ५ ९	समिधानः सहस्रजित्	४ १ २०	समिद्धोविश्वतस्पतिः	६ ७ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
समिप्यमानोऽप्रमानुध	३ १ १७	समीपणेरजतिभोजनम्	४ २ ४	समुपयतिधीतयः	७ ७ ११	सम्राजोयेसुधोयुशं	८ २ ३
समिप्यमानोऽप्रवरे	३ १ २८	समीरेभासोऽस्वरन्	६ ६ ३८	समुप्रियाभनूषत	७ ५ २	सम्राज्ञीश्वरुभय	८ ३ २८
समिप्यमानोऽमृतस्वरा	४ १ २२	समत्येमहतीरपः	५ ८ २२	समुप्रियोमृज्यते	७ ४ ११	सम्राजन्यःस्वराजन्यउ	५ ६ २
समिद्रादुभंमृण	१ २ २७	समुत्वाधीभिरस्वरन्	७ २ ८	समुवायुशंमहयुक्तमोभिः	५ ५ ३	सयुताधिप्रयुषां	३ १ १३
समिद्रागोमनसानेपिगो	४ २ १७	समुद्रज्येष्ठाःसलिलरु	५ ४ १६	समुवोयुशंमहयुक्तमोभिः	५ ४ ९	सयुहयोऽवनीगोवृवा	८ ५ १४
समिद्रायासमिषारभेम	१ ४ १५	समुद्रमासामवतस्थेअभि	२ २४	समज्यतेसुकर्मभिः	७ ४ २६	सयुधमःसर्वास्वजकुत्सम	४ ६ ४
समिद्राणोतवायुना	७ १ १९	समुद्रःसिधुरजां	८ २ १४	समुज्यमानोदशभिः	७ २ २३	सयोजतेअरुषाविशभोज	५ २ २१
समिद्रायगामनद्वाहं	८ १ २३	समुद्रादुर्णनादधि	८ ८ ४८	समनमहुतादमाः	६ ८ २४	सयोनमुहेनमिधुजनोभूत	६ ५ ५
समिद्रोगाअजयत्	३ ५ २३	समुद्रादुर्मिसुदियति	८ ७ ७	समेवपुत्रदुदधिनोयः	४ ८ ५	सयोवृषानुराज	२ २ १८
समिद्रोरायावृहती	६ ४ २१	समुद्रादुर्मिसुमाउदार	३ ८ १०	समोहेवायआशत	१ १ १६	सयोवृषावृष्यभिःसमां	१ ७ ८
समीचीनाअनूपत	६ ८ २९	समुद्रियाअस्तरसः	७ ३ ३	समाचिद्वस्तौनसमं	८ ६ २३	सयोव्यस्थादुभिदक्ष	२ ५ २३
समीचीनासआसते	६ ७ ३५	समुद्रेअन्तःशयते	६ ७ ५	सम्यक्सम्यंशोमहिषाः	७ २ २९	सरहतउरगायस्य	७ ४ १२
समीचीनेअभिरमना	७ ५ ५	समुद्रेणसिधुयोयादमा	३ २ २०	सम्यक्सवन्तिसुरितोन	३ ८ ११	सरहं योवसु	१ ३ २३
समीरथुनभिरजां	७ २ २५	समुद्रेत्वानुमणा	७ ८ २८	सम्राजोउग्रावृषभादिव	४ ४ १	सरथनरधीतमः	४ ७ २३
समानुसंनमावृभिः	७ ५ ७	समुद्रोअसुमांमृजे	६ ७ १८	सम्राजायाघृतयोनी	४ ४ ६	सरन्धयस्त्रिदिवः	२ ६ २४
समीसस्त्रायोअस्वरन्	७ १ २	समुपूणागमेमहि	४ ८ १९	सम्राजोवृष्यभुवनस्वरज	४ ४ १	सरस्वतिवमस्मान्	२ ७ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सरस्वतिदेवमिदोनिर्बहं	४ ८ ३०	सरोरुवदुषभः	७ ७ २०	सवायुमिदमश्विना	६ ७ २९	सवृत्रहेदःकृष्णयोनीः	२ ६ २६
सरस्वतियासुरयं	७ ६ २४	सर्गावसृजतंसुष्टीरुप	६ ३ १७	सर्वावज्ञानहृषाहि	३ ३ १६	सवृत्रहेदःश्वपणीश्रुतं	६ ६ ३५
सरस्वतीदेवयंतः	७ ६ २४	सर्वपरिक्रोशजहि	१ २ २७	सर्वावृषेनयोयोषणा	५ ६ १९	सर्वेतसुदशमायुदशोणि	४ ६ १०
सरस्वतीयापितरः	७ ६ २४	सर्वेनंदतियशसा	८ २ २४	सवितापश्चाताःसविता	७ ८ ११	सर्वेदेवआनमं	३ ५ ८
सरस्वतीसरयुःसिधुः	८ २ ७	सर्ववृष्टिहस्त्युहाभीमउग्रः	१ ७ १०	सवितायुष्मैःपृथिवी	८ ८ ७	सर्वेदसुष्टीनां	७ ७ १३
सरस्वतीसाधयंती	२ ५ २३	सर्वधितावधेनः	७ ४ १८	सवितारंमुषसमश्विना	१ ३ २९	सव्यामनुस्फिग्यंवावमे	५ ७ ३१
सरस्वत्यभिर्नोनेषिवसः	४ ८ ३२	सर्वहिभिर्कृकभिः	४ ७ ४	सविद्वाँअपगोहं	२ ६ १६	सवाधतःशवसानेभिः	८ ५ १५
सरस्वान्धीमिर्वरुणः	८ २ १२	सर्वहिरसुदृष्टः	६ ८ १०	सविद्वाँअंगिरोभ्यः	६ ४ ४२	सवाधतो नहुपो	२ १ २
सराजसिपुरुहूत	६ १ १७	सर्वहिःपुत्रःपित्रोःपुत्रि	२ ३ ३	सविद्वाँआचंप्रियो	२ ५ २०	सशर्माकुलग्रवा	६ ८ ८
सरायस्वामुपसृजा	४ ७ ८	सर्वहिःसोमजागृभिः	६ ८ २६	सविप्रश्रवणीनां	३ ५ ८	सशेवृधमधिधाद्युधमस्मे	४ ४ १८
सरुद्रेभिरशस्वार	८ ५ १४	सर्वायुज्ञेपुमानवी	७ ४ २४	सविश्वादाशुपेवसु	६ ८ २६	सुधियःस्माष्टतना	२ १ १६
सरुपैरासुनोहृदि	६ ३ १३	सर्वाजयातापदुष्पदायन्	८ ५ १४	सर्वीरोअप्रतिपुतः	५ ३ १८	सवितातनस्तन्युत्रोच	४ ५ ८
सरेतोवावृषभःशश्वतीनां	७ १ १	सर्वाजविश्वचर्षणिः	१ २ २३	सर्वीरोदक्षसाधेनः	७ ५ ३	ससत्पतिःशवसाहति	४ ५ १५
सरेवाँवृषविपतिः	१ २ २४	सर्वाजीरोचनादिषः	६ ८ २७	सवृत्रहृत्येहव्यः	३ ६ ११	समत्यसत्वनमहते	४ ७ ३
सरोचयजनुषारोवृसी	२ ८ १७	सर्वाज्यक्षाःसहस्र	७ ५ २१	सवृत्रहावृषासुतः	६ ८ २७	सममपरिणीयते	३ ५ ९
सरोरुवदुमिष्वीः	७ २ १९	सर्वाज्यर्वासक्रुषिर्वचस्य	३ ७ ८	सवृत्रहेदःक्रुक्षः	६ ६ ३५	सममप्रीतिभिर्हितः	६ ७ ३२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ससमुद्रोऽपीष्यः	६ ३ २०	ससुन्वेयोवसुनां	७ ५ १९	सहदानुपुरुहृतक्षियंतं	३ २ २	सहस्रशृङ्गोवृषभः	५ ४ २२
ससर्गणशवसातको	४ ७ ४	ससुष्टुभासकृतागणेन	३ ७ २६	सहवामेननउपोवि	१ ४ ३	सहस्रसामाग्निवेशिगृणी	४ २ ४
ससुर्परीरभरत्	३ ३ २२	ससुष्टुभासस्तुभा	१ ५ १	सहव्युवाळमर्त्यः	३ १ ९	सहस्रतद्द्रोतयोनः	२ ४ ४
ससुर्परीरमंति	३ ३ २१	ससुनुभिर्नरुदेभिर्क्रुवा	१ ७ ८	सहश्रुतद्द्रोनाम	२ ६ २६	सहस्रव्यतीनां	३ ६ ३०
ससुन्येनयमतिवाधतश्चि	१ ७ ९	ससुनुमातराशुचिः	६ ७ ३२	सहस्तामाः सहस्रदसः	८ ७ १८	सहस्रसामकमंचत	१ ५ ३०
ससस्युषद्वियुता	३ ५ ७	ससूर्यप्रतिपुरोनउद्गाः	५ ५ ४	सहस्रणीथःशतधारः	७ ३ १०	सहस्राक्षेणशतशरदेन	८ ८ १९
ससंतत्याभरातयः	१ २ २७	ससूर्यस्वरदिमभिः	७ ३ १८	सहस्रणीयाःकुवयः	८ ८ १२	सहस्राक्षोविचर्षणिः	१ ५ २८
ससंनयःसर्विनयः	२ ७ २	ससूर्यःपर्यरुवरांसि	८ ४ १४	सहस्रदामांमणीमा	८ २ २	सहस्रातिशतावयं	३ ६ ३०
ससंस्तितोविष्टरः	२ २ ६	ससुवांसंमिब्रतना	३ १ ५	सहस्रधापंचदशा	८ ६ १७	सहस्रणेवसचतेयवीयुधा	५ ७ ३१
ससानात्यांउतसूर्यससान	३ २ १६	ससोमआमिश्रतमः	४ ७ १	सहस्रधारवृषभं	७ ५ १७	सहस्रेष्टपतीनां	६ ४ ४७
ससुकृतकृतचिदस्तुहो	५ ६ ७	सस्तुमातासस्तुपिता	५ ४ २२	सहस्रधारःपवते	७ ५ २	सहस्रांतिःशतामघः	७ १ २६
ससुकृतयोविदुरःपणीनां	५ २ १२	सःस्तोम्यःसहस्यः	६ १ २१	सहस्रधारवृताः	७ २ ३२	सहस्रमन्योअभिमांति	८ ३ १९
ससुकृतःपुरोहितो	२ १ १४	सुस्थावानायवयसित्वमे	६ ३ १९	सहस्रधारवृतेसं	७ २ २९	सहावापृसुतराणिः	३ ३ १३
ससुकृतराणितायःसुतेषु	६ ६ ३५	सखिमविदुषरणे	८ ७ २७	सहस्रधारवृतिते	७ २ ३०	सहिकृतुःसमयः	१ ५ २५
ससुतःपीतयेवृषा	६ ८ २७	सुस्वश्चिद्वितन्वःशुभ	५ ४ ३०	सहस्रवाजमभिमातिषा	८ ५ २५	सहिक्षप्रस्थमनसस्युचि	४ २ २४
ससुन्वतद्द्रुःसुयं	२ ६ २३	सुस्वश्चिद्विसृतिस्त्वय्ये	५ ५ २	सहस्रशीपावृषः	८ ४ १७	सहिक्षपावाअग्नी	१ ५ १४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सहिक्षयेणक्षम्यस्यजन्मन	५ ४ १३	सहिष्माजरितुभ्युआ	६ ८ १०	साकंवदतिवृहवः	७ २ २७	सामांत्योक्तिःपरि	७ ८ १२
सहिक्षेमोहविर्यशः	७ ७ २	सहिष्माधन्वाक्षितं	३ ८ २५	साकहिशुचिनाशुचिः	२ ५ २६	सावसुदधतीश्वशुराय	८ ५ १
सहित्वंद्वेशश्चते	७ ४ २३	सहिष्माविश्वचर्षणिः	४ १ १५	साकुमुक्षामजयंत	७ ४ ३	सावहयोक्षभिरवातो	५ १ ५
सहिष्टुताविष्टुतावेति	८ ५ १४	सहिसत्योयंपूर्वचित्	४ १ १७	सातिनंबोमवतीःस्ववतीः	४ ४ ७	साविदुमीरामरुद्रिरस्तु	५ ४ २३
सहिष्टुभिर्जनानां	४ १ ८	सहिष्टुसृष्टृषदशो	१ ६ १३	सातेअग्रशंतमा	६ ५ २२	सास्माअरप्रथमस	२ ६ २१
सहिद्रोदुरिषुवद्रऊधनि	१ ४ १२	सहोतायस्यरोदसीचिदु	२ ८ २७	सातेजीवानुस्ततस्य	७ ७ १९	सास्माअरवाहुभ्यु	२ ६ २०
सहिष्मीभिर्हव्योअस्त्युग्र	४ ६ ५	सहोताविश्वपरिभूत्व	२ ५ २०	साधुनृगधृनिनावृहत्	६ ५ २२	सास्माकंभिरतरीनशुषः	४ ५ १४
सहिषुरुचिदोजसा	२ १ १२	सहोतासेदुदृत्यं	३ ५ ८	साधुनृगधृरस्तं	१ ५ १४	साहायेसंतिमुष्टिवृहव्ये	१ ३ ९
सहियोमानुषायुगा	४ ५ २५	सहोभिर्विश्वपरि	८ १ १८	साध्वपांसिनता	२ ५ २३	साहान्विश्वाअभियुजः	३ १ १०
सहिरवामिदाशुष	४ ४ २५	सहोषुणोवज्रहस्तैः	५ ८ २४	साध्वयांअतिथिनां	८ २ १७	सिचंतिनमसावृतं	६ ५ १५
सहिविश्वातिपायैवा	४ ५ २४	सांतपनाइदहविः	५ २ ३०	साध्वीमकद्वैवतीति	८ १ १३	सिधुनक्षोदःशिमिवा	२ ७ ४
सहिविश्वानिपायैवा	४ ७ २४	साकजातःकृतुना	२ ६ २८	सानोअद्यस्यावयं	८ ७ १४	सिधुनक्षोदःप्रनीचा	१ ५ १०
सहिबेदावसुधितिं	३ ५ ८	साकजाताःसुभःसाकमु	४ ३ १७	सानोअद्याभरदसुः	४ ४ २१	सिधुहंवारसयासिचुदश्वा	३ ७ १९
सहिशर्धेनमास्तं	२ १ १३	साकजानांससथमाहुरेक	२ ३ १६	सानोविश्वाअतिद्विषः	४ ८ ३१	सिधुरिवप्रवणआशयाय	४ ७ २९
सहिशुचिःशतपत्रःसशु	५ ६ २२	साकयंक्षमप्रपंत	८ ५ १०	सामद्विवाहमाहि	३ ५ १	सिधोरिवप्राध्वनेशुधना	३ ८ ११
सहिश्रवस्युःसदनामि	१ ४ २०	साकयुजाशकनस्येव	८ ६ १	सामसुगायेनिधिमत्	८ १ २२	सिधोरिवप्रवणेनिशे	७ २ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सिंहंनसन्तमन्त्रः	७ ३ २५	सुगन्धनोवाजीस्वभ्यंयुसः	१ ३ १०	सुताइंद्रायवायवे	४ ३ ६	सुनोतामधुमसमं	६ ८ २०
सिंहान्नानदति	१ ५ ७	सुगन्धेभेसनविभोभवा	४ १ ९	सुताइंद्रायवायवे	६ ८ २३	सुनोतासोमपात्रे	५ ३ १८
सिंधाभ्रधियोभस्मे	७ ६ २	सुगुरसरसुहिरव्यः	२ १ १०	सुतावतस्त्वावयं	६ ४ ४६	सुनवतिसोमरधिरासः	८ ३ ९
सिनीबालिष्टुष्टुके	२ ७ १५	सुगोततेसुपथापवते	५ १ ५	सुतासोमधुमसमाः	७ ५ १	सुपणइंधानस्वमासि	७ ७ २१
सिषकिसावांसुमतिभनि	५ ५ १७	सुगोहिवाभयमंमित्र	२ ७ ७	सुतेअध्वरेअधिवाचं	८ ४ ३१	सुपणवस्तेमृगोअस्याद	५ १ २१
सिषकुनऊर्ज्यस्वपुष्टे	४ २ १६	सुज्योतिषःसूर्यदक्षपितृन्	८ ८ ८	सुतेसुतेन्योकसे	१ १ १८	सुपणविप्राःकवयः	८ ६ १६
सिषासत्रयीणां	७ १ ४	सुतभरोयजमानस्यसत्य	४ २ २५	सुत्रामाणपृथिवीणां	८ २ ४	सुपणाएतआसते	१ ७ २२
सीदंतस्तेवयोवया	६ २ १	सुतःसोमोभसुतादिद्व	४ ७ १३	सुदक्षोदक्षैःऋतुना	८ ४ २१	सुपणावाचमक्रतो	८ ४ २९
सीदहोतःस्वडलोकेषिकि	१ ३ ३	सुतहृत्स्वनिमिभृद्भृदसोमे	४ ६ १५	सुदासेदस्त्रावसुविभ्रता	१ ४ २	सुपेसांसमावसुज्यस्तं	४ १ २८
सीरायुजंतिकवचः	८ ५ १८	सुतइंद्रोपवित्रा	७ ४ २६	सुदेवःसमहासति	४ ३ १३	सुपेसांससुखरथं	१ ४ ६
सुकर्माणःसुरुषो	३ ४ १९	सुतइंद्रायवायवे	६ ८ २४	सुदेवास्थकाण्वायना	६ ४ २६	सुप्रतीकैवयोवृधा	३ ८ २१
सुकिंशुकंशस्मालि	८ ३ २३	सुतइंद्रायविष्णवे	७ १ ३०	सुदेवोअध्वप्रपतेदना	८ ५ ३	सुप्रवाचनंतववीर	२ ६ १२
सुकृत्सुपाणिःस्ववान्	३ ३ २६	सुतएतिपवित्रा	६ ८ ३९	सुदेवोअसिवरुण	६ ५ ७	सुप्रावगंसुवीर्यसुष्टवायं	६ २ ८
सुक्षेत्रिषासुगातया	१ ५ ५	सुतपात्रंसुताइमे	१ १ ९	सुनिर्मयानिर्मयितः	३ १ ३४	सुप्रावीरस्तुसक्षयः	५ ५ ८
सुखरथंयुयुजैसिपुः	८ ३ ७	सुताअनुस्वमारजः	७ १ ३१	सुनीतिभिर्नयसिन्धायसे	२ ६ २९	सुप्राव्यःप्राशुषाळे	३ ६ १४
सुगःपथाभनृभरः	१ ३ २२	सुताइंद्रायवज्रिणे	७ १ ३२	सुनीथोवासमर्थः	६ ४ १	सुप्रतुःस्यवसोन	२ ५ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सुमहाणंदेववतं	८ १ ३	सुवीर्यस्वचं सुगव्यं	६ १ ६	सुसंदंशत्वावयं	१ ६ ४	सूर्यचक्षुर्गच्छतुवात	७ ६ २०
सुभगःसप्रयज्यवो	१ ६ १२	सुवृद्धयोवतंतेयन्	२ ४ २९	सुसंदंशत्वावयं	८ ८ १६	सूर्याचंद्रमसौधाता	८ ८ ४८
सुभगःसवकुतिषु	६ १ ३८	सुशंसांबोधिगुणतेयवि	१ ३ २९	सुसंमिद्धायशोचिबं	३ ८ २०	सूर्यायावहुतःप्रागात्	८ ३ २२
सुभागावां देवाःकृणुत	८ ३ १३	सुशिल्पेवृहतीमही	६ ७ २५	सुसंमिद्धोत्तआवह	१ १ २४	सूर्यायैदेवेभ्यः	८ ३ २३
सुमंगलीरियंवधुः	८ ३ २६	सुशोबोनीमृळयाकुः	६ ५ ३४	सुसंमिद्धोत्तआवह	८ ४ ११	सूर्यविषमासजा	२ ५ १५
सुयुभिर्भस्मःसुवृता	३ ४ ३	सुषहांसोमतानिते	६ ८ १९	सुसंमिद्धोत्तआवह	४ २ २६	सूर्योदवीमुषसरोचमानां	१ ८ ७
सुयुग्वहंतिप्रतिवा	३ ४ ३	सुपृष्ठांसंक्रभवस्तदपृच्छ	३ ६ ६	सुसंमिद्धोत्तआवह	८ १५	सूर्योनोदिवस्पातु	८ ८ १६
सुरथाआतिथिग्वे	६ ५ ४	सुपृष्ठांसंनमिक्तैरुपस्थे	१ ८ १३	सुसंमिद्धोत्तआवह	३ २१	सूर्योदिवस्पातु	६ ३ ५
सुखमेहिमुपेगुसा	२ ५ ९	सुपृष्ठांसंनमिक्तैरुपस्थे	२ २ १	सुसंमिद्धोत्तआवह	५ १९	सूर्योदिवस्पातु	५ ८ १९
सुरूपकनुमतये	१ १ ७	सुषोमेशयुणावति	५ ८ २३	सुसंमिद्धोत्तआवह	२ १ १९	सूर्योदिवस्पातु	८ ६ ११
सुविज्ञानांकिपुजेनां	५ ७ ७	सुष्टुभोवांवृषवसु	४ ४ १५	सुसंमिद्धोत्तआवह	८ ४ २४	सूर्योदिवस्पातु	२ ६ ३
सुवितस्यंमनामहे	६ ८ ३१	सुष्टुमारयःसुयमा	७ ८ २६	सुसंमिद्धोत्तआवह	४ १ ३१	सूर्योदिवस्पातु	८ ६ २
सुविवृतंमुनिरजं	१ १ २०	सुष्टुवाणासंहस्तमसि	८ ८ ६	सुसंमिद्धोत्तआवह	४ ५ ३	सूर्योदिवस्पातु	५ १ २५
सुवीरस्तेजनिता	३ ५ २१	सुष्टुवाणासोव्यदिभिः	७ ५ ३	सूर्यरश्मिर्हरिकेशः	८ ७ २७	सूर्योदिवस्पातु	५ १ २५
सुवीरंरियमाभर	४ ५ २६	सुसंकाशामातृष्टुष्टुव	२ १ ६	सूर्यस्येवरश्मयः	७ २ २२	सूर्योदिवस्पातु	३ ४ २४
सुवीरांसोवयंचना	७ १ २२	सुसंदंशत्वावयं	५ २ ४	सूर्यस्येवरश्मयः	३ २३	सूर्योदिवस्पातु	५ ४ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सेदभयमवध	३ ७ १०	सोअपेदायपीतये	७ १ २५	सोमापुनानोअन्यय	७ ५ २३	सोमाअसृग्रमाशवः	६ ८ १३
सेनेवसृष्टामेदधा	१ ५ १०	सोअस्यवज्रोहरितः	८ ५ ५	सोमःप्रथमोविविदे	८ ३ २७	सोमाअसृग्रमिदवः	६ ७ ३८
सेमन्नःकाममापुण	१ १ ३१	सोअस्यविशेमहिशमं	७ ३ १४	सोमःसुतोधारयात्यः	७ ४ १९	सोमानंस्वरणं	१ १ ३५
सेमन्नःस्तोममागहि	३ ३ ३०	सोअंगिरसामुचथा	२ ६ २५	सोमइहःसुतोअस्तु	६ ४ ५०	सोमापूषणाजननारयीणां	८ ६
सेमावेतवपद्रुति	५ २ १९	सोअंगिरोभिरंगिरस्तमो	१ ७ ८	सोमउषुवाणःसोनुभिः	७ ५ १३	सोमापूषणारजसोविमानं	८ ६
सेमामविप्रभृति	२ ७ १	सोचिन्नुभद्राक्षमती	७ ६ ९	सोमएकैभ्यःपवते	८ ८ १२	सोमारुद्राधारयेथामसु	५ १ १८
सेहानउग्रपृतनाअभिद्रुहः	३ ३ १९	सोचिन्नुवृष्टियूथ्या	७ ७ ९	सोमगीभिद्रावयं	१ ६ २१	सोमारुद्रायुबमेतान्यसु	५ १ १८
सेनानीकेनसुविदत्रां	२ ६ १	सोचिन्नुसृष्टानयइनः	८ १ ९	सोममन्यउपासदत्	४ ८ २३	सोमारुद्राविबृहतेविषूची	५ १ १८
सोअग्रइजेशगमेचमते	४ ४ ३६	सोतुहिसोममदिभिः	५ ७ १३	सोममिद्रावृहस्पती	३ ७ २५	सोमासोनयेसुतास्तुसां	२ ४ ६
सोअग्रगुनानमसासमि	५ ६ १६	सोदंचसिधुमरिणान्	२ ६ १६	सोमयास्तमयोभुवः	१ ६ २०	सोमाःपवतइदवः	७ ५ २
सोअग्रियांवसुर्गणे	३ ८ २२	सोमगावांधेनवः	७ ४ १७	सोमराजन्मऊयानःस्व	६ ४ १२	सोमेनादित्याबलिनः	८ ३ २०
सोअग्रैअह्राहारः	७ ३ २०	सोममन्यतेपपिवान्	८ ३ २०	सोमराधिनाहृदि	१ ६ २१	सोमोअर्षेतिधर्णसिः	६ ८ १३
सोअद्वादाश्वध्वरः	६ १ ३०	सोमराजानमवसे	८ ७ २९	सोमस्युधारापवतेन	६ ३ ५	सोमोअस्मभ्यं	३ ४ ११
सोअप्रतीनिमनवे	२ ६ २३	सोमःपवतेजनिता	७ ४ ६	सोमस्यमातुवमंवश्यमे	२ ८ १३	सोमाजिगातिगातुवित्	३ ४ ११
सोअभियोनयवसः	८ ५ १५	सोमःपुनानऊमिणा	७ ५ १०	सोमस्यमित्रावरुणा	६ ५ १७	सोमोददङ्गधर्वाय	८ ३ २८
सोअर्णवोननुचः	१ ४ १९	सोमःपुनानोअर्षेति	६ ८ १	सोमस्यराजोवरुणस्य	८ ८ २५	सोमोदेवोनसूयः	७ १ ३२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सोमोधेनुसोमो	१ ६ २२	स्तीर्णेबर्हिषिसमिधा	४ ८ १६	स्तेगोनक्षामत्येति	७ ७ २८	खिचःसतीस्ताउमेपुंसः	२ ३ १७
सोमोनवेधाकृत	१ ५ ९	स्तुतइंद्रोमधवा	३ ५ २४	स्तेनरायसारमेयु	५ ४ २२	खियोहिदासआयुधानि	४ १ २७
सोमोमीद्वान्ववते	७ ५ १३	स्तुतश्चयास्त्रावधेति	५ ७ २२	स्तोतायत्तेअनुवतः	६ १ १०	स्थिरमनश्चक्रुषेजातइंद्र	४ १ २६
सोमोराजाप्रथमो	८ ६ ७	स्तुतासानोमरुतामृक्य	२ ४ ११	स्तोतायत्तेविचर्षणिः	६ १ ८	स्थिरहिजानमेषां	१ ३ १३
सोमोबधूरभवत्	८ ३ २१	स्तुषडबोमहृत्तस्यगोपा	४ ८ ११	स्तोत्रमिद्रायागायत	६ ३ ४६	स्थिरावःसंतुनेमयः	१ ३ १७
सोषामविदत्सस्वः	८ २ १८	स्तुषेजनंसुद्यतनव्यसीमिः	४ ८ ५	स्तोत्रमिद्रोमरुद्रणः	४ ८ १६	स्थिरावःसंवायुधापरा	१ ३ १८
स्तभीदृष्टांमधूरुणप्रपाय	१ ८ २४	स्तुषेनरादिवोअस्य	५ १ १	स्तोत्रराधानापते	१ २ २८	स्थिरभिरगैःपुरुषपुत्रो	२ ७ १७
स्तरीरुवद्रवतिसूतउत्तव	५ ७ १	स्तुषेययंपुरुषपसं	८ ७ २	स्तोत्रेराधानापते	७ ४ १२	स्थिरौगावौभवतां	३ ३ २२
स्तरीर्यसूतसयो	७ ७ २८	स्तुषेसावांवरुणमित्र	२ १ २	स्तोमंजुषेथायुवशेवकन्य	३ १४	स्थिरस्वरायोबृहतो	३ ६ ५
स्तवानुतइंद्रपूर्या	२ ६ ४	स्तुहिभोजानस्तुवतोअस्य	४ ३ १३	स्तोमंतइंद्रविमदाः	७ ७ ९	स्थिरराधःशताश्वं	५ ७ ३३
स्तुविष्यामिवामहं	१ ३ २८	स्तुहिश्रुतंगतसदंयुवानं	२ ७ १८	स्तोमंवाअचरुद्राय	८ ४ २४	स्पधेतेवाउदेवहृयेअत्र	५ ६ ७
स्तीर्णतबाहःसुतइंद्रसो	३ २ १८	स्तुहिश्रुतंविप्रश्चितं	६ १ ८	स्तोमाआसन्प्रतिधयः	८ ३ २१	स्पाहायस्यश्रियोदुशे	५ २ १८
स्तीर्णबर्हिरुपनोयाहि	२ १ २४	स्तुहिस्तुहीदेतेधाते	५ ७ १५	स्तोमासस्वागौरिवीतेरव	१ २५	स्पापुरधिर्नआगहि	६ ३ १२
स्तीर्णाअस्यसंहतोविश्व	२ ८ १४	स्तुहींद्रव्यश्ववत्	६ २ १९	स्तोमासस्वाविचारिणि	४ ४ २९	स्सदभीशूकशावंता	६ २ २५
स्तीर्णाअस्यसंहतोविश्व	२ ८ १४	स्तुणानासोयतम्बुचो	२ २ १०	स्तोमेनहिदिविदेवासः	८ ४ ११	स्सदेतयासुकीर्या	६ २ २९
स्तीर्णेबर्हिषिसमिधा	३ ५ ४	स्तुणीतत्रहिरानुपक्	१ १ २४	खिचंद्वयायकितवं	७ ८ ५	स्यामतेतइंद्रयेत	२ ६ ५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वामिबोमनबोदेवतीतये	८ २ १४	स्वयंकुविधिर्भर्तुरि	७ १ ४	स्वस्तयेवाजिभिः प्रणेतः	३ २ ४	स्वादुःपवस्वदिवाय	७ ३ १०
स्यमनावाचउर्विर्षति	१ ८ ४	स्वयचित्समन्वतेदाशुरि	५ ७ ३२	स्वस्तयेवासुमुपमवामहै	४ ३ ७	स्वादोपितोमधोपितो	२ ५ ६
स्योनापृविभिभव	१ २ ६	स्वयदधिष्वेतविर्षीयथा	४ ३ १७	स्वस्तिदाविशस्पतिः	८ ८ १०	स्वादोरभक्षिबन्धः सुमे	६ ४ ११
सकंद्रस्यधर्मतः	७ २ २९	स्वययजस्वदिधिदेव	७ ६ २	स्वस्तिनद्रोवृद्धंवाः	१ ६ १६	स्वादोरियाविषुवतो	१ ६ ६
सुवेधयस्यहरिणी	८ ५ ६	स्वयुरिद्रस्वराळसि	३ ३ ३	स्वस्तिनःपृथ्यासुधन्वसु	८ २ ५	स्वाध्यादिवआसुस	१ ५ १८
स्वभादमेसुधावस्वधेनुः	२ ७ २३	स्वरतिस्वासुतेनरः	६ ३ ७	स्वस्तिनोदिवोअमे	७ ६ २	स्वाध्याो विदुरोदेवयतो	५ २ १
स्वभापस्तुभ्यंदमआ	१ ५ १६	स्वजितंमहिमंदानं	८ ८ २५	स्वस्तिनोमिमीतामभि	४ ३ ७	स्वायुधस्वतेसुतः	३ ८ २१
स्वभयोबोअभिभिः	६ १ ३०	स्वजेषैभरआप्रस्य	२ १ २१	स्वस्तिपंधामनुचरेम	४ ३ ७	स्वायुधस्ववसंसुनीधै	८ १ ३
स्वभयोहिवायै	१ २ २१	स्वर्णरमंतरिक्षाणि	८ २ ९	स्वस्तिमित्रावरुणा	४ ३ ७	स्वायुधःपवतेदेवः	७ ३ २२
स्वदस्वहृष्यासमिधो	३ ३ २७	स्वर्णवस्तोरुषसांमरो	५ २ १३	स्वस्तिरिद्रिप्रपथेअह्वा	८ ५ ५	स्वायुधःसोतृभिः	७ ४ ९
स्वधामनुभ्रियनरः	६ १ ३७	स्वर्भानोरुषयदिद्रमायाः	४ २ १२	स्वःस्वायुधायसेकृणु	२ ५ ३६	स्वायुधासंद्रिमणःसुनि	५ ४ २४
स्वध्वराकतिजातवेदा	५ २ २३	स्वर्धुयद्वेदिसुदर्शी	३ ५ १७	स्वादवःसोमाआयाहि	५ ७ २२	स्वावृदेवस्यामृतं	७ ६ ११
स्वध्वरासोमधुमतोअम	३ ७ २१	स्वर्जहिस्वामहमिद्र	७ ८ १४	स्वादिष्ठयामदिष्ठया	६ ७ १६	स्वाहाकृतस्वतुपतं	६ ३ १७
स्वनानयस्यभासासः	७ ५ ३१	स्वश्चायशसायातमर्वाह	५ ५ १६	स्वादुधंसदःपितरोवयो	५ १ २०	स्वाहाकृतान्यागधुप	२ २ ११
स्वनोनबोमवात्रेजयहृषी	४ ४ ३३	स्वश्चासिधुःसुरया	८ ३ ७	स्वादुक्लिष्यमधुमाउता	७ ३०	स्वाहामयेवरुणाय	३ ८ २१
स्वमेनाभ्युप्यानुमुनि	२ ६ २६	स्वसास्वस्त्रेज्यायस्यै	२ १ ८	स्वादुष्टेअस्तुसंसुदे	६ १ २३	स्वाहायश्चकृणोतन	१ १ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्विध्मायद्रनधितिरपत्या	८ २५	हयेजायेमनसातिष्ठधोरे	८ ५ १	हृदयैधंसत्पतिचर्षणीसहं	६ २ २	हस्तेवशक्तिमभिसंदीनः	८ ५
हंतावृत्रमिद्रःशशुवानः	५ ३ १	हयेदेवायुयमिदापय	२ ७ ११	हवपपामसुरोनक्षत्रां	८ ३ ५	हारिद्रवेवपतधोवनेदुप	६ ३ १५
हंतावृत्रदक्षिणेन	५ ७ २३	हयेनरोमरुतोमूकतानः	४ ३ २२	हवंतइद्रमहिमा	५ ३ १२	हिनोनससिरिभि	७ २ २४
हंताहृथिवीमिमां	८ ६ २७	हयेनरोमरुतोमूकतानः	४ ३ २३	हवंतउत्वाहृग्यविवाचि	५ ३ १४	हिनोतानोअध्वरं	७ ७ २६
हंतोनुकिमांससे	६ ५ ३६	हयोनविद्रांअयुजिस्वयंधु	४ २ २८	हविर्हविष्मोमहि	७ ३ ८	हिन्वंतिसुरमुख्यः	७ २ १
हंसःशुचिषद्रसु	३ ७ १४	हरयोधुमकेतवः	६ ३ २९	हविर्जाजोअपां	१ ३ ३३	हिन्वंतिसुरमुख्यःपवमा	२ १४
हंसाइवकृणुय	३ ३ २०	हरिश्चज्यरुषो	७ २ २७	हविष्कृणुध्वमागमव	६ ५ १४	हिनवानासोरथाहव	६ ७ ३४
हंसाइवश्रणिशो	३ १ ४	हरिहियोनिमभियेसुमस्व	८ ५ ५	हविष्पातमजरस्वविदे	८ ४ १०	हिनवानोवाचमिष्यति	७ १ ३७
हंसाविवपतधोअध्वगा	६ ३ १५	हरिःसुजानःपृथ्या	७ ४ ५	हर्वामभिहवतेयोहविभिः	२ ७ १६	हिनवानोहेतृभिर्भुतः	७ १ २१
हंसातोयेवांमधु	३ ७ २१	हरित्वतावर्चसासूर्यस्य	८ ६ १२	हर्वैवासुरदिते	६ १ ९	हिमेनाग्निधंसंवारयेथां	८ ४९
हंसैरिवसखिभिर्वावद	८ २ १५	हरिश्मशारुहरिकेशआय	८ ५ ६	हन्यवाळमिरजरः	३ ८ १८	हिमेवपर्णामुपितावर्नानि	८ २ १८
हंतचशत्रुन्यतंतच	६ ३ १५	हरीनुकरधइंद्रस्य	२ ६ २१	हस्काराद्रिधुतस्पर्यतो	१ २ १०	हिरण्यकर्णमणिप्रीव	२ १ ३
हंतवृत्रसुदानवः	१ २ ९	हरीनुतंद्रवाजयंता	२ ६ ३	हस्तच्युतेभिराद्रिभिः	६ ७ ३६	हिरण्यकेशोरजसो	१ ५ २७
हतोवृत्राण्यायां	४ ८ २८	हरीन्वस्ययावने	७ ७ ९	हस्ताभ्यांशशाखाभ्यां	८ ७ २५	हिरण्यगर्भःसमवर्तताम्रे	८ ७ ३
हत्वायदेवाअसुरान्यदाय	८ ८ १५	हरीयस्यसुयुजाधिप्रतावेः	८ ५ २६	हस्तेदधानोनृग्णा	१ ५ ११	हिरण्यस्ववृद्धमधुवर्णोघत	४ ४ १८
हनामैर्नाइतिवष्टायदम	२ ३ ४	हृष्यसुपसमर्धयः	३ ३ ८	हस्तेनैवम्राह्याधिरस्याः	८ ६ ७	हिरण्यदंतशुचिर्वर्ण	३ ८ १४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
हिरण्यनिर्णिगयोअस्य	४ ३ ३१	हिरण्यरूपसहिरण्यसं	२ ७ २३	हृणीयमानोअपहि	३ ८ १५	होतारंवित्ररथं	७ ५ २९
हिरण्यपाणिमुत्तये	१ २ ४	हिरण्यशृंगोयोअस्यपादा	२ ३ १२	हृत्सुपीतासोयुध्यते	५ ७ १९	होतारंत्वावृणीमहे	४ १ १२
हिरण्यपाणिःसविता	१ ३ ७	हिरण्यस्तूपःसवितर्यथा	८ ८ ७	हृदातष्टेषुमनसोजवेषु	८ २ २८	होतारंविश्ववेदसं	१ ३ २९
हिरण्यपाणिःसविता	३ ३ २६	हिरण्यहस्तमभिनारराणा	१ ८ १७	हृदिस्पृशस्तआसते	७ ७ २१	होतारंससजुहो३ यजिष्ठं	१ ४ २४
हिरण्ययीअरणीयं	८ ८ ४२	हिरण्यहस्तोअसुरः	१ ३ ७	हेतिःपक्षिणीनदभात्य	८ ८ २३	होत्रादहंवर्णविभ्यदाय	८ १ १०
हिरण्ययीवारभिः	५ ८ ६	हिङ्कृण्वतीवसुपत्नी	२ ३ १९	होताजनिष्टचेतनः	२ ५ २६	हृदनहृत्वाङ्म्युषंत्पूमेयः	१ ४ १३
हिरण्ययेनपुरुभू	३ ७ २०	हृवेवःसुद्योत्मानं	२ ५ २४	होतादिवोअमर्त्यः	३ १ २९	हृदाहंवकुक्षयःसोमधाना	३ २ २०
हिरण्ययेनरथेन	५ ८ ७	हृवेवःसुनुसहसो	४ ५ ७	होताध्वयुरावयाअग्निमि	२ ३ ७	हृयामसित्वेद्रया	४ ७ १३
हिरण्ययेभिःपुविभिः	१ ५ ८	हृवेवातस्वनकुविं	६ ७ ९	होतानिषत्तोमनो	१ ५ १२	हृयामिदेवोअयातुः	५ ३ २५
हिरण्यरूपमुषतोऽन्युष्टौ	४ ३ ३१	हृवेवोदेवीमदिति	४ ८ ८	होतायक्षत्रिनी	२ २ ४	हृयाम्यग्निप्रथमंस्वस्वये	१ ३ ६

इतिशाकलसंहितामंत्रकोशःसंपूर्णः ।

॥ प्रशस्तिः ॥

जंबवंतर्गतदक्षिणापथगतगोदावरीदक्षिणेश्वायिधत्तटांतरालविलसत्क्षेत्रेपुनर्भागवे । यापूस्तत्रफिरंगभूपकलितागोमांतकाख्यापुरां
 स्रष्टुःसर्जनचातुरीप्रथयतीवर्वर्तिसर्वोपरि ॥ १ ॥ ग्रामोस्तितत्रसुमहान्कमलानिवासोयंपेडणेइतिजनाःसमुदाहरंति । योभक्तहेतुपरिपूरक
 देवसंघैःश्रीमद्विरार्थिजनहृच्छयदैश्चजुष्टः ॥ २ ॥ यस्यांतरेभगवतीप्रमुखाहिदेव्यःसूर्जस्वलारवळनाथमुखाश्चदेवाः । छायाश्रिताखिल
 मनोरथपूरणेनकल्पद्रुमाइवलसंत्यनिशंप्रसन्नाः ॥ ३ ॥ तत्पश्चिमेपरिसरेपणशीतिवाद्यांजातायदेकनिलयाःपणशीकराख्याः । आसंश्चिराद्
 रवळनाथपदारविदसेवैकतानमनसोऽमलकीर्तिभाजः ॥ ४ ॥ तेष्वन्वयेष्टकरणेनसुशीलविद्यासंपद्दरेणविमलाचरणेनशश्वत् । श्रीशप्रसाद
 समवाप्ततपःश्रुताब्धिगुर्वादरेणतिलकोऽजनिर्लक्ष्मणार्थः ॥ ५ ॥ मार्यापितंनिजमनोनुगुणैवसाध्वीभामेवकृष्णमवृणोदथसत्यभामा ।
 दांपत्यंकजुजुषतुःसुतपुत्रिपौत्रैर्धर्मेणतौचिरमदभ्रसुखौप्रपंचे ॥ ६ ॥ तद्दर्भजेषुपणशीकरवासुदेवशर्माजनिष्टचरमःसुरविप्रभक्तः । ग्रंथंसम
 स्क्रुषतशाकलसंहिताख्यंपारायणाध्ययनहोमविधानपूर्णं ॥ ७ ॥ तमांचकन्निर्णयसागरेशःश्रेष्ठीतुकारामचतुर्धराख्यः (चौधरीत्युपनाम) ।
 शकेदृगग्र्यष्टमुधांशु १८३२ केऽव्देसाधारणेब्राह्मलमासिपूर्णः ॥ ८ ॥ वर्णक्षोदकलाकलापकलनाच्छ्रीमानभूज्जावजीक्षोणीमंडलवर्ति

मुद्रणकलाजीवातुरासीच्छनैः । धैर्योदार्यगुणैरुदारयशसागांभीर्यतःसागरोयजोनिर्गयसागरोविसृमरोर्बवर्तिलोकोत्तरः ॥ ९ ॥ आस्तांतत्तनुजा
बुदारयशसौदीपात्प्रदीपाविव्येष्टःपैतृकसद्गुणैःकिलतुकारामोभवन्मंडितः । ईड्यस्तत्सदृशोऽनुजोपिसमशीलःपांडुरंगाभिधःसौभ्रात्रेणविलो
भकौजनमनःस्तोमोहमय्यापुरि ॥ १० ॥ पितुरनंतरमात्मगुणैर्जनं प्रकुरुतामधिकं वशवर्तिनम् । विनयतो नयतो नयतोऽधिकोऽन्यइति
सागरजाप्यवृणोच्चता ॥ ११ ॥ संस्त्रैरिणीवचपलाकमलेतिलोकवादंप्रमार्ष्टुमेवयावचलासतीसा । कृत्वामुदाचिरमरीरमदुत्सवेनलुब्धा
प्रलोभकतदीयगुणैर्गुणज्ञा ॥ १२ ॥

॥ इतिशुभम् ॥

प्रामादिकान्प्रथमसंस्करणावशिष्टान्दोषान्प्रमार्ज्यबहुलेनपरिश्रमेण ।
ऋक्संग्रहोऽयमधुनापुनरंकितोभूत्प्रीतोस्त्वनेनभगवान्छ्रुतिशास्त्रविच्च ॥ १ ॥

॥ ऋक्संहितासमाप्ता ॥

॥ अथ शिक्षादिवेदपटङ्गप्रारंभः ॥

अथशिक्षा-पाणिनीया ।

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ अथशिक्षांप्रवक्ष्यामिपाणिनीयंमतंयथा ॥ शास्त्रानुपूर्वतद्विद्याद्यथोक्तलोक-
वेदयोः ॥ प्रसिद्धमपिशब्दार्थमविज्ञातमबुद्धिभिः ॥ पुनर्व्यक्तीकरिष्यामिवाचउच्चारणेविधिं ॥ त्रिषष्टिश्चतुःषष्टि-
र्वावर्णाःशंभुमतेमताः ॥ प्राकृतेसंस्कृतेचापिस्वयंप्रोक्ताःस्वयंभुवा ॥ स्वराविंशतिरेकश्चस्पर्शानांपंचविंशतिः ॥
यादयश्चस्मृताह्यष्टौचत्वारश्चयमाःस्मृताः ॥ अनुस्वारोविसर्गश्चःकःपौचापिपराश्रितौ ॥ दुःस्पृष्टश्चेतिविज्ञेयोलु-
कारःप्लुतएवच ॥ १ ॥ आत्माबुद्ध्यासमेत्यार्थान्मनोयुक्तेविवक्षया ॥ मनःकायाग्निमाहंतिसप्रेरयतिमारुतम् ॥
मारुतस्तूरसिचरन्मंद्रंजनयतिस्वरम् ॥ प्रातःसवनयोगंतच्छंदोगायत्रमाश्रितम् ॥ कंठेमाध्यंदिनयुगंमध्यमंत्रैष्टुभा-
नुगम् ॥ तारंतातीयसवनंशीर्षण्यंजागतानुगम् ॥ सोदीर्णोमूर्ध्यभिहतोवक्रमापद्यमारुतः ॥ वर्णान्जनयतेतेषांवि-
भागःपंचधास्मृतः ॥ स्वरतःकालतःस्थानात्प्रयत्नानुप्रदानतः ॥ इतिवर्णविदःप्राहुर्निपुणंतन्निबोधत ॥ २ ॥
उदात्तश्चानुदात्तश्चस्वरितश्चस्वरास्त्रयः ॥ ह्रस्वोदीर्घःप्लुतइतिकालतोऽनियमाअचि ॥ उदात्तेनिषादगांधारावनुदा-
त्तःपञ्चमधैवतौ ॥ स्वरितप्रभवाह्येतेषड्जमध्यमपंचमाः ॥ अष्टौस्थानानिवर्णानामुरःकंठःशिरस्तथा ॥ जिह्वामूलं

चदंताक्षनासिकोष्ठौ चतालुच ॥ ओभावश्चविवृत्तिश्चशपसारेफएवच ॥ जिह्वासूलमुपध्माचगतिरष्टविधोष्मणः ॥
यद्योभावप्रसंधानमुकारादिपरंपदं ॥ स्वरांतंतादृशंविद्याद्यदन्यद्व्यक्तमूष्मणः ॥ ३ ॥ इकारंपंचमैर्युक्तमंतःस्थाभि-
श्चसंयुतं ॥ औरस्यंतंविजानीयात्कंठ्यमाहुरसंयुतं ॥ कंठ्यावहाविचुयशास्तालव्याओष्ठजाबुपू ॥ स्युर्मूर्धन्याऋदु-
रपादंत्यालुलसाःस्मृताः ॥ जिह्मामूलेतुकुःप्रोक्तोदंत्योष्ठ्योवःस्मृतोबुधैः ॥ एपेतुकंठतालव्याओऔकंठोष्ठजौ
स्मृतौ ॥ अर्धमात्रातुकंठ्यास्यादेकारैकारयोर्भवेत् ॥ ओकारौकारयोर्मात्रातयोर्विवृतसंवृतं ॥ संवृतंमात्रिकंज्ञेयं
विवृतंतुद्विमात्रिकं ॥ घोषावासंवृताःसर्वेअघोषाविवृताःस्मृताः ॥ ४ ॥ स्वराणामूष्मणांचैवविवृतंकरणंस्मृतं ॥
तेभ्योपिविवृतावेडौताभ्यामैचौतथैवच ॥ अनुस्वारयमानांचनासिकास्थानमुच्यते ॥ अयोगवाहाविक्षेप्याआश्रय-
स्थानभागिनः ॥ अलाबुवीणानिर्घोषोदंत्यमूल्यस्वराननु ॥ अनुस्वारस्तुकर्तव्यो नित्यंहोःशपसेषुच ॥ अनुस्वारे
विवृत्यांतुविरामेचाक्षरद्वये ॥ द्विरोष्ठ्यौतुविगृहीयाद्यत्रौकारवकारयोः ॥ व्याघ्रीयथाहरेत्पुत्रानन्दंष्ट्राभ्यांनचपी-
डयेत् ॥ भीतापतनभेदाभ्यांतद्वद्वर्णान्प्रयोजयेत् ॥ ५ ॥ यथासौराष्ट्रिकानारीतक्रैत्यभिभाषते ॥ एवरंगाःप्रयो-
क्तव्याःस्वेअरांइवस्वेदया ॥ रंगवर्णप्रयुंजीरन्नोग्रसेत्पूर्वमक्षरं ॥ दीर्घस्वरंप्रयुंजीयात्पश्चान्नासिक्यमाचरेत् ॥ हृदये-
चैकमात्रस्त्वर्धमात्रस्तुमूर्धनि ॥ नासिकायांतथार्धचरंगस्यैवंद्विमात्रता ॥ हृदयादुत्करेतिष्ठन्कांस्थेनसमनुस्वरन् ॥

मार्दवंचद्विमात्रंचजघन्वाँइतिनिदर्शनं ॥ मध्येतुकंपयेत्कंपमुभौपाश्चौसमौभवेत् ॥ सरंगंकंपयेत्कंपरथीवेतिनिद-
र्शनं ॥ एवंवर्णाःप्रयोक्तव्यानाव्यक्तानचपीडिताः ॥ सम्यग्वर्णप्रयोगेणब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ६ ॥ गीतीशीघ्री
शिरःकंपीतथालिखितपाठकः ॥ अनर्थज्ञोल्पकंठश्चषडेतेपाठकाधमाः ॥ माधुर्यमक्षरव्यक्तिःपदच्छेदस्तुसुस्वरः ॥
धैर्यलयसमर्थचषडेतेपाठकागुणाः ॥ शंकितंभीतमुद्धृतमव्यक्तमनुनासिकं ॥ काकस्वरंशिरसिगतंतथास्थानविव-
र्जितं ॥ उपांशुदष्टंत्वरितंनिरस्तंविलंबितंगद्गदितंप्रगीतं ॥ निष्पीडितंग्रस्तपदाक्षरंचवदेन्नदीनंतुसानुनास्यं ॥
प्रातःपठेन्नित्यमुरःस्थितेनस्वरेणशार्दूलरुतोपमेन ॥ मध्यंदिनेकंठगतेनचैवचक्राहसंकूजितसंनिभेन ॥ तारंतुविद्या-
त्सवनंतृतीयंशिरोगतंतच्चसदाप्रयोज्यं ॥ मयूरहंसान्यभृतस्वराणांतुल्येननादेनशिरःस्थितेन ॥ ७ ॥ अचोस्पृष्टाय-
णस्त्वीषन्नेमस्पृष्टाःशलःस्मृताः ॥ शेषाःस्पृष्टाहलःप्रोक्तानिबोधानुप्रदानतः ॥ अमोनुनासिकानहोनादिनोहृषः
स्मृताः ॥ ईषन्नादायणंजश्चश्वासिनस्तुखपादयः ॥ ईषच्छासांश्चरोविद्याद्गोर्धामैतत्प्रचक्षते ॥ दाक्षीपुत्रःपाणिनि-
नायेनेदंव्यापितंभुवि ॥ छंदःपादौतुवेदस्यहस्तौकल्पोथपठ्यते ॥ ज्योतिषामयनंचधुर्निरुक्तंश्रोत्रमुच्यते ॥ शिक्षा-
प्राणंतुवेदस्यमुखंन्याकरणंस्मृतं ॥ तस्मात्सांगमधीत्येवब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ८ ॥ उदात्तमाख्यातिवृषोंगुलीनांप्रदे-
क्षिनीमूलनिविष्टमूर्धा ॥ उपांतमध्येस्वरितंप्रवृत्तंचकविष्ठिकायामनुदात्तमेव ॥ उदात्तंप्रदेशिनींविद्यात्प्रचयंमध्यतो-

शिक्षा.

॥ २ ॥

गुलिं ॥ निहतंतुकनिष्ठिक्वांस्वरितोपकनिष्ठिकां ॥ अंतोदात्तमाद्युदात्तमुदात्तमनुदात्तं नीचस्वरितं ॥ मध्योदात्तं-
स्वरितं द्युदात्तं त्र्युदात्तमिति नवपदशय्या ॥ अग्निः सोमः प्रवो वीर्यं हविषां स्वर्बृहस्पतिरिंद्रा बृहस्पती ॥ अग्निरित्यंतो-
दात्तं सोम इत्याद्युदात्तं त्र्युदात्तं व इत्यनुदात्तं वीर्यं नीचस्वरितं ॥ हविषां मध्योदात्तं स्वरिति स्वरितं ॥ बृहस्प-
तिरिति द्युदात्तमिंद्रा बृहस्पती इति त्र्युदात्तं ॥ अनुदात्तो हृदि ज्ञेयो मूर्ध्नुदात्त उदाहृतः ॥ स्वरितः कर्णमूलीयः स-
र्वास्ये प्रचयः स्मृतः ॥ ९ ॥ चाषस्तु वदते मात्रां द्विमात्रं त्वेव वायसः ॥ शिखीरौ त्रिमात्रं तु न कुलस्त्वर्धमात्रकं ॥
कुतीर्थादागतं दग्धमपवर्णं च भक्षितं ॥ न तस्य पाठे मोक्षोस्ति पापाहेरिव किं त्विषात् ॥ सुतीर्थादागतं व्यक्तं स्वान्नायं-
सुव्यवस्थितं ॥ सुस्वरेण सुवक्त्रेण प्रयुक्तं ब्रह्मराजते ॥ मंत्रो हीनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्या प्रयुक्तो न तमर्थमाह ॥ सवाग्व-
ज्जोयजमानं हिनस्ति यथेन्द्रशत्रुः स्वरतो पराधात् ॥ अवक्षरं हनायुष्यं विस्वरं व्याधिपीडितं ॥ अक्षताश्च स्वरूपेण वज्रं प-
तति मस्तके ॥ हस्तहीनं तु यो धीते स्वरवर्णविवर्जितं ॥ ऋग्यजुः सामभिर्दग्धो वियोनिमधिगच्छति ॥ हस्तेन वेदं यो धीते-
स्वरवर्णार्थसंयुतं ॥ ऋग्यजुः सामभिः पूतो ब्रह्मलोके महीयते ॥ १० ॥ शंकरः शांकरि प्रादाद्वाक्षी पुत्राय धीमते ॥
वाङ्मयेभ्यः समाहृत्य देवीं वाचमिति स्थितिः ॥ येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्य महेश्वरात् ॥ कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै-
पाणिनेये नमः ॥ येन धौतागिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः ॥ तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनेये नमः ॥ अज्ञानां धस्य

पाणि.

॥ २ ॥

लोकस्य ज्ञानां जनशलाकया ॥ चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै पाणिनेये नमः ॥ त्रिनयनमभिमुखनिःसृतामिमां य इह पठेत् प्र-
यतश्च सदा द्विजः ॥ स भवति धनधान्यपशुपुत्रकीर्तिमान् तुलं च सुखं समश्नुते दिवीति दिवीति ॥ ११ ॥ अथ शिक्षामा-
त्मोदात्तश्च हकारं स्वराणां यथा गीत्यचो स्पृष्टोदात्तं चाषस्तु शंकर एकादश ॥ ॥ इति पाणिनीयशिक्षा समाप्ता ॥ ॥

॥ इतिपाणिनीयशिक्षासंपूर्णा ॥

अथज्योतिषं—लगधः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ पंचसंवत्सरमयंयुगाध्यक्षं प्रजापतिं ॥ दिनत्वयनमासांगं प्रणम्य शिरसाशुचिः ॥
प्रणम्य शिरसाकालमभिवाद्य सरस्वतीं ॥ कालज्ञानं प्रवक्ष्यामि लगधस्य महात्मनः ॥ ज्योतिषामयनं कृत्स्नं प्रवक्ष्याम्य-
नुपूर्वशः ॥ विप्राणां समतलोके यज्ञकालार्थसिद्धये ॥ निरेकं द्वादशार्धाब्दं द्विगुणं गतसंज्ञिकं ॥ षष्ठ्या षष्ठीयुतं द्वाभ्यां-
पर्वणाराशिरुच्यते ॥ स्वर्गमेके सोमार्कौ यदा साकं सवासवौ ॥ स्यात्तदादियुगं माघस्तपः शुक्लो दिनं त्यजः ॥ १ ॥
प्रपद्ये ते श्रविष्ठादौ सूर्याचांद्रमसाबुदक् ॥ सार्पार्धे दक्षिणार्कस्तु माघश्रावणयोः सदा ॥ धर्मवृद्धिरपां प्रस्थः क्षपाहास उ-
दग्गतौ ॥ दक्षिणे तौ विपर्यस्तौ षण्मुहूर्त्यनेन तु ॥ द्विगुणं सप्तमं चाहुरयनाद्यं त्रयोदश ॥ चतुर्थदशमं चैव द्विर्युगमाद्यं-
बहुलेप्यृतौ ॥ वसुस्त्वष्टाभगोजश्रमित्रः सर्पाश्विनौ जलं ॥ धाताकश्रायनाद्याश्चार्धपंचनभस्त्वृतुः ॥ भांशाः स्युरष्ट-
काः कार्याः पक्षा द्वादश चोद्गताः ॥ एकादशगुणः स्योनः शुक्ले धर्मं चैव दवायदि ॥ २ ॥ कार्याभांशाष्टकास्थाने कलाएका-
न्नविंशतिः ॥ ऊनस्थाने द्विसप्ततीरुद्वेपे दूनसंमिताः ॥ त्र्यहंशीभशेषोदिवसांशभागश्चतुर्दशस्याप्युपनीतभिन्नं ॥
भार्धेधिके चाधिगते परेशे द्वाबुत्तमैकं नवकैरवेद्यं ॥ पक्षात्पंचदशाच्चोर्ध्वतद्भुक्तमिति निर्दिशेत् ॥ नवभिस्तूद्गतोऽंशः

ज्योति.

॥ ४ ॥

स्यादूनांशव्यधिकेनतु ॥ जौद्राघःखेभ्वेहीरोषाचिन्मूषण्यःसोमाधानः ॥ रेमृध्राश्वाओजस्तृप्वोहयैश्चइत्यृक्षालिगैः ॥
जाबाद्यंशैःसमंविद्यात्पूर्वार्धेपार्वसूत्रे ॥ भादानांशाश्चतुर्दशीकाष्ठानांदेविनाकलाः ॥ ३ ॥ कलादशचविंशस्या-
द्विमुहूर्तस्तुनाडिके ॥ द्वित्रिंशस्तत्कलानांतुषट्शतीत्यधिकंभवेत् ॥ नाडिकेद्वेमुहूर्तस्तुपंचाशत्पलमाषकं ॥ माष-
कात्कुंभकोद्रोणःकुटपैर्वर्धतेत्रिभिः ॥ सप्तकुंभयुक्स्थोनःसूर्याद्योर्नित्रयोदश ॥ नवमानिचपंचाहःकाष्ठाःपंचाक्षराः
स्मृताः ॥ श्रविष्ठाभ्यांगुणाभ्यस्तान्प्राग्विलग्नान्विनिर्दिशेत् ॥ सूर्यान्मासान्पलभ्यस्तान्विद्याद्वाद्रमसानृतून ॥
अतीतपर्वभागेषुशोधयेद्विगुणांतिथिं ॥ तेषुमंडलभागेषुतिथिनिष्ठांगतोरविः ॥ ४ ॥ याःपर्वभादानकलास्तासुस-
प्तगुणांतिथिं ॥ प्रक्षिपेत्कलासमूहस्तुविद्यादादानकीःकलाः ॥ यदुत्तरस्यायनतोयनंस्याच्छेषंतुयदक्षिणतोयनस्य ॥
तदेवषष्ठाद्विगुणंद्विभक्तंसद्वादशंस्याद्विवसप्रमाणं ॥ तदर्धदिनभागानांसदापर्वणिपर्वणि ॥ ऋतुशेषंतुतद्विद्यात्सं-
ख्यायसहपर्वणां ॥ इत्युपायसमुद्देशोभूयोप्येनंप्रकल्पयेत् ॥ ज्ञेयराशिंगताभ्यस्तान्विभजेज्ज्ञानराशिषु ॥ अग्निः
प्रजापतिःसोमोर्ऋदोदितिर्वृहस्पतिः ॥ सर्पाश्चपितरश्चैवभगश्चैवार्थमापिच ॥ ५ ॥ सवितात्वष्टाथवायुश्चैन्द्राग्नीमि-
त्रएवच ॥ इंद्रोर्निर्ऋतिरापोवैविश्वेदेवास्तथैवच ॥ विष्णुर्वसवोवरुणोजएकपात्तथैवच ॥ अहिर्बुध्न्यस्तथापूषाश्वि-
नौयमएवच ॥ नक्षत्रदेवताएताएताभिर्यज्ञकर्मणि ॥ यजमानस्यशास्त्रज्ञैर्नामनक्षत्रजंस्मृतं ॥ इत्येतन्मासवर्षाणां-

वेदांगं

उत्तरं

॥ ४ ॥

मुहूर्तोंदयपर्वणां ॥ दिनत्वयनमासांगंव्याख्यातंलगधोब्रवीत् ॥ सोमसूर्यस्त्रिचरितोलोकाँल्लोकेचसंमितं ॥ सोम-
सूर्यस्त्रिचरितोविद्वान्वेदविदश्रुते ॥ ६ ॥ विषुवंतद्गुणंद्वाभ्यांरूपहीनंतुषड्गुणं ॥ यल्लब्धंतानिपर्वाणितथोर्ध्वसातिथि-
र्भवेत् ॥ माघशुक्लप्रवृत्तस्तुपौषकृष्णसमापिनः ॥ युगस्यपंचवर्षाणिकालज्ञानंप्रचक्षते ॥ तृतीयांनवमींचैवपौर्णमा-
सीत्रयोदशीं ॥ षष्ठींचविषुवांप्रोक्तोद्वादश्यांचसमंभवेत् ॥ चतुर्दशीमुपवसथस्तथाभवेद्यथोदितोदिनमुपैतिचंद्र-
माः ॥ माशुक्लाहिकोयुंक्तेश्रविष्ठायांचवार्षिकीं ॥ यथाशिखामयूराणांनागानांमणयोयथा ॥ तद्वद्वेदांगशास्त्रा-
णांज्योतिषमूर्धनिस्थितं ॥ वेदाहियज्ञार्थमभिप्रवृत्ताःकालानुपूर्वाविहिताश्चयज्ञाः ॥ तस्मादिदंकालविधानशास्त्रं-
योज्योतिषवेदसवेदयज्ञान्योज्योतिषवेदसवेदयज्ञानिति ॥ ७ ॥ ॥ पंचसंवत्सरंप्रपद्येतेकार्याःकलादशचयाःपर्व-
सविताविषुवंसप्त ॥ ॥ इतिवेदांगज्योतिषसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इतिवेदांगज्योतिषसंपूर्णं ॥

अथछन्दः—पिंगलनागः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ मयरसतजभनलगसमितंभ्रमतिवाङ्मयंजगतियस्य ॥ सजयतिपिंगलनागःशि-
वप्रसादाद्विशुद्धमतिः ॥ त्रिगुरुंविद्धिमकारंलघ्वादिसमन्वितंयकाराख्यं ॥ लघुमध्यमंतुरेफंसकारमंतेगुरुनिबद्धं ॥
लघ्वंत्यंहितकारंजकारमुभयोर्लघुंविजानीयात् ॥ आदिगुरुंचभकारंनकारमिहपैंगलेत्रिलघुं ॥ दीर्घसंयोगपरंतथा-
स्वरव्यंजनांतमूष्मांतं ॥ सानुस्वारंचगुरुंकचिदवसानेपिलघ्वंत्यं ॥ आदिमध्यावसानेषुयस्तायांतिलाघवं ॥ भज-
सागौरवंयांतिमनौतुगुरुलाघवं ॥ त्रिविरामंदशवर्णषण्मात्रमुवाचपिंगलःसूत्रं ॥ छंदोवर्गपदार्थप्रत्ययहेतोश्चशा-
स्त्रादौ ॥ १ ॥ धीश्रीस्त्रीम् । वरासाय् । कागुहार् । वसुधास् । सातेकत् । कदासज् । किंवदभ् । नहसन् ।
गृल् । गंते । ध्रादिपरः । हे । लौसः । ग्लौ । अष्टौवसवइति ॥ २ ॥ छंदः । गायत्री । दैव्येकं । आसुरीपंच-
दश । प्राजापत्याष्टौ । यजुषांषट् । साम्नांद्विः । ऋचांत्रिः । द्वौद्वौसाम्नांवर्धेत । त्रींस्त्रीनृचां । चतुरश्रतुरःप्रा-
जापत्यायाः । एकैकंशेषे । जह्यादासुरी । तान्युष्णिगनुष्टुब्हतीपंक्तित्रिष्टुब्जगत्यः । तिस्रस्तिस्त्रःसनाम्यएकैका-
ब्राह्म्यः । प्राग्यजुषामार्ष्यइति ॥ ३ ॥ पादः । इयादिपूरणः । गायत्र्यावसवः । जगत्याआदित्याः । विराजो-

दिशः । त्रिष्टुभोरुद्राः । एकद्वित्रिचतुष्पादुक्तपादं । आद्यंचतुष्पादतुभिः । कचित्रिपादषिभिः । सापादनिचृत् । पङ्कसप्तकयोर्मध्येष्टावतिपादनिचृत् । द्वीनवकौषट्कश्चनागी । विपरीतावाराही । षट्सप्तकाष्टकैर्वर्धमाना । विपरीताप्रतिष्ठा । तृतीयंद्विपाज्जागतगायत्राभ्यां । त्रिपात्रैष्टुभैः । उष्णिग्गायत्रौजागतश्च । ककुम्मध्येचेदंत्यः । पुरउष्णिक्पुरः ॥ ४ ॥ परोष्णिक्परः । चतुष्पादषिभिः । अनुष्टुप्गायत्रैः । त्रिपात्कचिज्जागताभ्यांच । मध्येंतेच । बृहती जागतस्त्रयश्चगायत्राः । पथ्यापूर्वश्चेतृतीयः । न्यंकुसारिणीद्वितीयः । स्कंधोग्रीवीकौष्टुकेः । उरोबृहतीयास्कस्य । उपरिष्टादृहृत्यंते । पुरस्तादृहतीपुरः । कचिन्नवकाश्चत्वारः । वैराजौगायत्रौच । त्रिभिर्जागतैर्महाबृहती । सतोबृहतीतांडिनः । पंक्तिर्जागतौगायत्रौच । पूर्वौचेदयुजौसतःपंक्तिः । विपरीतौच ॥ ५ ॥ आस्तारपंक्तिःपरतः । प्रस्तारपंक्तिःपुरतः । विष्टारपंक्तिरंतः । संस्तारपंक्तिर्वहिः । अक्षरपंक्तिःपंचकाश्चत्वारः । द्वावप्यल्पशः । पदपंक्तिःपंच । चतुष्कषट्कौत्रयश्च । पथ्यापंचभिर्गायत्रैः । जगतीषड्भिः । एकेनत्रिष्टुब्ज्योतिष्मती । तथाजगती । पुरस्ताज्ज्योतिःप्रथमेन । मध्येज्योतिर्मध्यमेन । उपरिष्टाज्ज्योतिरंत्येन । एकस्मिन्पंचकेछंदःशंकुमती । षट्केकुड्मती । त्रिपादनिष्ठमध्यापिपीलिकमध्या । विपरीतायवमध्या । ऊनाधिकेनैकेननिचृद्भुरिजौ । द्वाभ्यांविराट्स्वराजौ । आदितःसंदिग्धे ॥ ६ ॥ देवतादितश्च । अग्निःसवितासोमोबृहस्पतिर्मित्रावरुणाविन्द्रोविश्वेदेवादेवताः । स्वराःषड्जक्रषभगांधारमध्यमपंचम-

धैवतनिषादाः । सितसारंगपिशंगकृष्णनीललोहितगौरावर्णाः । आग्निवेश्यकाश्यपगौतमांगिरसभार्गवकौशिकवासिष्ठानिगोत्राणि । श्यामान्यतिच्छंदांसि । रोचनाभाःकृतयः । अनुक्तानांकामतोवर्णाइति ॥ ७ ॥ चतुःशतमुत्कृतिः । चतुरश्चतुरस्त्यजेदुत्कृतेः । तान्यभिसंव्याप्रेभ्यःकृतिः । प्रकृत्याचोपसर्गवर्जितः । धृत्यष्टिशक्नीजगत्यः । पृथक्पृथक्पूर्वतएतान्येवैषां । द्वितीयंद्वितीयमतितः । अथलौकिकं । आत्रैष्टुभाच्चयदार्षि । पादश्चतुर्भांगः । यथावृत्तसमासिर्वा । लःसमुद्रागणः । गौगंतमध्यादिर्नलश्च । स्वराअर्धचार्यार्ध । अत्रायुङ्गनज् । षष्ठोज् । न्लौवा । न्लौचेत्पदंद्वितीयादि । सप्तमःप्रथमादि । अंत्येपंचमः ॥ ८ ॥ षष्ठश्चल् । त्रिपुगणेपुपादःपथ्याद्यचे । विपुलान्या । चपलाद्वितीयचतुर्थौगमध्येजौ । पूर्वमुखपूर्वा । जघनपूर्वेतरत्र । उभयोर्महाचपला । आद्यधर्मसमागीतिः । अंत्येनोपगीतिः । उत्क्रमेणोद्गीतिः । अर्धेवसुगणआर्यागीतिः । वैतालीयंद्विःस्वराअयुक्पादेयुग्वमवोतेल्गोः । गौपच्छंदसिकं । आपातलिकाभगौग् । शेषेपरेणयुङ्गनसाकं । षट्चामिश्रायुजि । पंचमेनपूर्वःमाकंप्राच्यवृत्तिः । अयुक्तृतीयेनोदीच्यवृत्तिः । आभ्यांयुगपत्प्रवृत्तकं । आयुक्चारुहासिनी ॥ ९ ॥ युगपरांतिका । गंताद्विर्वसवोमात्रासमकल्नवमः । द्वादशश्चवानवासिका । विश्लोकःपंचमाष्टमौ । चित्रानवमश्च । परयुक्तेनोपचित्रा । एभिः पादाकुलकं । गीत्यार्यालः । शिखाविपर्यस्तार्धा । लःपूर्वश्चेज्योतिः । गश्चेत्सौम्या । चूलिकैकान्नत्रिंशदेकत्रिंशदं-

तेग । साग्येननसमालांगलइति ॥ १० ॥ वृत्तं । सममर्धसमंविषमंच । समंतावत्कृत्वःकृतमर्धसमंविषमंच । राश्यूनं । ग्लितिसमानी । ल्गितिप्रमाणी । वितानमन्यत् । पादस्यानुष्टुब्धकं । नप्रथमात्सौ । द्वितीयचतुर्थयो रश्च । वान्यत् । यच्चतुर्थात् । पथ्यायुजोञ् । विपरीतैकीयं । चपलायुजोन् । विपुलायुगलःसप्तमः । सर्वतःसैतव-स्य । भ्रौन्तौच । प्रतिपादंचतुर्वृद्ध्यापदचतुरूर्ध्व । गावंतआपीडः ॥ ११ ॥ गावादौचेत्प्रत्यापीडः । प्रत्यापीडो-गावादौच । प्रथमस्यविपर्यासेमंजरीलवत्यमृतधाराः । उद्गतामेकतसजौस्लौन्सौज्गौभ्रौज्गौग्सौज्गौ । तृती-यस्यसौरभकंनौभौ । ललितंनौसौ । उपस्थितप्रचुपितंपृथगाद्यमसौज्गौभ्रौज्गौभ्रौज्गौभ्रौज्गौ । वर्धमानंतृतीये-नौस्लौन्सौ । शुद्धविराट्पुषभंतज्राः । अर्धे । उपचित्रकंसौस्लौगभौभौग । द्रुतमध्याभौभौगौज्गौ । वेगवतीसौ-सौभौभौग । भद्रविराट्जौगौग्सौज्गौग । केतुमतीस्जौगौभ्रौगौग । आख्यानकीतौज्गौग्सौज्गौग । विप-रीताख्यानकीज्जौगौग्सौज्गौग । हरिणपुतासौस्लौभ्रौभ्रौ । अपरवक्त्रंनौलौभ्रौज्गौ । पुष्पिताग्रानौयौन्जौ-ज्गौ ॥ १२ ॥ यवमतीजौजौज्गौज्गौ । शिखैकान्नत्रिंशदेकत्रिंशदंतेग । खंजामहत्ययुजीति ॥ १३ ॥ यतिर्वि-र्विच्छेदः । तनुमध्यायौ । कुमारललिताज्जौग । माणवकाक्रीडितकंभौलौगौ । चित्रपदाभौगौ । विद्युन्मालामौ-गौ । भुजगशिशुभृतानौम् । हलमुखीनौस् । शुद्धविराण्मसौज्गौ । पणवोभौयौ । रुक्मवतीभ्मौसौ । मयूरसा-

रिणीजौगौ । मत्ताभौसौ । उपस्थिताज्जौगौ । एकरूपंसौज्गौग । इंद्रवज्रातौज्गौग । उपेंद्रवज्राज्जौगौग । वाद्यंतावुपजातयः । दोधकंभौभौग । शालिनीमौलौगौग्समुद्रकृषयः ॥ १४ ॥ वातोर्मौभौलौगौच । भ्रमरवि-लसितंभौलौगौ । रथोद्धतानौलौगौ । स्वागतानौभौगौ । वृत्तानौस्लौगौ । श्येनीजौलौगौ । जगती । वंशस्थाज्जौ-ज्गौ । इंद्रवंशातौज्गौ । द्रुतविलंबितंभौभ्रौ । तोटकंसः । पुटोनौम्यौवसुसमुद्राः । जलोद्धतगतिज्जौज्जौसौरसर्तवः । भुजंगप्रयातंयः । स्रग्विणीरः । प्रमिताक्षराज्जौसौ । वैश्वदेवीमौयाविंद्रियकृषयः । नवमालिनीज्जौभ्याविति ॥ १५ ॥ प्रहर्षिणीभ्रौज्गौत्रिकदशकौ । रुचिराज्भौस्जौग्समुद्रनवकौ । मत्तमयूराभ्यौयसौग । असंवाधाभ्यौ-न्सौगाविंद्रियनवकौ । अपराजितानौसौलौगौस्वरकृषयः । प्रहरणकलितानौभ्रौलौगौच । वसंततिलकाभ्यौजौगौ । सिंहोन्नताकाश्यपस्य । उद्धर्षिणीसैतवस्य । चंद्रावर्तानौनौस् । मालर्तुनवकौचेत् । मणिगुणनिकरोवस्वृषयः । मालिनीनौभ्यौयूच । कृषभगजविलसितंभ्रौनौभ्यौस्वरनवकौ । हरिणीन्सौभ्रौस्लौग्ससमुद्रकृषयः । पृथ्वीज्जौ-ज्जौय्लौगवसुनवकौ । वंशपत्रपतितंभ्रौभ्रौलौगिदगृषयः । मंदाक्रांताभ्यौन्तौद्वौग्समुद्रर्तुस्वराः । शिखरिणीभ्यौ-न्सौभ्रौगृतुरुद्राः । कुसुमितलतावेलितामृतौन्यौयाविंद्रियर्तुस्वराः ॥ १६ ॥ शार्दूलविक्रीडितंभ्यौज्जौतौगादित्य-कृषयः । सुवदनाभ्यौभ्रौभ्यौलौगौस्वरकृषिरसाः । ग्लितिवृत्तं । स्रग्धराभ्यौभ्रौयौयूत्रिःसप्तकाः । मद्रकंभ्रौभ्रौभ्रौभ्रौ-

छंदाः

॥ ८ ॥

दिगादित्याः । अश्वललितंजौभ्रजौभ्रलौमुद्रादित्याः । मत्ताक्रीडामौलौनौनलौग्वसुपंचदशंकौ । तन्वीभ्तौन्सौ-
भौन्यौद्विरादित्याः । क्रौंचपदाभ्रमौस्भौनौनौगभूतेंद्रियवस्वृषयः । भुजंगविजृंभितंमौलौनौसौलौगवसुरुद्रकृषयः ।
अपवाहकोन्नौनौनौन्सौगौनवकर्तुरसेंद्रियाणि । दंडकोनौरः । प्रथमश्चंडवृष्टिप्रपातः । अन्यत्ररातमांडव्याभ्यां ।
शेषःप्रचितइति ॥ १७ ॥ अत्रानुक्तंगाथा । द्विकौलौ । मिश्रौच । पृथग्लामिश्राः । वसवस्त्रिकाः । लघे ।
सैकेग । प्रतिलोमगुणंद्विर्लाघं । ततो ग्येकंजह्यात् । द्विरर्धे । रूपेशून्यं । द्विःशून्ये । तावदर्धेतद्गुणितं । द्विर्ध्वनं ।
तदंतानां । एकोनेद्धा । परेपूर्णपरेपूर्णमिति ॥ १८ ॥ मयद्वादशधीःपंचदशछंदःषोडशपादःपरोष्णिक्प्रस्तारपंचि-
विंशतिविंशतिरेकविंशतिदेवतादितोष्टौचतुःशतंषष्ठोविंशतिविंशतिर्युगपरांतिकात्रयोदशवृत्तंगावादाविंशतिविंशति-
र्यवमतीव्रीणियतिविंशतिर्वातोर्मीमष्टादशप्रहर्षिणीविंशतिःशार्दूलविक्रीडितपञ्चदशात्रानुक्तंसप्तदशाष्टादश ॥ १९ ॥
इतिछंदःसमाप्तः ॥

वेदांग

॥ ८ ॥

॥ इतिवेदांगछंदःसमाप्तः ॥

अथ निघंटुः यास्कः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ गौः । ग्मा । ज्मा । क्ष्मा । क्षा । क्षुमा । क्षोणी । क्षितिः । अवनिः । उर्वी ।
पृथ्वी । मही । रिपः । अदितिः । इळा । निश्कृतिः । भूः । भूमिः । पूषा । गातुः । गोत्रेत्येकविंशतिःपृथिवी-
नामधेयानि ॥ १ ॥ हेम । चंद्रं । रुक्मं । अर्यः । हिरण्यं । पेशः । कृशं । लोहं । कनकं । कांचनं । भर्म ।
अमृतं । मरुत् । दत्रं । जातरूपमितिपंचदशहिरण्यनामानि ॥ २ ॥ अंबरं । वियत् । व्योम । बर्हिः । धन्व ।
अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं । सगरः । समुद्रः । अध्वरमितिषोड-
शांतरिक्षनामानि ॥ ३ ॥ स्वः । पृश्निः । नाकः । गौः । विष्टप् । नभइतिषट्साधारणानि ॥ ४ ॥ खेदयः ।
किरणाः । गावः । रश्मयः । अभीशवः । दीधितयः । गर्भस्तयः । वनं । उन्नाः । वसवः । मरीचिपाः । मयूखाः ।
सप्तकृषयः । साध्याः । सुपर्णाइतिपंचदशरश्मिनामानि ॥ ५ ॥ आताः । आशाः । उपराः । आष्ठाः । काष्ठाः ।
व्योम । कुकुर्भः । हरितइत्यष्टौदिङ्नामानि ॥ ६ ॥ इयावी । क्षपा । शर्वरी । अक्तुः । उर्म्या । राम्या ।
यम्या । नम्या । दोषा । नक्का । तमः । रजः । असिक्की । पर्यस्वती । तमस्वती । घृताची । शरिणा । मोकी ।
शोकी । ऊर्ध्वः । पर्यः । हिमा । वस्वीतित्रयोविंशतीरात्रिनामानि ॥ ७ ॥ विभावरी । सुनरी । भास्वती । ओ-

दती । चित्रामषा । अर्जुनी । बाजिनी । बाजिनीवती । सुस्नावरी । अहना । घोटना । श्वेत्या । अरुषी ।
 सनृता । सनृतावती । सनृतावरीतिषोळशेषोनामानि ॥ ८ ॥ वस्तोः । धुः । भानुः । वासरं । स्वसराणि ।
 घ्नसः । घर्मः । घृणः । दिनै । दिवा । दिवेदिवे । द्यविद्यवीतिद्वादशाहर्नामानि ॥ ९ ॥ अद्रिः । ग्रावा ।
 गोत्रः । वलः । अश्रः । पुरुभोजाः । वलिशानः । अश्मा । पर्वतः । गिरिः । ब्रजः । चरुः । वराहः । शंबरः ।
 रौहिणः । रैवतः । फलिगः । उपरः । उपलः । चमसः । अहिः । अश्वं । बलाहकः । मेघः । हतिः । ओदनः ।
 वृषधिः । वृत्रः । असुरः । कोशइतित्रिंशन्मेघनामानि ॥ १० ॥ श्लोकः । धारा । इळा । गौः । गौरी । गांधर्वी ।
 गभीरा । गंभीरा । मंद्रा । मंद्राजनी । वाशी । वाणी । वाणीची । वाणः । पविः । भारती । धमनिः ।
 नाळी । मेळिः । मेना । सूर्या । सरस्वती । निवित् । स्वाहा । वमुः । उपब्धिः । मायुः । काकुत् । जिह्वा ।
 घोषः । स्वरः । शब्दः । स्वनः । ऋक् । होत्रा । गीः । गाथा । गणः । धेना । झाः । विपा । नना । कशा ।
 धिषणा । नौः । अक्षरं । मही । अदितिः । शची । वाक् । अनुष्टुप् । धेनुः । वल्गुः । गल्दा । सरः । सुपर्णी ।
 बेकुरेतिसप्तपंचाशद्वाङ्नामानि ॥ ११ ॥ अर्णः । क्षोदः । क्षद्म । नभः । अंभः । कबैधं । सलिलं । वाः । वनं ।
 घृतं । मधु । पुरीषं । पिप्पलं । क्षीरं । विषं । रेतः । कशः । जन्म । बृबूकं । बुसं । तुग्या । बर्बुरं । सुक्षेमं ।

धरुणं । सुरा । अररिदानि । ध्वस्मन्वत् । जामि । आयुधानि । क्षपः । अहिः । अक्षरं । स्रोतः । तृप्तिः ।
 रसः । उदकं । पर्यः । सरः । भेषजं । सहः । शवः । यहः । ओजः । सुखं । क्षत्रं । आवयाः । शुभं । यादुः ।
 भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् । व्योम । यशः । महः । सणीकं । स्वृतीकं । सतीनं । गहनं ।
 गभीरं । गंभरं । ई । अन्नं । हविः । सद्म । सदनं । ऋतं । योनिः । ऋतस्ययोनिः । सत्यं । नीरं । रयिः ।
 सत् । पूर्णं । सर्वं । अक्षितं । बहिः । नामं । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इंदुः । हेम । स्वः । सर्गाः ।
 शंबरं । अश्वं । वपुः । अंबु । तोयं । तूयं । कृपीटं । शुक्रं । तेजः । स्वधा । वारिं । जलं । जलाषं । इदमि-
 त्येकशतमुदकनामानि ॥ १२ ॥ अवनयः । युव्याः । खाः । सीराः । स्रोत्याः । एन्यः । धुनयः । रुजानाः ।
 वंक्षणाः । खादोअर्णाः । रोधचक्राः । हरितः । सरितः । अमुवः । नभन्वः । वध्वः । हिरण्यवर्णाः । रोहितः ।
 सस्रुतः । अर्णीः । सिंधवः । कुल्याः । वर्यः । उर्व्यः । इरावत्यः । पार्वत्यः । स्रवत्यः । ऊर्जस्वत्यः । पर्यस्वत्यः ।
 तरस्वत्यः । सरस्वत्यः । हरस्वत्यः । रोधस्वत्यः । भास्वत्यः । अजिराः । मातरः । नद्यइतिसप्तत्रिंशन्नदीना-
 मानि ॥ १३ ॥ अत्यः । हयः । अर्वा । बाजी । सप्तिः । वह्निः । दधिकाः । दधिकावा । एतग्वः । एतशः ।
 पैद्दः । दौर्गहः । औच्चैश्रवसः । ताक्ष्यः । आशुः । ब्रभः । अरुषः । मांश्चत्वः । अव्यथयः । इयेनासः ।

सुपर्णाः । पतंगाः । नरः । हार्याणां । हुंसासः । अश्वाइतिषड्विंशतिरश्वनामानि ॥ १४ ॥ हरीइंद्रस्य । रोहि-
तोमेः । हरितेऽदित्यस्य । रासभावधिनोः । अजाः पूष्णः । पृषत्योमरुतां । अरुण्योगावउषसां । इयावाः
संवितुः । विश्वरूपाबृहस्पतेः । नियुतोऽायोरितिदशादिष्टोपयोजनानि ॥ १५ ॥ आर्जते । आशते । आदयति ।
दीदयति । शोचति । मंदते । भंदते । रोचते । ज्योतते । द्योतते । द्युमदित्येकादशज्वलतिकर्माणः ॥ १६ ॥
जमत् । कल्मलीकिनं । जंजणाभवन् । मल्मलाभवन् । अर्चिः । शोचिः । तपः । तेजः । हरः । हर्णिः । शृंगा-
णिशृंगाणीत्येकादशज्वलतोनामधेयानि ॥ १७ ॥ गौर्होमांबरस्वः । खेदयताः इयावीविभावरीवस्तोरद्विश्लोकोणो-
वनयोल्योहरीइंद्रस्य आर्जतेजमदितिसंस्तदश ॥ इतिनिघंटेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अपः । अम्रः । दंसः । वेषः । वेपः । विष्टी । व्रतं । कर्वेरं । करुणं । शकम् । क्रतुः । करणानि । करांसि ।
करिकत् । करंती । चक्रत् । कर्त्तुः । कर्त्तौ । कर्तव्ये । कृत्वी । धीः । शर्ची । शर्मी । शिमी । शर्किः । शिल्प-
मितिषड्विंशतिः कर्मनामानि ॥ १ ॥ तुक् । तोक् । तनयः । तोक्म । तक्मा । शेषः । अम्रः । गयः । जाः ।
अपत्यं । यहुः । सनुः । नपात् । प्रजा । बीजमितिपंचदशापत्यनामानि ॥ २ ॥ मनुष्याः । नरः । धवाः ।
जंतवः । विशः । क्षितयः । कृष्टयः । चर्षणयः । नहुषः । हरयः । मर्याः । मर्त्याः । मर्ताः । व्राताः । तुर्वशाः ।

द्रुहवः । आयवः । यदवः । अनवः । पूरवः । जगतः । तस्थुषः । पंचजनाः । विवस्वतः । पृतनाइतिपंचविं-
शतिर्मनुष्यनामानि ॥ ३ ॥ आयुती । च्यवाना । अभीशू । अम्रवाना । विनंगुसौ । गभस्ती । कुरस्त्रौ । बाहू ।
भुरिजौ । क्षिपस्ती । शर्करा । भरित्रेतिद्वादशबाहुनामानि ॥ ४ ॥ अग्रुवः । अण्व्यः । क्षिपः । विशः ।
शयीः । रशनाः । धीतयः । अथर्यः । विपः । कृष्याः । अवनयः । हरितः । स्वसारः । जामयः । सनाभयः ।
योक्त्राणि । योजनानि । धुरः । शाखाः । अभीशवः । दीधितयः । गभस्तयइतिद्वाविंशतिरंगुलिनामानि ॥ ५ ॥
वडिम । उडिमसि । वेति । वेनति । वेसति । वांछति । वष्टि । वनोति । जुषते । हर्यति । आचके । उशिक ।
मन्यते । छन्त्सत् । चाकनत् । चक्रमानः । कर्नति । कानिषदित्यष्टादशकांतिकर्माणः ॥ ६ ॥ अंधः । वाजः ।
पर्यः । श्रवः । पृक्षः । पितुः । सुतः । सिनं । अवः । क्षु । धासिः । इरा । इळा । इषं । ऊर्क् । रसः । स्वधा ।
अर्कः । क्षद्ग । नेमः । ससं । नमः । आयुः । सनृता । ब्रह्म । वर्चः । कीलालं । यशइत्यष्टाविंशतिरन्ननामानि
॥ ७ ॥ आवयति । भर्वति । बभस्ति । वेति । वैवेष्टि । अविष्यन् । बप्सति । भसथः । बब्धां । हरतीतिदशा-
त्तिकर्माणः ॥ ८ ॥ ओजः । पाजः । शवः । तवः । तरः । त्वक्षः । शर्धः । बाधः । नृग्मं । तर्विषी । शुष्मं ।
शुष्णं । दक्षः । वीलु । च्यौलं । शूषं । सहः । यहः । वधः । वर्गः । वृजिनं । वृक् । मज्मना । पौस्यानि ।

धर्षति । द्रविणं । स्पद्रासः । शंबरमित्यष्टाविंशतिर्बलनामानि ॥ ९ ॥ मघं । रेक्णः । रिक्थं । वेदः । वरिवः ।
 स्वात्रं । रक्षं । रयिः । क्षत्रं । भगः । मीहुं । गवः । शुभ्रं । इन्द्रियं । वसु । रायः । राधः । भोजनं । तना ।
 नृम्णं । बंधुः । मेधा । यशः । ब्रह्म । द्रविणं । श्रवः । वृत्रं । वृत्तमित्यष्टाविंशतिरेवधननामानि ॥ १० ॥
 अह्या । उस्त्रा । उस्त्रिया । अही । मही । अदितिः । इळा । जगती । शक्करीतिनवगोनामानि ॥ ११ ॥ रेळते ।
 हेळते । भामते । भूणीयते । श्रीणाति । श्रेषति । दोधति । वनुष्यति । कंपते । भोजतइतिदशकुध्यतिकर्माणः
 ॥ १२ ॥ हेळः । हरः । हृणिः । त्यजः । भामः । एहः । हरः । तपुषी । जूणिः । मन्युः । व्यथिरित्येकादश-
 क्रोधनामानि ॥ १३ ॥ वर्तते । अयते । लोटते । लोठते । स्यंदते । कसति । सर्पति । स्यमति । स्रवति ।
 संस्रते । अवति । श्रोतति । ध्वंसति । वेनति । माष्टि । भुरण्यति । शवति । कालयति । पेलयति । कंठति ।
 पिस्यति । बिस्यति । मिस्यति । प्रवते । प्लवते । च्यवते । कवते । गवते । नवते । क्षोदति । नक्षति । सक्षति ।
 म्यक्षति । सचति । ऋच्छति । तुरीयति । चतति । अतति । गाति । इयक्षति । सश्चति । त्सरति । रंहति ।
 यतते । भ्रमति । भ्रजति । रजति । लजति । क्षियति । धमति । मिनाति । ऋण्वति । ऋणोति । स्वरति ।
 सिसति । वेषिष्टि । योषिष्टि । रिणाति । रीयते । रेजति । द्रध्यति । द्रभोति । युध्यति । धन्वति । अरुषति ।

आर्यति । डीयते । तर्कति । दीयति । ईषति । फणति । हनति । अर्दति । मर्दति । सर्दते । नसते । हर्षति । इयति ।
 ईर्ते । ईर्षते । जयति । स्वात्रति । गति । आगनीगति । जंगति । जिन्वति । जसति । गमति । धर्ति ।
 ध्राति । ध्रयति । वहते । रथर्यति । जेहते । प्वःकति । क्षुपति । प्साति । वाति । याति । इषति । द्राति ।
 द्रूळति । एजति । जमति । जवति । बंचति । अनिति । पवते । हंति । सेधति । अगन् । अजगन् । जिगाति ।
 पतति । इन्वति । द्रमति । द्रवति । वेति । हयतात् । एति । जगायात् । अयुथुरितिद्वाविंशतंगतिकर्माणः
 ॥ १४ ॥ नु । मधु । द्रवत् । ओषं । जीराः । जूणिः । शूर्ताः । शुघनासः । शीभं । तृषु । तूर्यं । तूणिः ।
 अजिरं । भुरण्युः । शु । आशु । प्राशुः । तूतुजिः । तूतुजानः । तुज्यमानासः । अज्राः । साचीवित् ।
 शुगत् । ताजत् । तरणिः । वातरंहाइतिषड्विंशतिःक्षिप्रनामानि ॥ १५ ॥ तळित् । आसात् । अंबरं ।
 तुर्वशं । अस्तमीके । आके । उपाके । अर्वाके । अंतमानां । अत्रमे । उपमइत्येकादशांतिकनामानि ॥ १६ ॥
 रणः । विवाक् । विखादः । नदनुः । भरे । आक्रंदे । आहवे । आजौ । पृतनाज्यं । अमीके । समीके ।
 ममसत्यं । नेमधिता । संकाः । समितिः । समनं । मीढे । पृतनाः । स्पृधः । मृधः । पृत्सु । समत्सु ।
 समर्थे । समरणे । समोहे । समिथे । संख्ये । संगे । संयुगे । संगथे । संगमे । वृत्रतूर्ये । पृक्षे । आणौ ।

शूरसाती । वाजसाती । समनीके । खळे । खजे । पौखे । महाधने । वाजे । अज्म । सद्य । संयत् ।
 संवतइतिषट्चत्वारिंशत्संग्रामनामानि ॥ १७ ॥ इन्वति । नक्षति । आक्ष्माणः । आनद् । आष्ट । आपनः ।
 अशत् । नशत् । आनशे । अभ्रुतइतिदशव्याप्तिकर्माणः ॥ १८ ॥ दुभ्रोति । श्रयति । ध्वरति । धूर्वति ।
 वृणक्ति । वृश्चति । कृण्वति । कुंतति । श्वसिति । नभते । अर्दयति । स्तृणाति । स्नेहयति । यातयति ।
 स्फुरति । स्फुलति । निर्वपंतु । अवतिरति । वियातः । आतिरत् । तळित् । आलंडल । दृणाति । रम्णाति ।
 शृणाति । शृन्नाति । तृणेहि । ताहि । नितोशते । निर्वहयति । मिनाति । मिनोति । धमतीतित्रयस्त्रिंशद्वध-
 कर्माणः ॥ १९ ॥ दिद्युत् । नेमिः । हेतिः । नमः । पविः । सुकः । वृकः । वर्धः । वज्रः । अर्कः । कुत्सः ।
 कुलिशः । तुंजः । तिग्मः । मेनिः । स्वधितिः । सार्यकः । परशुरित्यष्टादशवज्रनामानि ॥ २० ॥ इरज्यति ।
 पत्यते । क्षयति । राजतीतिचत्वारण्यैश्वर्यकर्माणः ॥ २१ ॥ राष्ट्री । अर्यः । नियुत्वान् । इनइनइतिचत्वारिंश-
 रनामानि ॥ २२ ॥ अपस्तुब्धनुष्या आयत्य । मुवोवश्म्यंधावयत्यो जौमधमभ्यारेळतेहेळोवर्ततेनुतळिद्रणइन्वतिदु-
 भ्रोतिदिद्युदिरज्यतिराष्ट्रीद्वाविंशतिः ॥ इतिनैघंडुकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

अँउरु । तुवि । पुरु । भूरि । शश्वत् । विश्व । परीणसा । व्यानशिः । शतं । सहस्रं । सलिलं । कुविदि-

तिद्वादशबहुनामानि ॥ १ ॥ ऋहन् । ह्रस्वः । निघृष्वः । मायुकः । प्रतिष्ठा । कृधु । वृम्भकः । दुभ्रं । अर्भकः ।
 क्षुल्लुकः । अल्पइत्येकादशह्रस्वनामानि ॥ २ ॥ महत् । ब्रध्नः । ऋष्वः । वृहत् । उक्षितः । तवसः । तविषः ।
 महिषः । अभ्वः । ऋभुक्षाः । उक्षाः । विहायाः । यहुः । ववक्षिथ । विवक्षमे । अभृणः । माहिनः । गभीरः ।
 ककुहः । रभसः । बाधन् । विरञ्शी । अद्भुतं । बहिष्ठः । बहिष्ठदितिपंचविंशतिमेहनामानि ॥ ३ ॥ गयः ।
 कृदरः । गर्तः । हर्म्य । अस्तं । परत्यं । दुरोणे । नीळं । दुर्याः । स्वसराणि । अमा । दमे । कृत्तिः । योनिः ।
 सद्य । शरणं । वरुथं । छुर्दिः । छुदिः । छाया । शर्म । अज्मेतिद्वाविंशतिर्गृहनामानि ॥ ४ ॥ इरज्यति ।
 विधेम । सपर्यति । नमस्यति । दुवस्यति । ऋभ्रोति । ऋणद्धि । ऋच्छति । सपति । विवासतीतिदशपरिचरण-
 कर्माणः ॥ ५ ॥ शिवाता । शतरा । शतपंता । शिल्गुः । स्युमकं । शेवृधं । मयः । सुगम्यं । सुदिनं ।
 शपं । शुनं । शग्मं । भेषजं । जलाषं । स्योनं । सुम्नं । शेवं । शिवं । शं । कमिति विंशतिः सुखनामानि ॥ ६ ॥
 निर्णिङ् । वत्रिः । वर्षः । वपुः । अमर्तिः । अप्सः । प्सु । अम्रः । पिष्टं । पेशः । कृशनं । मरुत् । अर्जुनं ।
 ताम्रं । अरुषं । शिल्पमितिषोडशरूपनामानि ॥ ७ ॥ अन्नेमा । अनेमा । अनेद्यः । अनवद्यः । अनेभिश्चस्यः ।
 उक्थ्यः । सुनीधः । पाकः । वामः । वयुनमितिदशप्रशस्यनामानि ॥ ८ ॥ केतुः । केतः । चेतः । चित्तं । ऋतुः ।

असुः । धीः । शर्ची । माया । वयुनं । अभिरुयेत्येकादशप्रज्ञानामानि ॥ ९ ॥ बद् । श्रत् । सत्रा । अद्धा ।
इत्था । ऋतमितिषट्सत्यनामानि ॥ १० ॥ चिक्क्यत् । चाकनत् । अचक्ष्म । चष्टे । विचष्टे । विचर्षणिः ।
विश्वचर्षणिः । अवचाकशदित्यष्टौषड्यतिकर्माणः ॥ ११ ॥ हिकं । नुकं । सुकं । आहिकं । आकीं । नकिं ।
मार्किं । नकीं । आकृतमिति नवोत्तराणि पदानि सर्वपदसमास्नानाय ॥ १२ ॥ इदमिव । इदंयथा । अग्निर्नये ।
चतुरंश्चिददमानात् । ब्राह्मणाव्रतचारिणः । वृक्षस्यनुतेपुरुहूतवयाः । जारआभर्ग । मेषोभूतोऽभियंनयः । तद्रूपः ।
तद्वर्णः । तद्वत् । तथेत्युपमाः ॥ १३ ॥ अर्चति । गायति । रेभति । स्तोभति । गृध्रयति । गृणाति । जरते ।
ह्यते । नर्दति । पृच्छति । रिहति । धर्मेति । कृपायति । कृपयति । पनुस्यति । पनायते । वल्गायति । मंदते ।
भंदते । छंदति । छंदयते । शशमानः । रंजयति । रजयति । शंसति । स्तौति । यौति । रौति । नौति । भनति ।
पणायति । पणते । सपति । पपृक्षाः । महयति । वाजयति । पूजयति । मन्यते । मंदति । रसति । स्वरति ।
वेनति । मंद्रयते । जल्पतीति चतुश्चत्वारिंशदर्थतिकर्माणः ॥ १४ ॥ विप्रः । विप्रः । गृत्सः । धीरः । वेनः ।
वेधाः । कण्वः । ऋभुः । नवेदाः । कविः । मनीषी । मंधाता । विधाता । विपः । मनुश्चित् । विपश्चित् ।
विपन्यवः । आकेनिपः । उशिजः । कीस्तासः । अद्धातयः । मतयः । मतुथाः । वाघतइति चतुर्विंशतिर्मेधाविना-

मानि ॥ १५ ॥ रेभः । जरिता । कारुः । नदः । स्तामुः । कीरिः । गौः । सूरिः । नादः । छंदः । स्तुप । रुद्रः ।
कृपण्युरिति त्रयोदशस्तोतृनामानि ॥ १६ ॥ यज्ञः । वेनः । अध्वरः । मेधः । विदथः । नार्थः । सर्वनं । होत्रा ।
इष्टिः । देवताता । मुखः । विष्णुः । इंदुः । प्रजापतिः । धर्मइति पंचदशयज्ञनामानि ॥ १७ ॥ भरताः ।
कुरवः । वाघतः । वृक्तवर्हिषः । यतस्रुचः । मरुतः । सुबाधः । देवयवइत्यष्टावृत्विङ्नामानि ॥ १८ ॥ ईर्महे ।
यामि । मन्महे । दृद्धि । शग्धि । पुधि । मिमिहि । मिमीहि । रिरिहि । रिरीहि । पीपरत् । यंतारः । यंधि ।
इपुध्यति । मदैमहि । मनामहे । मायतइति सप्तदशयाच्चाकर्माणः ॥ १९ ॥ दाति । दाशति । दासति । राति ।
रासति । पूणाक्षि । पूणाति । शिक्षति । तुंजति । मंहतइति दशदानकर्माणः ॥ २० ॥ परिस्व । पवस्व ।
अभ्यर्ष । आशिषइति चत्वारोध्येषणाकर्माणः ॥ २१ ॥ स्वर्पति । सस्तीति द्वौ स्वपितिकर्माणौ ॥ २२ ॥ कूपः ।
कातुः । कर्तः । वत्रः । काटः । खातः । अवतः । क्रिविः । सूदः । उत्सः । ऋश्यदात् । कारोतरात् । कुशयः ।
केवटइति चतुर्दशकूपनामानि ॥ २३ ॥ तपुः । तक्का । रिभ्वा । रिपुः । रिक्का । रिहायाः । तायुः । तस्करः ।
वनर्गुः । हुरश्चित् । मुपीवान् । मलिभ्लुचः । अघशंसः । वृकइति चतुर्दशैवस्तेननामानि ॥ २४ ॥ निण्यं । सस्वः ।
सनुतः । हिरुक् । प्रतीच्यं । अपीच्यमिति षणिर्णां तांतर्हितनामधेयानि ॥ २५ ॥ आके । पराके । पराचैः ।

आरे । परावतइतिपंचदूरनामानि ॥ २६ ॥ प्रलं । प्रदिवः । प्रवयाः । सनेमि । पुर्व्य । अहायेतिषट्पुराणनामा-
नि ॥ २७ ॥ नव । नूल । नूतनं । नय्य । इदा । इदानीमितिषळेवनवनामानि ॥ २८ ॥ प्रपित्वे । अभीके ।
दुधं । अर्भकं । तिरः । सतः । त्वः । नेमः । ऋक्षाः । स्तृभिः । वृन्नीभिः । उपजिहिका । ऊर्दरं । कृदरं ।
रुभः । पिनाकं । मेना । ग्राः । शेषः । वैतसः । अया । एना । सिषक्तु । सचते । भ्यसते । रेजतइतिषड्विंश-
तिद्विंशउत्तराणिनामानि ॥ २९ ॥ स्वधे । पुरंधी । धिषणे । रोदसी । क्षोणी । अंभसी । नभसी । रजसी ।
सदसी । सद्गनी । घृतवती । बहुले । गभीरे । गंभीरे । ओण्यौ । चम्बौ । पार्श्वौ । मही । उर्वी । पृथ्वी ।
अदिती । अही । दूरअंते । अपारेअपारेइतिचतुर्विंशतिर्द्यावापृथिव्योर्नामधेयानिनामधेयानि ॥ ३० ॥ उर्वृह-
न्महद्भयंइत्यतिशंभातानिणिगन्धेमाकेतुर्बृहच्चिक्यद्विकमिदमिवाचंतिविप्रोरेभोयज्ञोभरताईमहेदातिपरिस्त्रवस्वपि-
तिकूपस्त्रिपुर्निर्णयमाकेप्रलंनवंप्रपित्वेस्वधेत्रिंशत् ॥ इतिनैघंटुकेनृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ जहा । निधा । शिताम । मेहना । दमूनाः । मूषः । इपिरेण । कुरुतनं । जठरे । तितउ । शिप्रे । मध्या ।
मंदू । इमांतासः । कार्यमानः । लोधं । शीरं । विद्रधे । द्रुपदे । तुग्वनि । नंसते । नसतः । आहूनसः । अद्वा-
सत् । इप्मिणः । बाहः । परितकम्या । सुविते । दयते । नूचित् । नूच । द्रावने । अकूपारस्य । शिशीते ।

सुतुकः । सुप्रायणाः । अप्रायुषः । च्यवनः । रजः । हरः । जुहुरे । व्यंतः । क्राणाः । वाशी । विषुणः । जामिः ।
पिता । शंयोः । अदितिः । एरिरे । जसुरिः । जरते । मदिने । गौः । गातुः । दुंसयः । तूताव । चयसे ।
वियुते । ऋधक् । अस्याः । अस्येतिद्विषष्टिःपदानि ॥ १ ॥ सस्त्रिं । वार्हिष्ठः । दूतः । वावशानः । वार्थ । अंधः ।
असंश्रंती । वनुष्यति । तरुष्यति । भंदनाः । आहूनः । नदः । सोमौअक्षाः । श्वात्रं । ऊतिः । हासमाने । पड्भिः ।
ससं । द्विता । ब्राः । वराहः । स्वसराणि । शर्याः । अर्कः । पविः । वक्षः । धन्वं । सिनं । इत्था । सचा ।
चित् । आ । द्युन्नं । पवित्रं । तोदः । स्वंचाः । शिपिविष्टः । विष्णुः । आघृणिः । पृथुज्याः । अथुर्यु । काणुका ।
अग्निगुः । आंगुषः । आपातमन्युः । इमशा । उर्वशी । व्युनं । वाजपस्त्यं । वाजगंध्यं । गध्यं । गाधिता ।
कौरयाणः । तौरयाणः । अहयाणः । हरयाणः । आरितः । ब्रंदी । निष्पपी । तूणीशं । धुपं । निचुपुणः ।
पादि । पादुः । वृकः । जोषवाकं । कृत्तिः । श्वप्ती । समस्य । कुटस्य । चर्षणिः । शंबः । केपयः । तूतुमाकृषे ।
अंसत्रं । काकुदं । वीरिंटे । अच्छ । परि । ई । सी । एनं । एनां । सृणिरितिचतुरुत्तरमशीतिःपदानि ॥ २ ॥
आशुशुक्षणिः । आशाभ्यः । काशिः । कुणारं । अलातृणः । सललूकं । कत्पयं । विस्रुहः । वीरुधः । नक्षहाभं ।
अस्कृधोयुः । निशुभाः । वृबदुक्थं । ऋदुदरः । ऋदुपे । पुलुकामः । असिन्वती । कपना । भाऽकृजीकाः ।

रुजानाः । जूर्णिः । ओमना । उपलप्रक्षिणी । उपसि । प्रकलवित् । अभ्यर्धयज्वा । ईक्षे । क्षोणस्य । अस्मे ।
 पार्थः । सवीमाने । सप्रथाः । विदधानि । श्रायतः । आशीः । अजीगः । अमूरः । शशमानः । देवोदेवाच्या-
 कृपा । विजामातुः । ओमांसः । सोमाने । अनवायं । किमीदिने । अमवान् । अमीवा । दुरितं । अप्वा ।
 अमतिः । श्रुष्टी । पुरंधिः । रुशत् । रिशादसः । सुदत्रः । सुविदत्रः । आनुषक् । तुर्वणिः । गिर्वणसे । असूते-
 सूते । अम्यक् । याहदिमन् । जारयायि । अग्रिया । चनः । पचता । शुरुधः । अमिनः । जज्झतीः । अप्रति-
 प्कुतः । शाशदानः । सप्रः । सुशिप्रः । शिप्रे । रंसु । द्विवहीः । अक्रः । उराणः । स्तियानां । स्तिपाः । जवारु ।
 जरुथं । कुलिशः । तुंजः । बर्हणा । ततनुष्टि । इलीविशः । क्रियेधाः । भ्रिभिः । विष्पितः । तुरीपं । रास्पिनः ।
 ऋजतिः । ऋजुनीती । प्रतद्वसू । हिनोत । चोष्कूयमाणः । चोष्कूयते । सुमत् । दिर्विष्टिषु । दूतः । जिन्वति ।
 अमत्रः । ऋचीषमः । अनर्शरातिं । अनुर्वा । असामि । गल्दया । जल्हवः । बकुरः । वेकनाटान् । अभिधेतन ।
 अंहुरः । बतः । वाताप्यं । चाकन् । रथर्यति । असकां । आधवः । अनवब्रवः । सदान्वे । शिरिर्विठः ।
 पराशरः । क्रिर्विदती । करूळती । दनः । शरारुः । इंद्युः । कीकटेषु । वृंदः । वृंदं । किः । उल्बं । ऋबीसमृ-
 बीसमितित्रयस्त्रिंशच्छतंपदानि ॥ ३ ॥ जुहासस्त्रिमाशुशुक्षणिस्त्रीणि ॥ इतिनैघंटुकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ ॐ अग्निः । जातवेदाः । वैश्वानरइतित्रीणिपदानि ॥ १ ॥ द्रविणोदाः । इध्मः । तनूनपात् । नराशंसः ।
 इळः । बर्हिः । द्वारः । उषासानका । दैव्याहोतारा । तिस्रोदेवीः । त्वष्टा । वनस्पतिः । स्वाहाकृतयइतित्रयो-
 दशपदानि ॥ २ ॥ अश्वः । शकुनिः । मंडूकाः । अक्षाः । ग्रावाणः । नराशंसः । रथः । दुंदुभिः । इषुधिः ।
 हस्तघ्नः । अभीशवः । धनुः । ज्या । इषुः । अश्वा । अश्वार्जनी । उल्लखलं । वृषभः । द्रुघणः । पितुः । नद्यः । आपः ।
 ओषधयः । रात्रिः । अरण्यानी । श्रद्धा । पृथिवी । अप्वा । अग्रायी । उल्लखलमुसले । हविर्धाने । द्यावा-
 पृथिवी । विपाद्वस्तुद्री । आर्क्षी । शुनासीरौ । देवीजोष्टी । देवीऊर्जाहुतीतिषट्त्रिंशत्पदानि ॥ ३ ॥ वायुः ।
 वरुणः । रुद्रः । इंद्रः । पर्जन्यः । बृहस्पतिः । ब्रह्मणस्पतिः । क्षेत्रस्यपतिः । वास्तोष्पतिः । वाचस्पतिः ।
 अपान्नपात् । यमः । मित्रः । कः । सरस्वान् । विश्वकर्मा । ताक्ष्यः । मन्युः । दधिक्राः । सविता । त्वष्टा ।
 वातः । अग्निः । वेनः । असुनीतिः । ऋतः । इंदुः । प्रजापतिः । अहिः । अहिर्बुध्न्यः । सुपर्णः । पुरुरवाइति-
 द्वात्रिंशत्पदानि ॥ ४ ॥ इयेनः । सोमः । चंद्रमाः । मृत्युः । विश्वानरः । धाता । विधाता । मरुतः ।
 रुद्राः । ऋभवः । अंगिरसः । पितरः । अथर्वाणः । भृगवः । आह्याः । अदितिः । सुरमा । सरस्वती ।
 वाक् । अनुमतिः । रका । सिनीवाली । कुहूः । यमी । उर्वशी । पृथिवी । इंद्राणी । गौरी । गौः ।

निघंटुः

॥ १६ ॥

धेनुः । अह्या । पथ्या । स्वस्तिः । उषाः । इळा । रोदसीतिषट्त्रिंशत्पदानि ॥ ५ ॥ अश्विनौ । उषाः ।
सूर्या । वृषाकपायी । सरण्युः । त्वष्टा । सविता । भगः । सूर्यः । पूषा । विष्णुः । विश्वानरः । वरुणः ।
केशी । केशिनः । वृषाकपिः । यमः । अजएकपात् । पृथिवी । समुद्रः । अथर्वा । मनुः । दध्यङ् ।
आदित्याः । सप्तऋषयः । देवाः । विश्वेदेवाः । साध्याः । वसवः । वाजिनः । देवपत्न्योदेवपत्न्यइत्येकत्रिंश-
त्पदानि ॥ ६ ॥ अग्निर्द्रविणोदाअश्वौवायुःश्वेनौश्विनौषद् ॥ इतिनैघंटुकेपंचमोऽध्यायः ॥

वेदांग
अ. ५

॥ शिक्षादिवेदांगचतुष्टयंसमाप्तम् ॥

इदं पुस्तकं वैसासोपाब्दहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयवैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७, सन १९८६

॥ ३६ ॥

॥ अष्टाध्यायीसूत्रपाठप्रारंभः ॥

॥ अष्टाध्यायीसूत्रपाठप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिः ॐम् ॥ येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्यमहेश्वरात् । कृत्स्नव्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनेयेनमः
 ॥ १ ॥ येन धौतागिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः । तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनेयेनमः ॥ २ ॥ वाक्यकारं वररु
 चिं भाष्यकारं पतंजलिम् । पाणिनिं सूत्रकारं च प्रणतोऽस्मि मुनित्रयम् ॥ ३ ॥ अइउण् । ऋलृक् । एओङ् । ऐऔच् ।
 हयवरट् । लण् । जमङणनम् । झभञ् । घडधष् । जवगडदश् । खफछठथचटतव् । कपय् । शपसर् । हल् ।
 इति प्रत्याहारसूत्राणि ॥ वृद्धिरादैच् । अदेङ्गुणः । इको गुणवृद्धी । न धातुलोपार्धधातुके । कृतिच । दीधीवेवीटा
 म् । हलोऽनन्तराः संयोगः । मुखनासिकावचनोऽनुनासिकः । तुल्यास्यप्रयत्नसंवर्णम् । नाज्झलौ । ईदूदेद्विवचनं
 प्रगृह्यम् । अदसोमात् । शे । निपातएकाजनाङ् । ओत् । संबुद्धौ शाकल्यस्येतावनाषे । उजः । ऊँ । ईदूतौ च स
 त्म्यर्थे । दाधाघ्वदाप् ॥ १ ॥ आद्यन्तवदेकस्मिन् । तरप्तमपौघः । बहुगणवतुडतिसंख्या । णान्ताषट् । डतिच ।
 ककवतूनिष्ठा । सर्वादीनि सर्वनामानि । विभाषादिक्समासे बहुव्रीहौ । नवबुव्रीहौ । तृतीयासमासे । द्वन्द्वे च ।
 विभाषाजसि । प्रथमचरमतया ल्पार्धकतिपयनेमाश्च । पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि व्यवस्थायामसंज्ञायाम् ।
 स्वमज्ञातिधनाख्यायाम् । अन्तरंबहिर्योगोपसंव्यानयोः । स्वरादिनिपातमव्ययम् । तद्धितश्चासर्वविभक्तिः । कृन्मे
 जन्तः । क्त्वातोऽमुन्कमुनः ॥ २ ॥ अव्ययीभावश्च । शिसर्वनामस्थानम् । सुडनपुंसकस्य । नवेति विभाषा ।

इयणःसंप्रसारणम् । आद्यन्तौटकितौ । मिदचोऽन्त्यात्परः । एचइग्रस्वादेशे । षष्ठीस्थानेयोगा । स्थानेऽन्तर
तमः । उरण्परः । अलोऽन्त्यस्य । डिच्च । आदेःपरस्य । अनेकातिशत्सर्वस्य । स्थानिवदादेशोऽनल्विधौ । अचःप
रस्मिन्पूर्वविधौ । नपदान्तद्विर्वचनवरेयलोपस्वरसवर्णानुस्वारदीर्घजश्चर्विधिषु । द्विर्वचनेऽचि । अदर्शनलोपः
॥ ३ ॥ प्रत्ययस्यलुक्शुलुपः । प्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणम् । नलुमताङ्गस्य । अचोऽन्त्यादिटि । अलोऽन्त्यात्पूर्वउप
धौ । तस्मिन्नितिनिर्दिष्टपूर्वस्य । तस्मादित्युत्तरस्य । स्वरूपंशब्दस्याशब्दसंज्ञा । अणुदित्सवर्णस्यचाप्रत्ययः । तपर
स्तत्कालस्य । आदिरन्त्येनसहेता । येनविधिस्तदन्तस्य । वृद्धिर्यस्याचामादिस्तद्वृद्धम् । त्यदादीनिच । एङ्मा
चादेशे ॥ ४ ॥ वृद्धिराद्यन्तवदव्ययीभावःप्रत्ययस्यलुक्पञ्चदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥
गाङ्गुटादिभ्योऽष्णिङ् । विजइट् । विभाषोर्णोः । सार्वधातुकमपित् । असंयोगाल्लिट् । इन्धिभवतिभ्यां
च । मृडमृदगुधकुषक्लिशवदवसःक्त्वा । रुदविदमुषग्रहिस्वपिप्रच्छःसंश्च । इकोऽल्ल । हलन्ताच्च । लिङ्सिचावा
त्मनेपदेषु । उश्च । वागमः । हनःसिच् । यमोगन्धने । विभाषोपयमने । स्थाघ्नोरिच्च । नक्त्वासेट् । निष्ठाशी
ङ्स्विदिमिदिस्विदिघृषः । मृषस्तितिक्षायाम् ॥ १ ॥ उदुपधाद्भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम् । पूङ्क्त्वाच । नोप
धात्यफान्ताद्वा । वंचिलुञ्च्युतश्च । तृषिमृषिकृषेःकाश्यपस्य । रलोऽन्युपधाद्भावादेःसंश्च । ऊकालोऽङ्गस्वदीर्घ

पुतः । अचश्च । उच्चैरुदात्तः । नीचैरनुदात्तः । समाहारःस्वरितः । तस्यादितउदात्तमर्धह्रस्वम् । एकश्रुतिदूरा
त्संबुद्धौ । यज्ञकर्मण्यजपन्यूंस्वसामंमु । उच्चैस्तरांवावपङ्कारः । विभाषाछन्दसि । नसुब्रह्मण्यांस्वरितस्यतूदात्तः ।
देवब्रह्मणोरनुदात्तः । स्वरितात्संहितायामनुदात्तानाम् । उदात्तस्वरितपरस्यसन्नतरः ॥ २ ॥ अपृक्तएकाल्प्रत्ययः ।
तत्पुरुषःसमानाधिकरणःकर्मधारयः । प्रथमानिर्दिष्टसमासउपसर्जनम् । एकविभक्तिचापूर्वनिपाते । अर्थवदधातु
रप्रत्ययःप्रातिपदिकम् । कृत्तद्धितसमासाश्च । ह्रस्वोनपुंसकेप्रातिपदिकस्य । गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य । लुक्तद्धितलु
कि । इङ्गोण्याः । लुपियुक्तवद्भक्तिवचने । विशेषणानांचाजातेः । तदशिष्यसंज्ञाप्रमाणत्वात् । लुव्योगाप्रख्याना
त् । योगप्रमाणेचतदभावेऽदर्शनंस्यात् । प्रधानप्रत्ययार्थवचनमर्थस्यान्यप्रमाणत्वात् । कालोपसर्जनेचतुल्यम् ।
जात्याख्यायामेकस्मिन्बहुवचनमन्यतरस्याम् । अस्मदोद्वयोश्च । फल्गुनीप्रोष्ठपदानांचनक्षत्रे ॥ ३ ॥ छन्दसिपुन
र्वस्वोरेकवचनम् । विशाखयोश्च । तिष्यपुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वन्द्वेवबहुवचनस्यद्विवचनंनित्यम् । सरूपाणामेकशेषएकवि
भक्तौ । वृद्धोयूनातलक्षणश्चेदेवविशेषः । स्त्रीपुंवच्च । पुमान्स्त्रिया । भ्रातृपुत्रौस्वसृदुहितृभ्याम् । नपुंसकमनपुंस
केनैकवच्चास्यान्यतरस्याम् । पितामाम्ना । श्वशुरःश्वश्रवा । त्यदादीनिसर्वैर्नित्यम् । ग्राम्यपशुसंघेष्वतरुणेषुस्त्री
॥ ४ ॥ गाङ्गुटाद्युदुपधादपृक्तछन्दसिपुनर्वस्वोस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ भूवादयो

धातवः । उपदेशेऽजनुनासिक इत् । हलन्त्यम् । नविभक्तौ तुस्माः । आदिर्जिह्वः । षःप्रत्ययस्य । चुट् । लशक्ततद्धिते । तस्यलोपः । यथासंख्यमनुदेशःसमानाम् । स्वरितेनाधिकारः । अनुदात्तङितआत्मनेपदम् । भावकर्मणोः । कर्तरिकर्मव्यतिहारे । नगतिर्हिसार्थेभ्यः । इतरेतरान्योन्योपपदाच्च । नेर्विशः । परिव्यवेभ्यःक्रियः । विपराभ्यांजेः । आङोदोऽनास्यविहरणे ॥ १ ॥ क्रीडोऽनुसंपरिभ्यश्च । समवप्रविभ्यःस्थः । प्रकाशनस्थेयाख्ययोश्च । उदोऽनूर्ध्वकर्मणि । उपान्मन्त्रकरणे । अकर्मकाच्च । उद्धिभ्यांतपः । आङोयमहनः । समोगम्यृच्छिप्रच्छिस्वरत्यर्तिश्रुविदिभ्यः । निसमुपविभ्योहः । स्पर्धायामाङुः । गन्धनावक्षेपणसेवनसाहसिक्यप्रतियत्प्रकथनोपयोगेषुकृजः । अधेःप्रसहने । वेशब्दकर्मणः । अकर्मकाच्च । संमाननोत्संजनाचार्यकरणज्ञानभृतिविगणनव्ययेषुनियः । कर्तृस्थेचाशरीरेकर्मणि । वृत्तिसर्गतायनेषुकर्मणः । उपपराभ्याम् । आङुद्गमने ॥ २ ॥ वेःपादविहरणे । प्रोपाभ्यांसमर्थाभ्याम् । अनुपसर्गाद्वा । अपह्ववेज्ञः । अकर्मकाच्च । संप्रतिभ्यामनाध्यावे । भासनोपसंभाषाज्ञानयत्प्रविमत्युपमन्त्रणेषुवदः । व्यक्वाचांसमुच्चारणे । अनोरकर्मकात् । विभाषाविप्रलापे । अवाङ् । समःप्रतिज्ञाने । उदश्चरःसकर्मकात् । समस्तृतीयायुक्तात् । दाणश्चसाचेष्टतुर्थ्ये । उपाद्यमःस्वकरणे । ज्ञाश्रुस्मृदृशांसनः । नानोर्ज्ञः । प्रत्याङ्भ्यांश्रुवः । शदेःशितः ॥ ३ ॥ श्रियतेर्लुङ्लिङोश्च । पूर्ववत्सनः । आम्प्रत्ययवत्कृजोऽनुप्रयोगस्य ।

प्रोपाभ्यांयुजेरयज्ञपात्रेषु । समःक्षणवः । भुजोऽनवने । णेरणौयत्कर्मणौचेत्सकर्तानाध्याने । भीस्म्योर्हेतुभये । गृधिवंच्योःप्रलम्भने । लियःसंमाननशालीनीकरणयोश्च । मिथ्योपपदात्कृजोऽभ्यासे । स्वरितमितःकर्त्रभिप्राये क्रियाफले । अपाह्वदः । णिचश्च । समुदाङ्भ्योयमोऽग्रन्थे । अनुपसर्गाज्ज्ञः । विभाषोपपदेनप्रतीयमाने । शेषात्कर्तरिपरस्मैपदम् । अनुपराभ्यांकृजः । अभिप्रत्यतिभ्यःक्षिपः ॥ ४ ॥ प्राह्वहः । परेर्मृषः । व्याङ्परिभ्योरमः । उपाच्च । विभाषाकर्मकात् । बुधयुधनशजनेङ्प्रुदुल्लुभ्योणेः । निगरणचलनार्थेभ्यश्च । अणावकर्मकाच्चित्तवत्कर्तृकात् । नपादभ्याङ्भ्याङ्भ्यसपरिमुहरुचिनृतिवदवसः । वाक्यषः । द्युज्योलुङि । वृज्यःस्यसनोः । लुटिचकूपः ॥ ५ ॥ भूवादयःक्रीडोऽनुवेःपादश्रियतेःप्राह्वहस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥ ६ ॥ आकडा रादेकासंज्ञा । विप्रतिषेधेपरंकार्यम् । यूक्याख्यौनदी । नेयडुवङ्स्थानावस्त्री । वामि । ङितिह्रस्वश्च । शेषोध्यसखि । पतिःसमासएव । षष्ठीयुक्तश्छन्दसिवा । ह्रस्वलघु । संयोगेगुरु । दीर्घच । यस्मात्प्रत्ययविधिस्तदादिप्रत्ययेऽङ्गम् । सुप्तिङन्तपदम् । नःक्ये । सितिच । स्वादिष्वसर्वनामस्थाने । यचिभम् । तसौमत्वर्थे । अयस्मयादीनिच्छन्दसि ॥ १ ॥ बहुषुबहुवचनम् । व्येकयोर्द्विवचनैकवचने । कारके । ध्रुवमपायेऽपादानम् । भीत्रार्थानांभयहेतुः । पराजेरसोदः । वारणार्थानामीप्सितः । अन्तर्धौयेनादर्शनमिच्छति । आख्यातोपयोगे । जनिकर्तुःप्रकृ

तिः । भुवःप्रभवः । कर्मणायमभिप्रैतिसंप्रदानम् । रुच्यर्थानांप्रीयमाणः । श्लाघद्भुङ्क्ताशपांशीप्यमानः । धारे
 रुत्तमर्णः । स्पृहेरीप्सितः । क्रुधद्भुहेर्ष्यासूयार्थानांयंप्रतिकोपः । क्रुधद्भुहोरुपस्पृष्टयोःकर्म । राधीक्ष्योर्यस्यविप्रश्रः ।
 प्रत्याङ्भ्यांश्रुवःपूर्वस्यकर्ता ॥ २ ॥ अनुप्रतिगृणश्च । साधकतमंकरणम् । दिवःकर्मच । परिक्रयणेसंप्रदानमन्य
 तरस्याम् । आधरोऽधिकरणम् । अधिशीङ्स्थासांकर्म । अभिनिविशश्च । उपान्वध्याङ्वसः । कर्तुरीप्सिततमंकर्म ।
 तथायुक्तंचानीप्सितम् । अकधितंच । गतिवुद्धिप्रत्यवसानार्थशब्दकर्माकर्मकाणामणिकर्तासर्णौ । हृक्रोरन्यतरस्या
 म् । स्वतन्त्रःकर्ता । तत्प्रयोजकोहेतुश्च । प्राग्ग्रीश्वरान्निपाताः । चादयोऽसत्त्वे । प्रादयः । उपसर्गाःक्रियायोगे ।
 गतिश्च ॥ ३ ॥ ऊर्यादिच्चिडाचश्च । अनुकरणंचानितिपरम् । आदरानादरयोःसदसती । भूषणेऽलम् । अन्तर
 परिग्रहे । कणेमनसीश्रद्धाप्रतीपाते । पुरोऽव्ययम् । अस्तंच । अच्छगत्यर्थवदेषु । अदोऽनुपदेशे । तिरोऽन्तर्धौ ।
 विभाषाकृञि । उपाजेऽन्वाजे । साक्षात्प्रभृतीनिच । अनत्याधानउरसिमनसी । मध्येपदेनिवचनेच । नित्यंहस्ते
 पाणावुपयमने । प्राध्वंबन्धने । जीविकोपनिषदावौपम्ये । तेप्राग्धातोः ॥ ४ ॥ छन्दसिपरेऽपि । व्यवहिताश्च ।
 कर्मप्रवचनीयाः । अनुर्लक्षणे । तृतीयार्थे । हीने । उपोऽधिकेच । अपपरीवर्जने । आङ्मर्यादावचने । लक्षणेत्थंभू
 ताख्यानभागवीप्तासुप्रतिपर्यन्तवः । अभिरभागे । प्रतिःप्रतिनिधिप्रतिदानयोः । अधिपरीअनर्थकौ । सुःपूजायाम् ।

अतिरतिक्रमणेच । अपिःपदार्थसंभावनास्त्ववसर्गगर्हासमुच्चयेषु । अधिरीश्वरे । विभाषाकृञि । लःपरसौपदम् ।
 तङ्गनावात्मनेपदम् ॥ ५ ॥ तिङ्छीणित्रीणिप्रथममध्यमोत्तमाः । तान्येकवचनद्विवचनबहुवचनान्येकशः । सुपः ।
 विभक्तिश्च । युष्मद्युपपदेसमानाधिकरणेस्थानिन्यपिमध्यमः । प्रहासेचमन्योपपदेमन्यतेरुत्तमएकवच्च । अस्मद्यु
 त्तमः । शेषेप्रथमः । परःसंनिकर्षःसंहिता । विरामोऽवसानम् ॥ ६ ॥ आकडाराद्बहुष्वनुप्रतिगृणऊर्यादिच्छन्दसि
 तिङोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ ॥ इतिसूत्रपाठेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ समर्थःपदविधिः । सुबामन्त्रितेपराङ्गवत्स्वरे । प्राक्डारात्समासः । सहसुपा । अव्ययीभावः । अव्ययेवि
 भक्तिसमीपसमृद्धिव्युद्ध्यर्थभावात्ययासंप्रतिशब्दप्रादुर्भावपश्चाद्यथानुपूर्व्ययौगपद्यसादृश्यसंपत्तिसाकल्यान्तयच
 नेषु । यथासादृश्ये । यावदवधारणे । सुप्प्रतिनामात्रार्थे । अक्षशलाकासंख्याःपरिणा । विभाषा । अपपरिबहिरं
 चवःपंचम्या । आङ्मर्यादाभिबिध्योः । लक्षणेनाभिप्रतीआभिमुख्ये । अनुर्यत्समया । यस्यचायामः । तिष्ठद्भुप्रभृ
 तीनिच । पारेमध्येषष्ठ्यावा । संख्यावंश्येन । नदीभिश्च ॥ १ ॥ अन्यपदार्थेचसंज्ञायाम् । तत्पुरुषः । द्विगुश्च ।
 द्वितीयाश्रितातीतपतितगतात्यस्तप्राप्तापन्नैः । स्वयंकेन । खट्वाक्षेपे । सामि । कालाः । अत्यन्तसंयोगेच । तृतीया
 तत्कृतार्थेनगुणवचनेन । पूर्वसदृशसमोनार्थकलहनिपुणमिश्रश्लक्ष्णैः । कर्तृकरणेकृताबहुलम् । कृत्यैरधिकार्थवचने ।

अग्नेनव्यंजनम् । भक्ष्येणमिश्रीकरणम् । चतुर्थीतदर्थार्थबलिहितसुखरक्षितैः । पञ्चमीभयेन । अपेतापोढमुक्प
तितापत्रस्तैरल्पशः । स्लोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणिकेन । सप्तमीशौण्डैः ॥ २ ॥ सिद्धशुष्कपक्वबन्धैश्च । ध्वाङ्गेण
क्षेपे । कृत्यैर्ऋणे । संज्ञायाम् । केनाहोरात्रावयवाः । तत्र । क्षेपे । पात्रेसमितादयश्च । पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराण
नवकेवलाःसमानाधिकरणेन । दिक्संख्येसंज्ञायाम् । तद्वितार्थोत्तरपदसमाहारेच । संख्यापूर्वोद्धिगुः । कुत्सिता
निकुत्सनैः । पापाणकेकुत्सितैः । उपमानानिसामान्यवचनैः । उपमितंव्याघ्रादिभिःसामान्याप्रयोगे । विशेषणंवि
शेष्येणबहुलम् । पूर्वापरप्रथमचरमजघन्यसमानमध्यमध्यमवीराश्च । श्रेण्यादयःकृतादिभिः । केननश्विशिष्टेनान
ञ् ॥ ३ ॥ सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टाःपूज्यमानैः । वृन्दारकनागकुंजरैःपूज्यमानम् । कतरकतमौजातिपरिप्रश्ने । किं
क्षेपे । पोढायुवतिस्तोककतिपयगृष्टिधेनुवशावेहद्वष्कयणीप्रवृत्तश्रोत्रियाध्यापकधूर्तैर्जातिः । प्रशंसावचनैश्च । युवा
स्वलतिपलितवलिनजरतीभिः । कृत्यतुल्याख्याअजात्मा । बर्णावर्णेन । कुमारःश्रमणादिभिः । चतुष्पादोगर्भिण्या ।
मयूरव्यंसकादयश्च ॥ ४ ॥ समर्थोऽन्यपदार्थेसिद्धशुष्कसन्महद्वादश ॥ इतिद्वितीयाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ४ ॥
पूर्वापराधरोत्तरमेकदेशिनैकाधिकरणे । अर्धनपुंसकम् । द्वितीयतृतीयचतुर्थतुर्याण्यन्यतरस्याम् । प्राप्तापन्नेचद्वि
तीयया । कालाःपरिमाणिना । नञ् । ईषदकृता । षष्ठी । याजकादिभिश्च । ननिर्धारणे । पूरणगुणमुहितार्थसदव्यय

तव्यसमानाधिकरणेन । केनचपूजायाम् । अधिकरणवाचिनाच । कर्मणिच । तृजकाभ्यांकर्तरि । कर्तरिच । नित्यं
क्रीडाजीविकयोः । कुगतिप्रादयः । उपपदमतिङ् । अमैवाव्ययेन ॥ १ ॥ तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम् । क्त्वाच ।
शेषोबहुव्रीहिः । अनेकमन्यपदार्थे । संख्ययाव्ययासन्नादूराधिकसंख्याःसंख्येये । दिङ्गमान्यन्तराले । तत्रतेनेद
मितिसरूपे । तेनसहेतितुल्ययोगे । चार्थेद्वन्द्वः । उपसर्जनपूर्वम् । राजदन्तादिषुपरम् । द्वन्द्वेधि । अजाद्यदन्तम् ।
अल्पाचतरम् । सप्तमीविशेषणेबहुव्रीहौ । निष्ठा । वाहिताभ्यादिषु । कडाराःकर्मधारये ॥ २ ॥ पूर्वापराधरोत्तरं
तीयाप्रभृतीन्यष्टादश ॥ इतिद्वितीयाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ४ ॥ अनभिहिते । कर्मणिद्वितीया । तृतीया
चहोऽछन्दसि । अन्तरान्तरेणयुक्ते । कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे । अपवर्गेतृतीया । सप्तमीपञ्चम्यौकारकमध्ये । कर्म
प्रवचनीययुक्तेद्वितीया । यस्मादधिकंयस्यचेश्वरवचनंतत्रसप्तमी । पञ्चम्यपाङ्परिभिः । प्रतिनिधिप्रतिदानेचयस्मा
त् । गत्यर्थकर्मणिद्वितीयाचतुर्थ्यैर्चेष्टायामनध्वनि । चतुर्थीसंप्रदाने । क्रियार्थोपपदस्यचकर्मणिस्थानिनः । तुम
र्थाच्चभाववचनात् । नमःस्वस्तिस्वाहास्वधालंवषड्योगाच्च । मन्यकर्मण्यनादरेविभाषाप्राणिषु । कर्तृकरणयोस्तृती
या । सहयुक्तेऽप्रधाने । येनाङ्गविकारः ॥ १ ॥ इत्थंभूतलक्षणे । संज्ञोऽन्यतरस्यांकर्मणि । हेतौ । अकर्तर्युणेपञ्चमी ।
विभाषागुणेऽस्त्रियाम् । षष्ठीहेतुप्रयोगे । सर्वनाम्नस्तृतीयाच । अपादानेपञ्चमी । अन्यारादितरर्तेदिक्छन्दांचूत्तरप

दाआहियुके । षष्ठ्यतसर्थप्रत्ययेन । एनपाद्वितीया । पृथग्विनानानाभिस्तृतीयान्यतरस्याम् । करणेचस्तोकाल्पकृच्छ्र
कतिपयस्यासस्ववचनस्य । दूरान्तिकार्थैः षष्ठ्यन्यतरस्याम् । दूरान्तिकार्थेभ्योद्वितीयाच । सप्तम्यधिकरणेच ।
यस्यचभावेनभावलक्षणम् । षष्ठीचानादरे । स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूप्रसूतैश्च । आयुक्तकुशलाभ्यां
चासेवायाम् ॥२॥ यतश्चनिर्धारणम् । पंचमीविभक्ते । साधुनिपुणाभ्यामर्चायांसप्तम्यप्रतेः । प्रसितोत्सुकाभ्यांतृ
तीयाच । नक्षत्रेचलुपि । प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रेप्रथमा । संबोधनेच । सामन्त्रितम् । एकवचनसं
बुद्धिः । षष्ठीशेषे । ज्ञोऽविदर्थस्यकरणे । अधीगर्थदयेशांकर्मणि । कृजःप्रतियत्ने । रुजार्थानांभाववचनानामज्वरेः ।
आक्षिपिनाथः । जासिनिग्रहणनाटकाथपिषांहिसायाम् । व्यवहृणोःसमर्थयोः । दिवस्तदर्थस्य । विभाषोपसर्गे ।
द्वितीयात्राहणे । प्रेष्यब्रुवोर्हविषोदेवतासंप्रदाने ॥३॥ चतुर्थ्यर्थेबहुलंछन्दसि । यजेश्चकरणे । कृत्वोर्थप्रयोगेकालेऽ
धिकरणे । कर्तृकर्मणोःकृति । उभयप्राप्तौकर्मणि । कस्यचवर्तमाने । अधिकरणवाचिनश्च । नलोकाव्ययनिष्ठास्
त्थर्तृनाम् । अकेनोर्भविष्यदाधमर्थयोः । कृत्यानांकर्तरिया । तुल्यार्थैरतुलोपमाभ्यांतृतीयान्यतरस्याम् । चतुर्थी
चाशिष्यायुष्यमद्रभद्रकुशलमुत्सार्थहितैः ॥ ४ ॥ अनभिहितइत्थंभूतयतश्चप्रेष्यब्रुवोस्त्रयोदश ॥ इतिद्वितीयाध्या
येतृतीयःपादः ॥ १ ॥ ६ ॥ द्विगुरेकवचनम् । द्वन्द्वश्चप्राणितूर्यसेनाङ्गानाम् । अनुवादेचरणानाम् । अध्वर्युक्

तुरनपुंसकम् । अध्ययनतोऽविप्रकृष्टारूयानाम् । जातिरप्राणिनाम् । विशिष्टलिङ्गेनदीदेशोऽग्रामाः । धुद्रजन्त
वः । येषांचविरोधःशाश्वतिकः । शूद्राणामनिरवसितानाम् । गवाश्वप्रभृतीनिच । विभाषावृक्षमृगतृणधान्यव्यं
जनपशुशकुन्यश्ववडवपूर्वापराधरोत्तराणाम् । विप्रतिषिद्धंचानधिकरणवाचि । नदधिपयआदीनि । अधिकरणे
तावत्त्वेच । विभाषासमीपे । सनपुंसकम् । अव्ययीभावश्च । तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारयः । संज्ञायांकन्थोशीनरेषु
॥ १ ॥ उपज्ञोपक्रमंतदाद्याचिख्यासायाम् । छायाबाहुल्ये । सभाराजामनुष्यपूर्वा । अशालाच । विभाषासेनासु
राच्छायाशालानिशानाम् । परवल्लिङ्गद्वन्द्वतत्पुरुषयोः । पूर्ववदश्ववडवौ । हेमन्तशिशिरावहोरात्रेचच्छन्दसि ।
रात्राह्वाहाःपुंसि । अपथंनपुंसकम् । अर्धर्चाःपुंसिच । इदमोऽनुवादेशोऽशनुदात्तस्तृतीयादौ । एतदस्त्रतसोस्त्रतमौ
चानुदात्तौ । द्वितीयादौस्वेनः । आर्धधातुके । अदोजग्धिर्त्यप्तिकिति । लुङ्सनोर्घस्तृ । घञपोश्च । बहुलंछन्दसि ।
लिव्यन्यतरस्याम् ॥ २ ॥ वेजोवयिः । हनोवधलिङि । लुङिच । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । इणोगालुङि । णौ
गमिरबोधने । सनिच । इडश्च । गाङ्गिटि । विभाषालुङ्ङोः । णौचसंश्चङोः । अस्तेभूः । ब्रुवोवचिः । चक्षिङः
ख्याञ् । वालिटि । अजेर्व्यघञपोः । वायौ । ण्यक्षत्रियार्षजितोयूनिलुगणिजोः । पैलादिभ्यश्च । इजःप्राचाम्
॥ ३ ॥ नतौत्वलिभ्यः । तद्राजस्यबहुपुतेनैवास्त्रियाम् । यस्कादिभ्योगोत्रे । यजजाश्च । अत्रिभृगुकुम्भवसिष्ठगोत

माङ्गिरोभ्यश्च । बहुचइभःप्राच्यभरतेषु । नगोपवनादिभ्यः । तिककितवादिभ्योद्वन्द्वे । उपकादिभ्योऽन्यतरस्या
मद्वन्द्वे । आगस्त्यकौण्डिन्ययोरगस्तिकुण्डिनच् । सुपोधातुप्रातिपदिकयोः । अदिप्रभृतिभ्यःशपः । बहुलंछन्दसि ।
यङोऽचिच्च । जुहोत्यादिभ्यःशुः । बहुलंछन्दसि । गातिस्थाघुपाभूभ्यःसिचःपरस्मैपदेषु । विभाषाघ्राधेद्शाच्छासः ।
तनादिभ्यस्तथासोः । मन्त्रेषसह्रणशवृदहाद्वृचकृगमिजनिभ्योलेः ॥ ४ ॥ आमः । अव्ययादाप्सुपः । नाव्ययीभा
वादतोऽम्बपंचम्याः । तृतीयासप्तम्योर्बहुलम् । लुटःप्रथमस्यडारौरसः ॥ ५ ॥ द्विगुरुपज्ञोपक्रमंवेजोवजिर्नतौत्व
लिभ्यआमःपञ्च ॥ इतिद्वितीयाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ प्रत्ययः । परश्च । आद्युदात्तश्च । अनुदात्तौसुप्पितौ । गुप्तिज्किञ्च्यःसन् । मान्वधदान्शान्भ्योदीर्घश्चाभ्या
सस्य । धातोःकर्मणःसमानकर्तृकादिच्छायांवा । सुपआत्मनःक्यच् । काम्यच्च । उपमानादाचारे । कर्तुःक्यङ्सलो
पश्च । भृशादिभ्योभुव्यच्चेर्लोपश्चहलः । लोहितादिडाङ्भ्यःक्यष् । कष्टायक्रमणे । कर्मणोरोमन्थतपोभ्यांवर्तिच
रोः । बाष्पोष्मभ्यामुद्गमने । शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेधेभ्यःकरणे । सुखादिभ्यःकर्तृवेदनायाम् । नमोवरिवश्चित्रङः
क्यच् । पुच्छभाण्डचीवराणिङ् ॥ १ ॥ मुण्डमिश्रश्लक्ष्णलवणव्रतवस्त्रहलकलकृततूस्तेभ्योणिच् । धातोरेकाचो
हलादेःक्रियासमभिहारेयङ् । नित्यंकौटिल्येगतौ । लुपसदचरजपजभदहदशगृभ्योभावगर्हायाम् । सत्यापपाशरूप

वीणातूलश्लोकसेनालोमत्वचवर्मवर्णचूर्णचुरादिभ्योणिच् । हेतुमतिच । कण्डादिभ्योयक् । गुपूधूपविच्छिपणिपनि
भ्यआयः । ऋतेरीयङ् । कमेर्णिङ् । आयादयआर्धधातुकेवा । सनाद्यन्ताधातवः । स्यतासील्लुटोः । सिञ्चबहुलं
लेटि । कास्प्रत्ययादाममन्त्रेलिटि । इजादेश्चगुरुमतोऽनृच्छः । दयायासश्च । उषविदजागृभ्योऽन्यतरस्याम् ।
भीहीभृहुयांश्लुवच्च । कृञ्चानुप्रयुज्यतेलिटि ॥ २ ॥ विदांकुर्वन्वित्यन्यतरस्याम् । अभ्युत्सादयांप्रजनयांचिकयांर
मयामकःपावयांक्रियाद्विदामक्रन्नितिच्छन्दसि । चिल्लुङि । च्लेःसिच् । शलङ्गुपधादनिटःक्सः । श्लिषआलिङ्ग
ने । नह्रशः । णिश्रिद्रुभ्यःकर्तरिचङ् । विभाषाघेद्भ्योः । गुपेऽछन्दसि । नोनयतिध्वनयत्येलयत्यर्दयतिभ्यः ।
अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् । लिपिसिचिह्नश्च । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । पुषादिद्युताद्युदितःपरस्मैपदेषु । स
र्तिशास्त्यर्तिभ्यश्च । इरितोवा । जृस्तम्भुचुम्लुचुम्बुलुचुगुलुचुगुलुचुम्बुभ्यश्च । कृमृहरुहिभ्यश्छन्दसि । चिप्तेपदः
॥ ३ ॥ दीपजनबुधपूरितायिप्यायिभ्योऽन्यतरस्याम् । अचःकर्मकर्तरि । दुहश्च । नरुधः । तपोऽनुतापेच । चि
णभावकर्मणोः । सार्वधातुकेयक् । कर्तरिशप् । दिवादिभ्यःश्यन् । वाभ्राशभ्लाशभ्रमुक्रमुक्लुमुत्रसित्रुटिलषः ।
यसोऽनुपसर्गात् । संयसश्च । स्वादिभ्यःशुः । श्रुवःशृच । अक्षोऽन्यतरस्याम् । तनूकरणेतक्षः । तुदादिभ्यःशः ।
रुधादिभ्यःश्रम् । तनादिकृञ्भ्यउः । धिन्विकृण्वयोरच ॥ ४ ॥ ऋयादिभ्यःश्वा । संभुस्तुंभुस्कंभुस्तुंभुस्तुं

ज्यःशुभः । हलःशःशानज्ज्ञौ । छन्दसिधायजपि । व्यत्ययोबहुलम् । लिङ्ग्याशिष्यङ् । कर्मवत्कर्मणानुल्यक्रि
यः । तपस्तपःकर्मकस्यैव । नदुहस्तुनमांयक्चिणौ । कुषिरजोःप्राचांश्यनपरस्मैपदं च । धातोः । तत्रोपपदंसप्तमी
स्थम् । कृदतिङ् । वासरूपोस्त्रियाम् । कृत्याःप्राङ्णुलः । तव्यस्तव्यानीयरः । अचोयत् । पोरदुपधात् । शकि
सहोश्च । गदमदचरयमश्चानुपसर्गे ॥ ५ ॥ अवद्यपण्यवर्यागर्हपणितव्यानिरोधेषु । वहांकरणम् । अर्यःस्वामिवै
श्ययोः । उपसर्गाकाल्याप्रजने । अजर्यसंगतम् । वदःसुपिक्यप्च । भुवोभावे । हनस्तच । एतिस्तुशास्वृदुषःक्य
५ । ऋदुपधाच्चाकृपिचृतेः । ईचलनः । भृजोऽसंज्ञायाम् । मृजेर्विभाषा । राजसूयसूर्यमृषोद्यरुच्यकुप्यकृष्टपच्या
व्यध्याः । भिद्योऽद्यौनदे । पुष्यसिद्यौनक्षत्रे । विपूयविनीयजित्यामुंजकल्कहलिषु । प्रत्यपिभ्यांग्रहेश्छन्दसि ।
पदास्वैरिबाह्यापक्ष्येषु च । विभाषाकृवृषोः ॥ ६ ॥ युग्यंचपत्रे । अमावस्यदन्यतरस्याम् । छन्दसिनिष्टक्यदेवहूयप्र
णीयोऽनीयोऽच्छिष्यमर्यस्तर्थाध्वर्यखन्यखान्यदेवयज्यापृच्छ्यप्रतिषीव्यब्रह्मवाद्यभाव्यस्ताव्योपचाय्यपृडानि । ऋह
लोर्ण्यत् । ओरावश्यके । आसुयुवपिरपिलपित्रपिचमश्च । आनाय्योऽनित्ये । प्रणाय्योऽसंमतौ । पाय्यसांनाय्य
निकाय्यधाय्यामानहविर्निवाससामिधेनीषु । ऋतौकुण्डपाय्यसंचाय्यौ । अग्नौपरिचाय्योपचाय्यसमूह्याः । चित्या
मिचित्येच । ण्वुल्लृचौ । नन्दिग्रहिपचादिभ्योऽल्युणिन्यचः । इगुपधज्ञाप्रीकिरःकः । आतश्चोपसर्गे । पाप्नाध्माधेङ्

हशःशः । अनुपसर्गाह्मिष्यविन्दधारिपारिवेद्युदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्च । ददातिदधात्योर्विभाषा । ज्वलितिकसन्ते
भ्योणः ॥ ७ ॥ श्याद्यधास्तुसंरुवतीणवसावहलिहश्लिषश्वसश्च । दुन्योरनुपसर्गे । विभाषाग्रहः । गेहेकः । शिल्पि
निण्वुन् । गस्थकन् । ण्युट् । हश्चब्रीहिकालयोः । प्रुसत्वःसमभिहारेवुन् । आशिषिच । प्रत्ययोमुण्डविदांदीपज
नक्र्यादिभ्योऽवद्ययुग्यंचश्याद्व्याधादश ॥ इतिनृतीयाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४३ ॥ कर्मण्यण् । ह्वावामश्च । आ
तोऽनुपसर्गेकः । सुपिस्थः । तुन्दशोकयोःपरिमृजापनुदोः । प्रेदाज्ञः । समिख्यः । गापोष्टक् । हरतेरनुद्यमनेऽच ।
वयसिच । आङित्ताच्छील्ये । अर्हः । स्तम्बकर्णयोरमिजपोः । शमिधातोःसंज्ञायाम् । अधिकरणेशेतेः । चरेष्टः ।
भिक्षासेनादायेषु च । पुरोऽग्रतोऽग्रेषुसर्तेः । पूर्वैकर्तरि । कृजोहेतुताच्छील्यानुलोम्येषु ॥ १ ॥ दिवाविभानिशाप्र
भाभास्कारान्तानन्तादिबहुनान्दीकिंलिपिलिबिबलिभक्तिकर्तृचित्रक्षेत्रसंख्याजङ्गाबाह्वर्यसङ्घनुररुःषु । कर्मणिभृ
तौ । नशब्दश्लोककलहगाथावैरचाटुसूत्रमन्त्रपदेषु । स्तम्बशकृतोरिन् । हरतेर्दतिनाथयोःपशौ । फलेग्रहिरात्मंभ
रिश्च । छन्दसिवनसनरक्षिमथाम् । एजेःखश् । नासिकास्तनयोध्माधेटोः । नाडीमुष्ट्योश्च । उदिकूलेरुजिवहोः ।
वहाभ्रेलिहः । परिमाणेषु च । मितनखेच । विध्वरुषोस्तुदः । असूर्यललाटयोर्दशितपोः । उग्रंपश्येरंमदपाणिंध
माश्च । प्रियवशेवदःखच् । द्विषत्परयोस्तापेः । वाचियमोव्रते ॥ २ ॥ पूःसर्वयोर्दारिसहोः । सर्वकूलाभ्रकरीषेषुक

षः । मेघतिभयेषुकृजः । क्षेमप्रियमद्रेऽण्च । आशितेभुवःकरणभावयोः । संज्ञायां भृद्वृजिधारिसहितपिदमः ।
गमश्च । अन्तात्यन्ताध्वदूरपारसर्वानन्तेषुडः । आशिषिहनः । अपेक्षेशतमसोः । कुमारशीर्षयोर्णिनिः । लक्षणेजा
यापत्योष्टक् । अमनुष्यकर्तृकेच । शक्तौहस्तिकपाटयोः । पाणिघताडघौशिल्पिनि । आढ्यसुभगस्थूलपलितनग्रा
न्धप्रियेषुच्यर्थेवच्चौकृजःकरणेरुयुन् । कर्तरिभुवःखिण्णुच्युकजौ । स्पृशोऽनुदकेकिन् । ऋत्विग्दधृक्स्रग्दिगु
ष्णिगंचुयुजिकृञ्चांच । त्यदादिषुदृशोनालोचनेकश्च ॥३॥ सत्सृद्विषद्रुहदुहयुजविदभिदच्छिदजिनीराजामुपसर्गेऽपि
क्विप् । भजोण्विः । छन्दसिसहः । वहश्च । कव्यपुरीषपुरीष्येषुज्युद् । हव्येऽनन्तःपादम् । जनसनखनक्रमगमोवि
द् । अदोऽनन्ने । ऋव्येच । दुहःकब्धश्च । मन्त्रेश्वेतवहोक्थशस्पुरोडाशोण्विन् । अवेयजः । विजुपेच्छन्दसि । आ
तोमनिन्कनिन्वनिपश्च । अन्येभ्योऽपिट्श्यन्ते । क्विप्च । स्थःकच । सुप्यजातौणिनिस्ताच्छील्ये । कर्तर्युपमाने ।
व्रते ॥ ४ ॥ बहुलमाभीक्ष्ये । मनः । आत्ममानेखश्च । भूते । करणेयजः । कर्मणिहनः । ब्रह्मभ्रूणवृत्रेषुक्विप् ।
बहुलंछन्दसि । सुकर्मपापमन्त्रपुण्येषुकृजः । सोमेसुजः । अग्नौचेः । कर्मण्यग्न्याख्यायाम् । कर्मणीनिविक्रियः ।
दृशेःकनिप् । राजनियुधिकृजः । सहेच । सप्तम्यांजनेर्डः । पंचम्यामजातौ । उपसर्गेचसंज्ञायाम् । अनौकर्मणि
॥ ५ ॥ अन्येष्वपिट्श्यते । निष्ठा । सुयजोर्ङ्निप् । जीर्यतेरतृन् । छन्दसिलिट् । लिटःकानज्वा । कसुश्च । भाषा

यांसदवसश्रुवः । उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च । लुङ् । अनद्यतनेलङ् । अभिज्ञावचनेलृट् । नयदि । विभाषा
साकाङ्क्षे । परोक्षेलिट् । हशश्वतोर्लङ् । प्रश्नेचासन्नकाले । लृट्स्मे । अपरोक्षेच । ननौपृष्टप्रतिवचने ॥६॥ नन्वो
र्विभाषा । पुरिलुङ्गस्मे । वर्तमानेलट् । लटःशतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे । संबोधनेच । लक्षणहेत्वोः
क्रियायाः । तौसत् । पूङ्ग्यजोःशानन् । ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषुचानश् । इङ्धार्योःशत्रुकृच्छिणि । द्विषोऽमि
त्रे । सुजोयज्ञसंयोगे । अर्हःप्रशंसायाम् । आक्तेस्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु । तृन् । अलंकृञ्जिराकृञ्प्रजनोत्पचो
त्पतोन्मदरुच्यपत्रपवृतुवृधुसहचरइण्यच् । णेइछन्दसि । भुवश्च । ग्लाजिस्थश्चग्लुः । त्रसिगृधिधृषिक्षिपेःकृः ॥७॥
शमित्यष्टाभ्योधिनुण् । संपृचानुरुधाङ्यमाङ्यसपरिसृसंसृजपरिदेविसंज्वरपरिक्षिपपरिरटपरिवदपरिदहपरिमुह
दुषद्विषद्रुहदुहयुजाक्रीडविविचत्यजरजभजातिचरापचरामुषाभ्याहनश्च । वौकषलसकत्थस्रम्भः । अपेचलषः ।
प्रेलपसृद्रुमथवदवसः । निन्दहिंसक्लिशखादविनाशपरिक्षिपपरिरटपरिवादिव्याभाषासूजोवुञ् । देविकुशोश्चोपस
र्गे । चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच् । अनुदात्तेतश्चहलादेः । जुचङ्म्यदन्द्रम्यसृगृधिज्वलशुचलषपतपदः । क्रुधम
ण्डार्थेभ्यश्च । नयः । सूददीपदीक्षश्च । लषपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशृभ्यउकञ् । जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृडःषाक
न् । प्रजोरिनिः । जिहृक्षिविशीर्णवमाव्यथाभ्यमपरिभूपसूभ्यश्च । स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्राश्रद्धाभ्यआलुच् ।

दाधेदिशदसदोरुः । सृष्ट्यदःकमरच् ॥ ८ ॥ भंजभासमिदोधुरच् । विदिभिदिच्छिदेःकुरच् । इप्नशजिसर्ति
 भ्यःकरप् । गत्वरश्च । जागरूकः । यजजपदशांयङः । नमिकम्पिस्म्यजसकमर्हिसदीपोरः । सनाशंसभिक्षङः ।
 बिंदुरिच्छुः । क्याच्छन्दसि । आहृगमहनजमःकिकिनौलिट् । स्वपितृषोर्नजिङ् । शृवन्धोराहः । भियःकुकुक
 नौ । स्थेज्ञभासपिसकसोवरच् । यश्चयङः । भ्राजभासधुर्विद्युतोर्जिपृजुग्रावस्तुवःकिप् । अन्येभ्योऽपिहृश्यते ।
 भुवःसंज्ञान्तरयोः । विप्रसंभ्योडुसंज्ञायाम् ॥ ९ ॥ धःकर्मणिष्टृन् । दाक्षीशसयुजस्तुतुदसिसिचमिहपतदशनहः
 करणे । हलसूकरयोःपुवः । अर्तिलूधूसूखनसहचरइत्रः । पुवःसंज्ञायाम् । कर्तरिचर्षिदेवतयोः । जीतःकः । म
 तिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च । कर्मणिदिवापूःसर्वसत्सूबहुलमन्येष्वपिनन्वोःशमितिभंजभासधःकर्मण्यष्टौ ॥ इतितृतीया
 ध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ३ ॥ उणादयोबहुलम् । भूतेऽपिहृश्यन्ते । भविष्यतिगम्यादयः । यावत्पुरानिपात
 योर्लट् । विभाषाकदाकह्योः । किंवृत्तेलिप्सायाम् । लिप्स्यमानसिद्धौच । लोट्थलक्षणेच । लिङ्चोर्ध्वमौहूर्तिके ।
 तुमुन्बुलौक्रियायांक्रियार्थायाम् । भाववचनाश्च । अप्कर्मणिच । लृट्शेषेच । लृट्ःसद्वा । अनद्यतनेलुट् । पदरु
 जविशस्पृशोषञ् । सृस्थिरे । भावे । अकर्तरिचकारकेसंज्ञायाम् । परिमाणाख्यायांसर्वेभ्यः ॥ १ ॥ इङश्च ।
 उपसर्गेरुवः । समियुद्बुवः । श्रिणीभुवोऽनुपसर्गे । वौक्षुश्रुवः । अवोदोर्नियः । प्रेदुस्तुल्लुवः । निरभ्योःपूर्वोः ।

उक्त्योर्ग्रहः । कृधान्ये । यज्ञेसमिस्तुवः । प्रेस्त्रोऽयज्ञे । प्रथनेवावशब्दे । छन्दोनाम्निच । उदिग्रहः । समिमुष्टौ ।
 परिन्योर्नीणोर्धूताश्चेषयोः । परावनुपात्ययइणः । व्युपयोःशेतेःपर्याये । हस्तादानेचेरस्तेये ॥ २ ॥ निवासचित्ति
 शरीरोपसमाधानेष्वादेश्चकः । संघेचानौत्तराधये । कर्मव्यतिहारेणच्छ्रियाम् । अभिविधौभावइनुण् । आक्रोशेऽ
 वन्योर्ग्रहः । प्रेलिप्सायाम् । परौयज्ञे । नौवृधान्ये । उदिश्रयतियौतिपूद्वुवः । विभाषाङिरुप्पुवोः । अवेग्रहोवर्ष
 प्रतिबन्धे । प्रेवणिजाम् । रश्मौच । वृणोतेराच्छादने । परौभुवोऽवज्ञाने । एरच् । कृदोरप् । ग्रहवृहणिश्चिगम
 श्च । उपसर्गेऽदः । नौणच् ॥ ३ ॥ व्यधजपोरनुपसर्गे । स्वनहसोर्वा । यमःसमुपनिविषुच । नौगदनदपठस्वनः ।
 कणोवीणायांच । नित्यंपणःपरिमाणे । मदोऽनुपसर्गे । प्रमदसंमदौहर्षे । समुदीरजःपशुषु । अक्षेयुगलहः । प्रजने
 सर्तेः । हःसंप्रसारणंचन्यभ्युपविषु । आङियुद्धे । निपानमाहावः । भावेऽनुपसर्गस्य । हनश्चवधः । मूर्तौघनः ।
 अन्तर्धनोदेशे । अगारैकदेशेप्रघणःप्रघाणश्च । उद्धनोऽत्याधानम् ॥ ४ ॥ अपघनोऽङ्गम् । करणेऽयोविद्वुषु ।
 स्तम्बेकच । परौघः । उपघ्नआश्रये । संघोद्धौगणप्रशंसयोः । निघोनिमितम् । द्वितःकित्रः । द्वितोऽथुच् । यज
 याचयतविच्छप्रच्छरक्षोनङ् । स्वपोनन् । उपसर्गेघोःकिः । कर्मण्यधिकरणेच । स्त्रियांकिन् । स्थागापापचोभावे ।
 मन्त्रेवृषेपचमनविदभूवीराउदात्तः । ऊतियूतिजूतिसातिहेतिकीर्तयश्च । व्रजयजोर्भावेक्यप् । संज्ञायांसमजनिष

दनपतमनविदषुशीङ्भृजिणः । कृजःशच ॥ ५ ॥ इच्छा । अप्रत्ययात् । गुरोश्चहलः । षिन्निदादिभ्योऽङ् ।
चन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च । आतश्चोपसर्गे । ण्यासश्चन्योयुच् । रोगाख्यायांण्वुल्बहुलम् । संज्ञायाम् । विभाषा
ख्यानपरिप्रश्नयोरिच्च । पर्यायार्हणोत्पत्तिषुण्वुच् । आक्रोशेनञ्यनिः । कृत्यल्युटोबहुलम् । नपुंसकेभावेक्तः ।
ल्युट् । कर्मणिचयेनसंस्पर्शात्कर्तुःशरीरसुखम् । करणाधिकरणयोश्च । पुंसिसंज्ञायांघःप्रायेण । गोचरसंचरवहत्र
जव्यजापणनिगमाश्च । अवेत्स्त्रोर्घञ् ॥ ६ ॥ हलश्च । अध्यायन्यायोद्यावसंहाराधारावायाश्च । उदङ्कोऽनुदके ।
जालमानायः । खनोघच । ईषद्दुःसुषुकृच्छाकृच्छार्थेषुखल् । कर्तृकर्मणोश्चभूकृजोः । आतोयुच् । छन्दसिगत्यर्थे
भ्यः । अन्येभ्योऽपिदृश्यते । वर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वा । आशंसायांभूतवच्च । क्षिप्रवचनेलृट् । आशंसावचने
लिङ् । नानद्यतनवत्क्रियाप्रबन्धसामीप्ययोः । भविष्यतिमर्यादावचनेऽवरस्मिन् । कालविभागेचानहोरात्राणाम् ।
परस्मिन्विभाषा । लिङ्गित्तेलृङ्क्रियातिपत्तौ । भूतेच ॥ ७ ॥ वोताप्योः । गर्हायांलङपिजात्वोः । विभाषाकथ
मिलिङ्च । किंवृत्तेलिङ्लृटौ । अनवहृद्यमर्षयोरकिंवृत्तेऽपि । किंकिलास्त्यर्थेषुलृट् । जातुयदोर्लिङ् । यच्चयत्रयोः ।
गर्हायांच । चित्रीकरणेच । शेषेलृडयदौ । उताप्योःसमर्थयोर्लिङ् । कामप्रवेदनेकच्चिति । संभावनेऽलमितिचे
त्सिद्धाप्रयोगे । विभाषाधातौसंभावनवचनेऽयदि । हेतुहेतुमतोर्लिङ् । इच्छार्थेषुलिङ्गोऽटौ । समानकर्तृकेषुतुमुन् ।

लिङ् । इच्छार्थेभ्योविभाषावर्तमाने ॥ ८ ॥ विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थनेषुलिङ् । लोट् । प्रैषातिसर्ग
प्राप्तकालेषुकृत्याश्च । लिङ्गोर्ध्वमौहूर्तिके । स्मेलोट् । अधीष्टेच । कालसमयवेलासुतुमुन् । लिङ्यदि । अर्हेकृत्यत्
चश्च । आवश्यकाधमर्ण्ययोर्णिनिः । कृत्याश्च । शकिलिङ् । आशिषिलिङ्गोऽटौ । किञ्चकौचसंज्ञायाम् । माङ्लिङ् ।
स्मोत्तरेलङ्च ॥ उणादयङ्ङोनिवासव्यधजपोरपघनइच्छाहलश्चवोताप्योर्विधिषोडश ॥ इतितृतीयाध्यायेतृतीयः
पादः ॥ ३ ॥ ॥ धातुसंबन्धेप्रत्ययाः । क्रियासमभिहारेलोट्लोटोहिस्वौवाचतध्वमोः । समुच्चयेऽन्यतरस्याम् ।
यथाविध्यनुप्रयोगःपूर्वस्मिन् । समुच्चयेसामान्यवचनस्य । छन्दसिलुङ्ङिट् । लिङ्येलेट् । उपसंवादाशङ्कयोश्च ।
तुमर्थेसेसेनसेअसेन्कसेकसेनध्वैअध्वैन्कध्वैकध्वैन्शध्वैशध्वैन्तवैतवेङ्गवेनः । प्रयैरोहिष्यैअव्यधिष्यै । दृशेविल्येच ।
शकिणमुल्कमुलौ । ईश्वरेतोसुन्कसुनौ । कृत्यार्थेतवैकेकेन्यत्वनः । अवचक्षेच । भावलक्षणेस्थेण्कृञ्चदिचरिहुत
मिजनिभ्यस्तोसुन् । सृपित्दोःकसुन् । अलंखल्वोःप्रतिषेधयोःप्राचांक्त्वा । उदीचांमाङोव्यतीहारे । परावरयोगेच
॥ १ ॥ समानकर्तृकयोःपूर्वकाले । आभीक्ष्येणमुल्च । नयद्यनाकाङ्क्षे । विभाषाग्रेप्रथमपूर्वेषु । कर्मण्याक्रोशेकृजः
खमुञ् । स्वादुमिणमुल् । अन्यथैवंकथमित्थंसुसिद्धाप्रयोगश्चेत् । यथातथयोरसूयाप्रतिवचने । कर्मणिदृशिविदोः
साकल्ये । यावतिविन्दजीवोः । चर्मोदरयोःपूरेः । वर्षप्रमाणजलोपश्चास्यान्यतरस्याम् । चेलेक्रोपेः । निमूलसम्

लयोःकषः । शुष्कपूर्णरूपेषुपिषः । समूलाकृतजीवेषुहन्कृश्रहः । करणेहनः । स्नेहनेपिषः । हस्तेवर्तिग्रहोः ।
स्वेपुषः ॥ २ ॥ अधिकरणेबन्धः । संज्ञायाम् । कर्त्रोर्जीवपुरुषयोर्नेशिवहोः । ऊर्ध्वेशुषिपूरोः । उपमानेकर्मणिच ।
कषादिषुयथाविध्यनुप्रयोगः । उपदंशस्तृतीयायाम् । हिंसार्थानांचसमानकर्मकाणाम् । सप्तम्यांचोपपीडरुधकर्षः ।
समाससौ । प्रमाणेच । अपादानेपरीप्सायाम् । द्वितीयायांच । स्वाङ्गेऽध्रुवे । परिहृिश्यमानेच । विशिपतिपदि
स्कन्दांव्याप्यमानासेव्यमानयोः । अस्यतितृषोःक्रियान्तरेकालेषु । नाक्यादिशिग्रहोः । अव्ययेऽयथाभिप्रेताख्या
नेकृजःक्त्वाणमुलौ । तिर्यच्यपवर्गे ॥ ३ ॥ स्वाङ्गेतस्प्रत्ययेकृभ्वोः । नाधार्थप्रत्ययेच्यर्थे । तूष्णीमिभुवः । अन्व
च्यानुलोम्ये । शकधृषज्ञाग्लाघटरभलभक्रमसहार्हास्त्यर्थेषुतुमुन् । पर्यासिवचनेष्वलमर्थेषु । कर्तरिकृत् । भव्यगेय
प्रवचनीयोपस्थानीयजन्याप्लाव्यापात्यावा । लःकर्मणिचभावेचाकर्मकेभ्यः । तयोरेवकृत्यकखलर्थाः । आदिकर्म
णिकःकर्तरिच । गत्यर्थाकर्मकश्लिषशीङ्स्थासवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च । दाशगोघ्नौसंप्रदाने । भीमादयोऽपादा
ने । ताभ्यामन्यत्रोणादयः । कोऽधिकरणेचभ्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः । लस्य । तिस्रस्त्रिसिन्धस्यमिन्वस्मस्ता
तांज्ञासाधाध्वमिड्हिमहिङ् । टितआत्मनेपदानांटेरे । थासःसे ॥ ४ ॥ लिटस्तस्ययोरेशिशरेच् । परस्मैपदानांणल
तुसुस्थलधुसणत्वमाः । विदोलटोवा । ब्रुवःपञ्चानामादितआहोब्रुवः । लोटोलङ् । एरुः । सेह्यपिच्च । वाछन्दसि ।

मेर्निः । आमेतः । सवाभ्यांवामौ । आडुत्तमस्यपिच्च । एतए । लेटोऽडाटौ । आतए । वैतोऽन्यत्र । इतश्चलोपः
परस्मैपदेषु । सउत्तमस्य । नित्यंडितः । इतश्च ॥ ५ ॥ तस्यस्थमिपांतांतंतामः । लिङःसीयुट् । यासुट्परस्मैपदेषुदा
त्तोडिच्च । किदाशिषि । झस्यरन् । इटोऽत् । सुट्तिथोः । शेर्जुस् । सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च । आतः । लङःशाक
टायनस्यैव । द्विषश्च । तिङ्तिस्त्सार्वधातुकम् । आर्धधातुकंशेषः । लिङ् । लिङाशिषि । छन्दस्युभयथा । धातुसं
बन्धेसमानाधिकरणेस्वाङ्गेलिटस्तस्यस्थमिपांसप्तदश ॥ इतितृतीयाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ इत्यष्टा
ध्यायीसूत्रपाठेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ इयाप्प्रातिपदिकात् । स्त्रौजसमौटुष्टाभ्याम्भिस्ङेभ्याम्भ्यस्ङसिभ्याम्भ्यस्ङसोसाम्ङ्योस्सुप् । स्त्रियाम् ।
अजाद्यतष्टाप् । ऋन्नेभ्योङीप् । उगितश्च । वनोरच । पादोऽन्यतरस्याम् । टाबृचि । नषट्स्वसादिभ्यः । मनः ।
अनोबहुव्रीहेः । डाबुभाभ्यामन्यतरस्याम् । अनुपसर्जनात् । टिह्वाणञ्द्वयसज्दघ्नमात्रत्तयठक्ठक्ञ्करण्युनां ।
यञश्च । प्राचांष्फतद्धितः । सर्वत्रलोहितादिकतन्तेभ्यः । कौरव्यमांडूकाभ्यांच । वयसिप्रथमे ॥ १ ॥ द्विगोः ।
अपरिमाणविस्ताचितकम्बल्येभ्योनतद्धितलुकि । काण्डान्ताक्षेत्रे । पुरुषात्प्रमाणेऽन्यतरस्याम् । बहुव्रीहेरुधसो
ङीप् । संख्याव्ययादेर्ङीप् । दामहायनान्ताच्च । अनउपधालोपिनोऽन्यतरस्याम् । नित्यंसंज्ञाछन्दसोः । केवल

मामकभागधेयपापापरसमानार्थकृतसुमङ्गलभेषजाच्च । रात्रेश्चाजसौ । अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक् । पत्युर्नोयज्ञसंयोगे । विभाषासपूर्वस्य । नित्यंसपत्न्यादिषु । पूतक्रतोरैच । वृषाकप्यग्निकुसितकुसिदानामुदात्तः । मनोरौवा । वर्णादनुदात्तात्तोपधात्तोः । अन्यतोऽङीष् ॥ २ ॥ षिद्गौरादिभ्यश्च । जानपदकुण्डगोणस्थलभाजनागकालनीलकुशका मुककबरादृत्यमत्रावपनाकृत्रिमाश्राणास्थौल्यवर्णानाच्छादनायोविकारमैथुनेच्छाकेशवेशेषु । शोणात्प्राचाम् । वोतोऽङीष् । बह्नादिभ्यश्च । नित्यंछन्दसि । भुवश्च । पुंयोगादाख्यायाम् । इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृडहिमार ण्ययवयवनमातुलाचार्याणामानुक् । क्रीतात्करणपूर्वात् । कादल्पाख्यायाम् । बहुव्रीहेश्चान्तोदात्तात् । अस्वाङ्ग पूर्वपदाद्वा । स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् । नासिकोदरौष्ठजङ्घादन्तकर्णशृङ्गाच्च । नक्रोडादिबह्वचः । सहन श्विद्यमानपूर्वाच्च । नखमुखात्संज्ञायाम् । दीर्घजिह्वाचिच्छन्दसि । दिक्पूर्वपदान्डीष् ॥ ३ ॥ वाहः । सख्यशिन्वी तिभाषायाम् । जातेरस्त्रीविषयादयोपधात् । पाककर्णपर्णपुष्पफलमूलवालोत्तरपदाच्च । इतोमनुष्यजातेः । ऊङु तः । बाह्वन्तात्संज्ञायाम् । पङ्कोश्च । ऊरुत्तरपदादौपम्ये । संहितशफलक्षणवामादेश्च । कद्रुकमण्डल्वोऽछन्दसि । संज्ञायाम् । शार्ङ्गरवाद्यजोङीन् । यङश्चाप् । आवद्याच्च । तद्धिताः । यूनस्तिः । अणिजोरनार्षयोर्गुरूपोत्तमयोः ण्यङ्कोत्रे । गोत्रावयवात् । क्रौञ्चादिभ्यश्च ॥ ४ ॥ दैवयज्ञिशौचिवृक्षिसाल्यमुग्रिकाण्ठेविद्धिभ्योऽन्यतरस्याम् ।

समर्थानां प्रथमाद्वा । प्राग्दीव्यतोऽण् । अश्वपत्यादिभ्यश्च । दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः । उत्सादिभ्योऽञ् । स्त्रीपुंसाभ्यांनञ्जौभवनात् । द्विगोर्लुगनपत्ये । गोत्रेऽलुगचि । यूनिलुक् । फक्फिजोरन्यतरस्याम् । तस्या पत्यम् । एकोगोत्रे । गोत्राद्यन्यस्त्रियाम् । अतइञ् । बाह्नादिभ्यश्च । सुधातुरकङ् । गोत्रेकुंजादिभ्यश्चफञ् । नडादिभ्यःफक् । हरितादिभ्योऽञ् ॥ ५ ॥ यजिजोश्च । शरद्वच्छुनकदर्भाद्भृगुवत्साग्रायणेषु । द्रोणपर्वतजीवन्तादन्यतरस्याम् । अनृष्यानन्तर्ये बिदादिभ्योऽञ् । गर्गादिभ्योञ् । मधुबभ्रवोर्ब्राह्मणकौशिकयोः । कपिबोधादाङ्गिरसे । वतण्डाच्च । लुक्स्त्रियाम् । अश्वादिभ्यःफञ् । भर्गात्रैगते । शिवादिभ्योऽण् । अवृद्धाभ्योनदीमानुषीभ्यस्तन्नामिकाभ्यः । ऋष्यन्धकवृष्णिङ्कुरुभ्यश्च । मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः । कन्यायाःकनीनच । विकर्णशृङ्गच्छगलाद्वत्सभरद्वाजात्रिषु । पीलायावा । ढक्चमण्डूकात् । स्त्रीभ्योढक् ॥ ६ ॥ द्व्यचः । इतश्चानिजः । शुभ्रादिभ्यश्च । विकर्णकुशीतकात्काश्यपे । भुवोवुक्च । कल्याण्यादीनामिन्ड् । कुलटायावा । चटकायाऐरक् । गोधायाढक् । आरगुदीचाम् । क्षुद्राभ्योवा । पितृष्वसुश्छण् । ढकिलोपः । मातृष्वसुश्च । चतुष्पाञ्ज्योढञ् । गृध्यादिभ्यश्च । राजश्वशुराद्यत् । क्षत्राद्दः । कुलात्त्वः । अपूर्वपदादन्यतरस्यांयङ्कजौ ॥ ७ ॥ महाकुलादञ्च जौ । दुष्कुलाढक् । स्वसुश्छः । भ्रातुर्व्यञ्च । व्यन्तसपत्ने । रेवत्यादिभ्यश्च । गोत्रस्त्रियाःकुत्सनेणच । वृद्धा

द्वक्सौवीरेषुबहुलम् । फेड्छच । फाण्टाहतिमिमताभ्यांणफिजौ । कुर्वादिभ्योण्यः । सेनान्तलक्षणकारिभ्यश्च । उदीचामिज् । तिकादिभ्यःफिज् । कौशल्यकार्मार्याभ्यांच । अणोद्व्यचः । उदीचांवृद्धादगोत्रात् । वाकिनादीनां कुक्च । पुत्रान्तादन्यतरस्याम् । प्राचामवृद्धात्फिन्बहुलम् ॥ ८ ॥ मनोज्ञातावज्यतौषुक्च । अपत्यंपौत्रप्रभृतिगोत्रम् । जीवतितुवंश्येयुवा । भ्रातरिचज्यायसि । वान्यस्मिन्सपिण्डेस्थविरतरेजीवति । वृद्धस्यचपूजायाम् । यूनश्चकुत्सायाम् । जनपदशब्दात्क्षत्रियादज् । सार्वेयगान्धारिभ्यांच । द्व्यञ्मगधकलिङ्गसूरमसादण् । वृद्धेत्कोसलाजादाञ्ज्यङ् । कुरुनादिभ्योण्यः । सार्ववायवप्रत्यग्रथकलकूटाश्मकादिज् । तेतद्राजाः । कम्बोजालुक् । स्त्रियामवन्तिकुन्तिकुरुभ्यश्च । अतश्च । नप्राच्यभर्गादियौधेयादिभ्यः । ड्याब्दिगोःषिद्धौरादिवाहोदैवयज्ञियजिजोर्द्व्यचोमहाकुलान्मनोज्ञातावष्टादश ॥ इतिचतुर्थाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४४ ॥ तेनरक्तंरागात् । लाक्षारोचनाशकलकर्दमाष्टक् । नक्षत्रेणयुक्तःकालः । लुबविशेषे । संज्ञायांश्रवणाश्वत्थाभ्याम् । द्वन्द्वच्छः । दृष्टंसाम । कलेर्ढक् । वामदेवाङ्गुयङ्गुयौ । परिवृतोरथः । पाण्डुकम्बलादिनिः । द्वैपवैयाघ्रादज् । कौमारापूर्ववचने । तत्रोद्धृतममत्रेभ्यः । स्थण्डिलाच्छयितरित्रते । संस्कृतंभक्षाः । शूलोखाद्यत् । दभष्टक् । उदश्वितोऽन्यतरस्याम् । क्षीराहज् ॥ १ ॥ सास्मिन्पौर्णमासीतिसंज्ञायाम् । आग्रहायण्यश्वत्थाष्टक् । विभाषाफाल्गुनीश्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यः ।

सास्यदेवता । कस्येत् । शुक्राद्धन् । अपोनप्त्रपांनसृभ्यांघः । छच । महेन्द्राद्धाणौच । सोमादृयण् । वाय्वृतुपिङ्गुषसोयत् । द्यावापृथिवीशुनासीरमरुत्वदग्नीषोमवास्तोष्पतिगृहमेधाच्छच । अग्नेर्ढक् । कालेभ्योभववत् । महाराजप्रोष्ठपदाष्टज् । पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः । तस्यसमूहः । भिक्षादिभ्योऽण् । गोत्रोक्षोष्ट्रोरभ्रराजराजन्यराजपुत्रवत्समनुष्याजाहुज् । केदाराद्यश्च ॥ २ ॥ ठञ्कवचिनश्च । ब्राह्मणमाणववाडवाद्यत् । ग्रामजनबन्धुसहायेभ्यस्तल् । अनुदात्तादेरज् । खण्डिकादिभ्यश्च । चरणेभ्योर्धर्मवत् । अचित्तहस्तिधेनोष्ठक् । केशाश्वाभ्यांयञ्छावन्यतरस्याम् । पाशादिभ्योयः । खलगोरथात् । इनित्रकट्यचश्च । विषयोदेशे । राजन्यादिभ्योबुज् । भौरिक्याद्यैषुकार्यादिभ्योविधल्भक्तलौ । सोऽस्यादिरितिच्छन्दसःप्रगाथेषु । संग्रामेप्रयोजनयोद्धृभ्यः । तदस्यांप्रहरणमतिक्रीडायांणः । घञःसास्यांक्रियेतिजः । तदधीतेतद्वेद । क्रतूक्थादिसूत्रान्ताष्टक् ॥ ३ ॥ क्रमादिभ्योबुन् । अनुब्राह्मणादिनिः । वसन्तादिभ्यष्टक् । प्रोक्कालुक् । सूत्राच्चकोपधात् । छन्दोब्राह्मणानिचतद्विषयाणि । तदस्मिन्नस्तीतिदेशेतन्नान्नि । तेननिर्वृत्तम् । तस्यनिवासः । अदूरभवश्च । ओरज् । मतोश्चबह्वजङ्गात् । बह्वचःकूपेषु । उदक्चविपाशः । संकलादिभ्यश्च । स्त्रीषुसौवीरसार्वप्राधु । सुवास्वादिभ्योऽण् । रोणी । कोपधाच्च । बुञ्छण्कठजिलसेनिरद्व्ययफक्फिजिञ्ज्यककठकोऽरीहणकृशाश्वदर्यकुमुदकाशतृणप्रेक्षाश्मसखिसंकाशबलपक्षकर्णसुतंगमप्रगदिन्वराहकुमुदा

दिभ्यः ॥ ४ ॥ जनपदेऽलुप् । वरणादिभ्यश्च । शर्करायावा । ठक्छौच । नद्यांमनुप् । मध्वादिभ्यश्च । कुमुदनड्वेत
सेभ्योऽननुप् । नडशादाड्डलच् । शिखायावलच् । उत्करादिभ्यश्छः । नडादीनांकुक्च । शेषे । राष्ट्रावारपारा
द्धखौ । ग्रामाद्यखजौ । कड्यादिभ्योऽढक् । कुलकुक्षिग्रीवाभ्यःश्वास्यलंकारेषु । नद्यादिभ्योऽढक् । दक्षिणापश्चा
त्पुरसस्त्यक् । कापिड्याःप्फक् । रङ्गोरमनुष्येऽण्व ॥ ५ ॥ द्युप्रागपागुदक्प्रतीचोयत् । कन्थायाष्ठक् । वर्णौवुक् ।
अव्ययान्त्यप् । ऐषमोह्यःश्वसोऽन्यतरस्याम् । तीरूप्योत्तरपदादञ्जौ । दिक्पूर्वपदादसंज्ञायांजः । मद्भ्योञ् ।
उदीच्यग्रामाच्चबहुचोऽन्तोदात्तात् । प्रस्थोत्तरपदपलद्यादिकोपधादण् । कण्वादिभ्योगोत्रे । इजश्च । नद्यचः
प्राच्यभरतेषु । वृद्धाच्छः । भवतष्ठक्छसौ । काड्यादिभ्यश्छञ्जिठौ । वाहीकग्रामेभ्यश्च । विभाषोशीनरेषु । ओर्दे
शेठञ् । वृद्धात्प्राचाम् ॥ ६ ॥ धन्वयोपधाद्भुञ् । प्रस्थपुरवहान्ताच्च । रोपधेतोःप्राचाम् । जनपदतदवध्योश्च ।
अवृद्धादपिबहुवचनविषयात् । कच्छाग्निवक्रवर्तोत्तरपदात् । धूमादिभ्यश्च । नगरात्कुत्सनप्रावीण्ययोः । अरण्या
न्मनुष्ये । विभाषाकुरुयुगंधराभ्याम् । मद्रवृज्योःकन् । कोपधादण् । कच्छादिभ्यश्च । मनुष्यतत्स्थयोर्बुञ् । अप
दातौसात्वात् । गोयवाग्वोश्च । गर्तोत्तरपदाच्छः । गहादिभ्यश्च । प्राचांकटादेः । राज्ञःकच ॥ ७ ॥ वृद्धादकेका
न्तखोपधात् । कन्थापलदनगरग्रामहदोत्तरपदात् । पर्वताच्च । विभाषामनुष्ये । कृकणपर्णाद्भारद्वाजे । तेनसास्मि

न्ठञ्क्रमादिभ्योजनपदेद्युप्रागपागधन्ववृद्धात्पञ्च ॥ इतिचतुर्थाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ १५ ॥ युष्मदस्मदोरन्यत
रस्यांखञ्च । तस्मिन्नणिचयुष्माकास्माकौ । तवकममकावेकवचने । अर्धाद्यत् । परावराधमोत्तमपूर्वाच्च । दिक्पूर्व
पदाद्वञ्च । ग्रामजनपदैकदेशादञ्ठजौ । मध्यान्मः । असांप्रतिके । द्वीपादनुसमुद्रंयञ् । कालाड्डञ् । श्राद्धेशरदः ।
विभाषारोगातपयोः । निशाप्रदोषाभ्यांच । श्वसस्तुट्च । संधिवेलाद्यृतनक्षत्रेभ्योऽण् । प्रावृषण्यः । वर्षाभ्यष्ठक् ।
छन्दसिठञ् । वसन्ताच्च ॥ १ ॥ हेमन्ताच्च । सर्वत्राणचतलोपश्च । सायंचिरंप्राह्मेप्रगेऽव्ययेभ्यष्ट्युलौतुड् ।
विभाषापूर्वाह्मपराह्माभ्याम् । तत्रजातः । प्रावृषष्ठप् । संज्ञायांशरदोवुञ् । पूर्वाह्मपराह्माद्रामूलप्रदोषावस्करा
हुन् । पथःपन्थच । अमावास्यायावा । अच । सिन्ध्वपकराभ्यांकन् । अणजौच । श्रविष्ठाफल्गुन्यनुराधास्वा
तितिष्यपुनर्वसुहस्तविशाखाषाढाबहुलालुक् । स्थानान्तगोशालखरशालाच्च । वत्सशालाभिजिदश्वयुजशतभिषजो
वा । नक्षत्रेभ्योबहुलम् । कृतलब्धक्रीतकुशलाः । प्रायभवः । उपजानूपकर्णोपनीवेष्ठक् ॥ २ ॥ संभूते । कोशा
ड्डञ् । कालात्साधुपुण्यत्पच्यमानेषु । उप्तेच । आश्वयुज्यावुञ् । ग्रीष्मवसन्तादन्यतरस्याम् । देयमृणे । कला
प्यश्वत्थयवबुसाहुन् । ग्रीष्मावरसमाहुञ् । संवत्सराग्रहायणीभ्यांठञ्च । व्याहरतिमृगः । तदस्थसोढम् । तत्र
भवः । दिगादिभ्योयत् । शरीरावयवाच्च । इतिकुक्षिकलशिवस्त्यस्त्यहेर्ढञ् । ग्रीवाभ्योऽण्व । गम्भीराञ्ज्यः ।

अव्ययीभावाच्च । अन्तःपूर्वपदाद्वज् ॥ ३ ॥ ग्रामात्पर्यनुपूर्वात् । जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः । वर्गान्ताच्च । अशब्देय
त्वावन्यतरस्याम् । कर्णललाटात्कनलंकारे । तस्यव्याख्यानइतिचव्याख्यातव्यनाम्नः । बहुचोऽन्तोदात्ताद्वज् ।
ऋतुयज्ञेभ्यश्च । अध्यायेष्वेवर्षेः । पौरोडाशपुरोडाशात्छन् । छन्दसोयदणौ । द्व्यजृद्वाङ्मणक्प्रथमाध्वरपुरश्चरणना
माख्याताद्वक् । अणुगयनादिभ्यः । ततआगतः । ठगायस्थानेभ्यः । शुण्डिकादिभ्योऽण् । विद्यायोनिस्वन्धे
भ्योबुज् । ऋतवज् । पितुर्यच्च । गोत्रादङ्गवत् ॥ ४ ॥ हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यांरूप्यः । मयङ् । प्रभवति ।
विदूराज्यः । तद्गच्छतिपथिदूतयोः । अभिनिष्क्रामतिद्वारम् । अधिकृत्यकृतेग्रन्थे । शिशुकन्दयमसभद्वन्द्वेन्द्र
जननादिभ्यश्छः । सोऽस्यनिवासः । अभिजनश्च । आयुधजीविभ्यश्छःपर्वते । शण्डिकादिभ्योऽयः । सिन्धुतक्ष
शिलादिभ्योऽणजौ । तूदीशलातुरवर्मतीकूचवाराङ्गुलच्छ्रयः । भक्तिः । अचित्ताददेशकालाद्वक् । महाराजा
द्वज् । वासुदेवार्जुनाभ्यांबुन् । गोत्रक्षत्रियाख्येभ्योबहुलंबुज् । जनपदिनांजनपदवत्सर्वजनपदेनसमानशब्दानांब
हुवचने ॥ ५ ॥ तेनप्रोक्तम् । तित्तिरिवरतन्तुखण्डिकोखाच्छण् । काश्यपकौशिकाभ्यामृषिभ्यांणिनिः । कलापि
वैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्च । पुराणप्रोक्तेषुब्राह्मणकल्पेषु । शौनकादिभ्यश्छन्दसि । कठचरकालुक् । कलापिनो
ऽण् । छगलिनोढिनुक् । पाराशर्यशिलालिभ्यांभिधुनटसूत्रयोः । कर्मन्दकृशाश्वदिनिः । तेनैकदिक् । तसिश्च ।

उरसोयच्च । उपज्ञाते । कृतेग्रन्थे । संज्ञायाम् । कुलालादिभ्योबुज् । धुद्राभ्रमरवटरपादपादज् । तस्येदम्
॥ ६ ॥ रथाद्यत् । पत्रपूर्वादज् । पत्राध्वर्युपरिषदश्च । हलसीराद्वक् । द्वन्द्वानुन्वैरमैथुनिकयोः । गोत्रचरणाद्
ज् । सङ्गाङ्गुलक्षणेष्वाजिजामण् । शाकलाद्वा । छन्दोगौक्थिकयाज्ञिकवह्वचनटाज्यः । नदण्डमाणवान्तेवा
सिषु । रैवतिकादिभ्यश्छः । कौर्पिजलहास्तिपदादण् । आथर्वणिकस्येकलोपश्च । तस्यविकारः । अत्रयवेचप्राण्यौ
षधिवृक्षेभ्यः । बिल्वादिभ्योऽण् । कोपधाच्च । त्रपुजतुनोःषुक् । ओरज् । अनुदात्तादेश्च ॥ ७ ॥ पलाशादिभ्यो
वा । शम्याःप्लज् । मयङ्गैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोः । नित्यंवृद्धशरादिभ्यः । गोश्चपुरीषे । पिष्टाच्च । संज्ञा
यांकन् । व्रीहेःपुरोडाशे । असंज्ञायांतिलयवाभ्याम् । द्व्यचश्छन्दसि । नोत्वद्वर्धबिल्वात् । तालादिभ्योऽण् ।
जातरूपेभ्यःपरिमाणे । प्राणिरजतादिभ्योऽज् । जितश्चतत्प्रत्ययात् । क्रीतवत्परिमाणात् । उष्ट्राद्बुज् । उमोर्ण
योर्वा । एण्याद्वज् । गोपयसोर्यत् ॥ ८ ॥ द्रोश्च । मानेवयः । फलेलुक् । मृक्षादिभ्योऽण् । जम्बावा । लुप्च ।
हरीतक्यादिभ्यश्च । कंसीयपरशव्ययोर्यजौलुक्च ॥ ९ ॥ युष्मद्धेमन्तात्संभूतेग्रामाद्धेतुतेनरथात्पलाशादिभ्यो
द्रोश्चाष्टौ ॥ इतिचतुर्थाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥ प्राग्वहतेषक् । तेनदीव्यतिखनतिजयतिजितम् । संस्कृ
तम् । कुलथकोपधादण् । तरति । गोपुच्छाद्वज् । नौद्व्यचषन् । चरति । आकर्षात्छल् । पर्पादिभ्यःषन् । श्वग

णादृष्टञ्च । वेतनादिभ्योजीवति । वस्त्रक्रयविक्रयादृष्टञ्च । आयुधाच्छच । हरत्युत्सङ्गादिभ्यः । भस्त्रादिभ्यष्ठन् । विभाषाविवधवीवधात् । अण्कुटिलिकायाः । निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादिभ्यः । कत्रेर्मन्त्रित्यम् ॥ १ ॥ अपमित्ययाचिताभ्यांकङ्कनौ । संसृष्टे । चूर्णादिनिः । लवणालुक् । मुद्गादण् । व्यंजनैरुपसिक्ते । ओजःसहोऽम्भसावर्तते । तत्प्रत्यनुपूर्वमीपलोमकूलम् । परिमुखं च । प्रयच्छतिगर्ह्यम् । कुसीददशैकादशात्षष्ठ्यचौ । उञ्छति । रक्षति । शब्दददुरं करोति । पक्षिमत्स्यमृगान्हन्ति । परिपन्थंचतिष्ठति । माथोत्तरपदपदव्यनुपदंधावति । आक्रन्दादृष्टञ्च । पदोत्तरपदंगृह्णाति । प्रतिकण्ठार्थललामंच ॥ २ ॥ धर्मचरति । प्रतिपथमेतिठंश्च । समवायान्तसमवैति । परिषदोण्यः । सेनायावा । संज्ञायांललाटकुक्ष्यौपश्यति । तस्यधर्म्यम् । अण्महिष्यादिभ्यः । क्रतोऽञ् । अवक्रयः । तदस्यपण्यम् । लवणादृष्टञ्च । किसरादिभ्यष्ठन् । शलालुनोऽन्यतरस्याम् । शिल्पम् । मङ्गुकङ्गर्झरादन्यतरस्याम् । प्रहरणम् । परश्वधादृष्टञ्च । शक्तियष्ट्योरीकक् । अस्तिनास्तिदिष्टमतिः ॥ ३ ॥ शीलम् । छत्रादिभ्योणः । कर्माध्ययनेवृत्तम् । बह्वृत्पूर्वपदादृष्टञ्च । हितंभक्षाः । तदस्मैदीयतेनियुक्तम् । श्राणामांसौदनादृष्टञ्च । भक्तादण्यतरस्याम् । तत्रनियुक्तः । अगारान्तादृष्टञ्च । अध्यायिन्यदेशकालात् । कठिनान्तप्रस्तारसंस्थानेषुव्यवहरति । निकटेवसति । आवसथात्षल् । प्राग्घिताद्यत् । तद्वहतिरथयुगप्रासङ्गम् । धुरोयदृक् । खःसर्वधुरात् । एकधुरालुक् ।

शकटादण् ॥ ४ ॥ हलसीरादृक् । संज्ञायांजन्या । विध्यत्यधनुषा । धनगणंलब्धा । अन्नाणः । वशंगतः । पदमस्मिन्दृश्यम् । मूलमस्याबर्हि । संज्ञायांधेनुष्या । गृहपतिनासंयुक्तेभ्यः । नौवयोधर्मविषमूलमूलसीतातुलाभ्यस्तार्थतुल्यप्राप्यवध्यानाभ्यसमसमितसमितेषु । धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते । छन्दसोनिर्मिते । उरसोऽण्च । हृदयस्यप्रियः । बन्धनेचषौ । मतजनहलात्करणजल्पकर्षेषु । तत्रसाधुः । प्रतिजनादिभ्यःखञ् । भक्ताणः ॥ ५ ॥ परिषदोण्यः । कथादिभ्यष्ठक् । गुडादिभ्यष्ठञ्च । पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्दञ्च । सभायायः । ढञ्छन्दसि । ममानतीर्थेवासी । समानोदरेशयितओचोदात्तः । सोदराद्यः । भवेछन्दसि । पाथोनदीभ्यांङ्यण् । वेशन्तमिवङ्गा मण् । स्रोतसोविभाषाङ्यङ्यौ । सगर्भसयूथसनुताद्यत् । तुग्रादृष्टञ्च । अग्राद्यत् । घञ्चौच । समुद्राभ्रादृष्टञ्च । बर्हिषिदत्तम् । दूतस्यभागकर्मणी ॥ ६ ॥ रक्षोयातूनांहननी । रेवतीजगतीहविष्याभ्यःप्रशस्ये । असुरस्यस्वम् । मायायामण् । तद्वानासामुपधानोमन्त्रइतीष्टकासुलुक्कमतोः । अश्विमानण् । वयस्यासुमूर्धोमनुष्यः । मत्वर्थेमासतन्वोः । मधोर्जच । ओजसोऽहनियत्सौ । वेशोयशआदेर्भगाद्यल् । खच । पूर्वैःकृतमिनञौच । अङ्घ्रिःसंस्कृतम् । सहस्रेणसंमितौघः । मतौच । सोममर्हतिथः । मयेच । मधोः । वसोःसमूहेच ॥ ७ ॥ नक्षत्रादृष्टञ्च । सर्वदेवात्ता

तिल् । शिवशमरिष्टस्यकरे । भावेच । प्राग्वहतेरपमित्यधर्मशीलं हलपरिषदोरक्षोनक्षत्राच्चत्वारि ॥ इतिचतुर्थाध्या-
येचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिअष्टाध्यायीसूत्रपाठेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ॐ ॥ प्राक्क्रीताच्छः । उगवादिभ्योयत् । कम्बलाच्चसंज्ञायाम् । विभाषाहविरपूपादिभ्यः । तस्मैहितम् ।
शरीरावयवाद्यत् । खलयवमाषतिलवृषन्नह्मणश्च । अजाविभ्यांध्यन् । आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरपदात्खः । सर्वपु-
रुषाभ्यांणढञौ । माणवचरकाभ्यांखञ् । तदर्थविकृतेःप्रकृतौ । छदिरुपधिवलेढञ् । ऋषभोपानहोर्ज्यः । चर्म-
णोऽञ् । तदस्यतदस्मिन्त्स्यादिति । परिखायाढञ् । प्राग्वतेष्टञ् । आर्हादगोपुच्छसंख्यापरिमाणाढक् । असमा-
सेनिष्कादिभ्यः ॥ १ ॥ शताच्चठन्यतावशते । संख्यायाअतिशदन्तायाःकन् । वतोरिड्वा । विंशतित्रिंशद्वाङ्गुचसं-
ज्ञायाम् । कंसाद्विठन् । शूर्पादञन्यतरस्याम् । शतमानविंशतिकसहस्रवसनादण् । अध्यर्धपूर्वद्विगोलुगसंज्ञाया-
म् । विभाषाकार्षापणसहस्राभ्याम् । द्वित्रिपूर्वाङ्गिष्कात् । विस्ताच्च । विंशतिकात्खः । खार्याङ्कन् । पणपादमा-
षशताद्यत् । शाणाद्वा । द्वित्रिपूर्वादण्च । तेनक्रीतम् । तस्यनिमित्तसंयोगोत्पातौ । गोव्यचोऽसंख्यापरिमाणाश्वा-
देर्यत् । पुत्राच्छच ॥ २ ॥ सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणञौ । तस्येश्वरः । तत्रविदितइतिच । लोकसर्वलोकाढञ् ।
तस्यवापः । पात्रात्छन् । तदस्मिन्वृद्धायलाभशुल्कोपद्विदीयते । पूरणार्धाङ्गन् । भागाद्यच्च । तद्धरतिवहत्यावह-

धा

तिभाराद्वंशादिभ्यः । वस्त्रद्रव्याभ्यांठक्नौ । संभवत्यवहरतिपचति । आढकाचितपात्रात्खोऽन्यतरस्याम् ।
द्विगोष्ठश्च । कुलिजालुक्खौच । सोऽस्यांशवस्त्रभृतयः । तदस्यपरिमाणम् । संख्यायाःसंज्ञासंघसूत्राध्ययनेषु ।
पङ्क्तिविंशतित्रिंशच्चत्वारिंशत्पंचाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम् । पंचदशतौवर्गेवा ॥ ३ ॥ सप्तनोऽञ्छन्दसि ।
त्रिंशच्चत्वारिंशतोर्ब्राह्मणेसंज्ञायांङण् । तदर्हति । छेदादिभ्योनित्यम् । शीर्षच्छेदाद्यच्च । दण्डादिभ्योयः । छन्द-
सिच । पात्राद्वंश्च । कडंकरदक्षिणाच्छच । स्थालीबिलात् । यज्ञत्विर्गभ्यांघखञौ । पारायणतुरायणचान्द्रायणंवर्त-
यति । संशयमापन्नः । योजनंगच्छति । पथःकन् । पन्थोणनित्यम् । उत्तरपथेनाहृतंच । कालात् । तेननिर्वृ-
त्तम् । तमधीष्टोभृतोभृतोभावी ॥ ४ ॥ मासाद्वयसियत्खञौ । द्विगोर्यप् । षण्मासाण्यच्च । अवयसिठंश्च । समायाः-
खः । द्विगोर्वा । रात्र्यहःसंवत्सराच्च । वर्षालुक्च । चित्तवतिनित्यम् । षष्टिकाःषष्टिरात्रेणपच्यन्ते । वत्सरान्ता-
च्छन्दसि । संपरिपूर्वात्खच । तेनपरिजय्यलभ्यकार्यसुकरम् । तदस्यब्रह्मचर्यम् । तस्यचदक्षिणायज्ञाख्येभ्यः ।
तत्रचदीयतेकार्यंभववत् । व्युष्टादिभ्योऽण् । तेनयथाकथाचहस्ताभ्यांणयतौ । संपादिनि । कर्मवेषाद्यत् ॥ ५ ॥
तस्मैप्रभवतिसंतापादिभ्यः । योगाद्यच्च । कर्मणउक्ञ् । समयस्तदस्यप्राप्तम् । ऋतोरण् । छन्दसिघसु । काला-
द्यत् । प्रकृष्टेठञ् । प्रयोजनम् । विशाखाषाढादण्मन्थदण्डयोः । अनुप्रवनचादिभ्यश्छः । समापनात्सपूर्वपदात् ।

वेकागारिकद्वौरे । आकालिकडाद्यन्तवचने । तेनतुल्यंक्रियाचेद्वतिः । तत्रतस्येव । तदर्हम् । उपसर्गाच्छन्दसि
 धात्वर्थे । तस्यभावस्त्वतलौ । आचत्वात् ॥ ६ ॥ ननञ्पूर्वात्तत्पुरुषादचतुरसंगतलवणवटबुधकतरसलसेभ्यः ।
 पृष्वादिभ्यश्मनिज्वा । वर्णदृढादिभ्यःप्यञ्च । गुणवचनब्राह्मणादिभ्यःकर्मणिच । स्तेनाद्यभ्रलोपश्च । सख्युर्यः ।
 कपिशाल्योर्दक् । पत्यन्तपुरोहितादिभ्योयक् । प्राणभृजातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् । हायनान्तयुवादिभ्यो
 ऽण् । इगन्ताञ्चलघुपूर्वात् । योपधाद्गुरुपोत्तमाद्गुञ् । द्वन्द्वमनोशादिभ्यश्च । गोत्रचरणाच्छ्लाघात्याकारतद्वेतेषु ।
 होत्राभ्यश्छः । ब्रह्मणस्त्वः । प्राक्क्रीताच्छताञ्चसर्वभूमिसप्तनोऽस्मासात्तस्मैप्रभवतिननञ्पूर्वात्षोडश ॥ इतिपञ्चमा
 ध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ धान्यानांभवनेक्षेत्रेखञ् । ग्रीहिशाल्योर्दक् । यवयवकषष्टिकाद्यत् । विभाषातिलमा
 पोमाभङ्गाण्यः । सर्वचर्मणःकृतःखलजौ । यथामुखसंमुखस्यदर्शनःखः । तत्सर्वादेःपथ्यङ्कर्मपत्रपात्रंय्याप्नोति ।
 ाप्रपदंप्राप्नोति । अनुपदसर्वाभ्यानयंबद्धाभक्षयतिनेयेषु । परोवरपरंपरपुत्रपौत्रमनुभवति । अवारपारात्यन्तानु
 कामंगामी । समांसमांविजायते । अद्यध्वीनावष्टब्धे । आगवीनः । अनुगबलंगामी । अध्वनोयत्सौ । अभ्यमित्राच्छच ।
 गोष्ठात्सञ्भूतपूर्वे । अश्वस्यैकाहगमः । शालीनकौपीनेअधृष्टाकार्ययोः ॥ १ ॥ ब्रातेनजीवति । साप्तपदीनंसख्यम् ।
 ह्यङ्गवीनंसंज्ञायाम् । तस्यपाकमूलेपीत्वादिकर्णादिभ्यःकुणञ्जाहचौ । पक्षात्तिः । तेनवित्तश्चुचुष्वणपौ । विन

॥ १९ ॥

भ्यांनानाजौनसह । वेःशालच्छङ्कटचौ । संप्रोदश्चकटच् । अवात्कुटारञ्च । नतेनासिकायाःसंज्ञायांटीटञ्जाटञ्च
 टचः । नेर्विडज्जिरीसचौ । इनच्चिपटञ्चिकचिच । उपाधिभ्यांत्यकन्नासन्नारूढयोः । कर्मणिघटोऽठच् । तदस्यसंजा
 तंतारकादिभ्यश्चइतच् । प्रमाणेद्वयसज्जद्वन्मात्रचः । पुरुषहस्तिभ्यामण्व । यत्तदेतेभ्यःपरिमाणेवतुप् । किमिदंभ्यां
 वोघः ॥ २ ॥ किमःसंख्यापरिमाणेडतिच । संख्यायाअवयवेतयप् । द्वित्रिभ्यांतयस्यायज्वा । उभादुदात्तोनि
 त्यम् । तदस्मिन्नधिकमितिदशान्ताडुः । शदन्तविंशतेश्च । संख्यायागुणस्यनिमानेमयट् । तस्यपूरणेडट् । नान्ता
 दसंख्यादेर्मट् । थड्छन्दसि । षट्कृतिकतिपयचतुरांथुक् । बहुपूगगणसंघस्यतिथुक् । वतोरिथुक् । द्वेस्तीयः । त्रेः
 संप्रसारणंच । विंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्याम् । नित्यंशतादिमासार्धमाससंवत्सराच्च । षष्ट्यादेश्चासंख्यादेः ।
 मतौछःसूक्तसान्नोः । अध्यायानुवाकयोर्लुक् ॥ ३ ॥ विमुक्तादिभ्योऽण् । गोषदादिभ्योवुन् । तत्रकुशलःपथः ।
 आकर्षादिभ्यःकन् । धनहिरण्यात्कामे । स्वाङ्गेभ्यःप्रसिते । उदराट्ठगाद्यूने । सस्येनपरिजातः । अंशंहारी । तन्त्रा
 दचिरापहृते । ब्राह्मणकोष्णिकेसंज्ञायाम् । शीतोष्णाभ्यांकारिणि । अधिकम् । अनुकाभिकाभीकःकमिता । पार्श्वे
 नान्विच्छति । अयःशूलदण्डाजिनाभ्यांठकठजौ । तावतिथंग्रहणमितिलुग्वा । सएषांप्रामणीः । शृङ्खलमस्यबन्धनं
 करभे । उत्कउन्मनाः ॥ ४ ॥ कालप्रयोजनाद्रोगे । तदस्मिन्नन्नंप्रायेसंज्ञायाम् । कुल्माषादञ् । श्रोत्रियंदण्डो

ऽधीते । श्राद्धमनेनभुक्मिनिठनौ । पूर्वादिनिः । सपूर्वाच्च । इष्टादिभ्यश्च । छन्दसिपरिपन्थिपरिपरिणौपर्यवस्था
तरि । अनुपद्यन्वेष्टा । साक्षाद्दृष्टरिसंज्ञायाम् । क्षेत्रियच्परक्षेत्रेचिकित्स्यः । इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गमिन्द्रदृष्टमिन्द्रसृष्ट
मिन्द्रजुष्टमिन्द्रदत्तमितिवा । तदस्यास्त्यस्मिन्नितिमतुप् । रसादिभ्यश्च । प्राणिस्थादातोलजन्यतरस्याम् । सिध्मा
दिभ्यश्च । वत्सांसाभ्यांकामबले । फेनादिलच्च । लोमादिपामादिपिच्छादिभ्यःशनेलचः ॥ ५ ॥ प्रज्ञाश्रद्धार्चा
भ्योणः । तपःसहस्राभ्यांविनीनी । अण्व । सिकताशर्कराभ्यांच । देशेलुबिलचौच । दन्तउन्नतउरच् । ऊषशु
षिमुष्कमधोरः । द्युद्भ्यामः । केशाद्वोऽन्यतरस्याम् । गाण्ड्यजगात्संज्ञायाम् । काण्डाण्डादीरन्नीरचौ । रजःकृ
प्यासुतिपरिषदोवलच् । दन्तशिखात्संज्ञायाम् । ज्योत्स्नातमिस्त्राशृङ्गिणोर्जस्विन्नूर्जस्वलगोमिन्मलिनमलीमसाः ।
अतइनिठनौ । ब्रीह्यादिभ्यश्च । तुन्दादिभ्यश्च । एकगोपूर्वाद्धञ्जित्यम् । शतसहस्रान्ताच्चनिष्कात् । रूपादा
हतप्रशंसयोर्यप् ॥ ६ ॥ अस्मायामेधास्त्रजोविनिः । बहुलछन्दसि । ऊर्णायायुस् । वाचोगिमनिः । आलजाटचौब
हुभाषिणि । स्वामिन्नैश्वर्ये । अर्शआदिभ्योऽच् । द्वन्द्वोपतापगर्ह्यात्प्राणिस्थादिनिः । वातातीसाराभ्यांकुक्च ।
वयसिपूरणात् । सुखादिभ्यश्च । धर्मशीलवर्णान्ताच्च । हस्ताज्जातौ । वर्णाद्ब्रह्मचारिणि । पुष्करादिभ्योदेशे ।
बलादिभ्योमतुष्यतरस्याम् । संज्ञायामन्माभ्याम् । कंशंभ्यांबभयुस्तिनुतयसः । तुन्दिबलिवटेर्भः । अहंशुभमो

युस् ॥ ७ ॥ धान्यानांवातेनकिमोविमुक्तादिभ्यःकालप्रयोजनात्प्रज्ञाश्रद्धास्मायामेधाविंशतिः ॥ इतिपञ्चमाध्याये
द्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ प्राग्दिशोविभक्तिः । किंसर्वनामबहुभ्योऽध्यादिभ्यः । इदमइश् । एतेतौरथोः । एत
दोऽन् । सर्वस्यसोऽन्यतरस्यांदि । पञ्चम्यास्तसिल् । तसेश्च । पर्यभिभ्यांच । सप्तम्यास्त्रल् । इदमोहः । किमोऽ
त् । वाहचच्छन्दसि । इतराभ्योऽपिहश्यन्ते । सर्वैकान्यकिंयत्तदःकालेदा । इदमोर्हिल् । अधुना । दानीच ।
तदोदाच । तयोर्दाहिलौचच्छन्दसि ॥ १ ॥ अनद्यतनेर्हिलन्यतरस्याम् । सद्यःपरुत्परार्येषमःपरेद्यव्यद्यपूर्वेद्युरन्ये
द्युरन्यतरंद्युरितरेद्युरपरेद्युरधरेद्युरुभयेद्युरुत्तरेद्युः । प्रकारवचनेथाल् । इदमस्थमुः । किमश्च । थाहेतौचच्छन्दसि ।
दिक्छन्देभ्यःसप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्योदिग्देशकालेष्वस्तातिः । दक्षिणोत्तराभ्यामतसुच् । विभाषापरवराभ्याम् ।
अञ्जेर्लुक् । उपर्युपरिष्ठात् । पश्चात् । पश्चपश्चाचच्छन्दसि । उत्तराधरदक्षिणादातिः । एनबन्यतरस्यामदूरेऽपञ्च
म्याः । दक्षिणादाच् । आहिचदूरे । उत्तराच्च । पूर्वाधरावराणामसिपुरधवश्चैषाम् । अस्तातिच ॥ २ ॥ विभाषा
वरस्य । संख्यायाविधार्येधा । अधिकरणविचालेच । एकाद्धोध्यमुजन्यतरस्याम् । द्वित्र्योश्चधमुज् । एधाच्च ।
याप्येपाशप् । पूरणाद्गागेतीयादन् । प्रागेकादशभ्योऽछन्दसि । षष्ठाष्टमाभ्यांजच । मानपश्वङ्गयोःकन्लुकौच ।
एकादाकिनिच्चासहाये । भूतपूर्वचरट् । षष्ठ्यारूप्यच । अतिशयनेतमविष्ठनौ । तिडश्च । द्विवचनविभज्योपपदे

तरवीयसुनौ । अजादीगुणवचनादेव । तुच्छन्दसि । प्रशस्यस्यश्रः ॥ ३ ॥ ज्यच । वृद्धस्यच । अन्तिकबाढयो
 नैदसाधौ । युवाल्पयोःकनन्यतरस्याम् । विन्मतोर्लुक् । प्रशंसायांरूपप् । ईषदसमासौकल्पन्देश्यदेशीयरः । वि
 भाषासुपोबहुष्पुस्तत्तु । प्रकारवचनेजातीयर् । प्रागिवात्कः । अव्ययसर्वनाम्नामकच्चाकटेः । कस्यचदः ।
 अज्ञते । कुत्सिते । संज्ञायांकन् । अनुकम्पायाम् । नीतौचतद्युक्तात् । बहुचोमनुष्यनाम्नष्ठज्वा । घनिलचौच ।
 प्राचामुपादेरड्जुचौच ॥ ४ ॥ जातिनाम्नःकन् । अजिनान्तस्योत्तरपदलोपश्च । ठाजादावूर्ध्वद्वितीयादचः । शेव
 लसुपरिविशालवरुणार्यमादीनांतृतीयात् । अल्प्ते । इस्वे । संज्ञायांकन् । कुटीशमीशुण्डाम्योरः । कुत्वाडुपच् ।
 कासूगोणीभ्यांघ्रश्च । वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्चतनुत्वे । किंयत्तदोर्निर्धारणेद्वयोरेकस्यडतरच् । वाबहूनांजातिपरिप्रश्ने
 डतमच् । एकाच्चप्राचाम् । अवक्षेपणेकन् । इवेप्रतिकृतौ । संज्ञायांच । लुम्मनुष्ये । जीविकार्थेचापण्ये । देवप
 थादिभ्यश्च ॥ ५ ॥ वस्तेर्दञ् । शिलायादः । शास्त्रादिभ्योयः । द्रव्यंचभव्ये । कुशाग्राच्छः । समासाच्चतद्विष
 यात् । शर्करादिभ्योऽण् । अद्भुत्यादिभ्यष्ठक् । एकशालायाष्ठजन्यतरस्याम् । कर्कलोहितादीकक् । प्रसपूर्वविश्वे
 मात्थाल्छन्दसि । पूगाञ्च्योऽग्रामणीपूर्वात् । व्रातच्छजोरस्त्रियाम् । आयुधजीविसंघाञ्च्यद्वाहीकेष्वब्राह्मणराज
 न्यात् । वृकादृण्यण् । दामन्यादित्रिगर्तषष्ठाच्छः । पश्वादिद्यौधेयादिभ्योऽणञौ । अभिजिद्विदभृच्छालावच्छि

स्वावच्छमीवदूर्णावच्छुमदणोयञ् । ज्यादयस्तद्राजाः ॥ ६ ॥ प्राग्दिशोऽनद्यतनेर्विभाषाज्यचजातिनाम्नोवस्तेरेको
 नविंशतिः ॥ इतिपञ्चमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पादशतस्यसंख्यादेर्वीप्सायांबुन्लोपश्च । दण्डव्यवसर्ग
 योश्च । स्थूलादिभ्यःप्रकारवचनेकन् । अनत्यन्तगतौक्तात् । नसामिवचने । बृहत्याआच्छादने । अषडक्षाशितं
 ग्वलंकर्मालंपुरुषाध्युत्तरपदात्त्वः । विभाषाश्चेरद्विस्त्रियाम् । जात्यन्ताच्छबन्धुनि । स्थानान्ताद्विभाषासस्थानेने
 तिचेत् । किमेत्तिङव्ययघादाम्बद्रव्यप्रकर्षे । अमुचच्छन्दसि । अनुगादिनष्ठक् । णचःस्त्रियामञ् । अणिनुणः ।
 विसारिणोमत्स्ये । संख्यायाःक्रियाभ्यावृत्तिगणनेकृत्वसुच् । द्वित्रिचतुर्भ्यःसुच् । एकस्यसकृच्च । विभाषाबहो
 र्धाविप्रकृष्टकाले ॥ १ ॥ तत्प्रकृतवचनेमयट् । समूहवच्चबहुषु । अनन्तावसथेतिहभेषजाञ्च्यः । देवतान्तात्ताद
 र्थ्येयत् । पादार्धाभ्यांच । अतिथेर्ज्यः । देवात्तल् । अवेःकः । यावादिभ्यःकन् । लोहितान्मणौ । वर्णेचानित्ये ।
 रक्ते । कालाच्च । विनयादिभ्यष्ठक् । वाचोव्याहृतार्थायाम् । तद्युक्तात्कर्मणोऽण् । ओषधेरजातौ । प्रज्ञादिभ्यश्च ।
 मृदस्तिकन् । सस्त्रौप्रशंसायाम् ॥ २ ॥ वृकज्येष्ठाभ्यांतिस्तातिलौचच्छन्दसि । बहुल्पार्थाच्छस्कारकादन्यतरस्या
 म् । संख्यैकवचनाच्चवीप्सायाम् । प्रतियोगेपञ्चम्यास्तसिः । अपादानेचाहीयरुहोः । अतिग्रहाव्यथनक्षेपेष्वाकर्तरि
 तृतीयायाः । हीयमानपापयोगाच्च । षष्ठ्याव्याश्रये । रोगाच्चापनयने । अभूततद्भावेकृत्वस्त्रियोगेसंप्रत्ययकर्तरिचिः ।

अरुर्मनश्चक्षुश्चेतोरहोरजसालोपश्च । विभाषासातिकात्कर्ये । अभिविधौसंपदाच । तदधीनवचने । देयेत्राच । देवम
 नुष्यपुरुषपुरुमर्त्येभ्योद्वितीयासप्तम्योर्बहुलम् । अव्यक्तानुकरणाद्व्यजवरार्धादनिताड्याच । कृजोद्वितीयतृतीयशम्ब
 बीजात्कृषौ । संख्यायाश्चगुणान्तायाः । समयाच्चापनायाम् ॥ ३ ॥ सपत्रनिष्पत्रादतिव्यथने । निष्कुलाग्निष्को
 षणे । सुखप्रियादानुलोम्ये । दुःखात्प्रातिलोम्ये । शूलात्पाके । सत्यादशपथे । मद्रात्परिवापणे । समासान्ताः ।
 नपूजनात् । किमःक्षेपे । नञस्तत्पुरुषात् । पथोविभाषा । बहुव्रीहौसंख्येयेडजबहुगणात् । ऋक्पूरब्धूःपथामान
 क्षे । अच्यत्यन्ववपूर्वात्सामलोमः । अक्ष्णोऽदर्शनात् । अचतुरविचतुरसुचतुरस्त्रीपुंसधेन्वनडुहक्सामवाङ्मनसा
 क्षिभ्रुवदारगवोर्वषीवपदष्ठीवनकंदिवरात्रिदिवाहर्दिवसरजसनिःश्रेयसपुरुषायुषध्यायुषत्र्यायुषर्ग्यजुषजातोक्षमहोक्ष
 वृद्धोक्षोपशुनगोष्ठश्वाः । ब्रह्महस्तिभ्यांर्वचसः । अवसमन्धेभ्यस्तमसः । श्वसोवसीयःश्रेयसः ॥ ४ ॥ अन्ववत
 साद्रहसः । प्रतेरुरसःसप्तमीस्थात् । अनुगवमायामे । द्विस्तावात्रिस्तावावेदिः । उपसर्गादध्वनः । तत्पुरुषस्या
 ङ्गुलेःसंख्याव्ययादेः । अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्चरात्रेः । अहोऽह्णएतेभ्यः । नसंख्यादेःसमाहारे । उत्तमैका
 भ्यांच । राजाहःसखिभ्यष्टच् । गोरतद्धितलुकि । अग्राख्यायामुरसः । अनोऽमायःसरसांजातिसंज्ञयोः । ग्राम
 कौटाभ्यांचतक्षणः । अतेःशुनः । उपमानादप्राणिषु । उत्तरमृगपूर्वाच्चसकशः । नावोद्विगोः । अर्धाच्च ॥ ५ ॥ खार्याः

प्राचाम् । द्वित्रिभ्यामङ्गलेः । अनसन्तात्रपुंसकाच्छन्दसि । ब्रह्मणोजानपदाख्यायाम् । कुमहन्नामन्यतरस्याम् ।
 द्वन्द्वाच्चुदषहान्तात्समाहारे । अव्ययीभावेशरत्नप्रभृतिभ्यः । अनश्च । नपुंसकादन्यतरस्याम् । नदीपौर्णमास्या
 ग्रहायणीभ्यः । झयः । गिरेश्चसेनकस्य । बहुव्रीहौसकथ्यक्ष्णोःस्वाङ्गात्षच् । अङ्गुलेर्दारुणि । द्वित्रिभ्यांषमूर्धः ।
 अप्पूरणीप्रमाण्योः । अन्तर्बहिर्भ्यांचलोमः । अज्नासिकायाःसंज्ञायानसंचारस्थूलात् । उपसर्गाच्च । सुप्रातसुश्वसुदि
 वशारिकुक्षचतुरश्रैणीपदाजपदप्रोष्ठपदाः ॥ ६ ॥ नन्दुःसुभ्योहलिसकथ्योरन्यतरस्याम् । नित्यमसिचप्रजामेधयोः ।
 बहुप्रजाश्छन्दसि । धर्मादनिच्केवलात् । जम्भासुहरिततृणसोमेभ्यः । दक्षिणेर्मांलुब्धयोगे । इच्छकर्मव्यतिहारे ।
 द्विदण्ड्यादिभ्यश्च । प्रसंभ्यांजानुनोर्जुः । ऊर्ध्वाद्विभाषा । ऊधसोऽनङ् । धनुषश्च । वासंज्ञायाम् । जायायानिङ् ।
 गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः । अल्पाख्यायाम् । उपमानाच्च । पादस्यलोपोऽहस्त्यादिभ्यः । कुम्भपदीषुच । संख्या
 सुपूर्वस्य ॥ ७ ॥ वयसिदन्तस्यदत् । छन्दसि । स्त्रियांसंज्ञायाम् । विभाषाश्यावारोकाभ्याम् । अग्रान्तशुद्ध
 शुभ्रवृषवराहेभ्यश्च । ककुदस्यावस्थायांलोपः । त्रिककुत्पर्वते । उद्विभ्यांकाकुदस्य । पूर्णाद्विभाषा । सुहृदुर्हृदौ
 मित्रामित्रयोः । उरःप्रभृतिभ्यःकप् । इनःस्त्रियाम् । नद्यृतश्च । शेषाद्विभाषा । नसंज्ञायाम् । ईयसश्च । वन्दिते

आतुः । ऋतश्छन्दसि । नाडीतन्त्रयोः स्वाङ्गे । निष्पवाणिश्च ॥ ८ ॥ पादशतस्य तत्प्रकृतवृत्तज्येष्ठाभ्यां सपत्रान्वव
 तस्मात्स्वार्थानन्दुःसुभ्योवयसि विंशतिः ॥ इति पञ्चमाध्याये चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥ इति पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥
 ॐ ॥ एकाचो द्वे प्रथमस्य । अजादे द्वितीयस्य । नन्द्राः संयोगादयः । पूर्वोऽभ्यासः । उभे अभ्यस्तम् । जक्षित्या
 दयः षट् । तुजादीनां दीर्घोऽभ्यासस्य । लिटि धातोरनभ्यासस्य । सन्यङोः । श्लौ । चङि । दाश्चान्साह्वान्मीढां
 श्च । प्यङः संप्रसारणं पुत्रपत्योस्तत्पुरुषे । बन्धुनि बहुव्रीहौ । वचि स्वपियजादीनां किति । ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टि
 विचतिवृश्चतिपृच्छतिभृज्जतीनांङिति च । लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् । स्वापेश्चङि । स्वपित्यमिव्येजांयङि । नवशः
 ॥ १ ॥ चायः की । स्फायः स्फीनिष्ठायाम् । स्यः प्रपूर्वस्य । द्रवमूर्तिस्पर्शयोः श्यः । प्रतेश्च । विभाषाभ्यवपूर्वस्य ।
 शृतं पाके । प्यायः पी । लिङ्यङोश्च । विभाषाश्चे । गौचसंश्चङोः । ह्रः संप्रसारणम् । अभ्यस्तस्य च । बहुलं छन्द
 सि । चायः की । अपस्पृधेथामानृचुरानृहुश्चिच्युषेति त्याजश्राताः श्रितमाशीराशीर्ताः । नसंप्रसारणे संप्रसारणम् ।
 लिटिवयोयः । वश्चास्यान्यतरस्यां किति । वेजः ॥ २ ॥ ल्यपि च । ज्यश्च । व्यश्च । विभाषापरेः । आदेच उपदेशे
 ऽशिति । नव्योलिटि । स्फुरति स्फुल्लयोर्धञि । क्रीड्जीनां गौ । सिध्यते रपारलौकिके । मीनातिमिनोति दीङान्त्य
 पिच । विभाषालीयते । खिदेश्छन्दसि । अपगुरोणमुलि । चिस्फुरोणौ । प्रजने वीयते । विभेतेर्हेतुभये । नित्यं

स्मयते । सृजिहशोर्ज्ञल्यमकिति । अनुदात्तस्य चर्दुपधस्यान्यतरस्याम् । शीर्षश्छन्दसि ॥ ३ ॥ ये च तद्धिते । अ
 चिशीर्षः । पङ्क्तोमासृन्निशसन्धूषन्दोषन्यकञ्चकनुदन्नासञ्चस्पृभृतिषु । धात्वादेशः षः सः । णोनः । लोपोव्योर्व
 लि । वरपृक्तस्य । हल्ङ्याभ्यो दीर्घात्सुतिस्पृक्तं हल् । एङ्हस्वात्संबुद्धेः । शेश्छन्दसि बहुलम् । ह्रस्वस्य पितिकृ
 तितुक् । संहितायाम् । छेच । आङ्माङोश्च । दीर्घात् । पदान्ताद्वा । इकोयणचि । एचोऽयवायावः । वान्तो
 यिप्रत्यये । धातोस्तन्निमित्तस्यैव ॥ ४ ॥ क्षय्यजय्यौशक्यार्थे । ऋय्यस्तदर्थे । भय्यप्रवय्येचच्छन्दसि । एकः पूर्वप
 रयोः । अन्तादिवच्च । षत्वतुकोरसिद्धः । आद्गुणः । वृद्धिरेचि । एत्येधत्यूठसु । आटश्च । उपसर्गादिति धातौ ।
 वासुप्यापिशलेः । औतोमशसोः । एङिपररूपम् । ओमाङोश्च । उत्स्यपदान्तात् । अतो गुणे । अव्यक्तानुकरणस्या
 तइतौ । नाम्नेडितस्यान्यस्य तुवा । नित्यमांनेडितेडाचि ॥ ५ ॥ अकः सवर्णे दीर्घः । प्रथमयोः पूर्वसवर्णः । तस्मा
 च्छसोनः पुंसि । नादिचि । दीर्घाज्जसिच । वाछन्दसि । अमिपूर्वः । संप्रसारणाच्च । एङः पदान्तादति । डसिङ
 सोश्च । ऋतउत् । ख्यत्यात्परस्य । अतोरोरपुतादपुते । हश्चिच । प्रकृत्यान्तःपादमव्यपरे । अव्यादवद्यादवक्र
 मुरप्रतायमवन्त्ववस्युषुच । यजुष्युरः । आपोजुषाणोवृष्णोवर्षिष्ठेम्बेऽम्बालेऽम्बिकेपूर्वे । अङ्गइत्यादौ च । अनुदा
 त्तेचकुधपरे ॥ ६ ॥ अवपथासिच । सर्वत्रविभाषागोः । अवङ्स्फोटायनस्य । इन्द्रेच । हुतप्रगृह्याअचिनित्यम् ।

आङोऽनुनासिकश्छन्दसि । इकोऽसवर्णेशाकल्यस्यह्रस्वश्च । ऋत्यकः । अमुतवदुपस्थिते । ई । चाक्रवर्मणस्य । दिव
उत् । एतत्तदोःसुलोपोऽकोरनञ्समासेहलि । स्यश्छन्दसिबहुलम् । सोऽचिलोपेचेत्पादपूरणम् । सुद्धात्पूर्वः ।
अडभ्यासव्यवायेऽपि । संपर्युपेभ्यःकरोतौभूषणे । समवायेच । उपात्प्रतियत्नवैकृतवाक्याध्याहारेषु । किरतौल
वने ॥ ७ ॥ हिंसायांप्रतेश्च । अपाच्चतुष्पाच्छकुनिष्वालेखने । कुस्तुम्बुरुणिजातिः । अपरस्पराःक्रियासातत्ये ।
गोष्पदंसेवितासेवितप्रमाणेषु । आस्पदंप्रतिष्ठायाम् । आश्चर्यमनित्ये । वर्चस्केऽवस्करः । अपस्करोरथाङ्गम् ।
विष्किरःशकुनिर्विकिरोवा । ह्रस्वाच्चन्द्रोत्तरपदेमन्त्रे । प्रतिष्कशश्चकशेः । प्रस्कण्वहरिश्चन्द्रावृषी । मस्करमस्करि
णौवेणुपरिप्राजकयोः । कास्तीराजस्तुन्देनगरे । कारस्करोवृक्षः । पारस्करप्रभृतीनिचसंज्ञायाम् । अनुदात्तपदमेक
वर्जम् । कर्षात्वतोघञोऽन्तउदात्तः । उच्छादीनांच ॥ ८ ॥ अनुदात्तस्यचयत्रोदात्तलोपः । धातोः । चितः ।
तद्धितस्य । कितः । तिसृभ्योजसः । चतुरःशसि । सावेकाचस्तृतीयादिर्विभक्तिः । अन्तोदात्तादुत्तरपदादन्यतर
स्यामनित्यसमासे । अञ्चेश्छन्दस्यसर्वनामस्थानम् । ऊडिदंपदाद्यप्पुच्चैद्युभ्यः । अष्टनोदीर्घात् । शतुरनुमोनद्यजा
दी । उदात्तयणोहल्पूर्वात् । नोङ्धात्वोः । ह्रस्वनुङ्भ्यामनुप । नामन्यतरस्याम् । ङयाश्छन्दसिबहुलम् । षट्त्रिच
तुभ्योहलादिः । श्ल्युपोत्तमम् ॥ ९ ॥ विभाषाभाषायाम् । नगोश्वन्साववर्णराङ्कुङ्कुभ्यः । दिवोऽल्ल ।

नृचान्यतरस्याम् । तित्स्वरितम् । तास्यनुदात्तेन्डिददुपदेशाल्लसार्वधातुकमनुदात्तमन्विहोः । आदिःसिचोऽन्यत
रस्याम् । स्वपादिहिंसामच्यनिटि । अभ्यस्तानामादिः । अनुदात्तेच । सर्वस्यसुपि । भीहीभृहुमदजनधनदरिद्रा
जागरांप्रत्ययात्पूर्वपिति । लिति । आदिर्णमुल्यन्यतरस्याम् । अचःकर्तृयकि । थलिचसेटीडन्तोवा । ज्नित्यादि
नित्यम् । आमन्त्रितस्यच । पथिमथोःसर्वनामस्थाने । अन्तश्चतवैयुगपत् ॥ १० ॥ क्षयोनिवासे । जयःकरणम् ।
वृषादीनांच । संज्ञायामुपमानम् । निष्ठाचव्यजनात् । शुष्कधृष्टौ । आशितःकर्ता । रिक्तेविभाषा । जुष्टार्पितेचच्छ
न्दसि । नित्यमन्त्रे । युष्मदस्मदोर्ङसि । ङयिच । यतोऽनावः । ईडवन्दवृशंसदुहाण्यतः । विभाषावेण्विन्धान
योः । त्यागरागहासकुहश्वठक्रथानाम् । उपोत्तमंरिति । चङ्यन्यतरस्याम् । मतोःपूर्वमात्संज्ञायांस्त्रियाम् ।
अन्तोऽवत्याः ॥ ११ ॥ ईवत्याः । चौ । समासस्य ॥ १२ ॥ एकाचश्चायोल्यपिचयेचक्षय्यजय्यावकःसवर्णोऽवप
थाहिंसायामनुदात्तस्यविभाषाक्षयईवत्यास्त्रीणि ॥ इतिषष्ठाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७३ ॥ बहुव्रीहौप्रकृत्यापूर्वप
दम् । तत्पुरुषेणुल्यार्थतृतीयासप्तम्युपमानाव्ययद्वितीयाकृत्याः । वर्णोवर्णेष्वनेते । गाधलवणयोःप्रमाणे । दाया
द्यंदायादे । प्रतिबन्धिचिरकृच्छ्रयोः । पदेऽपदेशे । निवातेवातत्राणे । शारदेऽनार्तवे । अध्वर्युकषाययोर्जातौ ।
सदृशप्रतिरूपयोःसादृश्ये । द्विगौप्रमाणे । गन्तव्यपण्यंवाणिजे । मात्रोपज्ञोपक्रमच्छायेनपुंसके । सुखप्रिययोर्हिते ।

प्रीतौच । स्वस्वामिनि । पत्यावैश्वर्ये । नभूवाक्चिद्दिधिषु । वाभुवनम् ॥ १ ॥ आशङ्काबाधनेदीयःसुसंभावे ।
पूर्वेभूतपूर्वे । सविधसनीडसमर्यादसवेशसदेशेषुसामीप्ये । विस्पृष्टादीनिगुणवचनेषु । श्रज्यावमकनपापवत्सुभावे
कर्मधारये । कुमारश्च । आदिःप्रत्येनसि । पूगेष्वन्यतरस्याम् । इगन्तकालकपालभगालशरावेषुद्विगौ । बहून्यत
रस्याम् । दिष्टिवितस्त्योश्च । सप्तमीसिद्धशुष्कपक्वबन्धेष्वकालात् । परिप्रत्युपापावर्ज्यमानाहोरात्रावयवेषु । राज
न्यबहुवचनद्वन्द्वेऽन्धकवृष्णिषु । संख्या । आचार्योपसर्जनश्चान्तेवासी । कार्तिकौजपादयश्च । महान्त्रीह्यपराह
गृष्टीष्वासजावालभारतहैलिहिलरौरवप्रवृद्धेषु । भुलकश्चवैश्वदेवे । उष्ट्रःसादिवाम्योः ॥ २ ॥ गौःसादसादिसार
धिषु । कुरुगार्हपतरिक्तगुर्वसूतजरत्यश्लीलदृढरूपापारेवडवातैतिलकद्रःपण्यकम्बलोदासीभाराणां च । चतुर्थीतद
र्थे । अर्थे । केच । कर्मधारयेऽनिष्ठा । अहीनेद्वितीया । तृतीयाकर्मणि । गतिरनन्तरः । तादौचनितिकृत्यतौ ।
तवैचान्तश्चयुगपत् । अनिगन्तोऽञ्चतौवप्रत्यये । न्यधीच । ईषदन्यतरस्याम् । हिरण्यपरिमाणंधने । प्रथमोऽचे
रोपसंपत्तौ । कतरकतमौकर्मधारये । आयोब्राह्मणकुमारयोः । राजाच । षष्ठीप्रत्येनसि ॥ ३ ॥ केनित्यार्थे ।
ग्रामःशिल्पिनि । राजाचप्रशंसायाम् । आदिरुदात्तः । सप्तमीहारिणौधर्म्येऽहरणे । युक्तेच । विभाषाध्यक्षे ।
पापंचशिल्पिनि । गोत्रान्तेवासिमाणवब्राह्मणेषुक्षेपे । अङ्गानिमैरेये । भक्ताख्यास्तदर्थेषु । गोविडालसिंहसैन्धवेषू

पमाने । अकेजीविकार्थे । प्राचांक्रीडायाम् । अणिनियुक्ते । शिल्पिनिचाकृजः । संज्ञायांच । गोतन्तियवंपाले ।
णिनि । उपमानंशब्दार्थप्रकृतावेव ॥ ४ ॥ युकारोह्यादयश्च । दीर्घकाशतुषभ्राष्ट्रवटंजे । अन्यात्पूर्वबह्वचः ।
ग्रामेऽनिवसन्तः । घोषादिषुच । छान्यादयःशालायाम् । प्रस्थेऽवृद्धमकर्षादीनाम् । मालादीनांच । अमहन्नव
न्नगरेऽनुदीचाम् । अर्मेचावर्णद्व्यच्यच् । नभूताधिकसंजीवमद्राश्मकज्जलम् । अन्तः । सर्वगुणकार्त्स्न्ये । संज्ञायां
गिरिनिकाययोः । कुमार्यावयसि । उदकेऽकेवले । द्विगौक्रतौ । सभायांनपुंसके । पुरेप्राचाम् । अरिष्टगौडपूर्वेच
॥ ५ ॥ नहास्तिनफलकमार्देयाः । कुसूलकूपकुम्भशालंबिले । दिक्छब्दाग्रामजनपदाख्यानचानराटेषु । आचार्यो
पसर्जनश्चान्तेवासिनि । उत्तरपदवृद्धौसर्वच । बहुव्रीहौविश्वंसंज्ञायाम् । उदराश्वेषुषु । क्षेपे । नदीबन्धुनि । निष्ठोपसर्ग
पूर्वमन्यतरस्याम् । उत्तरपदादिः । कर्णोवर्णलक्षणात् । संज्ञौपम्ययोश्च । कण्ठपृष्ठग्रीवाजङ्घंच । शृङ्गमवस्थायांच ।
नजोजरमरमित्रमृताः । सोर्मनसीअलोमोषसी । ऋत्वादयश्च । आद्युदात्तंछच्छन्दसि । वीरवीर्यांच ॥ ६ ॥ कूल
तीरतूलमूलशालाक्षसममव्ययीभावे । कंसमन्थशूर्पपाय्यकाण्डंद्विगौ । तत्पुरुषेशालायांनपुंसके । कन्थाच । आ
दिश्चिहणादीनाम् । चेलखेटकटुककाण्डंगर्हायाम् । चीरमुपमानम् । पललसूपशाकंमिश्रे । कुरुसूदस्थलकर्षाःसंज्ञा
याम् । अकर्मधारयेराज्यम् । वर्ग्यादयश्च । पुत्रःपुम्भ्यः । नाचार्यराजत्विक्संयुक्तज्ञात्याख्येभ्यः । चूर्णादीन्यप्रा

णिषष्ठ्याः । षट्चकाण्डादीनि । कुण्डंवनम् । प्रकृत्याभगालम् । शितेर्नित्यावहृज्वहुव्रीहावभसत् । गतिकारको
पपदात्कृत् । उभेवनस्पत्यादिषुयुगपत् ॥ ७ ॥ देवताद्वन्द्वेच । नोत्तरपदेऽनुदात्तादावपृथिवीरुद्रपूषमन्थिषु । अन्तः ।
थाथघञ्काजवित्रकाणाम् । सूपमानात्कः । संज्ञायामनाचितादीनाम् । प्रवृद्धादीनांच । कारकादुत्तश्रुतयोरेवा
शिषि । इत्थंभूतेनकृतमितिच । अनोभावकर्मवचनः । मन्क्तिन्व्याख्यानशयनासनस्थानयाजकादिक्रीताः । सप्त
म्याःपुण्यम् । ऊनार्थकलहंतृतीयायाः । मिश्रंचानुपसर्गमसंधौ । नजोगुणप्रतिषेधेसंपाद्यर्हहितालमर्थास्तद्धिताः ।
ययतोश्चातदर्थे । अच्कावशर्कौ । आक्रोशेच । संज्ञायाम् । कृत्योकेणुच्चावर्वादयश्च ॥ ८ ॥ विभाषानृन्नन्नतीक्ष्णशु
चिषु । बहुव्रीहाविदमेतत्तद्भ्यःप्रथमपूरणयोःक्रियागणने । संख्यायाःस्तनः । विभाषाछन्दसि । संज्ञायांमित्राजि
नयोः । व्यवायिनोऽन्तरम् । मुखंस्वाङ्गम् । नाव्ययदिक्छन्दगोमहत्स्थूलमुष्टिपृथुवत्सेभ्यः । निष्ठोपमानादन्यतर
स्याम् । जातिकालमुखादिभ्योऽनाच्छादनात्कतोऽकृतमितप्रतिपन्नाः । वाजाते । नञ्सुभ्याम् । कपिपूर्वम् । ह्रस्वा
न्तेऽन्त्यात्पूर्वम् । बहोर्नञ्वदुत्तरपदभूम्नि । नगुणादयोऽवयवाः । उपसर्गात्स्वाङ्गंध्रुवमपशु । वनंसमासे । अन्तः ।
अन्तश्च ॥ ९ ॥ ननिविभ्याम् । परेरभितोभाविमण्डलम् । प्रादस्वाङ्गसंज्ञायाम् । निरुदकादीनिच । अभेर्मुखम् ।
अपाच्च । स्फिगपूतवीणाञ्जोर्ध्वकुक्षिसीरनामनामच । अधेरुपरिस्थम् । अनोरप्रधानकनीयसी । पुरुषश्चान्वादिष्टः ।

अतेरकृतपदे । नेरनिधाने । प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे । उपाध्यजजिनमगौरादयः । सोरवक्षेपणे । विभाषोत्पुच्छे ।
द्वित्रिभ्यांपाद्भूमूर्धसुबहुव्रीहौ । संक्थंचाक्रान्तात् । परादिश्छन्दसिबहुलम् ॥ १० ॥ बहुव्रीहावाशङ्कागौःसादके
नित्यार्थेयुकानहास्तिनकुलतीरदेवताविभाषाननित्येकोनविंशतिः ॥ इतिषष्ठाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ११ ॥

अलुगुत्तरपदे । पंचम्याःस्तोकादिभ्यः । ओजःसहोऽम्भस्तमसस्तृतीयायाः । मनसःसंज्ञायाम् । आज्ञायिनिच ।
आत्मनश्चपूरणे । वैयाकरणाख्यायांचतुर्थ्याः । परस्यच । हलदन्तात्सप्तम्याःसंज्ञायाम् । कारनान्निचप्राचांहला
दौ । मध्याद्गुरौ । अमूर्धमस्तकात्स्वाङ्गादकामे । बन्धेचविभाषा । तत्पुरुषेकृतिबहुलम् । प्रावृद्शरत्कालदिवांजे ।
विभाषावर्षक्षरशरवरात् । घकालतनेषुकालान्नः । शयवासवासिष्वकालात् । नेन्त्सिद्धबध्नातिषुच । स्थेचभाषा
याम् ॥ १ ॥ षष्ठ्याआक्रोशे । पुत्रेऽन्यतरस्याम् । ऋतोविद्यायोनिबंधेभ्यः । विभाषास्वसृपत्योः । आनङृतो
द्वन्द्वे । देवताद्वन्द्वेच । ईदग्नेःसोमवरुणयोः । इद्दृद्धौ । दिवोद्यावा । दिवसश्चपृथिव्याम् । उषासोषसः । मातर
पितराबुदीचाम् । पितरामातराचच्छन्दसि । स्त्रियाःपुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ्समानाधिकरणेस्त्रियामपूरणीप्रिया
दिषु । तसिलादिष्वाकृत्वमुचः । क्यङ्मानिनोश्च । नकोपधायाः । संज्ञापूरण्योश्च । वृद्धिनिमित्तस्यचतद्धितस्यार
क्विकारे । स्वाङ्गाच्चेतोऽमानिनि ॥ २ ॥ जातेश्च । पुंवत्कर्मधारयजातीयदेशीयेषु । धरूपकल्पचेलङ्ब्रुवगोत्रमत

हतेषु ङ्योऽनेकाचो ह्रस्वः । नद्याः शेषस्यान्यतरस्याम् । उगितच्च । आन्महतः समानाधिकरणजातीययोः । द्व्यष्टनः
संख्यायामबहुव्रीह्यशीत्योः । त्रेस्त्रयः । विभाषाचत्वारिंशत्प्रभृतौ सर्वेषाम् । हृदयस्य ह्रस्वदण्डासेषु । वाशोक
प्यञ्जोगेषु । पादस्य पदाज्यातिगोपहतेषु । पद्यत्यतदर्थे । हिमकाषिहतिषु च । ऋचः शे । वाघोषमिश्रशब्देषु । उद
कस्योदः संज्ञायाम् । पेषं वासवाहनधिषु च । एकहलादौ पूरयितव्येऽन्यतरस्याम् । मन्थौदनसक्तुबिन्दुवज्रभारहार
वीवधगाहेषु च ॥ ३ ॥ इको ह्रस्वोऽङ्योगालवस्य । एकतद्धिते च । ङ्यापोः संज्ञाछन्दसोर्बहुलम् । त्वेच । इष्टकेषी
कामालानां चित्तुलभारिषु । खित्यनव्ययस्य । अरुर्द्विषदजन्तस्य मुम् । इच एकाचोऽम्प्रत्ययवच्च । वाचंयमपुरंद
रौ च । कारे सत्यागदस्य । श्येनतिलस्य पातेजे । रात्रेः कृतिविभाषा । नलोपो नजः । तस्मान्नुडचि । नभ्राणनपात्र
वेदानासत्यानमुचिनकुलनखनपुंसकनक्षत्रनक्रनाकेषु प्रकृत्या । एकादिश्चैकस्य चादुक् । नगोऽप्राणिष्वन्यतरस्याम् ।
सहस्यसः संज्ञायाम् । ग्रन्थान्ताधिके च । द्वितीये चानुपाख्ये ॥ ४ ॥ अव्ययीभावे चाकाले । वोपसर्जनस्य । प्रकृ
त्याशिष्यगोवत्सहलेषु । समानस्य च्छन्दस्य मूर्धप्रभृत्युदकेशु । ज्योतिर्जनपदरात्रिनाभिनामगोत्ररूपस्थानवर्णवयो
वचनबन्धुषु । चरणे ब्रह्मचारिणि । तीर्थेये । विभाषोदरे । दृग्दृशवतुषु । इदं किमोरीश्वरी । आसर्वनाम्नः । वि
ष्वग्देवयोश्च टेरद्व्यश्चतौवप्रत्यये । समः समि । तिरसस्तिर्यलोपे । सहस्यसन्निः । सधमादस्थयोश्छन्दसि । व्यन्तरूप

॥ २७ ॥

सर्गेभ्योऽपईत् । ऊदनोर्देशे । अषष्ठ्यतृतीयास्थस्यान्यस्य दुगाशीराशास्थास्थितोत्सुकोतिकारकरागच्छेषु । अर्थे वि
भाषा ॥ ५ ॥ कोः कत्तत्पुरुषेऽचि । रथवदयोश्च । तृणे च जातौ । कापथ्यक्षयोः । ईषदर्थे । विभाषापुरुषे । कवंचो
ष्णे । पथि च्छन्दसि । पृषोदरादीनियथोपदिष्टम् । संख्याविसायपूर्वस्याहस्याहनन्यतरस्यां ङौ । ङ्लोपे पूर्वस्य दी
र्घोऽणः । सहिवहोरोदवर्णस्य । साढ्यैसाढ्वासाढेति निगमे । संहितायाम् । कर्णेलक्षणस्याविष्टाष्टपंचमणिभिन्नच्छि
न्नच्छिद्रस्रुवस्वस्तिकस्य । नहिवृतिवृषिव्यधिरुचिसहितनिषुक्कौ । वनगिर्योः संज्ञायां कोटरकिंशुलुकादीनाम् । वले ।
मर्ताबह्वचोऽनजिरादीनाम् । शरादीनां च ॥ ६ ॥ इको वहेऽपीलोः । उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम् । इकः काशे ।
दस्ति । अष्टनः संज्ञायाम् । छन्दसि च । चित्तेः कपि । विश्वस्य वसुराटोः । नरे संज्ञायाम् । मित्रे च षौ । मन्त्रे सोमा
श्वेन्द्रियविश्वदेव्यस्य मतौ । ओषधेश्च विभक्तावप्रथमायाम् । ऋचितुनुघमक्षुतङ्कुत्रोरुष्याणाम् । इकः सुजि । व्यचो
ऽतस्तिङः । निपातस्य च । अन्येषामपि दृश्यते । चौ । संप्रसारणस्य ॥ ७ ॥ अलुक् षष्ठ्या जातेरि कोऽव्ययीभावे कोः
कत्तदिको वह एको नविंशतिः । इति षष्ठाध्याये तृतीयः पादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अङ्गस्य । हलः । नामि । नतिसृचतसृ ।
छन्दस्युभया । नृच । नोपधायाः । सर्वनामस्थाने चासंबुद्धौ । वासपूर्वस्य निगमे । सान्तमहतः संयोगस्य । अमृ
न्तृचस्वसृनसृनेष्ट्वष्टृक्षत्तृहोतृपोतृप्रशास्त्वणाम् । इन्हन्पूषार्थमृणांशौ । सौच । अत्वसन्तस्य चाधातोः । अनुनासि

कस्यकिञ्चलोःकृति । अञ्जनगमांसनि । तनोतेर्विभाषा । क्रमश्चकित्व । च्छोःशूडनुनासिकेच । ज्वरत्वरस्रिव्यवि
मवामुपधायाश्च ॥ १ ॥ रालोपः । असिद्धवदत्राभात् । श्रान्नलोपः । अनदितांहलउपधायाःकृति । दंशसञ्जस्व
ज्जांशपि । रञ्जेश्च । घञिचभावकरणयोः । स्यदोजवे । अवोदैधोऽन्नप्रथहिमश्रथाः । नाञ्जेःपूजायाम् । कित्वस्क
न्दिस्सन्दोः । जान्तनशांविभाषा । भञ्जेश्चचिणि । शासइदइहलोः । शाहौ । हन्तेर्जः । अनुदात्तोपदेशवनतित
नोत्यादीनामनुनासिकलोपोऽल्लिङ्गकृति । वाल्यपि । नक्तिचिदीर्घश्च । गमःकौ ॥ २ ॥ विङ्गनोरनुनासिकःस्यात् ।
जनसनखनांसञ्जलोः । येविभाषा । तनोतेर्यकि । सनःक्तिचिलोपश्चास्यान्यतरस्याम् । आर्धधातुके । भ्रजोरोप
धयोर्मन्यतरस्याम् । अतोलोपः । यस्यहलः । क्यस्यविभाषा । णेरनिटि । निष्ठायांसेटि । जनितामन्त्रे । शमिता
यज्ञे । अयामन्ताल्वाय्येद्विष्णुषु । ल्यपिलघुपूर्वात् । विभाषापः । युषुवोर्दीर्घश्छन्दसि । क्षियः । निष्ठायामण्य
दर्थे ॥ ३ ॥ वाक्रोशदैर्न्ययोः । स्यसिच्सीयुट्तासिषुभावकर्मणोरुपदेशेऽञ्जनग्रहृशांवाचिण्वदिट्च । दीङोयुडचि
कृति । आतोलोपइटिच । ईद्यति । घुमास्थागापाजहातिसांहलि । एलिङि । वान्यस्यसंयोगादेः । नत्यपि । मय
तेरिदन्यतरस्याम् । लुङ्लुङ्स्वडुदात्तः । आडजादीनाम् । छन्दस्यपिट्श्यते । नमाङयोगे । बहुलंछन्दस्यमा
ङयोगेऽपि । इरयोरे । अचिश्रुधानुभ्रुवांस्वोरियडुवङौ । अभ्यासस्यासवर्णे । स्त्रियाः । वाम्शसोः ॥ ४ ॥ इणो

यण् । एरनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य । ओःसुपि । वर्षाभ्वश्च । नभूसुधियोः । छन्दस्युभयथा । हुश्रुवोःसार्वधातुके ।
भुवोबुग्लुङ्गितोः । ऊदुपधायागोहः । दोषोणौ । वाचित्तविरागे । मितांहस्वः । चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम् ।
स्वचिहस्वः । ह्रादोनिष्ठायाम् । छादैर्धेऽभ्युपसर्गस्य । इस्मन्त्रन्किषुच । गमहनजनखनघसांलोपःकृत्यनङि । तनि
पत्योश्छन्दसि । घसिभसोर्हलिच ॥ ५ ॥ हुश्रुभ्योर्होर्धिः । श्रुशृणुपृकृवृभ्यश्छन्दसि । अङितश्च । चिणोलुक् ।
अतोहेः । उतश्चप्रत्ययादसंयोगपूर्वात् । लोपश्चास्यान्यतरस्यांस्वोः । नित्यं करोतेः । येच । अतउत्सार्वधातुके ।
श्रसोरलोपः । श्राभ्यस्तयोरातः । ईहल्यघोः । इहरिद्रस्य । भियोऽन्यतरस्याम् । जहातेश्च । आचहौ । लोपोयि ।
घवसोरेद्धावभ्यासलोपश्च । अतएकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि ॥ ६ ॥ थलिचसेटि । तृफलभजत्रपश्च । राधोर्हिंसायाम् ।
वाजृभ्रमुत्रसाम् । फणांचसप्तानाम् । नशसददवादिगुणानाम् । अर्वणस्त्रसावनजः । मघवाबहुलम् । भस्य ।
फदःपत् । वसोःसंप्रसारणम् । वाहऊठ् । श्वयुवमघोनामतद्धिते । अलोपोऽनः । षपूर्वहन्धृतराज्ञामणि । विभा
षाङिश्योः । नसंयोगाद्धमन्तात् । अचः । उदर्इत् । आतोधातोः ॥ ७ ॥ मन्त्रेष्वान्वादेरात्मनः । तिर्विंशतेर्दि
ति । टेः । नस्तद्धिते । अहृष्टस्वोरेव । ओर्गुणः । ढेलोपोऽकट्वाः । यस्येतिच । सूर्यतिष्यागस्त्यमत्स्यानांयउपधायाः ।
हलस्तद्धितस्य । आपत्यस्यचतद्धितेऽनाति । क्यच्चयोश्च । बित्वकादिभ्यश्छल्यलुक् । तुरिष्ठेमेयःसुः । टेः । स्थूल

दूरयुवहस्वक्षिप्रधुद्राणांयणादिपरंपूर्वस्वचगुणः । प्रियस्थिरस्फिरोरुबहुलगुरुवृद्धतृप्रदीर्घवृन्दारकाणांप्रस्थस्फवर्ब
हिगर्वर्षित्रन्द्राधिबृन्दाः । बहोर्लोपोभूचबहोः । इष्टस्ययिदृच । ज्यादादीयसः ॥ ८ ॥ रक्ततोहलादेर्लघोः । विभा
षजोश्छन्दसि । प्रकृत्यैकाच् । इनण्यनपत्ये । गाधिविदधिकेशिगणिपणिनश्च । संयोगादिश्च । अन् । येचाभाव
कर्मणोः । आत्माध्वानौखे । नमपूर्वोऽपत्येऽवर्मणः । ब्राह्मोऽजातौ । कर्मस्ताच्छील्ये । औक्षमनपत्ये । दाण्डिना
यनहास्तिनायनाथर्वणिकजैह्वाशिनेयवाशिनायनिभ्रौणहत्यधैवत्यसारवैक्ष्वाकमैत्रेयहिरण्मयानि । ऋत्त्यवास्त्यवा
स्त्वमाध्वीहिरण्ययानिच्छन्दसि ॥ ९ ॥ अङ्गस्यराहोपोविङ्गनोर्वाक्रोशेणोयणहुङ्गलभ्यस्थलिचमन्त्रेपुरऋतःपंचदश ॥
इतिषष्ठाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

ॐ ॥ युबोरनाकौ । आयनेयीनीयियःफट्सछधांप्रत्ययादीनाम् । शोऽन्तः । अदभ्यस्तात् । आत्मनेपदेष्वन
तः । शीङ्गेरुट् । वेत्तेर्विभाषा । बहुलंछन्दसि । अतोभिसप्तेस् । बहुलंछन्दसि । नेदमदसोरकोः । टाडसिङ्गसा
मिनात्स्याः । डेर्बः । सर्वनाम्नःसै । ङसिङ्गयोःस्मात्स्मिनौ । पूर्वादिभ्योनवभ्योवा । जसःशी । औङ्गआपः ।
नपुंसकाच्च । जःशसोःशिः ॥ १ ॥ अष्टाभ्यऔश् । षड्भ्योलुक् । स्वमोर्नपुंसकात् । अतोऽम् । अङ्कुतरादिभ्यः
पञ्चभ्यः । नेतराच्छन्दसि । युष्मदस्मद्ग्याङ्गसोऽश् । डेप्रथमयोरम् । शसोन । भ्यसोभ्यम् । पञ्चभ्याअत् । एकव

चनस्यच । सामआकम् । आतऔणलः । तुह्योस्तातङाशिष्यन्यतरस्याम् । विदेःशतुर्वसुः । समासेऽनन्पूर्वेक्त्वो
त्यप् । क्त्वापिच्छन्दसि । सुपांसुलुक्पूर्वसवर्णाच्छेयाडाङ्यायाजालः । अमोमश् ॥ २ ॥ लोपस्तआत्मनेपदेषु ।
ध्वमोध्वात् । यजध्वैनमितिच । तस्यतात् । तप्तनप्तनथनाश्च । इदन्तोमसि । क्त्वोयक् । इष्टीनमितिच । स्ना
त्यादयश्च । आज्ञसेरसुक् । अश्वक्षीरवृषलवणानामात्मप्रीतौक्यचि । आमिसर्वनाम्नःसुट् । त्रेस्त्रयः । ह्रस्वनद्या
पोनुट् । षट्चतुर्भ्यश्च । श्रीग्रामण्योश्छन्दसि । गोःपादान्ते । इदितोनुम्धातोः । शेमुचादीनाम् । मस्जिनशोर्झ
लि ॥ ३ ॥ रधिजभोरचि । नेत्यलिटिरधेः । रभेरशब्बिलोः । लभेश्च । आङोयि । उपात्प्रशंसायाम् । उपसर्गा
त्स्वल्घञोः । नसुदुभ्यांकेवलाभ्याम् । विभाषाचिण्णमुलोः । उगिदचांसर्वनामस्थानेऽधातोः । युजेरसमासे । नपुं
सकस्यङ्गलचः । इकोऽचिविभक्तौ । तृतीयादिषुभाषितपुंसकंपुंवद्गालवस्य । अस्थिदधिसक्थ्यक्ष्णामनङ्कुदात्तः ।
छन्दस्यपिदृश्यते । ईचद्विवचने । नाभ्यस्ताच्छतुः । वानपुंसकस्य । आच्छीनद्योर्नुम् ॥ ४ ॥ शप्दयनोर्नित्यम् ।
सावनडुहः । ढक्स्ववःस्वतवसांछन्दसि । दिवऔत् । पथिमथ्युभुक्षामात् । इतोऽत्सर्वनामस्थाने । थोन्यः । भस्य
टेलोपः । पुंसोऽसुङ् । गोतोणित् । णलुत्तमोवा । सरुयुरसंबुद्धौ । अनङ्सौ । ऋदुशनस्पुरुदंसोऽनेहसांच । तृज्व
त्क्रोष्टुः । स्त्रियांच । विभाषातृतीयादिष्वचि । चतुरनडुहोरामुदात्तः । अम्संबुद्धौ । ऋतइद्धातोः ॥ ५ ॥

(1) ३० (1)

॥ ३० ॥

सि.वे. ३६

देविकाशिंशपादित्यवाङ्दीर्घसत्रश्रेयसामात् । केकयमित्रयुप्रलयानांयादेरियः । नखाभ्यांपदान्ताभ्यांपूर्वौतुता
भ्यामैच् । द्वारादीनांच । न्यग्रोधस्यचकेवलस्य । नकर्मव्यतिहारे । स्वागतादीनांच । श्वादेरिजि । पदान्तस्या
न्यतरस्याम् । उत्तरपदस्यच । अवयवाद्दतोः । सुसर्वाधाजनपदस्य । दिशोऽमद्राणाम् । प्राचांग्रामनगराणाम् ।
संख्यायाःसंवत्सरसंख्यस्यच । वर्षस्याभविष्यति । परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोः । जेप्रोष्ठपदानाम् । हृद्गसि
न्ध्वन्तेपूर्वपदस्यच । अनुशतिकादीनांच ॥ १ ॥ देवताद्वन्द्वेच । नेन्द्रस्यपरस्य । दीर्घाच्चवरुणस्य । प्राचांगरा
न्ते । जङ्गलधेनुवलजान्तस्यविभाषितमुत्तरम् । अर्धात्परिमाणस्यपूर्वस्यतुवा । नातःपरस्य । प्रवाहनस्यढे । तत्प्र
त्ययस्यच । नञःशुचीश्वरक्षेत्रज्ञकुशलनिपुणानाम् । यथातथयथापुरयोःपर्यायेण । इनस्तोऽचिण्णलोः । आतोयुक्
चिण्कृतोः । नोदात्तोपदेशस्यमान्तस्यानाचमेः । जनिवध्योश्च । अर्तिह्रीन्लीरीक्नूयीक्षमाय्यातांपुङ्णौ । शाच्छा
साह्याव्यावेपांयुक् । वोविधूननेजुक् । लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्यांस्त्रेहविपातने । भियोहेतुभयेषुक् ॥ २ ॥ स्फायो
वः । शदेरगतौतः । रुहःपोऽन्यतरस्याम् । प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यातइदाप्यसुपः । नयासयोः । उदीचामातःस्थाने
यकपूर्वायाः । भस्त्रैषाजाज्ञाद्वास्वान्पूर्वाणामपि । अभाषितपुंस्काच्च । आदाचार्याणाम् । ठस्येकः । इसुसुक्तान्ता
त्कः । चजोःकुधिण्यतोः । न्यङ्कादीनांच । होहन्तेर्णिग्रेषु । अभ्यासाच्च । हेरचडि । सन्लिटोर्जेः । विभाषा

चेः । नकादेः । अजिब्रज्योश्च ॥ ३ ॥ भुजन्युञ्जौपाण्युपतापयोः । प्रयाजानुयाजौयज्ञाङ्गे । वञ्चेर्गतौ । ओकउ
चःके । ण्यआवश्यके । यजयाचरुचप्रवचर्चश्च । वचोऽशब्दसंज्ञायाम् । प्रयोज्यनियोज्यौशक्यार्थे । भोज्यंभक्ष्ये ।
घोलोपोलेटिवा । ओतःश्यनि । कसस्याचि । लुग्वादुहदिहलिहगुहामात्मनेपदेदन्त्ये । शमामष्टानांदीर्घःश्यनि ।
षिवुक्कुमुचमांशिति । क्रमःपरस्मैपदेषु । इषुगमियमांछः । पाघ्राध्मास्थाम्रादाण्दृश्यर्तिसर्तिशदसदांपिबजिग्रधमति
ष्ठमनयच्छपश्यच्छधौशीयसीदाः । ज्ञाजनोर्जा । प्वादीनांह्रस्वः ॥ ४ ॥ मीनातेर्निगमे । मिदेर्गुणः । जुसिच । सार्व
धातुकार्धधातुकयोः । जाग्रोऽविचिण्णलडित्सु । पुगन्तलघूपधस्यच । नाभ्यस्तस्याचिपितिसार्वधातुके । भूसुवो
स्तिडि । उतोवृद्धिर्लुकिहलि । ऊर्णोतेर्विभाषा । गुणोऽपृक्ते । तृणहृइम् । ब्रुवईट् । यङोवा । तुरुस्तुशम्यमःसार्व
धातुके । अस्तिसिचोऽपृक्ते । बहुलंछन्दसि । रुदश्चपञ्चभ्यः । अङ्गार्ग्यगालवयोः । अदःसर्वेषाम् ॥ ५ ॥ अतोदी
र्घोयजि । सुपिच । बहुवचनेझल्येत् । ओसिच । आङिचापः । संबुद्धौच । अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः । ह्रस्वस्यगुणः ।
जसिच । ऋतोडिस्सर्वनामस्थानयोः । घेर्ङिति । आण्णद्याः । याडापः । सर्वनाम्नःस्याङ्द्वस्वश्च । विभाषाद्वितीया
तृतीयाभ्याम् । डेरान्नद्याम्नीभ्यः । इदुङ्याम् । औत् । अच्चधेः । आङोनास्त्रियाम् ॥ ६ ॥ देविकादेवतास्फायो
भुजमीनातेरतोदीर्घोर्विंशतिः ॥ इतिसप्तमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ णौचङ्युपधायाह्रस्वः । नाग्लोपिशा

स्वृदिताम् । आजभासभाषदीपजीवमीलपीडामन्यतरस्याम् । लोपःपिबतेरीच्चाभ्यासस्य । तिष्ठतेरित् । जिघ्रते
 र्वा । उर्ऋत् । नित्यंछन्दसि । दयतेर्दिगिलिटि । ऋतश्चसंयोगादेर्गुणः । ऋच्छत्युताम् । शृदृप्रांह्रस्वोवा । केऽणः ।
 नकपि । आपोऽन्यतरस्याम् । ऋदृशोऽङिगुणः । अस्यतेस्थुक् । श्वयतेरः । पतःपुम् । वचउम् ॥ १ ॥ शीङः
 सार्वधातुकेगुणः । अयङिच्यकृति । उपसर्गाद्भ्रस्वऊहतेः । एतेर्लिङि । अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः । च्वौच । रीङ्
 तः । रिङ्शयग्लिङ्धु । गुणोऽर्तिसंयोगाद्योः । यङिच । ईमाध्मोः । अस्यच्वौ । क्यचिच । अशनायोदन्यधना
 याबुभुक्षापिपासागर्धेषु । नच्छन्दस्यपुत्रस्य । दुरस्युर्द्रविणस्युर्वृषण्यतिरिषण्यति । अश्वाघस्यात् । देवसुम्रयोर्य
 जुषिकाठके । कव्यध्वरपृतनस्यर्चिलोपः । द्यतिस्थितिमास्थामित्तिकिति ॥ २ ॥ शाच्छोरन्यतरस्याम् । दधाते
 हिं । जहातेश्चक्त्वि । विभाषाछन्दसि । सुधितवसुधितनेमधितधिष्वधिषीयच । दोदद्भोः । अचउपसर्गात्तः ।
 अपोभि । सःस्यार्धधातुके । तासस्त्योर्लोपः । रिच । हएति । यीवर्णयोर्दीधीवेव्योः । सनिमीमाधुरभलभशकपत
 पदामचइस् । आप्ज्ञप्युधामीत् । दम्भइच्च । मुचोऽकर्मकस्यगुणोवा । अत्रलोपोऽभ्यासस्य । ह्रस्वः । हलादिःशेषः
 ॥ ३ ॥ शर्पूर्वाःस्वयः । कुहोश्चुः । नकवतेर्यङि । कृषेदछन्दसि । दाधर्तिर्दधर्तिर्दधर्षिबोभूतुतेतिक्तेऽलर्घ्यापनीकण
 त्संसनिष्यदत्करिक्त्वनिक्रदद्भ्रिश्चद्विध्वतोदविद्युतत्तरीत्रतःसरीसृपतंवरीवृजन्मर्मृज्यागनीगन्तीतिच । उरत् ।

द्युतिस्वाप्योःसंप्रसारणम् । व्यथोलिटि । दीर्घङ्गणःकिति । अतआदेः । तस्मान्नुङ्द्विहलः । अश्रोतेश्च । भवतेरः ।
 ससूवेतिनिगमे । णिजांत्रयाणांगुणःश्लौ । भृजामित् । अर्तिपिपत्योश्च । बहुलंछन्दसि । सन्यतः । ओःपुयण्यपरे
 ॥ ४ ॥ स्रवतिशृणोतिद्रवतिप्रवतिप्लवतिच्यवतीनांवा । गुणोयङ्लुकोः । दीर्घोऽकितः । नीग्वञ्चुञ्सुध्वंसुभ्रंसुक
 सपतपदस्कन्दाम् । नुगतोऽनुनासिकान्तस्य । जपजभदहदशभञ्जपशांच । चरफलोश्च । उत्परस्यातः । तिच ।
 रीगृदुपधस्यच । रुग्निकौचलुकि । ऋतश्च । सन्वलघुनिचङ्परेऽनगलोपे । दीर्घोऽलघोः । अत्स्मृदृत्वरप्रथमदस्त्
 स्पशाम् । विभाषावेष्टिचेष्ट्योः । ईचगणः ॥ ५ ॥ णौचङिशीङःशाच्छोःशर्पूर्वाःस्रवतिसप्तदश ॥ इतिसप्तमाध्यायेच
 तुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

ॐ ॥ सर्वस्यद्वे । तस्यपरमाद्येडितम् । अनुदात्तंच । नित्यवीप्सयोः । परेर्वर्जने । प्रसमुपोदःपादपूरणे । उप
 र्यध्यधसःसामीप्ये । वाक्यादेरामन्त्रितस्यासूयासंमतिकोपकुत्सनभर्त्सनेषु । एकंबहुव्रीहिवत् । आबाधेच । कर्म
 धारयवदुत्तरेषु । प्रकारेगुणवचनस्य । अकृच्छ्रेप्रियसुखयोरन्यतरस्याम् । यथास्वेयथायथम् । द्वंद्वंरहस्यमर्यादाव
 चनव्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु । पदस्य । पदात् । अनुदात्तंसर्वमपादादौ । आमन्त्रितस्यच । युष्मद
 स्मदोःषष्ठीचतुर्थीद्वितीयास्थयोर्वानावौ ॥ १ ॥ बहुवचनस्यवस्त्रसौ । तेमयावेकवचनस्य । त्वामौद्वितीयायाः ।

नचवाहहैवयुक्ते । पश्याथैश्चानालोचने । सपूर्वायाःप्रथमायाविभाषा । तिङो गोत्रादीनिकुत्सनाभीक्ष्ण्ययोः । तिङ् । तिङः । नलुट् । निपातैर्यद्यदिहन्तकुविभेचेच्चणकच्चिद्यत्रयुक्तम् । नहप्रत्यारम्भे । सत्यप्रश्ने । अङ्गात्प्रातिलोम्ये । हिच । छन्दस्यनेकमपिसाकाङ्क्षम् । यावद्यथाभ्याम् । पूजायानानन्तरम् । उपसर्गव्यपेतंच । तुपश्यपश्यताहैःपूजायाम् । अहोच ॥ २ ॥ शेषेविभाषा । पुराचपरीप्सायाम् । नन्वित्यनुज्ञैषणायाम् । किंक्रियाप्रश्नेऽनुपसर्गमप्रतिषिद्धम् । लोपेविभाषा । एहिमन्येप्रहासेलृट् । जात्वपूर्वम् । किंवृत्तंचचिदुत्तरम् । आहोउताहोचानन्तरम् । शेषेविभाषा । गत्यर्थलोटा लृणचेत्कारकंसर्वान्यत् । लोट्च । विभाषितंसोपसर्गमनुत्तमम् । हन्तच । आमएकान्तरमामन्त्रितमनन्तिके । यद्धितुपरंछन्दसि । चनचिदिवगोत्रादितद्धिताधेडितेष्वगतेः । चादिषुच । चवायोगेप्रथमा । हेतिक्षियायाम् ॥ ३ ॥ अहेतिविनियोगेच । चाहलोपएवेत्यवधारणम् । चादिलोपेविभाषा । वैवावेतिचच्छन्दसि । एकान्याभ्यांसमर्थाभ्याम् । यद्वृत्ताभित्यम् । पूजनात्पूजितमनुदात्तंकाष्ठादिभ्यः । सगतिरपितिङ् । कुत्सनेचपुप्यगोत्रादौ । गतिर्गतौ । तिङिचोदात्तवति । आमन्त्रितंपूर्वमविद्यमानवत् । नामन्त्रितेसमानाधिकरणेसामान्यवचनम् । विभाषितंविशेषवचनेबहुवचनम् ॥ ४ ॥ सर्वस्यबहुवचनस्यशेषेऽहेतिचतुर्दश ॥ इत्यष्टमाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४ ॥ पूर्वत्रासिद्धम् । नलोपःसुप्स्वरसंज्ञातुग्विधिशुक्लिति । नमुने । उदात्तस्वरितयोर्यणःस्वरितोऽनुदात्त

॥ ३३ ॥

स्य । एकादेशउदात्तेनोदात्तः । स्वरितोवानुदात्तेपदादौ । नलोपःप्रातिपदिकान्तस्य । नडिःसंबुद्धोः । मादुपधायाम् । श्रमतोर्वोऽयवादिभ्यः । झयः । संज्ञायाम् । आसन्दीवदष्टीवच्चक्रीवत्क्षीवद्रुमण्वच्चर्मण्वती । उदन्वानुदधौच । राजन्वान्सौराज्ये । छन्दसीरः । अनोनुट् । नादस्य । कृपोरोलः । उपसर्गस्यायतौ । ग्रोयडि ॥ १ ॥ अचिविभाषा । परेश्वघाङ्गयोः । संयोगान्तस्यलोपः । रात्सस्य । धिच । झलोझलि । ह्रस्वादङ्गात् । इट्ईटि । स्कोःसंयोगाद्योरन्तेच । चोःकुः । होढः । दादेर्धातोर्धः । वाट्टुहमुहण्णुहण्णिहाम् । नहोधः । आहस्थः । व्रश्चभ्रस्जसृजमृजयजराजभ्राजच्छशांषः । एकाचोवशोभण्णन्तस्यस्थोः । दधस्तथोश्च । झलांजशोऽन्ते । झषस्तथोर्धोऽधः ॥ २ ॥ षढोःकःसि । रदाभ्यानिष्ठातोःपूर्वस्यचदः । संयोगादेरातोधातोर्यण्वतः । त्वादिभ्यः । ओदितश्च । क्षियोदीर्घात् । श्योऽस्पृशे । अञ्चोऽनपादाने । दिवोऽविजिगीषायाम् । निर्वाणोऽवाते । शुषःकः । पचोवः । क्षायोमः । प्रस्त्योऽन्यतरस्याम् । अनुपर्गात्फुलक्षीवकृशोलाघाः । नुदविदोन्द्राघ्राहीभ्योऽन्यतरस्याम् । नध्याख्यापृमूर्च्छिमदाम् । वित्तोभोगप्रत्यययोः । भित्तंशकलम् । ऋणमाधमर्ष्ये ॥ ३ ॥ नसत्तनिषत्तानुत्तप्रतूर्तसूर्तगूर्तानिच्छन्दसि । किन्प्रत्ययस्यकुः । नशोर्वा । मोनोधातोः । म्वोश्च । ससजुषोरुः । अवयाःश्वेतवाःपुरोडाश्च । अहन् । रोऽसुपि । अन्नरूधरवरित्युभयथाछन्दसि । भुवश्चमहाव्याहृतेः । वसुचंसुध्वंस्वनडुहांदः । तिप्यनस्तेः । सिपिधातोरुर्वा ।

दश्च । वोरुपधायादीर्घइकः । हलिच । उपाधायांच । नभकुर्बुराम् । अदसोऽसेर्दादुदोमः ॥४॥ एतईद्वहुवचने । वाक्यस्यटेःपुतउदात्तः । प्रत्यभिवादेऽशूद्रे । दूराद्धूतेच । हैहेप्रयोगेहैहयोः । गुरोरनृतोऽनन्त्यस्याप्येकैकस्यप्राचाम् । ओमभ्यादाने । येयज्ञकर्मणि । प्रणवष्टेः । याज्यान्तः । ब्रूहिप्रेष्यश्रौषड्वाषडावहानामादेः । अग्नीत्प्रेषणेपरस्यच । विभाषापृष्टप्रतिवचनेहेः । निगृह्यानुयोगेच । आग्नेडितंभर्त्सने । अङ्गयुकंतिङाकाङ्गम् । विचार्यमाणानाम् । पूर्वतु भाषायाम् । प्रतिश्रवणेच । अनुदात्तंप्रश्नान्ताभिपूजितयोः ॥ ५ ॥ चिदितिचोपमार्थेप्रयुज्यमाने । उपरिस्विदासी दितिच । स्वरितमाग्नेडितेऽसूयासंमतिकोपकुत्सनेषु । क्षियाशीःप्रेषेषुतिङाकाङ्गम् । अनन्त्यस्यापिप्रश्नाख्यानयोः । पुतावैचइदुतौ । एचोऽप्रगृह्यस्यादूराद्धूतेपूर्वस्यार्धस्यादुत्तरस्येदुतौ । तयोर्वावचिसंहितायाम् ॥ ६ ॥ पूर्वत्राचि षढोर्नसत्तैतईच्चिदित्यष्टौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ मतुवसोरुसंबुद्धौछन्दसि । अत्रानुनासिकः पूर्वस्यनुवा । आतोऽटिनित्यम् । अनुनासिकात्परोऽनुस्वारः । समःसुटि । पुमःखय्यम्परे । नश्छव्यप्रशान् । उभ यथर्धु । दीर्घादटिसमानपादे । नृन्पे । स्वतवान्पायौ । कानाग्नेडिते । ढोढेलोपः । रोरि । खरवसानयोर्विसर्ज नीयः । रोःसुपि । भोभगोअघोअपूर्वस्ययोऽशि । व्योर्लघुप्रयत्नतरःशाकटायनस्य । लोपःशाकल्यस्य । ओतोगार्ग्य स्य ॥ १ ॥ उजिचपदे । हलिसर्वेषाम् । मोऽनुस्वारः । नश्चापदान्तस्यझलि । मोराजिसमःकौ । हेमपरेवा । नप

रेनः । ड्णोःकुक्कुक्शरि । डःसिधुट् । नश्च । शितुक् । डमोह्रस्वादचिङमुणित्यम् । मयउजोवोवा । विसर्ज नीयस्यसः । शर्परेविसर्जनीयः । वाशरि । कुप्वोःकःपौच । सोऽपदादौ । इणःषः । नमस्पुरसोर्गत्योः ॥ २ ॥ इदुदुपधस्यचाप्रत्ययस्य । तिरसोऽन्यतरस्याम् । द्विस्त्रिश्चतुरितिकृत्वोऽर्थे । इसुसोःसामर्थ्ये । नित्यंसमासेऽनुत्तरपदस्थस्य । अतःकृकमिकंसकुम्भपात्रकुशाकर्णोष्वनव्ययस्य । अधःशिरसीपदे । कस्कादिषुच । छन्दसिवाप्राग्ने डितयोः । कःकरत्करतिकृधिकृतेष्वनदितेः । पञ्चम्याःपरावध्यर्थे । पातौचबहुलम् । षष्ठ्याःपतिपुत्रपृष्ठपारपदप यस्पोषेषु । इडायावा । अपदान्तस्यमूर्धन्यः । सहेःसाडःसः । इणकोः । नुम्विसर्जनीयशर्व्यवायेऽपि । आदेशप्र त्यययोः । शासिवसिघसीनांच ॥ ३ ॥ स्तौतिण्योरेवषण्यभ्यासात् । सःस्विदिस्वदिसहीनांच । प्राक्सितादङ्यवा येऽपि । स्थादिष्वभ्यासेनचाभ्यासस्य । उपसर्गात्सुनोतिसुवतिस्यतिसौतिसोभतिस्यासेनयसेधसिचसञ्जस्वञ्जाम् । सदिरप्रतेः । स्तन्भेः । अवाञ्चालम्बनाविदूर्ययोः । वेश्चस्वनोभोजने । परिनिविभ्यःसेवसितसयसिबुसहसुट्स्तुस्व ञ्जाम् । सिवादीनांवाङ्यवायेऽपि । अनुविपर्यभिनिभ्यःस्यन्दतेरप्राणिषु । वेःस्कन्देरनिष्ठायाम् । परेश्च । परि स्कन्दःप्राच्यभरतेषु । स्फुरतिस्फुलत्योर्निनिविभ्यः । वेःस्कन्नातेर्नित्यम् । इणःषीध्वंलुङ्ङिटांधोऽङ्गात् । विभाषे टः । समासेऽङ्गुलेःसङ्गः ॥ ४ ॥ भीरोःस्थानम् । अग्नेःस्तुत्तोमसोमाः । ज्योतिरायुषःस्तोमः । मातृपितृभ्यांस्व

सा । मातुःपितुर्भ्यामन्यतरस्याम् । अभिनिसःस्तनःशब्दसंज्ञायाम् । उपसर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्यच्परः । सुविनिर्दुर्भ्यः
 सुपिसूतिसमाः । निनदीभ्यांस्नातेःकौशले । सूत्रंप्रतिष्ठातम् । कपिष्ठलोगोत्रे । प्रष्टोऽग्रगामिनि । वृक्षासनयोर्वि
 ष्टरः । छन्दोनाम्निच । गवियुधिभ्यांस्थिरः । विकुशमिपरिभ्यःस्थलम् । अम्बाम्बगोभूमिसव्यापद्वित्रिकुशेकुशङ्
 कङ्कुमञ्जिपुञ्जिपरमेवर्हिर्दिव्यग्निभ्यःस्थः । सुषामादिषुच । एतिसंज्ञायामगात् । नक्षत्राद्वा ॥ ५ ॥ ह्रस्वात्तादात्
 द्विते । निसस्तपतावनासेवने । युष्मत्तत्ततध्रुवन्तःपादम् । यजुष्येकेषाम् । स्तुतस्तोमयोश्छन्दसि । पूर्वपदात् ।
 सुञः । सनोतेरनः । सहेःपृतनर्ताभ्यांच । नरपरसृजिस्पृशिस्पृहिसवनादीनाम् । सात्पदाद्योः । सिचोयङि ।
 सेधतेर्गतौ । प्रतिस्तब्धनिस्तब्धौच । सोढः । स्तम्भुसिवुसहांचङि । सुनोतेःस्यसनोः । सदेःपरस्यलिटि । निव्यभि
 भ्योऽङ्यवायेवाछन्दसि ॥ ६ ॥ मतुवसोरुजिचेदुदुपधस्यस्तौतिण्योर्भोरोह्रस्वात्तादेकोनविंशतिः ॥ इत्यष्टमाध्या
 येतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ रषाभ्यांनोणःसमानपदे । अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि । पूर्वपदात्संज्ञायामगः । वनंपु
 रगामिश्रकासिध्रकासारिकाकोटराग्रेभ्यः । प्रनिरन्तःशरेक्षुप्लक्षाम्कार्यखदिरपीयूक्षाभ्योऽसंज्ञायामपि । विभाषौ
 षधिवनस्पतिभ्यः । अहोऽदन्तात् । बाहनमाहितात् । पानंदेशे । वाभावकरणयोः । प्रातिपदिकान्तनुम्विभक्ति
 षुच । एकाजुत्तरपदेणः । कुमतिच । उपसर्गादसमासेऽपिणोपदेशस्य । हिनुमीना । आनिलोट् । नेर्गदनदपतप

दधुमास्यतिहन्तियातिवातिद्रातिप्सातिवपतिवहतिशाम्यतिचिनोतिदेग्धिषुच । शेषेविभाषाकखादावषान्तउपदेशे ।
 अनितेः । अन्तः ॥ १ ॥ उभौसाभ्यासस्य । हन्तेरत्पूर्वस्य । वमोर्वा । अन्तरदेशे । अयनंच । छन्दस्युदवग्रहात् ।
 नश्चधातुस्योरुषुभ्यः । उपसर्गाद्बहुलम् । कृत्यचः । णेर्विभाषा । हलश्चेजुपधात् । इजादेःसनुमः । वानिसनिक्षनि
 न्दाम् । नभाभूपूकमिगमिप्यायीवेपाम् । षात्पदान्तात् । नशेःषान्तस्य । पदान्तस्य । पदव्यवायेऽपि । धुभ्ना
 दिषुच । स्तोश्चुनाश्चुः ॥ २ ॥ घुनाष्टुः । नपदान्ताद्दोरनाम् । तोःषि । शात् । यरोऽनुनासिकेऽनुनासिकोवा ।
 अचोरहाभ्यांद्वे । अनचिच । नादिन्याक्रोशेपुत्रस्य । शरोऽचि । त्रिप्रभृतिषुशाकटायनस्य । सर्वत्रशाकल्यस्य ।
 दीर्घादाचार्याणाम् । झलांजश्झशि । अभ्यासेचर्च । खरिच । वावसाने । अणोऽप्रगृह्यस्यानुनासिकः । अनुस्वार
 स्यययिपरसवर्णः । वापदान्तस्य । तोर्लि ॥ ३ ॥ उदःस्थास्तम्भोःपूर्वस्य । झयोहोऽन्यतरस्याम् । शश्छोऽटि ।
 हलोयमांयमिलोपः । झरोझरिसवर्णे । उदात्तादनुदात्तस्यस्वरितः । नोदात्तस्वरितोदयमगार्ग्यकाश्यपगालवानाम् ।
 अअइति । रषाभ्यामुभौष्टुनोदःस्थाष्टौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेचतुर्थपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टमाध्यायीसूत्रपाठेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीपाणिनिमुनिप्रणीतोऽष्टाध्यायीसूत्रपाठःसमाप्तः ॥

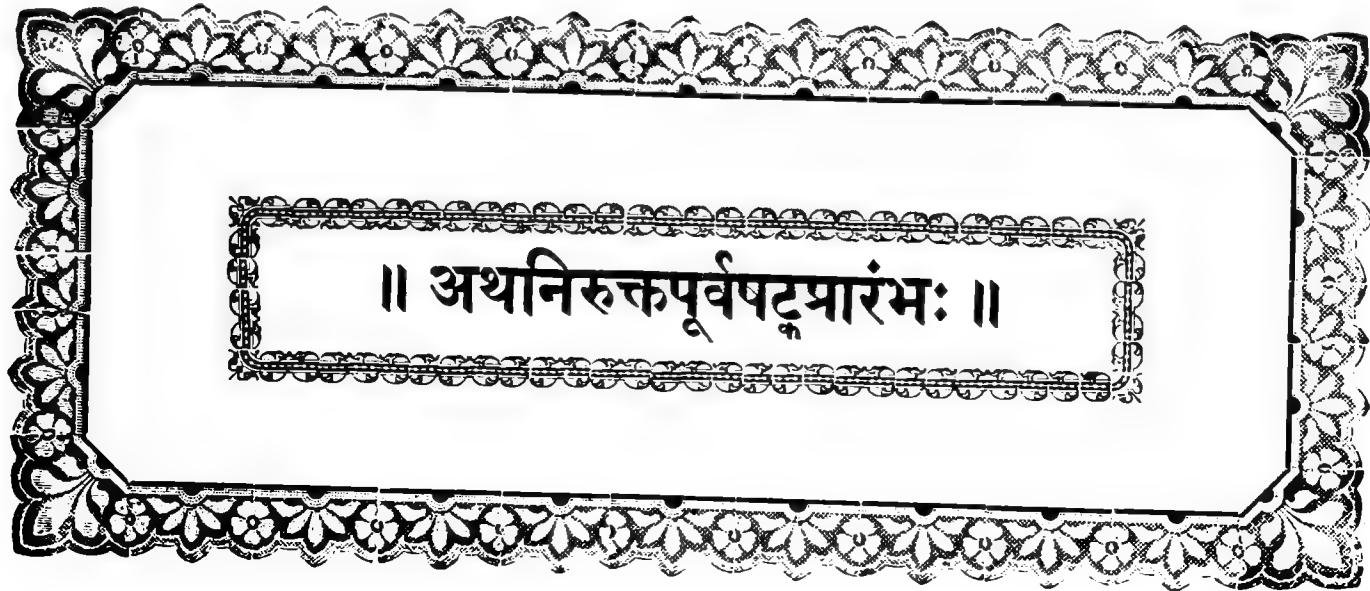

इदं पुस्तकं घेसासोपाव्हहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयघेसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् ।

शके १९०७, मन १९८६

इदं पुस्तकं वैसासोपाब्दहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा स्वीयवैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७

॥ अथनिरुक्तपूर्वषट्प्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ समाम्नायःसमाम्नातःसव्याख्यातव्यस्तमिमंसमाम्नायंनिघंटवइत्याचक्षतेनिघंटवःकस्मा
 न्निगमाइमेभवंतिच्छेदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमाम्नातास्तेनिगंतवएवसंतोनिगमनान्निघंटवउच्यंतइत्यौपमन्यवो
 ऽपिवाहननादेवस्युःसमाहृताभवंतिथद्वासमाहृताभवंतितद्यान्येतानिचत्वारिपदजातानिनामाख्यातेचोपसर्गनिपाता
 श्रंतानीमानिभवंतितत्रैतन्नामाख्यातयोर्लक्षणंप्रदिशंतिभावप्रधानमाख्यातैसत्त्वप्रधानानिनामानितद्यत्रोभेभावप्रधा
 नेभवतःपूर्वापरीभूतंभावमाख्यातेनाचष्टैव्रजतिपचतीत्युपक्रमप्रभृत्यपवर्गपर्यंतैर्मूर्तैसत्त्वभूतैसत्त्वनामभिर्ब्रज्यापक्तिरि
 त्यदइतिसत्त्वानामुपदेशोगौरवःपुरुषोहस्तीतिभवतीतिभावस्यास्तेशेतेव्रजतितिष्ठतीतींद्रियनित्यंवचनमौदुंबरायणः
 ॥ १ ॥ तत्रचतुष्टुनोपपद्यतेयुगपदुत्पन्नानांवाशब्दनामितरेतरोपदेशःशास्त्रकृतोयोगश्चव्याप्तिमत्त्वात्तुशब्दस्याणी
 यस्त्वाच्चशब्देनसंज्ञाकरणव्यवहारार्थलोकैतेषामनुष्यवद्देवताभिधानंपुरुषविद्यानित्यत्वात्कर्मसंपत्तिर्मन्त्रोवेदेषुद्वाव
 विकाराभवंतीतिवार्ण्यायणिर्जायतेऽस्तिविपरिणमतैवर्धतैऽपक्षीयतेविनश्यतीतिजायतइतिपूर्वभावस्यादिमाचष्टेना
 परभावमाचष्टेनप्रतिषेधंतीत्युत्पन्नस्यसत्त्वस्यावधारणंविपरिणमतइत्यप्रच्यवमानस्यतत्त्वाद्विकारैर्वर्धतइतिस्वांगा
 भ्युच्चयंसांयौगिकानांवार्थानांवर्धतेविजयेनेतिवार्धतेशरीरेणेतिवाऽपक्षीयतइत्येतेनैवव्याख्यातःप्रतिलोमंविनश्य
 तीत्यपरभावस्यादिमाचष्टेनपूर्वभावमाचष्टेनप्रतिषेधति ॥ २ ॥ अतोऽन्येभावविकाराएतेषामेवविकाराभवंतीतिह

स्माहतेयथावचनमभ्यूहितव्याननिर्बद्धाउपसर्गांअर्थाभिराहुरितिशाकटायनोनामाख्यातयोस्तुक्रमोपसंयोगद्योतका
भवंत्युच्चावचाःपदार्थाभवंतीतिगार्ग्यस्तद्यऽएषुपदार्थःप्राहुरिमेतन्नामाख्यातयोरर्थविकरणमाइत्यर्वागर्थेप्रपरेत्येतस्य
प्रातिलोम्यमभीत्याभिमुख्यप्रतीत्येतस्यप्रातिलोम्यमतिमुदित्यभिपूजितार्थेनिर्दुरित्येतयोःप्रातिलोम्यन्वयेतिविनिग्र
हार्थीयाउदित्येतयोःप्रातिलोम्यंसमित्येकीभावव्यपेत्येतस्यप्रातिलोम्यमन्वितिसादृश्यापरभावमपीतिसंसर्गमुपेत्युप
जनपरीतिसर्वतोभावमधीत्युपरिभावमैश्वर्यवैवमुच्चावचानर्थान्प्राहुस्तउपेक्षितव्याः ॥ ३ ॥ अथनिपाताउच्चाव
चेष्वर्थेषुनिपतंत्यप्युपमार्थेऽपिक्रमोपसंग्रहार्थेऽपिपदपूरणांस्तेषामेतेचत्वारउपमार्थेभवंतीवेतिभाषायांचान्वध्यायं
चाग्निरिवेन्द्रइवेतिनेतिप्रतिषेधार्थीयोभाषायांमुभयमन्वध्यायैर्नद्वेदवमंसतेतिप्रतिषेधार्थीयःपुरस्तादुपाचारस्तस्य
यत्प्रतिषेधतिदुर्मदासोनसुरायामित्युपमार्थीयउपरिष्टादुपाचारस्तस्येनोपमिमीतैचिदित्येषोऽनेककर्माचार्यश्चिदिदं
ब्रूयादितिपूजायांमाचार्यःकस्मादाचार्यआचारंग्राह्यत्याचिनोत्यर्थानाचिनोतिबुद्धिमितिवादधिचिदित्युपमार्थेकु
ल्माषांश्चिदाहरेत्यवकुत्सितंकुल्माषाःकुलेषुसीदंतिनुइत्येषोऽनेककर्मेदंनुकरिष्यतीतिहेत्वपदेशैकथंनुकरिष्यतीत्यनुप
ष्टेनन्वेतदकार्षीदितिचाथाप्युपमार्थेभवति ॥ वृक्षस्यनुतेपुरुहूतव्याः ॥ वृक्षस्येवतेपुरुहूतशाखावयाःशाखावेते
र्वातायनाभवन्तिशाखाःखशयाःशक्नोतेवाथयस्यागमादर्थपृथक्त्वमहविज्ञायतेनत्वौदेशिकमिवविग्रहेणपृथक्त्वात्सक

मोपसंग्रहश्चेतिसमुच्चयार्थउभाभ्यांसंप्रयुज्यतेऽहंचत्वंचवृत्रहन्तियेतस्मिन्नेवाथैदेवेभ्यश्चपितृभ्यएत्याकारोवेतिविचा
रणार्थेहंताहंपृथिवीमिमानिदधानीहवेहवेत्यथापिसमुच्चयार्थेभवति ॥ ४ ॥ वायुर्वात्वामनुर्वात्वेति । अहइतिचह
इतिचविनिग्रहार्थीयौपूर्वेणसंप्रयुज्येतेअयमहेदंकरोत्वयमिदमिदंहकरिष्यतीदंनकरिष्यतीत्यथाप्युकारएतस्मिन्नेवा
र्थउत्तरेणमृषेमेवदंतिसत्यमुतेवदंतीत्यथापिपदपूरणंइदमुतदुहीत्येषोऽनेककर्मेदंहिकरिष्यतीतिहेत्वपदेशैकथंहिकरि
ष्यतीत्यनुपष्टेकथंहिव्याकरिष्यतीत्यसूयायांकिलेतिविद्याप्रकर्षएवंकिलेत्यथापिननुइत्येताभ्यांसंप्रयुज्यतेऽनुपष्टेन
किलैवंननुकिलैवमेतिप्रतिषेधेमाकार्षीर्माहर्षीरितिचखल्वितिचखलुकृत्वाखलुकृतमथापिपदपूरणंएवंखलुतद्वभूवेति
शश्वदितिचिचिक्तिसार्थीयोभाषायांशश्वदेवमित्यनुपष्टेएवंशश्वदित्यस्वयंपृष्टेनूनमितिचिचिक्तिसार्थीयोभाषायांमुभ
यमन्वध्यायैविचिक्तिसार्थीयश्चपदपूरणश्चांगस्त्यइंद्रायहविर्निरूप्यमरुद्भ्यःसंप्रदित्सांचकारसइंद्रएत्यपरिदेवयांचके
॥ ५ ॥ ननूनमस्तिनोश्वःकस्तद्वेदयदद्भुतं । अन्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमुताधीतंविनश्यति ॥ ननूनमस्त्यद्यतनं
नोएवश्वस्तनमद्यास्मिन्धाविंदुरित्यहोनामधेयंद्योततइतिसतःश्वउपाशंसनीयःकालोह्योहीनःकालः ॥ कस्तद्वेदयद
द्भुतं ॥ कस्तद्वेदयदभूतमिदमपीतरदद्भुतमभूतमिवान्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमभिसंचार्यन्योनानेयश्चित्तंचेततेरुता
धीतंविनश्यतीत्यप्याध्यातंविनश्यत्याध्यातमभिप्रेतमथापिपदपूरणः ॥ ६ ॥ नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयादिन्द्रद

क्षिणामधोनी । शिक्षास्तोत्रभ्योमातिधुग्भगोनोबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ सातेप्रतिदुग्धावरंजरित्रैवरोवरयितव्यो
भवतिजरितागरितादक्षिणामधोनीमघवतीमघमितिधननामधेयमहतेर्दानकर्मणोदक्षिणादक्षतेःसमर्धयतिकर्मणो
व्यूहंसमर्धयतीत्यपिवाप्रदक्षिणागमनादिशमभिप्रेत्यदिग्घस्तप्रकृतिर्दक्षिणोहस्तोदक्षतेरुत्साहकर्मणोदाशतेर्वास्याहा
नकर्मणोहस्तोहंतेःप्राशुर्हननेदेहिस्तोत्रभ्यःकामान्मास्मानतिदंहीर्मास्मानतिहायदाभगोनोऽस्तुबृहद्वदेमस्वेवेदनेभ
गोभजतेर्बृहदितिमहतोनामधेयपरिवृढंभवतिवीरवंतःकल्याणवीरावावीरोवीरयत्यमित्रान्वेतेर्वास्याहृतिकर्मणोवी
रयतेर्वासीमितिपरिग्रहार्थोवापदपूरणोवा । प्रसीमादित्योअसृजत् ॥ प्रासृजदितिवाप्रासृजत्सर्वतइतित्राविसीम
तःसुरुचोवेनआवरितिचव्यवृणोत्सर्वतआदित्यःसुरुचआदित्यरश्मयःसुरोचनादपिवासीमेत्येतदनर्थकमुपबंधमाद
दीतपंचमीकर्मणसीमःसीमतःसीमातोमर्यादातःसीमामर्यादाविषीव्यतिदेशावितित्वइतिविनिग्रहार्थीयंसर्वनामानु
दात्तमर्धनामेत्येके ॥ ७ ॥ ऋचांत्वःपोषमास्तेपुपुष्वाङ्गायत्रंत्वौगायतिशक्करीषु । ब्रह्मात्वोवदतिजातविद्यायज्ञस्यमा
त्राविमिमीतउत्वः ॥ इत्युत्तिकर्मणोविनियोगमाचष्टृचामेकःपोषमास्तेपुपुष्वांहोतर्गर्चनीगायत्रमेकोगायतिशक्
रीषुद्गातागायत्रंगायतेःस्तुतिकर्मणःशक्यंऋचःशक्नोतेस्तद्यदाभिर्वृत्रमशकद्वंतुंतच्छकरीणांशकरीत्वमितिविज्ञायते
ब्रह्मैकोजातेजातेविद्यावदतिब्रह्मासर्वविद्यःसर्ववेदितुमर्हतिब्रह्मापरिवृढःश्रुततोब्रह्मपरिवृढैसर्वतोयज्ञस्यमात्राविमि

मीतएकोऽध्वर्युरध्वर्युरध्वर्युरध्वर्युनक्त्यध्वरस्यनेताध्वरंकामयतइतिवापिवाधीयानेयुरुपबंधोऽध्वरइतियज्ञनाम
ध्वरतिर्हिसाकर्मातत्प्रतिषेधोनिपातइत्येकेतत्कथमनुदात्तप्रकृतिनामस्याद्भष्टव्ययंतुभवत्युतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुरि
तिद्वितीयायामुतोत्वस्मैतन्वविसस्रइतिचतुर्थ्यामथापिप्रथमाबहुवचने ॥ ८ ॥ अक्षण्वन्तःकर्णवंतःसखायोमनोजवे
ष्वसमाबभूवुः । आदृग्रासंउपकक्षासंउत्वेहुदाइवस्नात्वाउत्वेददृश्रे ॥ अक्षिमंतःकर्णवंतःसखायोऽक्षिचष्टेरनकेरि
त्याग्रायणस्तस्मादेतेव्यक्ततरेइवभवतइतिहविज्ञायतेकर्णःकृततेर्निकृत्तद्वारोभवत्युच्छतेरित्याग्रायणंऋच्छंतीवखेउ
दगंतामितिहविज्ञायतेमनसांप्रजवेष्वसमाबभूवुरास्यदग्राअपरउपकक्षदग्राअपरआस्यमस्यतेरास्यंदतएनदन्नमिति
वादभंदध्यतेःस्रवतिकर्मणोदस्यतेर्वास्याद्विदस्ततर्भवतिप्रस्त्रेयाहदाइवैकेप्रस्त्रेयाददृशिरैस्नानाहोहोहादतेःशब्दक
र्मणोहोहादतेर्वास्याच्छीतीभावकर्मणोऽथापिसमुच्चयार्थेभवतिपर्यायाइवत्वदाश्विनमाश्विनंचपर्यायाश्चेत्यथयेप्रवृत्तेऽ
र्थेऽमिताक्षरेषुग्रंथेषुवाक्यपूरणाआगच्छंतिपदपूरणास्तेमिताक्षरेष्वनर्थकाःकमीमिद्विति ॥ ९ ॥ निष्टृक्कासंश्चि
दिन्नरोभूरितोकावृकादिंव । बिभ्यस्यंतोर्ववाशिरेशिशिरंजीवनायकं ॥ शिशिरंजीवनाय ॥ शिशिरंश्रृणातेःशंभ्राते
र्वा । एमैनंसृजतासुते । आसृजतैनंसुते । तमिद्धंयतुनोगिरिः । तंवर्धयंतुनोगिरिःस्तुतयोगिरोगृणातेः । अयमुत्स
मंतसि । अयंतेसमतसीवोऽपिदृश्यतेसुविदुरिवसुविज्ञायतेइवाथापिनेत्येषइदित्येतेनसंप्रयज्यतेपरिभये ॥ १० ॥

निरुक्त

॥ ४ ॥

द्विभिरेकेस्वरितः संचते सुन्वंत एके सर्वनेषु सोमान् । शचीर्मदंत उत दक्षिणाभिर्नेजिह्वायत्योनरकंपतामेति नरकं न्यर
कनीचैर्गमनैनास्मिन्नमर्णस्थानं मल्पमप्यस्तीति वांथापिनचेत्येष इदित्येतेन संप्रयुज्यते नुपृष्टेन चेत्सुरां पिबंतीति सुरासुनो
तैरेव मुञ्चावचेष्वर्थेषु निपतंति त उपेक्षितव्याः ॥ ११ ॥ इतीमानि चत्वारि पदजातान्यनुक्रांतानि नामाख्याते चोपस
र्गनिपाताश्च तत्र नामान्याख्यातजानीति शाकटायनो नैरुक्तसमयश्च न सर्वाणीति गार्ग्यो वैयाकरणानां चैकैतद्यत्र स्वरसं
स्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां संविज्ञातानि तानियथा गौरश्वः पुरुषो हस्तीत्यथ चेत्सर्वाण्याख्यातजानि
नामानि स्युयः कश्च तत्कर्म कुर्यात्सर्वतस्तत्त्वं तथा च क्षीरं न्यः कश्चाध्वानमश्रुवीतांश्वः सवचनीयः स्याद्यत्किंचित्तृणात्तृणंतं
दयापि चेत्सर्वाण्याख्यातजानि नामानि स्युर्यावद्भिर्भावैः संप्रयुज्येत तावज्ज्योनामधेयप्रतिलंभः स्यात्तत्रैवं स्थूणादरश
यावासंजनी च स्यात् ॥ १२ ॥ अथापियेषां न्यायवान्कर्मनामिकः संस्कारो यथा चापि प्रतीतार्थानि स्युस्तथैवान्या
चक्षीरं नुपुरुषं पुरिशय इत्याचक्षीरं नृष्टेत्यश्वंतर्दनमिति तृणमथापि निष्पन्नेऽभिव्याहारेऽभिविचारयंति प्रथनात्पृथिवी
त्याहुः कएनामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथानन्वितेऽर्थेऽप्रादेशिके विकारे पदेभ्यः पदेतरार्थान्त्संचस्कारशाकटायन ए
तेः कारितं च यकारादिंचांतकरणमस्तेः शुद्धं च सकारादिंचाथापि सत्त्वपूर्वाभाव इत्याहुरपरस्माद्भावात्पूर्वस्य प्रदेशो नोप
पद्यत इति तदेतन्मोपपद्यते ॥ १३ ॥ यथोहि नुवा एतत्तद्यत्र स्वरसंस्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां सर्वप्रा

पूर्वप.
अ. १

॥ ४ ॥

देशिकमित्येवं सत्यनुपालं भएष भवति यथो एतद्यः कश्च तत्कर्म कुर्यात्सर्वतस्तत्त्वं तथा च क्षीरं नृष्टिति पश्यामः समानकर्मणां
नामधेयप्रतिलंभमेकेषां नैकेषां यथा तक्षापरिब्राजकौ जीवनो भूमिज इत्येते नैवोत्तरः प्रत्युक्तो यथो एतद्यथा चापि प्रतीता
र्थानि स्युस्तथैवान्याचक्षीरं नृष्टिति संत्यल्पप्रयोगाः कृतोप्यैकपदिका यथा त्रततिर्दमूना जाट्य आट्टारो जागरूकोदविहोमी
तियथो एतन्निष्पन्नेऽभिव्याहारेऽभिविचारयंतीति भवति हि निष्पन्नेऽभिव्याहारे योगपरीष्टिः प्रथनात्पृथिवीत्याहुः कए
नामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथ वैदर्शनेन नृपथुरप्रथिता चेदप्यन्यैरथाप्येवं सर्व एव दृष्टप्रवादा उपालभ्यंते यथो एतत्पदे
भ्यः पदेतरार्थान्त्संचस्कारे तियो नन्विते र्थे संचस्कारसतेन गर्ह्यः सैषा पुरुषगर्हानशास्त्रगर्हा इति यथो एतदपरस्माद्भावा
त्पूर्वस्य प्रदेशो नोपपद्यत इति पश्यामः पूर्वोत्पन्नानां सत्वानां मपरस्माद्भावात्नामधेयप्रतिलंभमेकेषां नैकेषां यथा बिल्वादो
लंबचूडक इति बिल्वं भरणाद्वा भेदनाद्वा ॥ १४ ॥ अथापीदमंतरेण मंत्रेष्वर्थप्रत्ययोनविद्यतेऽर्थमप्रतियतो नात्यंतं
स्वरसंस्कारोद्देशस्तदिदं विद्यास्थानं व्याकरणस्य कार्त्तर्यस्वार्थसाधकं च यदि मंत्रार्थप्रत्ययायां नर्थकं भवतीति कौत्सोऽन
र्थका हि मंत्रास्तदेतेनोपेक्षितव्यं नियतवाचोयुक्तयो नियतानुपूर्व्या भवत्यथापि ब्राह्मणेन रूपसंपन्नाविधीयंत उरुप्रथस्वे
ति प्रथयति प्रोहणीति प्रोह्यं तथाप्यनुपपन्नार्था भवत्योषधे त्रायस्वैनं स्वधिते मैनं हिंसीरित्याहं हिंसन्नथापि विप्रतिषिद्धा
र्था भवन्ति । एक एव रुद्रोऽवतस्थेन द्वितीयः । असंख्याता सहस्राणि ये रुद्रा अभिभूम्या ॥ अशत्रुरिंद्रजज्ञिषेशतं सेना

अजयत्साकमिन्द्रइत्यथापिजानंतसंप्रेष्यत्यग्नयेसमिध्यमानायानुब्रूहीत्यथाप्याहादितिःसर्वमित्यदितिद्यौरदितिरंतरि
क्षमितितदुपरिष्टाद्व्याख्यास्यामोथाप्यविस्पष्टार्थाभवंत्यम्यग्याहश्मिन्जारयायिकाणुकेति ॥ १५ ॥ अर्थवंतःश
ब्दसामान्यादेतद्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृग्यजुर्वाभिवदतीतिचब्राह्मणंक्रीळंतौपुत्रैर्नसृभिरितिय
थोएतन्नीयतवाचोयुक्तयोनियतानुपूर्व्याभवंतीति लौकिकेष्वप्येतद्यथेन्द्राग्नीपितापुत्रावितियथोऽएतद्ब्राह्मणेनरूपसंप
न्नाविधीयंतइत्युदितानुवादःसभवतियथोऽएतदनुपपन्नार्थाभवंतीत्याम्नायवचनादर्हि साप्रतीयेतयथोऽएतद्विप्रतिषि
द्धार्थाभवंतीति लौकिकेष्वप्येतद्यथासपत्नोऽयंब्राह्मणोऽनमित्रोराजेतियथोएतज्जानंतसंप्रेष्यतीतिजानंतमभिवादय
तेजानतेमधुपर्कप्राहेतियथोऽएतददितिःसर्वमितिलौकिकेष्वप्येतद्यथासर्वरसाऽअनुप्राप्ताःपानीयमितियथोएतदवि
स्पष्टार्थाभवंतीतिनैषस्थानोरपराधोयदेनमंधोनपश्यतिपुरुषापराधःसभवतियथाजानपदीषुविद्यातःपुरुषविशेषोभव
तिपारोवर्यवित्सुतुखलुवेदिनृषुभूयोविद्यःप्रशस्योभवति ॥ १६ ॥ अथापीदमंतरेणपदविभागोनविद्यते । अव
सायपद्वत्तेरुद्रमृळोतिपद्वदवसंगावःपथ्यदनमवतेर्गत्यर्थस्यासोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्यत्यवसायाश्वानितिस्यतिरुपसृ
ष्टोविमोचनेतस्मादवगृह्णतिदूतोनिर्कृत्याइदमाजगामेतिपंचम्यर्थप्रेक्षावाषष्ठ्यर्थप्रेक्षावाःकारांतंपरोनिर्कृत्याआचक्ष्वे
तिचतुर्थ्यर्थप्रेक्षकारांतंपरःसंनिकर्षःसंहितापदप्रकृतिःसंहितापदप्रकृतीनिसर्वचरणानांपार्षदान्यथापियाज्ञेदेवतेनबह

वःप्रदेशाभवंतितदेतेनोपेक्षितव्यंतेचेद्भयुलिंगज्ञाअत्रस्मृति । इदंनत्वाशर्वसादेवतावायुंपृणंतीतिवायुलिंगंचंद्रलिंगं
चाग्नेयेमंत्रेऽग्निरिवमन्योत्वितिःसहस्रैतितथाऽग्निर्मन्यवेमंत्रेत्वितितोच्चलितस्त्वितिरित्यप्यस्यदीप्तिनामभवत्यथा
पिज्ञानप्रशंसाभवत्यज्ञाननिंदाच ॥ १७ ॥ स्थाणुरयंभारहारःकिलाभूदधीत्यवेदंनविजानातियोर्थ । योर्थज्ञइत्स
कलंभद्रमंश्रुतेनाकमेतिज्ञानविधूतपाप्मा । यद्रूहीतमविज्ञातंनिगदेनैवशब्दते । अनंन्नाविवशुष्कैधोनतज्ज्वलतिकर्हि
चित् । स्थाणुस्तिष्ठतरथोऽतैररणस्योवा ॥ १८ ॥ उतत्वःपश्यन्नददर्शवाचमुतत्वःशृण्वन्नशृणोत्येनां । उतत्वस्मै
तन्वं१ विसंज्ञेजायेवपत्युशतीसुवासाः ॥ अप्येकःपश्यन्नपश्यतिवाचमपिचशृण्वन्नशृणोत्येनामित्यविद्वान्समाहार्ध
मप्येकस्मैतन्वंविसंज्ञेतिस्वमात्मानंविवृणुतेज्ञानप्रकाशनमर्थस्याहानयावाचोपमोत्तमयावाचाजायेवपत्येकामयमा
नासुवासाःकृतुकालेषुसुवासाःकल्याणवासाःकामयमानाऽऋतुकालेषुयथासएनांपश्यतिसशृणोतीत्यर्थज्ञप्रशंसातस्यो
त्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ १९ ॥ उतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुर्नैनंहिन्वंत्यपिवाजिनेषु । अधैन्वाचरतिमाययैषवाचं
शुश्रुवाँअफलमपुष्पां ॥ अप्येकंवाक्सख्येस्थिरपीतमाहूरममाणंविपीतार्थदेवसख्येरमणीयैस्थानइतिवाविज्ञाताथं
यंनामुवंतिवाग्ज्ञेयेषुबलवत्स्वप्यधेन्वाह्येषचरतिमाययावाकप्रतिरूपयानास्मैकामान्दुग्धेवाग्दोह्यान्देवमनुष्यस्थानेषु
योवाचंश्रुतवान्भवत्यफलमपुष्पमित्यफलास्माअपुष्पावाग्भवतीतिवाकिंचित्पुष्पफलेतिवार्थवाचःपुष्पफलमाहया

निरुक्त

॥ ६ ॥

इदैवतेपुष्पफलेदेवताध्यात्मेवासाक्षात्कृतधर्माणऋषयोबभूवुस्तेऽवरेभ्योऽसाक्षात्कृतधर्मभ्यऽउपदेशेनमंत्रान्त्संप्रादु-
रुपदेशायग्लायंतोऽवरैर्बिल्मग्रहणायेमंग्रंथंसमाम्नासिषुर्वेदंचवेदांगानिचबिल्मंभिल्मंभासनमितिर्वैतावंतःसमानक-
र्माणोधातवोधातुर्दधातेरेतावंत्यस्यसत्त्वस्यनामधेयान्येतावतामर्थानामिदमभिधानंनैघंडुकमिदंदेवतानामप्राधान्ये-
नेदमितितद्यदन्यदैवतेमंत्रेनपततिनैघंडुकंतत् । अश्वंनत्वावारवंतं । अश्वमिवत्वावालवंतंवालादंशवारणार्थाभवं
तिदंशोदशतेः । मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाः । मृगइवभीमःकुचरोगिरिष्ठामृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणोभीमोविभ्यत्यस्मा-
द्भीष्मोऽप्येतस्मादेवकुचरइतिचरतिकर्मकुत्सितमथचेदेवताभिधानंकायंनचरतीतिगिरिष्ठागिरिस्थायीगिरिःपर्वतः
समुद्गीर्णोभवतिपर्ववान्पर्वतःपर्वपुनःपृणातेःप्रीणातेर्वाधमासपर्वदेवानस्मिन्प्रीणंतीतितत्प्रकृतीतरत्संधिसामान्यान्मे-
घस्थायीमेघोपिगिरिरेतस्मादेवतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनांदेवतानांतदैवतमित्याचक्षतेतदुपरिष्ठाद्व्याख्यास्या-
मोनैघंडुकानिनैगमानीहेह ॥ २० ॥ (समास्नायस्तत्रचतुष्टमतोऽन्येऽथनिपातावायुर्वात्वाननूनंनूनंसातऋचांत्वो-
क्ष्वंतोनिष्टृक्सासोहविभिंरितीमान्यथापियोयथोहिंन्वधापीदमर्थवंतोऽथापीदंस्थानुरयमुतत्वःपश्यन्नुतत्वंसख्येविं-
शतिः) ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्केप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ६ ॥

॥ ६ ॥

पूर्वच.
अ. १

ॐ ॥ अथनिर्वचनंतद्येषुपदेषुस्वरसंस्कारौसमर्थौप्रादेशिकेनगुणेनान्वितौस्यातांतथातानिनिर्ब्रूयादधानन्वितेऽ-
र्थेऽप्रादेशिकेविकारेऽर्थनित्यःपरीक्षेतकेनचिद्वृत्तिसामान्येनाविद्यमानेसामान्येऽप्यक्षरवर्णसामान्यान्निर्ब्रूयान्नत्वेवन
निर्ब्रूयान्नसंस्कारमाद्रियेतविशयवत्योहिवृत्तयोभवंतियथार्थविभक्तीःसनमयेत्प्रत्तमवत्तमितिधात्वादीएवशिष्येतेअ-
थाप्यस्तोनिर्वृत्तिस्थानेष्वदिलोपोभवतिस्तःसंतीत्यथाप्यंतलोपोभवतिगत्वागतमित्यथाप्युपधालोपोभवतिजग्मतुर्ज-
ग्मुरित्यथाप्युपधाविकारोभवतिराजादंडीत्यथापिवर्णलोपोभवतितच्चायामीत्यथापिद्विवर्णलोपस्तृचइत्यथाप्यादि-
विपर्ययोभवतिज्योतिर्धनोर्बिंदुर्वाय्वइत्यथाप्याद्यंतविपर्ययोभवतिस्तोकारजुःसिकतास्तर्कित्यथाप्यंतव्यापत्तिर्भव-
ति ॥१॥ ओघोमेघोनाधोगाधोवधूर्मध्वित्यथापिवर्णोपजनंआस्थद्धारोभरुजेतितद्यत्रस्वरादनंतरांतस्थांतर्धातुभवति
तद्विप्रकृतीनांस्थानमितिप्रदिशंतित्रसिद्धायामनुपपद्यमानायामितरयोपपिपादयिषेत्तत्राप्येकेऽल्पनिष्पत्तयोभवंति
तद्यथैतदूर्तिर्मृदुःपृथुःपृषतःकुणारुमित्यथापिभाषिकेभ्योधातुभ्योनैगमाःकृतोभाष्यंतैदमूनाःक्षेत्रसाधाइत्यथापिनै-
गमेभ्योभाषिकाउष्णंघृतमित्यथापिप्रकृतयएवैकेषुभाष्यंतैविकृतयएकेषुशत्रुतिर्गतिकर्मांकवो जेप्वेवभाष्यंतैकंवोजाः
कंबलभोजाःकमनीयभोजावांकंबलःकमनीयोभवतिविकारमस्यार्येषुभाषंतैशवइतिदातिर्लवनार्थेप्राच्येषुदात्रमुदीच्ये-
प्वेवमेकपदानिनिर्ब्रूयादथतद्धितसमासेप्वेकपर्वसुचानेकपर्वसुचंपूर्वपूर्वमपरमपरंप्रविभज्यनिर्ब्रूयादंड्यःपुरुषोदंडपुरु

षोडं डमर्हतीति वादंडेन संपद्यत इति वादंडो ददते धारयति कर्मणोऽक्रूरो ददते मणिमित्यभिभाषते दमनादित्यौपमन्यवो
दंडमस्या कर्षतेति गर्हायां कक्ष्यारज्जुरश्वस्य कक्षं सेवते कक्षोगाहतेः कस इति नामकरणः ख्यातेर्वा नर्थकोऽभ्यासः किमस्मि
न्ह्यानमितिकषतेर्वा तत्सामान्यान्मनुष्य कक्षौ बाहुमूलसामान्यादश्वस्य ॥ २ ॥ राज्ञः पुरुषो राजपुरुषो राजराज
तेः पुरुषः पुरिषादः पुरिशयः पूरयतेर्वा पूरयत्यंतरित्यंतरं पुरुषमभिप्रेत्य ॥ यस्मात्परं नापरं मस्ति किंचिद्यस्मान्नाणीयोन
ज्यायोऽस्तिकश्चित् । वृक्ष इव स्तब्धो दिवितिष्ठत्येकस्तेन दं पूर्णं पुरुषेण सर्वमित्यपि निगमो भवति विश्वकद्राकर्षो वीतिचक
द्र इति श्वगतौ भाष्यते द्रातीति गतिकुत्सना कद्रातीति द्रातिकुत्सना च कद्रातिकद्रातीति सतोऽनर्थकोऽभ्यासस्तदस्मिन्न
स्तीति विश्वकद्रः कल्याणवर्णरूपः कल्याणवर्णस्येवास्य रूपं कल्याणं कमनीयं भवति वर्णो वृणोते रूपं रोचते रेवंतद्वितसमा
सांनिर्ब्रूयान्नैकपदानि निर्ब्रूयांन्नावेया करणाय नानुपसन्नायाऽनिदं विदेवानित्यं ह्यविज्ञातुर्विज्ञानेऽसूयोपसन्नायतु निर्ब्रू
याद्योवालं विज्ञातुं स्यान्मेधाविनेतपस्विनेवा ॥ ३ ॥ विद्याहवै ब्राह्मणमाजुगामगोपायमाशेवधिष्टेऽहमस्मि । अ
स्य कायानृजवेऽयतायनमाब्रूयावीर्यवती तथास्यां । य आतुणस्य वितथेन कर्णावदुःखं कुर्वन्नमृतं संप्रयच्छन् । तं मन्ये
तपितरं मातरं च तस्मै न द्रुह्येत्कृतमच्चनाह । अध्यापिताये गुरुनाद्रियं ते विप्रावाचामनंसा कर्मणावा । यथैव तेन गुरोर्भो
जनीयास्तथैव तान् भुनक्ति श्रुतं तत् । यमेव विद्याः शुचिर्मम सन्मेधाविनं ब्रह्मचर्योपपन्नं । यस्तेन द्रुह्येत्कृतमच्चनाह तस्मै

माब्रूयानिधिपायब्रह्मन्निति निधिः शेवधिरिति ॥ ४ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामौ गौरिति पृथिव्यानामधेयं यदूरंगता भव
तियच्चास्यां भूतानि गच्छंति गाते वाँकारो नामकरणोऽथापि पशुना मेह भवत्येतस्मादेवाऽथाप्यस्यां ताद्वितेन कृत्स्नवन्निग
मा भवन्ति गोभिः श्रीणीतमत्सरमिति पयसो मत्सरः सोमो मंदते स्तृप्तिकर्मणो मत्सर इति लोभनामा भिमत्त एनेन धनं भवति
पयः पिबतेर्वाप्यायतेर्वा क्षीरं क्षरतेर्धसेर्वेरो नामकरण उशीरमिति यथां शुंदुहंतो अध्यासते गवीत्यधिषवणचर्मणोऽशुः शम
ष्टमात्रो भवत्यननाय शं भवतीति वाचर्मचरतेर्वा चतृत् भवतीति वाधापि चर्मचश्चेष्मा चर्च गोभिः संनद्धो असि वीळ्यस्वेति रथ
स्तुता वथापि स्नावचश्चेष्मा चर्च गोभिः संनद्धा पतति प्रसूते तीषु स्तुतौ ज्यापि गौरुच्यते गव्या चेत्ताद्वितं मथ चेन्न गव्यागमय
तीषु निति ॥ ५ ॥ वृक्षे वृक्षे नियतामीमयद्वौ स्ततो वयः प्रपतान्पूरुषादः । वृक्षे वृक्षे धनुषि धनुषि वृक्षो वृक्षश्चाद्रुत्वाक्षा
न्तिष्ठतीति वाक्षाक्षियतेर्नैवास कर्मणो नियतामीमयद्वौः शब्दं करोति मीमयतिः शब्दं कर्मात्ततो वयः प्रपतंति पुरुषानदना
य विरिति शकुनिनाम वेतेर्गतिकर्मणोऽथापीषुना मेह भवत्येतस्मादेवादित्योऽपि पौरुच्यते । उतादः पुरुषे गवि । पर्वव
ति भास्वतीत्यौपमन्यवोऽथाप्यस्यैकोरश्मिश्चंद्रमसं प्रति दीप्यते तदेतेनोपेक्षितव्यमादित्यतोऽस्य दीप्तिर्भवतीति सुषुम्नः
सूर्यरश्मिश्चंद्रमागंधर्व इत्यपि निगमो भवति सोऽपि गौरुच्यते । अत्राह गोरमन्वतेति तदुपरि दृष्ट्याख्यास्यामः सर्वेऽपि
रश्मयो गाव उच्यंते ॥ ६ ॥ तावां वास्तून् युद्धमसिगमं ध्यैयन्न गावो भूरि रं गा अयासः । अत्राह तदुर्गायस्य वृष्णः परमं

पदमवभातिभूरि । तानिवांवास्तुनिकामयामहेगमनाययत्रगावोभूरिशृंगाबहुशृंगाभूरीतिवहुनोनामधेयप्रभवतीति
सतःशृंगश्रयतेर्वाश्रुणातेर्वाशस्नातेर्वाशरणायोद्गतमितिवाशिरसोनिर्गतमितिवायासोऽयनास्तत्रतदुरुगायस्यविष्णो
र्महागतैःपरमंपदंपरार्थस्यमवभातिभूरि । पादःपद्यतेस्तन्निधानात्पदं पशुपादभृतिःप्रभागपादःप्रभागपादसामान्या
दितराणिपदान्येवमन्येषामपिसत्त्वानासंदेहाविद्यतेतानिचेत्समानकर्माणिसमाननिर्वचनानिनानाकर्माणिचैन्नाना
निर्वचनानियथार्थनिर्वक्तव्यानीतीमान्येकविंशतिःपृथिवीनामधेयान्यनुक्रांतानितत्रनिर्कृतिनिर्मणादृच्छतेःकृच्छ्रा
पत्तिरितरसापृथिव्यासंदिह्यतेतयोर्विभागस्तस्याएषाभवति ॥ ७ ॥ यईचकारनसोऽअस्यवेद्यईदृदर्शहिरुगिन्नुत
स्मात् । समानुर्योनापरिवीतोऽअंतर्बहुप्रजानिर्कृतिमाविवेश । बहुप्रजाःकृच्छ्रमापद्यतइतिपरिव्राजकावर्षकमेतिनैरु
क्तायईचकारेति करोतिकिरतीसंदिग्धौवर्षकर्मणानसोऽस्यवेदमध्यमःसएवास्यवेदमध्यमोयोददर्शादित्योपहितसमा
नुर्योनौमातांतरिक्षनिर्मायतेऽस्मिन्भूतानिन्योनिरंतरिक्षमहानवयवःपरिवीतोवायुनायमपीतरोयोनिरेतस्मादेवपरियु
तोभवतिबहुप्रजाभूमिमापद्यतेवर्षकर्मणाशाकपूर्णिःसंकल्पयांचक्रैसर्वादेवताजानामीतितस्मैदेवतोभयलिंगाग्रादुर्बभू
वतांनजज्ञेतांप्रच्छविदिषाणित्वेतितास्माएतामृचमादिदेशैषामदेवतेति ॥ ८ ॥ अयंसशिङ्गेयेनगौरभीवृता
मिमातिमायुं ध्वसनावधिश्चिता । साचित्तिभिर्निहिचकारमर्त्यविद्युद्भवन्तीप्रतिवत्रिमौहत । अयंसशब्दायतेयेन

गौरभिप्रवृत्तामिमातिमायुंशब्दकरोतिमायुमिवादित्यमितिवावागेषामाध्यमिकाध्वंसनेमेघेऽधिश्चितासाचित्तिभिः
कर्मभिर्नीचैर्निकरोतिमर्त्यविद्युद्भवन्तीप्रत्यूहतेवत्रिवत्रिरितिरूपनामवृणोतीतिसतोवर्षेणप्रच्छाद्यपृथिवीतत्पुनरादत्ते
॥ ९ ॥ हिरण्यनामान्युत्तराणिपंचदशहिरण्यं कस्माद्विद्यतऽआयम्यमानमितिवाहियतेजनाजनमितिवाहितरमणं
भवतीतिवाहृदयरमणंभवतीतिवाहृयतेर्वास्यात्प्रेप्साकर्मणोऽतरिक्षनामान्युत्तराणिषोडशांतरिक्षं कस्मादंतराक्षांतं भवं
त्यंतरेमेइतिवाशरीरेष्वंतरक्षयमितिवातत्रसमुद्रइत्येतत्पाधिंवेनसमुद्रेणसंदिह्यतेसमुद्रःकस्मात्समुद्रवत्यस्मादापःसम
भिद्रवत्येनमापःसंमोदंतेऽस्मिन्भूतानिसमुदकोभवतिसमुनत्तीतिवातयोर्विभागस्तत्रेतिहासमाचक्षतेदेवापिश्चाष्टिषे
णःशंतनुश्चकौरय्यौभ्रातरौवभूवतुःसशंतनुःकनीयानभिषेचयांचक्रैदेवापिस्तपःप्रतिपेदेततःशंतनोराज्येद्वादशवर्षाणि
देवोनववर्षतमूचुर्ब्राह्मणाऽअधर्मस्त्वयाचरितोऽज्येष्ठंभ्रातरमंतरित्याभिषेचितं तस्मात्ते देवोनवर्षतीतिसशंतनुर्देवापिंशि
शिक्षराज्येनतमुवाचदेवापिःपुरोहितस्तेऽसानियाजयानिचत्वेतितस्यैतद्वर्षकामसूक्तं तस्यैषाभवति ॥ १० ॥ आर्ष्टि
पेणोहोत्रमृषिर्निषीदं देवापिर्देवसुप्रतिचिक्त्वान् । सउत्तरस्मादधरंसमुद्रमपोदिव्याअसृजद्व्यर्थाअभि । आर्ष्टिषेण
ऋष्टिषेणस्यपुत्रइषितसेनस्येतिवासेनासेश्वरासमानगतिर्वापुत्रःपुरुत्रायतेनिपरणाद्वापुनरकंततस्त्रायतइतिवाहोत्रमृ
षिर्निषीदन्नृषिर्दर्शनात्स्तोमान्ददर्शेत्यौपमन्यवस्तद्यदेनांस्तपस्यमानान्ब्रह्मस्वयंभ्वभ्यानर्षत्तत्तपयोऽभवैस्तदृषीणामृषि

त्वमितिविज्ञायते देवापि देवानामास्यास्तुत्याचप्रदानेन च देवसुमर्तिदेवानां कल्याणीं मर्तिचिकित्वांश्चेतनावान् । स उ
त्तरस्मादधरंसमुद्रं । उत्तरउद्धततरो भवत्यधरोऽधोऽरोऽधो न धावतीत्यूर्ध्वगतिः प्रतिषिद्धा तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय
॥ ११ ॥ यद्देवापिः शंतनवे पुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीधेत् । देवश्रुतैर्वृष्टिर्वनिरराणो बृहस्पतिर्वाचमस्माऽअय
च्छत् । शंतनुः शंतनोस्त्विति वा शमस्मै तन्वाऽअस्त्विति वा पुरोहितः पुरएनंदधर्ति होत्राय वृतः कृपायमाणोऽन्वध्यायद्दे
वश्रुतं देवा एनं शृण्वंति वृष्टिर्वनिर्वृष्टियाचिर्निरराणो रातिरभ्यस्तो बृहस्पतिर्ब्रह्मासीत्सोऽस्मै वाचमयच्छद्बृहदुपव्याख्या
तं ॥ १२ ॥ साधारणान्युत्तराणि षड्दिवश्चादित्यस्य च यानित्वस्य प्राधान्येनोपरिष्ठात्तानि व्याख्यास्याम आदित्यः क
स्मादादत्तरसानादत्ते भासंज्योतिषां मादीप्तो भासेति वा दितेः पुत्र इति वाल्पप्रयोगं त्वस्यैतदार्चाभ्याम्नाये सूक्तभाक् सूर्यमा
दितेयमदितेः पुत्रमन्यासामपि देवतानां मादित्यप्रवादाः स्तुतयो भवन्ति तद्यथैतन्मित्रस्य वरुणस्यार्थं णोदक्षस्य भगस्यांश
स्येत्यथापि मित्रावरुणयोः । आदित्यादानुनस्यती दानपती । अथापि मित्रस्यैकस्य । प्रसमित्रमतोऽअस्तु प्रयस्वान्य
स्त आदित्यशिक्षति व्रतेनेत्यपि निगमो भवत्यथापि वरुणस्यैकस्य । अथावयमादित्यव्रतेतव । व्रतमिति कर्मनाम निवृत्ति
कर्मवारयतीति सत इदमपीतरद्वर्तमेतस्मादेव वृणोतीति सतोऽन्नमपि व्रतमुच्यते यदा वृणोति शरीरं ॥ १३ ॥ स्वरादि
त्यो भवति सुअरणः सुईरणः स्वृतोरसान्स्वृतो भासंज्योतिषां स्वृतो भासेति वै तेन द्यौर्व्याख्याता । पृश्निरादित्यो भवति

प्राश्रुत एनं वर्ण इति नैरुक्ताः संस्पृष्टारसान् संस्पृष्टा भासंज्योतिषां संस्पृष्टो भासेति वा द्यौः संस्पृष्टा ज्योतिर्भिः पुण्यकृद्भिश्च ।
नाक आदित्यो भवति नेतारसानां नेता भासांज्योतिषां प्रणयोऽथ द्यौः कमिति सुखनाम तत्प्रतिषिद्धं प्रतिषिध्येत न वा अमुं लो
कं जग्मुषे किं च नाकं न वा अमुं लोकं गतवते किं च नासुखं पुण्यकृतो ह्येव तत्र गच्छंति । गौरादित्यो भवति गमयति रसान् गच्छ
त्यंतरिक्षेऽथ द्यौर्यत्पृथिव्या अधिदूरंगता भवति यच्चास्यांज्योतींषि गच्छंति । विष्टबादित्यो भवत्यविष्टोरसानां विष्टो भा
सांज्योतिषां माविष्टो भासेति वा द्यौराविष्टा ज्योतिर्भिः पुण्यकृद्भिश्च । नभ आदित्यो भवति नेतारसानां नेता भासांज्यो
तिषां प्रणयोऽपि वा भन एव स्याद्विपरीतो न नभातीति वै तेन द्यौर्व्याख्याता ॥ १४ ॥ रश्मिनामान्युत्तराणि पंचदश रश्मि
र्यमनां तेषामादितः साधारणानि पंचाश्वरश्मिभिर्दिङ्नामान्युत्तराण्यष्टौ दिशः कस्माद्दिशेते रासदनादपि वाभ्यशनात्त
त्र काष्ठा इत्येतदनेकस्यापि सत्त्वस्य नाम भवति काष्ठादिशो भवति क्रांत्वा स्थिता भवति काष्ठा उपदिशो भवतीति तरेतरं क्रांत्वा
स्थिता भवत्यादित्योऽपि काष्ठोच्यते क्रांत्वा स्थितो भवत्याज्यंतोऽपि काष्ठोच्यते क्रांत्वा स्थितो भवत्यापोऽपि काष्ठा उच्यते
क्रांत्वा स्थिता भवतीति स्थावराणां ॥ १५ ॥ अतिष्ठंतीनामनिवेशनानां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरं । वृत्रस्य निष्यं विच
रं त्यापो दीर्घतम आशयं दिद्रं शत्रुः । अतिष्ठंतीनामनिवेशमानानां मित्यस्यावराणां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरं मेघः श
रीरं शृणातेः शस्त्रातेर्वा वृत्रस्य निष्यं निर्गामं विचरंति विजानंत्याप इति दीर्घद्राघतेः समस्तनोते राशयदाशेते र्द्रिशत्रु र्द्रोऽ

स्यशमयितावाशातयितावातस्मादिन्द्रशत्रुस्तत्कोवृत्रोमेघइतिनैरुक्तास्वाष्टोऽसुरइत्येतिहासिका अपांचज्योतिषश्चमि
श्रीभावकर्मणोवर्षकर्मजायतेतत्रोपमार्थेनयुद्धवर्णाभवत्यहिवत्तुखलुमंत्रवर्णाब्राह्मणवादाश्चविवृद्ध्याशरीरस्यस्रोतांसि
निवारयांचकारतस्मिन्हतेप्रसस्यंदिर आपस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १६ ॥ दासपत्नीराहिगोपाअतिष्ठन्निरुद्धा आपः
पुणिनेवगावः । अपांबिलमपिहितंयदासीद्दृत्रंजघन्वाँऽअपतद्वार । दासपत्नीदासादिपत्न्योदासोदस्यतेरुपदासयति
कर्माण्यहिगोपाअतिष्ठन्नहिनागुसाअहिरयनादेत्यंतरिक्षेऽयमपीतरौऽहिरेतस्मादेवनिर्हसितोपसर्गआहंतीति । निरु
द्धा आपः पुणिनेवगावः । पणिर्वणिर्भवतिपणिःपणनाद्वणिकपण्यंनेनेक्ति । अपांबिलमपिहितंयदासीत् । बिलंभरं
भवतिबिभर्तेवृत्रंजघ्नवानपववारतद्वृत्रोवृणोतेर्वावर्ततेर्वावर्धतेर्वायदवृणोत्तद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्तततद्वृ
त्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्धततद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायते ॥ १७ ॥ रात्रिनामान्युत्तराणित्रयोविंशती
रात्रिःकस्मात्प्रमयतिभूतानिनक्तंचारीण्युपरमयतीतराणिभ्रुवीकरोतिरातेर्वास्याहानकर्मणःप्रदीयन्तेऽस्याभवइया
याउपोनामान्युत्तराणिषोडशोषाःकस्मादुच्छतीतिसत्यारात्रेरपरःकालस्तस्याएषाभवति ॥ १८ ॥ इदंश्रेष्ठंज्यो
तिषांज्योतिरागाच्चित्रःप्रकेतोअजनिष्टविश्वा । यथाप्रसूतासवितुःसवार्येऽएवारात्र्युषसेयोनिमारैक् ॥ इदंश्रेष्ठंज्योति
षांज्योतिरागमच्चित्रंप्रकेतनंप्रज्ञाततममजनिष्टविभूततमंयथाप्रसूतासवितुःप्रसवार्यरात्रिरादित्यस्यैवारात्र्युषसेयोनि

पाणोभवतिरेक्णइतिधननामरिच्यतेप्रयतो नित्यस्यरायःपतयःस्यामपित्र्यस्येवधनस्य । नशेषोअग्नेअन्यजातमस्ति ।
शेषइत्यपत्यनामरिच्यतेप्रयतोऽचेतयमानस्यतत्प्रमत्तस्यभवतिमानःपथोविदूदुषइतितस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ २॥
नहिरभायारणःसुशेवोऽन्योदर्योमनसामंतुवाउ । अधाचिदोक्ःपुनरित्सएत्यानोवाज्यंभीषाळेत्तुनव्यः । नहिरही
तव्योऽरणःसुसुखतमोऽप्यन्योदर्योमनसापिनमंतव्योममार्थपुत्रइत्यथसओकःपुनरेवतदेतियतआगतोभवत्योकइति
निवासनामोच्यतेतुनोवाजीवेजनवानभिषहमाणःसपत्नीन्नवजातःसएवपुत्रइत्यथैतांदुहितृदायाद्यउदाहरंतिपुत्रदा
याद्यइत्येके ॥ ३ ॥ शासद्वहिर्दुहितुर्नस्यंगाद्विद्वाँऽऽकृतस्यदीधितिसपर्यन् । पितायत्रंदुहितुःसेकमंजन्तंसंश्रम्येन
मनसादधुन्वे । प्रशास्तिवोढासंतानकर्मणेदुहितुःपुत्रभावंदुहितादुहितादूरेहितादोगधेर्वानसारमुपागमंद्वाहित्रंपौत्र
मिति विद्वान्प्रजननयज्ञस्थरेतसोवांगादंगात्संभूतस्यहृदयादधिजातस्यमातरिप्रत्युतस्यविधानंपूजयन्नविशेषेणमिथु
नाःपुत्रादायादाइतितदेतद्वक्श्रोकाभ्यामभ्युक्तं । अंगादंगात्संभवसिहृदयाधिजायसे । आत्मावैपुत्रनामासिसजीव
शरदःशतमित्यविशेषेणपुत्राणांदायोभवतिधर्मतः । मिथुनानांविसर्गादौमनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् । नदुहितरइत्येके
तस्मात्पुमान्दायादौऽदायादास्त्रीतिविज्ञायतेतस्मात्स्त्रियंजातांपरास्यंतिनपुमांसमितिचस्त्रीणांदानविक्रयातिसर्गावि
द्यंतेनपुंसःपुंसोऽपीत्येकेशौनःशेषेदर्शनात् । अभ्रातृमतीवादइत्यपरं । अमूर्यायंतिजामयःसर्वालोहितवाससः ।

अभ्रातृकाइवयोषास्तिष्ठतिहृतवर्त्मनः । अभ्रातृकाइवयोषास्तिष्ठतिस्तानकर्मणेपिंडदानार्यहृतवर्त्मानइत्यभ्रातृकाया
 अनिर्वाहौपमिकस्तस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ४ ॥ अभ्रातेवपुंसं प्रतिप्रतीचीगर्तारुर्गिवसनयेधनानां । जायेवपत्यं
 उशतीसुवासाउषाहृस्त्रेवनिर्णिणीतेअप्सः । अभ्रातृकेवपुंसःपितृनेत्यभिमुखीस्तानकर्मणेपिंडदानार्यनपतिगर्तारोहिणी
 वधनलाभार्यदाक्षिणाजीगर्तःसभास्थाणुर्गृणातेःसत्यसंगरोभवतिस्तत्रयापुत्रायापतिकासारोहतितांतत्राक्षैराभ्रंतिता
 रिक्थंलभतेऽमशानसंचयोऽपिगर्तउच्यतेगुरतेरपगूर्णोभवतिऽमश । नऽमशयनंऽमशरीरंशरीरंश्रृणातेःशम्नातेर्वाऽम
 श्रुलोमऽमनिश्रितंभवतिलोमलुनातेर्वालीयतेर्वा नोपरस्याविःकुर्याद्यदुपरस्याविःकुर्याद्भतेष्ठाःस्यात्प्रमायुकोयजमानइ
 त्यपिनिगमोभवतिरथोऽपिगर्तउच्यतेगृणातेःस्तुतिकर्मणःस्तुततमयानं । आरोहथोवरुणमित्रगर्तमित्यपिनिगमोभ
 वतिजायेवपत्येकामयमानासुवासाऋतुकालेषुषाहसनेवदंतान्विवृणुतेरूपाणीतिचतस्रउपमानाभ्रात्रीमुपयच्छेततोक्तं
 ह्यस्यतद्भवतीत्यभ्रातृकायाउपयमनप्रतिषेधःप्रत्यक्षःपितुश्चपुत्रभावःपितायत्रदुहितुरप्रत्तायारेतःसेकंप्राज्यतिस्तदधा
 त्यात्मानंसंगमेनमनसेत्यथैतांजाम्यारिक्थप्रतिषेधउदाहरतिज्येष्ठपुत्रिकायाइत्येके ॥ ५ ॥ नजामयेतान्वोरिक्थमा
 रैक्कार्गर्भसन्निर्तुर्निधानं । यदीमातरोज्जनयंतवह्निमन्यःकर्तासुकृतोरन्यक्रुंधन । नजामयेभगिन्यैजामिरन्येऽस्यां
 जनयंतिजामपत्यंजमतेर्वास्याहृतिकर्मणोर्निर्गमनप्रायाभवतितान्वआत्मजःपुत्रोरिक्थंप्रारिचत्प्रादाच्चकारैनांगर्भनि

धानींसनिर्तुर्हस्तग्राहस्ययदिहमातरोजनयंतवह्निपुत्रमवह्निचस्त्रियमन्यतरःस्तानकर्ताभवतिपुमान्दायादोऽन्यतरो
 ऽर्धयित्वाजामिःप्रदीयतेपरस्मै ॥ ६ ॥ मनुष्यनामान्युत्तराणिपंचविंशतिर्मनुष्याःकस्मान्मत्वाकर्माणिसीव्यंतिमन
 स्यमानेनसृष्टामनस्यतिःपुनर्मनस्वीभावेमनोरपत्यमनुषोवातत्रपंचजनाइत्येतस्यनिगमाभवति ॥ ७ ॥ तदद्यवाचः
 प्रथमंमंसीययेनासुराऽअभिदेवाऽअसाम । ऊर्जादउतर्यज्ञियासःपंचजनममहोत्रंजुषध्वं । तदद्यवाचःपरमंमंसीययेना
 सुरानभिभवेमदेवाअसुराअसुरताःस्थानेष्वस्ताःस्थानेभ्यइतिवापिवासुरितिप्राणनामास्तःशरीरेभवतितेनतद्वतःसोर्दे
 वानसृजततत्सुराणांसुरत्वमसोरसुरानसृजततदसुराणामसुरत्वमितिविज्ञायते । ऊर्जादउतर्यज्ञियासः । अस्मादा
 श्रयज्ञियाश्चौर्गित्यन्ननामौर्जयतीतिसतःपक्षंसुप्रवृक्कणमितिवा । पंचजनममहोत्रंजुषध्वं । गंधर्वाःपितरोदेवाअसुरा
 रक्षांसीत्येकेचत्वारोवर्णानिषादःपंचमइत्यौपमन्यवोनिषादःकस्मान्निषदनोभवतिनिषण्णमस्मिन्पापकमितिनैरुक्ताः ।
 यत्पांचजन्ययाविशा । पंचजनीनयाविशापंचपृक्तासंख्यास्त्रीपुंनपुंसकेष्वविशिष्टाबाहुनामान्युत्तराणिद्वादशबाहूक
 स्मात्प्रबाधतआभ्यांकर्माण्यंगुलिनामान्युत्तराणिद्वाविंशतिरंगुलयःकस्मादग्रगामिन्योभवन्तीतिवाग्रगालिन्योभवन्ती
 तिवाग्रकारिण्योभवन्तीतिवाग्रसारिण्योभवन्तीतिवाकनाभवन्तीतिवाजनाभवन्तीतिवापिवाभ्यंचनादेवस्युस्तासामेषा
 भवति ॥ ८ ॥ दशावनिभ्योदशकक्ष्येभ्योदशयोक्त्रेभ्योदशयोजनेभ्यः । दशाभीशुभ्योअर्चताजरेभ्योदशधुरोदशयुक्ताव

हन्त्यः । अवनयोंऽगुलयोर्भवत्यवन्तिकर्माणिकक्ष्याः प्रकाशयन्तिकर्माण्योक्त्राणियोजनानीतिव्याख्यातमभीशवोऽभ्यश्रुवतेकर्माणि । दशधुरोदशयुक्तावहन्त्यः । धूर्धूर्वतेर्वधकर्मण्ययमपीतराधूरेतस्मादेवविहन्तिवहन्धारयतेवीकांतिकर्माणउत्तरेधातवोऽष्टादशान्ननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरन्नकस्मादानतंभूतेभ्योऽत्तेर्वात्तिकर्माणउत्तरेधातवोदशबलनामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिर्बलकस्माद्बलंभरंभवतिभिभर्तेर्धननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरेवधनकस्माद्भिन्नोतीतिसर्तो गोनामान्युत्तराणिनर्वकुध्यतिकर्माणउत्तरेधातवोदशक्रोधनामान्युत्तराण्येकादशगतिकर्माणउत्तरेधातवोद्वाविंशशतैक्षिप्रनामान्युत्तराणिषड्विंशतिःक्षिप्रकस्मात्संक्षिप्तोविकर्षोऽतिकनामान्युत्तराण्येकादशांतिककस्मादानीतंभवतिसंग्रामनामान्युत्तराणिषट्त्वारिंशत्संग्रामःकस्मात्संगमनाद्वासंगरणाद्वासंगतौग्रामावितिवातत्रखलइत्येतस्यनिगमाभवन्ति ॥ १९ ॥ अभि३३ दमेकमेकोऽस्मिनिष्पाळभीद्वाकिमुत्रयःकरन्ति । खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरिर्किमानिदंतिशत्रवोऽन्निद्राः । अभिभवामीदमेकमेकोऽस्मिनिष्पहमाणःसपत्नानभिभवामिद्वौकिमात्रयःकुर्वत्येकइतासंख्याद्वाद्भुततरासंख्यात्रयस्तीर्णतमासंख्याचत्वारश्चलिततमासंख्याष्टावश्रोतेर्नवनवननीयानावाप्तावादशदस्ताष्टार्थावाविंशतिर्द्विदशतःशतंदशदशतःसहस्रंसहस्रदयुतैनियुतंप्रयुतंतत्तदभ्यस्तंमंबुदोमेधोभवत्यरणमंबुतद्दोबुदोऽबुमद्भातीतिवाबुमद्भवतीतिवासयथामहान्वहुर्भवतिवर्षस्तदिवाबुदंखलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरि । खलइवपर्षान्प्रतिहन्मिभूरिखलइतिसंग्रामना

मरिचत्स्थानस्त्रीयोनिरभियुतएनांगर्भस्तस्याएषापराभवति ॥ १९ ॥ रुशद्वत्सारुशतीश्वेत्यागादारैर्गुकृष्णासदना न्यस्याः । समानबंधूअमृतेअनूचीद्यावावर्णचरतआमिनाने । रुशद्वत्सारुशदितिवर्णनामरोचतेज्वलतिकर्मणःसूर्यमस्यावत्समाहसाहचर्याद्रसहरणाद्वा रुशतीश्वेत्यागात् । श्वेत्याश्वेततेररिचत्कृष्णासदनान्यस्याःकृष्णवर्णरात्रिःकृष्णकृष्णतेर्निकृष्टोवर्णोऽथैनेसंस्तौतिसमानबंधूसमानबंधनेअमृतेअमरणधर्माणावनूचीअनूच्यावितीतरेतरमभिप्रेत्यद्यावावर्णचरतस्तेएवद्यावौद्योतनादपिवाद्यावाचरतस्तयासहचरतइतिस्यादामिनानेऽआमिन्वानेअन्योन्यस्याध्यात्मकुर्वाणेऽअहर्नामान्युत्तराणिद्वादशाहःकस्मादुपाहरन्त्यस्मिन्कर्माणितस्यैषनिपातोभवतिवैश्वानरीयायामृचि ॥ २० ॥ अहश्चकृष्णमहर्जुनंचविवर्ततेरजसीवेद्याभिः । वैश्वानरोजायमानोनराजावातिरज्योतिषाग्निस्तमांसि । अहश्चकृष्णरात्रिःशुक्लंचाहर्जुनंचविवर्ततेरजसीवेद्याभिर्वेदितव्याभिःप्रवृत्तिभिर्वैश्वानरोजायमानइवोद्यन्नादित्यःसर्वेषांज्योतिषांराजावाहन्नग्निज्योतिषातमांसिमेघनामान्युत्तराणित्रिंशन्मेघःकस्मान्मेहतीतिसतआउपरउपलइत्येताभ्यांसाधारणानिपर्वतनामभिरुपरउपलोमेधोभवत्युपरमंतेऽस्मिन्नभ्राण्युपरताआपइतिवातेषामेषाभवति ॥ २१ ॥ देवानां मानैप्रथमाऽअतिष्ठन्कृतत्रादिषामुपराउदार्यन् । त्रयस्तपन्तिपृथिवीमनूपाद्वाबृबूकंवहतःपुरीषं । देवानांनिर्माणेप्रथमाऽअतिष्ठन्माध्यमकादेवगणाःप्रथमइतिमुख्यनामप्रतमोभवतिर्कृतत्रमंतरिक्षंविकर्तनंमेघानांविकर्तनेनमेघानामुदकं

जायते ॥ त्रयस्तपन्ति पृथिवीर्मनुषाः । पर्जन्यो वायुरादित्यः शीतोष्णवर्षैरोषधीः पाचयंत्यनूपा अनुवपन्ति लोकान्त्वेन
स्वेन कर्मणा यमपीतरोऽनूपं एतस्मादेवानूप्यतऽउदकेनापि बान्वा बिति स्याद्यथा प्रागिति तस्यानूप इति स्याद्यथा प्राचीन
मिति । द्वाबृबूकंबहतः पुरीषं । वाय्वादित्या उदकैर्बृबूकमित्युदकनामं ब्रवीतेर्वाशब्दकर्मणोऽंशतेर्वा पुरीषं पृणातेः पूर
यतेर्वा ॥ २२ ॥ वाङ्नामान्युत्तराणि सप्तपंचाशद्वा कस्माद्वा चेत्तत्र सरस्वतीत्येतस्य नदीवद्देवतावच्च निगमाभवंति तद्य
देवतावदुपरिष्ठात्तद्वाख्यास्यामोऽथैतन्नदीवत् ॥ २३ ॥ इयं शुष्मैर्भिर्बिस्खाऽईवारुजत्सानुगिरीणां तं विषेभिर्भूमिभिः ।
पारावत्तन्नीमवसेसुवृक्षिभिः सरस्वतीमा विवासेमधीतिभिः । इयं शुष्मैः शोषणैः शुष्ममिति बलनामं शोषयतीति सतोर्विसं
वित्यते भेदनकर्मणो वृद्धिकर्मणो वासानुसमुच्छित्तं भवति समुभ्रममिति वामहज्जि रूमिभिः पारावत्तन्नी पारावारघातिनीं
पारंपरं भवत्यवारमवरमवनार्यसुप्रवृत्ताभिः शोभनाभिः स्तुतिभिः सरस्वती नदी कर्मभिः परिचरेमोदकनामान्युत्तराण्ये
कशतमुदकं कस्मादुनत्तीति सतो नदीनामान्युत्तराणि सप्तत्रिंशद्वा कस्माद्भदना इमा भवन्ति शब्दवत्यो बहुलमासानैघं
दुकं वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन तत्रेति हासमाचक्षते विश्वामित्रः सुदासः पैजवनस्य पुरोहितो बभूव विश्वामित्रः सर्वमि-
त्रः सर्वसंघतं सुदाः कल्याणदानः पैजवनः पिजवनस्य पुत्रः पिजवनः पुनः स्पर्धनीयजवो वा मिश्री भावगतिर्वासवित्गृही
त्वा विपाद्बुधोः संभेदमायया वनुययुरितरे स विश्वामित्रो नदीं स्तुष्टावगाधा भवतेत्यपि द्विवदपि बहुवचनं द्विवदुपरि

ष्ठात्तद्वाख्यास्यामोऽथैतद्बहुवत् ॥ २४ ॥ रमध्वंमेव च सेसोम्याय क्रतावरीरुपमुहूर्तमेवैः । प्रसिंधुमच्छाबृहतीर्मनी
षावस्युरहेकुशिकस्यसूनुः । उपरमध्वंमेव च सेसोम्याय सोमसंपादिनं क्रतावरीं क्रतवत्यं क्रतमित्युदकनामं प्रत्युतं भवति
मुहूर्तमेवैरयनैरवनैर्वामुहूर्तो मुहूर्तुर्क्रतुरतेर्गतिकर्मणो मुहूर्तमुहूर्त इव कालो यावदभीक्षणं चेत्यभीक्षणमभीक्षणं भवति क्षणः
क्षणोतेः प्रक्षणुतः कालः कालः कालयतेर्गतिकर्मणः प्राभिह्वयामिसिंधुं बृहत्यामहत्यामनीषयामनसईषयास्तुत्या प्रज्ञया वा
वनाय कुशिकस्यसूनुः कुशिको राजा बभूव क्रोशतेः शब्दकर्मणः क्रोशतेर्वा स्यात्प्रकाशयतिकर्मणः साधु विक्रोशयितार्थानां
मिति वानद्यः प्रत्युचुः ॥ २५ ॥ इंद्रोऽस्मांऽअरदुद्धं बाहुरपाहन्वृत्रं परिधिं नदीनां । देवोऽनयत्स वित्तासु पाणिस्तस्य
व्यं प्रसवेयामुर्वीः । इंद्रोऽस्मानरदुद्धं बाहूरदतिः सनतिकर्मापाहन्वृत्रं परिधिं नदीनामिति व्याख्यातं देवोऽनयत्स
वित्तासु पाणिः कल्याणपाणिः पाणिः पणायतेः पूजाकर्मणः प्रगृह्य पाणी देवान्पूजयति । तस्य व्यं प्रसवेयामुर्वीः । उर्व्य
ऊर्णोतेर्वृणोतेरित्यौर्णवार्भः प्रत्याख्यायां तत आशुश्रुवुः ॥ २६ ॥ आर्तेकारोऽशृणवामावर्चांसिययाथ दूरादनं सारथे
न । नितेन सैपीप्यानेव योषामर्यायेव कन्याशश्वचैते । आशृणवामते कारोवचनानियाहि दूरादनं साचरथेन च निनमाम
ते पाययमाने वयोषा पुत्रं मर्यायेव कन्यापरिष्वजनाय निनमा इति वाऽश्वनामान्युत्तराणि षड्विंशतिं स्तेषामष्टा उत्तराणि ब
हुवदश्वः कस्मादश्रुतेऽध्वानं महाशनो भवतीति वा तत्र दधिका इत्येतद्दधत्कामतीति वा दधत्क्रंदतीति वा दधदा कारी भव

यितादित्यःसमाधीरःपाकमत्राविवेशेतिधीरोधीमान्पाकःपक्तव्योभवतिविपक्वप्रज्ञादित्यइत्युपनिषद्गोर्भवतीत्यधि
दैवतमथाध्यात्मैयत्रसुपर्णाःसुपतनानीन्द्रियाण्यमृतस्यभागंज्ञानस्यानिमिषंतोवेदनेनाभिस्वरंतीतिवाभिप्रयंतीतिवै
श्वरःसर्वेषामिन्द्रियाणांगोपायितात्मासमाधीरःपाकमत्राविवेशेतिधीरोधीमान्पाकःपक्तव्योभवतिविपक्वप्रज्ञात्मेत्या
त्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ बहुनामान्युत्तराणिद्वादशबहुकस्मात्प्रभवतीतिसतोह्रस्वनामान्युत्तराण्येकादशह्रस्वोह्रसतेर्म
हन्नामान्युत्तराणिपंचविंशतिर्महान्कस्मान्मानेनान्यान्जहातीतिशाकपूर्णमहनीयोभवतीतिवातत्रववक्षिथविवक्षस
इत्येतैवक्तेर्वावहतेर्वासाभ्यासाद्रूहनामान्युत्तराणिद्वाविंशतिर्गृहाःकस्माद्गृहंतीतिसतांपरिचरणकर्माणउत्तरेधातवोद
शंसुखनामान्युत्तराणिविंशतिःसुखंकस्मात्सुहितखेभ्यःखंपुनःखनतैरूपनामान्युत्तराणिषोडशरूपरोचतैःप्रशस्यनामा
न्युत्तराणिदशप्रज्ञानामान्युत्तराण्येकादशसत्यनामान्युत्तराणिषट्सत्यंकस्मात्सत्सुतायतेसत्प्रभवंभवतीतिवाष्टाउत्तरा
णिपदानिपश्यतिकर्माणउत्तरेधातवश्चायतिप्रभृतीनिचनानामान्यामिश्राणिनवोत्तराणिपदानिसर्वपदसमाम्नानायाथा
तउपमायदंतत्तत्सहशमितिगार्थस्तदासांकर्मज्यायसावागुणेनप्रख्याततमेनवाकनीयांसंवाप्रख्यातंत्रोपमिमीतैऽथापि
कनीयसाज्यायांसं ॥ १३ ॥ तनूत्यजैवतस्करावनगूरंशनाभिर्दुशभिर्भ्यधीतां । तनूत्यक्तनूत्यक्तावनगूर्वनगामिनाव
ग्निमंथनौबाहूतस्कराभ्यामुपमिमीतैतस्करस्तत्करोभवतित्यापकमितिनैरुक्तास्तनोतेर्वास्यात्संततकर्माभवत्यहोरात्र

कर्मावा । रशनाभिर्दुशभिर्भ्यधीतां । अभ्यधीतामित्यभ्यधातांज्यायांस्तत्रगुणोऽभिप्रेतः ॥ १४ ॥ कुहस्विहो
षाकुहवस्तोरश्विनाकुहामिपित्वंकरतुःकुहोषतुः । कोवांशयुत्राविधवैवदेवरमर्यनयोषाकृणुतेसधस्थआ । कस्विद्रात्रौ
भवयःकदिवाकाभिप्रासिकुरुथःक्वसथःकोवांशयनेविधवैवदेवरदेवरःकस्माद्वितीयोवरउच्यतैविधवाविधातृकाभ
वतिविधवनाद्वाविधावनाद्वेतिचर्मशिरापिवाधवइतिमनुष्यनामंतद्वियोगाद्विधवादेवरोदिव्यतिकर्माभयोमनुष्यो
मरणधर्मायोषायौतेराकुरुतेसहस्यानेऽथनिपाताःपुरस्तादेवव्याख्यातायथेतिकर्मोपमा । यथावातोयथावनंयथासमु
द्रएजति । भ्राजंतोअग्रयोयथा । आत्मायश्मस्यनश्यतिपुरार्जीवगृभोयथा । आत्माऽततेर्वाप्तेर्वापिवासइवस्याद्या
वद्व्यासिभूतइति । अग्निर्नयेभ्राजसारुक्मवक्षसः । अग्निरिवयेमरुतोभ्राजमानारोचिष्णूरस्काभ्राजस्वंतोरुक्मव
क्षसः ॥ १५ ॥ चतुरश्विदमानाद्विभीयादानिधातोः । नदुरुक्तायस्पृहयेत् । चतुरोऽक्षान्धारयतइतितद्यथाकि
तवाद्विभीयादेवमेवदुरुक्ताद्विभीयान्नदुरुक्तायस्पृहयेत्कदाचिदाइत्याकारउपसर्गःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्युपमा
र्थेदृश्यते । जारऽआभर्ग । जारइवभर्गमादित्योऽत्रजारउच्यतेरार्जेरयितासएवभासांतथापिनिगमोभवति ।
स्वसुर्जारःशृणोतुनईत्युषसमस्यस्वसारमाहसाहचर्याद्रसहरणाद्वापित्वयमनुष्यजारएवाभिप्रेतःस्यात्स्त्रीभगस्तथास्या
ञ्जजतेमेषइतिभूतोपमा । मेषोभूतोऽभियन्नयः । मेषोमिषतेस्तथापशुःपश्यतैरग्निरितिरूपोपमा । हिरण्यरूपःस

हिरण्यसंहगुपांनपात्सेदुहिरण्यवर्णः । हिरण्यवर्णस्येवास्यरूपंथाइतिच । तंप्रलथापुर्वथाविश्वधेमथा । प्रलइवपूर्व
इवविश्वइवमेइवैत्ययमेततरोऽमुष्मादसावस्ततरोऽस्मादमुथायथासाविति व्याख्यातंवदितिसिद्धोपमा । ब्राह्मणवद्वृ
षलवत् । ब्राह्मणाइववृषलाइवेतिवृषलोवृषशीलोभवतिवृषाशीलोवा ॥ १६ ॥ प्रियमेधवदत्रिवज्जातंवेदोविरूपवत् ।
अंगिरस्वन्महिब्रतप्रस्कण्वस्यश्रुधीहव । प्रियमेधःप्रियाअस्यमेधायथैतेषामृषीणामेवंप्रस्कण्वस्यशृणुहानंप्रस्कण्वःक
ण्वस्यपुत्रःकण्वप्रभवोयथाप्राग्रमर्चिषिभृगुःसंवभूवभृगुर्भृज्यमानोनदेहेऽगारेष्वंगिराअंगाराअंकनाअंचनाअत्रैवतृती
यमृच्छतेत्यूचुस्तस्मादत्रिर्नत्रयइतिविखननाद्वैखानसोभरणाद्भारद्वाजोविरूपोनानारूपोमहिब्रतोमहाब्रतइति ॥ १७ ॥
अथलुप्तोपमान्यर्थोपमानीत्याचक्षतेसिंहोव्याघ्रइतिपूजायांश्वाकाकइतिकुत्सायांकाकइतिशब्दानुकृतिस्तदिदंशकुनि
षुबहुलैर्नशब्दानुकृतिर्विद्यतइत्यौपमन्यवःकाकोऽपकालयितव्योभवतितित्तिरिस्तरणात्तिलमात्रचित्रइतिवाकपिज
लःकपिरिवजीर्णःकपिरिवजवतर्षसिंगलोवाकमनीयंशब्दंपिजयतीतिवाश्वाशुयार्याशब्देर्वास्याद्भ्रतिकर्मणःश्वसिते
र्वासिंहःसहनाद्विसेर्वास्याद्विपरीतस्यसंपूर्वस्यवाहंतैःसंहायहंतीतिवाव्याघ्रोव्याघ्राणाद्व्यादायहंतीतिवा ॥ १८ ॥ अ
र्चतिकर्माणउत्तरेधातवश्चतुश्चत्वारिंशन्मेधाविनामान्युत्तराणिचतुर्विंशतिर्मेधावीकस्मान्मेधयातद्वाग्भवतिमेधामतां
धीयतेस्तोतृनामान्युत्तराणित्रयोदशस्तोतास्तवनद्यज्ञनामान्युत्तराणिपंचदशयज्ञःकस्मात्प्रख्यातंयजतिकर्मेतिनैरु

कायाच्चोभवतीतिवायजुरुन्नोभवतीतिवाबहुकृष्णाजिनइत्यौपमन्यवोयजुष्येन्ननयंतीतिवत्विङ्गमान्युत्तराण्यष्टा
वृत्तिकस्मादीरणक्लृप्यष्टाभवतीतिशाकपूर्णिकृतुयाजीभवतीतिवायाच्चाकर्माणउत्तरेधातवःसप्तदशदानकर्माणउत्त
रेधातवोदशाध्येषणाकर्माणउत्तरेधातवश्चत्वारःस्वपितिसस्तीतिद्वौस्वपितिकर्माणौकूपनामान्युत्तराणिचतुर्दशकूपः
कस्मात्कुपानंभवतिकुप्यतेर्वास्तेननामान्युत्तराणिचतुर्दशैवस्तेनःकस्मात्संस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तानिर्णीतांत
र्हितनामधेयान्युत्तराणिषण्णिर्णीतंकस्मान्निर्णिकंभवतिदूरनामान्युत्तराणिपंचदूरंकस्माद्भुतंभवतिदुरयंवापुराणना
मान्युत्तराणिषट्पुराणंकस्मात्पुराणवंभवतिनवनामान्युत्तराणिषष्ठेवनवंकस्मादानीतंभवति ॥ १९ ॥ द्विशउत्तराणि
नामानिंप्रपित्वेऽभीकइत्यासन्नस्यंप्रपित्वेप्राप्तेऽभीकेऽभ्यक्ते । आपित्वेनःप्रपित्वेतूयमार्गहि । अभीकेचिदुलोककृ
दित्यपिनिगमौभवतोदभ्रमर्भकमित्यल्पस्यंदभ्रंदभ्रोतेःसुदंभंभवत्यर्भकमवहृतंभवति । उपोपमेपरांमृशमामेदुआ
णिमन्यथाः । नमोमहद्भ्योनमोअर्भकेभ्यइत्यपिनिगमौभवतस्तिरःसतइतिप्राप्तस्यंतिरस्तीर्णंभवतिसतःसंसृतंभवति ।
तिरश्चिदर्ययापरिवृतिर्यातमदाभ्या । पात्रेवभिंदन्सतएतिरक्षसइत्यपिनिगमौभवतस्त्वोनेमइत्यर्धस्यत्वोऽपततोने
मोऽपनीतोऽर्धहरतेर्विपरीताद्भारयतेर्वास्यादुद्धृतंभवत्यृधोतेर्वास्यादुद्धृतमोविभागः । पीर्यतित्वोअनुत्वोगृणाति ।
नेमेदेवानेमेऽसुराइत्यपिनिगमौभवतर्क्षःस्तृभिरितिर्नक्षत्राणांनक्षत्राणिर्नक्षत्रेर्गतिकर्मणोनेमानिर्नक्षत्राणीतिचब्राह्म

णमृक्षाजदीर्णानीवरूपायंतैस्तृभिस्तीर्णानीवरूपायंते । अमीयक्रक्षानिर्हितासञ्ज्ञा पश्यंतोद्यामेवस्तृभिरित्यपि
निगमौभवतोवस्त्रीभिरुपजिह्विकाइतिसीमिकानांवरूपायमनात्सीमिकास्यमनादुपजिह्विकाउपजिह्वयः । वस्त्रीभिःपुत्र
मग्नवोअदानं । यदत्त्युपजिह्विकायद्वस्त्रोअतिसर्पतीत्यपिनिगमौभवतर्ज्जुदरंक्रुदरमित्यावपनस्योर्दरमुदीर्णभवत्यूर्ज्जुदी
र्णवा । तमूर्दरंनृणतायवेनेत्यपिनिगमोभवतितमूर्दरमिवपूरयतियवेनक्रुदरंक्रुतदरंभवति । समिद्धोअंजनक्रुदरंम
तीनामित्यपिनिगमोभवति ॥ २० ॥ रंभःपिनाकमितिदंडस्य । रंभआरभंतएनं । आत्वारंभंनजिघ्रयोररम्भेत्यपि
निगमोभवत्यारभामहेत्वाजीर्णाइवदंडंपिनाकंप्रतिपिनष्टेनेनकृत्तिवासाःपिनाकहस्तोऽवततधन्वेत्यपिनिगमोभवति
मेनाग्राइतिस्त्रीणांस्त्रियस्त्यायतेरपत्रपणकर्मणोमेनामानयत्येनाग्रागच्छत्येनाः । अमेनांश्चिज्जनिवतश्चकर्थ । ग्रास्त्वा
कृतंनपसोऽतन्वतेनेत्यपिनिगमौभवतःशेषोवैतसइतिपुंस्त्रजननस्यशेषःशपतेःस्पृशतिकर्मणोवैतसोवितस्तंभवति । य
स्यामुशंतःप्रहरामशेषं । त्रिःस्ममाहःश्रथयोवैतसेनेत्यपिनिगमौभवतोऽयैनेत्युपदेशस्य । अयातेअग्नेसमिधाविधेमेति
स्त्रियाः । एनावोअग्निमितिनपुंसकस्य । एनापत्यातन्वंसंसृजस्वेतिपुंसः । सिषकुसचतइतिसेवमानस्य । सनःसि
षकुयस्तुरः । सनःसेवतांयस्तुरः । सचस्वानःस्वस्तये । सेवस्वनःस्वस्तये । स्वस्तीत्यविनाशिनामास्तिरभिपूजितः
स्वस्तीतिभ्यसतेरेजतइतिभयवपनयोः । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसेतां । रेजतेअग्नेपृथिवीमलेभ्यइत्यपिनिगमौभवतो

द्यावापृथिवीनामधेयान्युत्तराणिचतुर्विंशतिस्तयोरेषाभवति ॥ २१ ॥ कतरापूर्वाकतरापरायोःकथाजातेकवयःको
विवेद । विश्वंत्मनाविभृतोयद्भूनामविवर्ततेअहनीचक्रियेव । कतरापूर्वाकतरापरेनयोःकथंजातेकवयःकएनेविजाना
तिसर्वमात्मनाविभृतोयद्भूनयोःकर्मविवर्ततेचैनयोरहनीअहोरात्रैचक्रयुक्तेइवेतिद्यावापृथिव्योर्भहिमानमाचष्टआच
ष्टे ॥ २२ ॥ (कर्मनामानिपरिषद्यैनहिग्रभायशासद्वह्निर्भ्रातेवनजामयेमनुष्यनामानितदद्यदशावनिभ्योऽभीदं
त्वयावयंयत्रासुपर्णाबहुनामानितनूत्यजेवंकुहस्विच्चतुराश्चित्प्रियमेधवदथलुसोपमान्यर्चतिद्विशोरंभःकतरापूर्वाद्वाविं
शतिः ॥) इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥ १७ ॥

॥ १७ ॥

ॐ ॥ एकार्थमनेकशब्दमित्येतदुक्तमथयान्यनेकार्थान्येकशब्दानितान्यतोऽनुक्रमिष्यामोऽनवगतसंस्कारांश्चनि
गमांस्तदैकपदिकमित्याचक्षतेजहाजघानेत्यर्थः ॥ १ ॥ कोनुमर्याअमिथितःसखासखायमब्रवीत् । जहाकोअस्मदी
यते । मर्याइतिमनुष्यनाममर्यादाभिधानंवास्यान्मर्यादामर्यादादीयतेमर्यादामर्यादिनोर्विभागोसेथतिराक्रोशकर्म
पापकंजघानकमहंजातुकोऽस्मद्गीतःपलायतेनिधापाश्याभवतियन्निधीयतेपाश्यापाशसमूहःपाशःपाशयतेर्विपाश
नात् ॥ २ ॥ वर्यःसुपर्णाउपसेदुरिंद्रप्रियमैधाक्लपयोनार्थमानाः । अपध्वांतमूर्णुहिपुर्धिचक्षुर्मुमुग्धःस्माञ्निधये
वब्रूवन् । वयोवेर्बहुवचनंसुपर्णाःसुपतनाआदित्यरश्मयउपसेदुरिंद्रयाचमानाअपोर्णुह्याध्वस्तंचक्षुश्चक्षुःख्यातेर्वाच

ष्टेर्वापूधिपूरयदेहीतिवा मुंचास्मान्पाशैरिवबद्धान्पार्श्वतः श्रोणितः शितामर्तः पार्श्वपशुमयमंगं भवति पशुः स्पृशतेः संस्पृष्टा पृष्ठदेशं पृष्ठं स्पृशतेः संस्पृष्टं मंगैरंगमंगनादं चनाद्वा श्रोणिः श्रोणतेर्गतिचला कर्मणः श्रोणिश्चलतीव गच्छतो दोः शिताम भवति दोर्द्रवते योनिः शितामेति शाकपूर्णिर्विषितो भवति इयामतो यकृत्त इति तैटीकिः इयामं इयायते र्थकृद्यथा कथाचकृत्य तेशितिमांसतो मेदस्त इति गालवः शितिः इयते मांसमाननं वा मानसं वा मनोऽस्मिन्त्सीदतीति वा मेदो मेद्यतेः ॥ ३ ॥ यदि द्रचित्रमेहनास्ति त्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नो विद्वस उभयाहस्त्याभर । यदि द्रचित्रं चायनीयं महनीयं धनमस्ति यन्मइहनास्तीति वा त्रीणि मध्यमानि पदानि त्वयानस्तदा तव्यं मद्रिवन्नद्रिराहणात्येनेनापि वात्तेः स्यात्ते सोमाद इति हविज्ञायते राध इति धननामराध्रुवंत्येनेन तन्नस्त्वं वित्तधनो भाभ्यां हस्ताभ्यामाहारो भौसमुद्धौ भवतो दमूना दममनावा दानमनावादांतमनावापि वा दम इति गृहनाम तन्मनाः स्यान्मनो मनोतेः ॥ ४ ॥ जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोण इमं नो यज्ञमुपयाहि विद्वान् । विश्वा अग्ने अभियुजो विहत्या शत्रूयतामाभरा भोजनानि । अतिथिरभ्यतितो गृहान्भवत्यभ्येतिति थिषु परकुलानीति वा परगृहाणीति वा दुरोण इति गृहनाम दुरवा भवंति दुस्तर्पा इमं नो यज्ञमुपयाहि विद्वान्सर्वा अग्ने अभियुजो विहत्या शत्रूयतामाहर भोजनानि निहत्या न्येषां बलानि शत्रूणां भवनादाहर भोजनानीति वा धनानीति वा मूषो मूषिका इत्यर्थो मूषिकाः पुनर्मुष्णाते मूषोऽप्येतस्मादेव ॥ ५ ॥ संमातपत्यभितः सपत्नीरिव पशवः । मूषो न शि

श्राव्यं दंति माध्यः स्तोतारैते शतक्रतो वित्तं मे अस्वरो दसी । संतपन्ति मामभितः सपत्न्य इवेमाः पशवः कूपपशवो मूषिका इवास्त्रातानि सूत्राणि व्यदंति स्वांगाभिधानं वास्याच्छिन्नानि व्यदंतीति वा सन्तपन्ति माध्यः कामाः स्तोतारैते शतक्रतो वित्तं मे अस्वरो दसी । जानीतं मेऽस्य द्यावापृथिव्याविति त्रितं कूपेऽवहितमेतत्सूक्तं प्रतिबभौ तत्र ब्रह्मेति हासमिश्रमृद्धि श्रंगाथामिश्रं भवति त्रितस्तीर्णतमो मे धया बभूवापि वा संख्यानामैवाभिप्रेतं स्यादेकतो द्वितस्त्रित इति त्रयो बभूवुः ॥ ६ ॥ इषिरेण ते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येवरायः । सोमराजन् प्रण आयूषिता रीरहानी वसूयो वासराणि । इषणेन वैषणे न वार्षणेन वा ते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येव धनस्य प्रवर्धय च न आयूषि सोमराजन् । अहानी वसूयो वासराणि । वासराणि वे सराणि विवासनानि गमनानीति वा कुरुत नेत्यनर्थका उपजना भवन्ति कर्तन हंत न यातनेति जठरमुदरं भवति जग्धमस्मिन् ध्रियते धीयते वा ॥ ७ ॥ मरुत्वाँ इन्द्र वृषभोरणा यपि वा सोममनुष्वधं मदाय । आसि च स्वजठरे मध्वं ऊर्मित्वं राजा सिप्रदिवः सुतानां । मरुत्वानिन्द्रमरुद्भिस्तद्वान्वृषभो वर्षिता पांरणाय रमणीयाय संग्रामाय पिब सोममनुष्वधमन्वन्नं मदार्यमदनीयाय जैत्राया सिचस्व जठरे मधुन ऊर्मि मधुसोममित्यौ पमिकं माद्यते रिदमपीतरन्मध्वेतस्मादेवं राजा सिपूर्वेष्वप्यहः सुसुतानां ॥ ८ ॥ तित उपरिपवनं भवति ततवद्वा तु भवद्वा तिलमात्रनुन्नमिति वा ॥ ९ ॥ सक्तुमिव तित उना पुनंतो यत्र धीरामनसा वाचमक्रत । अत्रासखायः सख्यानि जानते भद्रैषां लक्ष्मीर्निहिता धिवाचि । सक्तु

मिवपरिपवनेनपुनंतःसक्तुःसचतेर्दुर्धावोभवतिकसतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकसितोभवतियत्रधीरामनसावाचमकृषतंप्र
ज्ञानंधीराःप्रज्ञानवंतोध्यानवन्तस्तत्रसखायःसख्यानिसंजानतेभद्रैषालक्ष्मीर्निहिताधिवाचीर्तिभद्रंभगेनव्याख्यातं
भजनीयंभूतानामभिद्रवणीयंभवद्रमयतीतिवाभाजनवद्वालक्ष्मीर्लाभाद्वालक्षणाद्वालस्यनाद्वालाञ्छनाद्वालपतेर्वा
स्यात्प्रेप्साकर्मणोलग्यतेर्वास्यादाश्लेषकर्मणोलज्जतेर्वास्यादश्लाघाकर्मणःशिप्रेइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ १० ॥ त
त्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकर्तोर्वितंतंसंजभार । यदेदयुक्तहरितःसधस्यादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमसै । तत्सूर्यस्य
देवत्वंतन्महित्वंमध्येयत्कर्मणांक्रियमाणानांविततंसंह्रियतेयदासावयुक्तहरणानादित्यरश्मीन्हरितोऽश्वानितिवाधरा
त्रीवासस्तनुतेसिमसैवेसरमहरवयुवतीसर्वस्मादपिवोपमार्थेस्याद्रात्रीववासस्तनुतइतितथापिनिगमोभवति । पुनः
समव्यद्वितंतंवयंती । समनात्सीत् ॥ ११ ॥ इंद्रेणसंहृदक्षसेसंजग्मानोअर्विभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा । इं
द्रेणहिसंहृदयसेसंगच्छमानोऽविभ्युषागणेनमंदूमदिष्णूयुवांस्योऽपिवांमंदुनातेनेतिस्यात्समानवर्चसेत्येतेनव्याख्यातं
॥ १२ ॥ ईर्मांताःसिलिकमध्यमाःसंशूरणासोदिव्यासोअत्याः । हंसाइवश्रेणिशोयंतंतेयदाक्षिषुर्दिव्यमज्मम
श्वाः । ईर्मांताःसमीरितांताःसुसमीरितांताःपृथ्वंतावासिलिकमध्यमाःसंसृतमध्यमाःशीर्षगध्यमावापिवाशिरादि
त्योभवतियदनुशेतेसर्वाणिभूतानिमध्येचैषांतिष्ठतीदमपीतरच्छिरएतस्मादेवसमाश्रितान्येतर्दिद्रियाणिभवन्ति ॥ सं

॥ १९ ॥

शूरणासोदिव्यासोअत्याः । शूरःशवतेर्गतिकर्मणोदिव्यादिविजाअत्याअतनाः । हंसाइवश्रेणिशोयंतंते । हंसाहंते
घ्नत्यध्वानैश्रेणिशइतिश्रेणिःश्रयतेःसमाश्रिताभवन्तियदाक्षिषुर्दार्पन्दिव्यमज्ममजनिमाजिमश्वाअस्त्यादित्यस्तुति
रश्वस्यादित्यादश्वोनिस्तष्टइति । सूरदश्वंवसवोनिरतष्टेत्यपिनिगमोभवति ॥ १३ ॥ कार्यमानोवनात्वंयन्मातृरज
गन्नपः । नतत्तैअग्नेप्रमृषैर्निवर्तनंयदुरेसन्निहाभवः । कायमानश्चायमानःकामयमानइतिवावनानित्वंयन्मातृरपोऽ
गमउपशाम्यन्नतत्तैअग्नेप्रमृष्यतेनिवर्तनंदूरेयत्सन्निहभवसिजायमानः । लोधनंयन्तिपशुमन्यमानाः । लुब्धमृषिंन
यन्तिपशुमन्यमानाः । शीरंपावकशोचिषं । पावकदीप्तिं । अनुशायिनर्मितिवाशिनमितिवा ॥ १४ ॥ कनीनकेव
विद्रुधेनवैद्रुपदेऽर्भके । बभ्रूयामेषुशोभेते । कनीनकेकन्यकैकन्याकमनीयाभवतिकेयनेतव्येतिवाकमनेनानीयतइ
तिवाकनतेर्वास्यात्कान्तिकर्मणःकन्ययोरधिष्ठानप्रवचनानिसप्तम्याएकवचनानीतिशाकपूर्णिर्विद्धयोर्दार्पाद्वोर्दार्ह
दृणातेर्वाद्रूणातेर्वातस्मादेवद्रुनवेनवजातैर्अर्भकेअवृद्धेतैयथातदधिष्ठानेषुशोभेतैएवंबभ्रूयामेषुशोभेतैवश्वोरश्वयोः
संस्तवइदंचमेऽदादिदंचमेऽदादित्यृषिःप्रसख्यायाह । सुवास्त्वाअधितुर्ग्वनि । सुवास्तुर्नदीतुर्ग्वतीर्धभवतितूर्णमेतदा
यन्ति । कुविन्नसंतेमरुतःपुनर्नः । पुनर्नोनमंतेमरुतोऽनंतइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । येतेमदाआहनसोविहायस
स्तेभिरिंद्रंचोदयदातवेमघं । येतेमदाआहननवंतोवचनवंतसौरिंद्रंचोदयदानायमघं ॥ १५ ॥ उपोअदशिंशुंध्युवोन

वक्षो नो धा इवा विरुत प्रियाणि । अद्भ्यसन्नसतो बोधयतीश श्वत्तमागात्पुनर्युषीणां । उपादर्शिशुन्ध्युर्वः शुन्ध्युरा
दित्यो भवति शोधनात्तस्यैव वक्षो भासो ध्यूढमिदमपीतरं द्रक्ष्य एतस्मादेवा ध्यूढं काये शकुनिरपिशुंध्युरुच्यते शोधनादेवोद
कचरो भवत्यापोऽपिशुंध्यवउच्यते शोधनादेव नो धा ऋषिर्भवति नवनं दधाति सयथास्तुत्या कामाना विष्कुरुते एवमुषारू
पाण्या विष्कुरुतेऽद्भ्यसद्भ्यान्नं भवत्यद्भ्यसादिनीतिवा भ्रसानिनीतिवा । ससतो बोधयतीश श्वत्तमागात्पुनर्युषीणां ।
स्वपतो बोधयतीश श्वतिकतमागात्पुनरागामिनीनां । तेवाशी मंत इष्मिणः । ईषणिन इति वैषणिन इति वार्षणिन इति
वा वाशीतिवा इन्नार्मवा इत्यत इति सत्याः । शंसावाध्वर्यो प्रतिमे गृणीही द्रायुवाहः कृणवावजुष्ट । अभिवहनस्तुतिमधि
षवणप्रवादांस्तुतिमन्यंत ऐंद्रीत्वेव शस्यते परितकम्येत्युपरि द्वाह्याख्यास्यामः ॥ १६ ॥ सुविते सुइते सूते सुगतै प्रजाया
मितिवा । सुविते माधा इत्यपि निगमो भवति दयतिरनेककर्मा । नवेन पूर्वदयमानाः स्यामेत्युपदयाकर्मा । य एक इद्वि
दयतेव स्वितिदानकर्मावा विभागकर्मावा । दुर्वर्तुर्भामो दयतेवनानीति दहति कर्मा दुर्वर्तुर्दुर्वारः । विदद्वसुर्दयमानो
विशत्रूनि तिहिंसाकर्मा । इमे सुता इंदवः प्रातरित्वनास जोषसापिबतमश्विनातान् । अयं हि वामूतये वंदनाय मां वायुसो
दोषादयमानो अबबुधत् । दयमान इति । नूचिदिति निपातः पुराणनवयोर्नूचेति च । अद्याच्छिन्नूचितदपो नदीनां ।
अद्यचपुराचतदेव कर्मनदीनां । नूचपुराचसदनर्युषीणां । अद्यचपुराचसदनर्युषीणां रयिरिति धननामरातेर्दानकर्मणः

॥ १७ ॥ विद्यामतस्य ते वयमकूपारस्य दावने । विद्यामतस्य ते वयमकूपारस्य दानस्यादित्योऽप्यकूपारउच्यतेऽकूपारो
भवति दूरपारः समुद्रोऽप्यकूपारउच्यतेऽकूपारो भवति महापारः कच्छपोऽप्यकूपारउच्यतेऽकूपारो नकूपमृच्छतीति
कच्छपः कच्छपाति कच्छेन पातीति वा कच्छेन पिबतीति वा कच्छः खच्छः खच्छदोऽयमपीतरो नदी कच्छ एतस्मादेव कमुद
कंतेन छाद्यते । शिर्शीते शृगेरक्षसे विनिक्षे । निश्यति शृगेरक्षसो विनिक्षणनायं रक्षोरक्षितव्यमस्माद्रहसि क्षणोतीति वा
रात्रौ नक्षत इति वा । अग्निः सुतुकः सुतुकैर्भिरश्वैः । सुतुकनः सुतुकनैरिति वा सुप्रजाः सुप्रजोभिरिति वा । सुप्रायणा अ
स्मिन्यज्ञे विश्रयंताः । सुप्रगमनाः ॥ १८ ॥ देवानो यथा स दुमिद्धुधे असन्न प्रायुवोरक्षितारो दिवे दिवे । देवानो यथा स
दावर्धनाय स्युरप्रायुवोऽप्रमाद्यंतोरक्षितारश्चाहन्यहर्निच्यवनऋषिर्भवति च्यावयितास्तोमानां च्यवानमित्यप्यस्य निग
मा भवन्ति । युवं च्यवानं सनयं यथारथं पुनर्युवानं चरथाय तक्षुः । युवां च्यवनं सनयं पुराणं यथारथं पुनर्युवानं चरणाय
ततक्षुर्धुवाप्रयौ तिकर्माणितक्षतिः करोति कर्मां रजोरजतेज्योतीरजउच्यते उदकं रजउच्यते लोकारजांस्युच्यतेऽसृगह
नीरजसीउच्यते । रजांसि चित्राविचरंति तन्यव इत्यपि निगमो भवति हरोहरतेज्योतिर्हरउच्यते उदकं हरउच्यते लोकाह
रांस्युच्यतेऽसृगहनीहरसीउच्यते । प्रत्यग्रेहरसाहरः शृणीहीत्यपि निगमो भवति । जुहुरे विचितयंतः । जुहुरे विचेत
यमानां व्यंत इत्येषोऽनेककर्मापदं देवस्य नमसा व्यंत इति पश्यति कर्मावीहि शूरपुरोळाशामिति खादति कर्मा । वीतं पातं प

यसञ्जुस्त्रियायाः । अश्रीतंपिबतंपयसउस्त्रियायाउस्त्रियेतिगोनामोस्त्राविणोऽस्यांभोगाउस्त्रेतिच । त्वामिद्रमृतिभिःसुते
 सुनीथासौवसूयवः । गोभिःक्राणाअनूषतगोभिःकुर्वाणाअस्तोषत । आतूषिचहरिंमींद्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताइमन्म
 यीभिः । आसिंचहरिंद्रोरुपस्थेद्रुममयस्यहरिःसोमोहरितवर्णोऽयमपीतरोहरिरेतस्मादेव । वाशीभिस्तक्षताइमन्मयी
 भिः । वाशीभिरइममयीभिरितिवावाग्भिरितिवा । सशर्धदयोविषुणस्यजंतोर्माशिश्नदेवाअपिगुर्कृतनः । सउत्सह
 तांयोविषुणस्यजंतोर्विषमस्यमाशिश्नदेवाअब्रह्मचर्योःशिश्नश्नयते । अपिगुर्कृतनः । सत्यंवायज्ञंवा ॥ १९ ॥ आ
 धातागच्छानुत्तरायुगानियत्रजामयःकृणवन्नजामि । उपबर्बृहिवृषभायबाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमत् । आगमि
 ष्यन्तितान्युत्तराणियुगानियत्रजामयःकृणवंत्यजामिकर्माणिजाम्यतिरेकनामबालिशस्यवासमानजातीयस्यवोपजन
 उपधेहिबृषभायबाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमदितिव्याख्यातं ॥ २० ॥ द्यौर्मैपिताजनितानाभिरत्रबंधुर्मेमातापृ
 थिवीमहीयं । उत्तानयोश्चम्वोऽयोनिरंतरत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् । द्यौर्मैपितापातावापाठयितावाजनयिताना
 भिरत्रबंधुर्मेमातापृथिवीमहतीयैबंधुःसंबंधनाम्नाभिःसन्नहनाम्नाभ्यासन्नद्धागर्भाजायन्तइत्याहुरेतस्मादेवज्ञातीन्त्स
 नाभयइत्याचक्षतेसंबंधवइतिचज्ञातिःसंज्ञानात् । उत्तानयोश्चम्वोऽयोनिरंतः । उत्तानउत्ततानऊर्ध्वतानोवातत्र
 पितादुहितुर्गर्भं दधातिपर्जन्यःपृथिव्याःशंयुःसुखयुः । अधानःशंयोररुपोदधात । रपोरिप्रमितिपापनामनीभवतःश

मनंचरोगाणायौवनंचभयानामथापिशंयुर्बाहस्पत्यउच्यते । तच्छंयोरावृणीमहेगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतयइत्यपिनिग
 मोभवतिगमनंयज्ञायंगमनंयज्ञपतये ॥ २१ ॥ अदितिरदीनादेवमाता ॥ २२ ॥ अदितिर्द्यौरदितिरंतरिक्षमदिति
 र्मातासपितासपुत्रः । विश्वेदेवाअदितिःपंचजनाअदितिर्जातमदितिर्जनित्वं । इत्यदितेर्विभूतिमाचष्टेनान्यदीना
 नीतिवा । यमेरिरेभृगवः । एरिरइतीतिरुपसृष्टोऽभ्यस्तः ॥ २३ ॥ उतस्मैनंवस्त्रमथिनतायुमनुक्रोशंतिक्षितयोभरे
 षु । नीचायमानंजसुरिनश्येनंश्रवश्चाच्छापशुमच्चयूथं । अपिस्मैनंवस्त्रमथिमिववस्त्रमाथिनंवस्त्रं वस्तेस्तायुरितिस्तेनना
 मंसंस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तास्तस्यतेवास्यादनुक्रोशन्तिक्षितयःसंप्रामेषुभरइतिसंप्रामनामभरतेवाहरतेवांनी
 चायमानंनीचैरयमानंनीचैर्निचितंभवत्युच्चैरुच्चितंभवतिजस्तमिवश्येनैश्येनःसंशनीयंगच्छति । श्रवश्चाच्छापशुमच्च
 यूथं । श्रवश्चापिपशुमच्चयूथंप्रशंसांचयूथंचधनंचयूथंचेतिवायूथंयौतेःसमायुतंभवति । इन्धानएनंजरतेस्वाधीः ।
 गुणार्ति । मन्दीमन्दतेःस्तुतिकर्मणः । प्रमंदिनेपितुमदर्चतावचः । प्रार्चतमंदिनेपितुमद्वचोगौर्व्याख्यातः ॥ २४ ॥
 अत्राहगोरमन्वतनामत्वष्टुरपीच्यं । इत्याचंद्रमसोगृहे । अत्रहगोःसममंसतादित्यरश्मयःस्वंनामापीच्यमपगतमपचि
 तमपिहितमंतर्हितंवामुत्रचंद्रमसोगृहेगातुर्व्याख्यातौगातुकृणवन्नृषसोजनायेत्यपिनिगमोभवतिदंसयःकर्माणिदंसयं
 त्येनानि । कुत्सायमन्मन्नह्यश्चदंसयइत्यपिनिगमोभवति ॥ सतुतावनैनमश्रोत्यंहतिः । सतुतावनैनमंहतिरश्रोत्यं

हतिश्चाहश्चाहुश्चहंतैर्निरुदोपधाद्विपरीतात् । बृहस्पतेचयसइत्पियाहं । बृहस्पतेयच्चातयसिदेवपीयुंपीयतिर्हि साकर्मो
वियुतेद्यावापृथिव्यौवियवनात् । समान्यावियुतेदूरेअंते । समानंसमानमात्रंभवतिमात्रामानाहूरंव्याख्यातमंतोऽ
ततेर्द्धगितिपृथग्भावस्यप्रवचनंभवत्यथाप्यृभोत्यर्थेदृश्यते । ऋधंगयाऋधंगुताशमिष्ठाः । ऋधुवन्नयाधीर्ऋधुवन्नश
मिष्ठाइतिचास्याइतिचास्येतिचोदात्तप्रथमादेशेऽनुदात्तमन्वादेशेतीव्रार्थतरमुदात्तमल्पीयोऽर्थतरमनुदात्तं । अस्या
ऊषुणउपसातयेभुवोऽहेळमानोररिवाँऽअजाश्वश्रवस्यतामजाश्व । अस्यैनःसातयउपभवाहेळमानोऽकुध्यन्नरिवान्नाति
रभ्यस्तोऽजाश्वेतिपूषणमाहाजाश्वजाअजनाअथानुदात्तं । दीर्घायुरस्यायःपतिर्जीवातिशरदःशतं । दीर्घायुरस्यायः
पतिर्जीवतुसशरदःशतंशरच्छृताअस्यामोषधयोभवतिशीर्णाअपइतिवास्येत्यस्याइत्येतेनव्याख्यातं ॥ २५ ॥ अस्यवा
मस्यपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोअस्यश्रः । तृतीयोभ्रातापृतपृष्ठोअस्यात्रापश्यंविश्वपतिसप्तपुत्रं । अस्यवामस्यव
ननीयस्यपलितस्यपालयितुंहोतुर्होतव्यस्यतस्यभ्रातामध्यमोऽस्यशनोभ्राताभरतेर्हरतिकर्मणोहरतेभागंभर्तव्यो
भवतीतिवातृतीयोभ्रातापृतपृष्ठोऽस्यायमाग्रिस्तत्रापश्यंसर्वस्यपातारंवापालयितारंवाविश्वपतिसप्तपुत्रंसप्तमपुत्रंसर्पण
पुत्रमितिवासप्तसप्तासंख्यासप्तादित्यरश्मयइतिवदन्ति ॥ २६ ॥ सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकोअश्वोवहतिसप्तनामा ।
त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रेमाविश्वामुवनाधितस्थुः । सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकचारिणंचक्रंचकतेर्वाचरतेर्वाक्रामते

वैकोऽश्वोवहतिसप्तनामादित्यःसप्तास्मैरश्मयोरसानभिसंनामयंतिसप्तैनमृषयःस्तुवंतीतिवैदमपीतरन्नामैतस्मादेवा
भिसंनामात्संवत्सरप्रधानउत्तरोऽर्धर्चस्त्रिनाभिचक्रंत्युतुःसंवत्सरोऽग्रीष्मोवर्षाहेमंतइतिसंवत्सरःसंवसंतेऽस्मिन्भूतानि
ग्रीष्मोग्रस्यंतेऽस्मिन्नसावर्षावर्षत्यासुपर्जन्योहेमंतोहिमवान्हिमं पुनर्हतेर्वाहिनोतेर्वाजरमजरणधर्माणमनर्वमप्रत्युतम
न्यस्मिन्यत्रेमानिसर्वाणिभूतान्यभिसंतिष्ठंतंसंवत्सरंसर्वमात्राभिःस्तौति । पंचारेचक्रेपरिवर्तमानइतिपंचर्तुतथापंच
र्तवःसंवत्सरस्येतिचब्राह्मणंहेमंतशिशिरयोःसमासेनषठरआहुरर्पितमितिषठृतुतयाराःप्रत्यृतानाभौषट्पुनःसहतेः ।
द्वादशारंनहितज्जराय । द्वादशप्रथयश्चक्रमेकमितिमासानामासामानात्प्रधिःप्रहितोभवति । तस्मिन्त्साकंत्रिशतान
शङ्कुवोऽर्पिताःषष्टिर्नचलाचलासः । षष्टिश्रहवैत्रीणिचशतानिसंवत्सरस्याहोरात्राइतिचब्राह्मणंसमासेन । सप्तशता
निर्विशतिश्चतस्थुः । सप्तचवैशतानिर्विशतिश्चसंवत्सरस्याहोरात्राइतिचब्राह्मणंविभागेनविभागेन ॥ २७ ॥ (एकार्थं
कोनुवयःसुपर्णायदिद्रजुष्टोदमूनाःसंमातपंतीषिरेणमरुत्वाँतितउसक्तुमिर्वतत्सूर्यस्येद्रेणसमीर्मातासःकायमानःकनी
नकेवोपोअदर्शिसुवितेविद्यामदेवानाघाद्यौमैऽदितिरदितिरुतस्मात्राहास्यवामस्यसप्तयुंजंतिसप्तविंशतिः) ॥ इति
निरुक्तेपूर्वषट्केचतुर्थोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ४ ॥

ॐ ॥ सस्त्रिमविदुश्चरणेनदीनां । संस्त्रातंमेधं । वाहिष्ठोवांहवानांस्तोमोदूतोहुवंनरा । वोळ्हृतमोहानानांस्तोमोदूतो
हुवंनरौनरामनुष्यानुत्यतिकर्मसुदूतो जवतेर्वाद्रवतेर्वावारयतेर्वा । दूतोदेवानामसिमर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिवाव
शानोवष्टेर्वावाश्यतेर्वा । सप्तस्वसुररूपीर्वावशानइत्यपिनिगमोभवतिवार्यवृणोतेरथापिवरतमं । तद्वार्थवृणीमहेवर्
ष्टंगोपयत्यं । तद्वार्थवृणीमहेवर्षिष्टंगोपायितव्यंगोपायितारोयूयंस्थयुष्मभ्यमितिवौधइत्यन्ननामाध्यानीयंभवति ।
आर्मत्रेभिःसिंचतामद्युमंधः । आसिंचतामत्रैर्मदनीयमंधोऽमत्रंपात्रममाअस्मिन्नदैत्यमापुनरनिर्मितंभवतिपात्रंपानां
त्तमोऽप्यंधउच्यतेनास्मिन्ध्यानंभवतिनदर्शनमंधंतमइत्यभिभाषंतेऽयमपीतरोऽधएतस्मादेव । पश्यदक्षवन्नविचेत
दंधइत्यपिनिगमोभवति ॥ १ ॥ असंश्रंतीभूरिधारेपर्यस्वती । असज्यमानेइतिवाव्युदस्यत्यावितिवाबहुधारेउदक
वत्यौवनुष्यतिहंतिकर्मानवगतसंस्कारोभवति । वनुयामवनुष्यतइत्यपिनिगमोभवति । दीर्घप्रयज्युमतियोवनुष्यतिव
यंजयेमपृतनासुदूढ्यः । दीर्घप्रततयज्ञमभिजिगांसर्तियोवयंतंजयेमपृतनासुदूढ्यंदुर्धियंपापधियंपापःपातापेयानांपा
पत्यमानोऽवाडेचपततीतिवापापत्यतेर्वास्यात्तरुष्यतिरप्येवंकर्मा । इंद्रेणयुजातरुषेमवृत्रमित्यपिनिगमोभवतिभंदना
भंदतेःस्तुतिकर्मणः । पुरुप्रियोभंदतेधामभिःकविरित्यपिनिगमोभवति । सभंदनाउदियर्तिप्रजावतीरितिच । अन्ये
नमदाहनोयाहितूर्यं । अन्येनमदहनोगच्छक्षिप्रमाहंसीवभाषमाणेत्यसभ्यभाषणादाहनाइवभवत्येतस्मादाहनःस्याह

षिर्नदोभवतिनदतेःस्तुतिकर्मणः । नदस्यमारुधतःकामआगन् । नदनस्यमारुधतःकामआगमत्संरुद्धप्रजननस्यब्रह्म
चारिणइत्यृषिपुत्र्याविलपितंवेदयंते ॥ २ ॥ नयस्यद्यावापृथिवीनधन्वनांतरिक्षंनार्द्रयःसोमोअक्षाः । अश्रोतेरित्ये
के । अनुपेगोमान्गोभिरक्षाःसोमोदुग्धाभिरक्षाः । लोपाशःसिंहप्रत्यंचमत्साः । क्षियतिनिगमःपूर्वःक्षरतिनिगमउत्त
रइत्येकेऽनूपेगोमान्गोभिर्यदाक्षियत्यथसोमोदुग्धाभ्यःक्षरतिर्वेक्षियतिनिगमाइतिशाकपूर्णिःश्वात्रमितिक्षिप्रनामा
शुअतनंभवति । सपतत्रीत्वरंस्थाजगद्यच्छात्रमग्निरकृणोज्जातवेदाः । सपतत्रिचेत्वरंस्थावरंजंगमंचयत्तत्क्षिप्रमग्निर
करोज्जातवेदाउतिरवनात् । आत्वारथंयथोतयइत्यपिनिगमोभवतिहासमानेइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । वञ्चकःपङ्क्तिरु
पसर्पदिंद्रै । पानैरितिवास्पाशनैरितिवास्पर्शनैरितिवा । ससंनपृक्कर्मविदच्छुचंतं । स्वपनमेतन्माध्यमिकंज्योतिर
नित्यदर्शनैतदिवाविदज्जाज्वल्यमानं । द्विताचसत्तास्वधयाचशंभुः । द्वैधंसत्तामध्यमेचस्थानउत्तमेचशंभुःसुखभूः ।
मृगंनमामृगयंते । मृगमिवव्रात्याःप्रैषाः ॥ ३ ॥ वराहोमेधोभवतिवराहारः । विध्यद्वराहंतिरोअद्रिमस्तेत्यपिनिगमो
भवत्ययमपीतरोवराहएतस्मादेववरमाहारमाहर्षीरितिचब्राह्मणंवृहतिमूलानिवरंवरंमूलंवृहतीतिवा । वराहमिंद्र
एमुषमित्यपिनिगमोभवत्यंगिरसोऽपिवराहाउच्यंते । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः । अथाप्येतेमाध्यमकादेवगणावराह
वउच्यंते । पश्यनिर्हरण्यचक्रानयोदंष्ट्रान्विधावतोवराहन् । स्वसराण्यहानिभवंतिस्वयंसारीण्यपिवास्वरादित्योभव

तिसप्तनानिसारयति । उस्माइवस्वसराणीत्यपिनिगमोभवतिशर्याअंगुलयोभवतिशर्याइषवःशरमर्थःशरःशृणार्तेः । शर्याभिर्नभरमाणोगभस्त्योरित्यपिनिगमोभवत्यर्कोदेवोभवतियदेनमर्चत्यर्कोमंत्रोभवतियदनेनार्चत्यर्कमन्त्रंभवत्यर्चति भूतान्यर्कोवृक्षोभवतिसवृतःकटुकिष्ठा ॥ ४ ॥ गायंतिस्वागायत्रिणोऽर्चत्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुःउद्गंशमिवयेमिरे । गायंतिस्वागायत्रिणःप्रार्चतितेऽर्कमर्किणोब्राह्मणास्त्वाशतक्रतुःउद्येमिरेवंशमिववंशोवनशयोभवतिवननाच्छयतइतिवापवीरथनेमिर्भवतियद्विपुनातिभूमिं । उतपृथ्वारथानामद्रिभिर्दुल्योजसा । तंमरुतःक्षुरपविनाव्ययुरित्यपिनिगमोभवतोवक्षोव्याख्यातधन्वांतरिक्षधन्वंत्यस्मादार्पस्तिरोधन्वातिरोचतइत्यपिनिगमोभवतिसिनमन्त्रंभवतिसिनातिभूतानि । येनस्मासिनंभरथःसखिभ्यइत्यपिनिगमोभवतीत्यामुधेत्येतेनव्याख्यातसचासहेत्यर्थः । वसुभिःसचाभुवा । वसुभिःसहभुवौचिदितिनिपातोऽनुदात्तःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथापिपशुनामेहभवत्युदात्तश्चिदसिमनासिचितास्त्वयिभोगाश्चेतयसइतिवा आइत्याकारउपसर्गःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्यध्यर्थेदृश्यते । अभ्रआ अपः । अभ्रे आ अपः । अपोऽभ्रेऽधीतिद्युम्रद्योततेर्यशोवात्रंवा । अस्मेद्युम्रमधिरलैचधेहि । अस्मासुद्युम्रंचरलंचधेहि ॥ ५ ॥ पवित्रं पुनातेर्मन्त्रःपवित्रमुच्यते । येनदेवाःपवित्रेणात्मानं पुनतेसदेत्यपिनिगमोभवतिरश्मयःपवित्रमुच्यंते । गभस्तिपूतो नृभिरद्रिभिःसुतइत्यपिनिगमोभवत्यापःपवित्रमुच्यंते । शतपवित्राःस्वधयामदंतीर्बहूदकाः । अग्निः

पवित्रमुच्यतेवायुःपवित्रमुच्यतेसोमःपवित्रमुच्यतेसूर्यःपवित्रमुच्यतइंद्रःपवित्रमुच्यते । अग्निःपवित्रंसमापुनातुंवायुःसोमःसूर्यइंद्रःपवित्रंतेमापुनंत्वित्वपिनिगमोभवतितोदस्तुद्यतेः ॥ ६ ॥ पुरुत्वादाश्वान्वौचेऽरिरिमेतवस्विदा । तोदस्यैवशरणआमहस्य । बहुदाश्वांस्त्वामेवाभिह्वयाम्यरिरमित्रकृच्छतैरीश्वरोऽप्यरिरेतस्मादेवयदन्यदेवत्याअग्रावाहुतयोह्यंतइत्येतदृष्टैवमवक्ष्यत् । तोदस्यैवशरणआमहस्य । तुदस्येवशरणेऽधिमहतःस्वंचाःसुअंचनः । आजुह्वानोघृतपृष्ठःस्वंचाइत्यपिनिगमोभवतिशिपिविष्टोविष्णुरिति विष्णोर्द्वेनामनीभवतःकुत्सितार्थीयंपूर्वभवतीत्यौपमन्यवः ॥ ७ ॥ किमिच्छेविष्णोपरिचक्ष्यंभूत्प्रयद्वंक्षेशिपिविष्टोअस्मि । मावर्षोअस्मदपंगूहएतद्यदन्यरूपःसमिथेबभूथ । कितेविष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवत्यप्रख्यापनीयंयन्नःप्रब्रूषेशेपइवनिर्वेष्टितोऽस्मीत्यप्रतिपन्नरश्मिःशिपयोऽन्नरश्मयउच्यंते तैराविष्टोभवति । मावर्षोअस्मदपंगूहएतत् । वर्षइतिरूपनामवृणोतीतिसतोयदन्यरूपःसमिथेसंग्रामेभवसिसंयतरश्मिस्तस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ८ ॥ प्रतत्तेअद्यशिपिविष्टनामार्यःशंसामिवयुनांनिविद्वान् । तंत्वागृणामितवसमतव्यान्क्षयंतमस्यरजसःपराके । तत्तेऽद्यशिपिविष्टनामार्यःप्रशंसाम्ययोऽहमस्मीश्वरःस्तोमानांमर्यस्त्वमसीतिवातंत्वास्तौमितवसमतव्यांस्तवसइतिमहतोनामधेयमुदितोभवतिनिवसंतमस्यरजसःपराकेपराक्रांते । आघृणिरागतहृणिः । आ

घृणेसंसंचावहै । आगतहृणेतसेवावहैपृथुजवाःपृथुजवः । पृथुजवाअमिनादायुर्दस्योः । प्रामापयदार्युदस्योः ॥ ९ ॥
 अग्निनरोदीधितिभिररप्योर्हस्तच्युतीजनयंतप्रशस्तं । दूरेदर्शनगृहपतिमथुर्यु । दीधितयोऽगुलयोभवंतिधीयंतैकर्मस्वर
 णीप्रत्युतएनेअग्निःसमरणाज्जायतइतिवाहस्तच्युतीहस्तप्रच्युत्याजनयंतप्रशस्तंदूरेदर्शनगृहपतिमतनवंतं ॥ १० ॥
 एकयाप्रतिधापिवत्साकंसरांसित्रिंशतै । इंद्रःसोमस्यकाणुका । एकेनप्रतिधानेनापिवत्साकंसहेत्यर्थेइंद्रःसोमस्यकाणु
 काकांतकानीतिवाक्रांतकानीतिवाकृतकानीतिवैंद्रःसोमस्यकांतइतिवाकणेधातइतिवाकणेहतःकांतिहतस्तत्रैतद्याज्ञि
 कावेदयंतैत्रिंशदुक्थपात्राणिमाध्यंदिनेसवनएकदेवतानितान्येतस्मिन्कालेकेनप्रतिधानेनपिबंतितान्यत्रसरांस्यु
 च्यंतैत्रिंशदपरपक्षस्याहोरात्रास्त्रिंशत्पूर्वपक्षस्येतिनैरुक्तास्तद्याएताश्चांद्रमस्यआगामिन्यआपोभवंतिरश्मयस्ताअपरप
 क्षेपिबंतितथापिनिगमोभवतियमक्षितमक्षितयःपिबंतीतितंपूर्वपक्षआप्याययंतितथापिनिगमोभवतियथादेवाअंशु
 माप्याययंतीत्यग्निगुर्भत्रोभवतिगव्यधिकृतत्वादपिवाप्रशासनमेवाभिप्रेतस्यात्तच्छब्दवत्त्वादग्निगोशमीध्वंसुशमिश
 मीध्वंशमीध्वमग्निगवित्यग्निरप्यग्निगुरुच्यते । तुभ्यंश्चोतंत्यग्निगोशचीवोऽधृतगमनकर्मवर्त्तिद्रोप्यग्निगुरुच्यते ।
 अग्निगवओहमिंद्रायेत्यपिनिगमोभवत्यांगूषःस्तोमआघोषः । एनांगूषेणवयमिंद्रवंतः । अनेनस्तोमेनवयमिंद्रवंतः
 ॥ ११ ॥ आपातमन्युस्तृपलप्रभर्माधुनिःशिमीवाञ्छरुमाँक्रजीषी । सोमोविश्वान्यतसावनानिबार्वागिंद्रप्रतिमाना

निदेभुः । आपातितमन्युस्तृप्रप्रहारीक्षिप्रप्रहारीसृप्रप्रहारीसोमोवैद्रोवाधुनिधूनोतेःशिमीतिकर्मनामशमयतेर्वाशक्रोते
 वैर्जीषीसोमोयत्सोमस्यपूयमानस्यातिरिच्येतैतदृजीषमपार्जितंभवतितेनर्जीषीसोमोथाप्यैद्रोनिगमोभवत्यृजीषीवज्री
 तिहयोरस्यसभागोधानाश्चेतिधानाभ्राष्ट्रेहिताभवतिफलेहिताभवतीतिवाबन्धांतेहरीधानाउपक्रजीषंजिघ्रतामित्य
 पिनिगमोभवत्यादिनाभ्यासेनोपहितेनोपधामादत्तैवभस्तिरत्तिकर्मासोमःसर्वाण्यतसानिवनानिनार्वागिंद्रप्रतिमाना
 निदभ्रुवतिर्यैरेनंप्रतिमिमर्तैर्नैतानिदभ्रुवंत्यर्वागेवैनमप्राप्यविनश्यंतीतींद्रप्रधानेत्येकैर्नैघंडुकंसोमकर्मोभयप्रधानेत्य
 परंश्मशाशुअश्रुतइतिवाश्मश्रुतइतिवा । अवंश्मशारुध्वाः । अवारुधच्छशावारिति ॥ १२ ॥ उर्वश्यप्सराउर्व
 भ्यश्रुतऊरुभ्यामश्रुतऊरुवावशोऽस्याअप्सराअप्सारिण्यपिवाप्सइतिरूपनामाप्सातेरप्सानीयंभवत्यादर्शनीयंव्याप
 नीयंवास्पष्टंदर्शनायेतिशाकपूणिर्यदप्सइत्यभक्षस्याप्सोनामेतिव्यापिनस्तद्राभवतिरूपवतीतदनयात्तमितिवातदस्यै
 दत्तमितिवातस्यादर्शनान्मित्रावरुणयोरेतश्चस्कंदतदभिवादिन्येषगर्भवति ॥ १३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्या
 ब्रह्मन्मनसोऽधिजातः । द्रुप्संस्कभ्रं ब्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाःपुष्करेत्वाददंत । अप्यसिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्याब्रह्म
 न्मनसोऽधिजातोद्रुप्संस्कभ्रं ब्रह्मणादैव्येनद्रुप्सःसंभृतप्सानीयोभवतिसर्वेदेवाःपुष्करेत्वाधारयंतपुष्करमंतरिक्षंपो
 षतिभूतान्युदकंपुष्करं पूजाकरं पूजयितव्यंवेदमपीतरत्पुष्करमेतस्मादेवपुष्करंवपुष्करंवापुष्पंपुष्पतेर्वयुनंवेतैःकांतिर्वा

प्रज्ञावा ॥ १४ ॥ सप्तमोऽवयुनंततन्वत्सूर्येणवयुनवच्चकार । सप्तमोऽप्रज्ञानंततन्वत्सतंसूर्येणप्रज्ञानवच्चकारवाज
पस्यंवाजपतनं । सनेमवाजपस्यमित्यपिनिगमोभवतिवाजगन्धगन्धत्युत्तरपदं । अस्यामवाजगन्धमित्यपिनिग
मोभवतिगन्धगृहातेः । ऋज्जावाजंनगन्धयुयूषमित्यपिनिगमोभवतिगन्धतिमिश्रीभावकर्मा । आगधितापरिगधि
तेत्यपिनिगमोभवतिरौरयाणःकृतयानः । पाकस्थामाकौरयाणइत्यपिनिगमोभवतिरौरयाणस्तूर्णयानः । सतौ
रयाणउपयाहियज्ञं । मरुद्भिरिंद्रसखिभिःसजोषाइत्यपिनिगमोभवत्यह्याणोहीतयानः । अनुष्ठुयाकृणुह्याह्याणेत्य
पिनिगमोभवतिहरयाणोहरमाणयानः । रजतंहरयाणइत्यपिनिगमोभवति । यआरितःकर्मणि कर्मणिस्थिरः ।
प्रत्युतःस्तोमान्ब्रंदीब्रंदतेर्मृदूभावकर्मणः ॥ १५ ॥ नियद्वृणक्षिंश्वसनस्यमूर्धनिशुष्णस्यचिद्वृदिनोरोरुवृद्धना । निवृ
णक्षियच्छुसनस्यमूर्धनिशब्दकारिणःशुष्णस्यादित्यस्यचशोषयितूरोरुयमाणोवनानीतिवावधेनेतिवा । अब्रदंतवीळि
तेत्यपिनिगमोभवतिवीळयतिश्चब्रीडयतिश्चसंस्तंभकर्माणौपूर्वेणसंप्रयुज्येतेनिष्पपीस्त्रीकामोभवतिविनिर्गतपसाःपसः
सपतेःस्पृशतिकर्मणः । मानोमधेवनिष्पपोपरादाः । सयथाधनानिविनाशयतिमानस्त्वंतथापरादास्तूर्णाशमुदकंभ
वतिर्तूर्णमश्रुते । तूर्णांशंगिरेरधीत्यपिनिगमोभवतिक्षुंपमहिच्छत्रकंभवतियत्क्षुभ्यते ॥ १६ ॥ कदामर्तमराधसंप
दाक्षुंपमिवस्फुरत् । कदानःशुश्रुवद्भिरिंद्रोअंग । कदामर्तमनाराधयंतपादेनक्षुंपमिवावस्फुरिष्यतिकदानःश्रोष्य

तिचगिरिंद्रोअंगांतेतिक्षिप्रनामांचितमेवांकितंभवतिनिचुंपुणःसोमोनिचांतपृणोनिचमनेनप्रीणाति ॥ १७ ॥ पत्नी
वंतःसुताइमउशंतौयंतिवीतये । अपांजग्मिनिचुंपुणः । पत्नीवंतःसुताइमेऽद्भिःसोमाःकामयमानायंतिवीतयेपाना
यापांगंतानिचुंपुणःसमुद्रोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनिचमनेनपूर्यतेऽवभृथोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनीचैरस्मिन्कणांतिनीचैर्दध
तीतिवा । अवभृथनिचुंपुणइत्यपिनिगमोभवतिनिचुंपुणनिचुंपुणेतिचंपदिगंतुर्भवतियत्यद्यते ॥ १८ ॥ सुगुरंसत्सुहि
रण्यःस्वश्वोबृहदस्मैवयइंद्रोदधाति । यस्त्वायंतंवसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्सिनार्ति । सुगुर्भवतिसुहिरण्यः
स्वश्वोमहच्चास्मैवयइंद्रोदधातियस्त्वायंतमन्नेनप्रातरागामिन्नतिथे । मुक्षीजयेवपदिमुत्सिनार्ति । कुमारोमुक्षीजामो
चनाच्चसयनाच्चततनाच्चपादुःपद्यते । आविःस्वःकृणुतेगूहतेबुसंसपादुरस्यनिर्णिजोनमुच्यते । आविःकुरुतेभास
मादित्योगूहतेबुसंबुसमित्युदकनामंत्रवीतेःशब्दकर्मणोभ्रंशतेवीयद्वर्धन्यातयत्युदकैरदिमभिस्तत्प्रत्यादत्ते ॥ १९ ॥
वृकश्चंद्रमाभवतिविवृतज्योतिष्कोवाविकृतज्योतिष्कोवाविक्रांतज्योतिष्कोवा ॥ २० ॥ अरुणोमासकृद्वृकःपथायंतं
ददर्शहि । उज्जिहीतेनिचाय्यातष्टेवपृष्ट्यामयीवित्तंमेअस्यरोदसी । अरुणआरोचनोमासकृन्मासानांचार्धमासानां
चकर्ताभवतिचंद्रमावृकःपथायंतंददर्शनक्षत्रगणमभिजिहीतेनिचाय्ययेनयेनयोक्ष्यमाणोभवतिचंद्रमास्तक्षुण्वन्नवपृ
ष्टरोगीजानीतंमेऽस्यद्यावापृथिव्यावित्यादित्योऽपिवृकउच्यतेयदावृके । अजोहवीदश्विनावर्तिकावामास्त्रोयत्सीम

मुंचतंवृकस्य । आह्वयदुषाअश्विनावादित्येनाभिग्रस्तातामश्विनौप्रमुमुचतुरित्याख्यानैश्वापिवृकउच्यतेविकर्तनात् ।
 वृकश्चिदस्यवारुणउरामथिः । उरणमथिः । उरणऊर्णावान्भवत्यूर्णापुनर्वृणोतेरूणोतेर्वावृद्धवाशिन्यपिवृकयुच्यते
 शतंमेषान्वृक्येचक्षदानंमृज्जाश्वंतं पितांधं चकारेत्यपिनिगमोभवतिजोषवाकमित्यविज्ञातनामधेयंजोषयितव्यंभवति
 ॥ २१ ॥ यइंद्राग्नीसुतेषुवांस्तवृत्तेष्वृतावृधा । जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणानदेवाभसथश्चन । यइंद्राग्नीसुतेषुवांसोमे
 पुस्तौतितस्याश्रीथोऽथयोऽयंजोषवाकंवदतिविजंजपःप्रार्जितहोषिणौनदेवौतस्याश्रीथःकृत्तिःकृततेर्यशोवान्नंवा । म
 हीवकृत्तिःशरणातइंद्र । सुमहत्तइन्द्रशरणमंतरिक्षेकृत्तिरिवेतीयमपीतराकृत्तिरेतस्मादेवंसूत्रमय्युपमार्थेवा । कृत्ति
 वसानआचरपिनाकंविभ्रदागहीत्यपिनिगमोभवतिश्वग्नीकितवोभवतिस्वंहंतिस्वंपुनराश्रितंभवति । कृतंनश्वग्नीवि
 चिनोतिदेवने । कृतमिवश्वग्नीविचिनोतिदेवनेकितवःकितवास्तीतिशब्दानुकृतिःकृतवान्वाशीर्नामकःसममितिपरि
 ग्रहार्थीयंसर्वनामानुदात्तं ॥ २२ ॥ मानःसमस्यदुह्यःपरिद्वेषोअंहतिः । ऊर्मिर्ननावमावंधीत् । मानःसर्वस्यदुधि
 यःपापधियःसर्वतोद्वेषसोऽहतिरूर्मिरिवनावमावंधीदूर्मिरूणोतेर्नौःप्रणोत्तव्याभवतिनमतेर्वातत्कथमनुदात्तप्रकृति
 नामस्यादृष्टव्यंयंतुभवत्युतोसमस्मिन्नाशिशीहिनोवसोइतिसप्तम्यांशिशीतिर्दानकर्मा । उरुष्याणोअघायतःसमस्मा
 दितिपंचम्यामुरुष्यतीरक्षाकर्माथापिप्रथमावहुवचने नभंतामन्यकेसमे ॥ २३ ॥ हविषांजरोअपांपिपतिंपपुरिर्नरा ।

पिताकुटस्यचर्षणिः । हविषापांजरयितांपिपतिंपपुरिरितिपृणातिनिगमौवाग्नीणातिनिगमौवापिताकृतस्यकर्मणश्चा
 यितादित्यःशंबइतिवज्रनामंशमयतेर्वाशातयतेर्वा । उग्रोयःशंबःपुरुहूततेनेत्यपिनिगमोभवतिकेपयःकपूयाभवतिकपू
 यमितिपुनातिकर्मकुत्सितंदुष्पूयंभवति ॥ २४ ॥ पृथक्प्रायन्प्रथमादेवहूतयोऽकृण्वतश्रवस्यानिदुष्टरा । नयेशेकुर्यज्ञि
 यांनावमारुहमीमैवतेन्यविशंतुकेपयः । पृथक्प्रायन्पृथक्प्रथतेःप्रथमादेवहूतयोदेवानाह्वयंताकुर्वतःश्रवणीयानिय
 शांसिदुरनुकराण्यन्यैर्येऽशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोदुमथयेनाशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोदुमीमैवतेन्यविशंतैहैवतेन्यविशं
 तंरुणेहैवतेन्यविशंतास्मिन्नेवलोकइतिवेर्मइतिबाहुनामंसमीरिततरोभवति । एताविश्वासवंनातूतुमाकृषेस्वयंसूनोस
 हसोयानिदधिषे । एतानिसर्वाणिस्थानानितूर्णमुपाकुरुषेस्वयंबलस्यपुत्रयानिधत्स्वांसत्रमंहसस्त्राणधनुर्वाकवचंवाक
 वचंकुअंचितंभवतिकांचितंभवतिकायेऽचितंभवतीतिवा ॥ २५ ॥ प्रीणीताश्वान्हितंजयाथस्वस्तिवाहंरथमित्कृणु
 ध्वं । द्रोणाहावमवतमश्मचक्रमंसत्रकोशंसिंचतानपाणं । प्रीणीताश्वान्सुहितंजयथजयनंवोहितमस्तुस्वस्तिवाहनंर
 थंकुरुध्वंद्रोणाहावंद्रोणंद्रुममयंभवत्याहावआह्वानादावहआवहनादवतोऽवातितोमहान्भवत्यश्मचक्रमशनचक्रमस
 नचक्रमितिवांसत्रकोशमंसत्राणिर्वःकोशस्थामीयानिसंतुकोशःकुष्णातेर्विकुषितोभवत्ययमपीतरःकोशएतस्मादेवंसंच
 यआचितमात्रोमहान्भवतिसिंचतनृपाणंनरपाणंकूपकर्मणासंग्राममुपमिमितीकाकुदंतात्वित्याचक्षतेजिह्वाकोकुवासा

स्मिन्धीयतैजिह्वाकोकुवाकोकूयमानावर्णाभुदतीतिवाकोकूयतेर्वास्याच्छब्दकर्मणोजिह्वाजोहुवातालुतरतेस्तीर्णतममं
 गलततेर्वास्याद्विपरीताद्यथातल्लतेत्यविपर्ययः ॥ २६ ॥ सुदेवोअसिवरुणयस्यतेसप्तसिन्धवः । अनुक्षरैतिकाकुदं
 सूर्म्यसुषिरामिव । सुदेवस्त्वंकल्याणदेवःकमनीयदेवोवाभवसिवरुणयस्यतेसप्तसिन्धवःसिन्धुःस्रवणाद्यस्यतेसप्तस्रोतां
 सिंतानितेकाकुदमनुक्षरंतिस्मिन्कल्याणोर्मिस्रोतःसुषिरमनुयथाबीरिटंतैटोकिरंतरिक्षमेवमाहपूर्ववयतैरुत्तरमिरतैर्व
 यांसीरंत्यस्मिन्भांसिवातदेतस्यामृच्युदाहरंत्यपिनिगमोभवति ॥ २७ ॥ प्रवावृजेसुप्रयाबहिरेषामाविशपतीववीरै
 टइयाते । विशामक्तोरुषसःपूर्वहूतौवायुःपूषास्वस्त्येनियुत्वान् । प्रवृज्यतैसुप्रायणंबहिरेषामेयातैसर्वस्यपातारौवा
 पालयितारौवाबीरिटमंतरिक्षंभियोवाभासोवाततिरपिवोपमार्थेस्यात्सर्वपतीइवराजानौबीरिदेगणेमनुष्याणारात्र्या
 विवासेपूर्वस्यामभिहूतौवायुश्चनियुत्वान्पूषाचस्वस्त्ययनार्थनियुत्वान्नियुतोऽस्याश्वानियुतोनियमनाद्वानियोजनाद्वा
 ऽच्छाभेरासुमितिशाकपूर्णेःपरीसीमिति व्याख्याताएनमेनामस्याअस्येत्येतेनव्याख्यातसृणिरंकुशोभवतिसरणादंकु
 शोऽचतैराकुचितोभवतीतिवानेदीयइत्सृण्यःपक्वमेयादित्यपिनिगमोभवत्यंतिकतममंकुशादायात्पक्वमौषधमागच्छ
 त्वित्यागच्छत्विति ॥ २८ ॥ (सस्त्रिमसश्चंतीनयस्यवराहोगायंतित्वापवित्रंपुरुत्वाकिमित्तेप्रतत्तैऽग्निनरएकया

पांतमन्युरुर्वश्यप्सराउतासिसइन्नियत्कदामर्तपत्नीवंतःसुगुरसद्रुकश्चंद्रमाअरुणोमायइंद्राग्नीमानःसमस्यहविषाजारः
 पृथक्प्रायन्प्रीणीताश्वान्सुदेवःप्रवावृजेऽष्टाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वपदेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥
 ॐ ॥ त्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि । त्वंवनैभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वनृणानृपतेजायसेशुचिः ।
 त्वमग्नेद्युभिरहोभिस्त्वमाशुशुक्षणिराशुइतिचशुइतिचक्षिप्रनामनीभवतःक्षणिरुत्तरःक्षणोत्तराशुशुचाक्षणोतीतिवास
 नोतीतिवाशुक्षोचतेःपंचम्यर्थेवाप्रथमातथाहिवाक्यसंयोगादित्याकारउपसर्गःपुरस्ताच्चिकीर्षितजउत्तराशुशुशो
 चयिषुरितिशुचिःशोचतेर्ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरःशुचिरेतस्मादेवनिष्पिक्तमस्मात्पापकमितिनैरुक्ताः । इंद्राशा
 भ्यस्परिसर्वाभ्योअभयंकरत् । आशादिशोभवंत्यासदनादाशाउपदिशोभवंत्यभ्यशनात्काशिर्मुष्टिःप्रकाशनांमुष्टि
 मोंचनाद्वामोषणाद्वामोहनाद्वामोचिदिंद्रोदसीअपारेयत्संगृभ्णामधवन्काशिरित्तै । इमेचिदिंद्रोदसीरोधसी
 द्यावापृथिव्यौविरोधनाद्रोधःकूलनिरुणद्धिस्रोतःकूलंरुजतौविपरीतालोष्ठोऽविपर्ययेणापारेदूरपारेयत्संगृभ्णासिमध
 वन्काशिस्तेमहान् । अहस्तामिंद्रसंपिणकुणारं । अहस्तामिंद्रकृत्वासंपिण्डिपरिक्वणनंमेघं ॥ १ ॥ अलातृणोवलईद्रव
 जोगोःपुराहंतोर्भयमानोव्यार । सुगान्पथोअकृणोन्निरजेगाःप्रावन्वाणीःपुरुहूतंधमंतीः । अलातृणोऽलमातर्दनी
 मेघोवलोवृणोतैर्ब्रजोव्रजत्यंतरिक्षेगोरेतस्यामाध्यमिकायावाचःपुराहननाद्भयमानोव्यार । सुगान्पथोअकृणोन्निरजे

गाः । सुगमनान्पथोऽकरोन्निर्गमनायगवां । प्रावन्वाणीः पुरुहूतंधमैतीः । आपोवावहनाद्वाचोवावदनाद्बहुभिराहूत
मुदकं भवति धमतिर्गतिकर्मा ॥ २ ॥ उद्धररक्षः सहमूलमिंद्रमूलमोचनाद्वा मोषणाद्वा मोहनाद्वा वृश्ममध्यं प्रतिशृणीह्यग्रमग्रमागतं भवत्या
वेतपुषिहेतिमस्य । उद्धररक्षः सहमूलमिंद्रमूलमोचनाद्वा मोषणाद्वा मोहनाद्वा वृश्ममध्यं प्रतिशृणीह्यग्रमग्रमागतं भवत्या
कियतो देशात्सललूकं सलुब्धं भवति पापकमिति नैरुक्ताः सररूकं वास्यात्सर्तैरभ्यस्तात्तपुषिस्तपतेर्हेतिर्हतेः । त्यंचिद्विधा
कल्पयंशयानं । सुखपयसं सुखमस्य पयः । विष्णुह आपो भवति विस्त्रवणात् । वया इव रुरुहुः सप्तविष्णुह इत्यपि निगमो
भवति वीरुधोषधयो भवति विरोहणात् । वीरुधः पारयिष्णव इत्यपि निगमो भवति नक्षद्वाभमश्रुवानदाभमभ्यशने
नदभ्नोतीति । नक्षद्वाभंततुरिंपर्वतेष्ठा मित्यपि निगमो भवत्यस्कृधोयुरकृध्वायुः कृध्विति ह्रस्वनामनिकृत्तं भवति । यो
अस्कृधोयुरजरः स्वर्वानित्यपि निगमो भवति निशुभानि श्रथ्यहारिणः ॥ ३ ॥ आज्ञासः पूषणं रथैर्निशुभास्ते जन्नाश्रियं ।
देवं वंहंतु बिभ्रतः । आवहंत्वजाः पूषणं रथैर्निश्रथ्याहारिणस्ते जनश्रियं जातश्रियं बृबदुक्थो महदुक्थो वक्तव्यमस्मा उक्थ
मिति बृबदुक्थो वा । बृबदुक्थं हवामह इत्यपि निगमो भवत्यदूदरः सोमो मृदूदरो मृदुदुरेण्येति वा । ऋदूदरेण सख्या
सचेत्यपि निगमो भवत्यदूदरेण्येति वा । पुलुकामः पुरुकामः । पुलुकामो हिमर्त्य इत्यपि निगमो भवत्यसि
न्वती असंखादंत्यौ । असिन्वती बप्सती भूर्यत्त इत्यपि निगमो भवति कपनाः कपनाः क्रिमयो भवति । मोषथा वृक्षं कपने

ववेधस इत्यपि निगमो भवति भाऊजीकः प्रसिद्धभाः । धूमकेतुः समिधा भाऊजीक इत्यपि निगमो भवति रुजानानद्यो भवं
ति रंजंति कूलानि । संरुजानाः पिपिषइंद्रशत्रुरित्यपि निगमो भवति जूर्णिर्जवतेर्वाद्रवतेर्वादनोतेर्वा । क्षिप्ता जूर्णिर्नव
क्षतीत्यपि निगमो भवति । परिग्रंसमोमनां वां वयोऽगात् । पर्यगाद्वां ग्रंसमहरवनायान्नं ॥ ४ ॥ उपलप्रक्षिण्युपले
पुप्रक्षिणात्युपलप्रक्षेपिणी वैद्रक्थीन्यप्रच्छदुर्भिक्षेकेन जीवतीति तेषामेकः प्रत्युवाचं शकटः शाकिनी गावो जालमस्यंदनं व
नमुदधिः पर्वतो राजा दुर्भिक्षेन ववृत्तय इति सानिगदव्याख्याता ॥ ५ ॥ कारुरहंततो भिषगुपलप्रक्षिणी नाना । नाना
धियो वसूयवोऽनुगा इव तस्थिर्मेद्रायेंदोपरि स्रव । कारुरहमस्मिकर्तास्तोमानां ततो भिषक्त इति सताननामपितुर्वापु
त्रस्यवोपलप्रक्षिणी सक्तुकारिकाननानमतेर्माता वा दुहिता वा नानाधियो नानाकर्माणो वसूयवो वसुकामा अन्वास्थिता
स्मोगाव इव लोके मिद्रायेंदोपरि स्रवत्येषणा । आसीन ऊर्ध्वामुपसिक्षिणात्युपस्ये प्रकलविद्वणिर्भवति कलाश्च वे
दप्रकलाश्च । दुर्भिन्नासः प्रकलविन्मिमाना इत्यपि निगमो भवत्यभ्यर्धयज्वाभ्यर्धयन्यजति । सिपक्तिपूषा अभ्यर्धयज्वे
त्यपि निगमो भवती ईशिशे । ईक्षेहि वस्व उभयस्य राजन्नित्यपि निगमो भवति क्षोणस्य क्षयणस्य । महः क्षोणस्याश्वि
नाकण्वायेत्यपि निगमो भवति ॥ ६ ॥ अस्मेते बन्धुः । वयमित्यर्थः । अस्मेयांतनासत्यात्तजोषाः । अस्मानित्यर्थः ।
अस्मेसमानो भवति वृषभपौत्येभिः । अस्माभिरित्यर्थः । अस्मेप्रयं धिमघवन्नृजीषिन् । अस्मभ्यमित्यर्थः । अस्मे आराच्चि

द्वेषः सनुतयुयोतु । अस्मदित्यर्थः । ऊर्वइवप्रथेकामो अस्मे । अस्माकमित्यर्थः । अस्मेधत्तवसवोवसूनि । अस्मास्वित्यर्थः । पार्थोऽतरिक्षं पथा व्याख्यातं । इयेनो नदीयन्नन्वेति पाथ इत्यपि निगमो भवत्युदकमपि पाथ उच्यते पानात् । आचष्ट आसां पाथो नदीनामित्यपि निगमो भवत्यन्नमपि पाथ उच्यते पानादेव । देवानां पाथ उपवक्षि विद्वानित्यपि निगमो भवति सवीमनिप्रसवे । देवस्य वयं सवितुः सवीमनीत्यपि निगमो भवति सप्रथाः सर्वतः पृथुः । त्वमग्ने सप्रथा असीत्यपि निगमो भवति विदधानि वेदनानि । विदधानि प्रचोदयन्नित्यपि निगमो भवति ॥ ७ ॥ आर्यै त इव सूर्यं विश्वे दिंद्रस्य भक्षत । वसूनि जाते जनमानो जस्य प्रतिभागं नदीधि म । समाश्रिताः सूर्यमुपतिष्ठंतेऽपि वोपमार्थे स्यात् सूर्यमिवेंद्रमुपतिष्ठंति सर्वाणींद्रस्य धनानि विभक्ष्यमाणाः स यथा धनानि विभजति जाते च जनिष्यमाणे च तं वयं भागमनुध्यायामौजसा बलेनौजो जते वोजते वीं शीराः श्रयणाद्वा श्रयणाद्वा धेयमितरा शीराशास्तेः । इंद्राय गाव आशिरमित्यपि निगमो भवति सामे सत्याशी देवेष्विति च । यदा ते मर्तो अनुभोगमाना छादिद्रसिष्ठोषधीरजीगः । यदा ते मर्तो भोगमन्वापदधग्रसि तृतमोषधीरगारींजिगतिं गिरतिकर्मावागृणातिकर्मावागृह्णातिकर्मावा । मुरा अमूरनवयं चिकित्वोमहित्वमग्ने त्वमं गविंसे । मूढा वयं सोऽमूढस्त्वमसिनवयं विद्मोमहत्त्वं मग्ने त्वं तु वेत्थ शशमानः शंसमानः । यो वां यज्ञैः शशमानो ह दाशतीत्यपि निगमो भवति । देवो देवाच्या कृपा । देवो देवान्प्रत्यक्तया कृपा कृक्कृपतेर्वा कल्पतेर्वा ॥ ८ ॥ अश्रवं हि भूरि

दावत्तरावां विजामातुरुतवांघास्यालात् । अधा सोमस्य प्रयती युवभ्यामिंद्राग्नीस्तोमं जनयामिनव्यं । अश्रौषं हि बहुदा तृतरैवां विजामातुरसुसमासां जामातुर्विजामातेति शश्वद्वा क्षिणाजाः कीतापतिमाचक्षतेऽसुसमास इव चरोऽभिप्रेतो जामाता जा अपत्यं तन्निर्मातो तवाघास्यालादपि च स्यालात्स्याल आसन्नः संयोगेनेति नैदानाः स्याल्लाजानावपतीति वाला जालाजतेः स्थं शूर्पस्यतेः शूर्पमशनपवनं शृणातेर्वाऽथ सोमस्य प्रदानेन युवाभ्यामिंद्राग्नीस्तोमं जनयामिनव्यं । नवतरमो मास इत्युपरिष्ठा व्याख्यास्यामः ॥ ९ ॥ सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते । कक्षीवंतं य औशिजः । सोमानं सोतारं प्रकाशनवन्तं कुरु ब्रह्मणस्पते कक्षीवंतमिव य औशिजः कक्षीवान्कक्ष्यावानौशिज उशिजः पुत्र उशिग्वष्टेः कान्तिकर्मणोऽपित्वयं मनुष्यकक्ष एवाभिप्रेतः स्यात्तं सोमानं सोतारं माप्रकाशनवन्तं कुरु ब्रह्मणस्पते ॥ १० ॥ इन्द्रा सोमासमधशंसमभ्यं घंतं पुंर्यस्तु चरुरग्निवाँ इव । ब्रह्मा द्विषे क्रव्यादेधोरचक्षसे द्वेषो धत्तमनवायं किमीदिने । इन्द्रा सोमावधस्य शंसितारं मधं हन्ते निर्हसितोपसर्ग आहन्तीति तपुस्तपतेश्च रुमृच्चयो भवति चरतेर्वासमुच्चरन्त्यस्मादापो ब्रह्मा द्विषे ब्राह्मणद्वेष्टे क्रव्यादेकव्यमदतेधोरचक्षसेधोरख्यानाय क्रव्यं विकृता जायत इति नैरुक्ता द्वेषो धत्तमनवाय मनवयवैष दन्येन व्यवेयुरद्वेष इति वा किमीदिने किमिदानीमिति चरते किमिदं किमिदमिति वापिशुनाय चरते पिशुनः पिंशतेर्विपिंशतीति ॥ ११ ॥ कृणुष्वपाजः प्रसितिं न पृथ्वीया हिराजै वामवाँ इभेन । तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तां सिविध्यै रक्षस्तपिष्ठैः । कुरुष्वपाजः

पाजःपालनात्प्रसितिमिवपृथ्वीप्रसितिःप्रसयनात्तनुर्वाजालंवायाहिराजेवामात्यवानभ्यमनवान्स्ववान्वेराभृतागणे
नगत्भयेनहस्तिनेतिवातृष्यानुप्रसित्याद्रूपानस्तृष्वीतिक्षिप्रनामतरतेर्वात्वरतेर्वीसितासिविध्यरक्षसस्तपिष्ठैस्तप्तमै
स्तृप्तमैःप्रपिष्टतमैरितिवा । यस्तेगर्भममीवादुर्णामायोनिमाशयै । अमीवाभ्यमनेनव्याख्यातौदुर्णामाक्रिमिर्भव
तिपापनामाक्रिमिःक्रव्येमेद्यतिक्रमतेर्वास्यात्सरणकर्मणःकामतेर्वा । अतिक्रामन्तोदुरितानिविश्वा । अतिक्रममा
णादुर्गतिगमनानिसर्वाण्यप्यायदेनयाविद्धोऽपवीयतेव्याधिर्वाभयंवा । अप्वेपरेहीत्यपिनिगमोभवत्यमतिरमामयी
मतिरात्ममयी । ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनीत्यपिनिगमोभवतिश्रुष्टीतिक्षिप्रनामाशुअष्टीति ॥ १२ ॥ तां
अध्वरउशतोयक्ष्यग्रेश्रुष्टीभगंनासत्यापुरैधिं । तानध्वरेयज्ञउशतःकामयमानान्यजाग्रेश्रुष्टीभगंनासत्यौचाश्विनौस
त्यावेवनासत्यावित्यौर्णवाभःसत्यस्यप्रणेतारावित्याग्रायणौनासिकाप्रभवौबभूवतुरितिवापुरन्धिर्बहुधीस्तर्कःपुरन्धि
र्भगःपुरस्तात्तस्यान्वादेशइत्येकमिन्द्रइत्यपरैसबहुकर्मतमःपुरांचदारयितृतमोवरुणइत्यपरैतंप्रज्ञयास्तौति । इमामूनु
कवितमस्यमायामित्यपिनिगमोभवतिरुशदितिवर्णनामरोचतेर्ज्वलतिकर्मणः । समिद्धस्यरुशददर्शिपाजइत्यपिनिगमो
भवति ॥ १३ ॥ अस्तिहिवःसजात्यैरिशादसोदेवासोऽअस्त्याप्यं । अस्तिहिवःसमानजातितारेशयदारिणोदेवा
अस्त्याप्यमाप्यमाप्नोतैःसुदत्रःकल्याणदानः । त्वष्टासुदत्रोविदधातुरायइत्यपिनिगमोभवतिसुविदत्रःकल्याणवि

द्यः । आग्नेयाहिसुविदत्रेभिरर्वाडित्यपिनिगमोभवत्यानुषगितिनामानुपूर्वस्यानुषक्तंभवति । स्तृणन्तिबहिर्वा
नुषगित्यपिनिगमोभवतितुर्वणिस्तूर्णवनिः । सतुर्वणिर्महँअरेणुपौस्यइत्यपिनिगमोभवतिर्गिर्वणादेवोभवतिर्गीर्भि
रेनंवनयन्ति । जुष्टंगिर्वणसेबृहदित्यपिनिगमोभवति ॥ १४ ॥ असुतेसूतेरजसिनिषत्तेयेभूतानिसमकृण्वन्निमानि ।
असुसमीरिताःसुसमीरितेवातसमीरितामाध्यमकादेवगणायेरसेनपृथिवीतर्पयंतौभूतानिचकुर्वन्तित आयजंतेत्यति
क्रांतंप्रतिवचनं । अम्यक्सातइन्द्रऋष्टिः । अमाकेतिवाभ्यक्तेतिवा । यादृदिमन्धायितमपस्ययाविदत् ।
यादृशैऽधायितमपस्ययाविदत् । उन्नःपितेवजारयार्ययज्ञैः । उन्नइवगोपिताजायियज्ञैः ॥ १५ ॥ प्रवो
ऽच्छाजुजुषाणासोअस्थुरभूतविश्वेअग्रियोतर्वाजाः । प्रास्थुर्वोजोषयमाणाअभवतसर्वेऽग्रगमनेनेतिवाग्रगणेने
तिवाग्रसंपादिनइतिवापिवाग्रमित्येतदनर्थकमुपबंधमाददीत । अद्धीदिंद्रप्रस्थितेमाहूर्वाषिचनौदधिष्वपचतोत
सोमं । अद्धीन्द्रप्रास्थितानीमानिहूर्वाषिचनोदधिष्वचनइत्यन्ननामपचतिर्नामीभूतस्तमेदस्तःप्रतिपचताग्रभीष्टामि
त्यपिनिगमोभवत्यपिवामेदसश्चपशोश्चसात्वद्विवचनस्याद्यत्रह्येकवचनार्थःप्रसिद्धंतद्भवति । पुरोळाअग्नेपचतइ
तियथाशुरुधआपोभवन्तिशुचंसंरुंधंति । ऋतस्यहिशुरुधःसन्तिपूर्वोरित्यपिनिगमोभवत्यमिनोऽमितमात्रोमहान्भ
वत्यभ्यमितोवा । अमिनःसहोभिरित्यपिनिगमोभवतिजज्ञतीरापोभवंतिशब्दकारिण्यः । मरुतोजज्ञतीरि

वेत्यपिनिगमोभवत्यप्रतिष्कृतोऽप्रतिष्कृतोऽप्रतिस्खलितोवा । अस्मभ्यमप्रतिष्कृतइत्यपिनिगमोभवतिशाशदानः
शाशाद्यमानः । प्रस्वामतिमतिरच्छाशदानइत्यपिनिगमोभवति ॥ १६ ॥ सृप्रःसर्पणादिदमपीतरत्सृप्रमेतस्मादेवस
र्पिर्वातैलवा । सृप्रकरस्त्रमूतयइत्यपिनिगमोभवतिकरस्त्रौवाहूकर्मणांप्रस्त्रातारौसुशिप्रमेतेनव्याख्यातं । वाजेसुशि
प्रगोमतीत्यपिनिगमोभवतिशिप्रेहनूनासिकेवाहनुहतेर्नासिकानसतेः । विष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधेनेइत्यपिनिगमोभ
वतिधेनादधातेरंसुरमणात् । सचित्रेणचिकितेरंसुभासेत्यपिनिगमोभवतिद्विबर्हाद्वयोःस्थानयोःपरिवृढोमध्यमेचस्था
नउत्तमेच । उतद्विबर्हाअमिनःरुद्धोभिरित्यपिनिगमोभवत्यक्रआक्रमणात् । अक्रोनबन्निःसामथेमहीनामित्यपिनिग
मोभवत्युराणउरुकुर्वाणः । दूतईयसेप्रदिवउराणइत्यपिनिगमोभवतिस्तियाआपोभवन्तिस्तियायनात् । वृषासिंधू
नांवृषभःस्तियानामित्यपिनिगमोभवतिस्तियाःस्तियापालनउपस्थितान्पालयतीतिवा । सनःस्तियाउतभवातनूपाइ
त्यपिनिगमोभवतिजवारुजवमानरोहिंजरमाणरोहिगरमाणरोहीतिवा । अग्रेरुपआरुपितंजबारित्यपिनिगमोभवति
जरूथंगरूथंगृणातेः । जरूथंहन्यक्षिरायेपुरंधिमित्यपिनिगमोभवतिकुलिशइतिवज्रनामंकूलशातनोभवति । स्कंधौ
सीवकुलिशेनाविवृक्णाहिःशयतउपपृक्पृथिव्याः । स्कंधोवृक्षस्यसमास्कन्नोभवत्ययमपीतरस्कन्धएतस्मादेवास्कन्नं
कायेऽहिःशयतउपपर्वनःपृथिव्यास्तुंजस्तुंजतेर्दानकर्मणः ॥ १७ ॥ तुंजेतुंजेयउत्तरेस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणः । नविन्धे

अस्यसुष्टुतिं । दानेदानेयउत्तरेस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणोनास्यतौविंदाभिसमासिंस्तुतेर्बर्हणापरिबर्हणा । बृहच्छ्वाअसुरोव
र्हणाकृतइत्यपिनिगमोभवति ॥ १८ ॥ योअस्मैघंसउतवायऊर्ध्वनिसोमंसुनोतिभवतिद्युमाँअह । अपापशुकस्ततनुष्टिमूह
तितनूशुभ्रंमघवायःकवासुखः । घंसइत्यहर्नामघस्यतेऽस्मिन्नसांगोरूधउद्धततरंभवत्युपोन्नद्धमितिवास्नेहानुप्रदान
सामान्याद्रात्रिरप्यूधउच्यतेसयोऽस्माअहन्यपिवारात्रौसोमंसुनोतिभवत्यहद्योतनवानपोहत्यपोहतिशक्रस्तितनिषुंध
र्मसंतानादपेतमलंकरिष्णुमयज्वानंतनूशुभ्रंतनूशोभयितारंमघवायःकवासुखोयस्यकपूयाःसखायः । न्याविध्यदिली
विशस्यहृह्णविशृंगिणमभिन्च्छुष्णमिंद्रः । निरविध्यदिलाबिलशयस्यहृह्णानिव्यभिन्च्छृंगिणंशुष्णमिंद्रः ॥ १९ ॥
अस्माइदुप्रभरातुतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्चेत्यन्नर्णास्यपांचरथ्यै । अस्मैप्रहरतूर्णत्व
रमाणोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाःकियद्वाइतिवाक्रममाणधाइतिवागोरिवपर्वाणिविरदमेघस्येत्यन्नर्णास्यपांचरणाय
भूमिभ्राम्यतेः । भूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिविष्पितोविप्राप्तः । पारंनोअस्यविष्पितस्यपर्वन्नित्य
पिनिगमोभवति ॥ २० ॥ तन्नस्तुरीपमद्भुतंपुस्वारपुस्तमना । त्वष्टापोषायविष्यंतुरायेनाभानोअस्मयुः । तन्नस्तू
र्णापिमहत्संभृतमात्मनात्वष्टाधनस्यपोषायविष्यत्स्वित्यस्मयुरस्मान्कामयमानोरासिनोरास्पीरपतेर्वारसतेर्वा । रा
स्पिनस्यायोरित्यपिनिगमोभवत्युजतिःप्रसाधनकर्मा । आवन्नंजसऊर्जाव्युष्टिर्वित्यपिनिगमोभवत्युजुरित्यप्यस्यभ

वति । ऋजुनीतीनोवरुणइत्यपिनिगमोभवतिप्रतद्वसूमासवसू । हरीन्द्रप्रतद्वसूअभिस्वरेत्यपिनिगमोभवति ॥ २१ ॥
 हिनोतानोअध्वरंदेवयज्याहिनोतब्रह्मसनयेधनानां । ऋतस्ययोगेविष्यध्वमूधःश्रुष्टीवरीर्भूतनास्मभ्यमापः । प्रहिणुत
 नोऽध्वरंदेवयज्यायैप्रहिणुतब्रह्मधनस्यसननायःऋतस्ययोगेयज्ञस्ययोगेयाज्ञेशकटइतिवाशकटंशकृदितंभवतिशनकैस्त
 कतीतिवाशब्देनतकतीतिवा । श्रुष्टीवरीर्भूतनास्मभ्यमापः । सुखवत्योभवतास्मभ्यमापः । चोष्कूयमाणइन्द्रभूरिवामं ।
 दददिन्द्रबहुवननीयं । एधमानद्विदुभयस्यराजाचोष्कूयतेविशइन्द्रोमनुष्यान् । व्युदस्यत्येधमानानहर्द्वेष्ट्यसुन्वतःसुन्व
 तोऽभ्यादधात्युभयस्यराजादिव्यस्यचपार्थिवस्यचचोष्कूयमाणइतिचोष्कूयतेश्चर्करीतवृत्तंसुमत्त्वयमित्यर्थः । उप
 प्रागात्सुमन्मेऽधायिमन्म । उपप्रातुमांस्वयंयन्मेमनोऽध्यायियज्ञेनेत्याश्वमेधिकोमंत्रोदिविष्टिषुदिवएषणेषु । स्थूरंरा
 धःशताश्वैकुरुगस्यदिविष्टिषु । स्थूरःसमाश्रितमात्रोमहान्भवत्यणुरनुस्थवीयांसमुपसर्गोलुप्तनामकरणोयथासंप्रतिकु
 रंगोराजाबभूवकुरुगमनाद्वाकुलगमनाद्वाकुरुःकृततैःकूरमित्यप्यस्यभवतिकुलंकुष्णातेर्विकुषितंभवतिदूतोव्याख्या
 तोजिन्वतिःप्रीतिकर्मा । भूमिपर्जन्याजिन्वन्तिदिवंजिन्वन्त्यग्नयइत्यपिनिगमोभवति ॥ २२ ॥ अमत्रोऽमात्रोमहान्भ
 वत्यभ्यमितोवा । महौअमत्रोवृजनेविरप्शीत्यपिनिगमोभवति । स्तवैवज्युचीषमः । स्तूयतेवज्युचासमोऽनर्शरातिमन
 श्शीलदानमश्शीलंपापकमश्रिमद्विषमं । अनर्शरातिंवसुदामुपस्तुहीत्यपिनिगमोभवत्यनर्वाप्रत्युतोऽन्यस्मिन् । अनर्वा

॥ ३३ ॥

णंवृषभंमन्द्रजिह्वंबृहस्पतिंवर्धयानव्यमकैः । अनर्वमप्रत्युतमन्यस्मिन्वृषभंमन्द्रजिह्वंमन्दनजिह्वंमोदनजिह्वमितिवा
 बृहस्पतिंवर्धयानव्यमकैरर्चनीयैःस्तोमैरसामिसामिप्रतिषिद्धंसामिस्त्यतेः । असाम्योजौविभृथासुदानवः । असुसमासंबलं
 विभृथकल्याणदानाः ॥ २३ ॥ मात्वासोमस्यगल्दयासदायाचन्नहंगिरा । भूणिमृगंसर्वनेषुचुकुधंकईशानंनयाचिषत् ।
 माचुकुधंत्वासोमस्यगालनेनसदायाचन्नहंगिरागीत्यास्तुत्याभूणिमिवमृगंसर्वनेषुचुकुधंकईशानंनयाचिष्यतइतिग
 ल्दाधमनयोभवंतिगलनमासुधीयते । आत्वाविशन्त्वन्देवआगल्दाधमनीनां । नानाविभकीत्येतेभवतआगलनाधम
 नीनामित्यत्रार्थः ॥ २४ ॥ नपापासोमनामहेनारायासोनजल्हवः । नपापामन्यामहेनाधनानज्वलनेनहीनाअस्त्यस्मासु
 ब्रह्मचर्यमध्ययनंतपोदानकर्मैत्यृषिरवोचद्वकुरोभास्करोभयंकरोभासमानोद्रवतीतिवा ॥ २५ ॥ यदंवृकेणाश्विनावपं
 तेषंदुहंतामनुषायदक्षा । अभिदस्युंबकुरेणाधमन्तोरुज्योतिश्चक्रधुरार्याय । यवमिववृकेणाश्विनौनिवपंतौवृकोलंगलं
 भवतिविकर्तनाल्लंगलंगतेलंगूलवद्वालंगूलंगलंगतेलंगतेलंबतेवात्रंदुहंतौमनुष्यायदर्शनीयावभिधमंतौदस्युंबकुरेण
 ज्योतिपावोदकेनवार्यईश्वरःपुत्रोबेकनाटाःखलुकुसीदिनोभवंतिद्विगुणकारिणोवाद्विगुणदायिनोवाद्विगुणंकामयंत
 इतिवा । इन्द्रोविश्वान्बेकनाटाअहर्दशउतकत्वापणीरभि । इन्द्रोयःसर्वान्बेकनाटानहर्दशःसूर्यदशोयइमान्यहानिपश्यं
 तिनपरागीतिवाभिभवतिकर्मणापणीश्चवणिजः ॥ २६ ॥ जीवाभोअभिधेतनादित्यासःपुराहयात् । कर्द्धस्थहवन

श्रुतः । जीवतो नोऽभिधावतादित्याः पुराहननात्कनुस्थहानश्रुतइति मत्स्यानां जालमापन्नानामेतदार्षवेदयन्तैर्मत्स्याम
 धाउदकेस्यंदंतैर्माद्यन्तेऽन्योन्यं भक्षणायेति वा जालं जलचरं भवति जले भवं वा जलेशयं वा हुरोऽहस्वानहूरणमित्यप्यस्य
 भवति । कृण्वन्नहूरणादुर्वित्यपि निगमो भवति । सप्तमर्यादाः कवयस्ततश्चुस्तासामेकामिदुभ्यंहुरोगात् । सप्तैव मर्यादाः
 कवयश्च कुस्तासामेकामप्यधिगच्छन्नहस्वान्भवति स्तेयमतल्पारोहणं ब्रह्महत्यां श्रूणहत्यां सुरापानं दुष्कृतस्य कर्मणः पुनः
 पुनः सेवां पातकेनृतोद्यमिति षतइति निपातः खेदानुकंपयोः ॥ २७ ॥ बतो बंतासियमनैव ते मनो हृदयं चाविदाम् । अन्या
 किल त्वां कक्ष्यैव युक्तं परिष्वजाते लिबुजैव वृक्षं । बतो बलादतीतो भवति दुर्बलो बतासियमनैव ते मनो हृदयं च विजानीमो
 ऽन्या किल त्वां परिष्वंक्ष्यते कक्ष्यैव युक्तं लिबुजैव वृक्षं लिबुजाव्रतति भवति लीयते विभजंतीति व्रतति वर्णनाच्च सयनाच्च तत
 नाच्च वाताप्यमुदकं भवति वात एतदाप्याययति । पुनानो वाताप्यं विश्वश्चंद्रमित्यपि निगमो भवति । वनेन वा योन्यं धा
 यिचाकन् । वन इव वायो वेः पुत्रश्चायन्निति वा कामयमान इति वा वेति च यइति च चकार शाकल्य उदात्तं वेवमाख्यातम
 भविष्यदसुसमाप्तश्चाथैरथर्यतीति सिद्धस्तप्तेऽसूर्यं कामयतइति वा । एष देवो रथर्यतीत्यपि निगमो भवति ॥ २८ ॥
 धेनुं नृश्वैः पिबतु मसंक्रां । असंक्रमणीं । आधव आधवनात् । मतीनां च साधनं विप्राणां चाधवमित्यपि निगमो भवत्यन
 वन्नवोऽनवक्षि सवचनः । विजेष कृदिंद्र इवानवब्रवइत्यपि निगमो भवति ॥ २९ ॥ अरायिकाणे विकटे गिरिं गच्छसदा

न्वे । शिरिं बिठस्य सत्त्वमिस्तेभिर्द्व्याचातयामसि । अदायि निकाणे विकटे काणोऽविक्रांतदर्शन इत्यौपमन्यवः कणतेर्वा
 स्यादणूभावकर्मणः कणतिः शब्दाणूभावे भाष्यतेऽनुकणतीति मात्राणूभावात्काणो दर्शनानूभावात्काणो विकटो विक्रां
 तगतिरित्यौपमन्यवः कुटतेर्वास्याद्विपरीतस्य विकुटितो भवति गिरिं गच्छसदानो नुवेशब्दकारिके । शिरिं बिठस्य सत्त्व
 मिः । शिरिं बिठो मेघः शीर्यते बिठे बिठमंतरिक्षं बिठं बीरिटेन व्याख्यातं तस्य सत्त्वैरुदकैरिति स्यात्तैर्द्व्याचातयामोऽपि वा
 शिरिं बिठो भारद्वाजः कालकर्णोपेतोऽलक्ष्मीर्निर्नाशयां चकार तस्य सत्त्वैः कर्मभिरिति स्यात्तैर्द्व्याचातयामश्चातयतिर्नाशने
 पराशरः पराशीर्णस्य वसिष्ठस्वस्थविरस्य जज्ञे । पराशरः शतयानुर्वसिष्ठ इत्यपि निगमो भवतींद्रोऽपि पराशर उच्यते प
 राशातयितायानूनां । इंद्रो यातूनामभघत्पराशर इत्यपि निगमो भवति क्रिर्विदती विकर्तनदंती । यत्रावो दिद्युद्रदति
 क्रिर्विदतीत्यपि निगमो भवति करूळती कृत्तदती । अपि वा देवं कंचित्कृत्तदंते हृष्टैवमवक्ष्यत् ॥ ३० ॥ वामं वामंत आदुरे
 देवो ददात्वर्यमा । वामं पृषा वामं भगौ वामं देवः करूळती । वामं वनयीयं भवत्यादुरिरादरणात्तत्कः करूळती भगः पुर
 स्तात्तस्यान्वादेश इत्येकं पृषेत्यपरं सोऽदन्तकोऽदंतकः पृषेति च ब्राह्मणं । दनो विश इंद्रमृधवाचः । दानमनसो नो मनु
 ष्यानिंद्रमृदुवाचः कुरु । अवीरामिव मामयं शरारुर्भिमन्यते । अबलामिव मामयं बालोऽभिमन्यते संशिशरिषुरिदं यु
 रिदं कामयमानोऽथापितद्वदर्थे भाष्यते वसूयुरिन्द्रो वसुमानित्यत्रार्थः । अश्वयुर्गव्यूरथयुर्वसूयुरिंद्र इत्यपि निगमो भव

ति ॥ ३१ ॥ कितेकृण्वन्तिकीकटेषुगावोनाशिरंदुहेनतपंतिघर्म । आनोभरप्रमगंदस्यवेदो नैचाशाखंमधवन्नंधयानः ।
 कितेकुर्वन्तिकीकटेषुगावःकीकटानामदेशोऽनार्यनिवासःकीकटाःकिंकृताःकिंक्रियाभिरितिप्रेप्सावानैवचाशिरंदुहेन
 तपंतिघर्महर्म्यमाहरनःप्रमगंदस्यधनानिमगंदःकुसीदीमांगदोमामागमिष्यतीतिचददातितदपत्यंप्रमगंदोऽत्यंतकुसी
 दिकुलीनःप्रमदकोवायोऽयमेवास्तिलोकोनपरइतिप्रेप्सुःपंडकोवांपंडकःपंडगःप्रार्दकोवांप्रार्दयत्यांडावांडावाणीइवव्री
 डयतितत्स्थनैचाशाखंनीचाशाखोनीचैःशाखःशाखाःशक्रोतेराणिररणात्तन्नोमधवन्नंधयेतिरध्यतिर्वशगमनेबुंदयिषुर्भ
 वतिबुंदोवाभिंदोवाभयदोवाभासमानोद्रवतीतिवा ॥ ३२ ॥ तुविक्षंतेसुकृतसूमयंधनुःसाधुर्बुंदोहिरण्ययः । उभाते
 बाहूरण्यासुसंस्कृतक्रदुपेचिहृदुवृधा । तुविक्षंबहुविक्षेपमहाविक्षेपंवातेसुकृतसूमयंसुसुखंधनुःसाधयितातेबुंदोहिरण्य
 यंउभातेबाहूरण्यैरमणीयैसंग्राम्यैवर्दुपैर्ददनपातिनौगमनपातिनौशब्दपातिनौदूरपातिनौवामर्मण्यर्दनवेधिनौगम
 नवेधिनौशब्दवेधिनौदूरवेधिनौवा ॥ ३३ ॥ निराविध्यद्विरिभ्यआधारयत्पक्रमोदुनं । इंद्रोबुंदंस्वाततं । निरविध्य
 द्विरिभ्यआधारयत्पक्रमोदनमुदकदानंमेघं । इंद्रोबुंदंस्वाततं । बुंदंबुंदेनव्याख्यातंबुंदारकश्च ॥ ३४ ॥ अयंयोहोताकि
 रुसयमस्यकमप्यूहेयत्समंजन्तिदेवाः । अहरहर्जायतेमासिमास्यथादेवादधिरेहव्यवाहं । अयंयोहोताकर्तासयम
 स्यकमप्यूहेऽन्नमभिवहति यत्समश्रुवंतिदेवा अहरहर्जायतेमासेमासेऽर्धमासेऽर्धमासेवाधदेवानिदधिरेहव्यवाहंमुल्बमू

॥ ३५ ॥

णोतेवृणोतेर्वा । महत्तदुल्बंस्थविरंतदासीदित्यपिनिगमोभवत्यृवीसमपगतभासमपहतभासमंतर्हितभासंगतभासंवा
 ॥ ३५ ॥ हिमेनाग्निंघ्नंसमवारयेथापितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋवीसेअग्निमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति ।
 हिमेनोदकेनग्नीष्मातेग्निंघ्नंसमवारयेथामन्नवतीचास्माऊर्जमधत्तमग्नयेयोऽयमृवीसेपृथिव्यामग्निरंतरंषधिवनस्प
 तिष्वप्सुतमुन्निन्यथुःसर्वगणंसर्वनामानंगणोगणनाद्रुणश्चयद्वृष्टओषधयउद्यन्तिप्राणिनश्चपृथिव्यांतदश्विनोरूपैतेनै
 नौस्तौतिसौमति ॥ ३६ ॥ (त्वमग्नेऽलातृणउदृहाजासंपलप्रक्षिणीकारुरहमस्मेतेश्रायंतइवाश्रवंहिंसोमानंस्वरणमि
 द्रासोमाकृणुष्वपाजस्तांअध्वरेऽस्तिहिवोऽसृतेसृतेप्रवोच्छासृप्रस्तुंजेतुंजेयोअस्माअस्माइत्तन्नस्तुरीपंहिनोतानोऽमत्रो
 मात्वानपापासोयवंबृकेणजीवाभोबतोबतासिधेनुनोऽरायिकाणेवामंवामंकितेतुविक्षंतेनिराविध्यदयंयोहिमेनाग्निंषट्
 त्रिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्कःसमाप्तः ॥ ॥ ॥

॥ इति निरुक्तपूर्वषट्कः समाप्तः ॥

॥ अथ निरुक्तोत्तरषट्कप्रारम्भः ॥

ॐ ॥ अथातोदेवतंतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनां देवतानां तद्देवतमित्याचक्षते सैषा देवतोपपरीक्षायत्कामऋषि
 र्यस्यां देवतायामार्थपत्यमिच्छन्तस्तुतिं प्रयुंकेतद्देवतः समं त्रो भवति तास्त्रिविधाऋचः परोक्षकृताः प्रत्यक्षकृता आध्यात्मि
 क्यश्च तत्र परोक्षकृताः सर्वाभिर्नामविभक्तिभिर्युज्यन्ते प्रथमपुरुषैश्चारूयातस्य ॥ १ ॥ इन्द्रो दिव इन्द्र ईशे पृथिव्या इन्द्र मिद्रा
 थिनो बृहदिन्द्रेणैते तत्सवो वे विषाणा इन्द्राय साम गायत नेंद्रा इते पवते धाम किंच नेंद्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं मिन्द्रे कामा अयं स ते
 त्यथ प्रत्यक्षकृता मध्यमपुरुषयोगास्त्वमिति चैतेन सर्वनाम्ना त्वमिन्द्र बलादधि विन इन्द्र मृधो जर्हीत्यथापि प्रत्यक्षकृताः स्तो
 तारो भवन्ति परोक्षकृतानि स्तोतव्यानि माचिदन्यद्विशंसत कण्वा अभिप्रगायतौ पमेत कुशिकाश्चेतयध्वमित्यथाध्यात्मि
 क्य उत्तमपुरुषयोगा अहमिति चैतेन सर्वनाम्ना यथैतदिन्द्रो वैकुण्ठौ लवसूक्तं वागां भृणीयमिति ॥ २ ॥ परोक्षकृताः प्रत्यक्ष
 कृताश्च मंत्राभूयिष्ठा अल्पश आध्यात्मिका अथापिस्तुतिरेव भवति नाशीर्वा द इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचमिति यथैतस्मिन्सू
 क्तेऽथाप्याशीरेव नस्तुतिः सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णाभ्यां भूयासमिति तदेतद्बहुलमाध्वर्यवैथाज्ञे
 षुचमंत्रेष्वथापिशपथाभिशापौ । अद्यामुरीयुर्दियातु धानो अस्मि । अधासवीरैर्दशभिर्वियूया इत्यथापिकस्य चिद्भाव
 स्याचिरूयासा । नमृत्युरासीदमृतं न ताहि । तम आसीत्तमसागुह्यमग्ने । अथापि परिदेवना कस्माच्चिद्भावात् । सुदेवो
 अद्य प्रपतेदनावृत् । न विजानामि यदि वेदमस्मीत्यथापि निर्दिष्टा प्रशंसे । केवलापो भवति केवलादी । भोजस्येदं पुष्करि

णीववेदमेत्येवमक्षसूक्तैर्धूतनिर्दिष्टकृषिप्रशंसाचैवमुखावचैरभिप्रायैर्ऋषीणांमंत्रदृष्टयोभवंति ॥ ३ ॥ तद्येऽनादिष्टदे
वतामंत्रास्तेषुदेवतोपपरीक्षायद्देवतःसयज्ञोवायज्ञांगंवातदेवताभवंत्यथान्यत्रयज्ञात्प्राजापत्याइतियाज्ञिकानाराशंसा
इतिनैरुक्ता अपिवासाकामदेवतास्यात्प्रायोदेवतावास्तिह्याचारोबहुलंलोकैर्देवदेवत्यमतिथिदेवत्यं पितृदेवत्यंयाज्ञदैव
तोमंत्रइत्यपिह्यदेवतादेवतावत्स्तूयंतैयथाश्वप्रभृतीन्योषधिपर्यंतान्यथाप्यष्टौद्वानिसनमन्येतागंतूनिवार्थादेवता
नांप्रत्यक्षदृश्यमेतद्भवतिमाहाभाग्यादेवतायांएकआत्माबहुधास्तूयतएकस्यात्मनोऽन्येदेवाःप्रत्यंगानिभवंत्यपिचस
त्वानांप्रकृतिभूमभिर्ऋषयःस्तुवंतीत्याहुःप्रकृतिसार्वनाक्याच्चेत्तरेतरजन्मानोभवंतीतरेतरप्रकृतयःकर्मजन्मानआत्मज
न्मानआत्मैवैषारथोभवंत्यात्माश्वात्मायुधमात्मेष्टवआत्मासर्वदेवस्यदेवस्य ॥ ४ ॥ तिस्रएवदेवताइतिनैरुक्ताअ
ग्निःपृथिवीस्थानोवायुर्वेद्रोवांतरिक्षस्थानःसूर्योद्युस्थानस्तासांमाहाभाग्यादेकैकस्यापिबहूनिनामधेयानिभवंत्यपिवा
कर्मपृथक्त्वाद्यथाहोताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातेत्यप्येकस्यसतोऽपिवापृथगेवस्युःपृथग्विस्तृतयोभवंतितथाभिधानानियथोएत
त्कर्मपृथक्त्वादितिबहवोऽपिविभज्यकर्माणि कुर्युस्तत्रसत्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचोपेक्षितव्ययथापृथिव्यामनुष्याःपश
वोदेवाइतिस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचदृश्यतैयथापृथिव्याःपर्जन्येनचवाय्वादित्याभ्यांचसंभोगोऽग्निनाचेतरस्यलोकस्य
तत्रैतन्नरराष्ट्रमिव ॥ ५ ॥ अथाकारचित्तनंदेवतानांपुरुषविधाःस्युरित्येकैचेतनावद्वद्विस्तृतयोभवंतितथाभिधाना

न्यथापिपौरुषविधिकैरंगैःसंस्तूयंते । ऋष्वार्तइंद्रस्थविरस्यबाहूयत्संगभ्णामघवन्काशिरित्तै । अथापिपौरुषविधिकै
र्द्रव्यसंयोगैः । आह्वाभ्यांहरिभ्यामिंद्रयाहि । कल्याणीर्जायासुरगंगृहेतै । अथापिपौरुषविधिकैःकर्मभिः । अर्द्धींद्र
पिबंचप्रस्थितस्याश्रुत्कर्णश्रुधीहव । अपुरुषविधाःस्युरित्यपरमपितुयद्दृश्यते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधंतद्यथाग्निर्वायुरादि
त्यःपृथिवीचंद्रमाइतियथोएतच्चेतनावद्वद्विस्तृतयोभवंतीत्यचेतनान्यप्येवंस्तूयंतैयथाक्षप्रभृतीन्योषधिपर्यंतानियथो
एतत्पौरुषविधिकैरंगैःसंस्तूयंतइत्यचेतनेष्वप्येतद्भवत्यभिर्दंतिहरितेभिरासभिरितिग्रावस्तुतिर्यथोएतत्पौरुषविधि
कैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपितादृशमेवसुखंरथंयुयुजेसंधुरश्विनमितिनदीस्तुतिर्यथोएतत्पौरुषविधिकैःकर्मभिरित्येतद
पितादृशमेवहोतुश्चित्पूर्वहविरद्यमाशतेतिग्रावस्तुतिरेवापिबोभयविधाःस्युरपिअपुरुषविधानामेवसतां कर्मात्मानएते
स्युर्यथायज्ञोयजमानस्यैषाख्यानसमयः ॥ ७ ॥ तिस्रएवदेवताइत्युक्तपुरस्तात्तासांभक्तिसाहचर्यव्याख्यास्यामोऽ
थैतान्यग्निभक्तीन्यंलोकःप्रातःसर्वनवसंतोगायत्रींत्रिवृत्तोमोरथंतरंसामयेचदेवगणाःसमाभ्राताःप्रथमेस्थानेऽग्रा
यीपृथिवीलेतिस्त्रियोऽथास्यकर्मवहनंचहविषामावाहनंचदेवतानांयच्चकिंचिद्दार्ष्टिंविपयिकमग्निकर्मैवतदथास्यसंस्तवि
कादेवाइंद्रःसोमोवरुणःपर्जन्यऋतवआग्नावैष्णवैहविर्नत्वृक्संस्तविकीदशतयीषुविद्यतेऽथाप्याग्नापौष्णहविर्नतुसंस्तव
स्तत्रैतांविभक्तिस्तुतिमृचमुदाहरंति ॥ ८ ॥ पूषात्वेतभ्यांवयतुप्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्यगोपाः । सत्वैतेभ्यःपरिदद

त्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । पूषात्वेतः प्रप्यावयतु विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपा इत्येष हि सर्वेषां भूतानां गोपा
यितादित्यः सत्वे तेभ्यः परिददत्पितृभ्य इति सांशयिकस्तृतीयः पादः पूषापुरस्तात् सत्यान्वादेश इत्येकमग्निरुपरिष्ठात्तस्य प्र
कीर्तनेत्यपरं । अग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । सुविदं ब्रध्नं भवति विंदते वै कोपसर्गाद्ददाते वा स्याद्भुपसर्गात् ॥ ९ ॥
अथैतानींद्रभक्तीन्यंतरिक्षलोकोमाध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुप् च दशस्तोमो बृहत्सामये च देवगणाः समान्नातामध्यमेस्था
नेयाश्च स्त्रियोऽथास्य कर्मरसानुप्रदानैवृत्रवधोयाचकाचबलकृतिरिंद्रकर्मैव तदथास्य संस्तविका देवा अग्निः सोमो वरुणः
पूषा बृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः पर्वतः कुत्सो विष्णुर्वायुरथापि मित्रो वरुणेन संस्तूयते पूष्णारुद्रेण च सोमोऽग्निना च पूषावातेन
च पर्जन्यः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौ लोकस्तृतीयसवनं वर्षाजगतीं सप्तदशस्तोमो वैरूपं सामये च देवगणाः
समान्नाता उत्तमे स्थाने याश्च स्त्रियोऽथास्य कर्मरसादानं रश्मिभिश्चरसधारणैश्च किंचित्प्रवल्हितमादित्यकर्मैव तच्चंद्र
मसावायुनां संवत्सरेणेति संस्तव एतेष्वेव स्थानव्यूहेष्वृत्तुच्छंदः स्तोमपृष्ठस्य भक्षिशेषमनुकल्पयित शरदनुष्टुबेकविंशस्तो
मो वैराजं सामेति पृथिव्याय तनानि हेमंतः पंक्तिस्त्रिणवस्तोमः शाकरं सामेत्यं तं रक्षाय तनानि शिशिरोऽतिच्छंदां स्त्रियस्त्रि
ंशस्तोमो रैव तं सामेति द्युभक्तीनि ॥ ११ ॥ मेत्रामननाच्छंदां सिद्धादनां स्तोमः स्तवनाद्यजुर्यजतेः सामसंमितं मृचास्य तेर्व
र्चासमं मेन इति नैदानां गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणस्त्रिगमनावा विपरीता गायतो मुखादुदपतदिति च ब्राह्मणमुष्णिगुत्त्रा

ता भवति स्त्रिष्टुते वा स्यात्कांतिकर्मण उष्णीषिणीवेत्यौपमिकमुष्णीषं स्त्रायतेः ककुप्ककुभिनी भवति ककुप्चकुजश्चकुजते
वौजते वीनुष्टुबनुष्टोभनाद्रायत्रीमेव त्रिपदां सतीं चतुर्थेन पादेनानुष्टोभतीति च ब्राह्मणं बृहतीपरिबर्हणात्पंक्तिः पंचपदा
त्रिष्टुप्स्तोभत्युत्तरपदाका तु त्रितास्यांतीर्णतमं छंदस्त्रिष्टुप् अस्तस्य स्तोभनीति वायग्निरस्तोभत्तत्रिष्टुभस्त्रिष्टुस्त्वमिति विज्ञा
यते ॥ १२ ॥ जगतीगततमं छन्दो जलचरगतिर्वीजलाल्यमानोऽसृजदिति च ब्राह्मणं विराड्विराजनाद्वा विराधनाद्वा
विप्रापणाद्वा विराजनात्संपूर्णाक्षरा विराधनादूनाक्षरा विप्रापणादधिकाक्षरापिपीलिकमध्येत्यौपमिकैपिपीलिकापेलते
र्गतिकर्मण इतीमा देवता अनुक्रांताः सूक्तभाजो हविर्भाजं ऋग्भाजं अथूयिष्ठाः काश्चिन्निपातभाजोऽथोताभिधानैः संयुज्य
हविश्चोदयतींद्रायवृत्रघ्नं इंद्राय वृत्रतुरं इंद्रायां होमुच इति तान्यप्येके समामनंति भूयांसितुसमानाद्यत्तुसंविज्ञानभूतं
स्यात्प्राधान्यस्तुतितत्समामनंऽथोतकर्मभिर्ऋषिर्देवताः सौतिवृत्रहापुरंदर इति तान्यप्येके समामनंति भूयांसितुसमा
न्नानाद्वयं जनमात्रंतुतस्य आभिधानस्य भवति यथा ब्राह्मणाय नुभुक्षितायौदनं देहि स्त्रातायानुलेपनं पिपासते पानीयमिति
॥ १३ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निः पृथिवीस्थानं संप्रथमं व्याख्यास्यामोऽग्निः कस्मादग्रणीर्भवत्यग्रं यज्ञेषु प्रणीय
तैऽग्नं यतिसंनममानोऽक्रोपनो भवतीति स्थौलाष्टीर्विनक्रोपयति न स्नेहयति त्रिभ्य आख्यातेभ्यो जायत इति शाकपूणि
रितादकाद्गधादानीतात्सखत्वेतेरकारमादत्ते गकारमनकेर्वाद्दहतेर्वीनीः परस्तस्यैवाभवति ॥ १४ ॥ अग्निमीळेपूरो

हितं यज्ञस्य देवमृत्विजं । होतारं रक्षधातमं । अग्निमीळेऽग्निं याचामीळिरध्वेषणा कर्मा पूजा कर्मा वा पुरोहितो व्याख्यातो
यज्ञश्च देवो दानाद्वा दीपनाद्वा द्योतनाद्वा द्युस्थानो भवतीति वायो देवः सा देवता होतारं ह्यतारं जुहोते ह्येत्यौर्णवाभोरक्ष
धातमं रमणीयानां धनानां दातृ तमैतस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीळितव्यो नूतनैरुत । स देवांऽएह व
क्षति । अग्निर्यः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीळितव्यो वेदितव्योऽस्माभिश्च न वतरैः स देवानि द्वावहत्विर्तैः स न मन्येताय मेवाग्निरित्यप्ये
ते उत्तरे ज्योतिषी अग्नी उच्येते ततो नु मध्यमः ॥ १६ ॥ अभिप्रवंतः समने वयोषाः कल्याण्यः १ स्मर्यमाना सोऽग्निः । घृतस्य
घाराः समिधो न संतता जुषाणो हर्षति जातवेदाः । अभिनवंतः समनस इव योषाः समनं समननाद्वा संमाननाद्वा कल्याण्यः
स्मर्यमाना सोऽग्निमित्यौपमिकं घृतस्य घारा उदकस्य घाराः समिधो न संततं सति रामोति कर्मावानमतिकर्मावा । ता जुषा
णो हर्षति जातवेदाः । हर्षतिः प्रेप्सा कर्मा विहर्यतीति समुद्रादूर्ध्वमधुमांऽउदारादित्यादित्यमुक्तं मन्यंते समुद्राद्येषोऽन्ये
देतीति च ब्राह्मणं तथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निः सर्वा देवता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहु
रथो दिव्यः स सुपणो गुरुत्मान् । एकं स द्विप्रा बहुधा वदत्यग्निं यमं मातृरिश्वा न माहुः । इममेवाग्निमहांतमात्मानं भेकमात्मः
न बहो धामेधा विनो वदतीं द्रमित्रं वरुणमग्निं दिव्यं च गुरुत्मान् नारणवान्गुर्वात्मा महात्मेति वांयस्तु
सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्निपातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते ॥ १८ ॥ जातवेदाः कस्मा

जातानि वेदजातानि वै न विदुर्जाते जाते विद्यत इति वा जातवित्तो वा जातधनो जातविद्यो वा जातप्रज्ञानो यत्तज्जातः पशून्
विंदते तित जातवेदसो जातवेदस्त्वमिति ब्राह्मणं तस्मात्सर्वानृतून् पशवोऽग्निमभिसर्पतीति च तस्यैषा भवति ॥ १९ ॥
प्रनूनं जातवेदसमश्चैहिनो तवाजिनं । इदं नो बर्हि रासदे । प्रहिणुत जातवेदसैकर्मभिः समश्रुवानं मपि वोपमार्थे स्यादश्व
मिव जातवेदसमितीदं नो बर्हि रासीदत्विर्तितदेतदेकमेव जातवेदसंगायत्रं तृचंदशतयीषु विद्यते यत्तु किंचिदाग्रेयं तज्जात
वेदसानां स्थाने युज्यते स न मन्येताय मेवाग्निरित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी जातवेदसी उच्येते ततो नु मध्यमः । अभिप्रवंतः
मने वयोषा इति तत्पुरस्ताद्वाख्यातं तथा सावादित्यं उदुत्यं जातवेदसमिर्तितदुपरिष्ठाद्वाख्यास्यामो यस्तु सूक्तं भजते यस्मै
हविर्निरुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्जातवेदानि पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते ॥ २० ॥ वैश्वानरः कस्मा
द्विश्वान्नरात्रयति विश्वएनं नरानयंतीति वा पिवा विश्वानर एव स्यात्प्रत्युतः सर्वाणि भूतानि तस्य वैश्वानरस्तस्यैषा भवति
॥ २१ ॥ वैश्वानरस्य सुमतौ स्यामराजा हि कुंभुवनानामग्निश्रीः । इतो जातो विश्वमिदं विचष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण ।
इतो जातः सर्वमिदमभिविपश्यति वैश्वानरः संयतते सूर्येण राजायः सर्वेषां भूतानां मभिश्रयणीयस्तस्य वयं वैश्वानरस्य क
ल्याण्यां मतौ स्यामेति तत्को वैश्वानरो मध्यम इत्याचार्या वर्षकर्मणा ह्येनं स्तौति ॥ २२ ॥ प्रनूमहि त्वं वृषभस्य वोचं यं पूरवो
वृत्रहणं सचंते । वैश्वानरो दस्युमग्निर्जघन्वांऽअधूना त्काष्ठा अवशम्बरं भेत् । प्रब्रवीमितन्महत्त्वं माहाभाग्यं वृषभस्य

वर्षितुरपायं पूरवः पूरयितव्यामनुष्यावृत्रहणं मेघहनं संचते सेवंते वर्षकामादस्युदस्यतेः क्षयार्थादुपदस्यंत्यस्मिन्नसा उप
दासयतिकर्माणितमग्निर्वैश्वानरो घ्नन्नवाधूनोंदपः काष्ठा अभिनच्छम्बरं मेघं मथासावादित्येति पूर्व्याज्ञिका एषां लोका
नारोहेण सवनानारोह आम्नातो रोहात्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितस्तामनुकृतिं होताग्निमारुते शस्त्रैर्वैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्य
तैसोऽपिनस्तोत्रियमाद्रियेताग्नेयोहि भवति तत आगच्छति मध्यस्थाना देवतारुद्रं च मरुतश्च ततोऽग्निमिह स्थानं मत्रैव स्तो
त्रियं शंसत्यथापि वैश्वानरीयोद्वादशकपालो भवत्येतस्य हि द्वादशविधं कर्माधापि ब्राह्मणं भवत्यसौ वा आदित्योऽग्निर्वैश्वान
नर इत्यथापि निवित्सौर्यवैश्वानरी भवत्यायोद्यां भात्या पृथिवीमित्येष हि द्यावा पृथिव्या वा भासयत्यथापि छान्दोमिकं सू
क्तं सौर्यवैश्वानरं भवति दिवि पृष्ठो अरोचते तेष हि दिवि पृष्ठो अरोचते तेषां पिह विष्णां तीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवत्ययमेवा
ग्निर्वैश्वानर इति शाकपूणिर्विश्वानरा वित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी वैश्वानरोऽयं यत्ताभ्यां जायते कथं न्वयमेताभ्यां जायत इ
तियत्र वैद्युतः शरणमभिहंति यावदनुपात्तो भवति मध्यमधर्मे वतावद्भवत्युदके धनः शरीरोपशमन उपादीयमान एवायं सं
पद्यत उदकोपशमनः शरीरदीर्घिरथादित्यादुदीर्घिप्रथम समावृत्त आदित्ये कैसं वामणिं वापरिमृज्य प्रतिस्वरे यत्र शुष्कगो
मयं मसं स्पर्शयन्धारयति तत्प्रदीप्यते सोऽयमेव संपद्यते थाप्याह वैश्वानरो यत ते सूर्येणेति न च पुनरात्मनात्मानं संयतते न्ये
नैवान्यः संयतत इत इममादधात्यमुतोऽमुष्यरश्मयः प्रादुर्भवतीतोऽस्याचिंषस्तयोर्भासोः संसंगं दृष्ट्वैवमवक्ष्यदथयान्ये

तान्यौत्तमिकानि सूक्तानि भागानि वासा वित्राणि वा सौर्याणि वा पौष्णानि वा वैष्णवानि वा वैश्वदेव्यानि वा तेषु वैश्वानरी
याः प्रवादा अभविष्यन्नादित्यकर्मणा चैनमस्तोष्यन्ति त्र्युदेपीत्यस्तमेपीति विपर्येषीत्याग्नेयेष्वेव हि सूक्तेषु वैश्वानरीयाः प्रवा
दा भवन्त्यग्निकर्मणा चैनं स्तोतीति वहसीति पचसीति दहसीति यथो एतद्वर्षकर्मणा ह्येनं स्तोतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । स
मानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिर्पुर्जन्या जिन्वति दिव जिन्वत्यग्नयः । इति सानिगदव्याख्याता ॥ २३ ॥
कृष्णं नियानं हरयः सुपर्णा अपोवसानादिवमुखं तंति । त आववृत्रन्तसर्दनादृतस्यादिद्धृतेन पृथिवी व्युद्यते । कृष्णं निरय
णं रात्रिरादित्यस्य हरयः सुपर्णा हरणा आदित्यरश्मयस्ते यदामुतोऽवांचः पर्यावर्तते सह स्थानादुदकस्यादित्यादथ घृतेनो
दकेन पृथिवी व्युद्यते घृतमित्युदकनाम जिघत्तेः संचतिकर्मणोऽथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निर्वा इतो वृष्टिं समीरयति धामच्छदि
वखलु वैभूत्वा वर्षति मरुतः सृष्टां वृष्टिनयंति यदा खलु वा असावादित्यो न्यङ् रश्मिभिः पर्यावर्ततेऽथ वर्षतीति यथो एतद्रोहा
त्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षित इत्याम्नायवचनादेतद्भवति यथो एतद्वैश्वानरीयोद्वादशकपालो भवतीत्यनिर्वचनं कपालानि भवं
त्यस्ति हि सौर्य एककपालः पंचकपालश्च यथो एतद्ब्राह्मणं भवतीति बहुभक्तिवादीनि हि ब्राह्मणानि भवंति पृथिवी वैश्वानरः
संवत्सरो वैश्वानरो ब्राह्मणो वैश्वानर इति यथो एतन्निवित्सौर्यवैश्वानरी भवतीत्यस्यैव सा भवति यो विद्म्यो मानुषीभ्यो दीदे
दित्येष हि विद्म्यो मानुषीभ्यो दीप्यते यथो एतच्छान्दोमिकं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव तद्भवति जमदग्निभिराहुत इति

जमदग्नयः प्रजमिताग्नयोवाप्रज्वलिताग्नयोवातैरभिहुतो भवति यथो एतद्भविष्णां तीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव त
 ऋवति ॥ २४ ॥ हविष्णांतं मुजरं स्वर्वादिदिविस्पृश्याहुतं जुष्टमग्नौ । तस्य भर्मेणे भुवनाय देवा धर्मेणे कंस्वधया पप्रथंत ।
 हविर्यत्पानीयमजरं सूर्यविदिदिविस्पृश्याभिहुतं जुष्टमग्नौ तस्य भरणाय च भावनाय च धारणाय चैतेभ्यः सर्वेभ्यः कर्मभ्यो
 देवा इममग्निमन्नेनापप्रथंताथाप्याह ॥ २५ ॥ अपामुपस्थे महिषा अगृभ्णत विशोराजानमुपेतस्थुर्ऋग्मिर्यै । आदूतो अ
 ग्निमभरद्विवस्वतो वैश्वानरं मातरिश्वापरावतः । अपामुपस्थ उपस्थाने महत्यन्तरिक्षलोक आसीनामहांत इति वा गृह्यत
 माध्यमिका देवगणा विशावराजानमुपेतस्थुर्ऋग्मिर्यै मृगं मंत मिति वा चर्चनीय मिति वा पूजनीय मिति वा हरद्यंतूतो देवानां
 विवस्वत आदित्या द्विवस्वान्विवासनवान्प्रेरितवतः परागता द्वापि वास्याग्ने वैश्वानरस्य मातरिश्वानमाहर्तारमाह मातरि
 श्वावायुर्मातर्यन्तरिक्षे श्वसिति मातर्याश्वनितीति वाथैनमेताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादंस्तौति ॥ २६ ॥ मूर्धा भुवो
 भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् । मायामुतुयज्ञियानामेतामपो यत्तूर्णिंश्चरति प्रजानन् । मूर्धामूर्तमस्मि
 न्धीयते मूर्धायः सर्वेषां भूतानां भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्त एव प्रज्ञां त्वेतां मन्यंते यज्ञियानां देवानां यज्ञ
 संपादिनामपो यत्कर्म चरति प्रजानन्सर्वाणि स्थानान्यनुसंचरति त्वरमाणस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २७ ॥ स्तोमे
 न हि दिवि देवासो अग्निमज्जीजनन्च्छक्तिं भीरोदसि प्रां । तमू अकृण्वन्त्रेधा भुवे कंस ओषधीः पचति विश्वरूपाः । स्तोमे

नयं हि दिवि देवासो अग्निमजनयन्छक्तिभिः कर्मभिर्द्यावापृथिव्योरापूरणं तमकुर्वस्वेधाभावाय पृथिव्यामंतरिक्षे दिवीति
 शाकपूर्णिर्यदस्य दिवितृतीयं तदसावादित्य इति हि ब्राह्मणं तदग्नीकृत्यस्तौत्यथैनमेतयादित्यीकृत्यस्तौति ॥ २८ ॥ यदे
 नै नमदधुर्यज्ञियासो दिवि देवाः सूर्यमादितेयं । यदा चरिष्णूमिथुनावभूतामादिप्रापश्यन् भुवनानि विश्वा । यदै नम
 दधुर्यज्ञियाः सर्वे दिवि देवाः सूर्यमादितेयं मदि तेः पुत्र्यदा चरिष्णूमिथुनौ प्रादुरभूतां सर्वदा सहचारिणां वृषाश्चादित्यश्च
 मिथुनौ कस्मान्मिनोतिः श्रयतिकर्मांथु इति नामकरणं स्थकारो वानयतिः परो वनिर्वासमाश्रिता वन्यो न्येनयतो वनुतो वा
 मनुष्यमिथुनावप्येतस्मादेव मेथंता वन्यो न्ये वनुत इति वाथैनमेतयाग्नीकृत्यस्तौति ॥ २९ ॥ यत्रावदेते अवः परं श्रयज्ञ
 न्योः कतरो नौ विवेद । आशे कुरित्सधुमादं सखायो नक्षतं यज्ञं कइदं विवोचत् । यत्र विवदे ते दैव्यौ होतारौ वयं चाग्निरसौ
 चमध्यमः कतरो नौ यज्ञेभूयो वेदेत्याशक्नुवंतिसत्सहमदनं समानाख्यानां ऋत्विजस्तेषां यज्ञं समश्रुवानानां कोनइदं विवक्ष्य
 तीति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३० ॥ यावन्मात्रमुषसो न प्रतीकं सुपण्यो वै वसते मातरिश्वाः । तावद्दधात्युपयज्ञ
 मायन्ब्राह्मणो होतुरवरो निषीदन् । यावन्मात्रमुषसः प्रत्यकं भवति प्रदिदर्शनमिति वास्त्युपमानस्य संप्रत्यर्थे प्रयोग इहेव
 निधेहीति यथा सुपण्यः सुपतना एतारात्रयो वसते मातरिश्वा न्योतिर्वर्णस्य तावदुपधाति यज्ञमागच्छन् ब्राह्मणो होता स्या
 मेहोतुरवरो निषीदन् होतृजपस्त्वनग्निं वैश्वानरीयो भवति देवसवितरे तं त्वावृणते ऽग्निं होत्राय सहपित्रा वैश्वानरेणेतीममे

वाग्निं सवितारमाह सर्वस्य प्रसवितारं मध्यमं वोत्तमं वापितरं यस्तु सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यतेऽयमेव सोमि वैश्वानरौ नि
पातमेवैते उतरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ (अथातो दैवतमिन्द्रो दिवः परोक्षकृतास्तद्येन तिस्रोऽथा
कारचितनमपुरुषविधं तत्सिद्ध एव देवता इत्युक्तं पूषात्वाथैतानीन्द्रभक्तीन्यथैतान्यादित्यभक्तीनि मंत्रामननाजगतीगतत
मथातो नुक्रमिष्यामोऽग्निमीळेऽग्निः पूर्वेभिरभिप्रवंते द्रं मित्रं जातवेदाः कस्मात्पनूनं जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्वैश्वान
रस्य प्रनूमहि त्वं कृष्णं नियानं हविष्पातं मपामुपस्थे मूर्धा भुवं स्तोमेन हियदे देनैयत्रा षदे ते यावन्मात्रमेकत्रिंशत्) ॥ इति नि
रुक्त उत्तरपट्टे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ॐ ॥ द्रविणोदाः कस्माद्धनं द्रविणमुच्यते यदेन दभिद्रवंति बलं वा द्रविणं यदेनेनाभिद्रवंति तस्य दाता द्रविणोदास्त
स्यैषा भवति ॥ १ ॥ द्रविणोदा द्रविणसो प्रावहस्ता सोऽअध्वरे । यज्ञेषु देवमीळते । द्रविणोदायस्त्वं द्रविणस इति द्रवि
णसादिन इति वा द्रविणसानि न इति वा द्रविणसस्तस्मात्पिबत्विति वा । यज्ञेषु देवमीळते । याचंति स्तुवंति वर्धयंति पूजयं
तीति वा तत्को द्रविणोदा इन्द्र इति कौष्ठिकैः सबलधनयोर्दातृ तमस्तस्य च सर्वा बलकृतिरौजसो जातमुत मन्य एनमिति चाह
थाप्यग्निं द्राविणोदसमाहैष पुनरेतस्माज्जायते । यो अश्मनो रंतराग्निं जजानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्यृतुयाजेषु द्राविणोदसाः
प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्यैद्रपानमिति भवत्यथाप्येनं सोमपानेन स्तौत्यथाप्याह द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदस इत्यय

मेवाग्निं द्रविणोदा इति शाकपूणि राग्नेयेष्वेव हि सूक्तेषु द्राविणोदसाः प्रवादा भवंति । देवा अग्निं धारयन् द्रविणोदामित्यपि
निगमो भवति यथो एतत्सबलधनयोर्दातृ तम इति सर्वासु देवतास्त्वैश्वर्यविद्यते यथो एतदौजसो जातमुत मन्य एनमिति चा
हैत्ययमप्यग्निरोजसाबलेन मध्यमानो जायते तस्मादेनमाह सहस्रपुत्रं सहस्रः सूनूं सहसो यहुं यथो एतदग्निं द्राविणोदसमाह
त्यृत्विजोऽत्र द्रविणोदस उच्यंते हविषो दातारस्ते चैनं जनयंति । ऋषीणां पुत्रो अधिराज एष इत्यपि निगमो भवति यथो एत
त्तेषां पुनः पात्रस्यैद्रपानमिति भवतीति भक्तिमात्रं द्रवति यथा वायव्यानीति सर्वेषां सोमपात्राणां यथो एतत्सोमपानेनैतं
स्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सोमं पिबमं दसानो गणश्रिभिरित्यपि निगमो भवति यथो एतद्द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोद
स इत्यस्यैव तद्भवति ॥ २ ॥ मेघं तु ते वह्नयो ये भिरीयसेऽरिषण्यन्वीळ्य स्वावनस्पते । आयूया धृष्णो अभिगूर्या त्वं ने
ष्ट्रात्सोमं द्रविणोदः पिबं क्रतुभिः । मेघं तु ते वह्नयो वोढारौ यैर्यास्य ऋष्यन्हृदी भवा यूय धृष्णो अभिगूर्य त्वं नेष्ट्रीयाद्विष्या
द्विष्यो धिषण्यो धिषणा भवौ धिषणा वाग्धिषे देधात्यर्थे धीसादिनी वा धीसानिनीति वा वनस्पत इत्येनमाहैष हिवनानां पा
तावापालयिता वा वनं वनोतेः पिबर्तुभिः कालैः ॥ ३ ॥ अथात आप्रिय आप्रियः कस्मादामोतेः प्रीणातेर्वा प्रीभिरा प्रीणा
तीति च ब्राह्मणं तासामिधमः प्रथमागामी भवतीति धमः समिन्धनां तस्यैषा भवति ॥ ४ ॥ समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे देवो दे
वान्यजसि जातवेदः । आचवह मित्रमहश्चिक्त्वान्वंदूतः कविरसि प्रचेताः । समिद्धोऽद्य मनुष्यस्य मनुष्यस्य गृहे देवो दे

वान्यजसिजातवेदं आचवहमित्रमहश्चिकित्वांश्चेतनावांस्त्वंदूतः कविरसिप्रचेताः प्रवृद्धचेता यज्ञेध्मइतिकात्थक्योऽग्निरितिशाकपूर्णस्तनूनपादाज्यं भवति नपादित्यनन्तरायाः प्रजायानामधेयं निर्णततमा भवति गौरत्रतनूरुच्येतता अस्यां भोगास्तस्याः पयो जायते पयस आज्यं जायतेऽग्निरितिशाकपूर्णिरापोऽत्रतन्व उच्यते तता अंतरिक्षेताभ्य ओषधिवनस्पत योजायंते ओषधिवनस्पतेभ्य एष जायते तस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ तनूनपात्पथक्रतस्य यानान्यज्ञस्य यानान्मधुना समंजन्त्स्वदया सुजिह्व । मन्मानिधीभिरुतयज्ञमुन्धन्देवत्राचकृणुह्यध्वरनः । तनूनपात्पथक्रतस्य यानान्यज्ञस्य यानान्मधुना समंजन्त्स्वदय कल्याणजिह्वमननानिचनोधीभिर्यज्ञं च समर्धय देवान्नो यज्ञं गमय नराशंसो यज्ञइतिकात्थक्यो नरा अस्मिन्नासीनाः शंसं त्यग्निरितिशाकपूर्णं नरैः प्रशस्यो भवति तस्यैषा भवति ॥ ६ ॥ नराशंसस्य महिमानं मेषामुपस्तोषामयजतस्य यज्ञैः । ये सुक्रतवः शुचयो धियं धाः स्वदैतिदेवा उभया निहव्या । नराशंसस्य महिमानं मेषामुपस्तुमो यज्ञियस्य यज्ञैर्ये सुकर्माणः शुचयो धियं धारयितारः स्वदयं तु देवा उभया निहवींषिसोमं चेतराणि चेति वातां त्राणि चावापिकानि चेति वैळईद्रेः स्तुतिकमणं इंधते र्वा तस्यैषा भवति ॥ ७ ॥ आजुह्वान ईज्यो वं च श्रया ह्यग्नेव सुभिः सजोषाः । त्वं देवानां मसियह्व होता स एनान्यक्षी षितो यजीयान् । आहूयमान ईळितव्यो वंदितव्यश्चाया ह्यग्नेव सुभिः सह जोषणं स्वं देवानां मसियह्व होता यह्व इति महतो नामधेयं यातश्च हूतश्च भवति । स एनान्यक्षी षितो यजीयान् । इषितः प्रेषित इति वाधीष्ट इति वा यजीयान्यष्टृतरौ बहिः

परिबर्हणात्तस्यैषा भवति ॥ ८ ॥ प्राचीनं बर्हिः प्रदिशां पृथिव्यावस्तो रस्यावृज्यते अग्ने अह्नां । व्युप्रथते वितरं वरीयो देवेभ्यो अर्दितये स्योनं । प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावसनायास्याः प्रवृज्यतेऽग्नेऽह्नां बर्हिः पूर्वाह्ने तद्विप्रथते वितरं वितीर्णतरमिति वा विस्तीर्णतरमिति वा वरीयो वरतर मुरुतरं वा देवेभ्यश्चादितये च स्योनं स्योनमिति सुखनामस्य ते रवस्य न्येतत्से वितव्यं भवतीति वा द्वारो जवते र्वा द्रवते र्वा वारयते र्वा तासामेषा भवति ॥ ९ ॥ व्यचं स्वतीरुर्विया विश्रयं तां पतिभ्यो न जनयः शुभमानाः । देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः । व्यंचनवत्य उरुत्वेन विश्रयं तां पतिभ्य इव जाया ऊरुमैथुने धर्मेशुशोभिषमाणा वरतमंगमूरु देव्यो द्वारो बृहत्यो महत्यो विश्वमिन्वा विश्वमाभिरोतियज्ञे गृहद्वारइतिकात्थक्योऽग्निरितिशाकपूर्णिरुषासानक्तोषाश्च नक्ता चोपा व्याख्याता नक्तेति रात्रिनामान्क्तिभूतान्यवश्यायेनापि वानक्ताव्यक्तवर्णां तयोरेषा भवति ॥ १० ॥ आसुष्वयं तीयजते उपांके उपासानक्ता सदतां नियोनौ । दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे अधिश्रियं शुक्रपिशं धाने । सेष्मीयमाणे इति वा सुष्वापयं त्याविति वा सीदतामिति वा न्यासादतामिति वा यज्ञिये उपक्रांतै दिव्ये योषणे बृहत्यो महत्यो सुरुक्मे सुरोचने अधिदधाने शुक्रपेशसंश्रियं शुक्रं शोचते र्ज्वलति कमणः पेश इति रूपनामपिशतेर्विपिशितं भवति दैव्या होतारा दैव्यौ होतारा वयं चाग्निरसौ च मध्यमस्तयोरेषा भवति ॥ ११ ॥ दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा मिमानायज्ञं मनुषो यजध्वै । प्रचोदयं तां विदधे शुक्रा रूपा प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशंतां । दैव्यौ होता

रौप्रथमौसुवाचौनिर्मिमानौयज्ञमनुष्यस्यमनुष्यस्यजनायप्रचोदयमानौयज्ञेषुकर्तारौपूर्वस्यांदिशियष्टव्यमितिप्रदिशं
तौतिस्रोदेवीस्तिस्रोदेव्यस्तासामेषाभवति ॥ १२ ॥ आनौयज्ञंभारतीतूयमेत्विष्णोमनुष्वदिहचेतयंती । तिस्रोदेवी
र्बहिरेदंस्योनंसरस्वतीस्वर्पसःसदंतु । ऐतुनोयज्ञंभारतीक्षिप्रंभरतआदित्यस्तस्यभाइडाचमनुष्यवदिहचेतयमानाति
स्रोदेव्योबहिरितं खंसरस्वतीचसुकर्माणआसीदंतुत्वष्टातूर्णमश्रुतइतिनैरुक्तास्त्विषेर्वास्याद्दीप्तिकर्मणस्त्वक्षतेर्वास्या
त्करोतिकर्मणस्त्वक्षतेर्वास्या ॥ १३ ॥ यइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुद्धुवनानिविश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीया
न्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान् । यइमेद्यावापृथिव्यौजनयिथ्यैरूपैरकरोद्भूतानिचसर्वाणितमद्यहोतरिषितोयजीयान्दे
वंत्वष्टारमिहय जविद्वान्माध्यमिकस्त्वष्टेत्याहुर्मध्यमेचस्थानेसमाम्नातोऽग्निरितिशाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १४ ॥
आविष्टोवर्धतेचारुरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाउपस्थे । उभेत्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । आ
विरावेदनात्तयोवर्धतेचारुरासुचारुचरतेजिह्वाजिहीतेरूर्ध्वउच्छितोभवतिस्वयंशाआत्मयशाउपस्थ उपस्थानउभेत्वष्टु
र्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । द्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेतिवारणीइतिवाप्रत्यक्तेसिंहंसहनंप्रत्या
सेवेते ॥ १५ ॥ वनस्पतिर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ उपावसृजत्मान्यासमंजन्देवानांपाथंक्रतुधाहवींषि ।
वनस्पतिःशमितादेवोअग्निःस्वदंतुहव्यमधुनाघृतेन । उपावसृजात्मानात्मानंसमंजन्देवानामन्नमृतावृतौहवींषिकाले

कालेवनस्पतिःशमितादेवोअग्निरित्येतेत्रयःस्वदयंतुहव्यमधुनाचघृतेनचतत्कोवनस्पतिरूपइतिकाल्थक्योऽग्निरिति
शाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १७ ॥ अंजंतित्वामध्वरेदेवयंतोवनस्पतेमधुनादैव्येन । यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्द्रविणेहधत्ताद्य
द्वाक्षयोमातुरस्याउपस्थे । अंजंतित्वामध्वरेदेवान्कामयमानावनस्पतेमधुनादैव्येनचघृतेनचयदूर्ध्वःस्थास्यसिद्द्रविणा
निचनोदास्यसिंयद्वातेकृतःक्षयोमातुरस्याउपस्थउपस्थानेऽग्निरितिशाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १८ ॥ देवेभ्योव
नस्पतेहवींषिहिरण्यपर्णप्रदिवस्तेअर्थ । प्रदक्षिणिद्रंशनयानियूयंक्रतस्यवक्षिपथिभीरजिष्ठैः । देवेभ्योवनस्पतेहवींषि
हिरण्यपर्णक्रतपर्णापिवोपमार्थेस्याद्धिरण्यवर्णपर्णोतिप्रदिवस्तेअर्थपुराणस्तेसोऽर्थीयतेप्रब्रूमौयज्ञस्यवहपथिभीरजिष्ठैर्क
जुतमैरजस्वलतमैस्तपिष्ठतमैरितिवातस्यैषापराभवति ॥ १९ ॥ वनस्पतेरशनयानियूयंपिष्टतमयावयुनानिविद्वान् ।
वहदेवत्रादिधिषोहवींषिप्रचंदातारममृतेषुवोचः । वनस्पतेरशनयानियूयंसुरूपतमयावयुनानिविद्वान्प्रज्ञानानिप्र
जानन्वहदेवान्यज्ञेदानुहवींषिप्रब्रूहिचदातारममृतेषुदेवेषुस्वाहाकृतयःस्वाहेत्येतत्सुआहेतिवास्वावागाहेतिवास्वंप्राहे
तिवास्वाहुतंहविर्जुहोतीतिवातासामेषाभवति ॥ २० ॥ सद्योजातोव्यमिमीतयज्ञमग्निदेवानामभवत्पुरोगाः । अस्य
होतुःप्रदिश्यतस्यवाचिस्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाः । सद्योजायमानोनिरमिमीतयज्ञमग्निदेवानामभवत्पुरोगाम्यस्यहो
तुःप्रदिश्यतस्यवाच्यास्यैस्वाहाकृतंहविरदन्तुदेवायजंतीतीमाआग्नीदेवताअनुक्तांतांअथकिंदेवताःप्रयाजानुयाजाआ

प्रेयाइत्येके ॥ २१ ॥ प्रयाजान्मेअनुयाजांश्चकेवलानूर्जस्वन्तंहविषोदत्तभागं । घृतंचापांपुरुषंचौषधीनामग्नेश्चदीर्घ
मायुरस्तुदेवाः । तवंप्रयाजाअनुयाजाश्चकेवलानूर्जस्वन्तोहविषःसंतुभागाः । तवाग्नेयज्ञोऽयमस्तुसर्वस्तुभ्यनमंतांप्रदि
शुश्चतस्रः । आग्नेयावैप्रयाजाआग्नेयाअनुयाजाइतिचब्राह्मणंछन्दोदेवताइत्यपरंछन्दांसिवैप्रयाजाश्छन्दांस्यनुयाजाइ
तिचब्राह्मणमृतुदेवताइत्यपरंमृतवोवैप्रयाजाऋतवोऽनुयाजाइतिचब्राह्मणंपशुदेवताइत्यपरंपशवोवैप्रयाजाःपशवोऽ
नुयाजाइतिचब्राह्मणंप्राणदेवताइत्यपरंप्राणावैप्रयाजाःप्राणावानुयाजाइतिचब्राह्मणमात्मदेवताइत्यपरमात्मावैप्र
याजाआत्मावानुयाजाइतिचब्राह्मणमाग्नेयाइतितुस्थितिर्भक्तिमात्रमितरत्किमर्थपुनरिदमुच्यतेयस्यैदेवतायैहविर्गृ
हीतंस्यात्तामनसाध्यायेद्वषट्कारिष्यन्नितिहविज्ञायतेतान्येतान्येकादशाग्नीसूक्तानितेषांवासिष्ठमात्रेयंवाध्यश्वंगात्समद
मितिनाराशंसवन्तिमैधातिथिर्दैर्घतमसंप्रैषिकमित्युभयवन्त्यतोऽन्यानिनूनपात्वंतितनूनपात्वंति ॥ २२ ॥ (द्रविणो
दाःकस्माद्द्रविणोदाद्रविणसोमेद्यंतुतेऽथातआप्रियःसमिद्धोअद्यतनूनपांभराशंसस्याजुहानःप्राचीनंव्यचत्वतीरासु
ष्वयंतीदैव्याहोतारानोयज्ञंयइमेआविष्टोवनस्पतिरुपावसृजांजंतिदेवेभ्योवनस्पतेवनस्पतेरशनयानियूयसद्योजातः
प्रयाजान्मेद्वाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ ॥ अथयानिपृथिव्यायतनानिसत्त्वानिस्तुतिलभंतैतान्यतोऽनुक्रमिष्यामस्तेषामश्वःप्रथमागामीभवंत्यश्वो
व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ अश्वोवोह्वासुखंरथंहसनामुपमंत्रिणः । शेपोरोमण्वन्तांभेदौवारिन्मंडूकइच्छ
तीद्रायेदोपरिस्त्रव । अश्वोवोह्वासुखंवोह्वारथंवोह्वासुखमितिकल्याणनामकल्याणंपुण्यंसुहितंभवतिसुहितंगम्यतीति
वाहसैतावापातावापालयितावाशेपमृच्छतीतिवारिवारयतिमानोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २ ॥ मानोमित्रोवरुणो
अर्यमायुरिंद्रंभुश्रामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि । यद्वाजिनोदेवैर्जातस्य
सप्तैःसरणस्यप्रवक्ष्यामोयज्ञेविदथेवीर्याणिमानस्त्वंमित्रश्चवरुणश्चार्थमाचायुश्चवायुरयनंइंद्रश्चोरुक्षणंक्रभूणांराजेति
वामरुतश्चपरिख्यन्छकुनिःशक्नोत्युन्नेतुमात्मानंशक्नोतिनदितुमितिवाशक्नोति तकिंतुमितिवांसर्वतःशंकरोऽस्त्वितिवा
शक्नोतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ३ ॥ कर्निकदज्जनुषंप्रब्रुवाणइयंतिवाचमरितेवनावम् ॥ सुमंगलश्चशकुनेभवासिमात्वाका
चिदभिभाविष्याविदत् । न्यक्रंदीजन्मप्रब्रुवाणोयथास्यशब्दस्तथानामेरयतिवाचमीरयितेवनावंसुमंगलश्चशकुने
भवकल्याणमंगलौमंगलगिरतेर्गुणात्यर्थेगिरत्यनर्थानितिवांगलमंगवन्मज्जयतिपापकमितिनैरुक्तामागच्छवितिवा
माचत्वाकाचिदभिभूतिःसर्वतोविदद्भृत्समदमर्थमभ्युत्थितं कपिंजलोऽभिववाशेतदभिवादिन्येषगर्भवति ॥ ४ ॥ भद्रं
वददक्षिणतोभद्रमुत्तरतोवद । भद्रंपुरस्तांशोवदभद्रंपश्चात्कपिंजल । इतिसानिगदव्याख्यातागृत्समदोगृत्समदनौ

गृत्सइतिमेधाविनामगृणातेःस्तुतिकर्मणोमंडूकामज्जुकामज्जान्मदतेर्वाभोदतिकर्मणोमंदतेर्वातृसिकर्मणोमंडयतेरि
तिवैयाकरणामंडणामोकइतिवामंडोमदेर्वाभुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ५ ॥ संवत्सरंशिश्यानाब्राह्मणाप्रतचारिणः ।
वाचंपर्जन्यजिन्वतांप्रमंडूकाअवादिषुः । संवत्सरंशिश्यानाब्राह्मणाप्रतचारिणोऽब्रुवाणाअपिवोपमार्थस्याद्वाह्मणाइ
वप्रतचारिणइतिवाचंपर्जन्यप्रीतांप्रावादिषुर्मंडूकावसिष्ठोवर्षकामःपर्जन्यंतुष्टावतंमंडूकाअन्वमोदंतंसमंडूकाननुमोद
मानान्दृष्टातुष्टावतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ ६ ॥ उपप्लवदमंडूकिवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यप्लवस्वनिगृह्यचतुरः
पुरः । इतिसानिगदव्याख्याताऽक्षाअश्रुवतएनानितिवाभ्यश्रुवतएभिरितिवातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ प्रावेपामाबृह
तोमादयंतिप्रवातेजाइरिणेवर्षतानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षोविभीदकोजागृविर्मह्यमच्छान् । प्रवेपिणोमामहतो
विभीदकस्यफलानिमादयंतिप्रवातेजाःप्रवणेजाइरिणेवर्तमानाऽइरिणंनिर्ऋणमृणातेरपार्णंभवत्यपरताअस्मादोषधयइ
तिवा । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षः । मौजवतोमूजवतिजातोमूजवान्पर्वतोमुंजवान्मुंजोविमुच्यतइषीकयैषीकेषतेर्गति
कर्मणइयमपीतरेषीकैतस्मादेवविभीदकोविभेदनाजागृविर्जागरणान्मह्यमचच्छदप्रशंसत्येनान्प्रथमयानिंदत्युत्तरा
भिर्ऋषेरक्षपरिघ्नस्यैतदार्पवेदयंतंप्रावाणोहन्तेर्वागृणातेर्वागृह्णातेर्वातेषामेषाभवति ॥ ८ ॥ प्रैतेवदन्तुप्रवयंवदामग्रा
वभ्योवाचंवदतवदस्यः । यदद्रयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंघोषंभरथैर्द्रायसोमिनः । प्रवदंत्वेतेप्रवदामवयंप्रावभ्यो

वाचंवदतवदस्योयदद्रयःपर्वताअदरणीयाःसहसोममाशवःक्षिप्रकारिणःश्लोकःशृणोतेर्घोषोघुष्यतेःसोमिनोयूयंस्ये
तिवासोमिनोगृहेष्वितिवायेननराःप्रशस्यंतैसनाराशंसोमंत्रस्तस्यैषाभवति ॥ ९ ॥ अमंदान्तस्तोमान्प्रभरेमनीषासिंधाव
धिक्षियतोभाव्यस्य । योमेसहस्रममिमीतसवान्तूतोराजाश्रवश्च्छमानः । अमंदान्तस्तोमानबालिशाननल्पान्वाबालो
बलवर्तीभर्तव्योभवत्यंबास्माअलंभवतीतिवांबासैबलंभवतीतिवांबलोवाप्रतिषेधव्यवहितःप्रभरेमनीषयामनसईषया
स्तुत्याप्रज्ञयावासिंधावधिनिसतोभावयव्यस्यराज्ञोयोमेसहस्रंनिरमिमीतसवान्तूतोराजातूर्णइतिवात्वरमाणइति
वांप्रशंसामिच्छमानः ॥ १० ॥ यज्ञसंयोगाद्राजास्तुतिंलभेतराजसंयोगाद्युद्धोपकरणानितेषांरथःप्रथमागामीभवति
रथोरंहतेर्गतिकर्मणःस्थिरतेर्वास्याद्विपरीतस्यरममाणोऽस्मिंस्तिष्ठतीतिवारपतेर्वारसतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ११ ॥ वनं
स्पतेवीडुंगोहिभूयाअस्मत्सखाप्रतरणःसुवीरः । गोभिःसन्नद्धोअसिवीळयस्वास्थातातेजयतुजेत्वानि । वनस्पतेहृदां
गोहिभवास्मत्सखाप्रतरणःसुवीरःकल्याणवीरोगोभिःसंनद्धोअसिवीळयस्वेतिसंस्तंभस्वास्थातातेजयतुजेतव्यानिंदु
भिरितिशब्दानुकरणंदुमोभिन्नइतिवांदुंदुभ्यतेर्वास्याच्छब्दकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ उपश्वासयपृथिवीमुतद्यांपुं
रुत्रातेमनुतांविष्ठितंजगत् । सदुंदुभेसजूरिंद्रेणदेवैर्दूराहवीयोअपसेधशत्रून् । उपश्वासयपृथिवींचदिवंचबहुधातेघोषं
मन्यतांविष्ठितंस्थावरंजंगमंचयत्सदुंदुभेसहजोषणइंद्रेणचदेवैश्चदूराहूरतरमपसेधशत्रूनिषुधिरिषूणांनिधानंतस्यैषाभ

वति ॥ १३ ॥ बहूनां पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्चाकृणोति समना वगत्य । इषुधिः संकाः पृतनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जय
ति प्रसूतः । बहूनां पिता बहुरस्य पुत्र इतीषूनभिप्रेत्य प्रस्मयत इवापात्रियमाणः शब्दानुकरणं वा संकाः संचेतैः संपूर्वाद्वा
किरतैः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूत इति व्याख्यातं हस्तघ्नो हस्ते हन्यते तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं
ज्याया हेति परिबाधमानः । हस्तघ्नो विश्वावयुनां निविद्वान्पुमान्पुमां संपरिपातु विश्वतः । अहिरिव भोगैः परिवेष्टयति
बाहुं ज्याया वधात्परित्रायमाणो हस्तघ्नः सर्वाणि प्रज्ञानानि प्रजानं न्पुमान्पुरुमना भवति पुंसतेर्वाभीशवो व्याख्यातास्तेषा
मेषा भवति ॥ १५ ॥ रथेति षष्ठयति वाजिनः पुरोयत्रयत्रकामयते सुषारथिः । अभीशूनां महिमानं पनायतु मनः पश्चा
दनुयच्छंति रश्मयः । रथेति षष्ठयति वाजिनः पुरस्तात्सतोयत्रयत्रकामयते सुषारथिः कल्याणसारथिरभीशूनां महि
मानं पूजयामि मनः पश्चात्सतोऽनुयच्छंति रश्मयो धनुर्धन्वतेर्गतिकर्मणो वधकर्मणो वा धन्वंत्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति
॥ १६ ॥ धन्वंनागाधन्वंनाजिजयेम धन्वंनातीत्राः समदौ जयेम । धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वंना सर्वाः प्रदिशो
जयेम । इति सानिगदव्याख्याता समदः समदो वाक्तेः समदो वा मदते ज्याजयते वा जिनाते वा प्रजावयतीषूनि ति वा तस्या
एषा भवति ॥ १७ ॥ वक्ष्यंती वेदागनीगंति कर्णं प्रियं सखायं परिष्वज्जाना । योषे वशिं क्ते वितताधि धन्वन्त्या इयं समने
पारयंती । वक्ष्यंती वागच्छति कर्णं प्रियमिव सखायमिषुं परिष्वजमाना योषे वशिं क्ते शब्दं करोति वितताधि धनुर्षिज्येयं स

मने संग्रामे पारयंती पारं नयंती पुंरीपतेर्गतिकर्मणो वधकर्मणो वा तस्यैषा भवति ॥ १८ ॥ सुपर्णवस्ते मृगो अस्यादंतो गो
भिः संनद्धा पतति प्रसूता । यत्रानरः संचविचद्रवंति तत्रास्मभ्यमिषवः शर्मयंसन् । सुपर्णवस्त इति वाजानभिप्रेत्य मृग
मयोऽस्यादंतो मृगयते वा गोभिः संनद्धा पतति प्रसूतेति व्याख्यातं यत्र नराः सद्रवंति च विद्रवंति च तत्रास्मभ्यमिषवः शर्म
यच्छंतु शरणं संग्रामेष्वश्वजनीं कशेत्याहुः कशाप्रकाशयति भयमश्वार्यं कृष्यते वा णूभावाद्वा कपुनः प्रकाशयत्यर्थान्त्वश
याक्रोशते वा श्वकशया एषा भवति ॥ १९ ॥ आजघंति सान्वेषां जघनाऽउपजिघ्रते । अश्वजनिप्रचेतसोऽश्वान्तसमत्सु
चोदय । आजघंतिसान्वेषां सरणानि सक्थीनि सक्थि सचते रासक्तोऽस्मिन्कायौ जघनानि चोपघ्नति जघनं जघन्यते
रश्वजनिप्रचेतसः प्रवृद्धचेतसोऽश्वान्तसमत्सु समरणेषु संग्रामेषु चोदयोलूखलमुरुकरं वोर्करं वोर्ध्वखं वोरुमे कुर्वित्यब्रवी
त्तदुलूखलमभवदुरुकरं चैतदुलूखलमित्याचक्षते परोक्षेणेति च ब्राह्मणं तस्यैषा भवति ॥ २० ॥ यच्चिद्धित्वंगहेगृहउलू
खलकयुज्यसे । दहद्युमत्तमं वदजयंतामिव दुंदुभिः । इति सानिगदव्याख्याता ॥ २१ ॥ वृषभः प्रजां वर्षतीति वाति बृह
तिरेत इति वाति वृषभकर्मा वर्षणां वृषभस्तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ न्यक्रंदयन्नपयंत एनममैहयन् वृषभं मध्य आजैः । तेन सूभं
वंशत वत्सहस्रंगवां मुद्गलः प्रधने जिगाय । न्यक्रंदयन्नपयंत एनमिति व्याख्यातं ममेहयन् वृषभं मध्य आजैराजयनस्याज
वनस्येति वा तेन तं सूभं वराजानं भवति रत्तिकर्मां तद्वासूभवं सहस्रंगवां मुद्गलः प्रधने जिगाय प्रधन इति संग्रामनामप्रकीर्णा

न्यस्मिन्धनानि भवन्ति दुष्पणोद्भूतमयोधनस्तत्रेति हासमाचक्षते मुद्गलोभार्म्यश्वक्रषिर्वृषभंच दुष्पणंच युक्त्वासंग्रामे व्यवहृत्याजिजिगायतदभिवादिन्येषा भवति ॥ २३ ॥ इमंतं पश्य वृषभस्य युजंकाष्ठायामध्ये दुष्पणं शयानं । येन जिगायशतवत्सहस्रं गवांमुद्गलः पृतनाज्येषु । इमंतं पश्य वृषभस्य सहयुजंकाष्ठायामध्ये दुष्पणं शयानं येन जिगायशतवत्सहस्रं गवांमुद्गलः पृतनाज्येषु पृतनाज्यमिति संग्रामनामं पृतनानामजनाद्वाजयनाद्वा मुद्गलो मुद्गवान्मुद्गगिलोवांमदनं गिलतीति वा मदं गिलोवामुदं गिलोवांभार्म्यश्वोभृम्यश्वस्य पुत्रोभृम्यश्वोभृमयोऽस्याश्वा अश्वभरणाद्वा पितुरित्यन्ननामं पातेर्वापि बतेर्वाप्यायतेर्वातस्यैषा भवति ॥ २४ ॥ पितुं तु स्तोत्रं महो धर्माणं तर्विषी । यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् । तं पितुं स्तौमि महतो धारयितारं बलस्य तविषीति बलनामं तव तेर्वावृद्धि कर्मणो यस्य त्रितो जसा बलेन त्रितस्त्रिस्थानं इंद्रो वृत्रं विपर्वणं व्यर्दयति नद्यो व्याख्यातास्तासामेषा भवति ॥ २५ ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रिस्तोमं स च तापरुष्ण्या । असिक्न्यामं रुद्धं धेवितस्तया जीर्णीयैश्शृणु ह्यासुषोमया । इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रिपरुष्णिस्तोममासेवध्वमसिक्न्याचसहमरुद्धं धेवितस्तया चार्जीकीयं आशृणु हिसुषोमया चेति समस्तार्थोऽथैकपदनिरुक्तं गंगागमनाद्यमुना प्रयुवतोगच्छतीति वा प्रयुवितं गच्छतीति वा सरस्वती सरइत्युदकनामं स तं स्तद्वती शुतुद्री शुद्राविणी क्षिप्रद्राविण्या शुतुन्नेव द्रवतीति वेरावती परुष्णीत्याहुः पर्ववती भास्वती कुटिलगामिन्यसिक्न्यशुक्लासितासितमिति वर्णनामं तत्प्रतिषेधोऽसितं मरुद्धधाः

सर्वावद्यो मरुत एनावर्धयंति वितस्ता विदग्धा विवृद्धा महाकूलार्जीकीया विपाळित्याहुर्ऋजीकप्रभवावर्जुगामिनीवा विपाड्वापटनाद्वा विपाशनाद्वा विप्रापणाद्वा पाशा अस्यां व्यपाश्यंत वसिष्ठस्य मुर्मूर्षतस्तस्माद्विपाळुच्यते पूर्वमासीदुरुजिरासु शोमासिधुर्यदेनामभिप्रसुवंति नद्यः सिंधुः स्यंदनादापामो ते तस्मात्सामेषा भवति ॥ २६ ॥ आपो हिष्ठा मयोभुवस्तान ऊर्जे दधातन । महेरणा यचक्षसे । आपो हि स्थसु खभुवस्तानोऽन्नायधत्तं महते च नोरणाय रमणीया यचदर्शना यौषधय ओषधयंतीति वैषत्येनाधयंतीति वा दोषं धयंतीति वा तासामेषा भवति ॥ २७ ॥ या ओषधीः पूर्वाजा ता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा । मने नु बभ्रूणां महं शतं धामानि सप्त च । या ओषधयः पूर्वाजा ता देवेभ्यस्त्रीणियुगानि पुरा मन्ये नु तद्वभ्रूणां महं बभ्रुवर्णानां हरणानां भरणानां मिति वा शतं धामानि सप्त चेति धामानि त्रयाणि भवन्ति स्थानानि नामानि जन्मानां तं जन्मान्यत्राभिप्रेतानि सप्त शतं पुरुषस्य मर्मणां तेष्वेनादधतीति वारात्रिव्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २८ ॥ आरात्रिपाथि वंरजः पितरः प्रायुधामभिः । दिवः सदां सिबृहती वि तिष्ठ स आत्वेषं वर्तते तमः । आपूपुरस्त्वं रात्रिपाथि वंरजः स्थानैर्मध्यमस्य दिवः सदां सिबृहती महती वि तिष्ठ स आवर्तते त्वेषं तमोरजोऽरण्यान्यरण्यास्य पत्न्यरण्यामपाणी ग्रामादरमणं भवतीति वा तस्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अरण्यान्यरण्यान्यसौ याप्रे वनश्यसि । कथाग्रामं न पृच्छसि न त्वाभीर्विदती वेतीवः परिभयाथे

वाश्रद्धाश्रद्धानां तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया हूयते हविः । श्रद्धां भगस्य मूर्धनि वचसा वेद
यामसि । श्रद्धयाग्निः साधु समिध्यते श्रद्धया हविः साधु हूयते श्रद्धां भगस्य भागधेयस्य मूर्धनि प्रधानां गेव चनेना वेदयामः
पृथिवी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥ स्योना पृथिवि भवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानः शर्मसप्रथः । सुखानः
पृथिवि भवानृक्षरानिवेशन्यृक्षरः कण्टककृच्छतेः कंटकः कंतपो वा कृततेर्वा कंटतेर्वा स्याद्गतिकर्मण उद्गततमो भवति यच्छ
नः शर्मयच्छंतु शरणं सर्वतः पृथ्व्या व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३२ ॥ अमीषां चित्तं प्रतिलोभयंती गृहाणां गान्यप्ये
परेहि । अभिप्रेहि निर्देहहृत्सुशोकैरंधेना मित्रास्तमसासंचतां । अमीषां चित्तानि प्रज्ञानानि प्रतिलोभयमाना गृहाणां
गान्यप्येपरेह्यभिप्रेहि निर्देहैषां हृदयानि शोकैरंधेना मित्रास्तमसासंसेव्यं तामग्राप्यग्नेः पत्नी तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥
इहेंद्राणीमुपह्वयेवरुणानि स्वस्तये । अग्रायी सोमपीतये । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ ३४ ॥ अथातोऽष्टौ द्वंद्वान्यु
लूखलमुसलै उलूखलं व्याख्यातं मुसलं मुहुः सरंतयोरेषा भवति ॥ ३५ ॥ आयुर्जीवां जसा तमाता ह्युच्चा विजर्भृतः ।
हरी इवां धांसि बप्सता । आयष्ट्ये अग्नानां संभक्तमैते ह्युच्चा विहियेते हरी इवान्नानि भुंजाने हविर्धाने हविषां निधाने तयो
रेषा भवति ॥ ३६ ॥ आवां मुपस्थं मद्रुहा देवाः सीदंतु यज्ञियाः । इहाद्य सोमपीतये । आसीदंतु वा मुपस्थ उपस्थानं मद्रो
ग्यव्ये इति वा यज्ञिया देवा यज्ञसंपादिन इहाद्य सोमपानाय चावा पृथिव्या व्याख्यातं तयोरेषा भवति ॥ ३७ ॥ द्यावां

नः पृथिवी इमं सिध्मद्यदिविस्पृशं । यज्ञं देवेषु यच्छतां । द्यावा पृथिव्या न इमं साधनमद्यदिविस्पृशं यज्ञं देवेषु नियच्छतां
विपाद्छुतुद्वौ व्याख्यातं तयोरेषा भवति ॥ ३८ ॥ प्रपर्वतानामुशुती उपस्थादश्वे इव विषिते हासमाने । गावेषु भ्रेमा
तरारिहाणं विपाद्छुतुद्वीपयसाजवेते । पर्वतानामुपस्थादुपस्थानां दुशत्यौ कामयमाने अश्वे इव विमुक्ते इति वा विषण्णे इ
ति वा हासमाने हासतिः स्पर्धायां हर्षमाणे वा गावा विवशु भ्रेमो भने मातरौ सरिहाणं विपाद्छुतुद्वौ पथसाप्रजवेते आलीं अ
र्तन्यौ वारण्यौ वारिष्यौ वा तयोरेषा भवति ॥ ३९ ॥ ते आचरंती समने वयोषामाते वपुत्रं विभृता मुपस्थे । अपशत्रून् वि
ध्यतां संविदाने आलीं इमे विस्फुरंतीं अमित्रान् । ते आचरंती समनसा विवयोषेमाते वपुत्रं विभृता मुपस्थ उपस्थानेऽप वि
ध्यतां शत्रून् संविदाने आर्क्या विमे विघ्नत्यावमित्रान्छुनासीरौ शुनो वायुः शुएत्यंतरिक्षे सीर आदित्यः सरणां तयोरेषा भव
ति ॥ ४० ॥ शुनां सीरा विमां वा चैजुपेथां यद्विचक्रथुः पर्यः । तेनेमा मुपसंचतं । इतिसानिगदव्याख्याता देवी जो
ष्टी देव्यौ जोषयिष्यौ द्यावा पृथिव्या वितिवां हारात्रे इति वा सस्यं च समाचेति कात्थक्यस्तयोरेषां प्रैषो भवति ॥ ४१ ॥
देवी जोष्टी वसुधितृतीयो रन्याघाद्वेषां सियुवदान्या वक्षद्वसुवार्यां णियजमानाय वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज । देवी जो
ष्टी देव्यौ जोषयिष्यौ वसुधितृतीयो रन्याघानि द्वेषां स्ववयावयत्यावहत्यन्या वसूनि वरणीयानि यजमानाय व
सुवननाय च वसुधानाय च वीतां पिबेतां कामयेतां वा यजेतिसंप्रैषो देवी ऊर्जा हुती देव्या ऊर्जा हान्यौ द्यावा पृथिव्या वितिवा

वाश्रद्धाश्रद्धानात्तस्याएषाभवति ॥ ३० ॥ श्रद्धयाग्निःसमिध्यतेश्रद्धयाह्वयतेहविः । श्रद्धांभगस्यमूर्धनिवचसावेद
यामसि । श्रद्धयाग्निःसाधुसमिध्यतेश्रद्धयाहविःसाधुह्वयतेश्रद्धांभगस्यभागधेयस्यमूर्धनिप्रधानांगेवचनेनावेदयामः
पृथिवीव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३१ ॥ स्योनापृथिविभवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानःशर्मसप्रथः । सुखानः
पृथिविभवानृक्षरानिवेशन्यृक्षरःकण्टकःकृच्छतेःकंटकःकंतपोवाकृततेर्वाकंटतेर्वास्याद्गतिकर्मणउद्गततमोभवतियच्छ
नःशर्मयच्छंतुशरणंसर्वतःपृथ्व्याव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३२ ॥ अमीषांचित्तंप्रतिलोभयतीगृहाणांगान्यप्वे
परैहि । अभिप्रेहिनिर्देहहृत्सुशोकैरंधेनामित्रास्तमसासचंतां । अमीषांचित्तानिप्रज्ञानानिप्रतिलोभयमानागृहाणां
गान्यप्वेपरैह्यभिप्रेहिनिर्देहैषांहृदयानिशोकैरंधेनामित्रास्तमसासंसेव्यंतामग्राय्यग्नेःपत्नीतस्याएषाभवति ॥ ३३ ॥
इहेंद्राणीमुपह्वयेवरुणानींस्वस्तये । अग्रायींसोमपीतये । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ ३४ ॥ अथातोऽष्टौद्वंद्वान्यु
लूखलमुसलैःउलूखलंव्याख्यातमुसलंमुहुःसरंतयोरेषाभवति ॥ ३५ ॥ आयुर्जीवांजसातमाताह्युच्चाविजर्भतः ।
हरीइवांधांसिबर्षता । आयष्टव्येअन्नानांसंभक्तममेतेह्युच्चैर्विंह्रियेतैहरीइवान्नानिभुंजानेहविर्धानेहविषांनिधानेतयो
रेषाभवति ॥ ३६ ॥ आवांमुपस्थमद्रुहादेवाःसीदंतुयज्ञियाः । इहाद्यसोमपीतये । आसीदंतुवामुपस्थउपस्थानमद्रो
मध्वेइतिवायज्ञियादेवायज्ञसंपादिनइहाद्यसोमपानार्थद्यावापृथिव्याव्याख्यातैतयोरेषाभवति ॥ ३७ ॥ द्यावा

नःपृथिवीइमंसिध्रमद्यदिविस्पृशं । युजंदेवेषुयच्छतां । द्यावापृथिव्यौनइमंसाधनमद्यदिविस्पृशंयजंदेवेषुनियच्छतां
विपादछुतुद्वौव्याख्यातैतयोरेषाभवति ॥ ३८ ॥ प्रपर्वतानामुशतीउपस्थादश्वेइवविषितेहासमाने । गावेषुश्वेमा
तरारिहाणंविपादछुतुद्वीपर्यसाजवेते । पर्वतानामुपस्थादुपस्थानादुशत्यौकामयमानेअश्वेइवविमुक्तेइतिवाविषण्णेइ
तिवाहासमानेहासतिःस्पर्धायांहर्षमाणेवांगावाविवशुश्वेशोभनेमातरौसरिहाणंविपादछुतुद्वौपयसाप्रजवेतैआर्लीअ
र्तन्यौवारण्यौवारिषण्यौवातयोरेषाभवति ॥ ३९ ॥ तेआचरंतीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभृतामुपस्थे । अपशत्रून्वि
ध्यतांसंविदानेआर्लीइमेविस्फुरंतीअमित्रान् । तेआचरंत्यौसमनसाविवयोषेमातेवपुत्रंविभृतामुपस्थउपस्थानेऽपवि
ध्यतांशत्रून्संविदानेआर्ल्याविमेविघ्नत्यावमित्रान्छुनासीरौशुनोवायुःशुएत्यंतरिक्षेसीरआदित्यःसरणात्तयोरेषाभव
ति ॥ ४० ॥ शुनासीराविमांवाचंजुषेथांयद्विविचक्रधुःपर्यः । तेनेमामुपसिंचतं । इतिसानिगदव्याख्यातादेवीजो
ष्ट्रीदेव्यौजोषयित्र्यौद्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवासस्यंचसमाचेतिकात्यक्यस्तयोरेषसंप्रैषोभवति ॥ ४१ ॥
देवीजोष्ट्रीवसुधित्तीयोरन्याघाद्वेषांसियुयवदान्यावक्षद्वसुवार्याणियजमानायवसुवनेवसुधेयस्यवीतांयज । देवीजो
ष्ट्रीदेव्यौजोषयित्र्यौवसुधित्विसुधान्यौययोरन्याघानिद्वेषांस्यवयावयत्यावहत्यन्यावसुनिवरणीयानियजमानार्थव
सुवननायचवसुधानायचवीतांपिबेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषांदेवीऊर्जाहुतीदेव्याऊर्जाहान्यौद्यावापृथिव्यावितिवा

होरात्रे इति वासस्य च समाचेति कात्थव्यस्तयोरेष संप्रैषो भवति ॥ ४२ ॥ देवी ऊर्जा हुती इषमूर्जं मन्यावक्षत्सग्धिसपीति
मन्यानवेन पूर्वदयमानाः स्यामपुराणे ननवंतामूर्जमूर्जा हुती ऊर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज । देवी ऊर्जा हु
ती देव्या ऊर्जा ह्या न्यावसं चरसंचावहत्यावहत्या न्यासहजग्धिसहपीति चान्यानेन पूर्वदयमानाः स्यामपुराणे ननवंता
मूर्जमूर्जा हुती ऊर्जयमाने अधातां वसुवननाय च वसुधानाय च वीतां पिबेतां कामयेतां वायजेतिसंप्रैषो यजेतिसंप्रैषः ॥ ४३ ॥
(अथयान्यश्वोवोहमानो मित्रः कनिकदं द्रवदसंवत्सरमुपप्लवदप्रावेपाः प्रैतेव दंत्वमंदान्यज्ञसंयोगाद्वनस्पत उपश्वा
सयबह्वीनामहिरिव भोगैरथेतिष्ठन्धन्वनागावक्ष्यंती वसुपर्णवस्त आजघंति यच्चिद्वित्वं वृषभोन्यक्रंदयन्निमंतं पितुं न्विमं
मआपो हिंया ओषधीरा रात्र्यरण्यानि श्रद्धया स्योनामीषां मिहेंद्राणीमथातोष्ट्रावायजी आवा मुपस्थं घावानः प्रपर्वतानां ते
आचरंतीं शुनासीरौ देवीजोष्ट्रीं देवी ऊर्जा हुती त्रिचत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तरपट्टे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

ॐ ॥ अथातो मध्यस्थाना देवतास्तासां वायुः प्रथमा गामी भवति वायुर्वतेर्वेतेर्वा स्याद्गतिकर्मण एतेरिति स्थौलाष्टी वि
रनर्थको वकारस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ वायवायाहि दर्शते मे सोमा अरंकृताः । तेषां पाहि श्रुधी हव । वायवायाहि दर्शनी
ये मे सोमा अरंकृत अलंकृता स्तेषां पिब शृणु नो हानमिति कर्मण्यमध्यमा देवमवक्ष्यं तस्यैषा परा भवति ॥ २ ॥ आसस्त्राणा
सः शवसानमच्छेद्रं सुचक्रैर्य्यासो अश्वाः । अभिश्रवः क्रज्यं तोव हेयुर्नूचिन्नुवायोरमृतं मिदस्येत् । आसस्त्रां सोऽभिवलाय

मानमिंद्रं कल्याणचक्रैरथेयोगार्यरय्या अश्वारथस्य वोह्वारं क्रज्यं तक्रजुगामिनोऽन्नमभिवहेयुर्नवंचपुराणं च श्रव इत्यन्न
नामं श्रूयत इति सतो वायोश्चास्य भक्षो यथानविदस्येदितींद्रप्रधानेत्येकेनैघंडुं कं वायुकर्मो भयप्रधानेत्यपरं वरुणो वृणोती
तिसतस्तस्यैषा भवति ॥ ३ ॥ नीचीनवारं वरुणः कवंधं प्रसंसर्जरोदसी अंतरिक्षं । तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वनं वृष्टिर्व्युन
त्तिभूम । नीचीनवारं वरुणः कवंधं मेघैकवनमुदकं भवति तदस्मिन्धीयत उदकमपिकवंधमुच्यते बंधिरनिभृतत्वेकमनि
भृतं च प्रसृजतिं घावापृथिव्यौ चांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सर्वस्य भुवनस्य राजाय वमिव वृष्टिर्व्युनत्तिभूमिं तस्यैषा परा भवति
॥ ४ ॥ तमूषसमना गिरापिदृणां च मनमभिः । नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्यः सिंधूनामुपोदये सप्तस्वसासमं ध्यमोन भैतामन्य
केसमे । तंस्वभिष्टौमिसमानया गिरा गीत्यास्तुत्यापिदृणां च मननीयैः स्तोमैर्नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्ऋषिर्नाभाको बभूवयः
स्यंदमानानां मासामपामुपोदये सप्तस्वसारमेनमाहं वाग्भिः समध्यम इति निरुच्यतेऽथैष एव भवति । नभैतामन्यकेसमे ।
माभूवन्नन्यकेसर्वे येनोद्विषंति दुर्धियः पापधियः पापसंकल्पा रुद्रोरौ तीतिसतोरोरुयमाणो द्रवतीति वारोदयते वीर्यदरुद
त्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति काठकैयदरोदीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति हारिद्रविकैतस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ इमारुद्राय दृढधन्वने गिरः
क्षिप्रेष वेदे वायस्वधात्रे । अषाह्याय सहमानाय वेधसेति गमयुधाय भरताशृणोतुनः । इमारुद्राय दृढधन्वने गिरः क्षिप्रेष
वेदे वाया न्नवतेऽषाढायान्यैः सहमानाय विधात्रेति गमयुधाय भरताशृणोतुनस्तिग्मं ते जते रुत्साहकर्मण आयुधमायोधना

तस्यैषापराभवति ॥ ६ ॥ यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिदिवोऽधिदिद्युदयतेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्ष्मयाचरतिक्ष्मापृथिवी
स्तोकेषुतनयेषुरीरिषः । यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिदिवोऽधिदिद्युदयतेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्ष्मयाचरतिक्ष्मापृथिवी
तस्यांचरतितयाचरतिविक्ष्मापयंतीचरतीतिवांपरिवृणकुनःसांसहस्रंतेस्वाप्तवचनभैषज्यानिमानस्त्वंपुत्रेषुचपौत्रेषुच
रीरिषस्तोकेतुद्यतेस्तनयंतनोतेरग्निरपिरुद्रउच्यतेतस्यैषाभवति ॥ ७ ॥ जराबोधतद्विविद्धिविशेषिशेषयज्ञियाय । स्तोमं
रुद्रायदृशीकं । जरास्तुतिर्जरतेःस्तुतिकर्मणस्तांबोधतयाबोधयितरितिवातद्विविद्धितत्कुरुमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजना
यस्तोमंरुद्रायदर्शनीयमिंद्रइरांहणातीतिवैरांददातीतिवैरांदधातीतिवैरांदारयतइतिवैरांधारयतइतिवैदवेद्रवतीतिवै
दौरमतइतिवैधेभूवानीतिवातद्यदेनंप्राणैःसमैधैस्तदिंद्रस्त्वमिति विज्ञायतइदंकरणादित्याग्रायणइदंदर्शनादित्यौप
मन्यवइदतेवैश्वर्यकर्मणइच्छत्राणांदारयितावाद्रावयितावांदरयिताचयज्वनीतस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ अर्दद्रुत्समसृ
जोविस्वानित्वमर्णवान्बद्धधानांऽअरम्णाः । महान्तमिंद्रपर्वतंविद्यद्वःसृजोविधाराअवदानुबहन् । अहणाउत्समुत्स
उत्सरणाद्दोत्सदनाद्दोत्स्यंदनाद्दोनत्तेर्वाव्यसृजोऽस्यस्वानित्वमर्णवानर्णस्वतएतान्माध्यमिकान्त्संस्त्यायान्वाबध्यमा
नानरम्णारम्णातिःसंयमनकर्माविसर्जनकर्मावामहान्तमिंद्रपर्वतंमेधयद्ववृणोर्व्यसृजोऽस्यधाराअवहन्नेनदानवदानक
र्माणंतस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ योजातएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्क्रतुनापर्यभूषत् । यस्यशुष्माद्दोदसीअभ्यसे

तान्मुष्णस्यमहासर्जनासइंद्रः । योजायमानएवप्रथमोमनस्वीदेवोदेवान्क्रतुनाकर्मणापर्यभवंत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षदत्यक्रा
मदितिवायस्यबलाद्यावापृथिव्यावप्यबिभीतांनृम्णस्यमहाबलस्यमहत्त्वेनसजनासइंद्रइत्युषेष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्या
ख्यानसंयुक्तापर्जन्यस्तूपेराद्यंतविपरीतस्यतर्पयिताजन्यःपरोजेतावाजनयितावांप्राजयितावारसानांतस्यैषाभवति
॥ १० ॥ विवृक्षान्हृत्युतहतिरक्षसोविश्वंविभायभुवनंमहावधात् । उतानागाईषतेवृष्ण्यावतोयत्पर्जन्यःस्तनयंहंति
दुष्कृतः । विहन्तिवृक्षान्विहन्तिचरक्षांसिसर्वाणिचास्माद्भूतानिबिभ्यतिमहावधान्महान्द्वयस्यवधोऽप्यनपराधोभीतः
पलायतेवर्षकर्मवतोयत्पर्जन्यःस्तनयंहंतिदुष्कृतःपापकृतोबृहस्पतिर्बृहतःपातावापालयितावांतस्यैषाभवति ॥ ११ ॥
अश्रापिनद्धंमधुपर्यपश्यन्मत्स्यंनदीनउदनिक्षिपन्त । निष्टर्जभारचमसंनवृक्षाद्बृहस्पतिर्विरवेणाविकृत्य । अशनवता
मेघेनापिनद्धंमधुपर्यपश्यन्मत्स्यमिवदीनउदकेनिवसंतनिर्जहारतच्चमसमिववृक्षाच्चमसःकस्माच्चमंत्यस्मिन्नितिबृहस्प
तिर्विरवेशब्देनविकृत्यब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मणःपातावापालयितावांतस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ अश्मास्यमवतंब्रह्मणस्पतिर्मधु
धारमभियमोजसातृणत् । तमेवविश्वेपिरेस्वईशोबहुसाकंसिचुरुत्समुद्रिण । अशनवंतमास्यंदनवंतमवातितंब्र
ह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसाबलेनाभ्यतृणत्तमेवसर्वेपिबंतिरश्मयःसूर्यदृशोबह्वेनंसहसिंचत्युत्समुद्रिणमुदकवंतं
॥ १८ ॥ क्षेत्रस्पतिःक्षेत्रक्षियतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावांतस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ क्षेत्रस्पतिनावयंहि

तेनेवजयामसि । गामश्वपोषयित्वासनोमृळातीदृशे । क्षेत्रस्यपतिनावयंसुहितेनेवजयामो गामश्वपुष्टपोषयितृचाहरे
तिसनोमृळातीदृशे । बलेनबाधनेनवामृळतिर्दानकर्मातस्यैषाभवति ॥ १५ ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमन्तमूर्मिधेनुरिवपयो
अस्मासुधुक्ष्व । मधुश्रुतघृतमिवसुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयंतु । क्षेत्रस्यपतेमधुमन्तमूर्मिधेनुरिवपयोऽस्मासुधुक्ष्वेतिम
धुश्रुतघृतमिवोदकंसुपूतमृतस्यनःपातारोवापालयितारोवामृळयंतुमृळयतिरुपदयाकर्मापूजाकर्मावातद्यत्समान्यामृ
चिसमानाभिव्याहारंभवतितज्जामिभवतीत्येकमधुमन्तमधुश्रुतमितियथायदेवसमानेपादैसमानाभिव्याहारंभवतित
जामिभवतीत्यपरं । हिरण्यरूपःसहिरण्यसंहगितियथायथाकथाचविशेषोऽजामिभवतीत्यपरं । मंडूकाइवोदकान्मंडू
काउदकादिवेतियथा । वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतेर्निवासकर्माणस्तस्यपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ अमीवहा
वास्तोष्पतेविश्वारूपाण्याविशन् । सखासुशेवएधिनः । अभ्यमनहावास्तोष्पतेसर्वाणिरूपाण्याविशन्तस्वानःसुसुखो
भवशेवइतिसुखनामशिष्यतेर्वकारोनामकरणोऽतस्थांतरोपलिंगीविभाषितगुणःशिवमित्यप्यस्यभवतियद्यद्रूपंकाम
यतेतत्तद्देवताभवति । रूपंरूपमघवाबोभवीतीत्यपिनिगमोभवतिवाचस्पतिर्वाचःपातावापालयितावातस्यैषाभवति
॥ १७ ॥ पुनरेहिवाचस्पतेदेवेनमनसासह । वसोष्पतेनिरामयमय्येवतन्वंमम । इतिसानिगदव्याख्यातापापपा
त्तनूनप्राण्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ योअनिध्मोदीदयदुप्स्वंतयंविप्रासईळतेअध्वरेषु । अपापपाप्मधुम

तीरपोदायाभिरिंद्रोवाबुधेवीर्याय । योऽनिध्मोदीदयद्दीप्यतेऽभ्यन्तरमप्सुयंमेधाविनःस्तुवंतियज्ञेषुसोऽपापपाप्मधु
मतीरपोदेह्यभिषवार्ययाभिरिंद्रोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणैर्यमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ १९ ॥ परेयिवांसंप्रवतो
महीरनुबहुभ्यःपंथामनुपस्पशानं । वैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्य । परेयिवांसंपर्यागतवंतंप्रवतउद्ध
तोनिवतइत्यवतिर्गतिकर्माबहुभ्यःपंथानमनुपस्पाशयमानंवैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्येतिदुवस्यती
राभ्नोतिकर्माग्निरपियमउच्यतेतमेताऋचोऽनुप्रवदन्ति ॥ २० ॥ सेनेवसृष्टामंदधात्यस्तुर्नदिद्युत्त्वेषप्रतीका । यमोह
जातोयमोजनिर्त्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां । तंवश्चराथावयंवसत्यास्तंंगावोनक्षतइदं । इतिद्विपदाःसेनेवसृष्टाभयं
वाबलंवादधात्यस्तुरिवदिद्युत्त्वेषप्रतीकाभयप्रतीकाबलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीकादीसप्रतीकावा । यमोहजात
इंद्रेणसहसंगतः । यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभवतियमइवजातोयमोजनिष्यमाणोजारःकनीनांजारयिताकन्यानां
पतिर्जनीनांपालयिताजायानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवन्ति । तृतीयोअग्निष्टेपतिरित्यपिनिगमोभवतितंवश्चराथाचरं
त्यापश्चाहुत्यावसत्याचनिवसंत्यौषधाहुत्यास्तंयथागावआमुवंतितथामुयामेदंसमृद्धंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायतेसंमिन्वा
नोद्रवतीतिवामेदयतेर्वातस्यैषाभवति ॥ २१ ॥ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतद्यां । मित्रःकृष्टीरनि
मिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्रुहोत । मित्रोजनानायातयतिब्रुवाणःशब्दंकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवींचदिवंच

तेनेवजयामसि । गामश्वपोषयित्वासनोमृळातीदृशे । क्षेत्रस्यपतिनावयंसुहितेनेवजयामो गामश्वंपुष्टंपोषयितृचाहरे
तिसनोमृळातीदृशे । बलेनबाधनेनवामृळतिर्दानकर्मातस्यैषापराभवति ॥ १५ ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिधेनुरिवपयो
अस्मासुधुक्च । मधुश्चतुर्धृतमिवसुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयंतु । क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिधेनुरिवपयोऽस्मासुधुक्वेतिम
धुश्चतुर्धृतमिवोदकंसुपूतमृतस्यनःपातारोवापालयितारोवामृळयंतुमृळयतिरुपदयाकर्मापूजाकर्मावातद्यत्समान्यामृ
चिसमानाभिव्याहारंभवतिजामिभवतीत्येकमधुमंतमधुश्चतुर्धृतमितियथायदेवसमानेपादेसमानाभिव्याहारंभवति
जामिभवतीत्यपरं । हिरण्यरूपःसहिरण्यसंहगितियथायथाकथाचविशेषोऽजामिभवतीत्यपरं । मंडूकाइवोदकान्मंडू
काउदकादिवेतियथा । वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ अमीवहा
वास्तोष्पतेविश्वारूपाण्याविशन् । सखासुशेवएधिनः । अभ्यमनहावास्तोष्पतेसर्वाणिरूपाण्याविशन्तस्त्वानःसुसुखो
भवशेवइतिसुखनार्मशिष्यतेर्वकारोनामकरणोऽतस्यांतरोपलिंगीविभाषितगुणःशिवमित्यप्यस्यभवति यद्यद्रूपकाम
यतेतत्तदेवताभवति । रूपंरूपमघवाबोभवीतीत्यपिनिगमोभवतिवाचस्पतिर्वाचःपातावापालयितावातस्यैषाभवति
॥ १७ ॥ पुनरोर्हिवाचस्पतेदेवेनमनसासह । वसोष्पतेनिरामयम्येवतन्वंमम । इतिसानिगदव्याख्यातापाप्रापा
त्तनूनप्राव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ योअनिधोदीदयदृप्स्वंतयविप्रासईळतेअध्वरेषु । अपाप्रापान्मधुम

तीरपोदायाभिरिंद्रोवावृधेवीर्याय । योऽनिधोदीदयदीप्यतेऽभ्यंतरमप्सुयंमेधाविनःस्तुवंतियज्ञेषुसोऽपाप्रापान्मधु
मतीरपोदेह्यभिषवार्ययाभिरिंद्रोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणैर्यमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ १९ ॥ परेयिवांसंप्रवतो
महीरनुबहुभ्यःपंथामनुपस्पशानं । वैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्य । परेयिवांसंपर्यागतवंतंप्रवतउद्ध
तोनिवतइत्यवतिर्गतिकर्माबहुभ्यःपंथानमनुपस्पाशयमानंवैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्योतिदुवस्यती
राभोतिकर्माग्निरपियमउच्यतेतमेताक्रचोऽनुप्रवदंति ॥ २० ॥ सेनेवसृष्टामंदधात्यस्तुर्नदिद्युत्त्वेप्रतीका । यमोह
जातोयमोजनिर्त्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां । तंवश्चराथावयवंसत्यास्तंगवावोनक्षतइच्छं । इतिद्विपदाःसेनेवसृष्टाभयं
वाबलंवादधात्यस्तुरिवदिद्युत्त्वेप्रतीकाभयप्रतीकाबलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीकादीप्तप्रतीकावा । यमोहजात
इंद्रेणसहसंगतः । यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभवति यमइवजातोयमोजनिष्यमाणोजारःकनीनांजरयिताकन्यानां
पतिर्जनीनांपालयिताजायानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवन्ति । तृतीयोअग्निष्टेपतिरित्यपिनिगमोभवति तंवश्चराथाचरं
त्यापश्चाहुत्यावसत्याचनिवसंत्यौषधाहुत्यास्तंयथागावामुवांति तथामुयामेद्धंसमृद्धंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायतेसंमिन्वा
नोद्रवतीतिवामेदयतेर्वातस्यैषाभवति ॥ २१ ॥ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतद्यां । मित्रःकृष्टीरनि
मिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवजुहोत । मित्रोजनानायातयतिब्रुवाणःशब्दकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवीचदिवंच

मित्रः कृष्टीरनिमिषमभिषिपयतीति कृष्टय इति मनुष्यनामं कर्मवंतो भवंति विकृष्टदेहावा मित्राय हव्यं घृतवज्जुहोतेति
 व्याख्यातं जुहोतिर्दानकर्मांकः कमनोवाक्रमणोवा सुखोवा तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रेभूतस्य जा-
 तः पतिरेक आसीत् । सदा धारपृथिवीं द्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम । हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोगर्भो हिरण्यमयो-
 गर्भोऽस्येति वागर्भो गृभेर्गुणात्यये गिरत्यनर्थानिति वा यदा हि स्त्री गुणान् गृह्णाति गुणाश्चास्या गृह्यतेऽथ गर्भो भवति समभ-
 वदग्रेभूतस्य जातः पतिरेको बभूव स धारयति पृथिवीं च दिवं च कस्मै देवाय हविषा विधेम इति व्याख्यातं विधतिर्दानकर्मां सर-
 स्वान्व्याख्यातं तस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ ये ते सरस्वजुर्मयो मधुमंतो घृतश्रुतः । तेभिर्नो विता भव । इति सानिगद-
 व्याख्याता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ताधाता च विधाता च
 रमो तस्य हृत् । तेषां मिष्टानि स मिषा मंदं त्रियत्रा सप्त ऋषीन् पर एकमाहुः । विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ताधाता च विधाता च
 परमश्च संद्रष्टा भूतानां तेषां मिष्टानि वाकां तानि वाक्कां तानि वांगतानि वामतानि वानतानि वाङ्गिः सहसं मोदं ते यत्रैतानि सप्त
 ऋषीणानि ज्योतींश्चितेभ्यः पर आदित्यस्तान्येतस्मिन्नेकं भवंतीत्यादि दैवतमथाध्यात्मं विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ताधाता
 च विधाता च परमश्च संदर्शयितेन्द्रियाणामेषां मिष्टानि वाकां तानि वाक्कां तानि वांगतानि वामतानि वानतानि वाङ्गेन सहसं
 मोदन्ते यत्रेमानि सप्त ऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः पर आत्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवंतीत्यात्मगतिमाचष्टे तत्रेति हासमाचक्षते वि

श्वकर्मा भौवनः सर्वमेधे सर्वाणि भूतानि जुहवां चकार स आत्मानमप्यन्तर्तो जुहवां चकार तदभिवादिन्येष गर्भवति य इमा
 विश्वा भुवनानि जुह्वदिति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २६ ॥ विश्वकर्मन् हविषा वा वृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत-
 थां । मुह्यन्त्वन्धे अभितो जनांसि हास्माकं मघवांसुरिरस्तु । विश्वकर्मन् हविषा वर्धयमानः स्वयं यजस्व पृथिवीं च दिवं च
 मुह्यन्त्वन्धे अभितो जनाः सपत्न्या इहास्माकं मघवांसुरिरस्तु प्रज्ञाता ताक्ष्यस्त्वष्ट्रा व्याख्यातं स्तीर्णेऽन्तरिक्षे क्षियति तूर्णमर्थ-
 रक्षत्यभोते वा तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ त्वमपुषा जिर्न देवजुतं सहावानं तरुतारं रथानां । अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्त-
 ये ताक्ष्यं मिहाहुवेम । तं भृशमन्नवन्तं जूतिर्गतिः प्रीतिर्वा देवजुतं देवगतं देवप्रीतं वा सहस्वन्तं तारयितारं रथानां मरिष्टने-
 मिं पृतनाजितमाशुं स्वस्तये ताक्ष्यं मिह ह्वये मेति कर्मन्यमध्यमा देवमवश्यं तस्यैषा परा भवति ॥ २८ ॥ सद्यश्चिद्यः शर्वसा
 पंचं कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्तुतान् । सहस्रसाः शतसा अस्वरं हिर्नस्मावरन्ते युवति न शयी । सद्योऽपियः शवसा बलेन
 तनोत्यपः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनुष्यजातानि सहस्रसानि नो शतसानि न्यस्य सागतिर्न स्मै नावारयंति प्रयुवती मि वशरम-
 यीमिषुं मन्युर्मन्यते दीप्ति कर्मणः क्रोधकर्मणो वधकर्मणो वा मन्युन्त्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति ॥ २९ ॥ त्वया मन्यो सर-
 थमारुजन्तो हर्षमाणा सोऽघृषिता मरुत्वः । तिम्रेष्व आयुधा संशिशाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपाः । त्वयामन्यो सरथ-
 मारुह्य रुजन्तो हर्षमाणा सोऽघृषिता मरुत्वं स्तिमेष्व आयुधानि संशिशयमाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपा अग्निकर्माणः संन

ज्ञाः कवचिन इति वा दधिका व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३० ॥ आदधिकाः शर्वसापंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान ।
 सहस्रसाः शतसावाज्यर्वापृणकुमध्वासमिमावचांसि । आतनोति दधिकाः शर्वसाबलेनापः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनु
 प्यजातानि सहस्रसाः शतसावाजीवे जनवानवैरणवान्संपृणकुनो मधुनो दकेन वचनानीमानीति मधुधमतेर्विपरीतस्य
 सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ ३१ ॥ सवितायंत्रैः पृथिवीमरम्णादस्कं भुने सविता घामं हंहत् । अश्वमिवा
 धुक्षद्भुनिमंतरिक्षे मतूतैवद्धं सविता समुद्रं । सवितायंत्रैः पृथिवीमरमयदनारं भणोऽतरिक्षे सविता घामं हंहदश्वमिवाधु
 क्षद्भुनिमंतरिक्षे मेघं वद्धं मतूतैवद्धं मतूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा सविता समुदितारमिति कर्मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यदादि
 त्योऽपि सवितोच्यते तथा च हिरण्यस्तूपं स्तुतोऽर्चन् हिरण्यस्तूपं ऋषिरिदं सूक्तं प्रोवाच तदभिवादिन्यं षर्भवति ॥ ३२ ॥
 हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जै अस्मिन् । एवा त्वार्चं व्रवं सेवं दमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागराहं । हिरण्य
 स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपोऽस्येति वा स्तूपः स्त्यायते संघातः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जेऽन्नेऽस्मिन्नेवं
 त्वार्चं भवनाय वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागर्म्यहं त्वष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरू
 पः पुषोऽप्रजाः पुरुधा जजान । इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजा
 रसानुप्रदानेन बहुधा चेमा जनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्य महच्चासं देवानां मसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्वं

वापि वासुरिति प्रज्ञानामास्यत्यनर्थान्स्ताश्चास्यामर्था असुरत्वमादिलुप्तं वातो वातीति सतस्तस्यैषा भवति ॥ ३४ ॥ वात
 आवातु भेषजं शंभुमयो भुनो हृदे । प्रण आयूषितारिषत् । वात आवातु भेषज्यानि शंभुमयो भुचनो हृदयाय प्रवर्धयतु च
 न आयुरग्निर्व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३५ ॥ प्रतित्यं चारुमध्वरं गोपीधाय प्रहूयसे । मरुद्भिर्गन्ध आगहि । तं प्रति चा
 रुमध्वरं सोमपानाय प्रहूयसे सोऽग्ने मरुद्भिः सहा गच्छेति कर्मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यत्तस्यैषा परा भवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा
 पूर्वपीतये सजामि सोम्यं मधु । मरुद्भिर्गन्ध आगहि । अभिसृजामित्वा पूर्वपीतये पूर्वपानाय सोम्यं मधु सोममयं सोऽग्ने मरु
 द्भिः सहा गच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनो वेन तेऽकान्तिकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ ३८ ॥ अयं वेन श्रोदयत्पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायूर
 जसो विमाने । इममपांसं गमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रामतिभीरिहन्ति । अयं वेन श्रोदयत्पृश्निगर्भाः प्राष्टवर्णगर्भा आप इति वा
 ज्योतिर्जरायुर्ज्योतिरस्य जरायुस्थानीयं भवति जरायुजरायुगर्भस्य जरायुयत इति वेमपांसं संगमने सूर्यस्य च शिशुमि
 व विप्रामतिभीरिहंति लिहंति स्तुवंति वर्धयंति पूजयंतीति वा शिशुः शंसनीयो भवति शिशोर्वास्याहानकर्मणाश्चिरलब्धो
 गर्भो भवत्यसुनीतिरसूत्रयति तस्यैषा भवति ॥ ३९ ॥ असुनीते मनो अस्मासु धारय जीवा त्वे सुप्रतिरान आयुः । रारं धिनः
 सूर्यस्य सन्दिशि घृतेन त्वं तन्वं वर्धयस्व । असुनीते मनोऽस्मासु धारय चिरं जीवनाय प्रवर्धय च न आयूरंधय च नः सूर्यस्य सं
 दर्शनार्थं रघ्यतिर्विशगमनेऽपि हृदयते । मारधाम द्विषते सोमराजन्नित्यपि निगमो भवति घृतेन त्वमात्मानं तन्वं वर्धयस्व

क्षाः कवचिन इति वा दधिक्राव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३० ॥ आदधिकाः शवसापंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्तान ।
 सहस्रसाः शतसावाज्यर्वापूणक्तुमध्वासमिमावचांसि । आतनोति दधिकाः शवसाबलेनापः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनु
 प्यजातानि सहस्रसाः शतसावाजीवे जनवानवैरणवान्तसंपृणक्तुनो मधुनोदकेन वचनानीमानीति मधुधमते विपरीतस्य
 सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ ३१ ॥ सवितायंत्रैः पृथिवीमरम्णादस्कं भूने सविता घामं दहत् । अश्वमिवा
 धुक्षद्भुनिमंतरिक्षमतूते बद्धं सविता समुद्रं । सवितायंत्रैः पृथिवीमरमयं दनारं भणोऽतरिक्षे सविता घामं दहत् अश्वमिवाधु
 क्षद्भुनिमंतरिक्षे मेघं वद्धं मतूते बद्धं मतूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा सविता समुदितारमिति कर्मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यदादि
 त्योऽपि सवितोच्यते तथा च हिरण्यस्तूपेस्तुतोऽर्चन्हिरण्यस्तूपं ऋषिरिदं सूक्तं प्रोवाच तदभिवादिन्यं गर्भवति ॥ ३२ ॥
 हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वाजे अस्मिन् । एवात्वा चर्चन्नवंसेवंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागराहं । हिरण्य
 स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपोऽस्येति वा स्तूपः स्त्यायतेः संपातः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वाजे अग्नेऽस्मिन्नेवं
 त्वा चर्चन्नवनायवंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागर्म्यहं त्वष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरू
 पः पुषोऽप्रजाः पुरुधा जजान । इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजा
 रसानुप्रदानेन बहुधा चेमा जनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्य महच्चास्मै देवानां मसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्वं

वापि वासुरिति प्रज्ञाना मास्यत्यनर्थानस्ताश्चास्यामर्था असुरत्वमादिलुप्तं वातो वातीति सतस्तस्यैषा भवति ॥ ३४ ॥ वात
 आवातु भेषजं शंभुमयो भुनो हृदे । प्रण आयूषिता रिषत् । वात आवातु भेषज्यानि शंभुमयो भुचनो हृदयार्थं प्रवर्धयतु च
 न आयुरग्निव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३५ ॥ प्रतित्यं चारुमध्वरंगौ पीथाय प्रहूयसे । मरुद्भिर्गन्तु आगहि । तं प्रतिचा
 रुमध्वरं सोमपानाय प्रहूयसे सोऽग्ने मरुद्भिः सहागच्छेति कर्मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यत्तस्यैषा परा भवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा
 पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु । मरुद्भिर्गन्तु आगहि । अभिसृजामित्वा पूर्वपीतये पूर्वपानाय सोम्यं मधु सोममयं सोऽग्ने मरु
 द्भिः सहागच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनो वेन तेः कान्तिकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ ३८ ॥ अयं वेन श्रौदयत्पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायूर
 जसो विमाने । इममपांसं मे सूर्यस्य शिशुं न विप्रामिति भीरिहन्ति । अयं वेन श्रौदयत्पृश्निगर्भाः प्राष्टवर्णगर्भा आप इति वा
 ज्योतिर्जरायुर्ज्योतिरस्य जरायुस्थानीयं भवति जरायुजरायुगर्भस्य जरायूयत इति वेमपांसं संगमने सूर्यस्य च शिशुमि
 व विप्रामिति भीरिहन्ति लिहन्ति स्तुवंति वधयन्ति पूजयन्तीति वा शिशुः शंसनीयो भवति शिशोते वा स्याद्दानकर्मणाश्चिरलब्धो
 गर्भो भवत्यसुनीतिरसृजयति तस्यैषा भवति ॥ ३९ ॥ असुनीते मनो अस्मा सुधारय जीवा त्वे सुप्रतिरान आयुः । रारं धिनः
 सूर्यस्य सन्दृशि घृतेन त्वं तन्व वधयस्व । असुनीते मनोऽस्मा सुधारय चिरं जीवनाय प्रवर्धय च न आयूरं धय च नः सूर्यस्य सं
 दर्शनार्थं रध्यतिर्वशगमनेऽपि दृश्यते । मारधाम द्विषते सोमराजन्नित्यपि निगमो भवति घृतेन त्वमात्मानं तन्व वधयस्व

तौ व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४० ॥ ऋतस्य हि शुक्रः संतिपूर्वां ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हन्ति । ऋतस्य श्लोको बधिरा तर्दुर्कर्णो बुधानः शुचिर्मान आयोः । ऋतस्य हि शुक्रः संतिपूर्वां ऋतस्य प्रज्ञावर्जनीयानि हन्ति ऋतस्य श्लोको बधिरस्यापि कर्णावातृणां तैर्बधिरो बद्धश्चोत्रः कर्णौ बोधयन्दीप्यमानश्चायोरयनस्य मनुष्यस्य ज्योतिषो वोदकस्यैदुरिधेरुनत्तेर्वा तस्यैषा भवति ॥ ४१ ॥ प्रतद्वोचेयं भव्यायेन्दवे हव्यो न य इषवान्मन्मरेजंति रक्षोहामन्मरेजंति । स्वयंसो अस्मदानिदो वधै रजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसोऽवतुरमवक्षुद्रमिव स्रवेत् । प्रब्रवीमि तद्भव्यायेन्दवे हवनाहं इव य इषवान्मन्मरेजंति । न्वामननानिचनो रेजयति रक्षोहाच बलेन रेजयति स्वयंसोऽस्मदभिर्निदितारं । वधै रजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसस्तथा वतर्भुद्रमिवावस्रवेदभ्यासेभूयांसमर्थमन्यतैयथाहो दर्शनीयाहो दर्शनीयेति तत्परुच्छेपस्य शीलं परुच्छेपः पर्ववच्छेपः परुषि परुषिशोऽस्येति वेतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनुक्रांता नि सूक्तभांजि हविर्भांजितेषामेतान्यहविर्भांजितेनोऽसुनीति ऋत इदुः प्रजापतिः प्रजानां पातावापालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ ४२ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वा जाता नि परिता बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्यामपतयोरयीणां । प्रजापतेन हित्व देतान्यन्यः सर्वाणि जाता नितानि परिबभूव यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्यामपतयोरयीणां मित्याशीरहिव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४३ ॥ अजामुक्थैरहिं गृणीषे बुभेन दीनारजः सुषीदन् । अप्सु जमुक्थैरहिं गृणीषे बुभेन दीनारजः सूदकेषु सीदन् बुभ्रमन्तरिक्षं ब

द्धा अस्मिन्धृता आप इति वेदमपीतरद्बुधमेतस्मादेवं बद्धा अस्मिन्धृताः प्राणा इति योऽहिः स बुभ्यो बुभ्रमन्तरिक्षं तन्निवा सात्तस्यैषा भवति ॥ ४४ ॥ मानोऽहिर्बुधैर्योरिवेधान्मायज्ञो अस्य सिधदंतायोः । माचनोऽहिर्बुधैरेषणायधान्मास्ययज्ञो स्वाचसिधद्यज्ञकामस्य सुपर्णो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४५ ॥ एकः सुपर्णः ससमुद्रमा विवेश स इदं विश्वं भुवनं विचष्टे । तं पाकेन मनसा पश्यंति तस्मात्तारं हि स उरेऽहिमातरं । एकः सुपर्णः ससमुद्रमा विशति स इमानि सर्वाणि भूतान्यभिविषयति तं पाकेन मनसा पश्यंति त इत्युपैष्टं पार्थस्य प्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तां मातारं हि वागेषामाध्यमिकां स उ मातरं रोहिं पुरुरवा बहुधारोरुयते तस्यैषा भवति ॥ ४६ ॥ समस्मिन्नायमान आसत्प्राउते मवर्धयन्नद्यः स्वगूर्ताः । महे यत्त्वा पुरुरवोरणायावर्धयन् दस्युहत्याय देवाः । समासतास्मिन्नायमाणे प्रागमनादापो देवपत्न्यो वापि चैनमवर्धयन्नद्यः स्वगूर्ताः स्वयंगामिन्यो महते च यत्त्वा पुरुरवोरणाय रमणीयाय संग्रामायावर्धयन् दस्युहत्याय च देवा देवाः ॥ ४७ ॥ (अथातो मध्यस्थानावायवायाह्यासस्त्राणासो नीचीनवारैतमूष्विमारुद्राय याते दिद्युज्जरा बोधादर्यो जातो विवृक्षानश्चापि नद्धम इमास्यमवतं क्षेत्रस्य पतिः क्षेत्रस्य पतिना क्षेत्रस्य पतेऽमी बहापुनरो हि यो अनिधमः परेयि वांसैस्तेनेव सृष्टामित्रो जनां निहिरण्यगर्भो ये ते सरस्वो विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता विश्वकर्मा विमना विश्वकर्म न्हविषात्यमूषु सद्यश्चित्त्वयामन्यो आदधिक्ताः सविता हिरण्यस्तूपो देवस्त्वष्टा वात आवातु प्रतित्यमभित्वा वेनो वेन तैरयं वेनोऽसुनीत ऋतस्य हि प्रतद्वोचेयं प्रजापते

ऽजमुक्थैर्मानोहिरेकःसुपर्णःसमस्मिन्सप्तचत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केचतुर्थोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ४ ॥
 ॐ । इयेनोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ आदायइयेनोअभरत्सोमंसहस्रंसावाअयुतंचसाकं । अत्रापुरंधिर
 जहादरातीर्मदेसोमस्यमूराअमूरः । आदायइयेनोऽहरत्सोमंसहस्रंसवानयुतंचसहस्रसहस्रंसाव्यमभिप्रेत्यतत्रायु
 तंसोमभक्षास्तत्संबंधेनायुतंदक्षिणाइतिवातत्रपुरंधिरजहादमित्रानदानानितिवांमदेसोमस्यमूराअमूरइत्यैद्रेचसूक्तैसो
 मपानेनचस्तुतस्तस्मादिंद्रमन्यंतओषधिःसोमःसुनोर्तेर्यदेनमभिषुण्वंतिबहुलमस्यनैघंटुकंवृत्तमाश्चर्यमिवप्राधान्येनत
 स्यपावमानीषुनिदर्शनायोदाहरिष्यामः ॥ २ ॥ स्वादिष्ठयामदिष्ठयापवंस्वसोमधाराया । इंद्रायपातवेसुतः । इतिसानि
 गदव्याख्यातायैषापराभवतिचंद्रमसोवैतस्यवा ॥ ३ ॥ सोममन्यतेपपिवान्यत्संपिषंत्योषधिं । सोमंयंब्रह्माणोविदुर्न
 तस्याश्रातिकश्चन । सोममन्यतेपपिवान्यत्संपिषंत्योषधिमितिंवृथासुतमसोममाहसोमंयंब्रह्माणोविदुरितिनतस्याश्रा
 तिकश्चनायज्वैत्यधियज्ञमथाधिदैवतंसोममन्यतेपपिवान्यत्संपिषंत्योषधिमितियजुःसुतमसोममाहसोमंयंब्रह्माणोवि
 दुश्चंद्रमसैनतस्याश्रातिकश्चनादेवइत्यैषापराभवतिचंद्रमसोवैतस्यवा ॥ ४ ॥ यत्त्वादेवप्रपिबंतिततआप्यायसे
 पुनः । वायुःसोमस्यरक्षितासमानांमासआकृतिः । यत्त्वादेवप्रपिबंतिततआप्यायसेपुनरितिनाराशंसानभिप्रेत्यपूर्वप
 क्षापरपक्षावितिवावायुःसोमस्वरक्षितावायुमस्यरक्षितारमाहसाहचर्याद्रसहरणाद्वासमानांसंवत्सरणांमासआकृतिः

सोमोरूपविशेषैरोषधिश्चंद्रमावाचंद्रमाश्चायंद्रमतिचंद्रोमाताचांद्रमानमस्येतिवाचंद्रश्चंदतेःकांतिकर्मणश्चंदनमित्यप्य
 स्यभवतिचारुद्रमतिचिरंद्रमतिचमेवापूर्वचारुरुचेर्विपरीतस्यतस्यैषाभवति ॥ ५ ॥ नवोनवोभवतिजायमानोऽह्नाके
 तुरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचंद्रमास्तिरतेदीर्घमायुः । नवोनवोभवतिजायमानइतिपूर्वपक्षादिमभि
 प्रेत्याह्नाकेतुरुषसामेत्यग्रमित्यपरपक्षांतमभिप्रेत्यादित्यदैवतोद्वितीयःपादइत्येकैर्भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्नित्यर्धमा
 सेज्यामभिप्रेत्यप्रवर्धयतेचंद्रमादीर्घमायुर्मृत्युमारयतीतिसतोमृतंच्यावयतीतिवाशतबलाक्षोमौद्वल्यस्तस्यैषाभवति
 ॥ ६ ॥ परमृत्योअनुपरैर्हिपंथांयस्तेस्वइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेशृण्वतेतैब्रवीमिमानःप्रजारीरिषोमोतवीरान् ।
 परमृत्योध्रुवंमृत्योध्रुवपरेहिमृत्योकथितंतेनमृत्योमृतंच्यावयतेभवतिमृत्योमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ त्वेष
 मित्थासमरणंशिमीवतोरिंद्राविष्णुसुतपावामुरुष्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ।
 इतिसानिगदव्याख्याताविश्वानरोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्रवोमहेमंदमानायांध्रसोऽर्चाविश्वानरायवि
 श्वाभुवै । इंद्रस्ययस्यसुमस्वसहोमहिश्रवोन्नृणंचरोदसीसपर्यतः । प्राचतयूयंस्तुतिमहतेऽधसोऽन्नस्यदात्रेमंदमाना
 यमोदमानायस्तूयमानायशब्दाय्यमानायेतिवाविश्वानरायसर्वविभूतायैद्रस्ययस्यप्रीतौसुमहद्वलंमहच्चश्रवणीयंयशो
 नृणांचबलंनृणतंद्यावापृथिव्यौवःपरिचरतइतिकमन्यमध्यमादेवमवश्यंस्तस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ उदुज्योतिरमृतं

विश्वजन्मं विश्वानरः सविता देवो अंशेत् । उदशि श्रियज्ज्योतिरमृतं सर्वजन्मं विश्वानरः सविता देव इति धाता सर्वस्य विधाता तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ धाता ददातु ददातु दुशुषे प्राचीं जीवातु मक्षितां । वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्यधर्मणः । धाता ददातु दत्तवते प्रवृद्धां जीविकामनुपक्षीणां वयं देवस्य धीमहि सुमतिं कल्याणीं मतिं सत्यधर्मणो विधाता धात्रा व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवति बहुदेवतायामृचि ॥ ११ ॥ सोमस्य राज्ञो वरुणस्य धर्मणि बृहस्पतेरनुमत्या उशर्मणि । तवाहमद्य मघवन्नपस्तुतौ धातुर्विधातः कुलशो अभक्षयं । इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रसृतः सोमकलशानभक्षयमिति कलशः कस्मात्कला अस्मिन्धरे ते मात्राः कलिश्च कलाश्च किरतेर्विकीर्णमात्राः ॥ १२ ॥ अथासो मध्यस्थाना देवगणास्तेषां मरुतः प्रथमा गामिनो भवंति मरुतो मितरा विणो वा मितरो चिनो वा महद्भवंतीति वा तेषामेषा भवति ॥ १३ ॥ आविद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैरथैर्भिर्यात ऋष्टिमद्भिरश्वपणैः । आवर्षिष्ठयानशुषावयो न पशुता सुमायाः । विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैः स्वचनैरिति वा स्वर्चनैरिति वा स्वर्चिभिरिति वा रथैरायात ऋष्टिमद्भिरश्वपणैरश्वपतनैर्वर्षिष्ठेन च नोऽन्नेन वय इवापतत सुमायाः कल्याणकर्माणो वा कल्याणप्रज्ञा वारुद्रा व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १४ ॥ आरुद्रा सुइंद्रवंतः सजोषसो हिरण्यरथाः सुविताय गंतन । इयं वो अस्मत्प्रति हयं ते मतिस्तृष्णजेन दिव उत्सा उदन्य वै । आगच्छत रुद्रा इंद्रेण सह जोषणाः सुविताय कर्मण इयं वोऽस्मदपि प्रतिकामयते मतिस्तृष्णज इव दिव उत्सा उदन्य वै तृष्णक्तृष्यते रुदन्युरुदन्यते ऋभव उरुभांतीति वतेन भांतीति वतेन भवंतीति वा ते

षामेषा भवति ॥ १५ ॥ विष्टी शमीतरणित्वेन वा घतो मर्तासः संतो अमृतत्वमानशुः । सौधन्वना क्रभवः सूरचक्षसः संवत्सरे समपृच्यंत धीतिभिः । कृत्वा कर्माणि क्षिप्रत्वेन वोढारोमेधा विनो वा मर्तासः संतोऽमृतत्वमानशिरैः सौधन्वना क्रभवः सूरख्याना वा सूरप्रज्ञा वा संवत्सरे समपृच्यंत धीतिभिः कर्मभिर्ऋभुर्विभवा वा जइति सुधन्वन आङ्गिरसस्य त्रयः पुत्रा बभूवुस्तेषां प्रथमोत्तमाभ्यां बहुवन्निगमा भवंति न मध्यमेन तदेतद् भोश्च बहुवचनेन च मसस्य च संस्तेवेन बहूनि दशतयीषु कृता निभवंत्यादित्यरश्मयोऽप्यृभव उच्यंते । अगो ह्यस्य दसं स्तेना गृहे दूतद्येदमृभ्वो नानुगच्छथ । अगो ह्य आदित्योऽगूह नीयस्तस्य दस्वपथ गृहे यावत्तत्र भवथ न तावदिह भवथेत्यंगिरसो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १६ ॥ विरूपास इह यं यस्त इह भीरवेषसः । ते अङ्गिरसः सूनवस्ते अग्नेः परं जज्ञिरे । बहुरूपा ऋषयस्ते गंभीरकर्माणो वा गंभीरप्रज्ञा वा तेऽङ्गिरसः पुत्रास्तेऽग्नेरधिजज्ञिर इत्यग्निजन्मपितरो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १७ ॥ उदीरतामवर उदीरतां परं उदीरतां मध्यमाः पितरः सोम्यासः । असुं य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवंतु पितरो हवेषु । उदीरतामवर उदीरतां परं उदीरतां मध्यमाः पितरः सोम्याः सोमसंपादिनस्तेऽसुं ये प्राणमन्वीयुरवृका अनमित्राः सत्यज्ञा वा यज्ञज्ञा वा तेन आगच्छंतु पितरो हानेषु माध्यमिको यम इत्याहुस्तस्मान्माध्यमिकान्पि दन्मन्यतेऽंगिरसो व्याख्याताः पितरो व्याख्याता भृगवो व्याख्याता अथर्वाणोऽथनवंतं सर्वतिश्चरतिकर्मां तत्प्रतिषेधस्तेषामेषा साधारणा भवति ॥ १८ ॥ अंगिरसो नः पितरो न वगवा अथर्वाणो भृगवः सोम्या

सः । तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम । अंगिरसोनः पितरो न वगत्यो न वनीत गतयो वा धर्वाणो भृगवः
 सोम्याः सोमसंपादिनस्तेषां वयं सुमतौ कल्याण्यां मतौ यज्ञियानामपि चैषां भद्रे भंदनीये भाजनवति वा कल्याणे मनसि स्यामे
 ति माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितर इत्याख्यानां तथा पृथयः स्तूयन्ते ॥ १९ ॥ सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्यै
 वमहिर्मागं भीरः । वातस्येव प्रजुवो नान्येन स्तोमो वसिष्ठा अन्वेत वेवः । इति यथा आह्या आमो ते तेषामेव निपातो भवत्यै
 न्द्रयामृचि ॥ २० ॥ स्तुषेय्यं पुरुषं समृभ्वं मिनतं मास्यमास्यानां । आदर्शते शर्वसा सप्तदानु प्रसाक्षते प्रतिमानां
 निभूरि । स्तोतव्यं बहुरूपं मुरुभूतमीश्वरतमं मासव्यमासव्यनां मादृणाति यः शवसा बलेन सप्तदातुं निती वा सप्तदानवा
 निति वा प्रसाक्षते प्रतिमानि बहूनि साक्षतिरा मोति कर्मा ॥ २१ ॥ अथातो मध्यस्थानाः स्त्रियस्तासामदितिः प्रथमा
 गामिनी भवत्यदिति र्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते राजाना मित्रावरुणा विवाससि ।
 अतूर्तपंथाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विषु रूपेषु जन्मसु । दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते कर्मणि राजानौ मित्रावरुणौ परिचर
 सि विवासतिः परिचर्यायां हविष्मां आ विवासतीत्याशास्तेर्वातूर्तपंथा अत्वरमाणपंथा बहुरथोऽर्यमादित्योऽरीन्त्रियच्छतिं
 सप्तहोता सप्तास्मैरश्मयोरसानभिसंनमयंतिसप्तैनमृषयः स्तुवंतीति वा विषमरूपेषु जन्मसु कर्मसूदयेष्वादित्यो दक्ष इत्या
 हुरादित्यमध्ये च स्तुतोऽदितिर्दाक्षायणी । अदितेर्दक्षो अजायत दक्षाददितिः परीति च तत्कथमुपपद्येत समानजन्मानौ

॥ २३ ॥

स्यातामित्यपि वा देवधर्मेणैतरेतरजन्मानौ स्यातां मितरेतरप्रकृतीं अग्निरप्यदिति रुच्येतैतस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ यस्मै
 त्वंसुद्रविणो ददाशोऽनागास्त्वमदिते सर्वताता । यं भद्रेण शर्वसा चोदयासि प्रजावताराधसा ते स्याम । यस्मै त्वंसुद्रविणो
 ददास्य नागास्त्वमनपराधत्वमदिते सर्वासु कर्म ततिष्वाग आङ्पूर्वाद्भमेरेन एतैः किल्बिषं किल्बिभदै सुकृतकर्मणो भयं कीर्ति
 मस्य भिनत्तीति वा यं भद्रेण शवसा बलेन चोदयासि प्रजावता चराधसा धनेन ते वयमिह स्यामेति सरमा सरणां तस्या एषा भव
 ति ॥ २४ ॥ किमिच्छंती सरमा प्रेदमान इदूरे ह्यध्वाजगुरिः पराचैः । कास्मेहिंतिः कापरितकम्यासीत् कथं रसाया अतरः
 पयांसि । किमिच्छंती सरमेदं प्रान इदूरे ह्यध्वाजगुरि जंगम्यतैः परांचनैरचितः कातेऽस्मास्वर्थहितिरासीत् किं परितकनं
 परितकम्यारात्रिः परित एनां त कर्म त कमेत्युष्णनामत कत इति सतः कथं रसाया अतरः पयांसि तीरसान दीरसतेः शब्दकर्म
 णः कथं रसानितान्युदकानीति वा देवशुनीद्रेण प्रहितापणिभिरसुरैः समूद इत्याख्यानां सरस्वती व्याख्याता तस्या एषा भव
 ति ॥ २५ ॥ पावकानः सरस्वती वा जैर्भिर्वा जिनीवती । यज्ञं वष्टु धिया वसुः । पावकानः सरस्वत्यन्नैरन्नवती यज्ञं वष्टु धि
 या वसुः कर्म वसुस्तस्या एषा परा भवति ॥ २६ ॥ महो अर्णः सरस्वती प्रचेतयति केतुना । धियो विश्वा विराजति । महदर्णः
 सरस्वती प्रचेतयति प्रज्ञापयति केतुना कर्मणा प्रज्ञाया वेमानि च सर्वाणि प्रज्ञानान्यभिविराजति वागर्थेषु विधीयते तस्मान्मा
 ध्यमिकां वाचं मन्यते वाग्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २७ ॥ यद्वा गवदृत्य विचेतुना निराष्ट्रीं दिवानां निषसादं मद्रा ।

चतस्रज्जैदुदुहेपयांसिकस्विदस्याः परमंजगाम । यद्वाग्वदंत्यविचेतनान्यविज्ञातानिराष्ट्रीदेवानां निषसादमंद्रामदना
 चतस्रोऽनुदिशज्जैदुदुहेपयांसिकस्विदस्याः परमंजगामेत्यतृथिवीं गच्छतीति वायदादित्यरश्मयोहरंतीति वातस्या
 एषा पराभवति ॥ २८ ॥ देवीं वाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदंति । सानो मंद्रेषु मूर्जुदुहाना धेनुर्वागस्मानुप
 सुष्टुतैतु । देवीं वाचमजनयंत देवास्तां सर्वरूपाः पशवो वदंति व्यक्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च सानो मदनान्नं चरसंचदुहाना धे
 नुर्वागस्मानुपैतु सुष्टुतानुमतीराकेति देवपत्न्याविति नैरुक्ताः पौर्णमास्याविति याज्ञिकाया पूर्वापौर्णमासी साऽनुमतिर्यो
 त्तरासाराकेति विज्ञायतेऽनुमतिरनुमननात्तस्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अन्विदनुमते त्वं मन्यासैशं च न स्कृधि । ऋत्वेद
 क्षायनो हि नु प्रणु आयूंषितारिषः । अनुमन्य स्वानुमते त्वं सुखं च नः कुर्वन्नं च नोऽपत्याय धेहि प्रवर्धय च न आरूराकाराते दा
 नकर्मणस्तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवेशृणोतु नः सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमा
 नया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यं । राकामहं सुहानां सुष्टुत्याह्वयं शृणोतु नः सुभगा बोधत्वा त्मना सीव्यत्वपः प्रजननकर्म सू
 च्याच्छिद्यमानया सूची सीव्यतेर्ददातु वीरं शतप्रदमुक्थ्यं वक्तव्यप्रशंसं सिनीवाली कुहरिति देवपत्न्याविति नैरुक्ता अमा
 वास्ये इति याज्ञिकाया पूर्वामावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहरिति विज्ञायते सिनीवाली सिनमन्नं भवति सिनातिभूता
 निवालं पर्ववृणोते तस्मिन्नभवती वालिमीवावालेनैवास्या मणुत्वाच्चंद्रमाः सेवितव्यो भवतीति वातस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥

सिनीवालि पृथुष्टुकेया देवानामसिस्वसा । जुषस्व हव्यमाहुतं प्रजादेविदिदिहिनः । सिनीवालि पृथुजघनेस्तु कस्त्याय
 तेऽसंघातः पृथुकेशस्तुके पृथुस्तुके वाया त्वं देवानामसिस्वसा स्वसा सुअसास्वेषु सीदतीति वा जुषस्व हव्यमदनं प्रजां च देवि
 दिशनः कुहूगृहतेः काभूदिति वा कसती ह्वयत इति वा काहुतं हविर्जुहोतीति वा तस्या एषा भवति ॥ ३२ ॥ कुहूमहं सुवृतं
 विद्वानापसमस्मिन्यज्ञे सुहवां जोहवीमि । सानो ददातु श्रवणं पितृणां तस्यैते देवि हविषां विधेम । कुहूमहं सुकृतं विदितक
 र्माणमस्मिन्यज्ञे सुहाना माह्वयै सानो ददातु श्रवणं पितृणां पित्र्यं धनमिति वा पित्र्यं यश इति वा तस्यैते देवि हविषां विधेम इति
 व्याख्यातं यमी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥ अन्यमुषु त्वयं मन्यन्ते उत्वां परिष्वजाते लिबुजैव वृक्षं । तस्यैवा त्वं
 मनश्छासवातवाधां कृणुष्व संविदं सुभद्रां । अन्यमेव हित्वं मन्यन्ते स्त्वां परिष्वक्ष्यते लिबुजैव वृक्षं तस्यैवा त्वं मनश्छास
 वातवाधानेन कुरुष्व संविदं सुभद्रां कल्याणभद्राय मीयमं चक्रेतां प्रत्याचक्ष इत्याख्यानं ॥ ३४ ॥ उर्वशी व्याख्याता
 तस्या एषा भवति ॥ ३५ ॥ विद्युन्नया पतन्ती विद्योद्भरन्ती मे अप्याकाम्यानि । जनिष्टो अपोनर्यः सुजातः प्रोर्वशीति
 रतदीर्घमायुः । विद्युदिवया पतंत्य द्योततं हरंती मे अप्याकाम्या न्युदकान्यंतरिक्षलोकस्य यदानूनमयं जायेतां न्योऽध्यय
 इति नर्यो मनुष्यो नृभ्यो हितो नरापत्यमिति वा सुजातः सुजाततरोऽथोर्वशी प्रवर्धयते दीर्घमायुः पृथिवी व्याख्याता तस्या ए
 षा भवति ॥ ३६ ॥ बळित्थापर्वतानां खिद्रं विभर्षि पृथिवि । प्रयाभूमिं प्रवत्वति मृहाजिनोषि महिनि । सत्यं त्वं पर्वता

५५

॥ २५ ॥

नामिमांतिमायुं पयते पयोभिः । गौरन्वमीमेद्वत्संनिमिषंतमनिमिषंतमादित्यमिति वा मूर्धनमस्याभिहिङ्करोन्मनना
यंसुक्कांशं सरणं घर्महरणमभिवावशानां मिमांतिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मायुमिवादित्यमिति वा वागेषामाध्यमिकां घर्मधु
गिति वा शिकां धेनुर्धयतेर्वाधिनोतेर्वा तस्या एषा भवति ॥ ४२ ॥ उपह्वये सुदुघां धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुतदो हदेनां । श्रे
ष्ठसंभं सविता सावित्रश्चोऽभीद्वो घर्मस्तदुषु प्रवोचं । उपह्वये सुदोहनां धेनुमेतां कल्याणहस्तो गोधुगपिचदोग्धेनां श्रेष्ठं मव
सविता सुनोतु न इत्थेऽहिः श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुदकं यद्वापयो यजुष्मदभीद्वो घर्मस्तं सुप्रववीभिवागेषामाध्यमिकां घर्मधु
मिति वा शिकां वाज्याहंतव्या भवत्यघ्नोति वा तस्या एषा भवति ॥ ४३ ॥ सुयवसाद्भगवती हि भूया अथो वयं भगवंतः
स्याम । अद्वितृक्मघ्नं विभ्वदानीं पिबं शुद्धमुदकमाचरंती । सुयवसादिनी भगवती हि भवांथे दानीं वयं भगवंतः स्याम ।
द्वितृक्मघ्नं सर्वदा पिब च शुद्धमुदकमाचरंती तस्या एषा परा भवति ॥ ४४ ॥ हिं कृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती
मर्त्तसां म्वाता । दुहामंश्चिभ्यां पयो अह्वयेयं सार्वधतां महते सौ भगाय । इति सानि गदव्याख्याता पथ्या स्वस्तिः पंथा अं
तरि रंतश्चिवासा च स्या एषा भवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्विप्रपथे श्रेष्ठरेकण स्वत्यभिया वाममेति । सानो अमासो अरणे नि
पातु स्वात्वे सामं वतु देवगोपा । स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठरेकण स्वती धनवत्यभ्येति यावसूनि वननीयानि सानोऽमा गृहे सानि
रमयै सानिर्गमने पातु स्वात्वे सामं वतु देवी गोप्रां देवान् गोपाय त्विति देवानां गोपायं त्विति वोपा व्याख्याता तस्या एषा भ

नामेषानां खेदनं छेदनं भेदनं बलममुत्र धारयसि पृथिविप्रजिन्वसियाभूमिं प्रवणवर्तिमहत्त्वेन महतीत्युदकवतीति वै द्राणीं
द्रव्यपक्षीतस्या एषा भवति ॥ ३७ ॥ इन्द्राणीमासुनारिषु सुभगामहमश्नुवन् ह्यस्या अपरं च न जरसा मरते पतिर्विश्वं
स्मादिन्द्र उत्तरः । इन्द्राणीमासुनारिषु सुभगामहमश्नुवन् ह्यस्या अपरामपिसमां जरया म्रियते पतिः सर्वस्माद्य इन्द्र उत्त
रस्तमेतद्भूमस्तस्या एषा परा भवति ॥ ३८ ॥ नाहमिन्द्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेर्ऋते । यस्येदमप्यंहविः प्रियं देवेषु गच्छ
ति विश्वं स्मादिन्द्र उत्तरः । नाहमिन्द्राणिरमैसख्युर्वृषाकपेर्ऋते यस्येदमप्यंहविर्ऋत्सु शृतमद्भिः संस्कृतमिति वा प्रियं देवेषु
निगच्छति सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमेतद्भूमौ गौरीरोचते ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरो गौरो वर्ण एतस्मादेव प्रशस्यो भवति तस्या
एषा भवति ॥ ३९ ॥ गौरीर्मिमायसलिलानितक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टार्पदी नवपदी वभूवुषी सहस्राक्षरा
परमेव्योमन् । गौरीर्निर्मिमायसलिलानितक्षती कुर्वत्येकपदी मध्यमेन द्विपदी मध्यमेन चादित्येन च चतुष्पदी दिग्भिरष्टा
पदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्च नवपदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चादित्येन च सहस्राक्षरा बहूदका परमेव्यवने तस्या एषा परा
भवति ॥ ४० ॥ तस्याः समुद्रा अधिविक्षरंति तेन जीवन्ति प्रदिशश्च तस्मै । ततः क्षरत्यक्षरंति द्विश्वमुपजीवति । तस्याः
समुद्रा अधिविक्षरंति वर्षति मेघास्तेन जीवन्ति दिगाश्रयाणि भूतानि ततः क्षरत्यक्षरमुदकं तत्सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति गौ
र्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ४१ ॥ गौरमीमेदनुवत्संमिषंतं मूर्धानं हिङ्कृणोन्मातृयाउ । सृक्काणं धर्ममभिवावशा

नामिमातिमायुं पर्यते पयोभिः । गौरन्वमीमेद्वत्संनिमिषंतं मनिमिषंतमादित्यमिति वा मूर्धानमस्याभिहिङ्करोन्मनना
यसृक्काणं सरणं धर्महरणं मभिवावशानां मिमातिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मायुमिवादित्यमिति वा वागेषामाध्यमिका धर्मधु
गितियाज्ञिका धेनुर्धयते र्वाधिनोते र्वा तस्या एषा भवति ॥ ४२ ॥ उपह्वये सुदुधाधेनुमेतां सहस्रो गोधुगुतदौ हदेनां । श्रे
ष्ठैः सवसंवितासां विषन्नोऽभीद्धो धर्मस्तदुषु प्रवौचं । उपह्वये सुदोहनां धेनुमेतां कल्याणहस्तो गोधुगपि च दोग्ध्येनां श्रेष्ठं मवं
सविता सुनोतु न इत्येष हि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुदकं यद्वापयो यजुश्मदभीद्धो धर्मस्तं सुप्रब्रवीमि वागेषामाध्यमिका धर्मधु
गितियाज्ञिका अह्याहंतव्या भवत्यघ्न्याति वा तस्या एषा भवति ॥ ४३ ॥ सयवसाद्भगवती हि भूया अधो वयं भगवंतः
स्याम । अद्धितृणमह्ये विश्वदानीं पिबं शुद्धमुदकमाचरंती । सुयवसादिनी भगवती हि भवां धेदानीं वयं भगवंतः स्याम
द्धितृणमह्ये सर्वदा पिबं च शुद्धमुदकमाचरंती तस्या एषा परा भवति ॥ ४४ ॥ हिङ्कृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती
मनसा भ्यागात् । दुहामश्विभ्यां पयो अह्येयं सा वर्धतां महते सौ भगाय । इति सानिगदव्याख्याता पथ्यास्वस्तिः पंथा अं
तरिक्षं तन्निवासात् तस्या एषा भवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथे श्रेष्ठारे कणस्वत्यभियावाममेति । सानो अमासो अरणे नि
पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा । स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठारे कणस्वती धनवत्यभ्येति यावसूनि वननीयानि सानोऽमा गृहे सानि
रमणे सानिर्गमने पातु स्वावेशा भवतु देवी गोप्त्री देवान् गोपाय त्विति देवा एनां गोपायं त्विति वौषा व्याख्याता तस्या एषा भ

वति ॥ ४६ ॥ अपोषाअनसःसरत्संपिष्टादहविभ्युषी । नियत्सींशिश्नयदृषा । अपासरदुषाअनसःसंपिष्टान्मेघाद्वि
भ्युष्यनोवार्युरनितेरपिवोपमार्थेस्यादनसइवशकटादिवाःनःशकटमानद्वमस्मिंश्चीवरमनितेर्वास्याजीवनकर्मणउपजी
वंत्येनन्मेघोऽप्यनएतस्मादेवयन्निरशिश्नयदृषावर्षितामध्यमस्तस्याएषापराभवति ॥ ४७ ॥ एतदस्याअनःशयेसुसं
पिष्टंविपाश्या । ससारसीपरावतः । एतदस्याअनआशेतेसुसंपिष्टमितरदिवविपाशिविमुक्तपाशिससारोषाःपरावतः
प्रेरितवतःपरागताद्वेळाव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ४८ ॥ अभिनइळांयूथस्यमातास्मदीभिर्बुवशीवागृणातु ।
उर्वशीवाबृहद्दिवागृणानाभ्यूर्णानाप्रभृथस्यायोः । सिषकुनऊर्ज्व्यस्यपुष्टेः । अभिगृणातुनइळांयूथस्यमातासर्वस्य
मातास्मदभिनदीभिर्बुवशीवागृणातुर्वशीवाबृहद्दिवागृणानाभ्यूर्णानाप्रभृथस्यप्रभृतस्यायोरयनस्यमनुष्य
स्यज्योतिषोवोदकस्यवासेवतानोऽन्नस्यपुष्टेरोदसीरुद्रस्यपर्णीतस्याएषाभवति ॥ ४९ ॥ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमाहु
वामहे । आयस्मिन्तस्यौसुरणानिबिभ्रतीसचामरुत्सुरोदसी । रथंक्षिप्रमारुतंमेघंवयंश्रवणीयमाह्वयामहआयस्मिन्त
स्यौसुरमणीयान्युदकानिबिभ्रतीसचामरुद्भिःसहरोदसीरोदसी ॥ ५० ॥ (इयेनोव्याख्यातआदायस्वाद्विष्टयासोमं
मन्यतेयत्त्वादेवनवोनवःपरंमृत्योत्वेषमित्याप्रवोमहउदुज्योतिर्धाताददातुसोमस्यराज्ञोऽथातोमध्यस्थानादेवगणा
आविद्युन्मद्भिरारुद्रासोविष्टीशमीविरूपासउदीरतामंगिरसोनःसूर्यस्येवस्तुपेय्यमथातोमध्यस्थानाःस्त्रियोदक्षस्यवा

यस्मैत्वंकिमिच्छंतीपावकानोमहोअणोयद्वाग्वदंतीदेवीवाचमन्विदनुमतैराकामहंसिनीवालिकुहूमहमन्यमूर्ध्वशीवि
द्युन्नबलित्थेद्राणीनाहमिन्द्राणिगौरीर्मिमायतस्याःसमुद्रांगौरमीमेदुपह्वयेसूयवसाज्जिंकृण्वतीस्वस्तिरिज्यपोषाएतद
स्याअभिनइळरथंनुपञ्चाशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरपट्टेपंचमोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ५ ॥

ॐ ॥ अथातोद्युस्थानादेवतास्तासामश्विनौप्रथमागामिनौभवतोऽश्विनौयद्व्यश्रुवातेसर्वरसेनान्योज्योतिषान्योऽ
श्वैरश्विनावित्यौर्णवाभस्तत्कावश्विनौद्यावापृथिव्यावित्येकेऽहोरात्रावित्येकेसूर्याचंद्रमसावित्येकेराजानौपुण्यकृता
वित्येतिहासिकास्तयोःकालऊर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशीभावस्यानुविष्टंभमनुतमोभागोहिमध्यमोज्योतिर्भागआदित्यस्तयो
रेषाभवति ॥ १ ॥ वसातिषुस्मचरथोऽसितौपेत्वाविव । कदेदमश्विनायुवमभिदेवांगच्छतं । इतिसानिगदव्या
ख्यातावसातिषुस्मचरथोवसातयोरतयौवसंतेस्माइतरेतरातयौवकेर्वावहतेर्वासितौपेत्वामिव । अपेत्वावृत्रहणंसुरा
तयौस्तयोःसमानकालयोःसमानकर्मणोःसंस्तुतप्राययोरसंस्तवेनैषोऽर्धर्चोभवतिवासात्योऽन्यउच्यतंउषःपुत्रस्तवान्य
इतितयोरेषापराभवति ॥ २ ॥ इहेहजातासमवावशीतामरेपसातन्वःनामभिःस्वैः । जिष्णुर्वामन्यःसुमखस्यसुरिदि
वोअन्यःसुभगःपुत्रऊहे । इहचेहचजातौसंस्तूयेतौपापेनालिप्यमानयातन्वानामभिश्चस्वैर्जिष्णुर्वामन्यःसुमहतोबल
स्वैरयितामध्यमोदिवोऽन्यःसुभगःपुत्रऊह्यतआदित्यस्तयोरेषापराभवति ॥ ३ ॥ प्रातर्युजाविबोधयाश्विनावेहं

च्छतां । अस्यसोमस्यपीतये । प्रातर्योगिनौविबोधयाश्विनाविहागच्छतामस्यसोमस्यपानार्थतयोरेषापराभवति ॥ ४ ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्तिदेवेज्याअजुष्टं । उतान्योअस्मद्यजतेविचारःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनीयान् । प्रातर्यजध्वमश्विनौप्रहिणुतनसायमस्तिदेवेज्याअजुष्टमेतदप्यन्योऽस्मद्यजतेविचारःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनीयान्वनयितृतमस्तयोःकालःसूर्योदयपर्यंतस्तस्मिन्नन्यादेवताओप्यंतउषावष्टेःकांतिकर्मणउच्छतेरितरामाध्यमिकातस्याएषाभवति ॥ ५ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यंवाजिनीवति । येनतोकंचतनयंचधामहे । उषस्तच्चित्रंचायनीयंमहनीयंधनमाहरास्मभ्यमन्नवर्तियेनपुत्रांश्चपौत्रांश्चदधीमर्हितस्याएषापराभवति ॥ ६ ॥ एताउत्याउषसःकेतुमक्रतपूर्वेअर्धे रजसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोऽरुषीर्यंतिमातरः । एतास्ताउषसःकेतुमकृषतप्रज्ञानमेकस्याएवपूजनार्थेबहुवचनस्यात्पूर्वेऽर्धेऽन्तरिक्षलोकस्यसमंजतेभानुना । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवः । निरित्येषसमित्येतस्यस्थानेमीदेशानिष्कृतंजारिणीवैत्यपिनिगमोभवतिप्रतियंतिगावोगमनादरुषीरारोचनान्मातरोभासोनिर्माज्यःसूर्यासूर्यस्यपत्न्यैषैवाभिसृष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ७ ॥ सुकिंशुकंशल्मलिविश्वरूपंहरिण्यवर्णसुवृत्तसुचक्रं । आरोहसूर्येअमृतस्यलोकस्योनपत्येवहतुकृणुष्व । सुकाशनंशन्नमलैर्वरूपमपिवोपमार्थेस्यात्सुकिंशुकमिवशल्मलिमिति किंशुकंशतेःप्रकाशयतिकर्मणःशल्मलिःसुशरोभवतिशरवान्वारोहसूर्येअमृतस्यलोकमुदकस्यसु

स्वंपत्येवहतुकुरुष्वसवितासूर्याप्रायच्छत्सोमायराज्ञेप्रजापतयेवेतिचब्राह्मणंवृषाकपायीवृषाकपेःपत्न्यैषैवाभिसृष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ८ ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रादुसुस्तुषे । यसत्तइंद्रउक्षणःप्रियंकाचित्करंहविर्विश्वस्मादिंद्रउत्तरः । वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रेमध्यमेनसुस्तुषेमाध्यमिकयावाचास्तुषासाधुसादिनीतिवासाधुसानिनीतिवास्वपत्यंतत्सनोतीतिवाप्राश्नातुतइंद्रउक्षणएतान्माध्यमिकान्त्संस्त्यायानुक्षणउक्षतेवृद्धिकर्मणउक्षंत्युदकेनेतिवाप्रियंकुरुष्वसुखाचयकरंहविःसुखकरंहविःसर्वस्माद्यइन्द्रउत्तरस्तमेतद्धूमआदित्यंसरण्यूःसरणात्तस्याएषाभवति ॥ ९ ॥ अपागूहन्नमृतामर्त्येभ्यःकृत्वीसर्वणामददुर्विवस्वते । उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहादुद्वामिथुनासरण्यूः । अप्यगूहन्नमृतामर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वतेऽप्यश्विनावभरद्यत्तदासीदजहाद्वामिथुनैसरण्यूर्मध्यमंचमाध्यमिकांचवाचमिति नैरुक्तायमंचयमींचेत्यैतिहासिकास्तत्रेतिहासमाचक्षतेत्वाष्ट्रीसरण्यूर्विवस्वतआदित्याद्यमौमिथुनौजनयांचकारसासवर्णामन्यांप्रतिनिधायांश्वरूपंकृत्वाप्रदुद्रावसविवस्वानादित्यआश्वमेवरूपंकृत्वातामनुसृत्यसंबभूवततोऽश्विनौजज्ञातेसवर्णायामनुस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १० ॥ त्वष्टादुहित्रेवहतुकृणोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेति । यमस्यमातापर्युह्यमानामहोजायाविवस्वतो ननाश । त्वष्टादुहितुर्वहनं करोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेतीमानिचसर्वाणिभूतान्यभिसमागच्छंतियमस्यमातापर्युह्यमानामहतोजायाविवस्वतो ननाशरात्रिरादित्यस्यादित्योदयेऽतर्धीयते ॥ ११ ॥ सवि

ताव्याख्यातस्तस्यकालोयदाद्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवतितस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ विश्वारूपाणिप्रतिमुञ्चतेक
विःप्रासावीद्भ्रद्विपदेचतुष्पदे । विनाकर्मस्यत्सवितावरेण्योऽनुप्रयाणंमुषसोविराजति । सर्वाणिप्रज्ञानानिप्रतिमुं
चतेमेधावीकविःक्रांतदर्शनोभवतिक्वतेर्वाप्रसुवतिभद्रं द्विपाद्भ्यश्चतुष्पाद्भ्यश्चव्यचिख्यपन्नाकंसवितावरणीयःप्रया
णमनूषसोविराजत्यधोरामःसावित्रइतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतैकस्मात्सामान्यादित्यधस्तात्तद्वेळायांतमोभवत्येतस्मा
त्सामान्यादधस्ताद्रामोऽधस्तात्कृष्णःकस्मात्सामान्यादित्यग्निचित्वानरामामुपेयाद्रामारमणायोपेयतैनधर्मायकृष्ण
जातीयैतस्मात्सामान्यात्कृकवाकुःसावित्रइतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतैकस्मात्सामान्यादितिकालानुवादंपरीत्यकृकवा
कोःपूर्वशब्दानुकरणवचेरुत्तरंभगोव्याख्यातस्तस्यकालःप्रागुत्सर्पणात्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ प्रातर्जितंभगमुग्रंहुवेम
व्यंयुत्रमदितेयोर्विधर्ता । आध्रश्चिद्यंमन्यमानस्तुरश्चिद्राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याह । प्रातर्जितंभगमुग्रंहुवेमव्यंयुत्रमदि
तेयोर्विधारयितासर्वस्याध्रश्चिद्यंमन्यमानंआढ्यालुर्दरिद्रस्तुरश्चिदुरइतियमनामंतरतेर्वात्वरतेर्वात्वरयातूर्णगतिर्यमो
राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याहौधोभगइत्याहुरनुत्सुनोदृश्यतेप्राशित्रमस्याक्षिणीनिर्जघानेतच्चब्राह्मणंजनंभगो गच्छतीति
वाजनंगच्छत्यादित्युदयेनसूर्यःसतेर्वासुवतेर्वास्वीर्यतेर्वातस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ उदुत्यंजातवेदसंदेवंवहंतिकेतवः । इशे
विश्वायसूर्य । उद्वहंतितंजातवेदसैरश्मयःकेतवःसर्वेषांभूतानांदर्शनायसूर्यमिति कर्मन्यमादित्यादेवमवश्यं तस्यैषापरा

भवति ॥ १५ ॥ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवीअंतरिक्षंसूर्य आत्माजगतस्त
स्थुषश्च । चायनीयं देवानामुदगमदनीकं ख्यानमित्रस्यवरुणस्याग्रेष्वापूपुरं ह्यावापृथिव्यौचांतरिक्षं चमहत्त्वेन तेन सूर्य
आत्माजंगमस्य चस्थावरस्य चाथयद्रश्मिपोषं पुण्यतितत्पूषाभवतितस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्य
द्विष्टरूपे अहनीद्यौरिवासि । विश्वाहिमाया अवसिस्वधावोभद्रातेपूषन्निहरातिरस्तु । शुक्रं ते अन्यल्लोहितं ते अन्यद्य
जतं ते अन्यद्यज्ञियं ते अन्यद्विषमरूपे ते अहनीकर्मद्यौरिवासांसि सर्वाणि प्रज्ञानान्यवस्यन्नवन्भाजनवती ते पूषन्निहदस्तिर
स्तु तस्यैषापराभवति ॥ १७ ॥ पथस्पथःपरिपतिवचस्याकामेन कृतो अभ्यानलृक । सनोरासच्छुरुधश्चन्द्राग्राधियं
धियंसीषधातिप्रपूषा । पथस्पथोऽधिपतिवचनेन कामेन कृतोऽभ्यानलृकमभ्यापन्नोऽर्कमिति वासनोददातुचायनी
याग्राणिधनानिकर्मकर्मचनःप्रसाधयतुपूषेत्यथयद्विषितोभवतितद्विष्णुर्भवतिविष्णुर्विशतेर्वाव्यश्रोतेर्वातस्यैषाभव
ति ॥ १८ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदं । समूहमस्यपांसुरे । यदिदं किंच तद्विक्रमते विष्णुस्त्रिधानिधत्तेपदं
त्रेधाभावायपृथिव्यामंतरिक्षेदिवीतिशाकपूर्णःसमारोहणेविष्णुपदं गयशिरसीत्यौर्णवाभःसमूहमस्यपांसुरेप्यायनेऽ
न्तरिक्षेपदनं दृश्यतेऽपिबोपमार्थेस्यात्समूहमस्यपांसुलइवपदनं दृश्यतइतिपांसवःपादैःसूर्यंतइतिवापन्नाःशेरतइतिवा
पसंनीयाभवंतीतिवा ॥ १९ ॥ विश्वानरोव्याख्यातस्तस्यैषानिपातोभवत्यैन्द्रामृचि ॥ २० ॥ विश्वानरस्यवस्य

तिमनानतस्यश्वसः । एवैश्चर्षणीनामूतीहुवेरथानां । विश्वानरस्यादित्यस्यानानतस्यश्वसोमहतोबलस्यैवैश्चकामै
रयनैरवनेवौचर्षणीनामनुप्याणामूत्याचपथारथानामिन्द्रमस्मिन्यशेहृयामिवरुणोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २१ ॥
येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । भुरण्युरितिप्रनामभुरण्युःशकुर्निभूरिमध्वाननयतिस्व
र्गस्यलोकस्यापिवोह्यातत्संपातीभुरण्युरनेनपावकख्यानेन । भुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तत्तेवयंस्तुमइ
तिवाक्यशेषोऽपिवोत्तरस्यां ॥ २२ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । विद्यामेषिरजस्पृ
श्वहामिमानोअकुभिः । पश्यन्जन्मानिसूर्य । व्येपिद्यारजश्चपृथुमहांतंलोकमहानिचमिमानोक्तुभीरात्रिभिःसहपश्य
न्जन्मानिजातानिसूर्यापिवापूर्वस्यां ॥ २३ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । प्रत्यङ्देवानां
विशःप्रत्यङ्मुदेषिमानुषान् । प्रत्यङ्मिष्वंस्वर्दृशे । प्रत्यङ्मिदंसर्वमुदेषिप्रत्यङ्मिदंज्योतिरुच्यतेप्रत्यङ्मिदंसर्वमभिविपश्य
सीत्यपिवैतस्यामेव ॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यन्तंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तेनोजनानभिविपश्यतिके
शिकेशारश्मयस्तैस्तद्धान्भवतिकाशनाद्वाप्रकाशनाद्वातस्यैषाभवति ॥ २५ ॥ केश्यग्रिकेशीविषंकेशीर्विभर्तिरोदसी ।
केशीविष्वंस्वर्दृशेकेशीदंज्योतिरुच्यते । केश्यग्रिचविषंचविषमित्युदकनामविष्णातेर्विपूर्वस्थस्त्रातेःशुद्ध्यर्थस्यविपूर्वस्य
वासचतेर्द्यावापृथिव्यौचधारयतिकेशीदंसर्वमिदमभिविपश्यतिकेशीदंज्योतिरुच्यतइत्यादित्यमाहायाप्येतेइतरेज्यो

तिषीकेशिनीउच्येतेधूमेनाग्नीरजसाचमध्यमस्तेषामेषासाधारणाभवति ॥ २६ ॥ त्रयःकेशिनःऋतुथाविचक्षतेसंवत्सरेव
पतएकएषां । विश्वमेकोअभिचष्टेशचीभिर्भ्राजिरेकस्यदृशेनरूपं । त्रयःकेशिनःऋतुथाविचक्षतेकालेकालेऽभिविप
श्यंतिसंवत्सरेवपतएकएषामित्यग्निःपृथिवीदहतिंसर्वमेकोऽभिविपश्यतिकर्मभिरादित्यौगतिरेकस्यदृश्यतेनरूपमध्य
मस्याथयद्रश्मिभिरभिप्रकम्पयन्नेतितद्वृषाकपिर्भवतिवृषाकम्पनस्तस्यैषाभवति ॥ २७ ॥ पुनरेहिवृषाकपेसुवित्कल्प
यावहै । यएषःस्वप्नंशनोऽस्तमेषिपथापुनर्विश्वस्मादिंद्रउत्तरः । पुनरेहिवृषाकपेसुप्रसूतानिवःकर्माणिकल्पयावहैय
एषःस्वप्नंशनःस्वप्नाश्चाशयस्यादित्यउदयेनसोऽस्तमेषिपथापुनःसर्वस्माद्यंद्रउत्तरस्तमेतद्भूमआदित्यंयमोव्याख्यात
स्तस्यैषाभवति ॥ २८ ॥ यस्मिन्वृक्षेसुपलाशेदेवैःसंपिबंतेयमः । अत्रानोविशतिःपितापुराणांअनुवेक्षति । यस्मिन्वृ
क्षेसुपलाशेस्थानेवृतःक्षयेवापिवोपमार्थेस्याद्दृक्षइवसुपलाशइतिवृक्षोत्रश्नात्पलाशंपलाशनादेवैःसंगच्छतेयमोरश्मि
भिरादित्यस्तत्रनःसर्वस्यपातावापालयितावापुराणाननुकामयेताजएकपादजनएकःपादएकेनपादेनपातीतिवैकेनपा
देनपिबतीतिवैकोऽस्यपादइतिवा । एकपादनोत्विदतीत्यपिनिगमोभवतितस्यैषनिपातोभवतिवैश्वदेव्यामृचि
॥ २९ ॥ पावीरवीतन्यतुरेकपादुजोद्विबोधर्तासिंधुरापःसमुद्रियः । विश्वेदेवासःशृणवन्वचांसिमेसरस्वतीसह
धीभिःपुरंध्या । पविःशल्योभवतियद्विपुनातिकार्यतद्वत्पवीरमायुधंतद्वानिन्द्रःपवीरवान् । अतितस्थौपवीरवानित्य

पिनिगमोभवति तदेव तावाक्पावीरवीपावीरवीचदिव्यावाक्तन्यतुस्तनित्रीवाचोऽन्यस्यां अजश्चैकपादिवोधारयिता
 सिन्धुश्चापश्चसमुद्रियाश्च सर्वे च देवाः सरस्वती च सह पुरन्ध्यास्तुत्या प्रयुक्तानि धीभिः कर्मभिर्युक्तानि शृण्वंतु वचनानीमा
 नीतिपृथिवी व्याख्याता तस्या एष निपातो भवत्यैन्द्राग्र्यामृचि ॥ ३० ॥ यदि द्राप्ती परमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां मवम
 स्यामुत्तमः । अतः परिवृषणा वाहियात्तमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य । इति सानिगद व्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तस्यैष
 निपातो भवति पावमान्यामृचि ॥ ३१ ॥ पवित्रवंतः परिवाचमासते पितृषां प्रको अभिरक्षति प्रतं । महः समुद्रं वरुण
 स्तिरोदधे धीरा इच्छे कुर्धरुणे प्वारभं । पवित्रवंतोरश्मि वंतो माध्यमिका देवगणाः पर्यासते माध्यमिकां वाचं पितृषां प्रहः
 पुराणोऽभिरक्षति प्रतं कर्म महः समुद्रं वरुणस्तिरोऽतर्दधात्यथ धीराः शक्रुवंति धरुणे षूदके षु कर्मण आरंभमारब्धुमज एक
 पाव्याख्याताः पृथिवी व्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तेषामेव निपातो भवत्यपरस्यां बहु देवतायामृचि ॥ ३२ ॥ उत्तनोऽ
 हिर्बुध्न्यः शृणोत्व ज एक पात् पृथिवी समुद्रः । विश्वे देवा क्रता वृधो हुवानाः स्तुता मंत्राः कविशस्ता अवंतु । अपि च नोऽहि
 र्बुध्न्यः शृणोत्व जश्चैक पात् पृथिवी च समुद्रश्च सर्वे च देवाः सत्यवृधो वाय ज्ञवृधो वा हूयमाना मंत्रैः स्तुता मंत्राः कविशस्ता अवंतु
 मेषा विशस्ता दध्यङ् प्रत्यको ध्यानमिति वा प्रत्यकमस्मिन् ध्यानमिति वाथर्वा व्याख्यातो मनुर्मननां तेषामेव निपातो भवत्यै
 ग्र्यामृचि ॥ ३३ ॥ यामथर्वा मनुष्पिता दध्यङ् धियु मस्तं । तस्मिन् ब्रह्माणि पूर्वैर्द्रव्यथा समं गता च भ्रनुस्वराज्यं ।

यामथर्वा च मनुश्च पिता मानवानां दध्यङ् च धियमत निषतं तस्मिन् ब्रह्माणि कर्माणि पूर्वैर्द्रव्यथानि च संगच्छंतं मर्चन्योऽ
 नूपास्ते स्वराज्यं ॥ ३४ ॥ अथातोद्युस्थाना देवगणास्तेषामादित्याः प्रथमा गामिनो भवंत्यादित्या व्याख्यातास्तेषामेषा भ
 वति ॥ ३५ ॥ इमा गिरादित्येभ्यो घृतस्नूः सनाद्राजभ्यो जुहा जुहोमि । शृणोतु मित्रो अर्यमा भगौ नस्तु विजातो वरु
 णो दक्षो अंशः । घृतस्नूर्घृतप्रस्त्रा विन्यो घृतप्रस्त्रा विन्यो घृतसानिन्यो घृतसारिण्य इति वाहुतीरादित्येभ्यश्चिरं जुहा जुहो
 मि चिरं राजभ्य इति वा शृणोतु न इमा गिरो मित्रश्चार्थमाच भगश्च बहुजातश्च धाता दक्षो वरुणोऽशश्चांशोऽशुना व्याख्यातः
 सप्त ऋषयो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ ३६ ॥ सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षंति सदमप्रमादं । सप्तापः स्वपतो
 लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्रजौ सत्रसदौ च देवौ । सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे रश्मय आदित्ये सप्त रक्षंति सदमप्रमादं सं
 वत्सरमप्रमाद्यन्तः सप्तापनास्त एव स्वपतो लोकमस्तमितमादित्यं न्तितत्र जागृतोऽस्वप्रजौ सत्रसदौ च देवौ वाय्वादित्या
 वित्यधिदैवतमथाध्यात्मै सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे षोडश्याणि विद्या सप्त म्यात्मानि सप्त रक्षंति सदमप्रमादं शरीरमप्र
 माद्यन्ति सप्तापनानीमान्येव स्वपतो लोकमस्तमितमात्मानं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्रजौ सत्रसदौ च देवौ प्राज्ञश्चात्मा तैजस
 श्चेत्यात्मगतिमाचष्टे तेषामेषा परा भवति ॥ ३७ ॥ तिर्यग्बिलश्च मस ऊर्ध्वबुध्नो यस्मिन् यशो निहितं विश्वरूपं । अत्रासत्
 ऋषयः सप्त साकं ये अस्य गोपामहृतो बभूवुः । तिर्यग्बिलश्च मस ऊर्ध्वबोधनो यस्मिन् यशो निहितं सर्वरूपमत्रा

सतक्रपयःसप्तसहादित्यरश्मयोयेअस्यगोपामहतोबभूवुरित्यधिदैवतमथाध्यात्मैतिर्यग्विलश्चमसऊर्ध्वबंधनऊर्ध्वबो
धनोवायस्मिन्यशोनिहितंसर्वरूपमत्रासतक्रपयःसप्तसहैन्द्रियाणिथान्यस्यगोसृणिमहतोबभूवुरित्यात्मगतिमाचष्टेदेवा
व्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ३८ ॥ देवानांभद्रासुमतिर्ऋजुयतांदेवानांरातिरभिन्नोनिर्वर्ततां । देवानांसख्यमुप
सेदिमावयंदेवानआयुःप्रतिरंतुजीवसे । देवानांवयंकल्याण्यांमतावृजुगामिनामृतगामिनामितिवादेवानांदानमभि
नोनिर्वर्ततांदेवानांसख्यमुपसीदेमवयंदेवानआयुःप्रवर्धयंतुचिरंजीवनार्यविश्वेदेवाःसर्वेदेवास्तेषामेषाभवति ॥ ३९ ॥
ओमासश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवासआगत । दाश्वंसौदाशुषःसुतं । अवितारोवावनीयावामनुष्यधृतःसर्वेचदेवाइहाग
च्छतदत्तवंतोदत्तवतःसुतमिति तदेतदेकमेवैश्वदेवंगायत्रं चंदशतयीषुविद्यतेयत्तुकिंचिद्बहुदैवतैतद्वैश्वदेवानांस्था
नेयुज्यतैयदेवविश्वलिंगमितिशाकपूर्णिगरनत्यंतगतस्त्वेषउद्देशोभवतिबभ्रुरेकइतिदशद्विपदाअलिंगाभूतांशःकाश्यप
आश्विनमेकलिंगमभितटीयंसूक्तमेकलिंगसाध्यादेवाःसाधनात्तेषामेषाभवति ॥ ४० ॥ यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवास्ता
निधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसंचंतयत्रपूर्वेसाध्याःसंतिदेवाः । यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाअग्निनाग्निमय
जंतदेवाअग्निःपशुरासीत्तमालभंततेनायजंतेतिचब्राह्मणं । तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसमसेवं
तयत्रपूर्वेसाध्याःसंतिदेवाःसाधनाद्दुस्थानोदेवगणइतिनैरुक्ताःपूर्वदेवयुगमित्याख्यानंवसवोयद्विवसतैसर्वमग्निर्वसु

भिर्वासवइतिसमाख्यातस्मात्पृथिवीस्थानाइंद्रोवसुभिर्वासवइतिसमाख्यातस्मान्मध्यस्थानावसवआदित्यरश्मयोवि
वासनात्तस्माद्दुस्थानास्तेषामेषाभवति ॥ ४१ ॥ सुगावोदेवाःसदनमकर्मयआजग्मुःसर्वनमिदंजुषाणाः । जक्षिवां
सःपपिवांसश्चविश्वेऽस्मेधत्तवसवोवसूनि । स्वागमनानिवोदेवाःसुपथान्यकर्मयआगच्छतसवनानीमानिजुषाणाःखा
दितवंतःपीतवंतश्चसर्वेऽस्मासुधत्तवसवोवसूनितेषामेषापराभवति ॥ ४२ ॥ ज्मयाअत्रवसवोरंतदेवाउरावंतरि
क्षेमर्जयंतशुभ्राः । अर्वावपथउरुज्जयःकृणुध्वंश्रोतादूतस्यजग्मुषोनोअस्य । ज्मयाअत्रवसवोऽरमन्तदेवाज्मापृथि
वीतस्यांभवाउरौचान्तरिक्षेमर्जयन्तगमयन्तरमयन्तशुभ्राःशोभमानाअर्वाचएनान्पथोबहुजवाःकुरुध्वंशृणुतदूतस्य
जग्मुषोनोऽस्याग्नेर्वाजिनोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ४३ ॥ शनोभवन्तुवाजिनोहवेषुदेवतातामितद्रवःस्वर्काः ।
जंभयंतोऽहिंवृकुरक्षांसिसनेम्यस्मद्युयवन्नमीवाः । सुखानोभवन्तुवाजिनोहानेषुदेवतातौयज्ञैवितद्रवःसुमितद्रवःस्व
र्काःस्वंचनाइतिवास्वर्चनाइतिवास्वर्चिषइतिवाजम्भयंतोऽहिंचवृकचरक्षांसिचक्षिप्रमस्मद्यावयन्त्वमीवादेवाश्वाइति
वादेवपक्ष्योदेवानापक्ष्यस्तासामेषाभवति ॥ ४४ ॥ देवानापक्षीरुशतीरंवतुनःप्रावन्तुनस्तुजयेवार्जसातये । याःपा
र्थिवासोयाअपामपित्रतेतानोदेवीःसुहवाःशर्मयच्छत । देवानापक्ष्यउशत्योऽवंतुनःप्रावन्तुनस्तुजयेऽपत्यजननायचा
न्नसंसननायचवाःपार्थिवासोयाअपामपित्रतेकर्मणितानोदेव्यःसुहवाःशर्मयच्छन्तुशरणंतासामेषापराभवति ॥ ४५ ॥

उतप्राव्यं तु देवपक्षीरिद्राण्य । प्राय्यं श्विनीराट् । आरोदसीवरुणाणीशृणोतुव्यं तु देवीर्यऽऽकृतुर्जनीनां । अपिचप्राव्यं तु देवपक्ष्यं इन्द्राणीद्रस्यपक्ष्यं प्राय्यं मेः पक्ष्यं श्विन्यश्विनोः पक्षीराड् । जतरोदसीरुद्रस्यपक्षीवरुणाणीचवरुणस्यपक्षीव्यं तु देव्यः कामयंतां यः कृतुः कालोजायानां यः कृतुः कालोजायानां ॥ ४६ ॥ (अथातोद्युस्थानावसातिषुस्मेहेहजाताप्रातर्युजा प्रातर्यजध्वमुषस्तच्चित्रमेताउत्याः सुकिंशुकैवृषाकपाय्यपागूहंस्त्वष्टादुहित्रेसविताविश्वारूपाणिप्रातर्जितमुदुत्यंचित्रं शुक्रंतेपथस्पथइदंविष्णुर्विश्वानरोव्याख्यातोविश्वानरस्ययेनापावकेतिचतुष्कैकेदयग्नित्रयःकेशिनःपुनरोहिंसिन्वृक्षे पावीरवीयदिंद्राग्नीपवित्रवंतउतनोहिर्यामथर्वाधातोद्युस्थानादेवगणाइमागिरःसप्तऋषयस्तिर्यग्बिलोदेवानांभद्रौमासौ यज्ञेनसुगावोदेवाज्मयाअन्नंशनोभवंतुदेवानांपक्षीरुतप्राव्यंतुषट् चत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केषष्ठोऽध्यायः ६

॥ अथपरिशिष्टम् ॥

ॐ ॥ अथेमाअतिस्तुतयइत्याचक्षतेऽपिवासंमत्ययएवस्यान्माहाभाग्यादेवतायाःसोऽग्निमेवप्रथममाहत्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिरितिर्यथैतस्मिन्सूक्तेनहित्वदारेनिमिषश्चनेशइतिवरुणस्याथैषेद्रस्य ॥ १ ॥ यद्व्यावइंद्रतेशतंशतंभूमीरुतस्युः । नत्वावज्जिन्सहस्रंसूर्याअनुनजातमष्टरोदसी । यदितइंद्रशतंदिक्शतंभूमयःप्रतिमानानिर्युर्नत्वाव

ज्जिन्सहस्रमपिसूर्यानद्यावापृथिव्यावप्यभ्यश्रुवीतामित्यथैषादित्यस्य ॥ २ ॥ यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजंगतन । कस्यपुल्वधोमृगःकमगंजनयोपनोविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजगमतंकस्यपुल्वधोमृगःकसवह्वादीमृगोमृगोमाष्टैर्गतिकर्मणःकमगमदेशंजनयोपनःसर्वस्माद्यइंद्रउत्तरस्तमेतद्धूमआदित्यमथैषादित्यरदमीनां ॥ ३ ॥ विहिसोतोरसृक्षतनेंद्रदेवमंसत । यत्रामंददृषाकपिर्यःपुष्टेषुमत्सखाविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । व्यसृक्षतहिप्रसवायनचंद्रदेवमंसतयत्रामाद्यदृषाकपिर्यइश्वरःपुष्टेषुपोषेषुमत्सखाममसखामदनसखायेनःसखायसैःसहेतिवासर्वस्माद्यइंद्रउत्तरस्तमेतद्धूमआदित्यमथैषाश्विनोः ॥ ४ ॥ सृण्येवजर्भरीतुर्फरीतुनैतोशेवतुर्फरीपुर्फरीका । उदन्यजेवजेमनामदेरुतामैजराय्वजरमरायु । सृण्येवेतिद्विविधासृणिर्भवतिभर्ताचहंताचतथाश्विनौचापिभर्तारौजर्भरीभर्तारावित्यर्थस्तुर्फरीतुहंतारौ । नैतोशेवतुर्फरीपुर्फरीका । नितोशस्यापत्यंनैतोशनैतोशेवतुर्फरीक्षिप्रहन्तारौ । उदन्यजेवजेमनामदेरु । उदन्यजेवेत्युदकजेइवरत्नैसामुद्रेचान्द्रमसेवाजेमनेजयमनेजेमनामदेरु । तामैजराय्वजरमरायु । एतज्जरायुजंशरीरंशरदमजीर्णमथैषासोमस्य ॥ ५ ॥ तत्समन्दीधावतिधारासुतस्यांधसः । तत्समन्दीधावति । तरतिसपापंसर्वमन्दीयःस्तौतिधावतिगच्छत्यूर्धागतिं । धारासुतस्यांधसः । धारयाभिषुतस्यसोमस्यमंत्रपूतस्यवाचास्तुतस्याथैषा यज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिंशंग्रात्रयोअस्यपादाद्वेशीषंसहस्तासोअस्य । त्रिधाबद्धोवृषभोरौरवीतिमहोदेवोमर्त्याआ

विवेश । चत्वारिंशं गेति वेदावा एत उक्तास्त्रयोऽस्य पादा इति सवनानि त्रीणि द्वे शीर्षे प्रायणीयो दयनीये सप्तहस्ताः सप्त
 दांसि त्रिधा बद्धस्त्रेधा बद्धो मंत्रब्राह्मणकल्यैवृषभोरोरवीतिरोरवणमस्य सवनक्रमेण ऋग्भिर्भुभिः सामभिर्भुभिः सप्तहस्ताः सप्त
 शंसंति यजुर्भिर्भुभिः जंति सामभिः स्तुवंति महोदेव इत्येपहिमहान्देवो यद्यज्ञो मर्त्या आ विवेशे त्येपहिमनुष्याना विशतियजना
 यतस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वर्ग्यतो नापेक्षंत आद्यारो हंतिरोदसी । यज्ञये विश्वतो धारं सुविद्वांसो विते निरे ।
 स्वर्गच्छंत ईजानावानेक्षंत तेऽमुमेव लोकं गतवंत मीक्षंत मिति । आद्यारो हंतिरोदसी । यज्ञये विश्वतो धारं सर्वतो धारं
 सुविद्वांसो विते निरे इत्यथैषा वाचः प्रवहति ॥ ८ ॥ चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ।
 गुहा त्रीणि निहिता ने गंयंति तुरीयं वाचो मनुष्या वदंति । चत्वारि वाक्परिमितानि पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मेधावि
 नो गुहायां त्रीणि निहितानि नार्थवेदयंते गुहा गूहते स्तुरीयं त्वरतः कतमानि तानि चत्वारि पदान्यो कारो महाव्याहृतयश्चेत्या
 र्थनामाख्याते चोपसर्ग निपाताश्चेति वैयाकरणा मंत्रः कल्पो ब्राह्मणं चतुर्थी व्यावहारिकी तियाज्ञिका ऋचो यजुषि सामानि
 चतुर्थी व्यावहारिकीति नैरुक्ताः सर्पाणां वागवयसां क्षुद्रस्य सरीसृपस्य चतुर्थी व्यावहारिकीत्येके पशुषु तूणवेषु मृगेष्व्वात्मनि
 चेत्यात्मप्रवादा अथापि ब्राह्मणं भवति सावैवाकसृष्टा चतुर्धा व्यभवदेष्वेव लोकेषु त्रीणि पशुषु तुरीयं यापृथिव्यां साग्नौ सार
 थं तरं यांतरिक्षे सावायौ सावामदेव्ये यादिविसादित्ये सा बृहति सास्तनयि त्वावथ पशुषु ततो यावागत्यरिच्यतं तं ब्राह्मणेष्व

दधुस्तस्माद्ब्राह्मणा उभयीं वाचं वदंति याच देवानां याच मनुष्याणामित्यथैषा क्षरस्य ॥ ९ ॥ ऋचो अक्षरे परमेव्यो म
 न्यस्मिन्देवा अधिविश्वे निषेदुः । यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति इत्युक्तं द्विदुस्तइमे समासते । ऋचो अक्षरे परमेव्यवने य
 स्मिन्देवा अधिनिषण्णाः सर्वे यस्तन्न वेद किं स ऋचा करिष्यति य इत्युक्तं द्विदुस्तइमे समासत इति विदुष उपदिशति कतमत्तदेतद्
 क्षरमो ३ मित्येषा वागिति शाक पूर्णि ऋचश्च ह्यक्षरे परमेव्यवने धीयंते नाना देवतेषु च मंत्रेष्वेतद्ब्रवा एतदक्षरं यत्सर्वा त्रयी वि
 द्या प्रतिप्रतीति च ब्राह्मणं ॥ १० ॥ आदित्य इति पुत्रः शाक पूणे रेभर्भवति यदेन मर्चति प्रत्यृचः सर्वाणि भूतानि तस्य यद
 न्यन्मंत्रेभ्यस्तदक्षरं भवति रश्मयोऽत्र देवा उच्यंते य एतस्मिन्नधिनिषण्णा इत्यधिदैवतमथाध्यात्मं शरीरमत्र ऋगुच्यंते यदे
 नेनार्चति प्रत्यृचः सर्वाणीन्द्रियाणि तस्य यद्विनाशि धर्मतदक्षरं भवतीन्द्रियाण्यत्र देवा उच्यन्ते यान्यस्मिन्नात्मन्येकं भव
 न्तीत्यात्मप्रवादाः ॥ ११ ॥ अक्षरं नक्षरं तिनक्षीयते वाक्षरं भवति वाचोऽक्ष इति वाक्षो यानस्यां जनां तत्प्रकृती तरद्वर्तन
 सामान्यादित्ययं मंत्रार्थचिन्ताभ्यूहोऽभ्यूहोऽपि श्रुतितो पितर्कतोननुपृथक्त्वेन मंत्रानिर्वक्तव्याः प्रकरणश एव तु निर्वक्त
 व्यानि ह्येषु प्रत्यक्षमस्त्यनृषेरतपसो वापारो वर्यवित्सुतुखलुवेदितुषु भूयो विद्यः प्रशस्यो भवतीत्युक्तं पुरस्तान्मनुष्यावा ऋषि
 षूत्क्रामत्सु देवान्ब्रुवन्कोन ऋषिर्भविष्यतीति तेभ्य एतं तर्कमृषिं प्रायच्छन्मंत्रार्थचिन्ताभ्यूहमभ्यूहं तस्माद्यदेव किंचानू
 चानोऽभ्यूहं त्यार्थं तद्भवति ॥ १२ ॥ हृदा तद्वेषु मनसोजवेषु यद्ब्राह्मणाः संयजंते सखायः । अत्राहं त्वं विजह्वेद्याभिरो

हब्रह्माणोविचरंत्युत्वे । हृदातष्टेषुमनसांप्रजवेषुयद्वाहणाःसंयजंतैसमानाख्यानाकृत्विजोऽत्राहत्वंविजहुर्वेद्याभिर्वे
दितव्याभिःप्रवृत्तिभिरोहब्रह्माणऊहब्रह्माणऊहएषांब्रह्मेतिवासेयंविद्याश्रुतिमतिबुद्धिस्तस्यास्तपसापारमीप्सितव्यंत
दिदमायुरिच्छताननिर्वकव्यंतस्माच्छन्दःसुशेषाउपेक्षितव्याअथागमोयांयांदेवतांनिराहृतस्यास्तस्यास्ताद्वाव्यमनुभव
त्यनुभवति ॥ १३ ॥ (अथेमायद्यावोयदुदंचोविहिसोतोःसृण्येवतरत्सचत्वारिशृंगास्वर्यतश्चत्वारिवागृचोअक्षरंआ
दित्यइत्यक्षरंनक्षरतिहृदातष्टेषुत्रयोदशं) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरपट्टेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ व्याख्यातंदैवतंयज्ञांगंचाधातऊर्ध्वमार्गगतिंव्याख्यास्यामःसूर्यआत्मेत्युदितस्यहिकर्मद्रष्टाऽथैतदनुप्रवदं
त्यथैतमहांतमात्मानंमेषर्गणःप्रवदंतींद्रमित्रवरुणमग्निमाहुरित्यथैषमहानात्मात्मजिज्ञासयात्मानंप्रोवाचाग्निरस्मिज
न्मनाजातवेदाअहमस्मिप्रथमजाइत्येताभ्यां ॥ १ ॥ अग्निरस्मिजन्मनाजातवेदाघृतंमेचक्षुरमृतंमआसन् । अर्कस्त्रि
धातुरजसोविमानोऽर्जस्रोघर्मोहविरस्मिनाम । अहमस्मिप्रथमजाकृतस्यपूर्वदेवेभ्योअमृतस्यनाभिः । योमाददाति
सइदेवमावाअहमन्नमन्नमदंतमग्नि । इतिसहज्ञात्वाप्रादुर्बभूवैवंतंव्याजहारायतमात्मानमभ्यात्मजमंतिकमन्यस्मा
आचचक्ष्वेति ॥२॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपरांचपुधिभिश्चरंतं । सप्तध्रीचीःसविषूचीर्वसानुआवरीवर्तिभुवने
ष्वंतः । आवरीवर्तिभुवनेष्वंतरित्यथैषमहानात्मासत्त्वलक्षणस्तत्परंतद्ब्रह्मतत्सत्यंतत्सलिलैतदव्यक्तंतदस्पर्शंतदरूपंतदर

संतदगंधंतदमृतैतच्छुक्लंतन्निष्ठोभूतात्मासैषाभूतप्रकृतिरित्येकैतत्क्षेत्रंतदज्ञानाक्षेत्रज्ञमनुप्राप्यनिरात्मजमथैषमहाना
त्मात्रिविधोभवतिसत्त्वरजस्तमइतिसत्त्वंतुमध्येविशुद्धंतिष्ठत्यभितोरजस्तमसीइतिकामद्वेषस्तमइत्यविज्ञातस्यविशुध्य
तोविभूतिकुर्वतःक्षेत्रज्ञपृथक्त्वायकल्पतेप्रतिभातिलिंगोमहानात्मातमोलिंगोविद्याप्रकाशलिंगस्तमोऽपिनिश्चयलिंग
आकाशः ॥ ३ ॥ आकाशगुणःशब्दआकाशाद्वायुर्द्विगुणःस्पर्शनंवायोर्ज्योतिस्त्रिगुणंरूपेणज्योतिषापश्चतुर्गुणा
रसेनाद्ध्यःपृथिवीपंचगुणागंधेनपृथिव्याभूतग्रामस्थावरजंगमास्तदेतदहर्गुणसहस्रंजागर्तैतस्यान्तेसुषुप्त्यन्नैगानिप्रत्या
हरतिभूतग्रामाःपृथिवीमपियंतिपृथिव्यपआपोज्योतिषंज्योतिर्वायुंवायुराकाशंमाकाशोमनोमनोविद्यांविद्यामहांतमा
त्मानंमहानात्माप्रतिभाप्रतिभाप्रकृतिंसास्वपितियुगसहस्रंरात्रिस्तावेतावहोरात्रावजस्रंपरिवर्तैतसकास्तदेतदहर्भव
तियुगसहस्रपर्यन्तमहर्गद्वह्मणोविदूरात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्रविदोजनाइति ॥ ४ ॥ तंपरिवर्तमानमन्योऽनु
प्रवर्ततेष्टष्टाद्रष्टाविभक्तार्तिमात्रोऽहमितिगम्यतैसमित्यादर्शनेदंपावकमहाभूतेषुचिरोष्वाकाशाद्वायोःप्राणश्चक्षुश्चव
क्कारंचतेजसोऽद्ध्यःस्नेहंपृथिव्यामूर्तिःपार्थिवास्त्वष्टौगुणान्विद्यांश्रीन्मातृतस्त्रीन्पितृतौस्थित्वायुमज्जानःपितृतस्त्व
ज्मांसशोणितानिमातृतौऽन्नपानमित्यष्टौसोऽयंपुरुषःसर्वमयःसर्वज्ञानोऽपिक्लृप्तः ॥ ५ ॥ सयद्यनुरुध्यतेतद्भवतिंयदिध
मोऽनुरुध्यतेतद्देवोभवतिंयदिज्ञानमनुरुध्यतेतदमृतोभवतिंयदिकाममनुरुध्यतेसंच्यवतइमांयोनिंसंध्यात्तदिदमत्र

मर्तं श्लेष्मारेतसः संभवति श्लेष्मणोरसोरसाच्छोणितैशोष्णितान्मांसमांसान्मेदोमेदसः स्नावास्नामोऽस्थीन्यस्थिभ्योम
जामजातोरेतस्तदिदं योनौरेतः सिक्कंपुरुषः संभवति शुक्रातिरेके पुमान्भवति शोणितातिरेके स्त्री भवति द्वाभ्यां स मेननपुं
सको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति शुक्रशोणितसंयोगान्मातृपितृसंयोगाच्च तत्कथमिदं शरीरं परं संयम्य तैसौ म्योभवत्ये
करात्रोषितं कललं भवति पंचरात्राद्बुद्धुदाः सप्तरात्रात्पेशीद्दिः सप्तरात्रादुर्दः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मास
मात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यंतरे शिरः संपद्यते मासत्रयेण ग्रीवा व्यादेशो मासचतुष्केण त्वग्व्यादेशः पंचमेमासेन खरो
मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाऽक्षिश्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याध्यवस्यति नवमे सवागसंपूर्णो भवति ।
मृतश्चाहंपुनर्जातो जातश्चाहंपुनर्मृतः । नाना योनि संहस्त्राणि मयोषितानि यानि वै । आहाराविधिं धाभुक्ताः पीतानां
नाविधाः स्तनाः । मातरो विविधा दृष्टाः पितरः सुहृदस्तथा । अवाङ्मुखः पीड्यमानो जंतुश्चैव समन्वितः । सांख्यं
योगं समभ्यस्येत्पुरुषं वा पंचविंशकमिति ततश्च दशमे मासे प्रजावर्तते जातश्च वायुना स्पृष्टस्तन्नस्मरति जन्ममरणं मते च शु
भाशुभं कर्मेतच्छरीरस्य प्रामाण्यं ॥ ६ ॥ अष्टोत्तरं सन्धिं शतं मष्टकपालं शिरः संपद्यते षोडशवपापलानि नवस्त्रायु
शतानि सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणा मर्धं च तस्मिन् रोमाणि कोट्योद्दश्यं ह्यष्टकपालानि द्वादशकपालानि जिह्वा वृषणौ ह्यष्टसुपर्णौ त
थोपस्थगुदपाय्वै तन्मूत्रपुरीषं कस्मादाहारपानसिक्त्वा इनुपचितं कर्मणा वन्यो न्यं जायेते इति तं विद्या कर्मणी समन्वार

॥ ३५ ॥

भेतैपूवप्रज्ञाचमहत्तज्ञानतमसिमग्नौजरामरणक्षुत्पिपासाशोकक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरहर्षविषादेर्ष्यासूयात्मकैर्द्रव्यैरभिभूयमानः सोऽस्मादार्जवैजवीभावानांतन्निर्मुच्यते सोऽस्मापात्रमहाभूमिकावच्छरीरान्निमेषमात्रैः प्रक्रम्यप्रकृतिरधिपरीत्यतैजसंशरीरंकृत्वाकर्मणोऽनुरूपफलमनुभूयतस्यसंक्षयेपुनरिमंलोकंप्रतिपद्यते ॥ ७ ॥ अथयेहिंसामाश्रित्यविद्यामुत्सृज्यमहत्तपस्तेपिरैर्चिरेणवेदोक्तानिवाकर्माणि कुर्वन्तिते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रेरपक्षीयमाणपक्षमपक्षीयमाणपक्षाद्क्षिणायनंदक्षिणायनात्पितृलोकं पितृलोकाच्चंद्रमसंचंद्रमसोवायुं वायोर्बृष्टिं बृष्टेरोषधयश्चैतद्भूत्वा तस्यसंक्षयेपुनरेवमंलोकंप्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ अथयेहिंसामुत्सृज्यविद्यामाश्रित्यमहत्तपस्तेपिरैर्ज्ञानोक्तानिवाकर्माणि कुर्वन्तितेऽर्चिरभिसंभवन्त्यर्चिषोऽहरहर्ह आपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षादुदगयनमुदगयनाद्देवलोकंदेवलोकादादित्यमादित्याद्वैद्युतंवैद्युतान्मानसमानसः पुरुषोभूत्वाब्रह्मलोकमभिसंभवन्ति तेनपुनरावर्तते शिष्टादंशूकायतइदंनजानन्ति तस्मादिदंवैदितव्यमथाप्याह ॥ ९ ॥ नतंविदाथयइमाज्जानान्यद्युष्माकमंतरंबभूव । नीहारेणप्रावृताजल्प्या चासुतृपउकथशासश्चरन्ति । नतंविद्यथाविदुषोयमेवंविद्वांसोवदंत्यक्षरंब्रह्मणस्पतिमन्यद्युष्माकमंतरंमन्यदेषामंतरंबभूवैतिनीहारेणप्रावृतास्तमसाजल्प्याचासुतृपउकथशासः प्राणंसूर्ययत्पथगामिनश्चरन्त्यविद्वांसः क्षेत्रज्ञमनुप्रवदंत्यथा होविद्वांसः क्षेत्रज्ञोऽनुकल्पतेतस्यतपसासहाप्रमादमैत्यथासग्न्योभवातेतेनासंततमिच्छैत्तेनसख्यमिच्छेदेषहिसखाश्रे

ष्ठः संजानाति भूतं भवद्भविष्यदिति ज्ञाता कस्मा जायते सत्वा कस्मात्सख्यते सह भूतं द्रियैः शरते महाभूतानि संद्रियाणि प्र
ज्ञा कर्मकारयतीति तस्य यदापः प्रतिष्ठाशीलमुपशम आत्मा ब्रह्मेति स ब्रह्म भूतो भवति साक्षिमात्रो व्यवतिष्ठतेऽवंधो ज्ञान
कृतोऽथात्मनो महतः प्रथमं भूतनाम धेयान्यनुक्रमिष्यामः ॥ १० ॥ हंसः । घर्मः । यज्ञः । वेनः । मेधः । कृमिः ।
भूमिः । विभुः । प्रभुः । शंभुः । राभुः । वधकर्मा । सोमः । भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् ।
व्योम । यशः । महः । स्वर्णकं । स्वृतीकं । स्मृतीकं । सतीकं । सतीनं । गहनं । गभीरं । गहरं । कं । अन्नं ।
हविः । सद्मं । सदनं । ऋतं । योनिः । ऋतस्य योनिः । सत्यं । नीरं । हविः । रयिः । सत् । पूर्णं । सर्वं ।
अक्षितं । बहिः । नाम । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इंदुः । हेम । स्वः । सर्गाः । शम्बरं । अम्बरं ।
वियत् । व्योम । बहिः । धन्व । अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं ।
सगरः । समुद्रः । तपः । तेजः । सिंधुः । अर्णवः । नाभिः । वृक्षः । ऊर्ध्वः । तत् । यत् । किं । ब्रह्म । वरे-
ण्यं । हंसः । आत्मा । भवति । वधत्यध्वानं । यद्वा हिष्या । शरीराणि । अव्ययं च संकुरुते । यज्ञः । आत्मा ।
भवति । यदेनं तन्वतेऽथैतं महातमात्मानं मेतानि सूक्तान्येताः ऋचोऽनुप्रवदन्ति ॥ ११ ॥ सोमः पवते जनिता मतीनां ज-
निता दिवो जनिता पृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनिता द्रस्य जनिता तविष्णोः । सोमः पवते सोमः सूर्यः प्रसवना

जनिता मतीनां प्रकाशकर्मणामादित्यरश्मीनां दिवोद्योतन कर्मणामादित्यरश्मीनां पृथिव्याः प्रथन कर्मणामादित्यरश्मी-
नां मग्नेर्गतिकर्मणामादित्यरश्मीनां सूर्यस्य स्वीकरण कर्मणामादित्यरश्मीनां मिद्रस्यैश्वर्य कर्मणामादित्यरश्मीनां विष्णो-
र्व्याप्तिकर्मणामादित्यरश्मीनां मित्यधिदैवतमथाध्यात्मं सोम आत्माप्येतस्मादेवं द्रियाणां जनितेत्यर्थः । अपि वा सर्वाभि-
विभूतिभिर्विभूतत आत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणां । श्येनो गृध्रा-
णां स्वर्धितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् । ब्रह्मा देवानामित्येष हि ब्रह्मा भवति देवानां देवन कर्मणामादित्यरश्मीनां पद-
वीः कवीनामित्येष हि पदवेत्ति कवीनां कवीयमानानामादित्यरश्मीनामृषिर्विप्राणामित्येष हि ऋषिणो भवति विप्राणां व्या-
पन कर्मणामादित्यरश्मीनां महिषो मृगाणामित्येष हि महान् भवति मृगाणां मार्गण कर्मणामादित्यरश्मीनां श्येनो गृध्राणामि-
ति श्येन आदित्यो भवति श्यायतेर्गतिकर्मणो गृध्रादित्यो भवति गृध्र्यतेः स्थान कर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना-
नामित्येष हि स्वयं कर्माण्यादित्यो धत्ते वनानां वनन कर्मणामादित्यरश्मीनां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् नित्येष हि पवित्रं रश्मी-
नां मत्येति स्तूयमान एष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं ब्रह्मा देवानामित्ययमपि ब्रह्मा भवति देवानां देवन कर्म-
णामिन्द्रियाणां पदवीः कवीनामित्ययमपि पदवेत्ति कवीनां कवीयमानानामिन्द्रियाणामृषिर्विप्राणामित्ययमप्यृषिणो भव-
ति विप्राणां व्यापन कर्मणामिन्द्रियाणां महिषो मृगाणामित्ययमपि महान् भवति मृगाणां मार्गण कर्मणामिन्द्रियाणां श्येनो गृ-

प्राणामिति श्येन आत्मा भवति श्यायते ज्ञानकर्मणो गृध्राणीन्द्रियाणि गृध्यते ज्ञानकर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना
नामित्ययमपि स्वयंकर्माण्यात्मनि धत्ते वनानां वननकर्मणामिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येतिरे भन्नित्ययमपि पवित्रमिन्द्रि
याण्यत्येति स्तूयमानोऽयमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवर्हिर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो
मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वावशानाः । वहिरादित्यो भवति स तिस्रो वाचः प्रेरयत्युचो यजं
षिसामान्यृतस्यादित्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मतान्येष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मैव हिरात्मा भवति स तिस्रो वा
च ईरयति प्रेरयति विद्यामतिबुद्धिमतां मृतस्यात्मनः कर्माणि ब्रह्मणो मतान्ययमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १४ ॥
सोमं गावो धेनवो वावशानाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमैर्अर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ।
एत एव सोमं गावो धेनवो रश्मयो वावश्यमानाः कामयमाना आदित्यं यं त्येव मेव सोमं विप्रारश्मयो मतिभिः पृच्छमानाः का
मयमाना आदित्यं यं त्येव मेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान एतमेवार्काश्च त्रिष्टुभश्च सन्नवंते तत एतस्मिन्नादित्य एकं भवंतीत्य
धिदैवतमथाध्यात्ममेत एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वावश्यमाना नि कामयमाना न्यात्मानं यं त्येव मेव सोमं विप्रा इन्द्रिया
णि मतिभिः पृच्छमाना नि कामयमाना न्यात्मानं यं त्येव मेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा च सप्त ऋषयश्च संनवंते
तान्येतस्मिन्नात्मन्येकं भवंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १५ ॥ अक्रान्त्समुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा ।

वृषा पवित्रे अधिसानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे सुवान इंदुः । अत्यक्रमीत्समुद्रादित्यः परमेव्यवने वर्षकर्मणा जनयन् प्र
जाभुवनस्य राजा सर्वस्य राजा वृषा पवित्रे अधिसानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे सुवान इंदुरित्यधिदैवतमथाध्यात्ममत्यक्रमी
त्समुद्रात्मा परमेव्यवने ज्ञानकर्मणा जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा सर्वस्य राजा वृषा पवित्रे अधिसानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे
सुवान इंदुरित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १६ ॥ महत्तत्सोमो महिषश्चकारा पांयद्गर्भोऽवृणीत देवान् । अदधादिद्रे पवमान
ओजोऽजनयत्सूर्ये ज्योतिरिंदुः । महत्तत्सोमो महिषश्चकारा पांयद्गर्भोऽवृणीत देवानाधिपत्यमदधादिद्रे पवमान ओजो
ऽजनयत्सूर्ये ज्योतिरिंदुरादित्य इंदुरात्मा ॥ १७ ॥ विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं स तं पलितो जगार । देवस्य पश्यका
व्यमहित्वाद्याममारसह्यः समान । विधुं विधमनशीलं दद्राणं दमनशीलं युवानं चंद्रमसं पलित आदित्यो गिरति सद्यो म्रि
यते स दिवासमुदितेत्यधिदैवतमथाध्यात्मैव विधुं विधमनशीलं दद्राणं दमनशीलं युवानं महान्तं पलित आत्मा गिरति रात्रौ
म्रियते रात्रिः समुदितेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १८ ॥ साकं जानां सप्तथमाहुरेकजं षष्ठिमाऽऽरुषयो देवजा इति । तेषां मि
ष्टानि विहितानि धामशः स्थात्रैरेजंते विकृतानि रूपशः । सहजातानां षण्णामृषीणामादित्यरश्मयस्तेषां मिष्टानि वाकांता
नि वाक्रांता नि वागतानि वा मतानि वा नतानि वा द्विः सहसं मोदं तैयत्रैतानि सप्त ऋषीणानि ज्योतींषि तेभ्यः परादित्यस्ता
न्येतस्मिन्नेकं भवंतीत्यधिदैवतमथाध्यात्मैव सहजातानां षण्णामिन्द्रियाणामात्मा सप्तमस्तेषां मिष्टानि वाकांता नि वाक्रांता

निवांगतानि वामतानि वानतानि वाग्नेन सहसंमोदंते यत्रे मानि सप्तऽऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः परात्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १९ ॥ स्त्रियः सती स्ता उमे पुंस आहुः पश्यदक्षुष्वान्न विचेतदुधः । कविर्यः पुत्रः स इमां चिकेत यस्ता विजानात्स पितुष्पितासत् । स्त्रिय एव तिताः शब्दस्पर्शरूपरसगंधहारिण्यस्ता अमुं पुंशब्दे निराहारः प्राण इति पश्यन्कष्टान्न विजानात्युधः कविर्यः पुत्रः स इमां जानाति यः स इमां जानाति स पितुष्पितासदित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २० ॥ सुप्ता धंगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठन्ति प्रदिशा विधर्मणि । ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवंति विश्वतः । सप्तैतानादित्यरश्मीनयमादित्यो गिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यत एतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणि कर्माणि वर्षकर्मणे त्यधिदैवतमथाध्यात्मं सप्ते मानीन्द्रियाण्ययमात्मा गिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यान्यस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणीन्द्रियाणि ज्ञानकर्मणे त्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २१ ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मिन्निष्यः सन्नद्धो मनसा चरामि । न हि विजानान्बुद्धिमतः पुत्रः परिवेदयंतं ऽयमादित्यो ऽयमात्मा ॥ २२ ॥ अपाङ्गप्राङेतस्वधया गृभीतो ऽमर्त्यो मर्त्येनासयोनः । ताश्वं ताविषूचीनां विंशतान्युन्यं चिकयुर्न निचिकयुर्न्यं । अपां चयति प्रां चयति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्य आदित्यो मर्त्येन चंद्रमसा सह तौ शश्वद्गामिनौ विश्वगामिनौ बहुगामिनौ वापश्यत्यादित्यं चंद्रमसमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं पां चयति प्रां चयति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्य आत्मा मर्त्येन मन

सा सह तौ शश्वद्गामिनौ विश्वगामिनौ बहुगामिनौ वापश्यत्यात्मानं न मन इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २३ ॥ तदिदा स भुवने पुज्येष्ठं यतौ जज्ञ उग्रस्त्वेष नृमणः । सद्योज्ञानो निरिणाति शत्रून्नुयं विश्वे मदंत्युमाः । तद्भवति भूतेषु भुवनेषु ज्येष्ठमादित्यं यतौ जज्ञ उग्रस्त्वेष नृमणो दीप्तिनृमणः सद्योज्ञानो निरिणाति शत्रून्तिरिणातिः प्रीतिकर्मा दीप्तिकर्मा वा नुमदन्ति यं विश्व ऊमा इत्यधिदैवतमथाध्यात्मं तद्भवति भूतेषु भुवनेषु ज्येष्ठमव्यक्तं तपो जायत उग्रस्त्वेष नृमणो ज्ञाननृमणः सद्योज्ञानो निरिणाति शत्रून्तिरिणातिः प्रीतिकर्मा दीप्तिकर्मा वा नुमदन्ति यं सर्व ऊमा इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २४ ॥ को अद्ययुं केधुरिगाश्रुतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हणायून् । आसन्नैषून् हृत्स्वसो मयो भून्य एषां भृत्या मृणधत्स जीवात् । क आदित्यो धुरिगायुं कैरश्मीन्कर्मवतो भानुमतो दुराधर्षानसून्यसुनवंतीषु निषुणवंति मयो भूनि सुखभूनि य इमं संभृतं वेदं कथं स जीवतीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं क आत्मा धुरिगायुं क इन्द्रियाणि कर्मवतो भानुमतो दुराधर्षानसून्यसुनवंतीषु निषुणवंति मयो भूनि सुखभूनि य इमं संभृतं वेदं चिरं जीवतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २५ ॥ क ईषते तु ज्यते को बिभाय को मंसते संतमिद्रं को अंति । कस्तो काय क इभायो तराये ऽधिब्रवत्तन्वेदुः को जनाय । क एव गच्छति को ददाति को बिभेति को मंसते संतमिद्रं कस्तो कायापत्यार्यमहते च नोरणार्यरमणीयाय च दर्शनीयाय ॥ २६ ॥ को अग्निमीदृह विषा घृतेन सुचायं जाता ऋतुभिर्धुवेभिः । कस्मै देवा आवहना शुहोम को मंसते वीतिहोत्रः सुदेवः । क आदित्यं पूरयति हविषा च घृतेन च सुचायं जाता ऋतु

भिर्भुवेभिरितिकसैदेवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसतेवीति होत्रः सुदेवः कल्याणदेव इत्यधिदैवतमथाध्यात्मकं आत्मा
नंपूरयति हविषा च घृतेन च क्षुचा यजाता क्रतुभिर्भुवेभिरितिकसैदेवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसतेवीति होत्रः सुप्रज्ञः क
ल्याणप्रज्ञ इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २७ ॥ त्वमंगप्रसंसिषो देवः शविष्ठमर्त्यं । न त्वदन्योर्मघवन्नस्ति मडितेन्द्रब्रवीमि
तेवचः । त्वमङ्गप्रशंसी देवः शविष्ठमर्त्यं न त्वदन्योऽस्ति मघवन्पातावापालयिता वाजेता वा सुखयिता वेन्द्रब्रवीमि तेवचः
स्तुतियुक्तं ॥ २८ ॥ हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्भोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसद्वत्सद्व्योमसद्भ्रागोजा
क्रतुजा अद्रिजा क्रतुं । हंस इति हंसाः सूर्यरश्मयः परमात्मा परं ज्योतिः पृथिवी व्याप्तेति व्याप्तं सर्वं व्याप्तं वनन कर्मणान
भ्यासेनादित्यमंडलैर्नेति त्ययतीति लोको त्ययतीति हंसं त्ययतीति हंसाः परमहंसाः परमात्मा सूर्यरश्मिभिः प्रभूतगभीरव
सतीति त्रिभिर्वसतीति वारश्मिर्वसतीति वावह्विर्वसतीति वासुवर्णरेताः पूषा गर्भा रभेति रभंता वनकुटिलानि कुटंतारि
भंतौ तरिक्षा चरत्पथां तरिक्षा चरदिति दिवि भुवि गमनं वा सुभानुः सुप्रभूतो होतादित्यस्य गता भवंत्यतिथिर्दुरोणसत्सर्वे दु
रोणसद्रवंसर्वे रसाविकर्षयति रश्मिर्विकर्षयति वह्निर्विकर्षयति वननं भवत्यश्वगोजा अद्रिगोजा धरित्री गोजाः सर्वे गोजा
क्रतुजा बहुशब्दा भवन्ति निगमो निगमव्यतिर्भवत्युषे निर्वचनाय ॥ २९ ॥ द्वासुपर्णासयुजा सखाया समानं वृक्षं परिष
स्वजाते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति । द्वौ द्वौ प्रतिष्ठितौ सुकृतौ धर्मकर्तारौ दुकृतं पापं परि

सारकमित्याचक्षते सुपर्णासयुजा सखायैत्यात्मानं दुरात्मानं परमात्मानं प्रत्युत्तिष्ठति शरीर एव तज्जायते वृक्षं रक्षशरीरं वृक्षं
पक्षौ प्रतिष्ठापयति तयोरन्यद्भुक्त्वा भ्रमनश्च भ्रम्यं सरूपतां सलोकतामभ्रुतेय एव वेदा भ्रमनश्च भ्रम्यो अभिचाकशीतीत्या
त्मगतिमाचष्टे ॥ ३० ॥ आयाहीन्द्रपृथिभिरीळितेभिर्यज्ञमिमं नो भागधेयं जुषस्व । तृप्तां जहुर्मातुल्येव योषा भागस्ते
पैतृष्वसेयीव पांमिव । आगमिष्यंति शक्रो देवतास्तास्त्रिभिस्तीर्थैर्भिः शक्रप्रतरैरीळितेभिस्त्रिभिस्तीर्थैर्यज्ञमिमं नो यज्ञभागं
मग्नीषोमभागाविद्रो जुषस्व तृप्तामेवं मातुल्ययोगकन्याभागं सभर्तुके वसाया देवतास्तास्तत्स्थानेशक्रं निदर्शनं ॥ ३१ ॥ विप्रं
विप्रासोऽवसे देवं मर्ता स ऊतये । अग्निं गीर्भिवामहे । विप्रं विप्रासोऽवसे विदुर्वेदं विदंते वेदितव्यं विमलशरीरेण वायु
ना विप्रस्तुहृत्पद्मानिलयस्थितं मकारं समितमुकारं पूरयेन्मकारनिलयंगतं विप्रप्राणेषु बिंदुसिक्तैर्विकसितं वह्नितेजः प्रभैक
नकपद्मेष्वमृतशरीरममृतजातस्थितं ममृतवाचामृतमुखे वदंति । अग्निं गीर्भिवामहे । अग्निं संबोधयेदग्निः सर्वा देव
ता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३२ ॥ जातवेदसे सुनवामसो ममरातीयतो निदहाति वेदः । सनः पर्षदति दुर्गा
णि विश्वानावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः । जातवेदस इति जातमिदं सर्वं सचराचरं स्थित्युत्पत्तिप्रलयन्यायेनाच्छाद्य सुनवाम
सोममिति प्रसवेनाभिषवार्यसोमं राजानममृतमरातीयतो यज्ञार्थमिति स्मोनिश्चये निदहाति दहति भस्मीकरोति सोमो दद
दित्यर्थः सनः पर्षदति दुर्गाणि दुर्गमनानि स्थानानि नावेव सिंधुं यथा कश्चित्कर्णधारो नावेव सिंधोः स्यंदनाद्गदीं जलदुर्गाम

हाकूलांतरयतिदुरितात्यग्निरितिदुरितानितारयतिस्वैषापराभवति ॥ ३३ ॥ इदंतेऽन्याभिरसमानमृद्धिर्याःका
 श्रसिंधुप्रवहतिनद्यः । सूर्पोजीर्णामिवत्वचंजहातिपापंसशिरस्कोऽभ्युपेत्य । इदंतेऽन्याभिरसमानाभिर्याःकाश्रसिंधुं
 पतिकृत्वानद्योवहंतिसूर्पोजीर्णामिवसर्पस्त्वचंत्यजतिपापंत्यजंत्यापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ ३४ ॥ त्र्यंबकंयजा
 महेसुगन्धिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिवबन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् । त्र्यंबकोरुद्रस्तंत्र्यंबकंयजामहेसुगंधिसंगंधिसु
 द्रुगंधिपुष्टिवर्धनंपुष्टिकारकमिवोर्वारुकमिवफलंबंधनादारोधनान्मृत्योःसकाशंमुचस्वमीकस्मादित्येषामितरेपाप
 राभवति ॥ ३५ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानःशतंहंमंतान्छुतमुवसंतान् । शताभिद्राग्रीसंविताबृहस्पतिःशतायुषाह
 विषेमपुनर्दुः । शतंजीवशरदोवर्धमानइत्यपिनिगमोभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुर्मरुतएनावर्धयतिशतमेनमेवशता
 त्मानंभवतिशतमनंतंभवतिशतमैश्वर्यंभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुः ॥ ३६ ॥ मातेराधांसिमातृकृतयोवसोऽस्मा
 न्कदाधनादभन् । विश्वाचनउपमिमीहिमानुषवसूनिचर्षणिभ्युआ । माचतेधामानिमाचतेकदाचनःसरिषुःसर्व
 णिप्रज्ञानान्युपमानायमनुष्यहितोऽयमादित्योऽयमात्माधैतदनुप्रवदन्त्यधैतमहान्तमात्मानंमेषगर्गणःप्रवदतिवैश्वक
 मर्णेदेवानानुवयंजानानासदासीन्नोसदासीत्तदानीमितिचसैषात्मजिज्ञासासैषासर्वभूतजिज्ञासाब्रह्मणःसारिष्टंरूप
 तांसलोकतांगमयतियएवंवेदनमोब्रह्मणेनमोमहतेभूतार्यनमःपारस्करार्यनमोयास्कार्यब्रह्मशुक्लमसीयब्रह्मशुक्लमसीय

॥ ३७ ॥ व्याख्यातमग्निरस्मिजन्मनापश्यंगोपामाकाशगुणस्तंपरिवर्तमानंसयद्यनुरुध्यतेऽष्टोत्तरमथयेहिंसामाग्नि
 त्याथयेहिंसामुत्सृज्यनतंहंसोघर्मःसोमःपवतेब्रह्मादेवानांतिस्त्रोवाचईरयतिसोमंगावोऽक्रान्महत्तत्सोमोविधुंदद्राणंसा
 कंजानांस्त्रियःसतीःसप्तार्धगर्भानविजानाम्यपाङ्ग्राडेःतितदिदासकोअद्ययुक्तैकईषतेकोअग्निमीदृत्वमंगहंसःशुचिप
 द्वासुपर्णायाहीन्द्रविप्रंविप्रासोजातवेदसइदंतेऽन्याभिरुयंबकंशतंजीवमातेराधांसीतिसप्तत्रिंशत् ॥ ॥ इतिनिरुक्त
 उत्तरपद्वेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ इतिनिरुक्तउत्तरपद्वःसमाप्तः ॥ ॥

इदं पुस्तकं घैसासोपावहहर्षिर्मतनुजनुपा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
 स्वीयघैसामगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् ।

शके १९०७, मन १९८६

श्रीः ॥ ॥ अथास्यनिरुक्तस्याखिलपुरुषार्थोपकारवृत्तिसमर्थस्यसंग्रहः ॥ यथा—नामाख्यातोपसर्गनिपातलक्षणम् १, भावविकारलक्षणम् २. नामान्याख्यातजानिसर्वाणिचयथोपन्यस्यपक्षप्रतिपक्षतोविचार्यावधारणम् ३, सर्वाण्याख्यातजानिकानिचिदेवानेकधातुजान्यपीतिमंत्राणामर्थवत्त्वानर्थवत्त्वेविचार्य शास्त्रारंभप्रयोजनद्वारेणार्थवत्तावधारणम् ४, पदविभागपरिज्ञानप्रतिज्ञानबोधावलंबिप्रदर्शनायआदिमध्यांतानेकदैवतलिंगसंकटेषुमंत्रेषुयाज्ञिकपरिज्ञानद्वारेणदेवतापरिज्ञानप्रतिज्ञा ५, अर्थज्ञप्रशंसा ६, अर्थज्ञानावधारणम् ७, वेदवेदांगव्यूहः ८, सप्रयोजननिघंटुसमाम्नायविरचनम् ९, प्रकरणत्रयविभागेननैघंटुकप्रधानदेवताभिधानप्रविभागलक्षणम् १०, निर्वचनलक्षणद्वारेण शब्दवृत्तिविषयोपदेशः ११, अर्थप्राधान्यालोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययोपदेशेनसामर्थ्योपप्रदर्शनायादिमध्यांतलोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययाद्यंतवर्णव्यापत्तिवर्णोपजनोदाहरणचिंता १२, अंतस्थांतर्धातुनिमित्तेनसंप्रसार्यासंप्रसार्योभयप्रकृतिधातुनिर्वचनोपदेशः १३, भाषिकप्रायोवृत्तिभ्योनैगमशब्दार्थप्रसिद्धिः १४, नैगमप्रायोवृत्तिभ्योभाषिकशब्दार्थप्रसिद्धिः १५, देशव्यवस्थयाशब्दरूपव्यपदेशः १६, तद्धितसमासनामनिर्वचनलक्षणम् १७, शिष्यलक्षणम् १८, विशेषेणव्याख्यातत्त्वपर्यायभेदसंख्यासंदिग्धोदाहरणान्निर्वचनव्यवस्थयानामाख्यातोपसर्गनिपातानांविभागेननैघंटुकप्रकरणानुक्रमणम् १९, अनेकार्थानवगतसंस्कारानक्रमणम् २०, परोक्षकृत

प्रत्यक्षकृताध्यात्मिकमंत्रलक्षणम् २१, स्तुत्याशीःशपथाभिशापाभिख्यापरिदेवनानिंदाप्रशंसादिभिर्मंत्राभिव्यक्तिहेतूपदेशः २२, निदानपरिज्ञानव्याख्यापनायानादिष्टदेवतोपपरीक्षणायाध्यात्मोपदेशप्रकृतिभूमत्वम् २३, इतरेतरजन्मत्वम् २४, स्थानत्रयभेदशस्तिमृणामेकैकस्यामाहाभाग्यकृतोऽनेकनामधेयप्रतिलंबः २५, पृथगभिधानंतूत्यत्तिसंबंधाद्वा २६, देवतानामाकारचिंतनम् २७, भक्तिसाहचर्यसंस्तवकर्मसूक्तभाक्त्वहविर्भाक्त्वव्यजनभाक्त्वानि २८-३३, पृथिव्यंतरिक्षद्युस्थानदेवतानामभिधेयाभिधानव्युत्पत्तिप्राधान्यश्रुत्युदाहरणम् ३४, तन्निर्वचनविचारोपपत्त्यवधारणानुक्रमेणव्याख्यायदैवतप्रकरणनिर्णयः ३५, विद्यापारप्राप्त्युपायोपदेशः ३६, मंत्रार्थनिर्वचनद्वारेणदेवताभिधाननिर्वचनफलंदेवतातात्त्राव्यम् ३७, इत्येषसमासतोनिरुक्तशास्त्रचिंताविषयः ॥ तस्यैषागवाद्यादेवपत्न्यंतापंचाध्यायीसूत्रसंग्रहः । साचपुनरियंसाक्षात्कृतधर्मभ्योमहर्षिभ्योऽपदेशेनमंत्रार्थमुपश्रुत्यश्रुतर्षिभिरवरशक्तिदौर्बल्यमवेक्ष्यतदनुजिघृक्षयावाच्यार्थसामर्थ्यादभिधेयानुग्रीयमंत्रार्थावबोधायछंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमाज्ञाता । सैषाछंदोवयवभूताछंदोधर्मिण्येवयथायथापन्नस्तागौर्धर्माइति ॥ ॥ ॥

इदं पुस्तकं वैसासोपाब्दहरिश्मर्तनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा स्वीयवैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् ।

॥ इतिनिरुक्तंसमाप्तम् ॥

॥ इतिनिरुक्तंसमाप्तम् ॥

अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ पूर्वपङ्क्तः ॥

अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ पूर्वपङ्क्तः ॥

अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ पूर्वपङ्क्तः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ ॥ अथैतस्यसमाम्नायस्यवितानेयोगापत्तिवक्ष्यामोऽग्राधे
 यप्रभृतीन्याहवैतानिकानिदर्शपूर्णमासौतुपूर्वव्याख्यास्यामस्तत्रस्यतत्राम्नातत्वाद्दर्शपूर्णमासयोर्हविःस्वासन्नेषुहोता
 मंत्रितः प्रागुदगाहवनीयादवस्थायप्राङ्मुखोयज्ञोपवीत्याचम्यदक्षिणावृद्धिहारंप्रपद्यतेपूर्वेणोत्करमपरेणप्रणीताइधम
 परेणाप्रणीतेचात्वालंचात्वालवत्स्वेतत्तीर्थमित्याचक्षतेतस्यनित्याः प्रांचश्चेष्टाअंकधारणाचंयज्ञोपवीतशौचेचविहाराद
 व्यावृत्तिश्चतत्रचेत्कर्मकांगवचनेदक्षिणंप्रतीयादनादेशैकर्मचोदनायांहोतारंददातीतियजमानंजुहोतिजपतीतिप्राय
 श्चित्तेब्रह्माणंमृचंपादग्रहणंसूक्तंसूक्तादौहीनेपादेऽधिकेतृचंसर्वत्रजपानुमंत्रणाप्यायनोपस्थानान्युपांशुमंत्राश्चकर्मकर
 णाः प्रसंगादपवादोबलीयान्प्रपद्याभिहृततरेणपादेनवेदिः श्रोण्योत्तरयापाष्णींसमानिधायप्रपदेनबर्हिराक्रम्यसंहितौ
 पाणीधारयन्नाकाशवत्यंगुलीहृदयसंमितावंकसंमितौवाद्यावापृथिव्योःसंधिमीक्षमाणएतद्भोतुःस्थानमासनंवासर्वत्रैवं
 भूतोवचनादन्यत्प्रेषितोजपति ॥१॥ नमःप्रवक्त्रेनमउपद्रष्टैनमोनुरूप्यात्रैकइदमनुवक्ष्यतिंसइदमनुवक्ष्यतिषण्मोर्वीरंह
 सस्पांतुद्यौश्चपृथिवीच!इश्वात्रिश्वापश्चौषधयश्चवाक्समस्थितयज्ञःसाधुच्छंदांसिप्रपद्येहमेवमाममुमितिस्वंनामादिशे
 तभूतेभविष्यतिजातेजनिष्यमाणआभजाम्यपाव्यवाचोअशांतिंवहेत्यंगुल्यग्राण्यवकृष्यजातवेदोरमयापशून्मयीतिप्र
 तिसंदध्याद्वर्ममेद्यावापृथिवीवर्माग्निर्वर्मसूर्योवर्ममेसंतुतिरश्विकाः ॥ तदद्यवाचःप्रथमंससीयेतिसमाप्यसामिधेनीरन्वा

हर्हि १ इति हि कृत्यभूर्भुवः स्वरो १ मिति जपत्येषोभिर्हिंकारोभूर्भुवः स्वरित्येव जपित्वा कौत्सो हिं करोति न च पूर्वजपं जपत्यथ
सामिधेन्यः प्रवोवाजा अभिघवोऽग्न आयाहि वीतये गृणान ईकेन्योनमस्यस्तिरोभिंदूतं वृणीमहे समिध्यमानो अध्वरे समि
द्धो अग्न आहुतेति द्वेता एकश्रुतिसंततमनुभूयादुदात्तानुदात्तस्वरितानां परः सन्निकर्षे एकश्रुत्यं स्वरादिमृगंतमोकारं त्रि
मात्रं मकारांतं कृत्वोत्तरस्या अर्धचैव स्येत्तत्संततमेतदवसानं मुत्तरादानमविप्रमोहे समाप्तौ प्रणवेनावसानं चतुर्मात्रोवसा
नेतस्यांतापत्तिस्पर्शेषु स्ववर्ग्यमुत्तममंतस्यासुतांतामनुनासिकारेफोष्मस्वनुस्वारं त्रिः प्रथमोत्तमे अन्वाहार्धकारमध्य
र्धमुक्त्वावस्येदथ द्वे द्वे प्रथममुत्तमस्यामथाध्वार्धाताः पंचदशाभ्यस्ताभिरेतेन शस्त्रयाज्यानिगदानुवचनाभिष्टवनसंस्त
वनानि न त्वन्यत्राध्यर्धकारं न जपः प्रागभिर्हिंकारांन्नाभिर्हिंकाराभ्यासावबहुषु प्रकृत्यानावच्छेदादौ शस्त्रेणैव होत्रकाणा
मभिर्हिंकारः सामिधेनीनामुत्तमेन प्रणवेनाग्नेमहं ऽ असि ब्राह्मणभारतेति निगदेवसाय ॥ २ ॥ यजमानस्यार्धेयान्प्र
वृणीते यावंतः स्युः परंपरंप्रथमं पौरोहित्यान्ना जविशां राजर्षीन् वाराज्ञां सर्वेषां मानवेतिसंशये देवेद्धोमन्विद्धं ऋषिष्टुतो वि
प्रानुमदितः कविशस्तो ब्रह्मसंशितो घृताहवनः प्रणीर्यज्ञानां रथीरध्वराणामतूर्तो होता तूर्णिर्हव्यवाळित्यवसायास्पात्रं जु
ह्वर्देवानां चमसो देवपानो रौं इवाग्नेनेर्मिर्देवांस्त्वं परिभूरस्यैव ह देवान्यजमानायेति प्रतिपद्य देवता द्वितीयया विभक्त्या दे
शमादेशमावहेत्यावाहयत्यादिं ह्वावर्यं अग्न आवहेति तु प्रथमदेवता मग्निं सोममित्याज्यभागावग्निमग्नीषोमाविति पौर्णमा

स्य मग्नीषोमयोः स्थानं इंद्राग्नी अमावास्यायामसन्नयत इंद्रं महेन्द्रं वासनयतो तरेण हविषी विष्णुमुपाश्वैतरेयिणो म्नीषोमीयं
पौर्णमास्यां वैष्णवममावास्यायामेकेनैकेकं च नान्येषामप्युपांशूनां मावह स्वाहायाद् प्रियाधामानीदं हविर्महोज्याय इत्यु
च्चैर्येऽन्येतद्वचनाः परोक्षास्तानुपांशूच्चैर्वा प्रत्यक्षमुपांशुं प्रतिचोदनमावाहनं सर्वा आदिस्य सकृदेकप्रदानांस्तथोत्तरेषु निग
मेष्वेकामिव संस्तुयात्समानां देवतां समानार्थं मव्यवहितं सकृन्निगमेष्वोद्धास्वावापिकासु देवां ऽ आज्यपां आवहार्हि हो
त्रायावहस्त्वं हिमानमावहावह जातवेदः सुयजाय जेत्यावाह्यथास्थितमूर्ध्वजानुरुपविश्यादग्नेदेव्युह्यतृणानि भूमौ प्रा
देशं कुर्यादिति र्मातास्यां तरिक्षान्माच्छेत्सीरिदमहमग्निना देवेन देवतया त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण सान्ना गायत्रेण छंदसा
ग्निष्टोमेन यज्ञेन वषट्कारेण वज्रेण योस्मान्द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तं हन्मीत्याश्रावयिष्यंतमनुमंत्रयेतां श्रावययज्ञं देवेष्वाश्रा
वयमांमनुष्येषु कील्यैयं शसे ब्रह्मवर्चसायेति प्रवृणानं देवसवितरेतं त्वावृणते तं ग्रीहोत्राय सह पित्रा वैश्वानरेण द्यावापृथिवी
मां पातामग्निहोताहं मानुष इति मानुष इत्यध्वर्योः श्रुत्वौ दायुषा स्वायुषो दोषधीनारसेनोत्पर्जन्यस्य धामभिरुदस्थां ममृतां
अन्वित्युत्तिष्ठेत्षष्टिश्चाध्वर्यो न वतिश्च पाशा अग्निहोतारमंतरा विचृत्ताः ॥ सिनंति पाकमतिधीर एतीत्युत्थार्य ऋतस्य पंथा
मन्वेमिहोतैत्यभिक्रम्यांसेध्वर्युमन्वारभेत पार्श्वस्थेन पाणिनाग्नीध्रमंकदेशेन सव्येन वैद्रमन्वारभामहे होतृवूर्ये पुरोहितम् ।
येनायं नुत्तमं स्वर्देवा अंगिरसो दिवमिति संमार्गं तृणैस्त्रिरभ्यात्ममुखं संमृजीतं संमार्गो ऽसि संमाप्रजयापशुभिर्मृद्हीति सकृ

न्मंत्रेण द्विस्तूष्णीं सर्वत्रैवं कर्मावृत्तौ स्पृष्ट्वोदकं होतृषदनमभिमंत्रयेत् । हे दैधिषव्यो दत्तस्तिष्ठान्यस्य स दने सीदयोऽस्तत्पाकत
रइत्यंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां होतृषदनात्तुणप्रत्यग्दक्षिणानिरसैर्भिरस्तः परावसुरितीदमहमर्वावसोः स दने सीदामीत्युपवि
शेदक्षिणोत्तरिणोपस्थेनैतेनिरसनोपवेशनैर्वासनेषु सर्वेषामहरहः प्रथमोपवेशनैर्पिसमाने द्विरिति गौतमः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोद
ने प्राशिष्यमाणेऽप्याधेये ब्रह्मा बहिष्पवमानात्प्रत्येत्यसोमे प्रस्पृश्य होताश्रुगादापने पशौ न पत्नी सांयाजिकैर्नान्यत्र होतुरिति
कौत्स उपविश्य देवबर्हिः स्वासस्थं त्वाध्यास देयमित्यभिहिष होतः प्रतरां बर्हिषद्भवेति जानुशिरसा बर्हिरुपस्पृश्यात् ऊर्ध्वज
पेद्भूपतये नमो भुवनपतये नमो भूतानां पतये नमो भूतये नमः प्राणं प्रपद्ये पानं प्रपद्ये व्यानं प्रपद्ये वाचं प्रपद्ये चक्षुः प्रपद्ये श्रोत्रं प्र
पद्ये मनः प्रपद्ये आत्मानं प्रपद्ये गायत्रीं प्रपद्ये त्रिष्टुभं प्रपद्ये जगतीं प्रपद्ये नुष्टुभं प्रपद्ये छंदांसि प्रपद्ये सूर्यो नो दिवस्पातु नमो मह
म्यो नमो अर्भकेभ्यो विश्वे देवाः शास्तनमायधे हाराधिहोतानि षदायजीयांस्तदद्यवाचः प्रथमं मसीयेतिसमाप्य प्रदीप्त इध्मे
सुचावादापयेन्निगदेनाग्निर्होता वेत्वेत्नेर्होत्रं वेत्तुं प्रावित्रं साधु ते यजमान देवता यो अग्निमित्यवसायं होतारमवृथा इति जपे
दथ समापयेद्दृतवती मध्योन्मुचमास्यस्व देवयुवं विश्ववारैर्ईळा महैर्देवा ईळेन्यात्र मस्यामनस्यान्यजामयज्ञियानिति स
माप्तेस्मिन्निगदे ध्वर्युराश्रावयति प्रत्याश्रावयेदाग्नीध्र उत्करदेशे तिष्ठन्स्फ्यमिधमसन्नहर्नानीत्यादाय दक्षिणा मुख इति शा
व्यायनकं मस्तु श्रौ ३ षष्ठित्यौकारं प्लावयन् ॥ ४ ॥ प्रयाजैश्चरंति पंचैते भवत्येकैकं प्रेषितो यजत्या गूर्या ज्यादिरनुयाजव

जये ३ यजामह इत्या गूर्वषट्कारोत्त्यः सर्वत्रोच्चैस्तरां बलीयान्याज्यायास्तयोरादीप्लावयेद्याज्यांतं च विविच्य संध्यक्षराणाम
कारं न चेद्वै वचनो व्यंजनां तो वा विसर्जनीयोनत्यक्षरोपधौ रिप्यत इतश्च रेफी लुप्यते रेफी प्रथमः स्वं तृतीयं नित्यं मकारेये ३
यजामहे समिधः समिधो अग्न आज्यस्य व्यंतू ३ वौ ३ षष्ठितिवषट्कार इति प्रथमो वागोजः सह ओजो मयि प्राणापानाविति वष
ट्कारमुक्त्वोक्त्वानुमंत्रयते दिवा कीर्त्यो वषट्कारं स्थानुमंत्रणं मेतद्याज्यानि दर्शनं तनूनपादग्न आज्यस्य वेत्विति द्वितीयो
न्यत्र वसिष्ठ शुनकः त्रैवध्यश्चराजन्येभ्यो नराशंसो अग्न आज्यस्य वेत्विति तेषां मिळो अग्नऽ आज्यस्य व्यंत्विति तृतीयो बर्हि
रग्न आज्यस्य वेत्विति चतुर्थं आगूर्यपंचमैस्वाहा मुंस्वाहामुमिति यथा वाहितमनुद्रुत्य देवता यथा चोदितमना वाहितं स्वा
हा देवा आज्यपाजुषाणां अग्न आज्यस्य व्यंत्वित्यातो मंद्रेणोर्ध्वं च शंयुवाकां न्मध्यमेन हवीं ग्यास्विष्टकृतं उत्तमेन शेषोऽग्निर्ह
त्राणि जंघनदिति पूर्वस्याज्यभागस्यानुवाक्यात्वं सोमासित्यतिरित्युत्तरस्य जुषाणो अग्निराज्यस्य वेत्विति पूर्वस्याज्या
जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेत्वित्युत्तरस्य तावागूर्यादेशं यजति सर्वाश्चानुवाक्यावत्यो प्रैषां अन्या अन्वायात्याभ्यः सौ
मिकीभ्यश्च या अंतरेण वैश्वानरीयं पत्नी संयाजांश्चैतौ वात्र प्रौपौर्णमास्यामनुवाक्यालिंगविशेषान्नामधेयान्यत्वं ततो विचा
रो नित्ये याज्ये वृधन्वंतावमावास्यायां मग्निः प्रत्नेन मन्मना सोमगीर्भिर्ध्रुवयमित्यातो वाग्यमनं मंतराचयाज्यानुवाक्यैर्नि
गदानुवचनाभिष्टवनशस्त्रजपानां चारभ्यासमाप्तेरन्यद्यज्ञस्य साधनादापद्यातो देवा अवंतुन इति जपेदपि वान्यां वैष्णवीं

॥५॥ उक्तादेवतास्तासांयाज्यानुवाक्याअग्निर्मूर्धाभुवोयज्ञस्यायमग्निःसहस्रिणइतिवेदंविष्णुर्विचक्रमैत्रिदेवःपृथिवीमे
षएतामग्नीषोमासवेदसायुवमेतानिदिविरोचनानीन्द्राग्नीअवसागतैंगीर्भिविप्रःप्रमतिमिच्छमानंन्द्रसानसिरयिंप्रससा
हिषेपुरुहूतशत्रून्महांऽइंद्रोयओजसाभुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहानिति यद्यग्नीषोमीयउपांशुयाजोऽग्नीषोमायोऽअद्यवामा
न्यंदिवोमातरिश्वाजभारैत्यथस्विष्टकृतःपिप्रीहिदेवांउशतोयविष्टेत्यनुवाक्याये ३ यजामहेग्निंस्विष्टकृतमयाळग्निरित्यु
क्त्वाषष्ठ्याविभक्त्यादेवतामादिश्यप्रियाधामान्ययाळित्युपसंतनुयादेवमुत्तराअयाळयाळितित्वेवतासांपुरस्तादाज्य
पांतमनुक्रम्यदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षत्स्वमहिमानमायजतामेज्याइषःकृणोतु
सोअध्वराजातवेदाजुषतांहविरग्नेयदद्यविशोअध्वरस्यहोतरित्यनवानयजतिप्रकृत्यावा ॥ ६ ॥ प्रदेशिन्याःपर्वणीउत्तमे
अंजयित्वौष्ठयोरभ्यात्मनिमार्ष्टिवाचस्पतिनातेहुतस्येष्टेप्राणायप्राश्रामीत्युत्तरमुत्तरेमनसस्पतिनातेहुतस्योर्जोऽपानाय
प्राश्रामीत्यधरमधरेस्पृष्टोदकमंजलिनेळांप्रतिगृह्यसव्येपाणौकृत्वापश्चादस्याउदगंगुलिंपाणिमुपधायवांतरेळामवदाप
यीतांतरेणांगुष्ठमंगुलीश्चस्वयंद्वितीयमाददीतप्रत्यालब्धामंगुष्ठेनाभिसंगृह्यप्रत्याहृत्यांगुलीरमुष्टिकृत्वादक्षिणतइळांप
रिगृह्यास्यसंमितामुपहृत्यतेप्राणसंमितांवा ॥ इळोपहृतासहदिवाबृहतादित्येनोपास्मांइळाहृत्यासहदिवाबृहतादित्ये
नेळोपहृतासहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनोपास्मांइळाहृत्यासहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनेळोपहृतासहपृथिव्यारथंतरे

णाग्निनोपास्मांइळाहृत्यासहपृथिव्यारथंतरेणाग्निना ॥ उपहृतागावःसहाशिरउपमांगावःसहाशिराहृत्यामुपहृता
धेनुःसहऋषभोपमांधेनुःसहऋषभाहृत्यामुपहृतागौर्धृतपद्युपमांगौर्धृतपदीहृत्यामुपहृतादिव्याःसप्तहोतारउपमांदि
व्याःसप्तहोतारोहृत्यामुपहृतःसखाभक्षउपमांसखाभक्षोहृत्यामुपहृतेळावृष्टिरुपमामिळावृष्टिर्हृत्यामित्युपांश्वथो
च्चैः । इळोपहृतोपहृतेळोपास्मांइळाहृत्यामिळोपहृता । मानवीधृतपदीमैत्रावरुणीब्रह्मदेवकृतमुपहृतंदैव्याअध्वर्य
वउपहृताउपहृतामनुष्याः । यइमंयज्ञमवान्येचयज्ञपतिंवर्धोनुपहृतेद्यावापृथिवीपूर्वजेऋतावरीदेवीदेवपुत्रे ॥ उपहृ
तोयंयजमानउत्तरस्यांदेवयज्यायामुपहृतोभूयसिहविष्करणइदंमेदेवाहविर्जुषंतामितिस्तस्मिन्नुपहृतइत्युपहृत्यावांतरेळां
प्राश्रियादिळेभागंजुषस्वनःपिन्वगाजिन्वार्वतोरायस्पोषस्येक्षिषे तस्यनोरास्वतस्यनोदास्तस्यास्तेभागमशीमहि ॥
सर्वात्मानःसर्वतनवःसर्ववीराःसर्वपूरुषाःसर्वपुरुषाइतिवा ॥ ७ ॥ मार्जयित्वानुयाजैश्चरंतिपरिस्तरणैरंजलिमंतर्धा
यापआसेचयतेतन्मार्जनंदेवादयोनुयाजावीतवत्पदांतांस्त्रयएकंकंप्रेषितोयजति ॥ देवबर्हिर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवो
नराशंसोवसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवोअग्निःस्विष्टकृतसुद्रविणामंद्रःकविःसत्यमन्मायजीहोताहोतुर्होतुरायजीयानग्ने
यांदेवानयाड्याअपिप्रेर्येतेहोत्रेअमत्सर्ततांससनुर्वाहोत्रांदेवंगमादिविदेवेषुयज्ञमेरयेमैस्विष्टकृच्चान्नेहोताभूर्वसुवनेव
सुधेयस्यनमोवाकेवीहीत्यनवानंवा ॥ ८ ॥ सूक्तवाकायसंप्रेषितइदंद्यावापृथिवीभद्रमभूदार्धसूक्तवाकमुतनमोवाकं

मृध्यास्मसूक्तोच्यमग्नेत्वंसूक्तवागसि । उपश्रुतीदिवस्पृथिव्योरोमन्वतीतेस्मिन्यज्ञेयजमानंघावापृथिवीस्तां । शंगयी
जीरदानूअत्रस्तूअप्रवेदैरुगव्यूतीअभयंकृतौ । वृष्टिद्यावारीत्यापांशुभुवौमयोभुवाऊर्जस्वतीपयस्वतीसूपचरणाचस्व
धिचरणाचतयोराविदीत्यवसायप्रथमयाविभक्त्यादिश्यदेवतामिदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोऽकृत्युपसंतनुयादे
वमुत्तराअक्रातामकृतेतियथार्थमुक्तमुपांशोरावापिकांतमनुद्रुत्यदेवाआज्यपाआज्यमजुषतावीवृधतमहोज्यायोऽकृता
ग्निहोत्रेणेदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोऽकृत । अस्यामृधेद्धोत्रायादेवंगमायामाशास्तेयंयजमानोसावसावित्यस्यादि
श्यनामनीउपांशुसन्निधौगुरोः ॥ आयुराशास्तेसुप्रजास्त्वमाशास्तेरायस्पोषमाशास्तेसजातवनस्यामाशास्तउत्तरांदेवय
ज्यामाशास्तेभूयोहविष्करणमाशास्तेदिव्यंधामाशास्तेविश्वंप्रियमाशास्तेयदनेनहविषाशास्तेतदश्यात्तदह्यत्तदस्मैदे
वारासंतौतदग्निदेवोदेवेभ्योवनतैवयमग्नेर्मानुषाः । इष्टंचवित्तंचोभेचनोघावापृथिवीअंहसस्पातामेहगतिर्वामस्येदं
नमोदेवेभ्य इति ॥ ९ ॥ शंयुवाकायसंप्रेषितस्तच्छंयोरवृणीमहइत्याहानुवाक्यावदप्रणवावेदमस्मैप्रयच्छत्यध्वर्युस्तं
गृहीयाद्वेदोसिवेदोविदेयैत्युदायुषेत्येतेनोपोत्थायपश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यसोमंत्वष्टारंदेवानांपक्षीरग्निगृहपतिमित्या
ज्येनयजैत्याप्यायस्वसमेतुतैसंतपयांसिसमुयंतुवाजाइहत्वष्टारमग्रियंतन्नस्तुरीपमधपोषयिषुदेवानांपक्षीरुशतीरवंतु
नइतिद्वेअग्निहोतागृहपतिःसराजाहव्यवाळग्निरजरःपितानइतिपक्षीसंयाजाअथप्रजाकामोराकांसिनीवालीकुहूमिति

प्राग्गृहपतेर्यजेतराकामहंसिनीवालिकुहूमहमितिद्वेद्वेयाज्यानुवाक्ये । कुहूमहंसुवृत्तंविज्ञानापसमस्मिन्यज्ञेसुहवांजोह
वीमि । सानोददातुश्रवणंपितृणांतस्यैतेदेविहविषाविधेम । कुहूदेवानाममृतस्यपक्षीहव्यानोअस्यहविषःशृणोतु ।
संदाशुषेकिरतुभूरिवामैरायस्पोषंयजमानेदधात्वित्याज्यंपाणितलेवदापयीतैळामुपहूयसर्वाप्राश्रीयाच्छंयुवाकोभवेन्न
वा ॥ १० ॥ वेदंपत्न्यैप्रदायवाचयेद्धोताध्वर्युर्वावेदोसिवित्तिरसिविदेयकर्मासिकरणमसिक्रियांसंसनिरसिसनिता
सिसनेयंघृतवंतंकुलायिनैरायस्पोषंसहस्त्रिणैवेदोददातुवाजिनं । यंबहवउपजीवंतियोजनानामसद्वशी । तंविदेयप्र
जांविदेयकामायत्वेतिवेदशिरसानाभिदेशमालभेतंप्रजाकामाचेदथास्यायोऽक्रंविचृतेत्प्रत्वामुंचामिवरुणस्यपाशादिति
तत्प्रत्यगगार्हपत्याद्विगुणंप्राक्पाशंनिधायोपरिष्टादस्योदगग्राणिवेदतृणानिकरोतिपुरस्तात्पूर्णपात्रंसंश्लिष्टंवेदतृणैरभि
मृश्यवाचयेत्पूर्णमसिपूर्णमेभूयाःसुपूर्णमसिसुपूर्णमेभूयाःसदसिसन्मेभूयाःसर्वमसिसर्वमेभूयाअक्षितिरसिमामेक्षेष्टाई
त्यथैनापूर्णपात्रात्प्रतिदिशमुदकमुदुक्षंमुदुक्षंतीवाचयतिप्राच्यांदिशिदेवाःऋत्विजोमार्जयंतौदक्षिणस्यांदिशिमासाःपि
तरोमार्जयंतौप्रतीच्यांदिशिगृहाःपशवोमार्जयंतामुदीच्यांदिश्यापओषधयोवनस्पतयोमार्जयंतामूर्ध्वायांदिशियज्ञःसं
वत्सरःप्रजापतिर्मार्जयंतौमार्जयंतामितिवाधास्याउत्तानमंजलिंमधस्ताद्योऽक्रत्यनिधायोत्तमनश्चसव्यंपूर्णपात्रंनिनयन्वा
चयेन्माहंप्रजांपरासिचैयानःसयावरीस्थन । समुद्रेवोनिनयानिस्वंपाथोअपीथेतिवेदतृणान्यग्रेगृहीत्वाविधून्वंत्संतं

स्तृणत्सव्येनगार्हपत्यादाहवनीयमेतितंतुंतन्वन्नजसोभानुमन्विहीतिशेषंनिधायप्रत्यगुदगाहवनीयादवस्थायंस्थाल्याः
स्रुवेणादायंसर्वप्रायश्चित्तानिजुहुयात्स्वाहाकारांतैर्मन्त्रैर्नचेन्मन्त्रेपठितोयत्किंचाप्रेषितोयजैदन्यत्राप्येवंभूतौव्यक्तहोमा
भ्याधानोपस्थानानिच । अयाश्चाग्नेस्यनभिश्वास्तीश्चसत्यमित्वमयाअसि । अयासावयसाकृतौयासन्हव्यमूहिषेयानो
धेहिभेषजंस्वाहा । अतोदेवाअवंतुनइतिद्वाभ्यांव्याहृतिभिश्चभूःस्वाहाभुवःस्वाहास्वःस्वाहाभूर्भुवःस्वःस्वाहेतिहुत्वा
संस्थाजपेनोपस्थायतीर्थेननिष्क्रम्यानियमओंचमेस्वरश्चमेयज्ञोपचतेनमश्च । यसेन्यूनंतस्मैतउपयत्तेतिरिक्तंतस्मैत
नमइतिसंस्थाजपइतिहोतुः ॥ ११ ॥ अथब्रह्मणोहोत्राचमनयज्ञोपवीतशौचार्चनित्यःसर्वकर्मणांदक्षिणतोभ्रुवाणां
जतांवांबहिर्वेदियांदिशंग्रजेयुःसैवतत्रप्राचींचेष्टास्वमंत्रासुस्थानासनयोर्विकल्पस्तिष्ठद्भोमाश्चयेवषट्काराआसीताम्य
त्रंसमस्तपाण्यंगुष्ठोप्रेणाहवनीयंपरीत्यंदक्षिणतःकुशेषूपविशेद्बृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मसदनआशिष्यतेबृहस्पतेयज्ञंगोपायेत्यु
पविश्यजपेदेषब्रह्मजपःसर्वयज्ञतंत्रेषुसाम्नौयज्ञोपवेशनमुपविष्टमतिसर्जयतेब्रह्मज्ञपःप्रणेष्यामीतिश्रुत्वाभूर्भुवःस्वर्बृह
स्पतिप्रसूतइतिजपित्वों३प्रणयेत्यतिसृजेत्सर्वत्रयथाकर्मत्वादेशाःप्रणवाद्युच्चैरूर्ध्ववाप्रणवादंतऊर्ध्ववाग्यतआस्तआह
विष्कृतउद्वादानादामार्जनात्पशौसोमेधर्मादिचातिप्रैषादिचासुब्रह्मण्यायाःप्रातरनुवाकाद्यांतर्थाभाद्धरिवतोनुसवनमे
ळायाःस्तोत्रेष्वतिसर्जनाद्यावषट्कारादोहचःपवमानेषुयच्चकिंचमंत्रवद्भोत्राशेषआपत्तिश्चयत्रत्वग्निःप्रणीयतेपिससोमे

तदादितत्रवाग्यमनंदक्षिणतश्चब्रजजपत्याशुःशिशानइतिसूक्तंसमाप्योपवेशनाद्युक्तंनतुसौमिकेप्रणयनेब्रह्मजपोन्यत्र
विसृष्टवागबहुभाषीयज्ञमनाविपर्यासेतरितेमंत्रेकर्मणिवाख्यातेवोपलक्ष्यवाजान्वाच्याहुतिंजुहुयादृक्क्षेत्रेदूरितिगार्ह
पत्येयजुष्टोभुवइतिदक्षिणआग्नीध्रीयेसोमेषुसामतःस्वरित्याहवनीयेसर्वतोविज्ञातेवाभूर्भुवःस्वरित्याहवनीयएवंप्राक्प्र
याजेभ्योंगारंबहिष्परिधिनिर्वृत्तैस्त्रुवदंडेनाभिनिदध्यान्मातपोमायज्ञस्तपन्मायज्ञपतिस्तपन्नमस्तेअस्त्वायतेनमोरुद्रप
रायते । नमोयत्रनिषीदसीत्यमुंमार्हिंसीरमुंमार्हिंसीरितिचंप्रतिदिशमध्वर्युयजमानोनौपुरस्ताच्चेद्ब्रह्मयजमानोदक्षिणतो
होतृपक्षीयजमानान्पश्चादाग्नीध्रयजमानाउत्तरतोथैनमनुप्रहरेदाहंयज्ञंददेनिर्ऋतेरुपस्थांचंदेवेषुपरिददामिविद्वान् ।
सुप्रजास्त्वंशतहिमामदंतइह्नोदेवामयिशर्मयच्छतेतितमभिजुहुयात्सहस्रशृंगेषुभोजातवेदाःस्तोमपृष्टोघृतवान्सुप्र
तीकः । मानोहिंसीद्धिसितोनेत्वाजहामिगोपोषंचनोवीरपोषंचयच्छस्वाहेति ॥ १२ ॥ प्राशित्रमाह्रियमाणमीक्षतेमि
त्रस्यत्वाचक्षुषाप्रतीक्षइतिदेवस्यत्वासवितुःप्रसवेभ्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृह्णामीतितदंजलिनाप्रतिगृह्णपृथि
व्यास्त्वानाभौसादयाम्यदित्याउपस्थइतिकुशेषुप्रागदंडंनिधायंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामसंखादन्प्राश्नीयादग्नेष्टास्येनप्रा
श्नामिबृहस्पतेर्मुखेनेत्याचम्यान्वाचामैत्सत्येनत्वाभिजिघर्षीयाअप्स्वंतंदेवतास्ताइदंशमयंतुचक्षुःश्रोत्रंप्राणान्मेमार्हि
सीरितींद्रस्यत्वाजठरेदधामीतिनाभिमालभेतंप्रक्षाल्यप्राशिन्नहरणंत्रिनेनाभ्यात्ममपोनिनयतेमार्जयित्वास्मिन्ब्रह्म

भागनिदध्यात्पश्चात्कुशेषुयजमानभागमन्वाहार्यमवेक्षेतप्रजापतेर्भागोस्यूजस्वान्पयस्वानक्षितिरसिमामेक्षेष्टाअस्मिंश्च
लोकेमुष्मिंश्चप्राणापानौमेपाहिकामायत्वेत्यस्पृशन्नवघ्रायागुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यांशिष्टं गृहीत्वाब्रह्मभागेनिदध्याद्ब्रह्मन्प्र
स्थास्यामइतिश्रुत्वाबृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मसदनआशिष्टंबृहस्पतेयज्ञमजृगुपःसयज्ञंपाहिसयज्ञपतिंपाहिंसमांपाहिर्भूर्भुवःस्व
र्बृहस्पतिप्रसूतइतिजपित्वो३प्रतिष्ठेति३समिधमनुजानीयात्संस्थितेजघन्यक्रत्विजांसर्वप्रायश्चित्तानिजुहुयात्तमितरेन्वा
लभेरन्होतारंवैतयोर्नित्यहोमःसर्वेसंस्थाजपेनोपतिष्ठंतउपतिष्ठते ॥ १३ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ॐ३म् ॥ पौर्णमासेनेष्टिपशुसोमाउपदिष्टास्तैरमावास्यायांपौर्णमास्यांवायजेतराजन्यश्चाग्निहोत्रंजुहुयात्तपस्विने
ब्राह्मणायेतरं कालंभक्तमुपहरेदृतसत्यशीलःसोमसुत्सदाजुहुयाद्बहुषुबहूनामनुदेशानंतर्त्ययोगोद्वेद्वेतुयाज्यानुवाक्ये
अदृष्टादेशेनित्येअग्न्याधेयंकृत्तिकासुरोहिण्यामृगशिरसिफलुनीषुविशाखयोर्रुत्तरयोःप्रोष्ठपदयोरेतेषांकस्मिंश्चिद्वसंतै
पर्वणिब्राह्मणआदधीतग्रीष्मवर्षाशरत्सुक्षत्रियवैश्योपकुष्टायस्मिन्कस्मिंश्चिदृतावादधीतसोमेनयक्ष्यमाणोर्नर्तुपृच्छेन्न
नक्षत्रमश्वत्थाच्छमीगर्भादरणीआहरेदनपेक्षमाणोयोअश्वत्थःशमीगर्भाआरुरोहत्वेसचा । तंत्वाहरामिब्रह्मणायज्ञियैः
केतुभिःसहेतिपूर्णाहुत्यंतमग्न्याधेयंयदित्विष्टयस्तनुयुःप्रथमायामग्निरग्निःपवमानोऽग्निरायूंषिपवसेग्रेपवस्वस्वपाःसहव्य
वाळमत्योर्गिर्होतापुरोहितइतिस्विष्टकृतःसंयाज्येइत्युक्तेसौविष्टकृतीप्रतीयात्सर्वत्रदेवतागमैर्नित्यानामपायोथाःस्विष्ट

कृतमंतराज्यभागौचतास्तत्स्थानेषसमानजातिधर्मोद्वितीयस्यांबृधन्वंतावग्निःपावकोग्निःशुचिःसनःपावकदीदिवोग्ने
पावकरोचिषा । अग्निःशुचिर्ब्रततमउदग्नेशुचयस्तवसाह्वान्विश्वाअभियुजोऽग्निमीळेपुरोहितमितिसंयाज्येतृतीयस्यांसा
मिधेन्यावावपतेप्रागुपोत्तमायाःपृथुपाजाअमर्त्यइतिद्वेधाव्येइत्युक्तेप्रतीयात्पुष्टिमंतावग्निरारयिमश्रवद्भयस्कानो
अमीवहेत्यग्नीषोमाविंद्राग्नीविष्णुरितिर्वैकल्पिकान्यदितिरुतत्वामदितेमहिमहीमूषुमातरंसुव्रतानामृतस्यपत्नीभवसेहु
वेम । तुविश्वत्रामजरंतीमुरुचींसुशर्माणमदितिसुप्रणीति । प्रेद्धोअग्नइमोअग्नइतिसंयाज्येविराजावित्युक्तेप्रतीयादि
तितिस्रआद्योत्तमेवैवस्यातामाद्यावातथासतितस्यामेवधाव्येविराजावितिमात्रेविकारैर्वैराजतंत्रेतिप्रतीयादाधानाद्वा
दशरात्रमजस्राअत्यंततुगतश्रियः ॥ १ ॥ उत्सर्गेपराह्णगार्हपत्यंप्रज्वल्यंदक्षिणाग्निमानीर्यविट्कुलाद्वित्तवतोर्वैक्योनय
इत्येकैध्रियमाणंवाप्रज्वल्यारणिमंतंवामथित्वागार्हपत्यादाहवनीयंज्वलंतमुद्धरेद्देवंत्वादेवेभ्यःश्रियाउद्धरामीत्युद्धरे
दुद्ध्रियमाणउद्धरपाप्मनोमायदविद्वान्यश्चविद्वांश्चकार । अहायदेनःकृतमस्तिकिंचित्सर्वस्मान्मोद्धृतःपाहितस्मादिति
प्रणयेदमृताहुतिममृतायांजुहोम्यग्निंपृथिव्याममृतस्योनौ । तयानंतंकाममहंजघानिंप्रजापतिःप्रथमोयंजिगायाग्ना
वग्निःस्वाहेतिनिदध्यादादित्यमभिमुखंएवंप्रातर्न्युष्टायांतमेवाभिमुखोरात्र्यायदेनइतितुप्रणयेदतर्ध्वमाहिताग्निर्वत
चार्याहोमादनुदितहोमीचोदयादस्तमितेहोमोनित्यमाचमनमृतसत्याभ्यांत्वापर्युक्षामीतिजपित्वापर्युक्षेत्रिस्त्रिरेकैकंपु

नः पुनरुदकमादायानंतयेविकल्पोदक्षिणत्वेवप्रथमंविज्ञायतेपितावाणपोद्गीनांयदक्षिणः पुत्रोगार्हपत्यः पौत्र आहवनीयं
स्तस्मादेवंपर्युक्षेद्गार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारांहरैस्तंतुतन्वप्रजसोमानुमन्विहीत्याहवनीयात्पश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यो
दगंगारानपोहेत्सुहुतकृतस्थसुहुतंकरिष्यथेतितेष्वाग्निहोत्रमधिश्रयेदधिश्रितमध्यधिश्रितमधिश्रितं हि ३ इति । इळाया
स्पदंघृतवच्चराचरंजातवेदोहविरिदंजुषस्व । येप्राभ्याः पशवोविश्वरूपास्तेषांसप्तानामयिपुष्टिरस्त्वितिवा नदध्यधिश्रये
दधिश्रयेदित्येके ॥ २ ॥ पयसानित्यहोमोयवागूरोदनोदधिसर्पिर्ग्रामकामाग्राधकामैर्द्रियकामतेजस्कामानामधिश्रितम
वज्ज्वलयेंदनधिश्रयंदध्यग्निष्टेतेजोमाहाशीरिति सुवेणप्रतिषिच्यान्नवाशांतिरस्यमृतमसीतितयोरव्यतिचारः पुनर्ज्वलता
परिहरोऽग्निंरंतरितंरक्षोतरिता अरातय इतिसमुदंतं कर्षन्निबोदगुद्रासयेद्विवेत्वांतरिक्षायत्वापृथिव्यैत्वेतिनिदधत्सुहुतकृत
स्थसुहुतमकाष्टेत्यंगारानतिसृज्यं सुक्लुवंप्रतितपेन्नत्युष्टरक्षः प्रत्युष्टा अरातयोनिष्टसंरक्षोनिष्टसा अरातय इत्युत्तरतः
स्थाल्याः सुचमासाद्योमुन्नयानीत्यतिसर्जयीताहिताग्निराचम्यापरेणवेदिमतिप्रज्यदक्षिणतउपविश्यैतच्छ्रुत्वोमुन्नयेत्य
तिसृजैदतिसृष्टोभूरिळाभुवइळास्वदिळावृषइळेतिस्त्रुवपूरमुन्नयेदग्रियमग्रियंपूर्णतमंयोन्येष्टमृद्धिमिच्छेत्पुत्राणांयो
स्यपुत्रः प्रियः स्यात्तंप्रतिपूर्णमुन्नयेत्स्थालीमभिमृश्यसमिधं सुचंचाध्यधिगार्हपत्यंहत्वाप्राणसंमितामाहवनीयंसमीपेकुशे
वृषसाद्यजान्वाच्यसमिधमादध्याद्रजतांत्वाग्निज्योतिषैरात्रिमिष्टकामुपदधेस्वाहेतिसमिधमाधायविद्युदसिविद्यमेपा

प्मानमग्नौश्रद्धेत्यपउपस्पृश्यप्रदीप्तां द्व्यंगुलमात्रेभिजुहुयाद्भुवः स्वरो ३ मग्निज्योतिज्योतिरग्निः स्वाहेतिपूर्वमाहुतिं हु
त्वाकुशेषुसादयित्वागार्हपत्यमवेक्षेतपशून्मेयच्छेत्यथोत्तरांतूष्णींभूयसीमसंसृष्टांप्रागुदगुत्तरतोवाप्रजापतिंमनसाध्या
यांतूष्णींहोमेषुसर्वत्रभूयिष्ठं सुचिशिष्टां त्रिरनुप्रकंन्यावमृज्यकुशमूलेषुनिमार्ष्टिपशुभ्यस्त्वेतितेषांदक्षिणतउत्तानाअंगु
लीः करोतिप्राचीनावीतींतूष्णींस्वधापितृभ्य इतिवापोवनिनीयंवृष्टिरसिवृश्चमेपाप्मानंमसुश्रद्धेत्यपउपस्पृश्याहिताग्निर
नुमंत्रयेतांधानमुक्त्वातेनऋषिणातेनब्रह्मणातयादेवतयांगिरस्वदध्रुवासीदेतिसमिधंताअस्यसूददोहसइतिपूर्वमाहुति
मुपोत्थायोत्तरांकांक्षेतेश्माणांभूर्भुवः स्वः सुप्रजाः प्रजाभिः स्वांसुवीरोवीरैः सुपोषः पोषैराग्नेयीभिश्चाग्न आयुषिपवसइति
तिसृभिः ॥ ३ ॥ संवत्सरेसंवत्सरेयवाग्वापयसावास्वयंपर्वणिजुहुयादृत्विजामेकइतरंकालंमतेवासीवासृष्टोदकमुद
क्कावृत्यभक्षयेदपरयोवाहुत्वायुषेत्वाप्राश्रामीतिप्रथमंमन्नाद्यायत्वेत्युत्तरंतूष्णींसमिधमाधायाम्रयेगृहपतयेस्वाहेतिगार्ह
पत्येनित्योत्तरांतूष्णींसमिधमाधायाम्रयेसंवेषतयेस्वाहेतिदक्षिणेग्रयेन्नादायान्नपतयेस्वाहेतिवानित्योत्तराभक्षयित्वा
भ्यात्ममपः सुचानिनयतेत्रिः सर्पदेवजनेभ्यः स्वाहेत्यथैनांकुशैः प्रक्षाल्यचतस्रः पूर्णाः प्रागुदीच्योर्निनयेदुभ्यः स्वाहादि
ग्भ्यः स्वाहासप्तऋषिभ्यः स्वाहेतरजनेभ्यः स्वाहेतिपंचमींकुशदेशेपृथिव्याममृतंजुहोम्यग्रयेवैश्वानरायस्वाहेतिषष्ठींपश्वा
द्गार्हपत्यस्यप्राणममृतंजुहोम्यमृतंप्राणेजुहोमिस्वाहेतिप्रताप्यांतवेंदिनिदध्यात्परिकर्मिणेवाप्रयच्छेदग्नेणाहवनीयंपरी

त्यसमिधआदध्यात्तिस्त्रस्त्रिउदङ्गुस्त्रिष्ठन्प्रथमांसमंत्रांमाहवनीयेदीदिहीतिगार्हपत्येदीदायेतिदक्षिणेदीदिदायेत्यु
 कंपर्युक्षणंताभ्यांपरिसमूहनेपूर्वेतुपर्युक्षणादेवंप्रातरुपोदयंव्युषितउदितेवासत्यश्रुताभ्यांत्वेतिपर्युक्षणमोमुन्नेष्यामीत्य
 तिसर्जनंहरिणीत्वासूर्यज्योतिषमहरिष्टकामुपदधेस्वाहेतिसमिदाधानैर्भूर्भुवःस्वरौ३सूर्योज्योतिर्ज्योतिःसूर्यःस्वाहेति
 होमउन्मार्जनंच ॥ ४ ॥ प्रवत्स्यन्नग्नीन्प्रज्वल्याचम्यातिक्रम्योपतिष्ठतआहवनीयंशंस्यपशून्मेपाहीतिगार्हपत्यंनर्थप्रजां
 मेपाहीतिदक्षिणमथर्वपितुंमेपाहीतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतैमान्मेमित्रावरुणौगृहान्गोपायतंयुवं ॥ अविनष्टानविह
 तान्पूषैनानभिरक्षत्वस्माकंपुनरायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रदक्षिणंपरियन्नाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामप्रथमंजातवेदः
 पितामाताचदधंतुर्यदग्ने ॥ तत्त्वंबिभृहिपुनराममैतौस्तवाहंनामबिभराण्यग्रइतिप्रव्रजेदनपेक्षमाणौमाप्रगामेतिस्फुक्कंज
 पक्षारादग्निभ्योवाचंविस्मृजेतसदासुगःपितुमांस्तुपंधाईतिपंधानमवरुह्यानुपस्थिताग्निश्चैत्रवासमापद्येतेहैवसंतत्रसं
 तंवाग्नेहृदावाचामनसावाबिर्भमि ॥ तिरोमासंतमाप्रहासीज्योतिषात्वावैश्वानरेणोपतिष्ठतइतिप्रतिदिशमग्नीनुपस्था
 यापिपंधामगन्महीतिप्रत्येत्यसमिप्याणिर्वाग्यतोग्नीन्ज्वलतःश्रुत्वाभिक्रम्याहवनीयमीक्षेतविश्वदानींमारभंतोनानुरेण
 मनसा ॥ अग्नेमातेप्रतिवेशारिषाम ॥ नमस्तेअस्तुमीहृषेनमस्तउपसद्मने ॥ अग्नेशुंभस्वतन्वःसंमारय्यासृजेत्यग्निषुस
 मिधउपनिधायाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामत्तवंचजातवेदोवासीइवविस्वानौचरावः ॥ तेबिभृवोदक्षसेजीवसे

चयथायथंनौतन्वौजातवेदइतिततःसमिधोभ्यादध्यादाहवनीये । अगन्मविश्ववेदसमस्मभ्यंवसुवित्तमं । अग्नेसखा
 ळभिद्युन्नमभिसहआयच्छस्वस्वाहेतिगार्हपत्येयमग्निर्गृहणतिगार्हपत्यःप्रजायावसुवित्तमः ॥ अग्नेगृहपतेभिद्युन्नम
 भिसहआयच्छस्वस्वाहेतिदक्षिणैयमग्निःपुरीष्योरयिमान्पुष्टिवर्धनः ॥ अग्नेपुरीष्याभिद्युन्नमभिसहआयच्छस्वस्वा
 हेतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतैमान्मेमित्रावरुणौगृहानजृगुपतंयुवं ॥ अविनष्टानविहतान्पूषैनानभ्यराक्षीदास्माकंपुन
 रायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रोष्यभूयोदशरात्रांच्चतुर्गृहीतमाज्यंजुहुयान्मनोज्योतिर्जुषतामाज्यंमैविच्छिन्नंयज्ञंसमिमंद
 धातु ॥ याइष्टाउषसोयाअनिष्टास्ताःसंतनोमिहविषाघृतेनस्वाहेत्यग्निहोत्राहोमेचंप्रतिहोममेकंपरिसमुद्योदग्विहा
 रादुपविश्यभूर्भुवःस्वरितिवाचंविस्मृजेतगृहानीक्षेताप्यनाहिताग्निर्गृहामाबिभीतोपवःस्वस्त्येवोस्मासुचप्रजायध्वमाच
 वोगोपतीरिषदितिप्रपद्येतगृहानहंसुमनसःप्रपद्येवीरप्रोवीरवतःसुवीरान् ॥ इरांवहंतोघृतमुक्षमाणास्तेष्वहंसुमनाःसंवि
 शानीतिंशिवंशगंशंयोःशंयोरितित्रिरनुवीक्षमाणौविदितमप्यलीकंनतदहर्ज्ञापयेयुर्विज्ञायतेभयंवोभयंमेस्त्वित्येवोप
 तिष्ठेतप्रवसन्प्रत्येत्याहरहर्वेति ॥ ५ ॥ अमावास्यायामपराह्णेपिंडपितृयज्ञौदक्षिणाग्नेरेकोल्मुकंप्राग्दक्षिणाप्रणयेद्येह
 पाणिंप्रतिमुंचमानाअसुराःसंतःस्वधयाचरन्ति ॥ परापुरोनिपुरोयेभरंत्यग्निष्ठाहोकात्प्रणुदात्वस्मादितिसर्वकर्माणितां
 दिशमुपसमाधायौभौपरिस्तीर्यदक्षिणाग्नेःप्रागुदक्प्रत्यगुदग्वैकैकशःपात्राणिसादयेच्चरुस्थालिशूर्पैस्फ्योल्खलमुसलं

सुवध्रुवकृष्णाजिनसकृदाच्छिन्नेध्ममेक्षणकमंडलून्क्षिणतोमिष्ठमारुह्यचरस्थालीं व्रीहीणां पूर्णानिमृजेत्परिसन्नाभिद
ध्यात्कृष्णाजिनउल्लुखलंकृत्वैतरान्पक्ष्यवह्न्यादविवेचमवहतः सकृत्प्रक्षाल्य दक्षिणाग्नौ श्रपयेदवर्गागतिप्रणीतात्स्फ्येन
लेखामुल्लिखेदपहता असुरारक्षांसिवेदिषदइतितामभ्युक्ष्यसकृदाच्छिन्नैरवस्तीर्यासादयेदभिघार्यस्थालीपाकमाज्यंसर्पि
रनुत्पूतैनवनीतंवोत्पूतं ध्रुवायामाज्यंकृत्वादक्षिणतआंजनाभ्यंजनकशिपूपबर्हणानिप्राचीनावीतीध्ममुपसमाधार्यमेक्ष
णेनादायावदानसंपदाजुहुयात्सोमायपितृमतेस्वधानमोदयेकव्यवाहनायस्वधानमइतिस्वाहाकारेणवाग्निपूर्वयज्ञोप
वीतीमेक्षणमनुग्रह्यप्राचीनावीतीलेखां त्रिरुदकेनोपनयेच्छुंधंतांपितरः शुंधंतांपितामहाः शुंधंतांप्रपितामहा इति तस्यां
पिंडाग्निपृणीयात्पराचीनपाणिः पित्रेपितामहायप्रपितामहायैतत्ते सौये चत्वामत्रान्वितितस्मै तस्मै येषां प्रेताः स्युरिति
गाणगारिः प्रत्यक्षमितरानर्चयेत्तदर्थत्वात्प्रेतेभ्यएवनिपृणीयादिति तौ त्वालिः क्रियागुणत्वादपि जीवांत आत्रिभ्यः सर्वे
भ्यएवनिपृणीयादिति गौतमः क्रियाह्यर्थकारितोपायविशेषो जीवमृतानां नपरेभ्योऽनधिकारात्प्रत्यक्षं न जीवेभ्यो निपृ
णीयात्प्रजीवांतर्हितेभ्योजुहुयाज्जीवेभ्यः सर्वहुतंसर्वजीविनो नामान्यविद्धास्ततपितामहप्रपितामहेति ॥ ६ ॥ निपृताननुमं
त्रयेताऽत्रपितरोमादयध्वं यथाभागमावृषायध्वमिति सव्यावृदुदक्कावृत्य यथाशक्त्यप्राणना सित्वाभिपर्यावृत्यामीमदंत
पितरो यथाभागमावृषायीषतेति चरोः प्राणभक्षं भक्षयेन्नित्यं निनयनं सवभ्यंक्षसावंक्ष्वेति पिंडेभ्यं जनां जनेवासोद

द्यादशामूर्णास्तुकांवापंचाशद्वर्षताया ऊर्ध्वस्त्रलोमैतद्दः पितरो वा सोमानो तोन्यत्पितरो युङ्ग्वमित्यथै नानुपतिष्ठेत्तन
मोवः पितरइषेनमोवः पितरऊर्जेनमोवः पितरः शुष्मार्यनमोवः पितरोधोरायनमोवः पितरोजीवार्यनमोवः पितरोरसार्य
स्वधावः पितरोनमोवः पितरोनमएतायुष्माकंपितरइमा अस्माकं जीवावो जीवंतइह संतः स्याम । मनोन्वाहुवामहइति च
तिसृभिरथैनान्प्रवाहयेत्परेतनपितरः सोम्यासौगंभीरेभिः पथिभिः पूर्वणेभिः ॥ दत्त्वायास्मभ्यं द्विविणेहभद्रं रयिं च नः
सर्ववीरं नियच्छतेत्यग्निप्रत्येयादग्नेतमद्याश्वं नस्तोमैरिति गार्हपत्यं दंतरीक्षं पृथिवीमुतद्यायन्मातरं पितरं वाजिर्हिंसिम ।
अग्निर्मातस्मादेनसौगार्हपत्यः प्रमुंचतुं करोतु मामनेन सं ॥ वीरं मे दत्तपितरइति पिंडानां मध्यमं पक्षीं प्राशयेदधत्तपितरो
गर्भकुमारं पुष्करस्त्रजं ॥ यथायमरपा असदित्यं प्वितरावतिप्रणीतेवायस्यवार्गतुरेन काम्याभावः सप्राश्रीयान्महारोगे
णवाभितप्तः प्राश्रीयादन्यतरांगतिं गच्छत्येवमनाहिताग्निर्नित्ये श्रपयित्वातिप्रणीयजुहुयाद्विवत्पात्राणामुत्सर्गस्तृणंद्वि
तीयमुद्रिके ॥ ७ ॥ दर्शपूर्णमासावारप्यमानोऽन्वारं भणीयामग्नाविष्णुसरस्वतीं सरस्वानग्निर्भगी ॥ अग्नाविष्णुसजो
षसेमावर्धतुवांगिरः ॥ द्युमैर्वाजेभिरागतं । अग्नाविष्णुमहिधामप्रियं वां वीधो घृतस्य गुह्याजुषाणा ॥ दमेदमेसुष्टुतिर्वा
मियानां प्रतिवां जिह्वाघृतमुच्चरयत् ॥ पावकानः सरस्वतीं पावीरवीकन्याचित्रायुः पीपिवांसं सरस्वतीं दिव्यं सुपर्णवाय
संबृंहंतमासवंसवितुर्यथासनोराधां स्याभरैत्याधानाद्यद्यामायवीयदिवार्थाव्यथेरन्पुनराधेयइष्टिस्तस्यां प्रयाजानुयाजा

न्विभक्तिभिर्यजेत्समिधःसमिधोमेघ्नआज्यस्यव्यंतु । तनूनपादग्निमग्नआज्यस्यवेत्विळोअग्निनाग्नआज्यस्यव्यंतु ।
 बर्हिरग्निमग्नआज्यस्यवेत्विर्तिसमिधाग्निदुवस्यतेह्युषुब्रवाणितइत्याग्नेयावाज्यभागौबुद्धिमर्दिदुमंतावित्याचक्षतेतथानु
 वृत्तिरिज्याचनित्यंपूर्वमनुब्राह्मणिनोअयूंषिपवसइत्युत्तरैर्नित्यस्तुत्तरेहविःशब्दआग्नेयंहविरधाह्यमेकतोर्भद्रस्याभि
 ष्टेअद्यगीर्भिर्गृणंतएभिर्नोअकैरग्नेतमद्याश्वनस्तोमैरितिसंयाज्येदेवंबर्हिरग्नेर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवोनराशंसोमौव
 सुवनेवसुधेयस्यवेत्विति ॥ ८ ॥ आग्रयणंग्नीहिइयामाकयवानांसस्यंनाश्रीयादग्निहोत्रमहुत्वायदावर्षस्यतृप्तस्यादथा
 ग्रयणेनयजेतापिहिदेवाआहुस्तुसोनूनवर्षस्याग्रयणेनहियजतइत्यग्निहोत्रीवैनानादयित्वातस्याःपयसाजुहुयादपिवा
 क्रियायवेत्विष्टिस्तुराज्ञःसर्वेषांचैकेइयामाकेष्ट्यांसौम्यश्चरुः सोमयास्तेमयोभुवौयातेधामानिदिवियापृथिव्यामित्यवां
 तरेळायानित्यंजपमुक्त्वासव्येपाणौकृत्वैतरेणाभिमृशैत्प्रजापतयेत्वाग्रहंरुहामिमह्यंश्रियैमह्यंशसेमह्यमभाघाय ॥
 भद्रानःश्रेयःसर्मनैष्टदेवास्त्वयावसेनसमशीमहित्वा ॥ सनोमयोभूःप्रितवाविशेशंशंनोभवद्विपदेशंचतुष्पदइतिप्राइया
 चम्यनाभिमालभेतामोसिप्राणतदृतंब्रवीम्यमासिसर्वानसिप्रविष्टः ॥ समेजरांरोगमपनुद्यशरीरांदमामएधिमामृथा
 मइद्रेत्येतेनभक्षिणोभक्षान्सर्वत्रनवभोजनेथग्नीहियवानांधाय्येविराजावग्नीद्राविद्राग्नीवाविश्वेदेवाःसोमोयदितत्रइया
 माकोद्यावापृथिवीं आघायेअग्निर्मिधतेसुकर्माणःसुरुचोदेवयंतोविश्वेदेवासआगतयेकेचज्जमामहिनोअहिमाया

महीधौःपृथिवीचनःप्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिरिति ॥ ९ ॥ अथकाम्याआयुष्कामेष्ट्याजीवातुमंतावानोअग्नेसु
 चेतुनात्वंसोममहेभगमित्यग्निरायुष्मानिद्रंस्त्रातायुष्टेविश्वतोदधद्वयमग्निर्वरेण्यः ॥ पुनस्तेप्राणआयातुपरायक्ष्मंसु
 बामिते ॥ आयुर्दाअग्नेहविषोऽजुषाणोघृतप्रतीकोघृतयोनिरेधि ॥ घृतंपीत्वामधुचारुगव्यंपितेवपुत्रमभिरक्षतादिमं ॥
 त्रातारमिद्रमवितारमिद्रमातेअस्यांसहसावन्परिष्टीपाहिनोअग्नेपायुभिरजसैरग्नेत्वंपारयानव्योअस्मानितिसंयाज्यै
 स्वस्त्ययन्यारंक्षितवतावग्नेरक्षाणोअंहसंस्त्वंमःसोमविश्वतइत्यग्निःस्वस्तिमान्स्वस्तिनोदिवोअग्नेपृथिव्याआरेअस्म
 दमतिमारेअंहइतिपूर्वयोक्तेसंयाज्यैपुत्रकामेष्ट्यामग्निःपुत्रीयस्मैत्वंसुकृतेजातवेदोयस्त्वाहृदाकीरिणामन्यमानोअग्निस्तु
 विभ्रवस्तममितिद्वेसंयाज्यैआग्नेय्याउत्तरैर्नित्येमूर्धन्वतस्तुभ्यंताअंगिरस्तमाइयामतंकाममग्नेतवोतीतिकामायवैमृथा
 उत्तरैर्विनइंद्रमृधोजहि मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाःसधुत्तिमिंद्रसच्युतिंप्रच्युतिंजघनंच्युतिं ॥ प्रनाकाफानआभर ॥
 प्रयप्यन्निवसक्यौविनइंद्रमृधोजहि ॥ जनीखुदद्यथासर्कमभिनःसुष्टुतिनयेतींद्रायदात्रेपुनर्दात्रेवायानिनोधनानि
 क्रुद्धोअग्निनासिमन्युना ॥ इंद्रानुविद्धिनस्तान्येनेनहविषापुनः ॥ पुनर्नइंद्रोमघवाददातुधनानिशक्रोधनीःसुराधाः ॥
 अस्मद्वक्त्रकृणुतांयाचितोमनःश्रुष्टीनइंद्रोहविषामृधार्तीत्याशानामाशापालेभ्योवाशानामाशापालेभ्यश्चतुर्भ्योअमृते
 भ्यः ॥ इदंभूतस्याध्यक्षेभ्योविधेमहविषावयं ॥ विश्वाआशामधुनासंसृजाम्यनमीवाआपओषधयःसंतुसर्वाः ॥ अ

न्विभक्तिभिर्यजैत्समिधःसमिधोमेघ्नआज्यस्यव्यंतु । तनूनपादग्निमग्नआज्यस्यवेत्विळोअग्निनाग्नआज्यस्यव्यंतु ।
 बर्हिर्ग्निरग्नआज्यस्यवेत्विर्तिसमिधाग्निदुवस्यतेह्युषुब्रवाणितइत्याग्नेयावाज्यभागौबुद्धिमर्दिदुमंतावित्याचक्षतेतथानु
 वृत्तिरिज्याचनित्यंपूर्वमनुब्राह्मणिनोअयूंषिपवसइत्युत्तरैर्नित्यस्तुत्तरेहविःशब्दआग्नेयंहविरधाह्यमेकतोर्भद्रस्याभि
 ष्टेअद्यगीर्भिर्गृणंतएभिर्नोअकैरग्नेतमद्याश्वनस्तोमैरितिसंयाज्येदेवंबर्हिर्ग्रेवसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवोनराशंसोमौव
 सुवनेवसुधेयस्यवेत्विति ॥ ८ ॥ आग्रयणंग्रीहिइयामाकयवानांसस्यंनाश्रीयादग्निहोत्रमहुत्वायदावर्षस्यतृप्तस्यादथा
 ग्रयणेनयजेतापिहिदेवाआहुस्तुनूनवर्षस्याग्रयणेनहियजतइत्यग्निहोत्रीवैनानादयित्वातस्याःपयसाजुहुयादपिवा
 क्रियायवेष्विष्टिस्तुराशःसर्वेषांचैकैइयामाकेष्ट्यांसौम्यश्चरुः सोमयास्तेमयोभुवौयातेधामानिदिवियापृथिव्यामित्यवां
 तरेळायानित्यंजपमुक्त्वासव्येपाणौकृत्वैतरेणाभिमृशैत्प्रजापतयेत्वाग्रहंरुहामिमह्यंश्रियैमह्यंशशसेमह्यमन्नाद्याय ॥
 भद्रानःश्रेयःसर्मनैष्टदेवास्त्वयावसेनसर्मशीमहित्वा ॥ सनोमयोभूःप्रितवाविशेशंशानोभवद्विपदेशंचतुष्पदइतिप्राइया
 चम्यनाभिमालभेतामोसिप्राणतदृतंब्रवीम्यमासिसर्वानसिप्रविष्टः ॥ सभेजरांरोगमपनुद्यशरीरांदमामएधिमामृथा
 मइद्रेत्येतेनभक्षिणोभक्षान्सर्वत्रनवभोजनेंधग्रीहियवानांधाय्येविराजावग्नीद्राविद्राग्नीवाविश्वेदेवाःसोमोयदितत्रइया
 माकोद्यावापृथिवीं आघायेअग्निर्मिधतेसुकर्माणःसुरुचोदेवयंतोविश्वेदेवासआगतयेकेचज्जमामहिनोअहिमाया

महीधौःपृथिवीचनःप्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिरिति ॥ ९ ॥ अथकाम्याआयुष्कामेष्ट्याजीवातुमंतावानोअग्नेसु
 चेनुनात्वंसोममहेभगमित्यग्निरायुष्मानिद्रंस्त्रातायुष्टेविश्वतोदधदयमग्निर्वरेण्यः ॥ पुनस्तेप्राणआयांतुपरायक्ष्मंसु
 वामिते ॥ आबुर्दाअग्नेहविषोऽजुषाणोघृतप्रतीकोघृतयोनिरेधि ॥ घृतंपीत्वामधुचारुगव्यैपितेवपुत्रमभिरक्षतादिमं ॥
 त्रातारमिद्रमवितारमिद्रमातेअस्यांसहसावन्परिष्टौपाहिनोअग्नेपायुभिरजसैरग्नेत्वंपारयानव्योअस्मानितिसंयाज्यै
 स्वस्त्ययन्यारंक्षितवतावग्नेरक्षाणोअंहसंस्त्वंमःसोमविश्वतइत्यग्निःस्वस्तिमान्स्वस्तिनोदिवोअग्नेपृथिव्याआरेअस्म
 दमतिमारेअंहइतिपूर्वयोकेसंयाज्यैपुत्रकामेष्ट्यामग्निःपुत्रीयस्मैत्वंसुकृतेजातवेदोयस्त्वाहदाकीरिणामन्यमानोअग्निस्तु
 विश्रवस्तममितिद्वेसंयाज्यैआग्नेय्याउत्तरैर्नित्येमूर्धन्वतस्तुभ्यंताअंगिरस्तमाइयामतंकाममग्नेतवोतीतिकामायवैमृथा
 उत्तरैर्विनइद्रमृधोजहि मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाःसधुत्तिमिद्रसच्युतिंप्रच्युतिंजघनंच्युतिं ॥ प्रनाकाफानआभर ॥
 प्रयप्यन्निवसकव्यौविनइद्रमृधोजहि ॥ जनीखुदद्यथासर्कमभिनःसुष्टुतिनयेतींद्रायदात्रेपुनर्दात्रेवायानिनोधनानि
 कुशोअग्निनासिमन्युना ॥ इंद्रानुविद्धिनस्तान्येनेनहविषापुनः ॥ पुनर्नेइंद्रोमघवाददातुधनानिशक्रोधनीःसुराधाः ॥
 अस्मद्व्यकृणुतांयाचितोमनःश्रुष्टीनइंद्रोहविषामृधार्तीत्याशानामाशापालेभ्योवाशानामाशापालेभ्यश्चतुर्भ्योअमृते
 भ्यः ॥ इदंभूतस्याध्यक्षेभ्योविधेमहविषावयं ॥ विश्वाआशामधुनासंसृजाम्यनमीवाआपओषधयःसंतुसर्वाः ॥ अ

यं यजमानो मृधो व्यस्यत्त्वगृभीताः पशवः संतु सर्व इति लोकेष्टिः पृथिव्यंतरिक्षं द्यौरिति देवताः पृथिवीमातरं महीमंतरिक्षमु
पब्रुवे ॥ बृहती मृतये दिवं ॥ विश्वं बिभर्ति पृथिव्यंतरिक्षं विपप्रथे ॥ दुहेद्यौ बृहती पर्यः ॥ वर्ममे पृथिवीमद्यंतरिक्षं स्वस्त
ये ॥ द्यौर्मेशर्ममहिश्रव इति तिस्रस्त्रयाणां प्रथमे प्रथमस्योत्तरे मध्यमस्योत्तमा प्रथमा चोत्तमस्य ॥ १० ॥ मित्रविदामहावै
राज्यमग्निः सोमो वरुणो मित्रं इंद्रो बृहस्पतिः सविता पूषा सरस्वती त्वष्टेत्येकप्रदानाः ॥ अग्निः सोमो वरुणो मित्रं इंद्रो बृहस्प
तिः सवितायः सहस्री ॥ पूषानो गोभिरवसा सरस्वती त्वष्टारूपेण समनकुयज्ञं ॥ प्रतिलोममादिश्य यजेंद्ये ३ यजामहे त्वष्टा
रं सरस्वती पूषणं सवितारं बृहस्पतिं मिंद्रं मित्रं वरुणं सोममग्निं ॥ त्वष्टारूपाणि दधती सरस्वती भगं पूषा सवितानो ददातु ॥
बृहस्पतिर्ददति इंद्रः सहस्रं मित्रो दाता वरुणः सोमो अग्निरित्यष्टौ वैराजतंत्रास्ता सामाद्याः षष्ठे क हविषः क्लृषाः श्वशुरीययाभि
चरन्त्यजेतेंद्रः सूर्यो अतरद्रजांसि क्लृषा सपत्नाः श्वशुरो हमस्मि ॥ अहं शत्रून् जयामिर्जह्वाणोऽहं वाजं जयामि वाजसातौ ॥
इंद्रः सूरः प्रथमो विश्वकर्मा मरुत्वान् अस्तु गणवान्सजातैः ॥ मम क्लृषाः श्वशुरस्य प्रशिष्टौ सपत्नावाचं मनस उपासतां ॥
जुष्टो दमूना अग्ने शर्धमहते सौ भगा येति संयाज्ये विमतानां संमत्यर्थे संज्ञान्यग्निर्वसुमान्सोमोरुद्रवानिंद्रो मरुत्वान्वरुण आ
दित्यवानित्येकप्रदानाः ॥ अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अब्यात्सोमोरुद्रैरभिरक्षतुत्मना ॥ इंद्रो मरुद्भिर्ऋतुथा कृणोत्वा दित्यै
नो वरुणः शर्मयंसत् ॥ समग्निर्वसुभिर्नो अब्यात्सोमोरुद्रियाभिस्तनूभिः ॥ समिंद्रो रातहव्यो मरुद्भिः समादित्यैर्वरु

णो विश्वेदा इत्यैन्द्रा मारुती भेदकामा मरुतो यस्य हि क्षये प्रशर्धाय मारुताय स्वभानव इत्यैंद्रीमनूच्य मारुत्या जेन्मां रुतीम
नूच्यैन्द्राय जेदिंद्रं पूर्वनिगमेषु मरुतो वेद्रं वा प्रदानादूर्ध्वमरुतः प्रकृत्या संपत्तिकामाः संज्ञानी चैन्द्रा बार्हस्पत्यं प्रधृष्यमाणा
आन इंद्रा बृहस्पती अस्मे इंद्रा बृहस्पती इति यद्यपींद्राय चोदयेयुः ॥ ११ ॥ पवित्रेष्ठ्यामपामिदं न्ययनं समुद्रस्य निवे
शनं ॥ अन्यंतै अस्मत्तपंतु हेतयः पावको अस्मभ्यं शिवो भव ॥ नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषे ॥ अन्यंतै अस्मत्तपंतु
हेतयः पावको अस्मभ्यं शिवो भवेति पावकवत्यौ धार्यै पावकवंता वाज्यभागा वप्रीरक्षांसि सेधार्तियो धारया पावकयेत्युचौ
याज्यै यत्ते पवित्रमर्चिष्या कलशेषु धावतीति पवित्र इत्येतेभिः पवमानः सरस्वतीं प्रिया अग्निः पावकः सविता सत्यप्रसवो अग्निः
शुचिर्वायुर्नियुत्वा नग्निर्व्रतपतिर्दधिक्रावाग्निर्वैश्वानरो विष्णुः शिपिविष्ट उत नः प्रिया प्रियास्विमा जुह्वाना युष्मदानमो
भिर्वायुरग्ने गायज्ञीर्वायो शुक्रो अयामिते दधिक्राव्णो अकारिषमादधिक्राः शवसापंच कृष्टीर्जुष्टो दमूनाऽअग्ने शर्धमहते
सौ भगा येति संयाज्ये सैषा संवत्सरमतिप्रवसतः शुद्धिकामो वातदेशाभियज्ञायागीयते ॥ वैश्वानरीव्रातपती पवित्रेष्टित
थैव च ॥ ऋतावृता प्रयुजानः पुनाति दशपौरुषमिति ॥ १२ ॥ वर्षकामेष्टिः कारीरी तस्यां प्रतित्यं चारुमध्वरमीळे अग्नि
स्ववसनमोभिरिति धार्यैयाः काश्च वर्षकामेष्ट्योऽप्सु मंतावप्स्वग्रे सधिष्टवाप्सु मेसोमोऽब्रवीदित्यग्निर्धामच्छन्मरुतः सूर्य
स्ति सश्च पिंड्य उत्तराहिरण्यकेशोरजसो विसार इति द्वैत्वं त्याचिदच्युता धामंते विश्वं भुवनमधिश्रितमिति वावाश्रेव विद्यु

न्मिमातिपर्वतश्चिन्महिबृद्धोबिभायसृजंतिरश्मिमोजसावहिष्ठेभिर्विहरन्त्यासितंतुमुदीरयथामरुतःसमुद्रतःप्रवोमरुत
स्तविषाउदन्यवआयंनरःसुदानवोददाशुषैविलुन्महसोनरोअश्मदिद्यवःकृष्णंनियानंहरयःसुपर्णांनियुत्वंतोग्रामजितो
यथानरौऽग्नेबाधस्वविमृधोविदुर्गहायंत्वादेवापिःशुशुचानोअग्रइतिसंयाज्यैःक्रचोनूच्ययजुर्भिरैकेयजंतिंसंस्थितायांस
र्वादिशउपतिष्ठेताच्छावदतवसंगीर्भिराभिरितिचतसृभिःप्रत्यृचंसूक्तेनसूक्तेनवा ॥ १३ ॥ अतऊर्ध्वमिष्टयनानिसांव
त्सरिकार्णितेषांफाल्गुन्यांपौर्णमास्यांचैत्र्यांवाप्रयोगस्तुरायणमग्निरिंद्रोविश्वेदेवाइतिपृथगिष्टयोऽनुसवनंमहरहरेका
वात्रिहविर्दक्षायणयज्ञेद्वेपौर्णमास्यौद्वेअमावास्येयजेतनित्येपूर्वेयथासनयतौमावास्यायामुत्तरयोरैद्रपौर्णमास्याद्विती
यंमैत्रावरुणममावास्यायामानोमित्रावरुणायद्वंहिष्ठंनानातिविधेसुदानूइतिप्राजापत्यइळादधःप्रजापतेनत्वदेतान्यन्य
स्तवेमेलोकाःप्रदिशोदिशश्चप्रावतौनिवतंड्रुतंश्च ॥ प्रजापतेविश्वसृज्जीवधन्यइदंनोदेवप्रतिहर्यहव्यमितिद्यावापृथि
व्योरयनैपौर्णमासेनामावास्यादामावास्येनापौर्णमासादसमाम्नातास्वर्थात्तंत्रविकारोर्ध्वर्युर्वायथास्मरेद्वैराजंत्वग्निमं
धनेधाय्येत्वैवैकदेवतलक्षणायाज्यानुवाक्यागायत्र्यावतीहूतवत्युपोत्तवतीपुरस्ताल्लक्षणानुवाक्यात्रिष्टुब्जतीवीतवती
जुष्टवत्युपरिष्टाल्लक्षणायाज्यापिवान्यस्यछंदसोनतुयाज्याहृसीयसीनोष्णिङ्बृहतीक्षामनष्टहतदग्धवतीस्तुवर्जयेद्व
केतुदैवतैतथैवलक्षणमपिवाव्यक्तेनधिगच्छन्सर्वशोनधिगमंआग्नेयीभ्यांव्याहृतिभिर्वादेवतामादिश्यप्रणुयाद्यजेन्न

॥ १३

स्वाभ्यां वैममाशुण्धीहव्यं यत्वा गीर्भं हवामहे ॥ एदं बहिर्निर्षीदनः ॥ स्त्रीर्णं बहिर्नानुषगासदेतदुपेक्षानाह्नौ अद्य गच्छ ॥
अहेलतामनसेदं जुषस्व वीहि हव्यं प्रयतमाहुतं मइति न खे आग्नेय्या वनिरुक्ते ॥ १४ ॥ चातुर्मास्यानि प्रयोक्ष्यमाणः पूर्वेषु
वैश्वानरपार्जन्या वैश्वानरो अजीजनदग्निर्नोनव्यसीमति ॥ क्षमया वृधान ओजसा ॥ पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां पज
न्याय प्रगायतं प्रवातावांति पतयंति विद्युत इत्यग्न्या धेय प्रभृत्या तउपांशु हविषः सौमिक्यः प्रायश्चित्तिक्रियो न्वाया तैक कपा
लाः सर्वत्र वारुणवर्जसा वित्रश्चातुर्मास्येषु प्रधानहवींषि चैकैषि त्र्योपसदः सतंत्राः पौनराधेयिकी च प्रागुक्तमादनुयाजादपि
वासुमंद्रतंत्रा आगूः प्रणववषट्कारा उच्चैः सर्वत्र तथा ग्रयणे प्रियमाहार्यस्तु प्राणसंततः प्रणवः पुरोनुवाक्यायां स्तथागूर्वष
ट्कारौ याज्यायां स्तंत्रस्वराण्युपांशोरुच्चानि मंद्राण्युपांशु तंत्राणां ॥ १५ ॥ प्रातर्वेश्वदेव्यां प्रेषितोऽग्निमथ नीया अन्वाहं
पश्चात्सामिधेनीस्थानस्य पदमात्रेव स्थायाभिर्हि कृत्या भित्वा देवसवितर्महीद्यौः पृथिवी च नस्त्वामग्ने पुष्करा दधीत तिसृ
णां मर्धर्चं शिष्टारमेदासंप्रैषादन्यत्राप्यंतर्कचो वसाने जायमाने त्वेतस्मिन्नेवावसाने ग्रेहं सिन्यत्रिणमितिसूक्तमावपेत पुनः
पुनराजन्मनो जातं श्रुत्वा नंतरेण प्रणवेन शिष्टमुपसंतनुयाच्छिष्टेनोत्तरां मुत ब्रुवंतु जंतव आयं हस्तेन खादिनमित्यर्धर्चं आर
मेत्प्रदेवं देववीतय इति द्वे अग्निनाग्निः समिध्यतैत्वं ह्यग्ने अग्निना तं मर्जयंत सुक्रतुं यज्ञेन यज्ञमयजंत देवा इति परिदध्यात्सर्व
त्रोत्तमां परिधानीयेति विद्याद्धाव्ये विराजौ नवप्रयाजाः प्रागुक्तमाच्चतुरावपेतं दुरो अग्न आज्यस्य व्यंतुं षासानकाग्न आ

ज्यस्यवीतांदैव्याहोताराग्रआज्यस्यवीतांतिस्त्रोदेवीरग्रआज्यस्यव्यंत्वित्यग्निःसोमःसवितासरस्वतीपूषामरुतःस्वतव
सोविश्वेदेवाद्यावापृथिवीआविश्वदेवंसर्पातिवाममघसवितर्वाममुश्वःपूषंतवप्रतेवयंशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदिहेहवः
स्वतवसःप्रचित्रमकंगृणतेतुरायेतिनवानुयाजाःषडूर्ध्वप्रथमाद्देवीद्वारोवसुवनेवसुधेयस्यव्यंतु । देवीउषासानकावसु
वनेवसुधेयस्यवीतां । देवीजोष्टीवसुवनेवसुधेयस्यवीतां । देवीऊर्जाहुतीवसुवनेवसुधेयस्यवीतां । देवादैव्याहोताराव
सुवनेवसुधेयस्यवीतां । देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रोदेवीर्वसुवनेवसुधेयस्यव्यंत्वित्यनुयाजानांसूक्तवाकस्यशंयुवाकस्यवोपरिष्ठाद्वा
जिभ्योवाजिनमनावाह्यादेशंशंनोभवंतुवाजिनोहवेषुवाजेवाजेवतवाजिनोनैत्यूर्ध्वञ्जुरनवानंयाज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्
कारोवाजिनस्याग्नेवीहीतिवायत्रकचैकसंप्रैषेद्वैवषट्कारौसमस्तावेवंतत्रद्विरनुमंत्रयेतनचागूरुत्तरस्मिन्वाजिनभक्षमि
ळामिवप्रतिगृह्योपहवमिच्छेताध्वर्युपह्वयस्वब्रह्मभुपह्वयस्वाऽग्नीदुपह्वयस्वेतियन्मेरेतःप्रसिच्यतैयद्वामेअपिगच्छति
यद्वाजायतेपुनः । तेनमाशिवमाविंशतेनमावाजिनंकुरु ॥ तस्यतेवाजिपीतस्योपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिप्राणभक्षभ
क्षयेदेवमध्वर्युर्ब्रह्माग्नीध्रोजमानःप्रत्यक्षमितरेचदीक्षिताः । पौर्णमासेनेष्टाचातुर्मास्यत्रतान्युपेयात्केशाभिवर्तयतीतश्म
श्रुणिवापयीताधःशयीतमधुमांसलवणरूपवलेखनानिवर्जयेत्तौभार्यामुपेयाद्वापनंसर्वेषुपर्वस्वाद्योत्तमयोर्वा ॥ १६ ॥
पंचम्यांपौर्णमास्यावरुणप्रघासैःपश्चाद्दार्शपौर्णमासिकायावेदेरुपविश्यंप्रेषितोग्निप्रणयनीयाःप्रतिपद्यतेप्रदेवंदेव्याधिये

तितिस्त्रिंशत्तास्त्वापदेवयमग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरित्यर्धचआरमेदासीनःप्रथमामन्वाहोपांशुसप्रणवांतत्रस्थानात्स्था
नसंक्रमणेप्रणवेनावसायानुच्छस्योत्तरांप्रतिपद्यतेप्राणसंततंभवतीतिविज्ञायतउत्तरमग्निमनुब्रजन्नुत्तरांममहेविदध्या
यशूषमयमिहप्रथमोधायािधातुभिरिति तुराजन्यवैश्ययोराद्यैपश्चादुत्तरस्यावेदेरवस्थायांत्तरवेदेस्तुसोमेषुनिहितेग्नौसी
दहोतःस्वउलोकेचिकित्वाभिहोताहोतृषदनेविदानइतिद्वेपरिधायतस्मिन्नेवासनउपविश्यभूर्भुवःस्वरितिवाचंविस्मृजे
तान्यत्रापियत्रानुब्रुवन्ननुब्रजेत्तिष्ठत्संप्रैषेषुतथैववाग्विसर्गोऽग्निमथनादिसमानावैश्वदेव्याहविपांतुस्थानेषष्ठप्रभृतीनां
मिद्राग्नीमरुतोवरुणःकः ॥ इन्द्राग्नीअवसागतंश्रथद्वृत्रमुतसंनोतिवाजंमरुतोयस्यहिक्षयराइवेदचरमाअहेवमंमेवरुणश्रु
धितत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानःकयानश्चित्रआभुवद्विरण्यगर्भःसमवर्तताग्रइतिप्रतिप्रस्थातावाजिनेतृतीयःसंस्थिता
यामवभृथंज्रजंतित्रावभृथेष्टिःकृताकृतातामुपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामोद्वयोर्मासयोरैन्द्राग्रःपशुः ॥ १७ ॥ तथाततःसाकमे
धाःपूर्वेद्युस्तिस्त्रिंशद्योनुसवनंप्रथमायामग्निरनीकवाननीकवंतमृतयेग्निगीर्भिर्हवामहे । सनःपर्वदतिद्विषः । सनानीकेन
सुविदत्रोअस्मेइत्युत्तरस्यांवृधन्वंतौमरुतःसांतपनाःसांतपनाइदहर्वियोनोमरुतोअभिदुर्हणायुरितिमरुद्भ्योगृहमेधेभ्य
उत्तराज्यभागप्रभृतीळांतागृहमेधासआगतप्रबुध्यावईरतेमहांसीतिपुष्टिमंतौविराजौसंयाज्येअनिगदेअन्यत्राप्यना
वाहनंआवहनेपिपित्र्यायांपशौचबहुचैतस्यांरात्र्यामन्नंप्रसुवीरंस्तस्याविवासेपौर्णदर्वजुहुयुर्कृषभेरवाणेस्तनयिर्लोवाग्नी

प्रहंकेरावयंति ब्रह्मपुत्रं वदंतौ यदि होतारं चोदयेयुस्तस्य याज्यानुवाक्ये । पूर्णादविपरापतसु पूर्णा पुनरापत ॥ वस्त्रे व वि
क्रीणावहा इषमूर्जैश्च शतक्रतो ॥ देहि मे ददामि ते निमेषे हि नि तै दधे ॥ अपामिक्यमिव संभरको ब्रह्मदेदददिति मरुद्भ्यः क्री
ळिभ्य उत्तरो तन्नुवंतु जंतवो यंकृत्तुरगृभीत इति परोक्षवार्त्रघ्नौ क्रीळं वः शर्धो मारुतं मत्या सो नये मरुतः स्वं चो जुष्टो दमूना अग्ने
शर्धमहते सौ भगा येति संयाज्ये वाजिनावभृथवर्जमाहं द्युक्तावरुणप्रघासे हविषां तु सप्तमादीनां स्थानं द्रोवृत्रहं द्रोमहं द्रो
वा विश्वकर्मा तू न इद्रवृत्रहं ननु ते दायिमह इन्द्रियाय विश्वकर्मं न्हविषावा वृधानो याते धामानि परमाण्यावभति ॥ १८ ॥ द
क्षिणाग्नेरग्निमतिप्रणीय पित्र्यासां शस्त्रं तां लुप्तजपा होतारमवृथा वषट्कारानुमंत्रणाभिहिंकारवर्जितस्यां प्रांचिकर्माणि द
क्षिणे तराणितथान्वयं मुशंतस्त्वानि धीमहीं त्येतां त्रिरनवानं ताः सामिधेन्यस्ता सामुत्तमेन प्रणवेना वह देवान् पितृन् यजमा
ना येति प्रतिपत्तिरग्निं होत्राया वहस्वं महिमानमा वहैत्येतस्य स्थानेऽग्निं कव्यवाहनमावाहयेदुत्तमे चैनं प्रयाजै प्रागाज्यपेभ्यो
निगमयेत्सूक्तवाके चाग्निं होत्रेणेत्येतस्य स्थाने नैह प्रादेशो न बहिष्मंतौ प्रयाजानुयाजौ नैष्ठायां भक्षभक्षणं न मार्जनं न सूक्तवा
कैनामादेश ईक्षितः सीद होतरिति वोक्त उपविशे जीवानुमंतौ सव्योत्तर्युपस्थाः प्राचीना वीतिनो हविर्भिश्चरंति दक्षिण आग्नी
ध्र उत्तरो ध्वर्युर्द्वे अनुवाक्ये अध्वर्धमनवानं मोस्वधेत्याश्रावणं मस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावणं मनुस्वधा स्वधेति संप्रैषो ये स्वधे
त्या गूर्ये स्वधामह इति वा स्वधानम इति वषट्कारो नित्याः प्लुतयः पितरः सोमवंतः सोमो वा पितृमान् पितरो बहिष्पदः पितरो

अग्निश्वात्तायम उदीरतामवर उत्परासं स्त्वया हिनः पितरः सोमपूर्वं उपहृताः पितरः सोम्यासं स्त्वं सोमप्रचिकितो मनीषा सो
मो धेनुं सोमो अर्वतमाशु त्वं सोमपितृभिः संविदानो बहिष्पदः पितर ऊत्यर्वागां पितृन् सुविदत्रां अविर्त्सीदं पितृभ्यो नमो अ
स्त्वद्याग्निश्वात्ताः पितर एह गच्छतये चेह पितरो ये च नेह ये अग्निदग्धा ये अनग्निदग्धा इमं यमप्रस्तरमाहि सीदेति द्वे परे यिवां
संप्रवतो महीरनुवैव स्वताय चेन्मध्यमायाज्यायेता तृषु देवत्राजेह मानां स्त्वदग्नेका व्यात्वन्मनीषाः सप्रलथा सहसा जाय
मान इत्यग्निः स्विष्टकृत्कव्यवाहनः प्रकृत्या त ऊर्ध्ववषट्कारक्रियायां चोर्ध्वमाज्यभागाभ्यामन्यमंत्रलोपादेकैका चानु
वाक्यायो अग्निः कव्यवाहनस्त्वमग्न ईळितो जातवेद इति संयाज्ये भक्षेषु प्राणभक्षान्भक्षयित्वा बहिष्यनुप्रहरयुः संस्थिता
यां प्राग्वानुयाजाभ्यां दक्षिणावृतो दक्षिणाग्निमुपतिष्ठते नावृत्या नतिप्रणीतचर्यायां मया विष्ठा जनयत्कर्षराणि सहिष्ठा निरु
रुर्वराय गातुः । सप्रत्युदैद्धरुणं मध्वो अग्रैस्वायत्तनूतन्वामैरयतेत्यावृत्य त्वेवेतरां वाहवनीयं सुसंष्टं शंत्वेति पत्तया गार्हपत्यं
मग्निं तं मन्य इत्यथैनमभिसमायंति मा प्रगामाग्ने त्वं न इति जपंतः पूर्वेण गार्हपत्यं सूक्ते समार्ष्य सव्यावृत रुयं वकान् ब्रजंति तत्रा
ध्वर्यवः कर्माधीयते प्रत्येत्यादित्यथा चरंति पुष्टिमंतौ धार्ये विराजौ ॥ १९ ॥ पंचम्यां पौर्णमास्यां शुनासीरीययां वाग्य
थोपपत्तिवा वाजिनवर्जसमाना वैश्वदेव्या हविषां तु स्थानेषु प्रभृतीनां वायुर्नियुत्वा न्वायुर्वा शुनासीरा विद्रोवा शुनासीर
इंद्रो वा शुनः सूर्य उत्तम आवायो भूष शुचि पाउपनः प्रयाभिर्यासिंदाश्वांसमच्छसत्वं नो देवमनं सेशानाय प्रहृतिं यस्त आनद

शुनासीराविमांवाचैजुषेथांशुननःफालाविकृषंतुभूमिमिंद्रव्यंशुनासीरमस्मिन्यज्ञेहवामहे ॥ सवाजेषुप्रनोविषत् ॥
अश्वयंतोगव्यंतोवाजयंतःशुनंहुवेममघवानुमिंद्रमश्वयंतोगव्यंतोवाजयंतस्तुराणिर्विश्वदर्शतश्चित्रदेवानामुदगाद
नीकमितियाज्यानुवाक्याःसमाप्यसोमेनयजेताशकौपशुनाचातुर्मास्यानिवापुनश्चातुर्मास्यानिवापुनः ॥ २० ॥ ॥
इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिःॐ३म् ॥ पशाविष्टिरुभयतोन्यतरतोवाग्नेयीवाग्नावैष्णवीवोभेवान्यत्तरापुरस्तादुक्तमग्निप्रणयनैपश्चात्पाशुवं
धिकायावेदेरुपविश्यप्रेषितोयूपायाज्यमानायांजंतित्वामध्वरेदेवयंतइत्युत्तमेनवचनेनार्धर्चआरमैदुच्छ्रयस्ववनस्पतै
समिद्धस्यश्रयमाणःपुरस्तादूर्ध्वजुषुणजतयइतिद्वैजातोजायतेमुदिनवेअह्नमित्यर्धर्चआरमैद्युवासुवासाःपरिवीतआ
गादितिपरिदध्याद्यत्रैकतंत्रेबहवःसपशवोत्यं परिधायसंस्तुर्यादनभिहिंकृत्ययान्वोनरोदेवयंतोनिमिम्युरितिषड्भिःपंच
भिर्वानभ्यासमेकउक्तमग्निमंथनंतथाध्यायेकृताकृतावाज्यभागावावाहनेपशुदेवताभ्योवनस्पतिमनंतरंसमागैःसंमृ
ज्यंप्रवृताहुतीर्जुहुयांजुष्टोवाचेभूयांसंजुष्टोवाचस्पतयेदेविवाक् ॥ यद्वाचोमधुमत्तमंतस्मिन्माधाःसरस्वत्यैवाचेस्वा
हा ॥ पुनरादायपंचविग्राहंस्वाहावाचेस्वाहावाचस्पतयेस्वाहासरस्वत्यैस्वाहासरस्वतैमहोभ्यःसंमहोभ्यःस्वाहेतिसो
मएवैकेप्रशास्तारंतीर्थेनप्रपाद्यदंडमस्मैप्रयच्छेदक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यामित्रावरुणयोस्त्वाबाहुभ्यांप्रशास्त्रोःप्रशिषाप्र

यच्छामीति तथायुक्ताभ्यामेवेतरोमित्रावरुणयोस्त्वाबाहुभ्यांप्रशास्त्रोःप्रशिषाप्रतिगृह्णाम्यवक्रोविधुरोभूयासमितिप्र
तिगृह्योत्तरेणहोतारमतिप्रजेदक्षिणेनदंडंहरेन्नचानेनसंस्पृशेदात्मानंवान्यंवाग्नैषवचनादन्यान्यपियज्ञांगान्युपयुक्ता
नैनविहारेणव्यवेद्यादक्षिणोहोतृषदनात्प्रहोवस्थायवेद्यादंडमवष्टभ्यब्रूयात्प्रैषांश्चादेशमनुवाक्यांचसंप्रैषपूर्वांप्रैषात्पर्य
प्रिस्तोकमनोतोन्नीयमानसूक्तानिचसोमआसीनोन्यत् ॥ १॥ एकादशप्रयाजांस्तेषांप्रैषाःप्रथमंप्रैषसूक्तमुक्तद्वितीयेध्वर्यु
प्रेषितोमैत्रावरुणःप्रेष्यतिप्रैषैर्होतारंहोतायजत्याग्नीभिःप्रैषसलिंगाभिःसमिद्धोअग्निरितिशुनकानांजुषस्वनःसमिधमि
तिवसिष्ठानांसमिद्धोअद्येतिसर्वेषांयथक्रषिवाप्राजापत्येनुजामदग्नयःसर्वेषांदशसूक्तेषुप्रेषितोमैत्रावरुणोऽग्निर्होतानइ
तितृचंपर्यग्नयेन्वाहाग्निगवेप्रेष्योपप्रेष्यहोतरितिबोकोजैदग्निरसनद्वाजमितिप्रैषमुक्त्वांतर्वेदिदंडंनिदध्यादग्निगुंहोतो
हंनंगानिदैवतंपशुमितियथार्थपुंवन्मिथुनेमेधपतींमेधायांविक्लपोयथार्थमूर्ध्वमग्निगोरन्यन्मिथुनेभ्यःसर्वेषुयजुर्निग
देषुप्रकृतौसमर्थनिगमेषुप्राकृतास्त्वेवमंत्राणांशब्दाःप्रतिनिधिष्वपिनाभिरुपमामेदोहविरित्यनूह्यानि ॥ २ ॥ दैव्याः
शमितारआरभध्वमुतमनुष्याउपनयतमेध्यादुराशासानामेधपतिभ्यामेधम् ॥ प्रास्माअग्निंभरतस्तृणीतबाहिरन्वेनं
मातामन्यतामनुपितानुभ्रातांसगभ्योनुसखासयूध्यः ॥ उदीचीनांस्यपदोनिधत्तात्सूर्यचक्षुर्गमयतांद्वातंप्राणमन्व
वसृजतादंतरिक्षमसुदिशःश्रोत्रं पृथिवींशरीरं ॥ एकधास्यत्वचमाच्छयतात्पुरानाभ्याअपिशसोवपामुत्विदतादंतरेवो

ष्माणंवारयध्वात् ॥ इयेनमस्यवक्षःकृणतात्प्रशसाबाहूशलादोषणीकश्यपेवांसाच्छिद्रेश्रोणीकवषोरुस्त्रेकपर्णांष्टीवंता
षड्विंशतिरस्यवक्रयस्ताअनुष्ठथोच्यावयताद्वात्रंगान्नमस्यानूनकृणुतात् ॥ ऊवध्यगोहंपार्थिवंखनतात् ॥ अस्त्रारक्षः
संसृजतात् ॥ वनिष्ठुमस्यमाराविष्टोरूकंमन्यमानानेद्वस्तोकेतनयैरवितारवच्छमितारः ॥ अधिगोशमीध्वंसुशमिशमी
ध्वंशमीध्वमधिगा ३ उअपापास्त्रारक्षःसंसृजताच्छमितारोपापेत्युपांश्वेकधाषड्विंशतिरितिद्विद्विंबहूनांपुरांतरितिचैके
धिग्वादितित्रिरुक्त्वाशमितारोयदत्रसुकृतंकृणवथास्मासुतद्यहुकृतमन्यत्रतदितिजपित्वादक्षिणावृदावर्ततेमैत्रावरु
णश्चसव्यावृतौब्रह्मयजमानौसंज्ञसेपशावावर्तेरन् ॥ ३ ॥ वपायांश्रप्यमाणायांप्रेषितस्तोकेभ्योन्वाहजुषस्वसप्रथस्तम
मिमंनोयज्ञमित्युक्तमादापनंस्वाहाकृतिभ्योहोतायक्षदग्निस्वाहाज्यस्यस्वाहाभेदसइतिप्रैषउत्तमाप्रीयाज्यावपापुरोळा
शोहविरितिपशोःप्रदानानितानिपृथङ्गानादेवतेषुमनोतांचनमनोतावर्ततेत्येकेतेषांसलिंगाःप्रैषास्तेष्वग्नीषोमयोःस्थाने
यायापशुदेवताछागस्थानंउन्नोगौर्मेषोविकौहयोभ्योन्वादेशैव्यक्तचोदनमेवंवनस्पतिःस्विष्टकृत्सूक्तवाकंप्रैषेषुप्राजाप
त्येत्वग्निचित्यासंयुक्तेवायव्यंपशुपुरोळाशमेकैवायव्येप्राजापत्यंतेनपशुदेवतावर्धतइत्याचार्याःपुरोळाशतत्प्रधानत्वा
त्पुरोळाशननिगमेषुपुरोळाशवद्वर्षीप्याज्यवर्जयेषांतेनसमवत्तहोमोमेधोरभीयानितिपश्वभिधानेआदद्धसकरंजुषताम
घदग्रभीदवीवृधतेतिदेवतानां ॥ ४ ॥ हुतायांवपायांसब्रह्मकाश्चात्वालेमार्जयंतंनिधायदंडंमैत्रावरुणइदमापःप्रवहतंसु

मित्र्यानआपओषधयःसंतुदुर्मित्र्यास्तस्मैसंतुयोस्मान्द्वेष्टियंचवयंद्विष्मइत्येतावन्मार्जनंपशौतीर्थेननिष्क्रम्याऽसीता
मापुरोळाशश्रपणात्तेनचरित्वास्विष्टकृदाचरेयुर्यदित्वन्वायात्यानिंतैरप्रेचरेयुर्नतुतेषांनिगमेष्वनुवृत्तिर्नान्येषामूर्ध्वमा
वाहनादुत्पन्नानामिळामग्नेपुरुदंसंसनिंगौर्होतायक्षदग्निपुरोळाशस्यस्वदस्वहव्यासमिषोदिदीहीतिपुरोळाशस्विष्टकृत
ऊर्ध्वमिळायाः ॥ ५ ॥ मनोतायैसंप्रेषितस्त्वंह्यग्नेप्रथमइत्यन्वाहहविषाचरंतित्रप्रेषेकरतएवाग्नीषोमावेवमित्येतरैर्यिणो
न्यत्रद्विदेवतामैत्रावरुणदेवतेचतथाष्टत्वात्प्रकृत्यागाणगारिरुत्पन्नानांस्मृतआम्नायैर्नर्थभेदेनिरर्थोविकारोयाज्या
याअंतरार्धचौवसाहोमआरमैद्वनस्पतिनाचरंतिप्रैषमभितोयाज्यानुवाक्येयत्राग्नेराज्यस्यहविषइत्यत्राज्यभागावयाळ
ग्निरग्नेराज्यस्यहविषइतिस्विष्टकृतीळानुपह्यानुयाजैश्चरंतितेषांप्रैषास्तृतीयंप्रैषसूक्तमेकादशेहप्रागुत्तमाद्वावावपेतदे
वोवनस्पतिर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवंवर्हिर्वारितीनांवसुवनेवसुधेयस्यवेत्वित्यनवानंप्रेष्यत्यनवानंयजत्युक्तमुत्तमे
सूक्तवाकंप्रैषेपूर्वस्मिन्निगमेगृह्णित्यत्राज्यभागौबध्नन्नमुष्माअमुंबध्नन्नमुष्माअमुमितिपशूंश्चदेवताश्चदेवताश्चैकपशु
काःपशूंश्चैकदेवतानुत्तरआज्येनेत्याज्यभागौवमुष्माअमुनेतिपूर्वेणोक्तंसमाप्यप्रैषमग्नौदंडमनुग्रहैर्दनवभृथेवभृथे
न्यत्रकृताकृतंवेदस्तरणीतीर्थेननिष्क्रम्याग्निपशुकेतनान्यव्यवयंतोहृदयशूलमुपोयमानमनुमंत्रयेरन्ध्रुगसियोस्मान्द्वेष्टि
यंचवयंद्विष्मस्तमभिषोचेतिस्तस्योपरिष्ठादपउपस्पृशंतिद्वीपेराज्ञोवरुणस्यगृहोमितोहिरण्ययः ॥ सनोधूतव्रतोराजाधा

सोधास्रहमुचतु ॥ धाम्नोधास्रोराजस्रितोवरुणनोमुच ॥ यदापोअथोइतिवरुणेतिशपोमहेततोवरुणनोमुच ॥ मयि
वापोमोषधीहँसीरतोविश्वव्यचाभस्त्वेतोवरुणनोमुच ॥ सुमित्र्यानआपओषधयःसंत्वितिचास्पृष्टानवेक्षमाणाअसंस्पृ
शंतःप्रत्यायंतःसमिधःकुर्वतेतिस्त्रैस्त्रैएकैकोमैःसमिदसितेजोसितेजोमेदेहीतिप्रथमामेधोस्येधिषीमहीतिद्वितीयांस
मिदसिसमेधिषीमहीतितृतीयामेत्योपतिष्ठंतआपोअद्यान्वचारिषमिति ततःसमिधोभ्यादधर्तियथागृहीतमग्नैःसमिदं
सितेजोसितेजोमेदाःस्वाहा॥सोमस्यसमिदंसिदुग्धिर्मोपाहिस्वाहा॥पितृणांसमिदासिमृत्योर्मापाहिस्वाहेति ततःसंस्थाज
पइतिपशुतंत्रं॥६॥ प्रदानानामुक्ताःप्रैषास्तेषांयाज्यानुवाक्याःसर्देषामग्नेरेनुवाक्यास्ततोयाज्यादैवतेनपशुनानात्वमग्ने
नयसुपथारायेअस्मानितिद्वैपाहिनोअग्नेपायुभिरजस्रैःप्रवःशुक्रायभानवेभरध्वंयथाविप्रस्यमनुषोहविर्भिःप्रकारवोमन
नावच्यमानाएकाचेतत्सरस्वतीनदीनामुतस्यानःसरस्वतीजुषाणासरस्वत्यभिनेनेषिवस्यःप्रक्षोदसाधायसासस्रएषां
पावीरवीकन्याचित्रायुर्यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभूस्त्वंसोमप्रचिकितोमनीषेतिद्वैत्वंनःसोमविश्वतोवयोधायातेधामा
निदिवियापृथिव्यामषाढ्युत्सुपृतनासुपर्णियातेधामानिहविषायजंतियास्तेपूषन्नावोअंतःसमुद्रइतिद्वैपूषेमाआशाअनु
वेदसर्वाःशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यत्प्रपथेपथामजनिष्टपूषापथस्पथःपरिपतिवचस्याबृहस्पतेयापरमापरावदितिद्वैबृह
स्पतेअतियदयोअहँसमृत्वियाउपवाचःसचंतेसंयस्तुभोवनयोनयँत्येवापित्रेविश्वदेवायवृष्णेविश्वेअद्यमरुतोविश्वंऊ

त्यानोदेवानामुपवेतुशंसआनोविश्वआस्क्रागमंतुदेवाविश्वेदेवाःशृणुतेमंहवंमैयेकेचज्जमामहिनोअहिमायाअग्नेयाहिदृ
त्यंमारिषण्यइंद्रंनरोनेमधिताहवंतइतितिस्त्रउरुनोलोकमनुनेषिविद्वान्प्रससाहिषेपुरुहूतशत्रून्स्वस्तयेवाजिभिश्चप्रणे
तःशुचीवोहव्यामरुतःशुचीनानूष्ठिरंमरुतोवीरवंतमावोहोताजोहवीतिसस्रैःप्रचित्रमर्कगृणतेतुरायाराइवेदचरमाअ
हेवैयावःशर्मशशमानायसत्यावृत्रहणावृत्रहभिःशुष्मैराभरतंशिक्षतंवज्रबाहुउभावामिंदाग्नीआहुवध्वैशुचिनुस्तोमंनव
जातमद्यगीर्भिर्विप्रःप्रमतिमिच्छमानःप्रचर्षणिभ्यःपृतनाहवैष्वादेवोयातुसवितासुरलःसधानोदेवःसवितासहावेतिद्वै
उदीरयकवितमंकवीनांभगंधियंवाजयंतःपुरंधिमितिद्वैअवसिंधुवरुणोद्यौरिवस्थादयंसुतुभ्यंवरुणस्वधावँवावंदस्व
वरुणंबृहंतंत्त्वायामित्रहणावंदमानइतिद्वैअस्तभ्राह्मामसुरोविश्वेदाइत्यैकादशिनाः ॥ ७ ॥ अग्नीषोमाविमंसुमेयु
वमेतानिदिविरोचनानीतितृचावावांमित्रावरुणाहव्यजुष्टिमायातंमित्रावरुणासुशस्त्यानोमित्रावरुणाहव्यजुष्टियुवं
स्त्राणिपीवसावसार्थेप्रबाहवासिसृतंजीवसेनोयद्वंहिष्ठनातिविधेसुदानूहिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रइतिषट्प्राजापत्याश्चित्रं
देवानामुदगादनीकमितिपंचशंनोभवचक्षसाशंनोअह्वावायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिदाश्वांसमच्छानोनिपुद्भिः
शतिनीभिरध्वरपीवोअन्नारयिवृधःसुमेधारायेनुयंजज्ञतूरोदसीमेप्रवायुमच्छाबृहतीमनीषातववायवृतस्पतेत्वाहिसुप्त
रस्तममितिद्वैकुविदंगनमसायेवृधासंशानायप्रहुर्तियस्तआनद्रवोवायुरथयुजंकृणुध्वमुतत्वामदितेमह्यंनेहोनउरुव

जेदितिर्हजनिष्टसुत्रामाणंपृथिवीं घामनेहसमहीमूषुमातरंसुव्रतानां मदितिर्द्यौरदितिरंतरिक्षं नतेविष्णो जायमानोन जा
तस्त्वं विष्णो सुमतिं विश्वजन्यां विचक्रमे पृथिवीमेष एतां त्रिदेवः पृथिवीमेष एतां परोमात्रया तन्वा वृधानैरावती धेनुमती हि
भूतं विश्वकर्म न्हविषावा वृधान इति द्वे विश्वकर्मा विमना आद्विहायाः किंस्विदासीदधिष्ठानं योनः पिता जनिता यो विधाता
याते धामानि परमाणियाव माय इमे घावा पृथिवी जनित्री तन्नस्तुरीपमधपोषयितुं देवस्त्वष्टा सविता विश्वरूपो देवत्वष्टर्यद्व
चारुत्वमान इपिशंगरूपः सुभरो वयोधाः प्रथमभाजं यशसं वयोधां सोमा पूषणा जननारयीणामिति सूक्तमादित्यानामव
सानूतने नैमागिर आदित्येभ्यो घृतस्त्रुस्त आदित्या स उरवोगभीरा इमं स्तोमं सक्रतवो मे अद्य तिस्रो भूमीर्धारयंती रुतयून्नद
क्षिणा विचिकितेन सव्या मही घावा पृथिवी इह ज्येष्ठे क्रतुं दिवेतदवोचं पृथिव्या इति द्वे प्रद्यावायज्ञैः पृथिवी न मोभिरिति द्वे प्र
द्यावायज्ञैः पृथिवी क्रता वृधा मृळानो रुद्रो तनो मयस्कृधीति द्वे आते पितरमृतां सुभ्रमेतुं प्रबभ्रवे वृषभाय श्विती च इति तिस्रं
आपश्चाताप्तासत्या पुरस्तादा गोमताना सत्यारथेनेति च तस्रो हिरण्यत्वङ्मधुवर्णो घृतस्त्रुरभिकृत्वेंद्रभूरधर्मस्त्वं मह्यं इंद्रतु
भ्यं हक्षाः सत्राहणं दाधृषितुमिंद्रं सहदानुं पुरुहूतक्षियं तं स्तुत इंद्रो मघवाय द्रवृत्रैवावस्व इंद्रः सत्यः सन्वाड्यद्वाग्वदं त्यवि
चेतनानि पतंगो वाचं मनसा विभर्ति चत्वारि वाक्परिमिता पदानि यज्ञेन वाचः पदवीयमायन्निति द्वे देवी वाचम जनयंत दे
वा जनीयंतो न्वग्रव इति तिस्रो दिव्यं सुपर्णवायसं बृहंतं सवा वृधेन यो योषणा सुयस्य ब्रतं पशवो यं तिस्रं यस्य ब्रतमुपतिष्ठंत

आपः ॥ यस्य ब्रते पुष्टिपतिर्निर्विष्टस्तं सरस्वतं मवसेहुवेमेति पशवः सौम्याश्च निर्मिताश्च निर्मितेन्द्राग्नेः पाण्मास्यः सांवत्सरो
वा प्राजापत्य उपांशुं सावित्रसौर्यवैष्णवैश्वकर्मणाश्चैतेषां तत्रोपांशुयाजविकारान्वक्ष्यामः प्रेषादिरागुरस्थानं आदद्ध स
त्करदिति चैतानि यथास्थानमुपांशु ॥ ८ ॥ सौत्रामण्यामाश्विनसारस्वतेंद्राः पशवो वाहस्पत्यो वाचतुर्थे इंद्रसावित्रवारुणा
पशुपुरोळाशामार्जयित्वा युवं सुराममश्विनेति ग्रहाणां पुरोनुवाक्या होतायक्षदश्विना सरस्वतीं मिंद्रं सुत्रामाणं सोमानां सु
राम्णां जुषंतां व्यंतु पिबंतु मदंतु सोमान् सुराम्णो होतयं जेति प्रेषः पुत्रमिव पितरावश्विनो भेतियाज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारः
सुरासुतस्याग्नेवीहीति वा ॥ नानाहिवां देवहितं सद्रुतं मासं सृक्षाथां परमेव्योमनि ॥ सुरात्वमसि शुष्मिणी तिसुरामवेक्ष्या
धोबाहू सोम एष इति सोमं यदत्र रिशंरसिनः सुतस्य यदिंद्रो अपि वच्छचीभिः ॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भ
क्ष्यामीति भक्षजपः प्राणभक्षोत्र ॥ ९ ॥ विध्यपराधे प्रायश्चित्तिः शिष्टाभावे प्रतिनिधि रन्वाहिताग्नेः प्रयाणोपपत्तां पृथग
ग्रीन्नयेयुस्तु भ्यंता अंगिरस्तमेति वाज्याहुतिं हुत्वा समारोपयेदयं ते योनिर्ऋत्विय इत्यरणीगार्हपत्ये प्रतितपेत्पाणी वा याते अ
ग्नेयज्ञियातु नूस्तये ह्यारोहात्मात्मानमच्छावसूनि कृण्वन्नयां पुरुणि ॥ यज्ञो भूत्वा यज्ञमासीदयोर्निजातवेदो भुव आजाय
मान इत्येव मनन्वाहिताग्निरहुत्वा यदि पाण्योररणी संस्पृश्य मथयेत्प्रत्यवरोह जातवेदः पुनस्त्वं देवेभ्यो हव्यं वहनः प्रजान
न् ॥ प्रजां पुष्टिरयिमस्मा सुधेह्यथा भवयजमानाय शंयो रित्या हवनीयमवदीप्यमानमर्वाकृशम्यापरासादिदंत एकं परऊ

तएकमिति संबन्धे दित्वतीयां च घमावास्यां पौर्णमासीं चातीयां च दिवान्यस्याग्निषु यजेत यदि वास्यान्योऽग्निषु यजेत यदि वास्यान्योऽग्निरग्नीन्येष्यां च दिवास्याग्निहोत्र उपसंनेह विषिवानिरुसे च क्रीवच्छा पुरुषो वा विहार मंतरियां च दिवा ध्वे प्रमीयेतेष्टिरग्निः पथिकृद्वेत्याहिवेधो अध्वन आदेवानामपि पंथा मगन्मेत्यनडान्दक्षिणां व्यवाये त्वनग्निना प्रागिष्टेर्गामंतरेणातिक्रमयेद्भस्मना शुनः पदं प्रतिवर्पेदिदं विष्णुर्विचक्रमइति गार्हपत्या हवनीययोरंतरं भस्मराज्योदकराज्या च संतनुयांसंतु तन्वन्नजसो भानुमन्विहीत्यनुगमयित्वा चाहवनीयं पुनः प्रणीयोपतिष्ठेत्तयदग्ने पूर्वप्रहितं पदं हिते सूर्यस्य रश्मीनन्वातता न । तत्र रयिष्ठामनुसंभवैतां संनः सृजसु मत्यावाजवत्या । त्वमग्ने सप्रथा असीति चाध्वे प्रमीतस्यां भिवान्यवत्सायाः पयसाग्निहोत्रं तूष्णीं सर्वहुतं जुहुयुरासमवायां च द्याहिताग्निपरपक्षे धियेतां हुतिभिरनं पूर्वपक्षं हरेयुर्हविषां व्यापत्ता बोद्धा सुदेवता स्वाज्येनेष्टिसमाप्य पुनरिज्या व्यापन्ना निहवींषिकेशनस्वीकृतपतंगैरन्यैर्वा बीभत्सैर्भिन्नसिक्तानि चापोभ्यवहरेयुः प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यइति च वल्मीकवपायां वा सास्नाय्यै मध्यमेन पलाशपर्णेन जुहुयाद्विष्यं दमानं महीद्यौः पृथिवी च न इत्यंतः परिधिदेशे निवपेयुरन्यतरादोषे व्यासिच्य प्रचरेयुः पुरोडाशं वा तत्स्यानं उभयदोषे द्राघ्नं पंचशरा वमोदनं तयोः पृथक् प्रचर्यै द्रमेवेत्येकैव त्सानां धाने वायवे यवागूमग्निहोत्रमधिश्रितं स्रवदभि मंत्रयेत गर्भं स्रवं तमगदमकर्माग्निहोता पृथिव्यं तरिष्यं । यतश्चुतदग्नावेव तन्नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं परस्तादिति ॥ १० ॥ यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्ताम

भिमंत्रयेत यस्माद्धीषानिषीदसिततो नो अभयं कृधि । पशून् सर्वांन् गोपायनमोरुद्राय मीढुष इत्यथैनामुत्थापयेदुदस्था देव्यदितिरायुर्यज्ञपतावधात् । इन्द्राय कृण्वती भागैर्मित्राय वरुणाय चैत्यथास्या ऊधसिचमुखे चोदपात्रमुपोद्गृह्य दुग्ध्वा ब्राह्मणं पाययेद्यस्या भोक्ष्यन्त्याद्यावज्जीवं संवत्सरं वा वा इयमानायै यवसं प्रयच्छेत्सूयवसां गवती हि भूया इति शोणितं दुग्धं गार्हपत्ये संक्षाप्यान्येन जुहुयाद्विन्नं सिक्तं वा भिमंत्रयेत्समुद्रं वः प्रहिणोमि स्वां योनिमपि गच्छत । अरिंष्टा अस्माकं वीरामयिगावः संतु गोपतावितियस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमाना स्पंदेत्सायत्तत्र स्कंदयेत्तदभिमृश्य जपेद्यदद्य दुग्धं पृथिवीमसृत्तयदोषधीरत्यसृपद्यदापः । पयो गृहेषु पयो अघ्न्यायां पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीति तत्र यत्परिशिष्टं स्यात्तेन जुहुयादन्येन वाभ्यानीयैतद्दोहनाद्या प्राचीनहरणात्प्रजापते विश्वभृति तन्वहुतमसीति तत्र स्कन्नाभिमर्शनं शेषेण जुहुयात्पुनरुन्नीया शेषं आज्यमशेष एतदाहोमां द्वारुणीं जपित्वा वारुण्या जुहुयादनशनं मान्यस्माद्धोमकालात्पुनर्होमं च गाणगारिरग्निहोत्रं शरशरायं त्समोषामुमिति द्वेष्टारमुदाहरेंद्विष्यं दमानं महीद्यौः पृथिवी च न इत्याहवनीयस्य भस्मांते निनयेत्सान्नाय्यवद्वीभत्से भिवृष्टैर्मित्रोजनान्यातयति ब्रुवाण इति समिदाधानं यत्र वेत्थ वनस्पत इत्युत्तरस्या आहुत्या स्कंदने ॥ ११ ॥ प्रदोषां तोहोमकालः संगवांतः प्रातस्तमतिनीय चतुर्गृहीतमाज्यं जुहुयाद्यदिसायं दोषावस्तर्नमः स्वाहेति यदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः स्वाहेत्यग्निहोत्रमुपसाद्य भूर्भुवः स्वरिति जपित्वा वरंदत्त्वा जुहुयादिष्टिश्च वारुणी हुत्वा प्रातर्वरदानं मनुगमयित्वा चाहव

नीयं पुनः प्रणयेदिहैवक्षेम्यपधिमाग्रहासीरमुं मामुमुग्यायणमिति तत इष्टेर्मित्रः सूर्योभियोमं हिनादेवं । प्रसमित्रम
 तौ अस्तु प्रयस्वानितिसंस्थितायौ पत्न्यासहवाग्यतौ ग्रीन्ज्वलतोहरनश्रुपासीतद्वयोर्बुधेन वासेग्निहोत्रं जुहुयादधिश्चि
 तेन्यस्मिन् द्वितीयमवनयेत् प्रातरिष्टिरिष्टिर्ब्रतभृत्स्वमग्नेव्रतभृच्छुचिरग्नेदेवाँ इहावह । उपयज्ञं हविश्चनः । व्रतानि बिभ्रद्
 तपा अदन्धो यजानो देवाँ अजरः सुवीरः ॥ दधद्रत्नानि सुमृत्नीको अग्नेगोपायनो जीवसे जातवेद इत्येवैवात्यर्थाश्रुपातेयद्याह
 वनीयमप्रणीतमभ्यस्तमियाद्बहुविद्वाहणोऽग्निप्रणयेद्दभैर्हिरण्यग्रतो हियमाणेभ्युदिते चतुर्गृहीतमाज्यं रजतं च हिरण्यव
 दग्रतो हरेयुरथैतदाज्यं जुहुयात्पुरस्तात्प्रत्यङ्मुख उपविश्योषाः केतुना जुषतां स्वाहेति कालात्ययेन शेषेन त्विहाग्निरनुग
 म्य आहवनीये चेद्वियमाणे गार्हपत्यो नुगच्छेत्स्वेभ्य एनमवक्षामेभ्यो मंथेयुरनुगमयेत् त्वितरं क्षामाभावे भस्मनारणी संस्पृ
 श्य मंथयेदितो जज्ञे प्रथमं भ्यो योनिं भ्यो अधिजातवेदाः । सगायत्र्या त्रिष्टुभाजगत्यानुष्टुभा च देवेभ्यो हव्यं हवनः प्रजा
 नन्निमित्तमधित्वा प्रणीयाहवनीयमुपतिष्ठेतां ग्रेसम्राळिषेरायेरमस्वसहसेद्युम्ना योजेपत्याय । सम्राळसिस्वराळसि
 सारस्वतौ त्वोत्सौ प्रावतामन्नादं त्वान्नपत्यायादध इत्यत एवैके प्रणयं त्यन्वाहृत्य दक्षिणं सह भस्मानं वा गार्हपत्याय तनेनि
 धाय यथा प्रांचमाहवनीयमुद्धरेत्तत इष्टिरिष्टिस्तपस्वान्जनद्वान्पावकवानायाहितपसाजनेष्वग्नेपावको अर्चिषा । उपेमां
 सुष्टुतिं मम । आनो याहितपसाजनेष्वग्नेपावकदीधत् । हव्यादेवेषु नोदधदिति प्रणीते नुगते प्राग्घोमादिष्टिरिष्टिर्ज्यैति

प्लान्वरुण उदग्ने शुचयस्तवाग्ने बृहन्नुषसामूर्ध्वो अस्थादिति सर्वांश्चेदनुगतानां दित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वा इत्याधेयं पु
 नराधेयं वा समारूढेषु चारणीनां ॥ १२ ॥ अथाग्नेय्य इष्टयो व्रतातिपत्तौ व्रतपतये साग्नावग्निप्रणयने निवते क्षामाया मा
 रदाहे शुचये संसर्जने निनान्येन मिथश्चेद्विचये गार्हपत्याहवनीययोर्वीतये ग्राम्येण संवर्गार्थं वैद्युतेनाप्सु मते वैश्वानराय
 विमतानामन्नभोजनं एषैव कपालेन धेनुद्रासितैभ्याश्चाविते वासुरभय एव यस्मिन् जीवे मृतशब्दस्त्वमग्ने व्रतपा असि यद्बोव
 यं प्रमिनामन्नतान्यग्निनाग्निः समिध्यते त्वं ह्यग्ने अग्निनाग्ने त्वमस्मद्युयोध्यमीवा अक्रंददग्निस्तनयन्निवद्यौ विंते विष्विगवा तं जू
 तासो अग्नेत्वामग्नेमानुषीरीळते विशोऽग्न आयाहि वीतये यो अग्निदेव वीतये कुवित्सुनो गविष्टये मानो अस्मिन्महाधनेष्वग्नेस
 धिष्टव्यदग्ने दिवि जा अस्यग्निर्होतान्यसो दद्यजीयान्त्साध्वीमर्कदवतीति नो अद्योतियस्य भार्या गौर्वायमौ जनयेदिति र्मरु
 तः सान्नाय्ये पुरस्ताच्चंद्रमसाभ्युदितेग्निर्दातेन्द्रः प्रदाता विष्णुः शिपिविष्टोऽग्ने दादाशुपेरयि सयं ताविप्र एषा दीर्घस्ते अस्वं कु
 शो भद्रा ते हस्ता सुकृतो तपाणी वषट्ते विष्णवाऽऽकृणो मे प्रतत्ते अद्य शिपिविष्टनामेत्यपि वा प्रायश्चित्तेष्टीनां स्थाने तस्यै
 तस्यै देवतायै पूर्णाहुतिं जुहुयादिति विज्ञायते हविषां स्कन्नमभिमृशेद्देवां जनमग्न्यज्ञस्तस्य माशीरवंतुवर्धतां ॥ भूतिर्धृते
 नमुंचतुयज्ञो यज्ञपतिमहसः ॥ भूपतये स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानां पतये स्वाहा ॥ यज्ञस्य त्वा प्रमयोन्मया भिमया
 प्रतिमया द्रप्सश्चस्कंदेत्याहुतिश्चेद्बहिष्परिध्याग्नीध्र एनां जुहुयाद्भुतवते पूर्णपात्रं दद्याद्देवते अनुवाक्येयाभ्येवाविपरिहृत्या

ज्ये अवदाने हविषीवायद्गोदेवा अतिपातयानि वाचा च प्रयुती देवहेळनं ॥ अरायो अस्माँ अभिदुच्छुनाय ते न्यत्रास्मन्मरु
स्तन्निधेतनस्वाहेत्याज्याहुतिं हुत्वा मुख्यं धनं दद्यात्स्थानिनीमनावाह्यदेवतामुपोत्थायावाहयेन्मनसेत्येकं आज्येनास्था
निनीयजेत् ॥ १३ ॥ हविषिदुःशृतैश्चतुःशरावमोदनं ब्राह्मणान्भोजयेत्क्षामेशिष्टेनेष्टापुनर्यजेता शेषे पुनरावृत्तिः प्रागावा
हनाच्चदोषैः प्यत्यंतं गुणभूतानां प्राकृस्विष्टकृतं उक्तं प्रधानभूतानां मवदानदोषे पुनरायतनादवदानं द्वेष्टे त्विह दक्षिणां दद्यात्
दक्षिणादान उर्वरां दद्यात्कपालं भिन्नमनपवृत्तकर्मगायत्र्यात्वाशताक्षरया संदधामीति संधायापोभ्यवहरेयुरभिन्नो घृमो
जोरदानुर्यत आर्तस्तदगन्पुनः ॥ इध्मो वेदिः परिधयश्च सर्वे यज्ञस्यायुरनुसंतरंतु ॥ त्रयस्त्रिंशत्तंतवो यान्वितन्वत इमं यज्ञं स्व
धजायेयजंते ॥ तेभिश्छिद्रं प्रति दध्मो यजत्रं स्वाहा यज्ञो अध्येतु देवानित्येवमवलीढ्वाभिः क्षिप्तेष्वप एवा न्यानि मृन्मयानि
भूमिभूमिमगान्मातामातरमप्यगात् ॥ भूयास्पुत्रैः पशुभिर्भयोनो द्वेष्टि सभिद्यतामिति यदि पुरोळाशः स्फुटे द्वोत्पतेत वा ब
हिष्येनं निधायाभिर्मंत्रयेत किमुत्पतसि किमुत्पोष्ठाः शांतः शांतेरिहा गहि ॥ अघोरो यज्ञियो भूत्वा सीदसदं स्वमासीदसदं
नं स्वमिति माहिंसीदं वपेरितं आज्येन तेजसां ज्यस्वमानः किंचन रीरिषः ॥ योगक्षेमस्य शांत्या अस्मिन्नासीद बहिर्हीन्यग्निहोत्रा
यकाले प्रावजायमानेऽप्यन्यमानीय जुहुयुः पूर्वालाभ उत्तरोत्तरं ब्राह्मणपाण्यजकर्णदं भस्त्रं बाप्सुकाष्ठेषु पृथिव्यां हुत्वा त्वपि
मंथनं पाणौ चेद्वासेन वरोधः कर्णे चेन्मांसवर्जनं स्तंबे चेन्नाधिशयीत प्सुचेदविवेकं एतत्सावत्सरव्रतं यावज्जीविकं वा प्रावनु

गतं तराहुतीं हिरण्य उत्तरां जुहुयाद्विरण्य उत्तरां जुहुयात् ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषट्के तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

हरिः ॐ ३म् ॥ दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टैष्टिपशुचातुर्मास्यैरथ सोमेनोर्ध्वं दर्शपूर्णमासाभ्यां यथोपपत्त्येकं प्रागपि सोमेनैकं
तस्य त्विजश्च त्वारस्त्रिपुरुषास्तस्य तस्योत्तरे त्रयो होता मैत्रावरुणोच्छावाको प्रावस्तुर्ध्वर्युः प्रतिप्रस्थातानेष्टोन्नेता ब्रह्मा ब्रा
ह्मणाच्छत्याग्नीध्रः पोतोद्गाता प्रस्तोता प्रतिहर्ता सुब्रह्मण्य इत्येते होनैका हर्याजयंत्येत एवाहिताग्रय इष्टप्रथमयज्ञा गृहपतिस
सदशा दीक्षित्वासमोप्याग्नींस्तन्मुखाः सत्राण्यासते तेषां समावापादियथार्थमभिधानमैष्टिके तंत्रे दीक्षणाद्यनग्नीनां मग्निर्मु
खमिति च याज्यानुवाक्ययोर्दंडप्रदाने प्रैषेषु निवित्सुधृतयाज्यायां कुहां चाच्छावाकनिगदोपहवप्रत्युपहवे चार्षेयाणि गृह
पतेः प्रवरित्वात्मादीनां मुख्यानां मैवं द्वितीयतृतीयचतुर्थानां यावंतो न तर्हिताः समानगोत्रास्तावतां सकृदावर्तयेद्वाद्रव्या
न्वयाः संस्काराः साग्निचित्येषु क्रतुषूक्षासंभरणीयामिष्टिमेकैर्ग्निरब्रह्मण्वानग्निः क्षत्रवानग्निः क्षत्रभृदेतेनाग्ने ब्रह्मणा वावृध
स्वब्रह्मचते जातवेदो नमश्च पुरुष्यग्ने पुरुधात्वायां सचित्रचित्रं चितयंतमस्मै । अग्निरीशे बृहतः क्षत्रियस्यार्चामिते सुमतिं
धोष्यर्वागितीदं प्रभृति कर्मणां शनैस्तरामुत्तरोत्तरं मेतत्त्वपि पौर्णमासात् प्रायणीयावत्सोमप्रवहणं मूर्ध्वप्रथमाया अग्निप्रण
यनीयाया औपवस्येनियमो मध्यमादिषमं ॥ १ ॥ दीक्षणीयायां धाय्ये विराजावग्नाविष्णू ॥ अग्निर्मुखं प्रथमो देवता
नां संगतानामुत्तमो विष्णुः ससीत् ॥ यजमानाय परिगृह्य देवान्दीक्षयेदं हविरागच्छतनः ॥ अग्निश्च विष्णोः तप उत्तमं महौ

दीक्षापालायवनतंहिशक्रा ॥ विश्वेदेवैर्यज्ञियैः संविदानौ दीक्षामस्मै यजमानाय धत्तमिति साग्निचित्ये त्रीण्यन्यानि वै
 श्वानर आदित्याः सरस्वत्यदितिर्वाधारयंत आदित्या सो जगत्स्था इति द्वे एते एव भुवद्भ्यो भुवनपतिभ्यो वा नेदमादिषु मा
 र्जनं मर्वागुदयनीयाया इदमादीक्षायां सूक्तवाके चागूराशी स्थानं उपहूतो यं यजमानोऽस्य यज्ञस्यागुर उह च मशीयेति तस्मि
 न्नूपहूत आशास्तेयं यजमानोऽस्य यज्ञस्यागुर उह च मशीयेत्याशास्तेन चात्र नामादेशः प्रकृत्यां त्य ऊर्ध्वपश्चिच्छाया दीक्षितानां
 संचरौ गार्हपत्या हवनीयावंतराग्नेः प्रणयनां दीक्षणादिरात्रि संख्यानेन दीक्षा अपरिमिता एकाह प्रभृत्या संवत्सरात्संवत्सरं
 त्वेव सव्रतैर्द्वादशाहतापश्चित्तेषु यथासुतोपसदः कर्माचारस्त्वेकाहानां मेकातिस्त्रोवा दीक्षास्ति स्र उपसदः सुत्यमहरुत्तमं दी
 क्षां तेराजक्रयः ॥ २ ॥ तदहः प्रायणीयेष्टिः पथ्या स्वस्तिरग्निः सोमः सवितादितिः स्वस्तिनः पथ्या सुधन्वस्विति द्वे अग्ने
 नय सुपथाराये अस्माना देवानामपि पंथामगन्मत्वं सोमप्रचिकितो मनीषायाते धामानि दिव्या पृथिव्या मा विश्वदेवं सत्प
 तिय इमा विश्वाजातानि सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेह संमही मूषुमातरं सुव्रतानां सेदग्निरग्निरत्यस्त्वन्या निति द्वे संयाज्ये शंयं
 तेयमनाज्यभागा संस्थितायां ॥ ३ ॥ राजानं क्रीणं तितं प्रवक्ष्यत्सु पश्चाद न सस्त्रिपदमात्रेऽतरेण वर्त्मनी अवस्थाय प्रे
 षितो ग्रेभिर्हिंकारात्त्वं विप्रस्त्वं क्विस्त्वं विश्वानि धारयन् ॥ अपजन्मं भयं नुदेत्यं स्पंदं यन्पाष्णीं प्रपदेनं दक्षिणापां सूस्त्रि
 रुदुप्यानुब्रूयाद्भद्रादभिभ्रेयः प्रेहिं बृहस्पतिः पुर एताते अस्तु ॥ अधेमवस्य वर आपृथिव्या आरेशन्नूकृणुहि सर्ववीर इति

तिष्ठन्ननुव्रजन्नुत्तरां अंतरेणैव वर्त्मनीं सोमयास्ते मयो भुव इति तिस्रः सर्वे नंदं तियशसागतेनां गन्देव ऋतुभिर्वर्धतु क्षयमित्य
 धर्च आरमैदव स्थितेन सिदक्षिणात्पक्षादभिक्रम्य राजानमभिमुखो वतिष्ठते प्रपाद्यमाने राजन्यग्रेणानोनुसं व्रजेद्याते धा
 मानि हविषाय जंती मां धियं शिक्षमाणस्य देवेति निहिते परिदध्याद्राजानमुपस्पृशन्वसनं शुषुवा ॥ ४ ॥ अथातिथ्येष्वां
 ता तस्या अग्निमंथनं धाय्ये अतिथिमंतौ समिधाग्निं दुवस्यतां प्यायस्व समेतु त इति विष्णुरिदं विष्णुर्विचक्रमेत दस्य प्रियम
 भिपाथो अश्यां होतारं चित्ररथमध्वरस्य प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्व इति संयाज्ये संस्थितायामाज्यं तानूनप्लंकरिष्यं तोभि
 मृशं त्यनाधृष्टमस्य नाधृष्यं देवानामोजो अभिशस्तिपाः ॥ अनभि शस्यं जसा सत्यं मुपगेषां स्विते माधा इति स्पृष्टोदकं रा
 जानमाप्याययंतीं दमादिमदं तीरवर्ध उपसत्स्वं शुरं शुष्टे देव सोमाप्यायतामिंद्रायै कधनि विदं आतुभ्यमिंद्रः प्यायतां मात्व
 मिंद्राय प्याय स्वाप्याय यास्मान्सखीन् ॥ सन्यामेधया स्वस्तिते देव सोम सुत्यामुह च मशीयेति स्पृष्टोदकं निह्वंते प्रस्तरे
 पाणीन्निधायोत्तानां दक्षिणान्त्सव्यानी च एष्टाराय एष्टावामानि प्रेषे भगाय ॥ ऋतमृतवादिभ्यो नमो दिवेनमः पृथिव्या
 इति ॥ ५ ॥ स्पृष्टोदकं प्रवर्येण चरिष्यत्सूतरेण खरं परित्रज्यं पश्चादस्योपविश्य प्रेषितो भिष्टुयाद्गवानमृचमृचं मनवा
 नमुक्त्वा प्रणुत्यावस्येद्ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः ॥ सबुध्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमस
 तश्च विवः ॥ इयं पित्रे राष्ट्रयेत्यग्रे प्रथमाय जनुषे भूमेनेष्टाः ॥ तस्मा एतं सुरुचं हारमह्यं धर्मश्रीणं तिप्रथमस्य धासेः ॥ महा

न्मही अस्तभायद्विजातौघांपितासद्यपार्थिवं चरजः ॥ सबुधादाष्टजनुषाम्युर्मृबृहस्पतिर्देवतातस्यसच्चाद् ॥ अभि
त्यंदेवंसवितारमोण्योः कविक्रतुमर्चामिसत्यसर्वैरक्षधामभिप्रियंमर्तिकविं ॥ ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनिं
हिरण्यपाणिरमिमीतसुकृतुः कृपास्वस्तृपास्वरितिवांससीदस्वमहौअसीतिसंसाद्यमानैजंतियं प्रथयंतोनविप्राइत्यज्यमा
नैपतंगमक्तमसुरस्यमाययायोनः सनुत्योअभिदासदग्नेभवानोअग्नेसुमनाउपेतावितिदृचाः कृणुष्वपाजः प्रसितिंनपृथ्वी
मितिपंचपरित्वागिर्वणोगिरोधिद्वयोरदधाउक्थ्यंवचः शुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदपश्यंगोपामनिपद्यमानंस्रक्केद्रप्सस्या
यंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भीः पवित्रंतेविततं ब्रह्मणस्पतइतिद्वैवियत्पवित्रं धिषणा अतन्वतधर्मशोचंतंप्रणवेषुबिभ्रतः ॥ समु
द्रेअंतरायवोविचक्षणैरित्रिहोनामसूर्यस्यमन्वत ॥ गणानांत्वाप्रथश्चयस्यापश्यंत्वेत्येतस्याद्ययायजमानमीक्षतेद्वि
तीययापत्नीतृतीययात्मानैकाराधद्वोत्राश्विनावामितिनवाभात्यग्निर्मावाणेवैळेद्यावापृथिवीइतिप्रागुत्तमायांअरुरुच
दुषसः पृश्निरग्रियइत्यावपेतौत्तरेणार्धर्चेनपत्नीमीक्षेतौत्तमयापरिहितेसमुत्थायैन्नानध्वर्यवोवाचयंतीतिनुपूर्वपटलम्
॥ ६ ॥ अथोत्तरमुपविष्टेष्वाध्वर्युर्मर्मुदधामाह्वयतिससंप्रैषउत्तरस्यानभिहिंकृत्योपह्वयेसुदुधांधेनुमेतामितिद्वैअभि
त्वादेवसवितः समीवत्संनमातृभिः संवत्सइवमातृभिर्यस्तेस्तनः शशयोयोमयोभूगौरमीमेदनुवत्संमिषंतंनमसेदुपसीदतं
संजानानाउपसीदन्नभिर्द्वादशभिर्विवस्वतोदुहंतिससैकांसामद्वोअग्निरश्विनांतसोवांधर्मआगतं ॥ दुहंतैगावोवृषणेह

धेनवोदस्त्रामदंतिकारवः ॥ समिद्धोअग्निर्वृणारतिर्दिवस्तसोघमोदुह्यतेवामिषेमधु ॥ वयंहिवापुरुतमासोअश्विनां
हवामहेसधमादेशुकारवः ॥ तदुप्रयक्षतममस्यकर्मात्मन्वन्नभोदुह्यतेघृतंपयउत्तिष्ठन्नह्मणस्पतइत्येतामुक्त्वावतिष्ठतैदु
ग्धायांमधुक्षत्पिप्युषीमिषमित्याह्रियमाणंउपद्रवपयसागोधुघोषमाघर्मेसिंचपयउस्त्रियायाः ॥ विनाकमख्यत्सवि
तावरेण्योनुद्यावापृथिवीसुप्रणीतिरित्यासिच्यमानंआनूनमश्विनोर्ऋषिरितिगव्यंआसुतेसिंचतश्रियमित्याजआसिक्त
योः समुत्येमहतीरपइतिमहावीरमादायोत्तिष्ठत्सूदुष्यदेवः सविताहिरण्ययेत्यनुत्तिष्ठेत्प्रैतुब्रह्मणस्पतिरित्यनुब्रजेद्वर्ध
इत्थापदमस्वरक्षतीतिखरमवेक्ष्यतमतिक्रम्यनाकेसुपर्णमुपयत्पतंतमितिसमाप्यंप्रणवेनोपविशेदनिरस्यतृणंप्रेषितोयज
तितसोवांधर्मोनक्षतिस्वहोतांप्रवामध्वर्युश्चरतिप्रयस्वान् ॥ मधोर्दुग्धस्याश्विनातनायावीतंपातंपयसउस्त्रियायाः ॥
उभापिबतमश्विनेतिचोभाभ्यामनवानंमग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोर्धर्मस्याग्नेवीहीतिवाब्रह्मावषट्कृतेजपंत्यनुवषट्कृतेचवि
श्वआशादक्षिणसांद्विश्वान्देवानयाळिह ॥ स्वाहाकृतस्यधर्मस्यमध्वः पिबतमश्विनैत्येवमेवापराह्णिकैयदुस्त्रियास्वाहु
तंघृतंपयोयंसवामश्विनाभागआगतं ॥ माध्वीधर्ताराविदथस्यसत्पतीतसंधर्मपिबतंसोम्यमधु ॥ अस्यपिबतम
श्विनेतिचाप्रेषितोहोतानुवषट्कृतैस्वाहाकृतः शुचिर्देवेषुधर्मोयोअश्विनोश्चमसोदेवपानः ॥ तमींविश्वेअमृतासोजुषा
णांगंधर्वस्यप्रत्यास्मारिहंति ॥ समुद्रादूर्मिमुदियतिर्वेनोर्द्रप्सः समुद्रमभियजिगाति ॥ सखेसखायमभ्याववृत्स्वो

ध्वं ऊषुण ऊतय इति द्वे तं धे मिथानमस्विन इति प्रागार्थी पूर्वाह्णे काण्वीमपराह्णे न्यतरां वात्यंतं काण्वीत्वे वोत्तमैपावकशोचे
तव हि क्षयं परीत्युक्त्वा भक्षमाकांक्षेद्वा जिनेन भक्षोपायो हुतं हविर्मधुहविरिद्रतमेन्नावंश्यामते देवधर्म ॥ मधुमतः पितुम
तो वाजवतों गिरस्वतों नमस्ते अस्तु मा भार्हि सीरिति भक्षजपः कर्मिणो धर्मभक्षयेयुः सर्वे तु दीक्षिताः सर्वे शुदीक्षिते पुं गृहपतेस्तु
तीयोत्तमौ भक्षौ संप्रेषितः श्येनो न योनिं सदनं धिया कृतं मायस्मिन्सप्तवासवारो हंतुं पूर्यारुहः ॥ ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तममिन्द्रस्य
घर्मो अतिथिः ॥ सूयवसाद्भगवती हि भूया इति परिदध्यादुत्तमे प्रागुत्तमायां हविर्ह विष्मोमहिसद्भ्यद्वयमित्यावपेत ॥ ७ ॥
अथोपसत्तस्यां पित्र्ययाजपाः प्रादेशोपवेशने च प्रकृत्येहोपस्थ उपसद्या मीहुष इति तिस्र एकैकां त्रिरनवानंताः सामिधेन्य
स्तासामुत्तमेन प्रणवेनां ग्रिसोमं विष्णुमित्यावाह्योपविशेन्नावाहयेदित्येकेनावाहनेप्येता एव देवता अग्निर्वृत्राणि जघनद्य
उग्र इव शर्यहां त्वंसोमासि सत्यतिर्गयस्फानो अमीव हेदं विष्णुर्विचक्रमेत्रीणि पदाविचक्रम इति स्विष्टकृदादिलुप्यते प्रया
जा आज्यभागौ च नित्यमाप्यायनं निहवश्चैषैवापराह्ण इमां मे अग्रे समिधमिमामिति तु सामिधेन्यो विपर्यासो याज्यानुवा
क्यानां पाण्योश्च निहव इत्युपसदः सुपूर्वाह्णे स्वपराह्णे च राजक्रयाद्यहः संख्यानेनैकाहानां तिस्रः षडाहीनानां द्वादशचतुर्विं
शतिः संवत्सर इति सत्राणां प्रथमयज्ञेनैके धर्ममौपवसथ्य उभे पूर्वाह्णे प्रथमस्यामुपसदिवृत्तायां प्रेषितः पुरीष्यचितयेन्वाह हो
ता दीक्षितश्चैद्यजमानो दीक्षिते पश्चात्पदमात्रेव स्थायाभिहिंकृत्य पुरीष्यासो अग्नय इति त्रिरुपांशुसप्रणवांमपि वासुमंद्रं ब्रज

त्स्वनुब्रजेत्तिष्ठः सुविसृष्टवाकप्रणयतेति ब्रूयादथाग्रिसंचितं मनुगीतमनुशंसैत्पश्चादग्निपुच्छस्योपविश्याभिहिंकृत्यां गिर
स्मिजन्मना जातवेदा इति त्रिर्मध्यमयावाचैतस्मिन्नेवासने वैश्वानरीयस्य यजति त्रयमेतत्साग्निचित्यै ब्रह्माप्रतिरथं जपि
त्वादक्षिणतो भेर्बहिर्वेद्यास्तौ दुर्बयाभिहवनादुक्तमग्निप्रणयनं दीक्षितस्तु वसो धारामुपसपेत् ॥ ८ ॥ हविर्धाने प्रवर्तयंति त
दुक्तं सोमप्रवहणेन दक्षिणस्य तु हविर्धानस्योत्तरस्य च क्रस्यांतरावर्त्मपादयोर्युजेवां ब्रह्मपूर्य्यनमोभिः प्रेतां यज्ञस्य शंभुवायु
वां यमेव यतमाने यदैतमधिद्वयोरदधा उक्थ्यं वच इत्यर्धं च आरभेदव्यवस्ताचेद्राटीं विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविरिति
व्यवस्तायां मेथ्योरुपनिहतयोः परित्वागिर्वणो गिर इति परिदध्यात् ॥ ९ ॥ अग्नीषोमौ प्रणेष्यत्सुतीर्थेन प्रपद्योत्तरेणाग्नीध्री
यायतनं सदश्च पूर्वयाद्वारापत्नीशालां प्रपद्योत्तरेण शालामुखीयमतिब्रज्यं पश्चादस्योपविश्य प्रेषितो नुब्रूयात्सावीर्हि देवप्र
थमायपित्रैवर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै ॥ अथास्मभ्यं सवितः सर्वताता दिवेदिव आसुवाभूरिपश्व इत्यासीनो नुब्रजन्नुत्तराः
प्रेतु ब्रह्मणस्पतिर्होता देवो अमर्त्यः पुरस्तादुपत्वाग्ने दिवेदिवेदोषावस्तरुपप्रियं पनिप्रतमित्यर्धं च आरभेदग्नीध्रीये निहिते
भिहूयमाने ग्रेजुषस्वप्रतिहर्यत द्वच इति समप्यं प्रणवेनोपरमेदुत्तरेणाग्नीध्रीयमतिब्रजत्स्वतिब्रज्यं सोमो जिगाति गानुविदे
वानां तमस्य राजा वरुणस्तमश्चिनेत्यर्धं च आरभेत्प्राद्यमानं राजानमनुप्रपद्येतां ऽतश्च प्रागादितिर्भवासि श्येनो न योनिं
सदनं धिया कृतं मस्तभ्राह्मामसुरो विश्ववेदा इति परिदध्यादुत्तरयावाक्षेमाचारैर्ब्रह्मैवमेव प्रपद्यापरेण वेदिमतिब्रज्यं दक्षि

णतःशालामुखीयस्योपविशेत्सहोतारमनूत्थार्ययथेतमग्रतोव्रजेद्यदिराजानंप्रणयेदुक्तमग्रणयतःप्राप्यहविर्धानेगृहपत
येराजानंप्रदार्यहविर्धानेअग्नेणापरेणवातिव्रज्यदक्षिणतआहवनीयस्योपविशेदग्निपुच्छस्यसाम्निचित्यायामेतद्ब्रह्मासनं
पशौप्रातश्चावपाहोर्माद्यदित्वग्नेणप्रत्येयात्प्रपाद्यमाने ॥ १० ॥ अथाग्नीषोमीयेणचरंत्युत्तरवेद्यामादंडप्रदानादंडंप्रदा
यमैत्रावरुणमग्रतःकृत्वोत्तरेणहविर्धानेअतिव्रज्यपूर्वयाद्वारासदःप्रपद्योत्तरेणयथास्वंधिष्ण्यावतिव्रज्यपश्चात्स्वस्यधि
ष्ण्यस्योपविशतिहोतावतिष्ठतइतरोयदिदेवसूनाहवींष्यन्वायातयेयुरग्निर्गृहपतिःसोमोवनस्पतिःसवितासत्यप्रसवोबृ
हस्पतिर्वाचस्पतिरिंद्रो ज्येष्ठोमित्रःसत्योवरुणोधर्मपतीरुद्रःपशुमान्पशुपतिर्वा ॥ त्वमग्नेबृहद्वयोहव्यवाळग्निजरःपि
तानस्त्वंचसोमनोवशोब्रह्मादेवानापदवीःकवीनामाविश्वदेवंसत्पातिंनप्रमियेसवितुर्देव्यस्यतद्बृहस्पतेप्रथमंवाचोअग्रं
हंसैरिवसखिभिर्वावदभिःप्रससाहिषेपुरुहूतशत्रून्भुवत्स्वभिर्द्रव्यह्मागमहाननमीवासइळयामदंतःप्रसमित्रमतोअस्तुप्र
यस्वांस्त्वान्नष्टवान्महिमायपृच्छतेत्वयावद्भोमुमुक्षते ॥ त्वंविश्वस्माद्भुवनात्पासिधर्मणासुर्यात्पासिधर्मणा ॥ यत्किंचे
दंवरुणदैव्येजनंउपतेस्तोमान्पशुपाइवाकरमितिद्वे ॥ ११ ॥ यद्युवैसर्वपृष्ठान्यग्निर्गायत्रस्त्रिवृद्राथंतरावासंतिकइंद्रस्त्रै
ष्टुभःपंचदशोवार्हतोमैत्र्योविश्वेदेवाजागताःसप्तदशवैरूपावार्षिकमित्रावरुणावानुष्टुभावेकविंशौवैराजौशारदौबृह
स्पतिःपांचस्त्रिणवःशाकरोहैमंतिकःसवितातिच्छंदास्त्रयस्त्रिंशोरैवतःशैशिरोदितिर्विष्णुपत्न्यनुमतिः ॥ समिदिशामा

शयानःस्वर्विन्मधुरेतोमाधवःपात्वस्मान् ॥ अग्निर्देवोदुष्टरीतुरदाभ्यइदंक्षत्रंरक्षतुपात्वस्मान् ॥ रथंतरंसामभिःपात्व
स्मान्नायत्रीछंदसांविश्वरूपा ॥ त्रिवृन्नोविष्टयास्तोमोअहोसमुद्रोवातइदमोजःपिपर्तु ॥ उग्रादिशामभिभूतिर्वयो
धाःशुचिःशुक्लेअहन्योजसीनां ॥ इंद्राधिपतिःपिपृतादतोनोंमहिक्षत्रंविश्वतोधारयेदं ॥ बृहत्सामक्षत्रभृद्बृहवृष्ण्यत्रि
ष्टुभोजःशुभितमुग्रवीरं ॥ इंद्रस्तोमेनपंचदशेनमर्ध्यामिदंवातेनसगरेणरक्ष ॥ प्राचीदिशांसहयशायशस्वतींविश्वेदेवाः
प्रावृषाह्रांस्वर्वती ॥ इदंक्षत्रंदुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्यंसहस्यंसहस्वत् ॥ वैरूपेसामंनिहतच्छकेयंजगत्त्येनंविश्वावेशया
नि ॥ विश्वेदेवाःसप्तदशेनवर्चइदंक्षत्रंसलिलवातमुग्रं ॥ धर्त्रीदिशांक्षत्रमिदंदाधारोपस्थाशानांमित्रवदस्त्वोजः ॥
मित्रावरुणाशरदाह्रांचिकित्वमस्मैराष्ट्रायमहिशर्मयच्छतं ॥ वैराजेसामन्नधिमेमनीषानुष्टुभासंभृतंवीर्यंसहः ॥ इदंक्ष
त्रंमित्रवदार्द्रदानुमित्रावरुणारक्षतमाधिपत्ये ॥ सम्रादिशांसहसाम्नीसहस्वत्युतुर्हेमंतोविष्टयानःपिपर्तु ॥ अवस्युवा
ताबृहतीनुशकरीमंयज्ञमवतुनोघृताचीं ॥ स्वर्वतीसुदधानःपयस्वतींदिशांदेव्यवतुनोघृताचीं ॥ त्वंगोपाःपुरणतोतप
श्चाबृहस्पतेयाम्यायुङ्ग्धिवाचं ॥ ऊर्ध्वादिशारंतिराशौषधीनांसंवत्सरेणसवितानोअह्ना ॥ रैवत्सामातिच्छंदाउच्छंदो
ऽजातशत्रुःस्योनानोअस्तु ॥ स्तोमत्रयस्त्रिंशेभुवनस्यपत्नीविवस्वद्वातेअभिनोगृणीहि ॥ घृतवतीसवितराधिपत्येपय
स्वतीरंतिराशानोअस्तु ॥ ध्रुवादिशांविष्णुपत्न्यघोरास्येशानासहसोयामनोता ॥ बृहस्पतिर्मातरिश्वोतवायुःसंध्वाना

वाताभिनोगृणंतु ॥ विष्टंभोदिवोधरुणः पृथिव्या अस्थेशानाजगतो विष्णुपत्नी ॥ व्यचस्वतीषयंती सुभूतिः शिवानो
अस्त्वदितेरुपस्थे ॥ अनुनोद्यानुमार्तिर्यज्ञं देवेषु मन्यतां ॥ अग्निश्च हव्यवाहनो भवतं दाशुषेमयः ॥ अन्विदनुमतत्वं म
न्यासैश्च नस्कृधि ॥ ऋत्वेदक्षायनो हि नु प्रण आयूंषितारिषदिति वैश्वानरीयं नवमं कायं दशमं को अद्य युंके धुरिगाऋतस्ये
ति द्वे औपयजैरंगारैरनभिपरिहारे प्रयतेरंन्नाग्नीध्रीयाच्चेदुत्तरेण होतारं शामित्राच्चेदक्षिणेन मैत्रावरुणमुपोत्थानमग्रे कृत्वा
निष्क्रम्य वेदं गृहीयां भेदमादिषु हृदयशूलं मर्वागनृबंध्यायाः संस्थितैव सती वरीः परिहरंति दीक्षिता अभिपरिहारयेरन्
॥ १२ ॥ अथैतस्यारात्रे विवासकाले प्राग्वयसां प्रवादात्मातरनुवाकायामंत्रितो वाग्यतस्तीर्थेन प्रपद्याग्नीध्रीये जान्वाच्याहु
तिं जुहुयादा सन्यान्मामंत्रात्पाहिकस्याश्चिदभि शस्त्यै स्वाहेत्याहवनीये वागग्नेगा अग्र एतु सरस्वत्यै वाचे स्वाहा ॥ वाचं दे
वीमनोनेत्रां विराजमुग्रां जैत्रीमुत्तमामेह भक्षां ॥ तामादित्यानावमिवारुहेमानुमतां पथिभिः पारयंती स्वाहेति द्वितीया
मातः समानं ब्रह्मणश्च प्राप्य हविर्धानैरराटीमभिमृशं त्युर्वेतारि क्षं वीहीति द्वार्ये स्थूणे देवीद्वारौ मामासंताप्य लोकं मे लोककृ
तौ कृणुत मिति प्रपद्यांतरेण युगधुरा उपविश्य प्रेषितः प्रातरनुवाकमनुब्रूयान्मंद्रेणापोरेवतीः क्षयथाहिवस्व उपप्रयंत इति सू
क्तं अवानो अग्र इति षष्ठिमीळे निद्रूतं वसिष्वाहीति सूक्तयो रुत्तमामुद्धरैस्त्वमग्ने प्रतपा इत्युत्तमामुद्धरैस्त्वं नो अग्ने महोभिरि
ति नवेमे विप्रस्येति सूक्तं युक्त्वा हि प्रेषं वस्त्वमग्ने बृहद्वय इत्यष्टादशार्चं तस्वेति सूक्तं अग्ने पावकदूतं व इति सूक्तं अग्निर्होतानो अ

ध्वर इति तिस्रोऽग्निर्होता अग्रे इति चतस्रः प्रवोवाजा उपसद्याय त्वमग्ने यज्ञानामिति तिस्र उत्तमा उद्धरेदग्ने हंस्याग्निं हिंन्वतुनः
प्राग्नेये वाचमिति सूक्तं इमां मे अग्ने समिधमिमामिति त्रयाणां मुत्तमामुद्धरेदिति गायत्रै त्वमग्ने वसूस्त्वं हि क्षैतवदं ग्रायो होता
जनिष्ट प्रवोदेवायाग्ने कदा त इति पंच सखायः संवस्त्वा मग्ने हविष्मंत इति सूक्तं बृहद्वय इति दशानां चतुर्थं नवमे उद्धरेदुत्तमामु
त्तमां चादितस्त्रयाणामित्यानुष्टुभं बोध्यग्निः समिधेति चत्वारि प्राग्नेये बृहते प्रवेधसेकवयै त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वानित्येत
त्प्रभृतीनि चत्वार्यूर्ध्व ऊषुणः ससस्ययद्वियुतेति पंच भद्रं ते अग्र इति सूक्तं सोमस्य मातवसं प्रत्यग्निरुषस इति त्रीण्या होतेति द
शानां तृतीयाष्टमे उद्धरैर्दिवस्परीति सूक्तयोः पूर्वस्योत्तमामुद्धरैस्त्वं ह्यग्ने प्रथम इति षण्णां द्वितीयमुद्धरैर्पुरोवोमं द्रमिति च
त्वारि तं सुप्रतीकमिति षड्वेवः सुद्योत्मानं निहोता होतृषद इति सूक्तं त्रिभूर्धानमिति त्रीणि वाह्मिंशसमुपप्रजिन्वन्निति
त्रीणि कात उपेतिरिति सूक्तं हिरण्यकेश इति तिस्रोऽपश्यमस्य मह इति सूक्तं द्वे विरूपे इति सूक्तं अग्ने नयाग्ने बृहन्नित्यष्टानां मु
त्तमादुत्तमास्ति स्र उद्धरैस्त्वमग्ने सुहवोरण्वसंह गिति पंचाग्निवो देवमिति दशानां तृतीयचतुर्थे उद्धरेदिति त्रैष्टुभं मेनावो अ
ग्निं प्रवोय ह्यमग्ने विवस्वत्सखायस्त्वायमग्निरग्र आया ह्यच्छानः शीरशोचिषमिति षष्ठं दर्शितु वित्तम इति सप्तेति बार्हतं मग्ने
वाजस्येति तिस्रः पुरुत्वात्वामग्र इति ष्ववाहीत्यौष्णिहं जनस्य गोपास्त्वामग्र क्रताय व इमं मूषुवो अतिथिमुषुर्बुधमिति नवत्वं
मग्नेद्युभिरिति सूक्तं त्वमग्ने प्रथमो अंगिरा नूचित्सहो जा अमृतो निनुंदत इति पंच वेदिषद इति षण्णां तृतीयमुद्धरैर्दिमं स्तोमम

औतसू.

॥ २८ ॥

हतेसंजागृवद्भिश्चित्रश्चिश्चोर्वसुंनचित्रमहसमितिजागतंमग्नितंमन्यइतपांकांमेत्याप्रेयःऋतुः ॥ १३ ॥ अथोषस्यः
प्रतिष्यासूनरीकस्तउषइतितिस्रइतिगायत्रंमुषोभद्रेभिरित्यानुष्टुभमिदंश्रेष्ठंपृथूरथइतिसूक्तैप्रत्यर्चिरित्यष्टौद्युतद्यामान
मुषोवाजेनैदमुत्यदुदुश्रियइतिसूक्तैव्युषाआवोदिविजाइतिषळितित्रैष्टुभंप्रत्युअदर्शिसहवामेनेतिबार्हतंमुषस्तच्चित्रमा
भरेतितिस्रऔष्णिहमेताउत्याइतिचतस्रोजागतंमहेनोअद्येतिपांकमित्युषस्यःऋतुः ॥ १४ ॥ अथाश्विनएषोउषाः
प्रातर्युजेतिचतस्रोश्विनायज्वरीरिषआश्विनावश्वावत्यागोमदूषुनासत्येतितृचादूरादिहेवेतितिस्रउत्तमाउद्धरेद्वाहिष्ठो
वांहयानामितिचतस्रउदीराथामामेहवमितिगायत्रयदद्यस्थइतिसूक्तैआनोविश्वाभिस्त्यंचिदत्रिमित्यानुष्टुभंमाभात्य
ग्निरितिसूक्तैप्रावाणेवनासत्याभ्यामितित्रीणिधेनुःप्रहस्यकउश्रवदितिसूक्तैस्तुषेमरेतिसूक्तैयुवोरजांसीतिपंचानांतृती
यमुद्धरैत्प्रतिवारंथमितिसप्तानांद्वितीयमुद्धरेदितित्रैष्टुभंमिमाउवामयंवामोत्यमह आरथमितिसप्तद्युक्तीवांयत्स्थइति
बार्हतंमश्विनावर्तिरस्मदाश्विनावेहगच्छतमितितृचौयुवोरूपूरथंहुवइतिपंचदशेत्यौष्णिहमबोध्यग्निर्ज्मणस्यभानुरा
वांरथमभूदिदंयोवांपरिज्मेतित्रीणित्रिश्चिन्नोअद्येळेद्यावापृथिवीइतिजागतंप्रतिप्रियतममितिपांकमित्येतेषांछंदसां
पृथक्सूक्तानिप्रातरनुवाकःशतप्रभृत्यपरिमितौनान्यैराग्नेयंगायत्रंमत्यावपेद्वाह्मणस्यनत्रैष्टुभंराजन्यस्यनजागतंवैश्य
स्याध्यासवदेकपदद्विपदायथास्थानंध्रुवाणिमांगलान्यगन्ममहातारिष्मेळेद्यावापृथिवीइतिसंजागृवद्भिरितिचयःप्रेष्य

पूर्वष.
अ. ४

॥ २८ ॥

न्त्स्वर्गकामईळेद्यावीयमावर्तयेदातमसोपघातात्कालउत्तमयोत्सृप्यासनान्मध्यमस्थानेनंप्रतिप्रियतममित्युपसंतनुया
त्पुनरुत्सृप्योत्तमयोत्तमस्थानेनपरिदध्यादंतरेणद्वार्येस्थूणैअनभ्याहतमाश्रावयन्निवाश्रावयन्निव ॥ १५ ॥ इत्याश्व
लायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्केचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

हरिःॐ ॥ ॥ परिहितेपश्यहोतरित्युक्तौनभिर्हिकृत्यापोनप्लीयाअन्वाहैषच्छनैस्तरांपरिधानीयार्यास्तासां
निगदादिशनैस्तरांताभ्यश्चाप्रसर्पणात्परमंद्रेणप्रातःसवनंचाध्यर्धकारंप्रथमामृगावानमुत्तरावृष्टिकामस्यंप्रकृत्यावाप्र
कृतिभावेपूर्वेष्वामर्धंचेष्टुलिंगानिकांक्षैत्प्रदेवत्राब्रह्मणेगातुरेत्वितिनवहिनोतानोअध्वरंदेवयज्येतिदशमीमाववृतती
रधनुद्विधाराइत्यावृत्तास्वेकधनासुप्रतियदापोअहश्रमायतीरितिप्रतिदृश्यमानास्वाधेनवःपयसातूष्यर्थीःसमन्यायं
त्युपयंत्यन्याइतितीर्थदेशेहोतृचमसेपांपूर्यमाणंआपोनदेवीरुपयंतिहोत्रियमितिसमाप्यंप्रणवेनोपरमैदागतमध्वर्युमवे
रपोध्वर्याउइतिपृच्छत्युतेमननंमुरितिप्रत्युक्तौनिगदंब्रुवन्प्रतिनिष्क्रामेत्तास्वध्वर्योइंद्रायसोमंसोतामधुमंतं । वृष्टिव
निंतीप्रातंबहुरमध्यंवसुमतेरुद्रवतआदित्यवतक्रभुमतेविभुमतेवाजवतेबृहस्पतिवतेविश्वदेव्यावतइत्यंतमनवानमु
क्त्वौदगासांपथोवतिष्ठेतौपातीतास्वन्वावर्तेतयस्येद्रःपीत्वावृत्राणिजघनत्प्रसजन्यानितारिषौ३मंबयोयंत्यध्वभिरिति
तिस्रउत्तमयानुप्रपद्येतेमाअगमन्नेवतीर्जावधन्याइतिद्वैसन्नासूत्तरयापरिधायोत्तरांद्वार्यामासाद्यराजानमभिमुखउप

विशेदनिरस्यतृणं ॥ १ ॥ उपांशुह्यमानैप्राणंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायप्राणप्राणंमेयच्छेत्यनुमंत्र्यउःइत्यनुप्राण्यादंत
र्याममपानंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायापानापानंमेयच्छेत्यनुमंत्र्यऊँइतिचाभ्यपान्यादुपांशुसवनंग्रावाणैव्यानायत्वेत्य
भिमृश्यवाचंविस्ृजेतपवमानायसर्पणेन्वक्छंदोगान्मैत्रावरुणोब्रह्माचनित्यौतावंतरेणेतरेदीक्षिताश्चैद्रप्सश्चस्कंदेति
द्वाभ्यांविप्रुद्धोमौहुत्वाध्वर्युमुखाःसमन्वारब्धाःसर्पत्यातीर्थदेशात्तत्स्तोत्रायोपविशंत्युद्गातारमभिमुखास्तान्होतानुमंत्र
यतेत्रैवासीनोयोदेवानामिहसोमपीथोयज्ञेबर्हिषिवेद्यां तस्यापिभक्षयामसिमुखमसिमुखमसिमुखंभूयासमितिदीक्षितश्चे
द्ब्रजेत्स्तोत्रोपस्वारार्यसर्पेच्चोत्तरयोःसवनयोर्ब्रह्मन्स्तोष्यामःप्रशास्तरितिस्तोत्रायातिसर्जितावतिसृजतोभूरिंद्रवंतःसवि
तृप्रसूताइतिजपित्वौस्तुध्वमितिब्रह्माप्रातःसवनेभुवइतिमाध्यंदिनैस्वरितितृतीयसवनेभूर्भुवःस्वरिंद्रवंतःसवितृप्रसू
ताइत्यूर्ध्वमाग्निमारुतात्स्तुतदेवेनसवित्राप्रसूताःक्रुतंचसत्यंचवदत ॥ आयुष्मत्यक्रुचोमागातंतनूपात्साम्नओ३मिति
जपित्वामैत्रावरुणःस्तुध्वमित्युच्चैः ॥ २ ॥ अथसवनीयेनपशुनाचरंतिथदेवतोभवत्याग्नेयोग्निष्टोमैर्द्राग्नउक्थ्येद्वि
तीयैर्द्रोवृष्णिःषोडशिनितृतीयःसारस्वतीमेष्यतिरात्रैचतुर्धांतिक्रतुपशवंःपरिव्ययणाद्युक्तंमग्नीषोमीयेणाचात्वाल
मार्जनाहं डप्रदानवर्जमुपविश्याभिहिंकृत्यपरिव्ययणीयांत्रिरावहदेवान्सुन्वतेयजमानायैत्यावाहनादिसुन्वच्छब्दोमे
यजमानशब्दादैष्टिकेषुनिगमेषुनांत्याद्धारियोजनादूर्ध्वंनप्रावित्रंसाधुतैयजमानदेवताओमन्वतीतेस्मिन्यज्ञैयजमाने

तिचप्रागाज्यपेभ्यःसवनदेवताआवाहयैदिंद्रवसुमंतमावहैंद्रंरुद्रवंतमावहैंद्रमादित्यवंतमृभुमंतंविभुमंतंवाजवंतंबृह
स्पतिवंतंविश्वदेव्यावंतमावहैर्तिताःसूक्तवाकएवानुवर्तयेत्प्रवृताहुतीर्जुह्वतिवषट्कर्तारोन्येच्छावाकांश्चात्वालेमार्जयि
त्वाध्वर्युपथउपतिष्ठंतआदित्यप्रभृतीन्धिषण्यामादित्यमग्नेध्वनामध्वपतेश्रेष्ठःस्वस्त्यस्याध्वनःपारमशीयेतित्यूपादित्या
हवनीयनिर्मथ्यानग्नयःसगराःसगराअग्नयःसगरास्थसगरेणनाम्ना ॥ पातमाग्नयःपिष्टतमाग्नयोनोमोवोअस्तुमामाहिसि
ष्टेति सव्यावृतःशामित्रोवध्यगोहं चात्वालोत्करास्तावानेवमेवदक्षिणावृतआग्नीध्रीयमच्छावाकस्यवादंदक्षिणंमार्जालीयं
खरमित्युत्तरेणाग्नीध्रीयंपरिव्रज्यंप्राप्यसदोभिमृशंत्युर्वतरिक्षंवीहीतिद्वार्येसंमृश्यैवमपरानुपतिष्ठंतउपस्थितांश्चानुपस्थि
तांश्चाप्यपश्यंतोव्यनीक्षमाणाहोतामैत्रावरुणोब्राह्मणाच्छंसीपोतानेष्टेतिपूर्वयाद्वारासदःप्रसर्पेत्युरुंनोलोकमनुनेषिवि
द्वानितिजपंतउत्तरेणसर्वान्धिषण्यान्तंसनात्संनानपरेणयथास्वंधिषण्यानांपश्चादुपविश्यजपंतियोअद्यसौम्योवधोघायू
नामुदीरति ॥ विष्णुकुहमिवधन्वनाव्यस्याःपरिपंथिनंसदसस्पतयेनमईत्येवमपरयाब्रह्माप्रसृत्यंदक्षिणपुरस्तामैत्राव
रुणस्योपविशैत्तमन्वंचक्रत्विजःप्रसर्पकाःपूर्वेणौदुंबरीमपरेणधिषण्यान्यथांतरंमनूपविशंत्येतयावृताग्नीध्रंआग्नीध्रीयम
प्याकाशंदक्षिणादयोधिषण्यांउदकसंस्थाःप्रसर्पिणांमाद्यौतुविपरीतौतेषांविशंतस्थितसंचरायथास्वंधिषण्यानुत्तरेणदक्षि
णमधिषण्यानां ॥ ३ ॥ अथैद्रैःपुरोळाशैरनुसवनंचरंतिधानावंतंकरंभिणमितिप्रातःसवनेनुवाक्यामाध्यंदिनस्यसवन

स्यंधाना इति माध्यंदिने तृतीये धानाः सवने पुरुष्टुतेति तृतीयसवनं होतायक्षदिंद्रं हरिवांऽइंद्रो धाना अत्त्विति प्रैषो लिंगैरनु
सवनमुद्धृत्यादि शपदं तेनैवेज्या होतायक्षदसौ यज्योस्तु स्थानं आगूर्वषट्कारौ यत्र कच प्रैषेण यजैदथ स्विष्टकृतो भ्रेजुषस्व
नो हविर्माध्यंदिने सवने जातवेदो भ्रेतृतीये सवने हिका निषईत्यनु सवनमनुवाक्या होतायक्षदग्निपुरोळाशाना मिति प्रैषो ह
विरग्ने वीहीतियाज्यैतास्वनुवाक्यासु पुरोळाशशब्दं बहुवदेके विज्ञायते पूयति वा एतदचोक्षरं यदेन दूहतितस्मादचं नो हेतु
॥ ४ ॥ द्विदेवत्यैश्चरंति वायव इंद्रवायुभ्यां वायवायाहिदं दर्शते तद्रवायू इमे सुता इत्यनुवाक्ये अनवानं पृथक् प्रणवे होतायक्ष
द्रायुमग्ने गां होतायक्षदिंद्रवायू अर्हतेति प्रैषावनवानं मग्ने पिबामधूना मिति याज्ये अनवानमेकागुरे पृथक् षट्कारे इदमाद्य
नवानं प्रातः सवनं इज्यानुवाक्ये प्रैषो चोत्तरयोर्ग्रहयोर्हुत्वैतद्ब्रह्मात्रमाहरत्यध्वर्युस्तद्ब्रह्मीयादैतुवसुः पुरुवसुरिति प्रतिगृह्य
दक्षिणमूरुमपोच्छाद्य तस्मिन्सादयित्वा काशवतीभिरंगुलीभिरपि दध्यादेव मुत्तरे सव्येन त्वपि धार्यतयोः प्रतिग्रहो भक्ष
णं च मैत्रावरुणस्यायं वां मित्रावरुणा होतायक्षन्मित्रावरुणा गृणाना जमदग्निनैत्येतुवसुर्विदं द्रुसुरिति प्रतिगृह्य दक्षिणेनैद्र
वायवं हृत्वा भ्यात्मं सादनमाश्विनस्य प्रातर्युजाविबोधय होतायक्षदश्विनानासत्या वावृधाना शुभस्पती इत्येतुवसुः संयद्र
सुरिति प्रतिगृह्यैव मेव हृत्वोत्तरेण शिरः परिहृत्या भ्यात्मतरं सादनं मनुवचनं प्रैषयाज्यासु नित्यो ध्वर्युतः संप्रैष उन्नीयमाने
भ्योन्वाहात्वावहं त्वसाविदेव मिहोपयातेत्यनु सवनं होतायक्षदिंद्रं प्रातः प्रातः सावस्य होतायक्षदिंद्रं माध्यंदिनस्य सवनस्य

होतायक्षदिंद्रं तृतीयस्य सवनस्येति प्रेषितः प्रेषितो होतानु सवनं प्रस्थितयाज्याभिर्यजति नामादेशमिति रेप्रशास्ता ब्राह्मणा
च्छंसीपोतानेष्टाग्नीध्रोच्छावाकश्चोत्तरयोः सवनयोः पुराग्नीध्रादिदं ते सोम्यं मधुमित्रं वयं हवामर्ह इंद्रत्वावृषभं वयं मरुतो य
स्य हि क्षयैरेपत्नीरिहावहौ क्षान्नायव शान्नायेति प्रातः सवनिक्यः प्रस्थितयाज्याः पिबा सोममभियमुग्रतर्द इति तिस्रोर्वाङ्
हिसोमकामं त्वाहुस्तवायं सोमस्त्वमेह्यर्वाङ्द्राय सोमाः प्रदिवो विदानाऽआपूर्णां अस्य कलशस्वाहेति माध्यंदिन्य इंद्रं ऋभु
भिर्वाजवद्भिः समुक्षितं मिंद्रावरुणा सुतपाविमं सुतं मिंद्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पतं आवोवहंतु सप्तयोरधुष्यदो मे वनः सुहवाऽ
आहिगंतं नैद्राविष्णू पिबतं मध्वो अस्येमं स्तोममर्हते जातवेदस इति तार्ताय सवनिक्यः सोमस्याग्ने वीहीत्यनु वषट्कारः प्रस्थि
तयाज्यासु शस्त्रयाज्यासु मरुत्वतीये हारि योजने महिभ्याश्विने च तैरो अन्ह्येतदेषाभियज्ञगाथागीयते । ऋतुयाजान्द्रि
देवत्यान्यश्च पात्नीवतो ग्रहः । आदित्यग्रहसावित्रौ तान् तस्मानु वषट्कृथा इति प्रतिवषट्कारं भक्षणं तूष्णीमुत्तरमेत्यध्व
र्युरयाळग्नीदिति पृच्छत्ययाळिति प्रत्याहं सभद्रमकयोनः सोमस्य पाययिष्यतीति होताजपति ॥ ५ ॥ ऐंद्रवायवमुत्तरे धे
गृहीत्वा ध्वर्यवे प्रणामये देषवसुः पुरुवसुरिहवसुः पुरुवसुर्मयिवसुः पुरुवसुर्वाक्पावाचं मे पाहुपहृता वाक् सहप्राणेनोपमां
वाक् सहप्राणेन ह्वयतां मुपहृता ऋषयो दैव्यास्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमामृषयो दैव्या सोह्वयतां तनूपावानस्तन्वस्त
पो जा इत्यध्वर्यु उपह्वयस्वेत्युक्त्वा वध्रायनासिकाभ्यां वाग्देवी सोमस्य तृप्यत्विति भक्षयैत्सर्वत्र प्रतिभक्षितं होतृचमसैकिं

चिदवनीयानाचम्योपह्वानादिपुनःसंभक्षयित्वानसोमेनोच्छिष्टाभवन्तीत्युदाहरंतिशेषं होतृचमसानीयोत्सृजेदेवमु
त्तरेनत्वेनयोःपुनर्भक्षौनकंचनद्विदेवत्यानामनवनीतमवसृजेन्मैत्रावरुणमेषवसुर्विदद्वसुरिहवसुर्विदद्वसुर्मयिवसुर्विद
द्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मेपाह्युपहृतंचक्षुःसहमनसोपमांचक्षुःसहमनसाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइत्यक्षीभ्यांत्विहावेक्षणंदक्षिणेनाग्रेसव्येनपाणिनाहोतृचमसमाद
दीतैतुवसूनांपतिर्विश्वेषांदेवानांसमिदितितस्यारत्तिनातस्योरोर्वसनमपोच्छाद्यतस्मिन्सादयित्वाकाशवतीभिरंगुली
भिरपिदध्यादाश्विनयथाहृतंपरिहृत्यपुनःसादयित्वाध्वर्यवेप्रणामयेंदेषवसुःसंयद्वसुरिहवसुःसंयद्वसुर्मयिवसुःसंयद्व
सुःश्रोत्रपाःश्रोत्रंमेपाह्युपहृतंश्रोत्रंसाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइतिकर्णाभ्यांत्विहोपोद्यच्छेदक्षिणायाग्रेनिधायहोतृचमसंस्पृष्टोद
कमिळामुपह्वयतंपोद्यच्छंतिचमसानवांतरेळांप्राश्याचम्यहोतृचमसंभक्षयेंदध्वर्युपह्वयस्वेत्युक्त्वादीक्षितोदीक्षिता
उपह्वयध्वंयजमानाइतिवामुख्यान्वापृथग्योत्रकाउपह्वयध्वमितीतरानेवमितरेयथासभक्षत्वदीक्षितामुख्यचमसादच
मसाद्रोणकलशाद्वोक्तःसोमभक्षजपःसर्वत्रहोतुर्वषट्कारैश्चमसाह्वयतंउद्रातुर्ब्रह्मणोयजमानस्यतेषांहोताग्रेभक्षयेदिति
गौतमोभक्षस्यषट्कारान्वयत्वादभक्षणमितरेषामितितौत्वलिःकृतार्थत्वाद्भक्षयेयुरितिगाणगारिरितःसंस्कारत्वात्का

चतश्चमसतास्यान्नचान्यःसंबंधोभक्षयित्वापामसोममृताअभूमंशनोभवहृदआपीतइदवितिमुखहृदयेअभिमृशेरन्ना
प्यायस्वसमेतुतैसंतेपयांसिसमुयंतुवाजाइतिचमसानाद्योपाद्यान्पूर्वयोःसवनयोराद्यांस्तृतीयसवनैसर्वत्रात्मानमन्यत्रै
कपात्रेभ्य आप्यायितांश्चमसान्सादयंतितेनाराशंसाभवन्ति ॥ ६ ॥ एतस्मिन्कालेप्रपद्याच्छावाकंउत्तरेणाग्नीध्रीयं
परिव्रज्यपूर्वेणसदआत्मनोधिष्यदेशउपविशेत्पुरोळाशदृगळंप्रत्तमिळामिवोद्यभ्याच्छावाकवदस्वेत्युक्तोच्छावोअग्नि
मवसइतितृचमन्वाहात्येनप्रणवेनोपसंतनुयाद्यजमानहोतरध्वर्योग्नीद्वह्नन्पोतर्नेष्टुरुतोपवक्तरिषेयध्वमूर्जोर्जयध्वनि
वोजामयोजिहतान्यजामयोनिःसपत्न्यामनिबाधितासौजयताभीत्वरौजयताभीत्वर्याःश्रवद्वइंद्रःशृणवद्वोअग्निःप्र
स्थायेंद्राग्निभ्यांसोमंबोचतेपोअस्मान्ब्राह्मणान्ब्राह्मणाह्वयध्वमितिंसमाप्तेस्मिन्निगदध्वर्युर्होतृपहवकांक्षतेप्रत्येतासु
न्वन्यजमानःसूक्तावामग्रभीदुतप्रतिष्ठोतोपवक्करुतनोगावउपहृताउपहृतइत्युपह्वयतंपहृतःप्रत्यस्माइत्युज्जीयमाना
यानूच्यंप्रातर्यावभिरागतमिति रजतिनिधायपुरोळाशदृगळंसृष्ट्वोदकंचमसंभक्षयेन्नास्पृष्टोदकाःसोमेनेतराणिहवीं
प्यालभेरन्नादायैनादित्यप्रभृतीन्धिष्ययानुपस्थायापरयाद्वारासदःप्रसृप्यपश्चात्स्वस्यधिष्यस्योपविश्यप्राश्रीयादुप
विष्टेब्रह्माग्नीध्रीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टं सर्वंप्राश्रीयुःप्रागेवेतरेगताभवन्तिप्राश्यप्रतिप्रसृप्य ॥ ७ ॥ ऋतुयाजैश्चरंति ते
षांप्रैषाःपंचमंप्रैषसूक्तैतेनतेनैवंप्रैषितःप्रेषितःससयथाप्रैषंयजतिहोताध्वर्युगृहपतिभ्यांहोतरेतद्यजेत्युक्तःस्वयंपष्ठेपृष्ठ

स्थाहर्निपश्चादुत्तरवेदेरुपविश्याध्वर्युः पश्चाद्गार्हपत्यस्य गृहपतिरथैतदुपात्रमानंतयेणवषट्कर्तारोभक्षयंति पृथगध्वर्युः
प्रतिभक्षयैत्तस्मिंश्चैवोपहवः ॥ ८ ॥ पराङ्ध्वर्यावावृत्तैः सुमत्पद्मदेपितामातरिश्वाच्छिद्रापदाधादच्छिद्रोक्थाकवयः
शंसन्त्सोमोविश्वविस्त्रीथानिनेषद्बृहस्पतिरुक्थामदानिशंसिषद्वागायुर्विश्वायुर्विश्वमायुः कइदंशंसिष्यति सइदंशंसिष्य
तीतिजपित्वानभिहिंकृत्यशोसावोमित्युच्चैराहूयतूष्णींशंसंशंसं दुपांशुसप्रणवमसंतन्वग्रेषाहावः प्रातः सवने शस्त्रादिषु
पर्यायप्रभृतीनांच सर्वत्रचांतः शस्त्रं तेन चोपसंतानः शस्त्रस्वरः प्रतिगरं ओथामोदैवेति शोसामोदैवेत्याहावैष्नुतादिः प्रणवै
ष्नुतादिरवसाने प्रणवे प्रणव आहावोत्तरेवसाने च प्रणवांतोवायत्रयत्रचांतः शस्त्रं प्रणवेनावस्यति प्रणवांत एव तत्र प्रतिगरः
शस्त्रांते तु प्रणवो भूरग्निज्योतिर्ज्योतिरिग्नो ३ मूद्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिन्द्रो ३ मूसूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्यो ३ मिति त्रिपद
स्तूष्णींशंसोयद्युवैषट्पदः पूर्वैर्ज्योतिः शब्दैरग्रेवस्येदुच्चैर्निविदंयथानिशांतमग्निर्देवेद्धइति नास्या आह्वानं चोपसंतान उ
त्तमेन पदेन प्रवोदेवायेत्याज्यमुपसंतनुयादेतेन निविद उत्तराः सर्वे च पदसमाभ्या उपसंतानस्त्वन्यत्राह्वानं च निविदां मा
ज्याद्यां त्रिःशंसैर्धर्चशोविग्राहंतमिदं दर्शयिष्यामः ॥ प्रवोदेवायाग्रेषु बार्हस्पतिर्गमर्चास्मै ॥ गमर्हेवेभिरासनोयजिष्ठो बर्हि
रासदो ३ मित्युगावानं वैवमेवैतेनाद्याः प्रतिपदामनृगावानमनुब्राह्मणवानुपूर्वमाहूयोत्तमयापरिदधाति सर्वशस्त्रपरि
धानीयास्वेवमुक्थं वाचिघोषाय त्वेति शस्त्राजपेदग्निं द्रश्च दाशुषोदुरोण इति याज्योक्थपात्रमग्रेभक्षयैत्ततश्चमसांश्चमसि

नः सर्वशस्त्रयाज्यांतेषु वषट्कर्तैकपात्राण्यादित्यग्रहसावित्रवर्ज ॥ ९ ॥ स्तोत्रमग्रे शस्त्रादेषेति प्रोक्त उद्गातुर्हिंकारे प्रा
तः सवन आह्वयीरन्प्रतिहार उत्तरयोः सवनयोर्वायुरग्रे गायज्ञी रिति सप्तानां पुरोरुचां तस्यास्तस्या उपरिष्ठात्तृचं तृचं शं
सैद्वायवायाहिदर्शते तिसप्ततृचा द्वितीयां प्रउगे त्रिः पुरोरुग्भ्य आह्वयीतं षष्ठ्यां त्रिरवस्येर्धर्चं चैर्धर्च उत्तमानं शंसं च्छंसं त्येके
तृच आह्वानं प्रशंसने माधुच्छंदसं प्रउगमित्येतदाक्षत उक्थं वाचिश्श्लोकाय त्वेति शस्त्राजपेद्विश्वेभिः सोम्यं मध्वितिया
ज्याप्रशास्ता ब्राह्मणाच्छस्यच्छावाक इति शस्त्रिणो होत्रकास्तेषां चतुराहावानि शस्त्राणि प्रातः सवने तृतीय सवने पर्यायेष्वति
रिक्तेषु च पंचाहावानि माध्यंदिने स्तोत्रियानुरूपेभ्यः प्रतिपदनुचरेभ्यः प्रगाथेभ्यो धाय्याभ्य इति पृथगाह्वानं होतुरपितेभ्य
श्चान्यदनंतरं मादौ निविदानीयानां सूक्तानां मनेकंचेत्प्रथमे वाहाव आपो देवते च नृचैतेषां तृचास्तोत्रियानुरूपाः शस्त्रादि
षु सर्वत्र माध्यंदिने प्रगाथास्तृतीयायथाग्रहणं मन्यद्याज्यां तानि शस्त्राण्युक्थं वाचीत्येषां शस्त्राजपः प्रातः सवन ऊर्ध्वं च षो
ढशिनः सर्वेषामुक्थं वाचीं द्रायेति माध्यंदिन उक्थं वाचीं द्राय देवेभ्य इत्युक्थेषु षोढशिकैष्वनंतरं स्य पूर्वो स्तोत्रियेणानु
रूपस्य छंदः प्रमाणालिङ्गदैवतान्यार्षचैकं आनो मित्रावरुणानो गंतं रिशदसा प्रवो मित्राय प्रमित्रयोर्वरुणयोरिति नवायातं
मित्रावरुणे तियाज्यायाहि सुषुमाहित इति षट्स्तोत्रियानुरूपावनंतराः सप्तैर्द्रत्वावृषभमुद्धेदभीति तिस्रं इंद्रक्रतुविदंसुत
मितियाज्यैर्द्राग्नी आगतं सुतं मिद्राग्नी अपसस्पति । तोशावृत्रहणाहुव इति तिस्रं इंद्राग्नी उपेयं वामस्य मन्मन इति नवैर्द्रा

ग्रीआगतंसुतमितियाज्या ॥ १० ॥ संस्थितेषुसवनेषुषोळशिनिचातिरात्रेप्रशास्तःप्रसुहीत्युक्तःसर्पतेतिप्रशास्ताति
सृजेद्धोतादक्षिणेनौदुंबरीमंजसेतरेपरयाद्वारौत्तरांवेदिःश्रोणीमभिनिःसर्पतिमृगतीर्थमित्येतदाचक्षतेएतेननिष्क्रम्यय
थार्थनत्वेवान्यन्मूत्रेभ्यएतेननिष्क्रम्यकृत्वोदकार्थंवेद्यांसमस्तानुपस्थायापरयाद्वारानित्ययावृतासदोद्वार्येचाभिमृश्य
तूष्णींप्रतिप्रसर्पत्येषावृत्सर्पतेतिवचनेपूर्वयैवगृहपतिः ॥ ११ ॥ एतस्मिन्कालेग्रावस्तुत्प्रपद्यतेतस्योक्तमुपस्थानैपूर्व
याद्वाराहविर्धानेप्रपद्यदक्षिणस्यहविर्धानस्यप्रागुदगुत्तरस्याक्षशिरसस्तृणंनिरस्यराजानमभिमुखोवतिष्ठतेनात्रोपवेश
नोयोअद्यसौम्यइतित्वथास्माअध्वर्युरुष्णीषंप्रयच्छतिदंजलिनाप्रतिगृह्णात्रिःप्रदक्षिणंशिरःसमुखंवेष्टयित्वायदासोमां
शूनभिषवायव्यपोहैत्यथग्राव्णोभिष्टुयान्मध्यमस्वरेणेदंसवनंमभित्वादेवसवितर्युंजतेमनउतयुंजतेधियंआतूनइंद्रक्षु
मंतंमाचिदन्यद्विशंतंप्रैतेवदंत्वित्यर्बुदंप्रागुत्तमायाआवक्रंजसेप्रवोग्रावाणइतिसूक्तयोरंतरोपरिष्ठात्पुरस्ताद्वापावमा
नीरोप्ययथार्थमावाग्रहग्रहणाच्छिष्टयापरिधार्यवेद्यंजमानस्योष्णीषमादार्ययथार्थमत्येष्वहःसुप्रतिप्रयच्छेदितरेष्व
थापरमभिरूपंकुर्यादितिगणगारिराप्यायस्वसमेतुतइतितिस्रोमृजंतित्वादशक्षिपंतमुत्तंशक्षिपौमृज्यमानःसुह
स्त्यादशभिर्विवस्वतोदुहंतिससैकामधुक्षत्पिप्युषीमिषमाकलशेषुधावतिपवित्रेपरिषिच्यतइत्येकाकलशेषुधावतिश्ये
नोवर्मविगाहतइतिद्वेएतासामर्बुदस्यचतुर्थीमुद्धृत्यतृचांतेषुतृचानवदध्यादाप्याय्यमानेप्रथममृज्यमानेद्वितीयंदुह्यमा

नेतृतीयमासिच्यमानेचतुर्थंबृहच्छब्देबृहच्छब्देचतुर्थीमाचिदन्यद्विशंसतेतियदिग्रावाणःसंहादेरन्तमानमन्यदर्बुद
मेवेत्येकंप्रवोग्रावाणइत्येकउक्तंसर्पणंस्तुतेमाध्यंदिनेपवमानेविहत्यांगारान् ॥ १२ ॥ दधिघर्मेणचरंतिप्रव
र्ग्यवांश्चैतस्योक्तमृगावानैघर्मेणेज्याभक्षिणश्चहोतर्वदस्वेत्युक्तउत्तिष्ठतावपश्यतेत्याहश्रातंहविरित्युक्तःश्रातंहविरित्य
न्वाहश्रातंमन्यऊधनिश्रातमग्रावितियजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्कारौदधिघर्मस्याग्नेवीहीतिवा ॥ मयित्यदिंद्रियंबृहन्म
यिद्युन्नमुतक्रतुः ॥ त्रिश्रुद्धर्मोविभातुमआकृत्यामनसासहविराजाज्योतिषासह ॥ तस्यदोहमशीयतेतस्यतइंद्रपी
तस्यत्रिष्टुपछंदसउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिभक्षजपोयंधिष्यवतांप्रांचमंगारैरभिविहरेयुःपश्चात्स्वस्यधिष्यस्योपवि
श्योपहवमिष्ट्वापरित्वाग्नेपुरंवयमितिजपेदनिष्ठादीक्षितःसवनीयानांपुरस्तादुपरिष्ठाद्वापशुपुरोळाशेनचरंत्यक्रियामेकै
न्यत्रतदर्थवादवदनाक्रियामाश्रमर्थोन्विताप्रतिषेधात्पुरोळाशाद्युक्तमानाराशंससादनान्नत्विहद्विदेवत्याएतस्मि
न्कालेदक्षिणानीयंतेहीनैकाहेषुकृष्णाजिनानिधून्वंतःस्वयमेवदक्षिणापथयंतिदीक्षिताःसत्रेष्विदमहंमांकल्याण्यैकीत्यै
तेजसेयशसेमृतत्वायात्मानंदक्षिणान्नयानीतिजपंतउन्नेष्यमाणास्वाग्नीध्रीयआहुतीजुह्वतिददानीत्यग्निर्वदतिवायुराह
तथेतितत् ॥ हंतेतिचंद्रमाःसत्यमादित्यःसत्यमोमापस्तत्सत्यमाभरन् ॥ दिशोयज्ञस्यदक्षिणादक्षिणानांप्रियोभूया
संस्वाहा ॥ प्राचिह्येधिप्राचिजुषाणांप्राच्याज्यस्यवेतुस्वाहेतिद्वितीयां ॥ कइदंकस्माअदात्कामःकामायादात्कामोदा

ताकामःप्रतिग्रहीताकामंसमुद्रमाविशकामेनत्वाप्रतिगृह्णामिकामैतत्सेषृष्टिरसिद्यौस्त्वाददातुं पृथिवीप्रतिगृह्णात्वित्य
तीतास्वनुमंत्रयेत्तप्राण्यभिमृशेदप्राणिकन्यांचसर्वत्रचैवंप्रतिगृह्णाग्रीधीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टं सर्वंप्राश्रीयुःप्राश्यप्रतिप्रसृ
प्य ॥ १३ ॥ मरुत्वतीयेनग्रहेणचरंतींद्रमरुत्वइहपाहिसोमंहोतायक्षदिंद्रमरुत्वंतंसजोषाइंद्रसगणोमरुद्भिरितिभक्षयि
त्वैतत्प्रात्रमरुत्वतीयंशस्त्रंशंसैदध्वर्योशोसावोमितिमाध्यंदिनेशस्त्रादिष्वाहावआत्वारथंयथोतयइदंवसोसुतमंधइति
मरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराविंद्रनेदीयएदिहीतींद्रनिहवःप्रगार्थःप्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरितिब्राह्मणस्पत्यस्तृचाःप्रतिपदनु
चरादृचाःप्रगार्थाआतोर्ध्वंचसर्वस्तोत्रियानुरूपाःप्रतिपदनुचराःप्रगार्थाःसर्वत्रप्राक्चछंदांसित्रैष्टुभात्सर्वाश्चैवाचतुष्प
दाःपंक्तिषुद्विरवस्येद्वयोर्द्वयोःपादयोर्ध्वंचशोवाश्विनेपच्छःशस्यगतांतुपच्छःसमासमुत्तमेपदेपच्छोन्यत्पादैरवसायार्ध
चांतैःसंतानोभिर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपइतिधायाःप्रवइंद्रायबृहतइतिमरुत्वतीयःप्रगार्थोजनिष्ठाउग्रइत्येकभूय
सीःशस्त्रामरुत्वतीयांनिविदंदध्यात्सर्वत्रैवमयुजासुमाध्यंदिनेएकांतुचेर्धायुग्मास्वेकांशिष्टातृतीयसवनैक्षिणीमृजानः
परिदध्याध्यायनेनआत्मनोन्यत्राप्येतयापरिदधेदेवमुक्थंवाचींद्रायशृण्वतेत्वेतिशस्त्राजपेद्येत्वाहिहलेमघवन्नवर्ध
न्नितियाज्या ॥ १४ ॥ निष्केवल्यस्याभित्वाशूरनोनुमोभित्वापूर्वपीतयइतिप्रगार्थोस्तोत्रियानुरूपौयदिरथंतरंपृष्ठंयद्यु
वैबृहत्त्वामिद्धिहवामहेत्वंह्येहिचेरवइतिप्रगार्थाएतेभवंतितान्द्वेतिस्कारंशंसैच्चतुर्थषष्ठौपादौबार्हतेप्रगार्थेपुनरभ्यसि

त्वोत्तरयोरवस्येद्वृहतीकारंचेत्तावेवाद्विस्तृतीयपंचमौतुकाकुभेषुप्रत्यादानाद्युत्तरैवमेतत्पृष्ठेष्वहःस्विद्रनिहवब्राह्मणस्प
त्यान्बृहतीकारमितरेषुपृष्ठेषुबृहद्रथंतरयोश्चतुचस्ययोर्होत्रकाश्रयेषांप्रगार्थास्तोत्रियानुरूपाःसर्वमन्यद्यथास्तुतंपरिमि
तशस्यएकाहःसयद्युभयसामायत्पवमानेतस्ययोनिरनुरूपोयोनिस्थानएवैनामन्यत्रशंसैदूर्ध्वंधायायायोनिस्थानमने
कानंतर्थेसकृत्पृथग्वाह्वानमेवमूर्ध्वमिंद्रनिहवात्प्रगार्थानांयद्वावानेतिधायापिवासुतस्यरसिनइतिसामप्रगार्थइंद्रस्यनु
वीर्याणीत्येतस्मिन्नैद्रीनिविदंदध्यादनुब्राह्मणंवास्वरउक्थंवाचींद्रायोपशृण्वतेत्वेतिशस्त्राजपेत्पिवासोममिंद्रमंदतुत्वे
तियाज्या ॥ १५ ॥ होत्रकाणांकयानश्चित्रआभुवत्कयात्वंनऊत्याकस्तमिंद्रत्वावसुंसद्योहजातएवात्वामिंद्रोशन्नपुणः
सुमनाउपाकइतियाज्यातंवोदस्ममृतीषहंतत्वायामिसुवीर्यमितिप्रगार्थोस्तोत्रियानुरूपाउदुत्येमधुमत्तमाइंद्रःपूर्भिदु
दुब्रह्माण्यजीषीवज्रीवृषभस्तुराषाळितियाज्यातरोभिर्वोविदद्वसुंतरणिरित्तिषासतीतिप्रगार्थोस्तोत्रियानुरूपाउदिन्व
स्यरिच्यतेभूयइदिमामूर्ध्वित्युपोत्तमामुद्धरेत्सर्वत्रपिबावर्धस्वतवघासुतासइतियाज्या ॥ १६ ॥ अथतृतीयसवनंमु
त्तमस्वरेणादित्यग्रहेणचरंत्यादित्यानामवसानूतनेनहोतायक्षदादित्यान्प्रियान्प्रियधाम्नआदित्यासोअदितिर्मादयंता
मितिनेतंग्रहमीक्षेतहूयमानंस्तुतआर्भवेपवमानेविहत्यांगारान्मनोतादिपश्विळांतंपशुकर्मकृत्वापुरोळाशाद्युक्तमाना
राशंससादनात्सन्नेषुषदिष्ठापुरोळाशस्यतिस्रस्तिस्रःपिंज्योदक्षिणतःप्रतिस्वंचमसेभ्यःस्वेभ्यःपितृभ्यउपास्येयुरत्रपित

रोमादयध्वैयथाभागमावृषायध्वमिति सव्यावृतआग्नीध्रीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टं सर्वे प्राश्नीयुः प्राश्य प्रतिप्रसृज्य ॥ १७ ॥
सावित्रेण ग्रहेण चरैत्यभूदेवः सविता वंद्यो नो नो होतायक्ष हवं सवितारं दमूना देवः सविता वरेण्यो दधद्रत्ना दक्षपितृभ्य आयु
नि ॥ पिवात्सोमं मम दन्नेन मिष्टयः परिज्मा चिद्रमते अस्य धर्मणीति वषट्कृते होता वैश्वदेवं शस्त्रं शंसैत्सर्वादिशो ध्यायेच्छं
सिष्यं न्यस्यां द्वेप्योनतामध्वर्यो शोशोसावोमिति तृतीयसवनं शस्त्रादिष्वाहावस्तत्सवितुर्वृणीमहेद्यानो देव सवितरिति वै
श्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा वभूदेव एकया च दशभिश्च स्वभूतैर्द्वाभ्यामिष्टये विंशत्या च तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च नियुद्धिर्वाय
विहता विमुंचं प्रद्यावेति दैर्घतमसं सु रूपकृत्तुमूतयेतक्षत्रथमयं वेनश्चोदयत्पृश्निगभीयेभ्यो मातामधुमत्पिन्वते पर्यएवापित्रे
विश्वदेवाय वृष्णा आनो भद्राः क्रतवो यंतु विश्वत इति न ववैश्वदेवं वैश्वदेवाग्निमारुतयोः सूक्तेषु सावित्रादिनिविदो दध्याच्च
तस्रो वैश्वदेव उत्तरास्तिस्त्र उत्तरैः सूक्तानां तद्धिदैवतदैवतेन सूक्तानां धाव्याश्चात्रैकपातिनीरदितिद्यौरदिति रंतरिक्षमिति प
रिदध्यात्सर्वत्र वैश्वदेवे द्विः पच्छोर्धर्चशः सकृद्भूमिमुपस्पृशन्नुक्तं वाचीं द्रायदेवेभ्य आश्रुत्यै त्वेति शस्त्वाजपे द्विः श्वेदेवाः
शृणुते मंहवं मइतियाज्या ॥ १८ ॥ त्वंसोमपितृभिः संविदान इति सौम्यस्य याज्यांतघृतयाज्याभ्यामुपांशुभयतः प
रियजंति घृताहवनो घृतपृष्ठो अग्निं घृते श्रितो घृतम्वस्य धाम ॥ घृतप्रुषस्त्वाहरितो वहंतु घृतं पिबन् यजसि देवदेवानिति पुर
स्तादुरुविष्णो विक्रमस्वोरुक्षयाय नस्कृधि ॥ घृतं घृतयोने पिबं प्रयज्ञपतिं तिरैत्युपरिष्ठादन्यतरतश्चेदग्नाविष्णूमहि

॥ ३५ ॥

धाम प्रियं वामित्युपांश्वेवाहृतं सौम्यं पूर्वमुद्गातृभ्यो गृहीत्वा वेक्षेत यत्ते च क्षुर्दिव्यत्सुपर्णे येनैकराज्यमजयोहिना ॥ दीर्घं
यच्च क्षुरदितेरनंतं सोमो नृचक्षामयितद्वा त्वित्यं पश्यन् हृदि स्पृक्क्रतुस्पृग्वर्चो धावर्चो अस्मासु धेहि ॥ यन्मे मनो यमंगतं
यद्दामे अपरागतं ॥ राज्ञा सोमेन तद्वयं मस्मासु धारयामसि ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा इति चांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां
माज्येनाक्षिणी अज्यं छंदोगेभ्यः प्रयच्छेद्विहतेषु शालाकेष्वग्नीध्रः पालीवतस्य यजत्यैभिरग्रे सरथं याह्यर्वाडित्युपांश्वेवने
ष्टारं विसंस्थितसंचरेणानुप्रपद्यतस्योपस्थ उपविश्य भक्षयेत् ॥ १९ ॥ अथ यथेतं स्वभ्यग्रमाग्निमारुतं तस्याद्यां पच्छक्रगा
वानं पच्छः शस्यं चैदर्धर्चश इतरां संतानं मुत्तमेन वचनेन वैश्वानराय पृथुपाजसे शंनः करत्यर्वतै प्रत्वक्षसः प्रतवसो यज्ञाय ज्ञा
वो अग्रये देवो वो द्रविणो दा इति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरुपौ प्रतव्यसीं नव्यसीं मापो हिष्ठेति तिस्रो वियतमपउपस्पृशन् न्वारब्धे
ष्वपावृतशिरस्क इदमादिप्रतिप्रतीकमाह्वानं मुतनो हिर्बुभ्यः शृणोतु देवानां पत्नी रुशतीरवंतुन इति द्वैराकामहमिति द्वैपा
वीरवीकन्या चित्रायुरिमं यमप्रस्तरमाहि सीदम तलीकव्यैर्यमो अंगिरोभि रूदीरतामवरउत्परासं आहंपिद्वन्सुविदत्रां
अवित्सीदं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्यं स्वादुष्किलायमिति च तस्रो मध्ये चाह्वानं मदामो दैवमो दामो दैवो मित्यासां प्रतिगरौ ययो
रोजसास्कभितारजांसि वीर्येभिर्वीरतमाशविष्ठा ॥ यापत्येते अप्रतीता सहोभिर्विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ ॥ विष्णोर्नुकंवी
र्याणि प्रवोचैतंतु तन्वन्नजसो भानुमन्निव ह्येवान इंद्रो मघवा विरपशीति परिदध्याद्भूमिमुपस्पृशन्नुत्तमेन वचनेन ध्रुवावनय

औतसु.

॥ ३६ ॥

नकांक्षेदुक्थंवाचीद्रायदेवेभ्यः आश्रुतायत्वेति शस्त्वाजपेदग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋकभिरितियाज्येत्यंतोऽग्निष्टोमोऽग्निष्टोमः
॥ २० ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषट्पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ ॐम् ॥ उक्थ्येतु होत्रकाणामेह्येषु ब्रवाणितं आग्निरगामिभारतं श्वर्षणी धृतमस्तं आह्वयामसुर इति तृचा विंद्रावरु
णायुवमावाराजानां विंद्रावरुणामधुमत्तमस्येतियाज्यावयमुत्वाभपूर्व्यो न इदमिदं पुरेति प्रगाधौ सर्वाः ककुभः प्रमं हि
ष्टायोदप्रुतोऽहमिदं बृहस्पतेयुवमिदं श्वस्व इति याज्याधाहीन्द्रगिर्वण इयंत इन्द्रगिर्वणं ऋतुर्जनित्री नूतनी भवामित्रः संवां
कर्मणो द्राविष्णू मदपती मदानामिति याज्येत्यंत उक्थ्यः ॥ १ ॥ अथ षोडशस्य साविसोम इन्द्रत इति स्तोत्रियानुरूपा वात्वा
वहंतु हरय इति तिस्रो गायत्र्य उपोषु भृणु ही गिरः सुसंहं शंत्वा वयं मघवन्नित्येकाद्वे च पंक्ती यदिन्द्रपृतनाज्येऽयं ते अस्तु हर्यत
इत्यौष्णिह बार्हतौ तृचावाधूर्ध्वस्मा इति द्विपदा ब्रह्मन्वीर ब्रह्मकृतिं जुषाण इति त्रिष्टुभेष ब्रह्माय ऋत्विग्यं इन्द्रो नाम श्रुतो गृणे ।
विस्नुतयो यथा पथ इन्द्रत्वद्यंतिरातयः ॥ त्वामिच्छव सस्पतेयंति गिरो न संयत इति तिस्रो द्विपदाः प्रतेम हे विदधे शंसिषं हरी
इति तिस्रो जगत्स्त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं ॥ प्रोष्वस्मै पुरोरथमिति तृचा वातिच्छंदसौ पच्छः पूर्वद्वेधाकारं मुत्तरमनुष्टु
ब्गायत्रीकारं प्रचेतन प्रचेतयाया हि पिषमत्स्व ॥ ऋतुच्छंदं ऋतं बृहत्सुन्न आधे हि नो वसपित्यनुष्टुभप्रवस्त्रिष्टुभमिषमचंत
प्रार्चत ॥ यो व्यतीरफाणयदिति तृचा आनुष्टुभा उत्तमस्योत्तमां शिष्टौ उत्तमां निविदं दध्यां हि गैः पदानुपूर्व व्याख्यास्यामौ

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३६ ॥

मत्सदहिं वृत्रमपां जिन्वदुदार्यं मुद्यां दिविसमुद्रं पर्वतां इहोद्यद्ब्रह्मस्य विष्टपमिति परिधानीयैवाह्ये वैवाहीन्द्रं ॥ एवा हि श
क्रोवशी हि शक्र इति जपित्वा पाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामिति यजति ॥ २ ॥ विहृतस्येन्द्रजुषस्व प्रवहाया हि शूरहरी इह ॥ पिवा
सुतस्य मतिर्नैमध्वश्च कानश्चारुर्मदाय ॥ इन्द्रजठरं न व्यनं पृणस्वमधोर्दिवो न ॥ अस्य सुतस्य स्वर्णोपत्वा मदाः सुवाचो अ
स्थुः ॥ इन्द्रस्तुराषाणि मत्रो न जघान वृत्रं यतिर्न ॥ बिभेद वलं भृगुर्न ससाहे शत्रून्मदे सोमस्य ॥ श्रुधीह वनं इन्द्रो न गिरो जुष
स्ववज्रीन ॥ इन्द्रसयुग्भिर्दिद्युर्न मत्स्वामदायमहेरणाय ॥ आत्वा विशंतु कविर्न सुता स इन्द्रत्वष्टान ॥ पृणस्व कुक्षी सोमो
ना विह्री शूरधिया हियानः ॥ साधुर्न गृध्रुर्ऋभुर्नास्ते वशूरश्चमसोन ॥ याते वभीमो विष्णुर्न त्वेषः समत्सु ऋतुर्न तिस्रो त्रिया
नुरूपा ऊर्ध्वस्तो त्रियानुरूपाभ्यां तदेव शस्यं विहरेंत्पादान्वयवधायार्धचशः शंसंत पूर्वासां पूर्वाणि पदानि गायत्र्यः पंक्तिभिः
पंक्तीनां तु द्वे द्वे पदेशिष्येते ताभ्यां प्रणुयादुष्णिहो बृहती भिरुष्णिहांतुत्तमान्पादान्द्वौ कुर्याच्चतुरक्षरं माद्यं द्विपदाश्चतुर्धा कृ
त्वा प्रथमा त्रिष्टुभोत्तराजगती भिरुत्तमायाश्चतुर्थमक्षरं मंत्यं पूर्वस्याद्यमुत्तरस्यानुष्टुभमतिच्छंदः स्ववदध्याद्वितीयतृतीययो
स्तृतीययोः पादयोरवसानत उपदध्यात्प्रचेतनेति पूर्वस्यां प्रचेतयेत्युत्तरस्यामुत्तरास्वितरान्पादान् षष्ठान्कृत्वा अनुष्टुप्कारं शं
सेदूर्ध्वस्तो त्रियानुरूपाभ्यामातो विहृतस्तत्र प्रतिगरं ओथामोदैवमदेमदामो देवो मथेति याज्यां जपेनोपसृज्येदेवाह्ये वापाः पू
र्वेषां हरिवः सुतानामेवाहीन्द्रं ॥ अथोद्दं सर्वं न केवलं ते ॥ एवा हि शक्रो ममद्भिः सोमं मधुमंतामिन्द्रवशी हि शक्रः सत्रावृषं जठ

रआवृषस्वेतिसमानमन्यस्तोत्रियार्थनिविदेपरिधानीयायाइत्याहावआहृतंषोळशिपात्रैसमुपहावंभक्षयंतिधर्मेचभक्षि
णोमैत्रावरुणस्त्रयश्छंदोगाईद्रषोळशिभोजस्विस्त्वंदेवेष्वस्योजस्वंतमामायुष्मंतैर्वर्चस्वंतमनुष्येषुकुरु ॥ तस्यतइंद्रपीत
स्यानुष्टुप्छंदसउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिभक्षजपः ॥ ३ ॥ अतिरात्रेपर्यायाणामुक्तःशस्योपायौहोतुरपियथाहोत्रका
णौप्रथमेपर्यायेहोतुराद्यांवर्जयित्वाप्रत्यृचंस्तोत्रियानुरूपेषुप्रथमानिपदानिद्विरुक्त्वावस्यंतिशिष्टेसमसित्वाप्रणुवंतिस
र्वेसर्वासौमध्यमेमध्यमानिप्रत्यादायऋगंतैःप्रणुवंत्युत्तमान्युत्तमैचतुरक्षराणित्वच्छावाकश्चतुःशस्त्राःपर्यायाहोतुराद्यं
याज्याभ्यःपूर्वेपर्यासाःपांतमावोअंधसोपादुशिष्ट्यंधसस्त्यमुवःसत्रासाहमिति सूक्तशेषौभित्यंमेषमध्वर्यवोभरतेंद्राय
सोममितियाज्याप्रवइंद्रायमादनैप्रकृतान्युजीषिणःप्रतिश्रुतायवोधृषदितिपंचदशदिवश्चिदस्येतिपर्यासःसनोनव्येभि
रितिचास्यमदेपुरुवर्पांसिविद्वानितियाज्यावयमुत्वातदिदर्थीवयमिंद्रत्वायवोभिवात्रहत्यायेत्युत्तमामुद्धरेदिंद्रोअंगम
हृदयमभिभूयुषवाचमभूधूतस्यहरिवःपिबेहेतियाज्येंद्रायमद्वनेसुतमिंद्रमिद्राधिनोबृहदैंद्रसानसिमेतोन्विद्रंस्तवामे
शानैमानोअस्मिन्मधर्वमिद्रपिबतुभ्यंसुतोमदायेतियाज्यायंतइंद्रसोमोयंतेमानुषेजनउद्धेदभीत्युत्तमामुद्धरेदहंभुवम
पाय्यस्यांधसोमदायेतियाज्यातूनइंद्रक्षुमंतमाप्रद्रवपरावतौनह्यन्यंबळाकरमित्यष्टावींस्वयंतीरहंदापातासुतमिंद्रोअ
स्तुसोमैहंतावृत्रमितियाज्याभित्वावृषभासुतैभिप्रगोपतिंगिरातूनइंद्रमद्यगितिसूक्तैअश्ववतिप्रोग्रांप्रीतैवृष्णइयमिस

त्यामितियाज्येंदवसोसुतमंधइंद्रेहिमत्स्यंधसःप्रसम्नाजमुपक्रमस्वाभरघृषतातदस्मैनव्यमस्यपिबयस्यजज्ञानइंद्रेतिया
ज्येंदह्यन्वोजसामहांद्रोयभोजसासमस्यमन्यवेविशइतिद्विचत्वारिंशद्विभ्वजितेतिष्ठाहरीरथआयुज्यमानेतियाज्या
त्वेतानिषीदतात्वशत्रवागर्हिनकिरिंद्रत्वदुत्तरइत्युत्तमामुद्धरेच्छत्तेदधामीदंत्यत्पात्रमिंद्रपानमितियाज्यायोगेयोगेतव
स्तरयुंजंतिब्रह्मरुषयदिंद्राहंप्रतेमहंउतीशचीवस्तववीर्येणेतियाज्येंद्रःसुतेषुसोमेषुयइंद्रसोमपातमआघायेअग्निमिंधत
इतिसप्तदशयइंद्रचमसेष्वासोमःप्रवःसतांप्रोद्रोणेहरयःकर्मागमन्नितियाज्येंतिपर्यायाःपर्यासवर्जगायत्राः ॥ ४ ॥ संस्थि
तेष्वाश्विनायस्तुवतेशंसिष्यन्विसंस्थितसंचरेणनिष्क्रम्याग्नीध्रीयेजान्वाच्याहुतीर्जुहुयादग्निरज्वीगायत्रेणच्छंदसातम
श्यांतमन्वारभैतस्मैमामवतुतस्मैस्वाहा ॥ ऊषाअज्विनीत्रैष्टुभेनच्छंदसातामश्यांतामन्वारभैतस्मैमामवतुतस्मैस्वाहा ॥
अश्विनावज्विनौजागतेनच्छंदसातावश्यांतावन्वारभैताभ्यामामवतुताभ्यांस्वाहा ॥ बण्महाँऽअसिसूर्येतिद्वाभ्यामि
ंद्रवोविश्वतस्परीतिचंप्राश्याज्यशेषमपउपस्पृशेन्नाचामेद्विज्ञायतेदेवरथोवाएषयद्धोतानाक्षमद्भिःकरवाणीतिप्राश्य
प्रतिप्रसूर्यपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपविशैत्समस्तजंधोरुररत्निभ्यांजानुभ्यांचोपस्थंकृत्वायथाशकुनिरुत्पतिष्यन्नपस्थकृत
स्त्वेवाश्विनंशंसैदग्निहोतागृहपतिःसराजेतिप्रतिपदेकपातिनीपच्छंतयाग्नेयंगायत्रमुपसंतनुयात्प्रातरनुवाकन्यायेन
तस्यैवसमाम्नायस्यसहस्रावममोदेतोःशंसैद्वाहतास्त्रयस्तृचाःस्तोत्रियाःप्रगाथावातान्पुरस्तादनुदैवतैस्वस्यच्छंदसोय

थास्तुतंशंसैद्येषुवान्येषुपच्छोद्विपदाउपसंतनुयादेकपदास्ताभ्यश्चोत्तराविच्छंदसउद्धरेदपिवातन्यायेनशंसनैतुपच्छो
न्यास्त्रिष्टुब्जगतीभ्यःपांकेनोदितेसौर्याणिप्रतिपद्यतेसूर्योनोदिवउदुत्यंजातवेदसमितिनवचित्रंदेवानानमोमित्रस्यैद्र
क्रतुंनआभराभित्वाशूरनोनुमोबहवःसूरचक्षसइतिप्रगाथामहीद्यौःपृथिवीचनस्तेहिद्यावापृथिवीविश्वशंभुवाविश्वस्य
देवीमृचयस्यजन्मनोनयारोषातिनग्रभदितिद्विपदाबृहस्पतेअतियदयोअर्हादितिपरिधानीयाप्रतिपदेपरिधानीयायाइ
त्याहावोबृहत्सामचेत्तस्ययोनिप्रगाथेषुद्वितीयातृतीयावानवाश्विनेनग्रहेणसपुरोळाशेनचरंतीमसोमासस्तिरोअन्हासं
स्तीव्रास्तिष्ठंतिपीतयेयुवभ्यां ॥ हविष्मतानासत्यारथेनयातमुपभूषतंपिबध्याइत्यनुवाक्याहोतायक्षदश्विनासोमानां
तिरोअन्हाणामितिप्रैषःप्रवामंधांसिमद्यान्यस्थुरुभापिबतमश्विनेतियाज्यैअध्यर्धामनवानंयद्येतस्यपुरोळाशस्यस्विष्ट
कृदाचरेयुःपुरोळाअग्नेपचतौग्नेवृधानआहुतिमितिसंयाज्यै ॥ ५ ॥ यदिपर्यायानभिव्युच्छेत्सर्वेभ्यएकंसंभरेयुःप्रथमा
द्धोताद्वितीयान्मैत्रावरुणोब्राह्मणाच्छंसीचोत्तमादच्छावाकोद्वौचेद्वौप्रथमाद्वाउत्तमादपिवासर्वेस्युःस्तोमनिर्हस्ताऊर्ध्वं
स्तोत्रियानुरूपेभ्यःप्रथमोत्तमांस्तुचांछंसंयुनिर्हासएवैकस्मिन्होतृवर्जमित्येकआश्विनायैकस्तोत्रियौग्नेविवस्वदुषसइति
तंपुरस्तादनुदैवतैस्वस्यच्छंदसोयथास्तुतंशंसैत्रीणिषष्टिशतान्याश्विनैविमतानांप्रसवसंनिपातैसंसवोनंतर्हितेषुनद्यावा
पर्वतेनवाप्येकैतर्हितेष्वपितथासतिसंस्वरादेवतावाहनात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयेपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैद्योजातएवेतिनि

केवल्येममाग्नेवर्चइतिवैश्वदेवसूक्तस्यापिवैतेष्वेवनिविदोदध्यादुद्धरेदितराणिस्थानंचैन्निविदोतिहरेन्माप्रगामेतिपुर
स्तात्सूक्तंशस्त्वान्यस्मिंस्तदैवतेदध्यात् ॥ ६ ॥ सोमातिरेकेस्तुतशस्त्रोपजनःप्रातःसवनेंस्तिसोमोअयंसुतोर्गौर्धयतिम
रुतामितिस्तोत्रियानुरूपौमहोऽइंद्रोयोजसातोदेवाअवंतुनइत्यैद्रीभिर्वैष्णवीभिश्चस्तोममतिशस्यैद्यायजैद्वैष्णव्यावै
द्रावैष्णव्येतिगाणगारिदैवतप्रधानत्वात्संवांकर्मणासमिषाहिनोमीतिमाध्यंदिनैवण्महोऽअसिसूर्योदुत्यइदंशंसंपुरिति
प्रगाथौस्तोत्रियानुरूपौमहोऽइंद्रोनुवद्विष्णोर्नुकंयाविश्वासांजनितारामतीनामितियाज्यातृतीयसवनउत्तरोत्तरांसंस्था
मुपेयुरातिरात्रादतिरात्राच्चैत्प्रतत्तेअद्यशिपिविष्टनामंप्रतद्विष्णुस्तवतेवीर्येणेतिस्तोत्रियानुरूपौमाध्यंदिनेनशेषेस्त्वेष
मित्थासमरणंशमीवतोरितिवायाज्या ॥ ७ ॥ ऋतेराजनिनष्टेदग्धेवापिदग्धानैसदोहविर्धानान्यनावृताक्रियैरन्ना
वृतावान्यंराजानमभिषुणुर्युरनधिगमेपूतीकान्फाल्गुनान्यन्यावाओषधयःपूतीकैःसहप्रायश्चित्तंवाहुत्वोत्तरमालभेत
सुत्यासूक्तमेवमन्येतप्रतिधुकप्रातःसवनेंशुतंमाध्यंदिनैदधितृतीयसवनेंश्रायंतीयंब्रह्मसामयदिफाल्गुनानिवारवंतीयं
यज्ञायज्ञीयस्यस्थानेश्रायंतीयमेकैकदक्षिणंयज्ञंसंस्थाप्योदवसायपुनर्यजेततस्मिन्पूर्वस्यदक्षिणांदद्यात्सोमाधिगमेप्र
कृत्या ॥ ८ ॥ दीक्षितानामुपतापैपरिहितेप्रातरनुवाकेनुपाकृतेवापुष्टिपतेपुष्टिश्चक्षुषेचक्षुःप्राणायप्राणंत्मानेत्मानैवाचे
वाचमस्मैपुनर्धेहिस्वाहेतिब्रह्माहुतिंहुत्वाशीतोष्णाअपःसमानीयैकविंशतिमासुग्रवान्कुशपिंजूलांश्चावधार्यताभिरद्भि

रवर्थकुर्वीतताभिरेनमाप्तावर्थेजीवानामस्थता ॥ इमममुंजीवयतजीविकानामस्थता ॥ इमममुंजीवयतसंजीवानाम
स्थता ॥ इमममुंसंजीवयतसंजीविकानामस्थता ॥ इमममुंसंजीवयतैतौषधिसूक्तेनचाप्ताव्यानुमृजैदुपांश्वंतर्यामौतेप्रा
णापानौपातामसाउपांशुसवनस्तेव्यानंपात्वसावैद्रवायवस्तेवाचंपात्वसौमैत्रावरुणस्तेचक्षुषीपात्वसावाश्विनस्तेश्रोत्रं
पात्वसावाग्रयणस्तेदक्षकृतूपात्वसाउक्थ्यस्तेगानिपात्वसौध्रुवस्तआयुःपात्वसावितितयथासनमनुपरिक्रमणैत्रातारमिंद्र
मवितारमिंद्रमितिताक्ष्यादिर्यद्यप्यन्यदैकाहिकाद्वैश्वदेवैस्वस्त्यात्रेयेनिविदं दध्यात्प्रकृत्यानिगदे ॥ ९ ॥ संस्थितेतीर्थेन
निर्हृत्यावभृथेप्रेतालंकारान्कुर्वतिकेशश्मश्रुलोमनखानिवापयंतिनलदेनानुलिंपांतिनलदमालांप्रतिमुंचंतिनिष्पुरीषमेके
कृत्वापृषदाज्यं पूरयंत्यहतस्यवाससःपाशतःपादमात्रमवच्छिद्यप्रोर्णुवंतिप्रत्यग्दशेनाविःपादमवच्छेदमस्यपुत्राअमाकु
र्वीरभ्रग्रीनस्यसमारोप्यदक्षिणतोबहिर्वेदिदहेयुराहार्येणानाहिताग्निपर्णीचंप्रत्येत्याहःसमापयेयुःप्रातरनभ्यासमनभि
हिंकृतानिश्चानुवचनाभिष्टवनसंस्तवनानिपुराग्रहग्रहणात्तीर्थेननिष्क्रम्यत्रिःप्रसव्यमायतनंपरीत्यपर्युपविशंतिपश्चा
द्धोतोत्तरोध्वयुस्तस्यपश्चाच्छंदोगाआयंगौःपृश्निरकमीदित्युपांशुस्तुवतेस्तुतैहोताप्रसव्यमायतनंपरिब्रजंस्तोत्रियमनु
ब्रजैदप्रणुवन्यामीश्वप्रेहिप्रेहिपथिभिःपूर्व्येभिरितिपंचानांतृतीयमुद्धरेन्मैनमग्रेविदहोमाभिश्चोचइतिषट्पूषात्वेतश्चा
वयतुपविद्वानितिचतस्रउपसर्पमातरंभूमिमेतामितिचतस्रःसोमएकेभ्यउरूणसावसुतृपाउदुंबलावितिचसमाप्यसंचि

त्यतीर्थेनप्रपाद्यथासनमासादयेयुर्भक्षेदुप्राणभक्षान्भक्षयित्वादक्षिणेमार्जालीयेनिनयेयुर्दक्षिणस्यावावेदिश्रोण्यांसप्त
दशमहर्भवतित्रिवृतःपवमानारथंतरपृष्टोमिष्टोमःसंस्थितेऽवभृथमेकेगमयंत्येतस्यैतदहरभिशब्दयंतौनिर्मथ्येनवाद
ग्ध्वानिस्वार्यसंवत्सरादेनमग्निष्टोमेनयाजयेयुर्नेदिष्ठिनवादीक्षयेयुरपिवोत्थानंगृहपताउक्तःस्तुतशस्त्रविकारएकाहेषुय
यजमानासनेशयीतसंस्थितेपायतीष्ववभृथंगमयेयुरित्यालेखनःपूर्वेणसदोदहेयुरित्याश्मरथ्यएषएवावभृथः ॥ १० ॥
अग्निष्टोमोत्यग्निष्टोमउक्थ्यःषोडशीवाजपेयोतिरात्रोसौर्यामइतिसंस्थास्तासांयामुपयंतितस्याअंतेयज्ञपुच्छमनुयाजाद्यु
कैपशुनाशंयुवाकादुत्तमस्त्वहसूक्तवाकप्रैषोवीवृधतेतिपुरोळाशदेवतांपशुदेवतामेकैयदिसवनीयस्यपशोःपशुपुरोळा
शंकुर्युरवीवृधेतांपुरोळाशैरित्येवब्रूयात्सवनीयैरेवैद्रोवर्धतेपशुपुरोळाशेनपशुदेवतोर्ध्वशंयुवाकाद्धारियोजनौपाःसोमम
स्तमिंद्रप्रयाहिधानासोमानामिंद्राद्विचपित्रचयुनज्मितेब्रह्मणाकेशिनाहरीइतीज्यानुवाक्येअंत्येवहस्सुतिष्ठासुकंमघ
वन्मापरागाअयंयज्ञोदेवयाअयंमियेधइतीतरेषुपरायाहिमघवन्नाचयाहीतिवानुवाक्यौत्तरवत्स्वहःस्वननुवषट्कृतेति
प्रैषंमैत्रावरुणआहेहमदएवमघवन्निंद्रतेश्वइत्येतेत्यतिरात्रेद्युत्यामितिचतस्यांतंश्रुत्वामीध्रःश्वःसुत्यांप्राहःश्वःसुत्यांवा
एषांब्राह्मणानांतामिंद्रायेंद्राग्निभ्यांप्रब्रवीमिमित्रावरुणाभ्यांवसुभ्योरुद्रेभ्यआदित्येभ्योविश्वेभ्योदेवेभ्योब्राह्मणेभ्यः
सौम्येभ्यःसोमपेभ्योब्रह्मन्वाचंयच्छेति ॥ ११ ॥ आहृतमुजेत्राद्रोणकलशमिळामिवप्रतिगृह्यौपहवमिष्टावेक्षेतहरिव

तस्तेहारियोजनस्यस्तुतस्तोमस्यशस्त्वोक्थस्यैष्टयजुषो योभक्षोगोसनिरश्वसनिस्तस्यतउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिप्राण
भक्षंभक्षयित्वाप्रतिप्रदायद्रोणकलशात्मानमाप्याय्ययथाप्रसृतंविनिःसृप्याग्नीध्रीयैविनिःसृसाहुतीजुह्वत्ययंपीतइंदु
रिंद्रमदेधादयंविप्रोवाषमर्चन्नियच्छन् ॥ अयंकस्यचिद्रुहतादभीकैसोमोराजानसखायंरिषेधात्स्वाहा ॥ इंदराधो
अग्निनादत्तमागाद्यशोभर्गःसहभोजोबलंच ॥ दीर्घायुत्वायशतशारदार्यंप्रतिगृभ्णामिमहतेवीर्यायस्वाहेत्याहवनीये
षट्षट्शकलान्यभ्यादधतिदेवकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ पितृकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ मनुष्यकृतस्यै
नसोवयजनमसिस्वाहा ॥ आत्मकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ एनसएनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ यद्वोदेवाश्चकृ
मजिह्वागुर्वितिचद्रोणकलशाद्धानागृहीत्वावेक्षेरन्नापूर्यास्थामापूरयतंप्रजयाचधनेनचेंद्रस्यकामदुधास्थकामान्मेधु
ङ्गध्वैप्रजांचपशूंश्चेत्यवप्रायांतःपरिधिदेशेनिवपेयुःप्रत्येत्यतीर्थदेशैपांपूर्णाश्चमसास्तान्सव्यावृतोव्रजंतिहरिततृणानि
विमृज्यप्रतिस्वंचमसेभ्यस्त्रिःप्रसव्यमुदकैरात्मनःपर्युक्षंतैदक्षिणैःपाणिभिरितरैर्वाप्रदक्षिणैस्वधापित्रेस्वधापितामहाय
स्वधाप्रपितामहायेत्युक्तेजीवमृतेभ्यःपाणींश्चमसेष्ववधायाम्पुधूतस्यदेवसोमतेमतिविदो नृभिःसुतस्यस्तुतस्तोमस्यश
स्त्वोक्थस्यैष्टयजुषो योभक्षोगोसनिरश्वसनिस्तस्यतउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिप्राणभक्षान्भक्षयित्वा माहंप्रजांपरासि
चमिंत्येतेनाभ्यात्मनिनीयाच्छायंयोमरुतःश्लोकएत्वित्येतयाभिमृशंतिदधिक्षाव्णो अकारिषमित्याग्नीध्रीयैदधिद्रप्सा

न्प्राश्यं सख्यानि विसृजंत उभाकवीयुवानासत्यादाधर्मणस्पती ॥ परिसत्यस्यधर्मणा विसख्यानि सृजामह इति ॥ १२ ॥
पत्नी संयाजैश्चरित्वावभृथं व्रजंति व्रजंतः सान्नो निधनमुभयं त्यवभृथेष्ट्यातिष्ठंतश्चरंति प्रयाजाद्यनुयाजांतांनास्यामिळा
न बहिष्मंतौ प्रयाजानुयाजावप्सु मंतौ गायत्रौ वारुणं हविर्वरते हेळोवरुण न मोभिरिति द्वे अग्नीवरुणौ स्विष्टकृदर्थे त्वं नो
अग्नेवरुणस्य विद्वानिति द्वे संस्थितायां पादानुदकांते वदधुर्नमोवरुणायाभिष्ठितौ वरुणस्य पाश इति तत आचामंति भक्ष
स्यावभृथोसिं भक्षितस्यावभृथोसिं भक्षं कृतस्यावभृथोसीति प्रोथ्य प्रथमेन प्रष्टीवंति प्रगिरंत्युत्तराभ्यां तत आचम्याप्लवंत
आपो अस्मान्मातरः शुंधयं त्विदमापः प्रवहंत सुमित्र्या न आप ओषधयः संत्वित्येतया वृताभ्युक्षेरन्नेवाप्यदीक्षिता उन्नेनैना
नुन्नयत्युन्नेतरुन्नोन्नयौन्नेतर्वस्वो अभ्युन्नयान इत्युन्नीयमाना जपंत्युद्वयंतमसस्परीत्युदेत्यंसमानमत ऊर्ध्वै हृदयश्लेना सं
स्थाजपात्संस्थाजपेनोपतिष्ठंतैयेयेपवृत्तकर्माणः ॥ १३ ॥ गार्हपत्य उदयनीययाचरंति सा प्रायणीययोक्ता पथ्यास्वस्ति
रिहोत्तमाज्यहविषां विपरीताश्च याज्यानुवाक्यास्ते चैव कुर्युर्यै प्रायणीयां प्रकृत्या संयाज्यै संस्थितायां मैत्रावरुण्यनूबंध्यां स
दस्येक उत्तरवेद्यामेकै हुतायां वपायां यद्येकादशिन्यग्रतः कृताग्नीषोमीयेण संचरेण व्रजित्वा गार्हपत्येत्वाष्ट्रेण पशुना चरंत्यं
जनादिपर्यग्निकृत्वौ त्सृजंत्यपुनरायनार्यदित्वध्वर्यव आज्येन समाप्नुयुस्तथैव होता कुर्यात्संप्रैषवदादेशान्पशुवन्निपाता
न्यद्यनूबन्धै पशुपुरोळाशमनुदेविकाहवींषिनिर्वपेयुर्धातानुमतीराकासिनीवालीकुहूः ॥ धाताददानुदाशुषैप्राची जीवा

श्रौतसू.

॥ ४६ ॥

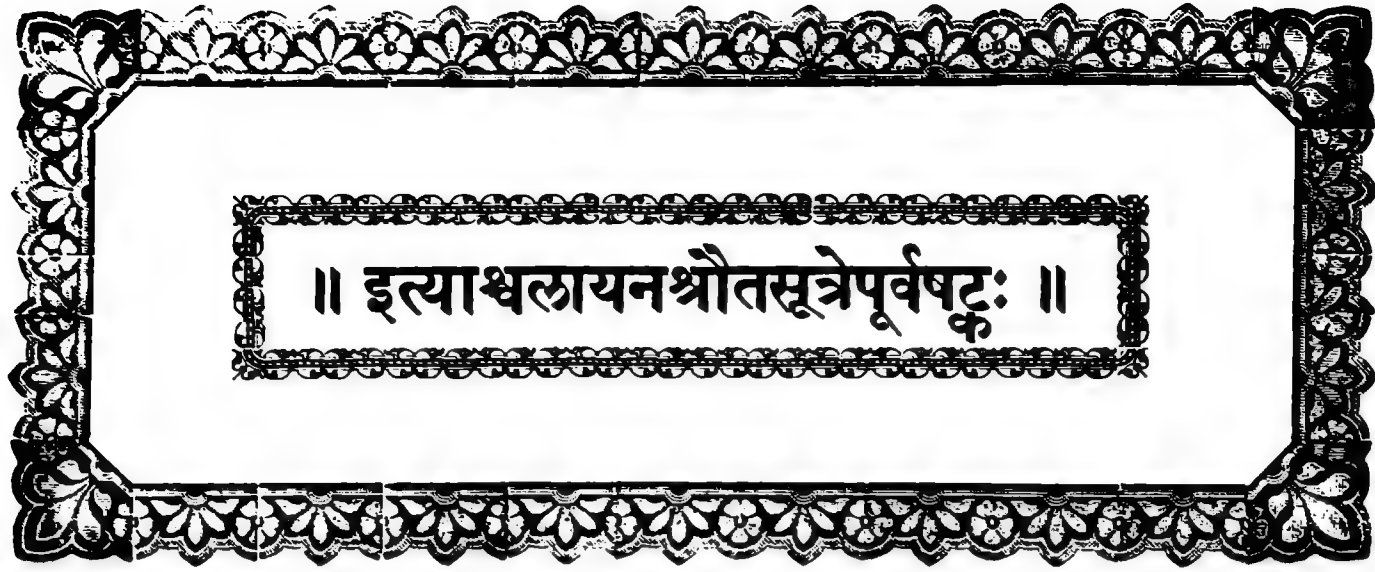
तुमक्षितां ॥ वयं देवस्य धीमहि सुमतिं वाजिनीवतः ॥ धाता प्रजानां मुतराय ईशं धाते दं विश्वं भुवनं जजान ॥ धाता कृ
ष्टीरनिमिषाभिषष्टै धात्र इन्द्र व्यंघृतवज्रुहो तेति देवीनां चेतसूर्योद्यौरुषागौः पृथिवीं सत्पुंभिर्न आगहीति द्वे आद्यां तनोषि
रश्मिभिरावहंती पोष्या वार्याणि न ता अवरिणुककाटो अश्रुतेन तान शंतिन दभाति तस्करौ बळित्थापर्वतानां दृष्ट्वा चिद्याव
नस्पतीन् पश्वलाभे पयस्यां मैत्रावरुण्य नूबं ध्यास्थानं आज्यभागप्रभृति वाजिनां त्रिकर्मिणो वाजिनं भक्षयेयुः सर्वे तु दीक्षिताः
सर्वे तु दीक्षितोत्थिताः पृथगग्नीन्त्समारोप्योदग्देवयजनान्मथित्वोदवसानीययायजंतैपौनराधेयिक्यविकृता विकृता ॥
॥ १४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषष्ठः संपूर्णः ॥

पूर्वष.

अ. ६

॥ ४६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ सत्राणामुक्तादीक्षोपसर्दएतेनाह्वासुत्यानिप्रातरनुवाकाद्युदवसानीयांतान्यंतानि
 पत्नीसंयाजांतानीतराणिद्रप्सप्राशनसरूयविसर्जनेत्वंत्यएवंध्रुवाःशस्त्राणामातानाःसूक्तान्येवसूक्तस्थानेष्वहीनेषुदैवते
 नव्यवस्थास्तृचाःप्रउगेसर्वाहर्गणेषुतायमानरूपाणांप्रथमादहःप्रवर्तेतैअभ्यासातिप्रैषावहउत्तमेशस्त्रेपरिधानीयायाउ
 त्तमेवचनउत्तमंचतुरक्षरैद्विरुक्त्वाप्रणुयाद्वितीयादिषुत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमितिताक्ष्यमग्नेनिष्केवल्यसूक्तानांजातवेद
 सेसुनवामसोममित्याग्निमारुतैजातवेदस्यानामारंभणीयाःपर्यासान्कद्वतोहरहःशस्यानीतिहोत्रकाद्वितीयादिष्वेवता
 निसर्वाणिसर्वत्रान्यत्राहउत्तमाद्वैकल्पिकान्यग्निष्टोमेहर्गणमध्यगतेग्निष्टोमायनेषुवान्यान्यभ्यासातिप्रैषाभ्यामितिकौ
 त्सोविकृतौतद्रुणभावान्नित्यानिहोतुरितिगौतमःसंघातादावनुप्रवृत्तत्वादच्युतशब्दत्वाच्चहोत्रकाणामपिगाणगारि
 नित्यत्वात्सत्रधर्मान्वयस्यप्रगाथतृचसूक्तागमैष्वैकाहिकंतावदुद्धरेत् ॥ १ ॥ चतुर्विंशेहोताजनिष्टेत्याज्यमानोमित्राव
 रुणामित्रंवयंहवामहेमित्रंहुवेपूतदक्षमयंवांमित्रावरुणापुरूरुणाचिद्भ्यास्तिप्रतिवांसूरउदितइतिषळहस्तोत्रियामैत्रावरु
 णस्यायाहिसुषुमाहितइंद्रमिद्राधिनोबृहदिंद्रेणसंहिदृक्षसंआदहस्वधामन्वित्येकाद्वेचैद्रोदधीचोअस्थभिरुत्तिष्ठन्नोज
 सासहभिंधिविश्वाअपद्विषइतिब्राह्मणाच्छंसिनइंद्राग्नीआगतंसुतमिंद्रेअग्नानमोबृहत्ताहुवेययोरिदमियंवामस्यमन्मन
 इंद्राग्नीयुवामिमेयज्ञस्यहिस्थक्रत्वित्येज्यच्छावाकस्यतेषांयस्मिन्स्तुवीरन्त्सःस्तोत्रियोयस्मिच्छुःसोनुरूपएकःस्तोत्रिये

वहः सुयोन्योनंतरः सोनुरूपोनचेत्सर्वोहर्णः षष्ठहोवैकाहिकस्तथासंत्येचोर्ध्वमनुरूपेभ्यः जुनीतीनोवरुणइंद्रवोवि
श्वतस्परित्यक्तोमआसुतेनरइत्यारंभणीयाः शस्त्वास्वान्तस्वान्परिशिष्टानावपेरंश्चतुर्विंशमहाव्रताभिजिद्विजिद्विषुव
त्सुसर्वस्तोमसर्वपृष्ठेषुचोर्ध्वमावापात्प्रतिवांसूरउदितैर्व्यंतरिक्षमतिरंच्छयावाश्वस्यसुन्वतइतितृचाः पर्यासाः सत्वेवमैत्रा
वरुणस्यषष्ठहः स्तोत्रियउत्तमः सपर्यासस्तदैवतमन्यपूर्वस्थानेकुर्वीतान्यत्रापिसंनिपातैनतृचंसूक्तंवा नंतर्हितमेकासने
द्विः शंसैन्महावालभिदं चेच्छंसैदूर्ध्वमनुरूपेभ्यः आरंभणीयाभ्योवा नाभाकांस्तृचानावपेरं न्गायत्रीकारं सक्षपः परिष्वज
इतिमैत्रावरुणोयः ककुभोनिधारयइतिवापूर्वीष्टद्रोपमातयइतिब्राह्मणाच्छंसीताहिमध्यंभराणामित्यच्छावाकः ॥ २ ॥
मरुत्वतीयेप्रेतुब्रह्मणस्पतिरुत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइतिब्राह्मणस्पत्यावावपतैपूर्वो नित्यादृहदिद्रायगायतनकिः सुदासोरथमि
तिमरुत्वतीयाऊर्ध्वनित्यात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयेपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैदेवंस्थितान्प्रगथान्पृष्ठ्याभिप्लवयोरन्वहंपुनः पु
नरावर्तयेयुरेकैकंब्राह्मणस्पत्यानामेवंमरुत्वतीयानांध्रुवइंद्रनिहवोधायाश्चबृहत्पृष्ठरथंतरंवातयोरक्रियमाणस्ययोनिं
शंसैद्वैरूपवैराजशाक्ररैवतानांचपृष्ठ्यस्तोत्रियायोन्योर्ध्वं चांस्तासांविधानमन्वहंताभ्यऊर्ध्वसामप्रगथानुकोरथंतरस्यो
भयंशृणवच्चनइतिबृहत्इंद्रत्रिधातुशरणंत्वमिंद्रप्रतूतिषुमोषुत्वावाघतश्चनेतिसद्विपदउपसमस्येद्विपदाभिद्रमिदेवतात
यइतीतरेषांपृष्ठ्यएवैकैकमन्वहंतदिदासेतिचपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैदुक्थपात्रं चमसांश्चांतरातिग्राह्यान्भक्षयंतिनिष्केवल्ये

नित्योभक्षजपः षोडशिपात्रेणभक्षिणः ॥ ३ ॥ होत्रकाणांकयानश्चित्रआभुवत्कयात्वंनऊत्यामाचिदन्यद्विशंसंतय
च्चिद्वित्वाजनाइमइतिस्तोत्रियानुरूपामैत्रावरुणस्यंतवोदस्ममृतीषहंतत्वायामिसुवीर्यमभिप्रवः सुराधसंप्रसुश्रुतंसुरा
धसंवयंघत्वासुतावंतः कईवेदसुतेसचाविश्वाः पृतनाअभिभूतरनरंतामिंद्रंजोहवीमियाइंद्रभुजआभरइत्येकाद्वेचंद्रोमदा
यवावृधेमदेमदेहिनोदिः सुरूपकृत्नुमूतयेशुष्मिंतमन्नऊतेश्रायंतइवसूर्यवण्महांसिसूर्योदुत्यद्दशतंवपुरुदुत्येमधुमत्त
मास्त्वमिंद्रप्रतूतिषुत्वमिंद्रयशाअसींद्रक्रतुंनआभरेंद्रग्येष्टनआभरात्वासहस्रमाशतंममत्वासूरउदितइतिब्राह्मणाच्छं
सिनस्तरोभिर्वोविदद्वसुंतरणिरित्तिषासतित्वामिदाह्योनरोवयमेनमिदाह्योयोराजाचर्षणीनांयः सत्राहाविचर्षणिः स्वा
दोरित्थाविषूवतइत्थाहिसोमइन्मदउभेयदिंद्रोदसींअवयत्त्वंशतक्रतो नकिष्टं कर्मणानं शन्नत्वाबृहंतोअद्रयंउभयंशृण
वच्चनआवृषस्वपुरुवसोकदाचनस्तरीरसिकदाचनप्रयुच्छंसितइंद्रभयामहैयथागौरोअपाकृतयदिंद्रप्रागपागुदग्यथा
गौरोअपाकृतमित्यच्छावाकस्यस्तोत्रियानुरूपानीयद्यनुरूपेस्तुवीरंस्तोत्रियोनुरूपऊर्ध्वंस्तोत्रियानुरूपेभ्यः कस्तमिंद्र
त्वावसुंकंनव्योअतसीनां ॥ कदून्वस्याकृतमितिकद्वंतः प्रगथाअपप्राचइंद्रविश्वाअमित्रान्ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनज्यु
रुंनोलोकमनुनेषिविद्वानितिकद्वन्आरंभणीयाऊर्ध्वमारंभणीयाभ्यः सद्योहजातइत्यहरहः शस्यंमैत्रावरुणोस्माइदुप्रत
वसैश्चासद्वहिरितीतरावहीनसूक्तैआसत्योयात्त्वित्यहीनसूक्तैद्वितीयंमैत्रावरुणउदुब्रह्माण्यभितष्टेवेतीतरावहरहः शस्यं

नूनंसातइत्यंतमुत्तमहीनसूक्तानिषळहस्तोत्रियानावपत्सूदुष्यदेवःसविताहिरण्ययेतितिस्रस्तेहिद्यावापृथिवीयज्ञस्य
वोरथ्यमिति वैश्वदेवंपृक्षस्यवृष्णोवृष्णेशर्धायज्ञेनवर्धतेत्याग्निमारुतंमग्निष्टोमइदमहरुकथ्योवा ॥ ४ ॥ अभिप्लवपृष्ठया
हानिरथंतरपृष्ठान्ययुजानिबृहत्पृष्ठानीतराणि तृतीयादिषुपृष्ठयस्यां न्वहं द्वितीयानि वैरूपवैराजशाकररैवतानितेषां यथा
स्थाने क्रियायां योनीः शंसैस्सर्वत्र चास्वयोनिभावेन्यत्राश्विनाद्यज्ञायज्ञीयस्यत्वक्रियमाणस्यापि सानुरूपां योनिं व्याहवं
शंसैर्दूर्ध्वमितरस्यानुरूपां द्रोत्रकाः परिशिष्टानावापानुद्धृत्य मित्रं वयं हवामहे मित्रं हुवे पूतदक्षमयं वा मित्रावरुणानो मित्रा
वरुणेति तृचाः प्रवो मित्रायेति चतुर्णां द्वितीयमुद्धरेत्प्रमित्रयोर्वरुणयोरिति षट्काव्येभिरदाभ्येति तिस्रो मित्रस्य चर्षणीधृ
तइति च तस्मै त्र्योयच्चिद्धि ते विशइति वारुणमेतस्य तृचमावपेतैमित्रावरुणो नित्यादधिकं स्तोमकारणात्पंचसप्तदशेन वै
कविंशैर्द्वादशचतुर्विंशैर्पंचदशत्रिणवैकविंशतिं त्रयस्त्रिंशैर्द्वात्रिंशतं चतुश्चत्वारिंशैर्षट्त्रिंशतमष्टाचत्वारिंशैरेकाल्पीय
सीवैकाहेष्वेकभूयसीर्वा नारं भणीयानपर्यासां अंत्या एकाहिकास्तृचाः पर्यासस्थानेषु ब्राह्मणाच्छंसिनः सुरूपकृद्भूमूतयइ
ति षट्सूक्तान्यावापउक्तोमैत्रावरुणेनेहेंद्राग्नींद्राग्नी आगतं ताहुवैययोरिदमिति नवैयं वामस्य मन्मनइत्येकादशयज्ञस्य हि
स्यइत्यच्छावाकस्यायात्विद्रोवसइति मरुत्वतीयमानइंद्रइति निष्केवल्यं प्रथमस्याभिप्लविकस्य मध्यं दिनइत्युक्ते शस्त्रे
प्रतीयादहीनसूक्तस्थाने एवात्वाभिंद्रयज्ञइंद्रः कथामहामिंद्रः पूर्भिद्य एकइद्यस्तिग्मशृंगइमामूष्विच्छंति त्वां शासद्वहि

रितिसंपाता एकैकस्य त्रयस्त्रयउक्तामरुत्वतीर्यैर्युजते मनइहेहवइति च तस्मै देवान्हुवइति वैश्वदेवं ॥ ५ ॥ द्वितीयस्य च
तुर्विंशेनाज्यं वायोयेते सहस्रिणइति द्वैतीत्राः सोमास आगहीत्येकोभादेवादि विस्पृशेति द्वैशुक्रस्याद्यगवाशिरइत्येकां यं वां
मित्रावरुणेति पंचतृचागार्त्समदंप्रउगमित्येतदा चक्षते विश्वानरस्य वस्पतिमिंद्रइत्सोमपा एकइति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनु
चरा विद्रसोमं यात ऊतिरवमेति मध्यं दिनो निष्केवल्यस्योत्तमे विपरीते भारद्वाजो होता चेत्प्रकृत्या चातुर्विंशिकं तृतीयसव
नं विश्वो देवस्य नेतुरित्येकां तत्सवितुर्वरेण्यमिति द्वै आविश्वदेवं सत्पतिमिति तु वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा वाज्यप्रउगै प्रति
पदनुचराश्चोभयोर्युग्मेष्वेवमभिप्लवे ॥ ६ ॥ तृतीयस्य त्र्ययमां योजात एवेति मध्यं दिनं स्तद्देवस्य घृतेन द्यावापृथिवीइति
तिस्रो नश्वो जातः परावतो यइति वैश्वदेवै वैश्वानराय धिषणां धारा वरामरुतं स्वमग्ने प्रथमोऽंगिरा इत्याग्निमारुतं चतुर्थ
स्यो ग्राजइति निष्केवल्यं हयाम्यग्निमस्य मेद्यावापृथिवीइति तिस्रस्तं मे अपइति वैश्वदेवै वैश्वानरं मनसेति तिस्रः प्रयेशुं
भंते जनस्य गोपा इत्याग्निमारुतं पंचमस्य कयाशुभां यस्तिग्मशृंगइति मध्यं दिनः कयाशुभीयस्य तु नवम्युत्तमान्यत्रापियत्र
निविद्धानस्याद्धृतवती भुवनानामभिश्चिरेन्द्रक्रभुभिर्वाजवद्भिरिति तृचौ कदु प्रियायेति वैश्वदेवै पृक्षस्यवृष्णोवृष्णेशर्धायं
नूचित्सहो जाइत्याग्निमारुतं षष्ठस्य सावित्राभवेतृतीयेन वैश्वानरीयं च कतरा पूर्वोपासान केति वैश्वदेवै प्रयज्यवइमं स्तोम
मित्याग्निमारुतमित्यभिप्लवः षळहस्तस्याग्निष्टोमावभितं उक्थ्यामध्यउक्थ्येषु स्तोत्रियानुरूपां मैत्रावरुणस्य ॥ ७ ॥ एह्युषु

|| 8 ||

ब्रवाणितं आग्निरगामिभारतः प्रबोवाजा अभिघवो अभिप्रयांसिवाहसा प्रमहिष्ठा यगायतं प्रसो अग्नेतवोतिभिर्गग्निबोधं तम
मेयं यज्ञमध्वर्ययजिष्ठं त्वाववृमहेयः समिधाय आहुत्याते अग्नइधीमह्युभे सुश्रं द्रसपिषइति द्वे एकाचाग्निं तमन्येयो वसुराते व
त्सो मनोयमं दाग्नेस्थूरं रयिं भरं प्रेष्वो अतिथिं श्रेष्ठं यविष्ठ भारतं भद्रो नो अग्निराहुतो यदीधृते भिराहुत आघाये अग्निमिधतं
इमा अभिप्रणोनुम इत्यथ ब्राह्मणाच्छंसिनो भ्रातृव्यो अनात्वं माते अमाजुरो यथैवाह्यसिवीरयुरेवाह्यस्य सूनृतां तं ते मदं गृ
णीमसितं स्वभिप्रगायतं वयमुत्त्वामपूर्व्यो न इदमिदं पुरं द्राय सामगायतं सखायऽ आशिषामहिं य एक इद्विदयते य इन्द्रसो
मपातमं एन्द्रनोगध्ये दुमध्वो मदिं तरं मेतो न्विन्द्रं स्तवामं सखायः स्तुहीं द्रव्यं श्ववं स्वं न इन्द्रा भरवयमुत्त्वामपूर्व्यो न इदमिदं पु
रायाहीम इंदव इति समाहार्यो नुरुपो भ्रातृव्यो अनात्वं माते अमाजुरो यथैत्यथाच्छावाकस्येंद्रं विश्वा अवीवृधं न्नुकथमिंद्रा
यशंस्यैश्रुधी हवंति रक्ष्या आश्रुकर्णश्रुधी हवं मसाविसोम इंद्रत इममिंद्रसुतं पिबंयदिंद्रं चित्रमेहनायस्ते साधिष्ठो वसें पुरां
भिंदुर्युवाकर्विर्वृषाह्यसिराधसैगायं तित्वागायत्रिणं आत्वा गिरो रथीरिवेति सूक्तानि कैकं शिष्टावपेरन् ॥ ८ ॥ स्तोमे
वर्धमान इमा उवां भृमयो मन्यमाना इति तिस्रं इन्द्राको वामिति सूक्तैश्रुष्टीवां यज्ञोयुवां नरापुनीषे वामिमानि वां भागधेयानी
त्येतस्य यथार्थं मैत्रावरुणो यस्तस्तं भयो अद्रिभिघ्नो दिव इति सूक्तै अस्ते वसुप्रतरं माया त्विन्द्रः स्वपतिं रिमां धियमिति ब्राह्म
णाच्छंसी विष्णोर्नुकमिति सूक्तै परोमात्रयेत्यच्छावाकः ॥ ९ ॥ पृष्ठयस्याभिप्लवेनोक्तै अहनी आघे आद्याभ्यां तृतीय

उत्तरण.
अ. १

11 8 11

[illegible]

मिति द्वितीया नेवमेव पंचमेहर्नियञ्चिद्वि सत्यसोमपा इत्येकैकमेवमेव षष्ठेहर्नीद्रायहिद्यौरसुरो अनन्ततयेवमेव ॥ ११ ॥
स्तोमेवर्धमानैकोअद्यनर्योवनेनवार्यआयाह्यर्वाडित्यष्टर्चान्यावपेरंभुपरिष्ठात्पारुच्छेपीनतैरप्यनतिशस्तऐंद्राणित्रैष्टु
भान्यमरुच्छब्दान्यावपेरंभ्रत्वेतान्यनोप्यातिशंसर्नमेकयाद्वाभ्यांवाप्रातःसवनैपरिमिताभिरुत्तरयोःसवनयोःपंचम
स्यैममूषुवोअतिथिमुषर्बुधमिति नवाज्यमानोयज्ञंदिविस्पृशमिति द्वेआनोवायोमहेतनइत्येकारथेनपृथुपाजसाबहवःसू
रचक्षसइमाउवांदि विष्टयःपिबासुतस्यरसिनोदेवंदेवंवोवसेंदेवंदेवंबृहदुगायिषेवचइतिबार्हतंप्रउगं प्रगाथानेकेद्वितीयो
त्तमवर्जयत्पांचजन्ययाविशेंद्रइत्सोमपाएकइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराववितासीत्थाहोंद्रपिबतुभ्यमितिमरुत्वती
यैशाकरंचेत्पृष्ठमहानाभ्यःस्तोत्रियंस्ताअध्यर्धकारै नवप्रकृत्यातिस्त्रोभवंतिताभिःपुरीषपदान्युपसंतनुयात्पंचाक्षरशःपू
र्वाणिपंचसर्वाणिवायथानिशांतयोनिस्थानेतुयथानिशांतसपुरीषपदाउत्तमेनसंतानःस्वादोरित्थाविषूवतंडउपनोहरि
भिःसुतमिंद्रंविश्वाअवीवृधन्निर्तित्रयस्तृचाअनुरूपःप्रेदंब्रह्मंद्रोमदायसत्रामदासइतिनिष्केवल्यंपांक्तेपूर्वेसूक्तेमरुत्वती
यैपांकेनिष्केवल्यैआद्येतुत्रिष्टुबुत्तमेतयोरवसानोशतक्रतौसमप्सुजिदितिमरुत्वतीयैशचीपतेनेद्येतिनिष्केवल्येनिष्केव
ल्ये ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ३०१म् ॥ षष्ठस्य प्रातः सवने प्रस्थितया ज्यानां पुरस्तादन्याः कृत्वोभाभ्यामनवानंतो यजंति वृषभिर्द्रवृषपाणास
इंदवं सुषुमायातमद्रिभिर्वनोति हि सुन्वन्ध्यं परीणसो मोषुवो अस्मदभितानि पौंस्थ्योषूणो अग्ने शृणु हित्व मीळितो ग्निहोता
रं मन्ये दास्व तं दध्यहमे जनुषं पूर्वो अंगिरा इत्येवमेव माध्यंदिने ध्यर्धा तु तत्रानवानं पिबासो ममिद्र सुवानमद्रिभिर्निद्राय
हि घौरसुरो अनस्रते तिष्ठतु परिष्टात् चक्रतु या जानां प्रैषमृते सौयजं मृचं चानवानमुक्तं ऋगंतैरसौयजेति प्रेष्ये देवमेव यजं
ति तुभ्यं हिन्वानो वसिष्ठगा अपइति द्वादशां यं जायतमनुषो धरीमणीत्याज्यं मे केन द्वाभ्यां च विग्रहं स्त्रिभिरवसानं चतुर्भिः
प्रणवो यत्रार्धं च शः पारुच्छेप्यं स्तीर्णं बर्हि रिति तृचौ सुषुमायातमद्रिभिर्युवांस्तो मे भिदेव यंतो अश्विना वर्मह इंद्रवृषभिर्द्रास्तु
श्रौषळोषूणोऽग्ने शृणु हित्व मीळितो ये देवासो दिव्ये कादशस्थे यमददाद्रभसमृणच्युतमिति प्रउगं द्वे चैकाचपंचम एकपा
तिन्यउपोत्तमउत्तमेन्वृचमभ्यासा अष्टाक्षरानवासपूव्यो महानात्रय इंद्रस्य सोमा इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरां यत्वं रथ
मिंद्रस्यो वृषेद्रमरुत्व इति तिस्र इति मरुत्वतीयं मे केना प्रेवसाय द्वाभ्यां प्रणुयाद्वाभ्यामवसाय द्वाभ्यां प्रणुयाद्यत्र पच्छः पारु
च्छेप्यो रैवतं चेत्पृष्ठरेवतीर्नः सधमादेरैवा इंद्रेवतः स्तोतेति स्तोत्रियानुरूपं वेद्रयाह्युपनः प्रधानवस्याभूरेक इति निष्केवल्यं म
भित्यं देवं सवितारमोष्योरित्येका तत्सवितुर्वरेण्यमिति द्वे दोषो आगाद्दृहद्वार्यद्युमद्वे ह्यार्थवण ॥ स्तुहि देवं सवितारं ॥
तमुष्टुह्यंतः सिंभुसूनुं सत्यस्य युवानं ॥ अद्रोघवाचं सुशेवं ॥ सधानो देवः सवितारं साविषद्वसुपतिः ॥ उभे सुक्षिती सुधा

तुरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा उद्धृत्य चोत्तमं सूक्तं त्रीणां दमित्थारौ द्रमिति प्रागुपोत्तमायायेयज्ञेनेत्यावपतेतस्यार्धं च
शः प्रागुत्तमाया ऊर्ध्वं चतुर्थ्याः शिष्टे शस्त्वास्वस्तिनो मिमीतामश्विना भग इति तृच इति वैश्वदेवं ॥ १ ॥ होत्रकाणां द्विप
दास्विहो कथ्येषु स्तुवतेत ऊर्ध्वमनुरूपेभ्यो विकृतानि शिल्पानि शंसेयुर्मैत्रावरुणस्याग्नेत्वं नो अंतमौग्ने भवसुषमिधासमिद्धं इ
ति स्तोत्रियानुरूपं वथवालखिल्याविहरेत्तदुक्तं षोडशिनो सूक्तानां प्रथमद्वितीये पच्छं स्तृतीयचतुर्थे अर्धं च शं ऋकशः पंचम
षष्ठे व्यतिमर्शं वा विहरेत्पूर्वस्य प्रथमामुत्तरस्य द्वितीयया उत्तरस्य प्रथमां पूर्वस्य द्वितीयया तयोर्नार्चं प्रथमद्वितीयाभ्यां पा
दाभ्यामवस्येत्प्रथमद्वितीयाभ्यां प्रणुयात्तृतीयोत्तमाभ्यामवस्येत्तृतीयोत्तमाभ्यां प्रणुयादेवं व्यतिमर्शमर्धं च श उत्तरे एवं
व्यतिमर्शमृकश उत्तरे विपरिहरेदेवोत्तमे सूक्ते गायत्रे सर्वत्रै मानिवां भागधेयानीति प्रागुत्तमाया आहूय दूरोहणरोहैंद्रसः शु
चिषदिति पच्छोर्धं च शं स्त्रिपद्याचतुर्थमनवानमुक्त्वा प्रणुत्यावस्येत्पुनस्त्रिपद्यार्धं च शः पच्छ एव सप्तममेतद्दूरोहणमावांरा
जानाविति नित्यमैकाहिकमिति नुहौडिना वथमहावालभिते तान्येव षट्सूक्तानि व्यतिमर्शं पच्छो विहरेद्व्यतिमर्शमर्धं च
शो व्यतिमर्शमृकशः प्रगाथां तेषु चानुपसंतानं ऋगावानमेकपदाः शंसैर्दिद्रो विश्वस्य गोपतिरिंद्रो विश्वस्य भूपतिरिंद्रो विश्व
स्य चेतर्तीद्रो विश्वस्य राजतीति चतस्र एकामहाव्रतादाहरैत्रयो विंशतिमष्टाक्षरान्पादान् महानास्त्रीभ्यः सपुरीषाभ्यः षोड
शिनोक्तः प्रतिगरो न्यत्रैकपदाभ्यो वकृष्यैकपदाविहरेत्तुर्थं शंसैत्समानमन्यत् ॥ २ ॥ ब्राह्मणाच्छंसिर्इमानुं भुवना

सप्रगाथानि सर्वपृष्ठेषु पृष्ठानि पृष्ठे संस्था अग्निष्टोमः प्रथमं बोळशी चतुर्थं मुक्क्या इतर इति पृष्ठयः प्रत्यक्षपृष्ठोन्यैः परोक्षपृष्ठेण तैर्वापसृष्टैर्वैरूपादीनामभावे पृष्ठयः स्तोमः पवमानभावे आपर्क्यपृष्ठस्तनूपृष्ठयो होतुश्चेच्छेद्यतनौ धसे ॥ ४ ॥ अभिजिह्वहृत्पृष्ठ उभयसामायद्यपिरथंतरं यज्ञायज्ञीयस्य स्थाने पिबवांस्त्विह सामप्रगाथः पिबासो मंतमुष्टुहीति मध्यं दिनं स्तयोरैकाहिके पुरस्तादन्ये वा शंसेयुरेते एवेति गौतमः सप्तदशत्वात्पृष्ठस्य यावत्प्रायावत्यः कुशानां नवतोदशतो वा निष्के वल्ये तावत्तिसूक्तं मध्यं दिनाः स्युरिति महान्यायो मरुत्वतीयस्योत्तमे विपरीतै चातुर्विंशिकं तृतीयसवनं मभिप्लवत्र्यहः पूर्वस्वरसामानः स्वराणित्विह पृष्ठानि तेषां स्तोत्रियायज्ञायथा अपूर्व्यं मत्स्यपायिते महं एमेनं प्रत्येतने त्याद्यो वा सर्वेषां वयं धत्वा सुतावं त इति तिस्रो बृहत्यो यस्ते साधिष्टो वस इति षडनुष्टुभ इत्यनुरूपाः स्तोत्रियै यथायुक्ता बृहती तथा नुरूपे स्थायी न्येतानियथा बृहद्रथंतरे ॥ ५ ॥ विषुवादिवाकीर्त्यं उदिते प्रातरनुवाकः पृथुपाजा अमर्त्य इति षड्धाप्याः सामिधेनीनां सौर्यैः सवनीयस्योपालंभ्यः सोमापौष्णो वा समुद्रादूर्मिरित्याज्यं त्यं सुमेषं कया शुभेति च मरुत्वतीयं महादिवाकीर्त्यं पृष्ठं विभ्राड्बृहत्पिबतु सोम्यं मधु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इति स्तोत्रियानुरूपा यदिव बृहद्रथंतरे पवमानयोः कुर्युर्धो नी एनयोः शंसे द्रथंतरस्य पूर्वाभाद्ये भवतौ न्याभिरपि संनिपात उत्तमस्त्विह सामप्रगाथो नृणामुत्वा नृतमंगीभि रूक्थै रिति तिस्रो यस्तिग्म शृंगो भित्यं मेषमिन्द्रस्य नुवीर्याणीत्येतस्मिन् नैद्री निविदं शस्त्वा शंसे देवो चराणि षट् दिवश्चिदस्य सुत इत्त्वमेष प्रपूर्वं वृषामदः प्रमं हिष्ठाय

त्यमूष्बितीह ताक्ष्यं मंततस्तस्यैकाशस्त्वा द्वयदूरोहणं रोहेदिति निष्के वल्यं विकर्णं चेद्ब्रह्मसामोर्ध्वमनुरूपांस्तं वोदस्मृतीष हंमभिप्रवः सुराधसमिति ब्राह्मणाच्छंसीदयैतनौ धसयोर्यो नी शंसे त्रौ धसस्य पूर्वा दयैतस्योत्तरा मेतद्धोत्रकाणां यो निस्थानं यच्च प्रगाथ आह्वानं मेताभ्यस्तत्पंचाहावपरिमितत्वा दुत्तमेनाभिप्लविकेनोक्तं तृतीयसवनं मैकाहिकौ तु प्रतिपदनुचरौ भासंचयज्ञायज्ञीयस्य स्थाने पृष्ठस्य वृष्णोऽअरुषस्य नू स ह इति स्तोत्रियानुरूपा मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या मूर्धा दिवो नाभिरग्निः पृथिव्या इति वा न्यासुचे देवं लिंगास्वतो नुरूपा आवृत्ताः स्वरसामानः ॥ ६ ॥ विश्वजितोऽग्निं नर इत्याज्यं चतुर्विंशेन मध्यं दिनं वैराजंतु पृष्ठसंन्युं खंबृहत्तथो निं प्राग्वै रूपयो न्या होत्रकाणां पृष्ठानि शाक्करवै रूपरैव तानि ते यो नीः शंसे तं वामदेव्यस्य मैत्रावरुण उक्थे ब्राह्मणाच्छंसिनः काले यस्याच्छावाक एकाहिकौ स्तोत्रिया वेतयोर्यो नीता अंतरेण कद्रुतश्चैतेषामेव पृष्ठानां सामप्रगाथान्सत्रामदा सो योजात एवाभूरेक इति सामसूक्तानि पुरस्तात्सूक्तानां मुक्तं तृतीयसवनं मुत्तमेन पृष्ठयहैकाहिकौ तु प्रतिपदनुचरौ बृहच्चेदग्निष्टोमसामत्वमग्रे यज्ञाना मिति स्तोत्रियानुरूपा वितिनवरात्रः सर्वेऽग्निष्टोमा उक्थ्यानेकं स्वरसामो द्वितीयमाभिप्लविकं गौरायुरुत्तरं त्र्यहः पूर्वस्मा त्र्यहात्सवनं शोयथांतरं गौरायुरुत्तरात् षडहः पूर्वस्मा त्र्यहः पुनरुदोमान् त्वत्रस्था यिवै रूपं तृतीयं प्रथमस्य छांदोमिकस्य द्विषूक्तो मध्यं दिनं वैषुवते निविद्वाने पूर्वे च द्वितीयस्य शंसामहं महश्चित्त्वमिन्द्र पिबासो मम भित्तमस्य द्यावा पृथिवी महं इंद्रो नृवदिति म

रुत्वतीयमपूर्वापुरुतमानिंतांसुतेकीर्तित्वमहांद्रयोहदिवश्चिदस्यत्वंमहांद्रतुभ्यमितिनिष्केवल्यंतृतीयस्येंद्रस्वाहा
गायत्सामंतिष्ठाहरीप्रमंदिनइमाउत्वेतिमरुत्वतीयसंचत्वेजगुमुरितिसूक्तैआसत्योयात्वहंभुवंतत्तइंद्रियमितिनिष्केव
ल्यमायाहिवनसेमानुकंबभ्रुरेकइतिद्विपदासूक्तानिपुरस्ताद्वैश्वदेवसूक्तानामितिनुसमूहः ॥ ७ ॥ व्यूहश्चेत्पृष्ठयस्यो
त्तरेऽयहैमध्यंदिनेषुगायत्रांस्तृचानुपसंशस्यतेषुनिविदोदध्यादिमनुमायिनंहुवैत्यमुवःसत्रासाहंमरुत्वांइंद्रमीदृस्तमिंद्रं
वाजयामस्ययंहयेनवाइदमुपनोहरिभिःसुतमितित्रैष्टुभान्येषांतृतीयसवनानिचतुर्थेहन्यादेवोयातुप्रद्यावेतिवासिष्टंप्र
क्रभुभ्यःप्रशुकैत्वितिवैश्वदेवैवैश्वानरस्यसुमतौकईव्यक्ताअग्निंरइत्याग्निमारुतमष्टादशोत्तमेविराजोद्विपदाएकादश
मारुतएकविंशतिवैश्वदेवसूक्तेपंचमस्योदुष्यदेवःसवितादमूनाइतितिस्रोमहीद्यावापृथिवीइहज्येष्ठेइतिचतस्रक्रभुर्वि
भ्वास्तुषेजमितिवैश्वदेवहविष्पांतंवपुर्नुतदग्निहोतागृहपतिःसराजोर्तितिस्रइत्याग्निमारुतमुत्तमावैश्वदेवसूक्तैसाध्या
सोत्तमाजातवेदस्यैसर्वत्राध्यासानुपसमस्यप्रणुयात्पृष्ठस्योदुष्यदेवइतिगार्त्समदैकिमुश्रेष्ठउपनोवाजाइतित्रयोदशार्भ
वैचतस्रश्चवैश्वदेवसूक्तैतृचमंत्यमुद्धरेदितिवैश्वदेवमहश्चकृष्णमध्वोवोनामसप्रत्नथेत्याग्निमारुतमितिपृष्ठयः ॥ ८ ॥
अथछंदोमाःसमुद्रादूर्मिरित्याज्यमावायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिदाश्वासमच्छानोनियुद्भिःशतिनीभिरध्वरंप्र
सोताजीरोअध्वरेष्वस्थाद्येवायवइंद्रमादनासोयावांशतंनियुतोयाःसहस्रमित्येकपातिन्यःप्रयद्वांमित्रावरुणास्पूर्धन्ना

गोमतानासत्यारथेनानोदेवशवसायाहिशुग्मिन्प्रवोयज्ञेषुदेवयंतोअर्चन्प्रक्षोदसाधायसासस्रएषेतिप्रउगंमाध्यंदिनेसू
क्तेविपरिहृत्यैतरयोर्निविदोदध्यादेवमुत्तरयोश्चतुर्थपंचमैअभित्वादेवसवितःप्रेतांयज्ञस्यशंभुवायंदेवायजन्मनइतितृ
चाएभिरग्नेदुवइतिवैश्वदेवैनित्यानिद्विपदासूक्तानिवैश्वानरोअजीजनदित्येकासविश्वंप्रतिचारूपहंतूनुत्सृजतेवशी ॥
यज्ञस्यवयउत्तिरन् ॥ वृषापावकदीदिह्यग्नेवैश्वानरद्युमत् ॥ जमदग्निभिराहुतः ॥ प्रयद्वस्त्रिष्टुभंदूतंवइत्याग्निमा
रुतं ॥ ९ ॥ द्वितीयस्याग्निवोदेवमित्याज्यंकुविदंगनमसायेवृधासःपीवोअन्नारयिवृधःसुमेधाउच्छन्नपसःसुदिनाअरि
प्राइत्येकपातिन्यउशंतादूतानदभायगोपायावत्तरस्तन्वोयावदोजइत्येकाद्वेचंप्रतिवांसूरऽउदितेसूक्तैर्धेनुःप्रत्नस्यकाम्यं
दुहानाब्रह्माणइंद्रोपयाहिविद्वानूध्वोऽअग्निःसुमतिंवस्वोअश्रेदुतस्यानःसरस्वतीजुषाणेतिप्रउगंहिरण्यपाणिमृतयइति
चतस्रोमहीद्यौःपृथिवीचनोयुवानापितरापुनरितितृचौदेवानामिदवइतिवैश्वदेवमृतावानंवैश्वानरमृतस्यज्योतिषस्प
तिं ॥ अजस्रंघर्ममीमहे ॥ दिविपृष्ठोअरोचताग्निवैश्वानरोमहान् ॥ ज्योतिषाबाधतेतमः ॥ अग्निःप्रत्नेषुधामसुंकामो
भूतस्यभव्यस्य ॥ सस्त्राळेकोविराजति ॥ क्रीळंवःशर्धोग्नेमृळेत्याग्निमारुतं ॥ १० ॥ तृतीयस्यागन्ममहेत्याज्यंप्रवी
रयाथुचयोदद्विरेतैतेसत्येनमनसादीध्यानादिविक्षयंतारजसःपृथिव्यामाविश्ववाराश्विनागतनोयंसोमइंद्रतुभ्यंसुन्वं
आतुप्रब्रह्माणोअंगिरसोनक्षंतसरस्वतीदेवयंतोहवंतआनोदिवोबृहतःपर्वतादासरस्वत्यभिनोनेषिवस्यइतिप्रउगमेक

पातिन्यउत्तमोदोषोआगात्प्रवांमहिद्यवीअभीतितृचाविंद्रइषेददातुनस्तेनोरत्नानिधत्तनेत्येकाद्वेचयेत्रिंशतीतिवैश्वदेवं
वैश्वानरोनऊतयआप्रयातुपरावतः ॥ अग्निर्नःसुष्टुतीरुप ॥ वैश्वानरोनआगमदिमंयज्ञंसजरूप ॥ अग्निरुक्थेनवा
हसा ॥ वैश्वानरोअंगिरोभ्यःस्तोमउक्थंचचाकनत् ॥ ऐषुद्युमंस्वर्यमत् ॥ मरुतोयस्यहिप्राग्नयेवाचमित्याग्निमारुतं
॥ ११ ॥ दशमेहन्यनुष्टुभांस्थानेग्निरुदीधितिभिररण्योरितिचमाग्रेयेकताउषाअपस्वसुस्तमइतिपच्छोद्विपदांत्रि
रुषस्यआशुध्यायातमश्विनास्वश्वेतिचमाश्विनेकतौस्तोकसूक्तस्यद्वितीयतृतीययोःस्थानेग्रेघृतस्यधीतिभिर्भुभेसुश्रंद्र
सर्पिषइत्येतैइदमापःप्रवहतेत्येतस्याःस्थानआपोअस्मान्मातरःशुंधयंत्वित्यच्छावोअग्निमवसेप्रत्यस्माइतिचयोःस्थाने
च्छानःशीरशोचिषंप्रतिश्रुतायवोधृषदितिचवावच्छावाकःपरित्वाग्रेपुरंवयमित्येतस्याःस्थानेग्रेहंसिन्यत्रिणमित्युत्तिष्ठ
तावपश्यतेत्येतस्याःस्थानउत्तिष्ठन्नोजसासहेत्युरुविण्णोविक्रमस्वेतिघृतयाज्यास्थानेभवामित्रोनशेव्योघृतासुतिरित्य
हरहश्चाहर्गणेषुयत्रैतदहःस्यात्सिनीवाल्याअभ्यस्येदित्येकेनास्मिन्नहनिकेनचित्कस्यचिद्विवाच्यमविवाक्यमित्येतदा
चक्षतेसंशयेबहिर्वेदिस्वाध्यायप्रयोगौतवेदीत्येकेनव्यजनेनोपहितेनवार्थःप्रत्यसित्वाप्रायश्चित्तंजुहुयुरग्रेतमद्याश्वन
स्तोमैरित्याज्यंपंचाक्षरेणविग्रहोदशाक्षरेणवात्वारथंयथोतयइत्येतस्याःस्थानेत्रिकहुकेषुमहिषोयवाशिरमितिसखाय
आशिषामहीतिसिजउष्णिहौमरुत्वाँइंद्रेतिमरुत्वतीयंकयानश्चित्रआभुवदित्येतासुरथंतरं पृष्ठंतस्ययोनिंशंसैद्वहत्श्रगा

णगारिर्दशरात्रेयुग्मान्वयत्वात्ताक्ष्येणैकपदाउपसंशस्यक्रगावानमेकपदाःशंसैदिंद्रोविश्वस्यगोपतिरितिचतस्रऽउत्तम
योपसंतानोयइंद्रसोमपातमइतिषल्लुष्णिहोयुध्मस्यतइतिनिष्केवल्यंतत्सवितुर्वृणीमहइत्येतस्याःस्थानेभित्यंदेवंसवि
तारमोण्योरित्यृभुक्षणइत्यार्भवपश्वानतायुमितिद्वैपदंसमिद्धमग्निसमिधागिरागृणइतिचश्चद्विप्रतीकंजातवेदस्यंचतु
र्थेनव्यूहस्येतराणिसूक्तानिवाग्मदेव्यमग्निष्टोमसामाग्निरुदीधितिभिररण्योरितिस्तोत्रियानुरूपावग्निष्टोमइदमहरू
ध्वंपत्नीसंयाजेभ्यः ॥ १२ ॥ गार्हपत्येजुहुतीहरमेहरमध्वमिहधृतिरिहस्वधृतिरग्रेवाद्स्वाहावाळित्याग्नीध्रीयउप
सृजंधरुणमातरंधरुणोधयन् । रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासुदीधरत्वाहेतिसदःप्रसृग्यमानसेनस्तुवतैयहिस्तुतंमन्येता
ध्वर्यवित्याह्वयितहोहोतरितीतरंआयंगौःपृश्निरक्रमीदित्युपांशुतिस्रःपराचीःशस्त्वाव्याख्यास्वरेणचतुर्होद्व्याचक्षी
तदेवावाअध्वर्योप्रजापतिगृहपतयःसत्रमासतोहोतस्तथाहोतरित्यध्वर्युःप्रतिगृणात्यवसितेवसितेदशसुपदेषुतेषांचि
त्तिःस्रुगासी३त् । चित्तमाज्यमासी३त् । वाग्वेदिरासी३त् । आधीतंबाहिरासी३त् ॥ केतोअग्निरासी३त् । विज्ञा
तमग्नीदासी३त् । प्राणोहविरासी३त् । सामाध्वर्युरासी३त् । वाचस्पतिर्होतासी३त् । मनउपवक्तासी३त् ।
तेवाएतंग्रहमगृहृत । वाचस्पतेविधेनामन् । विधेमतेनाम । विधेस्त्वमस्माकंनान्नाद्यांगच्छ । यांदेवाःप्रजा
पतिगृहपतयःक्रद्धिमराभुवस्तामृद्धिरात्स्यामइत्यपत्रजत्यध्वर्युरथप्रजापतेस्तनूरितरउपांश्वनुद्रवतिब्रह्मोद्यंचान्नादाचा

अपस्वीचंभद्राचकल्याणीचानिलयाचापभयाचानासाचानाप्याचानाधृष्याचाप्रतिधृष्याचापूर्वाचाभ्रातृव्याचेतित
न्वोभिर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोस्यलोकस्यगृहपतिर्वायुर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोतरिक्षलोकस्यगृहपतिरसौवैगृहपति
योसौतपत्येषपतिर्ऋतवोगृहाः ॥ येषांवैगृहपतिर्देवंविद्वान्गृहपतिर्भवतिराभोतिसगृहपतीराभ्रुवंतितेयजमानाः ॥
येषांवाअपहतपाप्मानंदेवंविद्वान्गृहपतिर्भवत्यपसगृहपतिःपाप्मानंहतेपतेयजमानाः पाप्मानंभ्रतेध्वर्योअरात्स्मेत्युच्चै
रेषायाज्यैषवषट्कारौनानुवषट्कारौत्युक्तंवषट्कारानुमंत्रणंमरात्महोतरित्यध्वर्युःप्रत्याहमनसाध्वर्युर्ग्रहंगृहीत्वामनसा
भक्षमाहरतिमानसेषुभक्षेषुमनसोपह्वानभक्षणेमनसात्मानमाप्याय्यौदुंबरींसमन्वारभ्यवाचंयच्छत्यानक्षत्रदर्शनात्त
त्रानधरान्पाणींश्चिकीर्षेरन्द्श्यमानेष्वध्वर्युमुखाःसमन्वारब्धाःसर्पत्यातीर्थदेशाद्युवंतमिंद्रापर्वतापुरोयुधेतिजपंतो
ध्वर्युपथेनेत्येकैदक्षिणस्यहविर्धानस्याधोक्षेणेत्येकैप्राप्यवरान्त्ववाचं विसृजंतैयदिहोनमकर्मयदित्यरीरिचाम । प्रजा
पतितत्पितरमप्येतित्यथवाचंनिहवंतैवागैतुवागुपैतुवागुपैतुवागित्युत्तरदेशेसुब्रह्मण्यांत्रिराह्वयवाचं विसृजंतैनित्य
स्त्विहवाग्विसर्गएतावत्सात्रंहोतृकर्मन्यत्रमहाव्रतात्तदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ अतिरात्रश्चतुर्विंशंषष्ठहावभिजित्स्व
राः ॥ विषुवान्विभजिच्चैवच्छंदोमादशमव्रतं ॥ प्रायणीयश्चतुर्विंशंषष्ठयोभिप्लवएवच ॥ अभिजित्स्वरसामानोविषु
वान्विभजित्था ॥ छंदोमादशमंचाहउत्तमंतुमहाव्रतं ॥ अग्नीनैकाहःसत्राणांप्रकृतिःसमुदाह्रियते ॥ यद्यन्यधीयतेपू

र्वधीयतैतंप्रतिग्रामंत्यहानिपंचविंशतियैर्वैसंवत्सरोमितः ॥ एतेषामेवप्रभवस्त्रीणिषष्टिशतानियदितितद्येकेचनछंदो
ग्येवाध्वर्यवेवाहोत्रामर्शाःसमाम्नातानतान्कुर्यादकृत्स्नत्वाद्भौत्रस्यंछंदोगप्रत्ययंस्तोमःस्तोत्रियःपृष्ठसंस्थेत्यध्वर्युप्रत्ययं
तुव्याख्यानांकामकालदेशदक्षिणानांदीक्षोपसंप्रसवसंस्थोत्थानानामेतावत्त्वंहविषामुच्चैरुपांशुतायांहविषांचानुपूर्व्यं
मेतेभ्यएवाहोभ्योहीनैकाहान्पश्चात्तरान्व्याख्यास्यामः ॥ १३ ॥ एतद्विदं ब्रह्मचारिणमनिराकृतिनैसंवत्सरावमंचा
रयित्वाव्रतमनुयुज्यानुक्रोशनेप्रब्रूयादुत्तरमहर्महानाश्रीरग्रउदगयनेपूर्वपक्षेओष्यन्बहिर्ग्रामात्स्थालीपाकंतिलमिश्रं
श्रपयित्वाचार्यायवेदयीतंविदितेव्रतसंशयानृष्टालघुमात्राच्चेदापत्कारितास्युरन्वारब्धेजुहुयादग्नावग्निश्चरतिप्रविष्टं
ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषः ॥ तस्मैजुहोमिहविषाघृतेनमादेवानांमोमुहद्भागधेयमोअस्माकंमोमुहद्भागधेयंस्वाहा ॥
यातिरश्नीनिपद्यतैहविधरणीइति ॥ तांत्वाघृतस्यधारयायजेसम्राधनीमहंस्वाहा ॥ यस्मैत्वाकामकामार्थवयंसम्राध्यजा
महे ॥ तमस्मभ्यंकामंदत्त्वाधेदंत्वंघृतंपिबस्वाहा ॥ अयंनोअग्निर्वरिवःकृणोत्वयंमृधःपुरएतुप्रभिदन् ॥ अयंशत्रून्जयतु
जहृषाणोयंवाजंजयतुवाजसातौस्वाहा ॥ असूर्यंत्यैचानुमत्यैचस्वाहा ॥ प्रदात्रेस्वाहा ॥ व्याहृतिभिश्चपृथग्घृत्वाहैतंस्था
लीपाकंसर्वमशानेतिभुक्तवंतमपामंजलिपूर्णमादित्यमुपस्थापयैत्त्वंव्रतानांव्रतपतिरासंव्रतंचरिष्यामितच्छकेयंतेनशके
यंतेनराध्यासमितिसमाप्यसंमील्यवाचंयच्छैत्कालमभिसमीक्षमाणैयदासमयिष्यादाचार्येणैकरात्रमध्यायोपपादना

श्रौतसू.

॥ १२ ॥

त्रिरात्रवानित्याध्यायेन तमेव कालमभिसमीक्षमाण आचार्यो ह तेन वाससा त्रिः प्रदक्षिणं शिरः समुखं वेष्टयित्वा हैतं कालमे
वंभूतोऽस्वपन् भवेति तं कालमस्वपन्नासीतानुवक्ष्यमाणे पराजितायां दिश्यग्निं प्रतिष्ठाप्यासिमुदकमंडलुमश्मानमित्युत्तर
तोऽग्नेः कृत्वा वत्स तरीं प्रत्यगुदगसंश्रवणे बध्वा पश्चादग्नेराचार्यस्तृणेषूपविशेद पराजितां दिशमभिसमीक्षमाणो ब्रह्मचारी
लेपान्परिमृज्य प्रदक्षिणमग्निमाचार्यं च कृत्वोपसंगृह्य पश्चादाचार्यस्योपविशेत्तृणेष्वेव प्रत्यगदक्षिणाभिसमीक्षमाणः पृष्ठेन
पृष्ठसंधाय ब्रूयान्मनसामहानाम्नीर्भो ३ अनुब्रूहीति पुनः पृष्ठानुक्रोशिनैः समील्यैवानुब्रूयात्सपुरीषपदास्त्रिरनूच्योन्मुच्यो
ष्णीषमादित्यमीक्षयेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतीक्षेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषा समीक्षेन्मित्रस्य वश्चक्षुषानुवीक्षइति दिशः ससंभाराः पुन
रादित्यं मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतिपश्यामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तं चक्षुषोर्हेतुं कच्छत्विति भूमिमुपस्पृशेदग्न्यज्ञानम
इच्छानमक्रुषिभ्यो मंत्रकृद्भ्यो मंत्रपतिभ्यो नमो वो अस्तु देवेभ्यः शिवानः शंतमा भव सुमृळीका सरस्वति माते व्योमसं ह शि ॥
भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः शंन इंद्राग्नी भवतामवोभिः स्तुभे जनं सुव्रतं न व्यसीभिः कयानश्चित्र आभुवदिति तिस्रः स्योनापृ
थिवि भवेति समाप्य समानं संभारवर्जं मेषद्वयोः स्वाध्यायधर्म आचार्यवदेकः फाल्गुनाद्याः श्रवणाया अनधीत पूर्वाणाम
ध्यायस्तैष्याद्यधीत पूर्वाणामधीत पूर्वाणां ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरषट्के द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥
हरिः ॐम् ॥ उक्तप्रकृतयो ही नैकाहाः सिद्धैरहोभिरहामतिदेशो नतिदेशे त्वेकाहो ज्योतिष्टोमो द्वादशशतदक्षिणस्ते

उत्तरष.
अ. ३

॥ १२ ॥

नशस्य मेकाहानां गो आयुषी विपरीते द्व्यहानां त्र्यहणां पृष्ठत्र्यहः पूर्वो भिष्वच्यहो वैवं प्रायाश्च दक्षिणा अर्वा गतिरात्रेभ्यः
साहस्रास्त्वतिरात्रा द्व्यहारुत्र्यहाश्च ये भूयांस रुत्र्यहादहीनाः सहस्रं तेषां त्र्यहं प्रसंख्यायान्वहंततः सहस्राणि समावत्वेव दक्षि
णानयेयुरतिरिक्तास्तु त्तमेधिका अतिदिष्टानां स्तोमपृष्ठसंस्थान्यत्वादनन्यभावो नित्यानैमित्तिका विकारा माध्यंदिने तुहो
तुर्निष्के वल्ये स्तोमकारितं शस्यं तत्रोपजनस्ताक्ष्यवर्जं मग्रे सूक्तानां हानौ तत एवोद्धारो येर्वा क्लृप्तस्तोमाः स्युस्तृचा एव त
त्र सूक्तस्थानेषु यथानित्यानि विदोभ्युदियात् ॥ १ ॥ उक्तानि चातुर्मास्यानि सोमान्वक्ष्यामः पर्वणां स्थानेषूपकाने कैप
रिधौ पशुं नियुंजंति वैश्वदेव्याः स्थाने प्रथमं पृष्ठ्या हर्जनिष्ठा उग्र उग्रो जज्ञइति मध्यंदिने एकाहिका होत्राः सर्वत्र प्रथमसांपाति
केष्वहः स्वेकाही भवत्सु वैश्वानरपार्जन्ये हविषीं अग्नीषोमीयस्य पशोः पशुपुरोळा शिन्वायातयेयुः प्रातः सवनिकेषु पुरोळाशेषु
वैश्वदेव्या हवींष्यन्वायातयेयुर्वैश्वदेवः पशुर्बाहस्पत्या नूबंध्यावरुणप्रधासस्थाने द्व्यह उत्तरस्याहः प्रातः सवनिकेषु पुरोळा
शेषु वरुणप्रधासहवींष्यन्वायातयेयुर्मारुतवारुणौ पशून्मैत्रावरुण्य नूबंध्याग्निष्टोम ऐंद्राग्रस्थाने साकमेधस्थाने त्र्यहोतिरा
त्रांतौ द्वितीयस्याहो नु सवनं पुरोळाशेषु पूर्वेषु हवींषि तृतीये हन्युपांश्वंतर्था मौहुत्वा पौर्णदवं प्रातः सवनिकेषु कैळिनं माध्यं
दिनेषु माहेंद्राण्यंतरेण घृतयाज्ये दक्षिणे मार्जालीये पित्र्या तत्रोपस्थानैयथानतिप्रणीय चरताम नूबंध्यायाः पशुपुरोळाश
आदित्यमन्वायातयेयुराग्नेयैर्द्राग्नैकादशिनाः पशवं सौर्या नूबंध्याग्निष्टोमः शुनासीरीयायाः स्थाने प्रातः सवनिकेषु पुरो

ळाशेषुशुनासीरीयायाहवीष्यन्वायातयेयुर्वीयव्यःपशुराश्विन्यनूबंध्यान्वहंपंचाशच्छोदक्षिणाः ॥ २ ॥ अथराजसू
याःपुरस्तात्फाल्गुन्याःपौर्णमास्याःपवित्रेणाग्निष्टोमेनाभ्यारोहणीयेनयजेतपौर्णमास्यांचातुर्मास्यानिप्रयुंक्तेनित्यानिप
र्वाणिचक्राभ्यांतुपूर्वातरेषुचरंत्यहर्विपर्ययंपक्षविपर्ययंवासंवत्सरांतेसमानपक्षेभिषेचनीयदशपेयाउक्थ्योबृहत्पृष्ठउभय
सामाभिषेचनीयःसंस्थितेमरुत्वतीयेदक्षिणतआहवनीयस्यहिरण्यकशिपावासीनोभिषिक्तार्यपुत्रामात्यपरिवृतायराज्ञै
शौनःशेषमाचक्षीतहिरण्यकशिपावासीनऽआचष्टैहिरण्यकशिपावासीनःप्रतिगृणातिशोवैहिरण्यैयशसैवैनंतत्समर्ध
यत्योमित्यूचःप्रतिगरंएवंतथेतिगाथायाओमितिर्वैदवंतथेतिमानुषैद्वेनचैवैनंतन्मानुषेणचपापादेनसःप्रमुंचतिं तस्मा
द्योराजाविजितीस्यादप्ययजमानआख्यापयेतैवैतच्छौनःशेषमाख्यानैनहास्मिन्नल्पचनैनःपरिशिष्यतेसहस्रमाख्यात्रे
दद्याच्छतंप्रतिगरित्रैयथास्वमासनेंससृपेष्टिभिश्चरित्वादशपेयेनयजेततत्रदशदशैकैकचमसंभक्षयेयुर्नित्यान्प्रसंख्यायेत
राननुप्रसर्पयेयुर्मेमातृतःपितृतश्चदशपुरुषंसमनुष्ठिताविद्यातपोभ्यांपुण्यैश्चकर्मभिर्येषामुभयतोनाब्राह्मण्यंनिनयेयुःपि
तृतइत्येकैनवग्वासःसुतसोमासइंद्रंस्वाहयत्रसखिभिर्नवग्वैरितिनिविद्धानयोराद्येसूक्तमुखीयेइत्युक्तेप्रतीयादुत्तर
आपूर्यमाणपक्षेकेशवपनीयोबृहत्पृष्ठोतिरात्रोद्वयोर्मासयोर्व्युष्टिद्व्यहोभिष्टोमःपूर्वमहःसर्वस्तोमोतिरात्रउत्तरमुत्तरआपू
र्यमाणपक्षेक्षत्रस्यधृतिरभिष्टोमः ॥ ३ ॥ इतिराजसूयान्यायकृष्णाश्चदक्षिणाअन्यत्राभिषेचनीयदशपेयाभ्यामभि

षेचनीयेतुद्वात्रिंशतंद्वात्रिंशतंसहस्राणिपृथङ्मुख्येभ्यःषोढशषोढशद्वितीयिभ्योष्टावष्टौतृतीयिभ्यश्चत्वारिचत्वारिपा
दिभ्यःसंसृपेष्टीनांहिरण्यमाग्नेय्यांवत्सतरीसारस्वत्यामवध्वस्तःसावित्र्यांश्यामःपौष्ण्यांशितिपृष्ठोबार्हस्पत्यामामृषभ
ऐंद्र्यामहानिरष्टोवारुण्यांसाहस्रोदशपेयइमाश्चादिष्टदक्षिणाःसौवर्णांस्त्रगुद्गातुरश्वःप्रस्तोतुर्धेनुःप्रतिहर्तुरजःसुब्रह्मण्या
यैहिरण्यप्राकाशावध्वयोराजतौप्रतिप्रस्थातुर्द्वादशपृष्ठौह्योगभिणोब्रह्मणोवशामैत्रावरुणस्यरुक्मोहोतुर्ऋषभोब्राह्मणा
च्छंसिनःकार्पासंवासःपोतुःक्षौमीवरासीनेष्टुरेकयुक्तंयवाचितमच्छावाकस्यानड्वानाग्नीध्रस्यवत्सतयुग्मेतुस्त्रिवर्षःसांडो
प्रावस्तुतः ॥४॥ उशनसःस्तोमेनगरगीर्णमिवात्मानंमन्यमानोयजेतौशनायत्सहस्यैरयतातै ॥ त्वमपोयदवेतुर्वशायेति
सूक्तमुखीयेगोस्तोमभूमिस्तोमवनस्पतिसवानानंताअर्वारेणुककाटोअश्रुतेनतानशंतिनदभातितस्करोबळित्थापर्वता
नाहृह्वाचिद्यावनस्पतीन्देवेभ्योवनस्पतेहवीर्षिवनस्पतेरशनयानियूयेतिसूक्तमुखीयाआधिपत्यकामोब्रह्मवर्चसकामो
वांबृहस्पतिसवेनयजेततस्यतृचाःसूक्तस्थानैष्वग्निर्देवेषुराजतीत्याज्यैस्तस्तंभधुनेतयइतिसूक्तमुखीयेइंद्रमरुत्वइहृ
णामुत्वेतिमध्यंदिनउदुष्यदेवःसविताहिरण्ययाघृतवतीभुवनानामभिश्चिर्येद्रक्रभुभिर्वाजवद्भिःसमुक्षितैस्वस्तिनोमि
मीतामश्विनाभगइतिवैश्वदेवैवैश्वानरंमनसाग्निनिचार्यप्रयंतुवाजास्तविषीभिरग्नयःसमिद्धमग्निसमिधागिरागृणइ
त्याग्निमारुतंहोत्रकाऊर्ध्वस्तोत्रियानुरूपेभ्यःप्रथमोत्तमांस्तृचान्छंसेयुःप्रगाथेभ्यस्तुमाध्यंदिनेनुसवनमेकादशैकादशद

क्षिणाएकादशैकादशवासहस्राणिशतानिवाश्वोमाध्यंदिनेधिकोभुवाध्यातव्यवानधिबुभूषुर्यजेतसद्यस्क्रियानुक्रियापरि
क्रियावास्वर्गकामएकत्रिकेणत्र्येकेनवाज्ञाद्यकामोगोतमस्तोमेनयइच्छेद्दानकामामेप्रजास्यादित्येतेषांसप्तानांशस्यमु
कंबृहस्पतिसवेनत्वंभुवःप्रतिमानंपृथिव्याभुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहान्तसद्योहजातोवृषभःकनीनस्त्वंसद्योअपिवोजातइ
द्रानुत्वाहिन्नेअधदेवदेवाअनुतेदायिमहइंद्रियायकथोनतेपरिचराणिविद्वानितिद्वेएकस्यचिन्मेविश्वस्त्वोजएकंनुत्वा
सत्पतिपांचजन्यंत्र्ययमामनुषोदेवताताप्रधान्वस्यमहतोमहानीत्याहिसोमइन्मदइंद्रोमदायवावृधइतिसूक्तमुखीयाः
॥ ५ ॥ गोतमस्तोममंतरुक्थ्यंकुर्वतिग्रहांतरुक्थ्यश्चेदग्नेमरुद्धिर्ऋकभिःपाइद्रावरुणाभ्यामत्स्वेद्राबृहस्पतिभ्यामिंद्रा
विष्णुभ्यांसजूरित्याग्निमारुतेपुरस्तात्परिधानीयायाआवपेतोभयोरान्नान्नमन्यतरस्यामेकंउक्थ्यःस्तोत्रियेषुचैद्यज्ञाय
ज्ञीयेनस्वैर्वासकृदाहूयस्तोत्रियांस्तथानुरूपानन्यत्राप्येवस्तोत्रियानुरूपसंनिपातैद्युवैयज्ञायज्ञीयोनौसर्वैरोक्थ्य
सामभिःप्रकृत्यास्यात्तथासति ॥ ६ ॥ इयेनाजिराभ्यामभिचरन्यजेताहंमनुर्गर्भेनुसंस्त्वयामन्योयस्तेमन्यवितिमध्यं
दिनौशेषोबृहस्पतिसवेनसन्नद्धालोहितोष्णीषानिस्त्रिंशिनोयाजयेयुःशरमयंबर्हिमौसलाःपरिधयोबैभीतकइध्मोवाघा
तकोवापगूर्याश्रावयेत्प्रत्याश्रावयेच्चच्छिदन्नववषट्कुर्यादुषन्नवजुह्यात्साद्यस्केषूर्वावेदिःखलउत्तरवेदिःखलेवाली
यूपःस्फयग्रोयूपोचषालःकलापीचषालइत्यांगंतुकाविकाराअन्यांश्चाध्वर्यवोविदुःसिद्धेतुशस्येहोतासंप्रैषान्वयस्यात्पा

प्याकीर्त्यापिहितोमहारोगेणवायोवालंप्रजननःप्रजांनविंदेतसोमिष्टुतायजेततिष्ठाहरीयोजातएवेतिमध्यंदिनःसर्वाग्ने
यश्चेत्स्तोत्रियानुरूपआग्नेयाःस्युर्विचारिवापिवांसर्वेषुदेवताशब्देष्वग्निमेवाभिसंनमैत्तथासत्यन्वक्षमिंद्रस्तुतायजेतैद्र
सोममिंद्रस्तवेतिमध्यंदिनोभूतिकामोवाग्रामकामोवाप्रजाकामोवोपहव्येनयजेतैमाउत्वायएकइदितिमध्यंदिनइंद्रा
इयोःकुलायेनप्रजातिकामंस्तिष्ठाहरीतमुष्टुहीतिमध्यंदिनऋषभेणविजिगीषमाणोमरुत्वाइंद्रयुध्मस्यतइतिमध्यंदिनस्ती
व्रसोमेनाज्ञाद्यकामःकस्यवीरस्तीव्रस्याभिवयंसइतिमध्यंदिनोविघनेनाभिचरैस्तस्यशस्यमजिरेणैद्राविष्णोरुक्तांतिना
स्वर्गकामइमाउत्वाद्यौनयइंद्रेतिमध्यंदिनोयःकामयेतनैष्णिहंपाप्मनइयामितिसंस्तुतपेयेनयजेतऋतस्यहिशुरुधःसंति
पूर्वीरितिसूक्तमुखीयैसत्येनचमसान्भक्षयंतिसत्यमियंपृथिवींसत्यमयमग्निःसत्यमयंवायुःसत्यमसावादित्यइतिसोमच
मसोदक्षिणा ॥ ७ ॥ अतिमूर्तिनायक्ष्यमाणोमासंसौर्याचांद्रमसीभ्यामिष्टीभ्यांयजेतशुक्लंचांद्रमस्यासौर्ययेतरमत्रा
हगोरमन्वर्तनवोनवोभवतिजायमानस्तरणिर्विश्वदर्शतश्चित्रंदेवानामुदगादनीकमितियाज्यानुवाक्याःसईमहीधुनिमे
तोररम्णात्स्वमेनाभ्युप्याचुमुर्निधुनिचेतिसूक्तमुखीयैसूर्यस्तुतायशस्कामःपिवासोममर्भींद्रस्तवेतिमध्यंदिनोव्योम्नाज्ञा
द्यकामोविश्वदेवस्तुतायशस्कामःपंचशारदीयेनपशुकामेतेषांत्रयाणांकयाशुभातदिदासेतिमध्यंदिनउभयसामानौ
पूर्वाउक्थ्यःपंचशारदीयोविशोविशोवोअतिथिमित्याज्यंकण्वरथंतरंपृष्ठंगोसवविवधौपशुकामइंद्रसोममेतायामेतिम

ध्वादिनोदशसहस्राणिदक्षिणाः षोडशैकाहा आयुर्गौरितिव्यत्यासं बुद्धिद्वलभिदौस्वर्गकामं इंद्रसोममिंद्रः पूभिंदितिम
 ध्वादिनो विनुत्यभिभूत्योरिषुवज्रयोश्च मन्युसूक्ते अभिचरन्त्यजेत त्विष्यपचित्योः सम्राट् स्वराजोराडिराजोः शदस्यचैका
 हिकैउपशदस्यराशिमराययोश्च कया शुभीयतदिदासीये भूतिकामराज्यकामात्राद्यकामैन्द्रियकामतेजस्कामानामेतेका
 माद्वयोर्द्वयोर्ऋषिस्तोमात्रात्यस्तोमाश्च पृष्ठ्याहानिनाकसदक्रतुस्तोमादिवस्तोमाश्चाभिप्लवाहानि ॥ ८ ॥ वाजपेयेनाधि
 पत्यकामः सप्तदशदीक्षाः सप्तदशापवर्गोवाहिरण्यस्रजक्रत्वजोयाजयेयुर्वज्रकिंजल्काशतपुष्कराहोतुर्विश्वजिदाज्यैक
 याथुभातदिदासेति मध्यंदिनः संस्थिते मरुत्वतीये बार्हस्पत्येष्टिराज्यभागप्रभृतीळांता बृहस्पतिः प्रथमं जायमानो बृहस्प
 तिः समजयद्वसूनि त्वामीळते अजिरंदूत्यायां ग्रिसुदीतिं सुदृशं गृणंत इति संयाज्यैयदित्वध्वयव आजिं जापयेयुरथ ब्रह्माती
 र्थदेशैर्मयूखे चक्रं प्रतिमुक्तं तदारुह्य प्रदक्षिणमावर्त्यमाने वाजिनां सामगायां दाविर्मर्या आवाजं वाजिनो अगमन् ॥ देवस्य
 सवितुः सवे ॥ स्वर्गं अर्वतो जयतः स्वर्गं अर्वतो जयतीति वायुदिसामनाधीयां त्रिरेतामृचं जपेत्तृतीयेनाभिप्लविकेनोक्तं
 तीयसवनं चित्रवतीषु चेत्स्तुवीरं स्त्वं नश्चित्रऊत्याग्नेविबस्वदुषस इत्यग्निष्टोमसाम्नः स्तोत्रियानुरूपां षोडशी त्विह तस्मादू
 र्ध्वमतिरिक्तो कथं प्रतप्ते अद्य शिपिविष्टनामं प्रतद्विष्णुस्तव ते वीर्येणेति स्तोत्रियानुरूपां ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्यत्तेदित्सु
 प्रराध्यं त्वामिच्छवसस्पते तं प्रलथेति त्रयोदशानामेकां शिष्ट्वा ह्यदूरो हणंरो हेंद्रुहस्पते युवमिंद्रश्च वस्व इति परिधानीयां वि

आड्बृहत्पिबतु सोम्यं मध्वितियाज्या तस्य गवां शतानामश्वरथानामश्वानां साद्यानां वह्यानां महानसानां दासीनां निष्क
 कंठीनां हस्तिनां हिरण्यकक्ष्याणां सप्तदशसप्तदशानि दक्षिणां दशान्ये दक्षिणागणाधनानां शतावमापराध्यानां पूर्वां न्वाग
 णशोभ्यस्येत्सप्तदशसप्तदशसंपादयेदिति वाजपेयस्तेनेष्टराजराजसूयेन यजेत ब्राह्मणो बृहस्पतिसवेन ॥ ९ ॥ अनिरुक्त
 स्य चतुर्दशैः न प्रातः सवनं चतृतीयसवनं चतं प्रलथेति त्रयोदशैश्च देवैकया शुभातदिदासेति मध्यंदिनो होत्रका ऊर्ध्वस्तो
 त्रियानुरूपेभ्यः प्रथमान्तं संपातान्छंसेयुरहीनसूक्तानि वैवंपूर्वे सवनं बृहत्पृष्ठेष्वसमाभ्रातेषु प्रतिकामं विश्वजिच्छिल्पस्तस्य
 समानं विश्वजिताप्रगाथेभ्यो बृहस्पतिसवेनाज्यं निष्केवल्यमरुत्वतीयां चतुर्चां ताभ्यां तु पूर्वैकाहिकै होत्रका ऊर्ध्वप्रगाथे
 भ्यः शिल्पान्यविकृतानि शंसेयुः सामसूक्तानि चाद्यांस्तृचानहीनसूक्तानामंत्यानामैकाहिकानां मुत्तमान्तं समानं तृतीयसव
 नं बृहस्पतिसवेन नाभानेदिष्ठस्तिवहपूर्वैश्च देवात्तु चादेवयामरुच्चाग्निमारुतेमारुतात्तयोरुक्तः शस्योपायः ॥ १० ॥
 यस्य पशवो नोपधरेरन्नन्यान्वाभिजनात्रिनीत्सेतसोप्तोर्यामेण यजेत मध्यंदिने शिल्पयोनिवर्जं मुक्तो विश्वजितैकाहेन गर्भ
 कारं चेत्स्तुवीरं स्तथैव स्तोत्रियानुरूपां त्रयंतरेणाग्रैततो वैराजेन ततो रथंतरेण बृहद्वैराजाभ्यां वैवमेव वामदेव्यशाकरैर्भ्रा
 वरुणस्य नौधसर्वरूपं ब्राह्मणाच्छंसिनः श्यैतवैरूपेवाकाले यरैव ते अच्चावाकस्य सामानं तथेणं द्वौ द्वौ प्रगाथावगर्भकारं म
 तिरात्रस्तिवहं द्वैपदोक्थ्यश्चैद्वैषु वतं तृतीयसवनं मूर्ध्वमाश्विनादतिरिक्तो कथानि जराबोधतद्विविडुं जरमाणः समिध्यसे

भिनेन्द्रेणाभात्यग्निः क्षेत्रस्यपतिनावयमितिपरिधानीयायुवंदेवाक्रतुनापूर्व्येणेतियाज्यायदद्यकश्चवृत्रहृन्मुद्देदभिश्चुताम
धमानोविश्वाभिः प्रातर्यावाणाक्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिमितिपरिधानीयायुवां देवास्त्रयएकादशासइतियाज्यातमिंद्रवाज
यामसिमह्यंइंद्रोयोजसंनूनमश्विनातंवांरथंमधुमतीरोषधीर्घावआपइतिपरिधानीयापनाय्यंतदश्विनाकृतंवामिति
याज्यातोदेवा अवंतुनइतिस्तोत्रियानुरूपाउतनोधियोगोअग्राइतिवानुरूपस्योत्तमेळेद्यावापृथिवीउभाउनूनंदैव्याहो
ताराप्रथमापुरोहितेतिपरिधानीयायंवांभागोनिहितोयजत्रेतियाज्यायदिनाधीयात्पुराणमोकः सख्यंशिवंवामितिचत
स्रोयाज्यास्तद्वोगायसुतेसचास्तोत्रमिंद्रायगायतंत्यमुवः सत्रासाहंसत्रातेअनुकृष्टयइतिवास्तोत्रियानुरूपाअपरिमिताः
परः सहस्रादक्षिणांश्वेतश्चाश्वतररीरथोहोतुहोतुः ॥ ११ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरपट्टेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

ॐम् ॥ ज्योतिर्ऋद्धिकामस्यनवसप्तदशप्रजातिकामस्यविषुवस्तोमोभ्रातृव्यवतोगौरभिजिच्चंगौरुभयसामासर्वस्तो
मोबुभूषतआयुर्दीर्घव्याधेः पशुकामस्यविश्वजिद्धह्रवर्चसकामवीर्यकामप्रजाकामप्रतिष्ठाकामानौपृष्टयाहान्यादितः पृथ
क्कामैरित्यतिरात्रांस्तेषामाद्यास्त्रयंएकाहिकशस्याइत्येकाहंअथाहीनाद्यहप्रभृतयोद्वादशरात्रपरार्ध्याअग्निष्टोमादयो
तिरात्रांतामासापवर्गाअपरिमाणदीक्षाऐकाहांश्चैतरेयिणः साहस्रशश्चदक्षिणाअतिरात्रांश्चसर्वशस्तत्राहांसंख्याः संख्या
ताः षळहांताअभिप्लवादतिरात्रस्त्वंत्यः संख्यापूरणेगृहीतानांहानौवैश्वानरोधिकः ॥ १ ॥ आंगिरसंस्वर्गकामौयोवा

पुण्योहीनोनुप्रेप्सुः स्याच्चैत्ररथमन्नाद्यकामः कापिवनंस्वर्गकामइतिद्व्यहाः प्रथमस्यतूत्तरस्याहस्तातीयंतृतीयसवनंत्वंहि
क्षेतवदितिचाज्यंगर्गत्रिरात्रंस्वर्गकामंस्तस्यमध्यमस्याहोवामदेव्यंपृष्ठंविशोविशीयमग्निष्टोमसामंवारवंतीयमुत्तमैत्वम
ग्नेवसूरितिचाज्यंबैदत्रिरात्रंराज्यकामः सर्वेत्रिवृतोतिरात्रांश्छंदोमपवमानांतर्वसूपशुकामः पराकच्छंदोमपराकौस्वर्ग
कामइतित्र्यहागर्गत्रिरात्रशस्याअत्रेश्वतुर्वीरवीरकामस्तस्यवीरवंत्याज्यानिंयमग्नेवाजसातमेतिद्वितीयेहन्याज्यमन्नायो
मर्त्यइतितृतीयेभिन्नरइतिचतुर्थेपोळशिमच्चतुर्थतस्याभित्वावृषभासुतइतिगायत्रीपुरथंतरंपृष्ठमनुष्टुब्हतीषुबृहच्चतुर्थे
त्वंवलस्यगोमतौयजायथाअपूर्व्येतिवाजामदग्रंपुष्टिकामस्तस्यपुरोळाशिन्यउपसदोवैश्वामित्रंभ्रातृव्यवांन्प्रजाकामो
वसिष्ठसंसर्पमितिचतुरहाः सार्वसेनंपशुकामोदैवंभ्रातृव्यवांन्पंचशारदीयंपशुकामोव्रतवंतमायुष्कामोबाबरंवाक्प्रवदि
भुरितिपंचपंचरात्राः पंचशारदीयस्यतुंसप्तदशोक्षाणऐंद्रामारुतामारुतीभिः सहवत्सतरीभिः सप्तदशभिः सप्तदशभिः पं
चवर्षपर्यग्निकृताः सवनीयांस्तेषांत्रीर्त्वाश्चतुर्ष्वहः स्वालभेरन्परिशिष्टान्पंचपंचमेव्रतवतस्तुतृतीयस्याहस्थानेमहाव्रतंपृ
ष्ठयंपंचाहउत्तमः ॥ २ ॥ ऋतूनांषळहंप्रतिष्ठाकामः पृष्ठयः समूहोव्यूहोवापृष्ठयावलंबंपशुकामः पृष्ठयंपंचाहोभ्यासक्तो
विश्वजिच्चसंभार्यमायुष्कामः पृष्ठयत्र्यहः पूर्वोभिप्लवत्र्यहश्चक्रपिससरात्रमृद्धिकामः प्राजापत्यंप्रजाकामश्छंदोमपवमान
व्रतंपशुकामोजामदग्रमन्नाद्यकामएतेचत्वारः पृष्ठयोमहाव्रतंचव्रतंतुस्वस्तोमंप्रथमैसप्तदशद्वितीयेछंदोमपवमानंतृतीयेच

तुर्विंशो बहिष्पवमानः सप्तदशः शेषश्चतुर्थः स एन्द्रमत्यन्याः प्रजाबुभूषंस्त्रिकद्रुकाऽअभिजिद्विश्वजिन्महाव्रतं सर्वस्तोमोज
नकसप्तरात्रमृद्धिकामोऽभिप्लवचतुरहो विश्वजिन्महाव्रतं ज्योतिष्टोमः पृष्ठयः स्तोमो विश्वजिच्चपशुकामस्य सप्तमो देवत्व
मीप्सतोऽष्टरात्रः पृष्ठयो महाव्रतं ज्योतिष्टोमो नवरात्रमायुष्कामः पृष्ठयस्त्रिकद्रुकाश्चत्रिकद्रुकाः पृष्ठ्यावलंबइति पशुकामस्ये
ति नवरात्रौ त्रिककुबध्यर्धः पृष्ठयो महात्रिककुब्यूहो नवरात्रः समूहस्त्रिककुप्समूहश्चतुष्टोमस्त्रिककुबध्यर्धोऽभिप्लवऽए
तैश्चतुर्भिः स्वानां श्रेष्ठ्यकामो यजेत कुसुरुबिंदुमृद्धिकामस्त्रयाणां पृष्ठ्याहामेकैकं त्रिच्छंदो मवंतं पशुकामः पृष्ठ्यावलंबस्य प्रा
ग्विश्वजितं छंदोमादशमंचाहः पुराभिचरं ज्योतिर्गामभितो गौरभिजितं विश्वजिदायुषं शललीपिशंगं श्रीकामोऽभिप्लव
ज्यहः पूर्वस्त्रिरिति दशरात्राः ॥ ३ ॥ पौंडरीकमृद्धिकामः पृष्ठ्यस्तोमं छंदोमां गोतमस्तोमो विश्वजिद्यूहो नवरात्रो
महाव्रतं वैश्वानरऽइति वाऽथ संभार्यावतिरात्रंश्चतुर्विंशमध्यर्धोऽभिप्लवः पृष्ठ्यो वैद्रवजं भ्रातृव्यवान्पृष्ठ्यस्याद्येऽअहनी
व्यत्यासमानवरात्रान्महाव्रतम् ॥ ४ ॥ अथ द्वादशाहाभवेयुः सत्राणि भवेयुरहीनावोक्तो दशरात्रः समूहो व्यूहो वा तम
भितोतिरात्रौ संभार्ययोर्वा वैश्वानरमुपदध्यात्संवत्सरप्रवहं श्रीकामोतिरात्रश्चतुर्विंशं विषुवद्वर्जो नवरात्रो महाव्रतं मथभ
रतद्वादशाहं इममेवैकाहं पृथक्संस्थाभिरुपेयुरतिरात्रमग्रेथाग्निष्टोमं मथाष्टाउक्थ्यानथाग्निष्टोमं मथातिरात्रमिति द्वाद
शाहास्तैरात्मना बुभूषंतः प्रजयापशुभिः प्रजनयिष्यमाणाः स्वर्गलोकमेव्यंतः स्वानां श्रेष्ठ्यमैच्छंतऽउपेयुर्वा यजेत वेति पृथ

क्त्वमथ सामान्यं मपरिमितत्वाद्धर्मस्य प्रदेशान्वक्ष्यामो यथा हि परिमितावर्णा अपरिमिता वा चोगतिमाप्नुवत्येवमेव परि
मितानामहामपरिमिताः संघाताः सिद्धान्तिवहानि तेषां यः कश्च समाहारः सिद्धमेव शस्यमहानुसशये स्तोमपृष्ठसंस्थाभिरे
कैव्यवस्थांतदकृत्स्नं दृष्ट्वा द्व्यतिक्रमस्य छंदोगैरेव कृत्वा समयमहोर्बाहंतराथंतरतायामेकाहेन शस्यं राथंतराणां द्वितीये
नाभिप्लविकेन बाहृतानां मपि वाक्याशुभीयतदिदासीये एव निविद्वानीये स्यातां मैकाहिकमितरत् ॥ ५ ॥ सर्वान्का
मानाप्स्यन्त्सर्वा विजितीर्विजिगीषमाणः सर्वा व्युष्टीर्व्यसिष्यन्तश्च मेधेन यजेतांश्च मुत्सक्ष्यन्ति ष्ठीभ्यां यजेतांश्चिर्मूर्धन्वा
न्विराजौ संयाज्ये पौष्णी द्वितीया त्वमग्रे सप्रथा असिंसो मया स्तेमयो भुवइति सद्धंतौ त्वांचित्रश्रवस्तमं यद्वा हि छंतदग्नयइति
संयाज्ये अश्वमुत्सृज्य रक्षिणो विधायं सावित्र्यस्ति स्रइष्टयो हरहवैराजतंत्राः सविता सत्यः प्रसवः प्रसविता सविता य इमा वि
श्वाजाता न्यादेवो या तु सविता सुरलः सधानो देवः सविता सहावेति द्वे समाप्ता सुसमाप्ता सुदक्षिणत आहवनीयस्य हिरण्यक
शिपावासीनो भिषिक्कायं पुत्रामात्यपरिवृता यराज्ञे पारिप्लवमाचक्षीत हिरण्यमये कूचं ध्वर्युरासीनः प्रतिगृणात्याख्यास्यन्न
ध्वर्यवित्याह्वयित होहोतरतीतरः ॥ ६ ॥ प्रथमे हनिमनुर्वैवस्वतस्तस्य मनुष्या विशस्त इम आसत इति गृहमेधिन उपस
मानीताः स्युस्तानुपदिशंत्युचो वेदः सोयमिति सूक्तं निगदे द्वितीये हनिमो वैवस्वतस्तस्य पितरो विशस्त इम आसत इति स्थ
विरा उपसमानीताः स्युस्तानुपदिशति यजुर्वेदो वेदः सोयमिति नुवाकं निगदे तृतीये हनिवरुण आदित्यस्तस्य गंधर्वा विशस्त

॥ ३८ ॥

उत्तरण.
अ. ४

॥ ३८ ॥

पर्वततवायज्ञसमृद्धिविद्यांनचेत्सुगन्धनोवाजीस्वभ्यमितियजमानंवाचयेत्तमवस्थितमुपाकरणाययदक्रंदइत्येकादश
भिःस्तौत्यप्रणुवन्ननुस्वाध्यायमित्येकैध्रिगोशमीध्वमितिशिष्टांषड्शतिरस्यवंकथयइतिवामानोमित्रइत्यावपेतांप्रागा
च्छसनंवाज्यवेतिचद्वैसंज्ञप्तमश्वंपहयोधून्वंतिदक्षिणान्केशपक्षानुद्ध्यैतरान्प्रचृत्यसव्यानूरूनाघानांअथास्मैमहिषी
मुपनिपातयंतितांहोताभिमेथतिमाताचतेपिताचतैऽग्रेवृक्षस्यक्रीळतः ॥ प्रतिष्ठानीतितेपितांगभेमुष्टिमंतसयदितिसा
होतारंप्रत्यभिमेथत्यनुचर्यश्चशतराजपुत्र्योमाताचतेपिताचतैऽग्रेवृक्षस्यक्रीळतः ॥ यीयप्यतइवतेमुखंहोतर्मत्वंवदो
बह्वितिवावातांब्रह्मोर्ध्वमेनामुच्छ्रयतांद्गिरौभारंहरन्निव ॥ अथास्यमध्यमेजतुशीतेवातेपुनर्निवेतिसाब्रह्माणंप्रत्यभि
मेथत्यनुचर्यश्चशतराजपुत्र्यर्ध्वमेनमुच्छ्रयतंगिरौभारंहरन्निव ॥ अथास्यमध्यमेजतुशीतेवातेपुनर्निवेतिसदःप्रसू
प्यस्वाहाकृतिभिश्चरित्वा ॥ ८ ॥ ब्रह्मोद्यंवदंतिकःस्विदेकाकीचरंतिकउस्विजायतेपुनः ॥ किंस्विद्धिमस्यभेषजैकिं
स्विदावपनंमहदितिहोताध्वर्युपृच्छति सूर्यएकाकीचरतिचंद्रमाजायतेपुनः ॥ अग्निर्हिमस्यभेषजैभूमिरावपनंमहदि
तिप्रत्याह किंस्वित्सूर्यसमंज्योतिःकिंसमुद्रसमंसरः ॥ कःस्वित्पृथिव्यैवर्षीयान्कस्यमात्रानविद्यतइत्यध्वर्युर्होतारंपृ
च्छति सत्यंसूर्यसमंज्योतिर्द्यौःसमुद्रसमंसरः ॥ इंद्रःपृथिव्यैवर्षीयान्गोस्तुमात्रानविद्यतइतिप्रत्याह पृच्छामित्वाचि
तयेदेवसर्ल्यदित्वमन्नमनसाजगंथ ॥ केषुविष्णुस्त्रिषुपदेज्वस्थःकेषुविश्वंभुवनमाविवेशेतिब्रह्मोद्गतारंपृच्छत्यपितेषु

त्रिषुपदेष्वास्मिन्नेषुविश्वंभुवनमाविवेश ॥ सद्यःपर्येमिपृथिवीमुतद्यामेकेनांगेनदिवोअस्यपृष्ठमितिप्रत्याहकेष्वंतःपुरुष
आविवेशकान्यंतःपुरुषआर्पितानि ॥ एतद्ब्रह्मभुपवहामसित्वाकिंस्विन्नःप्रतिवोचास्यत्रेत्युद्राताब्रह्माणं पृच्छतिपंचस्वं
तःपुरुषआविवेशतान्यंतःपुरुषआर्पितानि ॥ एतत्त्वात्रप्रतिवन्वानोअस्मिन्माययाभवस्युत्तरोमदितिप्रत्याहप्रांचमु
पनिष्क्रम्यैकैकशोयजमानंपृच्छंति पृच्छामित्वापरमंतंपृथिव्याइतीयंवेदिःपरोअंतःपृथिव्याइतिप्रत्याहमहिम्नापुरस्ता
दुपरिष्टाच्चवपानांचरंति सुभूःस्वयंभूःप्रथममंतर्महत्यर्णवे ॥ दधेहगर्भमृत्विष्यंयतोजातःप्रजापतिः ॥ होतायक्ष
त्प्रजापतिंमहिम्नोजुषतांवेतुपिबतुंसोमंहोतयजेतिप्रैषस्तवेमेलोकाःप्रदिशोदिशश्चेतियाज्याश्वोजस्तूपरोगोमृगइतिप्रा
जापत्यावैश्वदेवीकृत्स्निरितरेषांपशूनांप्रचरंतिपंचमेनपृष्ठ्याह्वाशस्यंव्यूहस्य ॥ ९ ॥ तस्यविशेषान्वक्ष्यामोऽग्निंतमन्य
इत्याज्यंतस्यैकाहिकमुपरिष्टात्प्रउगृतृचेष्वाैकाहिकास्तृचास्त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरमितिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदेकातृच
स्थानऐकाहिकोनुचरःसूक्तेषुचांत्यमुद्धृत्यैकाहिकमुपसंशस्यंतस्मिन्निविदं दध्यादेवंनिष्केवल्यैभित्यं देवंसवितारमोण्यो
रिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदेकातृचस्थानऐकाहिकोनुचरःसूक्तेषुचैकाहिकान्युपसंशस्यंतेषुनिविदो दध्यादेवमेवाग्निमारुतेच
तुर्थपृष्ठ्याहरुत्तमंज्योतिर्गौरायुरभिजिद्विष्वजिन्महाव्रतंसर्वस्तोमोसौर्यामोवाभूमिपुरुषवर्जमब्राह्मणानां वित्तानिप्र

तिदिशमृत्विग्भ्योदक्षिणाददातिप्राचीदिग्धोतुर्दक्षिणाब्रह्मणःप्रतीच्यध्वर्योरुदीच्युद्रातुरेताएवहोत्रकांअन्वायत्ताअ
न्वायत्ताः ॥ १० ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरपट्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥
हरिः३०॥ अथैतेषामह्नायोगविशेषान्वक्ष्यामोऽयथायुक्तानियस्मैयस्मैकामायभवत्ययमेवैकाहोतिरात्रंआदौप्राय
णीयएषोत्यउदयनीयोव्यक्तोमध्येहीनेषुवैश्वानरएषएवंतावंतरेणव्यूहोदशरात्रंएषाप्रकृतिःसत्राणांतत्रावापस्थानमू
र्ध्वंदशरात्रादेकाहार्थेमहाव्रतंप्राग्दशरात्रादितरेषामह्नाद्यहाधोगोआयुषीत्र्यहार्थेत्रिकद्रुकाअभिप्लवच्यहैपूर्वत्रिकद्रुका
इत्याचक्षतेचतुरहार्थेत्रिकद्रुकामहाव्रतंचपंचाहार्थेभिप्लवपंचाहउत्तमस्यतुषष्ठात्तृतीयसवनैषळहार्थेभिप्लवःषळहएवं
न्यायाआवापाःषळहांताःपुनःपुनःपूर्णःपूर्णश्चषळहस्तंत्रतामेवगच्छति ॥ १ ॥ द्वौत्रयोदशरात्रावृद्धिकामानांप्रथमंपृ
ष्ठ्यंछंदोमांश्चांतरांसर्वस्तोमोतिरात्रोऽन्यायकृतसंव्रतवंतंप्रतिष्ठाकामाद्वितीयंत्रीणिचतुर्दशरात्राणि सार्वकामिकंप्रथमं द्वौ
पृष्ठ्यावावृत्तउत्तरंस्तल्पेवोदकेवाविवाहेवामीमांस्यमानाद्वितीयंपृष्ठ्यमभितस्त्रिकद्रुकांन्यायकृतसंव्रतं होपजनंप्रतिष्ठाका
मास्तृतीयंचत्वारिपंचदशरात्राणिदेवत्वमीप्सतांप्रथमंप्रथमस्यचतुर्दशरात्रस्यपृष्ठ्यमध्येमहाव्रतंब्रह्मवर्चसकामाद्विती
यंद्वितीयस्यचतुर्दशरात्रस्याग्निष्टुप्रायणीयादनंतरःसात्राहीनिकांउभौलोकावाप्यतांतृतीयंतृतीयस्यचतुर्दशरात्रस्यां
ग्निष्टुप्रायणीयस्थानैन्यायकृतसंख्यहोपजनःशेषोन्यायकृतसंख्यहोपजनंप्रतिष्ठाकामाश्चतुर्थेषोळशरात्रंचतूरात्रोपजन

मन्नाद्यकामाः सप्तदशरात्रपंचरात्रोपजनपशुकामाः अष्टादशरात्रमायुष्कामाः षष्ठहश्चात्रपूर्यते सतंत्रस्योपजनवक्ष्याम ए
कान्नविंशतिरात्रमेकरात्रोपजनप्राग्यानारण्यान्पशूनवरुत्स्यमानां विंशतिरात्रप्रतिष्ठाकामां अभिजिद्विष्वजितावभि
प्लवादूर्ध्व ॥ २ ॥ द्वावेकविंशतिरात्रौ प्रतिष्ठाकामानां प्रथमैत्रयाणामभिप्लवानां प्रथमावंतरातिरात्रौ ब्रह्मवर्चसकामाद्वि
तीयं नवरात्रस्याभिजिद्विष्वजितोः स्थाने द्वौ पृष्ठ्यावावृत्त उत्तरः संवत्सरसंमिता इत्याचक्षते द्वाविंशतिरात्रं चतुरात्रोपज
नमन्नाद्यकामां स्वयो विंशतिरात्रपंचरात्रोपजनपशुकामां द्वौ चतुर्विंशतिरात्रौ प्रजातिकामाः पशुकामावां प्रथमं षष्ठहश्चा
त्रपूर्यते सतंत्रस्योपजनवक्ष्यामः स्वर्गलोके सत्स्यंतो ब्रह्मस्य विष्टपरोक्ष्यंतो द्वितीयं पृष्ठ्यस्तोमस्त्रयस्त्रिंशो निरुक्तो विशालः
पृष्ठ्यस्तोमा एकविंशत्रिणवस्त्रयस्त्रिंशः प्रतिलोमाः पूर्वसिंख्यहेनुलोमा उत्तरसिन्त्सविशालोपिवोत्तरएव त्र्यहः प्रतिलो
मो नुलोमश्चानिरुक्तमहरावृत्तः पृष्ठ्यस्तोमस्त्रिवृदनिरुक्तो ज्योतिरुभयसामांससदामयनमित्येतदाचक्षते पंचविंशतिरात्र
मेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः षड्विंशतिरात्रं द्विरात्रोपजनप्रतिष्ठाकामाः सप्तविंशतिरात्रं त्रिरात्रोपजनमृद्धिकामां अष्टाविं
शतिरात्रं चतुरात्रोपजनब्रह्मवर्चसकामां एकान्नत्रिंशद्रात्रपंचरात्रोपजनपरमां विजितिं विजिगीषमाणां त्रिंशद्रात्रमन्ना
द्यकामाः षष्ठहश्चात्रपूर्यते सतंत्रस्योपजनवक्ष्याम एकत्रिंशद्रात्रमेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामां द्वात्रिंशद्रात्रं द्विरात्रोपजनप्र
तिष्ठाकामाः ॥ ३ ॥ त्रीणि त्रयस्त्रिंशद्रात्राणि प्रतिष्ठाकामानां प्रथमैत्रयाणामभिप्लवानां मुपरिष्टादुपरिष्टादतिरात्रौ ब्रह्म

वर्चसकामाद्वितीयं चतुर्णां पंचरात्राणां मावृत्त उत्तम उत्तमौ चातिरात्र सर्वस्तोमोतिरात्रं भौलोकावाप्स्यतां तृतीयं षण्णां पंच
रात्राणां मध्ये विष्वजिदतिरात्रं आवृत्तास्तुत्तरे त्रयं चतुस्त्रिंशद्रात्रं चतुरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः पशुकामानामुत्तराणि च
त्वारि पंचत्रिंशद्रात्रः पंचरात्रोपजनः षड्विंशद्रात्रे षष्ठह उपजायते सतंत्रस्योपजनवक्ष्यामः सप्तत्रिंशद्रात्र एकरात्रोपजनोऽ
ष्टात्रिंशद्रात्रो द्विरात्रोपजन एकान्न चत्वारिंशद्रात्रं त्रिरात्रोपजनमनंतां श्रियमिच्छते चत्वारिंशद्रात्रं चतुरात्रोपजनपरमा
यां विराजिप्रतितिष्ठंत एकचत्वारिंशद्रात्रप्रभृतीन्युत्तराणि न्यायेनाष्टाचत्वारिंशद्रात्रात्पंचाशद्रात्रप्रभृतीनि चाष्टिरा
त्राद्विषष्टिरात्रप्रभृतीनि चैकोनशतरात्रात्तत्रैकरात्रचतुरात्रोपजनानि व्रतवन्ति ॥ ४ ॥ सप्तैकान्नपंचाशद्रात्राणि विषा
प्मनावत्स्यंतः प्रथममतिरात्रं स्त्रीणि त्रिवृत्य हान्यतिरात्रौ दशपंचदशान्यतिरात्रौ द्वादशसप्तदशान्यतिरात्रः पृष्ठ्योतिरा
त्रौ द्वादशैकविंशान्यतिरात्रं त्रिवृतां प्रथमो म्रिष्टोमः षोडशयुत्तमः पंचदशानामुक्त्या इतरे विधृतय इत्याचक्षते यमातिरा
त्रं यमां द्विगुणामिव श्रियमिच्छंतौ द्वावभिप्लवौ गोआयुषी अतिरात्रौ द्वावभिप्लवावभिजिद्विष्वजितावतिरात्रावेकोभिप्ल
वः सर्वस्तोमनवसप्तदशावतिरात्रौ महाव्रतं स्वानां श्रेष्ठ्यकामास्तृतीयं चतुर्णां पृष्ठ्याहामेकैकं नवकृत्वो नववर्गोणां प्रथमषष्ठ
सप्तमोत्तमान्यहान्यम्रिष्टोमा उक्त्या इतरे महाव्रतं सवितुः ककुभ इत्याचक्षते ॥ ५ ॥ त्रयाणामुत्तरेषां न्यायकृता अभि
प्लवाः प्रथमस्य तूर्ध्वचतुर्थी सर्वस्तोमोतिरात्रं उपसत्सुगार्हपत्ये गुग्गुलुसुगंधिते जनपैतुदारुभिः पृथक्सपीषि विपण्यानुस

वनंसंनेषु नाराशंसेष्वांजीरंभ्यंजीरंश्चयेवर्चसानभायुर्येवात्मानंनैवजानीरंस्तएताउपेयुरांजनाभ्यंजनीयाइत्याचक्षते
एताएवप्रतिष्ठाकामानामांजनाभ्यंजनवर्जमेतासामेवसर्वस्तोमस्थानेमहाव्रतमैद्रमत्यन्याःप्रजाबुभूषंतएतासामेवसर्व
स्तोममुद्धृत्ययथास्थानंमहाव्रतंसंवत्सरकामानाप्यंतउत्तममतिरात्रंश्चतुर्विंशत्रयोभिप्लवानवरात्रोभिप्लवौगोआयुषीद
शरात्रोव्रतमतिरात्रःसंवत्सरसंमिताइत्याचक्षतेएकषष्टिरात्रंप्रतिष्ठाकामाएतासामेवपृष्ठ्यावभितोनवरात्रंतयोरावृत्तउ
त्तरःशतरात्रमायुष्कामांश्चतुर्दशाभिप्लवांश्चतुरहोपजनाइतिरात्रिसत्राणि ॥ ६ ॥ अथगवामयनंसर्वकामाःप्रायणीय
चतुर्विंशेऽउपेत्यचतुरभिप्लवान्पृष्ठ्यपंचमान्पंचमासानुपयंत्यथषष्ठसंभरंतित्रीनभिप्लवान्पृष्ठ्यमभिजितंस्वरसाम्नइत्या
द्याभ्यांपूर्यतेहोभ्यामितिनुपूर्वपक्षोथविषुवानेकविंशोनपूर्वस्यपक्षसोनोत्तरस्यावृत्ताःस्वरसामानःषळहाश्चोत्तरस्यपक्ष
सःस्वरसाम्नोविश्वजितंपृष्ठ्यत्रीनभिप्लवानितिसप्तमैद्विरात्रोनंकृत्वाथपृष्ठ्यमुखांश्चतुरभिप्लवांश्चतुरोमासानुपयंत्यथोत्त
मंसंभरंतित्रीनभिप्लवान्गोआयुषीदशरात्रंव्रतोदयनीयाभ्यांसप्तमःपूर्यतइतिन्वेकसंभार्यमुत्तरंपक्षोथद्विसंभार्यव्रतोदय
नीयेएवोत्तमस्यगोआयुषीसप्तमस्यगोआयुषीवाविहरेयुर्गांविश्वजितोनंतरमायुषंपूर्वदशरात्रादपिवोर्ध्वंविश्वजितःसप्त
मंसवनमासंकृत्वोद्धरेयुर्गांआयुषीदशरात्रंचापिवोत्तरस्यपक्षसोहान्येवावर्तेरन्ननुलोमाःषळहाःस्युःषळहावावर्तेरन्ननु
लोमान्यहानीतिगवामयनंसर्वेवाषळहाअभिप्लवाःस्युरभिप्लवाःस्युः ॥७॥ इतिश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

हरिः ॐ ॥ गवामयनेनादित्यानामयनंव्याख्यातंसर्वेत्वभिप्लवास्त्रिवृत्पंचदशामासाश्चपृष्ठ्यमध्यमानवषष्ठसप्त
मोत्तमान्वर्जयित्वाबृहस्पतिसर्वेद्रस्तुतौचाभिजिद्विश्वजितोःस्थानेसप्तमस्यचमासस्योत्तमयोरभिप्लवयोःस्थानेत्रिवृद्भ्य
होदशरात्रंउद्भिद्वलभिदैचोत्तमस्यचमासस्यादैयेभिप्लवास्त्रयंऽउद्धृत्यतेषांमध्यममथस्युःपृष्ठ्यमध्यमाःसमूहोदशरा
त्रः ॥ १॥ आदित्यानामयनेनागिरसामयनंव्याख्यातंत्रिवृत्स्त्वभिप्लवाःसर्वेषष्ठ्यादयश्चाद्यामासाःपंचपूर्वस्यपक्षसंश्च
त्वारस्तुत्तरस्यपृष्ठ्यांताअष्टमादयउत्तमस्यचमासस्यादैयेषळहास्त्रयःपृष्ठ्यांताएवतेपिस्युःपूर्वास्यातामभिप्लवौ ॥ २ ॥
इतिवातवतोरयनंप्रायणीयोतिरात्रंस्त्रिवृतामासंपंचदशेनमासंसप्तदशेनमासमेकविंशेनमासंत्रिणवेनमासंत्रयस्त्रिंशेन
मासंव्रतंविषुवत्स्थानएतैरेवमासैःप्रतिलोमैःपक्षउत्तरमुदयनीयोऽतिरात्रंएतेषामेवाह्वामतिरात्रावित्यपरमन्यत्राप्यादि
ष्टैःकालपूरणेनचेत्संस्थानियमः ॥ ३ ॥ कुंडपायिनामयनंमासंदीक्षिताभवंतितेमासिसोमंक्रीणंतितेषांद्वादशोपसदो
भवंतिसोममुपनह्यप्रवर्यपात्राण्युत्साद्योपनह्यवांमासमग्निहोत्रंजुह्वतिमासंदर्शपूर्णमासाभ्यांयजंतेमासंवैश्वदेवेनमा
संवरुणप्रघासैर्मासंसाकमेधैर्मासंशुनासीरीयेण्यदहर्मासःपूर्यतेतदहरिष्टिसमाप्याग्निप्रणयनादिघर्मोत्सादनादिवापव
सधिकंकर्मकृत्वाश्वोभूतेप्रसुनुयुस्तद्धैकउपसन्न्यएवानंतरंकुर्वंति तथाहृत्वात्सौत्यान्मासानग्निहोत्रादीन्वदंतस्तदनुप
पन्नपश्वर्थह्यग्निप्रणयनंतस्यचश्वःसुत्यानिमित्तमतिप्रणीतचर्यायांचवैगुण्यंदर्शपूर्णमासयोस्तथाग्निहोत्रस्यसदोहविधा

नान्याग्नीध्रीयाग्नीध्रीमप्रणयनं वसतीवरीग्रहणानि पञ्चार्थानि भवन्ति सुत्यार्थान्वेके तत्कालाश्चैव तद्गुणाः सिद्धस्वभावानां
नव्यवधानादन्यत्वे यथा पृष्ठयाभिप्लवयोः सगुणानां ह्येव कर्मणा मुद्गार उपज नो वा सुब्रह्मण्यात्वं त्यंतमनवभूते ह काल संश
यत्वा दुत्सर्गमेके सुत्योपसद्गुणत्वात् क्रियात्वे प्रवृत्ते ह्यंतमगत्वावस्थाने दोषं स्त्रिवृता मासं पंचदशेन मासं सप्तदशेन मासमे
कविंशेन मासं त्रिणवेन मासमष्टादशत्रयस्त्रिंशानि द्वादशाहस्य दशाहानि महाप्रतंचातिरात्रं सवर्णेन यज्ञेन यजंतं यपतदुप
यंति ॥ ४ ॥ सर्पाणामयनं गो आयुषीदहशीस्तोमे अनुलोमेषणमासान् प्रतिलोमेषद्व्योतिर्द्वादशीस्तोमो विषुवत्स्थाने प्र
काशकमाउपेयुस्त्रैवर्षिकं प्रजाकामा गवामयनं प्रथमः संवत्सरोत्थादित्यानामथांगिरसौ चत्वारितापश्चितानि क्षुल्लकताप
श्चितं प्रथमं संवत्सरं सदीक्षोपसत्कृतस्य चत्वारः सौत्या मासा गवामयनस्य प्रथमपष्ठसप्तमोत्तमास्त्रैवर्षिकं तापश्चितं तस्य सौ
त्यः संवत्सर उक्थोगवामयनेन न ज्योतिर्गौरायुरभिजिद्विजिन्महाप्रतंचतुर्विंशानां वैकैकं द्वादशवर्षिकं तापश्चितं तस्य च
त्वारः सौत्याः संवत्सरा गवामयनशस्याः पूर्वैणैव न्यायेनापि वोत्तरस्य पक्षसौ द्वाविंशतिः सवनमासा भवेयुस्त्रयोविंशतिः पू
र्वस्य षट्त्रिंशद्वर्षिकं महातापश्चितं तस्य द्वादशसौत्याः संवत्सरा गवामयनशस्याः पूर्वैणैव न्यायेन प्रजापतेर्द्वादशसंवत्सरं त्रय
स्त्रिवृतः संवत्सरास्त्रयः पंचदशास्त्रयः सप्तदशास्त्रय एकविंशतापैतैरेव स्तोमैः शाक्त्यानां षट्त्रिंशद्वर्षिकं मेकैकेन नवनववर्षा
ण्येतैरेव स्तोमैः साध्यानां शतसंवत्सरं मेकैकेन पंचविंशतिः पंचविंशतिर्वर्षाण्येतैरेव स्तोमैर्विश्वसृजांसहस्रसंवत्सरं मेकैके

नार्धतृतीयान्यर्धतृतीयानि वर्षशतान्यग्नेरग्निष्टोमसहस्रं सहस्रसाव्यमित्येतदाचक्षते ॥ ५ ॥ अथ सारस्वतानि सर
स्वत्याः पश्चिम उदकांते दीक्षैरस्ते तत्रैव दीक्षोपसदः कृत्वा प्रायणीयं च सरस्वतीं दक्षिणेन तीरेण शम्याप्रासे शम्याप्रासे हरहर्य
जमाना अनुव्रजेयुः संहार्य उलूखलबुध्नो यूपश्च क्रीवांति सदोहविधानान्याग्नीध्रीयं पत्नीशालं च दक्षिणपुरस्तादाहवनीयस्या
वस्थार्य ब्रह्माशम्यां प्रहरैसायत्र निपतेत्तद्गार्हपत्यस्यायतनं ततो धिविहारो विषमे चेन्निपतेद्दुहृत्य समे विहरेयुरप्सु चेद्गारु
णं पुरोळांशं निर्वपेयुरपात्रप्लेचरुमपात्रपादाह्यस्थादुपस्थं समन्यायं त्युपयंत्यन्या इत्यातस्समानं सर्वेषां मित्रावरुणयोरय
नैकुंडपायिनामयनस्याद्यान् षण्मासानावर्तयंतो ब्रजेयुर्मासिमासि च गो आयुषी उपेयुरायुरयुग्मेषु गौर्युग्मे प्वितिनुप्रथमः
कल्पोथ द्वितीयो यथा मावास्यायामतिरात्रः स्यात्तथा दीक्षैरस्ते मावास्यायामतिरात्रं संस्थाप्य तदहरेव मावास्यास्य साक्षा
य्यवत्सानपाकुर्युस्तं पक्षमा मावास्येन व्रजित्वा पौर्णमास्यां गामुपेयुः पौर्णमासेनोत्तरं व्रजित्वा मावास्यायामायुषमुपेयुरेव
मावर्तयंतो ब्रजेयुरिन्द्राग्नयोरयनं गो आयुषीभ्यामर्यम्णो यनं त्रिकद्रुकैः सरस्वतीपरि सर्पणस्य शस्यमुक्तं गवामयनेनैकपा
तीनित्वहान्यतिरात्राः पृष्ठयाहश्चतुर्थमिति नुगतयोथोत्थानानि स्नाक्षं प्रस्रवणं प्राप्योत्थानं ते यमुनायां कारपच वैवभृथम
भ्युपेयुरुदेत्याग्नये कामायेर्द्विर्वैराजतं त्रांस्तस्यामश्वांच पुरुषींच धेनुके दद्युरेतद्दोत्थानं मृषभैकशतानां वा गवांसहस्रभावे
सर्वस्वज्यान्यां गृहपतिमरणे वा ज्यान्यां तूत्तिष्ठंतो विश्वजितातिरात्रेणोत्तिष्ठेयुर्गृहपतिमरण आयुषा गवांसहस्रभाव

इतिशस्यं ॥ ६ ॥ अथसवनीयाःऋतुपशवोवात्यंतमाग्नेयोर्वैद्राग्नेवाग्नेयंवारयंतरपृष्ठेर्ध्वंद्रं बृहत्पृष्ठेर्ध्वैकादशिनाम्वाप्रा
यणीयोदयनीययोरतिरात्रयोःसमस्तानालभेरर्धेद्राग्रमंतर्धौवान्वहवैकैकशपेकादशिनींनत्वेवैकादशिनींन्यूनामालभे
रन्नेतेनचेत्पश्वयनेनेयुस्तृतीयेहनिदसरात्रस्यद्वात्रिंशतमेकादशिन्यःसंतिष्ठंतैतएतस्मिन्नवरात्रैतिरिक्पशूनालभेरन्वै
ष्णवंवामनमेकविंशर्धेद्राग्रंत्रिणवेवैश्वदेवंत्रयस्त्रिंशेद्यावापृथिवीयांधेनुंचतुर्विंशैतस्याएववत्संवायव्यंचतुश्चत्वारिंशंआ
दित्यांवशामष्टाचत्वारिंशैर्मैत्रावरुणीमविवाक्यैर्वैश्वकर्मणमृषभंमहाव्रतंआग्नेयमुदयनीयेतिरात्रैपिवैकादशिनीमेवत्र
यस्त्रिंशींपूरयेयुरभिजिद्विष्वजिद्विषुवंतिद्विपशूनिस्तुः ॥ ७ ॥ अथसत्रिधर्मादीक्षणादिपित्र्याणांदैवानांचधर्माणां
प्राकृतानांनिवृत्तिःसर्वशश्ववर्जयेयुर्ग्रामचर्यासरणंविवृतस्मयनंरुच्यभिहासमनार्याभिभाषणमनृतंक्रोधमपांग्रगाहणम
भिवर्षणमारोहणंचवृक्षस्यनावोवारयस्यवादीक्षिताभिवादनंदीक्षितस्त्वौपसदमुभौसुन्वंतौसमसिद्धांताःपूर्वारंभिर्णम
भितसतरंवासर्वसाम्येयथावयोनृत्यगीतवादितांन्यन्यांश्चाग्रत्योपाचारांश्चैनान्वहिवेदिषदोभ्याश्रावयेयुर्नोदक्या
ओएवाम्युदियांभाम्यस्तमियांतेषांचेत्किंचिदापदोपनमैत्त्वमग्नेव्रतपाअसीतिजपेदाख्यायवेतरेषूपहवँल्लीप्सेतावकी
र्णिनैतैरेवदीक्षितद्रव्यैरपर्युष्यपुनर्दीक्षयेयुराग्रयणकालेनवानांसवनीयांनिर्वपेयुर्दीक्षोपसत्सुव्रतदुधआदयेयुस्तेषांप्रत्या
निपयोदीक्षासुव्यतिनीयकालमुपसदांचतुर्यमेकस्यादुग्धेनतावदेवत्रिभिःस्तनैस्तावद्वाभ्यामेकेनतावदेवसुत्यासुहविरु

च्छिष्टमक्षाएवस्युर्धानाःकरंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येतितेषांयद्यत्कामयीरंस्तत्तदुपविगुल्फयेयुराशिरदुधोदध्यर्थे
सौम्यंवाविगुल्फंनिर्वपेयुरितिशौनकोयावच्छ्रावंमन्येरन्वैश्वदेवमेकैर्बाहृस्यत्यमेकैर्सान्वानुसवनमपिवान्यत्रसिद्धं
गार्हपत्येपुनरघिश्चित्योपव्रतयेरन्नन्यान्वापय्यान्भक्षानामूलफलेभ्यएतेनवर्तयेयुःपशुनाच ॥ ८ ॥ तस्यविभागंव
क्ष्यामोहनुसजिह्वेप्रस्तोतःश्येनंवक्षउद्गातुःकंठःकाकुद्रःप्रतिहर्तुर्दक्षिणाश्रोणिर्होतुःसव्याब्रह्मणोदक्षिणंसक्थिमैत्राव
रुणस्यसव्यंब्राह्मणाच्छंसिनोदक्षिणंपार्श्वसांसमध्वर्योःसव्यमुपगातृणांसव्योःप्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणंदोर्नेष्टुःसव्यंपोतुर्द
क्षिणऊरुरच्छावाकस्यसव्यआग्नीध्रस्यदक्षिणोबाहुरात्रेयस्यसव्यःसदस्यस्यसदंचानूकंचगृहपतेर्दक्षिणोपादौगृहपतेर्
तप्रदस्यसव्योपादौगृहपतेर्भार्यायैव्रतप्रदस्यौष्ठएनयोःसाधारणोभवतितंगृहपतिरेवप्रशिष्याजाघर्णीपत्नीभ्योहरंतितां
ब्राह्मणायदद्युःस्कंध्याश्चमणिकास्त्रिस्रश्चकीकसाग्रावस्तुतस्त्रिस्रश्चैवकीकसाअर्धचवैकर्तस्योभेतुरर्धचैववैकर्तस्यक्षोमा
चक्षमितुस्तद्ब्राह्मणायदद्याद्यद्यब्राह्मणःस्याच्छिरःसुब्रह्मण्यायैयःश्वःसुत्यांप्राहतस्याजिनमिळासर्वेषांहोतुर्वातावाए
ताःषट्त्रिंशतमेकपदायज्ञंवहंतिषट्त्रिंशदक्षरावैबृहतीर्बाहृताःस्वर्गालोकास्तत्प्राणेषुचस्वर्गेषुचलोकेषुप्रतितिष्ठंतोयंतिस
एषःस्वर्ग्यःपशुर्यएनमेवंविभजत्ययेतोन्यथातद्यथासलगावापापकृतोवापशुंविमग्नीरंस्ताहृक्तांवापतांपशोर्विभक्तिं
श्रौतश्रुतिर्देवभागोविदांचकारतामुहाग्रोध्यैवास्माहोकादुच्चक्रामंतामुहगिरिजायंवाभ्रव्यायामनुष्यःप्रोवाचततोहै

नामेतदवाञ्जनुष्याअधीयते ॥ ९ ॥ सर्वेसमानगोत्राःस्युरितिगाणगारिःकथं ह्याप्रीसृक्तानिभवेयुःकथंप्रयाजाइत्यपि
नानागोत्राःस्युरितिशौनकस्तंत्राणांव्यापित्वाद्बृहपतिगोत्रान्वयाविशेषस्तस्मिन्नुपनिषद्भिःसर्वेषांप्रवरास्त्वावर्तेर
ज्ञावापधर्मित्वाज्जामदभ्यावत्सास्तेषांपंचार्चयोभार्गवच्यावनामवानौर्वज्जामदभ्येत्यथहज्जामदभ्यानांभार्गवच्यावनाम
वानेत्याष्टिषेणानांभार्गवच्यावनामवानाष्टिषेणानूपेतिविदानांभार्गवच्यावनामवानौर्वज्जामदभ्यानांभार्गवच्यावनाम
शार्कराक्षिसाष्टिषावर्णिशालंकायनजैमिनिदैवंत्यायनानांभार्गववैतहव्यसावेतसेतिश्रैतानांभार्गववैन्यपार्थेतिमित्रयु
वांवाध्यश्चेतित्रिप्रवरंवाभार्गवदैवोदासवाध्यश्चेतिशुनकानांगृत्समदेतित्रिप्रवरंवाभार्गवशौनहोत्रगार्त्समदेति ॥ १० ॥
गोतमानामांगिरसायास्यगौतमेत्युच्यथानामांगिरसौच्यगौतमेतिरूहगणानामांगिरसराहूगण्यगौतमेतिसोमराज
कीनामांगिरससोमराज्यगौतमेतिवामदेवानामांगिरसवामदेव्यगौतमेतिबृहदुक्थानामांगिरसबार्हदुक्थ्यगौतमेतिपृ
षदश्वानामांगिरसपार्षदश्वैरूपेत्यष्टादंष्ट्रहैकेब्रुवतेतीत्यांगिरसमष्टादंष्ट्रपार्षदश्वैरूपेत्यष्टादंष्ट्रहैकेब्रुवतेतीत्यांगिरस
द्वाज्जवांदनमातवचसोर्तिकक्षीवतामांगिरसौच्यगौतमौशिजकाक्षीवतेतिदीर्घतमसामांगिरसौच्यदैर्घतमसेतिभर
द्वाज्जामिनेश्यानामांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजेति ॥ ११ ॥ मुद्गलानामांगिरसभार्म्याश्वमौद्गल्येतिताक्ष्यहैके
ब्रुवतेतीत्यांगिरसैताक्ष्यभार्म्याश्वमौद्गल्येतिविष्णुवृद्धानामांगिरसपौरुकुत्सत्रासदस्यवेतिगर्गाणामांगिरसबार्हस्पत्य

भारद्वाज्जगर्भशैत्येत्वांगिरसशैत्यगार्ग्येतिवाहरितकुत्सपिंगशंसदभैमगवानांमांगिरसांबरीषयौवमाश्वेतिमंधाता
रहैकेब्रुवतेतीत्यांगिरसमांधात्रांबरीषयौवनाश्वेतिसंकृतिपूतिमाषतंडिशंबुशैवगवानांमांगिरसगौरिवीतसांकृत्येतिशा
क्त्योवामूलैशाक्त्यगौरिवीतसांकृत्येति ॥ १२ ॥ कण्वानामांगिरसाजमीढकाण्वेतिघोरमुहैकेब्रुवतेवकृष्याजमीढ
मांगिरसघोरकाण्वेतिकपीनामांगिरसामहीयवोरुक्षयसेत्यथएतेद्विप्रवाचनायथैतच्छौगशैशिरयोभरद्वाजाहशुंगाः
कताःशैशिरयस्तेषामुभयतःप्रवृणीतैकमितरतोद्वावितरतोद्वावेतरतस्त्रोनितरतोहचतुर्णांप्रवरोस्तिनपंचानामति
प्रवरणमांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाज्जकात्यात्कीलेति ॥ १३ ॥ अत्रीणामात्रेयार्चनानसश्यावाश्वेतिगविष्ठिराणामा
त्रेचगानिष्ठिरपौर्वातिथेतिचिकितगालवकालंबवमनुतंतुकुशिकानांवैश्वामित्रदेवरातौदलेतिश्रौमतकामकायनानांवै
श्वामित्रदेवभ्रवसदैवतरसेतिधनंजयानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसधानंजय्येत्यजानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाज्येतिरोहि
णानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसरोहिणेत्यष्टकानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाष्टकेतिपूरणवारिधापयंतानांवैश्वामित्रदेवरातपौ
रणेतिक्तानांवैश्वामित्रकात्यात्कीलेत्यधमर्षणानांवैश्वामित्राधमर्षणकौशिकेतिरेणूनांवैश्वामित्रगाथिनरैणवेतिवेणू
नांवैश्वामित्रगाथिनवैणवेतिशालंकायनशालाक्षलोहिताक्षलोहितजह्नूनांवैश्वामित्रशालंकायनकौशिकेतिक्तश्यापानां
काश्यपावत्सारासितेतिनिधुवाणांकाश्यपावत्सारनैभुवेतिरेभाणांकाश्यपावत्साररैभ्वेतिशंडिलानांशांडिलासितदैव

श्रौतसू.

॥ २५ ॥

लेतिकार्यपासितदैवलेतिवा ॥ १४ ॥ वासिष्ठेतिवसिष्ठानांयेन्यउपमन्युपराशरकुंडिनेम्यउपमन्यूनांवासिष्ठानर
द्वस्विद्रप्रमदेतिपराशराणांवासिष्ठशात्त्यपाराशर्येतिकुंडिनानांवासिष्ठमैत्रावरुणकौंडिन्येत्यंगस्तीनामागस्त्यदार्ढ्यु
तेध्मवाहेतिसोमवाहोवोत्तमआगस्त्यदार्ढ्युतसोमवाहेतिपुरोहितप्रवरोराज्ञामथयदिसार्धप्रवृणीरन्मानवैलपौरुरव
सेतीतिसत्राणितान्यदक्षिणानितेषामंतेज्योतिष्टोमः पृष्ठशमनीयःसहस्रदक्षिणोन्योवाप्रज्ञातदक्षिणोदक्षिणावतापृष्ठ्या
निशमयेरन्नितिविज्ञायतेसएवहेतुःप्रकृतिभावेप्रकृतिभावेनमोब्रह्मणेनमोब्रह्मणेनमआचार्येभ्योनमआचार्येभ्योनमः
शौनकायनमःशौनकाय ॥ १५ ॥ अथपरिशिष्टखंडं ॥ भृगूणांविवाहोस्तिचतुर्णामादितोमिथः ॥ इयै
तादयस्त्रयस्तेषांविवाहोमिथइष्यते ॥ षण्णांवैगोतमादीनांविवाहोनेष्यतेमिथः ॥ दीर्घतमाऔचथ्यःकक्षीवांश्चैक
गोत्रजाः ॥ भरद्वाजाग्निवेदयृक्षाःशुंगाःशैशिरयःकताः ॥ एतेसमानगोत्राःस्युर्गर्गानेकेवदंतिवै ॥ पृषदश्वामुह्ला
विष्णुवृद्धाःकण्वोगस्त्योहरितःसंकृतिःकपिः ॥ यस्कश्चैषांमिथइष्टोविवाहःसर्वैरन्यैर्जामदभ्यादिभिश्च ॥ यावत्स
मानगोत्राःस्युर्विश्वामित्रोनुवर्तते ॥ तावद्वसिष्ठश्चात्रिश्चकश्यपश्चपृथक्पृथक् ॥ व्यार्षेयाणांत्र्यार्षेयसन्निपातंअवि
वाहः ॥ त्र्यार्षेयाणांपंचार्षेयसन्निपातेअविवाहः ॥ विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोथगौतमः ॥ अत्रिर्वसिष्ठःकश्यपइ
त्येतेसप्तऋषयः ॥ सप्तानामृषीणामगस्त्याष्टमानांयदपत्यंतद्रोत्रमित्याचक्षते ॥ एकएवऋषिर्यावत्प्रवरेष्वनुवर्तते ॥

उत्तरप.
अ. ६

॥ २५ ॥

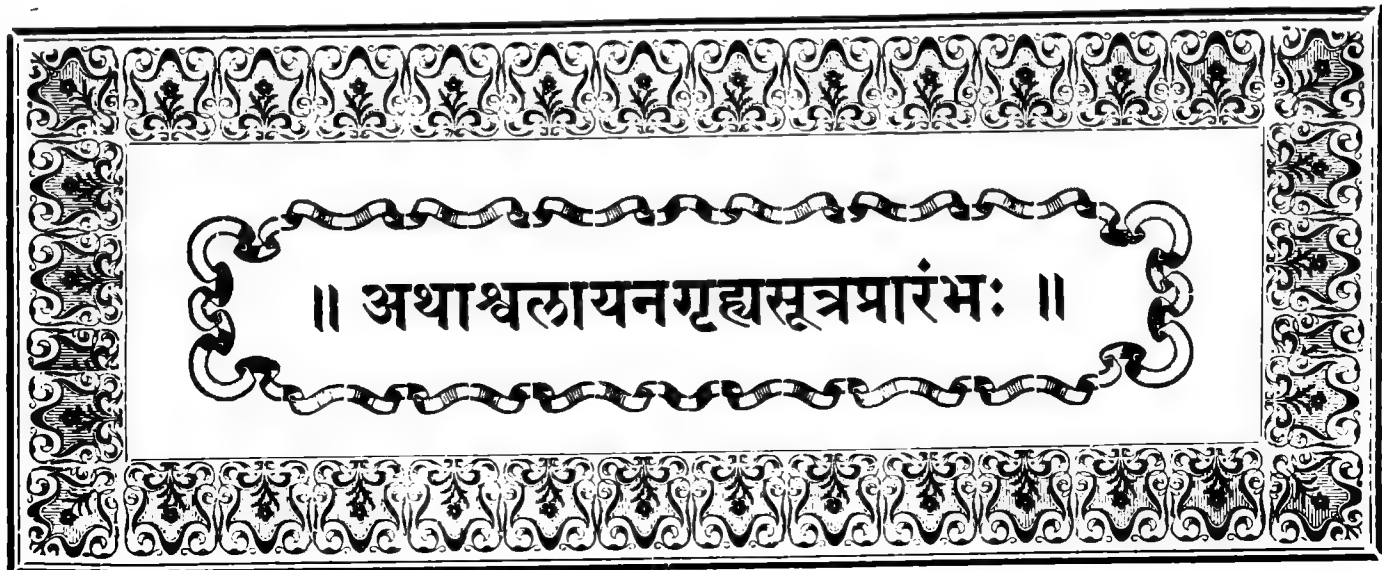
तावत्समानगोत्रत्वमन्यत्रभृग्वंगिरसांगणादित्यंसमानप्रवरैर्विवाहः ॥ १६ ॥ इतिपरिशिष्टखंडं ॥ इत्याश्वलायन
श्रौतसूत्रेउत्तरपट्टेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरपट्टःसंपूर्णः ॥

इदं पुस्तकं धैसासोपाबहहर्षिर्मतनुजनुषा वेदानार्थविनायकशर्मणा
स्वीयधैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रंसमाप्तं ॥

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रंसमाप्तं ॥

॥ अथाश्वलायनगृह्यसूत्रप्रारंभः ॥

॥ अथाश्वलायनगृह्यसूत्रप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ३म् ॥ उक्तानिवैतानिकानिगृह्याणिवक्ष्यामस्वयःपाकयज्ञाहुताग्नीहूयमानाननग्नौप्र
हुताब्राह्मणभोजनेब्रह्मणिहुताअथाप्यृचउदाहरंतियःसमिधायआहुतीयोवेदेनेतिसमिधमेवापिश्रद्धधानादधन्मन्ये
तयजइदमितिनमस्तस्मैयआहुत्यायोवेदेनेतिविद्ययैवाप्यस्तिप्रीतिस्तदेतत्पश्यन्नृषिरुवाच ॥ अगोरुधायगविषेद्युक्षाय
दस्म्यंवचः ॥ घृतात्स्वादीयोमधुनश्चवोचतेतिवचएवमइदंघृताच्चमधुनश्चस्वादीयोस्तिप्रीतिःस्वादीयोस्त्वित्येवतदा
ह ॥ आतेअग्नक्रचाहविर्हृदातष्टंभरामसि ॥ तत्तेभवंतूक्ष्णंऋषभासोवशाउतैत्येतएवमउक्षाणश्चऋषभाश्चवशाश्चभवं
तियइमंस्वाध्यायमधीयतइतियोनमसास्वध्वरइतिनमस्कारेणवैखल्वर्पिनवैदेवानमस्कारमर्तियज्ञोवैनमइतिहिब्राह्म
णंभवति ॥ १ ॥ अथसायंप्रातःसिद्धस्यहविष्यस्यजुहुयादग्निहोत्रदेवताभ्यःसोमायवनस्पतयेग्रीषोमाभ्यामिंद्राग्नि
भ्यांद्यावापृथिवीभ्यांधन्वंतरयइंद्रार्यविश्वेभ्योदेवेभ्योब्रह्मणेस्वाहेत्यथबलिहरणमेताभ्यश्चैवदेवताभ्योऽन्यओषधिवन
स्पतिभ्योगृहायगृहदेवताभ्योवास्तुदेवताभ्यइंद्रार्येद्रुपुरुषेभ्योयमाययमपुरुषेभ्योवरुणायवरुणपुरुषेभ्यःसोमायसो
मपुरुषेभ्यइतिप्रतिदिशंब्रह्मणेब्रह्मपुरुषेभ्यइतिमध्येविश्वेभ्योदेवेभ्यःसर्वेभ्योभूतेभ्योदिवाचारिभ्यइतिदिवानक्तंचा

१ सौत्रमंत्राणां त्रैस्वर्ये न संप्रदायस्येमा बहुलं विपर्यासोपलंभात् । अतस्त एकश्रुत्यैव पठितुं युक्ताः । अथापि त्रिस्वररसिका यथात्रानुकु-
र्वन्ति तथा दर्शितम् ।

रिभ्यइतिनक्तंरक्षोभ्यइत्युत्तरतः स्वधापितृभ्यइतिप्राचीनावीतींशेषंदक्षिणानिनयेत् ॥ २ ॥ [अथगृहबलिदेवता
नांकीर्तयिष्यामोयत्रयत्रवसंतिते ॥ द्वारेपितामहंविद्यात्प्रक्रीळेचउमापतिं ॥ आग्नेय्यांबलभद्रंचयमंविष्णुंचदक्षिणे ॥
नैर्ऋत्यांस्कंदवरुणंचसोमंसूर्यंचपश्चिमे ॥ वायव्यामश्विनौवसवःसोमोरुद्रउत्तरस्यांदिशि ॥ ईशान्यांनक्षत्राणींद्रगृहाः
पूर्वस्यांदिशि ॥ गृहमध्येब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्बृद्धिःश्रियाकीर्तिरिति ॥ (प्रदक्षिणंनिष्क्रम्यगृहनिवेशनांतस्यंप्रा
गुदङ्प्रोक्ष्यबलिंनिवेदयेत् ॥) ततःस्मार्तबलित्रयंगृहांगणेदेयंविहितं ॥ येभूताःप्रचरंतिदिवानक्तंबलिमिच्छंतोवितुं
दस्यप्रेष्ठाः ॥ तेभ्योबलिंपुष्टिकामोददामिमयिपुष्टिंपुष्टिपतिर्ददातुस्वाहा ॥ ऐंद्रवारुणवायव्यांयाम्यांनैर्ऋतिकाश्च
ये ॥ तेकाकाःप्रतिगृहंतुभूम्यांपिंडमयार्पितं ॥ वैवस्वतकुलेजातौद्वौश्यामशबलौशुनौ ॥ ताभ्यांपिंडोमयादत्तोरक्षे
तांपथिमांसदा ॥ श्वचांडालभूतपतितवायसेभ्योन्नभूमौनिक्षिपेत् ॥ यमोसियमदूतोसिवायसोसिनमोस्तुते ॥ सप्त
जन्मकृतंपापंबलिंभक्षंतुवायसाः ॥ गोदोहनमात्रंतत्रस्थित्वाऽतिथिमाकांक्षेत् ॥ हस्तौपादौप्रक्षाल्याचम्यगृहंप्रविशे
त् ॥ शांतापृथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौर्नोदेव्यभयंनोऽअस्तु ॥ शिवादिशःप्रदिशऽउदिशोर्नऽआपोविद्युतःपरिपांतुसर्व
तःशांतिःशांतिःशांतिः ॥ इतिपरिशिष्टं ॥] अथखलुयत्रकचहोष्यन्त्स्यादिषुमात्रावरंसर्वतःस्थंडिलमुपलिप्योल्लि

१ इदंपरिशिष्टंनप्राचीनकोशेषूपलभ्यते भिन्नभिन्नपाठांतरयुक्तंचयथालब्धनिवेशितमितिज्ञेयम् । २ विदुरस्यप्रेष्ठाः ।

ख्यषड्वेखाउदगायतांपश्चात्प्रागायतेनानांतयोस्तिस्त्रोमध्येतदभ्युक्ष्याग्निंप्रतिष्ठाप्यान्वाधार्यपरिस्तीर्यपुरस्ताद्दक्षिणतः
पश्चादुत्तरतइत्युदक्संस्थंतूष्णींपर्युक्षणंपवित्राभ्यामाज्यस्योत्पवनमप्रच्छिन्नाग्रावनंतर्गभौंप्रादेशमात्रौकुशौनानांतयो
र्गृहीत्वांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामुत्तानाभ्यांपाणिभ्यांसवितुष्ट्वाप्रसवउत्पुनाभ्यच्छिद्रेणपवित्रेणवसोःसूर्यस्यरश्मिभिरिति
प्रागुत्पुनातिसकृन्मंत्रेणद्विस्तूष्णींकृताकृतमाज्यहोमेषुपरिस्तरणंतथाज्यभागौपाकयज्ञेषुब्रह्माचधन्वंतरियज्ञशूलगव
वज्रैममुष्मैस्वाहेतिजुहुयादग्निरिंद्रःप्रजापतिर्विश्वेदेवाब्रह्मेत्यनादेशेएकवर्हिर्धमाज्यस्विष्टकृतःस्युस्तुल्यकालास्तदे
षाभियज्ञाधागीयते ॥ पाकयज्ञान्तसमासाद्यैकाज्यानेकवर्हिषः ॥ एकःस्विष्टकृतःकुर्यान्नानापिसतितदैवतइति ॥ ३ ॥
उदगयनआपूर्यमाणपक्षेकल्याणेनक्षत्रैंचौलकर्मोपनयनगोदानविवाहाःसार्वकालमेकेविवाहंतेपांपुरस्ताच्चतस्रंआज्या
हुतीर्जुहुयादग्नआयूंषिपवसऽइतितिसृभिःप्रजापतेनत्वदेतान्यन्यऽइतिचंव्याहतिभिर्वासमुच्चयमेकेनैकेकांचनत्वमर्थ
माभवसियत्कनीनामिति विवाहेचतुर्थी ॥ ४ ॥ कुलमग्रेपरीक्षेतयेमातृतःपितृतश्चेतियथोक्तंपुरस्ताद्बुद्धिमतेकन्यांप्र
यच्छेद्बुद्धिरूपशीललक्षणसंपन्नामरोगामुपयच्छेतद्विज्ञेयानिलक्षणान्यष्टौपिंडान्कृत्वाऽऽकृतमग्रेप्रथमंजज्ञऽऽकृतेसत्यं
प्रतिष्ठितं ॥ यदियंकुमार्यभिजातांतदियमिहप्रतिपद्यतांतदृश्यतामितिपिंडानभिर्मन्त्र्यंकुमारींत्रयांदेषामेकंगृहा
णेतिक्षेत्राच्चेदुभयतःसस्याद्ब्रह्मीयादन्नवत्यस्याःप्रजाभविष्यतीतिविद्याद्गोष्ठात्पशुमतींवेदिपुरीषाद्ब्रह्मवर्चस्विन्यविदा

सिनोहदात्सर्वसंपन्नदेवनात्कितवीचतुष्पधाद्विप्रव्राजिनीरिणादधन्याश्मशानात्पतिष्ठी ॥ ५ ॥ अलंकृत्यकन्यामु
दकपूर्वादद्यादेशब्राह्मोविवाहस्तस्यांजातोद्वादशावरान्द्वादशपरान्पुनात्युभयतः ऋत्विजेविततेकर्मणिदद्यादलंकृत्यसदै
वोदशावरान्दशपरान्पुनात्युभयतः सहधर्मचरतइतिप्रजापत्योऽष्टावरानष्टपरान्पुनात्युभयतोगोनिधुनंदत्त्वोपयच्छे
तसार्धः सप्तावरान्सप्तपरान्पुनात्युभयतोमिथः समयंकृत्योपयच्छेतसगांधर्वोधनेनोपतोप्योपयच्छेतसआसुरः सुसा
नांप्रमत्तानांवापहरेत्सपैशाचोहत्वाभित्वाचशीर्षाणिरुदतीरुदद्भ्योहरेत्सराक्षसः ॥ ६ ॥ अथखलूच्चावचाजनपदध
र्माग्रामधर्माश्चतान्विवाहेप्रतीयाद्यत्तुसमानंतद्वक्ष्यामः पश्चादग्नेर्द्वदमश्मानंप्रतिष्ठाप्योत्तरपुरस्तादुदकुंभंसमन्वार
ब्धायाहुत्वातिष्ठन्प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुख्या आसीनायागृभ्णामितेसौभगत्वायहस्तमित्यंगुष्ठमेवगृह्णीयाद्यदिकामयीतपुमां
सएवमेपुत्राजायेरन्नित्यंगुलीरेवस्त्रीकामोरोमांतेहस्तसांगुष्ठमुभयकामः प्रदक्षिणमग्निमुदकुंभंचत्रिःपरिणयन्जपत्यमो
हमस्मिन्सात्वंसात्वमस्यमोहंघौरहंपृथिवीत्वंसामाहमृक्त्वंतावेहविवहावहै ॥ प्रजांप्रजनयावहैसंप्रियौरोचिष्णुसुमन
स्यमानौजीवेवशरदःशतमितिपरिणीयपरिणीयाश्मानमारोहयतीममश्मानमारोहाश्मेवत्वंस्थिराभव ॥ सहस्वपृतना
यतोभित्तिष्ठतन्यतइतिवध्वंजलावुपस्तीर्यभ्राताभ्रातृस्थानोवाहिल्लिजानावपतित्रिजामदभ्यानांप्रत्यभिघार्यहविर
वत्तंचैषोवदानधर्मोऽर्यमणनुदेवकन्याअग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवोअर्यमांप्रेतोमुंचातुनामुतस्वाहा ॥ वरुणनुदेवकन्या

अग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवोवरुणःप्रेतोमुंचातुनामुतस्वाहा ॥ पूषणनुदेवकन्याऽअग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवःपूषाप्रेतो
मुंचातुनामुतस्वाहैत्यविच्छिदयंजलिं सुचेवजुहुयादपरिणीयशूर्पपुटेनाभ्यात्मतूष्णींचतुर्थमोप्योप्यहैकैलाजान्परिण
यन्यथोत्तमेआहुतीनसंनिपततोथास्यैशिखेविमुंचतियदिकृतेभवतऊर्णास्तुकेकेशपक्षयोर्वद्धेभवतःप्रत्वामुंचामिवरु
णस्यपाशादित्युत्तरामुत्तरयाथैनामपराजितायांदिशिंसप्तपदान्यभ्युत्कामयतीषएकपद्यूर्जद्विपदीरायस्योषायत्रिपदी
मायोभव्यायचतुष्पदीप्रजाभ्यःपंचपद्युतुभ्यःषट्पदीसखासप्तपदीभवंसामामनुव्रताभव ॥ पुत्रान्विदावहैबहूस्तेसंतु
जरदष्टयइत्युभयोःसन्निधायशिरसीउदकुंभेनावसिच्यं ब्राह्मण्याश्चवृद्धायांजीवपत्याजीवप्रजायांअगारएतारार्त्रावसे
द्भुवमरुंधर्तीसप्तऋषीनितिदृष्ट्वावाचंविस्मृजेतजीवपत्नीप्रजांविंदेयेति ॥ ७ ॥ प्रयाणउपपद्यमानेपूषात्वेतो नयतुहस्तगृह्ये
तियानमारोहयेदश्मन्वतीरीयतेसंरभध्वमित्यर्धचैननावमारोहयेदुत्तरेणोत्क्रमयेज्जीवंरुदंतीतिरुदत्यांविवाहाग्निमय
तो जस्मनयंतिकल्याणेषुदेशवृक्षचतुष्पथेषुमाविदन्परिपंथिनइतिजपेद्वासेवासेसुमंगलीरियंवधूरितीक्षकानीक्षेतैहप्रियं
प्रजयातेसमृद्धतामितिगृहंप्रवेशयेद्विवाहाग्निमुपसमाधायपश्चादस्यानुहुंचमास्तीर्यप्राग्ग्रीवमुत्तरलोमंतस्मिन्नुपवि
ष्टायांसमन्वारब्धायांमानःप्रजांजनयतुप्रजापतिरितिचतसृभिःप्रत्यृचंहुत्वांसमंजंतुविश्वेदेवाऽइतिदध्नःप्राश्यप्रतिप्र
यच्छेदाज्यशेषेणवानक्तिहृदयेतऊर्ध्वमक्षारालवणाशिनौब्रह्मचारिणावलंकुर्वाणावधःशायिनौस्यातांत्रिरात्रंद्वादशरा

त्रंसंवत्सरं वै कऋषिर्जायत इति चरितव्रतः सूर्याविदेवधूवस्त्रंदद्यादन्नं ब्राह्मणेभ्योऽथ स्वस्त्ययनं वाचयति ॥८॥ पाणिग्रह
णादिगृह्यं परिचरें त्वयं पश्य पिवा पुत्रः कुमार्यं ते वासीवानित्यानुगृहीतः स्याद्यदि तूपशाम्येत्पश्युपवसेदित्येकैतस्याग्निहो
त्रेण प्रादुष्करणं होमकालौ व्याख्यातौ हौम्यं च मांसवर्जकामंतुर्वीहियवति लैरग्रये स्वाहेति सायं जुहुयात्सूर्याय स्वाहेति प्रा
तस्तूष्णीं द्वितीये उभयत्र ॥९॥ अथ पार्वणस्थालीपाकं स्तस्य दर्शपूर्णमासाभ्यामुपवासं इध्मावर्हिषोश्च संनहनं देवताश्रोपां
शुभ्याजं द्रमाहं द्रवर्जकाम्या इतरास्तस्यैतस्यै देवतायै चतुरश्रतुरोमुष्टीर्निर्वपति पवित्रे अंतर्धायां मुष्मैत्वा जुष्टं निर्वपामीत्यथै
नान्प्रोक्षति यथानिरुसममुष्मैत्वा जुष्टं प्रोक्षामीत्यवहतां स्त्रिः फलीकृतान्नानाश्रपयेत्समोप्यवायदि नानाश्रपयेद्विभज्यतं
डुलानभिमुशेदिदममुष्मा इदममुष्मा इति यद्युवैसमोप्यव्युद्धारं जुहुयाच्छ्रुतानि हवींष्यभिघार्योदगुद्वास्यवर्हिष्यासाद्यं
प्रत्यभिघार्येभ्यमभिघार्यायंत इध्म आत्मा जातवेदस्तेनेध्रस्ववर्धस्वचेद्धवर्धय चास्मान्प्रजयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनां न्नाद्येन
समेधय स्वाहेति तूष्णीमाधारावाधार्याज्यभागौ जुहुयादग्रये स्वाहा सोमाय स्वाहेत्युत्तरमाग्नेयं दक्षिणं सौम्यं विज्ञायते चक्षु
षीवा एतैर्यज्ञस्य दान्यभागौ तस्मात्पुरुषस्य प्रत्यङ्मुखस्यासीनस्य दक्षिणमक्ष्युत्तरं भवत्युत्तरं दक्षिणं मध्ये हवींषि प्रत्यक्तरं
वा प्राक्संस्थान्युदक्संस्थानि वा उत्तरपुरस्तात्सौविष्टकृतं मध्यात्पूर्वार्धाच्च हविषो वद्यति मध्यात्पूर्वार्धात्पश्चार्धादिति पंचाव
त्तिनामुत्तरार्धात्सौविष्टकृतं नान्न हवींषि प्रत्यभिघारयति स्विष्टकृतं द्विरभिघारयति यदस्य कर्मणो त्यरीरिचैयद्वान्यूनमि

हाकरं ॥ अग्निष्टत्स्विष्टकृद्विद्वान्सर्वं स्विष्टं सुहुतं करोतु मे ॥ अग्रये स्विष्टकृते सुहुतं हुतं सर्वप्रायश्चित्ताहुतीनां कामानांसम
र्धयित्रैस्सर्वान्नः कामान्समर्धय स्वाहेति वर्हिषि पूर्णपात्रं निनयेदपो वभृथः पाकयज्ञानामेतत्तत्रं हविरुच्छिष्टं दक्षिणा ॥ १० ॥
अथ पशुकल्प उत्तरतो भ्रैः शामित्रस्यायतनं कृत्वा पाययित्वा पशुमाप्ताव्यं पुरस्तात्प्रत्यङ्मुखमवस्थाप्याग्निदूतमिति द्वाभ्यां
हुत्वा सपलाशयार्द्रशाखया पश्चादुपस्पृशेदमुष्मैत्वा जुष्टमुपाकरोमीति वीहियवमतीभिरद्भिः पुरस्तात्प्रोक्षत्यमुष्मैत्वा जुष्टं
प्रोक्षामीति तासां पाययित्वा दक्षिणमनुवाहुं शेषं निनयेदावृत्तैव पर्यग्निकृत्वोदं च नयंति तस्य पुरस्तादुल्मुकं हरंति शामित्र ए
ष भवति वपाश्रपणीभ्यां कर्ता पशुमन्वारभते कर्तारं यजमानः पश्चाच्छामित्रस्य प्राक्किशरसंप्रत्यक्किशरसं वौदकपादं मंजप्यं
पुरानाभेस्तृणमंतर्धार्यवपामुत्खिद्यवपामवदाय वपाश्रपणीभ्यां परिगृह्याद्विरभिषिच्यं शामित्रे प्रताप्याग्नेनैव मग्निं हुत्वा
दक्षिणत आसीनः श्रपयित्वा परीत्य जुहुयादेतस्मिन्नेवाग्नौ स्थालीपाकं श्रपयत्येकादशपशोरवदानानि सर्वांगेभ्यो वदायं श
मित्रे श्रपयित्वा हृदयं शूले प्रताप्यं स्थालीपाकस्याग्रतो जुहुयादवदानैर्वासहैकैकस्यावदानस्य द्विद्विरवद्यत्यावृत्तैव हृदयशू
लेन चरन्ति ॥ ११ ॥ चैत्ययज्ञे प्राक्स्विष्टकृतं श्रैत्यायवलिं हरेद्यद्युवैविदेशस्यं पलाशदूतेन यत्र वेत्थवनस्पत इत्येतयर्चा द्वौ
पिंडा कृत्वा वीवधेभ्यां धार्यं दूताय प्रयच्छेदिमंतस्मै वलिं हरेति चैनं ब्रूयादयंतुभ्यमिति यो दूताय प्रतिभयं चेदं तराशस्त्रमपि
किंचिन्नाव्याचेन्नद्यं तराप्लव रूपमपि किंचिदनेन तरितव्यमिति धन्वंतरियज्ञे ब्रह्माणमग्निं चांतरापुरोहितायाग्नेबलिं हरेत्

॥ १२ ॥ उपनिषदिगर्भलंभनं पुंसवनमनवलोभनं च यदिनाधीयात् तृतीये गर्भमासे तिष्येणोपोषितायाः सरूपवत्साया गो
 र्दधनि द्वौ द्वौ तु माषौ यवंच दधि प्रसृतेन प्राशयेत् किंपिबसि किंपिबसीति पृष्ट्वा पुंसवनं पुंसवनमिति त्रिः प्रतिजानीयादेवं त्री
 न्प्रसृतान्धास्यै मंडलागारच्छायायां दक्षिणस्यानासिकायां मजीतामोषधीं नस्तः करोति प्रजावज्जीवपुत्राभ्यां हैके ॥ आ
 तेगर्भो यो निमैतु पुमान्वाण इवेषुधिं ॥ आवीरो जायतां पुत्रस्ते दशमास्यः ॥ अग्निरेतु प्रथमो देवतानां सोस्यै प्रजां मुंचतु मृ
 त्युपाशात् ॥ तदयं राजा वरुणो नुमन्यतां यथेयं स्त्रीपौत्रमधं नरो दादिति प्राजापत्यस्य स्थालीपाकस्य हुत्वा हृदयदेशमस्या
 आलभेत यत्ते सुशीमे हृदये हितमंतः प्रजापतौ ॥ मन्येहं मांतद्विद्वांसं माहं पौत्रमधं निया मिति ॥ १३ ॥ चतुर्थे गर्भमासे
 सीमन्तोन्नयनं मापूर्यमाणपक्षे यदा पुंसानक्षत्रेण चंद्रमा युक्तः स्यादथाग्निमुपसमाधाय पश्चादस्यानडुहं चर्मास्तीर्य प्राग्ग्री
 वमुत्तरलोमं तस्मिन्नुपविष्टायां समन्वारब्धायां धाता ददातु दाधुष इति द्वाभ्यां राकामहमिति द्वाभ्यां नेजमेष प्रजापतेन त्व
 देतान्यन्य इति चांधास्यै युग्मेन शलाटुगल्प्सेन त्र्येण्याचशलल्यां त्रिभिश्च कुशपिंजूलैरूर्ध्वसीमंतं व्यूहति भूर्भुवः स्वरो ३
 मिति त्रिश्चतुर्वावीणागाधिनौ संशास्ति सोमं राजानं संगायेतामिति सोमो नो राजा वतुमानुषीः प्रजानि विष्टचक्रासाविति
 यानं दीमुपवसिता भवन्ति ब्राह्मण्यश्च वृद्धा जीवपत्यो जीवप्रजायद्यदुपदिशेयुस्तत्तत्कुर्युर्कर्मभोदक्षिणा ॥ १४ ॥ कुमारं
 जातं पुरान्यै रालंभास्सर्पिर्मधुनी हिरण्यनिकाषं हिरण्येन प्राशयेत् त्रैतं ददामि मधुनो घृतस्य वेदं सवित्रा प्रसूतं मधोनां ॥ आ

सूत्रं.
अ. १

॥ ५ ॥

युष्मान्गुप्तो देवताभिः शतं जीवशरदो लोके अस्मिन्निति कर्णयोरुपनिधाय मेधाजननं जपति मेधांते देवः सविता मेधां देवी
 सरस्वती ॥ मेधांतेऽअश्विनौ देवा वाधत्तां पुष्करं सजावित्यंसावभिमृशत्यश्माभव परशुर्भव हिरण्यमस्तृतं भव ॥ वेदो
 वै पुत्रनामासि स जीवशरदः शतमिति (दक्षिणं स्तनं प्रक्षाल्य हिरण्योदके नेमां कुमारो जरां धयतु दीर्घमायुः प्रजीवसे ॥ अस्यै
 स्तनौ प्रयुंजाना आयुर्वचो यशो बलमिति दक्षिणं स्तनं प्रदायें) द्रश्रेष्ठानि द्रविणानि धेह्यस्मे प्रयं धिमघ वन्नृजीपिन्निति च नाम
 चास्मै दद्युर्घोषवदाद्यंतरं तस्थमभिनिष्ठानां तं द्व्यक्षरं चतुरक्षरं वा द्व्यक्षरं प्रतिष्ठाकामं चतुरक्षरं ब्रह्मवर्चसकामो युग्मानित्वेव
 पुंसामयुग्मानि स्त्रीणां मभिवादनीयं च समीक्षेत तन्मातापितरौ विद्यातामोपनयनात्प्रवासादेत्यपुत्रस्य शिरः परिगृह्य जपं
 त्यंगादंगात्संभवसिंहदयादधिजायसे ॥ आत्मा वै पुत्रनामासि स जीवशरदः शतमिति मूर्धनि त्रिरवघ्राया वृतैव कुमार्यै
 ॥ १५ ॥ षष्ठे मास्यन्नप्राशनं माजमन्नाद्यकामं स्तैस्तिरं ब्रह्मवर्चसकामो घृतौदनं तेजस्कामो (दध्योदनमिन्द्रियकामः क्षीरो
 दनं पशुकामो) दधिमधुघृतमिश्रमन्नं प्राशयेदन्नपतेन्नस्य नो देहं न मीवस्य शुष्मिणः ॥ प्रप्रदातारं तारिपंऽऊर्जनो धेहि
 द्विपदे चतुष्पद इत्या वृतैव कुमार्यै ॥ १६ ॥ तृतीये वर्षे चौलं यथा कुलधर्मवोत्तरतो ग्रेर्वीहियवमापतिलानां पृथक् पूर्णश
 रावाणि निदधाति पश्चात्कारयिष्यमाणो मातुरुपस्थानडुहं गोमयं नवेशरावेशमीपर्णानि चोपनिहितानि भवन्ति मातुः पि

तादक्षिणतएकविंशतिकुशर्पिजूलान्यादायब्रह्मावैतानिधारयेत्पश्चात्कारयिष्यमाणस्यावस्थायशीतोष्णाअपःसमानी
योष्णेनवायउदकेनेहीतितासांगृहीत्वानवनीतंदधिद्रप्सान्वाप्रदक्षिणंशिरस्त्रिरुंदत्यदितिःकेशान्वर्पत्वापउंदंतुवर्चसइ
तिदक्षिणेकेशपक्षेत्रीणित्रीणिकुशर्पिजूलान्यभ्यात्माग्राणिनिदधात्योषधेत्रायस्वैनैस्वधितेमैनंहिंसीरितिनिष्पीड्यलौहे
नधुरेणप्रच्छिनत्तियेनावपत्सविताधुरेणसोमस्यराज्ञोवरुणस्यविद्वान् ॥ तेनब्रह्माणोवपतेदमस्यायुष्मान्जरदष्टिर्यथा
सदितिप्रच्छिद्यप्रच्छिद्यप्रागग्रान्छमीपर्णैःसहमात्रेप्रयच्छतितानानडुहेगोमयेनिदधाति ॥ येनधाताबृहस्पतेरग्नेरिंद्रस्य
चायुषेवपत् ॥ तेनतआयुषेवपामिसुश्रोक्पायस्वस्तयऽइतिद्वितीययेनभूयश्चरात्र्याज्योक्पश्यातिसूर्य ॥ तेनतऽआ
युषेवपामिसुश्रोक्पायस्वस्तयइतितृतीयैसर्वैर्नैश्चतुर्थमेवमुत्तरतस्त्रिःधुरतेजोनिमृजेद्यत्क्षुरेणमर्चयतासुपेशसावसाव
पसिकेशान् ॥ शुंघिशिरोमास्यायुःप्रमोषीरितिनापितंशिष्याच्छीतोष्णाभिरद्भिरबर्धकुर्वाणोक्षण्वन्कुशलीकुर्वितिय
थाकुलधर्मकेशवेशान्कारयेदावृत्तैवकुमार्यै ॥ १७ ॥ एतेनगोदानंषोडशेवर्षेकेशशब्देतुश्मश्रुशब्दान्कारयेच्छ्रमश्रुणीहो
दतिशुंघिशिरोमुखंमास्यायुःप्रमोषीरितिकेशश्मश्रुलोमनखान्युदकसंस्थानिकुर्वितिसंप्रेष्यत्याप्नुत्यवाग्यतःस्थित्वाहः
शेषमाचार्यसकाशैवाचंविस्ृजेतवरंददामीतिगोमिथुनंदक्षिणांसवत्सरमादिशेत् ॥ १८ ॥ अष्टमेवर्षेब्राह्मणमुपनये

१ प्राशयेदिद्युत्तरं 'सार्वकामोभवतीतिविज्ञायते' इतिक्वचिदधिकम् ।

द्रर्भाष्टमेवैकादशेक्षत्रियंद्वादशेवैश्यमाषोडशाद्ब्राह्मणस्यानतीतःकालाद्वाविंशत्क्षत्रियस्याचतुर्विंशाद्वैश्यस्यातऊ
ध्वंपतितसावित्रीकाभवंतिनैनानुपनयेन्नाध्यापयेन्नयाजयेन्नाभिर्व्यवहरेयुरलंकृतंकुमारंकुशलीकृतशिरसमहतेनवास
सासंवीतमैणेयेनवाजिनेनब्राह्मणैरौरवेणक्षत्रियमाजेनवैश्यंयदिवासांसिवसीरंनक्तानिवसीरंन्काषायंब्राह्मणोमांजिष्ठं
क्षत्रियोहारिद्रवैश्यस्तेषांमेखलामौजीब्राह्मणस्यंधनुर्ज्याक्षत्रियस्यावीवैश्यस्यतेषांदंडाःपालाशोब्राह्मणस्यौदुंबरःक्षत्रिय
स्यबैल्वोवैश्यस्यकेशसंमितोब्राह्मणस्यललाटसंमितःक्षत्रियस्यप्राणसंमितोवैश्यस्य ॥ १९ ॥ सर्वेवासर्वेषांसमन्वा
रब्धेहुत्वोत्तरतोग्नेःप्राङ्मुखआचार्योपतिष्ठतेपुरस्तात्प्रत्यङ्मुखइतरोपामंजलीपूरयित्वातत्सवितुर्वृणीमहइतिपूर्णेनास्य
पूर्णमवक्षारयत्यासिच्यदेवस्यत्वासवितुःप्रसर्वैश्विनोर्बाहुभ्यांपृष्णोहस्ताभ्यांहस्तंगृह्णाम्यसावितितस्यपाणिनापाणिंसां
गुष्ठंगृहीयात्सवितातेहस्तमग्रर्भादसावितिद्वितीयमग्निराचार्यस्तवासावितितृतीयमादित्यमीक्षयेद्देवसवितरेषतेब्रह्म
चारीतंगोपायंसमामृतेत्याचार्यःकस्यब्रह्मचार्यसिंप्राणस्यब्रह्मचार्यसिंकस्वाकमुपनयतेकायत्वापरिददामीतियुवासु
वासाःपरिवीतऽआगादित्यर्धचैनैनंप्रदक्षिणमावर्तयेत्तस्याध्यंसौपाणीकृत्वाहृदयदेशमालभेतोत्तरेणाग्निपरिसमुह्यब्रह्म
चारीतूष्णींसमिधमादध्यात्तूष्णींवाप्राजापत्यंप्राजापत्योब्रह्मचारीभवतीतिविज्ञायते ॥ २० ॥ मंत्रेणहैकेन्येसमिध

माहार्षबृहतेजातवेदसे ॥ तथात्वमग्नेवर्धस्वसमिधाब्रह्मणावयंस्वाहेतिसमिधमांधायांभिमुपस्पृश्यंमुखंनिमार्ष्टीत्रि
स्तेजसामासमनज्मीतितेजसाह्येवात्मानंसमनकीतिविज्ञायते ॥ मयिमेधांमयिप्रजांमय्यग्निस्तेजोदधातु ॥ मयिमे
धांमयिप्रजांमयींद्रइंद्रियंदधातु ॥ मयिमेधांमयिप्रजांमयिसूर्योभ्राजोदधातु ॥ यत्तेअग्नेतेजस्तेनाहंतेजस्वीभूयासं ॥
यत्तेअग्नेवर्चस्तेनाहंवर्चस्वीभूयासं ॥ यत्तेअग्नेहरस्तेनाहंहरस्वीभूयासमित्युपस्थायजान्वाच्योपसंगृह्यब्रूयादधीहिभोः
सावित्रीभो३ अनुब्रूहीतितस्यवाससापाणिभ्यांचपाणीसंगृह्यसावित्रीमन्वाहपच्छोर्ध्वर्चशःसर्वीयथाशक्तिंवाचयीतहृद
यदेशेस्योर्ध्वागुलिंपाणिमुपदधातिममव्रतेहृदयंतेदधामिममचित्तमनुचित्तंतेअस्तु ॥ ममवाचमेकव्रतोजुषस्वबृहस्पति
द्वानियुनक्तुमह्यमिति ॥ २१ ॥ अथपरिशिष्टं ॥ इयंदुरुक्तात्परिबाधमानांशर्मवरूथंपुनतीनआगात् ॥ प्राणापाना
भ्यांबलमाभरंतींप्रियादेवानांसुभगामेखलेयं ॥ ऋतस्यगोस्त्रोतपसःपसरपींघ्रतीरक्षःसहमानाअरातीः ॥ सानःसमंत
मनुपरेहिभद्रयाभर्तारस्तेमेखलेमारिषाम ॥ मेखलामाबध्यदंडंप्रदायंद्ब्रह्मचर्यमादिशेद्ब्रह्मचार्यस्यपोशानकर्मकुरु
दित्रामास्वाप्सीराचार्याधीनोवेदमधीष्वेतिद्वादशवर्षाणिवेदब्रह्मचर्यग्रहणांतंवासायंप्रातर्भिक्षेतसायंप्रातःसमिधमाद
ध्यादप्रत्याख्यायिनमग्नेभिक्षेतांप्रत्याख्यायिनींवाभवान्भिक्षांदादत्त्वित्यनुप्रवचनीयमितिवातदाचार्यायवेदयीततिष्ठे

१ ससमिधमित्यत्रत्यःसकारोवैदिकपाठेयद्यपिलुप्रप्रायोदृश्यतेतथापिवृत्तिकारादतोस्ति ।

दहःशेषमस्तमितेब्रह्मौदनमनुप्रवचनीयंश्रपयित्वाचार्यायवेदयीताचार्यःसमन्वारब्धेजुहुयात्सदसस्पतिमद्भुतमिति
सावित्र्याद्वितीययद्यत्किंचातऊर्ध्वमनूक्तंस्यादृषिभ्यस्तृतीयसौविष्टकृतंचतुर्थब्राह्मणान्भोजयित्वावेदसमाप्तिंवाचयी
तातऊर्ध्वमक्षारालवणाशीब्रह्मचार्यधःशायीत्रिरात्रंद्वादशरात्रंसंवत्सरंवाचरितव्रतायमेधाजननंकरोत्यनिंदितायांदि
श्येकमूलंपलाशंकुशस्तंवापलाशापचारंप्रदक्षिणमुदकुंभेनत्रिःपरिषिंचंतंवाचयति सुश्रवःसुश्रवाअसिंयथात्वंसुश्रवः
सुश्रवाअस्येवंमांसुश्रवःसौश्रवसंकुरु ॥ यथात्वंदेवानांयज्ञस्यनिधिपोस्येवमहंमनुष्याणांवेदस्यनिधिपोभूयासमित्येते
नवापनादिपरिदानांतंव्रतादेशनंव्याख्यातमित्यनुपेतपूर्वस्याथोपेतपूर्वस्यकृताकृतंकेशवपनंमेधाजननंचानिरुक्तंपरि
दानंकालश्चतत्सवितुर्वृणीमहइतिसावित्री ॥ २२ ॥ ऋत्विजोवृणीतैन्यूनानतिरिक्तांगान्येमातृतःपितृतश्चेतिथोक्तं
पुरस्ताद्यूनंऋत्विजोवृणीतइत्येकंब्रह्माणमेवप्रथमंवृणीतैथहोतारमथाध्वर्युमथोद्गातारंसर्वान्वायेहीनैकाहैर्याजयंतिसद
स्यंसदशंकौषीतकिनःसमामनंतिसकर्मणामुपद्रष्टाभवंतीतितदुक्तमृग्भ्यांयमृत्विजोवहुधाकल्पयंतइतिहोतारमेवप्र
थमंवृणीतैग्निमेहोतासमेहोताहोतारंत्वामुवृणइतिहोतारंचंद्रमामेवब्रह्मासमेवब्रह्माब्रह्माणंत्वामुवृणइतिब्रह्माणमादित्यो
मेध्वर्युरित्यध्वर्युपर्जन्योमउद्गातेत्युद्गातारंमापोमेहोत्रांसंसिन्यइतिहोत्रकात्रश्मयोमेचमसाध्वर्यवइतिचमसाध्वर्यूना
काशोमेसदस्यइतिसदस्यंसवृतोर्जपेन्महन्मेवोचोभगोमेवोचोभगोमेवोचोयशोमेवोचस्तोमंमेवोचःकृत्स्निमेवोचोभुक्तिं

गृह्य
॥ ८ ॥

मेवोचस्तृप्तिमेवोचः सर्वमेवोचइति जपित्वाग्निष्टेहोतासतेहोताहोताहंतेमानुषइतिहोताप्रतिजानीतेचंद्रमास्तेब्रह्मासते
ब्रह्माब्रह्मवमितरेयथादेसंतन्मामवतुतन्माविशतुतन्माजिन्वतुतेनभुक्षिपीयेतिचयाजयिष्यइत्यस्तमात्विज्यमकार्यमही
नस्यनीचदक्षिणस्यव्याधितस्यातुरस्ययक्षमगृहीतस्यानुदेश्यभिशस्तस्यक्षिसयोनेरितिचैतेषांसोमःप्रवाकंपरिपृच्छेत्कोय
ज्ञःकऋत्विजःकादक्षिणेतिक्ल्याणैःसहसंप्रयोगोनमांसमश्रीयुर्नस्त्रियमुपेयुराकृतोरपवर्गादितेनाग्नेब्रह्मणावावृधस्वेति
दक्षिणाग्नावाज्याहुतिंहुत्वायथार्थंप्रव्रजेदेवमनाहिताग्निर्गृह्यइमामग्नेशरणिमीमृषोनइत्येतयर्चा ॥२३॥ऋत्विजोवृत्त्वाम
धुपर्कमाहरेंत्स्नातकायोपस्थितार्यराज्ञेचाचार्यंश्वशुरपितृव्यमातुलानांचदधनिमध्वानीर्यसर्पिर्वामध्वलाभेविष्टरःपाद्य
मर्ध्यमाचमनीयंमधुपर्कोगौरित्येतेषांस्त्रिस्त्रिरेकैकंवेदयंतं ॥ अहंवर्षमसजातानांविद्युतामिवसूर्यः ॥ इदंतमधितिष्ठामि
योमाकश्चाभिदासतीत्युदगग्रेविष्टरउपविशेदाक्रम्यवापादौप्रक्षालापयीतदक्षिणमग्नेब्राह्मणायप्रयच्छेत्सव्यंशूद्रायप्रक्षा
लितपादोर्ध्वमंजलिनाप्रतिगृह्याथाचमनीयेनाचामत्यमृतोपस्तरणमसीतिमधुपर्कमाह्रियमाणमीक्षतेमित्रस्यत्वाचक्षुषा
प्रतीक्षइतिदेवस्यत्वासवितुःप्रसवैश्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृह्यामीतितदंजलिनाप्रतिगृह्यसव्येपाणौकृत्वाम
धुवाताकृतायतइतितृचेनावेक्ष्यानामिकयाचांगुष्ठेनचत्रिःप्रदक्षिणमालोड्यवसवस्वागायत्रेणच्छंदसाभक्षयंवितितिपु
रस्ताभिमाष्टिरुद्रास्वात्रैष्टुभेनछंदसाभक्षयंवितितिदक्षिणतंआदित्यास्वाजागतेनच्छंदसाभक्षयंवितितिपश्चाद्विश्वेत्वादे

सूत्र.
अ. १

॥ ८ ॥

वाऽआनुष्टुभेनच्छंदसाभक्षयंवितित्युत्तरतोभूतेभ्यस्त्वेतिमध्यात्रिरुद्रह्यविराजोदोहोसीतिप्रथमंप्राश्रीयद्विराजोदोहम
शीयेतिद्वितीयंमयिदोहःपद्यायैविराजइतितृतीयंनसर्वंनतृसिंगच्छेद्ब्राह्मणायोदङ्मुच्छिष्टंप्रयच्छेदलाभेप्सुसर्ववाधाचम
नीयेनान्वाचामत्यमृतापिधानमसीतिसत्यंयशःश्रीर्मयिश्रीःश्रयतामितिद्वितीयमाचांतोदकायगांवेदयंतंहोमोपाप्मा
पाप्मामेहतइतिजपित्वोकुरुतेतिकारयिष्यन्मातारुद्राणांदुहितावसूनामितिजपित्वोमुत्सृजतेत्युत्सक्ष्यन्नामांसोमधुप
र्कोभवतिभवति ॥ २४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनेगृह्यसूत्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥
हरिः ॐ ३॥ ॥ श्रावण्यांपौर्णमास्यांश्रवणाकर्माक्षतसक्तूनांनवंकलशंपूरयित्वादवांचबलिहरणींनवेशिकयेनिदधात्यक्ष
तधानाःकृत्वासर्पिषांधानकत्यस्तमितेस्थालीपाकंश्रपयित्वैककपालंचपुरोळाशमग्नेनयसुपथारायेअस्मानितिचतसृ
भिःप्रत्यूचंहुत्वापाणिनैककपालमच्युतायभौमायस्वाहंत्यविष्णुतःस्यादाविःपृष्ठोवामानोअग्नेवसृजोअघार्येत्येनमाशयेना
भिजुहोतिशंनोभवंतुवाजिनोहवेर्वित्यक्ताधानांजलिनामात्येभ्यइतरादद्यात्कलशात्सक्तूनांदवांपूरयित्वाप्रागुपनि
ष्क्रम्यशुचौदेशेपोवनिनीयसर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिहुत्वानमस्करोतियेसर्पाःपार्थिवायआंतरिक्ष्यायेदिव्यायेदिश्यास्ते
भ्यइमंबलिमाहर्षितेभ्यइमंबलिमुपाकरोमीतिप्रदक्षिणंपरीत्यपश्चाद्वलेरुपविश्यसर्पोसिसर्पतांसर्पाणामधिपतिरस्यग्नेन

१ अविष्णुतइतिपाठः प्रचुरप्रचारोप्यबद्धोहेयएव ।

मनुष्यांस्त्रायसेपूषेनसर्पान्यज्ञेनदेवांस्त्वयिमासंतंत्वयिसंतःसर्पामाहिंसिधुर्धुवांतेपरिददामीतिधुवामुंतेधुवामुंतइत्यमा
त्याननुपूर्वधुवमांतेपरिददामीत्यात्मानमंततोनैनमंतरान्यवेयुरापरिदानात्सर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिसायंप्रातर्वलिंहरेदा
प्रत्यवरोहणात्प्रसंख्यायहैकेतावतोवलींस्तदहरेवोपहरंति ॥ १ ॥ आश्वयुज्यामाश्वयुजीकर्मनिवेशनमलंकृत्यस्नाताः
शुचिवासमःपशुपतयेस्थालीपाकेनिरुप्यजुहुयुःपशुपतयेशिवायशंकरायपृषातकायस्वाहेतिपृषातकमंजलिनाजुहुयादू
नंमेपूर्यतांपूर्णमेमोपसदत्पृषातकायस्वाहेतिमजूर्कृतुभिःसजूर्विधाभिःसजूर्निद्राग्निभ्यांस्वाहा ॥ सजूर्कृतुभिःसजूर्वि
धाभिःसजूर्विश्वेभ्योदेवेभ्यःस्वाहा ॥ सजूर्कृतुभिःसजूर्विधाभिःसजूर्द्यावापृथिवीभ्यांस्वाहेत्याहिताग्नेराग्रयणस्थाली
पाकोनाहिताग्नेरपिशालाग्नौ ॥ २ ॥ मार्गशीर्ष्यांप्रत्यवरोहणंचतुर्दश्यांपौर्णमास्यांवा निवेशनंपुनर्नवीकृत्यलेपनास्तर
णोपस्तरणैरस्तमितेपायसस्यजुहुयुरपश्वेतपदाजहिपूर्वेणचापरेणच ॥ सप्तचवारुणीरिमाःसर्वाश्चराजवांधवीःस्वाहा ॥
नवैश्वेतश्चाभ्यागारैर्हिर्जघानकिंचन ॥ श्वेतायवैदावयनमःस्वाहेतिनात्रसौविष्टकृदभयनःप्राजापत्येभ्योभूयादित्य
ग्निमीक्षमाणोजपतिशिवोनःसुमनाभवेतिहेमंतमनसाध्यायात्पश्चादग्नेःस्वस्तरःस्वास्तीर्णस्तस्मिन्नुपविश्यस्योनापृथिवि
भवेतिजपित्वासंविशेत्सामात्यःप्राक्शिराउदङ्मुखोयथावकाशमितरैर्ज्यायान्ज्यायान्वानंतरोमंत्रविदोमंत्रान्जपेयुः
संहायातोदेवाअवंतुनइतित्रिरेतांदक्षिणामुखाःप्रत्यङ्मुखाउदङ्मुखाश्चतुर्थसंहायसौर्याणिस्वस्त्ययनानिचजपित्वात्रिसं

स्कृत्यब्राह्मणान्भोजयित्वास्वस्त्ययनंवाचयित ॥ ३ ॥ हेमंतशिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टकाऽएक
स्यावापूर्वेद्युःपितृभ्योदद्यादोदनंकृसरंपायसंचतुःशरावस्यवापूषानुदीरतामवरउत्परासइत्यष्टाभिर्हुत्वायावतीभिर्वा
कामयीतांध्रश्चोभूतेष्टकाःपशुनास्थालीपाकेनचाप्यनडुहोयवसमाहरेदग्निनावाकक्षमुपोषेदेपामेष्टकेतिनत्वेवानष्टकः
स्यात्ताहैकेवैश्वदेवीब्रुवतआग्नेयीमेकेसौर्यामेकेप्राजापत्यामेकेरात्रिदेवतामेकेनक्षत्रदेवतामेकेऋतुदेवतामेकेपितृदेवता
मेकेपशुदेवतामेकेपशुकल्पेनपशुसंज्ञप्यप्रोक्षणोपाकरणवर्जवपामुत्विद्यजुहुयाद्वहवपांजातवेदःपितृभ्योयत्रैनान्वेत्थ
निहितान्पराकेमेदसःकुल्याउपैनान्म्रवंतुंस्तयाऽएताआशिषःसंतुसर्वाःस्वाहेत्यथावदानानांस्थालीपाकस्यचाग्नेनयसुप
धारायेअस्मानितिद्वैग्रीष्मोहेमंतऽऋतवःशिवानोवर्षाःशिवाअभयाःशरन्नः ॥ संवत्सरोधिपतिःप्राणदोनोहोरात्रेकृणु
तांदीर्घमायुःस्वाहा ॥ शांतापृथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौनोदेव्यभयंनोअस्तु ॥ शिवादिशःप्रदिशउद्दिशोनआपोविद्युतःप
रिपांतुसर्वतःस्वाहा ॥ आपोमरीचीःप्रवहंतुनोधियोधातासमुद्रोवहंतुपापं ॥ भूतंभविष्यदभयंविश्वमस्तुमेब्रह्माधिगुप्तः
स्वाराक्षराणिस्वाहा ॥ विश्वआदित्यावसवश्चदेवारुद्रागोप्तारोमरुतःसदंतु ॥ ऊर्जंप्रजाममृतंपिन्वमानःप्रजापतिर्मयिप
रमेष्टीदधातुस्वाहा ॥ प्रजापतेनत्वदेतान्यन्यःसौविष्टकृत्यष्टमीब्राह्मणान्भोजयेदित्युक्तं ॥४॥ अपरेद्युरन्वष्टक्यंतस्यै
वमांसस्यप्रकल्प्यदक्षिणाप्रवणेग्निमुपसमाधायपरिश्रित्योत्तरतःपरिश्रितस्यद्वारंकृत्वासमूलंवर्हिस्त्रिरपसलैरविधून्व

नपरिस्तीर्यहवीं व्यासादयेंदोदनंकूसरंपायसंदधिमंथान्मधुमंथाश्चपिंडपितृयज्ञकल्पेनहुत्वा मधुमंथवर्जपितृभ्योदद्यात्
 त्स्त्रीभ्यश्चसुराचाचाममित्यधिकैर्कर्षूष्वेकेद्वयोः षट्सुवापूर्वासुपितृभ्योदद्यादपरासुस्त्रीभ्यएतेनमाध्यावर्षप्रोष्ठपद्याअ
 परपक्षमासिमासिचैवंपितृभ्योयुधुप्रतिष्ठापयेंन्नवावरान्भोजयेदयुजोवायुग्मान्वृद्धिपूर्तेष्वयुग्मानितरेषुप्रदक्षिणमुपचा
 रोयवैस्तिलार्थः ॥ ५ ॥ रथमारोक्ष्यन्नानापाणिभ्यांचक्रेअभिमृशेदहंतेपूर्वपादावारभेबृहद्रथंतरेतेचक्रैवामदेव्यमक्ष
 इत्यक्षाधिष्ठानेदक्षिणपूर्वाभ्यामारोहेद्वायोष्ठावीर्येणारोहार्मीद्रस्यौजसाधिपत्येनेतिरश्मीन्संमृशेदरश्मिकान्वादंडेन
 ब्रह्मणोवस्तेजसासंगृह्णामिसत्येनवःसंगृह्णामीत्यभिप्रवर्तमानेषुजपैत्सहस्रसन्निवाजमभिवर्तस्वरथदेवप्रवह्वनस्पतेवी
 ङ्गोहिभूयाइत्येतयान्यान्यपिवानस्पत्यानिस्थिरौगावौभवतांवीलुरक्षइतिरथांगमभिमृशेत्सुत्रामाणंपृथिवींद्यामनेह
 समितिनावंनवरथेनयशस्विनंवृक्षंहंदाविदासिनंप्रदक्षिणंकृत्वाफलवतीःशाखाआहरेंदन्यद्वाकौदुर्बंसदमुपयायाद
 स्माकमुत्तमंकृधीत्यादित्यमीक्षमाणोजपित्वावरोहेदृषभंमासमानानामित्यभिक्रामन्वयमद्येद्रस्यप्रेष्ठाइत्यस्तंयात्यादि
 त्येतद्बोदिवोदुहितरोविभातीरितिब्युष्टायां ॥ ६ ॥ अथातोवास्तुपरीक्षानूखरमविवदिष्णुंभूमौषधिवनस्पतिवद्यस्मि
 न्कुशवीरिणंप्रभूतंकंटकिक्षीरिणस्तुसमूलान्परिखायोद्वासयेंदपामार्गःशाकःस्तिल्वकःपरिव्याधइतिचैतानियत्रसर्वत
 आपोमध्यंसमेत्यप्रदक्षिणंशयनीयंपरीत्यप्राच्यःस्यैरन्नप्रवदत्यस्तत्सर्वंसमृद्धंसमवस्रवेभक्तशरणंकारयेद्ब्रह्महभव

तिंदक्षिणाप्रवणेसभामापयेत्साद्यूताहभवतिंयुवानस्तस्याकितवाःकलहिनःप्रमायुकाभवंतियत्रसर्वतआपःप्रस्यंदेर
 न्त्सास्वस्त्ययन्यद्यूताच ॥ ७ ॥ अथैतैर्वास्तुपरीक्षेतजानुमात्रंगतंखात्वातैरेवपांसुभिःप्रतिपूरयेदधिकेप्रशस्तंसमेवा
 तंन्यूनेगर्हितंमस्तमितेपांपूर्णंपरिवासयेत्सोदकेप्रशस्तंमाद्रैर्वार्तिशुक्केगर्हितंश्वेतंमधुरास्वादंसिकतोत्तरंब्राह्मणस्यलोहितं
 क्षत्रियस्यपीतंवैश्यस्यतत्सहस्रसीतंकृत्वायथादिकसमचतुरस्रमापयेदायतचतुरस्रंवातच्छमीशाखयोदुंबरशाखयावांशं
 तातीयेनत्रिःप्रदक्षिणंपरिव्रजन्प्रोक्षत्यविच्छिन्नयाचोदकधारयापोहिष्ठामयोभुवइतिचैवशांतरेषुशरणानिकारयेद्ब्र
 तेष्ववकांशीपालमित्यवधापयेन्नास्यदाहुकोभवतीतिविज्ञायतेमध्यमस्थूणायागतंवधायप्रागग्नोदगग्रान्कुशानास्तीर्थं
 ब्रीहियवमतीरपआसेचयेदच्युतायभौमायस्वाहेत्यथैनामुच्छ्रीयमाणामनुमंत्रयेतेहैवतिष्ठनिमितातिल्विलास्तामिराव
 तींमध्येपोषस्यतिष्ठतीं॥आत्वाप्रापन्नघायवंआत्वाकुमारस्तरुणंआवत्सोजायतांसह॥आत्वापरिश्रितःकुंभंआदध्नःकल
 शैरयन्निति ॥८॥ वंशमाधीयमानंमृतेनस्थूणामधिरोहवंशद्राधीयआयुःप्रतरंदधानाऽइतिसदूर्वासुचतसृषुशिलासुम
 णिकंप्रतिष्ठापयेत्पृथिव्याअधिसंभवेत्यरंगरोवावदीतित्रेधाबद्धोवरत्रया ॥ इरामुहप्रशंसंत्यनिरामपबाधतामितिवा
 थास्मिन्नपआसेचयेदैतुराजावरुणोरेवतीभिरस्मिन्स्थानेतिष्ठतुमोदमानः ॥ इरांवहतोघृतमुक्षमाणामित्रेणसाकंसहसंवि
 शंत्वित्यथैनच्छमयातिब्रीहियवमतीभिरङ्गिर्हिरण्यमवधायशंतातीयेनत्रिःप्रदक्षिणंपरिव्रजन्प्रोक्षत्यविच्छिन्नयाचोदक

धारयापोहिष्ठामयोभुवइति नृचेनमध्येगारस्यस्थालीपाकंश्रपयित्वावास्तोष्पतेप्रतिजानीह्यस्मानिति चतसृभिः प्रत्यृचंहु
त्वान्नंसंकृत्यं ब्राह्मणान्भोजयित्वा शिवं वास्तु शिवं वास्त्विति वाचयति ॥ ९ ॥ उक्तं गृहप्रपदनं वीजवतो गृहान्प्रपद्येतक्षे
त्रं प्रकर्षयेदुत्तरैः प्रोष्ठपदैः फल्गुनी भीरोहिण्या वाक्षेत्रस्यानुवातं क्षेत्रस्य पतिना वयमिति प्रत्यृचं जुहुयाज्जपेद्वागाः प्रतिष्ठमा
ना अनुमंत्रयेत्तमयो भूर्वातोऽभिवातूस्वा इति द्वाभ्यामायतीर्यासामूधश्चतुर्विंशमधोः पूर्णघृतस्य च ॥ तानः संतुपयस्व
तीं ब्रह्मीर्गोष्ठे घृताच्यः ॥ उपमैतुमयोभुव ऊजं चौजश्च विभ्रतीः ॥ दुहाना अक्षितं पयो मयि गोष्ठे निविश ध्वं यथा भवाम्यु
त्तमो यादेवेषु तन्वमैरयं तेति च सूक्तशेषमागा वीयमेकै गणानासामुपतिष्ठेता गुरुगवीनां भूतास्थप्रशस्तास्थशोभनाः प्रियाः
प्रियोवो भूयासं शंमयि जानीध्वं शंमयि जानीध्वं ॥ १० ॥ ॥ इति गृह्यसूत्रे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिः ॥ ॐ ३म् ॥ अथातः पंचयज्ञादेव यज्ञो भूतयज्ञः पितृयज्ञो ब्रह्मयज्ञो मनुष्ययज्ञ इति तद्यदग्नौ जुहोति स देवयज्ञो
यद्वालिं करोति स भूतयज्ञो यत्पितृभ्यो ददाति स पितृयज्ञो यत्स्वाध्यायमधीते स ब्रह्मयज्ञो यन्मनुष्येभ्यो ददाति स मनुष्ययज्ञ
इति ताने तान्यज्ञान हरहः कुर्वीत ॥ १ ॥ अथ स्वाध्यायविधिः प्राग्वोदग्वाग्रामान्निष्कम्याप आप्तुत्यं शुचौ देशे यज्ञोप
वीत्याचम्या क्लिन्नवामादर्भाणां महदुपस्तीर्य प्राक्कूलानां तेषु प्राञ्जुख उपविश्योपस्थं कृत्वा दक्षिणोत्तरौ पाणी संधाय पवित्रं
तौ विज्ञाय तेषां वा एषोपधीनां रसो यद्दर्भाः मरसमेव तद्ब्रह्म करोति द्यावापृथिव्योः संधिमीक्षमाणः संमील्य वायथावा

युक्तमात्मानं मन्येत तं धातुक्तो धीयीत स्वाध्यायं मोर्ष्वान्याहृतयः सावित्री मन्वाहपच्छोर्ध्वं चर्चशः सर्वा मिति तृतीयं ॥ २ ॥ अथ
स्वाध्यायमधीयीत ऋचो यजुषिमा मान्यं धर्वागिरसो ब्राह्मणानि कल्पान्गाधानां राशं सीरिति हासपुराणानीति यद्द्वोधी
तेपय आहुतिभिरेवं तदेव तास्तर्पयति यद्यजुषि घृताहुतिभिर्न्यसामानि मध्वाहुतिभिर्न्यदधर्वागिरसः सोमाहुतिभिर्न्यद्वाह
णानि कल्पान्गाधानां राशं सीरिति हासपुराणानीत्यमृताहुतिभिर्न्यद्द्वोधीतेपयसः कुल्या अस्य पितृन् स्वधा उपक्षरंति यद्य
जुषि घृतस्य कुल्याय नमामानि मध्वः कुल्याय दधर्वागिरसः सोमस्य कुल्याय द्वाह्मणानि कल्पान्गाधानां राशं सीरिति हासपु
राणानीत्यमृतस्य कुल्याः मया वन्मन्येत तावदधीत्येतया परिदधाति नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमो ओषधी
भ्यः ॥ नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे नमो हते करोमीति ॥ ३ ॥ देवतास्तर्पयति प्रजापतिर्ब्रह्मा वेदा देवा ऋषयः सर्वाणि
च्छंदांस्योक्तारो वपद्गर्गे व्याहृतयः सावित्री यज्ञाद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षमहोरात्राणि सांख्याः सिद्धाः समुद्रानद्योगिरयः
क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वाप्सरसो नागा वयांसि गावः साध्या विप्रायक्षारक्षांसि भूतान्येव मंतान्यथऽऋषयः शतर्चिनो म
ध्यमा गृत्समदो विश्वामित्रो वामदेवो त्रिभरद्वाजो वसिष्ठः प्रगाथाः पावमान्यः क्षुद्रसूक्तमहासूक्ता इति प्राचीना वीती सुमं
तु जैमिनि वैशंपायन पैलसूत्रभाष्यभारत महाभारत धर्माचार्या जानंति बाह्विगार्ग्यगौतमशाकल्यबाभ्रव्यमांडव्यमांडू
केयागर्गीवाचकवीवडवाप्रातीथेयी सुलभामैत्रेयी कहोळकौषीतकं महाकौषीतकं पैंग्यं महापैंग्यं सुयज्ञं सांख्यायनं मैतरेयं

गृह्य
॥१२॥

महैतरेयं शाकलं बाष्कलं सुजातवक्रमौदवाहिं महौदवाहिं सौजामिं शौनके माश्वलायनैर्ये चान्येऽआचार्यास्ते सर्वे तृप्यन्ति
तिप्रतिपुरुषं पितृं स्तर्पयित्वा गृहानेत्ययद्दातिसादक्षिणां धापि विज्ञायते स यदि तिष्ठन् ब्रजन्नासीनः शयानो वा यं यं क्रतुमधी
ते तेन तेन हास्यं क्रतुनेष्टं भवतीति विज्ञायते तस्य द्वावनध्यायौ यदात्मा शुचिर्यद्देशः ॥४॥ अथातो ध्यायोपाकरणं मोषधीनां
प्रादुर्भावं श्रवणेन श्रावणस्य पंचम्यां हस्तेन वाज्यभागौ हुत्वा ज्याहुतीर्जुहुयात्सावित्र्यै ब्रह्मणे श्रद्धायै मेधायै प्रज्ञायै धारणायै
सदसस्पतये नुमतये छंदोभ्यऽऋषिभ्यश्चैत्यथ दधिसक्तुर्जुहोत्यग्निमीळे पुरोहितमित्येकां कुषुं भक्तदब्रवीदावदंस्त्वं शकुने
भद्रमावदं गृणानाजमदग्निना धामं ते विश्वं भुवनमधि श्रितैर्गंतानो यज्ञं यज्ञियाः सुशर्मियो नस्वोऽअरणः प्रतिचक्ष्वविच
क्ष्वग्नेयाहिमरुत्सखायत्तेराजं नृत्तं हविरिति द्रुचाः समानीवऽआकूतिरित्येकां तच्छं योरावृणीमह इत्येकां ध्येयमाणो ध्या
यैरन्वारब्ध एताभ्यो देवताभ्यो हुत्वा सौविष्टकृतं हुत्वा दधिसक्तुं प्राश्य ततो मार्जनं मपरेणाग्निं प्राक्कूलेषु दधे भूपविदयो द
पात्रे दर्भान्कृत्वा ब्रह्मांजलिकृतो जपेदं पूर्वाव्याहृतयः सावित्रीं च त्रिरभ्यस्य वेदादिमारभेत्तथोत्सर्गे षण्मासानधीयीत स
मावृत्तो ब्रह्मचारिकत्वेन यथान्यायमितरे जायोपेयेत्येकं प्राजापत्यं तद्द्वार्षिकमित्येतदाचक्षते मध्यमाष्टकायामेताभ्यो दे
वताभ्यो नैनं हुत्वा पोभ्यवयं त्येता एव तद्देवतास्तर्पयं त्याचार्या नृषीन्पितृंश्चैतदुत्सर्जनं ॥५॥ अथ काम्यानां स्थाने काम्याश्च र
वन्तानेव कामानामोत्यथ व्याधितस्यानुरस्य यक्षमगृहीतस्य वा षष्ठाहुतिश्चरुमुंचामित्वा हविषा जीवनाय कर्मित्येतेन स्वप्नम

सूत्रं.
अ. ३

॥१२॥

मनोऽंष्ट्रं दद्यान्नो देवसवितरिति द्वाभ्यां यज्ञगोषु दुःस्वप्नमिति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठेत्तयो मेराजं न्युज्यो वासखावेति वा
धुत्वा जुंभित्वा मनोऽंष्ट्रं पापकं गंधमाघ्रायाक्षिस्पंदने कर्णध्वनने च सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णा
भ्यामयिदक्षकृतू इति जपेदगमनीयां गत्वा याज्यं याजयित्वा भोज्यं भुक्त्वा प्रतिग्राह्यं प्रतिगृह्यं चैत्यं यूपं वोपहत्य पुनर्मामे
त्विन्द्रियं पुनरायुः पुनर्भगः ॥ पुनर्द्रविणमैतु मां पुनर्ब्राह्मणमैतु मां स्वाहा ॥ इमे ये धिष्ण्या सो अग्नयो यथा स्थानमिह कल्पतां ॥
वैश्वानरो वा वृधानोऽन्तर्यच्छतुमे मनो ह्यंतरममृतस्य केतुः स्वाहेत्याज्याहुतीर्जुहुयात्समिधौ वा जपेद्वा ॥ ६ ॥ अव्याधितं
चेत्स्वपंतमादित्योभ्यस्तमियाद्वा ग्यतो नुपविशं त्रात्रिशेपं भूत्वा येन सूर्यज्योतिषा वा धसेतम इति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठेत्
भ्युदियाच्चेदकर्मश्रांतमनं भिरूपेण कर्मणा वा ग्यत इति समानमुत्तराभिश्च तत्सुभिर्रुपस्थानं यज्ञोपवीतीनित्योदकः संध्यामु
पासीत वा ग्यतः सायमुत्तरां पराभिमुखो न्वष्टमदेशं सावित्रीं जपेदधांस्तमिते मंडले आनक्षत्रदर्शनादिव प्रातः प्राङ्मुखस्तिष्ठ
न्नामंडलदर्शनात्कपोतश्चेदगारमुपहन्यादनुपतेद्वा देवाः कपोत इति प्रवृत्तं जुहुयाजपेद्वा वयमुत्वापथस्पत इत्यर्थं चर्यां च
रिष्यन्संपूषन्विदुष इति नष्टमधिजिगमिषन्मूढो वा संपूषन्ध्वन इति महान्तमध्वानमेप्यन् प्रतिभयं वा ॥ ७ ॥ अथैतान्युप
कल्पयतीत समावर्तमानो मणिं कुंडलं वस्त्रयुगं छत्रं मुपानद्युगं दंडं स्रजमुन्मर्दनमनुलेपनं मांजनमुष्णीपमित्यात्मने चाचार्या
यचं यद्युभयोर्न विदेताचार्या यैव समिधं त्वाहरेदपराजितायां दिशि यज्ञियस्य वृक्षस्याद्रां मन्नाद्यकामः पुष्टिकामस्ते जस्का मो

वाब्रह्मवर्चसकाम उपवातामुभयीमुभयकाम उपरिसमिधं कृत्वा गामन्नं च ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय गौदानिकं कर्म कुर्वीत। तस्मिन्
मंत्रान्तस्त्रमयेंदेककृतीतकेन शीतोष्णाभिरद्भिः स्नात्वा युवं वस्त्राणि पीवसावसाथे इत्यहतेन वाससी आच्छाद्याश्मनस्तेजो
सिचधुमेषाहीति च धुषी आंजयीताश्मनस्तेजोसि श्रोत्रं मे पाहीति कुंडले आवधीतां नुलेपनेन पाणी प्रलिप्य मुखमग्रे ब्राह्मणो
नुलिपेद्वाहूराजन्य उदरं वैश्यं उपस्थं रुयूरुसरणजीविनो नार्तास्य नातो हं भूयासमिति स्रजमपि बधीत न मालोक्तं मालेति चे
द्ब्रूयुः स्रगित्यभिधापयीत देवानां प्रतिष्ठेस्थः सर्वतो मापातमित्युपानहाया स्थायं दिवश्छद्मासीति छत्रमादत्तं वेणुरसिवान
स्पत्योसि सर्वतो मापाहीति वैष्णवं दंडं मायुष्यमिति सूकेन मणिकंठे प्रतिमुच्योष्णीषं कृत्वा तिष्ठन्त्समिधमादध्यात् ॥ ८ ॥
स्मृतं निर्दिष्टं विद्याचं श्रद्धाप्रज्ञाचंपंचमी ॥ इष्टं दत्तमधीतं च कृतं सत्यं श्रुतं ब्रतं ॥ यदग्रे सेंद्रस्य सप्रजापतिकस्य सऋषिक
स्य सऋषिराजन्यस्य सपितृकस्य सपितुराजन्यस्य समनुष्यस्य समनुष्यराजन्यस्य साकाशस्य सातीकाशस्य सानूकाशस्य स
प्रतीकाशस्य सदेवमनुष्यस्य संगंधर्वाप्सरस्कस्य सहारण्यैश्च पशुभिर्ग्राम्यैश्च यन्म आत्मन आत्मनि ब्रतं तन्मे सर्वं ब्रतमिदम
हमग्रे सर्वं ब्रतो भवामि स्वाहेति ममाग्रे वर्च इति प्रत्युचंसमिधोभ्यादध्याद्यत्रैनं पूजयिष्यं तो भवंति तत्रैतां रात्रीं वसेद्विद्यां त
गुरुमर्थेन निमन्त्र्य कृतानुज्ञातस्य वा स्नानं तस्यैतानि ब्रतानि भवंति न नक्तं स्नायान्न न्नः स्नायान्न न्नः शयीत न न प्रांस्त्रियमी
क्षेतान्यत्र मेधुना द्वर्षति न धावेन्न वृक्षमारोहेन्न कूपमवरोहेन्न बाहुभ्यां न दीतरेन्न संशयमभ्यापयेत्तमहद्वैभूतं स्नातको भवती

ति विज्ञायते ॥ ९ ॥ गुरवे प्रक्षयमाणेनाम प्रब्रवीते दं वत्स्यामो भो इत्युच्चैरूर्ध्वनाम्नः प्राणापानयोरुपांश्वामं द्रैरिन्द्रहरि
भिरिति चातो वृद्धो जपति प्राणापानयोरुव्यचास्तया प्रपद्ये देवाय सवित्रे परिदामीत्युचंच समाप्यो प्राक् स्वस्तीति जपि
त्वा महित्रीणामित्यनुमन्त्र्यैव मति सृष्टस्य न कुतश्चिद्भयं भवतीति विज्ञायते वयसाममनो ज्ञावाचः श्रुत्वा कनिक्रदज्जनुषं प्रब्रु
वाण इति सूके जपेद्देवी वाचमजनयंत देवा इति च स्तुति श्रुतं गर्तसं दं युवानमिति मृगस्य यस्यादिशो बिभीयाद्यस्माद्वातां दि
शमुत्सुकं मुभयतः प्रदीप्तं प्रत्यस्येन्मथं वा प्रसज्य मालो ज्योभयं मित्रावरुणामह्यमस्वचिंषाशत्रून् दहंतं प्रतीत्य माज्ञातारं
माप्रतिष्ठां विदंतु मिथोभिदाना उभयंतु मृत्युमिति संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमिति मथं न्यंचं करोति ॥ १० ॥ सर्वतो भया
दनाज्ञाता दष्टा वा ज्याहुतीर्जुह्यात्पृथिवीवृता साग्निना वृता तथा वृतया वर्च्यायस्माद्भ्याद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ अंत
रिक्षं वृतं तद्वायुना वृतं तेन वृतेन वर्त्रेण यस्माद्भ्याद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ द्यौर्वृता सादित्येन वृता तथा वृतया वर्च्यायस्मा
द्भ्याद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ दिशो वृता स्ताश्चंद्रमसा वृता स्ता भिर्वृता भिर्वत्री भिर्यस्माद्भ्याद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥
आपो वृता स्तावरुणेन वृता स्ता भिर्वृता भिर्वत्री भिर्यस्माद्भ्याद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ प्रजावृता स्ताः प्राणेन वृता स्ता भि
र्वृता भिर्वत्री भिर्यस्माद्भ्याद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ वेदावृता स्ते छंदो भिर्वृता स्ते वैर्वर्त्रेयस्माद्भ्याद्विभेमि तद्वारये स्वा
हा ॥ सर्ववृतं तद्ब्रह्मणा वृतं तेन वृतेन वर्त्रेण यस्माद्भ्याद्विभेमि तद्वारये स्वाहेत्यथापराजितायां दिश्यवस्थाय स्वस्त्यात्रेयं

जपति यत इन्द्रभयामह इति च सूक्तशेषं ॥ ११ ॥ संप्रामेसमुपोद्धैराजानं संनाहयेदात्वा हार्षमंतरेधीति पश्चाद्रथस्यावस्थाय
जीमूतस्येव भवति प्रतीकमिति क्वचं प्रयच्छेदुत्तरयाधनुरुत्तरांवाचयेत्स्वयंचतुर्थी जपेत्पंचम्येषु धिं प्रयच्छेदभिप्रवर्तमा
नेषर्षी सप्तम्याश्चानष्टमीमिषूनवेक्षमाणं वाचयेत्त्यहिरिव भोगैः पर्येति बाहुमिति तलं न ह्यमानं मथै न सारयमाणमुपारुह्या
भीवर्तवाचयति प्रयोवां मित्रावरुणेति च द्वे अथैनवो मन्वीक्षेतां प्रतिरथशाससौपर्णैः प्रधारयंतु मधुनो घृतस्येत्येतत्सौपर्णस
र्वादिशोनुपर्यायादादित्यमौशनसं वावस्थाय प्रबोधयेदुपश्वासय पृथिवीमुतद्यामिति तृचेन दुंदुभि मभि मृशैदवसृष्टा परा
पतेतीषून्विसर्जयेद्यत्र बाणाः संपतंतीति च युध्यमानेषु जपेत्संशिष्याद्वासंशिष्याद्वा ॥ १२ ॥ ॥ इति गृ. तृ. ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थः पादः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ ॥ आहिताग्निश्चेदुपतपेत्प्राच्यामुदीच्यां पराजितायां वादिश्युदवस्येद्वा
मं कामा अभय इत्युदाहरं त्याशंसंत एनं ग्राममाजिगमिषंतोऽगदं कुर्युरिति हविज्ञायतेऽगदः सोमेन पशुनेष्टोष्ठावस्येद निष्ठा
वांसं स्थिते भूमिभागं स्नानयेद्दक्षिणपूर्वस्यां दिशि दक्षिणा परस्यां वा दक्षिणा प्रवर्णं प्राग्दक्षिणा प्रवर्णं वा प्रत्यग्दक्षिणा प्रवर्ण
मित्येकैवावा नूर्ध्वबाहुकः पुरुषस्तावदायामव्याममात्रं तिर्यग्वितस्त्यर्वांगभित आकाशं शमशानं बहुलौषधिकं कंटकिक्षी
रिणस्त्वितीयथोक्तं पुरस्ताद्यत्र सर्वत आपः प्रस्यं देरं नेतदा दहनस्य लक्षणं शमशानस्य केशमश्रुलोमनखानीत्युक्तं पुरस्ता
द्विगुल्फं बहिराज्यं च दधन्यत्र सर्पिरानयं त्येतत्पित्र्यं पृषदाज्यम् ॥ १ ॥ अथैतां दिशमग्नीन्नयं तिर्यज्ञपात्राणि च

न्वंचं प्रेतमयुजो मिथुना प्रवयसः पीठचक्रेण गोकुलेनेत्येकैनुस्तरणीं गामजां वैकवर्णां कृष्णामेकैसव्यवाहूवध्वानुसंकालयं
त्यन्वंचोमात्या अधोनिवीताः प्रवृत्तशिखा ज्येष्ठप्रथमाः कनिष्ठजघन्याः प्राप्यैवं भूमिभागं गतो दकेन शमीशाखया त्रिः प्रस
व्यमायतनं परिब्रजन् प्रोक्षत्यपेतवीतविचसर्पतात इति दक्षिणपूर्व उद्धृतां त आहवनीयं निदधात्युत्तरपश्चिमे गार्हपत्यं दक्षि
णपश्चिमे दक्षिणमथैनमंतर्वेदी ध्मचित्तिं चिनोति योजानाति तस्मिन्वाहिरास्तीर्य कृष्णा जिनंचोत्तरलोमं तस्मिन् प्रेतसंवेश
यंत्युत्तरेण गार्हपत्यं हत्वा हवनीयमभिशिरसमुत्तरतः पत्नीधनुश्चक्षत्रियायंतामुत्थापयेद्देवरः पतिस्थानो योति वासी जरहा
सोवो दीर्घ्वनार्यभिजीवलोकमिति कर्ता वृषले जपेद्धनुर्हस्तादादनो मृतस्येति धनुर्मुक्तं वृषलेऽधिज्यं कृत्वा संचितिमचि
त्वांसं शीर्यानुप्रहरेत् ॥ २ ॥ अथैतानि पात्राण्यो जयेद्दक्षिणे हस्ते जुहूं सव्यऽउपभृतं दक्षिणे पार्श्वे स्फ्यं सव्येऽग्नि
होत्रहवणी मुरसि ध्रुवां शिरसि कपालानि दत्सु ग्राव्यानां सिकयोः सुवौ भित्त्वा चैकैर्कर्णयोः प्राशि त्रहरणे भित्त्वा चैकमुदरे
पात्रीं समवत्तधानं च चमसं मुपस्थे शम्यामरणी ऊर्वीं रुद्रखलमुसले जंघयोः पादयोः शूर्पे छित्त्वा चैकमासे च नवंति पृषदाज्यं
पूरयं त्यमापुत्रो हृषदुपले कुर्वीत लौहाय संचकौ लालं मनुस्तरण्यावपा मुत्खिद्यं शिरोमुखं प्रच्छादयेद्ग्रेवर्म परिगोभिर्व्य
यस्वेति वृक्का उद्धृत्य पाण्योरादध्यादतिद्रवसारमेयौ श्वानाविति दक्षिणे दक्षिणं सव्ये सव्यं हृदये हृदयं पिंड्यां चैकै वृक्का पचा
रइत्येकै सर्वायथांगं विनिक्षिप्य चर्मणा प्रच्छाद्ये मम ग्रे चमसं माविजिह्वर इति प्रणीता प्रणयनमनुमंत्रयते सव्यं जान्वाच्यं द

वाज्याहुतीर्जुहुयादग्रयेस्वाहाकामायस्वाहालोकायस्वाहानुमतयेस्वाहेतिपंचमीमुरसिप्रेतस्यास्माद्वैत्वमजायथाअयं
त्वदधिजायतामसौस्वर्गायलोकायस्वाहेति ॥ ३ ॥ प्रेष्यतियुगपदग्नीन्प्रज्वालयतेत्याहवनीयश्चेत्पूर्वप्राप्त्यात्स्वर्गलो
कएनंप्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैवमयमस्मिन्निति पुत्रो गार्हपत्यश्चेत्पूर्वप्राप्त्यादंतरिक्षलोकएनंप्रापदिति विद्याद्रा
त्स्यत्यसावमुत्रैवमयमस्मिन्निति पुत्रो दक्षिणाग्निश्चेत्पूर्वप्राप्त्यान्मनुष्यलोकएनंप्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैवमयम
स्मिन्निति पुत्रो युगपत्प्राप्तौ परामृद्धिवदंति तदह्यमानमनुमंत्रयते प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूव्येभिरितिसमानंस एव विदादह्यमा
नः सहैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत उत्तरपुरस्तादाहवनीयस्य जानुमात्रं गतं खात्वा द्धिपूरयित्वा वकांशीपालमित्यव
धापयेत्ततो हवा एष निष्क्रम्य सहैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत इमे जीवा विमृतैराववृत्रभितिसव्यावृतो ब्रजं त्यनवेक्ष
माणा यत्रोदकमवहद्भवति तत्प्राप्य सकृदुन्मृज्यैकांजलिमुत्सृज्य तस्य गोत्रं नाम च गृहीत्वोत्तीर्या न्यानि वासांसि परिधाय
सकृदेनान्पीड्योददशानि विसृज्या सत आनक्षत्रदर्शनं दादित्यस्य वा दर्शने प्रविशेयुः कनिष्ठप्रथमाज्येष्ठजघन्याः प्राप्या
गारमदमानमग्निं गोमयमक्षतां स्तिलानप उपस्पृशंति नैतस्यां रात्र्या मन्त्रं च रेन्कीतोत्पन्नेन वा वतैर्न त्रिरात्रमक्षारालवणा
शिनः स्युर्द्वादशरात्रं वामहागुरुषु दानाध्ययने वर्जयेरन्दशाहंसपिंडेषु गुरौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीषु त्रिरात्रमितरेष्वाचार्ये
षु ज्ञातौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीष्वदंतजाते परिजाते चैकाहं स ब्रह्मचारिणिसमानग्रामीये च श्रोत्रिये ॥ ४ ॥ संचयनमूध्वद

सूत्रं.
अ. ४

॥ १५ ॥

शम्याः कृष्णपक्षस्यां युजास्वेकनक्षत्रे लक्षणे कुंभे पुमांसं मलक्षणायां स्त्रियं मयुजो मिथुनाः प्रवयसः क्षीरोदकेन शमीशाखया
त्रिः प्रसव्यमायतनं परित्रजन् प्रोक्षति शीतिके शीतिकावतीत्यं गुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामेकैकमस्थ्यं संहृदयं तोवदधुः पादौ पू
र्वं शिर उत्तरं सुसंचितं संचित्य पयनेन संपूर्य यत्र सर्वत आपो नाभिस्यंदेरन्नन्यावर्षाभ्यस्तत्र गतं वदधुः रूपसर्पमातरं भूमिमे
तामित्युत्तरयापांसूनवकिरेदवकीर्योत्तरां मुत्सेत्त भ्रामीति कपालेनापि धायाधानवेक्षन् प्रत्याव्रज्याप उपस्पृश्य श्राद्धमस्मै
दधुः ॥ ५ ॥ गुरुणा भिमृता अन्यतो वा पक्षीयमाणा अमावास्यायां शांतिकर्म कुर्वीरं नपुरोदयादग्निं सह भस्मानं सहायतनं
दक्षिणाहरेयुः क्रव्यादमग्निं प्रहिणोमि दूरमित्यर्धं चैनं तंचतुष्पथे न्युप्य यत्र वा त्रिः प्रसव्यं परिर्यातं सव्यैः पाणिभिः सव्या नू
रुना घ्नाना अथानवेक्षन् प्रत्याव्रज्याप उपस्पृश्य के शश्मश्रुलोमनखानि वापयित्वोपकल्पयोरन्नवान्मणिकान्कुंभानाचम
नीयांश्च शमीसु मनोमलिनः शमीमयमिधं शमीमय्यावरणी परिधींश्चान्दुहं गोमयं चर्मचनवनीतमश्मानं यावत्योयुवतयं
स्तावंति कुशपिंजूलान्यग्निवेलायामग्निं जनयेदिहैवायमितरोजातवेदाऽइत्यर्धं चैनं तं दीपयमाना आसत आशांतरात्रादा
युष्मतां कथाः कीर्तयंतो मांगल्यानीति हासपुराणानीत्याख्यापयमाना उपरतेषु शब्देषु संप्रविष्टेषु वा गृहं निवेशनं वा दक्षि
णाद्वारपक्षात्प्रक्रम्या विच्छिन्नामुदकधारां हरेत्तु तं नवन्नजसो भानुमन्विहीत्योत्तरस्मादधाग्निमुपसमाधाय पश्चादस्यान
दुहं चर्मास्तीर्य प्राग्ग्रीवमुत्तरलोमं तस्मिन्नमात्यानारोहयेदारोहतायुर्जरसंवृणानाऽइतीमं जीवेभ्यः परिधिं दधामीति परि

धिंपरिदध्यादंतमृत्युं दधतापर्वतेनेत्यश्मानमुत्तरतोमेः कृत्वा परं मृत्योः अनुपरे हि पंथामिति चतसृभिः प्रत्यृचं हुत्वा यथा हा
न्यनु पूर्व भवतीत्यमात्यानीक्षेत युवतयः पृथक्पाणिभ्यां दर्भतरुणकैर्नवनीतेन चांगुष्ठोपकनिष्ठाभ्यामक्षिणीऽआज्यं परां
च्यो विसृजेयुरिमानारीरविधवाः सुपत्नीरित्यंजनाईक्षेताश्मन्वतीरीयते संरभध्वमित्यश्मानं कर्ता प्रथमो भिमृशे दधापरा
जितायां दिश्यवस्थायां श्लिन्नान दुहेन गोमयेन चाविच्छिन्नया चोदकधारया पोहिष्ठामयो भुव इति तृचेन परीमे गामनेषतेति
परिक्रामत्सु जपेत्पिंगलो नडुं न्परिणेयः स्यादित्युदाहरंत्यथोपविशंत्यत्राभिरंस्थमाना भवंत्यहतेन वाससा प्रच्छाद्या सते स्व
पंत ओदया दुदित आदित्ये सौर्याणि स्वस्त्ययनानि च जपित्वा न्नं संस्कृत्यापनः शोशुचदधमिति प्रत्यृचं हुत्वा ब्राह्मणान् भोज
यित्वा स्वस्त्ययनं वाचयित्वा गौः कंसो हतं वासश्च दक्षिणा ॥६॥ अथातः पार्वणे श्राद्धं काम्य आभ्युदयिक एको द्विष्टे वा ब्राह्म
णान्च्छुतशीलवृत्तसंपन्नानेकेन वा काले ज्ञापितान् स्नातान् कृतपच्छौचानां चानुदङ्मुखान् पितृवदुपवेश्यैकैकमेकैकस्य
द्वौ द्वौ त्रींस्त्रीन्वावृद्धौ फलभूयस्त्वनत्वे वैकंसर्वेषां काममनाद्येपि ङैर्व्याख्यातमपः प्रदाय दर्भान् द्विगुणभुग्नानासनं प्रदायां
पः प्रदाय तैजसाश्ममयमृन्मयेषु त्रिषु पात्रेष्वेकद्रव्येषु वा दर्भान् तर्हितेष्वप आसिच्य शंनो देवीरभिष्टय इत्यनुमंत्रिता सुतिलां
नावपतिं तिलोसि सोमदेवत्यो गोसवे देवनिर्मितः ॥ प्रक्षवद्भिः प्रक्षः स्वधया पितृनि माँल्लोकान् प्रीणया हिनः स्वधानमऽइ
ति प्रसव्येनेतरपाण्यंगुष्ठांतरेणोपवीतित्वा दक्षिणेन वासव्योपगृहीतेन पितरि दंते अर्घ्यं पितामहे दंते अर्घ्यं प्रपितामहे दंते

अर्घ्यमित्यपूर्वताः प्रतिग्राह्यिष्यन्त्सकृत्सकृत्स्वधा अर्घ्या इति प्रसृष्टा अनुमंत्रयेत यादिव्या आपः पृथिविसंवभूवुर्या
अंतरिक्ष्या उत पार्थिवीर्याः ॥ हिरण्यवर्णाय ज्ञियां स्नान आपः शंस्यो ना भवंत्विति संस्त्रवान्समवनीयताभिरद्भिः पुत्रका
मो मुखमनक्ति ॥ नोद्धरेत्प्रथमं पात्रं पितृणामर्घ्यपातितं ॥ आवृतास्तत्र तिष्ठंति पितरः शानको ब्रवीत् ॥ उद्धरेद्यदि
चेत्पात्रं विवृतं वा यदा भवेत् ॥ तदा सुरं भवेच्छ्राद्धं कुर्द्धैः पितृगणैर्गतरिति ॥ ७ ॥ एतस्मिन्काले गंधमाल्यधूपदीपा
च्छादनानां प्रदानं मुद्गत्य घृताक्तमन्नमनुज्ञापयत्यग्रां करिष्ये करवैकरवाणीति वा प्रत्यभ्यनुज्ञाक्रियतां कुरुष्व कुर्वित्यथा
ग्रां जुहोति यथोक्तं पुरस्ताद्भ्यनुज्ञायां पाणिष्वेव वा मिमुखा वै देवाः पाणिमुखाः पितर इति हि ब्राह्मणं यदि पाणिष्वचांतेष्व
न्यदन्नमनुदिशंत्यन्नमन्ने सृष्टं दत्तमृधुकमिति नृसान् ज्ञात्वा मधुमतीः श्रावयेदक्षन्नमीमदं तेति च संपन्नमिति पृष्ट्वा यद्यदन्नमु
पभुक्तं तत्तत्स्थालीपाकेन सह पिंडार्थमुद्गत्य शेषं निवेदयेदभिमतं नुमते वा भुक्तवत्स्वनाचांतेषु पिंडान्निदध्यादाचांतेष्वेकं
प्रकीर्यान्नमुपवीर्योस्वधोच्यतामिति विसृजैदस्तु स्वधेति वा ॥ ८ ॥ अथ शूलगवः शरदिवसं ते वार्द्र्या श्रेष्ठं स्वस्य यूथस्या
कुष्ठिपृषत्कल्माषमित्येकैकामकृष्णमालोहवांश्चैद्वीहियवमतीभिरद्भिरभिषिच्य शिरस्तऽआभसतोरुद्राय महादेवाय जु
ष्टोवर्धस्वेति तं वर्धयेत्संपन्नदंतमृपभवां यज्ञियायां दिश्य संदर्शने ग्रामादूर्ध्वमर्धरात्रा दुदित इत्येकैवैद्यं चरित्रवंतं ब्राह्मणमु
पवेश्य सपलाशमाद्रं शाखां यूपं निखायं व्रतत्यौ कुशरज्ज्वाशने अन्यतरया यूपं परिवीर्या अन्यतरयार्धं शिरसि पशुं वध्वा यूपे

रशनायांवानियुनाक्तियस्मै नमस्तस्मै त्वाजुष्टं नियुनज्मीति प्रोक्षणादिसमानं पशुना विशेषान्वक्ष्यामः पात्र्यापलाशेन वाव
पांजुहुयादिति हविज्ञायते हराय मृडाय शर्वाय शिवाय भवाय महादेवायों प्रायभीमाय पशुपतये रुद्राय शंकराय शानाय
स्वाहेति षड्भिरुत्तरैरुद्राय स्वाहेति वाचतसृषु चतसृषु कुशसूनासु चतसृषु दिक्षु बलिं हरैर्घ्रास्ते रुद्रपूर्वस्यां दिशि सेनास्ताभ्य
एनं नमस्ते अस्तु मामाहिंसीरित्येवं प्रतिदिशं त्वादेशनं चतुर्भिः सूक्तैश्च तस्मिन् दिश उपतिष्ठेत् कद्रुद्राये मारुद्रायां ते पितरि मारु
द्राय स्थिरधन्वन इति सर्व रुद्रयज्ञेषु दिशामुपस्थानं तुषान्फलीकरणांश्च पुच्छं चर्म शिरः पादानित्यग्नावनु प्रहरैर्द्भोगं चर्मणा
कुर्वीतेति शांवत्य उत्तरतो मेर्दं भवीता सुकुशसूनासु वा शोणितं निनयेच्छासिनीर्घोषिणीं विचिन्वतीः समश्रुतीः सर्पाय एत
द्वो नेन वः प्रीणात्यथोदङ्गावृत्य श्वासिनीर्घोषिणीं विचिन्वतीः समश्रुतीः सर्पाय द्धोत्रतद्धरध्वमिति सर्पेभ्यो यत्तत्रासृगूवध्यं
वावस्रुतं भवति तद्धरं तिसर्पाः सर्वाणि हवा अस्य नामधेयानि सर्वाः सेनाः सर्वाण्युच्छ्रयणानीत्येवं विद्यमानं प्रीणातिना
स्य ब्रुवाणं च न हिनस्तीति विज्ञायते नास्य प्राश्रीयां न्नास्य ग्राममाहरेयुरभिमारुको हैष देवः प्रजाभवतीत्यमात्यानंततः प्रति
षेधयेन्नियोगात्तु प्राश्रीयां त्वस्त्ययन इति स एष शूलगवो धन्यो लोक्यः पुण्यः पुत्र्यः पशव्य आयुष्यो यशस्य इष्टान्यमुत्सृजे
न्नानुत्सृष्टस्यान्महापशुर्भवतीति विज्ञायते शंतातीयं जपन् गृहानियात्पशूनामुपतापं एतमेव देवं मध्ये गोष्ठस्य जेतं स्थाली

पाकं सर्वहुतैर्वाहिराज्यं चानुग्रह्य धूमतोगा आनयेच्छंतातीयं जपन् पशूनां मध्यमियान्मध्यमियां नमः शौनकाय नमः शौन
काय ॥ ९ ॥ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रे चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रं समाप्तम् ॥ ॥

इदं पुस्तकं धैसासोपाव्दहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयधैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७

॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रंसमाप्तम् ॥

॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रंसमाप्तम् ॥

॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रसमाप्तम् ॥

इदं पुस्तकं घेसासोपाब्दहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा स्वीयघेसामगुरुजीवदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७,

॥ इति ऋग्वेददशग्रंथसमाप्तिः ॥